

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 21. SEJA

(27., 28., 29., 30. januar in 4. februar 2014)

SLOVENIJA JE DEMOKRATIČNA REPUBLIKA. SLOVENIJA JE PRAVNA IN SOCIALNA DRŽAVA.
SLOVENIJA JE DRŽAVA VSEH SVOJIH DRŽAVLJANOV IN DRŽAVLJANOK.
V SLOVENIJI IMA OBLAST LJUDSTVO. DRŽAVNA MOČ IMA OBLAST Ljudstva.
PO NAČELU DEJELNE OBLASTI NA ZAKONODAJNO, IZREKALNO IN SODNO.
PRAVIC SLOVENSKEGA NARODA DO SAMOODLOČBE.
SLOVENIJA IMA TRAJNI IN NEODKLJIVI PRAVIC SLOVENSKEGA NARODA DO SAMOODLOČBE.

MANDAT

VI

SEJA

21

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 21. seja (27., 28., 29., 30. januar in 4. februar 2014)

ISSN 2385-9490

Pripravi: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, mag. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2016

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 21. SEJE

1. točka dnevnega reda: VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O DRŽAVNI UPRAVI (ZDU-1H), NUJNI POSTOPEK, EPA 1635-VI
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O ORGANIZIRANOSTI IN DELU V POLICIJI (ZODPoI-A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1609-VI
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VOLITVAH POSLANCEV IZ REPUBLIKE SLOVENIJE V EVROPSKI PARLAMENT (ZVPEP-C), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1697-VI
5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O RADIOTELEVIZIJI SLOVENIJA (ZRTVS-1A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1618-VI
6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O ZDRAVILIH (ZZdr-2), TRETJA OBRAVNAVA, EPA 1508-VI
7. točka dnevnega reda: PREDLOG ENERGETSKEGA ZAKONA (EZ-1), TRETJA OBRAVNAVA, EPA 1548-VI
8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DOSTOPU DO INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA (ZDIJZ-C), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1500-VI
9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O STARŠEVSKEM VARSTVU IN DRUŽINSKIH PREJEMKIH (ZSDP-1), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1524-VI
10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU DOKUMENTARNEGA IN ARHIVSKEGA GRADIVA TER ARHIVIH (ZVDAGA-A), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1547-VI
11. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O ZAGOTAVLJANJU SREDSTEV ZA NEKATERE NUJNE PROGRAME REPUBLIKE SLOVENIJE V KULTURI (ZSNNPK-1), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1580-VI
12. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O ENOTNI CENI KNJIGE (ZECK), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1587-VI
13. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O FINANČNI UPRAVI (ZFU), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1584-VI
14. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SLOVENSKEM DRŽAVNEM HOLDINGU (ZSDH-1), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1640-I
15. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVI ZAKONA O BANČNIŠTVU (ZBan-1M), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1671-VI
16. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O LASTNINSKEM PREOBLIKOVANJU LOTERIJE SLOVENIJE (ZLPLS-F), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1601-VI
17. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ODVZEMU PREMOŽENJA NEZAKONITEGA IZVORA (ZOPNI-A), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1602-VI

18. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PREPREČEVANJU DELA IN ZAPOSLOVANJA NA ČRNO (ZPDZC-1), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1680-VI

19. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O PROGRAMU VARSTVA IN RAZVOJA PARKA ŠKOCJANSKE JAME ZA OBDOBJE 2013–2017 (OdPVRPŠJ13–17), EPA 1598-VI

20. točka dnevnega reda: VMESNO POROČILO PREISKOVALNE KOMISIJE ZA UGOTOVITEV IN OCENO DELOVANJA EKSTREMISTIČNIH SKUPIN, EPA 1722-VI

21. točka dnevnega reda: INTERPELACIJA O DELU IN ODGOVORNOSTI MINISTRA ZA INFRASTRUKTURO IN PROSTOR SAMA OMERZELA, EPA 1652-VI

22. točka dnevnega reda: ZAHTEVA SKUPINE POSLANK IN POSLANCEV, DA DRŽAVNI ZBOR ODLOČI O ODLOČITVI KOLEGIJA PREDSEDNIKA DRŽAVNEGA ZBORA, DA SE PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O GOZDOVIH (ZG-E), EPA 1676-VI, OBRAVNAVA PO SKRAJŠANEM POSTOPKU

23. točka dnevnega reda: URADNA PREČIŠČENA BESEDILA

Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP-UPB8), EPA 1700-VI

Zakon o rudarstvu (ZRud-1-UPB3), EPA 1713-VI

Zakon o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozi (ZDCOPMD-UPB5), EPA 1715-VI

24. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE

Predlog sklepa o razrešitvi predsednika in podpredsednika ter imenovanju predsednika in podpredsednika Komisije za narodni skupnosti, EPA 1733-VI

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	19
JOŽE TANKO	19
22. točka dnevnega reda: ZAHTEVA SKUPINE POSLANK IN POSLANCEV, DA DRŽAVNI ZBOR ODLOČI O ODLOČITVI KOLEGIJA PREDSEDNIKA DRŽAVNEGA ZBORA, DA SE PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O GOZDOVIH (ZG-E), EPA 1676-VI, OBRAVNAVA PO SKRAJŠANEM POSTOPKU	20
JOŽE TANKO	20
1. točka dnevnega reda: VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV	21
MAG. ANDREJ VIZJAK	22
MAG. ALENKA BRATUŠEK	22
MAG. ALENKA BRATUŠEK	22
MAG. ANDREJ VIZJAK	23
MAG. ALENKA BRATUŠEK	23
MAG. ALENKA BRATUŠEK	23
MAG. ANDREJ VIZJAK	23
FRANC PUKŠIČ	24
MAG. ALENKA BRATUŠEK	24
MAG. ALENKA BRATUŠEK	24
FRANC PUKŠIČ	25
MAG. ALENKA BRATUŠEK	25
MAG. ALENKA BRATUŠEK	25
FRANC PUKŠIČ	25
MAG. MATEJ TONIN	26
MAG. ALENKA BRATUŠEK	26
MAG. ALENKA BRATUŠEK	26
MAG. MATEJ TONIN	27
MAG. ALENKA BRATUŠEK	27
MAG. ALENKA BRATUŠEK	27
MAG. MATEJ TONIN	27
MIRKO BRULC	28
MAG. ALENKA BRATUŠEK	28
MAG. ALENKA BRATUŠEK	28
MIRKO BRULC	28
MAG. ALENKA BRATUŠEK	29
MAG. ALENKA BRATUŠEK	29
SAMO OMERZEL	29
SAMO BEVK	30
SAMO OMERZEL	30
SAMO OMERZEL	30
IVAN GRILL	31
MAG. DEJAN ŽIDAN	32
MARJANA KOTNIK POROPAT	32
MAG. DEJAN ŽIDAN	32
MAG. DEJAN ŽIDAN	32
LJUBO ŽNIDAR	33
MAG. DEJAN ŽIDAN	33
LJUBO ŽNIDAR	34
JOŽEF JEROVŠEK	34
JOŽEF JEROVŠEK	35
ROMANA TOMC	35

MIHAEL PREVC	36
SAMO OMERZEL	36
MIHAEL PREVC	37
SAMO OMERZEL	37
MIHAEL PREVC	38
DRAGAN BOSNIĆ	38
DR. JERNEJ PIKALO	38
DRAGAN BOSNIĆ	39
DR. JERNEJ PIKALO	39
MAG. MARKO POGAČNIK	39
BRANKO SMODIŠ	40
DR. JERNEJ PIKALO	40
BRANKO SMODIŠ	41
DR. JERNEJ PIKALO	41
MATEJA PUČNIK	41
SAMO OMERZEL	42
MATEJA PUČNIK	42
DR. JERNEJ PIKALO	42
POLONCA KOMAR	43
DR. JERNEJ PIKALO	43
TOMAŽ LISEC	43
SAMO OMERZEL	44
TOMAŽ LISEC	45
SAMO OMERZEL	45
TOMAŽ LISEC	46
FRANC BREZNIK	46
MARIJA PLEVČAK	47
MAG. ŠTEFAN TISEL	47
MAG. ŠTEFAN TISEL	48
JANEZ RIBIČ	49
MAG. DEJAN ŽIDAN	49
JANEZ RIBIČ	50
MAG. DEJAN ŽIDAN	50
JANEZ RIBIČ	51
JOŽEF KAVTIČNIK	51
DR. JERNEJ PIKALO	51
JOŽEF KAVTIČNIK	52
DR. JERNEJ PIKALO	52
ANDREJ ČUŠ	52
DR. JERNEJ PIKALO	53
ANDREJ ČUŠ	53
DR. JERNEJ PIKALO	53
ANDREJ ČUŠ	54
IVAN GRILL	54
IVAN GRILL	55
JOŽEF JEROVŠEK	56
DR. SENKO PLIČANIČ	56
JOŽEF JEROVŠEK	57
DR. SENKO PLIČANIČ	57
JOŽEF JEROVŠEK	57
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	58
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	58
MARIJAN POJBIČ	59
ALENKA PAVLIČ	59
SAMO OMERZEL	60
ALENKA PAVLIČ	60
MAG. KATARINA HOČEVAR	61
MAG. DEJAN ŽIDAN	61

MAG. KATARINA HOČEVAR	62
MAG. DEJAN ŽIDAN	62
ZVONKO LAH	62
ZVONKO LAH	63
SONJA RAMŠAK	63
DR. SENKO PLIČANIČ	63
SONJA RAMŠAK	64
DR. SENKO PLIČANIČ	64
SONJA RAMŠAK	65
IVAN VOGRIN	65
ROMAN JAKIČ	65
IVAN VOGRIN	66
ROMAN JAKIČ	66
IVAN VOGRIN	67
MAG. MAJDA POTRATA	67
DR. JERNEJ PIKALO	68
MAG. MAJDA POTRATA	68
DR. JERNEJ PIKALO	68
BORUT AMBROŽIČ	69
SAMO OMERZEL	69
BORUT AMBROŽIČ	70
MARKO PAVLIŠIČ	70
MAG. DEJAN ŽIDAN	70
MARKO PAVLIŠIČ	71
MAG. DEJAN ŽIDAN	71
JANEZ RIBIČ	71
DR. UROŠ GRILC	71
JANEZ RIBIČ	72
DR. UROŠ GRILC	72
JANEZ RIBIČ	73
ZVONKO LAH	73
DR. GREGOR VIRANT	74
ZVONKO LAH	74
DR. GREGOR VIRANT	75
ZVONKO LAH	75
ANDREJ ČUŠ	76
DR. UROŠ GRILC	76
ANDREJ ČUŠ	77
DR. UROŠ GRILC	77
ANDREJ ČUŠ	77
BORUT AMBROŽIČ	78
MAG. MAJDA POTRATA	78
DR. UROŠ GRILC	79
MAG. MAJDA POTRATA	79
DR. UROŠ GRILC	80
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VOLITVAH POSLANCEV IZ REPUBLIKE SLOVENIJE V EVROPSKI PARLAMENT (ZVPEP-C), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1697-VI.....	81
MAG. RENATA ZATLER	81
JERKO ČHOVIN	81
JANJA KLASINC	82
JOŽEF JEROVŠEK	83
MAG. MAJDA POTRATA	83
KRISTINA VALENČIČ	84
JASMINA OPEC	84

IVAN HRŠAK	84
LJUDMILA NOVAK	85
JOŽEF JEROVŠEK	85

5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O RADIOTELEVIZIJI SLOVENIJA (ZRTVS-1A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1618-VI.....	86
---	----

DR. UROŠ GRILC	86
MAG. MAJDA POTRATA	86
ANDREJ ČUŠ	87
MAG. MAJDA POTRATA	88
POLONČA KOMAR	88
JANEZ RIBIČ	89
MARJANA KOTNIK POROPAT	89
LJUDMILA NOVAK	89
MITJA MERŠOL	90
ANDREJ ČUŠ	90
ANDREJ ČUŠ	91
ANDREJ ČUŠ	91
ALENKA JERAJ	91
ALENKA JERAJ	91
ALENKA JERAJ	91
ALENKA JERAJ	91
ALENKA JERAJ	91
ALENKA JERAJ	92
ALENKA JERAJ	92
ALENKA JERAJ	92
ALENKA JERAJ	92
MAG. MAJDA POTRATA	92
MARIJAN POJBIČ	93
ANDREJ ČUŠ	93
MARJANA KOTNIK POROPAT	94
DR. UROŠ GRILC	94
MAG. MAJDA POTRATA	94
JOŽEF KAVTIČNIK	95
MARIJAN POJBIČ	96
JOŽEF JEROVŠEK	96
JOŽEF JEROVŠEK	96
JOŽEF JEROVŠEK	96
JOŽEF JEROVŠEK	97
LJUBO ŽNIDAR	97
MIRKO BRULC	97
MARKO PAVLIŠIČ	97
IVAN VOGRIN	98
TOMAŽ LISEC	99
ALENKA JERAJ	100
MAG. MAJDA POTRATA	100

10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU DOKUMENTARNEGA IN ARHIVSKEGA GRADIVA TER ARHIVIH (ZVDAGA-A), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1547-VI	100
--	-----

DR. UROŠ GRILC	100
MAG. MAJDA POTRATA	101
JANEZ RIBIČ	102
JOŽEF JEROVŠEK	103
ANDREJ ČUŠ	104

DR. UROŠ GRILC	104
MAG. MAJDA POTRATA	105
MAG. MAJDA POTRATA	106
LJUDMILA NOVAK	106
SAMO BEVK	106
ALENKA JERAJ	107
JOŽEF JEROVŠEK	108
SAMO BEVK	109
MAG. MAJDA POTRATA	109
DR. UROŠ GRILC	110
MAG. BRANKO GRIMS	111
EVA IRGL	112
DR. UROŠ GRILC	113
JOŽEF JEROVŠEK	114
DR. UROŠ GRILC	114
IVAN VOGRIN	114
IVAN VOGRIN	115
IVAN VOGRIN	115
IVAN VOGRIN	115
7. točka dnevnega reda: PREDLOG ENERGETSKEGA ZAKONA (EZ-1), TRETJA OBRAVNAVA, EPA 1548-VI	115
MAG. BOJAN KUMER	115
SAMO BEVK	116
MARKO PAVLIŠIČ	117
JANEZ RIBIČ	117
MARJANA KOTNIK POROPAT	118
MAG. MATEJ TONIN	119
JOŽE VELIKONJA	120
DANIJEL KRIVEC	121
MAG. MATEJ TONIN	122
SREČKO MEH	123
LJUBO ŽNIDAR	124
IVAN SIMČIČ	124
TOMAŽ LISEC	125
DANIJEL KRIVEC	126
MAG. BOJAN KUMER	126
DANIJEL KRIVEC	128
DANIJEL KRIVEC	128
MAG. BOJAN KUMER	129
DANIJEL KRIVEC	129
11. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O ZAGOTAVLJANJU SREDSTEV ZA NEKATERE NUJNE PROGRAME REPUBLIKE SLOVENIJE V KULTURI (ZSNPK-1), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1580-VI	130
DRAGAN BOSNIĆ	130
ANDREJ ČUŠ	130
SAMO BEVK	131
4. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	132
5. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	132
ANDREJ ČUŠ	132
ALENKA JERAJ	132

10. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	133
JOŽEF JEROVŠEK	133
ALENKA JERAJ	133
JOŽEF JEROVŠEK	133
ROBERTO BATTELLI	134
7. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	134
DANIJEL KRIVEC	134
MAG. BOJAN KUMER	135
1. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	135
MAG. ANDREJ VIZJAK	135
MARIJAN POJBIČ	136
MARIJAN POJBIČ	136
FRANC BREZNIK	136
FRANC PUKŠIČ	136
MAG. MATEJ TONIN	137
JOŽEF HORVAT	137
LJUBO ŽNIDAR	138
JOŽEF JEROVŠEK	138
JANEZ RIBIČ	139
ANDREJ ČUŠ	139
JOŽEF JEROVŠEK	139
JANEZ RIBIČ	140
MAG. MAJDA POTRATA	141
JANEZ RIBIČ	141
IVAN VOGRIN	141
FRANC BREZNIK	141
SAMO BEVK	142
FRANC PUKŠIČ	142
MATEVŽ FRANGEŽ	142
ANDREJ ČUŠ	143
LJUDMILA NOVAK	143
ZVONKO LAH	143
21. točka dnevnega reda: INTERPELACIJA O DELU IN ODGOVORNOSTI MINISTRA ZA INFRASTRUKTURO IN PROSTOR SAMA OMERZELA, EPA 1652-VI.....	144
MAG. ANDREJ VIZJAK	144
MAG. ALENKA BRATUŠEK	149
MAG. ALENKA BRATUŠEK	149
JOŽE TANKO	150
JOŽE TANKO	151
SAMO OMERZEL	151
MAG. ANDREJ VIZJAK	157
MIHAEL PREVC	157
MARJANA KOTNIK POROPAT	160
POLONCA KOMAR	161
JOŽEF HORVAT	161
ALEKSANDRA OSTERMAN	163
ZVONKO ČERNAČ	164
MATJAŽ HAN	171
RIHARD BRANISELJ	173
MAG. ANDREJ VIZJAK	176

RIHARD BRANISELJ	182
RIHARD BRANISELJ	182
MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ	182
MARKO PAVLIŠIČ	182
MAG. ANDREJ VIZJAK	183
MAG. ANDREJ VIZJAK	183
MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ	183
MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ	183
MAG. ANDREJ VIZJAK	184
MAG. KATARINA HOČEVAR	184
ZVONKO ČERNAČ	185
ZVONKO ČERNAČ	186
BRANKO KURNJEK	186
MAG. ANDREJ VIZJAK	186
FRANC PUKŠIČ	187
LJUDMILA NOVAK	190
SAMO OMERZEL	192
JOŽEF HORVAT	194
MAG. ANDREJ VIZJAK	194
MAG. ANDREJ VIZJAK	196
SREČKO MEH	196
BRANKO KURNJEK	197
MAG. ANDREJ VIZJAK	197
MARKO PAVLIŠIČ	197
ALENKA PAVLIČ	197
ALENKA PAVLIČ	197
ALENKA PAVLIČ	197
ALENKA PAVLIČ	197
ALENKA PAVLIČ	197
ALENKA PAVLIČ	197
ALENKA PAVLIČ	197
ALENKA PAVLIČ	197
ALENKA PAVLIČ	198
ALENKA PAVLIČ	198
ALENKA PAVLIČ	198
ALENKA PAVLIČ	198
MAG. MATEJ TONIN	198
LJUBO ŽNIDAR	200
SAMO BEVK	201
MAG. ANDREJ VIZJAK	202
RIHARD BRANISELJ	202
MAG. ANDREJ VIZJAK	203
MARKO PAVLIŠIČ	205
MAG. ANDREJ VIZJAK	205
MARKO PAVLIŠIČ	205
MAG. ANDREJ VIZJAK	205
RENATA BRUNSKOLE	206
SREČKO MEH	207
MAG. ANDREJ VIZJAK	208
SREČKO MEH	209
MAG. ANDREJ VIZJAK	209
SREČKO MEH	209
MAG. ANDREJ VIZJAK	209
SREČKO MEH	210
ZVONKO ČERNAČ	210
MARJANA KOTNIK POROPAT	210
JOŽE TANKO	212
MAG. MATEJ TONIN	212
ALEKSANDRA OSTERMAN	213

MIRKO BRULC	214
MAG. ANDREJ VIZJAK	214
JOŽE TANKO	215
ALEKSANDRA OSTERMAN	216
MAG. ANDREJ VIZJAK	216
JOŽEF HORVAT	216
SAMO OMERZEL	217
JOŽE TANKO	219
JOŽE TANKO	220
BRANKO KURNJEK	220
JOŽE TANKO	220
SREČKO MEH	220
JOŽE TANKO	221
MAG. ANDREJ VIZJAK	221
BRANKO KURNJEK	222
DANIJEL KRIVEC	223
MAG. ANDREJ VIZJAK	227
MAG. ANDREJ VIZJAK	227
BRANKO FICKO	227
ZVONKO ČERNAČ	228
SREČKO MEH	234
SREČKO MEH	234
ZVONKO ČERNAČ	234
ALJOŠA JERIČ	234
MARKO PAVLIŠIČ	236
DANIJEL KRIVEC	238
MAG. ANDREJ VIZJAK	238
JOŽEF JEROVŠEK	239
ZVONKO LAH	240
JOŽE TANKO	241
JANI MÖDERNDORFER	243
JANI MÖDERNDORFER	244
MAG. ANDREJ VIZJAK	245
SAMO OMERZEL	246
MAG. ANDREJ VIZJAK	246
JOŽE TANKO	248
MARKO PAVLIŠIČ	248
LJUBO ŽNIDAR	249
ZVONKO LAH	249
DANIJEL KRIVEC	250
SREČKO MEH	250
MAG. ANDREJ VIZJAK	251

3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O ORGANIZIRANOSTI IN DELU V POLICIJI (ZODPol-A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1609-VI.....	252
---	-----

DR. GREGOR VIRANT	252
IVAN HRŠAK	253
LJUDMILA NOVAK	253
ALENKA BIKAR	254
SONJA RAMŠAK	254
MAG. MAJDA POTRATA	255
MAG. KATARINA HOČEVAR	256
MIRKO BRULC	256
SONJA RAMŠAK	257
DR. GREGOR VIRANT	257

6. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA TRETJO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O ZDRAVILIH V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA	258
LJUDMILA NOVAK	258
MAG. LEJLA HERCEGOVAC	258
MAG. ŠTEFAN TISEL	259
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	260
MAG. KATARINA HOČEVAR	261
FRANC PUKŠIČ	261
IVAN HRŠAK	262
BRANKO FICKO	263
IVAN HRŠAK	263
ALENKA JERAJ	263
DARKO JAZBEC	264
JANI MÖDERNDORFER	265
LJUDMILA NOVAK	266
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	266
MAG. ŠTEFAN TISEL	266
BRIGITA ČOKL	267
IVAN HRŠAK	269
IVAN VOGRIN	269
BRIGITA ČOKL	270
BRIGITA ČOKL	270
MAG. LEJLA HERCEGOVAC	270
MAG. ŠTEFAN TISEL	270
MAG. LEJLA HERCEGOVAC	271
12. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O ENOTNI CENI KNJIGE (ZECK), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1587-VI	271
DR. UROŠ GRILC	271
MAG. MAJDA POTRATA	272
ALJOŠA JERIČ	272
JOŽEF JEROVŠEK	273
MAG. MAJDA POTRATA	273
POLONČA KOMAR	274
JANEZ RIBIČ	274
MARJANA KOTNIK POROPAT	275
LJUDMILA NOVAK	275
16. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O LASTNINSKEM PREOBLIKOVANJU LOTERIJE SLOVENIJE (ZLPLS-F), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1601-VI	276
ALJUŠ PERTINAČ	276
MATEJA PUČNIK	276
MAG. MAJDA POTRATA	277
BRANKO KURNJEK	278
MIHAEL PREVC	279
MARJANA KOTNIK POROPAT	280
MAG. MATEJ TONIN	281
MIRJAM BON KLANJŠČEK	281
ALJUŠ PERTINAČ	281
ANDREJ ČUŠ	282
ALJUŠ PERTINAČ	283
BRANKO SMODIŠ	284
IVAN VOGRIN	284
MAG. LEJLA HERCEGOVAC	285

IVAN GRILL	285
ALJUŠ PERTINAČ	286
MIRJAM BON KLANJŠČEK	287
MAG. MAJDA POTRATA	288

17. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ODVZEMU PREMOŽENJA NEZAKONITEGA IZVORA (ZOPNI-A), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1602-VI	289
--	-----

DR. SENKO PLIČANIČ	289
MIRKO BRULC	290
RIHARD BRANISELJ	291
FRANC PUKŠIČ	291
MARJANA KOTNIK POROPAT	293
MAG. MATEJ TONIN	294
ALJOŠA JERIČ	295
TOMAŽ LISEC	296
MAG. KATARINA HOČEVAR	297
MAG. MATEJ TONIN	297
DR. LJUBICA JELUŠIČ	298
MARJANA KOTNIK POROPAT	299
JOŽEF JEROVŠEK	299
IVAN VOGRIN	300
IVAN VOGRIN	301
ZVONKO ČERNAČ	301
LJUDMILA NOVAK	303
MIRKO BRULC	304
ZVONKO ČERNAČ	305
MAG. LEJLA HERCEGOVAC	305
SONJA RAMŠAK	305
SREČKO MEH	306
ZVONKO ČERNAČ	306
MIHAEL PREVC	307
ALENKA JERAJ	307
ALENKA JERAJ	308
ALJOŠA JERIČ	308
RIHARD BRANISELJ	310
TOMAŽ LISEC	310
ALENKA JERAJ	311
ALENKA JERAJ	311
ALENKA JERAJ	311
ZVONKO ČERNAČ	312

19. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O PROGRAMU VARSTVA IN RAZVOJA PARKA ŠKOCJANSKE JAME ZA OBDOBJE 2013–2017 (OdPVRPŠJ13–17), EPA 1598-VI	313
---	-----

MAG. ANDREJA JERINA	313
ZVONKO LAH	314
MAG. KATARINA HOČEVAR	314
JANEZ RIBIČ	315
MAG. JANA JENKO	315
JOŽEF HORVAT	316
BRANKO FICKO	316
LJUBO ŽNIDAR	317
MIRKO BRULC	317

3. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	317
---	-----

MAG. ŠTEFAN TISEL	318
JOŽEF HORVAT	318
IVAN HRŠAK	318
12. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	319
16. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	319
MATEJA PUČNIK	319
ANDREJ ČUŠ	320
17. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	320
19. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	320
21. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	320
JOŽEF HORVAT	320
MAG. ANDREJ VIZJAK	321
RIHARD BRANISELJ	321
MIHAEL PREVC	321
SAŠA KOS	322
FRANC PUKŠIČ	322
ZVONKO ČERNAČ	323
IVAN VOGRIN	323
DANIJEL KRIVEC	323
JOŽE TANKO	323
IVAN GRILL	324
LJUBO ŽNIDAR	324
JOŽEF JEROVŠEK	324
DARKO JAZBEC	324
FRANC BREZNIK	325
JERKO ČHOVIN	325
MAG. ANDREJ VIZJAK	325
RIHARD BRANISELJ	325
MAG. ANDREJ VIZJAK	326
MAG. ANDREJ VIZJAK	326
JANI MÖDERNDORFER	326
MAG. BRANKO GRIMS	327
7. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	327
MAG. BOJAN KUMER	327
DANIJEL KRIVEC	327
SAMO BEVK	328
JOŽEF KAVTIČNIK	328
IVAN VOGRIN	328
ZVONKO ČERNAČ	328
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O DRŽAVNI UPRAVI (ZDU-1H), NUJNI POSTOPEK, EPA 1635-VI	329
MAG. RENATA ZATLER	329
JERKO ČHOVIN	329
TOMAŽ LISEC	330
MAG. MAJDA POTRATA	331
KRISTINA VALENČIČ	331

JANEZ RIBIČ	332
IVAN HRŠAK	332
JOŽEF HORVAT	333
JERKO ČHOVIN	333

8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DOSTOPU DO INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA (ZDIJZ-C), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1500-VI	334
---	-----

MAG. RENATA ZATLER	334
JERKO ČHOVIN	335
MAG. MAJDA POTRATA	336
DR. GREGOR VIRANT	336
JOŽEF JEROVŠEK	337
JOŽEF JEROVŠEK	338
JOŽEF JEROVŠEK	338
JOŽEF JEROVŠEK	338
JOŽEF JEROVŠEK	338
DR. GREGOR VIRANT	339
JOŽEF JEROVŠEK	340
IVAN VOGRIN	340
MARKO PAVLIŠIČ	340
MAG. MAJDA POTRATA	340
JOŽEF JEROVŠEK	341
MAG. MAJDA POTRATA	341
FRANC BOGOVIČ	342
DR. GREGOR VIRANT	343
JERKO ČHOVIN	344
TOMAŽ LISEC	346
JOŽEF JEROVŠEK	346
JOŽEF JEROVŠEK	346
JERKO ČHOVIN	347
MAG. KATARINA HOČEVAR	347
MARKO PAVLIŠIČ	347
JOŽEF JEROVŠEK	348
BRANKO KURNJEK	348
TOMAŽ LISEC	349
DR. GREGOR VIRANT	350
MARIJAN POJBIČ	350
JOŽEF JEROVŠEK	351
MAG. RENATA ZATLER	352
JOŽEF JEROVŠEK	352
JOŽEF HORVAT	352
DR. GREGOR VIRANT	353
JOŽEF HORVAT	353
DR. GREGOR VIRANT	354
TOMAŽ LISEC	354
DR. GREGOR VIRANT	355
JOŽEF JEROVŠEK	355
DR. GREGOR VIRANT	355
JOŽEF JEROVŠEK	356
DR. GREGOR VIRANT	356

9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O STARŠEVSKEM VARSTVU IN DRUŽINSKIH PREJEMKIH (ZSDP-1), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1524-VI	357
---	-----

DEJAN LEVANIČ	357
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	358

MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ	359
JAKOB PRESEČNIK	359
IVA DIMIC	359
BRANKO KURNJEK	360
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	360
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	361
JOŽEF HORVAT	361
JOŽEF HORVAT	361

18. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PREPREČEVANJU DELA IN ZAPOSLOVANJA NA ČRNO (ZPDZC-1), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1680-VI.....	361
---	-----

DEJAN LEVANIČ	362
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	362
JAKOB PRESEČNIK	364
MAG. JANA JENKO	364
IVA DIMIC	365
MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ	366
ROMANA TOMC	368
DR. ANJA KOPAČ MRAK	369
MARKO PAVLIŠIČ	371
DR. ANJA KOPAČ MRAK	373
JOŽEF HORVAT	374
DR. ANJA KOPAČ MRAK	375
MAG. ŠTEFAN TISEL	375
IVAN VOGRIN	376
KRISTINA VALENČIČ	376
FRANC JURŠA	377
ROMANA TOMC	378
DR. ANJA KOPAČ MRAK	379
DARKO JAZBEC	380
DARKO JAZBEC	380
ROMANA TOMC	380

2. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	381
---	-----

8. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	381
---	-----

ROBERT HROVAT	381
ROBERT HROVAT	382
BOŽO STRLE	382
DR. LJUBICA JELUŠIČ	382
FRANC BOGOVIČ	382
JOŽEF JEROVŠEK	382
JOŽEF HORVAT	383
DR. LJUBICA JELUŠIČ	384
MAG. KATARINA HOČEVAR	384
JOŽEF HORVAT	384
JOŽEF JEROVŠEK	384

9. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	385
---	-----

18. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	385
--	-----

13. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	385
--	-----

14. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	385
--	-----

15. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	386
20. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	386
DR. LJUBICA JELUŠIČ	386
FRANC PUKŠIČ	386
JERKO ČHOVIN	386
23. točka dnevnega reda: URADNA PREČIŠČENA BESEDILA.....	387
Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP-UPB8), EPA 1700-VI.....	387
Zakon o rudarstvu (ZRud-1-UPB3), EPA 1713-VI	387
Zakon o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih (ZDCOPMD-UPB5), EPA 1715-VI.....	387
24. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	387
Predlog sklepa o razrešitvi predsednika in podpredsednika ter imenovanju predsednika in podpredsednika Komisije za narodni skupnosti, EPA 1733-VI.....	387
6. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	387
BRIGITA ČOKL.....	387
MAG. ŠTEFAN TISEL	388

Državni zbor VI. mandat

21. seja

27., 28., 29., 30. januar in 4. februar 2014

Predsedujoči: Janko Veber.....predsednik Državnega zbora
Polonca Komar.....podpredsednica Državnega zbora
Renata Brunskole..... podpredsednica Državnega zbora
Romana Tomc..... podpredsednica Državnega zbora

Seja se je začela 27. januarja 2014 ob 12. uri.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam 21. sejo Državnega zbora, ki je bila sklicana na podlagi prvega odstavka 57. člena Poslovnika Državnega zbora. Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Jasmina Opec, gospa Iva Dimic, gospa Irena Tavčar, gospa Maša Kociper, gospa Janja Napast, gospod Jožef Horvat, gospod Robert Hrovat, gospod Jakob Presečnik, gospod Franc Bogovič, dr. Vinko Gorenak in gospod Srečko Meh.

Na sejo sem vabil predsednico Vlade, ministrici in ministre ter generalno sekretarko Vlade k 1. točki dnevnega reda, ministra za infrastrukturo in prostor Sama Omerzela k 21. točki dnevnega reda in predstavnike Vlade k vsem točkam dnevnega reda. Vse prisotne lepo pozdravljam.

V tem trenutku vas prosim za pozornost v dvorani. Spoštovane poslanke in poslanci, spoštovani predstavniki Vlade, gospe in gospodje!

Dovolite mi, da vas pred nadaljevanjem seje spomnim, da se mednarodna skupnost danes spominja žrtev holokavsta. Generalna skupščina Organizacije združenih narodov je namreč 1. novembra 2005 sprejela resolucijo, s katero je 27. januar določila za mednarodni dan spomina na žrtve holokavsta. Izhajajoč iz tega je Vlada Republike Slovenije 14. februarja 2008 sprejela sklep, s katerim je 27. januar razglasila za nacionalni dan spomina na žrtve holokavsta. Državni zbor se tako vse od leta 2009 na ta spominski dan pokloni žrtvam 2. svetovne vojne. V ta namen v Državnem zboru tokrat gostimo fotografsko dokumentarno razstavo Zadnji pričevalci, spomini internirancev italijanskih fašističnih taborišč. Razstavo smo ob prisotnosti tudi nekaterih še živečih internirancev odprli v predverju velike dvorane danes dopoldne, na ogled pa bo vse do 8. februarja. Mednarodni dan spomina na žrtve holokavsta je nedvomno priložnost, da internacijo več deset tisoč

Slovencev umestimo med tragedije druge svetovne vojne. Razstava, ki prikazuje redke še živeče internirance, ki so bili v to internacijo poslani iz tedanje ljubljanske pokrajine, predstavlja poklon žrtvam fašističnih taborišč ter omogoča vpogled v življenjske zgodbe posameznikov, ki pa so hkrati tudi zgodbe vsega človeštva. Hvala za vašo pozornost.

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 21. seje državnega zbora. Predlog dnevnega reda ste prejeli v petek, 17. januarja 2014, s sklicem seje. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu z drugim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora. Predlogov za umik posamezne točke dnevnega reda oziroma predlogov za širitev dnevnega reda seje nisem prejel.

Praden preidemo na odločanje o dnevnem redu, moramo odločiti o zahtevi za odločanje o odločitvi Kolegija predsednika Državnega zbora. Kolegij predsednika Državnega zbora je na 74. seji 6. decembra 2013 sklenil, da se Predlog zakona o spremembi Zakona o državni upravi, EPA 1635 VI. obravnava po nujnem postopku. Na podlagi desetega odstavka 21. člena Poslovnika Državnega zbora je skupina 26 poslank in poslancev, s prvopodpisanim Jožetom Tankom, zahtevala, da Državni zbor odloči o navedeni odločitvi Kolegija. Na podlagi tretjega odstavka 143. člena poslovnika zbora zato prehajamo na obravnavo zahteve, da Državni zbor odloči o odločitvi kolegija predsednika Državnega zbora, da se Predlog zakona o spremembi Zakona o državni upravi, EPA 1635 VI, obravnava po nujnem postopku.

Besedo dajem predstavniku vlagatelja zahteve gospodu Jožetu Tanku za predstavitev stališča.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Zdaj Vlada predlaga, da se iz Ministrstva za gospodarstvo v okvir vladne službe prenese sektor, ki se ukvarja s kohezivsko politiko. Mi menimo, da za to ni nobene posebne potrebe, še posebej pa ne, da se taka

sprememba dela po nujnem postopku. Najprej bi bilo treba kompletirati Ministrstvo za gospodarstvo, namreč dva meseca že ni ministra, ki bi se ukvarjal s tem področjem, po drugi strani je pa tudi res, da je črpanje evropskih sredstev na področju kohezije izredno slabo. Vlada je sprejela rebalans proračuna, državni zbor ga je letos potrdil in tam je predsednica Vlade povedala, da je tisti rebalans proračuna končno postavljen na realne temelje. Vendar na področju kohezijske politike je vlada dobila manj kot polovico z rebalansom predvidenih sredstev. Torej gre za dejansko neučinkovito delo. Zdaj vlada poskuša s temi dodatnimi administrativnimi spremembami znotraj prerazporejanja resorjev zadeve še dodatno ustaviti. Drugače tega ni možno razložiti. Namesto da bi tam postavila odgovorno ekipo, da bi dala ministra, da bi naredila v strukturi ministrstva, če zadeve ne delujejo, kadrovske spremembe ali pa tudi zagotovila na drugih področjih, če ni izdanih ustreznih soglasij, predvsem s področja okolja, spremembe in zagotovila izvajanje dela, se zdaj ukvarja samo s to spremembo reorganizacije, kje bo kakšna služba. Nobenih vsebinskih sprememb. Mi smo mesec dni pred načrtovanjem, odprtjem nove finančne perspektive za obdobje 2014–2020 in namesto da bi se ukvarjali s pripravo operativnih programov za kohezijske regije, se ukvarjamo strukturnim problemom Vlade, kje bo kakšna služba locirana.

Tudi veliko vprašanje je, kaj bo sploh s to spremembo še ostalo od Ministrstva za gospodarstvo. Razen kakšnih javnih razpisov za subvencioniranje razvojnih projektov in dodeljevanje teh sredstev izbrani eliti pravzaprav skoraj nič drugega. Skoraj nič drugega. In najbrž to mečkanje s kadrovsko popolnitvijo posameznih resorjev Vlade je povezano predvsem s tem, kako se bodo kakšne stvari prenesle na kakšen resor. Učinkovitost dela ni odlika te koalicije in te vlade, sicer ne bi prišlo do tako slabih ocen z rebalansom proračuna, cash flowa, predvidenega priliva sredstev v državni proračun. Manj kot polovico je tega. In s tem spremembami, ki jih Vlada predlaga, se bodo te stvari samo še zaustavile. Zdaj bo pomembno, kje bo kakšen žig napisan, bolj kot vsebina, bolj kot realizacija projekta.

Zaradi tega mi teh sprememb zakona po hitrem postopku ne podpiramo. Prvič ni to noben razlog. Drugič pa ne bo prineslo nobene vsebinske spremembe. Stvari bodo delali isti ljudje, na isti način, zamenjala se bo samo blagovna znamka, s tem pa ne bo nobenih učinkov. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

O tej zahtevi ni razprave in obrazložitve glasu, zato prehajamo na odločanje. Prosim vas, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Zboru predlagam, da odloči o naslednjem sklepu: Predlog zakona o spremembi Zakona o državni upravi se

obravnava po nujnem postopku. Če sklep ne bo sprejet, bo Državni zbor predlog zakona obravnaval po rednem postopku.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 45, proti 27.

(Za je glasovalo 45.) (Proti 27.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet, zato bo zbor v skladu s časovnim potekom seje navedeni predlog zakona obravnaval po nujnem postopku, in sicer v torek, 4. februarja, 2014.

Prehajamo še na glasovanje o določitvi dnevnega reda v celoti. Zboru predlagam, da z današnjo sejo določni dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem in sprejeto spremembo.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 67, proti nihče.

(Za je glasovalo 67.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 21. seje zbora določen.

Prehajamo na **22. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO ZAHTEVE SKUPINE POSLANK IN POSLANCEV, DA DRŽAVNI ZBOR ODLOČI O ODLOČITVI KOLEGIJA PREDSEDNIKA DRŽAVNEGA ZBORA, DA SE PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O GOZDOVIH OBRAVNAVA PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Kolegij predsednika Državnega zbora je na 28. seji 10. januarja 2014 sklenil, da se Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o gozdovih, EPA 1676 VI, ki ga je zboru v obravnavo predložila Vlada, obravnava po skrajšanem postopku. Na podlagi desetega odstavka 21. člena Poslovnika Državnega zbora je skupina šestindvajsetih poslank in poslancev, s prvo podpisanim Jožetom Tankom, zahtevala, da Državni zbor odloči o navedeni odločitvi Kolegija.

Besedo dajem predstavniku vlagatelj zahteve gospodu Jožetu Tanku za predstavitev stališča.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

To, kar se dogaja z novelo zakona o gozdovih zadnjega pol leta, zagotovo, ne more biti ponos nobenemu, še najmanj pa predlagatelju – Vladi Republike Slovenije.

Slovenija bo edina država v okviru Evropske unije, kjer bo državni organ izdajal za del prevozov prevoznice za posekan les v gozdu. Slovenija bo edina država kjer ne bo imela tega enotno urejenega. In veljajo ena pravila za zasebnike, za zasebne gozdove in druga pravila za tiste, ki izvajajo koncesijske storitve v državnih gozdovih. Sprašujemo se, čemu je potrebno, da Vlada predlaga rešitve, ki so tako neurejene, neskladne in velja sistem dvojnih pravil. Tudi nikjer, ne v prejšnjem predlogu zakona ne v tem, ni pojasnjeno, zakaj je potrebna ta dvojna ureditev. Ne nazadnje bo tisti, ki bo kot zasebnik opravljal sečnjo v svojem gozdu in bo opravljal tudi prevoz, moral ta

dokument plačati pri državnem organu. Se pravi, da bo Zavod za gozdove tisti, ki bo izdal dokument in bo tej osebi računal, medtem ko za koncesionarje tega stroška ni, niti dokumenta ni.

Druga stvar, kar je v tem zakonu izjemno problematična in predstavlja eno dodatno veliko neumnost tega zakona, je pa to, da bo na primer lastnik gozda, ki bo dobil dovoljenje za 60, 70 kubikov poseka lesa za lastno uporabo, recimo da bo gradil en večji gospodarski ali kmetijski objekt, bo lahko sam iz svojega gozda vozil samo po 6 kubikov hlodovine naenkrat. Neumnost brez primerel! Temu lastniku gozda ni dopuščeno, da bi se organiziral na primeren način, to se pravi, da bi to odpeljal s tremi kamionskimi prevozi, ampak bo moral voziti po 6 kubikov največ naenkrat. Čemu take omejitve v zakonu o gozdovih, če smo mu prej dali dovoljenje za posek lesa in za uporabo lesa za lastne potrebe? Sistem je podoben, kot je bil nekoč v zgodovini na področju kmetijstva, ko na primer naši kmetje niso mogli kupovati naj sodobnejše kmetijske opreme, ampak so lahko kupovali samo rabljene kmetijske stroje v Avstriji ali pa v Italiji. In ta koncept je podoben. Skregan je povsem z ekonomsko logiko. Ne dopušča se lastniku gozda, da bi se organiziral stroškovno neučinkovitejše, ampak se mu nalaga, da se lahko samo na tak način, da bo namesto treh kamionskih voženj moral narediti do šest, sedem voženj ali pa deset voženj po šest kubikov.

Naslednji problem tega zakona so pa kazni. Nenormalno je, da ima zakon o gozdovih kazni za prekršek, recimo tudi v primeru, če nekdo bo imel prevoznico, pa jo bo slučajno pozabil, je ne bo imel pri sebi, pa ga bo dobila inšpekcija, bo plačal večjo kazen kot za najhujšo napako v bančnem sistemu. To je neverjetno. In sprašujemo se, zakaj je treba prav proti malim ljudem, proti malim kmetom zapisati v zakon tako neživiljenjske, nenormalne kazni, kjer bo kazen tudi do desetkrat ali pa v nekaterih primerih celo stokrat višja od vrednosti prevoženega blaga. Pa je morda pozabil samo dokument doma, ki ga sicer ima. To ni boj proti sivi ekonomiji, to ni boj proti krajam na področju gozdarstva, ampak je to čisto nekaj drugega. To je pravzaprav koncept, s katerim se pristopa k uničenju še tistega majhnega dela prebivalstva, ki se ukvarja z izkoriščanjem gozdov in pa z nego gozda.

Mi tega postopka ne bomo podprli. Zagotovo ne. In tudi velik problem je v tem, da ste prejšnji mesec zavrnili naš predlog, ki je bil bistveno boljši v primeru sistematike, to se pravi enotnosti ureditve, prinašal je bistveno manjše kazni, tudi strukturirane, sedaj pa imamo spet na mizi nek predlog, ki gre slepo po liniji koalicijske moči naprej. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Naj vas opozorim, da tudi o tej zahtevi ni razprave in obrazložitve glasu, zato prehajamo na odločanje.

Zboru predlagam, da odloči o naslednjem sklepu: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o gozdovih se obravnava po skrajšanem postopku. Če sklep ne bo sprejet, bo Državni zbor predlog zakona obravnaval po rednem postopku. Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 44, proti 28.

(Za je glasovalo 44.) (Proti 28.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet, zato bo zbor navedeni predlog zakona obravnaval po skrajšanem postopku.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV.**

V zvezi s to točko dnevnega reda sem v poslovnem roku prejel pisne prijave 39 poslanskih vprašanj. Vrstni red postavljanja poslanskih vprašanj je določen na podlagi dogovora z vodji poslanskih skupin in v skladu z 244. členom, drugim odstavkom 245. ter 247. členom Poslovnika Državnega zbora. Na prva tri vprašanja poslancev opozicije in na poslansko vprašanje poslanca vladajoče koalicije bo odgovorila predsednica Vlade. Vsak poslanec oziroma poslanka ima za postavitev vprašanja na voljo tri minute, predsednica Vlade, ministrici in ministri odgovorijo na vprašanja v največ petih minutah. Če je vprašanje postavljeno več ministrom, imajo vsi skupaj na voljo pet minut za odgovor. Poslanec, ki ne bo zadovoljen z odgovorom, lahko zahteva dopolnitev odgovora, ne more pa postaviti dodatnega vprašanja. Poslanke in poslance zato prosim, da ste na to pozorni. Obrazložitev zahteve za dopolnitev odgovora poslanec predstavi v dveh minutah, dopolnitev odgovora pa sme trajati največ tri minute. Poslanec, ki je postavil vprašanja, lahko zahteva, da se na naslednji seji opravi razprava o odgovoru predsednice Vlade, ministrice ali ministra. O tem odloči Državni zbor brez razprave. V primeru, da poslanec na postavljeno poslansko vprašanje ne bo dobil odgovora, mu morajo predsednica Vlade, ministrica in minister v 30 dneh predložiti pisni odgovor. Poslanec, ki je postavil vprašanje, na katerega ni bilo odgovorjeno, lahko izjavi, da vztraja pri ustnem odgovoru. V tem primeru bom vprašanje uvrstil na naslednjo redno sejo zbora.

V zvezi s to točko sta se za danes opravičila dr. Uroš Čufer, minister za finance, in dr. Anja Kopač Mrak, ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Na E-klopi je objavljen pregled poslanskih vprašanj, na katere v poslovnem roku ni bilo odgovorjeno. V tem trenutku prehajamo na predstavitev poslanskih vprašanj. Na prva štiri vprašanja bo odgovorila predsednica Vlade mag. Alenka Bratušek.

Prvo vprašanje pa bo postavil mag. Andrej Vizjak, Slovenska demokratska stranka.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovana predsednica Vlade, spoštovana ministrica in ministri, kolegice in kolegi!

Nedavno, spoštovana premierka, ste v tem parlamentu ob zaupnici vladi predstavljali podatke in se hvalili s tem, kako obvladujete brezposelnost, kako je število brezposelnih manjše od takrat, ko ste prevzeli oblast. Danes so številke, še ne eno leto po tem, tudi zaradi sezonskih gibanj, ki ste jih ob tem hvaljenju pozabili omeniti, žalostne. Spoštovani, 129 tisoč 900 in še nekaj brezposelnih je ta trenutek na Zavodu za zaposlovanje. 32 tisoč 500 mladih, se pravi v starostni skupini od 15 do 29 let. Če primerjamo letna gibanja v povprečju, je bilo leta 2013 približno 8 % več brezposelnih kot v letu 2012. To so zastrašujoče, skrb vzbujajoče številke, kajti ti ljudje nimajo denarja, nimajo perspektive, nimajo prihodnosti. In res boli, če so med njimi mladi, izobraženi in tisti, ki so naredili vse doslej, da bi si lahko sami zagotavljali kruh in svojo prihodnost. Aktivna politika zaposlovanja in ukrepi razdeljevanja denarja za te in one namene ne zaležejo. Ni, spoštovana, delovnih mest. Ni gospodarskega zagona in ni tega, da bi se imeli kam mladi zaposliti. Če pogledamo ukrepe vlade v zadnjem letu, se temu niti ni začuditi. Pravzaprav gospodarska nepolitika te vlade je še otežila pogoje poslovanja gospodarskih subjektov. Tako v birokratskem smislu kot tudi v smislu financ. Dvigovali ste davke, dvig DDV, davek na nepremičnine, davek od dohodka pravnih oseb se ne bo zniževal, kot bi se moral, dohodninski zakon, kjer ste preprečili nadaljnje usklajevanje dohodninske lestvice in olajšav z inflacijo. Spoštovani, nimate gospodarskega ministra. Nekaj ukrepov sanacije bančnega sistema je šlo v pravo smer, da ste jih podedovali, nadaljevanja ni.

Zato vas, spoštovana predsednica Vlade sprašujem:

Kdaj bomo in kakšni bodo ukrepi te vlade za gospodarski zagon in nova delovna mesta?

Ti ukrepi, tak program mora biti konkreten, mora biti tudi ciljno naravnani, časovno opredeljen in finančno ovrednoten. Spoštovana premierka:

Kdaj bo ogledal luč sveta tak program in kdaj bomo dobili sploh ministra za gospodarstvo?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem predsednici Vlade mag. Alenki Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Najlepša hvala in lep pozdrav vsem. Hvala, spoštovani poslanec za to vprašanje.

Mislil pa, da je prav in pošteno, da si priznamo, da je Slovenija v preteklih letih izgubila dobršen del zaupanja tujih trgov, mednarodnih institucij in absolutno se je to kazalo v pribitkih na slovenske obveznice, ki so pred slabim letom v zadnjih izdihljajih vaše Janševe vlade dosegli vrtooglave vrednosti. Uspeli smo z ukrepi, ki smo jih tudi dejansko izvedli in ne samo obljubljali,

deloma povrniti zaupanje v našo državo in konec koncev je po dolgem času donosnost naših obveznic krepko pod 5 %, 4,6 je obrestna mera.

Kar se tiče brezposelnosti, jaz mislim, da je korektno, spoštovani poslanec, da si pogledamo res konkretne številke. Februarja 2012, ko ste prevzeli vlado, je bilo brezposelnih približno 115 tisoč ljudi. Ko ste odhajali, ko ste zapuščali, se pravi, ko ste naredili prostor drugi vladi, je bilo brezposelnih 124 tisoč 66 oseb ali 9 tisoč 33 več kot takrat, ko ste vodenje vlade prevzeli vi pa bili minister za delo. 7,8 % več kot takrat, ko ste vlado prevzeli. Decembra 2013 je bilo brezposelnih oseb 124 tisoč 15, ali 51 manj kot takrat, ko smo vlado prevzeli. Jaz dnevnih informacij z zavoda za zaposlovanje nimam, očitno imate boljše povezave na zavodu kot predsednica vlade. Zadnji uraden podatek je 124 tisoč 15. Absolutno preveč, se strinjam z vami. Za vsakega brezposelnega mi je žal, da je brezposeln. Po moji oceni je pravica do dela tista temeljna človekova pravica, ki bi morala biti zagotovljena vsakemu, ampak država na žalost delovnih mest ne ustvarja. Če bi upoštevali vašo politiko kadrovanja oziroma zmanjševanja števila brezposelnih v državni upravi, bi bila brezposelnost za približno 16 tisoč ljudi večja, ker zaželeli ste si, da se brezposelnost v javni upravi zniža za 10 %.

Kar pa se tiče ukrepov, bom začela s tem, kar je že bilo narejenega. Absolutno je bila naša prioriteta stabilizacija bančnega oziroma finančnega sistema, če želite. Res je, tukaj smo začeli ali pa nadaljevali pot z ukrepi, ki ste jih vi začrtali, ker preprosto časa za velike spremembe ni bilo. Še danes sem prepričana, da bi lahko našli drugačno pot, pa smo morali zaradi časovne stiske nadaljevati po tej. Omenila sem že, da so se obrestne mere na naše državne obveznice krepko znižale in jaz verjamem, da se bodo zaradi nadaljnjih ukrepov še bolj. Drugi ukrep, ki je tudi že zakonsko podprt, je razdolževanje podjetij. Veliko časa smo namenili usklajevanju tega pomembnega zakona, pravzaprav nekaj zelo novega za Slovenijo, zato je trajalo dlje časa, kot smo si želeli, ampak naša naloga je, da ta zakon v letošnjem letu v popolnosti zaživi in omogoči ohranjanje zdravih jeder v podjetjih. Absolutno ne reševanje lastnikov ampak delovnih mest v podjetjih. Tretji naš cilj je povečanje deleža neposrednih tujih investicij. Ne boste verjeli, ko se pogovarjam s tistimi, ki nameravajo vlagati v našo državo, daleč od tega, da je davčna obremenitev največji problem v naši državi. Tako mi povejo. Absolutno pa so administrativne ovire. In kar se tiče mladih, ja, največji problem in tudi največ pozornosti v nadaljevanju moramo posvetiti mladim. Ampak, gospod Vizjak, sprejeli smo zakon, oprostili podjetja plačevanja prispevkov in jaz verjamem, da se še spomnite, da ste bili eden izmed večjih nasprotnikov tega zakona. Več pa, verjamem da, v dopolnitvi odgovora.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima magister Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani, jaz nobenega odgovora dobil nisem. Jaz sem spoštovano premierko vprašal, kdaj lahko pričakujemo program konkretnih ukrepov za gospodarski zagon, za delovna mesta. Niti enega dogovora v tej smeri. Dobil sem odgovor in razpredanje in obtoževanje, kaj je bilo v preteklosti. Dobil sem odgovor, kaj je bilo narejenega doslej. Kaj pa bo narejenega poslej, pa nič. Če bi to, kar ste, spoštovana premierka, našli, prijelo, potem danes ne bi bilo 129 tisoč 922 brezposelnih. 35 tisoč 200 mladih brezposelnih. Če bi to delovalo, če bi bilo to zadosti – pa ni. Zato vas spoštovana premierka resno sprašujem:

Kaj nameravate narediti? In sploh mi niste odgovorili, kje je minister. Ali nameravate sploh ohraniti ta resor?

Poglejte, gre za izjemno pomembno problematiko. Nobeno jamstvo za mlade, noben program aktivne politike zaposlovanja, nobena sprememba zakonodaje, da se oproščajo prispevki, ne zaleže, če ni delovnega mesta. Če ni delovnega mesta, kam mladega človeka zaposliti, vam nobena aktivna politika ne pomaga. In jaz vas sprašujem po ukrepih za gospodarski zagon. Ne nazadnje tudi koalicija izredno »razštelano« deluje, ko govorimo o privatizaciji. Minister Pikalo govori o tem, da bi bilo treba Telekom recimo razdvojiti na poslovni in infrastrukturni del in tega prodati. Mislim, da na tak način s takimi sporočili tudi to ne boste. Govorili ste, da imate pozitivne signale o neposrednih tujih investicijah. Vedno so na politični ravni leporečja. Koliko pa je omembe vrednih neposrednih tujih investicij in koliko je prej tega, da te bežijo iz Slovenije.

Zato, spoštovana premierka, pričakujem odgovor na moje vprašanje, ki sem ga najprej postavil.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za dopolnitev odgovora ima predsednica Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Hvala.

Vlada Republike Slovenije je že oblikovala enotni dokument za zagotovitev boljšega zakonodajnega in poslovnega okolja ter dvig konkurenčnosti, ki zajema več kot 300 konkretnih ukrepov na 16 različnih področjih. V dokument so vključeni tudi predlogi gospodarstva, od agende 46 plus, agende malega gospodarstva, zahteve slovenske obrti ter pobude Trgovinske zbornice. Verjamem, če pa ne, niste tega dokumenta še uspeli videti, vam ga bom pa z veseljem posredovala. Tudi z evropskimi sredstvi absolutno želimo pomagati našemu gospodarstvu in gospod Vizjak jaz verjamem, da boste tudi vi veseli podatka, da smo letos počrpali daleč največ kohezijskih

sredstev. 15 % več kot kadarkoli do sedaj. In prav gotovo je tudi to razlog, da se naš gradbeni sektor krepi. Še vedno smo daleč pod tem, kjer smo bili, ampak rast v teh mesecih je bila občutna.

Kot drugo sem prav tako prepričana, da veste, da smo uspeli kljub težki finančni situaciji zagotoviti dodatnih 500 milijonov evrov, ki so na voljo slovenskemu gospodarstvu, preko SID banke tudi za obratni kapital. In še enkrat, projekt, ki se mi zdi zelo pomemben in je po moji oceni ključen, da bomo zagotovili, da bo naše gospodarstvo funkcioniralo tako, kot je funkcioniralo pred leti, je razdolževanje podjetij. Ampak na žalost, gospod Vizjak, se to ne da narediti čez noč in verjamem, da vi, ki ste bili minister za gospodarstvo štiri leta, veste, da se učinki takšnih stvari ne poznajo čez noč.

Uradni podatki o številu brezposelnih so tisti, ki sem jih povedala na začetku, lahko manipulirate z drugimi, počakali bomo do konca meseca, takrat so novi uradni podatki.

Mogoče samo še kar se tiče mladih. Absolutno so prioriteta, absolutno se zavedamo teh problemov, zato smo sprejeli zakon, ki oprošča delodajalca plačila prispevkov, 16 % manj je treba plačati za mladega delavca, kot je bilo v času, ko ste bili vi minister za delo. Mislim, da to ni malo. Poleg tega smo si uspeli pridobiti dodatna sredstva v okviru programa Jamstvo za mlade. Se pa strinjam z vami, da dokler so stvari samo na papirju, ne bo učinkov, ampak lahko verjamete, da trdo delamo za to, da bodo rezultati ... / Izklop mikrofona/

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala, predsednici za odgovore.

Zahtevo za razpravo o odgovoru ima mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani, predsednik, ja, v skladu s poslovníkom predlagam razpravo o tem odgovoru oziroma neodgovoru, kajti na nekatera vprašanja enostavno ni bilo odgovorov. Na primer, kdaj bomo dobili odgovornega za ta resor in kateri so ti konkretni ukrepi za gospodarsko rast in nova delovna mesta. Dobili smo sicer podatek o uradnih dokumentih, ko govorimo o programu konkurenčnosti, vendar program za nova delovna mesta je bistveno kaj več.

Premierka je tu naštevala tudi nekatere programe, ki enostavno ne delujejo. Ne deluje ta zakon, ta prenova insolventnega zakona, po kateri naj bi šlo do nekega prostovoljnega prestrukturiranja, finančnega prestrukturiranja. In tudi nekateri koalicijski poslanci, ki so na tem področju doma, konkretno gospod Starman, ne verjamejo v kakršenkoli učinke teh določb. To so mrtva črka na papirju, kot nič koliko, ki ste jih naredili.

Podobno omenjate, spoštovana premierka, razpis za 500 milijonov evrov, ki se enostavno ne da črpati, ker so pogoji

prezahtevni za črpanje, in je nekaj 10 milijonov zgolj počrpanih od te glomazne vsote.

Kaj vam želim povedati? Želim vam povedati, da ukrepi, ki jih sprejemate, ne delujejo in so desetkrat znegirani z ukrepi, ki jih pa sprejemate, kot so nove davčne in administrativne obremenitve slovenskega gospodarstva. Toplo vam svetujem, da se več pogovarjate z gospodarstveniki in da tudi sprejemate njihove predloge, ne da vaši koalicijski poslanci ocenjujejo njihove predloge kot mineštro, mokre sanje in še kaj podobnega. To je zaničevanje gospodarskih asociacij. In jamstvo za mlade. To je ukrep, to je en kamenček v mozaiku, da bi kakšen mladi dobil zaposlitev, če bo seveda delovno mesto, vendar zamujate s tem programom.

Torej spoštovana premierka, jaz ne bom in ne želim biti tako osoren in napadalen, želim biti konstruktiven, želim vam predlagati in povedati, da so to prioritete, ki morajo biti na prvem mestu danes v Sloveniji. In ne obtoževanje, kaj je kje kakšen podatek. Jaz vam moram celo zameriti, da ne poznate aktualnega podatka. Vsak ponedeljek Zavod za zaposlovanje objavi zadnji podatek o številu brezposelnih. Danes je 129 tisoč 922. To je registrirana brezposelnost, to je javni podatek, in vi ga ne poznate ter govorite z en mesec starim podatkom. To je tudi en simptomatičen način nerazumevanja in neukvarjanja s tem pomembnim področjem.

Torej, spoštovana premierka, jaz upam, da bi javna razprava naredila korak naprej do tega, da bomo vsaj na enem področju, kjer jaz mislim, da vsi delimo pričakovanja in ne nazadnje nam je prva prioriteta, to je gospodarskem zagonu in novim delovnim mestom, še posebej za mlade, lahko dorekli kakšen skupni sklep.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil jutri, 28. januarja 2014, v okviru glasovanj.

Drugo vprašanje predsednici Vlade bo postavil gospod Franc Pukšič, Slovenska ljudska stranka.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa. Lep pozdrav, gospa predsednica Vlade, ministri, predsednik Državnega zbora, kolegice in kolegi! Dejstvo je, da je Družba za upravljanje terjatev bank v 100-odstotni državni lasti, bom kar govoril o tako imenovani slabi banki, saj vsi razumemo, za kaj gre. Nedavno je bila slaba banka dokapitalizirana z 200 milijoni evrov davkoplačevalskega denarja. In dejstvo je, da je slaba banka zavezana za objavo informacij javnega značaja. Slovenski mediji, gospa predsednica, pa poročajo o skrivanju plač vodilnih v slabi banki, o zaustavitvi prodaje stanovanj, Celovški dvori, najhujše pa je, ko poročajo tudi katastrofalne informacije o reprogramiranju menedžerskih kreditov. To pa je tistih, ki so prav preko političnih vez botrov dobivali kredite za prevzeme slovenskih podjetij, jih izčrpavali in sedaj se jih reprogramira. Najbolj

odmevna sta v tem trenutku, tako Finance poročajo, Rigelnik, Petan in vprašanje, kaj vse bo še prišlo na plano. Pa tudi proces privatizacije podjetij, ki ste ga obljubljali, je očitno zastal. Razumljivo nam je, da vseh podatkov, na tisoče, ki so v kreditnih mapah, ne morete objaviti. A vendar v Slovenski ljudski stranki pričakujemo in je potrebno slovenski javnosti, gospa predsednica, takoj in sedaj razkriti dva podatka: delež podjetij in njihovo vrednost, ki je šla na slabo banko. Ljudje bodo to sanacijo plačali iz svojih žepov, zato imajo pravico to vedeti. Zato pričakujemo v slovenski javnosti od vas, da boste takoj zagotovili javno objavo podjetij in vrednosti prenosov na slabo banko.

Gospa predsednica, moje vprašanje se glasi:

Ali brezkompromisno podpirate javno objavo teh in drugih podobnih podatkov v zvezi s terjatvami?

In drugo vprašanje:

Kako lahko danes slovenski javnosti zagotovite, da Družba za upravljanje terjatev bank ne bo že v kratkem postala družba za reševanje zavoženih projektov tajkunov in njihovih političnih botrov?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za odgovor dajem predsednici Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Hvala.

Spoštovani poslanec, naj takoj na začetku odgovorim z da. Absolutno podpiram javnost podatkov – ob dveh pogojih. Objava teh podatkov ne sme škoditi preiskavam gospodarskega kriminala, ki že potekajo ali bodo še potekale v teh bankah. In drugo. Ne smejo znižati cene premoženja na tej družbi za upravljanje ali, kot ste jo vi imenovali, slabi banki. Naj pa takoj uvodoma povem, čeprav pravite, da je to zvrčanje krivde, ampak je dejstvo. Zakon o ukrepih za krepitev stabilnosti bank je sprejela še prejšnja koalicija. Delamo po njem. Že prej sem povedala, preprosto na žalost nismo imeli časa za drugačne, mogoče bolj pretehtane, odločitve. Tudi štiri od treh neizvršnih direktorjev v tej banki je imenovala še prejšnja vlada ali prejšnja koalicija. Seveda vse to ne pomeni, da lahko delajo kakorkoli drugače, kot jih zavezuje zakon. Zato naj takoj poudarim, da je vlada absolutno zavezana k polni transparentnosti v zvezi z izvedenimi ukrepi do mere, ki ne bo ogrozila poslovanja te družbe in s tem povračila vloženi sredstev davkoplačevalcev. Kot verjetno veste, smo maksimalno transparentno, takrat ko je bil čas, predstavili rezultate obremenitvenih testov v bančnem sektorju in enako nameravamo zagotoviti tudi v primeru delovanja Družbe za upravljanje terjatev bank po tistem, ko bodo odpravljene zakonske omejitve. Prepričana sem, da veste, da mislim, da je 21. januarja koalicija vložila amandmaje, dopolnitve k Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja, s čimer

bomo omogočili objavo podatkov, se pravi pogodb o sklenjenih poslih – vrsta, vrednost in datum posla, kreditojemalec, kreditodajalec. Iz skleпов organa, pristojnega za odobritev posla, organ, ki posel odobri, in sestava uprave in nadzornega sveta banke v času odobritve kredita. In iz dokazil o zavarovanju, vrsta in predmet zavarovanja. Jaz verjamem, da boste ta zakon lahko tudi poslanci opozicije podprli. In še enkrat, absolutno sem tudi sama osebno za popolno transparentnost, želim pa, oba pogoja, ki sem ju prej povedala, bi morala biti izpolnjena. Objava podatkov nikakor ne sme škoditi preiskavam, ki se v bankah že dogajajo oziroma se bodo še dogajale in nikakor ne smejo zniževati cene premoženja na družbi za upravljanje oziroma slabi banki. Verjamem, da se vsi strinjamo, da mora biti naš skupni cilj, da se bo iz upravljanja premoženja, ki je na žalost zaradi slabih stvari, ki so se v preteklosti dogajale, prešel na to družbo oziroma slabo banko, da je treba zagotoviti, da bo dolg, ki je nastal iz te sanacije bank, v celoti poplačan iz upravljanja tega premoženja in ne bo v nadaljevanju bremenil mlajših generacij.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa, gospa predsednica.

Delež in vrednost prenosa podjetij na slabo banko sigurno ne ogroža nobenega od vaših prej naštetih pogojev. Torej ne znižuje niti cene podjetij in ne ogroža kriminalistične preiskave.

Gospa predsednica, jaz bi vas spomnil, kaj ste pred enim letom in še nekaj govorili. Ali takrat tega niste vedeli kot poslanka ali sedaj česa ne želite povedati? To je vprašanje. 23. oktobra 2013 ste tukaj v Državnem zboru govorili naslednje, citiram, »ne vemo, kaj boste prinašali v slabo banko, ne vemo, koliko, in ne vemo, po kakšni ceni.« Pa ne bom naprej našteval citata.

Gospa predsednica, res je, da marsičesa še nismo vedeli, ker nismo poznali slabih testov. Dejstvo pa je, da danes je to strošek v čistem denarju dve in pol milijardi evrov, da je to v zamenjavi obveznic v milijardi evrov, in da je to strošek tudi tistih, ki ste jih razlastili in podrejenih instrumentov okrog pol milijarde evrov. Ampak, gospa predsednica, tudi danes še ne vemo, kaj, koliko in po kakšni ceni se prenaša v slabo banko. Razlika je samo v tem, da ste vi danes predsednica vlade. V tem je razlika. Ko ste pa govorili o Zakonu o informaciji javnega značaja, ja, tudi naši amandmaji so bili povzeti. Seveda bomo podprli. Ampak, gospa predsednica, zakaj je takšen zakon treba vlagati po rednem postopku, nek sistemski zakon o davku na nepremičnine pa po nujnem postopku? Gospa predsednica, koga se bojite, kaj skrivate, pred kom skrivate? Pred svojimi državljani? Moje vprašanje pa je:

Kateri zakon je treba spremeniti? Jutri bomo v Slovenski ljudski stranki vložili spremembo zakona.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za dopolnitev odgovora dajem predsednici Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Amandmaji so vloženi, gospod Pukšič, tako da samo pričakujemo vaš za, drugega ni treba narediti. In če se boste spomnili, čeprav pravite, da ne smem gledati nazaj oziroma dobim kritike, kadar se oziram nazaj, je bila tako ob sprejemanju tega bančnega zakona kot ob sprejemanju zakona o Slovenskem državnem holdingu ena izmed glavnih naših ali pa če želite mojih kritik ta, da ste vi takrat želeli nekaj skriti. Niste dovolili, da bi to bile informacije javnega značaja. Jaz sem takrat glasovala proti obema tema zakonoma. In naša naloga je, da to danes spremenimo. In absolutno bo vse, katere terjatve, kaj, po kakšni ceni, absolutno javno dostopno. Treba je samo vedeti, da prenosi tečejo sukcesivno in vsega tega, kar želite danes vedeti, še ni na voljo. Nič ne skrivamo, nikogar se ne bojimo, delamo pa po vaših zakonih oziroma tistih zakonih, ki ste jih takrat kot bivša koalicija sprejeli. Jih bomo dopolnili, tako zakon o ukrepih za krepitev stabilnosti bank, tudi to spremembo pripravljamo, kot zakon o dostopu informacij do javnega značaja. Tako da, gospod Pukšič, absolutno se nič in nikogar ne bojimo. In sem prva, ki sem v opoziciji govorila eno – in danes delam tako. Ne zamenjam mnenja, ko grem iz ene na drugo stran.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za razpravo o odgovoru ima gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Torej samo dodam še, v skladu z 246. členom Poslovnika, ker ostalo ste že vi povedali. Gospa predsednica Vlade, res je, takrat, več kot leto dni nazaj ste govorili, da je reševanje bank nujno dejstvo, da s tem zamujamo, da je tudi to dejstvo, dejstvo pa je tudi, da z vašo slabo banko, takrat našo, ne bomo rešili osnovnega problema, to je kreditnega krča, gospodarstvo od te rešitve ne bo imelo nič, to je dejstvo in tudi danes gospodarstvo od tega žal nima nič. Vi ste govorili, da delate po naših zakonih. Res je. Mi smo v več kot enem letu sprejeli Zujf in državo zadolžili za 1,7 milijarde. To je res. Res pa je, gospa predsednica, da pa vi načrtujete, vaši načrti pa so, da v manj kot enem letu zadolžite državo tako, da zamenjate ti dve številki ne za 1,7 ampak za 7 milijard evrov. To je problem. In, gospa predsednica – koga se bojite, zakaj skrivate? Če vi ne upate povedati, vam bomo mi povedali. V Slovenski ljudski strani vemo, zakaj te skrivalnice. A veste, težko bi bilo verjeti, da se

med letom 2009 in 2011 v Novi Kreditni banki ni zgodil noben odpis oziroma se ni zgodilo nič v zvezi z nepravilnostmi, ki jih danes pripisujete nekdanjemu predsedniku uprave gospodu Kovačiču. Ampak treba je vedeti, da ste bili vi članica nadzornega sveta. Vemo, da ima tudi zelo veliko veljakov vaše stranke kar velike težave. Tako pri odplačevanju kreditov kot pri dokazovanju, zakaj so jih dobili. Gospa predsednica, ni res, da smo mi skrivali. Mi ne bi razkrili samo deleža in njihovih vrednosti, ki bi prešle na slabo banko, takoj in tudi v zakonu smo hoteli razkriti kreditodajalce in kreditojemalce, zraven, beri, tudi s političnimi botri. In uprava slabe banke bi morala to po uradni dolžnosti tudi prijaviti na organe pregona. Prav to je bil glavni element, zakaj je padla Janševa vlada, ko se je začelo se gospodarstvo dvigati, ko smo začeli ustvarjati pogoje za gospodarstvo.

Zato želim, da o tem odgovoru predsednice Vlade opravimo razpravo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Pukšič, seveda ste v tej zahtevi za razpravo šli tudi v okvir, ki ni bil v okviru vaših vprašanj, ampak o vašem predlogu bo državni zbor odločil jutri, 28. januarja 2014, v okviru glasovanj.

Tretje vprašanje bo postavil magister Matej Tonin, Nova Slovenija.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Spoštovana predsednica Vlade, drage kolegice in kolegi!

12. decembra lansko leto je bila razkrita globel bančne luknje. To so stroški, to je teža, ki je naložena prihodnjim rodovom in prihodnjim generacijam. Od samostojnosti Slovenije je to že druga sanacija bančnega sistema in ker gre tudi pri tej drugi sanaciji za davkoplačevalski denar, mislim, da moramo vsi v tej hiši narediti vse, da najdemo razloge, zakaj je do te luknje prišlo, predvsem pa da odgovorne pripeljemo pred roko pravice. In še tretja stvar, da ko delamo sanacijo bančnega sistema, s to sanacijo ne ustvarjamo novih in dodatnih krivic. Na nek način se je proces oziroma sanacija bančnega sistema že začela. Pri tem procesu krščanski demokrati vidimo vsaj dve problematični stvari. In sicer, prva je razlastitev lastnikov podrejenih finančnih instrumentov, druga pa so zadnje poteze Družbe za upravljanje terjatev bank oziroma po domače rečeno slabe banke.

Če se najprej dotaknem razlastitve lastnikov podrejenih finančnih instrumentov, vas sprašujem, spoštovana predsednica Vlade:

Ali se vam zdi pravično razlastiti ljudi, ki pri tem upravljanju bank niso imeli popolnoma nič zraven, bodo pa ob vse svoje prihranke?

Razlaščenci, kot sem dejal, niso imeli nobenega vpliva na poslovanje bank. Celo več. Bilo jim je obljubljeno, da če banka ne bo šla v stečaj, se nimajo bati za svoje prihranke. Banka ni v stečaju, oni pa so kljub vsemu razlaščeni. Občutek krivičnosti je še toliko večji, ker pa

tistim, ki so pa dejansko odgovorni za bančno luknjo, pa ni bilo odvzetega nič.

Če se dotaknem še DUTB oziroma slabe banke. Najverjetneje se strinjate z nami, da imamo lahko upravičeno slab občutek ob zadnjih potezah, bom naštel samo tri, menda da so bile na slabo banko prenesene tudi terjatve, ki se popolnoma normalno in redno odplačujejo, da so bila reprogramirana tajkunska posojila in da se je ustavila prodaja Celovških dvorov.

Spoštovana predsednica vlade, verjemite in vem, da veste, da nisem teoretik zarote, ampak na nek način nam morate priznati, da vse te stvari ustvarjajo in spodbujajo raznorazne zarote, ker je težko odgovoriti na vprašanje, zakaj prenašati zdrave kredite, zakaj reprogramirati tajkunske kredite, ki niso namenjeni razvoju podjetij, ampak samo ohranjanju lastnine.

Zato vas sprašujem, spoštovana predsednica: Ali se vam zdijo vsi ti ukrepi DUTB potrebni in pravični v procesu sanacije bančnega sistema?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za odgovor dajem predsednici Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Najlepša hvala, spoštovani poslanec.

Veste, ni pomembno, ali se meni zdi pošteno ali ne. Pomembno je, da je bila stvar pravno korektno izpeljana po vseh postopkih in zahtevah, ker gre za državno pomoč. Pa dovolite, da vam navedem nekaj konkretnih členov. Mislim, da pa ni treba še enkrat poudarjati, da smo vse te postopke reševanja bank peljali po določenih Zakona o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, ki je bil sprejet pod prejšnjo koalicijo in za katerega mislim, da ste glasovali tudi vi. In ker gre za ukrepe, ki se izvedejo s sredstvi države, zato pomenijo državno pomoč. Pogodba o delovanju Evropske unije v 107. členu določa, da je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica ali kakršnakoli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco, nezdržljiva z notranjim trgov. Evropska komisija je z namenom, da se nedvoumno določi, kdaj je v skladu s 107. členom omenjene pogodbe državna pomoč dovoljena, v Uradnem listu Evropske unije objavila sporočilo komisije o uporabi pravil o državni pomoči za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize. Veljalo pa je to od 1. avgusta 2013 dalje. V skladu s tem sporočilom državna pomoč banki, ki ne izpolnjuje minimalnih regulatornih zahtev, ne sme biti dodeljena, dokler lastniški kapital, hibridni kapital in podrejeni dolžniški instrumenti ne prispevajo v celoti k izravnani morebitni izgubi. Skratka, če ne bi stvari naredili tako, kot smo jih naredili, bi ta državna pomoč lahko bila v nasprotju s pravili, ki veljajo v Evropski uniji. Jaz verjamem, da veste, kaj bi to pomenilo. S kar nekaj našimi pomočmi, subvencijami večjim slovenskim podjetjem se v tem trenutku ukvarjamo, ali je bila pomoč dana tako, kot je

treba, se pravi, po postopkih, kot je treba, ali ne. Se pravi, praktično nismo imeli druge poti kot te, kar smo naredili. Kar je ključno povedati, se mi zdi pa pomembno, da je uporaba tega izrednega ukrepa, ki je bil narejen skladno z evropskimi normami, evropskimi pravili, mogoča le ob upoštevanju načela, da posamezni upnik zaradi prenehanja kvalificiranih obveznosti banke – to je vse tisto, kar sem prej naštel – ne utrpi večjih izgub, kot bi jih utrpel v primeru stečaja bank. Mislim, da veste, da če ne bi reagirali in naredili tega, kar smo v naših bankah naredili, bi bil stečaj teh bank neizogiben in rezultat za lastnike podrejenih obveznic na žalost enak. To je, kar se tiče teh tako imenovanih podrejenih obveznic.

Kar se tiče Družbe za upravljanje terjatev bank oziroma slabe banke, kot jo ne prav lepo vsi imenujemo. Posebej želim poudariti, da so odločitve vodstva te družbe avtonomne in neodvisne. Verjamem, da si ne želite, da bi politika lahko in tudi bi vplivala na te odločitve. Je pa res, da je družba v skladu z zakonom dolžna pri opravljanju svojih dejavnosti ravnati s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika, v skladu z načeli preglednosti, učinkovitosti, gospodarnosti in uspešnosti. Glede na to, da je pravzaprav šele mesec dni od takrat, ko se je največji del posla začelo opravljati na tej slabi banki oziroma družbi za upravljanje, ne morem niti ne želim presojati dosedanjega delovanja oziroma ustreznosti dosedanjih poslovnih odločitev. Treba je pa vedeti, da je Računsko sodišče dolžno revidirati poslovanje te družbe oziroma slabe banke vsako leto. In enako je ta družba oziroma slaba banka dolžna poročati Ministrstvu za finance. Seveda si pa želim, da bodo tudi z javnostjo komunicirali popolnoma transparentno.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Zahtevo za dopolnitev odgovora ima mag. Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Spoštovana predsednica Vlade!

Jasno mi je, da Vlada oziroma vsakodnevna politika oziroma vi ne morete poklicati direktorje na DUTB in jim dirigirati, kako in na kakšen način naj poslujejo vsakodnevno. Ampak vsem v tej hiši je pa jasno, kdo imenuje direktorje DUTB. Tu pa ima vaša vlada škarje in platno, da zadeve sešije in zarobi tako, da bodo šle stvari v pravo smer. Kot sem rekel, težko se je znebiti slabega občutka, da so bile zadnje zamenjave direktorjev na DUTB in morda celo odstavitev gospoda Širclja namenjene temu, da se morda stvari obračajo tako, kot se danes, in ne tako, kot bi se morale. Ampak, kot sem rekel, to so teorije zarote, na katere jaz ne morem pristajati, vas pa opozarjam, da ste kot predsednica Vlade dolžni nekaj narediti, da se te stvari ne sprostijo oziroma da se ne delajo.

Glede razlastitve lastnikov podrejenih finančnih instrumentov. Zelo dobro poznate pravni red Evropske unije in veste, da je eno uredba, eno je direktiva, eno je pa priporočilo in

da ima vsaka izmed teh treh grupacij oziroma teh treh stvari različne učinke. To, o čemer vi govorite, naj bi šlo za priporočilo. In tudi Društvo malih delničarjev opozarja, da na podlagi priporočil slovenski vladi ne bi bilo treba razlastiti vseh teh lastnikov podrejenih finančnih instrumentov in da bo morda to obveznost postala šele leta 2018.

Torej mislim, da se bi se tudi kot predsednica Vlade oziroma kot celotna vlada oziroma, če hočete, kot celoten parlament morali postaviti za slovenske državljane, še posebej, ker gre za poročilo in ker nam tega ni bilo treba narediti do leta 2008.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za dopolnitev odgovora dajem predsednici Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Sicer ni bilo dodatnih vprašanj, ampak mislim, da je prav, da še enkrat določene stvari povemo.

Soglasje Evropske komisije je bilo potrebno za to državno pomoč in brez tega soglasja ne bi dobili. Kaj je, če izvedemo državno pomoč brez soglasja, pa verjamem, spoštovani poslanec, da veste.

Kar se pa tiče Družbe za upravljanje. Vlada je imenovala državnega sekretarja na Ministrstvu za finance za enega neizvršnega direktorja, se pravi enako, kot prejšnja vlada. Tukaj težko verjamem, da lahko temu nasprotujete. Kar se pa tiče ostalih treh, so pa še vedno isti ljudje, kot jih je predlagala prejšnja vlada in mogoče bomo vsi skupaj ugotovili, da niste imeli tukaj najbolj srečne roke oziroma če vas prav razumem, mi na nek način med vrsticami celo predlagate, da naj poskrbimo, da bodo tam bolj kompetentni ljudje, kot so tisti, ki ste jih izbrali vi.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za razpravo ima mag. Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Predsednica Vlade včasih zna biti zelo ostra, ampak nič hudega.

Glejte, jaz sem govoril o enem, ki ste ga vi zamenjali, in o enem, ki ste ga vi nastavili. To sva oba skupaj pravilno ugotovila in tudi na nek način ste priznali, da Vlada ima škarje in platno in da te stvari lahko usmerja, če želi. Ne vsakodnevno politiko, lahko pa vsaj načelno strateško. Zaradi tega jaz ne vidim popolnoma nobene škode in bi bil to nek pozitiven doprinos, če pa bi na podlagi tega vašega odgovora, ki ste ga danes dali v tem parlamentu, opravili neko razpravo in si razsvetlili vse temne zorne kote, kaj in kako si predstavljamo, da bo Družba za upravljanje terjatev bank delovala, da se ne bo zgodilo, kot je kolega Pukšič govoril, da bo to družba za zaščito kakšnih drugih ljudi.

In tudi v zvezi z razlastitvijo lastnikov podrejenih finančnih instrumentov bi bila razprava koristna in nujna, še posebej zaradi

tega, ker je diametralno nasprotno stališče med tistim, kar trdi Vlada, in med tistim, kar trdi Društvo malih delničarjev, ki je med drugim tudi dalo zahtevo za ustavno presojo tega dela zakona.

Jaz bi vas prosil, da podprete ta predlog, da se o odgovoru predsednice Vlade opravi razprava.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil jutri, 28. januarja 2014, v okviru glasovanj.

Četrto vprašanje predsednici Vlade bo postavil gospod Mirko Brulc, Socialni demokrati.

MIRKO BRULC (PS SD): Spoštovana predsednica Vlade, ministri, vsi prisotni, lep pozdrav!

Upravljanje z državnimi podjetji je kar pred pomembno reformo upravljanja. Pred nami je obravnava zakona o Slovenskem državnem holdingu. Ta se mora z vsemi svojimi določili izkazati v zasledovanju prvotnega cilja, to je izboljšanje akutnega stanja upravljanja z državnimi podjetji in vzpostavitev optimalnih zakonskih določil za dobro upravljanje tudi vnaprej. Temu je treba dosledno slediti, zato smo Socialni demokrati na zakon o Slovenskem državnem holdingu imeli in imamo vrsto pripomb in pomislekov. Ne gre za kritiko kar tako, temveč potrebo po tehtnem diskurzu, ki bo presegel politično všečnost na račun dobrega, učinkovitega in transparentnega upravljanja z državnim premoženjem.

Zadnje dni je v medijih slišati upravičeno ogorčenje, ko na dan prihajajo podrobnosti o ogromnih izplačilih poslovođstev v času pred sprejetjem tako imenovanega Lahovnikovega zakona, ki je omejil prejeme poslovođstev družb v večinski državni lasti. Še več. Na dan prihajajo podatki o prejemkih poslovođstva Družbe za upravljanje terjatev bank, ki so pod taktirko prejšnje vlade z določili zakona o slabi banki obšli Lahovnikov zakon. Predlog zakona o Slovenskem državnem holdingu pa v delu, ki se nanaša na prejeme poslovođstev, brez jasnih kriterijev zopet odpira polje nedorečenega. Na to smo Socialni demokrati predlagatelja zakona že opozorili oktobra lanskega leta, citiram: »Ni jasno, kakšno bo razmerje med tako imenovanim Lahovnikovim zakonom in zakonom o Slovenskem državnem holdingu v delu, ki ureja plačila poslovođnih oseb.« Socialni demokrati ne moremo pristati na to, da si bodo lahko poslovođstva državnih družb izplačevala neomejene prejeme. Tudi ne moremo prikimati razlagam, da bo šlo lahko za izjeme, če se bo upravljanje s podjetji izkazalo za dobro. Slovenska realnost korporativnega vodenja državnih podjetij se je namreč prevečkrat izkazala v izplačevanju visokih prejemkov in nagrad, ne glede na rezultate, da izjeme kaj

kmalu postanejo pravilo. Zato vas sprašujemo, spoštovana predsednica:

Kakšno je vaše mnenje o tem, da se s sistemskim zakonom oziroma s področnimi zakoni dovolj natančno omejijo najvišji možni zneski plač ter drugi prejemki članov uprav in prejemki nadzornikov v podjetjih, kjer je država posredno ali neposredno v večinski lasti, kar bi preprečilo nenadzorovane dvige plač oziroma prejemkov, preprečilo očitno nesorazmernost njihovih plač s plačami nosilcev najvišjih javnih funkcij?

Hvala za odgovor.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo za odgovor dajem predsednici Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Najlepša hvala.

Bo moj odgovor zelo kratek. Sama pravzaprav nimam nobenega problema, da se plače v državnih podjetjih omejijo celo na višino plače predsednice oziroma predsednika vlade.

Bi pa želela vseeno poudariti, da predlog zakona o Slovenskem državnem holdingu ne ukinja tega tako imenovanega Lahovnikovega zakona kar tako, temveč omogoča, da se ta ne uporablja v primerih družb, kjer je sprejeta celovita politika prejemkov skladna s 23. členom predloga tega zakona. Družbe v državni lasti so namreč izrazito raznolike, zato je bil namen predloga zakona omogočiti raznolikost v določanju politike plač. Se pravi, da bi tudi lastnik, država oziroma Slovenski državni holding v teh podjetjih določil to celovito politiko prejemkov. Če tistim, ki bodo upravljali z našim premoženjem, ne zaupamo toliko, nimam popolnoma nobenega problema, da z amandmajem k Slovenskemu državnemu holdingu, in prepričana sem, da bomo to koalicijsko zelo hitro uskladili, te stvari odpravimo. Ampak ko že govorimo ali pa me velikokrat sprašujete, če upoštevamo pripombe gospodarstva, raznoraznih gospodarskih združenj, je treba povedati, da je v bistvu ta rešitev, ki je bila sedaj v zakonu, na nek način njihov predlog. Ampak še enkrat, absolutno sem za to, da se te plače omejijo. Mogoče bomo sposobni iti še en korak naprej, pa jih omejiti, tako kot sem prej povedala, na višino plače predsednika oziroma predsednice Vlade.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima Mirko Brulc.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa, predsednica.

Razumem vašo razlago problema. Kot pravite, bo treba spremeniti nekatere zadeve v zakonodaji tudi zaradi slabega korporativnega upravljanja in slabih rezultatov v minulem obdobju, ki so pravzaprav povzročali izjemno luknjo. Treba bo verjetno dopolniti tudi zakon o slabi banki v tistem delu, ki govori o plačah, o prejemkih. Poglejte, plača izvršnega direktorja je

21 tisoč 500 evrov bruto na mesec. Veste, za tako plačo mora delavec z minimalno plačo, ki je bila v decembru 783 evrov, delati dve leti. Delavec dve leti, tak izjemen direktor pa v enem mesecu toliko zasluži. Kje so pa zdravniki, inženirji, raziskovalci, pravniki, ekonomisti in tako dalje? Kje so te primerjave? Ne vzdržijo, zato mislim, da je nujno treba to narediti. Poglejte, obstaja nek tako imenovani seznam pohlepa menedžerjev za leto 2011. Sto jih je tam. Vsi so v povprečju zaslužili okoli 22 tisoč evrov na mesec. Porabili so sto milijonov evrov našega denarja. Od tega nekateri že sedijo, nekateri čakajo na vrsto za odhod nekam. So pa med njimi res tudi izjeme, ki držijo firme nad vodo, dajejo mnogim delavcem kruh in tako dalje. Ampak ta nesorazmerja niso normalna. Predsednica, jaz pričakujem vašo angažiranost, da se to odpravi. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Besedo za dopolnitev odgovora dajem predsednici Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Brez pomena vse še enkrat ponavljati. Se absolutno strinjam, da so prevelike razlike marsikje in verjamem, da bomo koalicijsko uskladili stvari za naprej. Za nazaj bomo stvari težko popravljali. In mogoče, tako kot sem že prej povedala, res tisti, ki so zbirali, niso imeli najbolj srečne roke, če govorimo o Družbi za upravljanje.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. S tem smo zaključili z vprašanji, ki so postavljena neposredno predsednici Vlade in se ji tudi zahvaljujem za podane odgovore. Prehajamo na odgovore na poslanska vprašanja, postavljena na 20. seji zбора. Minister za finance doktor Uroš Čufer bi moral odgovoriti na vprašanji gospe Ljudmile Novak v zvezi z upravljanjem in razpolaganjem z nepremičninami, ki so kot predmeti zavarovanj prišli v last bank v večinski državni lasti, in na vprašanje Andreja Čuša v zvezi z brezidejno politiko zadolževanja na račun mladih in prihodnjih generacij, vendar je danes odsoten minister zaradi udeležbe na Svetu Evropske unije za ekonomske in finančne zadeve, zato poslanko in poslanca sprašujem, če vztrajata pri ustnem odgovoru ali morda želite pisni odgovor ministra. Pri ustnem odgovoru vztrajate. Hvala. Minister bo na ustno vprašanje odgovoril na naslednji seji zбора. Minister za infrastrukturo in prostor gospod Samo Omerzel bo odgovoril na vprašanji gospoda Sama Bevka v zvezi s financiranjem in gradnjo projektov v okviru četrte razvojne osi v finančnih perspektivah 2007–2013 in 2014–2020. Izvolite, gospod minister.

SAMO OMERZEL: Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Spoštovane poslanke in poslanci, kolegi, lepo pozdravljeni!

Spoštovani gospod Bevk, hvala za zastavljeno vprašanje. Pri četrty razvojni osi je treba poudariti, da na tem delu planiranja razvoja cest in pa realizacije samih planov so izredno pomembni naslednji projekti. Obvoznica naselja Škofja Loka, Gorenja vas, Tolmin, Spodnja Idrija, novogradnje ceste na odseku Cerkno–Hotavlje ter rekonstrukcija ceste Bača–Dolenja Trebuša in Dolenja Trebuša–Želin. Pomembno je poudariti, da v letošnjem letu, torej kar se tiče leta 2014, tako na pripravi dokumentacije kot tisto, kar je povezano s samo realizacijo projektov, se projekti odvijajo naprej v okviru tistega dela financiranja, ki je omogočen oziroma podprt z vseh strani sredstev črpanja evropskih projektov oziroma evropskih sredstev. Če pogledamo po posameznih projektih aktivnosti, pa gremo najprej na rekonstrukcijo ceste Bača–Dolenja Trebuša, v veljavnem planu za leto 2013 je bilo 4 milijone 619 tisoč evrov, v proračunu za leto 2014 imamo 4 milijone evrov in v proračunu za leto 2015 imamo milijon 468 tisoč evrov, s tem da moramo poudariti, da je dokončanje del planirano do februarja 2015. Pri izvajanju del na odseku med Dolenjo Trebušo in Želinom imamo naslednje številke. V veljavnem planu za leto 2013 je 242 tisoč evrov, v proračunu za leto 2014 je predvidenih 2 milijona 891 tisoč evrov in v proračunu za leto 2015 milijon 773 tisoč evrov. Kar se tiče samih aktivnosti, aktivnosti normalno tečejo. V tem trenutku se izvajajo odkupi za gradnjo za potrebne nepremičnine. Izvaja se v tem trenutku javno naročilo za gradnjo tretjega in četrtega odseka v dolžini štiri kilometre.

Ko gremo naprej na gradnjo obvoznice Škofja Loka, pri tej obvoznici moram reči, da sem še posebej vesel, ker je končno uspela po naštetih pritožbah in ponovljenih razpisih. Tudi sam sem vse preveril glede stanja in res nujnosti te infrastrukture. Spoznal sem, da v resnici se Škofjeločani borijo za to obvoznico že 40 let. In končno nam je to uspelo. 23. 12. 2013 je bila podpisana pogodba. Državna revizijska komisija je dala pozitivno mnenje na odločitev našega ministrstva oziroma Direkcije za ceste, ki je peljala ta razpis, tako da ta del izvajanja te obveznice gre naprej in sem prepričan, da bomo uspešno izvedli in tudi počrpali vsa sredstva. Ko gremo naprej na obvoznico Gorenja vas, v veljavnem planu za leto 2013 imamo 698 tisoč evrov. V proračunu za leto 2014 imamo 2 milijona 244 tisoč evrov in v proračunu za leto 2015 imamo milijon 259 tisoč evrov. Rok za izvedbo na tem odseku je 18 mesecev. Pogodba s ponudnikom pa je bila podpisana avgusta 2013. In potem imamo še odsek Cerkno–Hotavlje. Tukaj imamo DPN oziroma umeščanje trase v prostor, kjer je bil zaradi nasprotovanja lokalne skupnosti in potrebe po proučitvi smotrnosti prometno-ekonomske učinkovitosti bil postopek ponovno dan v presojo. Avgusta 2013 se je začela ponovna študija variant, da se najde najboljša možna rešitev pri samem umeščanju v

prostor in temu tudi sledijo strokovne službe na našem ministrstvu.

Pomembno je še poudariti, da pri celotnem razvoju in vplivu razvoja četrte razvojne osi se pripravlja resolucija o nacionalnem programu razvoja prometne infrastrukture v Sloveniji. Ta resolucija bo podala marsikateri odgovor in pa tudi marsikatero podlago za smotrnost in razvijanje prometne infrastrukture v naprej.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospod Samo Bevk.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovani zbor!

Jaz se gospodu ministru Samu Omerzelu zahvaljujem za njegov odgovor. Prosil ga bi, če lahko bolj podrobno ta program dobim tudi v pisni obliki, ker verjamem, da boste lahko potem tudi v nadaljevanju v drugem delu pojasnili še nekatere druge projekte, ki so tudi v okviru četrte razvojne osi v programu. Me pa kljub temu skrbi, da je sicer 22. avgusta 2013 bil postopek pripravljavanja državnega prostorskega načrta za odsek Cerčno–Hotavlje vrnjen nazaj v pripravo, a so bila, to pa je dokument iz decembra lanskega leta, to je Poročilo o problematiki in dinamiki priprave državnih prostorskih načrtov, s predlogi ukrepov za pospešitev postopkov njihove priprave. Na tej ključni postavki četrte razvojne osi pa je zapisano, da je bil projekt zaradi pomanjkanja sredstev v rebalansih 2014 in v proračunu 2015 ustavljen. Jaz predlagam, gospod minister, da s prerazporeditvami sredstev znotraj vašega proračuna omogočite, da se bo ta ključni projekt nadaljeval na tej osi. Poleg tega pa me seveda zanima, kako je potem še z obvoznico Spodnja Idrija ... / znak za konec razprav./ je tudi v pripravi državnega prostorskega načrta.

Kot rečeno, prosim za odgovor v pisni obliki, da bom imel te odseke bolj podrobno / izklop mikrofona

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želite dopolniti odgovor, minister? Izvolite, imate besedo.

SAMO OMERZEL: Spoštovani poslanec, hvala za dodatna vprašanja.

Seveda vam bomo dostavili v pisni obliki vse, kar je bilo danes predstavljeno, in še malce več gradiva. Za vse razvojne osi pripravljamo v grafični podobi po posameznih odsekih, v kateri fazi je vse, kar je povezano z dokumentacijo in pripravo na projekte in tudi s samo izvedbo. Še več, želim tudi pri vseh razvojnih oseh, da bomo redno poročali o tem, kakšni so napredki, kako se razvija, zato da boste tudi v Državnem zboru vsi informirani, kakšno delo in v kateri smeri se razvijajo ti pomembni projekti, pa tudi javnost, in to vam bomo dostavili tako v grafični obliki kot tiste dopolnitve.

Kar se tiče DPN Cerčno–Hotavlje, res je, zadeva je vrnjena v fazo študije variant, da se določi najbolj optimalna varianta. Študija za to je pripravljena, je v pripravi, je pa dejstvo, da smo s sredstvi omejeni. V tem odgovoru, ki vam ga bomo posredovali, bomo pripravili tudi scenarije in predloge, kje vidimo, da bi lahko ta sredstva zagotovili. Tako da se bomo potrudili, pa tudi za Idrijo vam bomo posredovali vse odgovore. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Prehajamo na naslednje vprašanje, in sicer minister za infrastrukturo in prostor gospod Samo Omerzel bo odgovoril na vprašanje gospe Janje Napast v zvezi s 3. razvojno osjo. Gospod minister, izvolite.

SAMO OMERZEL: Hvala za besedo. Danes imamo očitno dan razvojnih osi.

Kot je bilo pri prejšnjem vprašanju že omenjeno, za vse razvojne osi pripravljamo podrobno analizo, v kateri fazi je kateri del razvoja in priprave dokumentacije. Za 3. razvojno os imamo osnutek grafičnega dela že s sabo. Na grafični podobi bomo zelo nazorno prikazali in redno poročali o tem, v kateri fazi razvoja je kateri del razvojne osi. Pri 3. razvojni osi se moramo zavedati, da 3. razvojna os teče vse od Koroške do Bele krajine in da imamo kar nekaj odsekov, ki so v zelo različnih fazah razvoja. Na enem segmentu imamo še vse v fazi dokumentacije, smo pa že na segmentih oziroma v posameznih fazah, kjer bi pa dejansko lahko začeli z gradbenimi deli. Če se pri 3. razvojni osi fokusiramo na vprašanje, ki ga je spoštovana poslanka postavila, predvsem vezano na posamezne odseke v severnem delu 3. razvojne osi. Če gremo najprej na delitev severnega dela 3. razvojne osi, imamo razdeljeno na štiri državne prostorske načrte. Pri prvem državnem prostorskem načrtu, priključek Otiški vrh–Holmec, na meji z Avstrijo, je Vlada Republike Slovenije 25. 10. 2012 ustavila vse aktivnosti in na osnovi tega je bila zahtevana izdelava novelacije prometne študije, v kateri smeri bi se ta državni prostorski načrt razvijal naprej. Pri državnem prostorskem načrtu za cesto od priključka Slovenj Gradec–Dravograd je ravno tako 25. 10. 2012 Vlada ustavila vse aktivnosti pri pripravi DPN in zahteva je bila smiselno izvesti ponovno prometno-ekonomsko vrednotenje celotnega projekta trase hitre ceste od AC-1 do Dravograda. Naslednji DPN je povezan z državno cesto, priključek Velenje-jug do priključka Slovenj Gradec. Uredba o državnem prostorskem načrtu za to državno cesto je bila sprejeta, in sicer jo je Vlada sprejela 29. 8. 2013. Uredba je bila objavljena tudi v Uradnem listu Republike Slovenije. DPN za državno cesto od priključka pri Podlogu do priključka Velenje-jug, tu smo v postopku priprave državnega prostorskega načrta. V tej fazi imamo optimizacijo variante F3B, ki bo tudi grafično pripravljena in

prikazana, v kateri smeri se razvija. Pomembno je poudariti, da se v tem trenutku usklajujejo vse aktivnosti s ključnimi nosilci urejanja prostora. Tu govorimo seveda o ključnih soglasodajalcih, vse kar je povezano z naravo, vodo in tako naprej. Pomembno je, da imamo po uskladitvi namen ta projekt predstaviti vsem ključnim nosilcem urejanja prostora, zato da v pripravi pri smernicah v začetku izdelave državnega prostorskega načrta bodo vse te aktivnosti usklajene, da ne ponovimo napake iz preteklosti, kjer je bil dejansko ta del aktivnosti podcenjen in pri sami izdelavi državnih prostorskih načrtov se je bilo treba zopet vrniti v fazo študije variant.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala ministru za odgovor.

Gospe Janje Napast ni v dvorani, zato se ministru zahvaljujem za odgovore in prehajamo na naslednjo vprašanje.

Minister za zunanje zadeve v funkciji ministra za zdravje Karl Viktor Erjavec bo odgovoril na vprašanje gospoda Ivana Grilla v zvezi z delovanjem Univerzitetnega kliničnega centra Ljubljana.

Gospod minister, imate besedo.

KARL ERJAVEC: Spoštovani predsednik, hvala lepa za besedo. Tudi poslancu se zahvaljujem za vprašanje.

Gre za to, da če bom kot minister v funkciji za zdravje podprl spremembe statuta, ki bi na svetu zavoda podredil tako imenovano notranjo revizijsko službo, moram reči, da takšne rešitve v statutu ne bi podprl. Naj povem, da se spremembe statuta Univerzitetnega kliničnega centra izvajajo lahko zgolj s soglasjem ustanovitelja. To se pravi, da mora Vlada podati nad spremembami statuta soglasje, ki ga pripravi Ministrstvo za zdravje. Moram reči, da sem pregledal tudi zadnje zapisnike seje sveta Univerzitetnega kliničnega centra in dejansko že v mesecu juliju, septembru in novembru je bilo govora o tem, da bi pripravili spremembe statuta. Zadnja odločitev oziroma zadnji sklep v zvezi s tem je bil sprejet na seji v mesecu novembru, kjer je bilo dogovorjeno, da člani sveta zavoda podajo do 24. decembra predsednici sveta zavoda predloge za spremembe statuta, da bo na podlagi tega pravna služba Univerzitetnega kliničnega centra pripravila za svet zavoda potem tudi ustrezne predloge. Iz zapisnikov, ki sem jih pregledal, ni razbrati, da bi kakšen predlog šel v smeri podreditve notranje revizijske službe svetu zavoda. Vendar ne glede na to, bi pa želel poslancu pojasniti, da že zakon in pa predpisi onemogočajo takšno podrejanje. Tudi če bi bil sprejet takšen predlog na svetu zavoda in tudi podano recimo soglasje Vlade, bi to bilo v nasprotju s pozitivnimi predpisi naše države, ker zakon o javnih finančah natančno določa vlogo te notranje revizijske službe, kakšne so pristojnosti in tako dalje.

Jaz se poslancu za to vprašanje zahvaljujem in bom bedel, dokler bom v funkciji ministra za zdravje, da se ne bi kaj takega zgodilo, ker bi bilo tudi v nasprotju s pozitivno zakonodajo te države. Ko bo pa novi minister za zdravje, ga bom pa tudi opozoril na to vaše opozorilo, ki ste ga podali skozi poslansko vprašanje.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala ministru. Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospod Ivan Grill.

IVAN GRILL (PS SDS): Hvala lepa za ta del odgovora.

Spoštovani gospod minister, najprej bi se vam seveda zahvalil, da ste, vsaj tako je bilo v medijih zaznano, nekako odklonili podporo Vlade sedanjemu, na novo imenovanemu bivšemu direktorju UKC, kajti njegovo delovanje v preteklosti izraža neke nevarnosti tudi koruptivnih dejanj. V tej smeri sem seveda tudi pričakoval, da boste vi, kot sedaj trenutno odgovorni, podprli prizadevanje bivšega sveta zavoda Univerzitetnega kliničnega centra, ki je ravno v tem delu želel spremembo statuta, da tako imenovano revizijsko službo podredi svetu in ne direktno upravi. Izkušnje kažejo, da v primeru, če je ta revizijska služba podrejena menedžmentu oziroma vodstvu samega zavoda, le-ta ne more samostojno, predvsem pa objektivno opravljati svoje funkcije, kajti ne nazadnje ji nadrejeni direktor v bistvu sugerira, kaj naj pregleduje, in tudi določa vse, od plač, do vsega. Pomeni, da so v celoti podrejeni njegovemu delu in tudi volji. In iz tega pride lahko – kaj? Poročila takšne revizijske službe so takšna, kot jih želi direktor, in samemu svetu, ki je pa le nadzorni organ, ne morejo služiti v tistem bistvu, ki bi bilo tudi v redu.

Glejte, ker sami ugotavljate oziroma tukaj navajate, da bi bilo to v nasprotju, če bi se takšna rešitev v statutu navedla, z zakonom o javnih finančah, je ne nazadnje tudi možnost, da se v tem delu zakon o javnih finančah spremeni, kajti takšna praksa bi veljala, da se vpelje v vseh zavodih, da se revizijska služba, ki je predvsem v pomoč svetu zavodov, ki je le nadzorna ... /znak za konec razprave/... vloga teh zavodov notri vključi in se s tem izboljša njihovo delovanje in predvsem zmanjšajo korupcijska tveganja.

Tukaj zadeva ni brezupna in se da, če je le volja, tudi to ... /izklop mikrofona/

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želite še kaj dopolniti v odgovoru, minister?
Izvolite, imate besedo.

KARL ERJAVEC: Hvala.

Moram reči, da dejansko bi bilo res treba spremeniti Zakon o javnih finančah. Moram pa povedati, da to ni urejeno samo za zavode. Tudi za državne organe. Recimo notranja revizijska služba je podrejena na nek

način ministru, ampak ne zato, da bi ji on narekoval, kako naj deluje, ampak bolj v pomoč ministru, da pomaga, da bo poslovanje državnega organa in zavoda v skladu s predpisi.

Nezaupanje, ki vlada v okviru Univerzitetnega kliničnega centra, je predvsem v tem, da trenutni direktor ne uživa tistega zaupanja, ki bi ga moral. Tudi ne z moje strani, zato ga nisem predlagal Vladi v soglasje, ker sem prepričan, če policija, ki opravlja določene preiskave tudi v Univerzitetnem kliničnem centru in ugotavlja, da so tam določena korupcijska tveganja, da so sumi koruptivnih dejanj, sem prepričan, da je generalni direktor tisti, ki je objektivno odgovoren za zakonitost poslovanja takšnega zavoda. Zakonitost poslovanja takšnega zavoda pomeni tudi, da ni sumov korupcije in tako dalje.

Če bi želeli takšno rešitev v statutu zavoda, bi bilo treba tudi ostalo zakonodajo rešiti. Jaz pa mislim, da je bolj problem oseb, ki so odgovorne za zakonitost dela in poslovanja znotraj zavodov. Tam, kjer so prave osebe, teh problemov ni, tam, kjer pa ni takšnih oseb, pa se taki dvomi pojavljajo in se potem iščejo neke drugačne rešitve.

Mislim, da gre za zahtevno pravnoteoretično vprašanje, kam umestiti to notranjo revizijsko službo. Zakonodajalec je menil, da pod ingerenco tistega, ki vodi državni organ oziroma zavod, zato ker naj bi bila v pomoč v tem smislu, da bi zagotavljala zakonitost dela zavoda in državnega organa. Tukaj gre tudi za odprto teoretično pravno vprašanje.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

S tem smo zaključili s tem vprašanjem.

Minister za kmetijstvo in okolje mag. Dejan Židan bo odgovoril na vprašanje Marjane Kotnik Poropat v zvezi z izvajanjem nadzora nad določbami, ki urejajo motorni promet v naravi. Gospod minister, izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod predsednik. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, zlasti spoštovana poslanka, ki ste postavila vprašanje!

Delno je odgovoril že minister Virant na postavljena vprašanja. Odgovoril bom na tisti del, ki je v moji pristojnosti, to je, kakšne so bile kazni, kar se tiče teh prekrškov, vezanih na motorna kolesa v naravi, v letih 2010, 2011, 2012 in 2013. S stališča okolja nadzor vršita dve instituciji. Prva je Inšpektorat za kmetijstvo in okolje. Povprečno je na letni ravni kazni približno 25 tisoč evrov, hkrati pa nadzor vršijo tudi naravovarstveni nadzorniki, ki so del javne službe. Tu pa se višina kazni tudi spreminja. V zadnjem letu je bila 13 tisoč evrov. V celoti velja vaša trditev, da so kazni simbolične in nimajo odvratalnega učinka ... /Znak za konec razprave./ To pa je hitro minilo pet minut. In zato je treba tukaj spremeniti. Spreminjamo pa v tem trenutku preko spremembe zakona o ohranjanju

narave. Ta zakon je v tem trenutku že v javni razpravi, danes smo sicer podaljšali na 30 dni, tako da se zaključi 24. Februarja. V tem zakonu, ki je v osnovi namenjen deadministriranju, da zmanjšamo številne administrativne postopke tako s tem zakonom kakor z zakonom o vodah .../ znak za konec razprave/ Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Marjana Kotnik Poropat ima zahtevo za dopolnitev odgovora.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala lepa.

Spoštovani minister, jaz se zahvaljujem za ta odgovor. Tudi minister za notranje zadeve je na pretekli seji dal ustrezne odgovore v zvezi s tem, da se bo zakonodaja na tem področju spremenila in jaz sem s tem potem zadovoljna. Hvala lepa, gospod minister.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Želite še kaj dodati, gospod minister?

Da.

Imate besedo še za dopolnitev odgovora, izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Najlepša hvala.

Časovnica je zdaj takšna. Zakon je do 24. v javni razpravi, hkrati še ta teden pošljemo istočasno tudi v medresorsko razpravo. Želja je, da se na Vladi sprejme zakon najkasneje v marcu. Ker gre za zakon, ki bo zlasti zmanjševal administrativna bremena v tej državi, boste poslanke in poslanci zaprošeni za pospešen, torej hitri postopek. Idealno bi bilo, če bi bil zakon v Državnem zboru sprejet že v aprilu, bolj verjetno pa je, da je možno, da je sprejet v maju. S sprejetjem tega zakona bomo uredili področje, kjer je zelo veliko pritožb, kjer je zelo veliko graj in se neuspešno ureja že nekaj let. Hkrati pa bomo dejansko s sprejetjem obeh zakonov zmanjšali število administrativnih postopkov v tej državi za 4 tisoč 500 na letni ravni. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

S tem smo zaključili z odgovorom.

Minister za kmetijstvo in okolje mag. Dejan Židan bo odgovoril še na vprašanje gospoda Ljuba Žnidarja v zvezi s financiranjem Javne gozdarske službe.

Gospod minister, izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod predsednik.

Gospod poslanec, hvala za vprašanje. Dovolite, da vam na začetku opišem, kako se je zadnjih nekaj let Javna gozdarska služba financirala. V letu 2011 je bila sprejet proračun 21 in pol milijona evrov, takšen je bil tudi realiziran. Leta 2012 je bil sprejet bistveno nižji, 18,7 milijona evrov in je potem vlada tekem izvrševanja ugotovila, da manjka denar in je dodatno pristavila 1,8 milijona evrov. Sam sem ministrstvo prevzel marca leta 2013. Takrat je imela Javna gozdarska služba na razpolago 18

milijonov in zelo hitro se je ugotovilo, da enostavno ne bo denarja niti za plače. Tako smo že aprila dali zavezo, da bomo konec leta zagotovili vsaj potreben denar za plače in dejansko smo s prerazporeditvijo konec oktobra zavodu zagotovili skoraj 1,4 milijona evrov. Poznate, da se je potem zgodil neljubi dogodek, ko so v zavodu, ki je dobil letno skoraj 19 milijonov evrov, zaustavili delo in povzročili nezakonito stanje, ki pa smo ga v najkrajšem času sanirali. V letošnjem letu je v proračunu sprejet nekaj višji znesek kot lansko leto. Če je bilo lansko leto v proračunu sprejeto 18 milijonov, čeprav je bilo na koncu realiziranih 19,4, je letos zagotovljeno v proračunu 18,3 milijona evrov. Pri sami masi plač letos računamo pri vseh javnih zavodih, da bomo privarčevali 2,5 % v povprečju. En del tega je posledica tega kadrovskega ključa minus 1 %, ki velja za vse javne zavode, za vso javno in tudi državno upravo. Drugi del privarčevanja pa je posledica teh veljavnih ukrepov, ki veljajo – lansko leto samo polovico leta, letošnje leto pa v celoti. Preostanek pa, verjamemo, da bo tokrat zavod zagotovil s tržno dejavnostjo, ki jo pa zavod lahko izvaja tudi po svojem statutu in jo je v preteklih letih za razliko od ostalih zavodov, marsikateri zavodi, ki so v pristojnosti Ministrstva za kmetijstvo in okolje, so zelo hitro razširili tržno dejavnost in s tem zagotovili svojim ljudem zaposlitveno varnost, ta zavod pa to šele mora narediti.

Potem pa bi rad povedal še naslednje. Zavedam se kot pristojni minister, da zavodi s področja kmetijstva, gozdarstva, prehrane in okolja pa nimajo rezerve, da bi sami zagotovili prvo polovico tretje četrtinke. Izračun za vse zavode je, da je treba zagotoviti denarja čez zavode 300, za konkreten zavod, to je Zavod za gozdove, pa čez 600 tisoč evrov. Sam kot minister se zavedam, da bo treba iskati možne vire znotraj kmetijskega ministrstva. V tem trenutku že potekajo na nek način pogovori z Ministrstvom za finance, da nam to znotraj ministrstva tudi dovolijo. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospod Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani predsedujoči, gospod minister, ostali prisotni, pozdrav tudi z moje strani!

Seveda to vprašanje postavljam predvsem z zaskrbljenostjo glede letošnjega leta. Vemo, da je ta problematika nastala lansko jesen oziroma začetek zime, ko so bili pogoji za gozdarjenje izjemno ugodni. Ko poslušam vaš odgovor, me lahko teoretično zadovolji, ampak ko pogledam proračun, sprejeti proračun za leto 2014, pa menim, da ta sredstva ne bodo dovolj za nemoteno opravljanje gozdarske javne službe. S tem pa bo ovirana tudi dobava lesa vsem gospodarskim subjektom. In v situaciji, v kakršni je država, tudi tu pomeni določen razvoj,

določen napredek ali tisto stalnico delovanja gospodarske dejavnosti pri sami obdelavi lesa. Minister vi ste omenili, da bo večja naloga v samem gozdarskem sektorju, da tudi več ustvarijo lastnih prihodkov s svojim delom. Jaz bi rekel, da vedno ne gre. Računajte na tisto, kaj naj bi bilo. Jaz bi rekel, takšna matematika, vemo, da se pogostokrat ne izide. Predvidevam, da bodo tudi v letošnjem letu velike težave pri opravljanju te javne gozdarske službe.

Tako da me tu zanima v primeru, da teh sredstev ne bo dovolj:

Kako boste in s kakšnimi ukrepi zagotovili tisto razliko, tisti del sredstev, da bo ta Javna gospodarska gozdarska služba potekala nemoteno in da ne bo škodila gospodarstvu?

PRESEDNIK JANKO VEBER: Besedo za dopolnitev odgovora dajem ministru.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod poslanec, za dodatno vprašanje.

Moram povedati, da v relativno hudem varčevanju so vsi zavodi, ne samo ta konkreten zavod. Če pogledamo samo racionalizacijo, ki jo pelje matično ministrstvo, če gledamo skozi število zaposlenih, torej zmanjševanje in tako naprej. Vsem v tej državi bo težko, ne samo zavodom na področju gozdarstva, kmetijstva, tudi zdravstva, šolstva. In znotraj tega je treba povedati, da nekateri imajo dosti več možnosti, da se prilagodijo. En del tega je, ker ima v tem trenutku zelo malo tržne dejavnosti, zlasti mednarodne dejavnosti, so pa primerljivi zavodi, ki kažejo povsem drugačno sliko, tudi že polovico svojih prihodkov iz tržne dejavnosti. Jaz verjamem, da zavod za gozdove bo svojo možnost izkoristil. Ob tem pa poteka še en proces, ki je tudi pomemben za njih. Podobno kot na področju okolja, kar sem prej omenil, ko sem odgovarjal gospe poslanki, je naslednji korak racionalizacije področje gozdarstva. Posebna skupina bo najkasneje v roku treh tednov pokazala področja, kjer je možna razbremenitev. Recimo, kot primer vam povem, mi v Sloveniji imamo trostopenjsko načrtovanje. Če boste iskali po Evropski uniji, tega skorajda ne boste našli. Potem dolžina teh načrtov, ki jih imamo, brez težav so lahko bistveno daljši in potem je dosti manj administriranja. Še dosti je podobnih stvari, kar omogoča, da bo pomembno več ljudi delalo na terenu. Gozdarski zavod pa so le v osnovi gozdarji. Tako da tudi zavod se bo moral potruditi. Mi kot ministrstvo, ki pripravlja predloge osnutkov zakonov, ki jih je treba spremeniti, ali uredb, ki jih potem sprejme vlada, ali pa pravilnikov, ki jih sprejme ministrstvo, bomo zelo šli v smer deregulacije. To pa ne pomeni, da bi vnaprej lahko povedal, da če kateri od zavodov, ki jih mi pokrivamo, ne bo zadosti racionalen, da bo skočilo vmes ministrstvo. Na žalost te rezerve, verjamem, da v tej državi v tem trenutku več ni. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za razpravo odgovora ima gospod Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): V skladu 246. člena Poslovnika predlagam, da se o tej temi opravi širša javna razprava. Gre za pomemben gospodarski subjekt, to se pravi za nemoteno dobavo domačega lesa. In ker za to javno gospodarsko dejavnost ni dovolj sredstev, ni dovolj denarja, predlagam, da se opravi javna razprava na to temo. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Minister za zunanje zadeve Karl Viktor Erjavec bo odgovoril na vprašanje gospoda Jožefa Jerovška v zvezi s stavbo bivšega jugoslovanskega veleposlaništva v Rimu. Gospod minister, imate besedo.

KARL ERJAVEC: Spoštovani predsednik, hvala za besedo.

Tudi poslancu se zahvaljujem za postavljeno poslansko vprašanje. Gre za vprašanje v zvezi z rezidenco v Rimu, gre za rezidenco, ki je bila v lasti nekdanje države. Po 12 letih po podpisu dunajske pogodbe, pogodbe o sukcesiji, ki ureja nasledstvena vprašanja, smo se uspeli s srbsko stranjo dogovoriti za vrnitev te rezidence oziroma primopredajo te rezidence slovenski državi. Mislim, da je ta zadeva izjemnega pomena v smislu uresničevanja dunajske pogodbe. Veste, da nekatere nekdanje republike zavirajo ta proces in ne priznavajo dunajske pogodbe kot tisti akt, ki naj bi urejal vsa tista vprašanja, ki se nanašajo na zapuščino nekdanje države Socialistične federativne Republike Jugoslavije. Takšen primer so na primer devizne vloge varčevalcev, stare nekdanje Ljubljanske banke.

Naj opišem to rezidenco v Rimu. Gre za veličasten objekt, za vilo, ki obsega 1800 kvadratnih metrov, ki ima približno 2600 kvadratnih metrov dvorišča, vrta in je na eni od najbolj imenitnih lokacij v Rimu. Moram pa reči, da je ta rezidenca zelo dotrajana, v slabem stanju, ker očitno v zadnjih 20, 30 letih pač ni bila ustrezno vzdrževana. Moram tudi povedati svojo osebno oceno, da bi ta rezidenca potrebovala velike finančne vložke, da bi jo lahko vzpostavili v funkciji potrebe slovenske diplomatske mreže. Moja ocena, glede na to, da sem marca 2012, ko sem imel uradni obisk v Rimu, si jo tudi osebno ogledal, je, da bi bilo treba vložiti najmanj pet milijonov evrov, če bi želeli to rezidenco vzpostaviti v funkciji. Rezidenca je po navadi bolj namenjena za kakšne sprejeme, za bivanje diplomatov, ne pa za delo s konkretnimi strankami. Poslanec me je tudi spraševal o tem, kaj je z opremo. Moram reči, ko sem si jaz ogledal, da tisto pohištvo je povsem dotrajano, zastarelo, gre za za opremo iz časa po drugi svetovni vojni v zelo socialističnem duhu. Seveda tisto, kar je pa ostalo, je pa Slovenija kot država tudi prevzela.

Gre zlasti za umetniške slike, kipe, tepihe, srebrnino, lestence in podobne zadeve.

Moram reči, da nismo zahtevali nobene odškodnine za čas neuporabe, to pa zato, ker je bil problem pri primopredaji, da se nismo mogli dogovoriti s srbsko stranjo, kolikšna je površina dvorišča in vrta, ki spada pod Slovenijo, in koliko je tistega, kar spada pod državo Srbijo, zato smo pač s pomočjo strokovnjakov z dogovori poiskali neko poravnalno rešitev, s katero sta se obe strani strinjali. Seveda glede na to, da je bil dogovor v našem političnem interesu, zato ker to izkazuje, da se dunajska pogodba izvršuje in je tudi v našem finančnem interesu, ker nam je tam ležala neka nepremičnina, ki naj bi bila predana Sloveniji, nismo pa je mogli dobiti v posest, je to pomenilo, da je najboljše, da sklenemo dogovor s Srbijo in smo ga tudi sklenili. V tem dogovoru smo se tudi dogovorili, da ne bomo terjali odškodnine za čas, ko ni bilo možno uporabljati objekta.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Gospod minister, sami ste povedali, da gre za markantno zgradbo na markantni lokaciji, ki jo Slovenija glede na pomen Rima, prestolnice, tudi potrebuje. Moramo seveda ugotoviti, da je v Italiji tudi slovenska manjšina in da je Rim izjemno pomembna prestolnica, kjer lahko slovenska diplomacija tudi različne dele sveta pokriva, ker se tu križajo interesi.

Skrbi pa me, gospod minister, tudi vaše osebno stališče, da je to treba, sicer niste rekli danes, prodati, ampak da mi ne moremo tega obnoviti in uporabljati in tudi ste povedali, da od Srbije niste zahtevali nobene odškodnine. Iz moje parlamentarne prakse se zavedam, da je bila praksa pri veleposlaništvu v Washingtonu popolnoma drugačna, kjer se je dobro pogajalo in se je izterjala odškodnina za zamudo pri vračanju, ko je Srbija tudi zavlačevala z vračilom, in tudi mislim, da odškodnina za tisto, kar je bilo uničenega v opremi, kajti ta rezidenca bi morala biti v originalnem stanju povrnjena. To se pravi tudi lestenci, umetniške slike in vse to. Tudi to je del sukcesije.

Zdaj še enkrat sprašujem:

Kakšni interesi so bili zadaj? V tej veliki stavbi lahko tudi kakšno nadstropje oddate, lahko je naše kulturno razstavišče, gotovo bi se našli tudi naši gospodarski interesi, podjetja, ki bi to znala izkoristiti, tako da ne bi vse breme padlo na državo. Tudi nekateri manjšinci, ki so dobri poznavalci Rima, me opozarjajo, da tega Slovenija nikakor ne sme izpustiti iz rok. In tu pa očitno delujejo neki interesi zadaj, da bi to prišlo spet v srbske roke.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala

Želite dopolniti odgovor?
Minister, imate besedo.

KARL ERJAVEC: Hvala lepa za besedo.

Najprej glede samega objekta rezidence. Moram reči, da v Sloveniji noben državni organ nima tako imenitne rezidence. Jaz si ne predstavljam, da bo Slovenija vlagala 5 milijonov evrov, zato da bomo imeli krasno, najlepšo rezidenco, pri tem se pa pogovarjamo, kako bomo zniževali pokojnine in kako upokojnenci ne bodo dobili regresa. Pri tem pa s to rezidenco ne bi rešili tistega, za kar je slovenska diplomacija, to se pravi, da ureja delo s strankami, ker je ta objekt reprezentativen in neprimeren za delo s strankami.

Naslednja stvar, na katero bi želel opozoriti. Če bo strokovna ocena, ker to sedaj strokovnjaki pregledujejo, če bo to šlo v prodajo, je treba vedeti, da bomo mi za ta denar najprej zagotovili v Rimu lastne, primerne in ustrezne prostore, ki bodo bistveno cenejši, in z ostankom tega denarja uredili še nekatera druga diplomatska konzularna predstavništva, ki so v zelo slabem stanju. Poglejte, kaj se nam je zgodilo v Moskvi zaradi okvare dotrajane električne napeljave. Jaz mislim, da bi bilo racionalno, da se to na takšen način uredi. Res pa je, da o tem ne bo odločal minister za zunanje zadeve na pamet, ampak da bodo predlog pripravili strokovnjaki, da bom s tem predlogom tudi prišel na Odbor Državnega zbora za zunanjo politiko, ker mislim, da je prav, da se o tej zadevi, kjer so različna mnenja, tudi pogovorimo na Odboru Državnega zbora za zunanjo politiko in da se mnenje poenoti. Jaz mislim, da ne bi zdržali kritike, kako je to mogoče, da vlagamo tako veliko denarja v obnovo neke rezidence, ki je bistveno nadstandardna, če gledamo glede na to, kako naša država ureja s temi zadevami. Očitali ste mi, da sem bil slab pogajalec glede odškodnine. Jaz moram reči, da ne gre za isti primer kot v Washingtonu. To pa zato, ker razlog, da ni prišlo do primopredaje objektov, je na obeh straneh. Mi se nismo strinjali s srbsko stranjo, z njihovimi izmerami glede dvorišča, glede vrta, ker bi prejeli bistveno manj površine. In ker je krivda na obeh straneh, bi bila tudi taka tožba za odškodnino zavrnjena in bi po nepotrebem povzročal državi stroške. Tega pa ne želim.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za razpravo ima gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Ker me skrbi smer odgovora ministra, iz katerega vidim, da pravzaprav zunanje ministrstvo pa vlada ni zainteresirana, da imamo vsaj nekje reprezentativen objekt. Ni nujno, da to, kar sedanja vlada kaže svetu, da je Slovenija dežela revščine, povsod po svetu prezentiramo. Gospod minister, govorite preveč o velikih vsotah, kajti da se urediti tako, da bo to izložbeno okno našega gospodarstva, da bodo tisti vlagali in prispevali, da bo to izložbeno okno slovenske kulture v Rimu, in se da racionalizirati.

Ker me skrbi, da so tukaj zadaj neki že zelo jasni interesi krogov in tudi verjetno zelo čudnih krogov, ki imajo interes na tako markantni lokaciji v Rimu imeti prostore, ki jih lahko potem tudi na primeren način uporabljamo, predlagam, da po členu poslovnika, ki predvideva splošno razpravo, opravimo splošno razpravo o tem, da preprečimo, da bi prišlo do slabe odločitve v škodo države. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Prehajamo na vprašanja poslank in poslancev, prvi krog. Gospa Romana Tomc bo postavila poslansko vprašanje ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, dr. Anji Kopač Mrak, ki je danes odsotna.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica za besedo.

Ne glede na to, da ministrice danes tukaj ni z nami, želim zastaviti vprašanje, ki sem ga nameravala, hkrati pa prosim, da mi ministrstvo oziroma ministrica zagotovi natančen pisni odgovor.

Brezposelnost, kot smo danes že slišali, je eden največjih in ključnih problemov v Sloveniji v tem trenutku. Številka se je povzpela na najvišjo v roku zadnjih, recimo desetih let. Po podatkih zavoda za zaposlovanje imamo trenutno na zavodu že okoli 130 tisoč brezposelnih oseb. Na drugi strani pa imamo v zasebnem sektorju po podatkih Ajpesa samo še 430 tisoč oseb, ki prejemajo plačo in delajo v zasebnem sektorju. Razmere so torej izjemno resne. Ne glede na to, da tako predsednica vlade kot tudi ministrica stalno poudarjata, da rešujejo problem brezposelnosti in da se ta zmanjšuje ter da vlada ima in vedno znova predlaga nove in nove ukrepe, ki bodo povzročili, da bo brezposelnost vendarle padla, podatki kažejo, da temu ni tako. Sami smo lahko spremljali, kako je ministrstvo predlagalo, Državni zbor pa sprejel številne ukrepe, ki naj bi vodili v to smer, k zmanjšanju brezposelnosti oziroma k večjemu zaposlovanju, pa vendar se to ni zgodilo.

Ministrico sem vprašala o učinkovitosti vseh teh ukrepov, ki jih je predlagalo ministrstvo, pa ne samo v obliki predlogov sprememb zakonodaje, kar je bilo že omenjeno, recimo, znižanje prispevkov, ampak tudi kot ukrepe aktivne politike zaposlovanja. Ministrica in ministrstvo, predlagali ste številne ukrepe, ki pa ne dajejo pričakovanih rezultatov. Zanima me:

Katere, točno, ukrepe na zakonodajnem področju ste predlagali?

Koliko je bilo vključitev oziroma koriščenja teh ukrepov in katere ukrepe izvajate v okviru aktivne politike zaposlovanja?

Seveda pa ob tem opozarjam tudi na prihajajočo tako imenovano shemo Jamstvo za mlade, kjer ministrstvo in vlada kljub velikim napovedim, kako so mladi prioriteta te vlade, zamuja z operativnim programom in je bila s strani

Evropske komisije tudi pozvana oziroma omenjena kot ena izmed držav, ki ni predložila operativnega načina izvajanja jamstvene sheme za mlade. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

V zvezi z vašo zahtevo, gospa Romana Tomc, bo ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anja Kopač Mrak podala pisni odgovor.

Obveščam vas, da bo Državni zbor v skladu z zahtevo poslanca gospoda Jožefa Jerovška za razpravo o odgovoru ministra za zunanje zadeve gospoda Karla Viktorja Erjavca odločal jutri, 28. januarja 2014, v okviru glasovanj. Prehajamo na naslednje poslansko vprašanje.

Gospod Mihael Prevc bo postavil poslansko vprašanje ministru za infrastrukturo in prostor gospodu Samu Omerzelu.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovana ministrica, spoštovane kolegice in kolegi!

Spoštovani minister, kot resorni minister za promet ste prvi in najbolj odgovorni za katastrofalno stanje na naših državnih cestah. Vsi vemo, da ste oktobra, ko se je sprejemal rebalans proračuna za leto 2014, praktično za eno tretjino zmanjšali sredstva za vzdrževanje in obnovo državnih cest. V Slovenski ljudski stranki smo vas zelo glasno opozarjali, kaj to pomeni za nadaljnje slabšanje stanja na državnih cestah. Opozarjali so vas tudi strokovnjaki. Ne nazadnje, direktor Direkcije Republike Slovenije za ceste Gregor Ficko, zdaj že odstopljeni, vas je takrat jasno in brez dlake na jeziku opozoril, kaj tako drastično zmanjšanje sredstev pomeni. Da to pomeni, da bo zaradi tega treba zapreti 50 gradbišč, da bo to potegnilo za sabo ogromne stroške, da bo zmanjkalo denarja za zimsko službo. Že takrat je opozarjal tudi na to, da je katastrofalno stanje na premostitvenih objektih, to je na mostovih, na nadvozih, ki ogrožajo varnost, in da je treba nemudoma pristopiti k sanaciji teh objektov, takrat ste, minister, zagotovili, da ni nobenih problemov, da se bo vse to dalo rešiti. Če citiram vaš stavek. Takrat ste rekli takole: »Jaz sem prepričan, da bo v okviru teh sredstev direkcija korektno in uspešno izvajala vse vzdrževanje, ki je potrebno za nemoteno odvijanje prometa v Sloveniji.

Zato vas, spoštovani minister, sprašujem:

Ali ste še vedno prepričani, da je bilo teh sredstev dovolj in zakaj se kljub vašim obljubam promet po Sloveniji ne odvija več nemoteno, kar ste nam tule oktobra še zagotavljali?

In drugič:

Ali boste poiskali, če ne 60 pa vsaj teh 30 milijonov evrov za sanacijo mostov oziroma nadvozo, ki so postali že nevarni za udeležence v prometu ali pa jih boste pustili, da bodo še naprej propadali?

In naslednje vprašanje:

Kako boste ukrepali tudi na drugih cestnih objektih in cestah, ki so v razpadajočem stanju in ogrožajo varnost udeležencev v prometu ter so nujno potrebni obnove?

In še zadnje vprašanje:

Kdo bo prevzel odgovornost za to stanje in za škodo, ki se zaradi opustitve potrebnih sanacij povzroča gospodarstvu?

Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Izvolite gospod minister.

SAMO OMERZEL: Spoštovana predsedujoča, hvala za besedo.

Spoštovani gospod poslanec, zahvaljujem se vam za vprašanja glede stanja na državnih cestah. Pa bom začel najprej s tistega najbolj perečega vprašanja glede premostitvenih objektov in tega, kar je tudi v vašem vprašanju nekako najbolj izpostavljeno kot problematično. Pri sami direkciji so pomembna naslednja dejstva. Direkcija upravlja s tisoč 403 premostitvenimi objekti, ki so v razponu nad pet metrov. Ocena stanja, ki je bila podana, prosim, da ste pozorni na datume, 17. 12. 2013, torej po rebalansu oziroma po proračunu za 2014, je bila naslednja: 55 zelo slabih premostitvenih objektov, 245 slabih, 495 z oceno v redu, 290 in 318 takšnih, ki so brez kakršnih koli težav. Ko govorimo o sredstvih za državne ceste, bi jaz želel, da se pogleda celoten moj mandat. Leta 2013 smo namenili največ sredstev praktično v zadnjih letih za državne ceste. Skoraj 190 milijonov evrov pri rebalansu za leto 2013. To je bilo približno 50 milijonov, malce manj kot 50 milijonov več kot v letu 2012. Ko govorimo o letu 2014, moramo biti korektni. Ves čas se govori o tem, da smo mi neka sredstva vzeli. Nikomur nismo nikakršnih sredstev vzeli. Teh sredstev ni. Ko govorimo o stanju na premostitvenih objektih in državnih cestah, pa se bom najprej fokusiral na premostitvene objekte. Večina teh, ki so spoznani za kritične in problematične, teh 15, na katerih so bile dane omejitve, so objekti, starejši od 50 let. V času debelih krav se je vedelo, da je v te objekte treba investirati, pa ni nihče za to poskrbel. Poročilo o tem, v kakšnem stanju so ti objekti in da je treba na njih postaviti omejitve, je prišlo malce pred božičem v letu 2013, ko je bil proračun za leto 2014 že sprejet. Zopet ena zgodba, tista, ki bi jo že zdavnaj morali reševati, in zopet jo rešujemo mi kot resorno ministrstvo in zopet jo rešuje ta vlada, torej nekaj iz preteklosti, napake, ki so bile storjene v preteklosti. Ampak to je zatečeno dejstvo in s tem se tudi borimo in glede na to tudi operiramo. Pristopi za naprej, na kakšen način to situacijo reševati. Imamo dva izredno pomembna objekta, ki sta glede na analizo, ki smo jo pripravili, izredno kritična. Mi smo za teh 15 ključnih pripravili informacijo in seznanitev vlade s stanjem na teh objektih in tudi na državnih cestah predvsem zaradi tega, ker ta situacija na

državnih cestah ni samo situacija resornega ministra. To je naloga celotne vlade in na koncu tudi tega parlamenta. Jaz upam, da vam je jasno, da s sredstvi, omejenimi, ki jih imamo za leti 2014 in 2015, se pač naredi maksimalno, kar se da narediti. Se bom navezal še na vaše citiranje moje izjave, ob tem ko sem zagovarjal proračun za leto 2014. Sami ste citirali, jaz sem rekel, da sem prepričan, da bo vzdrževanje cest nemoteno potekalo. Premostitveni objekti in problematika, o kateri danes govorimo, je problem investicij in investicijskega vzdrževanja. Mi bi morali za te objekte nameniti več sredstev, da bi jih obnovili. Ko govorimo o vzdrževanju, pa dobro vemo, kaj pomeni vzdrževanje državnih cest, zimske službe in vse kar gre v ta paket. Tako da prosim, da smo pri tem res korektni, kaj za kakšno vsebino stoji.

Poročilo, ki smo ga dali na vlado, kot seznanitev s stanjem na državnih cestah. Ključna sta dva mosta: Socka, Črnova–Arja vas in Pivka pri cesti Postojna–Pivka. Za ta dva objekta smo namenili nemudoma za vsakega dodaten milijon evrov, torej dodaten milijon evrov, zato da rešujemo situacijo, ker se zavedamo pomembnosti te povezave, odločili smo se tudi na osnovi pristopa, na osnovi števil in analize. Pogledali smo, kakšno je dnevno štetje prometa po posameznih mostovih. In moram reči, da pri Socki in Pivki imamo 13 tisoč vozil in 11 tisoč vozil na dan, zato smo ju tudi postavili v prioriteto. Kar pa se tiče delovanja naprej, absolutno bomo mi iskali sredstva. Trenutno ocenjena vrednost je potrebnih dodatnih 30 milijonov evrov za urediti vse te premostitvene objekte. Vlada je bila seznanjena s tem, zavedamo se resnosti tega problema. V sodelovanju smo z Ministrstvom za gospodarstvo, da ocenimo tudi škodo, ki bi lahko nastajala v gospodarstvu, in primerno dimenziji težave bomo resno tudi pristopili k reševanju.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Izvolite, zahteva za dopolnitev odgovora, gospod Prevc.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa, minister za te odgovore, s katerimi seveda nisem povsem zadovoljen, ker bi pričakoval bolj konkretne odgovore od vas. Mimogrede, niso naši očitki vam v tej smeri, da je nekdo vzel denar. Ne, absolutno ne. Vendar vi kot resorni minister in tisti, ki se prvi morate zavedati, kakšno stanje je na naših državnih cestah in koliko sredstev potrebujejo te ceste, bi morali predvsem s temi strokovnimi podlagami, strokovnimi argumenti braniti svojo pogačo, takrat ko se je ta pogača delila znotraj državnega proračuna. Verjamem, da so pač ta sredstva, ki jih zdaj ni, ki so poniknila, bom rekel, na tem resorju za državne ceste, da so nekje znotraj druge postavke proračuna.

Glejte, minister, prosil bom za en konkretni odgovor, zato se bom tudi lotil enega konkretnega problema. Sam sem vezan na to

severno vpadnico v Ljubljano, ki je v tem trenutku tudi deležna enosmernega prometa. To je nadvoz v Mednem, sigurno poznate to zgodbo. 12 tisoč vozil je vezano na ta del in tu bodo veliki, veliki problemi zlasti v konicah, ker na to cesto gravitirajo prebivalci Medvod, Škofje Loke, Sevske, Poljanske doline in bojimo se, da se bo tu zgodil pravi kaos predvsem ob konicah. Zato vas konkretno sprašujem, gospod minister: Kdaj bo ta odsek saniran, da bo lahko spet nemoteno stekel promet?

To je moje konkretno vprašanje. Hvala za odgovor.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Izvolite, gospod minister.

SAMO OMERZEL: Hvala lepa, za dodatno vprašanje.

Zdaj ne vem, če sva se glede konkretnega dobro razumela, verjetno govorite o premostitvi Mlinski potok, to je ta del, kjer imamo res 12 tisoč vozil, in o cesti Šentjakob–Ribče. Medno.

Jaz moram reči, da tega premostitvenega objekta na tem popisu 15 kritičnih objektov nimam. Bom pa preveril situacijo. Tehničnih podatkov glede omejitev na tem premostitvenem objektu nimam. Tisto, kar pa lahko v tem trenutku rečem, to, kar je povezano z objekti, kjer imamo v rangi 10 tisoč, 12 tisoč vozil dnevno, torej govorimo o res zelo obremenjenih odsekih. Absolutno se zelo zavedamo, kaj to pomeni za gospodarstvo, kaj pomeni ohromitev. Poglejte, jaz vam zagotavljam, da k temu prestopamo izredno resno na ministrstvu, da iščemo dodatna sredstva ne samo v okviru ministrstva, tudi v okviru Vlade, zato da preprečimo, da bi prihajalo do zastojev in s tem na nek način tudi težav v gospodarstvu. Tako da tu absolutno to bomo poskušali čim prej urediti. Vemo, da čas ni na naši strani. Meni je žal, da se ti objekti niso reševali takrat, ko je bil čas za to. To so objekti, stari po 50 let. In davno prej se je vedelo, da je te objekte treba investicijsko vzdrževati, da ne bi bili danes v situaciji, v kakršni smo. Tisto, kar bi pa želel enkrat še poudariti, uporabili ste besedo, da je »poniknilo« nekje na ministrstvu. Še enkrat bom poudaril. Mi kot vlada in jaz kot resorni minister smo imeli na razpolago sredstva, kolikor smo jih imeli. Poskušali smo jih po najboljših močeh korektno porazporediti na vse resorje glede na prioritete politik in pomembnost posameznih resorjev. Za državne ceste smo imeli namenjenih 120 milijonov evrov. Jaz se zavedam, sploh glede na spoznanja oziroma dognanja iz decembra, da je teh sredstev premalo. Zato smo tudi seznanili vlado s stanjem na državnih cestah in na koncu bo odločitev te vlade, s katerim predlogom in na kakšen način želimo zagotoviti državna sredstva, dodatna sredstva, da bomo lahko državne ceste vzdrževali, in to predvsem v tistem investicijskem delu, kjer so potrebna za to, da ne bomo več v podobnih situacijah, kot

smo danes s temi premostitvenimi objekti na državnih cestah.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, gospod Prevc.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala še enkrat, za besedo.

V skladu z 246. členom Poslovnika predlagam, da se na to temo opravi širša razprava. Jaz sem prepričan, da bo ta problem, problem zapore cest, problem omejitve cestnega prometa, da bo prej ali slej izbil sodu dno. To se pravi, kaos na teh cestah bo kmalu pravzaprav nerešljiv. Ceste se bodo še naprej praktično podirale. Zapirati jih bo treba. Varnost teh cest bo vedno bolj ogrožena, zato mislim, da se tudi poslanke in poslanci strinjate, da je prav, da o tej problematiki širše spregovorimo. In ne nazadnje, da na nek način tudi ministru in Ministrstvu za promet pomagamo. Čeprav zelo težko verjamem, zelo težko verjamem, ko minister pravi, da teh sredstev ni. Veste, gre za 60 milijonov evrov, ki bi jih bilo treba zagotoviti oziroma za tiste najbolj nujne premostitve bi bilo treba zagotoviti okoli 30 milijonov evrov. Seveda to ni tako majhen denar, vendar primerjamo ga s štirimi milijardami evrov, o katerem govorimo pravzaprav vsak dan, ki ga bomo kar tako namenili za sanacijo bank. Gre za denar tajkunskih kreditov. Gre za denar, ki je bil lahko meni nič, tebi nič odnesen v tujino, na Ciper ali kam drugam. Poglejte, ceste so pa naše. Ceste ostanejo tu. Ceste ne moremo nikamor prenašati. Za naše državljane gre.

Prosim, da vendarle poslanke in poslanci jutri na glasovanju podprejo širšo razpravo in vendarle s skupnimi močmi dobimo neko rešitev, kako pravzaprav zagotoviti tista potrebna sredstva, da se državne ceste ne bodo še naprej podirale, da bomo vendarle najbolj nujne stvari sanirali. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

O vašem predlogu, gospod Prevc, bo Državni zbor odločil jutri, 28. januarja 2014, v okviru glasovanj.

Prehajamo na naslednje poslansko vprašanje, ki ga bo postavil gospod Dragan Bosnić ministru za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneju Pikalu ter ministru za finance v funkciji ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo dr. Urošu Čuferju, ki je danes odsoten.

DRAGAN BOSNIĆ (PS PS): Hvala za besedo, predsedujoča. Lep pozdrav vsem. Seveda ministru posebej.

Kar se mojega vprašanja tiče in odsotnega v. d. ministra, se pravi od njega ne pričakujem naknadno odgovora, ker so pač odgovori vezani na en termin in bi potem celotni čas porabil za kramljanje s prisotnim ministrom.

Gre za sledeče. Leto 2014, dva velika športna dogodka, Soči in Rio, kjer nas žal ni. Mislim v Rio. Ali pa na srečo Brazilcev nas ni. V Sočiju pa imamo kar številno odpravo, za katero bomo vsi stiskali pesti. In ta odprava sama po sebi je najboljša možna promocija naše države. Športniki kot taki, z vsem dolžnim spoštovanjem do akreditiranih ambasadorjev, ki niti približno ne dosegajo enakega efekta, kot ga dosegajo naši športniki.

Zanima me sledeče. En tak športni dogodek je velik trg in v ozadju te prireditve se marsikaj dogaja. Prireditve sama je na lokaciji, ki je za nas mogoče še posebej zanimiva. Gre za Rusijo, s katero predvidevamo neka sodelovanja, nekatera že potekajo. Gre za tržišče, ki je za nas s stališča turizma zelo zanimivo. Zato me zanima:

Na kakšen način misli Slovenija izkoristiti ta dogodek?

To vprašanje sem sicer imel tudi v mislih za ministra, ki je odsoten, ampak se bova pač sama pogovorila.

Na kakšen način mislimo izkoristiti ta dogodek za promocijo?

Na kakšen način mislimo izkoristiti ta dogodek za kakršnekoli povezave?

Ali imate kakšne informacije o gospodarskem sodelovanju, o drugih potencialnih možnih benefitih? Ne govorimo samo o Rusiji. Govorim tudi širše, ker namreč to, čemur rečemo pay attention, to bodo športniki sami naredili. Oni bodo obrnili pozornost nase, kot so to zelo uspešno naredili tudi na prejšnji olimpijadi. Mene pa zanima, na kakšen način bomo pa mi to izkoristili. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

DR. JERNEJ PIKALO: Spoštovana gospa podpredsednica, visoki zbor! Gospod poslanec hvala za to vprašanje.

Kar se naše promocije tiče, se bom na žalost moral omejiti na tisti del, ki spada pod mojo pristojnost, o ostalem delu bom težko govoril. Na žalost ni bilo dovolj časa, da bi se s sosednjim ministrstvom, torej z Ministrstvom za gospodarstvo dogovorili glede tega in bi mogoče tudi jaz lahko vam to pojasnil, ampak verjamem, da bodo oni to naredili tudi v pisni obliki.

Absolutno se strinjam z vami, da so najboljši promotorji Slovenije športniki. Če bodo športni uspehi, pa tudi sicer, bo ta del aktivnosti, ki so tam, tudi dobro stekel. In tu ne vidim nobenega dvoma. Absolutno se glede tega strinjava.

Če greva na neke druge ravni promocije, imam informacijo, da bomo v vseh treh olimpijskih vaseh, ker je pač na treh lokacijah, imeli objekte, kjer bodo prebivali slovenski olimpijci, ki bodo opremljeni s posebnimi napisi, na daleč vidnimi v smislu I

Feel Slovenia, kot je to že v navadi pri tovrstni promociji slovenskega olimpizma in pa športa.

Ko govorimo o promociji, pa ne več o turistični promociji, ampak o neki drugi promociji, bi pa rad izpostavil nek vidik, ki se meni zdi izjemno pomemben. Ne samo, da je to najštevilčnejša odprava, ne samo, da bodo to verjetno ob petnajstih olimpijskih disciplinah in preko 3 tisoč športnikov ene največjih zimskih olimpijskih iger. Gre tudi za to, da bomo s pomočjo olimpijskih iger spodbujali in spodbujamo razvoj mladine, kažemo na ferplej, prikazujemo, kako se da brez diskriminacije, v športnem duhu, v duhu prijateljstva tekmovati, seveda tudi zmagovati pa verjetno tudi sodelovati. Zato je tudi tovrstna promocija, govorim torej o promociji doma, pomembna.

In tretji vidik, ki se mi tudi zdi pomemben, je tisti, ki ste ga vi omenjali, o tem velikem trgu. Tudi sam imam namen obiskati naše športnike v primarni funkciji, da jih podprem, da smo tam. Ampak glavno oziroma drugi del te zgodbe je pa ena cela vrsta dvostranskih srečanj, ki jih pripravljamo. Dvostranskih srečanj ne samo z drugimi ministri, ki so pristojni za šport in tako naprej, ampak tudi o tistem, o čemer ste vi govorili, o naši gospodarski prisotnosti, o našem potencialu na nekem trgu, o možnosti dogovarjanja, promocije in tako naprej. Vse to bo moja naloga in tako res sicer v tem omejenem času jaz vidim našo promocijo v Sočiju. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod Dragan Bosnić, še dopolnitev odgovora.

DRAGAN BOSNIĆ (PS PS): Ja še dopolnitev odgovora. Ta del odgovora mi je všeč. Jaz ne dvomim v to podporo, kar se tiče zastav. Tudi z najvišjega državnega nivoja bo teh dosti. Ampak če se vrnem na vaš resor. Slovenija ima svetovne prvake v kulinariki, mlade. V Koreji so dobili priznanje. Mislim, da bi bil pravi način, da lahko te zadeve promovirajo v Sočiju. Govorim zaradi tega, ker sem na zadnji olimpijadi, zdaj bo ta že predzadnja čez nekaj časa, bil v ekipi trenerjev in sem spremljal te ljudi, ki so takrat promovirali Slovenijo. In sem ugotovil, recimo v olimpijski vasi so bile vse kuhinje prisotne, slovenske ni bilo nikjer. Človek iz Cranbrooka, Slovenec, ki se je 70. leta preselil v Kanado, je dobesedno pretihotapil 20 kilogramov klobas, ki smo jih potem pekli drugim. To so stvari, ki bi se dale drugače reševati. Istočasno sem pa v Frankfurtu spoznal gospo, ki je v Vancouver odnesla razglednice Bleda. Jaz tega nisem razumel najbolj. Razglednico Bleda si odnese in si pač pokazal Bled, in to leta 201. Skratka več v tem smislu neke aktivne promocije in združevanja, to, kar ste dali pod točko dve. Istočasno benefit za naše mlade in pa za širši svet. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa.

Kratek bom. Zdaj mi kot ministrstvo posebnih sredstev za to nismo planirali, ampak vse take sugestije, ves ta material, ki ga imamo in ki ga lahko odnesemo, bomo odnesli s sabo. Drugo, kar se pa tiče celotne organizacije, pa veste, da je to stvar Olimpijskega komiteja in ne ministrstva, ne enega, ne drugega. Zato mi pri tem lahko sodelujemo, nismo pa mi tisti, ki celotno organizacijo vodimo. Ampak verjamem, da bo Olimpijski komite to izkoristil do polnih možnosti in da bomo lahko na koncu tudi ta vidik, ne samo športni, pa še kakšen, ampak tudi na promocijski vidik, da bomo lahko ponosni. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Prehajamo na naslednje poslansko vprašanje. Magister Marko Pogačnik bo postavil poslansko vprašanje ministru za finance v funkciji ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo doktorju Urošu Čuferju.

Izvolite, magister Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):
Spoštovana predsedujoča, hvala za dano besedo.

Zdaj bi že uvodoma rad povedal, glede na odsotnost ministra bi želel, da minister na vprašanje govori ustno na naslednji seji. Malo več kot mesec dni je minilo, odkar smo davkoplachevalci že drugič sanirali slovenski bančni sistem. Takrat je vladala kar napol evforija med vlado in med koalicijskimi poslanci, in sicer da ta luknja ni bila tako visoka, kot so jo nekateri napovedovali. Iz besed predsednice Vlade pa je bilo tudi razbrati, da so pa sedaj naše banke verjetno ene izmed najmočnejših in najbolj zdravih bank v Evropi.

Zdaj pa me zanima:

Kaj bo od teh zdravih bank, kot jih imenuje predsednica Vlade, imelo predvsem gospodarstvo?

Sedaj v zadnjem obdobju nismo zasledili še nekih ukrepov, ki bi prinesli zagon gospodarstva in pa razbremenitev. Najmanj, kar bi pričakovali, je, da vemo, da je problem slovenskega gospodarstva, da je nadpovprečno zadolženo. Zadolženo je pa predvsem s kratkoročnimi krediti. Posledica teh kratkoročnih kreditov je bila slaba likvidnost bank v preteklosti in pa slabo stanje bank. In zdaj glede na sanacijo bančnega sistema bi jaz najmanj osebno, kar bi bilo, pričakoval, da bi bil že verjetno ali pa v začetku leta izveden ukrep, da bi te banke kratkoročne kredite podjetij lahko prenesle v dolgoročne kredite. Osebno menim, da brez razvoja gospodarstva bomo lahko zelo v kratkem videli, da se bo sistem v bankah verjetno nadaljeval tam, kjer je bil leta 1996 in kaj je bilo med leti

2004 in dalje, ko se je bančni sistem sesuval. Vemo, da se število brezposelnih povečuje. Predvsem bi rad dobil odgovor od ministra za gospodarstvo in finance, štiri ali pet prioritetenih ukrepov, ki jih bo Vlada sprejela, da se bo gospodarstvo zagnalo. Kajti brez zagona gospodarstva se jaz bojim, da se bo lahko bančna luknja v Sloveniji ponovila.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Mag. Marko Pogačnik v skladu z vašo zahtevo bo minister za finance v funkciji ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo dr. Uroš Čufer odgovoril ustno na naslednji seji Državnega zbora.

Prehajamo na naslednje poslansko vprašanje, ki ga bo postavil gospod Branko Smodiš ministru za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneju Pikalo.

BRANKO SMODIŠ (PS SD): Hvala za besedo, gospa predsedujoča. Spoštovani vsi prisotni, spoštovana ministra!

Spoštovani gospod minister dr. Jernej Pikalo, moje poslansko vprašanje se nanaša na podeljeno nesoglasje k vpisu umetniškega oddelka dramsko-gledališka smer na Gimnaziji Franca Miklošiča v Ljutomeru. Odločitev me je nekoliko presenetila, saj sem prepričan, da bi Gimnazija Franca Miklošiča, ki slovi kot ena izmed najbolj kvalitetnih izobraževalnih ustanov v državi, program gotovo izvajala na zelo visoki ravni. Naprošam vas, da mi navedete argumente, na podlagi katerih ste sprejeli odločitev o podelitvi nesoglasja. V enem izmed medijev sem zasledil argument vašega sekretarja, ki pravi, da za vpis v ta program v regiji ni dovolj velikega interesa. Zanima me:

Na kakšen način je ministrstvo ugotovilo, da za vpis ni dovolj velikega interesa?

Zavedam se, da danes skušamo usmerjati čim več mladih v naravoslovne smeri. Naj poudarim, da Gimnazija Franca Miklošiča dijakom zagotavlja zelo kvalitetno znanje s področja naravoslovja, kar se odraža tudi pri uspehu na maturi in visokem odstotku dijakov, ki za izbirni predmete izberejo katerega izmed naravoslovnih predmetov. Nekoliko pa me skrbi, da se vedno več dijakov z območja, na katerem delujejo pomurske gimnazije, odloča za vpis v Bad Radkersburg, torej v sosednji Avstrijo. Z vidika mobilnosti mladi znotraj Evropske unije je sicer to dogajanje zelo zanimivo, toda ravnatelj Gimnazije Franca Miklošiča v odprtem pismu, namenjeno vam, gospod minister, navaja da se veliko dijakov odloča za avstrijsko gimnazijo zaradi bolj prijaznega predmetnika, ki ni tako naravoslovno naravnano. Morebiti bi nov umetniški oddelek privabil katerega izmed dijakov, ki se bo zdaj odločil za vpis na gimnazijo v sosednji Avstriji. Naj vas opozorim, da tovrstnega progama trenutno v vzhodni Sloveniji ne izvaja nobena izobraževalna ustanova. Izrecno želim poudariti, da se strinjam, da čim

več mladih usmerjamo v naravoslovne smeri. Vendar pri tem vseeno ne smemo zanemariti tiste skupine mladih, ki so izrazito družboslovci. Torej gre za mlade, ki imajo talent, in naloga države je, da jim omogoča razvoj omenjenega talenta.

Sprašujem vas:

Ali za mlade, ki bi razvijali svoj talent v okviru umetniškega oddelka dramsko-gledališka smer v vzhodnem koncu Slovenije ni prostora?

Za vaš odgovor se vam iskreno zahvaljujem. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa. Hvala lepa tudi gospodu poslancu.

Res je in prav imate. Gimnazija Frana Miklošiča, sam sem bil tam pred nekaj časa, ne prav dolgo nazaj, ko smo praznovali okroglo obletnico, je ena od boljših izobraževalnih institucij v tej državi. Je izjemna gimnazija, ki nikoli v svoji zgodovini ni imela problemov ne glede vpisa, ne glede proforsorskega kadra in tako naprej. Gre za inštitucijo, kot jaz temu rečem, z dolgo zgodovino odličnosti. Ampak pri tem nedajanju soglasja – pa ne gre samo za to inštitucijo, ampak gre za tisto nekaj več. Gre za vprašanje tako rekoč regionalne razporeditve nekih programov, torej ali umetniških ali predšolske vzgoje in tako naprej. In vi veste, da zelo pomembno mesto v tej odločitvi, zakaj niti na gimnaziji Ptuj, niti na gimnaziji Ljutomer ne razpišemo umetniškega oddelka, igra vloga gimnazije Ormož. Kot vi veste, se gimnazija Ormož že leta ne samo zdaj sooča z velikim problemom glede vpisa števila dijakov. V šolskem letu 2007–2008 jih je imela mislim, da 238, v lanskem letu samo še 97. In celo preteklo leto so potekala dogovarjanja, kako bi gimnazija Ormož bila združena v en zavod, in to je bilo tudi naše stališče, skupaj z gimnazijo Ljutomer. Na ta način bi potem en program predšolske vzgoje prerazporedili oziroma bi ga izvajali v Ormožu. Na ta način ne bi ogrozili delovnih mest, šola v Ormožu bi lahko tekla naprej. Obenem bi pa lahko imeli program tudi umetniške gimnazije v Ljutomeru. Ampak ker veste, da tudi na občinskem svetu v občini Ormož ta odločitev ni bila sprejeta in je bila sprejeta tudi odločitev, da se še naprej vzdržuje ta gimnazija v samostojni obliki, seveda to potem tudi pomeni, da ne moremo imeti v Ljutomeru oddelka umetniške gimnazije. V tej enačbi je pomembna še gimnazija Ptuj, ki je, in zdaj bom povedal zelo odkrito tukaj pred tem visokim cenjenim zborom, takoj, ko je slišala, da je gimnazija Ljutomer vložila prošnjo za umetniško gimnazijo, je tudi gimnazija Ptuj takoj vložila prošnjo za program umetniške gimnazije. In gre za to recimo temu tako rekoč nerešljivo uganko, in v to se je potem naknadno umešala še odločitev občinskega sveta občine Ormož. In če mene vprašate, je

pač edina in Salomonska rešitev bila ta, da trenutno ne razpišemo programa umetniških gimnazij ne na Ptuju in ne v Ljutomeru ter z odločitvijo tudi občinskega sveta v Ormožu obdržimo gimnazijo v Ormožu vsaj še za eno leto. Mi s tem ne mislimo, da je problem gimnazije v Ormožu rešen. Mi mislimo, da ni, da bo naslednje leto problem isti in da je to samo prelaganje nekega problema, ki se nam bo, jaz mislim, da ponavljal. Ampak Republika Slovenija ni edina ustanoviteljica v gimnaziji Ormož, ampak je samo ena od štirih ustanoviteljev. In ostale ustanoviteljice so se pač odločile drugače. Kot rečeno, gre za nek širši problem, gre za vprašanje regionalne razmestitve gimnazijskih oziroma drugih srednješolskih programov. In zadeva nima opraviti s tem, da pač kdorkoli ne bi imel te možnosti razvoja talentov. Vedno smo delali v tej smeri. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Dopolnitev odgovora, gospod Smodiš.

BRANKO SMODIŠ (PS SD): Hvala za odgovor, gospod minister.

Upam, da se boste vsi dogovorili, ormoška gimnazija, ormoška občina in ljutomerska gimnazija za dobrobit vseh, da bo to izpeljano. Prav tako predlagam, da ministrstvo maksimalno vложи napore glede teh vpisov dijakov v druge šole v tujini. Mogoče pa je tudi ena od možnosti za ormoško gimnazijo, pa tudi za Ljutomer in na koncu za Ptuj, da bi prišli dijaki tudi s Hrvaške v naše srednje šole, kar bi zelo pozitivno vplivalo na vpis. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa.

To se pa lahko samo strinjam z vami. Sedaj ko je Republika Hrvaška članica Evropske unije, je to eden od načinov. Kar se pa tiče tega odhajanja, to je še tisti del odgovora, ki sem vam ga dolžan, odhajanje naših dijakov vsaj iz krajev, od koder jaz prihajam, moram reči, da od 90. let dijaki ali odhajajo na trgovsko akademijo v Celovec ali na kakšno drugo srednjo šolo, tudi na slovensko gimnazijo v Celovec. To ni nek čisto nov proces. Ampak se pa strinjam z vami, da bi bilo zelo dobro narediti neko analizo, ne samo reči, da zaradi tega, ker so pač naravoslovni predmeti, ki so po tej interpretaciji malo manj atraktivni, da zaradi tega naši dijaki odhajajo čez mejo v Bad Radkersburg. Verjetno je še cela vrsta drugih razlogov. Vsaj na naših koncih je bila in ni bilo to samo vsebina našega gimnazijskega programa. V tem smislu bi gimnazija na Ravnah in gimnazija v Slovenj Gradcu bili prazni, pa nista, ampak sta res zelo primerno polni. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospa Mateja Pučnik bo postavila poslansko vprašanje ministru za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneju Pikalu.

MATEJA PUČNIK (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovana podpredsednica. Kolegice in kolegi, spoštovani minister!

V začetku januarja je slovenski poslovni dnevnik objavil, da naj bi policija zaradi suma nepravilnosti pri javnem razpisu, na katerem je zmagal projekt Državljska vzgoja Fakultete za družbene vede v Ljubljani, prejela ovadbo zoper tri osebe, med drugim tudi zoper ministra dr. Jerneja Pikala. V ovadbi je med drugim navedba, da so vsi, ki so pri projektu delali, imeli od tega tudi velike finančne koristi. Ocena pregledanih stroškov kaže, da so na FDV za omenjeni projekt od 1,4 milijone evrov kar milijon in 150 tisoč evrov namenili za plače, honorarje in podjemne pogodbe. Prav tako naj bi minister dr. Jernej Pikalo članek Kozmopolitanska vzgoja napisal in objavil, preden je razpis sploh obstajal in nekdanji minister dr. Igor Lukšič naj bi sedanjemu ministru omogočil nadaljevanje in financiranje dejavnosti, ki jo je že izvajal, tako da prihaja do vtisa podvajanja plačil. Dr. Jernej Pikalo naj bi ob svoji plači prejel tudi avtorski honorar s strani Slovenske akademije, znanosti in umetnosti kot zunanji sodelavec. Glavni očitki v medijih so torej, da je bilo porabljenega ogromno denarja za pretežno teoretsko delo in da naj bi šlo v nekaterih primerih za podvajanje plačil.

V projektu so strokovno mrežo sestavljali strokovnjaki z različnih področij. Pomemben del pa naj bi imeli tudi učitelji in učiteljice državljanske vzgoje na vseh stopnjah izobraževalnega procesa. Na spletni strani, ki je nastala znotraj projekta, pa ni mogoče zaslediti in ni objavljenih nobenih konkretnih imen, ne ustanov ne zavodov ali posameznikov, ki so ob tej tako imenovani strokovni mreži sodelovali. Odgovora na ta vprašanja, žal, ni mogoče dobiti. O višini honorarjev pa lahko beremo le v medijih.

Zato vas, spoštovani minister, sprašujem:

Kaj vi menite o višini stroškov tega projekta v skupni vrednosti 1,4 milijone evrov, torej sredstvi, s katerimi bi dejansko lahko zgradili manjši vrtec ali telovadnico ob šoli?

Kolikšen del vrednosti projekta ste dejansko namenili za plače in honorarje?

Kako odgovarjate na očitke, da je prišlo do podvajanja plačil?

Zanima me tudi:

Kdo je bil strokovni recenzent projekta in kje lahko najdemo podatke o tem, katere ustanove zavodi ali posamezniki so v tej strokovni mreži sodelovali?

Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa. Izvolite, gospod minister.

SAMO OMERZEL: Hvala lepa, gospa poslanka, tudi za ta vprašanja.

Mislím, da smo že zelo ekstenzivno odgovarjali, ampak vseeno z velikim veseljem vam ponovno povem. Prvič, kar se tiče projekta, gre za mešanje dveh stvari in tudi v medijih ne vedo razlike med razpisom in projektom. Eno je razpis in drugo sta dva projekta, ki sta zmagala na tem razpisu. Prav imate, ko govorite o milijon 400, ampak milijon 400 ni za Univerzo v Ljubljani, Fakulteto za družbene vede, ampak je to razdeljeno na dva projekta konzorcija. To je bilo že večkrat pojasnjeno, ampak nekako to medijem ne gre.

Zdaj pa, kar se tiče financ, zelo natančno vam lahko do zadnje številke povem. Projekt konzorcija ZRC SAZU in pa Pedagoškega inštituta, ki se imenuje Strokovne podlage, strategije in teoretske tematizacije za izobraževanje za medkulturne odnose ter aktivno državljanstvo, je skupaj porabil 799 tisoč 997,72 evra. Od tega je šlo za stroške plač in druga povračila stroškov zaposlenih na projektu 556 tisoč 581,33 evra, za honorarje za avtorsko delo, za zunanje izvajalce, kajti vedno se za avtorska dela, honorarje po pravilih ESS izplačujejo samo tistim, ki niso notri, torej honorarji 6 tisoč 774, prispevki delodajalcev za socialno varnost 79 tisoč 853,64, davek na dodano vrednost tisoč 335,43, založniške in tiskarske storitve, e-publikacije 14 tisoč 112,33, stroški za izvedbo zaključne konference 2 tisoč 440,63 ter posredni stroški v pavšalnem znesku 15 % 101 tisoč 169,81. Skupaj to zneske 799 tisoč 997,72.

Drugi projekt, ki ga pa omenjate znotraj istega razpisa, je pa projekt, ki ga je prijavila Univerza v Ljubljani, Fakulteta za družbene vede. Ta se imenuje Državljan oziroma Državljanstvo v novi dobi, državljanska vzgoja za multikulturni in pa globaliziran svet. V tem projektu je bilo skupaj realiziranih 590 tisoč 962,20 evrov. Od tega je za stroške plač šlo 385 tisoč 492,19, honorarjev za avtorsko delo 29 tisoč 10, 60, delo po podjemni pogodbi 4 tisoč 59 evrov, prispevki delodajalcev za socialno varnost 53 tisoč 820 evrov, DDV 3 tisoč 291 evrov, stroški za izvedbo zaključne konference tisoč 421,60 evrov ter posredni stroški v višini 15 % 75 tisoč 72,04. To skupaj zneske, kot sem že rekel, 590 tisoč 962,20 evrov. Kar se tiče mojega plačila, bi, če bi tisti, ki je se s tem ukvarjal, šel odpret e-knjigo, seveda takoj videl, da je na koncu e-knjige seznam virov, kjer so ti članki že bili objavljeni. In za te članke, ki so že bili objavljeni, nihče ni dobil še enkrat plačila. Šlo je zgolj in samo za to, da smo na najcenejši način v e-knjigo dali vse stvari, da jo imajo tisti, ki se s tem ukvarjajo, pri roki. Gre za članke, ki so bili doslej objavljeni v različnih revijah, knjigah, in je zato tu, da je pri roki. Pa še to. Večina ljudi že prvič ni dobila te članke plačane, tako da so podtikanja v smislu, da so dobili drugič plačano, seveda popolnoma brezpredmetna. Z veseljem bom odgovoril še na kakršnokoli podvprašanje. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Izvolite, gospa Pučnik, dopolnitev odgovora.

MATEJA PUČNIK (PS SDS): Ja, hvala lepa za ta del odgovora. Niste mi uspeli odgovoriti do konca, zato bi želela še dopolnitev.

Že prej sem omenila, da je nastala v sklopu projekta tudi spletna stran Državljanstva vzgoja. V podzavijku gradiva za učitelje bi pričakovali najširši možni izbor gradiv za konkretno rabo, od vrtcev pa vse do univerze. Pričakovali bi posebne sklope posebej za vrtce, posebej za osnovne šole, posebej za srednje šole in tako naprej. Na tej strani sicer najdemo 4 tematske liste z gradivi za učitelje, žal pa teh gradiv ni veliko. Ne moremo pa spregledati tudi dejstva, da je prva novica spletne strani objavljena 3. maja 2010 in prinaša tudi informacijo, da se bo na ta način oblikovala prva mreža za državljansko vzgojo, vendar pa je spletna stran v letu 2011, torej po koncu projekta, praktično zamrla. Zato se poraja tudi vprašanje, ali je bil projekt Državljanstva vzgoja sam sebi namen.

Spoštovani minister, zanima me še:

Ali je nastalo kaj konkretnih vsebinskih in didaktičnih modelov za poučevanje Državljanstva vzgoje, kot je zapisano v izhodiščih in ciljih projekta?

Ali so nastali kaj bolj konkretni pripomočki, na primer avdio in video gradiva, pa delovni listi, predlogi medpredmetnih povezav, ali pa pričakovani predlogi prenove učnih načrtov?

In kar je najpomembnejše:

Ali je bila opravljena evalvacija projekta in katera nova izhodišča za poučevanje Državljanstva vzgoje je ponudila?

Jaz se za te odgovore že vnaprej zahvaljujem, vprašanj se poraja še mnogo, ampak na to temo bomo še imeli priložnost govoriti, tako da hvala lepa zaenkrat.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa.

Kar se tiče, nekaj ste že omenili, nekaj ste že omenili, kar se tiče teh tako imenovanih didaktičnih gradiv. Razpis je bil zelo jasn in vedno so sredstva na razpisu tudi razporejena glede na tisto, kar razpis zahteva. In projekt je tisto, kar je razpis zahteval, tudi dosegel. Evalvacija, o kateri govorite, je seveda stvar tistega, ki je zadevo naročil, v tem primeru ministrstva. Vam pa zagotavljam, da glede na druge projekte ESS, ki jih seveda imamo na ministrstvu, zdaj, ko sem jaz tam zaposlen, ta evalvacija teče, še bolj pa kontrola z vidika porabe finančnih sredstev.

Zdaj pa, kje je bilo to uporabljeno. Rezultati projekta so bili konkretno uporabljene za prenovo načina poučevanja državljanske vzgoje in etike in so bili v letu 2011 že

upoštevani pri prenovi učnega načrta za ta predmet. V letu 2012, ko je na mojem mestu sedel nek moj predhodnik, na žalost teh stvari ni implementiral. To je problem tega projekta, da so stvari narejene, da so bile pripravljene, ampak nek moj predhodnik teh stvari pač ni implementiral.

Če gremo naprej, kje so še bili rezultati projektov uporabljeni. Uporabljeni so bili pri izpolnjevanju obveznosti, ki jih imamo na ravni Evropske komisije, Sveta Evrope in drugih mednarodnih organizacij, ker kot veste, je pri teh organizacijah državljanska vzgoja ena od ključnih tem. Gre tudi za seveda vprašanje vključevanja migrantov itd. Drugič, uporabljeni so bili pri pripravi nacionalnih poročil o izvajanju nalog na področju državljanske vzgoje in pa migrantske politike za mednarodne organizacije, kot so Unesco, Svet Evrope in tako naprej. Tretjič, uporabljeni so bili pri programu za otroke in mladino, poročilo o obstoječih mehanizmih in možnostih financiranja dejavnosti za pripadnike narodov nekdanje SFRJ, pri eni celi vrsti mednarodnih poročil in tako naprej. Ne nazadnje smo bili lani, leta 2013 tudi evropskem letu državljanstva in rezultati tega projekta so bili uporabljeni tudi pri evropskem letu državljanstva. Mi je pa zelo žal, in bom rekel še enkrat, da pa niso bili bolj za časa mojega predhodnika implementirani v učni proces. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Prehajamo na naslednje poslansko vprašanje. Gospa Polonca Komar bo postavila poslansko vprašanje ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti doktorici Anji Kopač Mrak, ki je danes odsotna, ter ministru za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneju Pikalu.
Izvolite, gospa Komar.

POLONCA KOMAR (PS DL): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica za besedo. Spoštovani gospod minister, spoštovana ministrica, ki je danes žal ni med nami.

Center za socialno delo Ravne na Koroškem je od najemodajalca, in to srednješolskega centra Ravne, prejel odpoved najemne pogodbe in zahteval, da se iz prostorov na Gozdarski 17 izselijo v roku meseca dni. To so po navedbah predstavnikov srednješolskega centra Ravne storili po posvetu s pravno službo na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport, in sicer po tem, ko Center za socialno delo že 4. mesec ni poravnal najemnine v znesku 2 tisoč 58 evro mesečno. Na Centru za socialno delo so pojasnili, da tega zneska niso prejeli od svojega ustanovitelja, to je Ministrstva za delo, družine, socialne zadeve in enake možnosti. Plačevanje najemnine so na ministrstvu namreč ukinili, sledeč mnenju Računskega sodišča, da naj bi bilo plačevanje najemnine upravljavcu za prostore v lasti države nesprejemljivo. Ministrstvo za delo, družine, socialne zadeve in

enake možnosti naj bi bilo pripravljeno plačevati najemnino Centru za socialno delo, če bi bil le-ta v kakšnih drugih nedržavnih prostorih.

Spoštovana gospa ministrica in gospod minister sprašujem vaju:

Zakaj stališče Računskega sodišča, da si državne ustanove med seboj ne bi plačevale najemnine, upošteva samo Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, medtem ko Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport pa tega ne upošteva?

Hvala lepa za odgovor.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa, gospa predsedujoča.

Spoštovana poslanka, ni čisto tako, pa bom razložil oziroma poizkušal razložiti, za kaj gre. Ne gre zato, da Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport ne bi upoštevalo mnenja Računskega sodišča, daleč od tega. Mi se s tem problemom ukvarjamo od oktobra 2013, ko smo tudi imeli sestanek na to temo. Takrat smo se dogovorili, da seveda jasno, državni organi med sabo si ne zaračunavajo najemnine, vseeno pa nastajajo tako imenovani obratovalni stroški. Govorimo o stroških vzdrževanja, stroških zavarovanja, obratovalni stroških in tako naprej. In ti stroški so v tisti višini 2 tisoč in nekaj evrov, ki ste jih omenili. Problem, ki smo ga imeli, ni bil glede najemnine, ampak glede tega, da nam je Ministrstvo za delo, družine in socialne zadeve zavrnilo plačilo teh stroškov, ki znašajo tisoč in nekaj evrov, to pa zaradi tega, ker po mojih podatkih ta znesek naj ne bi bil zadostno definiran in naj bi bil previsok. Zaradi tega ker tega nismo, smo morali dati odpoved najemne pogodbe. No, kakorkoli. Po tem smo se dodatno pogovarjali in dosegli dogovor, da Center za socialno delo Ravne še naprej uporablja te prostore, za katere bo pa seveda kril sorazmerne stroške. Ne gre za vprašanje najemnine, tega ni, gre za vprašanje obratovalnih stroškov, zavarovanja in tako naprej. In tu jaz mislim, da gremo v pravo smer, nimam zdaj podatka, ali je zadeva že rešena, vsekakor pa je v smeri reševanja. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Prehajamo na naslednje poslansko vprašanje, ki ga bo postavil gospod Tomaž Lise, ministru za infrastrukturo in prostor gospodu Samu Omerzelu.

Izvolite, gospod Lise.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, spoštovana podpredsednica. Minister in ostali ministri, kolegi in kolegice!

Sam sem sicer upal, da mi vprašanja sploh ne bo treba postaviti, glede na to, da je podobno vprašanje zastavil tudi kolega Prevc. Ampak ker

sem z odgovori nezadovoljen, pričakujem, minister, v tem drugem krogu malo več.

Moje vprašanje se nanaša na časovni in finančni okvir sanacije premostitvenih objektov na državnih cestah. Ko sem se pripravil na to poslansko vprašanje, sem tako prebral s strani DRSC – Problemi poškodovanih odsekov državnih cest v upravljanju DRSC, njihovo poročilo na spletni strani o tem določenem problemu in pa tudi vaš pisni odgovor oziroma informacijo, ki ste jo predstavili Vladi. V vseh teh dokumentih je ogromno nekih zgodovinskih dejstev, pa tudi nekega aktualnega stanja. Manjka pa tisto, kar je bistveno in tisto, kar vas sprašujem, kaj in kako boste ukrepali.

Zanima me finančni načrt sanacije vseh 15 objektov, pa čez vikend so prišli še štirje objekti v ta sanacijski načrt, torej finančni načrt vseh teh premostitvenih objektov. Jaz mislim, da bomo vsi poslanci zadovoljni, pa tudi lokalne skupnosti, če bo to čisto faktografsko, po alinejah, za vsakega posebej in pa skupna cena. Čeprav vemo, da se govori o 30 milijonih, ampak verjamem, da je to takole malo čez palec.

Zanima pa me tudi časovnica. Mislim, da vsaka lokalna skupnost in pa poslanci, predvsem tisti, ki prihajamo z območij, ki se nas ta problematika še posebej dotika, bi zelo radi izvedeli, kdaj bo ta sanacija premostitvenih objektov tudi zagotovljena. Dejstvo je, da se govori o tridesetih milijonih, dejstvo pa je tudi, da je to ministrstvo močno zmanjšalo svoja sredstva za vzdrževanje in za investicijska vzdrževanja. Sam sem bil prisoten na tisti seji Odbora za infrastrukturo, ko smo obravnavali rebalans proračuna za leti 2014 in 2015, ko smo vsi poslanci soglasno predlagali sklep, da ministrstvo znotraj proračuna zagotovi v sodelovanju z drugimi vladnimi subjekti dodatnih 50 milijonov za področje cestne infrastrukture. Ampak tega niste dobili.

Zato vas v tem prvem delu, spoštovani minister, sprašujem:

Kje boste dobili finančna sredstva za sanacijo premostitvenih objektov in pa časovnica le-tega. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

SAMO OMERZEL: Spoštovana predsedujoča, hvala za besedo. Spoštovani gospod poslanec, najlepša hvala za vprašanje.

Jaz sem na to isto vprašanje poskušal podrobno že odgovoriti pri prejšnjem gospodu poslancu, vendar bom poskušal še enkrat očrtati sliko. Jaz se v resnici zahvaljujem, ker na nek način ta vprašanja in pa problematiko, resnost te problematike, ki jo vi izpostavljate, čutim kot podporo meni kot resornemu ministru, da se vsi zavedamo resnosti te problematike in da jo skupaj, jaz kot resorni minister in ta vlada, poskušamo rešiti. Predvsem seveda z zagotavljanjem finančnih sredstev. Jaz tudi

osebno moram reči, da nisem pretirano srečen, da se moram pri zelo veliko reševanju problematike, s katero se srečujem kot minister, vračati v preteklost, vendar je pomembno, da se zavedamo, da ti objekti stojijo v tej državi že kar nekaj časa in da v preteklih letih se je vedelo, da ti objekti stojijo v tej državi že kar nekaj časa in da v preteklih letih se je vedelo, da bo ta problem nastal in se ni ukrepalo takrat, ko je bil trenutek za to, in takrat, ko smo tudi za to imeli dovolj sredstev. Jaz se zavedam, da teh 120 milijonov evrov, ki jih imamo za leto 2014 predvidenih za državne ceste, da je glede na trenutno stanje in to, kar smo zvedeli v decembru, premalo, vendar vsekakor jaz upam, da ste tudi vi prepoznali, kako resno smo se te problematike lotili. Ta problematika se je praktično odprla oziroma prišla na plano pred slabim mesecem. Glede na sredstva, ki jih imamo, smo mi nemudoma prerazporedili dva milijona evrov za dva najbolj kritična objekta ter s tem takoj sprožili postopke, da dobimo izvajalca in da saniramo stanje na teh objektih. Meni je žal, da se ni preventivno na teh objektih delovalo z investicijskim vzdrževanjem in se vnaprej preprečilo to stanje, da dejansko imamo objekte, ki so poškodovani in zaradi varnosti bi bilo treba te omejitve tukaj postaviti.

Kar se tiče pa vašega konkretnega vprašanja, od kod viri financiranja in kako naprej, prvi zelo pomemben resen ukrep je bila seznanitev celotne vlade s to trenutno problematiko. Proračunska sredstva in celotna problematika financiranja ni samo stvar resornega ministra, ampak je stvar cele vlade. Vlada je s tem seznanjena. Mi oblikujemo predloge, ne samo za ta konkreten primer sanacije, ampak tudi za naprej, kako zagotoviti sredstva za vzdrževanje državnih cest. Mi se zavedamo, da na to obstoječe stanje bi državne ceste na letnem nivoju nekje rabile dodatnih 40 milijonov evrov in jaz bom na nek način hvaležen, na drugi strani pa se veselim te podpore, da bomo poskušali najti vir teh sredstev, da saniramo to stanje na državnih cestah. Moramo pa se zavedati, da kot resorni minister brez sredstev tega ne morem zagotoviti. Jaz bom vse naredil v tej smeri, da pridemo s predlogi, da najdemo teh dodatnih trideset, štirideset milijonov na leto, ki jih rabimo, da s tem opravimo sanacijo.

Konkretna ocena trideset milijonov evrov za premostitvene objekte, to je ocena, ki jo je pripravila Direkcija za državne ceste. Ta ocena je zelo groba, tako da strokovna ekipa na direkciji dela naprej na tem, da bi zelo podrobno ocenili, kakšna je realna številka oziroma vrednost sredstev, ki jih rabimo za sanacijo premostitvenih objektov. Prej smo operirali s številkami, ste videli da dejansko direkcija upravlja s tisoč 403 premostitvenimi objekti tega tipa. Pomembno glede na zatečeno stanje je, da se tako direkcija kot mi kot resorno ministrstvo moramo reševanja te problematike lotiti s prioriteta. Te prioritete pa seveda slonijo na

dejstvih oziroma na tem, kakšno bremenitev imajo posamezni odseki.

Zato smo se odločili, da prva dva najbolj kritična odseka, torej Sočko, Črnova–Arja vas in pa premostitveni objekt Pivka, Postojna–Pivka saniramo takoj. Imamo izjemno visoko obremenitev teh objektov, 13 tisoč vozil na enem in 11 tisoč vozil na drugem. Seveda pa bodo vsi ostali premostitveni objekti obravnavani skladno z njihovo preobremenitvijo. Trenutno imamo 15 takšnih objektov, ki imajo status oziroma imajo omejitve obremenitve. In edino, kar še lahko rečem, da se zavedamo resnosti situacije in temu primerno bom tudi pristopil k reševanju problemov.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želite dopolnitev odgovora?
Izvolite, gospod Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, gospod minister.

Očitno je, da se midva strinjava v eni situaciji, to pa je situacija, da denarja ni in da v bistvu realizirana proračunska sredstva direkcije so se od leta 2009, ko je bilo skoraj 250 milijonov na njihovem kontu, rapidno zmanjševala, najbolj rapidno v letu 2014, ko se s 190 milijonov zmanjšujejo na 120 milijonov in v letu 2015 na 105 milijonov.

Torej še enkrat ponavljam vprašanje:

Kje boste vzeli oziroma kje boste svoje ministrske kolege prepričali, da se bodo odpovedali svojemu kupčku denarja, da boste lahko vi odvezali mošnjiček?

Tukaj me zanima:

Ali menite, da je rešitev novi davek te vlade, to je tako imenovani bencinski cent oziroma tolar, o čemer nekateri javno nekateri pa bolj skrito govorijo?

To je to glede financ. Kar se tiče pa časovnice pa me zanima:

Ali mislite, da je idealna rešitev ta neka ad hoc rešitev, kar pomeni, da kratkotrajno saniramo določene premostitvene objekte, ali pa verjamete, da se splača vložiti nekaj več denarja v posamezni objekt in ga poskusiti rešiti bolj dolgoročno?

V občini, iz katerih prihajam, imamo kar dva takšna objekta, in moram reči, da vsaj pri enem, kjer ste sicer že obljubili, da bo šlo za neko kratkoročno rešitev, verjamem, da ta kratkoročna rešitev razen morda nekajmesečnih ali pa nekajletnih prelaganj bremen in nekega mostu za pešce ne bo prinesla dolgoročne prometne varnosti.

Tako me zanima:

Ali podpirate ad hoc rešitve ali dolgoročne rešitve?

Seveda pa me zanima, glede finančnih posledic: Ali ste tudi izračunali, kakšna bo cena za gospodarstvo zaradi zmanjšanja prometa oziroma kakšen bo tudi varnostni vidik, kajti

zaradi tega ukrepa bodo preobremenjena druga cestna oziroma prometna omrežja?

In za zaključek,

Kako sodelujete z lokalnimi skupnostmi na tem segmentu?

Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

SAMO OMERZEL: Spoštovani poslanec, hvala lepa za dodatna vprašanja oziroma dodatna pojasnila.

Dobro ste ugotovili, da je v preteklosti direkcija imela neprimerljivo več denarja kot danes, skoraj trikrat toliko, kot ga imamo danes. In ravno zaradi tega se obračam v preteklost, da dejansko bi bilo v tistih časih treba prioritete malce drugače razporediti. Vendar to je zatečeno dejstvo in zgodovine se tu ne da spreminjati.

Tisto, kar je ključno, če gremo pogledat vse analize in številke, ki smo jih v informaciji Vladi tudi dali, na eni strani se je vedelo, da imamo informacijo okrog obremenitve posameznih premostitvenih objektov, paralelno sodelujemo z Ministrstvom za gospodarstvo, kjer Ministrstvo za gospodarstvo ocenjuje vpliv na družbe v posameznih področjih, ki so vezana na to infrastrukturo, tako da pričakujemo, da bomo imeli tudi te efekte in bomo na osnovi tega lažje določali prioritete. Tisto, kar je pomembno, ko me sprašujete, ad hoc rešitve ali dolgoročna sistemska rešitev, jaz seveda absolutno sem vedno proti ad hoc rešitvam, vendar se moramo zavedati, da v trenutku, ko imamo akutno kritično situacijo, dejansko ne gre drugače, kot reševati primer za primerom in postavljati prioritete. In temu se v tem trenutku ne moremo izogniti. Tisto, za kar pa jaz kot resorni minister moram poskrbeti in bom poskrbel, da pridem na vlado po podporo s sistemsko rešitvijo, s predlogom, ki bo sistemsko reševal problematiko državnih cest v Sloveniji. In teh predlogov je že kar nekaj oblikovanih na našem ministrstvu, vas pa seveda prosim za razumevanje, da dokler jaz nimam podpore svojih kolegov iz vlade, s katerim predlogom iti naprej tudi pred državni zbor, je seveda neproduktivno in nekonstruktivno, da bi s temi predlogi šli naprej. Je pa seveda dejstvo, da ob podpori v vladi, je potem potrebna tudi podpora v državnem zboru. In tisto, kar je ključno, v tej državi se moramo zavedati, da denarja imamo na razpolago, kolikor ga imamo, z njim poskušamo najbolj racionalno in po najboljših močeh upravljati tudi z državnimi cestami. In če bomo Slovenci in Slovenke, zdaj pa govorim kot eden od državljanov, ki uporablja te ceste, pripravljeni dodaten cent nameniti za investicije v državne ceste ali bomo iskali neke druge vire financiranja, to pa je odločitev na koncu Slovencev in Slovenk. Tisto, kar je še dodatno pomembno, jaz seveda in tudi Državljanska lista

absolutno ne podpiramo uvajanja novih davkov. Kakršnokoli razmišljanje v tej smeri, da bi z novimi davščinami zagotavljali sredstva za državne ceste, tega seveda tudi sam ne podpiram, in v tej smeri bomo oblikovali tudi rešitve in jih predlagali.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Lisec, imate zahtevo za razpravo, predvidevam.
Izvolite, gospod Lisec..

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Ja, hvala.

V skladu s poslovníkom predlagam, da se o tej točki opravi razprava, kajti že minister sam je rekel, da gre za tako imenovani vseslovenski problem, kjer je veliko vprašanj, odgovorov pa zaenkrat zelo malo, zato mislim, da lahko vsi skupaj v tem državnem zboru skupaj poiščemo odgovore na vprašanja, kako do več denarja, da to akutno sanacijo rešimo, kako se tega lotiti, v kakšnih časovnih dimenzijah. Jaz, minister, verjamem, da vi niste krivi za nazaj, in to oba veva, ampak vi ste pa odgovorni za delovanje svojih služb. Verjamem, da marsikateri uradnik dela ali pa ne dela, to pač je vaša odgovornost na tem ministrstvu že kar nekaj let oziroma desetletij, tako da ste odgovorni tudi za delovanje vaših služb. Očitno bo treba tudi o njihovi odgovornosti nekaj spregovoriti, kajti če ne bomo o njihovi odgovornosti, bomo slej ko prej morali odgovoriti o vaši odgovornosti.

Jaz mislim, da je ta razprava potrebna, kajti tukaj gre tudi za gospodarski vidik reševanja težav, za varnostni oziroma prometni vidik, je vprašanje, ki se tiče lokalnih skupnosti, in pa vprašanje, ki se ga danes na žalost zaradi časovnih dimenzij nisva dotaknila, to pa je, ali je možno pri tem projektu črpati tudi evropska sredstva – ali iz trenutno zapirajoče se kohezijske politike ali pa iz evropskih sredstev za obdobje 2013–2020. Verjetno pa bi dala ta razprava tudi odgovor, ali bo novi direktor Direkcije Republike Slovenije za ceste, ki ste ga pripeljali, lahko kos tem izzivom ali pa bo le še eden v vrsti tistih, ki bodo prehitro obupali nad slovenskim stanjem, nad stanjem, ki je katastrofalno na področju slovenskih cest. Zato predlagam razpravo. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

O vašem predlogu, gospod Tomaž Lisec, bo Državni zbor odločil jutri, 28. januarja 2014, v okviru glasovanj.

Prehajamo na naslednje poslansko vprašanje, ki ga bo postavil gospod Franc Breznik ministru za finance doktorju Urošu Čuferju, ki je danes odsoten.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala.

Minister je odsoten, jaz pričakujem, da mi bo na naslednji seji ustno tudi odgovoril na to poslansko vprašanje.

Moje poslansko vprašanje se nanaša predvsem na dogodke pred približno 14 dni, ko so se v medijih pojavile informacije, da je družba ACH oziroma večinski lastnik ACH z Družbo za upravljanje terjatev bank podpisal pogodbo o reprogramu o posojil. Reprogram posojil naj bi z bankami upnicami, predvsem z dvema državnima bankama – Novo Ljubljansko banko in Novo KBM, podpisal tudi finančni holding v lasti Bojana Petana. Tisto, kar je najbolj zanimivo pri vsem tem, predvsem pri ACH in Proteju je, da so odobrili enoletni moratoriji, pri tem pa v Družbi za upravljanje terjatev bank niso hoteli komentirati nobenih vprašanj, niti tistih, ki so jih dali novinarji Financ, Dnevnika in tako naprej. Celó izjavili so, da konkretnih primerov, še posebno tistih, v katerih potekajo pogajanja, ne bodo komentirali. Tisto, kar pa je najbolj izstopajoče, pa je, kako sta dolg in plačila glavnice in odpoved uveljavljanja zakonitih zamudnih obrestih vplivala na optimizacijo premoženja, pa tudi tega niso pojasnili. Prav tako niso komentirali niti očitkov, da sklenitev dogovora pomeni neenakopravno obravnavo upnikov. Govorim predvsem tem, da številni manjši podjetniki, katere terjatve so bile prenesene na slabo banko, so bili v trenutku razlašeni in ni bilo pri njih možnosti nobenega moratorija. Torej gre za totalno neenakopravno obravnavo, če računamo, da se je preneslo več kot eno milijardo terjatev. Po izračunih številnih ekonomistov se je Družba za upravljanje terjatev bank v tem primeru odpovedala vsaj več kot 100 tisoč evrov zamudnih obresti.

Če pogledamo vse tisto, kar sem si jaz pogledal za lansko leto, predvsem s poslovanja Adrie Mobila, lahko ugotovimo naslednje. Ta si je lani izplačala za 27 milijonov evrov dividend. Ja, 27 milijonov dividend, pri tem pa še za 6,5 milijonov dividend iz hčerinskih družb. Konec lanskega leta, decembra, je Adria Mobil premogla le še za 31,8 milijonov evrov lastnega kapitala, kar je polovico manj kot sredi lanskega junija in najmanj po letu 2003. Finančni dolg novomeške družbe se je na drugi strani povzpela na okoli 50 milijonov evrov. Govorim seveda o Adrii Mobilu. Po neuradnih izračunih pa ima tako Adria Mobil za vsak evro kapitala trenutno že več kot 2 evra dolgov. Če bi želela Družba za upravljanje terjatev bank maksimizirati neke prihodke ali pa predvsem pogledati tisto, kar so njena pričakovanja, ker je osnovno načelo, bi morala vse te tajkune dobesedno razlastiti, kar je osnova.

S tem sprašujem ministra za finance:

Kako bo reprogramiranje tajkunskih posojil vplivalo na poslovno uspešnost in kapitalsko ustreznost bank oziroma Družbe za upravljanje terjatev bank?

Kaj boste storili, da se bančna luknja, zaradi katere smo davkoplachevalci decembra lani samo

za 3 državne banke plačali več kot 3 milijarde evrov dokapitalizacije, ne bo več ponovila?

Prav tako sprašujem ministra za finance, ker Ministrstvo za finance ... / izklop mikrofona/

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

V skladu z vašo zahtevo za ustni odgovor, gospod Franc Breznik, bo minister za finance doktor Uroš Čufer ustno odgovoril na vaša vprašanja na naslednji seji Državnega zbora v okviru odgovorov na poslanska vprašanja.

Gospa Marija Plevčak bo postavila poslansko vprašanje ministru za finance doktorju Urošu Čuferju, ki je danes službeno odsoten.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, predsedujoča. Lep pozdrav obema ministroma, spoštovani kolegi in kolegice!

Zakon o davku na nepremičnine je začel veljati 1. januarja letos in do danes je deležen že šestih ustavnih presoj. Kot veste, je bila stranka DeSUS in Poslanska skupina DeSUS izjemno zadržana do tega zakona. Predlagali smo tudi druge rešitve namesto tega davka, vendar nismo bili uslišani. Vse, kar smo lahko dosegli, je bilo znižanje davka za socialno šibke ter postopna obdavčitev stanovanj. Da nepremičnine predstavljajo tisti del premoženja ljudi, ki je izjemno slabo ocenjen, je ob sprejemanju zakona priznala tudi vlada sama. V Sloveniji je prisotna močna navezanost na dom, na domačo zemljo. To je dejstvo. Veliko ljudi živi v svojih hišah, ki so jih sami zgradili. Sedaj pa smo bili s strani ljudi opozorjeni še na eno veliko nepravilnost. Nepremičnine so del več evidenc. Zemljiška knjiga, kataster, GURS. Zemljiška knjiga je tista zaupanja vredna javna evidenca, ki nam pove marsikaj o statusu nepremičnine. Vendar podatki med Zemljiško knjigo in evidenco Gursa se ne ujemajo. Še huje. Za to razliko lastniki niti ne vedo. Ob popisu nepremičnin je bila vzpostavljena tako imenovana fiktivna etažna lastnina. Pravniki ne vedo, kaj ta izraz pomeni. Ni ga najti niti v naši zakonodaji. Je pa menda ta izraz že udomačen na Ministrstvu za finance, Dursu in Gursu. Za kaj gre? Ob popisu naj bi bili brez vednosti lastnikov umetno vzpostavljeni posamezni deli nepremičnin, torej etaže v eni hiši. Gre za hiše, ki so grajene na primer na način: spodaj bivalni, zgoraj spalni del. Četudi je to dom ene družine, je v Gurovih evidencah označena kot etažna hiša. To birokratsko pomeni, da gre za dve stanovanji, eno rezidenčno in eno nerezidenčno. V Zemljiški knjigi pa etažna lastnina ni vzpostavljena. Vsi pa vemo, da je stopnja davka za nerezidenčna stanovanja mnogo višja.

Zato prosim za jasne odgovore:

Ali izpostavljeno drži, torej da se bo kot model za izračun višine davka za te nepremičnine uporabila fiktivna etažna lastnina, kar bo v mnogih primerih podvojilo ali celo potrojilo višino davka?

Ali se vam zdi korektno, da v času predstavitve finančnih učinkov nepremičninskega zakona javnosti niste izpostavili te problematike?

Ministrstvo menda ta izraz uporablja že dlje časa, nekako od popisa naprej.

In tretjič:

Kako namerava ministrstvo odpraviti to anomalijo in kdaj? Odločbe so, kot vemo, že tik pred vrati.

Pričakujem ustni odgovor na naslednji seji.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospa Marija Plevčak, v skladu z vašo zahtevo bo minister za finance dr. Uroš Čufer ustno odgovoril na vaše poslansko vprašanje na naslednji seji Državnega zbora v okviru odgovorov na poslanska vprašanja.

Mag. Štefan Tisel bo postavil poslansko vprašanje ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anji Kopač Mrak, ki je danes žal odsotna zaradi bolezni, ter ministru za zunanje zadeve v funkciji ministra za zdravje gospodu Karlu Viktorju Erjavcu.

MAG. ŠTEFAN TISEL (PS SDS): Vsem lep pozdrav. Spoštovana gospa podpredsednica, spoštovana ministra, poslanke in poslanci!

Imam vprašanje v zvezi z negovalnimi bolnišnicami, ki ga bom postavil gospodu ministru Karlu Erjavcu, ki je tudi v funkciji ministra za zdravje, in pa ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Ker je danes ni, bom njej poslal pisno vprašanje. Ostalo pa se bova pogovorila z ministrom, zadolženim za zdravje.

Vemo, da bolnišnice skušajo poslovati čim bolj racionalno, tako da čim hitreje obračajo bolnike, če temu tako rečemo, jih naročajo, in s tem skrajšujejo ležalno dobo, tako da so čim prej oskrbljeni in čim prej odpuščeni v domačo oskrbo. Ostajajo pa tisti bolniki ali poškodovanci, ki pa rabijo daljšo negovalno dobo, če tako rečemo, so nepokretni, rabijo nego, pomoč, vendar bolnišnice nimajo za to dovolj prostora. Tako so se začele razvijati tako imenovane negovalne bolnišnice, na primer na Ptuj, Sežani, pa tudi v Ljubljani stara pediatrična klinika. Vemo pa, da so tudi domovi starejših usposobljeni za enako delo. Že sedaj imajo veliko takih oskrbovancev, kjer je potrebna dolgotrajna nega, so nepokretni, imajo 24-urno prisotnost medicinske sestre, fizioterapevtov, delovnih terapevtov, ustrezno opremo, postelje, prilagojene kopalnice in podobno. Vemo pa, da so te storitve plačane nekje v višini 13 evrov, medtem ko negovalna bolnišnica stane na dan približno 100 evrov.

Domovi so zainteresirani za to dodatno dejavnost, zato sprašujem ministra, ki je tudi v funkciji ministra za zdravje:

Ali se predvideva ukrep, da bi tudi domovi starejših izvajali vlogo podaljšane nege, zlasti zdaj, ko se že pojavljajo prazne postelje v teh domovih?

Ali se pripravlja tudi ukrep, da bi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, ki plačuje to dodatno dejavnost, tudi v domovih starejših plačeval to podaljšano nego, kar bi bilo vsekakor ceneje kot pa v negovalnih bolnišnicah?

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Karl Viktor Erjavec.

Izvolite, gospod minister.

KARL ERJAVEC: Hvala za besedo, predsedujoča.

Tudi poslancu se zahvaljujem za vprašanje, je pa seveda vprašanje vezano tudi na Ministrstvo za delo, socialne in družinske zadeve in se dotika tudi pristojnosti Ministrstva za zdravje. Povsem se strinjam z vami, da določen del populacije nima ustrežne nege, ko gre za primere, ko je tako imenovano akutno bolnišnično zdravljenje zaključeno, potrebuje pa takšen bolnik še vedno oskrbo pod strokovnim vodstvom in ga ni mogoče pripeljati domov. Vi ste spraševali, zakaj ni možno, da bi to opravili domovi za starejše kot socialnovarstveni domovi, in sami ste tudi pravilno ugotovili, da ne obstaja za enkrat nobena pravna podlaga. Zato je ves čas že v zraku razprava o tem, da bo treba pripraviti zakon, ki bo to omogočal. Gre pa za zakon o dolgotrajni oskrbi tovrstnih oseb, ki so zaključile akutno bolnišnično obravnavo. Moram povedati kot minister za zdravje v funkciji, da v tem trenutku ni mogoče zagotoviti finančnih sredstev iz blagajne Zavoda za zdravstveno zavarovanje, ker niso izdane ustrezne pravne podlage. Zakaj se pri tem zakonu zapleta? Moram reči, da je glavni razlog denar. Takoj ko bo takšen zakon sprejet, bi to pomenilo večje obremenitve za blagajno Zavoda za zdravstveno zavarovanje. Vi pa veste, da že v tem trenutku blagajna zavoda komaj pokriva vse tiste stroške, ki jih imamo v samem zdravstvenem sistemu. Lahko vam povem, da ministrstvo za delo ima v svojem programu, da bi se pripravil tak zakon o dolgotrajni negi, gre za tako imenovano neakutno bolnišnično obravnavo takšnih pacientov. Vendar dokler tega zakona ni, ni nobene pravne podlage. Se pa z vami povsem strinjam, da bo treba nekaj storiti, da se bo tudi temu delu populacije omogočila ustrezna obravnavo. V tem trenutku ste tudi sami ugotovili, da se zadeva rešuje na takšen način, da so se odprle nekatere negovalne bolnišnice, vendar je pa takšna oblika zelo draga. Zato bi bilo dobro, da bi imeli ta zakon o dolgotrajni zakon, ker tudi vi sami pravilno ugotavljate, da nekateri domovi za starejše imajo vso potrebno infrastrukturo, da bi lahko takšno dejavnost izvajali, zlasti z vidika novih okoliščin, ko vidimo, da starejši, zlasti tisti, ki so socialno bolj šibki, sploh nimajo možnosti več, da bi si lahko zagotovili storitve v domovih za starejše.

Če pogledate podatke, kako je z zasedenostjo v Sloveniji, boste lahko ugotovili,

da ni več, kot je bilo pred letom 2008, ko je bilo praktično domov za starejše premalo, sedaj pa ugotavljajo, da nekatere kapacitete sploh niso v enakem obsegu kot v letu 2008, sploh niso več zasedene zaradi visokih stroškov, ki jih starejši ne zmorejo. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Izvolite, mag. Tisel, dopolnitev odgovora.

MAG. ŠTEFAN TISEL (PS SDS): Hvala za odgovor, gospod minister.

No, saj enako ugotavljamo, da ti domovi starejših večinoma ali pa vsaj nekateri so res dobro usposobljeni za to dodatno dejavnost, podaljšano nego nepokretnih pa teh težjih rekonvalescentov, tudi sposobni nekako, če rečemo, da jih spravijo na noge in lahko potem spet gredo v domačo oskrbo. Seveda so me opozorili v teh domovih, da število oskrbovancev upada, ni nobenega navala več, zlasti na periferiji. Vemo, da v Ljubljani so še potrebe, tako da ljubljanska negovalna bolnišnica bo verjetno še potrebna, medtem ko na periferiji, na podeželju pa bi lahko ti domovi služili tudi temu namenu, kot sem omenil, bilo bi cenejše.

Drugače pa je omenila direktorica v domu starejših v Šmarju pri Jelšah, kjer sem bil na obisku pri naših občanih, da bodo morda morali celo odpuščati obstoječi kader, če bo število oskrbovancev padlo. Zdaj si pomagajo s tem, da imajo tudi dnevno oskrbo oskrbovancev, ki pridejo notri, potem tudi oskrbo na domu. S tem rešujejo zaenkrat te kadrovske probleme, dolgoročno bi pa prav gotovo bilo potrebno, da imajo tudi to možnost, kajti bilo bi še vedno cenejše kot zdaj plačuje Zavod za zdravstveno zavarovanje v negovalnih bolnišnicah, ljudje bi bili bližje doma, kar je za svojce veliko boljše, da bi jih lahko obiskovali in podobno.

Zato bi še enkrat vprašal:

Ali predvidevate, da bi pristopili k ukrepom, kot ste že omenili, možnost za spremembo zakona in podobno, da bi tudi tem bolnikom z dolgotrajno oskrbo bilo bolj prijazno, bi bili bližje domu, hkrati pa tudi bolj racionalno za zdravstveno zavarovalnico. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

KARL ERJAVEC: Hvala lepa, za vaše vprašanje.

Meni je žal, da ni tukaj ministrice za delo, družino in socialne zadeve, ker je ona v bistvu tista, ki mora strokovno odgovarjati, kakšno rešitev bo v zvezi s tem vprašanjem ponudila. Moram pa reči, da v domovih za starejše so do sedaj to nego plačevali posamezniki sami. Če se bo uvedlo to neakutno bolnišnično zdravljenje v okviru domov za starejše, bo pa to strošek Zavoda za zdravstveno zavarovanje, kar

pomeni, da bo to povzročilo določene dodatne stroške. Zaradi tega je treba tudi to okoliščino upoštevati. Res pa je, da po drugi strani, ker bodo lahko skrajšali ležalne dobe v bolnišnici, ker se tudi na takšen način določeni kritični primeri rešujejo, ko je akutno zdravljenje zaključeno, pa še ni mogoče bolnika umestiti v domače okolje, se kar podaljšuje negovanje v bolnišnici. In v tem smislu so pa sigurno določene rezerve.

Tako da jaz pričakujem, da bo pristojno ministrstvo pripravilo ustrezne strokovne rešitve, Ministrstvo za zdravje pa bo moralo pogledati, kaj to pomeni s stroškovnega vidika. Prepričan sem, da bi lahko bile rezerve v zdravstveni blagajni, ker bi na nek način vseeno še dodatno skrajšali ležalne dobe pri bolnikih, ki ne potrebujejo več akutnega zdravljenja.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Prehajamo na naslednje poslansko vprašanje. Gospod Janez Ribič bo postavil poslansko vprašanje ministru za kmetijstvo in okolje mag. Dejanu Židanu.
Izvolite, gospod Ribič.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo.

Spoštovani ministri, spoštovane poslanke in poslanci, lepo pozdravljeni!

Verjetno najbrž ni treba posebej opozarjati na slabo stanje na področju vzdrževanja slovenskih vodotokov, ki se še poslabšujejo iz leta v leto. V preteklem času so nekatere dele naše države ponovno prizadele poplave, ki vedno znova sprožijo nešteto vprašanj o odgovornosti za nastale posledice. Odgovor je vedno in ga iščemo v pomanjkanju finančnih sredstev, da so vodotoki tako slabo vzdrževani. Zato je prejšnja vlada oziroma pristojni minister Bogovič tudi začel s sistematičnem reševanjem področja vodarstva, tudi z ustrezno reorganizacijo. Pripravljati se je namreč že začel načrt upravljanja voda. Vlada se je zamenjala, kaj se sedaj dogaja, nisem seznanjen, ne vem. Sam sem preko poslanskih vprašanj tako v preteklem kot tudi v aktualnem mandatu kar nekajkrat izpostavil velik pomen izgradnje visokovodnih nasipov na levem bregu reke Drave med Mariborom in Ptujem, s katerimi bi se zagotovila poplavna varnost prebivalcev Dupleka in okoliških krajev. Kot vemo vsi, gradnja tega nasipa namreč zamuja že desetletja in več. Kako podcenjujoč je bil skozi vsa ta leta odnos države do tega problema, se je preko vseh razsežnosti izkazalo novembra 2012, ko so občino Duplek prizadele najhujše poplave v zadnjih 10 letih, ki so samo v omenjeni občini povzročile za 4,5 milijona evrov škode. Stvari so se začele premikati šele po poplavah, slabo leto nazaj pa je bilo s strani Ministrstva za kmetijstvo in okolje končno tudi po mojih prizadevanjih, tudi po mojih prizadevanjih, objavljeno javno naročilo za izgradnjo protipoplavnega nasipa, za katerega so

zagotovljena tudi sredstva iz kohezijskega sklada. In vprašanja:

V kateri fazi se nahaja projekt gradnje visokovodnega nasipa Vurberk – zgornji Duplek ter projekta ureditve Drave na območju Malečnika in visokovodni nasip Dogoše?

Ali predvideni zaključek investicije ostaja sredina leta 2015?

Kaj ste kot minister naredili za izboljšanje stanja slovenskih vodotokov?

V kateri fazi se nahaja načrt upravljanja voda, ki je bil zastavljen že konec leta 2012?

Koliko finančnih sredstev letno je bilo namenjenih urejanju vodotokov od leta 2004 do leta 2013?

Koliko sredstev je bilo v letu 2013 namenjenih skladu za vode?

Kateri zavezanci so v sklad prispevali največ in za katere investicije so bila sredstva porabljena?

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, predsedujoča. Še enkrat pozdrav poslanke in poslanci!

Gospod poslanec odgovoril bom zelo natančno, moja prošnja je samo, da če nama zmanjka časa, mi dovolite, da vam natančno tabelo o uporabi denarja iz vodnega sklada, ker je zelo dosti postavk od leta 2004, kakor ste zaprosili, potem tudi pisno dostavim.

Prvo vprašanje je bilo, kaj se dogaja na trenutno na projektu porečja Drave, prva faza. To je projekt, kjer je ocenjena vrednost del v občini Duplek 4,2 milijona evrov brez DDV in 2,4 milijona evrov v Mestni občini Maribor, torej skupaj 6,6 milijona evrov brez DDV. Stanje je naslednje. V letu 2013 se je dopolnila gradbena dokumentacija, pridobivale so se služnosti in bile so opravljene geotehnične preiskave zemeljskega materiala na trasi nasipa in na terenu opravljena predvsem pripravljalna dela. Te dni v začetku leta 2014, takoj ko bo vreme omogočalo, se začne operativni začetek gradnje nasipa. Torej povsem smo odvisni samo še od vremena, vsi ostali pogoji so izpolnjeni in še naprej velja, da je zaključek projekta sredi leta 2015. Bomo pa, kar se tudi že pred tem predlagali, občankam in občanom predstavili termiski plan investicije, tako da bo obveščenost največja.

Drugo vprašanje je bilo kaj, smo naredili v letu 2013 na področju voda. Največji napor je bil narejen na področju kohezijskih projektov. Tudi javno sem povedal, da ta napor ne bi bil uspešen, če nam ne bi že predhodna vlada nam omogočila dodatni projekt v preko over commitmenta, brez tega denar kohezijske ne bi bil rešen. Dobra novica je, da smo samo lansko leto podpisali za 300 milijonov evrov novih pogodb o sofinanciranju, kjer gre pomembna večina ravno za stvari, ki so povezane z vodo.

Še dodaten podatek, ki govori o koheziji. V novembru in decembru lanskega leta

smo izvedli toliko sofinanciranj, kakor, recimo, v celotnem predpredhodnem letu. Letošnje leto bo pa prelomno, saj moramo izkoristiti zelo dosti denarja, da bomo ves denar, ki ga kasneje ne bo na voljo, tudi izkoristili.

V lanskem letu, kar se tiče samih projektov reorganizacije ministrstva, moram reči, da še vedno imamo cilj, in to je, da se ministrstvo prilagodi potrebam po vodah s 1. marcem. Novih institucij ne bo, ampak notranja reorganizacija, kar pomeni, da iz direktorata, če preprosto povem, za kohezijo in za investicije, ta direktorat nadgradimo na direktorat za vode in investicije. Torej vse, kar se dogaja z vodami znotraj ministrstva, vključno z upravljanjem denarja, bo na tem direktoratu, ostale javne službe pa se porazdelijo po ostalih direktoratih. Cilj v tem trenutku je še vedno 1. marec.

Kar se tiče načrtov za upravljanje z vodami. V Sloveniji imamo dva; podonavski in potem del, ki pokriva področje Jadrana. Tukaj trenutni načrt, o katerem smo tudi govorili v pristojnem odboru zaradi poročil Računskega sodišča, se nam izteka leta 2015. Tako dejansko pravi načrt v temelje začnemo delati v letu 2014, mora pa biti letos tudi končan, ker ga potem leta 2015 začnemo izvajati; je pa to večletni načrt. Predlagam pa, da starega ne bi odpirali, saj mu rok uporabe poteka, in če bi na starem angažirali omenjeno skupino strokovnjakov, ki jih imamo na razpolago, bi imeli težave pri izvajanju novega.

Kar se pa tiče finančnih postavk urejanje voda, črpamo do sedaj iz dveh virov. Prvi vir je bil denar znotraj proračuna pristojnega ministrstva in ta vir v letošnjem letu usiha, zato ker ga v celoti prenašamo na posebno postavko, ki je v bistvu namenjena upravljanje z vodami, to je na vodni sklad. Koriščenje tega vira znotraj proračuna pa je bilo takšno: leta 2004 – 4,5 milijona, 2005 – 5,6 milijona, delam približke, natančno tabelo vam, gospod poslanec, dostavim. Leta 2006 – 6,3, 2007 – 9,5, leto 2008 je bilo leto, ko je bilo največ izkoriščenega, to je 22,5 milijona in od tukaj naprej so padci, leta 2009 – 20,9 milijonov ... / znak za konec razprave/, kar pomeni, da bo časa zmanjkalo, 2010 – 14,6, 2011 – 13,1, 2012 – 8,1, 2013 – 7,5 in 8 v letošnjem letu. Potem, če mi daste možnost v nadaljevanju, pa še tisto bolj zapleteno tabelo preberem. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa, gospod minister.

Izvolite gospod Ribič, dopolnitev odgovora.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za odgovore do sedaj. Rad bi rekel, da sem vsakega ministra do sedaj, ki je bil za to področje, nekako opozarjal na sodelovanje med strokovnimi službami v ministrstvu za to področje in lokalnimi skupnostmi, občinami, ki najbolj poznajo problematiko področja okolja, v katerem se pač problem nahaja.

Rad bi predstavil dva primera. Rešitev glede protipoplavnega nasipa, kar se tiče reke Drave. Nekako smo vedno vsi opozarjali, da bi bilo treba strugo reke Drave očistiti, jo poglobiti in na takšen način bi še v tistem času, ko smo gradili avtoceste okrog Maribora, lahko ta material s pridom uporabili. Ampak stroka, kot da je delala za znanega izvajalca protipoplavni nasipi. Druga izkušnja. Recimo, Lovska družina Duplek je pred petnajstimi leti posadila vetrne pasove. Namreč, veter dvigne to mivko in jo potem nese proti naselju, zato smo posadili te vetrne pasove. Sedaj so stari petnajst let. Projektant je ravno na teh desetih metrih, kjer so ti vetrni pasovi, sprojektiral ta protipoplavni nasip in seveda je ta les porezal. Kot da bo nekdo s tem zaslužil ali kaj, jaz ne vem, ampak problem se nam bo zopet pojavil. Zato me zanima:

Ali podpirate take rešitve?

Ali morda malo preverite, tudi v bodoče, morda za kakšen drug projekt?

Ali morda načrtujete kakšno reorganizacijo na področju urejanja oziroma vzdrževanja slovenskih vodotokov?

Na to ste pa že odgovorili, da boste to nekako predali tej direkciji. Hvala za odgovore.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, gospod minister.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Poslanec, še enkrat hvala za dopolnitev vprašanja.

Tu moram pa le jasno povedati, da kot minister se ne spuščam v strokovne odločitve strokovnih služb, to je bilo zelo nekorektno od politika. Dejstvo pa je, da pogosto dobijo navodila, da se usedejo tudi z nevladnimi organizacijami in skušajo najti strokovne uskladitve. Upam, da smo na tem področju čim večkrat uspešni, če pa smo vedno uspešni, pa ne bi upal na temu mestu zatrditi.

Zdaj pa dovolite eno kratko poročilo o vodnem skladu, ki je drugi del financiranja. Začel bom od leta 2014 z najbolj pomembnimi postavkami in jih potem pripeljal do vključno načrta za leto 2014. Recimo, pomembna postavka je, koliko denarja namenimo za pripravo dokumentacije za takšno in drugačno vzdrževanje, in to se nam giblje od pol milijona pa do, recimo, milijona in pol leta 2009 ali dveh milijonov leta 2011 in realizacije 1,4 v letu 2013. V letošnjem letu, če bo potreba, pa lahko za ta namen namenimo še več.

Kar se tiče gradnje in investicijskega vzdrževanja infrastrukture, če je bilo v letu 2004 2,6 milijona evrov denarja na razpolago, zelo dosti denarja je bilo potem na razpolago leta 2007 7,8 milijona, 7,5 milijona leta 2012. Moram pa reči, da v letošnjem letu pa imamo za ta namen načrtovano največ do sedaj, to je 10,4 milijona.

Potem kar se tiče vzdrževanja infrastrukture in tudi opravljanja javne službe; v letošnjem letu imamo na tej postavki 7,6 milijona evrov, oskrba s pitno vodo, varovanje vodnih

virov pa je dodatek tistim kohezijskim projektom, da je še nekaj denarja na razpolago za kakšne nujne projekte. To se je letno koristilo od 32 tisoč evrov do milijon 400, recimo leta 2007, ali 2 milijona 400 v letu 2012. V letošnjem letu imamo na tej postavki na razpolago še več, to je 2,8 milijona. Seveda pa je vodni sklad v tem trenutku še vedno najbolj obremenjen preko Zakona o spodnji Savi, ki ste ga poslanci v tem državnemu zboru sprejeli. Če je bila ta obremenitev leta 2004 nekaj manj kot milijon evrov, je bila obremenitev leta 2012 31 milijonov, leta 2013 26,6 in leta 2014 je na tej postavki na razpolago 20,8 milijona. Je pa to po zakonu, ki je bil sprejet v tem državnemu zboru.

Če pogledamo skupni znesek koriščenja sklada; v letu 2014 načrtujemo 74 milijonov, recimo leta 2004 pa smo pričeli s 5,4 milijoni. Vam pa, gospod poslanec, če želite, celovito tabelo pošljemo v pisni obliki. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Zahteva za razpravo, izvolite.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala.

Na podlagi 246. člena Poslovnika Državnega zbora predlagam, da se opravi razprava v Državnem zboru o tej problematiki.

Namreč, mene je zelo zanimalo, koliko sredstev se zbere v tem vodnem skladu. Nekako imam občutek, da Dravske elektrarne veliko prispevajo v ta vodni sklad, ampak na področju porečja Drave in vseh pritokov pa se bojim, da malo prihaja nazaj. Tisto, koliko pa že prihaja, pa seveda z velikimi naporji.

Rad bi tudi, da bi se pogovarjali – recimo nihče se tukaj ne ukvarja s pridobivanjem ugodnejših mednarodnih finančnih virov za okoljske projekte. Pri tem imam v mislih predvsem ugodna posojila Evropske banke za obnovo in razvoj, s predstavniki katere so se v preteklem mandatu že začeli pogovori in bi bilo dobro, da se nadaljujejo. Z ugodnimi posojili bi namreč lahko izvedli številne investicije v vodno infrastrukturo, s katerimi bi izboljšali poplavno varnost, pomagali gradbenemu sektorju in še kaj. Seveda pa je za pridobitev virov Evropske banke za obnovo in razvoj treba imeti pripravljene kakovostne projekte in predvsem voljo. Te pa žal ni, če bi bila, bi se naredilo vse, da se najprej počrpajo vsa kohezijska sredstva iz finančne perspektive 2007–2013, namenjena okoljski infrastrukturi, kjer je realizacija črpanja zgolj 50-odstotna.

Menim, da so to prave teme, o katerih bi se lahko pogovarjali v Državnem zboru. To niso politične teme, to so teme, ki se dotikajo vsakega od nas, zato pričakujem, da bodo tudi koalicijski poslanci podprli ta razgovor v Državnem zboru, saj gre za zelo, zelo pereče področje, pereče vprašanje.

Mislím, da tudi vam, gospod minister, lahko na tak način samo pomagamo, da

izpeljemo, da bo poplavna varnost v naši državi na višjem nivoju. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

V skladu z vašim predlogom, gospod Janez Ribič, bo Državni zbor odločil jutri, 28. januarja 2014, v okviru glasovanj.

Gospod Jožef Kavtičnik bo postavil poslansko vprašanje ministru za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneju Pikalu.

Izvolite, gospod Kavtičnik.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa, spoštovana predsedujoča. Spoštovani prisotni!

V zadnjem času je precej govora in tudi piše se o odpravi tretje četrtine nesorazmerij plač javnim uslužbencem. Vem, spoštovani minister, da to ni vaš greh, takšni in podobni grehi padajo iz omar, bili so in morali bi biti odpravljeni že v prejšnjih vladah, vendar tako pač je, da morate pač vi kot resorni minister opravljati tudi delo, ki ga sami niste zagrešili. Pa vendar buri duhove predvsem vaša okrožnica, ki ste jo naslovili na javne zavode, od katerih nekako pričakujete, da bodo v okviru svojih finančnih možnosti zadeve popravili. To pomeni, da odpravljajo in bi morali odpraviti ta nesorazmerja zavodi, ki sicer s plačami nimajo nič, kajti po zakonu plače zagotavlja ministrstvo in seveda vse, kar se tiče v zvezi s plačami, bi moralo odpravljati ministrstvo. Zavodi in seveda ravnatelji imajo določene težave, kajti z letnim delovnim načrtom so predpisali okvir delovanja, investicij in tudi vseh programov, ki jih morajo izvajati. Morda imajo na tekočih računih določena sredstva, ki bi jih ob predstavitvi, kot nekako tudi pričakujete, da vam predstavijo bilance in stanje, ki ga imajo na tekočih računih, lahko vi ali morda tudi finančno ministrstvo opazilo, da bi določena sredstva trenutno lahko namenili tudi za odpravo teh nesorazmerij, vendar bi se potem v naslednjih mesecih oziroma tednih znašli v nezavidljivem položaju. Zato seveda od vas pričakujem odgovor:

Kako načrtujete rešiti ta odprta vprašanja?

Kako ste si predstavljali s to okrožnico, da bodo ti zavodi reševali ta problem?

Že vnaprej hvala za vaš odgovor.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

DR. JERNEJ PIKALO: Gospa predsedujoča, spoštovani gospod poslanec, visoki zbor!

Res je, imamo veliko zalogo, ne nazadnje tudi velik problem. Kot sami veste, v proračunu Republike Slovenije za leto 2014 seveda sredstev za izplačilo prve polovice tretje četrtine ni zagotovljenih, to je jasno. Tisto, kar je naš načrt od samega začetka, je to, da smo se najprej dobili z Ministrstvom za finance, tako da nismo zgolj tistega navodila, ki ga je Ministrstvo

za finance izdalo nam, poslali naprej kot okrožnico, ampak smo se najprej z njimi dobili in poskušali predstaviti našo zelo specifično situacijo, ki je po posameznih šolah in zavodih, ker menimo, da so naše situacije vendarle nekoliko specifične. Ne nazadnje imamo po celotni izobraževalni in tudi raziskovalni vertikali različne situacije in tudi različne tipe financiranja.

No, skratka, dogovor z Ministrstvom za finance je bil, da bomo, pač če šole tega denarja nimajo, zaenkrat lahko ta denar zagotovili. Tisto, kar je važno, je seveda, da bo februarja delavcem v šolah ta prva polovica tretje četrtine izplačana. Mislim, da je to tisto, kar vse in celotno slovensko javnost zanima; in to je nekaj, kar bo. Tisto, kar bomo pa mi potem počeli, je to, da bomo šole prosili že prej, da naj nam dajo, koliko od tega znotraj letnih delovnih načrtov, znotraj tistega, kar imajo predpisano, kaj lahko sami, kaj pa je na naši strani. Meni je kristalno jasno, to, kar veste tudi vi kot bivši ravnatelj, da če ima nekdo v okviru letnega delovnega načrta načrtovane neke aktivnosti in za to tudi opredeljena finančna sredstva, potem ni prav, da bi šla ta sredstva za izplačilo prve polovice tretje četrtine. Tisto, kar bomo mi počeli, je, da bomo pregledali vsak individualen primer posebej. Kot rečeno, niso vse šole in niso vsi zavodi v isti situaciji. To je za nas velik zalogaj, ampak vseeno mislimo, da se ga je vredno lotiti. Kajti če bi mi zdaj rekli vsem šolam, da bomo mi preprosto zagotovili denar za izplačilo prve polovice tretje četrtine, potem to zahteva takoj rebalans državnega proračuna, ki pa sedaj ni na vidiku in se to verjetno še kar nekaj časa ne bo zgodilo. Tako da – en mehek pristop. Če je zapisano v letnem delovnem načrtu in če so sredstva namenjena, potem je jasno, da ne morejo iti za odpravo tretje četrtine, je pa res, da bomo mi tudi od šole do šole, od primera do primera pogledali in na ta način poskušali reševati, kot ste sami ugotovili, tudi za nas zelo težko situacijo. Pa ne gre samo za šole, gre tudi za univerze pa vse ostale zavode z našega področja. To so tudi specifike. Na primer, kot je ta, da na raziskovalnih projektih, na projektih, ki so se že končali do sedaj, bo seveda tudi treba zagotoviti denar, bodo zavodi verjetno sami morali zagotoviti in tako naprej in tako naprej. Skratka, specifik je pri nas pri celotni izobraževalni in raziskovalni vertikali zelo veliko. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod Kavtičnik.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa, minister.

Moj apel je ravno šel v tej smeri, da se boste pogovarjali z odgovornimi na zavodih, v šolah, da boste pogledali vsak primer, od primera do primera. Gre pa tukaj za možnost, da bi lahko prišlo do tega, da tisti zavodi ali tiste šole, ki so nekako varčevale in si rezervirale določena

sredstva za neke nadstandardne programe – mi vemo, da posamezni učenci zaradi takšnih in drugačnih situacij v družini ne morejo iti niti v šolo v naravi, si plačati ekskurzijo in tako naprej in jim šole to plačujejo tudi iz lastno pridobljenih sredstev, da ne bi prišlo do tega, da bi se tista sredstva potem namenila za to odpravo nesorazmerij, in bi seveda bili otroci prikrajšani za določene programe. Pa tudi, da ne bi prišlo do tega, da tiste šole, ki varčujejo, naj v bodoče ne bi varčevale in je boljše, da denar takoj zapravijo, kajti zgodi sem jim lahko, da potem morajo takšne in drugačne "grehe" plačevati one. Vemo, da je dolžnost tistih, ki so šolo ustanovili, in tistih, ki šolo zahtevajo, to je država, da poravnajo te obveznosti, kar se tiče obveznosti iz plač. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, gospod minister.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa.

Ni kaj. Tu se strinjava; dolžnost vseh nas je naprej in ključna pri izvajanju javne službe. To je tisto, kar je naša obveznost in za to moramo zagotoviti sredstva. Hvala za ta opozorila. Kot rečeno, mi imamo navodila, pripravljamo navodila in bomo zelo pozorni. Drugače smo pa navodila zavodom, šolam in tako naprej glede teh morebitnih zahtevkov, ki jih bodo imeli do nas, tudi že poslali, potem pa seveda sledi ta individualna obravnava.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Naslednje poslansko vprašanje bo postavil gospod Andrej Čuš ministru za izobraževanje, znanost in šport doktorju Jerneju Pikalu. Izvolite.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za besedo, gospa predsedujoča. Lep pozdrav gospodu ministru, kot vsem drugim prisotnim kolegom!

V svojem prvem vprašanju danes sem se odločil, da bi se rad posvetil Nacionalnemu programu za mladino. Verjetno se vsi prisotni zavedate, da smo 24. oktobra lani skoraj soglasno potrdilo besedilo Predloga resolucije o Nacionalnem programu za mladino 2013–2022 in Vlada Republike Slovenije na čelu s predsednico se je zavezala, da bodo prvi konkretni ukrepi za mlade po Sloveniji prišli, bodo predstavljeni in tudi nekateri že realizirani v roku treh mesecev od sprejetja besedila Resolucije o Nacionalnem programu za mladino. Danes, lahko rečemo že nekaj več dni kot po treh mesecih od sprejetja, sam z veliko žalostjo ugotavljam, da Državnemu zboru kot tudi javnosti ni bil predstavljen niti en ukrep iz programa oziroma iz Resolucije o Nacionalnem programu za mladino in da glede na to, da gre za zelo medresorski dokument, je veliko težav pri usklajevanju in pripravi operativnih in izvedbenih načrtov. To spanje na tem področju je zaskrbljujoče, saj je število mladih v Republiki Sloveniji iz leta v leto manjše. Recimo, v

prejšnjem desetletju se je zmanjšalo število mladih za 10 %, vse pa kaže oziroma statistike kažejo, da se bo število starejših prebivalcev na enega mladega do leta 2050 skoraj potrojilo. Čezmerna poraba in zadolževanje na račun mladih in generacij, ki šele prihajajo, je po moji oceni nemoralna politika in je v bistvu tudi edina politika ali pa edini ukrep, katerega so danes deležni mladi. To danes čutimo v nepravilni porazdelitvi bremen zadnje krize, saj je mlada generacija največji poraženec krize, v kateri se žal še danes nahajamo.

Spoštovani gospod minister, glede na to, da je predsednica Vlade tako na dolgo in široko govorila, da bomo po treh mesecih deležni prvih ukrepov za mlade, pa glede na to, da danes še tega ni bilo slišati, v javnosti so celo druge informacije, da je na tem področju ogromno težav, me zanima:

Kdaj bomo seznanjeni ali pa deležni vsaj enega ukrepa iz same resolucije?

Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Doktor Pikalo, izvolite.

DR. JERNEJ PIKALO: Gospa podpredsednica lep pozdrav tudi vam.

Spoštovani gospod poslanec, jaz bom rekel hvala za vprašanje, ampak obenem tudi opozorilo. Moram reči, da ga jemljem izjemno dobronamerno, ker se mi zdi, da ste opozorili na pravo stvar. Res je, da smo sprejeli Nacionalni program za mladino oziroma da je bil sprejet 24. oktobra in da smo takrat govorili o treh mesecih, v katerih naj bi tudi izvedbeni načrt bil sprejet. In prav je, da opozarjamo oziroma da nas vi opozarjate na to, da smo v treh mesecih do izvedbenega načrta že prišli, ampak ni pa še začel dajati kakršnih koli rezultatov.

Dovolite mi samo kratko kronologijo glede tega. Oba veva, da je ta dokument, torej izvedbeni načrt, izrazito medresorski in da terja kar nekaj, če ne zelo veliko usklajevanj. Tako je Urad za mladino Republike Slovenije takoj po sprejetju NPM pripravil obširna navodila, kako naj ministrstva v njihovi pristojnosti pripravijo posamezne prispevke. To smo storili že 29. 10. 2013, ko je Urad za mladino posredoval vsem tem ministrstvom elektronsko sporočilo z vsemi navodili; torej, govorimo o dopisu, dopisu resolucije, priloge, tabele ukrepov in tako naprej. V tem dopisu smo tudi določili rok za odgovore oziroma za pripravo prispevkov in ta je bil 25. november 2013. Za drugo sejo Sveta Vlade Republike Slovenije za mladino smo tudi že pripravili prvi osnutek izvedbenega načrta in ga seveda v dogovoru z ostalimi predstavniki mladinskega sektorja tudi posredovali ostalim organizacijam v mladinskem sektorju, torej članom Vlade Republike Slovenije za mladino.

Kot veste, je Svet Vlade Republike Slovenije za mladino na svoji 1. seji, 16. 10. tudi sprejel sklep, da ustanovi posebno delovno

skupino. Ta delovna skupina za spremljanje izvajanja Nacionalnega programa za mladino se je prvič sestala 15. 1. 2014 in je nam tudi posredovala vse pripombe in predloge na ta izvedbeni načrt, tako da izvedbeni načrt, to smo dobili 20. 1., torej sedem dni nazaj, in jih sedaj proučujemo.

Seveda v tej fazi, ko so vsi deležniki dali svoje pripombe sledi še faza javne razprave medresorskega usklajevanja in seveda potrditev. Tako ta proces teče, se pa z vami, moram reči, strinjam, da mogoče ne teče tako hitro, kot sem si ga tudi sam zamislil. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite gospod Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala lepa za te odgovore.

Zelo me zanima, ker tudi danes je sama predsednica Vlade ogromno govorila o mladih in mi je res čudno, zakaj potem prihaja do takšnih zaostankov.

Glede na to, da je pred mladinskim sektorjem v Sloveniji kar nekaj izzivov, me zanima:

Kaj boste pa storili vi in kaj bo storila predsednica Vlade, da bo nova finančna perspektiva pripravljena pravočasno?

Brez tega Nacionalnega programa za mladino skoraj da ne bo oziroma ne bo evropskih projektov za naslednjih sedem let. Če sem iz vaših odgovorov razbral, se mi zdi, da še samega NPM oziroma ukrepov nekaj tednov, mesecev ne bo. Verjetno se pa vsi tukaj zavedamo, da če bi ga dobili že v prejšnjem tednu, bi bil prepozen, ker tudi sam predlog besedila je zamujal leto oziroma že dve. Mladinski sektor sam je tudi že podal večkrat pripombe, mislim, da tudi že konstruktivne.

Me pa po drugi strani skrbi apatija ministra za gospodarstvo. Že dobra dva meseca nimamo gospodarskega ministra. Nekako se mi zdi, da bi vi tudi tam morali bolj ostro nastopiti in zahtevati od gospoda Čuferja, da končno pripomore k izvedbenemu načrtu, ker v končni fazi, katera evropska država pa danes nima ministra za gospodarstvo dva meseca? Mislim, da samo kakšna, ki ni resna.

Glede na to, da se že mesec ali dva v javnosti pojavlja tudi razprava o prihodnosti Urada za mladino, me zanima:

Kakšna je zdaj končna odločitev o usodi Urada za mladino, ki že od decembra ne ve, kdo ga vodi?

Je to pod pristojnostjo predsednice Vlade ali je to pod vašo pristojnostjo?

Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite, dr. Pikalo.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa.

Kar se v tem trenutku tiče vodenje oziroma v čigavo pristojnost spada URSM, je jasno. Zaenkrat je umeščen v ministrstvo oziroma pri Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport, kako bo v prihodnje, bomo pa seveda videli.

Je pa tukaj naše stališč zelo jasno. Moram reči, da je meni čisto vseeno, ali ostane tam, kjer je, ali gre pod Kabinet predsednice Vlade. Tisto, kar me zanima in kar sem rekel tudi javno, je, da ta urad deluje učinkovito. Samo to. V vseh nalogah, ki jih ima, in ni jih niti ne tako malo; od razpisov finančnih sredstev, predstavljanja v mednarodnih organizacijah in tako naprej in tako naprej. Skratka, povezovanje mladinskega sektorja in tako naprej.

Če bo na eni ali na drugi strani, bo lahko učinkovit. Če pa bo prišlo do drobljenja, potem pa mislim, da bo to zgolj povečevalo stroške, zmanjševalo učinkovitost dela in mogoče še kaj. Zato sem tudi jaz v teh svojih prvih medijskih odzivih tudi to tako opredelil.

In drugo, kar sprašujete glede operativnega programa, oziroma jaz temu rečem sinhronizacija operativnega programa z izvedbenim načrtom. Izvedbeni načrt delamo oziroma ga pripravljamo tako, da ga bo mogoče sinhronizirati z operativnim programom za novo finančno perspektivo, je pa res to, kar govorite, da se te zamude nabirajo in da zaenkrat še nimajo škodljivih posledic, ampak operativni program je ključen za to, da se izvede izvedbeni načrt Nacionalnega programa za mladino. Zato morajo biti vsa naša prizadevanja, pa kjer koli že to bo stacionirano, morajo iti v smer sinhronizacije izvedbenega načrta z operativnim programom. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Imate postopkovni predlog, gospod Čuš? Izvolite.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za besedo. Spoštovani!

Dovolite mi samo, da v povezavi z izvajanjem Nacionalnega programa za mladino preberem nekaj naslovnice iz medijev iz prejšnjega tedna. In sicer: Mladi, Bratuškova naj preneha zavajati, Papir prenese vse, Konkretnih ukrepov še ni, če nadaljujem, Mladi kritični do programa Kopač Mrakove, tudi Vlada ni storila nič. Povedati moram, da tudi danes, ko sem poslušal predsednico Vlade, kako so mladi prva prioriteta, potem pa se seznanim s takimi zadevami, sem malo zmeden. Nekako imam že počasi dovolj, tako kot marsikdo drug, tega, da predsednica Vlade zlorablja mlade za svojo poceni PR propagando in menim, da mora Državni zbor čim prej oziroma na naslednji seji opraviti razpravo o izvajanju oziroma neizvajanju programa za mladino. Če je, recimo, predsednica Vlade pred nekaj meseci govorila: "We need time," pa me zanima, kaj pa potrebujemo potem danes oziroma jutri.

Zato predlagam v skladu s poslovníkom, da opravimo razpravo na naslednji seji Državnega zbora. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

O vašem postopkovnem predlogu bomo odločali o okviru glasovanj.

Prehajamo pa na naslednje vprašanje, ki ga bo zastavil gospod Ivan Grill, in sicer ministru za zunanje zadeve v funkciji ministra za zdravje gospodu Karlu Viktorju Erjavcu. Izvolite.

IVAN GRILL (PS SDS): Najlepša hvala za besedo. Še enkrat lep pozdrav vsem skupaj!

Vodovodna inštalacija v Onkološkem inštitutu je problematična že od samega začetka obratovanja tega zavoda. Kot smo lahko seznanjeni se vodstvo tega inštituta sooča z velikimi stroški, ki so potrebni za zagotavljanje kolikor toliko neoporečne vode, ki prihaja iz tega vodovoda, in tudi za številne okvare, ki nastopajo zaradi slabe izgradnje tudi vodovodne inštalacije. Kot nam je znano – in na to sem večkrat opozarjal vaše predhodnike –, je bila s strani takratne ministrice Kukovičeve pridobljena bančna garancija, ki je zagotavljala vsaj deloma tudi možnost sanacije tega vodovodnega omrežja. Vsi vaši predhodniki so na poslanska vprašanja odgovarjali, kot da so ustanovljene neke komisije, da se ugotavlja, kje je dejanska krivda, in da se bo tudi te bančne garancije prej ko slej lahko unovčilo. Kot vemo, so te bančne garancije podvržene zapadlosti, zato se bojim, da so več ali manj vse te garancije že zapadle. V zvezi s tem me zanima:

Ali je še kakšna bančna garancija, ki jo je mogoče unovčiti? Oziroma:

Ali bo Ministrstvo za zdravje v prihodnje – ali mogoče je že – ugotavljalo odgovornost tistih, ki so dopustili, da so te bančne garancije tudi lahko zapadle?

Ali je ugotovljena odgovornost teh ljudi?

Ali se bodo potem lahko izvajale tudi kakršne koli sankcije proti odgovornim osebam?

Kot je znano, so stroški predvidene sanacije enormno visoki, zato me tudi zanima:

Kdaj naj bi se ta sanacija lahko tudi dejansko opravila?

Predvsem pa:

Kdo bo nosil te visoke stroške sanacije?

Zopet davkoplačevalci oziroma ali se bo lahko poiskalo neke druge možnosti financiranja tega izredno perečega problema?

Najlepša hvala za odgovor.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite, gospod Erjavec.

KARL ERJAVEC: Hvala lepa za besedo, gospa predsedujoča. Hvala lepa poslancu za vprašanje.

Primer izgradnje Onkološkega inštituta je primer, kako se ne sme graditi. To je primer, ko je potrebno, ko je nova stavba zgrajena, v določenem času ponovno sanirati, ne glede na to, da gre za novo stavbo, za nov vodovodni sistem, izvajalec je bila družba SCT. Na pogodbi je bilo 23 aneksov, to pomeni, da je bilo zelo netransparentno. To je neka zgodba iz zdravstva, ki se nanaša na investicije v zdravstvu, kako se v Slovenijo pač ravna s temi zadevami. Moram reči, da je minister dr. Tomaž Gantar že ve letu 2012, ko je pač ugotavljal vse to, kar se je dogajalo v zvezi z izgradnjo Onkološkega inštituta, tudi podal prijavo Komisiji za preprečevanje korupcije. To je bilo v letu 2012.

Naj povem tudi, da je bila v letu 2012 tudi unovčena bančna garancija za odpravo napak, in sicer v višini 2 milijona 133 tisoč evrov, kar pa ne bo zadostovalo za sanacijo vodovodnega sistema. Ne boste verjeli, potreben bo nov vodovodni sistem v stavbi, ki je bila pravzaprav ravnokar zgrajena, ker gradimo takšne stavbe za več desetletij, ne pa, da je po dveh letih treba že sanirati takšen vitalen sistem, kot je vodovod.

Reči moram, da so se leta 2010 začele te aktivnosti v zvezi s sanacijo tega vodovoda, narejen je bil javni razpis, na tem javnem razpisu je dobil izvajalec Kovinar Kočevje. Pogodba za sanacijo je bila v novembru 2013 podpisana, in sicer s strani Ministrstva za zdravje kot naročnika in kot investitorja, s strani uporabnika, to je Onkološki inštitut, ker se pač mora uporabnik strinjati, ker ministrstvo to naroča in plačuje zaradi uporabnika, ker pač on deluje v prostorih Onkološkega inštituta. Moram reči, da je ta sklenjena pogodba sklenjena v znesku 6 milijonov 900 tisoč evrov, kar je bistveno več od unovčene garancije. Res pa je, da bo treba, kot sem že rekel, zgraditi povsem nov vodovodni sistem.

Glede na to, da je pogodba podpisana, bi pričakovali, da se bodo začele aktivnosti za sanacijo tega vodovoda. Moram reči, da se niso začele. V zvezi s tem sklical sem tudi sestanek, kjer sem želel razčistiti, zakaj ni mogoče začeti s sanacijo tega vodovoda v Onkološkem inštitutu. Razlog je, da je direktor Onkološkega inštituta podal prijavo specializiranemu tožilstvu, ker sumi, da tudi pri tem razpisu in pri tej pogodbi naj bi šlo za korupcijo. Mi smo imeli v tem mesecu sestanek s predstavnikom Onkološkega inštituta. Bil je tam direktor, strokovni direktor in še pravna svetovalka, ki so zatrjevali, da je ves ta postopek nezakonit, da so kazniva dejanja in tako dalje. /znak za konec razprave / Prosil bi, če mi daste možnost, da nadaljujem.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Gospod Grill, boste dali možnost?

IVAN GRILL (PS SDS): Ja, z veseljem, ker me zanima, kako bo v nadaljevanju to potekalo. Prosil bi tudi to, če boste povedali:

Kdo bo to razliko od bančne garancije v višini 2 milijona do teh 7 milijonov kril, ali Onkološki inštitut sam ali država oziroma kdo drug? Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.
Izvolite, minister Erjavec.

KARL ERJAVEC: Glede tega vam lahko kar povem: Ministrstvo za zdravje, proračun, ker mi smo naročniki in investitorji. Ampak, kot rečeno, treba bo tudi ugotoviti odgovornost, kdo je kriv za to, da so v novi stavbi zgradili vodovodni sistem, ki ne deluje, ki je nevaren za bolnike in je sanacija mogoča edino tako, da se vzpostavi povsem nov vodovodni sistem.

Računam, da bo Nacionalni preiskovalni urad, Komisija za preprečevanje korupcije in vsi te organi opravili svoj posel. Veste, da se nekaj dogaja, da so že bile določene preiskave, ne v tej zadevi, ampak kar se tiče določenih dogajanj v zdravstvenem sistemu. Mislim pa, da je ta zadeva zrela, da organi intenzivno raziščejo, zakaj je prišlo do takšne situacije in do takšnega oškodovanja.

No, da povem zgodbo naprej. Razumeti morate, da jaz kot minister za zdravje, sicer v funkciji, ne morem dati zelene luči, da izvajalec začne dela po pogodbi, če uporabnik, Onkološki inštitut, meni, da je ta pogodba koruptivna, da je v nasprotju z zakonom in pogodba je na državnem tožilstvu. Moje mnenje je, da dokler se ta stvar ne razčisti, pač ne morem prevzeti odgovornosti, da bomo izvajali neko pogodbo, ki je morda koruptivna. Res pa je, da po drugi strani je pa tukaj vseskozi obstoječa nevarnost za bolnike, če ne bo prišlo do sanacije. Zelo jasno sem povedal direktorju Onkološkega inštituta, da če ta prijava na specializiranem državnem tožilstvu ne bo uspešna, ne bo ugotovljeno, da so elementi kaznivih dejanj, da tudi prevzemajo odgovornost za tisti čas, ko se ta dela niso začela.

Po drugi strani pa moram povedati, da smo zahtevali od Ministrstva za finance, ki ima revizijsko komisijo, da pogleda, ali je bil javni razpis opravljen v skladu z veljavnimi zakoni – tukaj zlasti mislim na Zakon o javnem naročanju. Dobili smo odgovor, da načeloma, kar se tega tiče je vse v redu. Da skrajšam, mi smo se zdaj na sestanku z direktorjem Onkološkega inštituta zmenili, da bo tretja oseba, izvedenec pregledal pogodbo, pregledal javni razpis in podal svoje mnenje, ali so tam notri kazniva dejanja. Od tožilstva seveda pričakujemo, da čim prej ugotovi, ali ta prijava velja, jo lahko obravnava ali ne. Zato, ker brez tega mi ne moremo začeti ... /znak za konec razprave/... Ne morem prevzeti odgovornosti, da bomo izvajali pogodbo, ki naj bi bila pod sumom korupcije in celo v obravnavi na državnem tožilstvu. Pristojnega ministra bom prosil ... /izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, minister, za vaše odgovore.

Naslednji je na vrsti gospod Jožef Jerovšek. Vprašanje za ministra za pravosodje doktorja Senka Pličaniča.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Kolegice in kolegi, spoštovani gospod minister!

Mene zanima, malo posebno vprašanje imam, gospod minister:

Ali generalno državno tožilstvo in njegovi organi sprožajo kazenske postopke po uradni dolžnosti v slučajih, ko je bilo iz javnosti utemeljeno, pozvano k temu?

Septembra meseca je upokojeni brigadir Slovenske vojske, nosilec častnega znaka svobode, gospod Janez Švajncar pozval, da naj pismo gospe Judite Treven, ki opisuje medvojne in povojne poboje v Polhograjskih dolomitih služi kot ovadba in podlaga za preiskavo. Namreč, gospod Švajncar je tudi zgodovinar in se s tem aktivno ukvarja, in da ne bo kdo mislil, predstavlja se za človeka z leve opcije, pravi, da so partizani v Dolomitih – da je v letu 1942 dejansko upravljala italijanska vojaška obveščevalna služba mejnih enot GAF iz Logatca in da so po njihovih navodilih umore in poboje na tistem območju takrat izvajali partizani pod vodstvom Rada Pehačka, poznejšega generala in narodnega heroja, to vse piše v temu pismu, in da so sistematično delali za to, da so ljudi, ki so bili na začetku vojne naklonjeni Osvobodilni fronti, odvrnili od Osvobodilne fronte in jih pahnili v drugo stran.

Zdaj je on zahteval pregon in ker gre za nezastarljiva kazniva dejanja, me zanima:

Ali se je generalno državno tožilstvo odzvalo?

To je ena skupina teh zadev, ki jih utemeljeno javnost včasih pričakuje in bi po mojem mnenju tožilstvo po uradni dolžnosti moralo takšne zadeve sprožiti.

Druge zadeve so meni enako podobne v zvezi s temi prevzemi in izpodkopavanjem družb, kot smo prejšnji teden na Odmevih poslušali, ko poročajo, da so menedžerji finančnega holdinga uspešno prevzeli skupino ACH, za prevzem pa so uporabili dobiček podjetij v skupini Adria Mobil in tako naprej, še prej pa si dali izplačati, ker so tudi lastniki Factor banke, dividende v takrat že praktični močno zadolženi Factor banki. Gre – kot mi številni ljudje pišejo, da gre – za pregonljiva kazniva dejanja.

Ali so v tej zvezi sproženi kakšni postopki?

Hvala

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Jerovšek.

Izvolite, minister dr. Pličanič.

DR. SENKO PLIČANIČ: Hvala, spoštovana gospa predsedujoča. Spoštovane poslanke in poslanci!

Spoštovani gospod Jerovšek, najprej nekaj uvodnih pojasnil o tem, kako deluje državno tožilstvo na splošno, verjamem, da to vsi poznate, ki sedite tukaj, vseeno pa zato, da bo lažje odgovoriti potem na to konkretno vprašanje.

Torej, praviloma državni tožilci začnejo pregon na podlagi ovadbe. To ovadbo dajo bodisi državni organi, praviloma policija ali pa kar se imenuje tako imenovana uradna ovadba, lahko pa tudi kdor koli drug, pravna ali fizična oseba, zastopnik pravne osebe poda ovadbo – ta se imenuje tako imenovana zasebna ovadba. Torej, praviloma na podlagi ovadbe.

Seveda, državni tožilec lahko začne pregon, tudi če ni ovadbe. Ima to pravico in dolžnost, da če izve za to, da je bilo neko kaznivo dejanje storjeno, pa za to ni bilo ovadbe bodisi uradne bodisi zasebne, o katerih sem prej govoril, pravzaprav mora začeti kazenski pregon tudi drugače, tudi če to izvira, recimo, iz neke objave v nekem mediju. Je pa to v njegovi presoji, da na podlagi takšne objave, če ta objava vsebuje že dovolj informacij za to, da začne pregon, če ne, se lahko obrne na policijo in od nje zahteva, da pridobi dodatne informacije o dejstvih in dokazih v zvezi z nekim očitanjem kaznivih dejanj. Torej, v vsakem primeru je mogoče, da bodisi na podlagi objave ali pa na kateri koli drug način, če izve za neko kaznivo dejanje. Tako da vsi ti načini obstajajo.

Ko pa gre za to, ali preganja neko kaznivo dejanje po uradni dolžnosti ali na tako imenovano zasebno tožbo, je pa večina kaznivih dejanj v našem sistemu takšnih, da se preganjajo po uradni dolžnosti, samo nekatera so takšna, običajno manj huda, kjer državni tožilec ni dolžan sprožiti pregona, spet na podlagi ovadbe ali če izve kako drugače, ampak je tukaj tisti, ki to preganja, oškodovanec sam in potem ta pregon začne na podlagi tako imenovane zasebne tožbe.

Če sklenem, večina kaznivih dejanj se preganja po uradni dolžnosti, to pomeni, da jih tožilec sam preganja, ne pa nek oškodovanec. V veliki večini primerov je ovadba tista, ki je podlaga za to, da se pregon kaznivega dejanja začne.

Ko gre za ta konkreten primer, ki ga omenjate oziroma dva primera sta to, eden je objava v zvezi z brigadirjem Janezom Švajncerjem, Delo 3. 9. 2013, to najbrž imate v mislih. Drugi je izplačila dividend lastnikov Factor banke in ACH. Pa kot veste, teh informacij jaz kot pravosodni minister nimam, ima jih državno tožilstvo, ki je, kot tudi veste, neodvisen državni organ. Takoj ko smo vaše pisno poslansko vprašanje dobili, smo se obrnili na državno tožilstvo in čakamo na informacijo od njih v zvezi s tem. Takoj, ko bo ta informacija, vam jo bom pisno posredoval. Zdaj v temu trenutku je nimam, da bi lahko "in concreto" odgovoril, kaj je v teh dveh primerih. Pa tudi sicer, veste, da je funkcija pravosodnega ministra takšna, da se v principu mora izogibati

komentiranju konkretnih zadev. Ker pa sprašujete tukaj za neko čisto sistemsko vprašanje, kako državni tožilci reagirajo v zvezi z navedbami v medijih, v teh dveh primerih pa še v mnogih drugih, pa mislim, da je to vprašanje, na katerega mora pravosodni minister odgovoriti, vendar pa na podlagi informacij, ki jih bom dobil od državnega tožilstva. V tem trenutku jih še nimam.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.
Gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospod minister.

Sicer vam verjamem, da nimate informacij; vendar, kako naj javnost izve ali tožilstvo izvede postopek po uradni dolžnosti, če ne preko ministrstva. Mislim, da tožilstvo ne bi izdalo nobene tajne, če bi vas obvestilo, če je vprašanje o konkretnih zadevah. Namreč, mislim, da vsi normalno razumemo, je ta brigadir Švajcner dejal, da naj to pismo služi kot ovadba za preiskavo. Za dogajanje v Rovtah in Dolomitih leta 1942. To pismo govori o približno 300 medvojnih in povojnih pobjah. Ta naš general, Slovenske vojske, prvi, da je on ugotovil, da so ugotovili, da so sistematično lokalni partizani kot ekspoziura italijanske obveščevalne službe takrat delali na tem, da so pobijali ljudi, da so ljudi odvrnili od narodnoosvobodilnega boja. Pravi, da iz spoštovanja do NOB. Tudi jaz iz spoštovanja to sprašujem, ker te stvari je treba razčistiti.

Morda se je v podobnem slučaju včeraj gospod Stanovnik, ko se je nekje poklonil nekemu pobju, da se je nekaj premaknilo – če to kar tako.

Ampak, gospod minister, moramo najti način, da izvedemo, ali naši organi pregona delajo na tem. Povejte mi, kako se naj javnost ali pa poslanci drugače obrnejo kot preko ministrstva. Sprašujem:

Ali ne vidite nobene poti, kaj moramo v zakonodaji spremeniti ali pa kar koli?

K temu je naravnano moje vprašanje, da se bodo stvari premaknile. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.
Minister, izvolite.

DR. SENKO PLIČANIČ: Vesel sem, da imam možnost še dodatno to pojasniti, mislim, da je večkrat treba to povedati.

Treba je izhajati iz veljavne zakonodaje, kakršna je zdaj in ki tudi jasno definira razmerje med Ministrom za pravosodje ali pa celotnim ministrstvom in državnim tožilstvom. To pa ne pomeni, da ne bom potem nekaj še povedal o spremembi zakonodaje, ampak takšna je, veljavna je in po veljavni zakonodaji minister za pravosodje nima nikakršnih ingerenc v razmerju do državnega tožilstva, razen da lahko predlaga

spremembo zakona, ki ureja državno tožilstvo, in tudi drugih zakonov, ki so povezani z delom državnega tožilstva: Zakon o kazenskem postopku, Kazenski zakonik in tako naprej. Vem in verjamem, da si marsikdo predstavlja, tudi že iz imena to izhaja, minister za pravosodje, da je minister za pravosodje tisti, ki napeljuje, ki vodi državno tožilstvo in ki ima tukaj neke hierarhične pristojnosti. Nima nobenih pristojnosti. Ne boste verjel, ima jih še celo manj kot v razmerju do sodstva, ki pa je nesporno samostojna veja državne oblasti, kar državno tožilstvo ni. Državno tožilstvo je, kar je ugotovilo tudi Ustavno sodišče, del izvršilne veje oblasti. Torej sodi pod okrilje Vlade, katere član sem. Vendar pa je v preteklih letih zakonodaja, ki trenutno velja, bila takšna in še vedno je, da je državno tožilstvo popolnoma oddaljila od ministra za pravosodje. Tako tudi, ko gre za ta konkreten primer, kjer čisto razumem vaše vprašanje in tudi pričakovanja javnosti, žal drugače, kot da sam zaprosim državno tožilstvo, da mi da informacije – ker sem tudi naredil, kot sem malo prej povedal – drugih možnosti za enkrat nimam. To je prvi del dogovora.

Drugi del dogovora je pa ta, da mislim že ves čas, torej odkar sem vstopil v politiko in odkar sem minister za pravosodje, da takšna ureditev državnega tožilstva, ki je tako zelo odmaknjena od izvršilne veje oblasti, od konkretno ministrstva za pravosodje, ni primerna in da je treba tukaj zakonodajo spremeniti na dva načina. Prvi je ta, da se znotraj samega državnega tožilstva uvede bolj hierarhičen način organizacije, kjer bo tisti, ki jih državno tožilstvo vodi, torej sedaj je to generalni državni tožilec, imel v resnici takšna pooblastila, takšne pristojnosti in s tem tudi odgovornosti, kot se to spodobi za tako organizacijo – to ni sodstvo, to je državno tožilstvo, ki je v marsičem podobno policiji in terja neko bolj jasno vertikalno vodenja in večje pristojnosti, kot rečeno, tistega, ki je na vrhu. Zdaj je to popolnoma decentralizirano in mislim, da je to neprimerno in da tudi zato je v preteklih letih državno tožilstvo bilo precej neučinkovito in bom predlagal take zakonske spremembe. V drugem delu mislim, da je nujno, da se pristojnosti ministra za pravosodje v razmerju do državnega tožilstva tudi povečajo na primeren način. Ne tako kot v Avstriji, kjer je, recimo, minister za pravosodje šef državnega tožilstva, to mislim, da bi bilo preveč za ta naš slovenski prostor, vsaj trenutno, ampak vsaj nekoliko več, kot je zdaj.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.
Izvolite, gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Odprle so se številne dileme in mislim, da je moje vprašanje idealna iztočnica, da opravimo razpravo o tem, kaj je potrebno storiti, da bo javnost, takrat ko utemeljeno pričakuje, da je državno tožilstvo sprožilo nek postopek po

uradni dolžnosti za najhujša kazniva dejanja – recimo za zločine vojnega hudodelstva proti človečnosti ali pa gospodarski kriminal – imela možnost, da bo takšne utemeljene pozive tudi pričakovala, da so jih dejansko začeli preganjati. Sedaj ste, gospod minister, sami povedali, da vi tu nič ne morete. Verjamem, da zakonodaja brani, ampak zaradi tega ravno, da vam in državi pomagamo, da bo preko javnosti tudi bolj učinkovita. Predlagam, da opravimo razpravo o teh odgovorih na podlagi tega člena poslovnika. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Jerovšek.

O vašem predlogu bomo odločali v okviru glasovanj. Na vrsti pa je dr. Črnak Meglič, ki bo postavila vprašanje ministru za zunanje zadeve v funkciji ministra za zdravje, gospodu Karlu Viktorju Erjavcu.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD): Hvala lepa, gospa podpredsednica. Gospa ministra, kolegice in kolegi, lep pozdrav tudi v mojem imenu!

5. novembra lansko leto je Državni zbor sprejel novelo Zakona o zdravstvenem zavarovanju. Del sprememb se nanaša tudi na dopolnilno zdravstveno zavarovanje, in sicer v prvem delu se te spremembe v 18. členu nanašajo na določbo, da morajo zavarovalnice, ki izvajajo prostovoljno dopolnilno zdravstveno zavarovanje, do 30. junija 2014 v celoti uporabiti rezerve, ki so se nabirale iz polovice dobičkov predhodnih let. Po našem mnenju je možnost uporabe teh sredstev samo dvojna, in sicer za pokrivanje izgub, kar počne Zavarovalnica Triglav, in na način, da se poročna pri premijah dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja. Minili so že trije meseci, vemo, da je teh rezerv 30 milijonov, pa vendar ne vidimo, da se kar koli premika v zvezi s porabo teh sredstev, kar še posebej bode v oči zato, ker se pač zdravstvena zavarovalnica, ZZZS srečuje z velikimi problemi pri kritju lastnih stroškov oziroma pri tem, da pravzaprav mora zniževati svoje dotacije zdravstvenim izvajalcem. Zato me zanima:

Kako Ministrstvo za zdravje tolmači navedeni 18. člen novele zakona?

Kaj namerava ukreniti, da bo vsebina člena uresničljiva oziroma da se bo uresničila do navedenega datuma in da bo teh 30 milijonov uporabljenih za dopolnilno zdravstveno zavarovanje?

Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite, minister.

KARL ERJAVEC: Hvala lepa, gospa predsedujoča. Tudi hvala lepa poslanki za postavljeno vprašanje.

Prepričan sem, da teh 30 milijonov mora biti porabljenih za izvajanje dopolnilnega

zdravstvenega zavarovanja. Meni se zdi neodgovorno s strani zavarovalnic, ki zbirajo ta dopolnilna zavarovanja, da bi ta denar porabili v teh težkih časih, ko vemo, da zdravstvena blagajna težko izvaja vse tiste finančne storitve, ki bi zagotavljale nemoteno delovanje zdravstvenega sistema, da bi te zavarovalnice ta denar porabljele za kakšen drug namen. Tudi zakon, spremenjeni 18. Člen, gotovo sledi temu cilju, da se vsa ta sredstva, ki so dobiček, namenijo nazaj tistim zavarovancem, ki so to dopolnilno zavarovanje plačevali.

Kaj bo Ministrstvo za zdravje storilo? Moram reči, da pripravljamo sestanek s predstavniki Agencije za nadzor zavarovalnic, in sicer zato, ker so oni odgovorni, da izvajajo ta nadzor, seveda skupaj z Ministrstvom za finance, ker Agencija spada nekako pod okrilje Ministrstva za finance, in da ta vprašanja razčistimo. Vemo, kakšna je situacija glede zdravstvene blagajne, res pa je, da zakon določa do junija 2014. Kar je meni pomembno v tem trenutku, je, da se ta denar ne porablja za kakšen drug namen, da sicer čaka, ampak mislim, da ni nobenega razloga, da čaka. Dolgoročno pa menim, da je treba storiti tisto, kar imamo tudi koalicijske stranke v vladi zapisano v koalicijski pogodbi in tudi bo v novem koalicijskem dogovoru, da je treba dopolnilna zavarovanja prenesti v zavarovanje v okviru Zavoda za zdravstveno zavarovanje, ker tisti cilj, ki smo ga takrat želeli doseči, ko so se vzpostavljala dodatna zdravstvena zavarovanja tudi pri drugih zavarovalnicah, ni bil dosežen.

Res pa je, da tukaj je direktiva, pravni red Evropske unije, vendar menim, da se da kljub tem direktivam in kljub ureditvi pravnega reda EU najti pravni način, ki bi omogočil, da se to združi, ker to niso takšna dopolnilna zdravstvena zavarovanja, kot jih poznajo v tujini. Mi vemo, da se je to uvedlo tudi zato, da se je na nek način reševalo v nekem obdobju, ko je bilo to uvedeno, zdravstveno blagajno Zavoda za zdravstveno zavarovanje.

Tako lahko od mene pričakujete, da bomo ta sestanek izvedli in povedali Agenciji, kako razumemo to določbo in tudi sem prepričan, da je bila ta odločba uvedena ravno s tem razlogom, da tukaj ne bo nobenega dvoma. Hvala lepa za vprašanje.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Želite še dopolnitev?

Izvolite, dr. Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD): Hvala lepa, gospod minister.

Veseli me, da deliva mnenje o tem, še zlasti, ker v nadaljevanju vemo, da smo zapisali tudi 12. člen. 12. člen pa pravi, da od sprejetja zakona naprej zavarovalnice z dobički lahko počnejo, kar hočejo. To pomeni, da ob sistemu, kakršnega imamo, vsak prihranek, ki ga storimo na področju obveznega zdravstvenega

zavarovanja, še kako odmeva v dobičkih zavarovalnic, ki ne vejo, kaj s tem početi oziroma kako kreativno uporabljati ta denar.

Tisto, kar se mi zdi še posebej pomembno, pa je ta poudarek, kako dopolnilno zdravstveno zavarovanje ne pomeni solidarnega načina zagotavljanja sredstev za zdravstveno dejavnost.

Vemo, da obvezno zdravstveno zavarovanje predstavlja samo 70 % porabe za zdravstvo, dopolnilno 15, 15 % pa neposredno iz žepa, kar pomeni, da tisti, ki so najrevnejši, pravzaprav nosijo največje breme za vzdrževanje zdravstva in seveda to ni pravično. Zato smo se koalicijski partnerji, tako kot ste poudarili, tudi dogovorili, da bomo v čim krajšem času našli rešitev. Glede na to, da ste sedaj v funkciji ministra, me zanima:

Ali ste glede na dogovore, ki smo jih že sklenili, in opredelitev, ki smo jih zavzeli do posameznih predlogov za ureditvijo dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, ki jih je pripravljala že bivši minister, že kaj storili in kdaj lahko pričakujemo spremembe zakonodaje?

Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala.

KARL ERJAVEC: Hvala lepa tudi za tole dopolnilno vprašanje.

Moram reči, da kot minister za zdravje v funkciji se mi ne zdi prav, da bi začel neke zakonodajne iniciative, ker vemo, da je to ministrom omejeno na 3 mesece. Jaz ga razumem bolj, da se ukvarjam s tistimi nujnimi operativnimi dnevnimi zadevami, zdi pa se mi nekorektno, da bi glede na omejen čas opravljanja funkcije vlagal neke nove zakonodajne rešitve, ne glede na to, da so znotraj koalicije usklajene. Mislim, da je prav, da to stori novi minister oziroma ministrica za zdravje.

Seveda bom pa operativno organiziral ta sestanek, o tem sem govoril, ker bi želel tudi razčistiti z Agencijo za zavarovalniški nadzor, kako oni razumejo ta člen, da ne bi prišlo kdaj kasneje do kakšnih težav v zvezi s temi sredstvi v višini trideset milijonov evrov, ki pa so na računu zavarovalnice, da ne bi bilo to porabljeno na kakšen drug način; to, kar naju tudi najbolj skrbi.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Na vrsti je gospod Marijan Pojbič, ima vprašanje za ministra za finance v funkciji ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo dr. Uroša Čuferja, ki je sicer danes odsoten, ampak vprašanje lahko zastavite. Izvolite.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

Slovensko gospodarstvo je v zelo slabem stanju. Največja težava je financiranje in plačilna nelikvidnost, pa tudi rigidnost

delovnopravne zakonodaje in nekonkurenčnost v tujini. Investicije, tako domače kot tuje, so prej izjema kot pravilo.

Imamo izjemno malo število podjetij, ki lahko brez težav posluje iz lastnega denarnega toka. Kreditni krč ne popušča, poleg tega pa imamo še sedanjo vlado Alenke Bratušek, ki s svojimi delovanjem in novimi obdavčitvami nenehno dodatno obremenjuje poslovanje in razvoj gospodarstva oziroma podjetij.

Popolnoma nerazumno se mi zdi govoričenje predsednice Vlade, da se stanje v naši državi izboljšuje, ko pa je vsakomur v tej državi popolnoma jasno, da temu ni tako. Povečuje se brezposelnost, dnevno poslušamo o novih prisilnih poravnava in novih stečajih. Torej, stvari nikakor ne gredo v pravo smer. Prav tako je Evropska banka za obnovo in razvoj, torej EBRD, pred nekaj dnevi zapisala, da je Slovenija letos edina država v recesiji na območju osrednje Evrope in Baltika. Neverjetno je, da Vlada ne sliši klica gospodarstva, ki zelo jasno govori, kaj je potrebno storiti. Zelo jasno je, da gospodarstvo ne prinese nobenih novih obremenitev več, temveč ukrepe, ki bodo gospodarstvu pomagali se izviti iz te kritične situacije.

Med drugim je Vlada v svoji koalicijski pogodbi tudi med prioritete zapisala, in sicer drugo prioriteto pod številko dva, zagon gospodarstva. Ampak do tega trenutka na tem področju ni storila nič. Nič! Naprej si še izposoja denar, ki ga porablja za vse drugo, samo ne za to, kar je ključno za preboj Slovenije iz te situacije, v kakršni smo. Ta vlada bo morala razumeti, da brez vlaganja v gospodarstvo in nova delovna mesta ni nobene možnosti, da to državo izpelje iz te sedanje situacije. Vsakomur je jasno, da bo nujno potrebno znižati državno in javno porabo na eni strani in na drugi strani tisti denar, ki ga vlagamo sedaj tja, vložiti v zagon gospodarstva in nova delovna mesta. Šele takrat lahko pričakujemo, da bo tukaj prišlo do določenih sprememb.

Upam, da je ta vlada toliko razumna, da razume, kako državo izpeljati iz te kritične situacije. Ampak samo en način obstaja, in to so absolutno nova delovna mesta, nova dodana vrednost. Zato torej sprašujem ministra:

Kakšne ukrepe namerava sprejeti za izboljšanje stanja na gospodarskem področju?

Kdaj namerava končno predlagati vsaj en ukrep za razbremenitev gospodarstva?

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa. Gospod Pojbič, samo še eno vprašanje, niste se opredelili, želite pisni ali ustni odgovor na naslednji seji? Ustni odgovor na naslednji seji. Hvala lepa.

Gospa Alenka Pavlič bo postavila vprašanje ministru za infrastrukturo in prostor gospodu Samu Omerzelu.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Hvala lepa, predsedujoča. Spoštovani gospod minister!

Danes smo imeli možnost slišati najnovejše številke o stanju brezposelnih. Naj bi jih bilo približno 124 tisoč. Še več bi jih bilo, če se ne bi nekateri odpravili na delo v tujino, tudi v obliki dnevnih delovnih migrantov. Z zgornje Gorenjske, v glavnem z okolice Jesenic, se vsakodnevno skozi karavanški tunel v Avstrijo na delo vozi več sto, po nekaterih podatkih do 2 tisoč delavcev. Kot poslanka se ves čas borim za svojo zgornjo Gorenjsko, ki je bila še pred nekaj leti prva po razvoju, danes pa je daleč, zaostaja za drugimi regijami in postaja vedno bolj nerazvita. Zato se mi zdi to dejanje, ki ga je storil Dars, da je podražil tunelnino tem dnevnim delovnim migrantom, absolutno nemogoče. Karavanški tunel je namreč edina celoletna prevozna pot, ki tem delavcem omogoča dostop do dela. Korensko sedlo kot, recimo, alternativa zaradi svoje višine v zimskem času ni prevozna. Poleg tega ti ljudje nimajo možnosti uporabe javnega potniškega prometa, ni železniških povezav, ni avtobusnih zvez. Zdi se mi nedopustno in nepošteno, da se tem delavcem podraži tunelnina za več kot 100 %, se pravi z lanskoletnih tisoč .075 na letošnjih 2 tisoč 150, kar pomeni enemu delavcu ena mesečna plača v roku enega leta. To pa pomeni, da smo to družino prikrajšali za približno 10 % družinskega budžeta. Ti zaposleni so že letos s 1. 1. prav tako postali enakopravni državljani in po novi zakonodaji plačujejo vse davke in vse dajatve, tako kot vsi ostali. Sprašujem vas:

Ali ste bili o tem nameravanem ukrepu s strani Darsa vi obveščeni?

Zanima me:

Zakaj se meddržavna komisija ni opredelila, da bi postavila enake pogoje tem delavcem, kot jih imajo drugi v drugih enakih evropskih primerljivih primerih?

Rešitev pravzaprav prepuščam vam. Zanima pa me:

Do kdaj lahko uredite, da bodo ti ljudje, ki vsak še povprečno dva do tri družinske člane preživlja, pridobili možnost znižanja teh potnih stroškov?

Prosim za odgovor.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.
Izvolite, minister.

SAMO OMERZEL: Spoštovana predsedujoča, hvala za besedo. Spoštovana poslanka, hvala za zastavljeno vprašanje.

Moram reči, da s te perspektive, kako ste predstavili vprašanje in problematiko, ga tudi sam vidim v malce drugačni luči. Kar je pomembno povedati pri tem vprašanju in pri plačilu tunelnine za predor Karavanke, da je dejstvo, da se sama cena od leta 1991, razen pri prehodu na evro, ni spreminjala. Oba upravljavca, tako Dars z naše strani kot Asfinag z avstrijske strani, sta ves čas opozarjala na te cene, torej, da se morajo spremeniti, še posebej sedaj v času odločitve, da se gre v gradnjo

drugega tunela. Zavedam se, da dejansko za naše dnevne migrante to res pomeni izredno obremenitev glede na to, kakšno je bilo stanje prej. Treba je povedati, da ko gledamo same podražitve sploh pri samem tunelu za enkratni prehod, pa ne govorimo sedaj o tistih, ki imajo karto, ampak za enkratni prehod, je bila prej cena šest in pol evra, sedaj je to sedem evrov. Torej, za pol evra se je podražil ta enkratni prehod. Tisto, kar je pomembno in kar dejansko vi naslavlja v vprašanju, je pa povezano z neprenosljivimi kartami in s prenosljivimi kartami. Razlaga upravljavec ali mednarodne komisije, meddržavne komisije je šla v tej smeri, da dejansko tehnična rešitev, ki je omogočala neprenosljive karte, katerih cena za enkratni prehod je bila 2,15 evra, se je zaradi tehničnih težav ukinila. Meddržavna komisija, s slovenske in avstrijske strani, je dejansko ta predlog sprejela in potem je bil tudi s strani Darsa ta predlog predlagan naprej.

To, kar vi razlagate, je dejansko zaradi tega prišlo do tega, da pa danes – glede na to, da je bila prej cena 2,15 evra za prehod – zaradi tega, ker več ne obstaja neprenosljiva karta imamo danes ceno za prenosljive točkovne karte 4,25 evra. To dejansko predstavlja to, kar ste vi predstavili. Reči moram, da mi je jasno, kaj pomeni takšna podražitev za vse migrante. Tisto kar lahko v tem trenutku obljubim, da se bom pogovoril oziroma bom prosil Dars, da mi pojasni, kje je ta tehnična težava nastala, tako s slovenske kot avstrijske strani in seveda zaključke te meddržavne komisije, in da bomo najprej na nivoju ministrstvo – Dars videli, kaj lahko v tej smeri nemudoma naredimo in seveda, da to problematiko sprožimo tudi na tej meddržavni komisiji, da vidimo tudi stališče avstrijske strani – zavedati se moramo, da na nek način smo partnerji tako avstrijska stran kot slovenska. V najkrajšem mogočem času vam bom dal konkretne odgovore, kje so bile tehnične težave in tisto, kar vas najbolj zanima, kaj narediti, da dejansko teh 2 tisoč evrov na letni ravni, ki jih omenjate, skušamo spraviti v sprejemljive okvirje in pomagati našim migrantom, ki hodijo na delo v Avstrijo.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, minister.

Izvolite gospa Pavlič.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Hvala lepa.

Gospod minister, odgovor je dokaj spodbuden, bi pa želela še dopolniti, da bi se v bistvu moj predlog nanašal na to, da se ta njihov stroške vrne na obstoječo ceno. Se pravi na tisto, ki je veljala do sedaj.

Moram pa poudariti ponovno, da smo vsi državljani Evropske unije, in mislim, da če se lahko Avstrijci dogovorijo na tunelih, kot sta Katschberg in Tauern, da je treba delati na tem meddržavnem nivoju, da se ta meddržavna komisija absolutno dogovori v dobro teh državljanov. Ker pa se morava zavedati, da

je ta problem tem ljudem res akuten, ne bom rekla, da takoj, nemudoma pristopite k temu problemu, ker rešitev ne da bi morale biti jutri, ampak bi morale biti že včeraj. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Mislim, da ni potrebe po dopolnitvi. Naslednja je na vrsti mag. Katarina Hočevar. Vprašanje za ministra za kmetijstvo in okolje, mag. Dejana Židana.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo, gospa predsedujoča. Lep pozdrav vsem ministrom in prisotnim kolegicam in kolegom!

V Republiki Sloveniji imamo 7 območij, na katerih presegamo onesnaženost s tako imenovanimi delci PM 10. Med drugimi je to tudi Zasavje. S tem smo seveda kršili direktivo o čistejšem zraku za Evropo. V decembru je končno Vlada sprejela odloke o načrtu za kakovost zraka in po eni strani se vam, minister, za to zahvaljujem, čeprav po drugi strani pa moram izraziti tudi veliko nezadovoljstvo, da je vse to trajalo kar nekaj let. Mislim, da kar skoraj 10.

Glede na to, da je že vse to usklajevanje in ta papirologija tako dolgo trajalo, mene zdaj skrbi oziroma me zanima izvedba. Zanima me, spoštovani minister:

Kdaj lahko Zasavci pa tudi prebivalci, ki prihajajo iz Maribora, Murske Sobote oziroma s teh območij, ker ste tudi sprejeli odloke, kdaj lahko pričakujejo kakšne konkretne ukrepe oziroma koristi iz tega, da se bo onesnaženost zraka na tem območju zboljšala?

Malce me je mogoče zmotilo, da sem v tem odloku, ki sem ga natančno preštudirala, na več mestih zasledila besedno zvezo, da se bodo ukrepi nanašali na ozaveščanje, izobraževanje, komuniciranje. Seveda je tudi to pomembno, ampak če se malo bolj ostra, lahko rečem, da smo Zasavci kar dobro ozaveščeni in da imamo tudi praktične izkušnje, kako je bivati na območju, kjer je zrak onesnažen in si zdaj predvsem želimo konkretne ukrepe.

Zanima me finančna konstrukcija:

Koliko je namenjenega denarja za te ukrepe?

Zanima me tudi:

Ali si bo Vlada prizadevala za to področje nameniti tudi sredstva iz kohezijskih skladov?

Vem, da še preden sem bila izvoljena za poslanko, je bil v javni obravnavi nek načrt, ki je predvideval kar 5 milijonov evrov samo za Zasavje za zamenjavo individualnih kurišč. Mene seveda skrbi, da zdaj ta finančna konstrukcija ni tako spodbudna, ampak predvsem mislim, da tisto, kar je ključno ali pa kar bi ljudje kaj od tega imeli, so prav razpisi Eko sklada. Spoštovani minister:

Kdaj jih lahko pričakujemo tako Zasavci kot drugi prebivalci, ki na teh območjih živijo?

Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, predsedujoča. Še enkrat, spoštovane poslanke in poslanci, lep pozdrav, in seveda vam, spoštovana poslanka, da ste postavili to pomembno vprašanje.

Lansko leto smo imeli štiri področja, ker smo bili dejansko pred tožbo za izrek kazni kot okoljski del ministrstva. Moram reči, da so tri sanirana, četrto pa je tudi v fazi saniranja, tako da smo vsaj tukaj izven nevarnosti, čeprav število postopkov, ki potekajo proti Sloveniji, je veliko. Mogoče je bilo največje breme na nek način ravno škodovanje zdravja ljudem preko malih prašnih delcev, za kar vemo v državi že od leta 2000 in bi po evropskem pravnem redu najkasneje v roku dveh let morali pripraviti akcijski načrt – in nismo. Tudi zaradi tega smo bili že bližini izrekov oziroma sodb na Sodišču Evropske unije. V lanskem letu nam je, tudi na vašo pobudo, pa tudi na pobudo nekaterih drugih poslank in poslancev, lokalne skupnosti, nevladnih organizacij, pa tudi tokrat zelo resnega dela in kadrovskih sprememb na Ministrstvu za kmetijstvo in okolje uspelo pripraviti v soglasju z lokalnimi skupnostmi ustrezne odloke, ki jih je šest že sprejetih, sedmi mislim, da bo v najkrajšem času, kar nam je osnova za razdelitev denarja, kar mi imenujemo akcijski načrt.

Sama razdelitev denarja se v osnovi črpa iz podnebnega sklada, podnebni sklad se pa polni iz viška CO₂ kuponov na ravni Evropske unije, torej, imamo višek CO₂ kuponov – res je, da v tem trenutku imajo samo četrtno vrednosti, za katero smo mislili, da bo – in potem se po formuli razdeli med države. Slovenija ima v letu 2014 na razpolago 10 milijonov, pričakujemo pa, da bo iz leta v leto ta znesek naraščal. Ves ta denar gre v ta področja, torej v 7 degradiranih področij.

V letošnjem letu je razdelitev takšna: imamo 10 milijonov iz podnebnega sklada in 7 območij in tako se da enostavno izračunati, koliko pride na posamezno območje. Znotraj vsote 10 milijonov pa je razdelitev takšna, da gre 75 odstotkov za emisije, ki nastanejo znotraj bivalnih enot, torej, to je daljinsko ogrevanje, to je boljša izolacija, zamenjava oken, zamenjava fasade, strehe, ali nekateri drugi ukrepi, ali v bistvu samega ogrevanja, 25 odstotkov pa gre v ukrepe, ki so namenjeni za transport, torej uporaba takšnih transportnih sredstev, kjer so emisije malih prašnih delcev manjše.

Denar, ki ga prenašamo na Eko sklad, bo šel ven preko razpisov, preferenčno prednost bodo imeli tisti, ki živijo v regijah, ki so del akcijskih planov. V tem trenutku je večina razpisov že pripravljenih, tako da pričakujemo, da bomo v nekaj tednih prišli ven z razpisi. To ne bo edini denar, ki bo na razpolago; nekaj bo dodatnega denarja, katerega nosilec je sam Eko sklad, potem pa se še računa na kohezijo,

katere nosilec je minister Samo Omerzel. Mi se zavedamo, da je kvalitetno delovanje v obdobju nekaj let za samo območje Zasavja, ki je degradirano, nekje velikostni razred 70 milijonov evrov. Do tega denarja bomo prišli preko kombinacije državnega denarja, evropskega denarja, podnebnega sklada, javnega denarja lokalne skupnosti in tudi sofinanciranja iz tako imenovanega privatnega vira, to so pa tista sofinanciranja, ki jih občani in občanke sami v bistvu investirajo, zato ker je sofinanciranje države tako vabljivo.

Generalno gledano pa, kar je treba povedati: učinki bodo vidni nekje v roku dveh do treh let, tako se je večini ostalih držav dogodilo, kjer so imeli težave z malimi prašnimi delci. Mislim, da je tudi velika verjetnost, da se bo tudi naredilo v Sloveniji.

Kaj poteka v tem trenutku? V tem trenutku se delajo čistopisi akcijskih načrtov, kjer so razdelilniki denarja za posamezne ukrepe. Ti razdelilniki so tako narejeni, da so usklajeni oziroma tam, kjer še niso, se usklajujejo z lokalnimi skupnostmi. Takoj, ko bodo sprejeti, pa bodo objavljeni tudi na spletni strani pristojnega ministrstva. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, minister.

Izvolite, gospa Hočevnar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Minister, hvala za ta del odgovora in kaj naj rečem kot to, da naj se vaše besede pozlatijo oziroma da bodo res ti ukrepi dajali učinke tudi v praksi.

Prej mi je malo zmanjkalo časa in sem vas ravno želela vprašati to, kar ste mogoče že začeli z enim delom odgovora, ta evalvacija. Glede na to, da sem seznanjena s temi visokimi kaznimi, ki bi nas lahko doletele, če ne bi načrte pravočasno sprejeli, sprašujem:

Kaj nameravate, če ti ukrepi ne bodo v zadostni meri izboljšali stanja prašnih delcev PM10?

Ali se bo to sproti preverjalo, se bo ta evalvacija izvajala?

Kako boste te zadeve nadzirali, da bodo učinki v praksi vsekakor pozitivni?

Jutri oziroma v tem tednu Zagorje obišče tudi varuhinja človekovih pravic, kar kaže na to, da je to pereča tema. Upam, da bo tudi ministrstvo sodelovalo z nevladnimi organizacijami s področja okolja tudi med spremljanjem oziroma izvajanjem teh načrtov. Tako upam, da bomo končno na tem področju izboljšali stanje. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Želite še dopolniti? Izvolite minister.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Mogoče spoštovana poslanka, samo dodatna informacija.

Načrtovanje finančnih virov iz podnebnega sklada je namensko konservativna, čeprav potekajo na ravni Evropske unije zelo močne

aktivnosti, da se investicijskim kuponom vrne vrednost, kakršno bi morali imeti po načrtu. Vsak tak premik nam bo v praksi omogočil, da bomo imeli na razpolago več finančnega vira, kakor je v tem trenutku. To je prvo dejstvo, ki nam mogoče bo šlo v prid v naslednjih letih.

Drugo dejstvo pa je, kakor ste omenili, da v bistvu meritve potekajo skorajda neprestano. Mi imamo za posamezna območja izdelane tudi grafikone, kjer se vidi, kakšen del posamezna emisija predstavlja znotraj težav malih prašnih delcev. Generalno za Slovenijo pa velja naslednje. Skorajda več kot polovico težav že predstavljajo mala kurišča, to je tudi neke vrste izhod v sili za marsikaterega državljan ali državljanke, ko v bistvu v neustreznih pečeh uporabljajo lesno gorivo, takšne ali drugačne vrste. Te peči so peči z majhnim izkoristkom in po nam dosegljivih podatkih lastnih merjenj dejansko te emisije predstavljajo že več kot polovico vseh težav pri malih prašnih delcih. Zato je tako zelo pomembno, ko se pogovarjamo o ukrepih, da dejansko zelo opazujemo individualna kurišča, individualne hiše in zlasti tisto, kar je potrebno, torej termoizolacijo, ki zmanjša potrebo po ogrevanju. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod minister.

Naslednji je za vprašanje prijavljen gospod Zvonko Lah, ki je imel vprašanje za ministra za kmetijstvo in okolje magistra Dejana Židana in ministra za finance doktorja Uroša Čuferja. Obveščam vas, da je poslanec Zvonko Lah to ustno vprašanje najavil dvema ministroma, od katerih pa se je magister Dejan Židan opredelil, da ni pristojen za podajanje odgovora na vaše vprašanje, medtem ko je drugi minister, doktor Čufer, danes odsoten. Ne glede na to, gospod Lah, lahko zastavite vaše vprašanje. Izvolite.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa za besedo, predsedujoča. Lep pozdrav ministrom in kolegicam in kolegom!

Gre za katastrski dohodek, seveda ta zakon sprejema oziroma je matično resorno ministrstvo Ministrstvo za finance, ker pa gre za ugotavljanje katastrskega dohodka na osnovi kalkulacij, ki je pa po stroki v pristojnosti Ministrstva za kmetijstvo. Verjetno te kalkulacije za Ministrstvo za finance ne dela Ministrstvo za obrambo, ker gre za področje kmetijstva.

Namreč, katastrski dohodek je pavšalna ocena možnega tržnega dohodka od dejavnosti kmetijstva in gozdarstva na kmetijskih in gozdnih zemljiščih, ki bi ga bilo mogoče doseči s povprečno krajevno običajno vrsto in ravnijo pridelave na kmetijskih in gozdnih zemljiščih v Republiki Sloveniji za namene izvajanja kmetijske oziroma gozdarske dejavnosti. Ta katastrski dohodek je bil po starem zakonu ugotovljen za celo leto približno 60 milijonov, po novem zakonu, ki je bil sprejet v letu 2011 in je

bila potem predstavljena uveljavitev tega zakona na 2012 in na 2013, pa je po teh kalkulacijah osnovnih celo 300 milijonov evrov. To je več, kot pa glede na milijardo prihodkov, ki ga ustvari kmetijsko slovenstvo, tristo milijonov pa naj bi bilo dobička – to je večji dobiček, kot ga ima tovarna zdravil Krka s svojimi zdravili, kar seveda ni pravilno. In potem je ministrstvo na osnovi sklepa Odbora za finance sprejelo zakon, s katerim je dovolilo povečanje samo za 10 % v letu 2013. Vendar zanima pa me, kaj bo v letu 2014. Ker je prva kalkulacija pokazala, da je tristo milijonov, potem je naslednja kalkulacija pokazala, da je minus šestdeset milijonov, in tretja kalkulacija sto petdeset milijonov. Minister, pristojen za kmetijstvo in okolje pa, kakor vem, ste obljubili vinogradnikom, ki jih je bilo na radgonskem sejmu preko tisoč, da bo tudi za leto 2014 samo 10 % več kot v 2013. Vendar, če drži kalkulacija sto petdeset milijonov, bo to več kot še enkrat več.

Zato me zanima:

Koliko bo za 2014?

Če lahko vi odgovorite, če posedujete ta podatek, če ne, pa verjetno tudi minister za finance ne bo mogel odgovoriti brez ... / znak za konec razprave/

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC:

Poglejte, zadevo bomo rešili na način, kot je bila predvidena: Minister za kmetijstvo sicer trdi, da ima podatke, vendar se je opredelil za nepristojnega za odgovor. Ministra za finance ni tukaj, torej boste dobili odgovor ali ustno na naslednji seji, če boste tako zahtevali, ali pisno. / oglašanje iz klopi/ Se opravičujem, počakati morate, zaradi tehničnih težav ... Lahko, prosim, kar sosednji mikrofon vklopite?

ZVONKO LAH (PS SDS): Potem pa prosim, če minister za finance na naslednji seji odgovori ustno.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa za vaš predlog, bomo posredovali to vašo željo ministru za finance.

Naslednja je na vrsti gospa Sonja Ramšak, ki ima vprašanje za ministra za pravosodje dr. Senka Pličaniča.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica, spoštovani ministri, spoštovani minister Pličanič, poslanke in poslanci!

Moje vprašanje ministru Pličaniču se glasi tako:

Ali načrtujete v okviru ministrstva ukrepe oziroma pripravljate zakonske rešitve, ki bodo državljanom in državljanom zagotavljali pravno sodno varstvo v primerih, ko postane žrtev organiziranega kriminala, oderuštva, goljufije in pranja denarja?

Na kakšen način boste spodbudili organe pregona, da bodo storilce teh kaznivih dejanj privedli pred roko pravice v čim krajšem času

oziroma da bodo sodišča zadeve procesirala v razumnem roku?

Zakaj vam, spoštovani minister, postavljam to vprašanje? V prejšnjem tednu smo lahko iz medijev izvedeli za obsežno policijsko akcijo, kjer je prišlo do pregona tega kriminala na področju Maribora in Ljubljane. Spomnim naj, da gre za organizirano skupino, ki se ukvarja z oderuštvom in z goljufijami državljanek in državljanov. Podoben primer lahko zasledimo tudi na območju Celja, že kar nekaj let nazaj – mislim, da bo kmalu preteklo že deset let –, pa se na temu področju ni zgodilo nič. Nedavno pa smo tudi bili seznanjeni, da podobna skupina, ki se navezuje na tako imenovane celjske oderuhe in goljufe z istimi osebami neovirano deluje tudi na Hrvaškem, kjer pa so organi pregona, nekako ima človek občutek, veliko aktivnejši kot pa v Sloveniji.

Da bi mi lažje odgovorili na to vprašanje, sem vam v prejšnjem tednu posredovala tudi pisno poslansko vprašanje. Namreč, kot veste, gre zato, da so ta organizirana skupina, v kateri so izpostavljeni nekatera imena – ta imena se pojavljajo tudi v medijih, zato jih bom navedla, čeprav v pisnem poslanskem vprašanju so vam nekatera prekrili -, ni sicer: Aleks Gradišnik, Marko Romanič, Danijel Kociper, Nino Bevc, Špeglič Dejan, Andreja Škalič in še mnogi med njimi. Namreč, očitno prihaja v Slovenijo do tega, da se zadeve ne procesirajo. Zasledila sem v medijih objavo enega od tožilcev, da nimajo ustreznih metod, zato vam postavljam to vprašanje. Upam, da mi boste lahko ustrezno odgovorili, vendar ne na način, da niste pristojni oziroma da od organov pregona ne morete pridobiti odgovorov. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Dr. Senko Pličanič, minister, izvolite.

DR. SENKO PLIČANIČ: Hvala spoštovana podpredsednica, spoštovane poslanke, poslanci, spoštovana gospa Ramšak!

Moram reči, da sem vedno pogosteje v zadregi, ko dobivam taka vprašanja; zlasti mislim na to vašo zadnjo ugotovitev, za kaj sem pristojen in za kaj nisem, ko moram vedno znova pojasnjevati to razmejitev pristojnosti med menoj kot ministrom za pravosodjem in bodisi organi pregona, torej državnim tožilstvom, ali pa sodstvom kot tistimi, ki pač tvorijo poglavitni del pravosodja. Ampak o tem nekaj potem na koncu odgovora na vaše vprašanje.

Najprej nekaj uvodnih pojasnil glede tega, kako je v slovenskem pravu poskrbljeno za žrtve kaznivih dejanj. Mislim, da je to ena glavnih poant, tako sem razumel vaše vprašanje. Ali je najprej na zakonodajni ravni ustrezno poskrbljeno in potem, kako to zakonodajo izvajajo tisti, ki jo morajo izvajati. To so pa ravno tisti, ki sem jih prej omenil, torej policija, zlasti organi pregona, državno tožilstvo in sodstvo. Ko

gre za zakonodajo, je moja ocena, da je zakonodaja primerno urejena, primerljiva z drugimi članicami Evropske unije. Nekako to pomeni, da je ustrezno poskrbljeno tako za kazenskopravno kot tudi civilnopravno varstvo žrtev ravno teh kaznivih dejanj, o katerih vi govorite, to je goljufije, oderuštva in pranje denarja.

Kako je poskrbljeno? Najprej, kako je poskrbljeno za kazenskopravno varstvo. Najprej tako, da je v Kazenskem zakoniku za vsa ta tri dejanja določeno kaznivo dejanje, recimo v 211. členu je določeno kaznivo dejanje goljufije, 214. kaznivo dejanje oderuštva, 245. členu Kazenskega zakonika - vsi ti členi so členi Kazenskega zakonika – pa kaznivo dejanje pranja denarja. Tudi na organizacijski ravni, ko gre za ta kazniva dejanja, je praviloma za pregon storilcev teh kaznivih dejanj pristojno specializirano državno tožilstvo kot še posebej usposobljena enota znotraj državnega tožilstva in hkrati, ko gre za sodišče, so za sojenje v takih zadevah pristojni specializirani oddelki sodišč. Oboje bi moralo v praksi zagotavljati hitrejši, torej bolj učinkovit pregon storilcev teh kaznivih dejanj, to je na organizacijskopravni, kazenskopravni ravni. Torej na organizacijski ravni organov pravosodja.

Ko gre za civilno pravno varstvo, naj povem, da je tudi tukaj ustrezna zakonodaja. Najprej: žrtve kaznivih dejanj lahko škodo, ki so jo utrpeli s takimi kaznivimi dejanji, poročilo škode, ki so jo utrpeli s takimi kaznivimi dejanji uveljavljajo že v okviru kazenskih postopkov samih, s posebnim premoženjskopравnim zahtevkom. Lahko zahtevajo in uveljavljajo tudi ničnost pogodbe in potem tudi škodo, ki jim je nastala zaradi tega. Torej dva sklopa civilnopravnega varstva imajo, poleg kazenskoprnega, ki sem ga omenil. Kot nekaj, kar bi tudi lahko opredelili kot varstvo ali pa privilegiranje žrtve kaznivih dejanj, bi lahko opredelili tudi to, da je pregon teh kaznivih dejanj pregon po uradni dolžnosti. Torej, žrtvam se ni treba ukvarjati s tem, da bodo preganjale storilcev teh kaznivih dejanj, ampak jih mora preganjati državno tožilstvo po uradni dolžnosti. Toliko na kratko o tem, kakšna je zakonodaja v zvezi s tem.

Ko se pa soočimo z realnostjo, pa verjamem, da z marsičem še ne moremo biti zadovoljni. Na koncu koncev na to opozarjam že ves čas, odkar sem minister v tej vladi, pa tudi v prejšnji. Naj povem, da splošno, ko gre za splošno povečanje učinkovitosti, smo v zadnjem času opazili precejšnje povečanje učinkovitosti na strani sodstva, tudi ko gre za sojenje v zadevah, ki so povezane z omenjenimi kaznivimi dejanji, tako da tukaj neki rezultati že so. Podoben dogovor, kot smo ga kot vlada sklenili s sodstvom o povečanju učinkovitosti, nameravam doseči tudi z državnim tožilstvom in tudi na ta način prispevati kot minister k temu, da bo državno tožilstvo bolj uspešno na splošno pri pregonu kaznivih dejanj, še posebej pa ravno

teh, ki jih vi, gospa poslanka, omenjate. Več pa potem v nadaljevanju odgovora.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospa Ramšak, izvolite.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa.

Minister, vem, da je zelo težko odgovarjati na ustna poslanska vprašanja. Glede na to, da ste verjetno prejeli tudi moje pisno poslansko vprašanje, kjer sem pa to problematiko zelo podrobno in tudi selekcionirano navajala, bi spomnila na 177. člen Zakona o tožilstvo. Ta govori o obveščanju ministra. V zadevah v zvezi z izvrševanjem svoji pristojnosti, pri odgovorih na vprašanja Državnega zbora in povezano tudi poslanec, imate seveda določene pristojnosti. Bi pa rekla tako, da je moje poslansko vprašanje postavljeno ravno zaradi tega, ker žrtve teh oderuhov in goljufov nekako ne dosežejo svojega zadoščenja na sodišču. Če tega ne bodo dosegli na sodišču, to pomeni, da bodo lahko, kar ste tudi že vi omenili, zahtevali odškodnine. Kdo bo plačal odškodnine? Kolikor vem, bo plačala v teh primerih država. Žalostno je, da ta primer celjskih goljufov traja na sodiščih že 10 let in da celo državni tožilec izreče, da nimajo možnosti preganjati teh oseb, med njimi so štiri celo pobegnile v Ameriko, pridobile ameriška državljanstva, so na mednarodni tiralici. Žalostno je, da so te žrtve zasmehovane s strani državnih organov in tistih, ki bi jim morali dejansko pomagati. Naj povem, da so se obrnili tudi na varuhinjo človekovih pravic, na Komisijo za preprečevanje korupcije, pa nihče ničesar ni storil. Tako mislim, da je potrebno poskrbeti v prvi vrsti za žrtve in da bomo te, ki se ukvarjajo s takšnimi dejanji, ustrezno in uspešno preganjali. Tudi v tej smeri gre moje vprašanje in verjamem, da veste, da smo tudi v poslanski skupini vložili zahtevek za sklic izredne seje o učinkovitosti delovanja tožilstva. To je en takšnih primerov ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Minister, izvolite.

DR. SENKO PLIČANIČ: Hvala.

Sami ste mi dali dobro iztočnico za to, da nadaljujem in končam odgovor na vaše vprašanje. Vsi vemo, da moramo predstavniki državnih organov ravnati skladno z zakonom. Jaz kot minister za pravosodje sodim v okvir teh, ki morajo spoštovati zakon, kar pomeni, da je treba zelo jasno imeti pred očmi pristojnosti, ki jih ima minister za pravosodje splošno in še posebej zdaj v razmerju do državnega tožilstva ali do sodstva. Namreč v zvezi s tem je ta 177. člen, o katerem govorite. V resnici je državno tožilstvo dolžno obveščati ministrstvo ali pa ministra o stvareh, ki jih počne v zvezi z izvajanjem njegove pristojnosti.

Pristojnosti ministra za pravosodje je, če poenostavim, usmerjena zlasti na zakonodajo, torej njegova odgovornost je, da če ugotovi, da zakonodaja ni ustrezna – seveda zakonodaja, ki ureja pravosodje –, recimo, če Zakon o državnem tožilstvu, če Kazenski zakonik ni ustrezen, Zakon o kazenskem postopku, in tako naprej, to lahko ugotovi sam, lahko pa ugotovi na podlagi opozoril državnih tožilcev, sodnikov, ostalih, ki zakon uporabljajo, torej njegova odgovornost je, da predlaga spremembe takega zakona. To je večinski posel in večinska odgovornost in pristojnost ministra za pravosodje po veljavni zakonodaji.

Že v odgovoru na vprašanje vašega kolega Jerovška sem povedal, da po veljavni zakonodaji, ki jo, še enkrat ponavljam, moram spoštovati, ne morem drugače ravnati, ne smem, minister za pravosodje v razmerju do državnega tožilstva nima operativnih pristojnosti. Ne more zahtevati konkretnih podatkov, ne sme se vmešavati v vodenje, v konkretne primere in tako naprej. Povedal sem tudi že v odgovoru na prejšnje vprašanje, kako vidim sam bodočo zakonodajo, ki naj bi bila povezana z delovanjem državnega tožilstva, in tudi to, kakšne spremembe v grobem nameravam v zvezi s tem predlagati. Ampak, trenutno je zakonodaja takšna. Ko gre za ta vprašanja, ki vas zanimajo, ko gre za konkretne postopke in informacije o konkretnih postopkih, žal te pristojnosti nimam in tudi ne morem zahtevati od državnega tožilstva teh informacij oziroma če bi jih zahteval, mi jih državno tožilstvo ne bi smelo dati, glede na veljavno zakonodajo.

Tukaj je v resnici treba imeti pred očmi, kakšno je razmerje med Ministrstvom za pravosodje in državnim tožilstvom – trenutno. Še enkrat pa ponavljam na kratko to, kar sem že gospodu Jerovšku povedal: sam mislim, da takšna zakonodajna ureditev državnega tožilstva, ki po eni strani državno tožilstvo ne ureja dovolj hierarhično – to pomeni, da tisti, ki je vodja, nima pristojnosti vodje, tako kot bi jih po mojem moral imeti, po eni strani; po drugi strani to, da Ministrstvo za pravosodje praktično nima nobenih pristojnosti, ni ustrezno in bom zato predlagal spremembe te zakonodaje.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod minister
Gospa Ramšakova, še postopkovno oziroma predlog.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Prosila bi, da se v skladu z 246. členom Poslovnika Državnega zbora opravi o tem tudi širša razprava oziroma splošna razprava.

Ministru bi pa rekla, da v tem 177. členu, ki sem ga navajala, v drugem odstavku piše, da "državno tožilstvo morajo ministrstvu posredovati poročila in podatke o reševanju posamezne zadeve ali vrste zadev, razen tistih, ki bi lahko škodovali interesom postopka,

tajnosti postopka in zasebnosti oseb". In v tretjem odstavku, da "državno tožilstvo mora ministrstvu poročati tako, da je mogoč pravočasen in ustrezen odgovor, ob upoštevanju omejitev iz prejšnjega odstavka", kar se pa nanaša na vprašanja, če se postavijo v Državnemu zboru.

Tako, ostajam pa pri tem, da se opravi splošna razprava po 246. členu. Hvala.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa za vaš predlog, o katerem bomo odločali v okviru glasovanj.

Naslednji pa je na vrsti mag. Ivan Vogrin, vprašanje za Ministra za obrambo gospoda Romana Jakiča.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča, spoštovane kolegice in kolegi, gospod minister!

Nazadnje smo imeli na Odboru za obrambo večurno razpravo o problematiki plač vojakov in vojakinj. Tako kot ste lahko tudi vi ugotovili, sem seveda tudi jaz ugotovil, da odbor ni napravil nič. Odbor je po nekajurni razpravi v prisotnosti približno tridesetih ljudi ugotovil in sprejel ugotovitveni sklep, da se je seznanil s stanjem plač v Slovenski vojski. Saj veste, od seznanitve s stanjem plač v Slovenski vojski najbrž vojaki ne bodo dobivali nič večjo plačo.

Prej sva si malce izmenjala plačilne liste, pa ste mi zagotovili, da poznate stanje plač, približno sedemsto evrov je neto plača vojaka s srednjo izobrazbo in takšnih vojakov in vajkinj je v Slovenski vojski približno 43 %. Ne bi bral vsa ta vprašanja, ki sem vam jih postavil, upam pa, da bodo vsaj na nekatera dobili odgovore – pa ne ja, z ampak tisti, ki jih to zadevajo. Čudi me, da slovenska država meni, da je s sedemsto evri mogoče dostojno živeti. S sedemsto evri, gospe in gospodje, ni mogoče dostojno živeti! Slovenska država, in v temu primeru minister, bi vendarle morala nekaj ukreniti, sicer smo sokrivi pogroma v Sloveniji.

Na 24 ur je bila opravljena anketa, približno 20 tisoč anketirancev oziroma še nekaj več, od tega je 32 % anketirancev ali 11 tisoč 730 – izredno velik vzorec je bil – odgovorilo na vprašanje: Kam bi vložili denar, če bi, recimo, pri igri na srečo dobili več milijonov? 32 % je odgovorilo, moramo biti zelo veseli kot politiki, parlamentarci, ministri, da bi se odselilo iz Slovenije. Ena tretjina Slovencev bi se takoj, če bi imeli finančne možnosti, odselilo iz Slovenije. Kaj mislite, koliko med njimi je vojakov in vajkinj? Še več kot 32 %!
Minister, upam, da boste v skladu z vprašanjem nekaj ukrenili.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Vogrin.

Izvolite, minister Jakič.

ROMAN JAKIČ: Hvala za vprašanje, gospod Vogrin.

Moram reči, da sva skupaj sedela na Odboru za obrambo, kjer je v resnici bila večurna razprava, kjer smo obravnavali problematiko socialnega položaja vojakov v Slovenski vojski s posebnim poudarkom tudi na plačah. Tam je bila predstavljena večina teh podatkov. Kljub vsemu, glede na to, da ste v svojem pisnem vprašanju postavili nek test, bom rad odgovoril na njih.

Če se najprej dotaknemo odhoda vojakov, ker je trditev, da je teh odhodov veliko, nad 250. V resnici je. Za leto 2013 je teh odhodov bilo 292, za leto 2012 oziroma 2011 ... Pardon, za leto 2011 296, za leto 2012 265 in za letošnje leto oziroma prejšnje leto 2013 292. Istočasno moram povedati, da je Slovenska vojska tudi zaposlila nove, 171 zaposlenih, in je dosegla v bistvu zaposlitveno kadrovsko strukturo v skladu s sprejetim kadrovskim načrtom, in sicer 7 tisoč 358 pripadnic in pripadnikov. Trditev o bojazni za razpad sistema poklicnega popolnjenja Slovenske vojske zaradi odhodov je po našem mnenju pretirana in v resnici ne vzdrži strokovne razprave. Glede plač vojakin in vojakov pa sem že v razpravi na odboru poudaril, da plače vojakov ob vseh njihovih obremenitvah in nevarnostih, katerem so izpostavljeni, nedvomno niso visoke – moram reči, da v to popolnoma verjamem –, zagotavljajo pa v tem trenutku vsaj tisto minimalno socialno varnost in so primerljive znotraj javnega sektorja. Vi veste, da so ob izgradnji tega plačnega sistema v javnem sektorju bili izvzeti vojaki, policisti in uslužbenci v zaporih in imajo v izhodišču 5 plačilnih razredov več kot primerljivi javni uslužbenci v drugih branžah. Povprečna plača po podatkih Generalštaba Slovenske vojske, in gospod načelnik Generalštaba je to na odboru predstavil, s 4. in 5. stopnjo izobrazbe znaša neto 814 evrov. Seveda lahko gremo, od kod je razpon, ampak toliko je povprečna plača, kot je povprečna plača v Slovenski vojski tisoč 029 evrov, ko so pa vojaki na misijah, je pa ta plača povprečna okoli 3 tisoč 305 evrov. Ampak moram povedati tudi, da je dejstvo, da so se poleg splošnih varčevalnih ukrepov, ki veljajo v celotnem javnem sektorju, v obrambnem sistemu in še posebej v Slovenski vojski v preteklih letih izvajali tudi sistematični varčevalni ukrepi tudi na področju dodatkov, prevozov na delo ter izplačevanja nadur. Mislim, da je tu največji problem; da so se na eni strani zmanjšali ti prihodki, ker včasih so se vozili iz Murske Sobote v Koper ali pa v Kranj, da ne bom pretiraval in je bilo izplačilo potnih stroškov zelo veliko in so ga po človeški plati pač vojakinje in vojaki razumeli kot del plače. Zdaj tega ni in imajo zgolj in izključno samo osnovno plačo, s to je pa težko preživeti, tako kot je težko preživeti tudi drugim primerljivim javnim uslužbenkam in uslužbencem.

Če dovolite, v svojem vprašanju ste postavili, zakaj nismo sposobni zagotoviti dostojnega plačila poklicnemu vojaku. Ali ne bi bilo primerneje, da bi po švicarskem vzoru uvedli naborniško vojsko. To je pa seveda zelo

nenavadno. Mi smo že leta 2002 začeli s profesionalizacijo, 2003 jo uvedli, 2010 ukinili obvezno služenje v rezervni sestavi in ni skoraj države članice v Natu, ki bi to imela, če pa že ima – vi ste opozarjali na Švico, vam povem, da Turčija namenja, v dolarjih bom povedal, 18 milijard za vojsko, da Avstrija, ki sicer ni članica Nata, pa ima naborniško, 3 milijarde 200, da Švica, ki je pa nevtralna, 4 milijarde 800 milijonov dolarjev, mi pa namenimo 788 milijonov dolarjev.

Ampak vam bom odgovoril tudi v nadaljevanju še na ostala vprašanja.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa zaenkrat.

Magister Vogrin, izvolite.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Spoštovani minister, saj se boste strinjali z mano, da nisem tisti od poslancev, ki bi pri zadevah na vsak način poskušal nekaj nabijati. Vendarle odgovorili niste niti na eno od vprašanj. Glejte, to je podobno, kot če bi jaz vas vprašal, kakšno se vam zdi kosilo, ki ga jeste, vi pa bi mi odgovorili, kdo ga je skuhal.

Eksplicitno vprašanje je:

Kaj boste uredili, da bodo plače višje?

Namreč, mi se lahko sklicujemo na varčevalne ukrepe za sistem plač v javnem sektorju. Sistem plač v javnem sektorju je birokratska izmišljotina birokratskega morilca, ki bi ga bilo treba odpraviti vsaj za področje vojske, kjer ste vi pristojni. Varčevalni ukrepi, gospod minister, vi ste član Vlade, dajte odpraviti te varčevalne ukrepe za plače, ki so pod 900 evri in ki zagotavljajo neke eksistenčne minimume. Ne da imamo plače v javnem in paradržavnem sektorju, kjer smo danes že bili priča takšnim polemikam, in se je tudi predsednica Vlade strinjala, da verjetno razmerje plač 1:20, kjer ima kar veliko število ljudi petkrat večjo plačo v tej državi iz davkoplačevalskega denarja kot pa predsednik države ali predsednica Vlade – verjetno je nevzdržno! To pričakujemo! Jaz ne postavljam poslanskega vprašanja – ste videli tudi, da nisem bil na Odboru za obrambo tisti, ki bi nekaj nabijal in zaostroval zato, ker pač nisem član vladne koalicije. Ne! Plača 700, 800 evrov za poklicnega vojaka – ne more z njo preživeti, tudi sicer ne morejo ljudje preživeti. Ampak mi se pogovarjamo sedaj o vojaki. Tisoč evrov je plača vojaka s srednjo šolo, to je pač moje mnenje, pa še mnenje mnogih. Kako bomo to uredili, je vprašanje. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite, minister.

ROMAN JAKIČ: Še enkrat najlepša hvala, seveda za dodatno vprašanje.

V resnici je odgovor na nek način preprost. Če se bodo sindikati uskladili v sistemu plač za leto 2015 in naprej, bomo lahko govorili

o tem. Na odboru sem povedal, da bom vse te specifike, ki jih Slovenska vojska ima in bi tudi po mišljenju ministrstva moralo biti izvzeto iz plačilnega sistema javnih uslužbencev, ampak seveda s tem odpiramo Pandorino skrinjo. Mi ne moremo separatno reševati plač zaposlenih v Slovenski vojski, ne da bi pri tem odprli tudi diskusijo o plačah v javnem zdravstvu, javnem šolstvu, kulturi in tako naprej. Hočem samo povedati, že na odboru sem povedal, tudi če bi proračun Slovenske vojske ali pa Ministrstva za obrambo bil izglasovan v Državnem zboru, da bi bil še enkrat večji. V bistvu nimam zakonskih osnov, da bi lahko zagotovil slovenskim vojakom in vojakinjam višjo plačo. Zato ker so popredalčkani po predalih, ki so bili sprejeti v Državnem zboru in se tretirajo kot vsi javni uslužbenci. S tem, da še enkrat povem: ob sprejetju tega sistema so bili policisti, vojaki in uslužbenci v zaporih v bistvu privilegirani, ker štartajo s petimi plačilnimi razredi več kot pa njihovi kolegi, če lahko temu rečem, ki so v civilu. Upam, da bo, ko bo finančno-gospodarska situacija v Republiki Sloveniji boljša, da se bomo lahko pogovarjali tudi o dvigu plač v javnem sektorju ali pa tudi o možnem izvzetju nekaterih poklicev, ki so sedaj v javnem sektorju, iz tega javnega sektorja. V tem trenutku pa seveda tudi ob finančni situaciji, ki je, je skoraj nemogoče razmišljati o tem, da bi lahko na kakršen koli način izvzeli ta segment in ga dodatno nagradili. Jaz bi ga z veseljem, ker vojakinje in vojaki žrtvujejo veliko doma, predvsem pa v tujini, pomagajo ljudem doma in v tujini in bi jih želel nagraditi. Ampak, žal, je sistem tak, kakršen je.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa ministru Jakiču.

Želite postopkovni predlog?

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Postopkovni predlog.

Glede na to, da Odbor za obrambo ni opravil svoje naloge ni sprejel nobenih sklepov, razen da se je seznanil s stanjem. Če se odbor seznanil s stanjem, pa se v denarnicah vojakov in vojakinj nič ne pozna. Predlagam, da Državni zbor opravi splošno razpravo v smislu, da je Zakon o sistemu plač v javnem sektorju, gospod minister, mogoče takoj spremeniti – ali veste, koliko zakonov je Državni zbor po hitrem nujnem postopku sprejel – in urediti tako, da bo v tem zakonu napisano, da je razmerje med najvišjo in najnižjo plačo 1:5. Če bo to sprejeto, se bo najnižja plača takoj lahko dvignila. Pa veste, zakaj? Kar je to psihološka finta. Tisti, ki bodo imeli največje plače, petkratnik, bodo želeli, da so tudi nižje plače višje. Kajti, 5 krat 9 je 45, 5 krat 7 je 35. In pridemo na sistem plač, tako kot je sedaj, med najnižjo in med plačo prve ministrice v slovenski vladi. Enostavno! Denar se bo našel in bi se našel, če bi bila pripravljenost, vendar to je problem te politike.

Pa še to, sicer nimam te polemike zato, da bi vas karkoli obtoževal ali mislil, da imate čarobno palico. To sem tudi na odboru povedal. Bilo bi pa prav, da se resnično zavzamete za to razmerje. Kajti potem ne bodo vojaki – jaz imam dol plačilne liste, saj ste mi jih prijazno vrnili, vojaki nosijo domov 700, 722 evrov, pa to celo ne tisti najnižji. Potem ne bo –rekel bi, da se vam je s to izjavo malce zareklo, da imajo privilegirane plače. Poglejte, saj 700, 800 evrov pa ja ni privilegirana plača, če smo pa lahko čitali, da imajo v bankah, kjer so naredili milijardne luknje, 10 tisoč, 20 tisoč bruto, mi pa, če je 700 neto, je bruto 1000 evrov. Se pravi, dvajsetkratnik.

Gospod minister, upam, da bo vaša koalicija izglasovala predlog za splošno razpravo. To bo koristilo vam. Državni zbor naj sprejme približno takšne usmeritve in vi boste lahko kot minister udeleženi to, kar načeloma verjamem, da želite: da se najnižje plače dvignejo. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, mag. Vogrin.

O vašem predlogu bomo odločali v okviru glasovanj.

Sedaj pa je na vrsti mag. Majda Potrata z vprašanjem za ministra za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneja Pikala.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani ministri, spoštovani kolegi!

Spoštovani minister dr. Jernej Pikalo, vaše razprave ob proračunu pa ob kakšnih drugih priložnostih me utrjujejo v prepričanju, da želite urediti financiranje visokega šolstva in znanstvene sfere tako, da bi zagotovili stabilne vire financiranja, s tem razvojni potencial slovenske pameti izkoristili in zagotovili tudi konkurenčnost slovenskega visokega šolstva. Če bo prva tretjina letošnjega leta minila v znamenju Zakona o visokem šolstvu, bo verjetno zadnja tretjina leta minila ob obravnavah zakona o znanstveni in raziskovalni in inovativni dejavnosti. Vendar vzporedno z razpravami o Zakonu o visokem šolstvu, se odpirajo tudi vprašanja financiranja znanstvene dejavnosti na visokošolskih institucijah. V medijih je bilo mogoče zaslediti podatek, da v povprečju 0,49 odstotka bruto domačega proizvoda Evropska unija namenja raziskovalni dejavnosti, v Sloveniji naj bi bili veliko skromnejši in naj bi bilo to samo 0,29 odstotka bruto domačega proizvoda. Zato se mi zdi smiselno vprašanje:

Kako Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport zagotavlja stabilnost in razvojno naravnost znanstvenoraziskovalne dejavnosti pri nas?

Namreč, ob proračunski razpravi ste povedali načrtovano približevanje tridstotnemu pragu, ki ga barcelonski cilji napovedujejo za financiranje za raziskovalno in inovativno dejavnost, povezano seveda z razvojno dejavnostjo. Ob tem bi se lahko zastavljalo tudi vprašanje

pomlajevanja znanstvenoraziskovalne sfere, na kar opozarjajo obubožane visokošolske institucije.

Tako je vprašanj, o katerih razmišljate, zagotovo veliko, ampak prosila bi vas, da bi vendarle omenili vsaj del tistega, o čemer je mogoče brati v medijih, pa kar morebiti tudi ni čisto natančna odslikava razmer v znanstvenoraziskovalni sferi. Hvala za odgovor.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite, dr. Pikalo, minister.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa, gospa podpredsednica in seveda hvala lepa gospe poslanki!

Res je veliko stvari na tem področju, ki jih moramo, pa bom tako rekel, tako rekoč sinhrono delati. In prav imate, ko pravite, na eni strani Zakon o visokem šolstvu in na drugi strani Zakon o raziskovalni in razvojni dejavnosti. Če je kaj naš cilj, kar se tiče teh dveh zakonov, je to, da sta sinhronizirana, kajti ni univerze brez raziskovalne dejavnosti in ena od stvari, ki bi jo seveda radi okrepili v visokem šolstvu, je ravno raziskovalna dejavnost. Brez raziskovalne dejavnosti, skratka raziskovalne dejavnosti, ki se na eni strani takoj prenaša v pedagoški proces in na drugi strani, ki se prenaša tudi v razvojne cilje družbe, brez tega seveda ni. In eden od ciljev, kot rečeno, ZVIS, če želite, na zakonodajnem področju, je krepitev raziskovalnega potenciala univerz, ki se bo, upajmo, čim prej prevajal potem tudi v razvoj.

Kar pa se tiče druge pobude oziroma drugega zakona, ki ga nameravamo novelirati, torej Zakona o raziskovalni in razvojni dejavnosti, pa lahko rečem, da tudi tam imamo nekaj ciljev, pa ne bi zdaj šel čez vse cilje, ampak bi izpostavil dva. Na eni strani lažje prehajanje raziskovalcev v pedagoški status in iz pedagoškega statusa v raziskovalni status, to je na nek način cilj obeh zakonov, in na drugi strani, tako kot ste sami rekli, pri ZRRD zagotavljanje stabilnosti in razvojne naravnosti raziskovalnega področja. V ta namen bosta imela oba zakona, tudi kar se tiče predvsem razvojen dejavnosti in potem vprašanja tudi gospodarskega razvoja, bosta imela veliko preprostejšo in obenem veliko bolj prosto pot glede tako imenovanih odcepljenih podjetij; torej, da bodo univerze, raziskovalni instituti in tako naprej, lahko ustanavljali s svojimi raziskovalnimi dosežki odcepljena podjetja in na ta način tudi sodelovali pri gospodarskem razvoju.

Kar pa se naprej tiče te tako imenovane finančne stabilnosti in razvojne naravnosti in znanstvenoraziskovalne dejavnosti, pa lahko rečem, da jo zagotavljamo načeloma preko treh vrst aktivnosti; ena je preko agencije, ki jo predobro poznate. Torej, na eni strani šestletni programi in na drugi strani triletni projekti, skupaj z infrastrukturnimi programi in sredstvi

ustanovitelskih obveznosti tvorijo tako imenovano, mi to imenujemo, stabilno financiranje institucij. Mi smo letos ob proračunskih razpravah, kot ste pravilno omenili, smo tudi dvignili odstotek financiranja za raziskovalno dejavnost, mislim, da indeks, zdaj govorim na pamet, na lansko leto tam okoli 104,6. Želimo, da tudi skozi raziskovalno dejavnost dosegamo te strateške cilje ministrstva, to pa so cilji Evropa 2020 in vse tisto, kar je zapisano v raziskovalni in pa inovacijski strategiji Slovenije.

Drugi instrument, kot veste – mislim, da je v tistih že začetnih kriznih časih bilo to proticiklično in na nek način tudi zelo smelo dejanje, ki se je izkazalo kot dobro –, so centri odličnosti, kompetenčni centri in tako naprej. Sto dvajset milijonov evrov je bilo vloženo v te instrumente, ki pomenijo neposredno povezavo z gospodarstvom, in to je tisto, kar skupaj z vavčerji, skupaj s podporo raziskovalcev na začetku kariere pomeni tudi del zgodbe stalnega in a stabilnega financiranja.

In tretje, gre za podporno okolje, podporno okolje, ki ga nudimo v smislu mreže nacionalnih kontaktnih točk za osmi okvirni program ali, če hočete, Obzorja 2020 in vse, kar je s tem povezano. Hvala lepa zaenkrat.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa ministru.

Izvolite, mag. Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala, gospod minister, za ta del odgovora.

Saj nadaljevala bi pri obeh za črpanje finančnih sredstev iz nove finančne perspektive. Bi vas pa ob tem vendarle vprašala:

Ali morebiti zaznavate kakšne premike tudi v tem, da bi se barcelonski cilji glede financiranja, glede vlaganj v raziskave in razvoj gibal tudi v zagotavljanje večjega deleža iz zasebnih sredstev, iz gospodarstva?

To je prvi del, ki bi ga želela še vas povprašati ob tej priložnosti.

Drugo bi vas pa vprašala glede na to, da je Svetu za znanost in tehnologijo potekel mandat in da gre očitno za nek šum v komunikaciji med veljavnim svetovalnim organom izvršni oblasti in napovedjo oblikovanja novega sveta:

Ali je mogoče pričakovati oblikovanje ravno takšnega sveta, kakršnega napoveduje tudi resolucija, enovitega, se pravi za raziskave in inovacije?

Pa hvala še za ta del odgovora.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa

Izvolite.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa.

Kar se tiče barcelonskih ciljev, sicer ne bi bil rad preveč napovedovalec, ampak nekatere statistike nam kažejo, da smo že

mogoče lansko leto, da pa bi lahko tudi letos dosegli ta cilj 3 % – vlaganj 3 % BDP v raziskave in razvoj.

Če vam povem, zakaj mogoče to ni tako razveseljivo; zaradi tega ker na eni strani nivo vlaganja v raziskave in razvoj ohranjamo, splošni BDP nam pa pada. Zaradi tega se bomo približali oziroma se zelo približujemo temu barcelonskemu cilju. Moram reči, da tisti, ki nas od zunaj spremljajo, ker vidijo samo golo številko, smo zaradi tega v vseh teh forumih ali kjer se o tem razpravlja, smo pohvaljeni, čeprav, saj pravim, ni ravno zaradi tistega, kar bi želeli. Kar pa se tiče novega organa: ja, sledili bomo strategiji, tako kot je zapisan v strategiji. Tudi sicer se mi zdi, da je raziskovalna inovacijska strategija Slovenije tisti dokument, ki je glaven strateški dokument na tem področju in ga je ne samo vredno, ampak potrebno spoštovati. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa ministru.

Naslednji je na vrsti gospod Borut Ambrožič, vprašanje za ministra za infrastrukturo in prostor gospoda Sama Omerzela. Izvolite.

BORUT AMBROŽIČ (NeP): Hvala za besedo, predsedujoča. Lep pozdrav vsem prisotnim.

Na 21. seji Državnega zbora postavljam resornemu ministru vprašanje glede razmišljanja ministra ali pa resornega ministrstva glede ureditev problematike stihijskega razvoja in slabe arhitekturne podobe stanovanjske gradnje, kot sem približno definiral vprašanje. Konkretno pa mogoče vprašanje:

Ali resorno ministrstvo načrtuje ureditev problematike stihijskega razvoja in slabe arhitekturne podobe stanovanjske gradnje, kar je značilno za Slovenijo?

Dovolite, da preden minister poda odgovor, pojasnim tudi razlog za postavitev tega vprašanja. Kot marsikateri moji kolegi generirajo svoja vprašanja zaradi interesa javnosti, je tudi mene spodbudil objavljen kar velik članek v enem od slovenskih častnikov, v katerem se, bi rekel, arhitekturna stroka nekako ponovno zbuja po letu 2007 – kar bom v obrazložitvi tudi dodatno pojasnil, zakaj navajam to letnico –, ko je bil v medresorsko usklajevanje vložen takratni predlog zakona o arhitekturi, ki je želel razrešiti odprta vprašanja, na katera želim s svojim poslanskim vprašanjem opozoriti; torej želel razrešiti marsikatero odprto vprašanje na področju arhitekture ali krajine Slovenije ali pa objektov sploh.

Zavedam se, da je problematika velika, more biti bo kdo pomislil ali rekel, mogoče tudi minister, da je torej vprašanje zastavljeno prepozno. Vsaj kar se mene tiče, krivda ni na moji strani, ker sem poslanec le sedaj. Dejstvo pa je, da se tako laična kot strokovna javnost zgražata, ne samo v Sloveniji pač pa tudi v marsikaterih drugih okoliških državah, ko se ugotavlja, da zakonodajalec v tem primeru torej odločevalec

potencialnih predpisov, ki bi lahko prinesli rešitve, ne reagira pri takšni stihijski ureditvi. Mogoče bi citiral tudi znanega arhitekta in predavatelja profesorja Reichenberga, ki je svoje razmišljanje strnil tako, da je vprašanje o barvi le povrhnji problem globalnega problema. Zato z veseljem pričakujem odgovor ministra. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Ambrožič.

Izvolite, minister.

SAMO OMERZEL: Spoštovana predsedujoča, hvala za besedo. Spoštovani gospod poslanec, hvala za vprašanje.

Najprej se bom obrnil na vaš komentar, da je morda prepozno. Sam verjamem, da nikoli ni prepozno, še posebej pri takšnih vprašanjih mislim, da se da zelo veliko narediti. Za to res zanimivo vprašanje in res zanimivo temo se vam zahvaljujem.

Zelo veliko Slovencev se sprašuje točno ta vprašanja, kot ste se vi, pri različnih objektih, na katere naletimo v tem prostoru. Prepričan sem, da sama politika urejanja prostora, in gradnja objektov seveda, je v tej smeri oziroma je to eden od zelo pomembnih ciljev, da si želimo skladno okolje, da si želimo urejeno podobo v tej državi. Seveda pa je treba upoštevati vse omejitve, ki v tem smislu tudi prihajajo. Zelo pomembno je, da se zavedamo zgodovinsko-kulturoloških momentov, ki na nek način definirajo podobo te naše dežele, in tudi ekonomskih učinkov, ki na nek način tudi vplivajo na to, kakšni so objekti, ki jih postavljamo v ta prostor, in seveda vse v okviru teh pristojnosti, ki pa so v temu momentu razdeljene med državo in lokalno skupnostjo oziroma občine.

Na tej točki je tudi treba poudariti, da ko govorimo o presoji arhitekturne značilnosti, je to en moment, ki je zelo subjektivne narave, in je na tem področju treba imeti zelo širok pogled na vse različne poglede in tudi različne poglede upoštevati.

Ko govorimo o pristojnostih, je zelo pomembno, da se zavedamo, da je pri predpisovanju samih pogojev država tista, ki predpiše, kateri so ti pogoji, medtem ko izvirna pristojnost je seveda na strani občin, ko govorimo o vsebinskem delu teh pogojev – torej, kako sami objekti izgledajo. Na tej točki sem v resnici zelo vesel, da sem dobil to vprašanje, ker smo v temu trenutku v fazi prenove celotnega procesa, ko govorimo o urejanju prostora in gradnji objektov, na drugi strani pa tudi zakonodaje, in bomo ta aspekt z veseljem upoštevali, pogledali, kaj so optimalne rešitve in se v tej smeri tudi posvetovali s stroko.

Bi pa želel svoje razmišljanje predvsem zaključiti v tej smeri, da ko govorimo o skladnosti objektov in prostora, je v zelo veliki meri zelo veliko prepuščeno osveščenosti tako nas kot državljanov, ki investiramo v naše domove, kot

tistih investitorjev, ki gradijo zahtevne objekte v tej državi. Mislim, da predvsem vsi skupaj, tako mi kot resorno ministrstvo na področju te politike, vsi Slovenci in vsi investitorji, v prvi fazi pa stroka, moramo delovati v tej smeri, da dvigujemo raven te osveščenosti in da dejansko vsi skupaj stremimo k temu, da objekti, ki se bodo postavljali v temu prostoru, v tej državi, res gredo v tej smeri skladnosti, upoštevanja vseh okoliščin prostora, kamor se ta objekt umešča, in da je ta objekt skladen z ostalim, kar vse v temu prostoru obstaja.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, minister.
Izvolite, gospod Ambrožič.

BORUT AMBROŽIČ (NeP): V bistvu sem želel izreči zahvalo ministru za spodbudni odgovor. Upam, da bo v prihodnjih mesecih ali letih resnično ta pot stroke, skupaj z zakonodajalcem šla skladno ali pa vzporedno.

Kot primer dobre prakse, vsaj kar se barvnih lestvic tiče, pa je mogoče ob tem izpostaviti primer občine Nova Gorica, ki je nekako, kot je že sam minister povedal, z lokalno iniciativo, lahko bi rekli mogoče družbeno odgovorno, nekako že pilotsko začela s tem razmišljanjem, kaj je primerno glede na tradicijo in kulturološke značilnosti tega kraja nanesti, po domače povedano, na fasade objektov. Malo v šali, malo zares sem pred leti že razmišljal, da je mogoče razlog za tako pisano krajino v Sloveniji ravno cena teh kričečih barv. Ampak, kolikor sem se pozanimal, je ravno obratno.

Zato je mogoče res vloga zakonodajalca, da na nežen način opozori vse nas, kaj lahko v prostor postavimo. Hvala lepa za odgovor.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Marko Pavlišič ima vprašanje za ministra za kmetijstvo in okolje mag. Dejana Židana. Izvolite.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Spoštovani gospod minister, 15. novembra leta 2012 je Vlada Republike Slovenije sprejela Uredbo o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstvo okolja, v kateri je določen način, kako se oblikujejo cene oskrbe s pitno vodo, odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode in ravnanje s komunalnimi odpadki. Nova cena se določa preko elaborata, katerega sestava je določena v uredbi. Ena izmed točk elaborata je tudi primerjava predlaganih cen s cenami na primerljivih območjih. To omogoča primerljivost cen v neki občini s cenami v primerljivih občinah. Občani lahko na ta način primerjajo storitve in cene gospodarskih javnih služb, s tem pa lahko tudi lažje primerjajo in ocenijo delo župana in občinskega sveta v smislu, ali le-ti delujejo v

interesu občank in občanov, ali morda v kakšnem drugem interesu.

V prehodnih določbah je določeno, da mora ministrstvo določiti primerljiva območja in tudi povprečne cene na teh območjih v dvanajstih mesecih od uveljavitve uredbe. Uredba je pričela veljati s 1. 1. 2013, se pravi, se je rok za oblikovanje skupine primerljivih območij iztekel z lanskim letom.

Kako kaj napredujete s tem delom in kdaj bodo ti koristni podatki na voljo vsem občanom in občankam, državljanom in državljkam?

Skratka, uredba je v veljavi že nekako eno leto:

Ali ste pri izpolnjevanju te uredbe naleteli na kakšne težave?

Ali predvidevate kakšne spremembe?

Kako ste sicer zadovoljni s to uredbo in izvajanjem te uredbe v praksi?

Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Spoštovani poslanec, hvala za vprašanje.

Kakor ste pravilno povedali, na podlagi Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, je potrebno oblikovati skupine primerljivih območij in za posamezna primerljiva območja izračunati povprečno potrjeno obračunsko in zaračunano ceno in potem te povprečne vrednosti izračunati ločeno za javno infrastrukturo in za ceno izvajanja javne službe.

Ministrstvo je že pripravilo podatke za oblikovanje primerljivih območij, ki morajo glede na določila uredbe temeljiti na geografskih, poselitvenih in oskrbovalnih značilnostih območij. Podatke za izračun povprečnih vrednosti ter podatke za oblikovanje primerljivih območij je ministrstvo pridobilo na podlagi poročanja izvajalcev javne gospodarske službe, ki poročajo v sistem izvajalcev javne službe varstva okolja, kar se nahaja tudi na spletni strani. Primerljiva območja in povprečne cene izračunavamo v sodelovanju z Uradom Republike Slovenije za makroekonomske analize in razvoj, glavna težava, ki je tudi razlog dosedanji zamudi, pa je pomanjkljiva kvaliteta poročanja izvajalcev. Naveden je tudi glavni vzrok za zamudo, iz istega razloga pa žal v prve analize ne bodo mogle biti zajete vse občine. Pričakujem pa, da bo izračun zaključen najpozneje predvidoma v začetku februarja, to je sedaj, za vse navedene javne službe, in sicer: obdelava določenih vrst komunalnih odpadkov in odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov, za oskrbo s pitno vodo, za zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov in odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode. Takoj nato, ko se mi izroči ta izračun, ga nameravamo poslati zainteresiranim združenjem občin in izvajalcem

javne službe in če ne bo prišlo do večjih nasprotovanj, načrtujemo javno objavo rezultatov najkasneje v marcu 2014. Javna objava rezultatov pa bo končno omogočila, da se elaborati, ki jih delajo posamezne javne službe za občinske strukture, ki so izvirno pristojne, da v končni fazi določijo ceno, da bodo lahko upoštevale tudi primerljive podatke po območjih na podlagi Slovenije.

Torej, dovolite še enkrat, da vam povem časovnico. Podatki so v bistvu pripravljene in bodo predvidoma v začetku februarja posredovani zainteresiranim, to so lokalne skupnosti in izvajalci javne službe. Prav je, da se jim da nekaj tednov časa, da odreagirajo, če ugotovijo kakšno pomanjkljivost in potem z objavo to postanejo uradni podatki; in to bo predvidoma marca. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za odgovor. Samo, da bo to popolnoma jasno; se pravi, nekako z začetkom februarja lahko pričakujemo določitev teh primerljivih območij, ki se potem uporabljajo tudi v elaboratih za določanje cene. Bi pa tukaj vprašal še eno zadevo in sicer, v 5. členu te uredbe je določeno, da se cena določi z elaboratom in se predloži v potrditev pristojnemu občinskemu organu, po navadi je to občinski svet.

Ali to lahko razumemo, da je občinskemu svetu treba predložiti elaborat za potrditev cene ali je dovolj, da se predloži le cena na osnovi elaborata, ki je pa potem, recimo, tajni dokument?

Kakšno je vaše mnenje glede tega?

Ali je dopustno, da občinski svet potrdi ceno, ne da bi mu bil predložen elaborat?

Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite, minister.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Spoštovani!

Ker gre za javne zbirke podatkov za javne gospodarske službe, ki jih opravljajo večinoma podjetja, ki so celo v javni lasti, torej v lasti posameznih lokalnih skupnosti ali združenj lokalnih skupnosti, je povsem jasno, da pričakujemo, da bodo tudi izračuni predstavljeni, kakor tudi, da bo predstavljena primerjava z referenčnimi vrednostmi po Sloveniji.

Dovolite pa, da še na nekaj odgovorim, kar je mogoče bilo podvprašanje. Pogosto se je te dni pojavilo vprašanje, ali bi morali preko vladne uredbe predpisati enotno ceno za komunalne storitve, takšno ali drugačno, po državi. Osebo temu zelo nasprotujem, saj to bi pomenilo tudi socializacijo negospodarnega ravnanja, kjer je bilo prisotno. Tako tega verjetno ne smemo dopustiti. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

S tem smo končali prvi krog vprašanj in prehajamo na drugi krog, v katerem bo prvi zastavil vprašanje gospod Janez Ribič ministru za kulturo, doktor Urošu Grilcu.

Izvolite, gospod Ribič.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo. Spoštovana podpredsednica Državnega zbora, spoštovani ministri, poslanci in poslanci!

Mestna občina Maribor je lani oktobra prijavila projekt obnove vzhodnega dela Mariborskega gradu na tretji javni razpis Ministrstva za kulturo za razvojne investicije v javno infrastrukturo. Med 57 prijavljenimi projekti je komisija izbrala 6 projektov. Rezultati so bili objavljeni 17. decembra 2013. Mariborski projekt je bil s 85 točkami uvrščen na 3. mesto med izbranimi projekti, 6 dni pozneje je ministrstvo izdalo sklep, s katerim je vlogo Mestne občine Maribor za sofinanciranje omenjenega projekta zavrnilo, ker je bilo ocenjeno število točk za projekt le 75 točk. Spoštovani gospod minister, zato vas sprašujem:

Zakaj ste vplivali ali spremenili odločitve komisije?

Drugič. Za medije so na vašem ministrstvu pojasnili, da bo Mariborska občina lahko v bližnji prihodnosti našla nove možnosti dokončanja obnove.

Kaj konkretno ste mislili s tem?

Ali se vam ne zdi, da ste krepko prekoračili svoja pooblastila, saj je omenjeni projekt vključen v Nacionalni program za kulturo 2014–2017 in sodi med vrednostne projekte občin, ki presegajo lokalni pomen?

Mestna občina Maribor je sprožila upravni spor zaradi nedodelitve sredstev.

Kaj boste storili v primeru, da Upravno sodišče Republike Slovenije odloči v prid Mestne občine Maribor?

Prosim za odgovore.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Grilc, izvolite.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovana predsedujoča, spoštovani poslanec, spoštovani zbrani vseh pet poslancev! Hvala lepa za vprašanje.

Naj takoj poudarim, da se pri svojem delu na ministrstvu dosledno držim stališča, da se odločitev, predlogov strokovnih komisij ne spreminja. Temu sledim in ste lahko tudi v medijih brali pri različnih postopkih, naj gre za financiranje javnih kulturnih programov, kulturnih projektov, naj gre za odločitve o imenovanju ali razreševanju direktorjev javnih zavodov, to stališče sem dosledno zagovarjal tudi pri vprašanju glede Prešernovih nagrad. Še več, poslanci ste tik pred zaključkom leta sprejeli novelo krovnega Zakona o kulturi, kjer se je na moj predlog izrecno uzakonilo določilo, po katerem minister nima več diskrecijske pravice,

ampak mora pri svojih odločitvah dosledno slediti predlogom strokovne komisije. Seveda lahko zahteva ustrezna pojasnila, ne more pa nikakor odločiti drugače.

Kot smo že pojasnili, mi je zelo žal, da je do zapleta pri tem razpisu prišlo, in v našem delu je včasih tako, da moramo priznati tudi napake. V tem primeru je ministrstvo storilo dve napaki, dve očitni napaki. Prvič, objavljeni so bili rezultati razpisa, še preden so ti rezultati sploh postali rezultati. Objavljen je bil prednostni red prijavljenih projektov, še preden so bili sploh podpisani sklepi o izbiri in še preden so ti sklepi dobili polno veljavo. Da je bila ta napaka pravzaprav še hujša, se je ugotovilo to, da je strokovna komisija, ki je vloge ocenjevala, povsem napačno, očitno napačno, ocenjevala enega izmed kriterijev, in sicer multiplikacijski učinek projekta na razvoj širšega okolja pri segmentu vpliv projekta na razvoj kulture kot razvojnega dejavnika občine, regije. Ocenjevala ga je popolnoma neenotno, pomanjkljivo, na osnovi matematične formule glede naraščanja števila obiskovalcev v posameznem projektu, ne pa vsebinsko, kar ta kriterij tudi edini je.

Na ministrstvu smo to napako ugotovili pri parafiranju sklepov o odločitvah o sofinanciranju ali o zavrnitvah sofinanciranja. Ugotovili smo ga skozi preglede pri finančni, pravni službi in na generalnem sekretariatu. Ko sem bil s tem seznanjen, sem sklical strokovno komisijo, kjer smo natančno pregledali, kaj in kako je strokovna komisija delala. Strokovna komisija je sama ugotovila in soglašala, da je storila napako. Da povem plastično; če je prvi kriterij, ki je izrazilo vsebinski in govori o tem, da projekt izboljšuje pogoje za dejavnost obstoječim dejavnostim v okviru prijavljenih projektov, da je naslednji segment kriterija povezovanje različnih področjih kulturnega ustvarjanja in da je zadnji, najvišji segment tega kriterija uvajanje novih trendov v kulturni ustvarjalnosti, potem je jasno, da ta kriterij ne more temeljiti na matematični formuli. Pogledali smo tudi ostale kriterije in ugotovili, da teh napak ni bilo, saj so bili ostali kriteriji jasni in bili ocenjeni glede na nedvoumno izkazana dokazila, kot jih je zahtevala razpisna dokumentacija; denimo, izjave o sodelovanju s kulturnimi institucijami, sodelovanje z gospodarskim sektorjem, dokončanje projekta, rok dokončanja projekta, zaveze prijaviteljev, denimo, glede novih delovnih mest. Zato sem komisiji naložil, da vloge ponovno pregleda in jih ustrezno točkuje, skladno s kriteriji, ki nedvoumno izhaja iz objavljenega razpisa.

Zaradi ugotovitev o neenotni rabi merila je komisija še enkrat točkovala vse prispele vloge in novo točkovanje je seveda spremenilo vrstni red projektov. Trije projekti, ki so bili v objavljenih rezultatih umeščenih v financiranje, so iz njega izpadli, trije so bili umeščeni naknadno.

Glede vprašanja o Nacionalnem programu za kulturo. V času objave razpisa to še ni mogel biti ustrezen pravni akt, ker še ni bil sprejet. To

obžalujem, lahko bi na podlagi sprejetega Nacionalnega programa za kulturo razpis naredili dosti bolj usmerjen, dosti bolj skladen tudi s kulturno politiko, ki jo zasledujemo.

Glede na vprašanje o upravnem sporu poudariti, da so sedanji sklepi takšni, da bodo, po moji presoji, seveda prestali upravni spor. V vsakem primeru pa bomo spoštovali odločitev sodišča. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa ministru dr. Grilcu.

Želite še besedo, gospod Ribič? Izvolite.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala.

Sedaj odgovarjate eno, dela se pa drugo.

Kako so lahko bili rezultati objavljeni že prej, kot je bilo odločeno?

Na osnovi česa je nekdo poročal, kot je pač poročal?

To se mi zdi na nek način zavajanje. Rad bi pa dejal, da trenutno je ali pa se dogaja po mojem mnenju največja centralizacija v času samostojne države Slovenije. Na vseh področjih! Na področju kulture pa imam občutek še najbolj. Če se samo spomnim, kakšno je naše mariborsko gledališče! Ne vem, če ste kdaj šli pogledat, v kakšnih razmerah delajo zaposleni. Vesel bi bil, da bi se zavedali, da morate postati minister vseh Slovencev, ne pa samo Ljubljanec. To pretakanje denarja nazaj iz Maribora v Ljubljano moram reči, da je vsega obsojanja vredno. Sprašujem, kdo je tako vpliven, da lahko spremeni odločitev čez noč. Moram reči, da me skrbi in da me je strah. Strah predvsem zaradi tega, ker tudi naša poslanka, gospa Potrata kot predsednica odbora, ne obsoja takšnega početja. Če smo tako daleč, upam, da ima pod dobrim nadzorom celotno področje in se nič ne zgodi, je res to na nek način lahko tudi nova afera v tej vladi.

Bili ste direktor Urada za kulturo na Mestni občini Ljubljana, od koder ste prišli na Ministrstvo za kulturo. Bili ste ustanovitelj Lutkovnega muzeja na Ljubljanskem gradu, za kar bi se naj sedaj porabil ta denar, ki je bil preusmerjen nazaj v Ljubljano. Vi bi se morali najmanj izločiti iz postopka v tem primeru. Ampak o tem naj sodijo drugi ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Toliko za tokrat.

Gospod dr. Grilc, minister, izvolite.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovani, hvala lepa.

Tudi sam se sprašujem, kako je mogoče, da se je na ministrstvu, ki je sicer znano po zelo natančnem, zelo transparentnem vodenju postopkov, zgodilo to, kar se je zgodilo. Moral sem tudi ukrepati in ustrezno sankcionirati pristojne uslužbenke. To je dejstvo. Hkrati pa

moram poudariti, da je očitek o centralizaciji precej nenavaden.

V okviru Nacionalnega programa za kulturo smo z občinami vzpostavili izredno konstruktiven in vsebinski dialog. Veste, da ste poslanci sprejeli Nacionalni program za kulturo, ki vključuje vse večje in pomembnejše investicije v kulturno infrastrukturo in v spomenike lokalnega, državnega pomena, ki presegajo zgolj občinsko raven. Še več, Ministrstvo za kulturo je v letu 2013 izvedlo kar nekaj izredno pomembnih podpor preko javnih razpisov lokalnim skupnostim. Naj omenim Kulturni dom Črna na Koroškem, Kulturni dom Gornji Petrovci, Dom kulture Razkrižje, Kapelo sv. Florjana, ki je v lasti občine Ljutomer. Naj omenim, tudi vse tiste investicije v lokalne spomenike: Kozano – Ambient hiš Kozana, Brežice – stara osnovna šola, Dvor pri Polhovem Gradcu, Šentjošt nad Horjulom, Kamnik – hiša Novi trg, Koper, Kostanjevica na Krki, Brdo pri Kranju in tako naprej, da ne naštevam. In seveda tudi hiši Maribor, Koroška 2 in Koroška 4, ki sta oba spomenika lokalnega pomena, Zgornji Tuštanj, Portorož – skladišče soli, Solčava – cerkev Marije Snežne, Vitanje – cerkev sv. Petra in Pavla, Limberg pri Novi Gorici, grad Limberg in tako naprej. Kje je tukaj Ljubljana? Ljubljana je na zadnjem razpisu kandidirala s štirimi projekti in z enim je prišla med šest najvišje ocenjenih projektov, poleg Pirana, poleg Šmarjeških Toplic, poleg Krškega, poleg Šentjurja, kot sem ga pač omenil

Mislím, da vam samo to, kar sem naštel, govori o tem, da o kulturi nikakor ne moremo govoriti o centralizaciji. To, kot ste navajali, da sem bil direktor, da sem bil ustanovitelj, ne drži niti terminološko niti dejansko. Vsekakor pa smo z Nacionalnim programom za kulturo jasno začrtali, kje so prioritete na investicijskem polju v prihodnje in temu bomo z javnimi razpisi tudi sledili. Verjamem, da glede na to, kako močno je Maribor vključen v Nacionalnem programu s številnimi projekti, od umetnostne galerije, od pekarn, knjižnice in tudi pokrajinskega muzeja, da bomo zlasti v okviru evropskih sredstev našli ustrezno podporo ... / znak za konec razprave/

PODPREDSIEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Ribič, izvolite.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Na podlagi 246. člena Poslovnika Državnega zbora predlagam, da se opravi razprava v Državnem zboru o vrednotenju posameznih projektov, o komisijah, o vrednotenju upravičenosti posameznega projekta in tako naprej. Rad bi tudi dobil:

Ali mi lahko pisno razkrijete napake in točkovanje vseh vlog in jih utemeljite?

Namreč, te stvari marsikoga zanimajo. Rad bi dejal, da smo se v mojem 17-letnem stažu županovanja vedno prijavljali na razpise za obnove kulturnih domov, izbrani pa nismo bili nikoli. 17 let, pa nikoli! Vedno je manjkala točka

ali pol, da so bila sredstva dodeljena komu drugemu.

Seveda me tudi zanima:

Ali ste podali predlog za zadržanje teh sredstev? Če Mestna občina Maribor dobi upravni spor zaradi nedodelitve sredstev, sredstva pa bodo že porabljena:

Kaj boste storili v tem primeru?

Vem, da sedaj ne morete odgovoriti, zato bi bilo dobro, da napravimo razpravo v Državnem zboru, ne samo o konkretnem primeru, ampak tudi o teh razpisih, o tem točkovanju. Kajti, vsi tisti, ki prihajamo z drugega konca v ta center Slovenije, imamo občutek, da smo nekako vedno prepeljani preko vode, pa z bistrim očesom lahko vidite razliko med Mestno občino Maribor in Mestno občino Ljubljana, pa tudi med posameznimi območji in občinami. Zato je prav, da bi se o teh stvareh pogovarjali tudi v Državnem zboru, zato pričakujem, da boste tudi poslanke in poslanci koalicije jutri podprli, ko bomo glasovali, da bi takšno razpravo tudi imeli v Državnem zboru. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Ribič, za vaš predlog, o katerem bomo, kot sami ugotavljate, odločali v okviru glasovanj.

Na vrsti pa je z vprašanjem za ministra za notranjem zadeve dr. Gregorja Viranta gospod Zvonko Lah. Izvolite.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa za besedo, gospa predsedujoča. Spoštovana ministra!

Gospod minister, ob priložnosti, ko ste z zanosom govorili, kako boste zmanjšali število občin, vas je novinar vprašal tudi, ali boste ob varčevalni politiki vzeli tudi kaj sredstev občinam, pa ste rekli, da ne, da občinam ne bo nič vzeto, ker rabijo za izvedbo raznih investicij. Vendar ni tako.

Verjamem, da boste rekli, da morajo tudi občine deliti usodo ostale države, vendar naj vam povem, da ste že v Zakonu o izvajanju proračuna vzeli za leto 2014 oziroma ste preplovali investicijska sredstva po 21. členu, ki so bila razdeljena na osnovi indeksa razvojne ogroženosti, to se pravi, bolj razvojno ogroženim občinam več in bolj razvitim občinam manj. Za leto 2015 pa to kar ukinjate. Naj povem, da to za nekatere občine predstavlja kar precejšen odstotek vseh prihodkov, recimo za občino Ilirska Bistrica 9,2 %, Bovec 19,3 %, Solčava 23, za večje občine, kot je Mestna občina Ljubljana, samo 0,4 %, Trzin 0,6 %, Šempeter, Vrtojba 0,9 %. To se pravi, da jemljete več razvojno šibkejšim občinam in puščate več bolj razvitim občinam. Poleg tega je še davek na nepremičnine, kjer občine dobijo nazaj samo toliko, kot so pobrale NUSZ; vemo, da so podeželske občine manj pobrale NUSZ, morajo pa plačati še davek za svoje objekte in v marsikateri podeželski občini bodo dobili samo

20 % tistega, kar bodo občani plačali davka za nepremičnine. Samo 20 % naj bi prišlo nazaj. Poleg tega še se pripravljata Zakon o financiranju občin, nov, kjer se tudi favorizira bolj gosto naseljene občine in manj tiste, ki imajo večje površine, več infrastrukture, predvsem ... /znak za konec razprave/

Zanima me:

Zakaj ste, minister, to dopustili?

Takrat ste tudi sami povedali, da imajo toliko projektov občine in take naloge, da ta sredstva nujno potrebujejo ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa za vprašanje.

Dr. Virant, izvolite.

DR. GREGOR VIRANT: Hvala lepa.

Danes je to edino poslansko vprašanje, naslovljeno name, iz česar sklepam, da tudi opozicija postaja zadovoljna z mojim delom, pa še to, ki ste mi ga zastavili, je v bistvu vprašanje za ministra za finance, ker se nanaša na Zakon o izvrševanju proračuna in ne na Zakon o financiranju občin, ki je v moji pristojnosti; ampak ne glede na to.

Meni je bilo pred časom zastavljeno vprašanje, ali bomo Zakon o financiranju občin spreminjali v to smer, da bo zmanjšal sredstva za občine, konkretno primerno porabo. Rekel sem, da ne, in sem se tega tudi držal. Tega zakona nismo spreminjali, nismo predlagali nobene takšne rešitve in tudi sedaj česa takšnega ne načrtujemo. Tako da če imate kakršne koli informacije v zvezi s tem, niso pravilne, ne bomo spreminjali ZFO v to smer, da bi se kakor koli nižala primerna poraba za občine. Se bo pa šlo v bolj celovito reformo sistema financiranja občin, potem ko bomo videli, kakšen je učinek davka na nepremičnine za slovenske občine. Takrat bo pa na splošno potrebna celovita reforma sistema financiranja občin, ki se je pokazal kot ne ravno najboljši. Imamo analize, ki kažejo, da so nekatere občine finančno podhranjene, nekatere so pa finančno nekoliko privilegirane. Če bi tukaj vlekli neke korelacije, bi lahko rekli, da so manjše občine finančno v boljšem položaju kot pa večje občine, še posebej v slabem položaju so pa tiste občine, ki imajo veliko otrok za vrtce in šoloobveznih otrok, ker vrtci in osnovne šole predstavljajo najvišji strošek in so te občine finančno zelo, zelo podhranjene.

Kar se tiče sredstev za sofinanciranje investicij, ta sredstva so bila v Zakonu o financiranju občin določena v višini 6 % kot neko ciljno stanje. Še leta 2007 in leta 2008 je bilo to 3 % celotne skupne primerne porabe občin, potem je bil pa načrt, da se to v naslednjih letih povišuje, tako da bi bilo v letu 2011 5 % pa v letu 2012 6 %. Ampak potem je seveda udarila gospodarska kriza in je bilo treba ta procent prilagoditi. Prva prilagoditev je bil narejena že v letu 2011, ko je bilo to znižano na 4 % skupne

primerne porabe občin, v letu 2014 in 2015 pa znižano na 2 % skupne primerne porabe občin.

Tako kot ste že sami ugotovili, je bilo treba pri teh sredstvih, tako kot na mnogih drugih postavkah, državni proračun prilagoditi realnosti, čeprav za tistega, ki potem manj dobi, seveda to ni niti najmanj prijetno. Treba je pa poudariti, da to niso edina državna sredstva za sofinanciranje občinskih investicij, tukaj so še sredstva, ki jih na razpisih dodeljujejo posamezna ministrstva, in tukaj so še sredstva iz državnega proračuna za sofinanciranje tistih investicij, pri katerih občine pridobijo sredstva strukturne in kohezijske politike Evropske unije. Država tukaj priskoči s svojim deležem za sofinanciranje tako imenovane lastne udeležbe.

Če pa primerjamo, kako se gibljejo proračuni občin in proračuni države v zadnjem obdobju, pa lahko ugotovimo, da je od leta 2008 do leta 2013 indeks državnega proračuna samo 91 %, se pravi, da se je državni proračun v tem času kar znatno znižal, medtem ko je indeks občinskih proračunov za isto obdobje 107 %, kar pomeni, da so občinski proračuni v primerjavi z drugimi javnimi blagajnami v navedenem obdobju rasli.

Ne želim saditi rožic, da je za občine situacija ugodna, ker ni. Gotovo bi bili vsi bolj veseli, če bi bilo več denarja za sofinanciranje investicij, ampak trenutno je realnost takšna. Vsi upamo in pričakujemo, da se bo začela gospodarska rast s koncem letošnjega leta, da bomo imeli naslednje leto gospodarsko rast in potem bomo spet lahko seveda razmišljali o povečanju deleža teh sredstev za investicije v občine.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa ministru.

Izvolite, gospod Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Minister, že, že ampak tudi prej je kolega Židan rekel, da ni pristojen za določene odgovore, da je to od ministra za finance. Ampak vi ste resorno ministrstvo za lokalno samoupravo in v ustavi vsa zakonodaja, ki se tiče lokalne samouprave, mora biti sprejeta tudi tako, da je lokalno samouprava seznanjena in da sodeluje. Nacionalna združenja, ki jih imamo, in vi ste tisti, ki bi moral zagovarjati interes občin v Vladi.

Naj še povem, da pri davku na nepremičnine, kot ste prej tudi vi omenili, da bo treba videti, kakšni bodo učinki, vam vnaprej povem, da to, da država pobira davek na nepremičnine 3 leta in nazaj vrača tak znesek, kot so ga pobirale prej z NUSZ, je zelo nepravilno. Za primer, občina Velenje je pobirala za približno 7 milijonov NUSZ, davka bo pobrala pa 4 milijone. Davka bi ji pripadalo nazaj polovico – 2 milijona, dobila bo pa sedaj 6 milijonov in pol, ker se odšteje še davek, ki mora plačati za svoje premoženje. Se pravi, sedaj bo dobila nazaj od države več kot še enkrat več, kot bodo občani plačali davka. Ampak ne od države, od tistih

podeželskih občin, ki bodo pobirale pa bistveno več, kot bodo sedaj dobile nazaj. To je krivično in to tri leta, v teh letih krize!

Tista sredstva, za katere pa ste prej omenili, da država še da iz proračuna zraven kohezijskih sredstev, pa naj vam povem, da mora pripraviti občina že projekte, gradbena dovoljenja, da ima že stroške in zagotoviti še svoja lastna sredstva, drugače jim tudi ta sredstva nič ne koristijo.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Želite še besedo, doktor Virant?

DR. GREGOR VIRANT: V debato o davku na nepremičnine se ne bi spuščal. To je res nekaj, kar prepuščam kolegu ministru Čuferju.

Glede zmanjšanja sredstev za investicije, sem vam povedal, ne bom se nič izgovarjal, tudi sam v Vladi temu nisem nasprotoval, ker sem vedel, da mora Ministrstvo za finance sestaviti proračun za leto 2014 in 2015 tako, da bo sledilo načrtu javnofinančne konsolidacije, se pravi, da se nam bo primanjkljaj nižal. Mi moramo odpraviti primanjkljaj državnega proračuna, ker če tega ne bomo naredili, vemo, da vsak primanjkljaj financiramo z zadolževanjem. Višji, kot bo javni dolg, več obresti plačujemo in mislim, da se vsi skupaj strinjamo, da moramo ta začaran krog prekiniti. Da moramo lepo postopoma uravnotežiti proračun in javno zadolžitev začeti tudi zmanjševati – torej na ta način, z uravnoteženjem proračuna, pa s prodajo državnega premoženja. Tukaj mislim, da smo na sorodnih stališčih, zato da bomo v naslednjih letih javne finance manj obremenjevali z obrestmi. Če pogledate, v letošnjem letu bomo eno milijardo dali samo za obresti. Če ne bi bili tako zadolženi, bi imeli brez obresti uravnotežen proračun. Ali pa če bi imeli isti primanjkljaj, bi lahko eno milijardo več porabili za marsikaj drugega: za šolstvo, zdravstvo, investicije, mostove in vse ostalo. Tako da – tako pač je. Zdaj smo v nekem obdobju, ko smo vsi skupaj – politika ki je trenutno na oblasti, pa tudi v opoziciji – v bistvu je naša glavna odgovornost, da to silno zadolženost zmanjšamo. Zato je treba gledati na to, da se držimo začrtanih primanjkljajev. Med drugim je to pomenilo zamrznitev pokojnin, med drugim je to pomenilo zamrznitev socialnih transferjev, med drugim je to pomenilo znižanje plač v javnem sektorju. Vsi to dobro vemo in tudi občine so bile, žal, tega deležne. Kot sem pa že rekel, če bomo imeli gospodarsko rast – in mislim, da vsi lahko z optimizmom verjamemo, da jo bomo spet dobili nazaj, da bo gospodarstvo začelo rasti –, bomo pa lahko razmišljali tudi o več investicijah v občinah.

Je pa še druga stvar, ki se mi zdi pomembna. Z reprezentativnimi združenji občin smo se dogovorili, da nam posredujejo vse svoje predloge za spremembe zakonov in podzakonskih predpisov, ki bi jim poenostavili poslovanje in znižali stroške tam, kjer so pa nepotrebni. Recimo to, da mora občina na 5 let

menjati vodomer, ki ima 10 letno garancijo. Samo eno tako neumnost sem omenil, je pa tega veliko. Zdaj bomo mi to zbrali in potem bodo resorji vsak na svojem področju šli v akcijo in v doglednem času to počistili.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Z nekaterimi stvarmi se strinjam z vami, vendar tudi evropska sredstva moramo počrpati, bi bila pa največja neumnost, da pustimo kakšno milijardo naših sredstev v Evropi. Veliko projektov, teh projektov so pripravile občine, imajo celo gradbeno dovoljenje, imajo celo izbrane izvajalce in v proračunu za leto 2014 tudi predviden lastna sredstva. Proračuni so bili sprejeti v lanskem letu, sedaj pa morajo izpeljati rebalans v proračunu, zniževati ta sredstva in ugotavljajo, da ne bodo mogli zagotoviti teh lastnih sredstev in verjetno ste takrat vi mislili tudi na to, ko ste rekli, da se ne bo občinam nič vzelo. Tukaj so problemi, ker tudi Vlada oziroma ministrstvo kot posredniška telesa ugotavljajo na svojem področju, da občine pač jamrajo, da bodo težko zagotovile lastna sredstva, da se v tej finančni perspektivi 2014 in 2015, ko jemljete ta sredstva, izvedejo in poplačajo ti projekti. V tem velik problem in kolikor vem, bo ministrstvo pozvalo tudi vse občine, da se prešteje. Mislim, da tukaj bo še večja škoda, kakor da se tukaj jemlje par milijonov, tam pa zaradi tega ostane milijarda. Mislim, da je treba to pogledati.

Strinjam pa se, da ti problemi, ki jih imajo občine – jaz sem bil 13 let župan, pa vem, da 30 % birokratskih stvari je čisto odveč občinah ne in bi se tudi marsikakšen bolj pameten delo opravilo tisti čas, ko občinski delavci opravljajo razna poročila in evidence, ki se po navadi najmanj duplirajo zavoljo nekih uradnikov. Strinjam se, ampak mislim, da so občine tiste, ki veliko naredijo za razvoj: pripravijo podlago za razvoj gospodarstva, industrijske cone, razvojna središča, imajo projekte pripravljene, pa nimajo denarja, da bi jih komunalno opremili. Z državnimi infrastrukturnimi projekti sigurno ni takega učinka in ni trajnih delovnih mest, so samo začasna za čas, ko se praktično ta investicija izvaja.

Zato misli, da ni pametno jemati denarja tistim, ki so – sedaj to priznajo vsi – najbolj gospodarno delali s tem denarjem in največ postorili. Poleg tega pa je država obljubila Evropi, da bo do leto 2017 prečistila odpadne vode, da bo naredila centre za ravnanje z odpadki. Projekti so pripravljene, denarja pa ne bo za to izvedbo – in kdo bo na koncu plačal kazen? Verjetno ne država, ampak uporabniki, občani.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Lah.

Smo razumeli, da želite predlagati, da razpravljamo o odgovoru ministra. O tem bomo odločali v okviru glasovanj jutri.

Sedaj pa je na vrsti gospod Andrej Čuš. Vprašanje za ministra za kulturo, dr. Uroša Grilca.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala lepa. Dober večer še vsem prisotnim, gospoda ministroma! V Resoluciji o nacionalnem programu za kulturo 2014–2017 se na področju medijev zavzemate oziroma se zavzemamo za kakovostno ter raznoliko medijsko krajino. Ker ste verjetno pred pripravo strategije in pred spremembami zakonodaje na področju medijev, tako kot so to storile vse druge evropske države, zagotovo opravili analizo stanja na trgu in na osnovi katere ste se odločili za spremembo zakonodaje, bi vas prosil za nekatere podatke, ki jih take analize običajno vsebujejo. Namreč, predlogu, ki ste ga objavili, ta analiza ni bila priložena.

Tako bi vas prosil za nekaj odgovorov na vprašanja:

Kje je Ministrstvo za kulturo, recimo, objavilo analizo stanja v slovenskih medijih?

Če analiza ni objavljena:

Zakaj ni objavljena in kje se jo lahko dobi?

Če pa analiza sploh ni narejena:

Zakaj potem ministrstvo pripravlja spremembe zakonodaje, če se sploh ne pozna trenutnega stanja v slovenskih medijih?

Glede na to, če hočemo vedeti, kaj pomeni, da to poznamo ali da se pozna stanje v slovenskih medijih, pa bi morali vedeti vsaj naslednja področja:

Koliko novinarjev je redno zaposlenih v nacionalnih medijih?

Koliko novinarjev je zaposlenih v lokalnih medijih?

Kakšna je, recimo, povprečna neto plača novinarja?

Koliko novinarjev dela preko s. p. v posameznih medijskih branžah?

Kolikšen delež poslušalcev oziroma gledalcev imajo lokalni status posebnega pomena?

Koliko denarja potrebujejo mesečno lokalni mediji, da lahko sploh izpolnjujejo svoje poslanstvo?

Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Dr. Grilc, izvolite.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovani gospod poslanec, hvala lepa za zelo tehtna vprašanja, za katera moram sicer reči, da prihajajo nekoliko preuranjeno.

V Resolucijo o nacionalnem programu za kulturo 2014–2017, ki je bila praktično z vsemi glasovi Državnega zbora sprejeta konec leta 2013, smo napovedali celovito prenovo medijske zakonodaje, tako Zakona o medijih kot Zakona o Radioteleviziji Slovenija, ki bo temeljila

na nacionalni strategiji, strateškem analitičnem dokumentu, ki bo na podlagi analize obstoječega stanja podal tudi smernice za razvoj medijske krajine v Sloveniji, ter kot rok za izvedbo teh ciljev določili leto 2014. Pravilno ugotovljajte, takšne analize doslej ni bilo narejen, res pa je, da nacionalni program vključuje med svojimi kazalci kar nekaj podatkov, o katerih sprašujete, tako o zaposlenih v medijskih hišah kot tudi število in strukturo medijev posebnega pomena. To so tisti kazalci, ki že sedaj omogočajo spremljati stanje v slovenski medijski krajini.

Na Ministrstvu za kulturo v zadnjih mesecih intenzivno zbiramo relevantne statistične podatke o medijih, vseh pa seveda še nimamo zbranih. Dokler nimamo celovite analize zaključene, je tudi ne moremo javno podati.

Glede teh podatkov je treba omeniti tudi to, da lahko ministrstvo pridobi le tiste podatke, ki so javno dostopni, ki so del javnih evidenc ali za pridobitev katerih obstaja ustrezna pravna podlaga. Podatki, denimo, o katerih sprašujete v svojem vprašanju, o prihodkih medijev iz naslova oglaševanja večinoma predstavljajo poslovno skrivnost, zato je njihovo razkritje zgolj stvar dobre volje gospodarskih družb, v katere so mediji organizirani.

Kar se tiče izračuna, denimo, praga rentabilnosti za posamezne vrste medijev in stroškov produkcije posameznih vsebin, je prav tako potrebno poudariti, da so skladno s pravico do svobodne gospodarske pobude takšna vprašanja v pristojnosti izključno izdajateljev medijev oziroma njihovih lastnikov. Ministrstvo seveda mora predvsem zagotavljati ustrezen zakonski okvir za izvrševanje svobode izražanja in uresničevanje javnega interesa na področju medijev.

V svojem vprašanju se sklicujete tudi na posamezne določbe Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, in sicer glede področja samoregulative oziroma koregulative ter pobude i-2010. V zvezi s tem naj pojasnim, da se omenjena direktiva nanaša le na en del medijskega prostora, in sicer na področje regulacije televizijskih programov oziroma avdiovizualnih medijskih storitev, in da je bila ta direktiva z Zakonom o avdiovizualnih medijskih storitvah iz konca leta 2011 že prenesena v slovenski pravni red. Cilji te direktive, ki se nanašajo zlasti na prosto razširjenje televizijskih programov, regulacijo televizijskega oglaševanja, promocijo in zaščito evropskih AV del, zaščito otrok pri spremljanju televizijskih programov in povečevanje dostopnosti in socialne vključenosti za ranljive družbene skupine, se zato že izvršujejo.

Področje samoregulative oziroma koregulative je že kar nekaj časa prisotno v slovenskem medijskem prostoru. Tako področje oglaševanja ureja pravni vir Slovenski oglaševalski kodeks, etične standarde v medijih pa Kodeks novinarjev Slovenije. Na področju avdiovizualnih komercialnih sporočil v

programskih vsebinah, namenjenih otrokom, pa so v veljavi ureditve Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah, vsi ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev so dolžni oblikovati pravila ravnanja, ki morajo biti v skladu tudi, denimo, s prehranskimi smernicami, ki jih sprejema Ministrstvo za zdravje.

Ne glede na navedeno, pa cilji Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah oziroma cilji pobude 2010 zaradi svoje specifičnosti tudi niso najbolj neposredno uporabni za ostala področja medijske krajine. Pobuda je namreč del Strategije Evrope 2020, katere cilj je izhod iz gospodarske krize. Med pomembnejšimi cilji te strategije so povečevanje zaposlenosti, gospodarska rast, znižanje emisije toplogrednih plinov ter povečanje digitalnih sposobnosti, medijska pismenost. Da, tudi del, ki se nanaša na medije, in v okviru Nacionalnega programa za kulturo smo oblikovali tiste cilje, ki boso prispevali k uresničevanju ... / znak za konec razprave/, zlasti glede zaposlenih in medijske pismenosti. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite, gospod Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za prvi del odgovora.

Mogoče sem se prej osredotočil samo na področje novinarstva, me pa vseeno zanima: Ali mogoče Ministrstvo za kulturo lahko razpolaga s podatkom o celotnem številu zaposlenih v slovenskih medijih, in sicer v dnevnem tisku, TV postajah ali na radijskih postajah?

Kot sem uspel razbrati, se v tem letu te analize oziroma stanja v slovenskih medijih niste lotili, pa me vseeno zanima:

Ali se je boste morda lotili v naslednjih tednih oziroma mesecih?

Je mogoče Ministrstvo za kulturo vložilo vsaj kak napor oziroma skušalo vzpostaviti komunikacijo z mediji?

Ste poslali morda komu kak vprašalnik?

Če se pa še samo dotaknem strategije, me zanima:

Ali se bo strategija usmerila tudi v rast in spodbujanje v medijski industriji?

Kolikor sem zaenkrat uspel razbrati s strani vaših odgovorov, imam občutek, da se bo zakon bolj kot ne oziroma da se že piše na pamet?

Kako bomo potem lahko poskrbeli za dostojne pogoje za delo, če sploh ne poznamo stanja?

Ob tem pa bi vas tudi prosil, da pri povzemanju podatkov iz razvida medijev o tem, koliko je katerih medijev, ne skušamo uporabljati teh podatkov, v končni fazi je v razvidu kup medijev, ki so pa dandanes samo na papirju, ker žal mnogi ne delujejo. Če nekdo operira s takimi podatki, je mogoče malo smešno, da vzamemo te podatke kot osnovo za zakon.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Čuš.

Dr. Grilc, želite besedo? Izvolite.

DR. UROŠ GRILC: Še enkrat, v Nacionalnem programu za kulturo najdete večino teh podatkov. Na celotnem področju kulture je po podatkih Statističnega urada zaposlenih 23 tisoč oseb, v samem medijskem področju približno 11 tisoč, 37 programov posebnega pomena, v razvid medijev pa je vpisanih tisoč 700 medijev, to tudi veste. V razvid samostojnih novinarjev je vpisanih 250 novinarjev.

Reči moram, da je to stanje, ki ga vendarle dobro poznamo, slabše poznamo to ekonomsko plat medijev, mediji pa so del svobodne gospodarske pobude, v največjem delu, če odštejemo nacionalno radiotelevizijo, in v tem delu imamo pregled nad trgom medijev takšen, da ne moremo biti zadovoljni. Dejstvo pa je, da se medijska zakonodaja vendarle osredotoča na precej bolj kompleksna vprašanja, ki zadevajo vse medije, ne le televizijske programe, ne le avdiovizualne medijske storitve, zato je napoved, da se opredeli javni interes na področju medijev na novo, da se pluralnost in raznolikost v digitalnem medijskem okolju prilagodi času, ki ga živimo, da se na novo opredeli vloga javne radiotelevizije ter programov posebnega pomena in da se ukvarjamo tudi s konceptom uredniške odgovornosti v povezavi s spletnimi mediji, z vprašanjem regulacije sovražnega govora v medijih in tako naprej, vprašanja, ki jih moramo reševati skladno s potrebami časa. Sedanja medijska zakonodaja, ki izhaja nekje od leta 2001 naprej in je bila resneje spremenjena leta 2006, preprosto več ne odgovarja na ta vprašanja. In posebej seveda izpostavljam občutljivost do vprašanja položaja novinarjev. V hitro se spreminjajočem medijskem okolju so vprašanja, kako so organizirane medijske hiše, tudi vprašanja, ki jih nekatere nove oblike, denimo medijske zadruge, rešujejo na precej zanimiv način in to velja seveda podpreti.

V okviru izboljšave socialnega statusa samozaposlenih v kulturi mislimo tudi seveda na mlade novinarjev, na perspektivne novinarje. Zelo pomembno je, da če želimo spodbuditi raziskovalno novinarstvo, če želimo na dolgi rok izboljšati kakovost in raznolikost medijske krajine, je položaj novinarja osnova tega. Dejstvo pa seveda je, še enkrat poudarjam, da vendarle mediji ... / znak zakonec razprave/ Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, dr. Grilc.

Izvolite, gospod Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Spoštovani gospod minister!

Glede na to, da mislim, da na kar mnogih področjih, katerega resor pokrivata, poznate ogromno informacij, podatkov, bi vseeno veljal

razmislek, če se ne bi lotili neke analize slovenske medijske krajine. Kajti, če gremo pisati spremembe zakonodaje, recimo Zakona o medijih, na pamet, potem ne vem, o čem bomo razpravljali.

Mogoče bi apeliral, da vseeno Ministrstvo za kulturo vложи kakšen napor več, mogoče v kakšno analizo stanja – že če se bo prijazno poslala kakšna elektronska pošta ali pa kakšen klic, verjamem, da bo pripravljenost na dialog s strani drugih velika.

Kako bomo, recimo, lahko poskrbeli za dostojne pogoje zaposlenih v medijih, če pa sploh ne poznamo stanja? Recimo, to je tako, kot da bi kupovali novo potniško letalo, pri tem pa sploh ne vemo, če bomo imeli dva, štiri, šest ali pa tristo potnikov. V naši državi delamo veliko na pamet, žal so potem davkoplačevalci tisti, ki plačujejo te odločitve, ki so sprejete na pamet.

Pisati zakon o medijih brez poznavanja stanja je metanje peska v oči in denarja skozi okno, zato bi v skladu s Poslovníkom Državnega zbora prosil, da opravimo razpravo na naslednji seji Državnega zbora. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

O tem, ali bomo opravili razpravo ali ne, bomo glasovali v okviru glasovanj, jutri.

Na vrsti pa je gospod Borut Ambrožič, ki ima vprašanje za odsotno ministrico za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anjo Kopač Mrak.

BORUT AMBROŽIČ (NeP): Hvala za besedo predsedujoča, lep pozdrav tudi vsem prisotnim.

Na ministrico za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anjo Kopač Mrak naslavljam sledeče vprašanje:

Ali ima resorno ministrstvo namen v letu 2014 začeti s pripravo strategije za kakovostno staranje, solidarnost in sožitjem generacij v Sloveniji?

Vprašanje sem definiral na podlagi že obstoječih strategij, ki so se na to izredno pomembno demografsko vebino zgodile že v preteklosti, sedaj pa, vsaj o javno dostopnih informacijah, tega podatka nimam.

Ali ministrstvo, ki je mogoče za to vebino najbolj poklicano, razmišlja tudi o tej strategiji, tako kot imamo strategije za ostala pomembna družbena vprašanja?

V temu oziru teče tudi obrazložitev mojega vprašanja, saj demografski podatki, ki so javno dostopni tudi na podlagi Statističnega urada Republike Slovenije in ostalih torej javno dostopnih virov, kažejo na to, da je slovenska družba tako kot mnoge druge postala tako imenovana starajoča se družba. Prvi podatek, ki kaže na to dejstvo, je že število neaktivnega dela prebivalstva oziroma upokojencev, ki gre že krepko preko 500 tisoč, prav tako tudi daljšanje življenjske dobe, ki pa s seboj prinaša številna družbena, socialna in tudi ekonomska vprašanja; od vprašanja pokojninske

zakonodaje, pa tudi sploh odnosa družbe do starajočega se prebivalstva.

V tem smislu, kot rečeno, naslavljam prej navedena vprašanja na ministrico in v skladu s poslovnikom pričakujem torej tudi ustni odgovor na naslednji seji. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Ambrožič.

Na vrsti pa je še zadnje poslansko vprašanje v današnjem dnevu, in sicer ga bo zastavila magistrica Majda Potrata ministru za kulturo doktorju Grilcu.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani gospod minister, kolegi poslanci!

Povedano je že bilo, da smo sprejeli Nacionalni program za kulturo z enim samim glasom proti velikem soglasju. Kmalu po tem izraženem soglasju pa je v slovenski medijski prostor vstopila nova tema, in sicer tema o dogajanju na slovenskem kulturnem trgu. Vprašanje kulturnega trga je povezano tako z likovno umetnostjo, glasbeno umetnostjo, posredno tudi z Mladinsko knjigo, se pravi z založništvom in knjigotrštvom, pa še bi našla več drugih vprašanj, ki bi jih lahko odprla; ampak, spoštovani gospod minister, mene to pot zanima eno samo zaradi tega, ker je bilo to pravzaprav najbolj artikulirano: katere aktivnosti izvaja oziroma načrtuje ministrstvo za kulturo z namenom izboljšati položaj slovenskih glasbenih ustvarjalcev in izvajalcev. Ko govorim o artikuliranosti, seveda mislim na pregled stanja na kulturnem trgu v Republiki Sloveniji, na gradivo, ki je bilo tudi predmet obravnave na seji Nacionalnega sveta za kulturo, in prepričana sem, da bomo s kakšnim priporočilom, naj to temo obravnava tudi Odbor za kulturo, v prihodnosti tudi dobili. Mene pa zanima:

Kako vi vidite ta vprašanja, ki jih sama vidim ambivalentno?

Po eni strani se radi izrekamo o pomenu kulture za slovensko identiteto, ko pa govorimo o položaju ustvarjalcev in izvajalcev, ki pa morajo na svoji koži okušati, koliko smo kot državljanke in državljani ali porabniki kulturnih storitev pripravljene financirati, pa je to stališče verjetno bolj v prid temu, da najprej, ko zarezemo stroške, zarezemo stroške pri kulturi. Sklicujem se na statistične podatke Urada za statistiko, največji upad sredstev je ravno žal v kumulativnem podatku rekreacija in kultura, tu je upad sredstev v primerjavi z letom 2010, podatek je pa za 2012, kar za 2,5 % družinskega proračuna – povprečnega, se razume. Vprašanje torej je aktualno po mojem, mislim, da je sicer zelo obsežno, ampak se vam zahvaljujem za odgovor.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovana gospa Potrata, hvala lepa za vprašanje in hvala lepa za skrb glede položaja slovenskih glasbenih ustvarjalcev in izvajalcev in tudi seveda glede položaja slovenskih kulturnikov, ki v tem trenutku glede na zaostrene proračunske možnosti in glede na upadanje potrošne moči, prav gotovo niso v takšnem položaju, da bi jim to lahko zavidali.

Naj nekaj podatkov še dodam glede tega, kar ste povedali. Naša glasbena krajina je izredno pestra, izredno raznolika in po kakovosti neverjetna. V letu 2010 je bilo po podatkih SURS izvedenih približno 3tisoč 500 koncertnih dogodkov širom po državi, na 170 registriranih prizoriščih, kjer se ta dejavnost odvija kolikor toliko redno. Te glasbene dogodke si je ogledalo milijon .180 tisoč obiskovalcev. To je podatek za leto 2010, žal je v naslednjih letih po podatkih SURS zlasti občuten padec obiska, ocene so med 20 in 30 % manj obiska. Kaj to pomeni za sam položaj glasbenih ustvarjalcev in za položaj glasbene industrije, si lahko seveda predstavljamo. V Resoluciji nacionalnega programa za kulturo smo si tako zadali tako dva ključna cilja na področju glasbe, ki sta neposredno usmerjena v izboljšanje položaja ustvarjalcev. Prvič, boljši položaj glasbenika in baletnika in, drugič, krepitev glasbenega trga. Res je, danes se zgolj na proračunska sredstva v kulturi ne moremo več zanašati. Vemo, da je večinski del slovenske kulture, tisti, ki je vezan na kakovost, na raznovrstnost, od teh sredstev vitalno odvisen. A vendar obstajajo seveda možnosti, da reaktiviramo nekatera sredstva na tistih področjih, kjer morda država s takšnimi in drugačnimi ukrepi doslej ni posegala. Eden izmed načinov je, da posežemo v glasbene trge. V zadnjih mesecih smo že pristopili tudi k izvajanju katerih zelo konkretnih ukrepov v okviru javnih razpisov za sofinanciranje kulturnih programov in projektov v naslednjem obdobju. V pripravi pa je izredno pomemben javni razpis za sofinanciranje kulturnih projektov v letu 2014, ki bo objavljen v mesecu februarju. V slednjem bi rad posebej izpostavil, da se posvečamo sofinanciranju glasbenih izdaj slovenskih glasbenih ustvarjalcev in izvajalcev, da se posvečamo podpori avtorskim projektom slovenskih glasbenih ustvarjalcev in delovnim štipendijam, ki bodo namenjene samozaposlenim v kulturi s področja glasbenih umetnosti. Za področje glasbenih umetnosti se sicer v letošnjem letu namenja preko javnih razpisov skoraj 1,6 milijonov sredstev, kar pa je seveda kar nekaj odstotkov manj, kot je bilo to v prejšnjem letu. Izredno pomembno pa je, da v tem letu zagotavljamo tudi milijon evrov evropskih sredstev, ki so namenjena podpori zaposlovanju in zvišanju kompetenc mladih in na osnovi katerega bomo uresničili enega izmed pomembnih ciljev iz Nacionalnega programa za kulturo, in sicer to je ustanovitev ansambla mladih baletnih plesalcev. Verjamem, da bodo prijavitelji v tem delu uspešni.

Toda, če govorimo o sistemskih spremembah, potem moram poudariti, da je ministrstvo v zadnjem obdobju izredno aktivno na področju urejanja avtorskih in sorodnih pravic, da sodelujemo aktivno pri oblikovanju novega zakona, ki sicer spada na pristojni ur, in da je to seveda eden izmed tistih možnosti, kjer lahko računamo na pomemben izvenproračunski vir za slovensko glasbo. Namera novega zakona je, da se ustanovi tako imenovani promocijski sklad, da se del sredstev, ki se zbere iz naslova uporabe avtorskih pravic, na transparenten način ponovno investira v razvoj glasbene ustvarjalnosti in poustvarjalnosti. Ta zakonski okvir bo v prihodnjih letih tudi osnova za delovanje pisarne za slovensko glasbo, ki bo skrbela za ohranjanje, razvoj, mednarodno promocijo slovenske glasbe – tudi še en cilj Nacionalnega programa za kulturo.

Naj ne pozabim: spreminjanje medijske zakonodaje, spreminjanje deleža obveznih kvot slovenske glasbe, ne le v sedaj nočnih in drugih nemogočih urah, ampak seveda v tistih terminih, ki so ustrezni, so tisti zakonski okviri, kjer bomo položaj slovenskih glasbenikov in slovenske glasbe lahko v prihodnje uredili bolje. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala.

Hvala za ta del odgovora. Bi pa vprašala v zvezi z Zakonom o avtorskih in sorodnih pravicah, za katerega ste rekli, da v večjem delu tako ali tako sodi pod Ministrstvo za gospodarstvo.

Ne samo glasbeniki, ki so imeli veliko pobud in ki tudi sami vedo, kako težko je usklajevati različne interese v zvezi s tem zakonom, ampak tudi drugi, denimo zlasti tudi Društvo slovenskih pisateljev, vidijo večje razumevanje ali možnosti za to, da bi lažje uskladili različne interese, če bi ključno ministrstvo pri pripravi tega zakona bilo ravno Ministrstvo za kulturo, ne pa toliko Ministrstvo za gospodarstvo. Čeprav se sama zavedam, da je kultura tista, ki v proračun prispeva bistveno več, kot smo pripravljene misliti. Zadnje čase so bili objavljeni podatki o tem, koliko knjižnice prispevajo, vsaj ena krajevna knjižnica je take podatke dobila. Glasbeniki so se sklicevali na ugotovitve na Islandiji ali pa na Finskem in v Franciji. Samo za primer, bili ste na tisti seji, ko je doktor Zoran Božič, državni svetnik, povedal podatek, da francoska kultura prispeva 58 milijard evrov v francoski proračun, k BDP seveda, BDP bi morala reči, kmetijstvu pa, denimo, 60 milijard. To so osupljive številke in gledati na kulturo izključno kot na porabnika javnih sredstev je nemogoče, enako kot je nemogoče prepustiti slovensko kulturo samo trgu samoiniciativnosti. Hvala za odgovor, gospod minister.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Izvolite.

DR. UROŠ GRILC: Hvala lepa.

Z vašimi besedami se lahko samo strinjam. Moram povedati, da ministrstvo v preteklem obdobju ni bilo zelo aktivno pri oblikovanju ustrezne avtorske zakonodaje. To sedaj spreminjamo, res smo zelo aktivni, prejšnji teden smo gostili na pobudo glasbenikov zelo obširno okroglo mizo, ki je bila v celoti posvečena nastajanju nove medijske zakonodaje in detektiranju nekaterih problemov tako v Zakonu o avtorskih in sorodnih pravicah kot tudi pri izvajanju določenih določil, ki izhajajo iz medijskega zakona, zlasti določila, ki zadevajo deleže izvirne ustvarjalnosti na področju avdiovizualne kulture pri nacionalni in komercialnih televizijah. Mislim, da smo seveda prišli do tega, da je zgolj dialog z zelo široko paleto ustvarjalcev, s kolektivnimi organizacijami, ki delujejo na tem področju, in z ustreznimi producenti tisti, ki na koncu lahko pripelje do takšnih rešitev zakona, ki bodo sprejemljive, ki bodo usmerjene v prihodnost in ki bodo tudi izvedljive; skratka, nad katerimi bo mogoče izvajati tudi poln nadzor.

Na osnovi teh razprav moram ugotavljati, da danes temu ni tako. Jutri, denimo, tukaj čez cesto, sindikat Glosa organizira zelo podobno okroglo mizo na temo avtorskih pravic, ki se je tudi udeležujemo. Prepričan sem, da bomo na koncu vendarle z nekim ustreznim konsenzom znotraj stroke nov zakon naredili tako, da bo v prid razvoja izvirne ustvarjalnosti in da bo tudi vendarle pomenil pomemben prihodek, na transparenten način distribuiran glasbenim ustvarjalcem. Oni so tisti, ki te vsebine ustvarijo. Seveda zagovarjamo stališče, da je potrebno do vseh tistih dejavnosti, ki delujejo tudi na trgu, pristopiti še kako pazljivo in celovito. Zakon o enotni ceni knjige, denimo, to počne na področju knjige, pa vendarle ne daje nobenega izgovora državi, da znotraj ostalih ukrepov ne vodi aktivne politike do področja knjige. Z glasbo je podobno. Javni zavodi so tisti, ki imajo pomembno vlogo na tem področju. Vsi profesionalni ansambli. Delež delovanja nevladnih organizacij na področju glasbe je izredno pomemben. Ne smemo pozabiti tudi ljubiteljske kulturne dejavnosti, ki prispeva levji delež glasbeni ponudbi. Samostojni ustvarjalci, kot veste, smo s spremembo ZUIK uveljavili nekatere nove instrumente, 31. januarja tudi dejansko začinjamo udejanjati prvi instrument kulturne žepnine. Pričakujemo precejšnje zanimanje. In drugi del; biti moramo pogumni in tudi vi poslanci morate biti pogumni pri spremembah zakonodaje, ki vendarle urejajo na razvojni način delovanje posameznih kulturnih trgov. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa ministru.

Želi še kdo besedo? Ne.

S tem smo izčrpali vsa današnja vprašanja, prešli do konca točke in prekinjam današnjo 21. sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri.

Lahko noč.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 27. JANUARJA 2014 OB 19.15 IN SE JE NADALJEVALA 28. JANUARJA 2014 OB 9.02.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Pričenjam z nadaljevanjem 21. seje Državnega zbora. Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Iva Dimic, gospa Maša Kociper, gospa Irena Tavčar, gospa Janja Napast, gospa Sonja Ramšak, gospa Alenka Pavlič do 12. ure, gospod Jožef Horvat do 15. ure, gospod Jakob Presečnik, gospod Franc Bogovič in dr. Vinko Gorenak. Vse prisotne lepo pozdravljam.

Vas pa prosim v tem uvodnem delu za pozornost. Namreč, spoštovane poslanke in poslanci, spoštovani predstavniki Vlade, gospe in gospodje, dovolite mi, da pred nadaljevanjem 21. redne seje Državnega zbora spomnim, da je Državni zbor pred natanko desetimi leti, torej 28. januarja 2004, ratificiral pristopno pogodbo Slovenije z Evropsko unijo oziroma z njenimi tedanjimi članicami ter s tem opravil še zadnji korak na poti k polnopravnemu članstvu v Uniji.

Slovenija je bila vedno del Evrope. Povezovala so nas zgodovinske, kulturne, pa tudi politične in gospodarske vezi. Zato so bila prizadevanja, da postanemo njena polnopravna članica, logično nadaljevanje naše samostojnosti in neodvisnosti. Danes, po skorajšnjem desetletju članstva v tej tako imenovani družini evropskih narodov pa nas z Unijo povezujejo tudi in predvsem skupne vrednote.

Evropska unija se dan danes sooča s številnimi izzivi, še vedno tudi z globoko gospodarsko in finančno krizo, ki je med drugim razkrila številne pomanjkljivosti, predvsem skupnega evropskega monetarnega ustroja, pa tudi našega finančnega sistema. Iz teh ugotovitev moramo oblikovati skupne politike, ki bodo ob ohranjanju solidarnosti omogočale gospodarsko rast in ustvarjanje novih delovnih mest. Pri tem je ključna suverenost pri oblikovanju ukrepov in ne povečevanje odvisnosti malih članic.

Spoštovani, zavedamo se, da je evropska celina po stoletjih konfliktna zgodovine, predvsem pa po razsulu, ki ga je za seboj pustila 2. svetovna vojna, vendarle našla način in voljo za uspešno in učinkovito medsebojno spravo in povezovanje, zato verjamem, da je Evropska unija kljub pričujoči krizi ostaja velik in optimističen projekt, v katerega moramo verjeti tudi v prihodnje. Hvala za vašo pozornost.

Prehajamo na **4. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VOLITVAH POSLANCEV IZ REPUBLIKE SLOVENIJE V EVROPSKI PARLAMENT PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade. Mag. Renata Zatlter, državna sekretarka Ministrstva za notranje zadeve, bo podala dopolnilno obrazložitev.

MAG. RENATA ZATLER: Hvala, gospod predsednik. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Pravna ureditev Evropske unije omogoča kandidiranje na volitvah v Evropski parlament tako domačim državljanom kot državljanom drugih držav članic Evropske unije. Torej pravica, zagotovljena s Pogodbo o delovanju Evropske unije, ki je listina o temeljnih pravicah Unije, državljanu Evropske unije omogoča, da voli in je voljen v državni članici, v kateri biva. Direktiva Sveta 93/109, ki je bila sprejeta v letu 1993, podrobneje ureja uresničevanje aktivne in pasivne volilne pravice na volitvah v Evropski parlament. Volilno pravico pod enakimi pogoji kot slovenski državljani ima državljani druge države članice, če ima v Sloveniji stalno prebivališče in če mu v lastni državi ni bila odvzeta volilna pravica.

Leta 2002, torej še pred vstopom Slovenije v Evropsko unijo, je bil sprejet osnovni zakon, ki je uredil pravila in postopke, v nadaljevanju sta sledili še dve noveli. Sedanja, tretja novela zakona, je potrebna iz dveh razlogov. Prvi razlog se nanaša na obveznost prenosa spremenjene prej omenjene direktive, ki ureja volilno pravico državljanov Evropske unije za poslance v Evropski parlament. Spremembe, sprejete v decembru 2012, spreminjajo kandidacijski postopek. Z novelo našega zakona se tako spreminja oziroma bolj natančno ureja postopek kandidature osebe, ki ni državljanica Republike Slovenije. Po novem bo takšna oseba, ki prihaja iz druge države članice in ima v Sloveniji stalno prebivališče, podala izjavo, da ji v matični državi ni bila odvzeta volilna pravica do kandidiranja v Evropski parlament. Izjavo bo pri matični državi preverila naša Državna volilna komisija. Obstaja možnost, da se kandidatura zavrne ali pa bo v nadaljevanju poslancu celo prenehal mandat, če se bo ugotovilo, da je bila podana lažna izjava ali da oseba ne izpolnjuje pogojev.

Drugi razlog za spremembo zakona je povezan s priporočili Evropske komisije z dne 12. 3. 2013 o krepitvi demokratične in učinkovite izvedbe volitev v Evropski parlament. Na volitvah bodo lahko v kandidacijskem postopku na glasovnicah za Evropski parlament in v volilni kampanji navedene tudi politične povezave

nacionalnih političnih strank s političnimi strankami na ravni Evropske unije. Brez spremembe to ne bi bilo možno, saj veljavna zakonodaja izrecno prepoveduje uporabo imena in simbolov tujih političnih strank. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku, gospodu Jerku Čehovinu.

JERKO ČHOVIN (PS PS): Hvala, gospod predsednik. Lep pozdrav državni sekretarki s sodelavko, kolegicam in kolegom!

Kot rečeno, je naš odbor kot matično delovno telo obravnaval to tematico 15. 1. 2014. Predhodno smo bili seznanjeni z mnenjem Zakonodajno-pravne službe in mnenjem Komisije Državnega sveta za državno ureditev.

Predstavnica predlagatelja, državna sekretarka na Ministrstvu za notranje zadeve mag. Renata Zatlter, je tako kot maloprej v obrazložitvi členov povedala, da se s predlaganim zakonom v slovenski pravni red prenaša Direktivo Sveta Evrope 2013 z dne 20. decembra 2012 o spremembi Direktive 93/109 glede podrobnejše ureditve uresničevanja pasivne volilne pravice na volitvah v Evropski parlament za državljane Evropske unije, ki prebivajo v državi članici, niso pa njeni državljani. Rok za njeno implementacijo je prav današnji dan, torej 28. januar 2014.

Po novem bo v primeru, ko bo na listi kandidatov kandidat, ki ni državljani Republike Slovenije, je pa državljani države članice Evropske unije, treba predložiti izjavo, da mu v matični državi ni bila odvzeta pravica do kandidiranja na volitvah v Evropski parlament. Ta se bo preverjala preko Državne volilne komisije in če bodo poslani informacije v nasprotju z vsebino izjave kandidata, bo kandidatura zavrnjena. V primeru kasnejšega prejetja informacij pa Državni zbor ne bo potrdil mandata oziroma bo poslancu mandat prenehal.

S predlogom zakona se v skladu s priporočili Evropske komisije z dne 12. marca 2013 o krepitvi demokratične in učinkovite izvedbe volitev v Evropski parlament na novo določa, da se v kandidacijskem postopku na glasovnicah in v volilni kampanji lahko označujejo politične povezave nacionalnih političnih strank z evropskimi političnimi strankami.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe Mira Palhartinger je povedala, da so pripombe iz njihovega pisnega pravnega mnenja ustrezno upoštevane z vloženima amandmajema oziroma so bila s strani predlagatelja ustrezna pojasnila. Ponovno pa je opozorila, da bi določbi spremenjenega šestega in sedmega odstavka 18. člena vsebinsko sodili v okvir določb o ugotavljanju izida volitev v 23.

člen zakona, ki pa ni predmet predlagane novele.

Predsednik Komisije Državnega sveta za državno ureditev Rajko Fajt je v predstavitvi njihovega pisnega mnenja povedal, da komisija predlagani zakon podpira, a hkrati opozarja na nizko volilno udeležbo na volitvah v Evropski parlament v Sloveniji ter izraža pomisleke glede oznak političnih povezav nacionalnih političnih strank z evropskimi političnimi strankami.

Predstavnik Državne volilne komisije Dušan Vučko je izrazil podporo predlaganemu zakonu in vloženi amandmajema.

V razpravi so poslanci pozdravili predlagane spremembe, ki bodo med drugim omogočile osebno identifikacijo kandidatov tudi z evropskimi političnimi strankami, ki bodo v času volilne kampanje predstavile tudi svoje kandidate za predsednika Evropske komisije. Predstavnik Državne volilne komisije je dodatno pojasnil, da se bodo kandidati ob kandidaturi sami odločili, ali bodo uporabili tudi politične povezave nacionalnih političnih strank z evropskimi političnimi strankami.

V nadaljevanju je odbor sprejel oba amandmaja poslanskih skupin koalicije. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Odbor je sprejel še naslednji sklep: Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo predlaga Državnemu zboru, da Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, skrajšani postopek, uvrsti na dnevni red 21. redne seje Državnega zbora.

Glede na sprejeta amandmaja je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopoljenega predloga zakona, v katerem sta sprejeta amandmaja vključena. Dopoljeni predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospa Janja Klasinc bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

JANJA KLASINC (PS PS): Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, spoštovane predstavnice Vlade!

Gospod predsednik Državnega zbora nam je danes povedal, da praznujemo danes deseto obletnico ratifikacije pristopne pogodbe k Evropski uniji v tem Državnem zboru in prav primerna priložnost je, da zakon, o katerem danes govorimo, je na današnji dan prišel kot prva točka dnevnega reda. Čez štiri mesece, točneje v nedeljo, 25. maja, bomo državljanke in državljani Republike Slovenije že tretjič volili naše poslanke in poslance v Evropski parlament. Vse parlamentarne pa tudi neparlamentarne stranke smo se s pripravami že začele ukvarjati pred nekaj meseci, v

zadnjem hipu pa danes, in smo se lotili sprejemanja dveh zakonskih rešitev v Državnem zboru, ki se nanašata na možnost kandidiranja tudi državljanom drugih članic Evropske unije, ki živijo v naši državi, in drugega problema, to pa je možnost, da na glasovnicah politične stranke označijo tudi svoje evropske politične povezave. Glavni razlog za sprejetje novele Zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament je obveznost uskladitve s pravnim redom Evropske unije in implementacija priporočil Evropske komisije v zvezi z ločevanjem političnih povezav nacionalnih političnih strank.

S predlogom se tako spreminja kandidacijski postopek za primer, ko kandidira kandidat, ki ni državljan Republike Slovenije, je pa državljan neke druge članice Evropske unije, živi pa v Sloveniji. Po novem bo v primeru, ko gre za kandidiranje takšnega kandidata, potrebno priložiti izjavo, da mu v matični državi ni bila odvzeta pravica do kandidiranja na volitvah v Evropski parlament. Poleg tega bo v takšnem primeru zaradi učinkovitejše identifikacije kandidatov treba priložiti tudi podatke o datumu in kraju rojstva ter zadnji naslov prebivališča v matični državi članici. Izjava kandidata o obstoju volilne pravice se bo pri matični državi kandidata preverjala preko Državne volilne komisije. Če bi bile poslanske informacije v nasprotju z vsebino izjave kandidata, bo kandidatura zavrnjena ali pa v primeru kasnejšega prejetja informacij Državni zbor ne bo potrdil mandata oziroma bo poslancu mandat odvzel.

Druga pomembna novost, pa je možnost, da se na glasovnicah in v volilni kampanji lahko označujejo tudi politične povezave nacionalnih političnih strank z evropskimi političnimi strankami. Sedaj veljavni zakon namreč to izrecno prepoveduje. Na takšno spremembo napotujejo tudi priporočila Evropske komisije o krepitvi demokratične in učinkovite izvedbe volitev v Evropski parlament. V Pozitivni Sloveniji posebej pozdravljamo predlagane rešitve ter nas veseli, da bodo sprejete pravočasno, da se bodo lahko uporabile za prihajajoče evropske volitve. Predvsem pa pozdravljamo možnost, da bodo politične stranke v volilni kampanji ter na glasovnicah lahko označevale tudi politične povezave z evropskimi političnimi strankami, novost pa bo političnim strankam omogočila tudi to, da bodo lahko bolj izpostavile svoje kandidate, ki bodo kandidirali za predsednika ali Evropskega parlamenta ali pa Evropske komisije. Posledično to pomeni tudi večjo identifikacijo z osebnostjo ali pa stranko, ki ji posameznik pripada. Na drugi strani pa to omogoča tudi boljšo možnost za vse tiste državljanke in državljane, ki se s politiko Evropske unije ne ukvarjajo pogosto oziroma se lahko na ta način lažje zblížajo z omenjenimi evropskimi institucijami.

Zakon bomo seveda podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Jožef Jerovšek bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, predstavniki Vlade!

Pred nami je novela Zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, ki v slovenski pravni red prenaša Direktivo Sveta Evrope iz leta 2013, z dne 20. 12. 2012, kot sem rekel, o spremembi Direktive iz leta 1993 glede podrobnejše ureditve uresničevanja pravice biti voljen na volitvah v Evropski parlament. Gre za državljane Evropske unije, ki prebivajo v državi članici, niso pa njeni državljani. Torej ureja postopek kandidature osebe, ki ni državljan Republike Slovenije. Gre za čisto tehnične rešitve. Pomembno pa je, da je rok za implementacijo direktive 28. januar 2014, to je danes. Žal moramo ugotoviti, da ta zakon in ta rešitev dokončno implementirana ne bosta z današnjim dnevom.

To je za našo stranko zelo sporno. Če že sama vsebina zakonske novele ni sporna, je namreč vprašljiv pristop Vlade k implementaciji omenjene direktive v slovenski pravni red. Implementiramo jo namreč zadnji dan, to je vsekakor skrb zbujujoča z vidika odnose vlade Alenke Bratušek do Državnega zbora in državljanek ter državljanov Republike Slovenije in kakor tudi državljanov drugih držav članic Evropske unije. Po našem mnenju gre za nerazumno ravnanje in aroganco vlade Alenke Bratušek do pravnega reda Evropske unije. Sprašujemo se, zakaj je Vlada čakala z vložitvijo zakona v postopek do zadnjega trenutka. Sprašujemo se, ali se boji preglednosti delovanja Evropske unije ali rezultata volitev, ki bi pokazale najbolj verodostojen rezultat javnega mnenja. Takšen pristop aktualne vlade, ki zbuja številne pomisleke, tudi ne bo prispeval k večji volilni udeležbi na evropskih volitvah, ki je nemajhen problem. Po našem mnenju Vlada zavestno dela na abstinenca volivcev na evropskih volitvah in je to dobesedno neka sabotaža. Nobenega vzroka ni, da zakon še ni sprejet, da bi bili naši državljani obveščeni in seveda tudi tisti državljani držav Evropske unije, ki prebivajo v naši državi. Torej, to je politično nesprejemljivo.

Samih tehničnih podrobnosti tega zakona, ki so jih pred menoj že ponavljali, ne bom ponavljal. Mi v Slovenski demokratski stranki ne bomo nasprotovali predlogu zakona in ga bomo pri glasovanju podprli. Seveda podpiramo predloge, ki bodo evropskim volitvam dali večjo preglednost v samem kandidacijskem postopku, vendar moram reči, da sem drugačnega mnenja, kot je bila moja predgovornica, da je danes najbolj primeren dan. Res je obletnica ratifikacije in na obletnico ratifikacije bi morali našim državljanom in Evropski uniji kazati, da smo direktive Evropske unije sposobni implementirati v rokih, ki jih Evropska unija predvideva. To

današnje /nerazumljivo/ pa je norčevanje iz Evropske unije in iz državljanov. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Jerovšek. Nisem želel prekinjati, ampak vseeno vas želim opozoriti, da v nastopu poslanske skupine ni dovoljeno polemiziranje s stališčem predhodnika. To je bilo mimo poslovnika, kar smo v enem delu poslušali.

Mag. Majda Potrata bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovana gospa državna sekretarka s sodelavko, poslanke in poslanci!

Poslanska skupina Socialnih demokratov bo predlog zakona, ki implementira Direktivo Sveta 2013/1EU podprla.

Datum za izvedbo evropskih volitev je že nekaj časa znan. V Sloveniji bodo 25. maja, medtem ko bodo v državah članicah Evropske unije volitve potekale med 22. in 25. majem letošnjega leta. Navedena direktiva v določenem delu spreminja kandidacijski postopek v primeru, ko kandidira državljan Unije v državi članici, ki ni njegova matična država članica. V tem primeru bo kandidat, državljan iz druge države članice Evropske unije, če bo kandidiral v Sloveniji, moral priložiti podatke o datumu in kraju rojstva in zadnji naslov prebivališča v matični državi članici. Podati bo moral tudi izjavo, da mu v matični državi ni bila odvzeta pravica do kandidiranja na volitvah v Evropski parlament in s tem volilna pravica. Izjava kandidata o obstoju volilne pravice se bo pri matični državi kandidata preverjala prek naše Državne volilne komisije, če bo seveda državljan Evropske unije kandidiral pri nas. Če bodo informacije iz matične države v nasprotju z izjavo, bo sledila sankcija, in sicer da se kandidatura zavrne ali pa Državni zbor mandata ne potrdi oziroma mu mandat preneha, če bi bil mandat že potrjen. Varovala torej obstajajo. Zadnja beseda je vendarle beseda naše Državne volilne komisije.

Upošteva se tudi priporočila Evropske komisije glede spodbujanja in poenostavitve zagotavljanja informacij volivcem o povezavah med nacionalnimi strankami in evropskimi političnimi strankami.

Socialni demokrati bomo lahko o volilnih gradivih opozorili predvsem na to, da smo del PESA, to je kratica za Evropsko stranko socialistov in demokratov in ta kratica bo lahko pripisana tudi na glasovnici. Za nas je to zelo pomembno, ker je s tem vidna tudi povezava stranke z Evropsko unijo.

Šest držav članic Evropske unije Avstrija, Belgija, Irska, Nizozemska, Španija in Velika Britanija to že imajo v svojih določbah in to ne bo zanje čisto nič novega. Naj pa spomnim, da je zakon o volitvah v Evropski parlament pravzaprav prvi zakon, na katerem se je preizkusila tudi praksa uvajanja volilnih kvot

za podprezentirani spol in se lahko pohvalimo, da imamo v Evropskem parlamentu tako zastopstvo, ki potrjuje paritetno demokracijo; namreč štiri poslanke in štiri poslance.

Rok implementacije se res da izteče danes in Socialni demokrati mislimo, da bi implementacijo navedene direktive lahko opravili že prej, ne da smo čakali na zadnji dan. Kljub temu pa predlagatelj navaja, da tudi nekatere druge države članice Evropske unije tega še niso storile. Bolje pozno kot nikoli pravimo Socialni demokrati in bomo predlog novele potrdili. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Kristina Valenčič bo predstavila stališče Poslanske skupine Državljske liste.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Državna sekretarka s sodelavko, kolegice in kolegi!

Pred nami je novela Zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, ki prinaša dve manjši spremembi, ki sta posledice implementacije direktive Sveta Evropske unije in priporočil Evropske komisije v zvezi z označevanjem političnih povezav. Tako se spreminja sam kandidacijski postopek za primer, ko kandidira kandidat, ki ni slovenski državljan, je pa državljan druge članice Evropske unije. Hkrati se z namenom krepitev demokratične in učinkovite izvedbe volitev v zakonu na novo določa, da lahko stranke v volilni kampanji na glasovnici poleg svojega imena uporabljajo tudi ime politične stranke, s katero so povezane na evropski ravni. Omenjene spremembe morajo veljati že za letošnje volitve v Evropski parlament, za katere so organi Evropske unije določili, da jih morajo države članice Evropske unije izvesti med 22. in 25. majem letos, zato mora predsednik Republike akt o razpisu volitev izdati do 10. marca. Kot rečeno, je osnovni cilj novele prenos EU direktive v nacionalni pravni red, zato bomo poslanke in poslanci Državljske liste novelo podprli.

V Sloveniji se že dalj časa soočamo s problemom nizke volilne udeležbe, še zlasti velja to za volitve v Evropski parlament. Zato mora Vlada tudi v prihodnje iskati nove možnosti za okrepitev volilne udeležbe. Politične stranke in mi, politiki pa moramo s svojim delovanjem krepiti zaupanje naših državljanov v institucije Evropske unije in obuditi vero v skupne evropske vrednote.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Jasmina Opec pa bo predstavila stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa za besedo in lepo pozdravljeni vsi skupaj tudi v mojem imenu!

Volitve poslancev v Evropski parlament so poleg lokalnih volitev in volitev v Državni zbor eden največjih praznikov demokracije, ki si po mnenju Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke zasluži več pomena in pozornosti. Odločitve Evropskega parlamenta namreč pomembno vse bolj vplivajo na življenje slehernega od nas.

Pred nami je kratka novela Zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, ki prinaša dve ključni spremembi. Prvi sklop sprememb se nanaša na spremembo kandidacijskega postopka v primeru kandidature kandidata, ki ni državljan Republike Slovenije, je pa državljan druge države članice Evropske unije. V tem primeru bo kandidat moral predložiti izjavo, da mu v matični državi ni bila odvzeta pravica do kandidiranja na volitvah v Evropski parlament, ter podatke o datumu in kraju rojstva, vključno z zadnjim naslovom prebivališča v matični državi članici. Navedena izjava se bo pri matični državi kandidata preverjala preko Državne volilne komisije. Če bodo poslance informacije v nasprotju z vsebino izjave kandidata, bo kandidatura zavrnjena. V primeru kasnejšega prejetja informacij pa bo lahko prišlo tudi do situacije, ko mandat ne bo potrjen in bo poslancu celo prenehal mandat, če ga bo ta že začel izvrševati. Vse navedene spremembe so posledica harmonizacije slovenskega pravnega reda z evropskim.

Poleg navedenih sprememb predlagana novela prinaša še drug sklop rešitev, ki so po mnenju Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke zelo dobrodošle, saj bodo volivcu omogočile več informacij o kandidatih listah, tako v volilni kampanji kot na volišču samem. Določa se namreč, da se v kandidacijskem postopku na glasovnicah in volilni kampanji lahko označujejo politične povezave nacionalnih političnih strank z evropskimi političnimi strankami. Ocenjujemo namreč, da je za volivce izjemnega pomena, da ve, kateri politični skupini na nivoju Evropske unije pripada določen kandidat oziroma stranka, ki ji je pripravljen zaupati svoj glas. Po mnenju naše poslanske skupine je lahko to dobro tudi za kandidate same, saj bodo hkrati prepoznani kot kandidati evropske politične skupine in slovenske politične stranke oziroma liste. Na tem se je po našem mnenju v preteklosti premalo delalo.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke zato predlagani noveli ne bomo nasprotovali. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Ivan Hršak bo predstavil stališče Poslanke skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovana državna sekretarka s sodelavko, spoštovani kolegice in kolegi!

Že skoraj pred vrati so volitve poslank in poslancev v Evropski parlament. Vrsta slovenskih političnih strank se že pospešeno ukvarja z evidentiranjem svojih kandidatov. Tu ne gre za pomembnost teh volitev samo s političnega vidika. Te volitve predstavljajo največje transnacionalne volitve na svetu. Državljeni držav članic Evropske unije bomo na novo izbrali svoje predstavnike v Evropski parlamenta, ki bo zastopal naše interese pri odločanju Evropske unije, torej pri odločanju o zadevah, ki presegajo državne meje. Novela zakona o volitvah v Evropski parlament, ki je pred nami, ne posega v sistem teh volitev, gre v bistvu za implementacijo direktive Evropske unije, ki se nanaša na poenostavitev postopka v primeru, ko kandidat za evropskega poslanca ni državljan Republike Slovenije, je pa državljan druge države članice Evropske unije.

Druga sprememba, ki je vključena v to novelo, se nanaša na delno spremenjen glasovalni listič z označbo politične povezave nacionalnih političnih strank z evropskimi političnimi strankami. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije to ocenjujemo kot pozitivno, saj v bistvu predstavlja dodatno informacij volivkam in volivcem. Da bodo te spremembe vključene v letošnje evropske volitve, pa moramo s sprejemom pohiteti. Nihče v naši poslanski skupini ni izrazil pomislekov, zato bomo enotno podprli to novelo. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospa Ljudmila Novak bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovani prisotni, lepo pozdravljeni!

Letošnje leto je volilno leto za volitve poslancev v Evropski parlament. Ker je Evropski parlament edini organ, kjer se volijo poslanci iz vsake posamezne države članice z neposrednimi volitvami, so volitve za vsako državo članico toliko bolj pomembne. Krščanski demokrati bi radi poudarili, da postaja vloga evropskih institucij vedno pomembnejša, saj se vedno več področij za celotno območje Evropske unije ureja z direktivami, ki jih nato države članice implementirajo v notranjo zakonodajo. Vedno več pa je tudi uredb, to je predpisov, ki se pa se v vseh državah članicah uporabljajo neposredno. Res je, da je v vseh državah članicah, tudi v Sloveniji, seznanjenost širše javnosti s temi predpisi pomanjkljiva, zlasti mediji temu področju namenjajo premalo pozornosti. To dokazuje tudi nedavno izvedena raziskava evrobarometra. Kar 84 % Evropejcev meni, da bi se volilna udeležba povečala, če bi bili volivci bolje obveščeni o vplivu Evropske unije na njihovo vsakdanjo življenje in tudi o samih programih strank. Posledično je zanimanje javnosti za volitve v Evropski parlament v primerjavi z volitvami v nacionalne parlamente

bistveno manjše in je skromnejša tudi udeležba na volitvah.

Krščanski demokrati smo prepričani, da so volitve v Evropski parlament prav tako pomembne kot volitve v Državni zbor in si zaslužijo udeležbo vsakega volivca na teh volitvah. Prav tako si želimo, da bi bila sama kampanja predvsem vsebinska in bi pripomogla k ozaveščenju državljanov, kaj je Slovenije pridobila z vstopom v Evropsko unijo, saj na to pogosto pozabljamo.

Predlog novele Zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament pomeni uskladitev naše volilne zakonodaje z evropsko direktivo. V našo notranjo zakonodajo vnašamo določilo o možnosti, da se v kandidacijskih in volilnih postopkih poleg oznake nacionalne politične stranke vpiše tudi z njo povezana evropska politična stranka. Evropska komisija je namreč nacionalne politične stranke že pozvala, da svoje volivce jasno obvestijo o tem, s katero evropsko politično stranko so povezani. Volivci bodo tako lažje povezali nacionalne politične stranke z evropskimi strankami.

Druga novost, ki jo prinaša novela tega zakona je možnost, da za poslanca iz Republike Slovenije v Evropski parlament kandidira državljan katere od drugih držav članic Evropske unije, pod pogojem, da ima v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno ali začasno bivališče, in pod pogojem, da mu ni odvzeta volilna pravica.

Krščanski demokrati Poslanske skupine Nove Slovenije bomo predlog sprememb in dopolnitev Zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament podprli. Nova možnost označevanja povezav naših političnih strank z evropskimi političnimi strankami ali skupinami je prav tako dobra rešitev in bo pripomogla k večji prepoznavnosti evropskih političnih usmeritev. Tako bomo tudi lažje povezali ime in vsebino posamezne slovenske stranke oziroma kandidata z imenom in politično usmeritvijo na evropski ravni.

Nova Slovenija je članica Evropske ljudske stranke, to je največje politične skupine v Evropskem parlamentu.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin.

Postopkovno želi besedo gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Gospod predsednik, v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke predlagamo in tudi zahtevamo, da Državni zbor ob večernem glasovanju sprejme posebno izjavo, v kateri bi zahtevali opravičilo Vlade vsem državljanom Republike Slovenije in Državnemu zboru zaradi nepravčasne vložitve zakona, ki implementira direktivo Evropske unije o volitvah v Evropski parlament. Ker bo zakon začel veljati

po roku implementacije, bo brez opravičila Vlade vsa politična škoda pred javnostjo neupravičeno bremenila Državni zbor.

Gospod predsednik, s takšno izjavo in nujnim opravičilom Vlade bomo zaščitili digniteto Državnega zbora in vas kot predsednika Državnega zbora. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Menim, da bi bilo primerneje, da naslovite poslansko vprašanje na Vlado, kajti priložnost za te razprave so bile tudi na matičnem delovnem telesu.

Želim vas obvestiti, da amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zato zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po končani 11. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **5. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O RADIOTELEVIZIJI SLOVENIJA, SKRAJŠANI POSTOPEK.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade, in sicer dr. Urošu Grilcu, ministru za kulturo.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovani predsedujoči, spoštovane poslanke in poslanci, lepo pozdravljeni!

V Predlogu zakona o spremembah Zakona o Radioteleviziji Slovenija se omejujemo na dve ključni ter vsebinski spremembi in omejujemo se zgolj na najnujnejše spremembe, ki so v tem trenutku potrebne za kar najbolj optimalno delovanje javne službe.

Prvi cilj zakona je, da se določi višino RTV prispevka v Zakonu o Radioteleviziji Slovenija in ne več v Zakonu o izvrševanju proračuna Republike Slovenije. Vemo, da se proračun in z njim povezan Zakon o izvrševanju proračuna sprejema za obdobje dveh let, da je ta zakon poseben po svojem načinu sprejemanja, da v tem postopku ni vključena javnost in njeni ključni deležniki. V tem smislu si želimo z vidika stabilnosti delovanja Radiotelevizije umestiti višino RTV prispevka nazaj v matični zakon, tako kot je nekoč tudi že bilo, kar seveda tudi reducira možnost težave pri eventualnem zamiku sprejemanja proračuna. Veste, da je tu nastopila kar zelo resna težava glede financiranja, ko zakon ni bil pravočasno sprejet. Moram pa poudariti, da višina RTV prispevka ostaja nespremenjena za fizične osebe in znaša 12,75 evrov in torej nikakor ne posegamo v višino RTV prispevka.

Druga sprememba je na videz zelo marginalna, odpravlja pa nekatere nomotehnične napake, ki so sicer v obstoječem

zakonu kar zelo številne. V medresorski razpravi smo bili s strani številnih strokovnih služb različnih ministrstev opozorjeni na kar nekaj tovrstnih napak, vendar smo želeli s to novelo, s temi petimi členi dejansko odpraviti tisto, kar je v tem trenutku najpomembnejše. Smo pred tem, da se oblikuje tudi novo vodstvo Radiotelevizije Slovenija in v tem smislu je treba odpraviti nomotehnično napako, ki je očitna in ki govori o tem, da se v 16. členu obstoječega zakona za izvolitev generalnega direktorja zadovoljimo z navadno večino, kar je čisti lapsus. Gre seveda za potrebnost tako imenovane kvalificirane večine, to je večine članov Programskega sveta. Pomembno je torej, da te nejasnosti odpravimo in da nacionalna Radiotelevizija brez vsakega kančka dvoma glede izvedbe postopkov volitev, imenovanja vodstvenega kadra v tem letu to tudi uspešno izpelje.

Preostali del redakcijskih popravkov se nanaša na uskladitev posameznih izrazov iz 32. člena zakona, kjer smo podali ustreznejše zakonske izraze, zlasti s področja šolstva in socialnega varstva.

Skladno z napovedmi Nacionalnega programa za kulturo bomo v tem letu predlagali na ministrstvu nov zakon o RTV, ki bo skupaj z analizo medijskega prostora v pomladnih mesecih ta osnutek dan v široko javno razpravo in verjamem, da je takrat seveda priložnost, da se uredijo tudi nekatera druga vprašanja, ki so bila odprta tudi na Odboru za kulturo, da pa v teh nujnih spremembah ne posežemo v sistem delovanja javne službe in jo kakor koli ogrozimo. Ne nazadnje gre vendarle tudi za področje ustavno določene svobode na področju medijev. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Predlog zakona je obravnaval Odbor za kulturo kot matično delovno telo in za predstavitev poročila odbor dajem besedo predsednici magistrici Majdi Potrata. I Izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani gospod minister s sodelavcem, poslanke in poslanci!

Predlog zakona o spremembah Zakona o Radioteleviziji Slovenija je Odbor za kulturo obravnaval na 7. seji 14. januarja letos kot matično delovno telo. Državnemu zboru ga je predložila Vlada s predlogom za obravnavo in sprejetje po skrajšanem postopku in Kolegij predsednika Državnega zbora je na 74. redni seji 6. decembra 2013 tak postopek potrdil. Zakonodajno-pravna služba je predlog zakona proučila z vidika njegove skladnosti z Ustavo Republike Slovenije, pravnim sistemom in zakonodajno-tehničnega vidika. K predloženemu besedilu posameznih členov sicer ni imela pripomb, je pa opozorila na to, da je določbo 4. člena treba dopolniti s podatkom o objavi Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015, katerega 58. člen naj bi zaradi prenosa vsebinsko nespremenjenih

določb v Zakonu o RTV Slovenija prenehal veljati z uveljavitvijo obravnavanega zakona.

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je predlog zakona obravnavala in ga podprla. Komisija namreč ugotavlja, da predlog zakona z opredelitvijo višine RTV prispevka uveljavlja ustrežnejšo sistemsko rešitev za zagotovitev finančne avtonomije javne RTV Slovenija. Višina prispevka je namreč zdaj urejena v Zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 oziroma je predvidena tudi za naslednja dva zakona o izvrševanju proračunov. V poslovnem letu so vložile amandmaje štiri koalicijske poslanske skupine k 4. členu in Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke k 2. členu. Predlog za amandma odbora je na seji predložila še Poslanska skupina SDS k 2. členu.

V uvodni dopolnilni obrazložitvi členov je minister za kulturo poudaril, da je poglobljen namen predloga zakona ponovna določitev višine RTV prispevka v Zakonu o Radioteleviziji Slovenija, to je v njegovem 32. členu, kot je že bilo določeno v preteklosti in kar je z vidika systemske ureditve ustrežnejša rešitev. Ker se zakoni o izvrševanju proračunov sprejemajo le za obdobje dveh let in po postopku, ki ne zagotavlja sodelovanja javnosti in usklajevanja med ključnimi deležniki in naslovniki predpisa, pa veljavna ureditev tudi ni optimalna z vidika zagotovitve finančne neodvisnosti RTV Slovenija. Ta neodvisnost pa je nujen pogoj za zagotovitev institucionalne avtonomije in uredniške neodvisnosti RTV Slovenija.

Preostali del predloga sprememb se nanaša na manjše popravke, ki so izključno nomotehnične oziroma redakcijske narave, vendar nujno potrebni zaradi zagotovitve popolne jasnosti in določnosti predpisa.

V razpravi so nekateri razpravljavci opozorili na več peticij in pobud državljanek in državljanov k nepokorščini in neplačilu RTV prispevka zaradi nezadovoljstva z vsebino programov RTV Slovenija. Po njihovem mnenju sedanji program RTV Slovenija ne zagotavlja ustreznih programskih vsebin, denimo izobraževalnih, tudi verskih, znanstvenih in drugih. Tako bi se RTV Slovenija približala širšemu krogu gledalcev in poslušalcev oziroma na drugi strani razbremenila slovenska gospodinjstva, če člani gospodinjstev ali drugih zasebnih uporabnikov s programom niso zadovoljni, torej ne bi plačevali RTV prispevka.

Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke je predlagala amandma odbora k 2. členu predloga zakona, s katerim bi višino RTV prispevka z 12,75 evrov znižali na 12 evrov. Odbor predloga ni sprejel.

V nadaljevanju razprave so nekateri člani odbora in razpravljavci opozorili predvsem na nedopustnost arbitrarnega urejanja višine RTV prispevka ter poudarili, da takšna ureditev ne bi zdržala nobene resne zakonske presoje.

Odbor ni sprejel amandmaja Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 2. členu, sprejel je amandma koalicijskih poslanskih skupin k 4. členu. Glede na sprejeti amandma je na podlagi prvega odstavka, 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona. V tega je vključen tudi sprejeti amandma in predlagam, da zakon podprete. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Andrej Čuš bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala lepa besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim, tudi seveda gospodu ministru!

Kot že rečeno, smo na Odboru za kulturo v torek, 14. januarja, v drugi obravnavi razpravljali o Predlogu zakona o spremembah Zakona o RTV Slovenija.

Zakon se v poglobljenem 32. členu spreminja tako, da daje Vladi možnost ponovnega določanja višine RTV prispevka. Sedanja višina prispevka je določena v Zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 ter Zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015, kar pa z vidika systemske ureditve RTV Slovenija verjetno ni najboljša rešitev. Da bi zagotovili finančno avtonomijo javne RTV in ker se zakoni o izvrševanju proračunov sprejemajo samo za dve leti, se višina RTV prispevka ponovno ureja na sistemsko ustrežnejši način, in sicer v okviru Zakona o RTV Slovenija, vendar, kot je predlagano, ocenjujemo, da ni najbolj ustrezna rešitev.

Višina RTV prispevka se sicer golo v številkah ne spreminja in bi za fizične osebe za namene zasebne rabe še vedno znašala 12,75 evrov mesečno, vendar menimo, da je to le varljivo izhodišče, ki ne zagotavlja popolne jasnosti in določenosti predpisa za finančno neodvisnost javne medijske institucije. S predlogom zakona Vlada povečano osnovo določa kot novo osnovo. Torej v tej dvignjeni višini prispevek ponovno določajo v zakonu in ga ne vračajo v prvotno osnovo. To pomeni, da lahko to osnovo Vlada še vedno poviša ali zmanjša, kar po našem mnenju lahko pomeni tudi politični pritisk na RTV Slovenija. Menimo, da bi morali s stroškovno učinkovitostjo javne televizije doseči, da prispevka v prihodnje ne bo treba povečevati.

Na Odboru za kulturo je 14. januarja Poslanski skupini SDS vložila amandma, s katerim smo želeli znižati RTV prispevek. Javni zavod RTV Slovenija posluje z dobičkom, večina zaposlenih je dobila božičnico, pri tem pa velja izpostaviti tudi mnoge ugotovljene nepravilnosti, kot so razni fiktivni stroški, plačila za oddaje, ki se sploh niso predvajale ali se sploh niso snemale, fiktivni potni stroški in druga neracionalna raba javnih sredstev.

Želimo si znižanje RTV prispevka, saj bi to v tej krizi bilo edino, kar bi v času vlade Alenke Bratušek tudi znižali, saj so se vsi drugi davki, bremena in druge storitve, močno podražile. Zato predlagamo, da dajmo vsaj nekaj na neki osnovni in recimo simbolni ravni znižati.

Poslanstvo javnega zavoda RTV Slovenija naj bi bilo vsestransko informiranje in enakovredno obravnavanje javnega interesa vseh družbenih skupin državljanov, ki ga plačujejo. Tudi zaradi nezadovoljstva z izvajanjem poslanstva nacionalne televizije se vse bolj širijo napovedi po državljanski nepokorščini pri plačilu položnic za RTV prispevek.

Glede na opravljeno razpravo na odboru in uresničevanje pravic javnosti do pogojevanja sposobnosti javne RTV – Predloga zakona o spremembah Zakona o RTV Slovenija – smo se odločili, da v Poslanski skupini SDS sprememb zakona ne bomo podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Mag. Majda Potrata bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Še enkrat pozdrav vsem.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo predlog zakona, ki odpravlja samo nekatere najbolj očitne pomanjkljivosti veljavnega zakona, podprli. Zavedamo se, da je določitev RTV prispevka eno tistih vprašanj, ob katerem se lahko najbolj krešejo mnenja in ob katerem se da nabirati tudi zelo učinkovito podporo javnosti. Resda so razmere, v katerih živimo, take, da je mogoče govoriti, da je obljuba znižanja tista, ki pri ljudeh pozanje največ soglasja. Vendar povejmo, da predlagana novela višine RTV prispevka ne spreminja, ga samo umešča v tisti zakon, v katerem bi po veljavnem pravnem redu in tudi po številnih opozorilih Zakonodajno-pravne službe, spomnite se samo na pripombe tudi ob sprejemanju Zakona o izvrševanju proračuna, pravzaprav morala biti umeščena.

Veljavni Zakon o RTV res daje vladi možnost 10 % spreminjanja višine RTV prispevka. Je pa treba opozoriti na to, da je bil na referendumu zavrnjen zakon, po katerem smo tedanji predlagatelji menili, da bi bilo mogoče usklajevanje RTV prispevka z gibanjem življenjskih stroškov. To pomeni ne samo prilagajanje zvišanju življenjskih stroškov, ampak tudi prilaganje znižanju življenjskih stroškov. Tako je sledilo temu še vrsta poskusov, s katerimi je največja bodisi vladna ali pa opozicijska stranka skušala pri ljudeh nabirati podporo z omenjenim predlogom za znižanje RTV prispevka – tudi v ZUJF. Socialni demokrati smo se temu vedno upirali zaradi tega, ker se zavedamo, da je za kakovostno opravljanje javne službe, ki ga javni zavod RTV Slovenija mora opravljati po veljavnem zakonu, treba zagotoviti stabilne vire financiranja. Če pri porabi

javnih sredstev prihaja do kakršnih koli nepravilnosti, ima javni zavod RTV Slovenija za to pristojne organe, ki morajo svojo funkcijo opraviti. Tukaj je možna tudi drugačna oblika nadzora od notranje revizije do revizije Računskega sodišča.

Kar pa zadeva druge popravke, so majhni samo na videz in tudi ob teh popravkih se odpravljajo pomanjkljivosti, ki so v preteklosti bile deležne številnih javnih polemik in ne nazadnje se je o njih izrekalo tudi sodišče, zato menimo, da je prav popraviti zakon in zahtevati od Nadzornega sveta, da se uskladijo notranji akti s spremenjenim zakonom. Ne nazadnje je prav, da se kot zakonodajalci zavedamo tudi tega, da moramo uskladiti terminologijo znotraj Zakona o RTV s terminologijo, ki velja v drugih zakonih. Tako nimamo v zakonu zapisano, da so to šole, ampak da so to vzgojno-izobraževalni zavodi, da imamo ustrezno zapisane ustanove, ki opravljajo socialne storitve in podobno.

Gre torej za take spremembe, ki so v tem hipu potrebne in nujne, mi jih bomo podprli. Seveda se pa zavedamo, da so napovedane obsežnejše spremembe Zakona o javni RTV potrebne in nujne, da pa je pot, do katerih bomo prišli, po našem mnenju in izkušnjah, sklicujemo se pa na dva referendum, zelo dolga in negotova in vprašanje je, če nam bo uspelo v tretje sprejeti zakon, ki bo upošteval tudi vse novosti, ki bi jih za dobro delovanje javnega zavoda, v tehničnem pogledu seveda, bilo treba sprejeti in tudi iz evropske zakonodaje. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospa Polonca Komar bo predstavila stališče Poslanske skupine Državljanska lista.

POLONCA KOMAR (PS DL): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovani gospod minister, kolegice in kolegi!

Svoboda izražanja iz prvega odstavka 39. člena Ustave zahteva od države sprejem ustreznih predpisov, ki naj zagotovijo, da bodo lahko javni mediji, zlasti radio in televizija, samostojno izvrševali svoje naloge pri svobodnem oblikovanju javnega mnenja. Zato mora zakonodajalec z ustrežno zakonodajo zagotoviti programsko, organizacijsko in finančno samostojnost javnih medijev. To še posebej velja za tiste javne medije, ki jih ustanovi država in katerih glavnih namen je zagotavljati uresničevanje ustavne pravice do javnega obveščanja in obveščenosti. Predlog zakona prinaša nujno spremembo oziroma dopolnitev, ki odpravlja pravnosistemsko pomanjkljivost in je hkrati nujno potrebna za zagotovitev finančne neodvisnosti RTV Slovenija in njene institucionalne avtonomije.

Poglaviten namen predloga zakona je tako v ponovni določitvi višine RTV prispevka v Zakonu o RTV Slovenija 1. Sedanja višina RTV prispevka je namreč določena v Zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 oziroma v Zakonu o

izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015, kar je z vidika sistemske ureditve RTV Slovenija neustrezna rešitev. Ker se zakoni o izvrševanju proračunov sprejemajo le za obdobje dveh let in po postopku, ki ne zagotavlja sodelovanja javnosti in usklajevanja med ključnimi deležniki in naslovniki predpisa, pa veljavna ureditev tudi ni optimalna z vidika zagotovitve finančne neodvisnosti RTV Slovenija, ki pa je nujni predpogoj za zagotovitev institucionalne avtonomije in uredniške neodvisnosti RTV Slovenija.

V program Državljske liste smo zapisali, da bomo zagotavljali avtonomijo medijskega prostora in ker gre predlog spremembe zakona v tej smeri, ga bomo podprli. Hkrati pa pričakujemo tudi celovitejše spremembe Zakona o RTV Slovenija.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Janez Ribič bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo. Spoštovani predsednik Državnega zbora, gospod minister, spoštovane poslanke in poslanci!

Spet razpravljamo o nacionalni televiziji, o kateri je govora skoraj na vsaki seji. Zanima me, kdaj bomo začeli spoštovati 1. člen Zakona o Radioteleviziji Slovenija, v katerem piše, da je Radiotelevizija Slovenija javni zavod posebnega kulturnega in nacionalnega pomena, ki opravlja javno službo na področju radijske in televizijske dejavnosti z namenom zagotavljanja demokratičnih, socialnih in kulturnih potreb državljanov in državljanov Republike Slovenije, Slovenk in Slovencev po svetu, pripadnic in pripadnikov slovenskih narodnih manjšin v Italiji, Avstriji in na Madžarskem, italijanske in madžarske narodne skupnosti v Republiki Sloveniji ter druge dejavnosti v skladu s tem zakonom in statutom RTV Slovenija ter zakonom, ki ureja področje medijev.

Ustavno sodišče Republike Slovenije je v odločbah poudarilo, da pomeni svoboda izražanja enega od ključnih institucionalnih pogojev učinkovitosti demokratičnega procesa. Meni se tukaj postavlja vprašanje, kako bomo RTV Slovenija zavarovali pred komercializacijo, saj živimo v času, ko je večina medijev postala rumenih. Ravno zaradi tega je treba narediti vse, da bomo nacionalno televizijo vrnili k njenemu osnovnemu poslanstvu, kot je informiranje, izobraževanje in zabava. Velikokrat nam njihovo delo in način poročanja ni všeč in vsi tisti, ki s tem načinom poročanja nismo zadovoljni, moramo narediti vse, da bomo v tej državi ponovno dobili nacionalno RTV Slovenija, ki je po zaslugi nas, ki tukaj sedimo, danes nekaj čisto drugega. Strinjam z vsemi kritiki dela RTV Slovenija, samo dajmo ji svobodo, da bo lahko zadihala. Nekdo, ki želi biti neodvisen, mora imeti finančno avtonomijo. Zato je prav, da se

višina RTV prispevka ponovno uredi na sistemsko ustrežnejši in bolj demokratičen način. V Slovenski ljudski stranki bomo podprli predlagane spremembe zakona, da bo prenehal veljati 58. člen Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015, ki urejajo višino RTV naročnine, tudi zato, ker višina prispevka ostaja 12,75 evra mesečno in upam, da Vlada teh sprememb ne predlaga s figo v žepu. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospa Marjana Kotnik Poropat bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokoencev Slovenije.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala, spoštovani predsednik. Spoštovani minister s sodelavcem, spoštovane poslanke in poslanci!

Z novelo Zakona o Radioteleviziji Slovenija se višina RTV prispevka ponovno sistemsko ureja v okviru zakona, ki ureja delovanje javne Radiotelevizije, kar je sistemsko ustrežnejša rešitev od sedaj veljavne. Ker se zakoni o izvrševanju proračunov Republike Slovenije sprejemajo za obdobje dveh let, bo predlagana rešitev posledično omogočila večjo finančno samostojnost Radiotelevizije Slovenije, odločanje o višini prispevka za RTV pa bo tudi manj podvrženo vsakokratnim političnim interesom.

Ob tem bi želela poudariti, da višina RTV prispevka ostaja nespremenjena, to je 12,75 evra. Pristojno ministrstvo še meni, da je takšna rešitev tudi bolj demokratična, saj se krovni Zakon o RTV Slovenija za razliko od Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije sprejema po postopku, v katerem ima v okviru javne razprave možnost sodelovati tudi zainteresirana javnost. Omenjena novela prinaša torej le najnujnejše spremembe, da pa bo področje delovanja RTV Slovenija primerno urejeno, potrebujemo popolnoma nov zakon, za katerega v Poslanski skupini DeSUS pričakujemo, da bo pripravljen še v letošnjem letu. Kot marsikje v javnem sektorju namreč tudi na področju delovanja RTV prevladuje netransparentnost, organizacijska in statusna neurejenost ter zastarelost, zaradi česar Radiotelevizija našim državljanom in državljanom ni najbolj prijazen servis. Pri tem je še najbolj zaskrbljujoče dejstvo, da je politiki podvrženo odločanje o zasedbi vodstvenih delovnih mest.

Poslanska skupina DeSUS bo predlog novele zakona podprla. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospa Ljudmila Novak bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

LJUDMILA NOVAK (PS NSI): Spoštovani! Krščanski demokrati Nove Slovenije menimo, da je trenutni način urejanja RTV

prispevka neustrezen predvsem zaradi tega, ker onemogoča sistemsko stabilnost zavoda RTV Slovenija in s tem resno finančno načrtovanje. Novela postavlja stvari nazaj na svoje mesto, in sicer v sistemski zakon. Zagotovo si vsi želimo, da bi bil program javne radiotelevizije čim bolj kakovosten, pester, čim bolj objektivni in vsestranski. Nacionalna radiotelevizija ima drugačno funkcijo in položaj kot komercialni mediji. RTV prispevek je zanjo pomemben vir prihodkov, saj iz oglaševanja ne more pridobiti toliko, kot lahko pridobijo nekateri komercialni mediji.

Seveda pa smo krščanski demokrati tudi kritični zaradi dejstva, da nekaterih paradnih konj RTV Slovenija ne zna izkoristiti v polni meri in tako zamudi kar nekaj priložnosti za okrepitev proračuna. Škoda je, da je televizija ukinila vsaj dve zelo gledani oddaji, in sicer vsakoletno Emo, izbor evrovizijske popevke, in Poglede Slovenije. Veseli me, da je pred kratkim bila sprejeta odločitev, da bomo Slovenci znova izbirali svojo evrovizijsko pesem prav na Emi. Sodelovanje na evrovizijski popevki je pomembno zaradi promocije Slovenije in slovenske kulture, zato se nam nikakor ne zdi primerno, da bi nas na festivalu zastopali tuji pevci in v tujem jeziku. Morda ne bomo nikoli zmagali, lahko pa dostojno promoviramo našo državo, kulturo in jezik.

Gledalci in poslušalci se velikokrat obračajo tudi na nas, poslance. Izpostavim naj predvsem poslušalce 1. programa nacionalnega radia, od katerega poslušalci tudi največ pričakujemo, predvsem pa, da bo namenjen kar najbolj širokemu krogu poslušalcev. Pohvalim lahko nekatere izvrstne kontaktne oddaje, medtem ko so verske vsebine po mnenju mnogih poslušalcev še vedno premalo zastopane. Prav tako pa ne bi smeli dopuščati nikakršnih žalitev vernikov ali katerih koli drugih skupin državljanov, kar se občasno še vedno dogaja. Krščanski demokrati Nove Slovenije verjamemo, da se kvaliteta programov lahko nenehno izboljšuje v splošno zadovoljstvo poslušalcev, čeprav se zavedamo, da nikoli ni mogoče vsem hkrati ustreči. Objektivno poročanje pa zelo pripomore k izboljšanju stanja demokracije in nas tudi spodbuja k upoštevanju višjih etičnih standardov.

V upanju, da bo sprejeta novela zakona o RTV Slovenija pripomogla k izboljšanju kakovosti programov, bomo krščanski demokrati Nove Slovenije novelo podprli. Seveda pa od vodstva RTV Slovenija pričakujemo in zahtevamo, da bodo finančna sredstva porabljena gospodarno, zakonito in transparentno.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Mitja Meršol bo predstavil stališče Poslanske skupine Pozitivne Slovenije.

MITJA MERŠOL (PS PS): Hvala lepa, gospod predsednik. Pozdrav ministru s sodelavcem, drage kolegice in kolegi!

Zelo všečno, politično in strankarsko populistično bi bilo, če bi zdajle rekel, da sporočamo vsem gledalkam in gledalcem v Sloveniji, da ne bo treba plačevati nobenega RTV prispevka, ampak žal potem to sporočilo ne bi šlo skozi 3. program, ker bi usahnil oziroma propadel ves tehnični sistem zaradi pomanjkanja sredstev. Tako je res dobro, da se pogovarjamo o celotni zadevi trezno.

Positivna Slovenija vsekakor podpira spremembe zakona, ki uvajajo res bolj sistemsko urejanje samega RTV prispevka in ga vračajo nazaj v Zakon o RTV iz Zakona o izvrševanju proračuna. In tudi, kar je zelo pomembno, da se ta sprememba loteva tudi drugega sklopa, to je vprašanja 16. člena oziroma alinej, ki so se navajale napačno v zvezi z odločanjem oziroma o soglasju k proračunu, finančnemu načrtovanju pravzaprav RTV, in pa tudi samemu postopku imenovanja direktorjev radia in televizije. Še bolj pomembno pri tem pa je to, da se sedaj dokončno jasno določa tudi v tem členu, kako se imenuje oziroma razrešuje generalni direktor RTV, s tem da je pri glasovanju potrebna kvalitetna večina vseh članov Programskega sveta.

Tudi zelo pomembno se mi zdi to oziroma Poslanska skupina Pozitivne Slovenije in Pozitivna Slovenija sploh podpira tudi sicer takšno sistemsko ureditev RTV in to bo verjetno tudi še stvar mogoče prihodnjega Zakona o RTV, kar se tiče samega sistemkega urejanja financiranja javnega zavoda, ki ga je ustanovila v nacionalnem in kulturnem interesu Republika Slovenija in ki naj bi bil ta način financiranja urejen tako, da ne bo vplival na avtonomijo in neodvisnost tega javnega zavoda.

V Poslanski skupini Pozitivne Slovenije bomo to spremembo zakona podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

S tem smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členu in vložnemu amandmaju, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vložnega amandma z dne 27. januarja 2014.

V razpravo dajem 4. člen ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

Želi kdo razpravljati? Vabim vas k prijavi za razpravo.

Besedo ima gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za besedo.

V Poslanski skupini SDS smo predlagali amandma k 4. členu zakona, in sicer da ko bo gospodarska rast 2,5% BDP, da se takrat tudi zniža znesek za plačilo RTV prispevka. V osnovi lahko o tem razmišljamo že takrat, ker bo avtomatsko, verjetno tudi zaradi boljše gospodarske klime, tudi manj oprostitvev plačila RTV prispevka in bo avtomatsko prišlo v

blagajno javnega zavoda precej več finančnih sredstev iz naslova RTV prispevka.

Kot drugo pa bi rad povedal, da v poslanski skupini tega ne bi predlagali, če se ne bi zavedali, da obstajajo neke notranje rezerve, ki nam dajo vedeti, da če bi nekateri organi ali pa posamezniki v javnem zavodu delovali po črki zakona ali pa racionalno, tako kot se marsikateri gospodarstvenik ali pa javni zavod v tej krizi že ukvarja, bi potem bilo precej manj stroškov.

Dovolite mi, da samo preberem nekaj novic ali domnevnih nepravilnosti. Recimo, če začnem s tem, da se je 130 tisoč evrov plačalo za nepredvajano oddajo na javnem zavodu, jaz ne vem, kje je teh 130 tisoč evrov, kdo je s tem zaslužil ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Gospod Čuš, moram vas opozoriti, da vaš amandma govori, tako kot ste ga predstavili, o 2,5% rasti družbenega proizvoda in v povezavi na to tudi sam prispevek, tako da vas prosim, da ostanete pri tej vsebini, sicer vas bom moral prekinjati.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Spoštovani gospod predsednik, hvala za opozorilo, ampak saj to je to, o čemer govorim. Jaz želim samo dokazati, da je dovolj notranjih rezerv, torej govorim o financah in upam, da tudi seveda vsak drug poslanec deluje tako, da se najprej o zadevi podučijo in potem seveda predloži tudi dokaze. Samo zato. In ne gre o nobeni širitvi, ne bomo o nobenih DDV govorili in ničemer drugem.

Tukaj je bilo ugotovljeno v tem primeru, da se je predvajala oddaja, ki sploh ni bila predvajana. Če gremo naprej, ugotovljene so bile nepravilnosti, kot so ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Gospod Čuš, tokrat vas moram opozoriti, in to drugič opozoriti, da ne razpravljate o amandmaju. Tudi sam zakon govori o tem, da se RTV prispevek ne dviguje, torej ostane na takšnem nivoju, kakršen je, in prosim vas, da ostanete pri vsebini amandmaja.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Spoštovani gospod predsednik, mi s tem predlagamo samo, da se zniža RTV prispevek, in če želim dokazati, da se je na tone denarja v preteklosti zmetalo v neke žepe povsem neracionalno, zakaj moramo potem dodatno bremeniti na podlagi tega davkoplačevalce. Samo o tem govorim.

In če potem, ko sem naštel zdaj nekaj števil, ker očitno vseh ne smem – včeraj sem imel poslansko vprašanje za gospoda ministra, kaj bi lahko storili s tem denarjem na področju zaposlenih v medijih. Koliko zaposlenih v medijih je danes prisilno v esepjih in komaj preživljajo iz meseca v mesec, koliko sredstev bi lahko, recimo, potem tudi javni zavod namenil za plačana pripravništva za mlade novinarje. Glede na to, da mi je možnost razprave precej omejena, se bom potem še enkrat prijavil, ampak izhajamo iz tega, da je že v trenutni

strukturi dovolj sredstev, javni zavod služi z dobičkom, v marsikaterem primeru so bile izplačane tudi neupravičene božičnice in ne vem, zakaj bi potem morali vsi davkoplačevalci plačevati nagrado tistim, ki ne opravljajo dovolj dobro svojega dela oziroma niso dovolj racionalni. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Želi še kdo razpravljati? Še je interes, vabim vas k prijavi za razpravo.
Besedo ima gospa Alenka Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala za besedo.
Predsednik, najprej mislim, da ste nepravilno urgirali pri razpravi mojega kolega Čuša, Andreja Čuša ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Imate postopkovno, gospa Jeraj, ali razpravo ...

ALENKA JERAJ (PS SDS): Ne, ni postopkovno, je razprava, vam bom povedala, zakaj o tem govorim ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Potem predlagam, da razpravljate o amandmaju.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Glejte, stvari o katerih je govoril, se zelo tičejo tudi amandmaja. Naša Komisija za nadzor javnih financ je obravnavala revizijo postopkov, ki se dogajajo na RTV, vse to je povezano z denarjem, o katerem se pogovarjamo. Naš amandma govori o tem, da bo nižji prispevek v tistem trenutku, ko bo gospodarska rast preseгла 2,5% BPD ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Tako je ...

ALENKA JERAJ (PS SDS): Torej, govorimo o financah in je to povezano z amandmajem ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Ne, ne. Ostanite pri tem, kar je zapisano v vsebini, prosim.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Glejte, govorimo o financah na RTV in mislim, da je to povezano s tem amandmajem, ki smo ga predlagali. Če vi ne vidite povezave, pač to ni moj problem.

Torej to, da se je prispevek urejal v zakonu, je v redu, s tem mi nimamo težav, bi pa lahko uredili še kaj. Minister je sicer napovedal nov RTV zakon, upam, da bo šel v tej smeri, da bo dejansko dal več pristojnosti tudi direktorju. Zdaj smo ugotovili, v okviru že omenjene revizije, ki smo jo obravnavali, da je veliko malih šefov, ki na RTV delajo vsak po svoje, tudi planirajo, torej načrtujejo prihodke, odhodke, torej prihodkov niti ne, odhodke v glavnem, ki po navadi presegajo tisto, kar je bilo dogovorjeno, in direktor sam je povedal, da na te stvari nima vpliva.

Veliko je pobud in predlogov, tudi peticij, da bi se uknil RTV prispevek. Mi se

zavedamo, da to na tak način ne gre, zato tudi predlagamo amandma, da takrat, ko bo gospodarska rast preseгла 2,5 % BDP, bi v tem primeru pa lahko prispevek znižali.

Zakaj imamo kljub vsemu težave s prispevkom in smo predlagali že na odboru tudi neko spremembo. Če vam dam en primer iz zdravstva, ki smo ga zadnjič slišali. Nekomu, ki mu odteka kri, nima smisla dodajati nove krvi, pač pa je treba najprej zamašiti luknje, od koder kri odteka. To se nam dogaja tudi na RTV. Naj spomnim na anonimko in potem revizijo, in kot sem rekla, smo celo to obravnavali na Komisiji za nadzor javnih financ, in v oči dejansko bode potem, da si vodstvo ob takšnih nepravilnostih, ki so bile ugotovljene, izplača delovno uspešnost. Delavno uspešnost si lahko izplača takrat, ko si res delavno uspešen, ne pa, ko ti v zavodu gre cel kup stvari narobe. Kot je bilo omenjeno, se plačujejo oddaje, ki jih ni, se ukinjajo oddaje, ki imajo veliko gledanost itn. In nekdo ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospa Alenka Jeraj, pogledajte, ne obravnavamo poročila, ...

ALENKA JERAJ (PS SDS): ... tega ne obravnavamo. Obravnavamo amandma k 4. členu.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: ... razpravljamo o vašem amandmaju in v spoštovanju do vašega amandmaja vas prosim, da ostanete pri vsebini.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Jaz govorim o amandmaju, če govorim o finančah, ker to pomeni ali bo RTV imel toliko milijonov od prispevka ali bo imel manj. Ali so to finance ali niso finance, o čemer govori 4. člen?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Lahko govorite o tem in ostanite pri tej vsebini o finančah.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Predsednik, ne vem, zakaj imate take težave s tem, da se pogovarjamo o RTV oziroma ne smemo tukaj govoriti teh dvajset minut, ki jih imamo na voljo, verjetno boste zdržali, da tudi kakšno kritično rečemo.

Skratka, če v zavod, kateri koli, dajemo še vedno toliko denarja kot smo ga dajali – tako pobranega s prispevkom kot s tistim, kar ustvarijo –, ni treba delati nobene racionalizacije, ni treba pogledati, kje so rezerve, ni se treba ukvarjati s tem, da stvari organiziramo drugače, tako da stanejo manj, pa so zato bolj učinkovite. Ljudje želijo boljši program. Kot sem prej povedala, vodstvo ima precej težav s tem, kaj ponuja oziroma na kakšen način ureja zadeve v RTV. Ukinja gledane oddaje, plačuje oddaje, ki jih ni, in to plačujemo s prispevki, zato o tem moramo pri tem amandmaju govoriti. V zadnjem času mnogo več ponovitev kot še pred časom; skratka, programa manj za enak denar ali pa

celo večji. Gledalci in poslušalci smo seveda zahtevni, če nekaj plačujemo, hočemo za to tudi nekaj imeti, nekaj dobiti.

Upam, da bo v nadaljevanju sprememba zakona šla tudi v to, da bi morda lahko javno videli seje Programskega sveta. Tja so imenovani ljudje, ki govorijo o programu, program se plačuje – ponovno smo pri finančah. In verjetno, če bi bil predvaja, torej če bi lahko videli, kaj se na programskem svetu ..., kakšna so stališča članov, ki so tam, ki predstavljajo gledalce in so bili s strani gledalcev tudi imenovani, bomo morda razumeli, zakaj, kot rečeno, se ukinjajo oddaje, ki so zelo gledane, vzdržujemo pa nekatere, ki so manj gledane.

Pogrešamo tudi stališča varuha gledalčevih pravic. Prepričana sem, tako ko dobivamo poslanci komentarje in predloge, kadar se pogovarjamo o Zakonu o RTV, da se tudi v RTV hiši resno pogovarjajo o pripombah gledalk in gledalcev, poslušalk in poslušalcev, ki prihajajo na varuha gledalčevih pravic, zato je končno ta institut tudi ustanovljen. Torej, dober program, urejene razmere na RTV, ne pa izkoriščanje honorarnih sodelavcev zaradi nedela ali pa slabega dela nekaterih redno zaposlenih.

Mislim, da je tudi še vedno preveč družinskih povezav. Zelo radi govorimo o otrocih politikov, o tem, da pa gredo nekatere službe na RTV iz roda v rod, ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospa Jeraj, že prej sem vas opozoril, da se danes ne pogovarjamo o poročilu delovanja zavoda.

ALENKA JERAJ (PS SDS): ... pa nobenega govora. Skratka, amandma k 4. členu, ki ga predlagamo v SDS, bom podprla, ker mislim, da samo s tem, da bi v nekem trenutku tudi zmanjšali RTV prispevek, s tem zmanjšali sredstva, ki jih RTV dobi, prisilili javni zavod, da se reorganizira, da je bolj previden pri stroških in da, kot sem rekla, kri oziroma denar ne odteka nekontrolirano, pač pa se porablja za to, za kar bi se moral uporabljati, torej za čim boljši program.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Besedo ima mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Poslanska skupina Socialnih demokratov predlaganega amandmaja Slovenske demokratske stranke ne bo podprla. To je samo varianta na poskuse zniževanja RTV prispevka, čemur smo bili v preteklosti že večkrat priča, najbolj tedaj, ko je tedanja vlada Ivana Janše predlagala 10-odstotno znižanje RTV prispevka in je v zadnji obravnavi bil RTV prispevek znižan za 5 %.

Zakaj nasprotujemo predlogu Slovenske demokratske stranke? Menimo, da moramo upoštevati priporočila Ustavnega

sodišča, ki terja, da v imenu ustanovitelja zagotavljamo stabilne vire financiranja za javno službo. Javna služba je v zakonu določena in ne želim posegati v programsko shemo ali v odločitve Programskega sveta, ampak če ni zagotovljenih finančnih virov, ni mogoče javne službe opravljati v predvidenem obsegu. Zato je potem treba prilagajati programsko shemo in program, kar morata Programski svet in Nadzorni svet RTV tudi upoštevati. Gre torej za zagotavljanje finančnih virov za stabilno financiranje javne službe. Javna služba je zakonsko, še enkrat poudarjam, določena in zakonodajalcu ni dana ekskluzivna pravica razsojanja o kakovosti programa. O programu, o vsebini, o programski shemi notranji organi RTV razpravljajo.

Zato je neodgovorno pričakovati, da bo javna služba kakovostno opravljena, če ji spodrežemo finančne vire. Posebej opozarjam na to, da se je Ustavno sodišče že večkrat tudi o tem izreklo, za kaj se sme RTV prispevek uporabljati in za kaj ne. Zato je ta različica zniževanja RTV prispevka enako nesprejemljiva kot so nesprejemljivo pozivi k državljanjski nepokorščini in neplačevanju RTV prispevka. To je tisto, kar se skriva zadaj za takimi pobudami. Tisto, kar je pa treba v tem okviru vendarle povedati, je pa sklicevanje na gledanost ali poslušanost zelo dvomljiv argument in bi bilo treba – če bi bilo seveda mogoče v okviru tega amandmaja o tem razpravljati – se sklicevati tudi na ankete javnega mnenja, ki govore o tem, v kakšnem obsegu je javnost zadovoljna z izvrševanjem javne službe. Za nas, torej za Socialne demokrate, je zniževanje RTV prispevka nesprejemljivo. Če pa se že kdo sklicuje na sklepe Komisije za nadzor javnih financ, je pa v sklepu, ki ga je ta komisija sprejela, samo predlog sklepa, ki ne dovoljuje zviševanja amandma pa znižuje, zakon pa pušča RTV prispevek v višini, v kakršni je RTV prispevek do sedaj določen.

Še enkrat poudarjam, sklep Komisije za nadzor nad javnimi financami je uperjen proti zviševanju RTV prispevka, amandma SDS pa zahteva oziroma predlaga zniževanje – za Socialne demokrate popolnoma nesprejemljiv predlog. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Postopkovno gospod Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani gospod predsednik Državnega zbora!

Najmanj, kar bi pričakoval, gospod predsednik, da dovolite - če dovolite tistem, ki razpravljajo v Državnem zboru, da argumentirajo, zakaj ne podpirajo amandmaja, ki ga je vložila Slovenska demokratska stranka –, da dovolite tudi tistim, ki razpravljajo in zagovarjajo ta amandma. In prosim, da jih ne prekinjate, ko obrazlagajo, s kakšnimi razlogi je Slovenska demokratska stranka vložila ta amandma k temu zakonu.

Lepo vas prosim, sedaj sem poslušal razpravljalco, ki je govorila cel kup drugih stvari, ki niso direktno vezane na tak način, kot vi obrazlagate amandma. Slovenska demokratska stranka in naše razpravljalke in razpravljavci pa nimajo pravice in jim ne dovolite obrazložiti, zakaj smo ta amandma vložili! In lepó vas prosim, ne bodite tako dvolični in dovolite, da dokažemo in povemo, zakaj je ta amandma pomemben in zakaj ga je Slovenska demokratska stranka vložila. Naj slovenska javnost sliši pravo resnico! Zakaj poskušate na vsak način onemogočiti naše razpravljalce in posegate v besedo vsaki dve minuti ali pa vsako minuto.

Gospod predsednik Državnega zbora, moram reči, da vsaj od vas pričakujem, da boste dosledni pri tem, kar delate, in da boste spoštovali demokratično razpravo v Državnem zboru. Dovolite, da tudi mi obrazložimo z argumenti, zakaj smo predlagali takšen amandma, ne pa da nas nonstop prekinjate. Lepo prosim in proceduralno predlagam, da enako obravnavate vse razpravljavce v Državnem zboru, ne glede na to, iz katere stranke prihajajo, ker to ni politična razprava, v to sem prepričan, ampak gre za razpravo, kjer je prav, da ima vsak možnost argumentirati, zakaj zagovarja oziroma zakaj je proti temu amandmaju, ki smo ga vložili v Slovenski demokratski stranki.

Sam sem pa prepričan, da je ta amandma vložen z dobrimi nameni.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Pojbič, za opozorilo.

Ampak, pogledjte, še enkrat: ko berem tudi vašo obrazložitev, torej Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke, k temu amandmaju, pravzaprav povzimate identično vsebino besedila, ki je v amandmaju. Torej ste se že sami kot predlagatelji izrecno osredotočili na to vsebino. To želim tudi opozoriti v tej proceduri, zato sem vas na to opozoril. Če ste pričakovali, da bi prekinjal tudi mag. Majdo Potrato, moram priznati, da je bila v tej oceni bistveno bliže ves čas prispevku kot pa razpravi, ki so bile pred tem, na katere sem opozoril. Res apeliram na to, da poskušate slediti obrazložitvi.

Se pa strinjam, velja prav za vse poslanke in poslance, ne glede na to, iz katere poslanske skupine prihajajo, da se vendarle poslovnik spoštuje, ker zelo jasno pravi, ko je amandma, je dovoljena razprava o vsebini amandmaja.

Repliko ima gospod Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za besedo.

V nekaterih vaših besedah sem se, glede na to, da ste naredili celo zgodovinski pregled delovanja RTV in odločitev v Državnem zboru, vseeno malo zaznal. Če smo že pri zgodovini, jaz vašo odločitev, da tega ne boste podprli, povsem razumem, ker ste ravno vi pred nekaj meseci ali leti bili mnenja, da je gospodarska rast negativna stvar.

Upam, da zdaj vidite, kam to pripelje. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Bilo bi pa bolje, če bi se prijavili k razpravi, gospod Čuš, in ne bi bilo nobenih težav pri podajanju teh vsebin.

Želi še kdo razpravljati? Vabim vas k prijavi za razpravo.

Besedo ima Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):

Hvala za besedo, gospod predsednik.

Tudi sama bi se želela vključiti v to razpravo glede amandmaja k 4. členu predloga zakona. K temu so me spodbudile predvsem razprave nekaterih, s katerimi se ne morem povsem strinjati.

Moram reči oziroma ponoviti, da RTV Slovenija je javni zavod in da je javni zavod financiran iz državnega proračuna ter drugih virov, zakonskih virov, ki jih zagotavljamo tudi s tem zakonom. Moram reči, da je treba upoštevati priporočilo Ustavnega sodišča Republike Slovenije, ki govori tudi o tem, da mora ustanovitelj zagotoviti primerne vire financiranja javnim zavodom oziroma javnim službam. Mislim, da če ustanovitelj ne zagotovi primerne višine sredstev, potem javni zavod RTV Slovenija ne more državljanom nuditi primerne programa, ki si ga vsi želimo. Gospa Novak je v svojem stališču povedala, da ji je žal, da nekaterih oddaj ni več, da so ukinjene. Temu mnenju se zelo pridružujem in menim, da bi predvsem ti dve oddaji, ki ju je omenila, bilo primerno in tudi za mene, za moj okus dobro, da bi jih nazaj uvedli. Ampak tako je; če ni dovolj denarja, potem se pač krči program oziroma ukinjajo oddaje.

Povedala bi še to – nekdo je danes opozoril tudi na to, da so bile izplačane nagrade posameznim vodilnim uslužbencem. S tem se jaz tudi ne strinjam, da na tak način javni zavod posluje, in menim, da bi morali skrbeti za več redno zaposlenih in da bi morali skrbeti tudi za to, da se zaposlujejo pripravniki.

Vendar, kot ostala koalicija bo tudi Poslanska skupina DeSUS seveda ta amandma zavrnila, ker menimo, da ni primeren. Če bo kasneje prišlo do možnosti, da se bo RTV lahko financiral iz proračuna v večjem obsegu, mislim, da bi takrat pač razpravljali o spremembi oziroma dopolnitvi Zakona o RTV prispevku.

Torej ponavljam, da če ni denarja, je težko zagotavljati tak program in bi na koncu opozorila na rek, ki ga vsi poznamo: malo denarja, malo muzike. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Besedo dajem najprej ministru, dr. Urošu Grilcu.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovani!

Pri svojem nastopu se bom res držal izključno vsebine tega amandmaja in moram spomniti cenjenega poslanca Čuša, da mi je včeraj

zastavil poslansko vprašanje, ali bomo nov medijski zakon in Zakon o RTV oblikovali na osnovi strategije in natančne analize medijske krajine in delovanja v našem prostoru in moj odgovor je bil: "Da, temu smo se zavezali tudi v Nacionalnem programu za kulturo." Samo dan kasneje imamo na mizi amandma, ki posega v sistemsko urejeno plačevanje naročnine in financiranje javnega zavoda. Povedano je bilo seveda, da tukaj govorimo o specifičnem javnem zavodu, o specialnem zakonu, katerega financiranje je urejeno na način, kot je tudi Ustavno sodišče potrdilo, da to financiranje nujno zadeva odgovornost ustanovitelja glede ne samo višine financiranja, ampak tudi posega glede notranje organizacije, programske avtonomije in tako naprej.

Če potegnemo zelo jasno črto, kaj takšen amandma predlaga, prinaša, potem moramo povedati, da znižuje višino RTV prispevka za približno 21 %, kar pomeni 20 milijonov. Glejte, 21 % – 20 milijonov. Utemeljitev, ki jo je dala stranka SDS, znaša 8 vrstic, 8 vrstic za takšen poseg v financiranje. Kaj pomeni za kakovost programa tolikšno znižanje? Tukaj ni ene besede. Kaj to pomeni za kakovost oddaj, ki se je izpostavljalo? Kaj to pomeni za zunanje sodelavce RTV – ki kot veste, so izredno izredno pomembni za to, da imamo raznolik program, da imamo kakovosten program in da imajo tudi ljudje delo? Kaj to pomeni za tisoč 900 zaposlenih na javnem zavodu ob 20 milijonih? Takšne analize ni nikjer in moram reči, takšen predlog dejansko nima stvarne utemeljitve, je zelo nesistemski in je temu primerno zelo zelo nevaren. Predpostavlja seveda gospodarsko rast, ampak poslušajte, govorimo o javni službi, ki mora imeti določeno stabilnost. Če se država zaveže, da ima po ustavi in zakonu tako javno službo, ki izpostavlja javni interes – se strinjam, vsak nosi svojo odgovornost, kako in kaj se to izvaja, vendar takšen pavšalen poseg, nesistemski poseg v njeno delovanje pomeni samo slabše za delovanje javne službe in slabše za gledalce in poslušalce.

Zato se mi zdi, da ta amandma resnično ni ustrezen. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi ministru.

Besedo dajem mag. Majdi Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Sem se sicer navadila, da mi opozicijski poslanci pripisujejo vse mogoče izjave. Sem to doživela včeraj v okviru poslanskih vprašanj, danes znova ob tem amandmaju. Nisem izrekla nobene besede o gospodarski rasti, ki bi omogočala interpretacijo, ki je bila v repliki izrečena. Torej pričakujem, da tisti, ki hočejo obračunavati z mojimi stališči, pokažejo vendarle malo manj ustvarjalnega napona in mi pripisujejo, česar nisem izrekla.

Amandma, ki je pred nami, se sklicuje samo na gospodarsko rast. Hoče znižati RTV prispevek in ga vrniti na zdajšnje raven takrat, ko bo gospodarska rast 2,5-odstotna; brez kakršnega koli preračuna posledic, brez česar koli. Jaz sem že navajena, da predlagatelji iz Poslanske skupine SDS eno govorijo, kadar govorijo na splošno, in drugo, kar predlagajo. Ampak pogledajte, v isti sapi, ko se zavzemajo za zaposlovanje mladih novinarjev, grede njihovi predlogi v smeri zmanjševanja števila zaposlenih na RTV. Takih primerov neskladja, nekonsistentnosti bi se dalo dokazati še več.

Kaj govori amandma? Nič drugega kot samo to, da se mora RTV prispevek vezati na gospodarsko rast 2,5-odstotno. Ko bo taka, potem se bo lahko, ne vem na katero višino, dvignil RTV prispevek. Z današnjo novelo dvigujemo RTV prispevek v zakon, v katerem je mogoče, da variira RTV prispevek za 10 %, ampak samo za 10 % in mora biti utemeljen; in res je ta možnost dana Vladi. Ponavljam pa opozorilo, da je Ustavno sodišče posebej opozorilo, da moramo poskrbeti za stabilne vire financiranja in da je upravičeno zniževanje ali odtegotvanje samo takrat, če z nečim drugim nadomestimo, da bo v zakonskem besedilu, tako kot zakon veleva, mogoče opravljati javno službo. To je Ustavno sodišče opozorilo zakonodajalca in mislim, da je zakonodajalec to voljo ali to mnenje Ustavnega sodišča dolžan spoštovati. Vem, da je za manjšinske programe oziroma za madžarsko in italijansko narodno skupnost zakonodajalec dolžan zagotoviti sredstva iz proračuna, da je dovoljeno RTV opravljanje tržne dejavnosti, da je tudi glavni vir in zame v ustrezni višini – takšni, kakršni je s to novelo predlagan, to pomeni na isti višini, kot je bil za preteklo leto, RTV prispevek. Sedaj vezati RTV prispevek na zadovoljstvo ali nezadovoljstvo gledalcev in gledalk RTV programa je arbitrarno odločanje. Nima nobene resne podlage. In tak j bil predlog amandmaja k temu členu na seji matičnega delovnega telesa. Tam bi – za tiste, ki tega niste spremljali – RTV prispevek tisti, ki je zadovoljen, bi ga lahko plačeval 100 % več, tisti, ki bi bil pa nezadovoljen, bi ga pa 50 % manj plačeval. Taki so predlogi SDS. Kolikšno težo imajo, kolikšno resnost, kolikšno analitično podporo pri zagotavljanju stabilnosti financiranja, presodite sami.

Govorimo o amandmaju, ki zahteva znižanje RTV prispevka brez kakršne koli utemeljitve! Vse, kar se v obrazložitvi pove, je tisto, kar je povedano v amandmaju: vezano je na rast in vezano je na kategorije, kjer se znižuje. Dajte, prosim, razumeti, da takega amandmaja ni mogoče podpreti, da ste si s tem amandmajem samo odprli prostor za razpravo o stvareh, o katerih želite govoriti, pa so mimo amandmaja. Jaz pa ne vem, kako je mogoče razpravljati vsebinsko o tem amandmaju, če ne opozorimo na to, da smo kot zakonodajalci dolžni poskrbeti za stabilnost financiranja, ker

edino stabilno financiranje zagotavlja tudi uredniško samostojnost in neodvisnost. In to je naloga zakonodajalca, pa nič drugega. Ne želim, da bi znova posegali v pristojnosti Programskega in Nadzornega sveta. Mi pa imamo v rokah odločitev o višini RTV prispevka in na to vas opozarjam. Ne bodimo gluhi za opozorila Ustavnega sodišča. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Naslednji ima besedo gospod Jožef Kavtičnik. Izvolite.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani!

Tega amandmaja ne bom podprl predvsem zaradi tega, ker z zmanjšanjem sredstev ne bi naredili nič kaj dobrega glede programov RTV Slovenija.

Na sami seji odbora je potekala zelo dobra in strokovna razprava. Tam je predlagatelj prišel z drugim amandmajem, ki ga je kolegica Potrata že omenila. Danes so prišli ponovno in z enim spremenjenim amandmajem, kjer želijo zmanjšati prispevek. Sam predlagatelj pa tudi predstavnik RTV Slovenija je dejal, da bi z zmanjšanjem prispevka resno ogrozili delovanje Radiotelevizije, ne samo programov, ampak tudi tistih spremljajočih dejavnosti, ki jih RTV Slovenija tudi izvaja. Ne nazadnje je tukaj simfonični orkester itn. V situaciji, kot je, se vsi zavedamo, da je težka gospodarska situacija, ampak ob taki situaciji ima težave tudi televizija, kajti z oglaševanjem in z drugimi dejavnostmi pridobi za svojo dejavnost bistveno manj denarja, kot ga je dobila prej. To bi ogrozilo delovanje, dodatno s tem amandmajem. Amandma nima nobene analitične predstave, nič globljenega in nič resnega, kaj se bo zgodilo in kaj bi se zgodilo, če bi zmanjkalo 20 milijonov. Zato tega amandmaja ne morem jemati resno.

Kolega je dejal, da se tukaj ne odločamo politično. Seveda se, saj smo vsi politiki. Če se ne bi v Državnem zboru odločalo politično, potem pa ne vem, kaj tukaj počnemo. Tu se odloča politično in mi moramo ob tej naši odločitvi gledati ne samo nase in na svoje politične točke, kajti najlažje bi bilo tako, kot je kolega Meršolj dejal, da mi v Pozitivni Sloveniji rečemo, da bomo brez RTV prispevka poskušali zagotoviti delovanje RTV Slovenija. Ne bi! Ni možno to narediti. Zaradi tega se v Pozitivni Sloveniji, in tudi sam, zavzemamo za resno analitično oceno, da damo veljavo vsem tem organiziranim skupinam, ki delujejo v RTV Slovenija, to je Programskemu svetu, ki je jasno in glasno povedal, kaj bi se zgodilo, če ni teh sredstev: določeni programi bi se morali krčiti oziroma ukinjati in ne bi jih moglo biti, določene dejavnosti bi morale zmanjšati.

Poglejte, glede na to, da se določeni programi ukinjajo. Seveda, saj se spreminja, saj je tako kot v življenju; eni preneha delovati, drugi nastajajo in tako naprej. Sam zaupam RTV Sloveniji in cenim njihovo delo in moram reči, da

v okolju, od koder prihajam, so ljudje zadovoljni s tem programom, so zadovoljni z izobraževalnim programom, s kulturnim programom, ki ga RTV Slovenija nudi državljanom in državljanom.

Zato ne morem, resnično, tega amandmaja podpreti, ker mi je za dober program, ker mi je za to, da bodo ljudje v Sloveniji gledali dober in kvaliteten program. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Repliko želi gospod Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Spoštovani gospod predsednik!

Samo to; prepričan sem, da tukaj odločamo v interesu našega naroda, interesu slovenskega naroda, in kako to zdaj kdo razume, je to njegova stvar. Jaz sem samo o tem govoril. Dejstvo je, da ne bom plačeval nečesa, s čimer nisem zadovoljen. Tisti, ki se tega zavedajo in se zavedate, bi morali v tej smeri tudi razmišljati in razpravljati.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Pojbič, ampak pogledajte, repliko ste zdaj ta hip zlorabili. Normalno se lahko prijavite k razpravi in dobite besedo. Vi ste replicirali, pa pravzaprav niste znali povedati niti, ali ste bili kdaj narobe razumljeni. Res ste imeli prej besedo pri repliki, ampak replika na repliko tako in tako ni mogoča, tako da vam res priporočam, da se prijavite k besedi in boste razpravljali o amandmaju. Ta replika pa je bila praktično neupravičena.

Besedo dajem gospodu Jožefu Jerovšku, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, gospod minister!

Glejte, mi vsi vemo, kaj se dogaja v naši državi, da so se osebni dohodki že nekajkrat znižali vsem javnim delavcem, da grozijo nova znižanja osebnih dohodkov, da so se posledično tudi znižale storitve, cena storitev. In RTV je na isti ladji; če so dobri gospodarji, dosejajo nižje cene storitev, kar je popolnoma normalno, ker tudi vsi izvajalci pričakujejo, da bodo zaslužili nekaj manj, kot so v preteklosti. Naš amandma je logična posledica tega, kar se v državi dogaja, kakšne so razmere. Državljan, ki so naročniki televizijskih programov, ne morejo plačevati več za manj. Kajti dejstvo je, da se je obseg lastne produkcije RTV v času sedanjega vodstva javnega zavoda zmanjšal. Oni so zmanjšali produkcijo, bi pa radi to pokrivali z večjimi stroški. To ne gre.

Prav tako se čudim tej vladi in tej oblasti in temu vodstvu RTV, ker ne zna oziroma se ne zaveda niti starega rimskega pregovora, reka, da je treba ljudstvu dati kruha in iger – panem et circenses. Vlada je vzela kruh, jemlje vsak dan novim ljudem, jih spravlja v revščino in verjetno tudi nekatere v lakoto in hkrati jim jemlje tudi igre, kar je nelogično, ampak žal je to pač

en dokaz totalne nespretnosti in nesposobnosti sedanje vlade.

Glejte, jaz tudi ne bom polemiziral z argumentacijo gospe Potrata, ker kadar je ona žolčna do naših predlogov, je to najboljša argumentacija naših predlogov, da imamo mi prav. Boljše reklame ni. Tako, da ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Gospod Jerovšek, v tej razpravi, ki sem ji jaz sledil, ni bil noben žolčen, še najmanj pa mag. Majda Potrata.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Dobro. Pač to, kar zaznavam na terenu in to, sem povedal. Glejte, nekateri nasprotujete, da ni bilo zmanjšanja produkcije, da se niso ukinile oddaje.

Že večkrat sem poudaril primer, v času poletja RTV ni bil sposoben narediti mesečnega in nedeljskega intervjuja. Pri nekaj sto novinarjih! Odlične mlade novinarje imajo, samo jih ne spustijo zraven. Sedaj je nekako direktorica prevzela to vlogo delanja intervjujev. Ne bom komentiral, ker sem prebral mnenje dobrega poznavalca, publicista Crnkoviča, ki je rekel, da je to, kar sedaj dela, njen prag, da višje ne more. Pa ne bom navajal imen intervjuvancev. To je bilo v prejšnji Sobotni prilogi Dela zapisano. Domnevam, da tudi takšni lucidni publicisti zagotavljajo, da ne spustijo pravih ljudi na prave oddaje, da bi delali dober program. Torej, dalo bi se iztisniti bistveno več, ker pa te želje pri tem vodstvu RTV ni, misli, da z neprodukcijo uspava ljudi, je pa treba spoštovati pravilo, da smo vsi na isti ladji. RTV vodstvo naj zagotavlja nižanje stroškov – se pravi tisto, kar naročajo –, naj zahteva manjše stroške. Ne pa to, kar slišimo, da se pod mizo delajo pogodbe, pa se včasih tudi fiktivno kaj plačuje, marsikaj, pa da imajo zaposlene še vedno mrtve duše. To je stalnica. Sedaj vidim po tej argumentaciji, da to niti ni interes te koalicije in te vlade, da bi se razmere uredile. Ne! Vi si želite anarhijo. Vi si želite nered. Vi si želite zmanjšano produkcijo programa ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Gospod Jerovšek, tukaj na tej točki vas moram ponovno opozoriti, da odstopate bistveno od vsebine amandmaja. Tudi sami veste, da ima zavod RTV organe, ki odločajo, nadzorujejo delovanje in da danes ne obravnavamo poročila ...

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Na svoj čas diskutirajte, prosim. Gospod predsednik, zopet ste me razočarali. Oba sva v petem mandatu in skušate blokirati argumentacijo. Ta amandma je takšen, če govoriš o programu, je vsaka argumentacija konstruktivna in normalna. Čudim se, da to delate ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Gospod Jerovšek, predlagam, da si preberete obrazložitev vašega amandmaja, pa vam bo

veliko bolj jasno, zakaj vas moram opozoriti. Za to gre.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Ne, neupravičeno ste me opozorili, gospod predsednik. Neupravičeno! Mislim, da si ugled jemljete s tem, da poslanca z enako dolgim stažem prekinjate in mu jemljete besedo. Saj bom sedaj končal.

Rekel sem, in še enkrat vztrajam, da je logično, ob tem ko so se vsi stroški zmanjšali, so se osebni dohodki zmanjšali, je za isto količino ali zmanjšano količino programa potrebno tudi naročnino zmanjšati, zato da državljani ne bodo enormno trpeli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Želi še kdo razpravljati? Še je interes. Vabim vas k prijavi. Besedo ima gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani predsedujoči, gospod minister, kolegice in kolegi!

Amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke je zelo jasen, enostaven in logičen, kajti višino RTV naročnine veže na gospodarsko rast. Ne bom razpravjal o vsebinah, kajti nisem te stroke in tega področja ne poznam. Zelo dobro se pa spoznam na finance in zelo dobro vsi vemo, da gospodarstvo prinaša prihodke v državni proračun, da mehke vsebine, ki so direktno vezane na proračun, pa ustvarjajo odhodke iz državnega proračuna.

Sedanja vlada jemlje delo gospodarstvu z občutnim zmanjšanjem sredstev tako za investicije, se pravi, jemlje delo gospodarstvu. Iz tega se ne ustvarja prihodkov v državni proračun. Jemlje sredstva za investicije občinam, ni dela za gospodarstvo, ni prihodkov v državni proračun. Jemlje delo določenim gospodarskim javnim subjektom. Konkretno, včeraj smo razpravljali o gozdarski javni službi, motena je oskrba z lesom v gospodarstvu. Skratka, zmanjšuje se gospodarska produktivnost v tej panogi, zmanjšujejo se prihodki v državni proračun. Po drugi strani pa nelogično, nerazumno povečujemo odhodke, odhodke na mehkih vsebinah. Povečujemo odhodke na kulturi, povečujemo odhodke na družbenih javnih zavodih, ki so direktno in izključno vezani na državni proračun. Ti dve stvari nista v ravnovesju – če ni gospodarske rasti, če ni rasti, večanja prihodkov v proračun, tudi ne more biti rasti odhodkov iz državnega proračuna. To je zelo enostavna in zelo logična zadeva.

V tem segmentu, v amandmaju k 4. členu, je povsem logično, da se odhodki vežejo na gospodarsko rast oziroma na prihodke v državni proračun. Zgodba je enostavna in logična, če se tega enostavnega, logičnega načela ne upošteva, je drugi izhod samo propad države. To se pravi, nerazumna rast odhodkov, po drugi strani pa zmanjševanje prihodkov. Kakšen je

"delta"? Dajte mi odgovoriti, kakšen je "delta" – zelo jasen in zelo načelen, v Sloveniji ga vsi zelo dobro poznamo. In dejansko je treba prihodke z odhodki ekvivalentno uskladiti. To se pravi, če so prihodki manjši, je treba tudi odhodke zmanjšati. O tem govori naš amandma k 4. členu glede RTV prispevka. Tu logike in ostalega filozofiranja ni, skratka, uravnoteženje javnih financ. K temu vzoru, k tej logiki je usmerjen amandma k 4. členu, ki ga bom tudi sam podprl.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Žnidar.

Gospod Mirko Brulc, izvolite.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa.

Ponavljamo neko vajo, preigrano že pred časom, kako znižati naročnino RTV Slovenija. Moramo se pa zavedati, da posegamo v ustavno zagotovljen položaj Radiotelevizije Slovenija, v 39. členu je to jasno zapisano, in da moramo ohraniti televizijo tako, da bo v zadovoljstvo ljudem.

Prej je nekdo rekel, da moramo ščititi interes slovenskega naroda. Ja, kaj pa delamo? Nismo za berlusconizem, nismo za to, da imamo samo španske žajfnice po televiziji, ampak rabimo tudi koncerte simfoničnega orkestra, Big banda, rabimo prenos športnih prireditev, rabimo politične oddaje in tako dalje, in to nam nudi RTV Slovenija. Zato ne bom podprl tega amandmaja, kajti z znižanjem naročnine bi prispevali k temu, da bi lahko nekatere druge, konkurenčne televizije, tiste, ki nimajo tega poslanstva, kot ga ima RTV Slovenija, vzgajale slovenski narod v nadaljevanju. Nikoli ne bo POP TV imel oddaje za šolsko mladino in podobno. To so oddaje, ki morajo biti, ki so gledane, ne v vseh populacijah, ampak v večini pa le. Mislim, da govoriti o tem, da dajmo narodu kruha in iger – ti časi so mimo. Slovenski narod rabi še marsikaj drugega in ko govorimo o igrah, ne mislimo – vem, simbolika je v tem –, ampak mi ne bomo zakrivali oči prebivalstvu s tem, da jim bodo dali pač neke igre. Če gledamo samo sinočnjo televizijo, saj je bilo iz tega državnega parlamenta veliko več prispevkov o nastopih opozicije kot pozicije. In pravite, da je RTV Slovenija na strani leve in take neumnosti! Mislim, da RTV Slovenijo moramo negovati, ji omogočati, da dela dobro, in zahtevati, da dela dobro in tudi preverjati, kako se ta denar porablja, za to pa imamo ustrezne organe. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala lepa za besedo.

Ta amandma, kot vsi drugi, se seveda da podpreti in nekateri ga tudi bomo podprli. Namreč, iz držav, ki imajo podobne gospodarske

trende kot Slovenija, prihajajo novice o še precej bolj drastičnih ukrepih na tem področju, kot je ta amandma, ki ga je predlagal SDS. Nisem zagovornik tako drastičnih ukrepov, kot so jih te države sprejele, ki imajo podobne gospodarske trende, vendar pa vseeno ne morem pristati na to, da nikoli nič ne moremo narediti. Če ne moremo nič narediti, kaj potem sploh delamo tukaj notri v tem domu?

Javna sredstva v Sloveniji se krčijo in to je dejstvo in krčijo se tudi zaradi čedalje večje zadolženosti države in s tem povezanih obresti. In če se javna sredstva krčijo, moramo nekaj narediti na tem, da se to spremeni in ta "nekaj narediti" ne sme pomeniti samo to, da več pobiramo davkoplačevalcem in podjetjem, ampak moramo biti pripravljeni narediti tudi še kaj drugega. Ni samo to nižanje javnih sredstev edini razlog. Tukaj moramo paziti še na eno zadevo, in sicer da javna sredstva, ki jih porabljamo, ki jih zbiramo od državljanov, tudi čim bolj koristno uporabimo. Ta javna sredstva, manj kot jih je, bolj koristno jih moramo porabiti. Tukaj se navezujem na to, kar je kolega Čuš omenjal, na te sume, da se ta sredstva ne uporabljajo tako, kot bi se, in da ima ta javni zavod še kar nekaj notranjih rezerv, ki se bi dale izkoristiti v ta namen, da bi lahko ta sredstva namenili za boljši program, ki si ga, v to ne dvomim, vsi želimo. In to okoli javnih sredstev in učinkovite porabe javnih sredstev ne velja samo za RTV SLO, ne velja samo za javna sredstva, ki jih zberemo z davki, ampak velja tudi za javna sredstva, recimo, iz Evropske unije, ki jih dobimo. Tudi tam smo soočeni s črpanjem in porabo teh sredstev, ki sicer so porabljena, niso pa porabljena na ta način, da bi imelo to nek zelo velik efekt oziroma veliko korist.

Skratka, skrajni čas je, da se tam, kjer se pojavljajo neki sumi, da se sredstva porabljajo ne najbolj učinkovito, da na to ustrezno odreagiramo in te pipice nekako tudi zapremo, kajti vse preveč pipic imamo, skozi katere nam odteka ta javni denar, javna sredstva, ki so dragocena, ki jih imamo čedalje manj, in moramo čedalje bolj koristno začeti to uporabljati. Skratka ne le, da tiho gledamo neka poročila in revizijske ocene, ampak da tudi s konkretnimi dejanji odreagiramo na to, da nam to ni všeč in da mora porabnik javnih sredstev ta sredstva porabljati bolj koristno.

Menim, da smo vsi za to, da imamo dober javni TV program in dober program potrebuje denar. To je dejstvo. Ampak oprostite, vir za ta denar niso samo novi prispevki, pa v tem primeru ne govorimo o nekem dvigu, da smo si na jasnem. Razumem, ohranjamo na isti ravni s tem, z amandmajem pa s tem malo znižujemo. Znižuje se na ta način, kot se je zniževalo marsikje drugje v proračunu.

Amandma SDS, ki ga je predlagal, seveda ni idealen. Sam bi precej raje videl, da ne bi bil pogojen. Namreč, teh pogojnih dvigov, kaj bomo naredili, ko bo enkrat gospodarska rast šla preko 2,5 %, si jih počasi nabiramo – takšne

zadeve – malo tukaj pa malo tam. Na koncu bomo doživeli to gospodarsko rast in bomo fasali kup odlivov in takrat bomo šele srečali, da ta gospodarska rast dejansko sploh ni pozitivna, ker bomo imeli kup nekaj negativnih posledic. Tako bi tukaj res opozoril na to pogojnost, ki se vse preveč poslužujemo, kaj bomo vse počeli nekoč, ko bodo spet dobri časi. Pa tudi to zmanjšanje je morda malenkost preveč radikalno. Morda bi to zmanjšanje malo zmanjšali, ampak takšen predlog pač imamo, če pa bo nekako volja, pa se da verjetno tudi še tukaj kaj urediti na ta način.

Bi pa še repliciral kolegu Brulcu glede tega, da pač POP TV nikoli ne bo imel oddaje za mlade. Ne vem, če kaj gledate Kanal A, ampak Kanal A ima eno oddajo, ki se ji reče ŠKL - šport mladih. Lani je bilo poimenovano malenkost drugače, letos je pač šport mladih, tako da tudi komercialne postaje vidijo tudi na takšnih področjih svoje interese. Sedaj pustimo kvaliteto, ampak bom rekel, seveda se pojavljajo tudi take oddaje na drugih televizijah. Toliko. Hvala.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Na vrsti je mag. Ivan Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Spoštovane kolegice in kolegi!

Mislím, da sicer razmišljanje o tem, da je treba vse odhodke, tako države kot tudi privatnega sektorja državljanov, vezati na gospodarsko rast, je v osnovi pravilno. Ne vem, kakšno računico bi sicer lahko imeli. To pomeni, če sta v družini zaposlena oče in mati, imata dva, tri otroke, pa se plače nižajo ali celo ostanejo brez plač, v javnem sektorju smo bistveno znižali plače, tudi v gospodarskem sektorju, potem ne vem, po kateri matematični formuli mi pričakujemo, da bodo lahko plačevali več ali nespremenjeno. To pomeni, da je v osnovi razmišljanje o tem, da je vse odhodke, privatne in države, treba vezati na gospodarsko rast, pravilno. Pravilno bi bilo tudi, da bi poslanci razmišljali, da bi svoje plače vezali na gospodarsko rast, kajti slišal sem pravilno mnenje, citiram, "kot zakonodajalci smo dolžni poskrbeti za stabilen vir financiranja". Točno to je res: stabilni vir financiranja države je gospodarstvo. To ni zadolževanje – to, kar delamo zadnja leta –, ampak pozitivna gospodarska rast. Sedaj imamo negativno ali drugače povedano, izgubo naredimo vsako leto. Se pravi, to je pravilno. Tudi v zasebnem sektorju je tako. Stabilni vir financiranja bodo imeli naši državljani takrat, ko se bodo plače vsako leto malce povišale, zdaj pa jih veselo znižujemo.

Tako menim, da je lahko dilema v obliki zapisa v posameznih konkretnih rešitvah, ampak v osnovi ni mogoče oporekati tej ideji, da bi bilo tudi RTV prispevek dobro vezati na gospodarsko rast. Tukaj v oceni finančnih posledic predlaganega

zakona za državni proračun in druga javnofinančna sredstva v zakonu smo napisali, da ni posledic. Pazite, mi smo parlament, mi smo tudi odgovorni – ali pa bi naj bili odgovorni – za stanje v državi splošno, to se pravi, nam ne more biti mar, ali ljudje lahko plačujejo RTV prispevek ali ne morejo, kako živijo itd. In če vsakokratno naložimo nekaj več dodatnih obremenitev, znižamo pa seveda njihove plače, potem to ni neka ocena našega odličnega dela. Povišali smo vinjete, povišali smo DDV, povišali smo upravne takse, to se pravi kopico davkov smo povišali, cene energentov so med najvišjimi v Evropi in tako dalje. To se pravi, mi nismo neka država, ki bi se lahko pohvalili s tem, da imamo ustrezno ali dobro davčno politiko.

Tako menim, da bi morda bilo dobro, da bi pozicija in opozicija ta amandma vendarle v niansah spremenili, v osnovi pa bi bilo takšen način razmišljanja sploh dobro sprejeti v tem parlamentu. Samo upam, da ko bo zdajšnja opozicija spet na oblasti, da bo imela enako razmišljanje. Kajti, zanimivo je, da ko je zdajšnja pozicija bila v opoziciji, je imela takšno razmišljanje kot ga ima zdajšnja opozicija. Ne vem, kaj se zgodi, a ko pridemo na oblast, pozabimo, da bi morali vsi ljudje imeti pogoje za neko normalno življenje. Takrat je bila zdajšnja pozicija načeloma proti znižanju plač, proti povišanju davkov in tako dalje, to pa se hitro spremeni. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, minister, kolegi, kolegice!

Ne vem, zakaj je toliko slabe volje s strani določenih poslancev koalicije, verjamem pa, da je tranzicija oziroma koalicija pri točki glede RTV zelo besna, ko kakršni koli amandmaji priletijo na poslanske klopi. Mi s tem zakonom oziroma s tem amandmajem nikakor ne rušimo odločbe Ustavnega sodišča, ne ukinjamo javnega zavoda RTV Slovenija, kot je morda slišati iz določenih besed kolegov, predvsem iz stranke SD in tudi iz Poslanske skupine Pozitivne Slovenije. Ta naš javni zavod RTV Slovenija sprejema tako dobre kot tudi slabe odločitve, pa najsibodo te politične ali strokovne. Težko je govoriti o tem, da politika na delovanje in funkcioniranje RTV nima nobenega vpliva, ko pa smo šele pred kratkim časom izvolili Programski svet in Nadzorni svet RTV Slovenija, kjer smo politiki, predvsem trenutni politični koaliciji dali popolno oblast nad RTV Slovenija.

Lahko bi se spustil v to, kaj lahko gledalci pričakujejo, recimo, na področju športa, na področju kulture, s čim so zadovoljni, s čim niso zadovoljni. Sam verjamem, da tudi če bi imeli naročnino, ki bi bila 50 evrov, verjetno ne bi bilo reklam nič manj, verjetno pa ne bi bilo nobenega svetovnega prvenstva v nogometu več na RTV

Slovenija, kot ga imamo trenutno. Skratka, ljudje plačujejo vse, kar to politično vodstvo RTV Slovenija požegna. Po drugi strani pa imamo polno nekih očitkov, ki so dokazani glede ugotovljenih kršitev, glede slabega delovanja, glede prevelikega števila zaposlenih in tako naprej, a o tem se mi ne smemo pogovarjati, to ne smemo ugotavljati in nikakor nič govoriti, kajti to je političen pritisk na RTV Slovenija, če ga izvajajo tisti, ki z RTV Slovenijo v takšnem stanju, kot je, niso popolnoma zadovoljni.

Osebo mislim, da so notranje rezerve znotraj javnega zavoda velike in da se jih da najti. Seveda, če pa izhajamo iz konteksta, da je treba zagotoviti stabilnost trošenja, ne glede na vsebino, itak plačajo davkoplačevalci, pa verjamem, da so nekaterih na takšnih okopih za ubranitev javnega oziroma njihovega zavoda RTV Slovenija. Amandma je zelo dobronameren, ni radikalen, kot je rekel prej kolega iz Državlanske liste, lahko bi bili še bolj radikalni. Moram reči, da je v bistvu ta amandma celo za nas, predlagatelje ne radikalen, ampak morda malo utopičen, kajti če bo ta vlada še nekaj let vladala, verjamem, da ta amandma nikoli ne bo zaživel v praksi, kajti 2,5-odstotna rast BDP v Sloveniji je zaenkrat le še – pa si bom sposodil besede ene od poslank – "mokre sanje", ki jih verjetno vsaj v tem mandatu, pa verjetno še kakšnem mandatu ne bomo doživeli. Skratka, vsebina bo ostala takšna, kot je, pa tudi če sprejmemo še bolj radikalen amandma, kot je danes na mizi. Reklam ne bo nič manj, strokovno oziroma politično delovanje RTV Slovenija oziroma njegovega vodstva pa nič manjše.

Morda še stavek glede nesistemskega pristopa, ki smo ga danes slišali. Zanimivo, da to prihaja s strani oziroma od poslancev koalicije, ko govorijo o nesistemskem pristopu. Potem bi lahko potem vsaj polovico zakonov, ki smo jih sprejeli v letu 2013 in se tudi kažejo obrisi v letu 2014, lahko mirno črtali z dnevnega reda sej Državnega zbora, kajti večina zakonov je brez neke analitične podpore, brez nekih sistemskih rešitev, ampak so neke ad hoc rešitve, ki zadovoljujejo določeno množico.

Sam se veselim, da vsaj očitno določeni poslanci te koalicije še malo spremljajo tako gospodarsko rast, malo spremljajo tudi mednarodne razmere in bodo podprli ta amandma.

Da zaključim. Prej je bilo rečeno, da je gledanost dvomljiv argument o tem, ko se odločamo, ko govorimo o RTV Sloveniji. Potem ugasnimo RTV Slovenija pa pojdemo na komercialne televizije pa bo najlažje za vse. Kajti če gledanost ni tudi na javnem zavodu, kot je RTV Slovenija, nek ključen moment, ko se vodstvo odloča o tem, kako bo delovalo, potem se resnično sprašujem, kako naj to vodstvo oziroma to delovanje RTV si sploh predstavljam.

Zanimivo je, da tiste najbolj gledane oddaje, ki pa so imele le drobčan moment tistega, ko so se ljudje pa resnično lahko čutili,

da so del tega RTV servisa, se pa ukinjajo. Na drugi strani pa imamo polno oddaj, kjer so zaposleni z velikimi plačami, ki za malo truda dobijo velik vložek, na drugi strani pa imamo ravno tiste, ki pa veliko delajo in manj zaslužijo. Moram reči, da sem bil zelo redko na RTV Slovenija, ampak ko sem se po teh hodnikih in po dvigalih pogovarjal oziroma vozil predvsem z ljudmi, ki so honorarno zaposleni, in sem skoraj vsakemu, ko sem slišal, da je honorarno zaposlen, rekel, kako bi bilo dobro, če bi tisti, ki so honorarno zaposleni, postali redno zaposleni, marsikoga izmed redno zaposlenih pa bi odpustili, so se strinjali, ampak so rekli, do tega nikakor ne smemo oziroma posebej pa oni ne smejo javno govoriti.

Skratka RTV Slovenija ima ogromno možnosti, da se izboljša. Tudi ta amandma, tudi če ne bo sprejet glede na stanje v koaliciji, pa je morda le delček, da se določeni ljudje v RTV odločijo za boljše delovanje svojega programa. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Še gospa Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala za besedo.

Jasno, da mora ustanovitelj zagotavljati denar, vendar ne, če se ta denar netransparentno zapravlja. Honorarni sodelavci so dobivali plačan dopust, bolniško in tako naprej, kar veste, da je v nasprotju z delovnopravno zakonodajo in tako naprej.

Kupovala se je oprema, ki normalno stane en kos 300 evrov, za 2 tisoč 200 evrov in se je sploh ne uporablja. To je 172 prispevkov oziroma ker so jih kupili osem kosov, to pomeni 1570 prispevkov.

Glejte, mi predlagamo, da se prispevek za fizične osebe zniža na 10 evrov takrat, ko bo gospodarska rast 2,5%. Naj vas spomnim, da smo imeli tako gospodarsko rast – 6,9%, ko je bila tudi najvišja – leta 2007, ko je bila Janševa vlada, potem pa je to samo padalo v času destruktivnih vlad Pahorja in sedaj gospe Bratuškove, ko smo na -2,4 %. Letos morda pridemo na 0,8, naslednje leto 0,4, torej 2,5 % še kmalu ne bomo videli. Bi pa bil to pravi signal ... /izklop mikrofona/...

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospa Jeraj.

Sprašujem še tiste, ki imajo čas za razpravo, če želijo razpravljati. Gospa Potrata se je javila. Želi še kdo razpravljati? Ne. Izvolite, gospa Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala.

Glede na razprave v zadnjem krogu, naj še enkrat poudarim. Predlagana novela ohranja višino RTV prispevka na enaki ravni, kot je sedaj. Torej je ne zvišuje. Nasprotujemo pa zniževanju RTV prispevka. In vsi tisti, ki opozarjate na slab socialni položaj, zlasti

brezposelnih in drugih ogroženih skupin – ti so plačila prispevka RTV oproščeni. Torej je ta socialna komponenta v prispevku upoštevana.

Sama bi sicer bila boljše volje, če bi bilo takih, ki jim ni treba prositi za oprostitev plačila, manj, ker bi pomenilo, da je socialna slika v Sloveniji boljša, ampak dejstvo je, da je veljavni zakon z vsemi določili, ki jih ima, tak, ko govorijo nekateri o političnem vplivu, kot si ga je zamislila tedanja Janševa vlada. Ta zakon se imenuje Grimsov zakon in kako se imenujejo organi, naj si pogledajo nekateri v zakonu, zakaj se tako imenujejo. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Če ne, razpravo zaključujem.

O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po končani 11. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **10. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU DOKUMENTARNEGA IN ARHIVSKEGA GRADIVA TER ARHIVIH.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade, ministru dr. Grilcu.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovana predsedujoča, spoštovane poslanke in poslanci, lepo pozdravljeni še enkrat!

Zakon o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih celovito ureja varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva v fizični in elektronski obliki. Zakon je bil sprejet v letu 2006, močno je posegel v dotedanjo prakso spremljanja dokumentarnega in arhivskega gradiva in skrb za ohranjanje gradiva še pred prevzemom. Velik korak v tej smeri se je zgodil na ravni tehnološkega razvoja. Ta je zahteval odziv arhivov in se je odrazil v vseh poglavjih takratnega zakona o zajemu, hrambi, ravnanju z digitalnimi vsebinami. Veliki spremembi v zakonodaji je sledila tudi prilagoditev v javnih arhivih, predvsem v Arhivu Republike Slovenije. Zahteve iz arhivskega zakona so dosegle namen glede zavedanja in skrbi za tovrstno materijo tako pri ustvarjalcih kot pri ponudnikih storitev. Arhiv Republike Slovenije kot državni arhiv je pridobil vlogo regulatorja na tem področju s tem, ko mu je bilo zaupano vodenje registra ponudnikov opreme in storitev ter izvajanje postopkov presoje skladnosti notranjih pravil, opreme in storitev, tako imenovanih akreditacij, z zahtevami zakona. Po 7 letih izvajanja določil zakona in upravne prakse se je

pokazalo, da je zakon nujno treba v nekaterih segmentih korenito in temeljito posodobiti.

Priprave na spremembe zakona potekajo že od leta 2009, intenzivneje so se pričele odvijati v letu 2012, z mojim nastopom na ministrstvu pa je bila imenovana strokovna komisija v sestavi mag. Nada Čibej, dr. Jelka Milik, Jože Dežman, Matej Zavrl, Štefka Korade Purg in mag. Nina Zupančič Pušavec, ki so v široki javni razpravi v sodelovanju z vsemi ponudniki pripravili predlog sprememb.

Duh osnovnega zakona seveda ostaja enak, se pa uvajajo nekatere zelo pomembne spremembe. Na kratko jih bom razdelil v štiri sklope. Lastno varstvo arhivskega gradiva. Predlog novele pred ustvarjalca, ki bi želel izvajati lastno varstvo arhivskega gradiva, postavlja precej jasni zahtev. Lastno varstvo pomeni, da bo javnopravna oseba pod nadzorom pristojnega arhiva dejansko izvajala javno arhivsko službo. Dovoljenje je izdano zgolj na podlagi utemeljenih strokovnih in tehničnih razlogov. Prenos arhivskega gradiva iz stalne zbirke v lastno shrambo, v arhiv, mora biti dokumentiran, po prenosu tudi glede dostopa in uporabe veljajo določila predlaganega zakona.

Gradivo političnih strank in društev, ki delujejo v javnem interesu – pomembna novost. To gradivo ima pomembno zgodovinsko vrednost in prav je, da se omogoči njegovo hranjenje in dostopnost v pristojnih arhivih. Pri društvih bo zaradi množičnosti, vi veste, da smo država številnih društev z zelo bogato dejavnostjo, pomenilo precej dela za pristojne arhive. Potrebno bo opraviti določeno valorizacijo in temu slediti tudi pri prevzemanju gradiva.

Najobsežnejša novost, vezana na tehnološki razvoj, daleč najbolj podrobna in najbolj pomembna, pa se nanaša na digitalno gradivo. Tukaj nas je tehnološki razvoj in razvoj tudi same arhivske stroke pripeljal do tega, da so spremembe nujne, če ne rečem celo urgentne. Praksa je pokazala, da do sedaj veljavni zakon s postopki potrjevanja in presoje notranjih pravil ter podeljevanja akreditacij deluje okorno, da je izredno zapleten, da je tudi drag za proračun in da je zelo zamuden. Z zakonom z novelo poenostavljamo postopke presojanja in potrjevanja notranjih pravil in akreditacij.

Sedanji zakon je namreč določal, da Arhiv Slovenije potrjuje notranja pravila tudi za zasebni sektor. Novela to obvezo krči le na javnopravne osebe ter ponudnike opreme in storitev, zasebnikom pa seveda omogoča, da Arhiv Slovenije uporabijo kot servis, če to želijo. Ni pa več obvezno. Za organe državne uprave je sprejetje notranjih pravil obvezno, ni pa jih treba dajati v potrjevanje državnemu arhivu.

In ključna sprememba, ki je pred vami in ki je seveda tudi medijsko najbolj odmevna, sprememba 65., 66. in 66. a člena o dostopnosti arhivskega gradiva. Tukaj, spoštovani poslanci, se vam moram najprej zahvaliti za to, da se sprejem tega zakona ni spolitiziral; da ste jasno

razumeli, da s temi spremembami določamo jasen dostop do arhivov, da ožimo nabor občutljivih podatkov, da določamo pravila, kar je poudarila tudi arhivska komisija. In želim si, da v tem duhu gre tudi razprava, tako kot je šla na odboru, brez glasu proti predlaganim spremembam. Čas je, da se politika poenoti vsaj glede dostopa do našega arhivskega gradiva. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, ministru.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za kulturo kot matično delovno. Besedo dajem predsednici mag. Majdi Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani gospod minister s sodelavko in sodelavcem, poslanke in poslanci!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih je Odbor za kulturo obravnaval na 7. redni seji 14. januarja letos. Predlog zakona je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Zakonodajno-pravna služba je predloženi zakon proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo in pravnim sistemom ter z zakonodajno-tehničnega vidika dala pripombe k 22 členom.

O predlogu zakona je Državni zbor opravil splošno razpravo, in sicer na 19. redni seji 27. novembra 2013 in sprejel sklep, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo. Odbor je 11. decembra 2013 opravil javno predstavitev mnenj, katere namen je bil pridobiti mnenja in stališča strokovne in širše javnosti o predlogu zakona.

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je v svojem mnenju predlog zakona podprla. Ustno je mnenje na seji odbora predstavil dr. Zoran Božič.

Minister za kulturo dr. Uroš Grilc je uvodoma povedal, da se bodo s predlogom zakona uredile pomembnejše razlike, ki veljajo za javnopravne osebe in osebe zasebnega prava glede sprejemanja in potrjevanja notranjih pravil. Racionalizirali se bodo postopki preverjanja skladnosti strojne opreme z zahtevami zakona in terminološko uredili postopki preverjanja skladnosti opreme in storitev glede na dejansko izvajanje postopka. Uredilo se bo varstvo gradiva političnih strank in pravnih oseb, ki delujejo v javnem interesu, ter lastno varstvo arhivskega gradiva za javnopravne osebe. Prav tako se bodo uredili tudi pogoji dostopnosti do arhivskega gradiva, roki nedostopnosti, izjemni dostop ter izjemno podaljšanje rokov nedostopnosti arhivskega gradiva.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je predstavila njihovo mnenje in povedala, da amandmaji koalicijskih poslanskih skupin sledijo njihovem mnenju, ob nekaterih členih predloga zakona pa je imela še nekaj pripomb.

Razprava je potekala predvsem o rokih nedostopnosti arhivskega gradiva. Nekateri razpravljavci so povedali, da predlagatelj javnosti ni dovolj pojasnil razlogov, zakaj se v predlagani spremembi 65. člena dosedanji rok nedostopnosti gradiva, ki vsebuje osebne podatke o zdravstvenem stanju, spolnem življenju, kaznovanosti, verskem prepričanju in podobno, podaljšuje s 75 let od nastanka na 80 let. Menili so, da bi se to lahko nanašalo na podatke o podaljšanju povprečne življenjske dobe, po drugi strani pa je to spremembo podaljšanja nedostopnosti nekaterih podatkov iz obdobja druge svetovne vojne in povojnega obdobja, kar je nesprejemljivo.

S strani ministrstva je bilo pojasnjeno, da novela uvaja enotne pogoje dostopnosti za vse arhivsko gradivo, torej neodvisno od ustvarjalca, pri katerem je gradivo nastalo, in enako varstvo zasebnosti občutljivih osebnih podatkov pred mejnim datumom 17. maj 1990 in po njem. S tem novela širi nabor dostopnega gradiva, ker je doslej splošna dostopnost arhivskega gradiva veljala le za nekatere ustvarjalce, sedaj pa se širi tudi na druge javnopravne osebe.

Nekaj razprave je bilo med drugim tudi glede strokovnega urejanja in evidentiranja arhivskega gradiva avtohtonih italijanske in madžarske narodne skupnosti, anonimiziranih kopij dokumentov in glede uskladitve podzakonskih predpisov, ki urejajo upravno poslovanje državnih organov, pri čemer je bil predlagan in sprejet tudi amandma odbora k 41. členu predloga zakona.

Po končani razpravi o posameznih členih predloga zakona je odbor sprejel vse amandmaje koalicijskih poslanskih skupin in amandma Poslanske skupine SDS k 27. členu, in sicer k drugemu odstavku 65. člena veljavnega zakona. Odbor ni sprejel amandmajev Poslanske skupine italijanske in madžarske narodne skupnosti k 21. členu, Poslanske skupine NSi k 27., SLS k 15. in PS, SDS k 27. členu. Odbor je oblikoval in sprejel amandma k 41. členu.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni ... / znak za konec razprave/. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del poročila. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospa Potrata.

Ker je zbor na 19. seji že opravil splošno razpravo o predlogu zakona, predstavitev stališč poslanskih skupin ni mogoča. Zato prehajamo na razpravo o členu in vložnem amandmaju, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vložnega amandmaja z dne 27. januar. Vložen je bil amandma Poslanske skupine SDS k 27. členu, zato odpiram razpravo o členu in o vložnem amandmaju.

Želi kdo razpravljati? Sprašujem prisotne ali želi kdo razpravljati? Ja. Samo moment. Bomo odprli možnost za prijavo. Prosim za vse tiste, ki želite razpravljati, da se prijavite. Imamo štiri prijavljene. Prvi je na vrsti gospod Janez Ribič. Izvolite.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Gospod minister s sodelavko, spoštovane poslanke in poslanci!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih je bil na Odboru za kulturo z amandmaji, ki so jih predlagale vse štiri koalicijske poslanske skupine z Zakonodajno-pravno službo Državnega zbora, koalicijsko soglasno sprejet, kar me zelo preseneča. Z amandmaji so Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih, ki ga je pripravljalo Ministrstvo za kulturo v sodelovanju in s soglasjem slovenske arhivske stroke, slovenskih javnih in zasebnih arhivov, Arhivskega društva Slovenije, pooblaščenke za dostop do informacij javnega značaja, društva informatikov, organov državne in javne uprave in tako dalje ter, kar je zelo pomembno, konsenzom tako levih kot desnih uporabnikov arhivskega gradiva na dveh javnih obravnavah o dostopu v Arhivu Republike Slovenije leta 2012, predvsem glede dostopa do udbovskega gradiva, tako temeljito, svojevoljno spremenili in dopolnili, da je zdaj predlog zakona slabši, kot pred referendumsko varianta iz leta 2011.

Zakonodajno-pravna služba je predlog zakona sfrizirala tako, da je spreminjala in dodajala vsebino posameznih členov, tako kot da arhivistika kot stroka in znanstvena disciplina ne bi obstajala in si je rešitve dobesedno izmišljala, namesto da bi napravila le pravno-terminološke korekture. Če bo tak zakon sprejet, pomeni, da bodo javnopravne osebe še vedno morale potrjevati notranja pravila pri kadrovsko oslabilenem Arhivu Republike Slovenije, državni organi pa ne. Torej na primer ministrstva ne, javni vrtci pa. To je diskriminacija na področju zagotavljanja pogojev in postopkov elektronske hrambe arhivskega gradiva v digitalni obliki, ki pomeni, da postopki zagotavljanja varne, zanesljive in verodostojne elektronske hrambe arhivskega gradiva v digitalni obliki v Sloveniji ne bodo enaki za vse pravne osebe. Prav osebe zasebnega prava pa bodo morale presojo plačati, kar pomeni finančno obremenitev. V ozadju je še vedno ponudniški in revizorski lobi tako kot leta 2006. Naivno mislijo tisti, da bo udbovsko gradivo bolj dostopno, če jim koalicija ponudi anonimizacijo arhivskih dokumentov z občutljivimi osebnimi podatki. Niso sprevideli, da jim bo ravno ta postopek, ki ga bo izvajal Arhiv oziroma nastavljeni direktor državnega arhiva, legalno prikrival občutljive osebne podatke po subjektivni presoji. Jasno nam mora biti, da takšno anonimizacijo izgubijo arhivski dokumenti

vso verodostojnost oziroma zgodovinsko vrednost.

Prepričani smo, da uporabniki arhivskega gradiva, raziskovalci, zgodovinarji z anonimizacijo ne bodo zadovoljni, kar so jasno izrazili na mnogih sestankih že v letu 2012. Ponavljam, da je bil za dostop do arhivskega gradiva, vključno z udbovskim, Zakon o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih v predlaganih spremembah s strani Ministrstva za kulturo oziroma arhivske stroke zelo liberalen in v skladu s priporočilom Sveta Evrope, Mednarodnega arhivskega sveta in slovensko ustavo, ki načeloma varuje osebne podatke, ne glede na to, kje in kdaj so nastali. Zato zakon mora slediti ustavnim določbam, treba pa je seveda poznati izjeme dostopa do arhivskega gradiva z občutljivimi osebnimi podatki v primeru izkazanega in utemeljenega znanstvenega in javnega interesa ter v primeru izkazanega pravnega interesa v uradnih postopkih, na primer popravilo povojnih krivic, kazenskih ovadb in tako dalje, v 66. in 68. členu Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih. S temi tremi načini dostopa je praktično dostopno celotno udbovsko gradivo. Menimo, da bi morali poslanci zavrniti ta zadnji predlog spremembe zakona, ker bo sicer na področju varstva arhivskega gradiva naredil še večjo strokovno škodo kot dosedanji oziroma se ne bo izvajal, na področju elektronske hrambe pa se ne bo mogel izvajati.

Kar se tiče dostopa do tako imenovanega udbovskega gradiva, pa ga bo Arhiv Republike Slovenije še naprej v skladu s politično usmeritvijo lahko skrival, prečrtaval oziroma prekrival. Gradivo bo postajalo manj dostopno tudi zaradi izgovora Arhiva Republike Slovenije, da ni kadrovske v stanju pregledati vsega naročenega gradiva ter prekriti vseh občutljivih osebnih podatkov in tako dalje. Predlagamo, da Državni zbor Republike Slovenije predloga zakona ne sprejme in predlaga Ministrstvu za kulturo, da se začne pripravljati nov arhivski zakon, kar je arhivska stroka že večkrat predlagala.

Tega skrpučala pa poslanci Slovenske ljudske stranke ne bomo podprli.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Ribič.

Naslednji je na vrsti gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Kolegice in kolegi, gospod minister s sodelavci!

Zgodba tega zakona ima seveda izjemno dolgo brado. Moram reči, da osebno in tudi v poslanski skupini smo dolgo verjeli, da so zgolj strokovne podlage vzrok za spremembo zakona, za dopolnjevanje zakona, in smo se zavedali, da so seveda nekatere rešitve potrebne. Vendar dogodki zadnjega meseca, nekatere razprave v tem parlamentu na Komisiji za peticije so nas pa osvestile. Vzrok tega zakona, to sem že davno

rekel, in teh ključnih rešitev, ki jih imamo tudi danes pred seboj, je bil "lex Perković" na Hrvaškem in stroge zahteve Evropske unije, kako se lahko država obnaša do zločinov nekdanjega režima nekdanje države. Dve seji Komisije za peticije sta nas prepričali, da je to izjemo ključna točka za sedanjo oblast.

Intenzivna volja zapreti informacije do vseh drastičnih kršitev človekovih pravic, vključno s sistematičnimi umori v 70. in 80. letih – ne v 45. letu, česar se slovenska javnost seveda zaveda, ampak v 70. in 80. letih, gospe in gospodje! Seveda ni moralnega opravičila, da se tega ne razčisti. Etika in morala tistih, ki to preprečujejo, pade ob občečloveških zakonih in občečloveške pravice, recimo do groba, ki velja skozi tisočletja od Antigone naprej. Ravno to, gospe in gospodje, je sedaj postalo popolnoma jasno – še po tistem, ko smo mi že ta amandma vložili, ko je prejšnji teden na Komisiji za peticije tekla obravnava o teh stvareh, o teh drastičnih kršitvah človekovih pravic, vključno z odvzemom življenja nedolžnih ljudi v 70. in 80. letih, se je videlo, da so najmočnejše, največje stranke te koalicije bile nezadovoljne z izplenom svojih poslancev na prvi seji te komisije in so poslale v ogenj vodje poslanskih skupin. Če lahko razumem, da, recimo, na prvi seji poslanka, ki je verjetno goreče bila prepričana v pravilnost prejšnje ureditve – ne razumem sicer, da je pač zavrnila vse predloge, ki bi osvetljevali poglede, ki bi družini likvidiranih omogočili pokop svojcev –, pa me je blazno presenetilo, da mlajši politiki; mlajši politiki, ki v bistvu niso obremenjeni s tem, zavrnejo civilizacijsko normo, za katero si ne morem predstavljati, da ne bi veljala; da nekdo zavrne civilizacijsko normo pravice do groba. Se pravi, da so se postavili v vlogo Antiantigone in po mojem mnenju so osramotili ta Državni zbor. Gospe in gospodje, ta volja zapirati arhive na tem delu, je tako intenzivna, za njo stojijo tako močni možje te države, danes so kapitalsko najmočnejši, nekoč so bili z represijo najmočnejši, absolutni vladarji. Tako se tu, s te perspektive vidi nazaj, da je bilo neokusno, da Vlada spreminja člene, ki so bili potrjeni na referendumu, s katerimi se je strinjalo Ustavno sodišče in da je ta politična volja do obrambe zločinov v 70. in 80. letih prevladala nad občečloveškimi zakoni in civilizacijskimi normami.

S tega stališča moram reči, da v vmesnem času ni bilo nobenih težav z zakonom. Nihče ne more reči, da se je razkrila kakšna osebna okoliščina kakšnega funkcionarja bivše Udbe. Ni se razkrila. Pa kljub temu da človek začne lahko na podlagi tega interesa, tudi razmisli, in to da so se ti umori vršili v 70., 80. letih, človek dobesedno freudovsko pomisli, da so nekateri morili iz strasti, iz frustracij, morda tudi spolnih. To pa ne more biti več tajna po civilizacijskih normah, ker se to ne sme več ponavljati na teh tleh, gospe in gospodje! Saj vemo, da se zgodovina ponavlja kot farsa v slabši obliki, in edino zdravilo je, da se takšne stvari razčistijo.

Upam, da se tisti poslanci, ki so naredili zdrs, neverjeten za evropski prostor, ki so odrekli pravico do groba, da so se v vmesnem času osvestili, da bodo zato tudi z glasovanjem pri tem zakonu in nadaljnjih zadevah spremenili svoje stališče v takšno, kot je civilizacijsko, da bodo v skladu z evropsko civilizacijo in splošno civilizacijo, kajti pravice do groba ne zanikajo niti nomadski narodi, popolnoma nerazviti narodi. To je splošna civilizacijska norma, ki je nastala avtonomno; edino v komunizmu so jo zanikali in nekateri želijo, da jo zanikamo še v tem času. Zaradi tega je naš amandma tisti, ki sicer skuša v neko razumno, do prejšnje seje odbora za peticije je bila to razumna časovna distanca, po tisti pa dvomim, da je razumna. Kajti, publicist Omerza, ki je toliko v zadnjih letih naredil za civilizacijsko očiščenje te države, je povedal, da vsaka takšna rešitev, v katere ste nas vmes že prepričali, da bo delovala, je zapiranje arhivov, zato ker tudi anonimizacija pomeni leto ali par mesecev zapiranja, in vmes pa so te sile v družbi, ki so izjemno močne, poskrbele, da bo tista materija izginila in da bodo zgodovina te države ter človekove pravice zopet opeharjene. Gospe in gospodje, človekove pravice morajo biti prvi zakon, "lex generalis", šele potem so lahko podredni zakoni. Podredno jemanje pravic ne more biti prvenstveno. Zaradi tega bomo pozorno poslušali tudi razprave, ali je prevladalo prepričanje, da se tem civilizacijskim normam ne moremo upirati v Državnem zboru, in šele na podlagi tega se bomo dokončno odločili. To je bilo sprejeto na referendumu in je pametno, da tako ostane. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Jerovšek.

Na vrsti je gospod Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala lepa.

Glede na to, da sem precej mlad in ne poznam vsega do potankosti, bi se vseeno rad na splošno dotaknil problema področja arhivov.

Meni se zdi, da je osnovni greh v dejanjih, ki so bila izvršena, in v raznoraznih kriminalnih dejanjih. Ena od kriminalnih potez, ki so se zgodile, je bil kulturni genocid nad slovenskim narodom. Ko govorim o kulturnem genocidu nad slovenskim narodom, govorim o tistih ljudeh, ki so v času osamosvajanja države te arhive skrivali, jih zapirali, jih zakopavali pod zemljo, jih sežigali, verjetno 24 ur na dan, 7 dni na teden. To je osnovni greh, da se danes prerekamo o tem, ker vsi vemo, da kriminalna dejanja, dejanja proti človečnosti, proti človekovim pravicam so bila storjena. Ampak največji problem je, da so ti ljudje, ki imajo krvave roke, sežgali ali pa poskrbeli, da jih ne bomo nikjer našli. V teh nekaj mapah ali fasciklih, ki danes obstajajo v arhivu, ne vem, če je to ena petina vsega, kar je bilo oziroma kar bi moralo biti. To je osnovni problem – kulturni genocid nad slovenskim narodom.

Naj se dotaknem našega predloga amandmaja: "Arhivsko gradivo, nastalo pred konstituiranjem Skupščine Republike Slovenije 17. maja 1990, ki se nanaša na nekdanje družbenopolitične organizacije, organe notranjih zadev, pravosodne organe in obveščevalno-varnostne službe, je dostopno brez omejitev." Pri tem bi opozoril tudi na nadaljevanje našega predloga amandmaja: "Arhivska komisija je dolžna o dostopnosti do arhivskega gradiva iz prejšnjega stavka odločiti nemudoma, najkasneje pa v roku 30 dni. Če arhivska komisija v roku iz prejšnjega stavka ne odloči o dostopu do arhivskega gradiva iz prvega stavka, se šteje, kot da je dostop odobril." Danes je verjetno nešteto vlog, o katerih se odloča oh in sploh dolgo. Mislim, da tudi tisti ljudje, ki se danes s tem ukvarjajo, čeprav mislim, da bi se morali s tem ukvarjati tudi organi pregona, čakajo na te odločitve po mesece in ni čudno, da se postopki zavlačujejo.

Kot naslednje, v letu 2011 smo imeli referendum, ko je slovenski narod skoraj s plebiscitarno, če se tako izrazim, večino odločil, da želi poznati svojo preteklost, da bo lahko gradil svojo neobremenjeno prihodnost. Spoštovane gospe in gospodje, kakor dolgo bomo s tem odlašali in zavlačevali, tem dlje bomo to narodno spravo zavlačevali in s tem dodatno obremenjevali mlade in nove generacije, ki jih, verjamem, to ne zanima, marsikoga bolj zanima zaposlitev ali pa osamosvajanje od svoje družine.

Naj povem, da sam podpiram predvsem to, da z našim amandmajem arhivski komisiji damo jasen rok, v katerem se mora opredeliti o dostopnosti do gradiva, in seveda upam, da bomo vsi poslanke in poslanci v Državnem zboru pripravljeni storiti neko spravno dejanje s tem, da bomo omogočili to, da vsak, ki hoče poznati svojo preteklost, to spozna, da bo lahko naslednji dan skušal živeti v spravi.

Naj zaključim, da obsojam vse poizkuse prikrivanja preteklosti in, recimo, dejanj proti človečnosti in tako tudi še bolj obsojam kulturni genocid nad slovenskim narodom.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospa Novak, še prej se je javil minister k besedi.

Izvolite.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovani, hvala lepa.

Vseeno ostajam optimist, ker je javna razprava vendarle pokazala, da smo se pri tem oblikovanju, zlasti 66. in 65. člena vendarle potrudili in našli ustrezno rešitev, ki je najbolj transparentna, enostavna in tudi v praksi izvedljiva in preverjena. Osem razlogov, zakaj novela prinaša bolj dostopne in jasno dostopne arhive in arhivsko gradivo.

Prvič. Enotni pogoji za vse arhive in za vse avtorje arhivskega gradiva, pri katerih to gradivo nastaja. To prinaša novela.

Drugič. Dostopnost za vse javnopravne osebe, ne zgolj Arhiv Slovenije, tudi ostale javnopravne osebe morajo zagotavljati dostopnost arhivskega gradiva po tej noveli.

Tretjič. Nabor osebnih podatkov občutljivih osebnih podatkov se iz zdaj veljavnega zakona oži. Črta se podatek o politični pripadnosti, o članstvu v politični stranki, o članstvu v sindikatu ali filozofskem prepričanju, tega novela več ne obravnava kot občutljiv osebni podatek.

Četrtič. Novela zelo jasno pove, da gre za nedostopnost zgolj pri posameznih delih ali posameznih dokumentih, ne pa pri združenih dokumentih.

Petič. Anonimizacija, ki je bila sprejeta na odboru, nedvoumno pomeni manj dela za arhivsko komisijo, pomeni več dela za Arhiv Slovenije, ki bo moral takšne dokumente ustrezno opremiti, a vendarle pomeni večjo prosto dostopnost vsega arhivskega gradiva.

Šestič. Jasna razmejitev, kaj pomeni dostopnost za tisto gradivo, ki je vezano ali na občutljive osebne podatke ali na tajne podatke. O občutljivih podatkih, ki so pomembni za državno varnost, odloča Vlada skladno z upravnim postopkom. Za občutljive osebne podatke odloča arhivska komisija, tako kot je sedaj odločala.

Sedmič. Sprejeti amandma SDS – roki nedostopnosti se ne podaljšujejo, ostajajo takšni, kot so bili, 75 let.

Naj še omenim to pod osmo. Točko: vsi sodni postopki parlamentarne komisije imajo celotno gradivo prosto dostopno tako kot sedaj.

To so dejstva, spoštovani poslanci, mimo katerih vendarle ne gre.

V razpravi se je omenilo referendumsko voljo. Tukaj bi vendarle rad opozoril naslednje. Referendum je zavrnil zakon, o katerem danes ne razpravljamo. Referendum, na katerem je bila 40-odstotna udeležba, je jasno povedal "ne" zakonu, ki ga ni. Referendum ni potrdil zakona, ki je v veljavi. In če boste zelo natančno prebrali dikcijo zavrnjenega zakona, ne bi rad vam sedaj na ta način predaval, boste videli, da gre za povsem drugačen člen. Zato se res ne bojim tega, da bi v tem primeru s to novelo opletali glede referendumske volje ali kakršnega koli zaobidenja te volje.

Gospod Ribič je izpostavil vprašanje digitalnega arhiva in enotnih tehnoloških zahtev, ki se uvajajo, in kot argument navedel, da tukaj gre za precejšnje stroške in obremenitve. Zdi se nam prav, da gradivo, ki nastaja v javnem sektorju, je tisto, ki se arhivira po določenih notranjih pravilih. Novela povzdiguje enotne tehnološke zahteve na raven predpisa, enotne tehnološke zahteve, kako se to gradivo zajema – velja za vse. To, kar je izpostavil kot problem, da bo zviševalo stroške, ko bodo morali javni zavodi, denimo, dati svoje notranje pravilo v potrjevanje Arhivu Slovenije, pa pravzaprav za večino javnih zavodov ne drži. Arhiv Slovenije mora oblikovati vzorčna pravila za vrtnice, vzorčna

pravila za zdravstvo, denimo eno vzorčno pravilo, in dostop do teh pravil bo popolnoma brezplačen. Stroški potrjevanja pri specifičnih javnih zavodih, kjer bo potrebno notranja pravila, recimo, nekoliko prilagoditi, pa znašajo na ravni stroškov upravnega postopka, in to je 15 evrov. Edini strošek 15 evrov! Zato prosim, da ne govorimo o tem, kako se bodo zviševali stroški pri uvajanju tega, da se nam digitalno gradivo ne izgubi za vedno.

Zdaj pa konkretno k samemu amandmaju. Mi smo konkretno vprašali arhivsko komisijo, kaj si misli o roku 30 dni, da naj pove iz prakse. Arhivska komisija, ki odloča o takšnem dostopu in katere predsednica je dr. Andreja Valič Zver, se je sestala 24. januarja 2014 in obravnavala pod točko razno tudi predlog glede novele Zakona o varstvu dokumentarnega arhivskega gradiva, glede 30-dnevnega roka, v katerem mora komisija odločiti. Komisija je sprejela mnenje, da je bolj smiselno, da se pri postopkih, ki jih vodi, spoštuje roke, kot jih določa Zakon o upravnem postopku, saj so ti ustrezni. Zakon o upravnem postopku pa določa dvomesečni rok.

Zelo pomembno je še nekaj. Novela sploh veže celoten postopek na Zakon o upravnem postopku. S tem pridobimo na transparentnosti, pridobimo, če se vežemo na ta splošni upravni postopek, vendarle tudi jasno pravno podlago, ki izhaja tudi iz številnih drugih praks, in mislim, da je pri tem jasno zagotovljena kar najširša pravna varnost. Zato mislim, da velja prisluhniti stroki, da velja prisluhniti stroki, tudi mi smo jim prisluhnili in sledili nekaterim amandmajem.

Zato še enkrat apeliram, novela, ki je predlagana, tudi glede 66. in 65. člena, dela naš odnos do dostopanja do arhivskega gradiva transparenten, odgovoren in nikakor ne zapira arhivov. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, minister.

Vendarle bi želela opozoriti, da govorimo o 27. členu, ne splošno o zakonu, ker je bila predstavitev stališč že podana. Govorimo o 27. členu in amandmaju SDS.

Gospa Potrata ima pred tem postopkovno. Izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala lepa, gospa podpredsednica.

Razumem vašo željo, da bi usmerili pozornost na 27. člen in k temu členu vloženi amandma, samo ugotavljam, da ste potem nekoliko prepozno opozorili in opozorili samo gospoda ministra.

Sprašujem postopkovno, ali bo tako navodilo, da se moramo držati amandmaja, veljalo samo za denimo mojo poslansko skupino ali bo veljalo za vse. Zaradi tega, ker ni bilo niti enega mnenja, o tem sem prepričana, o čem govori amandma Poslanske skupine SDS, ni govoril nihče in se ne ve, kakšen je predlog

amandmaja in bi vas postopkovno prosila, da opominjate na to, da se moramo držati amandmaja, vse. Bi morali gospoda Jerovška, bi morali gospoda Čuša, bi morali gospoda Ribiča, vi pa ste doslej opomnili samo gospoda ministra. Hvala za to pozornost, ki jo ministru izkazuje. Upam, da jo boste izkazovali v prihodnje tudi nam, pa upam, da ste razumeli cinizem. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Absolutno, gospa Potrata, vaš cinizem sem razumela, tudi zlorabo postopkovnega predloga z vaše strani. Sledim ... / oglašanje iz klopi/ Priklopite se, gospa Potrata, če želite še enkrat imeti postopkovni predlog.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala, gospa podpredsednica.

Jaz sem v skladu s poslovníkom opozorila na uporabo poslovníka, ki vodečemu nalaga, da sejo vodi v skladu z dnevnim redom. In opozorila sem vas, ki imate seveda vso pravico razlagati poslovník, kakor ga razlagate – in ste ga tudi ravnokar, ko ste mi izrekli opomin, da sem zlorabila poslovník tudi storili. Jaz pa še enkrat izrekam postopkovni predlog, da uporabljate enaka merila za vse, ko opominjate, kdo se domnevno drži in kdo se ne drži dnevnega reda. To je bil izrazito oblikovan postopkovni predlog v skladu s poslovníkom in prosim, da ste korektni do mene. Vem, da veliko pričakujem in da je to težko pričakovati od vas, ampak vendarle pričakujem korektno obravnavo. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala, gospa Potrata, še enkrat za vaš zares konstruktiven predlog, tako kot vedno.

Želim se držati poslovníka, tudi sledim približno stilu, ki ga je pred menoj uvedel predsednik Državnega zbora glede opozarjanja nastopajočih, da se držijo točke dnevnega reda in poslovníka. Minister je na začetku na široko začel razpravo v smislu, kaj prinaša novela zakona. To razpravo smo opravili. Razumem, gospod minister, tudi amandmaja ste se dotaknili. Seveda pa želim za naprej, da se držimo vsi poslovníka, vključno z zlorabo oziroma upoštevanjem postopkovnih pravil, gospa Potrata.

Sedaj ima besedo naslednja razpravljalnica, ki se je prijavila, in sicer je to gospa Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Hvala za besedo. Resnica osvobaja in prav je, da so arhivi odprti in v Sloveniji prihajamo postopoma do resnice. Imamo pa še veliko dela.

Ko sem prebrala amandma SDS, se mi nekako zdi logično, da bi arhivsko gradivo bilo na razpolago najkasneje v 30 dneh, čeprav razumem tudi argumente stroke, ki se sklicuje na Zakon o upravnem postopku dveh mesecev, kar pa tudi ni tako bistveno podaljšan rok.

Vem, da so arhivi zelo občutljiva tema, zato je tudi Nova Slovenija imela kar nekaj

pomislov, predvsem pa pomislov glede podaljšanja roka zaprtja arhivov s 75 na 80 let. To je bilo odpravljeno. Torej, z amandmajem, ki je bil sprejet na odboru se je vrnil rok na 75 let. Zato se je Nova Slovenija odločila, da temu zakonu ne bomo nasprotovali. Predvsem pa zaradi tega, ker smo preverili naše razmišljanje tudi pri stroki oziroma pri tistih, ki delajo v arhivih, in ne pri ljudeh, ki so naklonjeni levi politični opciji, ampak tudi pri ljudeh, ki so naklonjeni desni politični opciji, in pravijo, da bo ta zakon omogočal lažje delo arhivistom, da bodo tudi arhivi bolj dostopni. Mi temu verjamemo, zato zakonu ne bomo nasprotovali.

Kot pa sem rekla glede tega amandmaja, se mi zdi, da bi bil primeren. Ker pa stroka pravi, da je bolj razumljivo, da je boljše, če se držimo Zakona o upravnem postopku, se bo Nova Slovenija tega držala in spoštovala mnenje stroke.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Prosim, če se prijavite k razpravi, ker je več želja.
Gospod Samo Bevk.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Govoril bom o 27. členu zakona, o vložnem amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke, in sicer k členu, ki govori o rokih nedostopnosti arhivskega gradiva. Najprej pa bi rad postavil tezo, da v obravnavi tega zakona gre za enega najbolj odprtih arhivskih zakonov v Evropski uniji oziroma v Evropi. Mogoče ima samo Češka arhive še malo bolj odprte, ampak tudi tam se srečujejo s številnimi težavami. Verjamem, da če bi naredili strokovno analizo arhivskih zakonov, ki veljajo po posameznih državah v Evropski uniji, da bi to opravila arhivska stroka, bi ugotovili, da gre za enega najbolj odprtih arhivov v Evropi. Je pa po drugi strani res, da pri tajnih in občutljivih podatkih vse države poznajo nek splošen rok nedostopnosti in ta rok je v Sloveniji 40 let, z možnostjo podaljšanja za 10 let. V Avstriji so na primer tovrstni arhivi odprti po 50 letih. V Nemčiji so obveščevalni podatki dostopni po 30 letih, če so označeni s stopnjo tajnosti, pa je ta rok 60 let. Na Nizozemskem je rok 75 let, v Italiji 50 let, na Švedskem 70 in na Hrvaškem 50 let. Zanimivo je, recimo, da v Vatikanu postane arhiv papeža dostopen po 70 letih po koncu pontifikata oziroma po smrti papeža za celotno obdobje njegovega vlaganja. Tako bo arhiv pokojnega papeža Janeza Pavla drugega v celoti dostopen za celotno njegovo obdobje papeževanja šele leta 2075. Dovolj pove tudi podatek oziroma dejstvo, da so nekateri fondi o koroškem plebiscitu, nekateri arhivski fondi o koroškem plebiscitu iz leta 1920, še danes nedostopni, in da so torej po 94 letih od nastanka tega gradiva, še vedno zaprti in morda tudi ne bodo nikoli javni.

Tako ta naš zakon, ki ga danes obravnavamo, ni nobena posebnost. Ni niti primerljiv z zakonom iz leta 2011, ki je padel na referendumu, na tistem znamenitem trojnem referendumu, od katerega je bil eden arhivski zakon, kvečjemu je primerljiv s tistim zakonom iz leta 2006, s tem da je ta varianta, ta novela bolj dostopna in širi dostop do tega gradiva kot, recimo, zakon iz 2006, ki pa ni bil na referendumu in ni padel na referendumu. Recimo, tako sedaj lahko dostopajo do teh zaupnih podatkov ne samo raziskovalci, arhivisti, znanstveniki, zgodovinarji itd., ampak tudi novinarji – v primerjavi z letom 2006, ko to ni bilo mogoče. Pa tisti zakon iz leta 2006 nikoli ni padel na referendumu, in ga v bistvu mi šele sedaj s to novelo noveliram, kajti tistega zakona iz leta 2011, ki ga je napisala takratna vlada, ni nikjer več, ker je bil zavrnjen na samem referendumu.

Poglejmo, katero javno arhivsko gradivo v javnih arhivih, ki vsebuje osebne podatke, ne bo dostopno. Tisto, ki se nanaša na zdravstveno stanje posameznika, na spolno življenje, na žrtev kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost, zakonsko zvezo, družino in otroke, storilca kaznivih dejanj in prekrškov, razen kaznivih dejanj in prekrškov oseb, zoper katere je bil voden postopek zaradi nasprotovanja nekdanjemu enopartijskemu režimu, versko prepričanje in etično pripadnost. Tako gradivo postane dostopno za javno uporabo 75 let po nastanku gradiva ali 10 let po smrti posameznika. Dostopno bo gradivo, ki je nastalo pred konstituiranjem Skupščine Republike Slovenije 17. maja 1990 in je dostopno brez omejitev, razen z omejitvami iz tistega odstavka, kar sem prej povedal. Tako bo praktično vse gradivo dostopno.

Pri tem zakonu so bila upoštevana tudi mnenja iz javne razprave, ki jo je organiziralo matično delovno telo. Gre za javno predstavitev mnenj, kjer se je zbrala zainteresirana strokovna javnost in kjer je bilo rečeno, da če je v nekem večjem dokumentu, ki ima 10, 15 strani, nek osebni podatek, naj tak dokument ne bi bil več nedostopen, ampak bi se samo prekril oziroma anonimiziral tisti majhen delček, ki vsebuje te občutljive podatke. In to stališče strokovne javnosti na javni predstavitvi mnenj je upoštevano v tej noveli zakona s tako imenovano anonimizacijo. Se pravi, arhivi bodo odprti, dokumenti bodo odprti, samo posamezni osebni podatki bodo zakriti oziroma zatemnjeni. Poleg tega smo upoštevali tudi to, da se vrne z 80 let nedostopnosti na 75 let. Tudi to je bil napredek s prve na drugo oziroma tretjo obravnavo tega zakona. Tako smo prisluhnili ali pa so prisluhnili v Vladi tako strokovni javnosti kot tudi drugi zainteresirani javnosti. In potem še ta 30-dnevni rok, da ko pride nekdo od raziskovalcev, znanstvenikov, novinarjev v arhiv, mora že po 30 dneh dobiti zahtevani dokument v uporabo. Tako kot je arhivska komisija rekla, je ta rok neživiljenjski. V arhivih ni zaposlenih veliko ljudi, strokovnjakov, ki bi bili usposobljeni,

ampak relativno malo ljudi dela na tem. 30-dnevni rok je težko upoštevati, posebej če imamo nek zelo obsežen arhivski fond. Spomnim se, kako je znani zgodovinar dr. Jože Pirjevec dejal, ko je razlagal svojo izkušnjo z arhivi Stasija v Nemčiji, nemške tajne službe, in je dokument dobil šele po 6 mesecih od zaprosila, tudi ne celotnega fonda, ampak, ga bom kar citiral: "In potem sem dobil dokumente in ti dokumenti so bili nekateri dovoljeni, odprti, drugi pa zaprti v kuverto in jih nisem smel pogledati." Tako, recimo, pravi nemški veljavni arhivski zakon. In če ga primerjamo z našim, je naš arhivski zakon neprimerno bolj odprt, tako da ne vidim nobene, niti najmanjše realne podlage, da bi lahko s tem zakonom šli na referendum. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Bevk.

Gospa Alenka Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala za besedo.

Zagovarjam, da morajo biti arhivi odprti čim bolj in na razpolago zgodovinarjem in drugim raziskovalcem, ki se s tem ukvarjajo. Imeti morajo možnost raziskovati, imeti morajo možnost vpogleda v dokumente in jih tudi uporabiti za objave v knjigah, člankih in podobno.

Zakon se je spreminjal oziroma imamo zakon, kot ga poznamo iz leta 2006. Spomnili se boste, da smo v tistem času prve Janševe vlade tudi prenesli del arhiva iz Sove na Arhiv Slovenije. V nadaljevanju se je še marsikaj našlo. Spomnite se dogodka, ko je minister Šturm v kleti ministrstva našel neko omaro, v kateri so bili prav tako dokumenti, ki so bili potem izročeni arhivu. Kasneje smo našli tudi celice, kjer so ljudi mučili in morda tudi koga likvidirali v celicah na Beethovnovi, tukaj v neposredni bližini. In od takrat, ko imamo spremenjen zakon, ko zakon dopušča vpogled v arhiv, v dosjeje, v vse tisto, kar ni bilo uničeno, namreč za razliko od Stasija in nekaterih drugih, ki ste jih navajali, tam arhivov niso uničevali in so v celoti bili predani arhivom in na voljo sedaj zgodovinarjem. Pri nas so tisti, ki so se bali posledic svojega početja, takoj po prvih demokratičnih volitvah v tej državi sistematično uničevali arhive. Ker pa so bili dokumenti hranjeni na različnih mestih, se seveda vseh arhivov ni uničilo in ta drobec, ki ga imamo, je sedaj v Arhivu Slovenije in na voljo tistim, ki raziskujejo.

Resolucija o evropski zavesti in totalitarizmu govori o tem oziroma poziva države članice, naj si prizadevajo za odprtje arhivov, tudi arhivov nekdanjih notranjih varnostnih služb, tajne policije in obveščevalnih služb, zato se nam zdi to zelo pomembno in zato smo tudi vložili amandma, kajti, kot je rekel publicist Omerza, ki se že več let ukvarja s tem, torej z raziskovanjem, gre za bolj prefinjen način, kako bomo ponovno onemogočili dostop. Namreč v

tretjem odstavku 27. člena, ki ga amandmiramo, se naš amandma glasi takole: "Arhivsko gradivo, nastalo pred konstituiranjem Skupščine Republike Slovenije 17. maja 1990, ki se nanaša na nekdanje družbenopolitične organizacije, organe notranjih zadev, pravosodne organe in obveščevalno-varnostne službe, je dostopno brez omenitev, vključno z osebnimi dosjeji žrtev in sodelavcev nekdanje Službe državne varnosti ter preverk. Arhivska komisija je dolžna o dostopnosti do arhivskega gradiva iz prejšnjega odstavka odločiti nemudoma, najkasneje pa v roku 30 dni. Če arhivska komisija v roku iz prejšnjega odstavka ne odloči o dostopu do arhivskega gradiva iz prvega stavka, se šteje, da je dostop odobrila."

Ministrstvo je namreč pri tem členu, ko je omejilo dostop glede na osebne podatke, zapisalo, da v nekaterih primerih tak način, kot je bil doslej, omogoča preširoko razkrivanje tako podatkov, ki so bili pridobljeni oziroma so nastali pri izvajanju obveščevalne in protiobveščevalne dejavnosti državnih organov, kakor tudi osebnih podatkov tudi za posameznike, ki niso opravljali nobenih javnih funkcij ali bili kako drugače vključeni v javno življenje v prejšnji državi.

Publicist Omerza je povedal, da morajo raziskovalci vedno podpisati, da ne bodo dali v javnost osebnih občutljivih podatkov, ki jih vidijo v arhivih. To izjavo morajo podpisati vsako leto in od takrat ko zakon velja, od leta 2006, se ne spomnim, da bi imeli kakšno afero oziroma kakšen tak podatek v javnosti, ker se seveda raziskovalci zavežejo, da takih podatkov ne bodo zlorabljali oziroma uporabljali tako, kot se ne smejo. Doslej nobenega takega primera ni bilo, o tem smo tudi vprašali na odboru in če je tak argument – torej, argument bi bil in bi stal, če bi se tak primer zgodil, pa se ni, zato ker, kot rečeno, se raziskovalci zavedajo, s kakšnim gradivom imajo opravka in da je treba biti pri uporabi previden.

Povedali ste, da v Nemčiji arhiv Stasija ni dostopen oziroma kakšne težave je imel gospod Pirjevec, vendar je ena od raziskovalk, ki se prav tako ukvarja s temi stvarmi, povedala, da je v Nemčiji zakon bil spremenjen in da je mnogo več stvari dostopnih, tako to, kar nekateri pravite, ne drži. Kot sem že omenila, tam arhivov niso uničevali, pri nas pa in upam, da bo enkrat za to tudi nekdo odgovarjal. Podatki prihajajo na dan in bodo najbrž v nadaljevanju tudi še, kajti uničevanje arhivov je protizakonito in zraven tudi pomeni, da imamo danes težave z marsikatero raziskavo, tudi z nekaterimi kazenskimi postopki in podobno.

Omenjeno je bilo tudi to, da ste nam prisluhnili pri letih 75 ali 80 oziroma po kolikem času bo stvar dostopna. Poglejte, tako naivni spet nismo. To je samo mala dimna bombica, da bi se ukvarjali s tem, že v začetku ste vedeli, da boste pri tem popustili, ker sicer bi najbrž čez pet let dobili predlog, da zapremo za 85 let nazaj, potem 90; skratka, da pač nekaj zapremo, zato ker ne želimo obelodaniti.

Naš amandma bom podprla. Mislim, da je prav in da se dejansko izkazuje, da se bo zgodilo to, na kar je opozoril gospod Omerza, kajti v četrtem odstavku tega člena imamo potem sprejeto, da dokumenti, ki vsebujejo podatke, ki jih varujejo roki nedostopnosti, poleg njih pa tudi podatke, do katerih bi bilo mogoče dostopati, se za dostop pripravi anonimizirana kopija dokumenta. Gospod Omerza je povedal, da se s tem ukvarjata dva človeka v Arhivu, kar pomeni, da pri bolj obsežnem gradivu to pomeni nekaj mesecev dela. Se pravi, ko boš želel nek dokument, nek dosje, neko mapo, ki ima, 100, 200, 300 strani ali 300 dokumentov, torej 300 strani dokumenta, bo to kar nekaj časa trajalo, da se bodo stvari tako pripravile, da bodo na voljo raziskovalcem. Jaz pač ne hodim vsak dan v Arhiv, tako kot nekateri, in če na to opozorijo tisti, ki so glavni uporabniki in ki se lahko tudi podpišejo pod izdane knjige, pod dobro raziskane zgodbe iz naše zgodovine, mislim, da opozarjajo na prave stvari. Zato smo vložili tak amandma in jaz ga bom seveda podprla.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospa Jeraj. Sprašujem prisotne, če želi še kdo razpravljati? Opiram možnost za prijavo. Gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Ta debata je potrebna in zanimiva in vedno bolj me prepričuje, da je to, kar je rekel, kot je bilo že omenjeno, gospod Omerza, objektivno dejstvo, če bomo sprejeli omejitve. Namreč, potem me je potrdil tudi gospod Bevk, ki je zgodovinar, in pravi, da je celo ta 30-dnevni rok neživiljenjski, torej se nagibate za bistveno daljše roke, in s tem bodo nekatera gradiva postala, kot pravi gospod Omerza, objektivno nedostopna. In nimamo moralne pravice, da tega dela ne bi razčistili. Vem, da je sedanja koalicija odvisna od teh velemož prejšnjega sistema tako izrazito, da sama te moči ne bo zmogla, da jo mora prisiliti javnost; da je ta stroj tako močan, da celo nekatere mlajše politike, kot sem prej omenil, mlajše politike prisili v to, da negirajo civilizacijske norme, ki so tisočletja veljala, kar je za mene pošastno in me zmrza, da sedimo v istih klopih in da se priklonijo takšnemu kršenju civilizacijskih norm, kot je odpovedovanje pravice do groba.

Poglejte, da pa je treba priti z resnico na dan, pa mislim, da je se zgodil v nedeljo en dogodek na Cerknem, ki nam pravi, da če je še tako dolgo zamolčevana neka resnica, je pa le nekaj ljudi, ki nočejo biti pošasti, ki imajo vest in se jim prebudi vest in nek podatek povedo. To je v zvezi s tem, recimo, 75-letnim rokom. Če gospod Stanovnik ob tisti gesti, ki jo je v nedeljo pokazal, ki jo pozdravljam, ker vsak korak k resnici in pravici je treba pozdraviti, ne bi povedal nečesa, kar je bilo skrito in kar je še vedno skrito, da so komunisti sami naslednji dan ugotovili, da so storili zločin, da so pobili 14

domačinov kot maščevanje za nemške vojake, nič krivih ljudi – na Lajšah, mislim, da se je reklo. Ta podatek je bil do zdaj skrit in je verjetno še skrit, morda je pa nekje zapišan. In ob tem še cel kup podatkov. Mislim, da je z Lajšami povezan tisti dogodek, ko je pozneje gospod Fišer bil tožilec za neke duhovnike, ki so tam postavili križ. Upam, da se bo zdaj tudi on odločil in nesel rožo, se tam pokesal in poklonil nedolžnim žrtvam. To so koraki k temu, da Slovenija izide travme. Jaz kot Štajerec, kjer dveh strani ni bilo, lažje govorim o tem. Lažje govorim tudi zaradi spoštovanja, recimo, do partizanov, tistih poštenih, avtentičnih, ki niso imeli v glavi revolucije.

Predvsem pa se pri teh zadevah v zadnjem mesecu osredotočamo na dokumente, za katere so bili ti veljaki prepričani, da so za večino izbrisani, iz 70. in 80. let, umori Udbe v 70. in 80. letih. Ali pa v 90. letih, ko smo pred nedavnim odkrili iz sekundarnih virov in se je razjasnilo, da so Tomšičevi stranki, predhodnici današnje stranke, podtaknili udbovskega ovaduha iz avstrijske Koroške, Slovenca sicer, ki se je kazal za donatorja in tako naprej. Vsaki od teh pomladnih strank so bili podtaknjeni ljudje. Seveda vas je zelo strah, kaj so ustanovitelji teh strank, ki se še vedno ustanovljajo, strankam takrat podtaknili. Če se to razjasni, bodo nekateri, ki večno iz ozadja ustanovljajo nove stranke, končno prišli ob privilegij, da jim bo ljudstvo verjelo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Repliko želite, gospod Bevk, izvolite.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Nisem se hotel več oglašati danes, ampak me je spodbudil kolega Jerovšek, ki je omenil izjemno spravno dejanje Janeza Stanovnika v nedeljo na Cerkljanskem. Janez Stanovnik se je v nedeljo poklonil spomenu tako padlim tečajnikom partijske šole v Cerknem kot tudi pobitim partizanom na Lajšah na Cerkljanskem Vrhu. To je bilo res izjemno spravno dejanje, ki ga lahko vsi samo občudujemo, ne glede na politično ali siceršnjo pripadnost. Ne ve se pa veliko o tem, da se je Janez Stanovnik za to dejanje kot predsednik borčevske organizacije na neki slovesnosti partizanskih smučin v Cerknem za to dejanje opravičil že pred več kot 10 leti, vendar tisto dejanje takrat ni bilo v javnosti deležno toliko pozornosti kot danes ob tem nedeljskem dejanju.

Hočem reči, da se je predsednik borčevske organizacije že pred več kot 10 leti jasno opravičil in povedal, da ti ljudje, ki so bili takrat pobiti, niso zakrivilili tega izdajstva. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Mag. Majda Potrata, izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala lepa.

Verjamem, da je 65. člen veljavnega Zakona o arhivih deležen presoje s številnih aspektov. Ne nazadnje se je o 65. členu in rešitvah veljavnega zakona tudi izrekla varuhinja človekovih pravic. Ko govorimo o občutljivih osebnih podatkih, ki jih predlagana novela izloča iz splošne dostopnosti, ne glede na to, kdo je tisti, na katerega se občutljivi osebni podatki nanašajo, je to popolnoma v skladu s priporočili Sveta Evrope glede dostopa do arhivskega gradiva, ki ga je sprejel Odbor ministrov julija 2000 in ki ga je potem tudi Svet Evrope, kot rečeno, posredoval.

Tu vam ne bom brala vsega, kar v tem priporočilu piše, ampak vendarle pod drugim poglavjem Zakonodajna in ureditvena besedila, kjer je zakonodajalcu, kateremu koli nacionalnemu zakonodajalcu, pač naložena zakonodaja, je posebej zapisano, da zakoni in uredbe, ki zadevajo dostop do javnega arhivskega gradiva, bi morali biti usklajeni z zakonodajo, ki ureja sorodna področja, zlasti z zakonodajo o dostopu do informacij, ki jih hranijo javni organi, in tisto, ki določa varovanje podatkov.

In četrto, merila za dostop do javnega arhivskega gradiva, določena z zakonom, bi morala veljati za vse arhivsko gradivo na celotnem nacionalnem ozemlju, ne glede na arhive, ki so odgovorni za njihovo varstvo. Izenačitev zasebnih in javnih arhivov se s to določbo tudi dela. Posebej pa opozarjam na to, da se varovanje podatkov nanaša na vse osebe. Prejšnja določba, ki je eno skupino izključevala iz varovanja osebnih podatkov, bi utegnila biti diskriminatorna ali je diskriminatorna. Mislim, da bi dr. Valič Zver, ki ni samo predsednica arhivske komisije, ampak tudi članica Evropskega centra za človekove pravice na Dunaju, imela kaj pojasnjevati. Ker mislim, da če smo nekoč imeli slabo zakonodajo, bi morali storiti vse, da ne bi sprejemali zdaj takšnih zakonodajnih rešitev, ki bi dopuščale diskriminatornost.

Glede nekaterih izjav bi pa rada pojasnila glede dostopnosti drugih arhivov. Res da je bilo ob nekih priložnostih že mogoče slišati kaj na račun tega, kar se je dogajalo v Tarči, no, zdaj pa sem prebrala tudi zapis, v katerem mi je bila prisojena izjava v zvezi z arhivi Stasija. Jaz v Tarči o Stasijevih arhivih nisem govorila, je pa dr. Pirjevec, dr. Jože Pirjevec, na pripombo mag. Omerze o tem, koliko časa bi potrebovala arhivska komisijam, če bi pregledovala to gradivo, omenil, da je sam, ko je po Stasijevih arhivih iskal dokumentarno gradivo, moral čakati pol leta. Avtorica prispevka v nekem tedniku trdi, da je bil zakon o arhivskem in dokumentarnem gradivu oziroma o dostopnosti arhivov v Nemčiji spremenjen. Jaz seveda nisem šla preverjat, kaj je v tem zakonu spremenjenega, bi me pa seveda zanimalo, če tukaj navzoči strokovnjaki in predstavniki ministrstva vedo, za katero smer spremembe je šlo, da bi to pojasnili, ker mislim,

da smo javnosti dolžni posredovati natančne podatke.

Kar zadeva 30-dnevni rok, v katerem bi morala arhivska komisija odgovoriti, in kar zadeva varovanje občutljivih osebnih podatkov, naj dodam to, da se pri tistem zakonu, ki je bil do zdaj najbolj odprt, to je češki zakon, dogajajo tožbe tistih, katerih podatki niso bili zavarovani – občutljivi osebni podatki – in bo sprememba ali je sprememba češkega zakona tudi v pripravi. Ali je celo že sprejeta – ne vem natančno. Govorim preprosto o tem, da je treba z občutljivimi osebnimi podatki ravnati občutljivo in da ima v resnici vsak pravico do temeljnih človekovih pravic in varovanja človekovih pravic. Tisto, kar bi bilo mogoče v tem primeru še reči: nihče ne more do arhivskega gradiva dostopati tako, da pride v arhiv, reče jaz bi to pa to pogledal in dobi arhivsko gradivo. Sama sem bila registrirana raziskovalka. Zahtevala sem arhivsko gradivo s konca 18. in začetka 19. stoletja. Tako kot vsi drugi, sem morala dati pisno vlogo in mi je Arhiv Slovenije sporočil, v kolikem času mi lahko zahtevano arhivsko gradivo pripravijo. Kdor je delal z arhivi oziroma v arhivih – in jaz sem raziskovala kot literarna zgodovinarica in sem se zatekala k virom –, ve, kako je to občutljivo gradivo, in hkrati tudi ve, kako mora z občutljivim arhivskim gradivom ravnati. To je pa poklicna, strokovna etika tista, da preprečuje objavo podatkov, ki bi bili kakor koli v škodo obravnavanega, posebej, če imaš opraviti z mrtvimi ljudmi, ki se braniti več ne morejo in ne morejo braniti časti in svojega dobrega imena. Zato se mi zdi, da je 30-dnevni rok, ki je tukaj zapisan, in ob pripombah nekaterih, koliko gradiva bodo za vpogled zahtevali, zame neuresničljiv v tistem primeru, ko nekdo zahteva velik korpus arhivskega gradiva, ko ga mora arhivska komisija pregledati in ugotoviti, ali bo dala – jaz se sprašujem ali je to razumen rok in zakaj je tako postavljen, ker sicer je v predlaganem amandmaju zapisano, da če arhivska komisija ne spoštuje 30-dnevnega roka, postane avtomatično vse arhivsko gradivo iz zahtevanega korpusa dostopno. Mislim, da se je treba spomniti na to, da je tudi zakon iz leta 2006, ki je vse odprl, se z nekaterimi podzakonskimi akti potem zavaroval in se odločil, kakor se je odločil s temi popravki. Tako mislim, da je tu treba ravnati zelo previdno.

Kar pa zadeva podpisane izjave, bi pa samo na to opozorila, da sem nedavno tega v nekem drugem tedniku prebrala, da je prišel Heimatdinst do DVD z arhivskim gradivom, do katerega Heimatdinst po naši veljavni zakonodaji ne bi imel dostopa. Zdaj jaz ne vem, kaj hočemo doseči in kako hočemo doseči. Jaz sem dobroverna lahko in rečem, nikomur ne pripisujem tega, kdo je bil tisti, ki je izročil gradivo, ampak to se je zgodilo. S tem je treba tudi računati. Mislim, da je interese države Slovenije treba zavarovati, zlasti če veste, kakšne so zgodovinske izkušnje s Heimatdinstom na avstrijskem Koroškem. Ne

gre za nikakršno presejanje pristojnosti in možnosti tega, resnici na ljubo je pa treba povedati, da je zagovarjala skrajšanje skrajšanje roka nedostopnosti s predlaganih 80 na veljavnih 75 Nova Slovenija – krščanski demokrati v javni predstavitvi mnenj in da je enako bilo mogoče v njihovih nastopih zaslediti željo po tem, da se ta rok skrajša, samo ker je bil tisti amandma k črtanju celotnega 27. člena, mi nismo podprli amandmaja Nove Slovenije.

In še enkrat, zato da bo javnost tudi vedela, Odbor za kulturo ni od nikogar zahteval pisnih prispevkov za javno predstavitev mnenj, samo je bila omenjena možnost, da se lahko posredujejo prispevki. Kam je bilo komu vabilo poslano, naj pa predlagatelji javne predstavitve pogledajo, kateri naslov so navedli, pa bo potem marsikatera zadrega in slaba volja odpadla. So stvari pač take, kakršne so, in mislim, da je prav, da si jih povemo. Javna predstavitev mnenj pa je namenjena javnosti in nanjo pride, kdor pač želi priti. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Minister je želel besedo.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovani, hvala lepa.

Dolžni smo zagotoviti nedvoumno transparentnost dostopa do arhivskega gradiva. Zato bi resnično prosil poslance, da še enkrat natančno preberejo domnevni vloženi amandma, ki v prvi vrsti govori o tem, bom prebral prvi stavek: "Arhivsko gradivo, nastalo pred konstituiranjem Skupščine Republike Slovenije 17. maja 1990, ki se nanaša na nekdanje družbenopolitične organizacije, organe notranjih zadev, pravosodne organe in obveščevalne varnostne službe, je dostopno brez omejitev, vključno z osebnimi dosjeji žrtev in sodelavce nekdanje službe državne varnosti in preverk." To je prvi stavek amandmaja. Zakaj sem ga želel prebrati in zakaj ga želim postaviti vzporedno s tretjim odstavkom člena novele, ki govori o tem?. Namreč, novela prvi naslednje: "Javno arhivsko gradivo v javnih arhivih, nastalo pred konstituiranjem Skupščine Republike Slovenije 17. maja 1990, je dostopno brez omejitev, razen z omejitvami iz drugega odstavka tega člena." To so omejitve, ki se nanašajo na občutljive osebne podatke.

Prva jasna konsekvence te primerjave je, da predlagani amandma oži to gradivo zgolj na določene vrste dokumentov, na dokumente nekdanjih družbenopolitičnih organizacij, organov notranjih zadev, pravosodnih organov, obveščevalno-varnostne službe. V noveli, ki je pred vami, gre za celotno gradivo, tudi za to in še za kakšno drugo. Amandma torej tukaj oži definicijo gradiva. Tega se morate vendarle zavedati in, jasno, glede tega vedeti, kaj to pomeni. Potem pa je ta drugi stavek, ki ga je treba prav tako še enkrat prebrati: "Arhivska komisija je dolžna o dostopnosti do arhivskega gradiva iz prejšnjega stavka odločiti nemudoma, najkasneje v roku 30 dni.«" Tukaj pa nastopi

neka dvoumnost, ki bo v praksi pomenila precejšnja nejasnost. Namreč, če ste prej rekli, da je to gradivo dostopno brez vsakih omejitev, to pomeni, da ste verjetno drugi odstavek tega člena povozili. To pomeni, da arhivske komisije tu več ni, ker arhivska komisija odloča izključno samo o gradivu, ki vključuje tudi občutljive osebne podatke. Potemtakem arhivska komisija tukaj nima nobene vloge. Če pa ste želeli ohraniti občutljive osebne podatke, potem pa nastopi arhivska komisija. Zakonodajalec je tisti, ki sprejema zakone, jaz sem samo dolžan opozoriti na določeno nedoslednost, ki je tukaj jasna in ki bo v praksi odprla vprašanje. Mislim, da je novela glede tega kristalno jasna; ve se, o čem odloča arhivska komisija glede občutljivih osebnih podatkov, jasen je postopek, ki je določen in je vezan na ZUP – skladno z ZUP – Zakonom o upravnem postopku – tudi na 60-dnevni obvezni rok, v katerem mora odločiti. In tukaj ni nobenega dvoma. Ne bi si želeli vnašati nejasnosti.

Glede anonimizacije gradiva moram povedati, da na predlog gospoda Leljaka iz splošne predstavitve mnenj, je to vneseno v zakon, čeprav v praksi to seveda že obstaja, prejšnji direktor Arhiva dr. Dežman je sprejel predpis, mislimo pa, da je prav, da nedvoumno takšna določila niso stvar vsakokratnega direktorja Arhiva, ampak zakona. In to se ustrezno rešuje. Ampak o anonimizaciji; to so naloge seveda, ki ne zadevajo arhivsko komisijo, to so naloge Arhiva Slovenije, ki je zavestno prevzel nekatere nove obveznosti. V praksi glede tega tudi posebnih težav ni. Nas je pri iskanju rešitev v tej noveli zanimalo, kaj se v praksi v resnici dogaja in kako to prakso narediti maksimalno transparentno in jasno. Tukaj ni zlih namenov zadaj, še enkrat povem. Tu gre za rešitve, ki vnašajo transparentnost in jasna pravila. Naj še enkrat spomnim, tudi arhivska komisija je opozorila, da ima določene težave pri tem, kako naj postopa. In arhivska komisija je tista, ki je glede sedanje novele, ki jo imate pred seboj, ugotovila, da so postopki jasnejši, da so definicije jasnejše in da bo na ta način lažje opravljala svoje delo.

Zato še enkrat, spoštovani poslanci, predlagam, da res natančno preberete amandma, preberete tretji odstavek predlagane novele, pogledate, kaj je vloga arhivske komisije in kaj je vloga Vlade pri odločanju o tajnih podatkih, ki se nanašajo na državno varnost, in boste videli, da tukaj obstaja zelo jasen in transparenten sistem, kako te podatke narediti maksimalno dostopne. Namreč, seveda če so občutljivi osebni podatki označeni za nedostopne, to ne pomeni, da so nedostopni. Ne, to samo pomeni, da obstaja postopek arhivske komisije, kako do teh podatkov priti. To pa je tudi civilizacijska norma. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, minister.

Mag. Branko Grims, izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo.

Poglejte, postavljanju bomb v šole, v muzeje, v dvorane, v katerih se zbere potem 3 tisoč ljudi, se danes reče terorizem in proti temu se bori ves svet, ampak točno to je počela nekoč tajna služba totalitarnega režima, imenovana Udba in še druga imena, ki so bila tukaj popularna. To je pravzaprav tisto, zaradi česar se sedaj noče znati prebrati, kaj je vsebina amandmaja, katerega bistvo je prav to, da se nanaša na tajno službo totalitarnega režima in na tisto, ki mu je bila ta služba formalno podrejena, to so bile nekdanje družbenopolitične organizacije, kot se je temu pri nas reklo, dejansko je pa veliko vprašanje, kdo je bil komu bolj podrejen. Če pogledate, recimo, odnos med gospodom Ivanom Mačkom Matijo pa kakšnimi slovenskimi šefi centralnega komiteja, bi se dalo zelo razpravljati, kdo je bil kdo. Ampak, na to se to nanaša in na njihovo početje, ki ga danes raziskuje vsa demokratična Evropa, z zločini nekdanje SDV oziroma Udbe se danes ukvarjajo organi pregona v Avstriji, ukvarja se tudi njihov parlament, nekateri parlamentarci, ukvarjajo se v Nemčiji, tudi nekateri nemški politiki, tudi nekateri nemški zgodovinarji. Samo v Sloveniji se organi pregona s tem ne ukvarjajo, se ne želijo. Tudi takrat, ko so bile kakšne ovadbe dane, so rekli, da so pač določeni razlogi, zaradi katerih bodo to kar zavrgli. Tako ste danes citirali mnoge države, kot recimo Nemčijo, Poljsko, Češko in še nekatere druge, in jih navajali kot primer, kako bi bilo treba ravnati. Samo eno stvar ste pozabili. V vseh teh državah so pripadnike tajnih služb totalitarnega režima, tiste ključne, ki so izdajali ukaze, in tiste, ki so jih brezvestno izvajali, obsodili, so bili pravnomočno obsojeni in je torej o njih tudi pravosodje že reklo svojo besedo. V Sloveniji se niti slučajno kaj takega ni zgodilo! In sramota je, da se ni. Ni čudno, da je pokojni advokat Klep govoril o rdečem krivosodju.

Govorili ste tudi o zakonih in nekaterih stvareh, ki jih je sprejela Evropska unija oziroma institucije, kot so Svet Evrope, pa zamolčali bistveni podatek. Leta 2009 je bila sprejeta Resolucija o evropski zavesti in totalitarizmi, v kateri je člen, ki izrecno ureja te stvari, o katerih danes govorimo. Ta člen pravi, da je treba o vseh stvareh, vezanih na tajne službe totalitarnega režima, čim več javno govoriti in da morajo biti ti arhivi odprti za znanstveno proučevanje, za publicistiko, za zgodovinarje in za vse druge, ki se želijo ukvarjati s to materijo, zato ker se o tem mora govoriti, ker če na nekaj iz svoje zgodovine pozabimo, se zgodovina rada ponavlja; žal je ves svet tak. Seveda so stvari, ki bi jih z največjim veseljem nekateri radi pometli pod preprogo, kajti če bi se s tistim, kar je o tej temi v arhivih, lahko dejansko brez vseh omejitev ukvarjali zgodovinarji, politiki in publicisti ter vsi tisti, na katere se nanaša evropska resolucija, k čemur ste, kot ste vsi v parlamentu izjavljali, zavezani, potem bi se hitro

izkazalo, da pridejo niti, ki so vodile tja nekam do nekaterih, ki jih še danes sami priznavate kot mnenjske voditelje ali pa neke svete ikone. In potem bi bila stvar precej neprijetna, kajti na tranzicijski levici, veste, kaj je pomen simbolne ravni in interpretacije. Če se nekaj pozabi, če se nekaj zapre, če utone nekam v temo zgodovine in arhivov, potem se to ni zgodilo. Pa čeprav se vsa Evropa s tem ukvarja, vsa Evropa o tem piše – pri nas se to ni zgodilo. In samo za to v resnici gre.

Člen, ki je pred vami, je popolnoma skladen, če berete zakon kot celoto, s tem členom vred, z našim amandmajem; s tem, kar predvideva evropska resolucija, za katero ste sami izjavljali, da vas zavezuje, čeprav ste, mimogrede, ob tem zavrnili, da bi jo potrdili tudi v slovenskem parlamentu. In danes to zgodbo ponavljate. Ta resolucija zelo jasno pove, da je treba arhive totalitarnih služb, nekdanjega totalitarnega režima, kot je bil, recimo, pri nas SDV, Udba, pa vsi njeni derivati in predhodnice, pustiti neomejeno odprte, ob spoštovanju vseh tistih načel, ki se dotikajo spoštovanja žrtev in vsega ostalega, kot to pozna ves svet in pozna postopke prejšnjega režima, in da ne bodo skakali pod raznoraznimi totalitarnimi simboli, za katere se jim še sanja ne, kaj so v resnici pomenili za žrtve tistih režimov – takih in drugačnih.

Evropa pozna natanko tri in jih je v resoluciji izenačila in zelo jasno zajela: fašizem, komunizem, nacizem. Vsi so isti, brez razlik, in vsi njihovi simboli so brez razlik vredni obsojanja in sramote. Taka je pač resnica, če poznaš vso zgodbo, od hlodomora pri Stalinu pa tja do ubojev, ki jih je zagrešila Udba. Še tik pred letom 1990 so pod streli padali ljudje, ki so skrbeli za grobove drugih, ko so postavljali bombe v lokale in muzeje, zato da bi zanetili sovraštvo med narodi, zato da bi imeli izgovor, zato da bi gojili kult sovraštva še naprej. To so zgodbe, ki se v Evropi ne bi smele ponavljati. To so zgodbe, ki bi jih bilo treba razgaliti v Evropi. In zato je pomembno, da so arhivi odprti, da se jih pod nobenim izgovorom ne zapira in da vsi, ki želijo pridobiti ustrezne informacije, za kateri koli že namen, ali gre za publicistiko, za zgodovino, ali za neke druge znanstvene potrebe ali pa zgolj preprosto za to, da preverjene argumente uporabijo v javnem diskurzu, da to lahko tudi storijo. In gre za vprašanje evropskosti; tisti, ki je Evropi dejansko zavezan, ki spoštuje evropske resolucije in evropske vrednote, predvsem tiste, ki so nedvoumno zajete v evropski resoluciji o evropski zavesti in totalitarizmih iz leta 2009, bo glasoval za naš amandma. Kdor pa navzven, v tujini kaže en obraz, doma pa drugačnega,

popolnoma nasprotnega, tako kot se je to žal pokazalo ob obravnavi prav evropske resolucije o totalitarizmih in evropski zavesti v tem parlamentu in ima pač za doma nek drug obraz, pa bo glasoval proti. Zgodba je povsem jasna in prozorna.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Sprašujem, če bi še kdo želel razpravljati? Bom odprla možnosti za prijavo, če bi še kdo želel. Izvolite, odpiram možnost za prijavo. Prijavljeno imamo še eno razpravljavko. Gospa Eva Irgl, izvolite.

EVA IRGL (PS SDS): Najlepša hvala za besedo, spoštovana gospa podpredsednica. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, lepo pozdravljen tudi gospod minister!

V Slovenski demokratični stranki smo predlagali amandma k 27. členu zakona o arhivskem gradivu, ki govori o tem, če na kratko povem, da mora biti gradivo dostopno brez omejitev. Gre za arhivsko gradivo, ki je nastalo pred konstituiranjem Skupščine Republike Slovenije, in sicer 17. maja 1990. leta. Seveda gre tukaj tudi za tisto arhivsko gradivo, ki v zadnjih tednih povzroča največje težave. Gre za arhivsko gradivo Službe državne varnosti oziroma tako imenovane Udbe pred tem.

V zadnjih tednih, kot že rečeno, družbenopolitični prostor pretresajo odkritja glede tega, kaj je počela Služba državne varnosti. Naj še enkrat povem, da tukaj ni šlo za kakšno humanitarno organizacijo, ampak je Služba državne varnosti bila zločinska organizacija. Čudi me, da poslanci koalicije niso zmogli na Komisiji za peticije ter za človekove pravice in enake možnosti potrditi tega sklepa, da je Služba državne varnosti glede na dejanja, ki so znotraj arhivskega gradiva tudi dokazana – zato se tudi borimo za to, da ostanejo odprta –, niso zmogli koraka, da bi podprli ta sklep, čeprav je to, da je zločinska organizacija Služba državne varnosti, potrdilo že Vrhovno sodišče v svoji odločbi leta 2002. Leta 2002!

Na Komisiji za peticije ter za človekove pravice in enake možnosti smo sedaj že dvakrat zaporedoma obravnavali delovanje Službe državne varnosti predvsem skozi prizmo človekovih pravic. Govorimo predvsem o dveh človekovih pravicah, ki v ustavi pravzaprav predstavljata na hierarhični lestvici ustavnih vrednot najvišje mesto. Gre za 17. in 34. člen Ustave Republike Slovenije. Prva ustavna pravica govori o nedotakljivosti človeškega življenja, druga ustavna pravica pa govori o osebnem dostojanstvu oziroma pravici do osebnega dostojanstva in varnosti. In prav vse to je ravno Služba državne varnosti poteptala. Popolnoma poteptala. Prav je, da mi o tem govorimo, in prav je tudi, da lahko raziskovalci, kot sta gospod Omerza in tudi gospod Leljak, povesta, kaj se je v tistem času dogajalo. Ampak namesto tega, da bi se ljudje opredeljevali do

vsebine, se mi ukvarjamo s postopki in ukvarjamo se s tem, da se nekatere ljudi, ki na to opozarjajo in končno odkrivajo to temno plat zgodovine, diskreditira. Diskreditira na različne načine.

Zdaj pa bi želela spomniti, zato da bodo tudi tisti poslanci, ki morda niste bili prej v Državnem zboru, zakaj se je leta 2011 sploh zgodil referendum o Zakonu o arhivskih gradivih. Referendum se ni zgodil kar tako in na njem niso državljanke in državljani odločili, da morajo arhivi ostati odprti kar tako, ampak predvsem zaradi enega dogodka, ki se je zgodil. Gospodu Igorju Omerzi je namreč bila protipravno odvzeta možnost, da lahko pogleda v določeno dokumentacijo v Arhivu Republike Slovenije. In kdo je to storil? Nihče drug kot nekdanji direktor Sove, gospod Selan. Gospod Selan je z oznako "tajno" na določene dokumente onemogočil protipravno, ker po zakonu je mag. Omerzi to pripadalo, da lahko vpogleda v določene dokumente. Kar pomeni, da je bilo treba nekatere ljudi zaščititi. In ne to katere koli ljudi! Takrat je gospod Omerza pisal o tako imenovani aferi Velikovec ali pa zločinu Velikovec. In v tistem času, ko se je to raziskovalo, je bil predsednik države gospod Danilo Türk. Ravno ta predsednik države, to moram povedati, je bil v tistem času, ko se je to zgodilo, predsednik Komisije za manjšinska in izseljenska vprašanja. To je pomembno. Zato je bilo gospodu Omerzi onemogočeno, da lahko te dokumente pogleda, pa čeprav je leto pred tem neka študentka, ker je potrebovala v namene raziskave, lahko prišla do te dokumentacije. Potem, ko se je pa odkrilo, kaj vse je v ozadju, so pa na hitro morali ta del zapreti, dali so gor oznako "tajno" in mag. Omerzi dostop, ki mu je po zakonu pripadal, ni bil več omogočen.

Naj pojasnim, da je gospod Omerza zahteval vpogled v arhive od leta 1973 do 1984, se pravi v tem obdobju, ko so se zgodili sedaj že večkrat povedani umori Službe državne varnosti, pod katere naj bi bil s svojim podpisom podpisan tudi gospod Janez Zemljarič, ki je še vedno siva eminenca tako političnega kot gospodarskega prostora.

In še nekaj. Gospod Igor Omerza je zahteval, in tukaj je bil največji problem, mikrofilme iz leta 1979 in 1980. Torej, zahteval je tiste mikrofilme, ki so vezani na afero Velikovec, zato ker je želel o tem pisati, ampak pri nas ljudje, ki se s takšnimi stvarmi ukvarjajo, seveda o tem ne smejo pisati, ker je treba to plat zgodovine zamolčati. 95 % arhivskega gradiva je bilo tako ali tako uničenega, 5 % pa je še vedno na voljo, in zdaj lahko vidimo, da teh 5 % zelo bremeni nekatere posameznike. Zelo bremeni. Zato upam, da bodo državljanke in državljani spoznali, zakaj je potrebno – čeprav oni že vedo glede na to, da so na referendumu 2011 že glasovali za to, da arhivi ostanejo odprti –, zakaj je to tako zelo pomembno.

Tukaj ne gre za to, da bi kdo ideološko razčiščeval, kot radi v koalicijskih strankah ali pa

v poslanskih skupinah vedno znova poveste. Ne gre za to. Gre za to, da lahko tisti, ki imajo pravico do tega, da raziskujejo to bolečo bližnjo nam zgodovino, imajo dostop do teh podatkov, zato da pride zgodovinska resnica na dan. Zato je treba, da so ti arhivi odprti. Ne zato, da bi mi, ne vem, se vsakodnevno obkladali s tem, ampak zaradi tega. To je ključno.

V Slovenski demokratični stranki smo potem leta 2011 zahtevali oziroma predlagali referendum o Zakonu o arhivskih gradivih, nato je to referendumsko pobudo koalicija poslala v ustavno presojo, na Ustavno sodišče, ampak hvala bogu, Ustavno sodišče je potem spoznalo, kaj je ključno in kaj je bistveno. Ni bistveno, da se določene ljudi ščiti, in ni bistveno, da se ščiti zasebnost nekaterih, ampak je bistveno, da imajo ljudje pravico do informiranosti in pravico do objektivne zgodovinske resnice. To so ključna vprašanja! Tukaj ni nobene ideologije, gre samo za vprašanje resnice. Zato bom jaz ta amandma podprla. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Minister je želel še besedo. Izvolite.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovana gospa Irgl, kljub vsemu nekaj besedic me je vendarle spodbudilo, da se oglasim. Rekli ste, da se mi tukaj ukvarjamo z nekimi postopki, namesto da bi se ukvarjali z vsebinami – približno tako. Jaz bi vendarle moral reči in poudariti, da zakon ureja zelo jasne postopke glede dostopa do arhivskega gradiva. Moram še en korak naprej reči, vendarle obstaja zelo lep rek: procedura je mati demokracije. Na začetku sem povedal, in žal mi je, da niste bili ves čas v dvorani, tako jasno razmejitev, zakaj je sklicevanje na zakon, ki je padel na referendumu, nerodno; nerodno zato, ker je bil zavržen zakon, ki ga danes več ni. To ni bil potrjen zdajšnji zakon. Zavržen je bil zakon, ki ga več ni, in zelo jasno se tudi vidi, da to, kar se sedaj v noveli predlaga, nima res nikakršne zveze s tisto rešitvijo tam.

Navedel sem osem točk, zakaj zdajšnja novela naredi arhive in arhivsko gradivo dostopnejše. Navedel sem razloge, zakaj in kakšna je vloga arhivske komisije in od kod so predlogi za te rešitve prišli; iz prakse, ne pa iz nekkih akademskih krogov ali iz kakršne koli druge motivacije. Zato še enkrat predlagam, da se novelo res prebere, tako kot ste sami rekli, ne ideološko, z vidika tega, kako je gradivo definirano, kako so definirani tajni podatki, kako so definirani občutljivi osebni podatki in kakšna je procedura – ki jo ima pri odločanju o tistem gradivu, ki je označeno za nedostopno – za raziskovalce, za novinarje, za vse, ki se ukvarjajo tako ali drugače z našo zgodovino na enak in enakopraven način. Po upravnem postopku, to je pomembna novost novele, zato ker omogoča najširšo pravno varnost in seveda tudi preizkušeno.

Mogoče pa samo ena informacija, tudi zanimivo za vas poslance, ker vidim, da te razprave nikakor ne moremo držati samo na ravni razpravljanja o zakonu in zakonskih rešitvah, vendarle pomembna informacija, ki smo jo včeraj pridobili s strani Arhiva Slovenije in Sove. Veste, da obstaja kar nekaj sporazumov, ki sta jih sklenila Sova in Arhiv Slovenije glede tega, kako se gradivo nekdanje Službe državne varnosti vrača v arhive. Leta 2008 sporazum med direktorjem Arhiva Slovenije dr. Matevžem Koširjem in Andrejem Rupnikom, leta 2011 – Dragan Matič in direktor Sove Stane Štamberger, sporazum iz 2013 – Jože Dežman in Damir Črnčec, in 2013 – mag. Bojan Cvelfar in Stane Štamberger. Da ne grem skozi neko kronologijo, ki mogoče tukaj ni pomembna, ampak povem, kje smo danes z izročanjem tega gradiva.

V letu 2013 je Arhiv Slovenije prevzel štiri različne skupine dokumentov od Sove, zadnji od teh prevzemov se je zgodil 19. 3. 2013. Šlo je za dokumente, ki so bili naknadno najdeni v zadevah, odprtih po 17. 5. 1990. Skupaj je šlo za gradivo v obsegu 3,3 tekočih metrov; in prevzeli tudi publikacij iz knjižnice nekdanje Službe državne varnosti, skupaj 8,2 tekočih metrov gradiva. Rok za izročitev vsega preostalega gradiva je bil na predlog in željo Sove z aneksom, ki sta ga podpisala direktorja Arhiva in Sove, podaljšan na 5. 12. 2013, nato pa podaljšan na 30. 6. 2014, ko bo torej Arhiv Republike Slovenije imel dokončno predano vso gradivo, ki je nastalo pred letom 1990, pred datumom 17. 5. Po podatkih Sove tovrstnega gradiva za predajo, ki je še v pregledu, ni več kot za en tekoči meter. O tem še govorimo, ko razmišljamo in ko špekuliramo o tem, kaj vse je še nekje.

Še enkrat, danes je Državni zbor pred pomembno nalogo, da se poenoti glede dostopnosti do arhivskega gradiva. Po jasnih pravilih, po jasnih procedurah, po jasnih definicijah. Arhivska stroka, arhivska komisija ta predlog novele označuje za zelo kakovosten. Tudi Odbor za kulturo je sprejel takšno mnenje, tudi trije poslanci SDS, takrat niso nasprotovali. Gospod Gorenak je seveda imel določene zadržke, vendar je jasno povedal, da rešitve gredo v pravo smer. Mislim, da je res napočil čas, da se politiki v tej državi poenotimo glede enega: glede načina dostopa do gradiva, ki nam govori o naši zgodovini, o naši polpretekli zgodovini, ki je občutljiva. O tej se še verjetno ne bomo poenotili. O načinu dostopa pa se lahko. Novela, ki je pred vami, vam je dana na mizo in pred vas, da glede tega odločamo odgovorno. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospod Jerovšek, imate besedo, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.
Gospod minister!

Hvaležen sem vam, da ste še enkrat pojasnili, kako malo je gradiva v arhivih o dejavnosti teh obveščevalnih služb Udbe, Službe državne varnosti. Rekli ste, da en tekoči meter, in s tem ste jasno pokazali necivilizacijsko ravnanje takratne partije leta 1990, ki je dala uničiti vse te dosjeje in vse to; in to se je v Evropi zgodilo edino pri nas, v Sloveniji. Zaradi tega se ne čudim, da poslanci teh strank, ki izhajajo iz takratne edine dovoljene stranke, tudi danes glasujejo proti civilizacijskim sklepom, recimo, sklepom o pravici do groba. To je nerazumljivo!

Rekli ste, gospod minister, da se dogovorimo o najboljšem dostopu. Trdno sem prepričan, vedno bolj, da je najboljši dostop odprti dostop, kajti te stvari morajo biti odprte. To je potrdilo ljudstvo na referendumu in na ta način bo iz dneva v dan več ljudi, ki se jim bo približala preteklost oziroma veste in bodo tudi oni položili kakšno cvetlico na grobove tistih, ki so bili nedolžne žrtve, z obeh strani. Zaradi tega mislim, da je bila cela ta kolobocija s tem zakonom praktično nepotrebna. Naj bodo te stvari odprte, maksimalno, kajti človekova pravica do življenja je večja vrednota kot človekov pravica tistega, ki je življenje vzel. O tem si moramo biti na jasnem in to je temeljni civilizacijski zakon. Mislim, da ga je treba spoštovati tudi v Državnem zboru. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Bi še kdo želel razpravljati, sicer dam besedo še gospodu ministru.

Izvolite, gospod minister.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovani gospod Jerovšek, vendarle moram še enkrat na kratko pojasniti, ker mislim, da gre za določeno nerazumevanje.

Sedanja ureditev je zelo podobna tej, ki se predlaga. Sedanja ureditev nima proste dostopnosti do vseh gradiv. Že sedanja ureditev ima arhivsko komisijo, ki se je ne dotikamo. Ureditev, ki jo predlagamo, prvič, oži nabor osebnih podatkov, ureditev, ki jo predlagamo, dela dostopno tudi gradivo drugih javnopravnih oseb, uvaja anonimizacijo, ki bo še povečala prosto dostopnost gradiva in v ničemer ne poslabšuje ne rokov dostopnosti ne drugih segmentov. Samo postopek jasno ureja in ga veže na Zakon o upravnem postopku. Danes nimamo prosto dostopnega arhivskega gradiva. Z novelo bo to gradivo bolj prosto dostopno. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospod Ivan Vogrin, imate besedo.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Spoštovane kolegice in kolegi!

Postavlja se dokaj logično vprašanje. Kje tiči vzrok, da vsaka vlada, prav vsaka vlada,

brez izjeme, začne posegati in spreminjati zakon o arhivskem gradivu. Čisto vsaka. Kaj pravzaprav skrivamo, kaj delamo, kaj prikrivamo, kaj bi radi povedali? Kaj nas je strah? Preteklosti, sedanjosti, prihodnosti – česa? Arhivi, to, kar se je v preteklosti dogajalo, je stvar zgodovinarjev, ne politikov in naj imajo zgodovinarji prost dostop do gradiva. Prost dostop. Ne, da mi vedno otežujemo s takšnimi in drugačnimi preprekami, seveda politiki pa naj to čim bolj nenestrno spremljajo, naj ne izrabljajo tega v politične namene. Če je kdo v preteklosti delal kaj narobe, se ve, kdo je za to pristojen. Mi v parlamentu pa bi se, mislim, morali in mogli ukvarjati s čisto drugimi stvarmi. Sedanjost je problematična. Sedanjost, ne preteklost! Saj nič ne bomo spremenili. Sedanjost! Ljudje imajo vedno nižje plače, vedno več ljudi je lačnih, zadnjič smo celo gledali na Odboru za obrambo, pa boste rekli, saj nima neposredne zveze – seveda ima. Če se parlament ukvarja s stvarmi, s katerimi se ne bi smel ukvarjati ...

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Amandma k 27 členu, lepo prosim, gospod Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Prosim?

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Amandma, prosim!

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Jaz trdim in se zavzemam za to, da pustimo zgodovinarjem dostop do arhivskega gradiva, gospa predsedujoča, mi kot parlament pa se ukvarjamo s tem, kaj bomo delali, kako bomo ustvarjali pogoje za nova delovna mesta, za rast bruto družbenega produkta, za gospodarsko rast, za blaginjo prebivalstva. Za to so nas ljudje izvolili! Ali smo pozabili? Saj veste, da ljudje, ki so lačni, nas verjetno težko gledajo, še bolj težko in s težkim srcem pa poslušajo. Vsakega pa prej ali slej dohiti preteklost in naj to delajo drugi ljudje, za nas parlamentarce pa bi bilo najbolje, če bi v tej zvezi bili čisto tiho. Tiho, ker kakor koli se oglasimo, je to tako ali tako v politične namene. Nihče ne bo rekel, da to ni res! To je tako. Zdaj ena stran, ki je na oblasti, izrablja to malce, potem druga stran ...

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Gospod Vogrin, prosim, pridite na temo današnjega dne ...

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): ... in seveda ni konca in ni kraja, gospa predsedujoča. Tako ali tako sem povedal, kar sem želel. Ukvarjamo se s prihodnostjo, ne s preteklostjo. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Bi še kdo želel razpravljati k amandmaju k 27. členu? Ugotavljam, da ne želi.

O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po končani 11. točki dnevnega reda. S tem tudi prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajam na **7. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA TRETJO OBRAVNAVO PREDLOGA ENERGETSKEGA ZAKONA, KI JE V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade.

Mag. Bojan Kumer, državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor. Izvolite.

MAG. BOJAN KUMER: Hvala lepa, predsedujoča. Spoštovana predsedujoča, spoštovane poslanke in poslanci!

Danes je pred nami tretja obravnava predloga novega energetskega zakona. Pot, ki jo je ta zakon v zadnjih mesecih prehodil, je bila izjemna in predvsem učinkovita. Predlog, ki je danes pred nami, je plod dolgotrajnega dela in intenzivnega usklajevanja z vsemi deležniki v procesu. Povratne informacije pretežne energetske strokovne javnosti nam dajejo vero, da je zakon dober in do sedaj sprejeti amandmaji so ga le še izboljšali. Naj se ob tej priložnosti tudi iskreno zahvalim strokovnim službam Državnega zbora za pomoč pri pripravi dopoljenega predloga zakona in se seveda tudi vsem vam, poslanke in poslance, iskreno zahvalim, da ste zakonu omogočili, da je danes tukaj in da je takšen, kakršen je.

Zakon v slovenski pravni red prenaša določbe desetih evropskih direktiv, ki ureja področje trga z energijo ter spodbujanje energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije. Prav tako na novo urejamo področje strateških dokumentov energetske politike in energetske infrastrukture. Naj zakon še enkrat na kratko predstavim.

Zakon postavlja zakonodajne okvire za energetske politike, ni pa zakon akt, ki bi določal cilje in vsebinske usmeritve energetske politike. Zato zakon EZ-1 daje pravno podlago in določa okvire za sprejem nacionalnih strateških dokumentov, ki bodo določali dolgoročne usmeritve na področju rabe in oskrbe z energijo v prihodnosti. Vzpostavlja tudi novo strukturo strateških dokumentov.

Osnovni razvojni dokument bo energetske koncept Slovenije, s katerim bodo določeni cilji konkurenčne, trajnostno naravnane in zanesljive oskrbe z energijo za naslednjih dvajset let in okvirno tudi za naslednjih štirideset let. Na podlagi energetskega koncepta Slovenije bo pripravljen državni razvojni energetskega načrt, ki predstavlja okvirni načrt pomembnejših naložb v energetske infrastrukturo. Cilj zakona je tudi na novo urediti skupna pravila notranjega trga za elektriko in zemeljski plin, skladno z evropsko zakonodajo. Zakon bo bistveno pripomogel h

krepitevi konkurence in pravic potrošnikov, hkrati pa pomagal ustvarjati pogoje za večjo zanesljivost oskrbe.

Področje proizvodnje in rabe energije iz obnovljivih virov zakon ureja na novo. Zaradi zagotavljanja dolgoročne vzdržne podporne sheme za električno energijo iz obnovljivih virov, novi zakon daje Vladi večja pooblastila pri odločanju o tem, katere tehnologije in v kakšnem obsegu se bodo spodbujale v prihodnje. Pri tem smo zavezani k izpolnjevanju ciljev Republike Slovenije, po drugi strani pa stremimo k čim manjši obremenitvi odjemalcev energije z dodatnimi stroški.

Zakon prinaša novosti tudi na področju energetske učinkovitosti. Največ novosti je na področju stavbnega sektorja, kjer so zelo veliki potenciali za zmanjšanje porabe energije in stroškov zanjo. Posebej je izpostavljena vodilna vloga javnega sektorja, saj stroški z energijo bremenijo proračun države in lokalnih skupnosti. Novi zakon ureja tudi področje, ki do sedaj ni bilo celostno urejeno, to je distribucija toplote. Osnovni cilj urejanja tega področja je zagotoviti zanesljivo in varno oskrbo s toploto iz zaključenih omrežij, upoštevanje naravni monopol distributerjev, izvajanje distribucije toplote pa v domeni lokalne skupnosti. Zakon posledično ureja zaščito odjemalcev tako glede oskrbe kot tudi glede določanja cen in pogodbenih obvez.

Za učinkovito delovanje trga za energijo sta poleg zakonodajnega urejanja, potrebna tudi nadzor in regulacija. Te naloge izvaja neodvisni regulator trga z energijo, to je Agencija za energijo, kateri zakon sedaj podrobno določa način delovanja in njene naloge. EZ-1 na novo ureja tudi področje energetske infrastrukture. Za nadaljnji razvoj energetskega sektorja so namreč bistvene določbe, ki bodo poenostavile in pospešile umeščanje energetskih objektov v prostor.

Spoštovane poslanke in poslanci! Za konec naj izpostavim naslednje.

Prvič. Novi zakon bo povečal preglednost pravne ureditve in s tem pravno varnost. Treba je povedati, da je veljavni zakon iz leta 1999 zastarel, preživet in je bil petkrat noveliran, zaradi česar je nepregleden in nepraktičen za uporabo.

Drugič. Pri pripravi predloga zakona smo na ministrstvu poskrbeli, da se v največji možni meri odpravijo administrativna bremena ter se ne predpisujejo novi nepotrebni upravni postopki, kar bo bistveno olajšalo poslovanje podjetjem na trgu z energijo.

Tretjič. Zakon postavlja okvir za spodbujanje energetske učinkovitosti in uporabo energije iz obnovljivih virov, kar prispeva k našim ciljem, da znižamo emisije toplogrednih plinov in spodbudimo zeleno gospodarsko rast.

Četrtrič. Dobro delujoči trg z energijo bo zagotovil konkurenčne cene energije, kar bo imelo pozitiven vpliv tako na gospodinjstva kot tudi na gospodarstvo. Zavedati se namreč

moramo, da je dobro delujoči trg osnovni predpogoj za gospodarsko rast in izhod iz krize.

Spoštovani! Kot je bilo že večkrat omenjeno, nam zaradi neimplementacij direktiv grozi sodba sodišča Evropske unije, ki bi Republiki Sloveniji naložila visoko denarno kazen. Zato je treba zakon čim prej sprejeti. Pri tem ekipa na ministrstvu, ki je opravila odlično delo in se ji na tem mestu še enkrat zahvaljujem, računa na vašo podporo. V tem trenutku smo na dobri poti, za kar se vam iskreno zahvaljujem.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Kot prvi bo gospod Samo Bevk predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Pred nami je tretja obravnava energetskega zakona, zakona, ki s preko 550 člani predstavlja temelj urejanja slovenske energetike in je odlična podlaga za nov energetski koncept Slovenije, prav tako pa je eden najboljšejših zakonov, ki jih sprejemamo v tem mandatu Državnega zbora.

O energetskega zakonu, sedaj ko je tik pred sprejemom, ne bi pretirano izgubljal besed, ker je bilo v predhodnih obravnavah marsikaj povedano. Samo na Odboru za infrastrukturo in prostor kot matičnemu delovnemu telesu smo opravili preko 16 ur razprave.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo seveda predlagani zakon podprli. Podprli bomo tudi amandmaje, ki so jih k tretji obravnavi vložile parlamentarne stranke koalicije.

Predvsem je pomemben tretji amandma, ki spreminja prehodne določbe okoli energetskih izkaznic. Z njimi sledimo evropski direktivi, ki od nas zahteva energetske izkaznice pri prodaji ali oddaji stanovanja. Vendar pa z amandmajem razbremenjujemo lastnike stanovanj. Zaradi tega amandmaja lastnikom stanovanj, ki svoje nepremičnine ne bodo prodajali ali oddajali, ne bo treba pridobiti energetske izkaznice. Pomembno pa je tudi, da z amandmajem na nek način razbremenjujemo prodajo stanovanj v letu 2014. S postopno uvedbo energetske izkaznice, moratorij okoli oglaševanja in kazni, rahljamo pritisk na morebitne prodajalce nepremičnin v letu 2014 prav zaradi občutljive dinamike nepremičninskega trga, na katerega bi lahko takojšnja uvedba energetskih izkaznic imela nepopravljive posledice. Kljub temu da se nam je parlamentarna procedura sprejemanja tega zakona nekoliko zavlekla, upam, da ne bomo deležni kazni Evropskega sodišča zaradi pozne implementacije dveh direktiv Evropske komisije, saj bi te kazni znašale okoli 20 tisoč evrov na dan.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo energetski zakon podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Državlanske liste gospod Marko Pavličič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo, gospa predsedujoča. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Pred nami je zadnja faza sprejemanja novega energetskega zakona. Le-ta v slovenski pravni red vnaša tretji energetski sveženj Evropske unije. Gre za obširno materijo in zato je prav, da se je predlagatelj odločil za nov zakon in ne krpanje ter flikanje obstoječega zakona. Uveljavljanje tega zakona je pa le prvi korak resnih sprememb, ki so potrebne v slovenski energetiki. Spremembe se bodo nadaljevale z energetskim konceptom Slovenije, s katerim se bodo na podlagi projektov gospodarskega, okoljskega in družbenega razvoja države ter na podlagi sprejetih mednarodnih obvez določili zanesljive, trajnostne in konkurenčne oskrbe z energijo okvirno za nadaljnjih 40 let. V prvi vrsti gre za spremembo na področju učinkovite rabe energije.

Najcenejši in ekološko najbolj sprejemljiv vir energije je dejansko učinkovita raba energije. V novem energetskem zakonu je to področje celostno obdelano in obravnavano. Zakon uvaja tudi vrsto določil, ki bodo služila zaščiti potrošnikov in jim olajšala prehod med ponudniki energentov oziroma dobavitelje elektrike ali zemeljskega plina. V tem segmentu je za potrošnika bistvena določba, po kateri bodo lahko odstopili od pogodbe o dobavi zemeljskega plina ali elektrike brez plačila pogodbene kazni, odškodnine ali nadomestila, če bo odpoved podana oziroma začela učinkovati po preteku enega leta od sklenitve. S tem določilom se bo bistveno omejilo sklepanje vezav z gospodinjskimi odjemalci ter na drugi strani olajšal prehod med dobavitelji in s tem ustvarjanje konkurenčnejšega okolja.

Ravno tako je v korist uporabnikov tudi prepoved zaračunavanja pavšalnih stroškov v redni ponudbi, ostaja pa možno pri akcijskih ponudbah. S tem bodo uporabniki plačali to, kar koristijo.

Zakon tudi za male poslovne odjemalce elektrike in zemeljskega plina v določenih delih predvideva enako zaščito kot za potrošnike. Tako bo tudi malim poslovnim odjemalcem omogočen brezplačen odstop od pogodbe v enem letu po sklenitvi. Agencija za energijo bo tudi za njih vodila primerjalnik cen, ceniki bodo morali biti javno objavljeni, prepoveduje se zaračunavanje stroškov dobaviteljevega poslovanja z rednim cenikom, daje se jim možnost odstopa brez odpovednega roka. Potrošniška zaščita, ki je v osnovi namenjena gospodinjskim odjemalcem, se širi na male poslovne odjemalce, ker želimo, da na segmentu malih poslovnih odjemalcev trg začne delovati, da se cene spustijo. Odjemalci v tem segmentu kupujejo elektriko v večjih količinah

kot gospodinjski odjemalci, cene pa imajo še vedno višje, in ta anomalija kaže, da je nekaj narobe s poslovno prakso, kar je škodljivo za trg in konkurenčnost. Zato zaščito za gospodinjske odjemalce širimo tudi na male poslovne odjemalce z namenom, da bi za elektriko in zemeljski plin plačevali manj.

Ce smo v prvem branju temu zakonu zaželeli srečno pot skozi zavite zakonodajne kuloarje, lahko sedaj le še napovem, da bomo v Poslanski skupini Državlanske liste ta zakon podprli tudi v tem končnem dejanju. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke gospod Janez Ribič.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo. Spoštovana podpredsednica Državnega zbora, predstavnik Vlade, spoštovane gospe in gospodje poslanci!

Preden bom kot prvi od opozicijskih poslancev predstavil stališče svoje stranke, Slovenske ljudske stranke, do Predloga energetskega zakona, bi najprej pohvalil koalicijsko. Pohvalil bi jo zato, ker je uspela tako obširen, megalomanski zakon vsaj v tretjem branju uvrstiti na redno sejo Državnega zbora. Energetski zakon s svojimi več kot 500 členi se v Državnem zboru sprejema po rednem postopku, kar je za aktualno koalicijsko sicer redkost, kljub temu pa sta bili prva in druga obravnava energetskega zakona opravljena na dveh izrednih sejah konec lanskega leta. Povrh vsega je bila prva obravnava opravljena celo pred sklicem javne predstavitve mnenj, kar je, milo rečeno, vsaj nenavadno in po moje tudi nesprejemljivo.

V Slovenski ljudski stranki smo že v prvi obravnavi Predloga energetskega zakona povedali, da bi od predlagatelja pričakovali, da bo v Državnem zboru najprej predstavil spodoben energetski koncept, da bi odprto spregovorili tudi o tem, v katero smer bo šla slovenska energetika, in bi šele zatem v zakonodajni postopek vložil ta zakon. Tudi obravnava zakona na Odboru za infrastrukturo in prostor se je ob pomanjkljivosti tega strateškega dokumenta vlekla kot jara kača in bojim se, da ima tudi ta predlog, ki ga imamo danes na mizi, toliko pomanjkljivosti, da bi mu v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke težko dali podporo. V Slovenski ljudski stranki smo prepričani, da predlagani energetski zakon, ki ga spremlja priročni izgovor, da gre za prenos evropskih direktiv, v resnici prinaša državljanom predvsem nove podražitve, pa najsi gre za področje elektrike, ogrevanja ali pa nove energetske izkaznice.

Pa pojdemo po vrsti. Predlagani zakon izenačuje pravice malih podjetij z gospodinjski in ima različne kriterije za različne energente; pri elektriki je pomembna moč, pri plinu pa je pomembna letna poraba. Zakaj? Zakon uvaja

redne in akcijske cenike za energente, kar nikakor ne sodi v resen energetske zakon, ampak kvečjemu v Zakon o varstvu potrošnikov. Zakaj je treba časovno omejevati izbiro paketov končnemu kupcu na eno leto? Sprašujem se, komu ni povšeči večja ponudba paketov na trgu, komu ni po volji večja konkurenca med ponudniki. Kdo mi lahko razloži, kakšna je razlika med ponudniki mobilnih storitev in ponudniki energetske storitev, da je treba na energetske trgu ukrepati s takimi nerazumnimi posegi za preprečevanje zdrave konkurence?

Naj se zdaj dotaknem še energetske izkaznice. Stroka je povedala svoje o teh energetske izkaznicah, ki so sicer dober ukrep, a se je zaradi očitnega vpliva določenih lobijev že ob svojem spočetju izrodil. Čemu je potrebno takšno, sicer koristno novost, vpeljovati čez noč, če ne zato, da se spet omogoči nekaterim, da pridejo do hitrih in lahkih zaslužkov. Res je, da evropska direktiva predpisuje tak ukrep, vendar so si tako strokovna javnost kot predstavniki potrošnikov enotni: ukrep je premalo domišljen, energetske izkaznice bodo predrage, ne vsebuje dovolj informacij in nima vgrajenih stimulacij, recimo kot nižjega nepremičninskega davka ali večjih ugodnosti pri pridobivanju kreditov in subvencij. Tako kot je pripravljena v tem zakonu, bo uvedba energetske izkaznice povzročila samo dvig cen nepremičnin na eni in bogato služenje denarja izdelovalcem na drugi strani. Če ne bodo sprejeti amandmaji glede prehodnega obdobja, lahko tudi pričakujemo, da se bo zaradi tega že tako šibek nepremičninski trg še dodatno ohromil.

Vse naštetu nam v Slovenski ljudski stranki le še potrjuje našo že izraženo dilemo, da je tu spet na delu nek vplivni energetske lobi, kateremu je podleglo ne le ministrstvo, ampak tudi celotna Vlada in koalicija. Predvidevam sicer lahko, da bo koalicijski volilni stroj izglasoval podporo predlogu energetskega zakona, sem pa prepričan, da bo ta zakon zaradi številnih anomalij kaj kmalu potreben noveliranja. Morda bi bilo za tako obširno področje energetike in glede na obseg zakona vendarle treba razmisliti, da bi vsebino energetskega zakona razdelili na več zakonov, saj bi tako dobili bolj kvalitetne in vsebinsko zaokrožene sklope.

Bom pa kljub temu še izkoristil to priložnost in v imenu Slovenske ljudske stranke ponovno pozval ministra in Vlado Republike Slovenije, da res čim prej pripravijo energetske koncept, da torej pripravijo strategijo razvoja slovenske energetike. Zakaj? Smo že s tega mesta to povedali, pa bom povedal še enkrat: zato da se nam ne bodo več dogajali razni TEŠ 6, da bomo vedeli, koliko in kakšne hidroelektrarne hočemo, da bo jasno zapisano, ali bomo imeli ali ne drugi blok jedrske elektrarne, da bomo končno postavili energetske zemljevid in da bomo v okviru finančnih zmožnosti zarisali tudi časovno zaporedje izvedbe energetske projektov.

Če zaključim. Ta predlog energetskega zakona zaradi vsega, kar sem povedal, ne bo dobil podpore poslanke in poslancev Slovenske ljudske stranke. Bomo pa seveda podprli amandma, ki omogoča prehodno obdobje v zvezi z energetske izkaznicami. Hvala za pozornost.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bo predstavila gospa Marjana Kotnik Poropat. Izvolite.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):
Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Lepo pozdravljeni državni sekretar, gospod Kumer, spoštovane poslanke in spoštovani poslanci!

Državni sekretar, spoštovani gospod Kumer, je podal novosti energetskega zakona, zato sama o tem ne bom izgubljala časa, pač pa bi se v predstavitvi stališča najprej dotaknila najodmevnejše teme, to je energetske izkaznice, ki s tem predlogom zakona dobiva večji pomen. Narejena je po principu, ki ga poznamo, na primer, pri gospodinjskih napravah. Energetska izkaznica ima zelo pomembno vlogo pri označevanju energetske učinkovitosti stavb. Izdajatelj energetske izkaznice bo po določbah zakona dolžan obvezno prijaviti vsako izdano izkaznico ali njeno razveljavitev pristojnemu ministrstvu za vpis v register. Državljanke in državljane pa seveda bolj zanima, koliko jih bo ta energetska izkaznica stala. V medijih se pojavljajo različne navedbe o ceni energetske izkaznice, o kaznih in tako naprej, kar ljudi precej razburja, saj so navedbe pogosto netočne. Zato poslanke in poslanca Poslanske skupine DeSUS na tem mestu pozivamo pristojno ministrstvo, naj se vendarle začne odzivati na netočne objave glede energetske izkaznice v medijih. Državljanke in državljani si zaslužijo jasna in točna pojasnila o ceni energetske izkaznice, o tem, kdo točno jo bo moral imeti, do kdaj jo je treba pridobiti ter kakšne so kazni za kršitelje.

V Poslanski skupini DeSUS smo kritični tudi do tega, da v našo zakonodajo pogosto uvajamo strožje zahteve, kot jih postavljajo evropske direktive. To naše državljanke in državljane postavlja v neenakopraven položaj v primerjavi z ostalimi državljani in državljankami Evropske unije, kar je, menim, nedopustno. Energetske zakon ni edini tak primer, je pa trenutno najbolj aktualen. V medijih so se namreč pojavile navedbe, da vsebina Predloga energetskega zakona širi zahteve direktive, kar se tiče energetske izkaznice. Torej, da so določbe predloga zakona bolj stroge od zahtev v direktivi. Medtem ko direktiva zahteva energetske izkaznice pri oddaji v najem samo za nove najemnike, naj bi naš predlog nalagal širše obveznosti. Širši naj bi bil tudi nabor objektov, ki potrebujejo izkaznico, saj naj bi pri nas

potrebovali energetska izkaznica tudi ob oddaji v najem stanovanj in stanovanjskih hiš za obdobje, manjše od enega leta, ter ob prodaji oziroma oddaji počitniških hiš. Posebno sporno pa se nam je zdelo, da naj bi v nasprotju z direktivo zakon uvajal tudi splošno obveznost pridobitve energetske izkaznice, sicer s časovnim zamikom, saj čez noč ne bi bilo mogoče za stare večstanovanjske stavbe in enote, ki niso predmet prodaje ali oddaje v najem.

Poslanska skupina DeSUS bo podprla Predlog energetskega zakona v tretji obravnavi, saj s predlaganimi amandmaji koalicije rešujemo še nekaj dilem, ki smo jih imeli tudi mi. S tem mislim predvsem na amandma k 541. členu predloga zakona, s katerim se briše določbo, da morajo večstanovanjske stavbe pridobiti energetska izkaznica najkasneje do leta 2019 oziroma 2030, in je opredeljena v drugem odstavku tega člena. Ta določba je namreč nad zahtevo direktive, na kar sem opozorila maloprej. Z brisanjem te določbe se obveznosti za lastnike zmanjšajo, kar v Poslanski skupini DeSUS seveda podpiramo.

Veseli nas tudi, da so z amandmajem koalicije k 36. členu upoštevane pripombe strokovne javnosti, distributerjev energije in sistemskih operaterjev ter opozicije glede definicije malega poslovnega odjemalca, s katero se jasno predeljuje razlika med njimi in gospodinjstvi odjemalci, saj le-ti ne morejo in ne smejo biti izenačeni.

Naj na koncu ponovim, da bomo poslanke in poslanca Poslanske skupine DeSUS predlog zakona podprli, obenem pa že vnaprej napovedujem podporo tudi vložnim koalicijskim amandmajem.

Naj mi bo pred zaključkom dovoljeno dati še naslednjo pripombo. V postopku obravnave energetskega zakona nismo uspeli z nekaterimi našimi pripombami in predlogi. Tako je pač v koaliciji; če nimaš dovolj podpore koalicijskih partnerjev za svoj predlog, moraš svoje prizadevanje v tej smeri opustiti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Mag. Matej Tonin bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Naša družba postaja vedno bolj odvisna od električne energije in jo seveda poskuša izrabljati čim bolj učinkovito v zadnjem času. Tudi Slovenija v tem procesu ni popolnoma nič drugačna od drugih držav. Da bi zmanjšali svojo energetska odvisnost, smo se med drugim odločili realizirati postavitev 6. bloka Termoelektrarne Šoštanj, subvencionirati sončne elektrarne. Menimo, da so se te odločitve zgodile premalo premišljeno in brez prave strokovne podlage. Izgradnja TEŠ 6 je

zaradi slabega in malomarnega vodenja prerasla v najdražjo investicijo slovenske energetike doslej in je kot takšna prej fiasko kot pa zgodba o uspehu. Tudi nepremišljeno subvencioniranje fotovoltaike se nam vrača kot bumerang, saj ob naključnih trenutkih iz teh virov v sistem prihajajo velike količine energije, ki celotnemu sistemu povzročajo nemalo preglavic. Trg električne energije je namreč zelo občutljiv sistem, ki potrebuje hitre odzive, po drugi strani pa je ekonomsko neusmiljen in sledi predvsem zakonitostim ponudbe in povpraševanja.

Krščanski demokrati menimo, da bi morali v okviru obnovljivih virov energije postaviti predvsem na tiste elemente, ki jih Slovenija premore in obvladuje, predvsem na vodo in geotermalno energijo. Žal pa projekti na srednjem toku Save stojijo predvsem zaradi pomanjkljivosti volje ključnih odločevalcev, pri tem naj izpostavimo zlasti neodgovorno ravnanje Arsa in Ministrstva za kmetijstvo in okolje. Poudariti je treba, da je gradnja hidroelektrarn smiselna tudi z vidika ponovnega zagona slovenskega gospodarstva, saj približno 90 % opreme in infrastrukture lahko zagotovijo slovenska podjetja.

Glede novega energetskega zakona, pa krščanski demokrati menimo, da bi morali pred tem nujno sprejeti tudi nacionalni energetska program, kjer bi dorekli našo energetska strategijo za naslednja desetletja. Šele nato bi bilo smiselno oblikovati energetska zakon, ki bi konkretnije sledil začrtanim smernicam tovrstne strategije.

Krščanski demokrati energetskega zakona, ki je danes pred nami, ne bomo podprli predvsem zaradi naslednjih pomanjkljivosti oziroma stvari, ki jih ne podpiramo. Nesprejemljive se nam zdijo določbe glede brezplačne služnosti za energetska infrastrukturo na zemljiščih v lasti države ali občin, ki ne spada med izjeme, tako da investitorji v energetska infrastrukturo ne bodo zavezani k nikakršnemu nadomestilu za posege v prostor, omejeno uporabnost prostora in nižjo vrednost tovrstnih nepremičnin. To pa predvsem zadeva območje Republike Slovenije, kjer bodo potekali zelo dobičkonosni prenosljivi plinovodi za prodajo zemeljskega plina v drugih državah oziroma če to povem nekoliko bolj po domače: ko se bo čez Slovenijo gradil južni tok in na zemljiščih občin in države, kjer bo potekal ta južni tok, podjetjem, ki bodo gradila ta južni tok, ne bo treba plačati služnosti za ta občinska in državna zemljišča. Če vemo, da bo južni tok, ki bo potekal čez Slovenijo, vsaj obrnil letno več 100 milijonov evrov, potem se nam zdi v Novi Sloveniji pravično in pošteno, da del tega denarja dobijo tudi občine in države, kjer bo ta južni tok tekel. Z določbami, ki jih vsebuje energetska zakon, pa to dobesedno izključujemo, saj onemogočamo, da bi občine in država za zemljišče, kjer poteka ta južni tok, tudi dobila ustrezno plačilo za služnost.

Naslednja stvar, ki se nam tudi zdi neupravičena in vprašljiva, so predrage

energetske izkaznice, ki predstavljajo predvsem dodatno breme za lastnike nepremičnin in to v času, ko jih je ta vlada obremenila že z davkom na nepremičnine.

Krščanski demokrati opozarjamo na možnost, da bodo energetske izkaznice še ena zgodba o nepotrebnih in nesmiselnih zahtevah za davkoplachevalce, ki so določene zgolj zato, da nekaterim, ki imajo zveze z vsakokratno oblastjo, omogočajo donosen posel in stalne rente. Se še spomnite neslavne nalepke s podatki o registraciji motornih vozil iz časov preteklih vlad? Bili so velik strošek za državo in državljane, nekega konkretnega učinka pa ni bilo.

Skratka, kot sem dejal, krščanski demokrati energetskega zakona ne bomo podrli in si močno želimo in upamo, da nedorečenosti, predvsem pa vprašljive stvari v zakonu, ne bodo povzročile pretirano škodo slovenskemu gospodarstvu.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Pozitivne Slovenije gospod Jože Velikonja.

JOŽE VELIKONJA (PS PS): Spoštovana predsedujoča, spoštovani gospod državni sekretar, poslanke in poslanci!

Glede na razprave in dogodke v času sprejemanja energetskega zakona, želim še enkrat poudariti ključna izhodišča, okoliščine nastajanja in vsebino zakona.

Energetski zakon je dokument, ki ureja področje trga z električno energijo, trga zemeljskega plina, oskrbe s toploto, obnovljivih virov energije, učinkovite rabe energije, ureja Agencijo za energijo, energetska infrastrukturo in transport oglikovega dioksida. V naš pravni red prenaša vsaj deset evropskih direktiv in določa pravne ukrepe za izvrševanje šestih uredb Evropske unije, upošteva ugotovitve Računskega sodišča in odločbo Ustavnega sodišča. Postopek obravnave in sprejem zakona je zaradi postopkov, ki potekajo zaradi zamud pri prenosih direktiv na Evropskem sodišču, nujen in časovno omejen.

Zakon je zaradi velikega obsega področij, ki jih pokriva, obsežen in besedilo zahtevno. V energetska politika vnaša kar nekaj sprememb. Nacionalni energetska program bo nadomestil energetska koncept Slovenije, ki bo dolgoročen in bo določal le strateške usmeritve na področju energetike. Določbe lokalnih strategij bodo zagotavljale doseganje energetska ciljev in usklajene z državnim razvojnim energetska načrtom. Lokalni energetska koncepti bodo temeljni akti in jih bodo morale lokalne skupnosti uskladiti s prostorskimi akti. Cilj sprememb energetska politike s tem zakonom je usmerjanje potencialnih investitorjev v dolgoročne naložbe v energetiko, učinkovita raba energije in spodbujanje uporabe obnovljivih virov energije. Proizvodnja energije pa z lokalno

razpršenostjo omogoča tudi ustvarjanje novih delovnih mest.

Z zakonom se vzpostavlja sistem upravljanja z energijo v javnem sektorju, postavlja cilje s področja energetska učinkovitosti in predvideva ukrepe za doseganje teh ciljev, hkrati pa način preverjanja teh ciljev. To omogočajo zahteve energetska izkaznic. Javni sektor naj bi odigral vodilno vlogo na področju učinkovite rabe energije, kar bi zagotavljali prav s primernim upravljanjem in vzdrževanjem stavb, ki jih potrebujejo. Prav investicije v energetska sanacijo stavb so lahko eden ključnih ukrepov za izhod iz gospodarske krize. Energetska storitve in uporaba proizvodov pretežno domače proizvodnje lahko ustvarjajo visoke dodane vrednosti na enoto investicije, hkrati pa znižujejo porabo proračunskih sredstev z nižjimi stroški za izdatke energije.

Na področju daljinskega ogrevanja zakon predvideva dve obliki distribucije toplote, hlajenja in drugih energetska plinov, tržno distribucijo in izbirno javno gospodarska službo. Pri tržni distribuciji je poslovanje distributerja povsem tržno, medtem ko pri obliki javne gospodarska službe zakon zasleduje tudi javni interes lokalne skupnosti in je poslovanje po eni strani regulirano z reguliranim oblikovanjem cen pri distribuciji toplote za ogrevanje, hkrati pa je mogoče določiti obvezen priklop in ogrevanje iz sistema. Lokalna skupnost si bo z izbiro oblike gospodarska javne službe omogočala sinergijo predvsem na področju optimalne oskrbe svojega območja z energijo, saj je v tej obliki mogoče oskrbovati večje območje iz sistema daljinskega ogrevanja. Odločitev o obliki izvajanja distribucije bo torej v domeni lokalne skupnosti. Gospodarska javna služba pa je obvezna v primeru, ko predvideva oskrbo več kot 100 gospodinjstev, posledično pa tudi regulacijo cen. V ta zakon je prenesena tudi regulacija cen dobaviteljev toplote, ki dobavljajo preko 30 % letne distribucije toplote po omrežju.

Naloge in pristojnosti regulacije se nalagajo Agenciji Republike Slovenije za energijo, ki že ima izkušnje na področju regulacije cen za področje uporabe plinovodnih omrežij. Z zakonom se ureja tudi nadzor podpornih shem, za kar dobiva pooblastila Vlada, ki bo sprejemala načrte podpornih shem in s tem predvidevala rast naložb v proizvodne naprave obnovljivih virov energije in soproizvodnjo toplote ob upoštevanju doseganja vmesnih ciljev za obnovljivo energijo in energetska učinkovitost. Agencija za energijo bo dolžna upoštevati pogoje iz akcijska načrtov, ki jih bo sprejemala Vlada pri vsakoletnem izvajanju javnih pozivov za vstop projektov OVE in soproizvodnjo toplote v podporne sheme in s tem preprečevala nenadzorovano naložbeno politiko brez upoštevanja razpoložljivosti virov.

Zavezujoč cilj 25 % obnovljivih virov energije v letu 2020 omogoča zakon z manjšo porabo energije, prihranjena energija pa je cenejša, kot je proizvedena. Za podjetja, ki

prodajajo energijo, se spreminjajo obstoječe sheme obveznega doseganja prihrankov energije za podjetja. Predvideva se, da bodo morali dobavitelji energije doseči določen delež prihrankov energije na svoj račun. Cilj 20 % povečane energetske učinkovitosti pa se bo dosegel s postopnim povečevanjem obveznosti dobaviteljev energije, približno polovico prihrankov pa se predvideva preko spodbud Eko sklada.

Z zakonom se velika podjetja zavezuje k obveznem energetskemu pregledu na vsake štiri leta. Stroški energije namreč predstavljajo do 25 % vseh stroškov v podjetjih, zato se s tem ukrepom upravičeno sledi cilju izboljšanja konkurenčnosti podjetij, sam strošek pregleda pa se ob izvedbi ukrepov povrne v zelo kratkem času.

Pomemben vpliv pa bo imel zakon tudi na področju varstva potrošnikov. Določen je skrajni rok za postopke izvedb menjav dobavitelja. Predvidena je vzpostavitev skupne kontaktne točke za zagotavljanje dostopa do pomembnih informacij potrošnikom. Dobavitelje se zavezuje k učinkovitemu načinu obravnavanja pritožb potrošnikov, definira se ranljive odjemalce in se jim omogoča nujno oskrbo z energijo.

Glede na dejstvo, da je bilo na vsebino zakona ogromno pripomb zainteresirane strokovne javnosti in v postopku sprejemanja tudi veliko usklajenih, menim, da je predlagana vsebina zakona izdelek, ki predstavlja optimalen možen kompromis med zahtevami in možnostmi.

V Poslanski skupini Pozitivne Slovenije podpiramo amandmaje, ki jih danes predlaga koalicija. Z njimi bo zakon samo še pridobil na kvaliteti. S predlaganimi amandmaji opozicije pa smo se že srečali in jih ponovno zavračamo. Pozitivna Slovenija bo energetski zakon podprla.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke gospod Danijel Krivec. Izvolite.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovani državni sekretar, kolegice in kolegi!

Pred nami je tretja obravnava zelo obširnega in zahtevnega zakona, ki ureja celotno področje energetike. Gre za sistemski zakon, ki je šel skozi podrobno obravnavo na delovnem telesu in tudi skozi drugo obravnavo na plenarni seji Državnega zbora. Vloženo je bilo veliko truda vseh sodelujočih, da bi zakon v največji možni meri izboljšali. Veliko pripomb zainteresiranih skupin in Zakonodajno-pravne službe je bilo z vložitvijo in sprejemom amandmajev upoštevanih z namenom in ciljem izboljšanja vsebine samega zakona, vseeno pa je dejstvo, da je zakon preobsežen in v veliki meri nepregleden.

Glavi motiv pri pripravi tega zakona je bil prenos 10 direktiv na plinskem in električnem področju v naš pravni red in s tem izoginitve tožbam in sankcijam, ki bi nas doletele, vendar je poleg zahtev iz tega tretjega energetskega paketa v tem zakonu še veliko drugih sprememb, ki pa so nedodelane in v posameznih členih pokrivajo predvsem interese določenih lobijev, kar bo nekaterim omogočilo dobre zaslužke, državljane pa udarilo po žepih.

Nekaj ključnih pripomb na ta zakon. Zakon prinaša številne nove birokratske ovire, ki bi jih moral zmanjševati, ne pa na novo prinašati v zakonodajo. Sprejemanje tako zahtevnega in obsežnega zakona po nujnem postopku pa je onemogočilo še dodatno usklajevanje, preverjanje in tudi izboljšavo posameznih vsebin. Ključnih slabosti nismo uspeli odpraviti iz tega zakona, to je predvsem tisti del, ki se nanaša na poenostavitve, zmanjšanje administracije in pretirano birokratizacijo. Recimo, predhodno soglasje ministra za lokalni energetski koncept, uskladitev okrog akta, ki je višji – občinski prostorski načrt ali lokalni energetski koncept – in podobne birokratske težave. V praksi bo to povzročalo težave, čez nekaj mesecev pa bo verjetno treba zakon novelirati. To so čisto birokratske zadeve, ki po nepotrebnem povečujejo administracijo in na nek način podaljšujejo postopke.

Tudi na področju systemskega operaterja distribucijskega omrežja z električno energijo želi predlog zakona uvesti spremembe, in sicer da se izvajanje gospodarske javne službe dejavnosti distribucijskega operaterja lahko zagotovi tudi na delu območja države ali na celotnem območju, kar pa v nadaljevanju lahko pomeni več systemskih operaterjev. Moramo povedati, da je bilo to določilo na odboru amandmirano v smislu določbe veljavnega zakona, kasneje v drugi obravnavi na seji Državnega zbora pa je bilo sprejeto prvotno besedilo predlaganega zakona. V zvezi s tem pa smo zato v Poslanski skupini SDS ponovno vložili amandmaje k 78., 80. in 81. členu, saj so tudi poslanske skupine koalicije v drugi obravnavi v Državnem zboru v svoji obrazložitvi menile, da je bolje pustiti ureditev takšno, kot je v veljavnem in ne v predlaganem zakonu. Tako je v teh določbah opredeljeno, da je dejavnost systemskega operaterja distribucijskega omrežja obvezna gospodarska javna služba, ki ga kot izvajalca določi vlada za obdobje največ 50 let. Država je podjetju SODO, d. o. o. v letu 2007 podelila koncesijo za opravljanje gospodarske javne službe systemskega operaterja distribucijskega omrežja na celotnem območju Republike Slovenije za obdobje 50 let. Zato ne vidimo potrebe, da se koncesija deli po mikro področjih, saj je to za naslednjih 50 let že urejeno s podelitvijo koncesije izključno eni pravni osebi.

Nekaj podobnega je tudi na področju energetskih izkaznic. Okrog tega je bila zelo široka razprava na odboru, iz katere smo se

verjetno vsi nekaj naučili. Uspeli smo izvedeti, kolikšno bo cena te energetske izkaznice. Ministrstvo je govorilo o ceni izkaznice približno 1 evro na kvadratni meter, to bi pomenilo za eno stanovanjsko hišo cirka 150 kvadratov 150 evrov. Če pa pogledamo spletne strani, je tam jasno napisano, koliko stane energetska izkaznica za tak objekt – cirka 600 evrov. Če pogledamo podatke iz tujine, je cena energetske izkaznice, na primer v Veliki Britaniji, za enosobno stanovanje približno 42 evrov, za hišo s tremi spalnicami pa približno 54 evrov.

Zakaj energetska izkaznica pri nas toliko stane? Zato, ker je okrog tega dokumenta, ki je v osnovi tehnični dokument, nastala cela znanost in je zelo obsežen administrativno birokratski postopek. Glede na to, da je veljavnost energetske izkaznice 10 let, bodo take določbe določenim lobijem vsakih 10 let omogočile potencialni zaslužek okoli 200 milijonov evrov. Zakaj nalagamo lastnikom nepremičnin več obveznosti, kot pa je nujno potrebno in zakaj se širi obveznost izdelave energetske izkaznice prek minimalnih zahtev direktiv Evropske unije? V tem primeru se tako v razpravah in v usklajevanjih nismo uspeli poenotiti, kaj nam dejansko nalaga direktiva. Ali res zahteva vse to licenciranje, vpisovanje v dodatne registre, nenavadno stroge pogoje za pridobitev licence za strokovnjake in tako dalje, kar pa seveda dodatno draži postopek pridobivanja energetske izkaznice? Ker beremo to direktivo drugače, se z rešitvijo v zakonu ne moremo strinjati. Vztrajamo na poenostavitvi postopka, da se odpravi administrativno birokratska zgodba, ker je po našem mnenju popolnoma nepotrebna, kar dokazujejo tudi izkušnje v drugih državah. Poenostavitev bi posledično pomenila tudi pocenitev izdelave energetskega dokumenta, ki ga bodo slej kot prej imeli vse stavbe.

Ves čas smo tudi verjeli, da boste v koaliciji povzeli rešitve iz vsebinske razprave o 428. in 429. členu, v besedilu v tretji obravnavi sta to 429. in 430. člen, ter upoštevali stališča Zakonodajno-pravne službe, ki opozarja na zakonsko neustreznost rešitve in ustavno spornost. Člen je bil delno spremenjen na odboru, vendar smo pričakovali, da bo vloženi vsebinski amandma koalicije, ki bi rešil težavo, pa ga ni. Vsi ostali člani, ki govorijo o agenciji, ki je regulator, so zaprti in jih ni mogoče spreminjati. S temi določbami, ki so najbolj problematične, predlagatelj agencijo izvzema iz sistema javnih agencij. Izvzema veljavnost določb, ki v te državi veljajo veljajo za vse javne agencije – za to agencijo te določbe ne bodo veljale. To predlagatelj utemeljuje s tem, da mora biti po evropskih zahtevah agencija neodvisna. Zakaj pa potem imamo Zakon o javnih agencijah? Ali niso številni poslanci te koalicije ob ustanavljanju številnih novih agencij razlagali, da moramo imeti te agencije ravno zato, da so lahko samostojne in neodvisne? Zakon o javnih agencijah namreč pravi, da se javna agencija ustanovi, če glede na naravo

oziroma vrsto nalog ni potreben ali ni primeren stalen in neposreden politični nadzor nad opravljanjem nalog ter da je pri izvajanju nalog agencija samostojna.

Predlagani energetske zakon pa ujava popolnoma samostojne določbe glede delovanja tega regulatorja, izvzema ga iz pravnega reda. Regulator bo imel izjemno velika pooblastila in politični nadzor na ravni Državnega zbora. Podobnega primera v Evropi ne poznamo. V členih je zapisano, da je mogoče v primerih, ko ta agencija izrazi dvom o tem, da posamezno energetske podjetje ne deluje v skladu z zakoni, brez posebnih argumentov dobiti odločbo sodišča v štiriindvajsetih urah. Pri tem pa je mogoče pregledati prav vse: prostore, telefone, elektronsko dokumentacijo, baze podatkov, komitente, poslovna razmerja. Zato je ta člen po našem mnenju neustrezen, saj posega v Zakon o kazenskem postopku. Pri tem še enkrat opozarjamo na 36. in 37. člen Ustave, saj nam ni jasno, kako bo lahko oseba, zaposlena na Agenciji za energijo, ki nima specifičnih inšpekcijskih – mimogrede, ti morajo opraviti strokovni izpit –, kaj šele policijskih ali kriminalističnih znanj in izkušenj, ustrezno vodila postopek take preiskave. Obstaja možnost, da bodo zaradi neustrezno vodenega postopka dokazi izločeni, s tem pa bo namen predlagatelja izničen. Tako pri tem ostaja še veliko vprašanj nejasnih.

Kljub temu tudi v Poslanski skupini SDS podpiramo, da se čim prej pripravi energetske koncept Slovenije kot krovni strateški dokument prihodnjega razvoja energetike. V izogib nepremišljenim odločitvam in parcialnim interesom, kot imamo primer sheme fotovoltaike, pa tudi predhodnih razprav o TEŠ. Veliko koristnih pripomb je bilo z amandmaji že na samem Odboru za infrastrukturo in prostor vgrajenih v izboljšavo tega zakona. Pa vendar zaradi vsega navedenega v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke predloga zakona ne moremo podpreti.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Tako smo končali z predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo poslank in poslancev, in sicer o predlogu zakona v celoti.

Kot prvi pa ima besedo mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi!

Saj veste, na kaj se bom usmeril v svoji razpravi, to je na slavni 474. člen, ki ga večkrat poudarjam in o njem vedno razpravljam. Gre za člen, ki omogoča brezplačno služnost za podjetja, ki bodo gradila južni tok v Sloveniji. Ker sam prihajam iz občine Kamnik, to je ena izmed občin, kjer naj bi ta trasa južnega toka tudi potekala, nikakor ne morem sprejeti dejstva, da naša domača občina pri tem projektu ne bo mogla oziroma ne bo smela pristaviti svojega

lončka. To se mi enostavno ne zdi sprejemljivo, še posebno zaradi tega, ker vem, da bo ta projekt južnega toka obrnil 100 milijonov evrov letno in da občine pri tem ne bodo dobile niti drobtinice. To je tisto, česar ne morem sprejeti in s čimer se ne morem sprijazniti in se mi zdi nedopustno, da vladna koalicija oziroma Vlada, če hočete, v zakon celo zapiše, da brezplačna oziroma neodplačna možnost za služnost na zemljišču, kjer bo potekala trasa južnega toka, obstaja. Saj veste, v katero smer bodo vsi pritiski šli, da bo ta brezplačnost se tudi zgodila.

Težko najdem razloge in argumente, zakaj je Vlada na takšno dikcijo pristala. Razumem, da je Gazprom močno podjetje, ki razpolaga z denarjem, večjim, kot je slovenski državni proračun, da se predstavniki tega podjetja sestajajo z najvišjimi vrhovi slovenske politike. Ampak kljub vsemu bi mogli pri tej stvari tudi gledati na naše domače občine in vsaj zame osebno bo to eden izmed temeljnih razlogov, zakaj bom temu energetskega zakonu nasprotoval.

Poleg tega členu so problematične tudi energetske izkaznice. O tem je bilo ogromno govora, številni so to poudarjali. Jaz teh stvari ne bom ponovno premleval, ne moremo pa mimo občutka, da je to spet enkratna priložnost, da bo nekdo na račun državljanov dobro zaslužil. Zdaj, če je to sistem, po katerem se vrti ekonomija – v redu, čeprav je malo rahlo nenavadno, da ti mora država z neko določbo zagotavljati nek vir prihodkov.

Pa da ne bom samo kritiziral, moram tudi ekipi ministra in državnega sekretarja tudi izreči določeno priznanje, da so to obsežno materijo spravili v en celoten zakon. Ta, zdaj skupni zakon je bil zbir ali pa bil sestavljen iz večjih različnih zakonov, zdaj to spravljamo v en zakon. Argumenti zagotovo so, da bo v enem zakonu stvar bolj pregledna, da bo vse na enem mestu. So pa tudi drugi razlogi, ki pravijo, da tako obsežen zakon spraviti pod eno streho pomeni tudi odlično in enkratno priložnost za morebitne podtaknjene člene. To so členu, ki nekim lobijem omogočajo stalno rento.

Kljub vsemu, kot sem rekel, nisem teoretik zarote, verjamem, da so na ministrstvu to počeli v dobri veri in da je bil glaven argument, zakaj so ta energetskega zakon spravili pod eno streho, predvsem ta, da so želeli vse skupaj imeti pregledno in v enem zakonu. Upam, kot sem že prej rekel, da ta energetskega zakon slovenskemu gospodarstvu ne bo povzročal več škode kot koristi.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednji ima besedo gospod Srečko Meh. Pripravi naj se gospod Ljubo Žnidar.

SREČKO MEH (PS SD): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Gospod državni sekretar!

Ne gre čisto v kontekst te točke dnevnega reda, pa vendar se mi zdi pomembno vprašanje, zakaj ta zakon ni bil sprejet lani, zakaj ni bil sprejet predlani, časa smo imeli dovolj na razpolago. Evropske direktive bi morale biti sprejete že pred enim letom, pred letom in pol ali pred dvema letoma – zakaj tega nismo sprejeli? To je odgovor na vprašanje, kdo ni danes zadovoljen in kdo je protestiral proti temu, da bi moral biti ta zakon sprejet že zdavnaj – spomnite se današnje razprave.

Moj namen pravzaprav ni bil ta. Zakon celovito ureja razmerja v energetiki, se pravi, organiziranost, regulativo in na nek način pove, na kakšen način bomo urejali na enem mestu energetiko in tudi primerljivo med seboj, kar se mi zdi dobro, ne glede na to, da ne bi vedno znova govorili, kdo je bil za to zainteresiran. Verjamem, da vsi v energetiki, saj za energetiko gre, in energetika je morala dati svoje pripombe. Mi, ki pa smo trenutna politika, pa smo poskušali regulativo urediti tako, da bo energetika tudi naprej uspešna. Verjamem, da smo to tudi naredili.

Zakon smo sprejemali hitro, pa vendar temeljito in dolgo. Rad bi tudi tokrat izrekel pohvalo, da je bilo mnogokrat trdo, dolgo, da smo se zelo trdo pogovarjali, ko smo govorili o posameznih rešitvah, pa vendar smo našli na koncu rešitve, ki so pomenile, da smo izboljšali zakon in da smo uredili posamezna področja v energetiki. Vsi, ki smo pri tem sodelovali, smo pravzaprav lahko svoje povedali, kar je bilo tudi slišano, tudi na javni predstavitvi po tisti maratonski nočni seji, ko smo do sedmih sedeli tukaj, pa je potem bila ob desetih javna predstavitev mnenj, pa smo malo takole gledali, pa nas ni bilo veliko takrat tukaj, ko smo o tem govorili. Zato se mi zdi, da je ta zakon uredil tiste temelje, ki jih mora urediti. Zato ni bilo nujno, potrebno pa bi bilo, da bi imeli energetskega koncept, saj bo ta energetskega koncept pravzaprav povedal, v katero smer in na kakšen način bo Slovenija urejala svojo energetskega oskrbo ali samooskrbo na področju posameznega energenta.

Mislím, da je energetskega izkaznica najbolj zarezala med prebivalke in prebivalce in da smo skozi amandmaje, skozi dogovore, skozi omilitev vsega tega pri energetskega izkaznici naredili tisti minimum, ki ga danes tu lahko z mirno vestjo potrdim. Zato bom zakon podprl, ker mislim, da so v njem vse tiste rešitve, ki ne rešujejo čisto vsakega specifičnega problema, celoto pa zajemajo. Opravljeno je bilo veliko delo, kar vedo samo tisti, ki so kadar koli na takšnem področju kar koli delali. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospod Ljubo Žnidar, imate besedo. Pripravita naj se Marjana Kotnik Poropat in mag. Ivan Vogrin.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, spoštovani državni sekretar, kolege in kolegi!

Pri energetskega zakonu, ki bo z vladajočo koalicijo sprejet, bi izpostavil nekaj segmentov, za katere smatram, da so slabi in zaradi katerih tega zakona ne morem podpreti.

Kot osnova in kot osnovni okvir, po katerem bi se moral ravnati energetskega zakon, naj bi bil energetskega koncept Republike Slovenije, ki naj bi kazal, v katero smer naj energetskega področje v naši državi v prihodnje gre. To je osnovni podatek, na katerem se gradijo operativni, strateški in ostali cilji na področju energetskega.

Pomembno pomanjkljivost vidim predvsem pri zaščiti gospodinskih odjemalcev. Primer, vzamemo primer, da nastane energetskega kriza. V prvi meri se mora zaščititi mali gospodinski odjemalec, v tem zakonu smo izenačili gospodinskega odjemalca s poslovnim odjemalcem. Naj mi kdo razloži, kako bomo lahko zaščitili gospodinskega odjemalca, če pa imamo zraven tudi poslovni subjekt. Zelo težko! Potem ne vidim pravega strokovnega vzroka, zakaj se je javna agencija za energijo izvzela iz Zakona o javnih agencijah. Tu se mi postavlja zanimivo vprašanje. Vidim namensko pripravo tega izvzema, kajti to lahko postane nek poligon za kadrovanje. Prav zanimivo bo, recimo čez leto ali pa dve, videti oziroma dobiti podatek, koliko novih kadrov je v tej agenciji, seveda tudi nagrajevanje v agenciji, ki je izven Zakona o javnih agencijah, je drugačno. Skratka, zopet nek odprt poligon, ki na nek način ni dorečen.

Rekel bi, da je pa največja fama energetskega izkaznica. Ali sploh veste, kaj je energetskega izkaznica?! Energetskega izkaznica je list A4 papirja, na katerem so trije, štirje energetskega podatki o objektu, ki jih poda projektant; in iz te energetskega izkaznice delamo v tem zakonu takšno famo, kot da je to neka velika znanost. Ja, to je znanost za tiste, ki si pripravljajo svoj poligon, da bodo s tem dokumentom služili. Da pa ne bo samo na enem listu A4 papirja, bodo zraven pripisali, da ne rečem še tehnično poročilo projektanta in tako naprej, da bodo upravičili svojo ceno, ki naj bi bila po navedbah nekje od 300 do 600 evrov. Izhajam iz tehnične stroke, po moji oceni je vrednost te energetskega izkaznice nekje od 30 do 40 evrov. To je samo zbir nekaj podatkov, ki jih da projektant. In ta zakon sloni na tej energetskega izkaznici, kot da je to znanost in stroka energetskega vesoljne Slovenije! Samo nekaj podatkov je. Zelo bistveno pa je, kdo bo služil s tem dokumentom. Rekel bi, da celo obstaja sum, da si bo minister odprl kakšno novi firmo, če ekvivalentno dam to v primerjavo z njegovimi posli na Darsu. Tako je to zopet strošek, s katerim v tej situaciji ta vladajoča koalicija krepko obremeni tiste, ki bodo danes za revno preživetje, za izjemno nizka sredstva, prodali del svoje nepremičnine, da bodo lahko preživeli. In zdaj z zakonom in v zakon uvajamo, bi rekel, popolnoma nepotrebne

stroške. Zame je energetskega izkaznica popolnoma nepotreben strošek! Te podatke lahko najdete v projektno-tehnični dokumentaciji, ki jo elektro projektant obdela. Lahko pa bi v tistem segmentu zavezali, da bi mogoče te podatke malo bolj izpostavil, malo manj tehnično, malo bolj razumljivo za tudi vse ostale, ki tega področja toliko ne poznate. Tu pa smo naredili veliko famo iz te energetskega izkaznice. Zaradi tega zakona seveda ne morem podpreti. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Kar nekaj poslancev, ki je bilo prijavljenih, se je objavilo, tako da zdaj kličem gospoda Vogrina, za katerega tudi vidim, da ga ni v dvorani.

Za njim gospod Ivan Simčič, izvolite.

IVAN SIMČIČ (NeP): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

No, pa smo spet še pri eni direktivi Evropske unije, ki se ji moramo prilagoditi. Ampak, ko pa beremo zakon, se pa spet moram ustaviti pri energetskega izkaznicah, ki je nek nov trend na trgu, in spet bomo nekemu pobrali, ki je na dnu neke hierarhije v tej državi. Naj samo opomnim, na sosednjem Hrvaškem so v prvih dneh uvedbe energetskega izkaznic, umaknili okrog 200 tisoč nepremičnin za prodajo zaradi energetskega izkaznic kot nek dodaten strošek prodajalcu.

Če se vrnem na člen 474., ko govorimo o služnosti. Če je to dobra rešitev v zakonu, jaz se s tem ne strinjam, ker očitno ima južni tok, najsibo plinovod, pa verjetno še krak plinovoda spet, osnovo, da gre po zemljišču, spet bo to v nekem nepremičninskem zakonu puščeno na milost in nemilost neki katastrski občini in samemu lastniku. Ampak zanimivo je le to, da ko govorimo o avtocestnem križu, pa vsa avtocesta zaobide to državo, plinovod bo prečkal našo državo, ampak brezplačno. Poraja se mi neka beseda, ki jo je napisal Ivan Cankar pred leti, a do kdaj bomo in do kdaj ne bomo cenili svoje države, svoje zemlje in svoje ljudi. Energetskega izkaznice – vemo, koga bodo prizadele; brezplačna odtujitev zemljišča – tudi vemo, koga bodo prizadeli.

In zdaj, ko govorimo večkrat o direktivi Evropske unije, koliko plačil kazni bi plačali s TEŠ 6 z 800 tisoč na milijardo 400. V tej naši ljubi domovini je nekje med 60 do 70 % energije v gozdu, mi pa se veselo ogrevamo na plin in nafto. Kdaj bo ta država sprejela strategijo, da najprej doma proizvajamo energijo iz svojih virov? Da ne bomo zmeraj odvisni, kakor je kolega že povedal, od neke energetskega krize, pa bo nekdo pipico zaprl, pa se bomo gledali. V Ukrajini se zaradi tega danes, ne danes, že zadnje tri mesece se lovijo po ulicah! To je osnova tega. Mi se hvalimo z naravnim premoženjem, z gozdom, na veliko pa dajemo zemljišče za plinovod. Če je to dober zakon – v redu. Ampak mislim, da ni, da boste morali v roku dveh treh mesecev priti z novelo zakona in te stvari ljudem

in državljanom te države popraviti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Besedo ima gospod Tomaž Lisec, izvolite. Za njim se pripravi gospod Ivan Hršak in gospod Jožef Horvat.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, podpredsednica. Državni sekretar, kolegi, kolegice!

Mislilim, da smo imeli eno zelo konstruktivno debato oziroma uvod v razpravo pri tem zakonu že v petek na izredni seji glede tako imenovanega TEŠ 6, ko se je v bistvu videlo, da nekega energetskega koncepta Slovenije od izgradnje oziroma do dokončne izgradnje TEŠ 6, niti ne rabimo več.

Sam moram reči, da sem skozi celotno razpravo pri energetskega zakonu bil posebej pozoren na mnenje Poslanske skupine Pozitivne Slovenije in moram reči, da danes se je ponovila zgodba, pa naj mi poslanci te stranke oprostijo, da v bistvu niti nimajo svojega mnenja o tem zakonu, ampak so v svojem stališču skoraj dobesedno prebrali uvodno obrazložitev in cilje in namene zakona. Kar pa napeljuje na dejstvo, da približno vemo, kdaj, kdo in kako je ta zakon tudi ustvarjal. Kljub temu moram reči, da morda pa le ena zahvala državnemu sekretarju, da je pa le uvidel predvsem na razpravi matičnega delovnega telesa, da pa določeni poslanci, tako iz koalicije kot tudi iz opozicije, imamo dobre predloge in jih je tudi kar nekaj upošteval, nekaj jih je seveda moral upoštevati na priporočilo mnenja Zakonodajno-pravne službe in tudi javno predstavitev, ki je bila. Kljub temu da nisem bil prisoten, sem si prebral – zelo konstruktivno in dobro.

Moram reči, da pri temu zakonu me je najbolj zmotilo in razžalostilo, ko smo se toliko sklicevali na sprejetje evropskih direktiv, na koncu pa v bistvu smo lahko videli, da mnogokrat smo prepisali iz evropskih direktiv tisto, česar v teh direktivah sploh ni; ali pa včasih, kar je bilo hujše, da smo v zakon vpisovali zadeve, ki se jih evropske direktive dotikajo, ampak niso tako rigorozne, kot smo jih mi dali v ta naš energetskega zakon. Skratka, spet se je potrdilo dejstvo, da smo Slovenci po navadi, posebej tam, kjer ni potrebno, bolj papeški od papeža. Ceno tega našega glasovanja in naših besed bodo pa tako ali drugače plačali davkoplačevalci.

Skratka, v tem zakonu je ogromno preveč nekaj napotkov, kaj se bo v praksi dogajalo in vse napotuje v to, da bo birokracija vsaj na tem področju veliko bolj razbohotena, kot je sedaj. V bistvu mi je čudno, glede na to, da minister za javno upravo in minister za prostor in infrastrukturo prihajata iz iste stranke, ampak medtem ko eden minister govori, kako je potrebno zmanjšati birokracijo, pa imamo v tem zakonu ogromno zadev, ki to našo slovensko

birokracijo še veliko bolj razbohotijo. Če pa imamo na eni strani preveč te birokracije, pa imamo na drugi strani premalo konkretnih dejstev oziroma premalo koncepta. Kot sem že rekel, s tem bi se strinjal, če dokončno z zgodbo o TEŠ 6 zapremo tudi zgodbo o slovenski energetiki.

Zakon nas napotuje na energetskega koncept Slovenije, ki bo, ko bo in kakšen bo – grdo rečeno, nimamo pojma oziroma vsaj Vlada, z vsem spoštovanjem, nima pojma, kar se zelo vidi tudi v osnutku Zakona o Slovenskem državnem holdingu kot tudi, kot sem rekel zadnjič v razpravi, pri TEŠ 6. Potem naj bi se sprejemali še državni razvojni in energetskega načrt, akcijskega načrti, operativni programi, lokalni energetskega koncepti in tako dalje. Skratka, pisalo se bo po dolgem in počez, v temu trenutku, pri sprejemu tega zakona, pa niti ne vemo, kaj bomo v te operativne programe, smernice in pa načrte pisali. Najbolj žalostno je tudi glede vprašanja lokalnega energetskega koncepta, ki se bo slej kot prej zavrtel in bo prišlo nazaj do nas poslancev, ko nas bodo občinski svetniki in župani spraševali, kakšne neumnosti se gremo v Državnem zboru, da potem nalagamo občinskim upravam, da nekaj delajo in se zopet gremo po hierarhiji: občina – država, občina – država, kjer občina nečesa ne bo imela, ministrstvo pa nečesa ne bo dalo.

Morda še dve zadevi. Ko sem pri prvi obravnavi kar na široko si vzel nekaj ... /nerazumljivo/ energetskega izkaznic in energetskega učinkovitosti stavb, sem imel pred seboj nek članek, ki je iz sredine novembra 2013. Ko sem državnega sekretarja vprašal, ali besedilo tega članka drži, v bistvu nisem dobil odgovora, dejstvo pa je, da ta članek, pa si bom potem vzel pol minute in ga bom deloma prebral, še premalo vsebinski oziroma je še premalo natančen. Tukaj piše: "Najvišja cena za izdajo energetskega izkaznice ne bo določena, je pa ministrstvo pripravilo merila za določitev cene, zdaj naj bi te bile od 200 do 500 evrov za eno stanovanjsko hišo ter 2 tisoč do 3 tisoč evrov za večstanovanjsko zgradbo." Že takrat sem opozoril, da tukaj smo zelo blizu tistega koncepta, ki smo ga imeli pri dimnikarjih, kljub temu da tukaj ne navajamo koncesije, ampak licenco, ampak koncept je isti: nekateri bodo zaslužili. Kot je rekel že eden izmed predhodnikov, verjetno se bo ponovilo nekaj takšnega, da določeni ljudje iz ministrstva sami ali pa preko raznih vez in poznanstev ustanavljajo različna podjetja, da bodo lahko ustvarjali te energetskega izkaznice, fino zaračunali, račun pa, seveda kot smo navajeni od leta 2013, naprej v polni meri prenašali na davkoplačevalce.

Da zaključim. Veliko je govora o energetskega zakonu tudi v obnovi javnih stavb. Jaz sem ministru že kar nekaj poslanskih vprašanj na to temo zastavil in resnično upam, da bo nadaljeval koncept, ki ga je zastavil njegov predhodnik, ko so se pojavili razpisi, kjer

je bila država tako dobra, da je lokalnim skupnostim priskočila na pomoč. Vidim, da se je marsikatera stavba v lasti občin, predvsem na področju zdravstva in šolstva, že obnovila na podlagi tega razpisa. In ko je veliko govora o tem, da ne vemo, kam bi z evropskim denarjem, da ga bomo pustili tam, od koder bi moral priti k nam, spoštovani državni sekretar, prenesite ministru pobožne želje, da naj čim prej razpiše kak nov razpis za obnovo stavb v lasti lokalnih skupnosti, kajti lokalne skupnosti nestrno pričakujejo ta razpis.

Skratka, preveč birokratski smo postali s tem zakonom, premalo pa je koncepta, zato predloga zakona ne bom podprl. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Ker imamo spet nekaj odjav, je zdaj na vrsti gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo.

Vsi smo ugotavljali v stališčih, da je to zelo pomemben zakon, vendar očitno temu ni tako, kajti večina razpravljavcev se je odpovedalo svojim razpravam.

Tudi sam bi rad nekaj dodal. Predvsem to, da se ne strinjam z nekaterimi predgovorniki, ki so govorili o tem, da je bilo treba na hitro nekaj pripraviti, v zadnjem trenutku in da je ministrstvo opravilo tu veliko delo. Ta zakon je praktično na lagerju že tri leta ali pa še več, v preteklosti se je govorilo o Kopačevem zakonu. In če greste primerjat zadnjo verzijo zakona, ki je bila v parlamentu vložena približno kakšno leto nazaj, tik pred razpadom naše vlade, je praktično 98 % členov enakih. Res pa je, da se je državni sekretar mag. Kumer dejansko potrudil in poskušal v tem kratkem času izboljšati ta zakon, pa tudi prisluhnil je marsikateri pripombi. Verjamem, da če bi zakon obravnavali po normalni proceduri, ne pa po nujnem postopku, bi marsikatero težavo, ki bo v prihodnje nastajala zaradi implementacije tega zakona, tudi odpravili, kajti volja in pripravljenost je bila na vseh straneh, tako na koalicijski kot na opozicijski, da najdemo boljše rešitve, kot so trenutno v zakonu.

Moram pa vseeno državnega sekretarja nekaj vprašati, ker me zanima. Ves čas, ko smo obravnavali ta zakon, je bila izvrševana na poslance velika presija, pritisk, da je treba ta zakon sprejeti do konca leta, se pravi, še v lanskem letu, ker nam to nalagajo evropske direktive in bomo zato plačali kazen. Zdaj bomo očitno ta zakon sprejeli konec januarja, preden bo objavljen, bo minilo več kot mesec in pol po tistem, ko je bil nek ključni rok. Zato me zanima, ali je v zvezi s tem odnosom do Evropske komisije in do njihovih obveznosti iz tega naslova in kazni, ki naj bi nastale, če tega zakona ne sprejmemo do konca leta, kaj novega. Kajti to je bil velik razlog, da se je zakon sprejemalo po nujnem postopku in da smo tudi

na teh obravnavah ter izrednih sejah hiteli z razpravami in obravnavo te materije.

Kot sem povedal tudi v stališču, mi tega zakona ne bomo podprli. Še vedno ima veliko nedodelanosti in veliko birokratskih nepotrebnosti, zato menimo, da bo v kratkem verjetno treba sprejemati nov zakon, verjetno tudi zaradi kakšne nove direktive. Predvsem pa menimo, da bi bilo treba ta zakon vseeno razdeliti na več zakonov, ki pokrivajo posamezna področja, in s tem tudi to materijo narediti pregledno in na nek način tudi uporabno za vse, ki ta zakon kasneje v praksi uporabljajo.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Zdaj dajem besedo še predstavniku Vlade. Izvolite, gospod Kumer.

MAG. BOJAN KUMER: Hvala lepa, predsedujoča.

Naj najprej izrazim veliko zahvalo vsem vam, poslankam in poslancem, tako na strani opozicije kot na strani koalicije, da smo prišli do te vsebine danes, kot je. Osebnim menim, da smo ga skozi proces sprejemanja pri pristojnih telesih in Državnem zboru zagotovo mnogo izboljšali. Tudi ne bom tajil, da ni nobenega prostora za izboljšavo energetskega zakona. Tako kot sem pa že na javni predstavitvi mnenj povedal, da bo energetski zakon težko kdaj tak, nikoli ni bil v preteklosti, tudi ta ni in tudi nikoli ne bo v prihodnosti – o tem sem osebno zelo prepričan –, da bi se vsi z njim strinjali. Namreč, v Sloveniji živi vsaj 2 milijona energetikov in glede na to, da je bilo danes že v predstavitvi poslanskih skupin to omenjeno, vsakdo lahko, in tudi je prav tako, da ima svoje mnenje o tako pomembni materiji, kot je energija.

Tudi sam se osebno zelo strinjam s kritiko, zakaj Slovenija nima energetskega koncepta. Bolj prav bi bilo in bolj profesionalno in državotvorno, da bi prej imeli energetski koncept Slovenije in da bi bil potem zakon dejansko v soglasju energetskega koncepta Slovenije. Težko se opredelim, zakaj nimamo energetskega koncepta – lahko pogledamo zgodovino in vidimo, da leta 2004 nek tako imenovani nacionalni energetski program, katerega se je prijel predvsem v slovenski energetski stroki zelo negativen prizvok – že tam ni bil sprejet, kaj šele po tem v širši, splošni javnosti. In tudi kasneje je resolucija obstala na poti v sprejem v Državni zbor in prav je, da je obstala, kajti tam ni bilo ne niti ozkega konsenza, kaj šele govora o kakšen širšem konsenzu. Zagotovo pa ne bežimo od odgovornosti, ki smo si jo pa sami naložili v tem zakonu, kjer smo želeli prekiniti to negativno konotacijo, ki jo je imel obstoječi nacionalno energetski program, ki je bil nek spisek želja in če kdo vidi v njem nek vektor, kam bo slovenska energetika šla, naj mi ta vektor pokaže. Verjemite mi, da ga v slovenski energetski strokovni javnosti težko najdete, da bi znal to pokazati. In tako kot sem omenil, ne bomo

bežali od tega. Upam, da bom del ekipe, ki bomo lahko v prihodnosti takoj po sprejetju tega zakona delali na energetskega konceptu Slovenije. Tudi tam se bo vnela vroča debata, povabljeni vsi, da v njej sodelujete, tako ali drugače. In daleč od tega, nisem zagovornik, da bo energetskega koncept Slovenije nastal na ministrstvo pri ali pa pod okriljem treh, štirih oseb. Ni to moj pristop nikoli bil in tudi ne bo. Mora biti del in se mora dogajati v energetskega stroki na Sloveniji, in tudi se bo dogajal, kolikor pač po mojem vplivu. Prepričan sem, da bo slovenska energetskega stroka znala najti nek zdrav konsenz.

Je pa tako na drugi strani; kakor hitro najdemo konsenz, v katerem se nekateri prepoznajo, se na drugi strani nekateri ne bodo prepoznali. Že danes vemo – in si nima smisla lagati –, da tisti, ki se ne bodo prepoznali v tem konsenzu, ki mora biti v prvi vrsti dober za slovensko državo in predvsem za državljane in državljanke, da tisti bodo potem seveda zelo glasni in bodo pač uporabljali vsa sredstva, da bodo opozorili nase in zakaj mogoče konsenzualni energetskega koncept ne bo takšen – oziroma da ni dober.

Kar se mogoče tiče strahenja, da energetskega zakon temelji na energetskega izkaznicah, je prav, da pomirimo naše prebivalstvo, da konec koncev energetskega izkaznica bo samo za tistega obvezna, ki bo prodajal svojo nepremičnino ali jo oddajal za več kot 12 mesecev in da vendarle smo tu želeli ščititi kupca. Namreč kupec bo tisti, ki bo kupil nepremičnino in se odloča – po navadi, zdravo bi bilo – med dvema, tremi ali petimi nepremičninami, po možnosti iste klasifikacije, iste kvadrature in do zdaj kupec ni vedel, kaj kupuje z vidika prihodnjih stroškov iz naslova energije. Energetskega izkaznica je zelo učinkovit instrument in skozi konstruktivno debato na odboru smo tudi skupaj z opozicijo našli, bi rekel, en minimalni konsenz, po moji oceni zelo dober konsenz, kjer smo po eni strani ohranili, da nismo razvrednotili energetskega izkaznice – ker energetskega strokovna javnost nam tu pa daje prav, da je vendarle to profesionalen dokument. Ja, mogoče res, zato mogoče kakšno dodatno administrativno breme, vendar ni to razvrednotena listina, ki bi jo lahko mogoče vsak doma naredil. Namreč, za energetskega izkaznico, še vedno pravim in bom vedno trdil, da to ni strošek. To je investicija za to, da bomo v prihodnosti plačevali manj za stroške energije. To bi moralo biti osnovno vodilo vsakega energetskega strokovnjaka, ki se danes oglašja in mogoče negativno kritiko izraža temu učinkovitemu instrumentu. Povsod v Evropi, večinoma imajo ta instrument že vzpostavljen in v prihodnji perspektivi dodeljevanja evropskih sredstev bo veliko sredstev tudi pogojenih z učinkovitim delovanjem sistema energetskega izkaznic.

Slovenija zdaj ubira neke vrste predporodne korake, trg se šele vzpostavlja, vsak teden so novi licencirani strokovnjaki. Težko trdim, da bi tukaj bil kakršen koli oligopol,

če bomo imeli v drugi ali pa tretji fazi preko tisoč strokovnjakov, ki bodo delali po celi Sloveniji. Vemo pa, koliko nepremičnin se v Sloveniji prodaja oziroma se oddaja.

Z dodatnimi amandmaji smo pa danes dodali še odpustke; namreč po strokovni javnosti smo dobili povratne informacije in neumno bi bilo, da bi jih preslišali. Še vedno je člen odprt in če se ga da izboljšati, če to pomeni dobro za državljane in državljanke, dajmo to storiti.

Kar se tiče pa časovnih rokov, 30. maja 2013 smo začeli delati na zakonu pod današnjim delovnim imenom EZ-1. Po takratnih preverbah na vseh možnih koncih tako v Sloveniji kot v Bruslju smo dobili dokaj jasna zagotovila, nikoli seveda ni 100-odstotne garancije, do kdaj Slovenija ne bo dobila kazni. Z zelo veliko mero verjetnostmi smo lahko trdili in s temi izjavami smo tudi prihajali v javnost, da smo dokaj varni, če zakon sprejmemo do konca leta 2013. Pod to sem se tudi jaz želel podpisati in sem tudi jaz o tem veliko govoril. Vsak mesec, bog ne daj, teden čez ta rok pa verjetnost, da kazni ne bomo dobili, je toliko manjša. Se pravi, tako kot ste že pravilno ugotovili, zakon bo verjetno sprejet, na sredini meseca februarja v Uradnem listu, takoj bomo sporočili Evropski komisiji, da smo ga objavili v Uradnem listu. Prevod je že narejen, se ga samo še dodela s popravki. Hitimo, da vsak dan pridobimo in tam neke marca, aprila bo pa tisti dan, ko bomo videli, ali bo zakon pravilno notificiran in s tem seveda s tem umaknjena tožba proti Sloveniji s strani sodišča. Tako da tukaj je v bistvu zgolj igra številčk oziroma verjetnosti.

Kar se tiče zaščite odjemalcev in izenačitve z malimi poslovnimi odjemalci, pa želim dodatno obrazložiti, ker se mi zdi dosti vredno, da ne bomo gospodinjestev preveč prestrašili. Namreč, ne izenačujemo gospodinjestva z malimi poslovnimi odjemalci, ampak male poslovne odjemalce z gospodinjestvi in širimo zaščito na obstoječa gospodinjestva in zraven dodajamo tudi dodatne mehanizme in institute, da se bodo tudi mali poslovni odjemalci poslužili dobrih praks iz gospodinjestev. Trdno sem prepričan, da bo to pomenilo nižje obremenitve, nižje cene za to dodatno zaščiteno skupino, tako imenovano malih poslovnih odjemalcev.

Kar se tiče pa agencije, mogoče še to dodatno. Zakaj je bila agencija izvzeta? Ni edina v Sloveniji, kar nekaj jih je že bilo vzetih iz preživetega Zakona o javnih agencijah. V takratnih časih na prehodu Slovenije v Evropsko unijo se je trg v Sloveniji šele vzpostavljajal, na gospodinjskem segmentu trga sploh še ni bilo, agencija je bila zametek in je imela svoja pooblastila in svoje naloge, mogoče na eni strani v evropski direktivi. Danes je pa cela direktiva, ki ureja neodvisen regulator in agencija postaja močan regulator in tukaj se oziroma po zrelih trgih v Evropski uniji. In prav je, da imamo neodvisnost, transparentnost in / nerazumljivo/ zagotovljeno s strani neodvisnega regulatorja.

Nismo ga želeli podrediti vsakokratni vladi, želeli smo ga podrediti Državnemu zboru. Menimo, da je to najbolj demokratično in najbolj pravilno in dodaten institut, kjer bomo zaščitili ravno te tri institute, ki jih zdaj dajemo agenciji.

Ali se bo tam zaposlovalo? Menim, da se bo moralo zaposlovati, namreč, agencija pridobiva z vsakim letom več pooblastil, več nalog s strani tako evropskega regulatorja kot s strani evropskih direktiv in to je normalen proces, če delaš več, če imaš več pristojnosti, če imaš več nalog, da se ti potem tudi širi asortima t. i. virov, pa najsi bodo to kadrovske viri, finančni viri ali kakršni koli drugi informativni viri.

Na kratko, se pa strinjam tudi z napotki in nasveti, da zakaj en velik obsežen energetski zakon. Veste, ko sem se pogovarjal z večino energetske slovenske stroke, so si želeli enega skupnega imenovalca, so si želeli enega močnega energetskega zakona. Vsi menimo, da to slovenska energetska stroka potrebuje, zdaj ga bo dobila in naravna pot v prihodnosti, v katero sem tudi jaz prepričan, pa bo, da bo pa mogoče po eni noveli – pa ne takoj, kakšni dve, tri leta, ali že prej – zakon naravno razpadel na več področnih zakonov. In pravilno je, da se najprej naredi en dober skupek in nato, da gre po področjih učinkovite rabe energije, obnovljivih virov energije, področje električne energije, področje ostalih energentov, energetske infrastrukture in tako dalje. Tako menim, da bo ta pot zagotovo v prihodnosti prehojena in v tem ne vidim nič slabega, če startamo iz nekega skupnega imenovalca in imamo nek sistemski zakon, ki pa tudi konec koncev pritiče slovenski energetske stroki. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Zaključujem razpravo o predlogu zakona v celoti. Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 27. januarja 2014.

V razpravo dajem 36. člen in amandma poslanskih skupin Pozitivne Slovenije, Socialnih demokratov, Državljanske liste in Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

Želi kdo razpravljati pri vloženi amandmaju? Če ne želi, zaključujem razpravo k vloženi amandmaju k 36. členu.

Prehajamo ter dajem v razpravo 78. člen in amandma Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? Želi.

Gospod Danijel Krivec ima besedo.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo.

Kot sem že opozoril, vlagamo amandmaje na te tri člene, ki so povezani s sistemskim operaterjem. Gre za to, da ohranjamo s temi amandmaji ureditev, kot je zdaj v energetskega zakonu, kjer imamo za celotno območje države enega sistemsko operaterja, to je SODO, in se s predlogom zakona, ki je v obravnavi, ki dopušča možnost,

da se vzpostavi na območju Slovenije več sistemskih operaterjev, ne strinjamo.

Opiramo se tudi na Računsko sodišče, ki je v nekaterih dokumentih opozorilo na nedorečenost, ki je v zakonu, ki govori o prenosu določenih nalog, ki so vezane na sistemsko operaterja. V sedanji zakonodaji je to urejeno, predlog, ki je pred nami, pa dopušča možnost ob prenosu posameznih nalog na operaterja, ki ni še opredeljen, kajti po predlogu, ki ga imamo pred sabo, je dopuščeno, da se na posameznem območju Slovenije, ne glede na ekonomsko upravičenost, lahko definira tudi drugega sistemsko operaterja in se temu operaterju podeli tudi posamezne naloge, ki pa niso v zakonu jasno opredeljene. Zato menimo, da je treba ta naš amandma podpreti in ohraniti ureditev, kot je v veljavni zakonodaji, da so predvsem iz tega razloga, ker ste tudi sami ugotavljali, da je naš elektroenergetski sistem stabilen, da so tudi v preteklosti vsi regulatorji, ki so bili na tem področju, odigrali svojo vlogo in nismo bili deležni nobenih velikih izpadov električne energije tako kot sosednje države. Se pravi, da so vsi ti regulatorji in instrumenti, ki so v veljavni zakonodaji, na nek način ohranili kvalitetno dobavo električne energije.

Zato menimo, da je ta sprememba nepotrebna in bo lahko v prihodnje povzročila tudi za odjemalce slabšo kvaliteto dobave električne energije. Zato predlagamo, da ta amandma, ki je jasno povezan tudi z naslednjima dvema, sprejmete in s tem ohranimo ureditev, kot je v veljavnem zakonu in tudi kot je do sedaj dejansko urejala to področje na zelo kvaliteten način in s tem omogočila tudi kvalitetno dobavo vsem odjemalcem.

S spremembo pa se nam lahko v prihodnje zgodi, da bodo območja, ki niso ekonomsko zanimiva za posameznega regulatorja ali posamezno distribucijo, na nek način prepuščena neki arbitrarnosti, katere dejavnosti se lahko prenašajo, kar bi v nekem hipotetičnem primeru lahko pomenilo tudi slabšo oskrbo za posamezna območja. S tem se v naši poslanski skupini ne strinjamo, zato vseeno apeliramo tudi na koalicijo, da podprete te amandmaje. Mislim, da je bilo tudi v razpravah na odboru že to poudarjeno in tudi velika večina koalicijskih poslancev, ki izhajajo iz stroke, se je v veliki meri strinjala s to razpravo.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati k vloženi amandmaju k 78. členu? Če ne, zaključujem razpravo in ker sta amandmaja Poslanske skupine SDS k 80. in 81. členu vsebinsko povezana, sedaj odpiram razpravo k 80. in k 81. členu in vloženi amandmajema Poslanske skupine SDS.

Želi kdo razpravljati? Želi.

Gospod Danijel Krivec ima besedo.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala še enkrat za besedo, ker ste odprli še ta dva člena.

Povedal sem že, da so vsi trije povezani; še enkrat govorimo o sistemskem operaterju, ki je v zdajšnji zakonodaji enoten za celotno območje Slovenije, vi pa želite vgraditi v zakonodajo možnost, da se vzpostavi več sistemskih operaterjev. Še enkrat opozarjam na nevarnost, ki se lahko zgodi, da so manj zanimiva območja v tem primeru lahko v neki nevarnosti, da bo dobava električne energije za njih manj kvalitetna, ker je, jasno, v tem primeru zakonitost trga neka posledica tega, kar želite v zakon pripeljati.

Zato vseeno predlagam, da te tri amandmaje, ki so predloženi in ki so nekako povzeti tudi glede na razpravo, ki smo jo imeli na predhodnih delovnih telesih, podprete in s tem obdržimo ureditev v zakonodaji, kot je v veljavnem energetskega zakonu. Še enkrat poudarjam, ta zakonodaja nam je vsa ta leta omogočala, da smo bili na varni strani, kar se tiče oskrbe z električno energijo, in to ne samo za, bom rekel, mestna središča, ampak za celotno območje Slovenije in verjamem, da si vsi želite, da to tako tudi ostane.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

K besedi se je javil magister Bojan Kumer, državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor.

MAG. BOJAN KUMER: Ja, hvala lepa.

Dejansko tudi mi kot pripravljavci tega zakona ugotavljamo, da so ti trije amandmaji povezani in v Sloveniji imamo ureditev slovenske elektro distribucije na način, da imamo enega sistemskega operaterja distribucijskega omrežja, ki je nastal leta 2007 kot takratna umetna tvorba, ampak z glavnim namenom, da bo trg deloval učinkoviteje oziroma da se bo izvajanje distribucije električne energije izvajalo učinkoviteje, transparentneje, predvsem bolje v interesu slovenskega potrošnika. Do leta 2007 smo pač normalno živeli brez sistemskega operaterja in tako je bilo po nekaterih regijah tudi skoraj sto let. Se pravi, od leta 2007 imamo pa sedaj takšno ureditev.

Kar se tiče ureditve, predlagamo – in tu se točno vidi, zakaj bi bilo bolje prej imeti energetskega koncept Slovenije, ker energetskega koncept Slovenije bi skozi široko strokovno razpravo rešil to vprašanje in bi lahko potem zapisali v zakon eno ali drugo varianto. Mi smo želeli obe varianti pustiti odprti. To ne pomeni, da zdaj odpravljamo sistemskega operaterja distribucijskega omrežja; daleč od tega! V energetskega konceptu Slovenije vidimo zagotovo veliko priložnosti tudi za sistemske operaterje.

Na področju distribucije električne energije, v kateri sem tudi sam dolgo delal na začetku svoje kariere, imam vedno občutek, da distribucija nikoli ni imela takšne teže v energetiki, kot bi jo morala imeti. Ko se ozremo na energetske strukture in elektroenergetske sisteme drugod v

Evropi, vidimo, da imajo distribucijski sistemi precej boljšo in precej večjo težo. Skozi energetskega koncept Slovenije želimo to spremeniti, da distribucija ponovno dobi na svoji teži. Zdaj, ali bo pokazala strokovna razprava, da bo to eden ali pet, ali bo to neka vmesna tvorba, pa mora dati energetskega koncept Slovenije odgovor, ne pa zakon. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati?
Gospod Danijel Krivec, izvolite.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala še enkrat za besedo.

Ravno ta zadnja razprava državnega sekretarja bi morala v bistvu vsem dati še bolj misliti, da podprete te tri amandmaje, da ohranimo ureditev, kot je, in ne dopuščamo možnosti, da nekdo izkoristi to sicer po neki strani razumljivo olajšavo, ki je v tem zakonu, da dopušča tudi več sistemskih operaterjev. Vendar ravno iz razlage, ki jo je državni sekretar pravkar podal, ki govori o tem, da bi bilo pametno to rešitev nadgraditi takrat, ko bo energetskega koncept v Sloveniji potrjen in jasen, ravno s tega stališča bi bilo pametno, da obdržimo ureditev, kot je v veljavni zakonodaji, ker je dokazano do sedaj omogočala, da nismo imeli težav z dobavo električne energije, in se ta zakon novelira takrat, ko bo energetskega koncept in neka strategija razvoja energetike v tej državi tudi potrjena, verjetno tudi v Državnem zboru, kjer bodo ti dokumenti sprejeti. Do takrat pa ni nobene potrebe, tudi tako je bilo razumeti državnega sekretarja, da se ta instrument, ki ga zdaj poskušamo na nek način zavarovati, vgrajuje v zakonodajo in se dopušča možnost, da se to tudi skozi nek pritisk določenih struktur lahko uveljavi in vpelje, preden bo energetskega koncept mogoče o tem sprejel neko dokončno stališče.

Zato še enkrat res apeliram na vse, glede na vse dosedanje razprave in tudi glede na zadnjo obrazložitev državnega sekretarja, da pa vseeno ohranimo ureditev, kot velja v zdajšnji zakonodaji, in se te tri amandmaje podpre. Ker, kot je bilo rečeno, ne prejudicirajo ničesar vnaprej, ampak ohranjajo ureditev, kot je veljavna in ki tudi na nek način zagotavlja varno in kvalitetno oskrbo. S tem se izognemo neki težavi, ki bi morda nastala zato, ker smo dopustili v zakonu neko možnost, ki pa še ni preverjena skozi strategijo razvoja energetike, o kateri je pravkar državni sekretar govoril. Tako vseeno predlagam, da podprete te amandmaje in ohranimo ureditev, kot je v zdajšnji zakonodaji.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Če ne želi, zaključujem razpravo o 80. in 81. členu in vloženi amandmajema.

Prehajamo na 522. člen. V razpravo dajem amandma poslanskih skupin koalicije. Želi kdo razpravljati? Če ne želi nihče razpravljati, zaključujem razpravo o 522. členu in vložnem amandmaju.

Prehajamo na 541. člen, h kateremu je vložen amandma poslanskih skupin koalicije. Želi kdo razpravljati? Če ne želi, zaključujem razpravo k 541. členu. In s tem smo končali z razpravo o amandmajih, o katerih bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po končani 11. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 11. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O ZAGOTAVLJANJU SREDSTEV ZA NEKATERE NUJNE PROGRAME REPUBLIKE SLOVENIJE V KULTURI V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila skupina 11 poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Samom Bevkom. Predlog zakona je na 7. seji 14. 1. 2014 obravnaval Odbor za kulturo kot matično delovno telo. Ker po končani razpravi odbor členov predloga zakona ni sprejel, je bila druga obravnava predloga zakona na seji delovnega telesa končana.

Besedo dajem predstavnikom poslanskih skupin za predstavitev stališč. Besedo ima poslanska skupina Slovenske ljudske stranke, tukaj prisotni gospod Janez Ribič oziroma prehajamo na naslednje stališče, in sicer poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, gospa Marjana Kotnik Poropat. Ker ni tukaj prisotna, prehajamo na naslednje, predvidevam, da ne bodo posebej predstavljali stališča. Prehajamo na predstavitev stališča Poslanske skupine Nove Slovenije – ga tudi ne bo predstavljala Nova Slovenija. Torej prehajamo na predstavitev stališča Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Gospod Dragan Bosnić ima besedo.

DRAGAN BOSNIĆ (PS PS): Hvala za besedo.

Mi bi pa predstavili stališče. V Pozitivni Sloveniji nimamo težav z zakoni, ki so izvedljivi, razumljivi, nadgradljivi. Problem pri tem predlogu je v prvi postavki, in sicer problem izvedljivosti. Kar pomeni, da glede na proračun, ki je sprejet in ni zadostnih financ, da bi bil izvedljiv.

Še eno zadevo bi omenil, in sicer da gledamo ta predlog skozi prizmo nacionalnega kulturnega programa. Tam smo pa govorili o dostopnosti, o pestrosti in o vrhunskosti. Mislim, da je ta trenutek predvsem težava v dostopnosti, zato bi citiral eno izjavo pri tej predstavitvi oziroma bom prebral, zato da ne povem kaj narobe. Namreč, februaraska edicija Kraljev ulice. Tule piše: "V mesecu decembru sem si skupaj s prijateljico na velikem odru SNG drama ogledala predstavo Kaligulo. Ta nam je" – se pravi SNG – "podarila dve vstopnici, za kar se resnično lepo

zahvaljujemo in upamo, da se bodo še kdaj spomnili na nas."

Hočem povedati, problem je v dostopnosti in tudi, če bi se nekaj financ našlo, bi dali prioriteto vsekakor dostopnosti. Kultura je namreč vsem namenjena. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Prehajamo na predstavitev stališča Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

Predstavil ga bo gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za besedo.

V letu 1998 je bil sprejet prvi Zakon o zagotavljanju sredstev za nekatere nujne programe Republike Slovenije v kulturi, veljal pa je do leta 2003. V letu 2002 je bila sprejeta novela zakona, ki je podaljšala izvajanje zakona do leta 2008. V letu 2008 smo z novo novelo podaljšali trajanje zakona do leta 2013.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke se zavedamo slabega stanja slovenske kulturne dediščine, kjer pozivamo pristojno ministrstvo, da čim prej pripravi realen zakon, ki bo slovenski kulturni dediščini in kulturi v ponos. Žalosti nas, da imamo sprejete nacionalne programe in druge strategije, na koncu pa zaradi neuskajenosti, nepodpore Vlade pride do neizvajanja. Tako lahko sklenem, da so mnoge resolucije in strategije, ki jih sprejemamo samo špeh papirja. Namen predlagatelja pozdravljamo, a vseeno se nismo strinjali z izhodiščem, da bi zakon začel veljati s 1. 1. 2015, ko naj bi se gospodarska situacija v Sloveniji izboljšala. Žal so napovedi Evropske komisije drugačne. V letošnjem letu bomo poleg Cipra edini s padcem bruto domačega proizvoda, drugo leto pa bomo še edina črna ovca v Evropski uniji.

Prav tako se nismo mogli strinjati s tem, da bi mnogim lokalnim skupnosti obljubili finančna sredstva na podlagi sprejetja zakona, a na koncu zaradi manjka finančnih sredstev te lokalne skupnosti do denarja ne bi bile upravičene. Predlagatelj in Ministrstvo za kulturo pozivamo, da pripravita realen predlog zakona tako na področju financ kot tudi projektov, za katere bi se zagotavljala finančna sredstva. Upravičeno smo dobili občutek, da marsikateri spomenik ali program ni bil uvrščen v prilogo zakona, ki je opredeljevala financiranje nujnih programov.

Neaktivnost in nepodpora Vlade temu zakonu je še en udarec slovenski kulturi, ki bo že tako prizadeta zaradi davka na nepremičnine. Ministrstvo za kulturo je 20. januarja 2014 v register nepremičnin, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije, za potrebe izvajanja Zakona o davku na nepremičnine posredovalo podatke o kulturnih spomenikih, ki niso arheološka najdišča, naselbinski spomeniki in zavarovana kulturna krajina. To bo velik udarec za slovensko kulturo. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališča Poslanske skupine Socialnih demokratov, katerega bo predstavil gospod Samo Bevk.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor.

Lani se je iztekla veljavnost tretjega Zakona o zagotavljanju sredstev za nekatere nujne programe Republike Slovenije v kulturi. Zato je skupina poslank in poslancev Socialnih demokratov vložila novelo zakona, ki podaljšuje njegovo veljavnost za obdobje od 2015 do 2019.

Za vse tri zakone je bilo od leta 1999 do leta 2013 za pet programskih sklopov na področju kulturne dediščine, investicij v javne zavode, za knjižničarstvo, ljubiteljsko kulturo in kulturniške mreže v državnih proračunih za slovensko kulturo dodatno zagotovljenih 95 milijonov evrov. Brez tega zakona bi bila slovenska kultura za to isto vsoto prikrajšana.

Med uspešno končane projekte na področju kulturne dediščine lahko uvrstimo tehniški spomenik Kanomeljske klavže ter nekatere druge projekte v občini Idrija, katere dediščina živega srebra je od leta 2012 na seznamu svetovne dediščine Unesca. Sledijo uspešni projekti, kot so grad Jablje pri Mengšu, Delavska kasarna na Jesenicah, cerkev v Olimjah, cerkev Svetega Duha v Črnomlju, ptujski grad, graščina Stermol, grad Turjak, Tonovcov grad, mestno jedro Piran in cerkev Svetega Jurija, dominikanski samostan na Ptujju, Ptujška Gora, sinagoga v Mariboru, trško jedro v Kropi, Štanjel, gradovi v Podsredi, Metliki in Ormožu, Baza 20 na Kočevskem rogu, spomenik v Dražgošah, bolnišnica Franja, osrednji spomenik v Mariboru, Tonovcova hiša, spominske hiše Trubarja, Gregorčiča in Prežihovina. S pomočjo kulturnega tolarja in evra se je investiralo tudi več deset drugih objektov kulturne dediščine.

V obdobju veljavnosti Zakona o kulturnem tolarju oziroma evru so bile večje investicije v Narodno galerijo, prizidek ljubljanske opere, Moderno galerijo, Slovenski etnografski muzej, Restavratorski center, obnova stare dvoran MSG Maribor, Lutkovno gledališče Maribor, Pokrajinsko in študijsko knjižnico Murska Sobota, Zgodovinski arhiv Celje, Filmski studijo Viba film, prenova Slovenske filharmonije, izgradnja knjižnice v Velenju, Kranju, ter na Ravnah in Muzej slovenskih filmskih igralcev v Divači, potem muzej v Cerknem in tako dalje.

Od 41 projektov v javno infrastrukturo se je investiralo 33 objektov javne kulturne infrastrukture, ostalo je torej še osem projektov, med njimi so večji projekti Drama in Prirodoslovni muzej v Ljubljani in Umetnostna galerija v Mariboru ter še nekateri drugi, kot muzejski depoji v Ljubljani in Bevkova knjižnica v Cerknem.

Zaradi ne dokončanja oziroma dokončanja nerealiziranih programov se je

skupina poslank in poslancev odločila, da Državnemu zboru predlagamo podaljšanje veljavnosti obstoječega zakona za naslednjih pet let, od leta 2015 do leta 2019, zanj pa bi bilo potrebno v temu obdobju v državnih proračunih zagotoviti nekaj več kot 56 milijonov evrov. Žal mi je, da Odbor za kulturo zakona ni podprl, še bolj pa sem bil presenečen nad negativnim odzivom Ministrstva za kulturo, čeprav je bil zakon prvotno predviden tudi v normativnem programu Vlade za leto 2014 in tudi v nacionalnem programu za kulturo v obdobju 2014 do 2017. Zaostrena finančna situacija v državi je narekovala, da bodo programi iz zakona v letu 2014 mirovali, zakon pa bi začel veljati v letu 2015. Takrat se nam obeta tudi vsaj rahla rast BDP in s tem okrevanje gospodarstva ter boljše javnofinančna situacija v državi.

Naložbe v kulturo in kulturno infrastrukturo imajo številne multiplikativne učinke. Samo investicije v obnovo in revitalizacijo kulturne dediščine se 6-kratno povrnejo. Sredstva za kulturno dediščino v letošnjem letu znašajo samo še tistih 30 %, kot jih je imela država na razpologo davnega leta 1996, in na področju varovanja slovenske kulturne dediščine je stanje katastrofalno. Pomembna dodatna sredstva pa bi zakon prinesel še za tri programske sklope: za knjižničarstvo, ljubiteljsko kulturo in kulturniške mreže. Tu bi participirale prav vse slovenske občine, ki so tudi sicer v velikem številu podprle ta zakon, za kar se jim s tega mesta tudi javno zahvaljujem. Žal je večina v matičnem odboru s 4 glasovi za in 6 glasovi proti zavrnila zakon o kulturnem evru, sprejeta je bila torej odločitev, ki jo bomo zagotovo še obžalovali. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin. V skladu z razlago Komisije za poslovnik z dne 9. decembra 2009 Državni zbor Republike Slovenije ugotavlja, da je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prekinjam 21. sejo Državnega zbora, ki jo bomo z glasovanji nadaljevali danes ob 16. uri.

(Seja je bila prekinjena ob 15.28 in se je nadaljevala ob 16. uri.)

PREDSIEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo prekinjeno sejo Državnega zbora, prehajamo na glasovanje Državnega zbora o predlogih odločitev. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo prekinjeno 4. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o volitvah poslancev iz Republike

Slovenije v Evropski parlament po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen.

Lahko odločimo. Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 77, proti nihče.

(Za je glasovalo 77.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo prekinjeno 5. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah Zakona o Radioteleviziji Slovenija po skrajšanem postopku.

Nadaljujemo z **drugo obravnavo**, to je z odločanjem o vloženi amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vložene amandmaja z dne 27. 1. 2014.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 4. členu.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine ima gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za besedo.

Gospod predsednik, upam, da bom vsaj zdaj lahko govoril, glede na to, kaj se je dogajalo prej na razpravi.

Skratka, mi predlagamo amandma v 4. členu, da se v obdobju uveljavitve tega zakona, vključno do leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2,5 % BDP, mesečni prispevek, ki se plačuje, znaša 10 evrov za fizične osebe in 3 evre za pravne osebe. Zakaj menimo tako? Prvič že samo zaradi tega, ker vlada Alenke Bratušek vse viša, dajmo vsaj nekaj na simbolni ravni znižati, po drugi strani, danes verjamem, da smo v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke uspeli dokazati, da ima javni zavod RTV Slovenija dovolj notranjih rezerv. To smo dokazali tudi z raznimi članki in drugimi gradivi; od tega, da je sama poraba neracionalna, recimo, da se snemajo oddaje in se za njih plačuje preko 100 tisoč evrov, po drugi strani pa se te oddaje ne predvajajo. Da ne govorimo o drugih lapsusih pri bogatih izplačilih nagrad. V končni fazi pa sam javni zavod RTV Slovenija deluje in posluje z dobičkom in menimo, da je pravilno, da vsaj v eni potezi razbremenimo slovenske davkoplačevalcev in da mogoče vsaj s tem pokažete nekaj pozitivne energije. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Lahko odločimo? Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima gospa Alenka Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala za besedo.

Naš amandma bom seveda podprla, ker kot kaže, šele zmanjšanje sredstev nekatere prisili v to, da začnejo razmišljati o rezervah, razmišljati o racionalizacijah in tudi boljši organizaciji. Omenila sem že v razpravi, da smo o netransparentni porabi sredstev v javnem zavodu RTV razpravljali tako na Odboru za kulturo kot tudi na Komisiji za nadzor javnih financ. Na podlagi anonimke, ki je prišla v javnost pred kakšnim letom, se je potem opravila revizija, ki je praktično pokazala in dokazala stvari iz anonimke. Neupravičeno so se plačevali potni stroški, honorarni sodelavci so imeli celo možnost koriščenja dopusta, bolniških in podobno. Kupovala se je oprema nekajkrat predraga, ki se na to niti ni uporabljala.

Vsi si želimo dober program in tudi ni problem dati denarja za dober program, problem pa je dati denar za nekontrolirano porabo in zapravljanje denarja. Direktor Fili je na Komisiji za nadzor javnih financ celo izjavil, da niso tako hud problem stvari, ki so se izkazala iz anonimke kot resnične, niti prav veliko sankcij in ukrepov proti ljudem, ki so kršili zakonodajo, ni sprožil. Mi predlagamo, da se RTV prispevek zniža takrat, ko bo gospodarska rast preseгла 2,5 %. Naj vas spomnim, da smo imeli 2,8 % gospodarsko rast v letu 2003, daleč najvišjo v času prve Janševe vlade, leta 2007, ko je bila gospodarska rast 6,9 %. Sedaj pa smo na minus 2,4, za letošnje leto napovedano minus 0,8, leto 2015 0,4; torej, če bo vse po sreči in če se bo nadaljevalo s destruktivnim delom te vlade, še lep čas ne bomo prišli do take številke. Zato ne vem, zakaj se bojite podpreti amandma.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 49.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 49.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Končali smo glasovanje o amandmaju in drugo obravnavo predloga zakona v okviru skrajšanega postopka.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi predlagani amandma ni bil sprejet, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen. Lahko odločimo.

Glasujemo o zakonu. Navzočih 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 55, proti 21.

(Za je glasovalo 55.) (Proti 21.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo prekinjeno 10. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu dokumentarnega in

arhivskega gradiva ter arhivih v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženem amandmaju, ki ga bomo uporabili na podlagi pregleda vloženega amandmaja z dne 27. 1. 2014. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 27. členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa. Spoštovani!

Zakon, ki je bil naravnani v napačno smer; ki je bil očitno naravnani v smer, da se čim bolj zapro arhivi nekdanje obveščevalne službe, ki je sistematično kršila človekove pravice in – kot sami vidimo iz primerov, ki so se razkrili v zadnjem mesecu –, tudi morila vse do zadnjega, do 70. in 80. letih. Logično je, da politične sile, ki se čutijo kot nekake naslednice edine politične stranke v prejšnjem sistemu, želijo na vse načine preprečiti, da bi resnica o kršitvah človekovih pravic, hudih zlorabah prišla na dan. Vendar, gospe in gospodje, to je naša civilizacijska dolžnost, da te stvari Slovenija razčisti. Kajti na primeru "lex Perković", v primeru Hrvaške, ki ima nekaj paralelnih primerov v Sloveniji, se je videlo, kako na te stvari gleda Evropa, kako dosledna je Evropa pri razčiščevanju te dediščine. Temu, tej dediščini se Slovenija hočeš nočeš ne bo mogla upreti. Zaradi tega so tudi ti poskusi, da se zaprejo arhivi teh obveščevalnih služb, seveda nesprejemljivi.

Naš amandma ne odpravlja v celoti problema, ampak nekoliko izboljšuje ta zakon, ki je v vsakem slučaju naravnani napačno in gre v slabo smer. Mi hočemo samo to, da ta koalicija ne bi podlegla temu pritisku teh ljudi, ki so politično in kapitalsko izredno močni in si seveda želijo, da bi resnica o dogajanjih v tistem obdobju ostala prikrita, da krivice ljudem ne bi bile razkrite, in tudi v tisti meri, v kateri se da popraviti krivice, tudi odpravljene. Zaradi tega se mi zavedamo, da je tako, kot je publicist Omerza rekel, da pravzaprav vsaka sprememba tega zakona gre v smeri zapiranja arhivov, kar je za publiciste in raziskovalce preteklosti nesprejemljivo. Ta naš amandma je malenkosten popravek, kolikor je mogoče, v pravo smer. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Lahko odločimo? Glasujemo o amandmaju. Prosim? Še kdo? Obrazložitev glasu ima gospa Alenka Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala za besedo. Tudi jaz bom amandma, ki ga predlagamo, podprla, ker menim, da morajo biti arhivi odprti. Zgodovinarji in raziskovalci morajo imeti možnost raziskovati, za to smo se vedno zavzemali, ne samo zaradi Resolucije o evropski

zavesti in totalitarizmu, s katero se je državni zbor pri nas sicer zgolj seznanil, ki pa poziva vse države članice, da si prizadevajo za odprtje arhivov, tudi arhivov nekdanjih notranjih varnostnih služb, tajne policije in obveščevalnih služb. Od prve Janševe vlade, ko smo zakon spremenili in omogočili raziskovanje in proučevanje zgodovinskih gradiv, je bilo objavljenih že kar nekaj člankov, kar nekaj knjig in ocenjujemo, da je prav, da se na tak način zgodovinska dejstva obdelujejo in potem tudi javno obelodanijo.

Zakaj prihaja do spremembe? Ker ministrstvo ocenjuje, da bi lahko prišlo do zlorab osebnih podatkov, zato se nekatere stvari spreminjajo. V teh letih kakšnih takih zlorab ni bilo, primerov nismo imeli, poleg tega se raziskovalci s podpisom pod izjavo, da ne bodo dajali v javnost osebnih in občutljivih podatkov, ki jih vidijo v arhivih, zavežejo, da tega ne bodo počeli. To morajo podpisati vsako leto, zaradi tega so lahko tudi kazensko odgovorni, če tega ne bi na tak način izvajali. Zato ocenjujemo, da pri arhivskem gradivu, ki je povezano s takimi sodelavci, ki so kršili človekove pravice v prejšnjem nedemokratskem sistemu, ne moremo imeti enake tolerance kot do kakšnih drugih dokumentov. Zato, kot rečeno, amandma podpiram, ker mislim, da stvari izboljšuje, in si ne želim, da ponovno onemogočamo raziskovanje, kot sem rekla, raziskovalcem in zgodovinarjem, saj zgodovina nas vedno prehiteva, če se ne želimo soočiti z njo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 27. členu.

Glasujemo. Navzočih 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 48.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Zaključili smo odločanje o amandmaju.

S tem zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandma k dopolnjenemu predlogu zakona ni bil sprejet, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Odločamo o zakonu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

Opravljen glasovanje o našem amandmaju je pokazalo, da je izraziti politični cilj

in namen tega zakona zapiranje arhivov o delovanju politične policije v preteklem sistemu, ki je vse do zadnjega vršila hude kršitve človekovih pravic. Da je to v izjemnem političnem interesu, se ni izkazalo samo v okviru tega zakona, ampak se je izkazalo tudi pri glasovanju na Komisiji za peticije, ko so celo vodje poslanskih skupin dveh največjih strank potrdili sklep, da se krši civilizacijsko načelo pravice do groba, kar je nezaslišano, ampak to se je potrdilo. To so znaki, kaj vse je še slovenski javnosti prikritega in kakšen strah vlada v vrstah strank koalicije, tistih političnih šefov, ki dirigirajo celotni koaliciji, in menimo, da je to nesprejemljivo. Prvič je to ljudstvo enkrat že zavrnilo ta isti maneuver na referendumu in če bi bila koalicija kolikor toliko spoštljiva do človekovih pravic in odgovorna do ljudi, ki so take rešitve enkrat že zavrnili, sploh ne bi prišla s takšnim predlogom. Zato pozivam tiste poslance, ki imajo empatijo do človečanskih pravic, da ne podprejo tega zakona in naj jasno pokažejo, da je šel ta zakon v napačno smer, v nedovoljeno smer, v smer zapiranja arhivov in razčiščevanja kršitev človekovih pravic, ki se sploh ne bi smele zgoditi, ampak so se, žal, zgodile.

Zato moram povedati, da bo naša poslanska skupina glasovala proti temu zakonu, in smo trdno prepričani, da bo slovenska javnost dosegla, da ta zakon ne bo šel v veljavo. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Samo opozorilo, v obrazložitvi glasu ne pozivamo drugih, kako naj glasujejo.

Obrazložitev glasu v svojem imenu ima gospod Roberto Battelli.

ROBERTO BATTELLI (PS NS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Veste, varnostno-obveščevalne službe lahko skrenejo s poti zmeraj po svoji naravi, so nujne, so pa s tega vidika nevarne. Tu govorimo o varnostno-obveščevalnih službah v zvezi z arhivi in njihovim delovanjem, notranje psihološko-propagandnim, če uporabljam njihovo terminologijo, notranje kontraobveščevalne, ne samo zunanje kontraobveščevalne, in kar je še tega. Glavna razlika je v tem, ali so te službe pod nadzorom in izraz neke demokratične oblasti ali ne. Tu je razlika. Govorimo o obdobju, ko ni bilo demokratičnega mandata za nikogar pri izvajanju absolutne oblasti, vključno s temi službami in ostalimi dejavnostmi. Ga ni bilo. Saj zato smo pa naredili spremembe svojčas! Sedaj pa obstaja ta nadzor in to, kar je bilo prej storjenega, mora biti dostopno. To je moje mnenje, zato bom glasoval proti temu zakonu. Mehanizmi, obrambni, so pa bili že prej opisani, kajti ta, ki razpolaga z določenimi podatki, jih ne sme; se zaveže k temu, da jih ne bo razširil. Če to naredi, tudi kazensko odgovarja oziroma odgovarja sodno. Zato bom proti.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala lepa.

Lahko odločimo?

Glasujemo o zakonu. Navzočih je 80 poslank in poslancev. Za je glasovalo 51, proti 28.

(Za je glasovalo 51.) (Proti 28.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo prekinjeno 7. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga energetskega zakona.

Prehajamo na odločanje o vloženih amandmajih, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženih amandmajev z dnem 27. 1. 2014. Prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 36. členu. Lahko odločamo?

Glasujemo o amandmaju koalicije 36. členu. Navzočih je 78 poslank in poslancev. Za je glasovalo 47, proti 2.

(Za je glasovalo 47.) (Proti 2.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 78. členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske skupine ima gospod Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik.

Ta amandma bomo podprli, ravno tako kot amandmaje k naslednjima dvema členoma, 80. in 81. členu, ker so povezani. Gre, kot sem že v razpravi povedal, za ureditev sistemskega operaterja distribucijskega omrežja. S temi tremi amandmaji nazaj vračamo stanje, kot je v veljavni zakonodaji, ker imamo v Republiki Sloveniji enega sistemskega operaterja. Menimo, da je to z vidika varne dobave električne energije pomembno in tudi v preteklosti se je že to izkazalo kot dobra ureditev. Zato ne pristajamo na predlog, ki je v zakonu, ki dopušča možnost, da se uvede na našem območju več sistemskih operaterjev. Podobno obrazložitev je podal tudi državni sekretar mag. Kumar, ki je na nek način opozoril na to, da dokler ni sprejet energetskega koncept razvoja energetike v Republiki Sloveniji, je smiselno na nek način ohraniti situacijo, kot je trenutno v zatečenem stanju. To pomeni, da imamo upravljanje z enim sistemskim operaterjem, ki ima podeljene pravice v temu trenutku s strani Republike Slovenije in ki ima koncesijo podeljeno za največ petdeset let.

Kot je bilo opozorjeno, dokler ni neke resne razprave in študije v okviru energetskega koncepta in razvoja energetike v Republiki Sloveniji, ni smiselno, da se ta rešitev, ki je do zdaj zagotavljala kvalitetno oskrbo in varno oskrbo za vse odjemalce, tudi spreminja. Zato predlagam, da te naše amandmaje, ki so povezani z 78., 79. in 80. členom, podprete in s

tem ohranite ureditev, kot je v sedaj veljavnem zakonu.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Preden odločimo samo še to opozorilo. Če bo ta amandma sprejet, potem – ne bo sprejet, potem postaneta amandmaja istega predlagatelja k 81. členu in 80. členu brezpredmetna.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 78. členu.

Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in posancev, za je glasovalo 29, proti 47.

(Za je glasovalo 29.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Se opravičujem, ampak v tekstu nisem imel natančno opredeljenega tega besedila. Ker amandma k 78. členu ni bil sprejet, sta amandmaja Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 80. členu in 81. členu brezpredmetna.

Prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 522. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo o amandmaju koalicije k 522. členu. Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in posancev, za je glasovalo 46, proti 1.

(Za je glasovalo 46.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 541. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in posancev, za je glasovalo 48, proti nihče.

(Za je glasovalo 48.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Končali smo glasovanje o amandmajih. V zvezi z usklajenostjo predloga zakona pa dajem besedo predstavniku Vlade.

Izvolite, gospod sekretar.

MAG. BOJAN KUMER: Hvala lepa. Spoštovane poslanke in poslanci!

S strani ministrstva kot pripravljavca vsebine zakona smo ugotovili, da po izglasovanih amandmajih obstaja v vsebini zakona določene neskladnosti, in predlagamo uskladitveni amandma k Predlogu energetskega zakona EZ-1, kjer bi se te neusklajenosti odpravile. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam za to opozorilo.

Na podlagi tega opozorila, da je predlog zakona neusklajen, Vlado prosim, da pripravi uskladitveni amandma, Državni zbor pa bo z obravnavo te točke nadaljeval v četrtek, 30. 1. 2014, po končanih glasovanjih.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na prekinjeno 1. točko dnevnega reda, to je na Vprašanja poslank in posancev.

V skladu s predlogom poslanca mag. Andreja Vizjaka bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednice Vlade mag. Alenke Bratušek na poslansko vprašanje mag. Andreja Vizjaka v zvezi z ukrepi za zagon gospodarstva in nova delovna mesta.

Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani predsednik!

Predsednici Vlade sem včeraj zastavil zelo konkretno vprašanje, kdaj bo zagledal luč sveta in kakšen bo program ukrepov za gospodarski zagon za nova delovna mesta. Pričakovali bi, da bo ta program konkreten, ciljno naravn, časovno določen in tudi finančno vrednoten. Na to preprosto vprašanje bi lahko predsednica Vlade tudi odgovorila, da tega programa ne bo, da ga ne pripravljajo, ker so obstoječi ukrepi zadosti. Dobil sem občutek, da je to tudi odgovorila, kajti odgovorila je, kateri ukrepi so bili že vse sprejeti in da bodo rezultati že prišli, da ne morejo rezultati kar tako priti.

Rezultati tega neukrepanja, po moji oceni, in tudi tega žalostnega dejstva, da smo že kar dva meseca brez gospodarskega ministra, so skrb vzbujajoči. Včeraj, na včerajšnji dan je bilo 129 tisoč 922 brezposelnih oseb prijavljenih na Zavod za zaposlovanje, skoraj 130 tisoč. To je rekord, ki je bil v zadnjih desetih, petnajstih letih nedvomen žalosten rekord in še bolj žalosten podatek je, da je več kot 32 tisoč 500 brezposelnih mladih; tistih, ki so končali šolanje, tistih, ki si delajo šele kariero, družino, ustvarjajo si skratka življenje.

Na ta dejstva predsednica Vlade ni odgovorila in zato, spoštovani predsednik, sem predlagal razpravo. Seveda bo poslanska skupina ta predlog tudi podprla. Menim, če kje, spoštovani kolegi, moramo tu najti neko skupno osnovo, nek skupni imenovalec, da je le prioriteta vseh naših ukrepanj večja gospodarska aktivnost v tej državi in ne nazadnje tudi nova prepotrebna delovna mesta. Veliko možnosti je za to, Slovenija ima pred seboj evropsko perspektivo, žal zamujamo s pripravo strateških dokumentov, ki sploh omogočajo razpise. V letošnjem letu verjetno ne bo objavljen noben razpis za črpanje evropskih razvojnih sredstev, ker enostavno še nismo pripravili dokumenti, kot je partnerski sporazum, kot so operativni programi in podobno.

Torej spoštovani, prosim vas tudi za podporo temu, zadevo jemljite kot konstruktivno, saj želimo priti do tega programa ukrepov in želimo pri tem kot opozicija seveda tudi pomagati. Menim, da tak program ukrepov mora

biti podkrepjen tudi z ukrepi za privabljanje tujih investicij – mi smo tu žal ... – in ne nazadnje tudi z boljšim in učinkovitejšim upravljanjem državnih podjetij. Vse to so teme, ki bi jih lahko vsaj na nek način dorekli na tej javni razpravi, in prosim za podporo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Obrazložitev glasu v lastnem imenu, gospod Franc Pojbič, izvolite ... Se opravičujem, Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa. Spoštovani gospod predsednik!

Mislím, da sem tretji mandat v Državnem zboru in bi bilo prav, ker sva tukaj že ... Tudi vi ste kakšen mandat več, da lahko veste, kako mi je ime oziroma ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Se opravičujem.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Vas lepo prosim, da me v bodoče imenujete prav.

Povedati moram, da bom to razpravo podprl zato, ker sem prepričan, da to, kar predsednica Vlade tukaj v parlamentu govori, je absolutno daleč od tiste resnice, ki je dejanska v tej naši državi.

Če gledate, vsak naš državljan, tudi tisti otrok, ki se rodi, je po tem, kar se je dogajalo v zadnjih letih, zadolžen za 12 tisoč 500 evrov. Si znate sploh predstavljati, kaj to pomeni? Tisti, ki se smejite v tej dvorani, bi sem morali zamisliti, kaj to pomeni za vaše otroke in kaj mi puščamo našim otrokom! Ta vlada si dovoli, in predsednica Vlade si dovoli tukaj, v parlamentu govoriti, da se stanje v tej Sloveniji izboljšuje. V temu letu, z vsemi zadolžitvami, ki se bodo še zgodile, bo ta država zadolžena za 80 % BDP in smo že čisto blizu, da smo država na robu propada in bankrota. Če je to še komu smešno v Državnem zboru, ki smo soodgovorni za stanje v tej državi, potem naj me pa vzame vrag.

Zato bom z velikim veseljem podprl to, da bo se o tem v Državnem zboru opravila širša obravnava in razprava na to temo, ki je v tem trenutku za slovensko državo daleč najpomembnejša in ključna. 130 tisoč imamo v tej državi brezposelnih! Ali se sploh zavedate, kaj to pomeni?

Jaz bom glasoval za to, kar sem povedal, da se o tem vprašanju opravi javna razprava.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? (Ne.)

Gospod Breznik, izvolite, obrazložitev glasu.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Predsedujoči, hvala za besedo.

Tudi jaz bom podprl predlog kolega Andreja Vizjaka. Menim, da je 130 tisoč brezposelnih oseb zastrašujoča številka. Danes imamo novo številko Davčnega urada Republike Slovenije, da je kljub agresivni politiki predvsem

davčnih organov davčna uprava lani pobrala za cirka 4,6 % manj davkov. Kaže se, da se uresničujejo vse tiste besede, ki sem jih namenil lani ob zvišanju predvsem davka na dodano vrednost spodnje in zgornje stopnje, da se je zgodila točka prevoja, da kumulacije slovenskih davkoplačevalcev več nimajo, da smo postali izredno nekonkurenčna država in da je politika večjih davkov politika, ki uničuje že na srednji rok ali pa celo v tem našem primeru na kratki rok slovensko konkurenčnost, predvsem pa vodi v propad. Predlagal bi, da je to tema, ki je tema za prihodnost. Tisti, ki govorijo, da v Slovenski demokratični stranki marsikdaj gledamo nazaj – potem pogledajmo naprej! To je tema, da pogledamo naprej, da ugotovimo, da smo na napačni poti, da naredimo neko preusmeritev in da se učimo iz napak, ki jih je povzročila ... Tudi v Franciji se je velika politika Hollandeja zrušila, Hollande mora sam prevzeti odgovornost in izpeljati izredne, notranje, močne strukturne reforme. Samo to je ključ do uspeha, ključ do večje konkurenčnosti.

Zato predlagam še enkrat, da podpremo predvsem razpravo na to temo kolega Vizjaka, in menim, da boste tudi ta predlog vsi poslanci, ki se te situacije zavedate, tudi podprli. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Lahko odločimo? Glasujemo. Navzočih 78 poslank in poslancev. Za je glasovalo 29, proti 47.

(Za je glasovalo 29.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Franca Pukšiča bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednice Vlade mag. Alenke Bratušek na poslansko vprašanje Franca Pukšiča v zvezi z javno objavo podatkov o deležih in vrednostih podjetij, prenesenih na Družbo za upravljanje terjatev bank.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

Gospod Pukšič, izvolite.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa, gospod predsednik. Kolegice in kolegi!

Včeraj smo v imenu Slovenske ljudske stranke postavili predsednici Vlade vprašanje, kdaj bo razkrila deleže in njihove vrednosti, ki se prenašajo na slabo banko – prvič.

Drugič, z veliko zaskrbljenostjo smo jo vprašali, kaj se dogaja na slabi banki glede tega, kar so poročali mediji tako o skrivanju plač, o Celovških dvorih. Predvsem smo z veliko zaskrbljenostjo spraševali, da ne bo prišla Družba za upravljanje terjatev bank ali tako imenovana slaba banka v zelo kratkem v družbo za reševanje zavoženih projektov, tajkunov in seveda njihovih botrov. Velika večina kreditov, ki se ne odplačujejo, so prav tajkunski krediti; torej za prevzem podjetij.

Drugi veliki, takšni sklop pa so nasledle zavožene investicije, tako kot recimo Stožice.

V tretjem delu smo predsednico spraševali, zakaj to skrivati, zakaj se tega ne objavi, česa se boji, ali se boji svojih državljanov. Gospa predsednica je, tako kot je pred več kot enim letom, ko je bila še poslanka, odgovorila – če bi tako odgovorila, potem bi bil zadovoljen z odgovorom. Zdaj pa ni bilo niti sence tistega odgovora, v stilu iz 23. oktobra 2012, ko je takratno vlado spraševala, kaj bomo naredili, koliko in po kakšni ceni, pa čeprav še ni bilo takrat stresnih testov. Danes vse to vemo. Vemo, da je šlo čistega denarja 2,5 milijarde, da je šlo približno pol milijarde evrov za tiste, ki se jih je razlastnilo, imetniki delnic, tudi podrejeni instrumenti, in približno zamenjave za dobro milijardo za obveznice.

Zato imajo naše državljanke in državljani pravico vedeti, zakaj ne naredi tega, kar je govorila že pred letom dni, zakaj tega ne obelodani. Ker bodo ljudje to plačali iz svojih žepov, svojega denarja, je prav, da bi predsednica Vlade imela možnost to obelodaniti pred Državnim zborom, ker mislim, da bi potem to imelo tudi določeno težo. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločamo?

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti 48.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca mag. Mateja Tonina bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednice Vlade mag. Alenke Bratušek na poslansko vprašanje mag. Mateja Tonina v zvezi s sanacijo slovenskega bančnega sistema.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Spoštovane kolegice in kolegi!

Včeraj sem predsednico Vlade spraševal, ali se ji zdi pravično, da so bili v procesu sanacije našega bančnega sistema razlaščeni lastniki podrejenih finančnih instrumentov, torej bančnih obveznic. Opozarjal sem tudi na nenavadne stvari, ki se v zadnjem času dogajajo na DUTB, Družbi za upravljanje terjatev bank oziroma slabi banki. Med drugim sem omenil, da so bile prenesene terjatve, ki so dobre, ki niso slabe. Le zakaj? Opozoril sem na reprogramiranje tajkunskih kreditov in tudi na ustavitve prodaje Celovških dvorov.

Odgovori predsednice Vlade so bili relativno tipični. Meni je zelo žal, da se predsednica Vlade včasih zelo ostro odzove na opozicijska vprašanja. Namesto da bi skupaj iskali rešitve, smo marsikdaj opozicijski poslanci grajani, zakaj postavljamo takšna vprašanja. Torej, zdi se mi pametno in koristno, da bi razpravo na podlagi

te moje zahteve opravili, ker se mi zdi pomembno, da bi ta hiša in ta parlament tudi na nek način vršil pritisk, če hočete, moralni pritisk na vodstvo DUTB, da ta Družba za upravljanje terjatev bank ne bi postala družba, ki bi reševala določene posameznike, ampak da bi se zavedali, da je njihovo poslanstvo predvsem to, da za državo iztržijo čim več in da bo strošek bančne sanacije čim manjši.

Zakaj bi bila dobra razprava? Omenil sem tudi nepravilno razlastitev lastnikov podrejenih finančnih instrumentov. Po včerajšnjem odgovoru sem šel še enkrat proučevat vso dokumentacijo. Dokumentacija, ki je na razpolago in na podlagi katere je nastala slovenska odločitev, ni ne uredba in ni ne direktiva. V evropski pravni ureditvi sta pa zgolj uredba in direktiva obvezujoči.

Glede na to, da predsednica Vlade včasih zna s svojimi govori tudi navdušiti ljudi, bi od nje pričakoval, da bi se tudi v odnosu do Evropske unije borila za svoje ljudi in izpostavljala in prepričevala Evropsko komisijo, da če že to zahtevajo, čeprav po moji oceni ne zahtevajo, da takšen ukrep enostavno ni pravičen in ni potreben v procesu sanacije bančnega sistema. Ta napor in ta prizadevanja smo pogrešali in verjamem, da bi lahko ta razprava, ki jo predlagam, k temu pripomogla. Zato vas prosim za podporo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu še v lastnem imenu.

Gospod Jožef Horvat, izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa za besedo, spoštovani gospod predsednik. Drage kolegice in kolegi!

Seveda je logično, da bom podprl proceduralni predlog kolega Mateja Tonina, podobno kot sem podprl predloga magistra Vizjaka in kolega Pukšiča.

Govora je bilo o bankah, govora je bilo o denarju in Evropski uniji. Gospe in gospodje, danes Državni zbor praznuje oziroma moral bi praznovati. Ne želimo si šampanjcev, ker so varčevalni ukrepi na mizi. Natančno pred desetimi leti, 28. januarja 2004, je Državni zbor ratificiral pristopno pogodbo Republike Slovenije z Evropsko unijo. 10 let je od tega. Kaj smo se od Evrope naučili? Ali smo se naučili, da je v Evropi denar zastonj? Ali smo se naučili črpati denar za razvoj Slovenije iz Evropske unije? Nismo se, gospe in gospodje! Zato žal ni razlogov, da danes odpiramo šampanjce. Ta vlada še ni pripravila dokumentov za finančno obdobje 2014–2020, na podlagi katerih bi lahko začeli črpati evropska sredstva.

Prihajam iz Aten, kjer sem se srečal s svojimi kolegi, ki so na dokumente, kot so programski dokumenti Partnerski sporazum in Pametna specializacija, že pravzaprav pozabili. Države že črpajo denar, denar, ki je v Evropi zastonj. Mi pa smo dobili, kot beremo iz časopisov, drugih informacij ni, kritike na dokumente, ki so

dejansko vse kritike vredne. Že septembra in novembra. Kaj se dogaja? Ali se je ta vlada odločila v svojem konceptu vladanja, da ne bo črpala denarja, ki ga krvavo potrebujemo za razvoj?

Zato je potrebno imeti razpravo tudi o teh vprašanih. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 26 proti 48.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 48.)

Sklep ni bil sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Ljuba Žnidarja bo zbor odločil o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za kmetijstvo in okolje magistra Dejana Židana na poslansko vprašanje Ljuba Žnidarja v zvezi s financiranjem javne gozdarske službe. Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu ima gospod Ljubo Žnidar v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani!

Ministra za kmetijstvo in okolje sem vprašal, kako namerava zagotoviti sredstva za nemoteno opravljanje javne gospodarske gozdarske službe. Kajti z omejitvijo opravljanja te službe je omejena dobava gospodarski lesni panogi in s tem se dela gospodarska škoda v lesni industriji v Republiki Sloveniji. To pomeni večji problem v gospodarstvu za uspešno razvojno naravnano panogo, to se pravi obdelavo lesa v naši republiki.

Zato predlagam, da se opravi širša razprava na to temo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 48.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Jožefa Jerovška bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravili razpravo o odgovoru ministra za zunanje zadeve Karla Viktorja Erjavca na poslansko vprašanje Jožefa Jerovška v zvezi s stavbo bivšega jugoslovanskega veleposlaništva v Rimu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Gospod Jožef Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa. Spoštovani!

Odgovor ministra na moje poslansko vprašanje je dejansko pokazal, da zunanje ministrstvo razmišlja v smer, ki je škodljiva za Slovenijo glede nadaljnje usode bivše rezidence

jugoslovanskega veleposlaništva v Rimu, ki smo ga po sukcesijskem sporazumu dobili v last. Po onih informacijah gre za impozantno zgradbo na markantnem mestu v Rimu; Rim pa ni kar si bodi katera prestolnica, ne nazadnje v Italiji živi naša manjšina. Mene so prav predstavniki naše manjšine obvestili o teh načrtih, ki bi naj bili, da se ta zgradba proda. Ob tem je frapantno, da je minister potrdil, da za dolgo zavlčevanje vrnitve te zgradbe naše zunanje ministrstvo ni zahtevalo nobene odškodnine in v vmesnem času tudi dovolilo v bistvu izpraznjene in ropanje veleposlaništva. Kljub temu pa je to prostor za izložbeno okno naše kulture, našega gospodarstva in v ministrovem odgovoru, ki je govoril o grozoviti vsoti za obnovo, mi je na nek način jasno, da so te govornice, ki govorijo, da se pripravljajo prodaja zopet v srbske roke, ampak da za prodajo naj bi bili srbski poslovno-nepremičninski krogi v Ljubljani, ki imajo velike interese, da na poceni način pridejo do premoženja tudi v Italiji.

Namreč, dejstvo je, se Slovenija v tujini ne more predstavljati zgolj kot revna, obubožana država. Da si v takšni državi, kot je Italija, in v prestolnici, od koder se lahko tudi pokrivajo iz te prestolnice, številne druge države Mediterana, da moramo imeti tudi zgradbo veleposlaništva, ki je primerna za to in bo tudi razpoznavni znak države Slovenije v Italiji. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti 48.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Mihaela Prevca bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravili razpravo o odgovoru ministra za infrastrukturo in prostor Sama Omerzela na poslansko vprašanje Mihaela Prevca v zvezi z omejitvami prometa na mostovih in nadvozih.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti 47.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Tomaža Lisca bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravili razpravo o odgovoru ministra za infrastrukturo in prostor Sama Omerzela, na poslansko vprašanje Tomaža Lisca v zvezi s sanacijo premostitvenih objektov na državnih cestah.

Glasujemo. Navzočih 77 poslank in poslancev. Za je glasovalo 28, proti 47.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Janeza Ribiča bo Državni zbor odločal v naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za kmetijstvo in okolje mag. Dejana Židana na poslansko vprašanje Janeza Ribiča v zvezi z urejanjem vodotokov.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

Gospod Janez Ribič, izvolite.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik Državnega zbora!

Menim, da ni potrebno posebej predstavljati in govoriti o tem, kako so vzdrževani slovenski vodotoki. Na to nas vsake toliko časa opozarjajo poplave na vseh koncih naše države. O tem v Državnem zboru že kar nekaj let opozarjam in sigurno je na tem področju nekaj narobe. Imamo Vodni sklad, za katerega me zanima, koliko sredstev se vanj zbere, kdo vse to plačuje, ali tudi ta sredstva pridejo nazaj na tista območja, iz katerih se ta sredstva namenjajo v Vodni sklad. Sam namreč prihajam iz Podravja in sem prepričan, da Dravske elektrarne kar veliko namenjajo sredstev v Vodni sklad. Bojim se, da ta sredstva grejo tudi kam drugam, nenamenjeno, ne za to, za kar so namenjena. Morda tudi v gradnjo elektrarn ali pa tudi kakšnih TEŠ 6.

Zato se mi zdi prav, da bi našli eno varianto, kako Vodni sklad obogatiti, morda kako ga spremeniti ali postaviti neko drugo organizacijo, da bi lahko namenili več sredstev za vzdrževanje vodotokov, saj bi s tem ljudi, prebivalce, ki ob teh rekah, ob teh vodotokih, živijo nekako obranili pred poplavami. Zato se mi tukaj ne zdi nič politično vprašanje in ne vem, zakaj tudi koalicija ne bi pomagala vsem tistim, ki se nekako tresejo, ko so velika deževja, ko so velike vode in se borijo proti tej vodi.

Upam, da me boste podprli in da bomo lahko o tem tudi v Državnem zboru razpravljali. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti 44.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 44.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Andreja Čuša bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za izobraževanje, znanost in šport doktorja Jerneja Pikala na poslansko vprašanje Andreja Čuša v zvezi z Resolucijo nacionalnem programu za mladino 2013 – 2022.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za besedo.

Včeraj sem ministra Pikala spraševal predvsem o neizvajanju Nacionalnega programa za mladino. V bistvu je osnovni problem v tem, da smo 24. 10. 2013 skoraj soglasno potrdili v Državnem zboru Resolucijo o nacionalnem programu za mladino in tukaj se je več članov Vlade kot tudi predsednica Vlade sama javno zavezala, da bodo prvi ukrepi in tudi lahko rečem načrti, ki bi pomagali izboljšati problematiko mladih, ki je danes res vedno več, da bo v treh mesecih prestavila prve ukrepe. Glede na to, da smo danes že res dobre 3 mesece od sprejetja te strategije, pa do danes ni bilo storjeno nič, sem seveda razočaran. Minister je tudi sam priznal, da je besedilo ali pa operativni izvedbi na načrt načelno pripravljen, ker pa gre za medresorski dokument, pa še marsikateri član Vlade ni odigral svoje vloge. Sam tudi ocenjujem, da pri tem verjetno predsednica Vlade. Mladi in mladinske organizacije so svoje pripombe podali v zastavljenih rokih, predsednica Vlade pa do danes ni storila nič, da bi se kaj izpeljalo. Če bi prve ukrepe iz Nacionalnega programa za mladino izpeljali že, recimo, v lanskem letu ali pa prejšnji mesec, bi bili prepozni ... Ja, konec januarje je.

Edino, kar imamo danes mladi od predsednice Vlade, so vedno večji krediti in tudi obresti, katere bomo morali plačevati v prihodnje, pri tem pa se ne izpelje nobene konkretne reforme, Slovenijo pa lahko iz krize izpeljeta samo učinkovit izobraževalni sistem in gospodarstvo. Ker predsednica Vlada na dolgo in široko govori, kako so mladi prioriteta, jo zato pozivam, da preneha mlade zlorabljati za poceni piar propagando in da naj pride v Državni zbor in predstavi svoje ukrepe. In da ne govorim jaz in tukaj nabijam na pamet, bi samo prebral nekaj člankov; Mladi: Bratuškova naj preneha zavajati ali pa Mladi kritični do vlade, vlada ni storila nič. Spoštovani državni zbor, dajmo končno nekaj narediti, pa ne samo govoriti! Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 46.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 46.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Jožefa Jerovška bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za pravosodje dr. Senka Pličaniča na poslansko vprašanje Jožefa Jerovška v zvezi s sprožanjem postopkov tožilstva po uradni dolžnosti.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Ministra Pličaniča sem spraševal o tem, ali državno tožilstvo sproži postopke po uradni dolžnosti, kadar se pojavijo znaki hudih kaznivih

dejanj, celo recimo kaznivega dejanja proti človeštvu, ki ne zastarajo.

Tak primer je v septembru navedel general oziroma brigadir Janez Švajncer, upokojeni brigadir Slovenske vojske, tudi nosilec zlatega znaka za svobodo, ko je pozval, da naj pismo Judite Treven, ki je poročala o medvojnih, povojnih pobojih, služi kot ovadba. Janez Švajncer je kot zgodovinar ugotovil, da so takrat bili nekateri polhograjski partizani, navajani konkretno, agenti italijanske obveščevalne službe in so delovali v smeri, da bi ljudi odvrnili s poboji zoper Osvobodilno fronto. Mislim, da je nujno potrebno, da se takšne stvari razčistijo; gre za kredibilnega človeka, pripadnika levice, ki je k temu pozval, vendar moram reči, da mi je minister podrobno obrazložil, da je situacija takšna, da od tožilstva niti ne more ne zahtevati niti ne dobi odgovora. Če sem ga prav razumel, je v svojem odgovoru plediral za to, da bi mi opravili neko razpravo, na podlagi katere je dejal, da je treba nujno spremeniti zakonodajo, da bo – ne nadzor nad tožilstvi, ampak da bomo imeli primerjalni sistem z drugimi evropskimi državami.

Zaradi tega mislim, da bo koalicija naredila uslugo ministru, da to nujno potrebno problematiko odpremo tudi na ta način in da bo s tem lahko minister Pličanič hitreje prišel do rešitve, ki bo za to državo dobra. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 46.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 46.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanke Sonje Ramšak bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za pravosodje dr. Senka Pličaniča na poslansko vprašanje Sonje Ramšak v zvezi s pregonom kaznivih dejanj oduševstva, goljufije in pranja denarja.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 45.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 45.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca mag. Ivana Vogrina bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za obrambo Romana Jakiča na poslansko vprašanje mag. Ivana Vogrina v zvezi s plačami vojakov Slovenske vojske.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 47.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Janeza Ribiča bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za kulturo dr. Uroša Grilca na poslansko vprašanje Janeza Ribiča v zvezi z nedodelitvijo sredstev Mestni občini Maribor za obnovo gradu na razpisu Ministrstva za kulturo.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke ima gospod Janez Ribič.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo. Spoštovani!

Morda bi osvežil, kajti včeraj, ko sem postavil to poslansko vprašanje, smo bili samo dva, trije tukaj. Mestna občina Maribor je lani oktobra prijavila projekt obnove vzhodnega dela mariborskega gradu na tretji javni razpis Ministrstva za kulturo za razvojne investicije v javno infrastrukturo. Med 57 prijavljenimi projekti je komisija izbrala 6 projektov. Rezultati so bili objavljeni 17. decembra 2013, mariborski projekt je bil s 85 točkami uvrščen na tretje mesto med izbranimi projekti. Šest dni pozneje je ministrstvo izdalo sklep, s katerim je vlogo Mestne občine Maribor za sofinanciranje omenjenega projekta zavrnilo, ker je ocenjeno število točk za projekt le 75 točk. Vprašanja so bila ministru, zakaj je vplival na spremembo odločitve komisije. Za medije so na vašem ministrstvu pojasnili, da bo mariborska občina lahko v bližnji prihodnosti našla nove možnosti dokončanja obnove – kaj konkretno ste s tem mislili? Ali se vam ne zdi, da ste krepko prekoračili svoja pooblastila, saj je omenjeni projekt vključen v Nacionalni program za kulturo 2014–2017 in je med prednostnimi projekti občine, ki presegajo lokalni pomen? Tudi Mestna občina Maribor je sprožila upravni spor zaradi nedodelitve sredstev. Kaj se bo v takšnem primeru storilo, če Upravno sodišče Republike Slovenije odloči v prid Mestne občine Maribor?

Dejal bi, da osnovno je, da postopki obdelave vlog so takšni, da se takšna napaka preprosto ne more zgoditi, tudi ne na lokalni ravni, predvsem pa še ne na ministrstvu. To preprosto ni mogoče. Enostavno mislim, da so v teh šestih dnevih morali rezultat nekako spremeniti, kajti drugega si sigurno niso mogli izmisliti.

Mislim, da je lahko to nova afera v tej vladi. Zakaj? Prvič, imam občutek, da je zadeva zrela za organe pregona, na to opozarjam ministra, da se čim prej osamosvoji in postane minister za kulturo vseh Slovencev, ne samo Ljubljane. Če z bistrim očesom pogledate, kakšno je stanje v enem ali drugem delu države, ali v enem ali drugem mestu, lahko to razliko seveda vidite.

Rad bi pa še dejal to – zakaj govorim o tej aferi? Namreč, minister je bil zaposlen kot direktor urada za kulturo na Mestni občini Ljubljana, od koder je prišel na Ministrstvo za kulturo. Bil je soustanovitelj Lutkovnega muzeja

na Ljubljanskem gradu, za kar naj bi se sedaj porabil ta denar, ki je bil preusmerjen nazaj v Ljubljano. Seveda se mi zdi prav, da bi se v Državnemu zboru začeli tudi o teh stvareh pogovarjati, kajti centralizacija je postala takšna kot je še v času samostojne države Slovenije ni bilo. Zato si želim .../ izklop mikrofona/

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu. V lastnem imenu ali v imenu poslanske skupine? V svojem imenu.
Mag. Majda Potrata, izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik.

No, včerajšnjega poziva, naj vsi podpremo ta predlog za razpravo o odgovoru ministra dr. Uroša Grilca, jemljem zelo zares. Odgovor ministra Grilca je nakazal, kje so se zgodile napake in kakšno je, poleg tega je iz zastavljenega vprašanja mogoče razbrati, da je sprožen upravni spor. Če odločitve ministra Grilca nosijo kakršna koli znamenja pregonljivega dejanja, za to obstajajo organi in institucije, ki bodo to uredili. Jaz sem, kot rečeno, s tistim, kar je bilo povedano, zadovoljna in ne podpiram razprave, oglasila sem se pa izključno zaradi tega, ker se je zgodil precedens pri poslanskih vprašanjih, da je v vprašanju, ki je bilo naslovljeno na ministra, sem bila tako rekoč kot predsednica Odbora za kulturo klicana na zagovor, češ da nisem obsodila ministra Grilca. Jaz ne obsojam nikogar, če mi za to niso dani dokazi o njegovi krivdi. Zato te razprave ne bom podprla, razprava se ne končuje s kakršnim koli sklepom ali drugo zavezujočo odločitvijo, ki bi pomagala razrešiti zadrego oziroma napake, ki so nastale. Odgovornost je treba poiskati, na kom je, ni pa to stvar razprave o odgovoru na zastavljeno vprašanje.

Obžalujem, da je poslanski kolega Ribič mene nekako vpletel v to zgodbo in me zdaj pridno razširja tudi s čivkanjem po sodobnih medijskih pomagalih, ampak naj vsak pripiše sebi razloge, zakaj to počne. Jaz nikogar ne obsojam, dokler mu ni krivda dokazana. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Moram pa opozoriti, da pri obrazložitvi glasu niso dovoljene polemike, tako da vas prosim, da to upoštevate v nadaljevanju.

Lahko odločimo? V lastnem imenu, gospod Ribič?
Izvolite, obrazložitev glasu.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo.

Tako bom začel, najprej bi se rad javno opravičil gospe Majdi Potrata. Zakaj? Zato ker jo spoštujem kot eno od poslank v tem državnem zboru, ki je vedno prisotna in se vedno pripravi na razpravo in veliko dam na njeno razpravo. In to, kar se sedaj dogaja, da se zavrnejo sredstva, ki so bila dodeljena Mestni občini Maribor; tam, od koder midva prihajava, pa še kdo drug tukaj,

me boli. Nekaj se dogaja, nekdo za tem stoji. Vedno sem si mislil, da če gospa Potrata ne bo tu nekaj odreagirala, potem smo na koncu. Potem najboljšo, da zapustimo, pa naj pride nekdo drug sem delati, ali bomo mi zagovarjali tisto, za kar so nas volivke in volivci izbrani, da smo odposlanci svojih krajev. Samo to sem želel. Dal sem ji kompliment, jaz sem ji dal kompliment, ne da bi nekaj izzival – sploh nisem tak in me poznate, že drugi mandat sem v Državnem zboru, – ampak bi rad, da se nekaj spremeni. Menimo se o kulturnih stvareh, na področju kulture se naj nekaj spremeni, na področju naše kulture, eden do drugega, in tudi odnos do kulture. Pa ne more nekdo iz Ljubljane voditi investicije na Ministrstvu za kulturo! To je nekako od vseh nas. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Tudi v lastnem imenu boste verjetno glasovali "za". Torej, to je bila obrazložitev glasu, čeprav je tudi ta obrazložitev glasu bila sicer bolj opravičilo, ampak upam, da z razumevanjem sprejemamo vsi to dogajanje.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima mag. Ivan Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

Prej sem odrekel besedi pri mojem vprašanju. Tako sem pričakoval, da ne bo izglasovano, pa tudi se mi počasi upira, da bi kar koli govoril. Veliko nas je takšnih.

Gospod Ribič je opozoril na nekaj bistvenega; da pravzaprav izgubljam tukaj zdrav razum. Glejte, dajmo enkrat, pa zberimo ta pogum in naredimo splošno razpravo o enem bistvenem problemu, pa pokažimo svojo zrelost kot parlament. Pa česa se tako bojimo? Izrečene besede? Soočeni bodo argumenti in zakaj bi se tega bali? Veste, na dolgi rok se tako ali tako pokaže resnica. In resnica je, da nadaljujemo prakso 20-letnega dela. Pa kam smo prišli, gospe in gospodje? Daleč, res! Res smo prišli daleč. Ljudje se bojijo, vojaki vlagajo tožbe, ker imajo 700 evrov plače. Ker ne dobijo obrokov. Na drugi strani, na kulturi delamo pravzaprav salte mortale in nismo sposobni soočiti argumente. Pa dajmo narediti enkrat ta razumski preboj, da človek želi verjetno samo dobro, da se razčistijo zadeve! Če se moti, če je bil napačno informiran, se bo izkazalo, če pa ne, pa tudi. Hvala lepa. Glasoval bom "za".

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Še je interes za obrazložitev, ampak vas tokrat vabim k prijavi, ker mislim, da vas je več. Prijava za obrazložitev glasu teče.

Besedo ima gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Hvala za besedo.

Poglejte, jaz sem nekoč že dejal: Ljubljana, 313 milijonov evrov proračuna, 75 tisoč javnih uslužbencev dela v tem mestu. Tukaj ima sedež

večina državnih podjetij, tukaj so večinoma zastopstva tudi tujih večjih, boljših blagovnih znamk, imamo širna veleposlaništva, Maribor nima ničesar od tega. Vse, kar je imel, je imel kulturo, ki je glavni izvozni artikel Maribora, ki je vzorno izpeljal Evropsko prestolnico kulture. Maribor ima evropsko in svetovno priznan projekt na Lentu. Torej, to je zadnja.

Ljubljana hoče postati tudi neka kulturna prestolnica in ves denar potegniti dobesedno sem, v Ljubljano. To je nesprejemljivo, zato podpiram predlog, da se opravi javna razprava, zakaj sredstva niso bila dodeljena projektu v Mariboru. Maribor se je zgodovinsko dokazal, da je vedno s sredstvi ravnal izredno transparentno, da je z vsemi sredstvi ravnal racionalno in da so ta sredstva bila izredno kvalitetno uporabljena.

Zato menim, da je ta razprava pomembna, in prepričan sem, da kljub temu tudi če ta sredstva ne bodo vrnjena, da bomo mi na Štajerskem pokazali, da zmoremo in da nas ne boste dotolkli. Najlepša hvala.

PREDESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospod Samo Bevk. Izvolite.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Žal smo danes zamudili edinstveno priložnost, da bi razpravljali o teh problemih. Bila je na vrsti točka in zavrnitev Predloga zakona o zagotavljanju sredstev za nekatere nujne programe Republike Slovenije v kulturi, žal matični odbor za kulturo tega zakona ni podprl. Dobil je samo 4 glasove za. Podprli smo ta zakon poslanka Ljudmila Novak, poslanec in midva s kolegico magistrico Majdo Potrato. 6 članov in članic Odbora za kulturo pa je bilo proti ali pa so se vzdržali, praktično iz vseh drugih poslanskih skupin. Tako bi lahko realizirali marsikateri projekt iz celotne Slovenije, iz marsikaterih občin. Ta zakon je zagotovil doslej, lani se je iztekel, sredstva za prenovo sinagoge v Mariboru, za obnovo osrednjega spomenika na trgu v Mariboru, iz naslova kulturnega tolarja so bila zagotovljena sredstva za obnovo stare dvorane SNG Maribor in tudi iz tega naslova je bilo prenovljeno Lutkovno gledališče v Mariboru. Če bi podprli ta zakon, danes oziroma prej na Odboru za kulturo, pa bi Maribor pridobil tudi sredstva za obnovo Umetnostne galerije v Mariboru. Žal smo za resno vsebinsko razpravo o kulturi zamudili priložnost, kultura bi bila v obdobju od 2015 do 2019 bogatejša za 56 milijonov tolarjev oziroma evrov. Žal ta zakon ni bil podprt. Tako bom v zvezi s to razpravo glasoval proti in upam, da bomo kdaj drugič to stvar popravili.

PREDESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Glede na to, da je bilo čutili razburjenje, ampak spoštovane kolegice in kolegi, pri obrazložitvi glasu lahko vsebinsko obrazložiš, zakaj boš

nekaj podprl ali ne in ta razprava je bila vezana na to vsebino.

Ker je še nekaj zainteresiranih za obrazložitev glasu, vas vabim k prijavi za obrazložitev glasu.

Besedo ima gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Ta predlog kolega Ribiča bom podprl. Nobenega namena se nisem imel oglašati pri tej podpori, pa vendarle. Ko se popolnoma iz neke druge vsebine preseli na poslansko vprašanje in potem z razočaranjem, ker v lastni koaliciji ni bilo dogovorjeno – in zakon, ki ga je kolega Bevk pripravil, ni šel čez koalicijsko usklajevanje, ni bil podprt – in da je to razlog, da ne podpreš razprave poslanca ob neki konkretni temi, ki se je zgodila, ki očitno ima za seboj neke politične botre, ki očitno nekaj skriva in si želi pomesti pod preprogo – in tukaj ni nobenega razloga – v temu primeru bi pa pričakoval vendarle, da bi se ne na takšen način, ampak prav z nasprotne strani odločili poslanci koalicije – vsaj tisti, ki ste si prizadevali za zakon o kulturi, ki se je lansko leto iztekel, da boste to razpravo odprli in ob odprti razpravi z ministrom tukaj, v Državnemu zboru, bi dobili na marsikaj odgovor. To bi imelo tudi neko težo za nadaljnje delo tega ministra oziroma tega ministrstva.

Žal v tem zakonu, o katerem je kolega Bevk govoril, ste pozabili na najlepši slovenski baročni grad Dornava, ampak seveda, če bi se o tem razpravljalo, bi tudi to verjetno pripeljali notri.

Predlog za razpravo bom podprl in če kaj, potem bi vsaj v tej točki bilo prav, da bi kolegi koalicije to tudi podprli.

PREDESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Več se vas je prijavilo k obrazložitvi glasu, zato vas vabim k prijavi. Besedo ima gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Spoštovane in spoštovani!

Okoliščine in objava rezultatov tega razpisa pa potem dogajanje ob koncu tedna tik pred lanskim božičem in nato sprememba teh rezultatov resnično sprožajo marsikatero vprašanje. Dopusčam možnost, da je pri objavi teh rezultatov prišlo tudi do določenega pritiska, zato da so se rezultati spremenili. Vendar zaupam, da je mariborski župan s svojo ekipo izbral najboljše mogoče sredstvo za to, da se ugotovi, ali je pri objavi rezultatov, pri formuli o točkovanju tega projekta in s tem o konkurenci drugih projektov, ki so kandidirali, šlo kaj narobe ali ne. To je upravni spor, ki ga je Mestna občina Maribor sprožila zoper odločitev Ministrstva za kulturo. Zato verjamem, da splošna razprava o tem v Državnem zboru brez predloga sklepa, brez kakršnega koli zavezujočega zaključka te razprave ne bi prispevale k temu, da vse tisto, k čemur predirate podporniki te splošne razprave, ne bi prispevalo prav nič.

Zato verjamem, da bo sodišče presodilo v tem upravnem sporu, in držim pesti za to, da bo ugotovilo, da je Maribor do teh sredstev upravičen in da bomo končno po tolikih letih dočakali dokončanje prenove Mariborskega gradu.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala.

Kot je že nekaj razpravljavec pred mano rekel; res se nekaj čudnega mora dogajati v tej deželi, da na razpisu Maribor nekaj pridobi, potem pa čez noč izgubi, to pa potem to gre, seveda, v Ljubljano. Problem je že v tem, da gre za finančna sredstva iz razpisa za skladen regionalen razvoj in če bi to razpravo odprli, bi danes še nekaj ur tukaj bili, tako da bom razumevajoč pa vas ne bom utrujal. Bom pa tako rekel: Maribor je boljši v nogometu in verjamem, da bo tudi v kulturi. Če pa se v koaliciji ne znate zmeniti, pa prosim ne s tem obremenjevajte nas. Sicer pa za konec, da povem, predlog za splošno razpravo bom podprl, vedite pa vsi, da kar se kulture tiče, pa je Ptuj zakon. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospa Ljudmila Novak, izvolite.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Hvala za besedo.
Tudi jaz bom podprla predlog, ki ga je podal poslanec Ribič, da o tej temi razpravljamo. Pred kratkim smo izvedeli, da še pred prejšnjim mandatu so bila prav tako napačno razdeljena nekatera sredstva oziroma verjetno po nekih družinskih povezavah. Če obstajajo dvomi tudi glede obnove Mariborskega gradu, mislim, da je bolje, da tukaj opravimo razpravo, odpravimo morebitne dvome in si nalijemo čistega vina. Tako podpiram ta predlog za razpravo, menim, da je nujna, da je potrebna; tako kot sem podpirala tudi predlog zakona gospoda Bevka, ker menim, da Slovenija mora vlagati v obnovo spomenikov kulturne dediščine, kajti, če bomo te spomenike zanemarili, bodo ali propadli ali bo pa kasneje obnova veliko dražja. Glede na to, da je Slovenije tudi turistična destilacija, je to tudi zelo pomembna gospodarska panoga in zato je še toliko bolj pomembno, da podpiramo obnovo kulturne dediščine in ta spomenik, Mariborski grad, eden najpomembnejših objektov v mestu gotovo zasluži, da pride do končne obnove.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Lahko odločamo?
Glasujemo. Navzočih je 66 poslank in poslancev. Za je glasovalo 26, proti je 39.
(Za je glasovalo 26.) (Proti 39.)
Ugotavljam, da sklep ni bil sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Zvonka Laha bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za notranje zadeve dr. Gregorja Viranta na poslansko vprašanje Zvonka Laha v zvezi z investicijskimi sredstvi občin.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima gospod Zvonko Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Ko je minister Virant pred kamerami tako v zanosu govoril, kako bo ukinil 100 občin, je tudi takrat obljubil, da za leto 2014 ne bo občinam odvzeto nič denarja, pa to ni res. Vlada je z proračunom, z rebalansom vzela 2 % primerne porabe, ki je razdeljena obcnem na osnovi indeksa razvojne ogroženosti, tako da je vzela največ tistim finančno najšibkejšim občinam, potem pa je obremenila te občine še z davkom na nepremičnine, ker morajo občine plačevati davek od svojih objektov. Tako morajo občine, ki so že imele sprejete proračune za 2014, zagotovljena sredstva tudi za sofinanciranje kohezijskih projektov, vse občine spremeniti proračune, sprejeti rebalanse in nekako zagotoviti ta lastna sredstva za kohezijske projekte. Veliko je občin, ki tega denarja ne bo moglo zagotoviti, ne v 2014 ne v 2015. Mislim, da se je tukaj naredila velika škoda, ker bo verjetno na ta račun še kaj več evropskih sredstev ostalo v Bruslju. Občine pa bodo krive, da niso zagotovile sredstev in uspele izpeljati te projekte.

Mislim, da bo Vlada vso krivdo zvrnila na občine, pa niso krive tega. Minister je zagotavljal občinam ta sredstva, sedaj pa je, oziroma naknadno pa pokleknil pod voljo ostalih ministrov in občinam ta sredstva vzela. Ker je črpanje evropskih sredstev tako pereča zadeva, ker že vrabci čivkajo, koliko bomo pustili evropskega denarja v Bruslju, mislim, da bi bilo prav, da se naredijo analize in da občine glasno povedo, da jim sredstva manjkajo in da ne bodo mogle izpeljati teh projektov. Eden od teh projektov je tudi pomurski vodovod, kjer je a, b in c težak preko 100 milijonov. Ne vem, kdo bo potem odgovarjal. Občine so investitorji, občine bodo morale vračati ta evropska sredstva. Od kod?

Zato predlagam, da podprete, da se o tem opravi razprava v tem parlamentu.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Lahko odločimo?
Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 45.
(Za je glasovalo 26.) (Proti 45.)
Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Andreja Čuša bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa; Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za

kulturo dr. Uroša Grilca na poslansko vprašanje Andreja Čuša v zvezi s strategijo razvoja medijev.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti 45.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 45.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda, prekinjam 21. sejo zбора, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri.

Na svidenje na jutrišnji seji.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 28. JANUARJA 2014 OB 17.33 IN SE JE NADALJEVALA 29. JANUARJA 2014 OB 9. URI.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam z nadaljevanjem 21. seje Državnega zbora. Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Iva Dimic, gospa Irena Tavčar, gospa Maša Kociper, gospa Janja Napast, gospa Sonja Ramšak, gospod Marijan Pojbič, gospod Jakob Presečnik, dr. Vinko Gorenak, gospod Ivan Simčič od 15. ure dalje, gospod Srečko Meh do 11. ure. Vse prisotne lepo pozdravljam.

Prehajamo na 21. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO INTERPELACIJE O DELU IN ODGOVORNOSTI MINISTRA ZA INFRASTRUKTURO IN PROSTOR SAMA OMERZELA.

Interpelacijo je v obravnavo zboru predložila skupina 31 poslank in poslancev, s prvopodpisanim Jožetom Tankom.

Besedo dajem predstavniku predlagateljev mag. Andreju Vizjaku za obrazložitev interpelacije.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani, spoštovana predsednica Vlade, ministrica, ministri, kolegice in kolegi!

Pred menoj je relativno lahka naloga. Utemeljiti interpelacijo zoper ministra za infrastrukturo in prostor, ki si je v relativno kratkem času si nabral izjemno veliko očitkov, ki jih bom razdelil v štiri vsebinske sklope.

Prvič, zamolčanje in laži ministra za infrastrukturo gospoda Sama Omerzela, z dokumenti bomo to podkrepili. Drugič, nezakonito ravnanje ministra Omerzela. Tretjič, negospodarno ravnanje ministra Omerzela. Četrtič nespoštovanje sklepov vlade in priporočil Državnega zbora. V poslanskih skupinah, ki podpiramo interpelacijo, se zavedamo, da so sprva, ko so javno bili razkriti očitki zoper ministra, še posebej iz prve točke, laži in zamolčanja, da je ministrova usoda visela na nitki, ki pa se je kasneje odebelila in postala vrv, ko so zašli v težave tudi drugi ministri koalicije, gospod Jakič, gospoda Pikalo in še kdo. In

potem se je očitno koalicija odločila, da zaradi preživetja ohrani relativno visoko toleranco do ravnanj svojih članov vlade. In to je problem. Mislim, da je to problem za našo državo, in je prav, da o tem spregovorimo v tem parlamentu.

Še nekaj. Minister Stepišnik, ki je danes poslanec, je moral oditi, ker je vlada rekla, da bo spoštovala visoke standarde. Sedaj ko smo pravzaprav soočeni z relativno podobnimi ali s celo hujšimi očitki zoper ministra druge politične garniture, so ti standardi razvodeneli in se koalicija oklepa nadaljnje oblasti tudi za ceno javno izraženih očitkov, zgražanj in več kot utemeljenih argumentov.

Torej prvič, spoštovani, omenil sem težke besede, laži in zamolčanja, to je težka beseda in je ne bi izrekel, če ne bi bil vanjo stoprocentno prepričan tudi osebno. In jo bom tudi dokazal in argumentiral. Minister Omerzel je kot kandidat za ministra na zaslišanju pred Odborom Državnem zboru za infrastrukturo izjavil, da je opravil dva posla za državo, in sicer da je prejel 75 tisoč evrov v okviru Eureka in da je opravil posle vzdrževanja cestno-vremenskih postaj od leta 2008 dalje za Dars. Minister Omerzel je tudi ob kandidaturi jasno, citiram, povedal: "Ne bom podpisoval novih pogodb v primeru, da bom izbran za ministra." Dobesedna navedba. Še več. V odgovoru na interpelacijo je tudi povedal, da je takrat na hearingu, to se pravi ta dva posla, da je tudi javno razkril vsa obstoječa poslovna razmerja z družbo Dars. Se pravi, če prav razumemo, nedvoumno je ta posel glede vzdrževanja cestno- vremenskih postaj edini posel z Darsom. Pa ni res. Minister je zamolčal in tudi zavajal, da je že več let opravil dela za Dars, in sicer servis in letno umerjanje merilnikov slanosti. To niso cestno- vremenske postaje. Ta posel je želel opraviti tudi letos, pa mu je javno razkritje to preprečilo in bom kronološko z dokumenti to dokazoval v nadaljevanju.

Merilniki slanosti Sobo 20 Dars vsako leto umerja pred zimsko sezono, to se pravi, pošlje jih v servis in kalibracijo. To delo je preko naročilnice opravljalo doslej podjetje Lastinski, ki je zastopnik proizvajalca merilnikov Boschung Mecatronic. 8. oktobra 2013, lani oktobra torej, prejme Dars ponudbo podjetja Lastinski d. o. o. za umerjanje merilnikov slanosti. Nekaj dni kasneje oziroma konkretno 21. oktobra je Dars poslal na podlagi tega naročilnice podjetju Lastinski v umerjanje in servis. Vrednost te naročilnice brez DDV znaša 12 tisoč 624 evrov. Zanimivo. To je zelo pomemben dokument.

30. oktobra Andrej Vidmar, zaposlen kot skladiščnik pri Darsu v avtocestni bazi Ljubljana, Grič 54, podpiše izjavo s prilogami, da je prevzel 28 kosov merilnikov slanosti. Izjavi je priložen tudi podpisnik, kje so vse ti bili prevzeti. To se pravi, da je družba Lastinski šla po merilnike slanosti 30. oktobra 2013. Minister Omerzel je večkrat javno povedal, da je dobil naročilnico in potem je vse skupaj nemudoma vrnil nazaj. Pozabil je pa povedati, zamolčal in

lagal, da je 30. oktobra predstavnik podjetja šel na vse avtocestne postaje prevzet merilnike slanosti. Zakaj jih je šel prevzet? Zato, da jih bo umerjal. 22. 11. je prav tako skladiščnik Robi Erce na Darsu podpisal izjavo, da je prejel 14 kosov merilnikov slanosti nazaj. To se pravi, podjetje Lastinski je vrnilo merilnike slanosti. 3. 12. se šele po javnem razkritju podjetje Lastinski odpove nadaljnjemu delu. To se pravi, več kot očitno in jasno je, spoštovani gospodje, da je družba Lastinski še 30. 10. nameravala servisirati in kalibrirati merilnike, saj jih je prevzela na cestninskih postajah. Ni jih dobila poslana s strani Darsa, ampak jih je prevzela na cestninskih postajah. Šele po medijskih objavah se je gospod Omerzel premislil in nehal poslovati, skratka, povedal, da tega več poslej ne bo delal.

Vsak posel na podlagi nove naročilnice je nov posel. Jaz sem vesel, da nekateri zmigujete z glavami, kajti tega verjetno niste vedeli doslej, ker vas je zavajal. Vsak posel na podlagi naročilnice je nov posel. In minister se je ob nastopu zavezal, da njegovo podjetje ne bo sklevalo novih poslov. Kljub temu je prevzel 28 merilnikov v kalibriranje in servisiranje. Še huje. Če minister ne bi nameraval umerjati merilnikov slanosti in jih servisirati, bi verjetno to pravočasno, pred sezono sporočil Darsu, da bi lahko le-ta prenesel licenco na drugega oziroma da bi ta lahko dal drugemu to delati pred sezono. Danes še ni usposobljenih, ki bi lahko to delali namesto firme Lastinski, merilniki slanosti niso umerjeni in posledično so lahko naše ceste bodisi nevarne bodisi se Dars vede negospodarno, ker jih presoli. To so pa posledice tega ravnanja, da se je poslu odrekel šele na podlagi medijskih objav. Še enkrat poudarjam, na zaslišanju in v odgovoru na interpelacijo je minister ta posel povsem zamolčal, kljub temu da ga je izvajal in kljub temu da ga je nameraval izvajati tudi v letošnjem letu.

Drugi posel ministra Omerzela, ki ga je ob hearingu navedel. Rekel je, da je opravljal vzdrževanje cestno-vremenskih postaj za Dars. Pri tem pa je na hearingu 2. aprila tudi jasno povedal, da ne bo podpisoval novih pogodb, če bo izbran za ministra. Zdaj pa, spoštovani, nekaj kronologije o tem dogodku in nekaj dokumentov. 20. 10. Dars pošlje družbi Lastinski razpisno dokumentacijo za vzdrževanje vremenskih postaj s povabilom za ponudbo. Nakar 12.11. lani pošlje družba Lastinski ponudbo in hkrati s ponudbo sledi pogajanje. In tu, spoštovani, imam zapisnik o pogajanjih med predstavniki družbe Lastinski in predstavniki Darsa. To pogajanje je trajalo 20 minut. Izpogajali so se za znižanje cene reci in piši 0,6 %. Spoštovani, povejte mi, kako se lahko pogaja Dars, ki je bil takrat že pod plazom kritik ministra, in njegova uprava tudi, hkrati se pa pogaja s predstavniki njegove firme za ceno za vzdrževanje cestno-vremenskih postaj. Kako se lahko to pogaja? Ali ni to več kot očitno navzkrižje interesov? Je. Jaz

mislim, da je. To se pravi, 20 minut so potekala pogajanja, izpogajali so se za 0,6 %.

Naprej. Tukaj imamo izjavo o končni pogodbeni ceni. Kot sem povedal, je za 0,6 % nižja, kot je bila izhodiščna cena. Še podatki o podizvajalcih. Pooblastilo gospodu Mitji Vebru za zastopnika Lastinskega in posel je bil pripravljen za podpis. Medijske objave so preprečile sklenitev te pogodbe. Kljub temu da je minister rekel in lagal, da novih pogodb z Darsom ne bo podpisoval. Naredil je vse, da pride do nove pogodbe z Darsom. Pogajal se je, izpogajal se je, o tem so zapisniki, ki sem jih pokazal, vsem so lahko tudi na ogled. Posla zaradi objav na koncu ni sklenil. In sporočil je 5. 12., to se pravi en teden po medijskih objavah, da se tega ne gre več, ko so se verjetno zdilali in zmenili v okviru lastne stranke. Več kot očitno je, da je minister želel to pogodbo podpisati. O tem priča vsa kronologija dogodkov. In še nekaj. Če je podjetje Lastinski resno nameravalo prenesti posle na drugega, bi to storilo pravočasno, ne pa z odpovedjo 5. 12. Govorimo o vzdrževanju cestno-vremenskih postaj na avtocestah, ki so še kako pomembne zlasti v času zime. Še danes je veliko vprašanje, kako se ta posel vrši in ali se vrši tudi optimalno. Zdaj pa, zanimivo, to priča tudi o karakternih lastnostih gospoda Sama Omerzela, kako je Lastinski prišel do tega posla. To je zelo zanimivo. Do leta 2008 je vzdrževanje vremenskih postaj izvajalo z licenco podjetje Tames. Potem se je leta 2008 zgodila sprememba in je ta posel prevzel Lastinski. Lastinski si je pridobil avgusta tudi certifikat. In kdo je bil takrat zaposlen za to področje na Darsu? Gospod Anton Žagar. Gospod Anton Žagar je bil kasneje večkrat nagrajen za ta posel pa še za enega, ki ga bom omenil kasneje, saj ga je za nagrado minister predlagal za v. d. direktorja Direktorata za infrastrukturo. Vlada ga je tudi imenovala. Potem se je izkazalo, da je gospod Žagar ovaden, in da ga Dars celo ga toži zaradi javnega naročila z gasilskimi aparati v višini 2,9 milijonov evrov. Gospod Žagar postane svetovalec direktorja na Slovenskih železnicah zopet v portfelju ministra Omerzela. Jaz ne vem, če je kaj drugega možno imenovati klientelizem, je to. To se pravi, človek, ki na eni strani omogoči podjetju, da prevzame posel v družbi Dars, dobi za nagrado funkcije, ko ta, ki je pridobil posel, postane minister. Prva pogodba v tem poslu je zelo zanimiva. Prva pogodba je bila podpisana 26. 11. In jo imam tukaj. Prva pogodba med Darsom in podjetjem Lastinski. To je prva pogodba, ki je podpisana in ima zanimive določbe. Notri piše, da je pogodbeni cena 171 tisoč evrov 825, pogodbeni rok 15 mesecev in začne veljati od veljavnosti pogodbe. Veljavnost pogodbe je takrat, ko je podpisana. In to pogodbo, mimogrede, je podpisal sam minister Omerzel. Poglejte, zanimivo, manj kot en mesec dni kasneje, to se pravi 19. 12., sledi prvi račun iz te pogodbe. Prvi račun pa je kar za sedem mesecev za nazaj izstavljen. Iz tega računa je razvidno, da je obračunanih 7 mesečnih

pavšalov v višini 33 tisoč 250 evrov brez davka. To se pravi, on je manj kot mesec dni po sklenitvi pogodbe izdal račun za 7 mesečnih pavšalov. To so papirji, spoštovani, jaz si ne izmišljujem. To so dokumenti, ki pričajo o tem. Kdo od nas bi danes izdal račun za sedem mesecev za nazaj in preživel kot funkcionar, me zanima. In kako sta začela sodelovati gospod Žagar in gospod Omerzel? Zanimivo je, kot sem povedal da je podjetje Lastinski začelo vzdrževati cestno-vremenske postaje in ta posel prevzelo od podjetja Tames. Človek bi mislil, da bo ugodnejša ponudba na novo, kot je bila stara. To se pravi, da je to racionalna zadeva, pri čemer je minister Omerzel s pogodbo vpeljal in z računi tudi, ki pričajo kasneje, čisto eno novost, mesečni pavšal, ki je bil v začetku 4 tisoč 750 evrov na mesec. To se pravi, zaračunaval je mesečni pavšal, ki ga prej ni bilo. Podjetje Tames ga ni poznalo. In to je izstavljal in fakturiral Darsu. Mesečni pavšal. Ne glede kaj naredijo – mesečni pavšal. In tudi cena intervencij podjetja Lastinski je bila vsaj za 50 % dražja od podjetja Tames. Tako pride do posla podjetja Lastinski. Ampak še en posel je. Verjetno mediji niso poročali o tem ali pač, pa sem to preslišal, je pa seveda zelo zanimiv posel, ko govorimo o podjetju Lastinski. Je pa to prvi posel z Darsom, ki ga je tudi zamolčal, je bil pa sicer enkratni. Ta je pa zanimiv. Leta 2008, točno 29. 2. pošlje podjetje Lastinski ponudbo Darsu za izdelavo študije o upravičenosti uporabe ploščatih kablov pri izvedbi električnih inštalacij v predorih oziroma drugih objektih s specifičnimi zahtevami. Zopet gospod Anton Žagar to prejme in izda, ne morete verjeti, nekaj dni kasneje, 3. 3. 2008, naročilnico podjetju Lastinski d. o. o. v vrednosti 33 tisoč evrov za izdelavo študije upravičenosti uporabe ploščatih kablov pri izvedbi električnih inštalacij v predorih oziroma drugih objektih s specifičnimi zahtevami. To pričajo ti dokumenti. Sledi pogodba, tudi ta je tu, ki je sklenjena, podpisal jo je gospod Omerzel, 1. 8. 2008, ki ima znesek 34 tisoč 620, izdelava študije upravičenosti uporabe ploščatih kablov pri izvedbi električnih inštalacij v predoru. Po analizi Darsa je ta študija, ki je bila opravljena, prevod prospektov, ki so jo zaračunali v vrednosti 34 tisoč evrov, povsem neuporabna za Dars, nikoli je niso uporabili in je bil torej več kot očitno posel, ki je bil med gospodom Žagarjem in podjetjem vnaprej dogovorjen. Se ve točno in jasno s kakšnim namenom.

Spoštovani, vse te stvari je gospod zamolčal in tudi lagal, da ni imel drugih poslov z Darsom, na hearingu pred matičnim delovnim telesom. Jaz ne poznam vaših internih sestankov, ki ste jih imeli, kaj je vse tam povedal, ampak vse to, kar je tu napisano, je podkrepjeno z dokumenti, ki sem jih pravkar citiral.

Drugo, kar gospodu Omerzelu očitamo, sedaj prehajam na drug sklop, čeprav se ti sklopi nekako prepletajo, je nezakonito ravnanje

gospoda Omerzela. Očitamo mu kršitev petega odstavka 35. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, ki ga je minister kršil s tem, ker v enem mesecu po nastopu funkcije na Ministrstvo za infrastrukturo in prostor ni posredoval podatkov o podjetju Lastinski inženiring d. o. o., katerega izključni lastnik je. V roku, določenim v zakonu, ni posredoval naziva matične številke in sedeža subjekta, s katerim je minister povezan oziroma za ta subjekt veljajo omejitve poslovanja. Zakon je minister kršil s tem, ko ni poskrbel za to, da bi Ministrstvo za infrastrukturo in prostor, katerega odgovorna oseba je, kot organ, v katerem minister opravlja funkcijo, v 15 dneh Komisiji za preprečevanje korupcije posredoval seznam subjektov, s katerim je minister povezan oziroma za ta subjekt veljajo omejitve poslovanja. Ministru za infrastrukturo očitamo kršitev Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, neposredno kršitev zakona. Minister se v svojem odgovoru na interpelacijo izgovarja, da je šlo za prekršek, nevedenje, nepoznavanje predpisov, da ni nič narobe naredil, ker je kršil zakon. To je cel tekst na strani in pol tega odgovora. In, spoštovani, če en minister smatra kršitev zakona, ki govori o korupciji, o integriteti, kot en neznaten prekršek – v kakšni državi živimo? Zakon o Slovenskem državnem holdingu, polovica tega zakona govori o integriteti, o preprečevanju korupcije, o ne vem še o čem. Tukaj pa en funkcionar, ki je posredoval to svoje stališče do očitne kršitve, saj tega pa ni mogel zamolčati. Tukaj pač ne gre, če nisi, nisi nekaj naredil. To imenuje kot neka stvar, ki se pač zgodi tistim, ki veliko delajo, potem je seveda to en problem, ki je v naši družbi rezultiral v to, da imamo ne nazadnje tudi tako nizek rating, ko govorimo o integriteti in korupciji.

Vse izjave ministra potrjujejo, da minister ni posredoval podatkov Ministrstvu za infrastrukturo in prostor o podjetjih, s katerim so on in njegovi ožji družinski člani povezani oziroma za katere skladno s 35. členom Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije veljajo omejitve poslovanja. Posledično prav tako minister ni poskrbel za to, da bi Ministrstvo za infrastrukturo in prostor kot organ, v katerem minister opravlja funkcijo, v 15 dneh Komisiji za preprečevanje korupcije posredovalo seznam podjetij, s katerimi so on in ožji družinski člani povezani in za te veljajo omejitve poslovanja.

Druga konkretna kršitev zakona. Očitamo mu kršitev določb Zakona o javnih uslužbencih in podzakonskih aktih, izdanih na njegovi podlagi, ker minister več kot 8 mesecev ni sprožil natečajnega postopka za direktorsko mesto generalnega direktorja Geodetske uprave in dopustil, da organ v sestavi več kot 6 mesecev vodi predstojnik po pooblastilu, in sicer v času, ko ima ta organ izjemno zahtevno nalogo obračunavanja in določitve zneskov davka na nepremičnine in vseh opravil, ki so s tem povezana, tudi pošiljanje informativnih izračunov in podobno.

Zakon o javnih uslužbencih v devetem odstavku 83. člena med drugim določa, da v času od sprožitve natečajnega postopka do imenovanja novega uradnika na položaj iz drugega odstavka 82. člena lahko brez javnega natečaja največ 6 mesecev naloge na tem področju opravlja vršilec dolžnosti. To pomeni, da minister za infrastrukturo ni sprožil natečajnega postopka za imenovanje direktorja Gursa, niti ni predlagal Vladi imenovanje vršilca dolžnosti za čas do imenovanja direktorja, v skladu z javnim natečajem, kar bi bil dolžan storiti že davno. Gospod Aleš Seliškar, ki opravlja to nalogo, je funkcijo vodenja organa v sestavi Ministrstva za infrastrukturo in prostor opravljal samo na podlagi pooblastila ministra, in to več kot 8 mesecev, kar predstavlja grobo kršitev zakona.

Spoštovani! Nadaljeval bi s področjem, ki je relativno obsežno in se nanaša na negospodarno ravnanje ministra Omerzela in teh elementov je kar nekaj. Enega oziroma dva smo navedli v interpelaciji. Ministru Omerzelu očitamo oškodovanje davkoplačevalcev, ki ga je minister storil s tem, ko je pri izbiri ponudnika v postopku oddaje javnega naročila po odprtem postopku z naslovom Izdelava in dobava registrskih tablic za motorna in priklopna vozila izbral ponudnika, katerega ponudba je bila dvakrat višja od konkurenčne ponudbe. Davkoplačevalci bodo zato plačevali višjo ceno za te storitve oziroma te izdelke. In za kaj je šlo? V postopku javnega naročila je minister za infrastrukturo oziroma so na ministrstvu prejeli dve ponudbi, minister pa je kot najugodnejšega ponudnika izbral Kik, d. d., in sicer za ceno slabih 13 milijonov evrov oziroma točno 12 milijonov 951 tisoč 753 evrov, brez DDV. Oddana je bila tudi skupna ponudba nemškega podjetja in podjetja, registriranega v Ljubljani, ki pa je bila nepravilna in je bila izločena. Vrednost te ponudbe je bila 6 milijonov 500. Minister je med dvema prejetima ponudbama za izdelavo registrskih tablic izbral 2-krat dražjo ponudbo, to je tisto v višini slabih 13 milijonov evrov. Zelo zanimivo je, da je minister večkrat tudi javno povedal, tudi na poslansko vprašanje poslanca Zvonka Černača, da ni in se je distanciral od sklenitve tega posla, čeprav je jasno, da je sklep o izbiri minister podpisal 31. 7. 2013. Minister je tudi razlagal, da je tako v bistvu pocenil projekt. Še nekaj, kar se tiče elektronskega cestninjenja je minister poleti dejal, pa pustimo to elektronsko cestninjenje, želim povedati glede teh registrskih tablic. V takšnem primeru bi vsak gospodaren minister, ko dobi ponudbo, ki je dvakrat dražja od neke ponudbe, ki je zaradi nekih formalnosti neustrezna, najmanj kar je ponovil razpis in stremel k temu, da dobi cenejšo ponudbo. Minister Omerzel je izbral "prvo pa v drvo" pravimo, najdražjo ponudbo, 13 milijonov evrov, kljub temu da je razpolagal s papirji, da bi lahko ta posel nekdo naredil tudi pol ceneje, pa je bila zaradi formalnosti ta ponudba neustrezna.

Drugo negospodarno ravnanje, ki ga bodo davkoplačevalci še bolj občutili, se nanaša na TEŠ 6, na Termoelektrarno Šoštanj. Jaz ne bom na dolgo in široko razlagal o tem, kajti o tem smo že veliko tega povedali, vendar bi strnil naše očitke v nekaj alinej. Prvič. S poroštveno pogodbo in z zakonom o poroštvu, o najetju posojil v višini 440 milijonov evrov za kreditiranje tega projekta, so bili določeni tudi pogoji za ta projekt. Eden izmed ključnih pogojev je bil omejitev investicije navzgor na dobro milijardo in 300 milijonov evrov. Minister je tudi na hearingih zatrjeval, da bo treba to spoštovati in pogodbeno ceno kar se da znižati. Nekaj mesecev po tem je bil minister brez enega verodostojnega, potrjenega, sprejetega, recenziranega dokumenta prepričan, da bo ta investicija za 130 milijonov dražja. Čim minister da takšno informacijo tistim, ki so pripeti na ta projekt, je prosti lov za teh 130 milijonov evrov. Namesto da bi minister s svojimi ravnanji povzročil, da se ta projekt poceni, vidimo, da se da, danes imamo kar nekaj primerov, da se zaradi nižjih gradbenih del da kak projekt poceniti, se je ta projekt zopet napihnil in zrastel. In kaj je lepšega za vse tiste, ki so na te seske pripeti, in tiste, ki še niso, če minister javno pove, da je prepričan, da bo ta investicija dražja, kot je s poroštvenim zakonom in pogoji, ki so bili v tem parlamentu dani, bila omejena. S tem je po moji oceni ravnal zelo negospodarno in dejansko povzročil, da ta investicija tudi bo dražja. In vprašanje je, za koliko. To bomo izvedeli, ko bo narejena, saj še noben dokument ni sprejet. Še huje. Vlada se je s to problematiko večkrat na sejah seznanjala in je tudi sprejela ustrezne sklepe, ki jih minister za infrastrukturo ni izvršil. Najbolj mu zamerimo neizvršitev dveh sklepov in priporočil potem kasneje parlamenta. To je to, da ni storil vse, da bi to investicijo omejil v skladu s poroštvenim zakonom in poroštveno pogodbo. In drugo, zelo s tem povezano, da ni naredil niti ene aktivnosti, da bi ugotovil nezakonito ravnanje vodstev, vseh organov, tudi nadzornih organov Termoelektrarne Šoštanj in Holdinga Slovenske elektrarne. Nasprotno. Gospod Milan Medved, ki je dolgoletni direktor Premogovnika Velenje, še danes sedi na tem položaju, kljub temu da vsi polemizirajo z njim, da za 2,25 evrov za gigajoul, ne bo mogel kopati premoga v Premogovniku Velenje. To se pravi, nič ni narejenega na podlagi teh sklepov, ki bi pripeljal odgovorne za slabo voden projekt, negospodarno voden projekt pred obličje roke pravice, če temu lahko tako rečem.

Pri tem negospodarnem ravnanju bi verjetno lahko našteval, pa to bom v razpravi, tudi njegov mačehovski odnos do vzdrževanja cestne infrastrukture. To, da minister ni vztrajal pri sredstvih za nujno vzdrževanje mostov in cest v tej državi ob proračunski diskusiji in je poslal v proračunsko obravnavo dokument, ki evidentno kaže na to, da bodo ceste zaprte, mostovi zaprti, da bo izmenični promet, je milo

rečeno negospodarno in nedostojno od prometnega ministra.

Drugo negospodarno ravnanje, samo še eno takšno. Termoelektrarna Trbovlje, energetska lokacija v Zasavju, s katero so se vsi doslej trudili, da iz nje nekaj nastane, tudi minister je na hearingih zelo jasno povedal, da bo naredil vse, da bo tam nekaj nastalo in se razvilo, je pravzaprav v takšni situaciji, da bodo jutri zaprli. Kar se tiče povezave z RTH so pravzaprav že postopki prenehanja delovnega razmerja sproženi. Nič ni narejenega, spoštovani, tudi opustitev dolžnih ravnanj je v tem primeru izjemno negospodarno ravnanje.

Jaz se bom ob tem navezal tudi na nepodelitev in nespoštovanje dogovora o sodelovanju štirih koalicijskih strank. V tem dogovoru je zelo malo konkretnih zavez oziroma obljub, ampak nekaj smo jih pa našli. In dve, ki ju bom naštel, sodita v resor ministrstva za infrastrukturo, pa nista bili izvršeni, pa sta zelo konkretni. Prva taka zaveza je, da bo v nekaj mesecih po nastopu koalicije podpisana koncesijska pogodba za izgradnjo srednje Save. Podpisana koncesijska pogodba še danes ni, pa je že 10, 11 mesecev od nastopa vlade Alenke Bratušek. Še danes ni te koncesijske pogodbe. Dela se škoda, projekt stoji. Nobena prejšnja vlada, spoštovana premierka, se ni zavezala, da bo v štirih mesecih po nastopu podpisala to pogodbo. Vaša se je, vendar tega ni spoštovala. Nobena prej pa se ni zavezala konkretno za rok.

Druga stvar, ki je tudi konkretna. V dogovoru o sodelovanju političnih strank ste zapisali, da boste v treh mesecih ali štirih mesecih, to bi moralo biti do poletja lani narejeno, znižali ceno električne energije za 10 % za industrijski odjem. Koliko se je znižala cena električne energije za industrijski odjem? Sigurno ne za to ceno, pa tudi za polovico ne te vrednosti, kot ste obljubili, kar sodi v resor ministra Omerzela.

Spoštovani! Dotaknil bi se še ene, po moji oceni zelo problematične, zadeve, ki jo je gospod minister sprožil v zadnjih dneh oziroma v zadnjih tednih. Minister Omerzel je evidentno zavajal poslance Državnega zbora, lagal poslancem, lagal dobesedno, na 30. nujni seji Odbora za infrastrukturo in prostor dne 21. 1. 2014. Sam sem bil, spoštovani, tam udeležen in kaj takega še sam nisem od ministra doživel, pa sem četrti mandat v parlamentu. Pa bom zelo kronološko in z magnetogramom podkrepljeno to potrdil. Iz magnetograma te 30. nujne seje Odbora za infrastrukturo in prostor je razvidno, da je na mojo pobudo, da Ministrstvo za infrastrukturo in prostor predloži Državnemu zboru poročilo Državnega pravobranilstva glede izvršitve 7. sklepa Vlade, ki je bil sprejet na Vladi 15. 7. 2013, ki se glasi: "Državno pravobranilstvo v sodelovanju z Ministrstvom za infrastrukturo in prostor ter Ministrstvom za finance v roku 3 mesecev pripravi poročilo o zakonitosti ravnanj organov HSE in TEŠ." To je Vlada sprejela. In dva dni kasneje je parlament tudi soglašal in dal priporočila Vladi. Minister je

povedal, navajam dobesedno, da "je v postopku pridobivanja vseh dovoljenj, da gre lahko s tem gradivom, poročilom torej naprej, in zaradi občutljivosti postopka je s strani pravobranilstva nam bilo svetovano," zdaj to dobesedno citiram, "nam bilo svetovano, da v tem trenutku še ne gremo s poročilom v javnost, v trenutku, ko bomo imeli pozitivno mnenje s strani pravobranilstva, pa ne vidim absolutno nobene težave, da to poročilo tudi objavimo." Minister Omerzel je še povedal, da nobene težave ni, da se to vsem tudi predstavi v trenutku, ko bo Državno pravobranilstvo dalo zeleno luč, da se to lahko zgodi. Torej "določene postopke je treba spoštovati" – ne vem, katere postopke, tega ni povedal – "jaz kot minister jih spoštujem, in v trenutku, ko bo Državno pravobranilstvo dalo zeleno luč, da to poročilo lahko gre naprej, bo tudi šlo naprej." Se pravi, da več kot očitno minister – ker smo predlagali, da bi to poročilo dobili – pravi, da tega poročila ne moremo dobiti, ker ni za objavo. Ne vem, ali ni dostopno poslancem Državnega zbora neko poročilo pravobranilstva, ki naj bi govorilo – poslušajte! – o zakonitostih ravnanj organov HSE in TEŠ v primeru izgradnje 6. bloka Termoelektrarne Šoštanj. Smo mislili, kaj je v tem poročilu, ampak minister pravi, da v tem poročilu ni nič kaj obremenjujočega. Seveda je več kot jasno, da tako poročilo je dostopno javnosti in tudi poslancem, ne glede na to, če bi nosilo kakšno stopnjo zaupnosti. Potem dva dni kasneje, torej 23. 1. 2013, je Državno pravobranilstvo na zahtevo treh članov Komisije Državnega zbora za nadzor javnih financ predložilo Komisiji Državnega zbora za nadzor javnih financ dopis s 3. 10. z naslovom Projekt ureditve nadomestnega bloka TEŠ 6 – odgovori na vprašanja. Pravobranilstvo je na vprašanja, ki so bila zastavljena šele septembra lani, kljub temu da je bil sklep Vlade sprejet in je dal tri mesece časa, da odgovorijo glede zakonitosti ravnanj organov, torej šele septembra je naslovilo na pravobranilstvo vprašanja, ki pa se sploh niso nanašala na zakonitost ravnanj organov HSE in TEŠ, temveč na možnosti izpodbijanja pogodbe med TEŠ in Alstomom. In so v ta namen postavili tudi nekaj vprašanj. Iz dokumenta, ki smo ga potem tudi dobili, izhaja, da ne nosi nobene stopnje zaupnosti, nadalje izhaja, da je bilo pripravljeno že oktobra lani. In minister je lagal na Odboru, da je v postopku pridobivanja in da bo to lahko nam sporočil naprej. Spoštovane poslanke in poslanci, kako lahko takemu ministru še kdajkoli karkoli verjamemo, kar bo nam zatrdil v tem parlamentu? Kako mu lahko kaj verjamemo? Jaz mu ne verjamem nič več. Pa ne samo zaradi tega, ker je zamlčal stvar in hearingu, to se kar kopiči. Kako bomo jutri sedeli na seji odbora, kjer bo zopet nekaj povedal, pa bomo morali vse to, kar bo povedal, preverjati preko drugih inštitucij. Ali tak človek, spoštovane kolegice in kolegi, zasluži, da je minister slovenske vlade? Jaz sem prepričan, da ne. Tak človek, ki ne zna ločiti med tem, kar je

javna funkcija najodgovornejšega ali pa, bi rekel, najbolj pomembna javna funkcija izvršilne veje oblasti, kot je minister te vlade, in hkrati posli z državo na istem področju. Minister je evidentno hotel, pa so ga mediji k temu prepričali in potem pritiski koalicije, ko so bile te medijske objave objavljene, ko je minister pravzaprav zaradi teh pritiskov odstopil od teh poslov, hotel jih je pa narediti. In na koncu je rekel, da se je odpovedal tega posla, pri čemer je pa javno zatrjeval in na hearingu zatrjeval, da ne bo sklepal novih pogodb. Minister je hearingu zamočal posel glede merilnikov slanosti. Ni povedal o tem nič. Rekel je, da ko je dobil naročilnico, jo je vrnil. Prvič, minilo je več kot mesec dni od prejetja in vrnitve naročilnice, ko so jo poslali nazaj. Naročilnico je prejel oktobra, merilnike je prevzel novembra, naročilnico z dopisom, da tega ne bo delal, je pa vrnil decembra. Poglejte, to so dokumenti. Lahko jih pogledate. Z veseljem vam jih pokažem. Tak minister, ki ne loči, kaj je opravljanje javne funkcije in kaj je zasebni posel, po moji oceni ne more biti minister. Veste, kaj je še hujša posledica tega? Da zaradi tega, ker je hotel ta posel pridobiti, pa se mu je tik pred sklenitvijo izjalovil, tega Dars ne more sedaj početi. Ne more umerjati merilnikov slanosti, nihče tega ne dela. V zimskem času, danes, ko imamo sneg na cesti, imamo neumerjene in neservisirane merilnike slanosti, ker se v tem času to pač ni moglo prenesti na drugega. Za vse tiste, ki dvomite v to, bi veljalo povprašati Dars, kako danes to počne. To bi bilo res zelo dobro. To je ena stvar. Druga stvar. Vremenske postaje. Za vremenske postaje je gospod Omerzel naredil vse, da bi prišel do posla, in na koncu ni prišel, ker so ga preprečile javne objave in verjetno vaši ultimati. Kako je s prenosom in kdo tu danes dela je veliko vprašanje. Svet strojev z nekaj zaposlenimi, kamor naj bi to prešlo, je veliko vprašanje, kako je s tem. Ne gre samo za to, da je želel posel pridobiti. Tudi Dars je pustil na suhem, po domače povedano, da se ni mogel pravočasno pripraviti na novega izvajalca teh poslov.

Spoštovani! Jaz tu notri ne bom zahajal še na eno področje, to bo v razpravi velikokrat slišano, to je področje avtošol. Je zelo zanimivo, kdo je postal sedaj direktor te agencije, ko je bil razrešen gospod Franc Pojbič, in je minister javno zanikal, da je bil že sredi lanskega leta obvešččen o težavah in o postopkih, ki potekajo in da od takrat naprej ni naredil praktično nič. Gospod Žlender je zaradi tega tudi odstopil. Sedaj je prevzel vajeti zvezd partijski oziroma Zaresov kader, ki ima zelo zelo sprejemljivo strankarsko izkaznico in je seveda pravi, da lahko to počne. In, mimogrede, dobivamo cele kupice anonimk pa tudi podpisanih pisem o koliziji interesov med tem gospodom, konkretno Velovim in njegovimi poslovnimi dejavnostmi do sedaj.

Gospe in gospodje, jaz menim, da bi sedanja koalicija morala imeti vsaj take, če ne višje standarde in ničelno toleranco do

koruptivnih ravnanj, to se pravi, vsaj takšne ali višje, kot jih je imela v primeru ministra Stepišnika. Minister Stepišnik je bil odstavljen, čeprav je dal sam odstop, to je bil pač osamljen primer. Če bi bili takrat z ministrom Stepišnikom še v paketu gospod Omerzel ali gospod Pikalo ali gospod Jakič, bi verjetno preživel gospod Stepišnik. Jaz sem prepričan. Tako pa, ker ste bil edini na udaru, vas je Pozitivna Slovenija reskirala. Jaz sem pravzaprav vesel, da je Pozitivna Slovenija imela načelno držo nekaj tednov po izbruhu teh afer, vendar ko so se pojavile še druge, ste se za ceno ohranitve koalicije odločili, da boste to pokrili. Pokrili boste ta ravnanja gospoda Omerzela in njegove firme in vseh teh, ki so s tem povezani, tudi gospoda Žagarja. Pokrili boste verjetno tudi ostale, ki bodo verjetno na tapeti v prihodnjih dneh. Samo veste, spoštovani, opozicija je v zadregi. Pa veste zakaj? Ker mi enostavno ne utegnemo tako hitro pisati interpelacij, kolikor hitro vi sproducirate afere. Mi tega pač ne zmoremo in tudi poslovniški roki so takšni, da če danes naredimo interpelacijo, bo obravnavana šele čez dva, tri mesece. Aktualna bi pa bila verjetno čez štirinajst dni. In spoštovani, retorično vprašanje. Če bi bila interpelacija zoper gospoda Omerzela koncem lanskega leta, ali bi preživel? Odgovorite si sami. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Odgovor ministra za infrastrukturo in prostor Sama Omerzela na interpelacijo ste prejeli z dopisom 9. 1. 2014.

Ta hip pa dajem besedo predsednici Vlade mag. Alenki Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Najlepša hvala. Spoštovane poslanke in poslanci!

Sem vesela, da se je v roku ene ure uspela tudi opozicija sestaviti in prisostvuje seji Državnega zbora, ker na začetku smo bili bolj ali manj sami. Danes že tretjič v tem mandatu odgovarjamo na očitke o delu enega izmed naših ministrov. Tako kot vedno bomo na vaše očitke tudi tokrat, kot že dvakrat do sedaj, odgovorili vsebinsko in utemeljeno. Česar pa na žalost ne moremo reči za besede, vrednostne ocene in obtožbe, ki sestavljajo vloženo interpelacijo.

Ministru za infrastrukturo in prostor Samu Omerzelu predlagateljice pod točko 1 in 2 med drugim očitata kršitev 35. člena Zakona o integriteti in prepričevanju korupcije, ker je kot minister sicer prijavil svoje premoženje KPK, ni pa njegovo ministrstvo dodatno predložilo podatkov z naslova omejitve poslovanja. Jaz sem prepričana, da bo minister v tem delu razložil kako in kaj. Sem pa zelo vesela, gospod Vizjak, da bomo od danes naprej vsi imeli enake standarde, tudi kar se tiče KPK, ker do nedavnega je bil gospod Klemenčič, ki je na čelu KPK, sovražnik številka 1 v tej državi, ko smo poslušali besede, ki so prihajale iz vaše stranke, tako da me to posebej veseli. Na predstavitev

pred pristojnim odborom je minister Omerzel jasno povedal, katero podjetje ima v lasti in s čim se to podjetje ukvarja. Še več. Javno je razkril obstoječa poslovna razmerja z družbo Dars in pridobljeno vlogo za evropski projekt Eureka. Na tem mestu je tudi obljubil, da svojega poslovanja z Dars, čeprav ga k temu ne zavezuje noben zakon, kar je potrdila tudi KPK, ne bo širil. Pričakovali bi, da bo s tem zgodbe konec, a ste se jo odločili nadaljevati z interpelacijo. In to, kar ste danes povedali, gospod Vizjak, je še posebej zanimivo. 29. 2. 2008 naj bi bila podpisana neka sporna pogodba, prva pogodba Darsa s podjetjem, ki je v lasti zdajšnjega ministra. Jaz upam, da veste, kdo je bil takrat minister, odgovoren za ta del, kdo je takrat vodil vlado. Kdo je podpisal pogodbe, vam bom zdaj povedala: gospod Nemeč, gospod Rigler. Jaz mislim, da vse te ljudi dobro poznate, ker je bil nadzorni svet imenovan pod vašo vlado in člani uprave, ki so to podpisovali, prav tako pod to isto vašo vlado. In če je s tem kaj narobe, bi pričakovala, da ukrepate. In ne tako, da stojimo tukaj in to razlagamo, ampak če je s tem poslom kaj narobe, postopajte tako, kot se v odgovornih državah ali pa odgovornih družbah to dela. Imamo organe, ki bodo ugotovili, ali je ta posel bil tak, kot je treba ali ne. Ampak ne zvrčati tega na vlado Alenke Bratušek, ampak pogledajte, kdo je takrat delal. Minister je bil pa Radovan Žerjav, mimogrede. Jaz sem prepričana, da bo tudi v tem delu minister Omerzel ponovno pojasnil vse okoliščine ter odgovoril na vsa vprašanja in očitke. Sama pa naj tukaj dodam le še to, da mora vsak, preden sodi o zakonitosti in etičnosti drugih, v tem primeru ministra Omerzela, najprej počistiti pred lastnik pragom. Glede očitkov v interpelaciji, ki so vezani na kadrovske zadeve, bi želela povedati samo nekaj. Direktor Gursa gospod Aleš Seliškar je bil imenovan na to mesto po pooblastilu ministra Černača, sedi tam zadaj vaših klopi. Svoje zahtevno delo opravlja vestno in odgovorno, zaupane pa so mu bile ključne prioritete naloge te vlade, med katerimi je zlasti priprava in uvedba dokončna prava vrednotenja nepremičnin. Zato je iskanje politične odgovornosti ministra Omerzela zaradi morebitnih procesnih napak povsem neumestna in neutemeljena.

Nekaj besed moram nameniti tudi aferi avtošole, ki ste jo med drugimi uporabili in vključili v interpelacijo, in menim, da za to ni nobene osnove. Dejstvo je, da smo v tej zadevi zabredli precej globoko in obsežno, saj so vpleteni ljudje iz stroke nadzornih organov in več tisoč naših državljanov, kar je za mene osebno šokantno in sramotno. Minister Omerzel pa je ukrepal tako, kot je edino pravilno in nujno. Žal bi tako moral ukrepati že kdo pred njim, pa se to na žalost ni zgodilo.

Naj se na koncu dotaknem tudi projekta TEŠ 6, o katerem poslanci in poslanke pravzaprav razpravljate že ves teden. Predlagatelji

interpelacije v očitkih, povezanih s TEŠ 6, poudarjate, da za nastalo situacijo ni odgovorna ta vlada, torej tudi minister Omerzel ne, niti nobena vlada do sedaj. Terjate neposredno odgovornost vpletenih posameznikov, čeprav so v preteklosti o tem odločali tudi nekateri ministri, ki so bili hkrati na čelu oziroma so člani nadzornega sveta lastnika HSE. 27. 6. 2008 je bila podpisana osnovna pogodba. Kdo je bil takrat minister, odgovoren za energetiko? Gospod Vizjak. Če sem prav sledila Odboru za infrastrukturo, ki je potekal prejšnji teden, je trenutni direktor HSE gospod Košorok javno povedal, da se je vedelo, ko se je osnovna pogodba podpisovala, da cena na koncu ne bo takšna. Jaz upam, da bomo skupaj ugotovili odgovornosti za te stvari. Odločitev, kako naprej s TEŠ, ni enostavna, in ne sme biti politična. Upam, da se s tem vsi strinjamo. To, kar očitno ministru, vzeti si dan, dva več za premislek, ni ministrova napaka, temveč prej njegova preudarnost in odgovornost, hkrati pa jasno izražena tendenca, da želi kot resorni minister speljati investicijo v pravo smer.

Ministrstvo za infrastrukturo se je v naši vladi izkazalo za enega izmed ključnih ministrstev, ki se vsakodnevno spopada z izjemno velikimi in kompleksnimi težavami in projekti, in za to vsekakor ni kriv minister Omerzel, ki ni povzročil sam afere v avtošolah, ni sam oslabil prometne infrastrukture in se ni sam odločil za projekt TEŠ 6. Na žalost je v tem obdobju prišlo na dan vse preveč napak preteklosti in če ga lahko okrivimo česa, ga lahko okrivimo tega, da vseh omenjenih problemov ni pometel pod preprogo kot nekateri njegovi predhodniki, temveč se z njimi spopada. Korak za korakom in ob podpori celotne vlade bodo ukrepi, ki jih sprejemamo na ministrstvu, pokazali rezultate. Iskreno upam, da boste v nadaljevanju dovolili ministru Omerzelu, da tudi sam odgovori na zapisane očitke in prepričana sem, da bo to storil uspešno. Mojo podporo ima.

Že ob interpelaciji ministra Viranta pa sem vas prosila, kolege iz opozicije, da nam pustite delati. Ministri in ministrice naše vlade imajo izjemno pomembne naloge in če mislite, da se čutijo in čutimo bolj odgovorne strankarskim interesom opozicije kot našim državljanom, se krepko motite. Želimo delati dobro, dobro za Slovenijo in naše državljane. In to velja za vse ministrice in ministre naše Vlade. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala predsednici.

Besedo dajem ministru Samu Omerzelu za obrazložitev pisnega odgovora. Pred tem želi postopkovno gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovana predsednica Vlade in ministri in nervozni poslanci koalicije!

Kar zadeva te očitke predsednice Vlade, spoštovani predsednik, mislim, da niso

bili na mestu. Opozicijski poslanci se kompletiramo in pridemo v dvorano mnogo prej, kot se sestavi Vlada Republike Slovenije. Dva meseca deluje ta vlada brez ključnih dveh ministrov, potrebne so reforme, pa ne morejo storiti nič.

Je pa eno vprašanje, na katerega bi morala predsednica Vlade odgovoriti, pa ne odgovori. V koalicijski pogodbi imate zapisano, da se boste borili proti gospodarskemu kriminalu in korupciji. Tudi v novem predlogu koalicijske pogodbe, vsaj tistem, ki je dostopen, je to napisano, in to še bolj izrecno. Tudi v Zakonu o Slovenskem državnem holdingu, ki je v vladnem postopku, imate tretjino zakona posvečeno integriteti in preprečevanju korupcije. O tem danes kljub tem očitkom predsednica Vlade ni spregovorila niti besede. Očitki, o katerih govorimo, se nanašajo na integriteto funkcionarja, ministra Republike Slovenije. In integriteta velja tudi za čas pred nastopom funkcije. Žal, gospa spoštovana predsednica Vlade, in mislim, da bi na to tudi gospod predsednik Državnega zbora moral opozoriti, ni bilo tem dejanjem posvečeno v nastopu predsednice Vlade niti besede. Obračunava s poslansko skupino in zgodovino, ne govori pa o dejstvih, ki so pomembni za to sejo, to točko dnevnega reda ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Kakšen bo vaš postopkovni predlog, gospod Tanko?

JOŽE TANKO (PS SDS): ... gospod predsednik, predlagam, da tudi ostale, tudi ministra, ki bo za njo nastopil, usmerite na točko dnevnega reda in na očitke, ki so se zgodili, ne pa o letih 2007 in 2007. Mi govorimo o dogodkih, ki so povezani z delom funkcionarja, konkretnega funkcionarja, ki je stril očitana dejanja in ne vsem ostalim.

Predlagam, da opozorite predsednico Vlade, ker ni govorila v skladu s točko dnevnega reda in ne o očitkih, ki so povezani s točkami dnevnega reda. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Predsednica Vlade je imela uvodno besedo. V nadaljevanju ne bo imela več besede. Glede vsebine interpelacije pa mislim, da moramo vendarle razumeti, da je vsebina interpelacije veliko širša, kot pa če govorimo o amandmaju, kjer nam poslovník zelo jasno govori, da lahko razlagamo in razpravljamo točno o tisti vsebini. Verjamem, da bo danes v razpravi v okviru interpelacije še veliko pogledov, tudi v zgodovino, pa upam, da tudi v prihodnost, in to je nekako sestavni del razprave v okviru interpelacije.

Gospod Samo Omerzel, imate besedo za obrazložitev pisnega odgovora.

SAMO OMERZEL: Spoštovana predsednica, hvala. Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovane poslanke in poslanci, spoštovani

kolegi iz Vlade, lepo pozdravljeni na moji prvi interpelaciji.

Ta moja interpelacija je sestavljena iz šestih točk, šest točk brez realne osnove, očitki brez vsebine. Predsednica se je kar nekajkrat dotaknila ključnih delov, tudi sam sem se naučil na prejšnji seji odbora, pa na seji v Državnem zboru, da kakorkoli ponavljamo, kakorkoli dajemo vsebino na mizo, kolikokrat ponovimo, enostavno opozicija tega ne želi slišati. A to je sestavni del, tega se moramo navaditi. Ključno je, da tisti, ki želijo slišati vsebino, pa jo slišijo.

Pa pojdimo kar po vseh šestih točkah moje interpelacije. Pri prvi točki se mi očita kršitev Zakona o integriteti in tistega, kar je povezano s podjetjem v moji lasti Lastinski inženiring. Velikokrat se pojavlja manipulacija v medijih, še danes zjutraj na radiu sem ponovno slišal to manipulacijo, da nisem prijavil svojega premoženja KPK. Spoštovane poslanke in poslanci, to ne drži. Jaz sem vse svoje premoženje prijavil KPK. KPK mi je poslal navodila, kaj vse moram izpolniti, in jaz sem to vestno izpolnil. In še enkrat poudarjam, v prijavi mojega premoženja KPK je tudi moj 100-odstotni delež v mojem podjetju Lastinski inženiring.

Ko govorimo o predstavitvi mene kot kandidata za ministra, sem jaz na tisti dan jasno povedal, da sem lastnik podjetja Lastinski inženiring. Še več. Povedal sem tudi, da je moj starejši brat lastnik podjetja Lastinski Pak. Zakaj to govorim? Pri vsebini in integriteti funkcionarja je ključna vsebina. In jaz kot funkcionar sem zavezan, da prijavim podjetja v svoji lasti in v lasti družinskih članov. Jaz, ne da nisem ničesar skrival, jaz sem na dan, ko sem se vam predstavil, povedal, katera podjetja so v moji lasti in katero podjetje je v lasti mojega brata. Želim poudariti to, da nikoli nisem imel namena česa skrivati. Še več, nasprotno, jaz sem ponosen, da sem lastnik tega podjetja, ustvaril sem ga iz nič. Ko sem šel študirat v Ljubljano sem šel v enih kavbojkih in vse, kar sem v življenju naredil, sem naredil s poštenim delom in trudom. Jaz sem ponosen, da sem lastnik tega podjetja, in bom kjerkoli to tudi povedal, in prepričan sem, da s tem ni nič narobe.

Ko govorimo o omejitvah poslovanja funkcionarja, drži, da jaz nisem obvestil ministrstva, to je res, nisem ga obvestil zato, ker nisem vedel, da poleg tega, da prijavim KPK-ju, moram obvestiti tudi ministrstvo. V trenutku, ko sem vedel, da moram to narediti, sem to tudi storil. Tisto, kar je ključno pri vsej tej zgodbi in kar opozicija nikakor ne želi slišati, vedno se vračajo na birokratske zgodbe, je sama vsebina. Ko govorimo o sami vsebini, jaz sem povedal, katera podjetja so v čigavi lasti, in tisto, kar je ključno, sama vsebina, ko govorim o integriteti, govori o tem, da ima podjetje v lasti funkcionarja omejitve poslovanja z ministrstvom. Moje podjetje ali podjetje mojega brata nikoli ni poslovalo z mojim ministrstvom in zagotavljam

vam tudi, da nikoli ne bo poslovalo z mojim ministrstvom.

Ko gremo na drugo točko, kjer se mi očita, da sem zavajal javnost, ravno tako govorimo in se vračamo v preteklost, posle, ki sem jih jaz kot podjetnik opravljal s podjetjem Dars, seveda zopet vse brez vsebine, in očitki, ki letijo na ne vem kakšne manipulacije pri tem poslu. Predsednica je zelo jasno povedala, kdo je bil takrat na oblasti, ko sem jaz to pogodbo podpisal, katera opcija je bila v nadzornih svetih in kdo je bil v upravah Darsa. Tudi gospod Žagar, ki se ga omenja, on ni bil podpisnik te pogodbe. Podpisniki so bili predsednik uprave in član uprave. Ko pa govorimo o pravnoformalnem delu, če pogledamo dejstva in pa vsebino, prvi aspekt, ki ga imamo, je pravnoformalen. Tu je bil senat KPK popolnoma jasen. Nobenega zakona ne bi kršil, če bi moje podjetje nadaljevalo delo z družbo Dars. Pa vam bom pokazal dokument in odgovor KPK in prebral dikcijo, ki jo je KPK zapisal. "Dars je subjekt z lastno pravno subjektiviteto in v svojih vrstah nima funkcionarjev, zaradi česar se določbe ZIntPK o omejitvah poslovanja za ta subjekt ne uporabljajo." Torej KPK je bil popolnoma jasen. Jaz kot funkcionar in moje podjetje bi lahko normalno poslovalo naprej z Darsom in s tem ne bi kršil nobenega zakona.

Potem pa pojdemo naprej na obljube. V očitku interpelacije in tudi v odgovorih, ki jih piše, gospod Vizjak se sklicuje na magnetogram, vendar seveda tistega dela, ki njemu ne odgovarja, ne navaja, ga ne citira. Jaz, ko sem se vam predstavil kot kandidat za ministra, sem jasno povedal, da ne bom širil poslovanja z Darsom. Ničesar nisem skrival. In to je bila moja obljuba, da ne bom širil poslovanja z Darsom. Spoštovane poslanke in poslanci, tisto, kar je Lastinski opravljal za Dars leta 2008 in naprej, dokler nisem jaz postal minister, identične posle smo opravljali tudi leta 2013, ko sem že bil minister. Vsebinsko enega dodatnega dela nismo opravljali, in o tem dajmo govoriti. Vsebinsko smo tisto, kar se je delalo prej, delali tudi zdaj. Obsega poslovanja nismo širili, in to je bila moja obljuba. Je pa seveda eno ključnih vprašanj, ki se je postavilo, tudi kar nekaj med vami mi je postavilo vprašanje, zakaj sem se potem odpovedal temu poslu, zakaj sem se odločil, če pa je pravnoformalna senat KPK jasno poudaril in povedal, da bi jaz ta posel lahko normalno opravljal naprej, se opravičujem, moje podjetje, ne jaz. Jaz sem bil pred odločitvijo, ali delati naprej ali moje podjetje dela naprej z Darsom ali pa to prekinemo. Glede na medijske očitke in pritiske, sem jaz ocenil, da če želim dalje delati kot minister nemoteno, brez medijskih pritiskov, da se temu poslu odpovem. Pomemben segment pri tej moji odločitvi so bili tudi moji poštene nameni in moja kredibilnost. Na eni strani imamo pravnoformalno potrditev, da s tem ni nič narobe in da jaz lahko normalno delam naprej, na drugi strani pa imamo Dars, katerega resorni minister sem. Jaz sem se

odločil, da zaradi svoje kredibilnosti in da dokažem svoje poštene namene, se tudi temu poslu odpovem. In tisto, kar je pomembno poudariti, jaz sem se temu poslu odpovedal, moje podjetje se je temu poslu odpovedalo za vse večne čase. Torej tudi jaz, ko več ne bom minister, nikoli več tega posla za Dars ne bomo delali. Da smo mislili resno, smo pristopili k vračilu licence Boschungu. Boschung Mecatronic je renomirano mednarodno podjetje iz Švice. Mi smo bili za to podjetje regionalni ekskluzivni zastopnik vsa ta leta. Ko smo se odločili, da tega posla več ne bomo delali, smo odgovorno sporočili principalu, da jim vračamo to licenco in da jih prosimo, da najdejo novo podjetje, ki bo nosilec te licence za Slovenijo. Kar nekaj namigovanj se zopet tu s strani opozicije vleče, da je to novo podjetje povezano z mano in ne vem kaj. Čista laž, čista manipulacija. Boschung iz Švice je zelo veliko podjetje, lahko si pogledate na internetnih straneh, je tisti, ki določa pravila igre, in oni so tisti, ki se odločijo komu bodo licenco dali, ne Lastinski. Oni so se odločili, komu bodo to licenco predali. S tem, ko smo mi licenco vrnili, jaz mislim, da smo dokazali, kako resno mislimo, da z Darsom več ne bomo poslovali. Na drugi strani smo pa obljubili našemu principalu, ker je bilo razočaranje, da tega mi več ne bomo delali, veliko, da pa bomo vse znanje, vse, kar bo potrebno podpore podjetju, ki bo prevzelo licenco, brezplačno prenesli na njih. Novo podjetje bo imelo kompleten transfer know-howa s podjetja Lastinski in nikakršnih dvomov ni, da bodo oni lahko tudi uspešno naprej opravili to delo. Pa še enkrat poudarjam, kompleten prenos znanja bomo mi opravili za njih brezplačno.

Ko gremo na 3. točko, kjer se mi očita kršitev določb Zakona o javnih uslužbencih v zvezi z neimenovanjem direktorja Geodetske uprave Republike Slovenije, zopet pridemo na področje, kjer se opozicija ne ukvarja z vsebino, ampak poskušajo na birokratski način pokazati, kako sem jaz kot minister nekaj naredil narobe. Ampak zelo zanimivo je, da sploh niso v stanju preveriti dejstev, kaj zapišejo v točke interpelacije, da bi imele neko realno osnovo. Očitajo mi, da sem imenoval po pooblastilu direktorja Geodetske uprave. 28. 2. 2013 je tega direktorja po pooblastilu imenoval njihov minister gospod Zvonko Černač, in ne minister Omerzel. In če gremo naprej pogledat dejstva, 15. 4. 2013, spoštovane poslanke in poslanci, to je manj kot dva tedna po tem, ko sem nastopil funkcijo ministra, sem jaz predlagal uradniškemu svetu uvedbo natečajnega postopka. Tudi tega niso bili sposobni preveriti. 14. 5. je uradniški svet imenoval posebno natečajno komisijo in postopek je stekel. Objava javnega natečaja je bila izvršena 19. 12. Če pogledamo te datume – kje sem jaz kot minister naredil kakšno napako? Razen tega, da je gospod Černač gospoda Seliškarja imenoval oziroma po pooblastilu postavil na to pozicijo. Da pa ne bo nikakršnega dvoma, gospod Seliškar korektno opravlja svojo

zahtevno nalogo, in to, kar imamo sedaj izzivov pri davku na nepremičnine, ni nobenega dvoma glede njegovega dela. Ampak to, kar se meni očita, je čisto brez osnove.

Pri 4. točki govorimo o zavajanju javnosti v zvezi s stanjem v avtošolah. Spoštovane poslanke in poslanci, zopet ena manipulacija in operiranje brez vsebine, da ne bom uporabil kakšne težje besede, ki jo opozicija tako z lahkoto uporablja. Laž je izredno težka beseda, vendar brez težav z njo operirajo, ker se ne zavedajo dimenzije te besede. Glede stanja v avtošolah se strinjam, da je to sramotna situacija za Slovenijo. In do trenutka, dokler jaz za to nisem vedel, bi bil pripravljen priseči, da kaj takšnega v Sloveniji ni možno. Verjamem, da se vsi strinjamo, da je to situacija, ki se je nikakor v Sloveniji ne bi smeli dovoliti. Vendar če gremo pogledat dejstva pri samih dogodkih v avtošolah, poglejmo očitek, da sem jaz za to od ne vem kdaj vedel, in da bi moral prej ukrepati. Prvo informacijo glede stanja v avtošolah sem jaz kot minister dobil nekaj dni pred tiskovno konferenco, ki smo jo usklajevali s Policijo. Tiskovna konferenca je bila 12. 11. 2013. Nekaj dni prej sem jaz dobil prvo informacijo o nepravilnostih v avtošolah. Da bi seveda zagotovil in jasno dokazal, da je tako, smo podrobno pregledali vse primopredajne zapisnike na našem ministrstvu. Prvi primopredajni zapisnik je bil med gospodom Černačem in gospodom Maherjem. Naslednji primopredajni zapisnik je bil med gospodom Maherjem in menoj. V nobenem od teh zapisnikov z eno besedo niso omenjene nepravilnosti v avtošolah. Ene besede, enega stavka ni v tem primopredajnem zapisniku. Gospod Černač, ko je delal primopredajo, ni z nobeno besedo omenil nepravilnosti v avtošolah. Še več. Gremo naprej. Primopredajni zapisnik med prejšnjim direktorjem direktorata in direktorjem direktorata pozneje, v tem primopredajnem zapisniku ponovno z eno besedo nikjer ni zavedeno karkoli o nepravilnostih v avtošolah. In še več, pojdemo naprej. Agencija za varnost v prometu, ki je bila najbližje vsem tem dogajanjem, primopredajni zapisnik med prejšnjim direktorjem gospodom Pojbičem in poznejšim direktorjem – z eno besedo v primopredajnem zapisniku niso omenjene nepravilnosti v avtošolah. Spoštovane poslanke in poslanci, potem se meni očita, da sem jaz to prej vedel in da nisem ukrepal. Ampak pustimo zdaj zgodovino, jaz mislim, da je popolnoma jasno, v zapisnikih nikjer in nikoli ni bilo omenjeno. V trenutku, ko sem jaz izvedel za nepravilnosti v avtošolah, sem pa ukrepal. Izvedli smo nadzor nad vsemi agencijami, ne samo nad Agencijo za varnost v prometu, izvedli smo nadzor nad direktoratom. Moram reči, da pri reševanju problematike smo imeli izredno koordinirano dobro sodelovanje med ministrstvi, Ministrstvo za infrastrukturo in prostor, Ministrstvo za notranje zadeve, Ministrstvo za pravosodje, koordinirana akcija, res celotna

ekipa je oddelala izredno delo in resni rezultati so bili v zelo hitrem času tukaj. Na tiskovni konferenci že 17. 1. 2014, torej 12. 11. tiskovna konferenca, kjer smo izvedeli, moja ekipa na ministrstvu, za nepravilnosti, 17. 1. predstavljamo rezultate, kaj smo dognali in kako naprej. Pa nekaj strani glede tega, kaj vse je bilo dognano. Mi smo na tiskovni konferenci zelo podrobno predstavili rezultate nepravilnosti, ki so se dogajale v avtošolah, vendar samo en izsek iz tega, ki je izredno zanimiv.

Leta 2010 nič strokovnih nadzorov, leta 2011 nič strokovnih nadzorov, leta 2012 10 strokovnih nadzorov. Torej ta ista opozicija, ki je bila takrat na oblasti, je izvedla v celotni vertikalni direktorata in Agencije za varnost 10 strokovnih nadzorov. V letu 2013 smo izvedli 66 strokovnih nadzorov in tudi zahtevali, da gre Računsko sodišče v ponovno presojo delovanja Agencije za varnost v cestnem prometu.

Na tej strani samo grafično želim prikazati takojšnje ukrepe za odpravo ugotovljenih nepravilnosti. Predvsem vam to vsebino želim pokazati s tega aspekta, da se vidi, kako vsebinsko pristopamo k problematiki, ki je nastajala v preteklosti in da napake iz preteklosti rešujemo, popravljamo in delamo na tem, da bo v bodočnosti malce drugače. Na tej strani imate vse ukrepe za takojšnje odpravljanje ugotovljenih nepravilnosti, na naslednji strani pa to, kar bomo naredili za naprej na tem področju, da se podobne situacije več ne bodo dogajale. Na eni strani imamo spremembo zakonodaje, torej odpravili bomo vse tiste pomanjkljivosti v zakonu, ki so bile in so dopuščale te nepravilnosti, ki so se dogajale, in na drugi strani je tisto, kar je še bolj pomembno in sem jaz pri reševanju vseh problemov najbolj zadovoljen, našli smo pot, kako naprej, pripravili rešitve, sistemske rešitve, kako bomo uredili to področje, ne samo zakonodajo, ampak smo tudi postavili sistem predvsem v smeri digitalizacije in sledljivosti vseh dogodkov, da se ti dogodki in takšne podobne nepravilnosti v bodočnosti ne bodo več dogajale.

Pri 5. točki se mi očita ignoriranje sklepov Državnega zbora, vse, kar je povezano s Termoelektrarno Šoštanj oziroma investicijo v 6. blok. Spoštovane poslanke in poslanci! Sedeli smo na Odboru za infrastrukturo, na izredni seji v Državnem zboru, dva dni smo obravnavali to problematiko. Sam danes že četrti dan prebivam v Državnem zboru in upam, da ne govorim preveč, da ne boste preveč besed v teh dneh slišali od mene, ampak priporočilo, ki ga je dal Državni zbor, smo mi še kako resno vzeli. Nobenega dvoma ni, da se absolutno zavedamo resnosti investicije v 6. blok, vpliva na skupino Holding Slovenskih elektrarn in tudi na slovensko energetiko. Zelo resno smo pristopili k reševanju problematike. Zopet govorimo o dogodkih in odločitvah, ki so se sprejele v preteklosti, ki jih mora reševati ta vlada in to ministrstvo. In ta ista opozicija, ki je sprejemala ključne odločitve, meni očita in me interpelira na

točki, kjer jaz dejansko popravljam napake in napačne odločitve te iste ekipe, ki me zdaj za to interpelira. Jaz ne vem, katero besedo bi za to uporabil, ampak absurdnost te interpelacije in teh točk gre res čez vse meje. Verjamem, da tudi glede na zaključek seje, to, kar trdim, kako vestno in resno smo pristopili k reševanju problematike pri investiciji v 6. blok, na vsebini, ki je bila predstavljena, da je bilo jasno, da tega problema niti slučajno ne podcenjujemo. Naredili smo pregled vseh ključnih dogodkov, tisto, kar je še bolj pomembno, trenutno stanje, zatečeno stanje pri tej investiciji smo predstavili tako vam kot Sloveniji. Jaz si upam trditi, da prvič korektno, pošteno in popolnoma odkrito, brez sprenevedanja in potvarjanja števil in prikazovanja tistega, kar bi si vi kot poslanci in javnost želeli videti. Še več. Na tej točki si jaz kot resorni minister upam trditi, da pri tako resni investiciji, kot je Termoelektrarna Šoštanj, mora tudi resorni minister uporabiti vse svoje kompetence, znanje in tudi pristojnosti. Jaz si absolutno ne želim, da bi se kot minister ukvarjal s projektnim vodenjem, vendar pri tako pomembnih projektih, ko govorimo o milijardnih investicijah, ko govorimo o milijardah, je pa resorni minister tisti, ki mora svoje znanje in kompetence uporabiti tudi na tem področju, da prepozna investicijske načrte, da prepozna pomanjkljivosti investicijskih načrtov in na to tudi opozori. Tak minister, ki tega ni sposoben narediti – in tega v preteklosti ministri niso bili sposobni narediti, to danes stanje investicije dokazuje, tak minister si ne zasluži, da je minister. Minister je tisti, ki mora priti pred vas in vas opozoriti na rizike in nevarnosti pri investicijah, ki so tako pomembne in tako močno vpete v to državo in v posamezne resorje. Pri sami investiciji v 6. blok ne samo, da smo podrobno predstavili trenutno stanje, tudi predlagali smo usmeritve in kako naprej, in to na zelo jasnih dejstvih, na številkah, na tem, kar je danes zatečeno stanje. Predstavili smo številke in na osnovi teh števil tudi predlagali, kako je treba to investicijo peljati naprej.

Glede na samo zgodovino, jaz sem že nekajkrat ponovil, da se v resnici z zgodovino nerad ukvarjam, a določene zgodbe, določene investicije, ki imajo tako močan vpliv na celotno državo, kot jo ima 6. blok, je vseeno potrebno, da tudi zgodovinska dejstva pogledamo, še posebej danes, ko me ta opozicija interpelira na investiciji v 6. blok, pa sem iz tiste tabele potegnil samo nekaj ključnih odločitev. Leta 2006 je bilo izdano energetska dovoljenje za 600 megavatov. Takrat je bil pristojni resorni minister gospod Vizjak, in zanimivo, gospod Vizjak je bil tudi predsednik nadzornega sveta Holdinga Slovenskih elektrarn.

Naslednji ključni dogodek. Leta 2008 podpis pogodbe med TEŠ in Alstomom. Ponovno resorni minister gospod Andrej Vizjak. In poglejmo še zadnji ključni akt, ključni dogodek, ki je povezan s poroštvom, 30. 11. 2012, ponovno je bila ta opozicija, ki danes

mene interpelira, na oblasti, in ta opozicija je bila takrat v vladi in oni so bili tisti, z resornim ministrom gospodom Černačem, ki so dali podporo na famoznih 1,3 milijarde evrov, ne da bi bili odgovorni, kompetentni in nam predstavili rizike in neskladnosti iz NIP5, pomanjkljivosti, zaradi katerih ste bili zavedeni.

6. točka očitkov interpelacije. Tudi izredno zanimiva točka. Tu se mi očita, da sem izbral dražjega ponudnika. Točka je povezana z registrskimi tablicami, torej izvajalcem za registrske tablice. Ponovno, to pa moram reči, da so pa v absurdnosti te interpelacije premagali sami sebe. Pa poglejmo dejstva, zakaj to govorim. Pripravo razpisa za registrske tablice in razpisnih pogojev je peljal takrat resorni minister gospod Zvonko Černač. Objava razpisa se je ravno tako zgodila pod takratnim resornim ministrom gospodom Zvonkom Černačem. Torej jaz kot resorni minister nisem imel absolutno nobenega vpliva na potek, kako se je pripravljala dokumentacija, kakšni pogoji so se postavljali, ker me takrat tam ni bilo. Torej je ta ista opozicija o tem odločala, ki danes za to točko interpelira mene. Oni so določili pogoje in objavili razpis. Ampak pojdimo naprej, proces je teklen naprej. Pri samem zbiranju ponudb, prispeli sta dve ponudbi, od katerih je ena bila nepopolna, pa ne govorimo o birokratskih napakah. Zelo dobro vemo, da danes Zakon o javnih naročilih v neključnih delih razpisa dovoljuje dopolnitev tiste dokumentacije, ki ni popolna, v ključnih pa to ni dovoljeno, ker bi to vplivalo pozneje na odločitve. In prispeli sta dve ponudbi. Podjetje Kig iz Slovenije in podjetje Utsch iz Nemčije. Ponudba podjetja Utsch iz Nemčije je bila nepopolna, in tu vas prosim, da ste pozorni, ves čas se manipulira in zopet operira z ministrom. Na ministrstvu je komisija, ki se ukvarja z razpisno dokumentacijo, ne minister. Vsaj pri meni je tako. Če so za časa njihovih vlad tako počeli, potem naj se vprašajo, kaj so počeli. Pri meni kot ministru vse, kar je povezano z razpisi, počnejo komisije, ki so sestavljene iz kompetentnih ljudi, za vsako področje. In sem prepričan, da zelo dobro vedo, kaj počnejo. Ta komisija, ko je preverila obe ponudbi, je ugotovila, da ena ponudba ni popolna, zato je predlagala, da se zaključi pogodba z podjetjem, ki je izpolnilo vse pogoje iz razpisa. Pa se zopet ne bom spuščal v podrobnosti in pogoje razpisa, ki so bili definirani za časa gospoda Černača.

Na to odločitev se je pritožilo podjetje Utsch iz Nemčije in odločitev je romala na Državno revizijsko komisijo. Spoštovane poslanke in poslanci, Državna revizijska komisija je na trinajstih straneh potrdila odločitev komisije iz Ministrstva za infrastrukturo in prostor. Kdo sem jaz kot resorni minister, in kdo je komisija na ministrstvu, da bo izpodbijala odločitev Državne revizijske komisije, lepo vas prosim! In to opozicija zahteva od mene.

Gremo naprej. Ne glede na to, cene, ki so prispele, sem kot resorni minister želel tudi

vedeti, ali teh 12,9 milijona je korektna številka, ali so cene primerljive s tem, kar imamo v tujini. In to raziskavo smo tudi naredili paralelno ko je Državna revizijska komisija analizirala pritožbo enega od ponudnikov. In vam bom pokazal tabelo, kjer imamo primerljive cene. Cene smo preračunali na registrsko tablico. Če pogledamo ponudbo, ki smo jo dobili od slovenskega podjetja Kig, je cena 18,64 evra na tablico. V Avstriji je ta cena 18 evrov, v Belgiji 20 evrov, v Italiji med 40 in 44 evrov, v Nemčiji 25 evrov, na Nizozemskem 74 evrov, v Švici 40 in na Švedskem 20 evrov. Ko pogledamo vse te številke ponudnikov po Evropi, vidimo, da je ta ponudba v teh mejah oziroma celo cenejša, kot so ostali ponudniki po Evropi. Torej tudi s tega aspekta sem jaz, glede na odločitev Državne revizijske komisije, popolnoma miren, da lahko to pogodbo podpišemo in smo jo podpisali in da lahko to podjetje izvaja te dejavnosti, te storitve za Republiko Slovenijo.

Ena zelo zanimiva obtožba in usmeritev v tej interpelaciji, ki jo je spisala opozicija. Opozicija mi v tej interpelaciji očita, da bi se moral kot minister odločiti in razveljaviti ta razpis in ga ponovljati. Spoštovane poslanke in poslanci, jaz ne vem, ali je to namerno ali je to iz neznanja, ampak ta opozicija od mene zahteva, da ravnam nezakonito. Če želim nek razpis razveljaviti, potem moram imeti za to resne argumente, mora biti neka pravna osnova, zakaj lahko to naredim. Jaz ne morem reči, spoštovani ponudniki, razpis, ki ga je ministrstvo objavilo, veste, v resnici smo se malce hecali, vi ste sicer dali ponudbe, se trudili in resna sredstva vložili v to, da ste profesionalno pripravili ponudbe, mi smo se pa hecali in bomo kar tako po dolgem in počez razveljavljali razpise. Jaz vam garantiram, da če bi nekaj takega naredil, bi nas z vso pravico ponudnik tožil in zelo velika verjetnost je, da bi to tožbo tudi dobil. Hkrati pa bi jaz kot minister ravnal nezakonito. In to je tisto, kar ta opozicija – kakšne usmeritve daje in kaj si želijo od mene.

Spoštovane poslanke in poslanci! Pri vseh točkah interpelacije in pri vseh medijskih pritiskih ter zavajanjih v javnosti, uporabljanja zelo težkih besed, ki se jih opozicija ne zaveda, kakšno težo imajo, laži in podobno, se seveda postavlja ključno vprašanje, in to vprašanje mi je postavilo kar nekaj kolegov iz te vlade, največ pa mojih prijateljev: "Samo, zakaj vztrajaš? Poglej, kaj počnejo, kakšna krivica, koliko nekorektnosti, kako nizki udarci izpod vsakega nivoja, zakaj vztrajaš na tej poti?" Saj, to je res eno pomembnejših vprašanj pri tej moji celotni zgodbi. Ko sem se odločil, da grem na to pot, da postanem minister, sem se odločil zaradi tega, ker sem že takrat videl, da se marsikaj v tej državi ne pelje tako, kot bi se moralo. Ko sem postal minister in ko sem se zakopal malce globlje v probleme iz preteklosti, sem videl, da tudi približno nisem vedel, koliko napak se je v preteklosti dogajalo, koliko stvari se je pometalo pod preprogo in koliko stvari je treba urediti.

Ampak nič hudega. Sam sem bil v življenju vedno tako narejen, da sem imel rad multidisciplinarne posle, takšno je to ministrstvo, in moram reči, da kljub vsem težavam in mukam, kar se samega dela in vsebine dela tiče, uživam v tem delu. Imam rad to delo in živim za to ministrstvo 24 ur na dan. Tisto, kar je dodatno breme in kjer nam opozicija poskuša na vse mogoče in nemogoče načine metati polena pod noge, da bi bili manj uspešni pri svojem delu, ta del je malce manj prijeten, ampak tudi to ne bo bistveno vplivalo na moje delo. Ves ta čas teh medijskih napadov name s strani opozicije, kar se tiče dela na ministrstvu, je le-to potekalo nemoteno naprej, samo kakšno nočno uro več sem porabil za to, da sem si pripravil materiale in dejstva, vsebino za očitke, ki se navajajo v tej interpelaciji, pa seveda v celotni zgodbi pred to interpelacijo, kjer je bila opozicija izredno aktivna pri svojih destruktivnih potezah, kako preprečiti, da bi kaj dobrega naredili za to državo.

Če pogledamo vsebino. Kot minister sem si zadal nekaj vsebinskih, kot sam ocenjujem, zelo pomembnih področij za državo v prihodnje. Ko sem nastopil to funkcijo, je bilo eno od glavnih spoznanj področje, pa ne samo energetike, tudi na ostalih direktoratih mojega ministrstva energetika v preteklosti nikoli do danes ni imela enotne strategije. V tej državi energetika ni imela nekoga, ki bi povezoval vse, tako tiste na fosilna goriva, ko govorimo o proizvodnji, tako tiste iz obnovljivih virov, iz nuklearnih virov, prenosnih sistemov, da bi imeli enkrat enotno strategijo, kam želi sektor energetike v tej državi naprej. To je eno ključnih področij dela, ki sem si ga kot minister zastavil. Moram reči, da danes na ministrstvu, ne samo na Direktoratu za energijo, ampak tudi na ostalih direktoratih, imamo izredno dobro ekipo, ekipo, ki je kompetentna, ki ima znanje in predvsem energijo, da nekaj spremenimo v tej državi in da zadeve gredo v pravi smeri, da se postavi strategija in da potem, ne glede na to, kdo bo prihajal za nami, enkrat Slovenija sledi temu vektorju, ne da imamo za posamezen segment vektorja v različno smer in tacamo na istem mestu, v resnici pa bi morali slediti dolgoročni strategiji, kje je ta deželna na posameznih področjih in kje tudi Slovenija dolgoročno vidi sebe v tej Evropi, v tej skupni domovini Evropi. Na področju same energetike smo z ekipo na Direktoratu za energijo pripravili usmeritve in pa ključne temelje energetskega koncepta Slovenije. Ta energetski koncept Slovenije je v fazi, da ga najprej predstavimo na vladi, potem koaliciji, deloma v strokovnih krogih, kjer smo se posvetovali in zbirali ključne podatke, je naletel na izreden odziv. Jaz osebno in moja ekipa na ministrstvu smo prepričani, da je to tista zgodba, ki jo je ta Slovenija na področju energetike potrebovala. Vse bazirana na dejstvih in številkah in vsa strategija se dela na osnovi števil – ne na pamet ali pa po občutku – in delamo strategijo, kje bo slovenska energetika 2020, kje bo 2050. Tisto, kar je pomembno, je,

da dejansko smo prepoznali, kje so ključne prednosti slovenske energetike in kaj bodo potrebe. Pri energetskem konceptu Slovenije je ključno, da gradimo celotno strategijo iz potreb, ki jih bo slovensko gospodarstvo imelo, na katero bo treba odgovoriti in kar bo morala slovenska energetika zagotoviti. S tem energetskim konceptom sem prepričan, da bomo popolnoma pomladili slovensko energetiko, jo zapeljali v pravo smer, in to bo tisti pravi temelj tudi za razvoj gospodarstva v Sloveniji, in to bo tisti pravi temelj tudi za ustvarjanje novega dela, ne delovnih mest. Govorimo o delu, to je tisto, o čemer moramo govoriti. Delo je tisto, ki bo generiralo razvoj in napredek v tej državi. Seveda jaz verjamem, da se vsi zavedamo, da je zdrava, močna energetika v resnici kardio-sistem tega gospodarstva. Za to bomo poskrbeli in z energetskim konceptom bo šla ta zgodba naprej. Naslednje področje, kjer smo ravno tako prepoznali ključne usmeritve in pa strategijo, ki je bila ne dovolj dodelana na področju infrastrukture in transporta. Slovenija ima izredno strateško lego, kar se tiče križanja prometnih poti, peti tako imenovani sredozemski koridor in deseti koridor se sekata v Sloveniji. Mi smo to prepoznali kot strateško izredno pomembno prednost Slovenije. Z dodatno infrastrukturo logističnega centra bomo tej infrastrukturi in prometu v Sloveniji dali izredno pomembno vlogo. In zopet govorimo o generiranju novega dela. Tisto, kar je ključno, torej peti koridor, investicije se izvajajo v tem letu, predvsem tisti del, ki je povezan z investicijami in črpanjem evropskih sredstev, se investira 360 milijonov evrov, na interoperabilnosti dodatnih 140 milijonov evrov, torej govorimo skoraj o pol milijarde evrov investicij v to infrastrukturo. Ti projekti so v teku. Deseti koridor, ki je bil zanemarjen v preteklosti predvsem zaradi balkanskih vojn, je izgubil na svojem pomenu. Jaz sem v tem svojem času oddelal sestanke tako z nemškim ministrom za transport, s hrvaškim, srbskim, makedonskim in tudi s turškim ministrom, povezava Istanbul–München, deseti koridor, ki je pomembna za Slovenijo, je izredno pozitivno sprejeta v vseh teh državah. Vsi ministri so mi dali podporo, da gremo s skupnimi močmi k oživiljanju tega koridorja. S tako pomembnim križiščem, s prepoznavanjem te strateške prednosti bo Slovenija enkrat za vselej tudi na tem področju strateško postavila cilje in temelje za transport in to infrastrukturo. In tisto, kar je pomembno, mene kot ministra ne bo več na tej poziciji, da bodo tisti, ki bo prišli za mano, prepoznali to prednost na osnovi argumentov in peljali to strategijo naprej. Ne pa, da jo z vsako vlado menjamo in se obračamo enkrat naprej enkrat nazaj. Pri ureditvi prostora in gradnje objektov, ena od prvih stvari izpod preproge so bile tako imenovane črne gradnje, ena od prvih problematik s katerimi sem se srečal kot resorni minister, odgovoren tudi za prostor in takrat so

bili zopet medijski pritiski z vseh strani, da dajmo na hitro eno gasilsko akcijo pripraviti in poskušati to problematiko rešiti. Mi smo se odločili z ekipo na ministrstvu, z zelo dobro strokovno ekipo, da bomo tudi k temu problemu pristopili strokovno in sistemsko. Ne z gašenjem, pa da bo nekdo, ki bo prišel na mojo pozicijo, spet reševal isto problematiko. Odločili smo se, da postavimo sistem, da bo ta problematika in da bo to področje urejeno enkrat za vselej. Kakor da bomo naslednje štiri mandate tukaj. Na področju urejanja prostora in gradnje objektov smo pripravili celoten koncept, ga predstavili na vladi, vlada ga je potrdila. Moram reči, da je bil odziv izredno pozitiven. Smo pa kot pri vsem reševanju problematike sistemsko pristopali na eni strani k prenovi celotnega procesa urejanja prostora in gradnje objektov, vse gre v smeri digitalizacije in predvsem skrajšanja postopka. Nedopustno je, da v tej državi sprejemamo in tudi do 10 let rabimo za državne prostorske načrte, da bomo na drugi strani tudi ustvarili okolje, ki bo prijazno do domačih in tujih investitorjev, da ko bo prišel investitor, da bo imel vse informacije zbrane na eni točki, da bo točno vedel, kje je dovoljeno kaj graditi, kakšen objekt se v kakšen prostor lahko umesti, in na drugi strani, da bo te informacije dobil na enem mestu, da bo na enem mestu tudi vedel, katera soglasja rabi in kakšni so riziki pri njegovi investiciji. Na drugi strani, ko gledamo prenavo samega procesa, tisto, kar je pomembno še bolj s stališča te države, da bomo s tem, ko bomo vse podatke imeli zbrane na enem mestu, združene vse registre v tej državi, tudi mi kot država in pristojne institucije imeli orodje, imeli možnost spremljati, kaj se pri samih investicijah izvaja in ali je bilo vse urejeno in investirano, zgrajeno skladno s tem, kakšna je bila tudi začetna dokumentacija. Na drugi strani pa ko govorimo o sistemskem urejanju, imamo na eni strani sam proces, kako se izvaja celoten postopek, na drugi strani pa imamo zakonodajo. In tudi z zakonodajo smo predvideli in pripravili konkretne terminske plane, celotno sistemsko prenavo zakonodaje, tako da bo na drugi strani zakonodaja kot orodje sledila samemu procesu izvajanja umeščanja v prostor in gradnje objektov.

Že prej sem se dotaknil projektnega vodenja. Jaz kot minister si želim, da se dolgoročno ne bom ukvarjal s projektnim vodenjem, to ni naloga ministra, vsekakor pa zaradi zatečenega stanja in kar nekaj težav, pometenih pod preprogo, iz preteklosti se moram tudi na to področje spuščati. Vsekakor sem dolgoročno prepričan, da prihajajo projekti, v katere se bo moral vključevati tudi minister s svojim znanjem in kompetencami. TEŠ je definitivno eden od takšnih projektov. Ko govorimo o tako obsežnih, tako zahtevnih investicijah, ki imajo tako velik vpliv na državo, takrat tudi resorni minister mora uporabiti svoje znanje, takrat tudi resorni minister mora biti tisti, ki bo prišel pred vas, kar bo povezano z vašim

delom, in vam predstavil podatke, za katerimi bo stal. Še bolj pomembno je, da ta resorni minister ima kompetence in ima znanje, da bo znal prepoznati nevarnosti in vam jih tudi predstaviti, da se potem skupaj odločimo, ali smo določene rizike pripravljene nositi ali ne. Jaz ne rečem, da v danem momentu, ko sprejemaš odločitve, veš popolnoma vse. Če kje, sem se tega naučil v svojem poslovnem svetu, in ravno tako je pri zgodbah, ki jih peljemo, za katere smo odgovorni tudi kot država. Vedno se odločitve sprejemajo z določenimi riziki, vendar te rizike moramo poznati. Mi moramo te rizike poznati, in to je naloga ministra, da vam te rizike predstavi, in potem na osnovi tega vemo, zakaj smo se tako odločili. Prepričan sem, da v bodočnosti bodo projekti, investirali bomo, jaz vidim še posebej na infrastrukturi zelo veliko pomembnih projektov, ki bodo zagnali gospodarstvo, kjer bomo zraven. Tisto, kar danes trdim, je, da kot resorni minister si bom vzel čas, pregledal investicijsko dokumentacijo skupaj s svojo ekipo in opozoril na rizike, ki jih bodo te investicije prinašale s seboj. Tudi o tistih investicijah, ki jih bom jaz kot resorni minister podpiral, vam ne bom samo slikal tisti del zgodbe, ki je všečen in ki bi ga vi želeli slišati, tisti ni toliko pomemben, bolj pomemben je tisti, ki prinaša rizike s seboj, in tisti, ki v resnici nam lahko dolgoročno pomenijo zgodbo, kakršno imamo danes v investiciji v 6. blok v Šoštanju. Imamo pa še kar nekaj projektov, ki so trenutno v teku. Tisto, o čemer jaz dvomim, s čimer se ukvarjam, vse projekte, ki sem jih na nek način nasledil, peljemo in nadziramo v tej smeri, da se bodo izvedli realno, in da tudi tiste, za katere bomo odločitve sprejemali mi, da jih bomo sprejeli na osnovi dejstev, da bomo podpirali in peljali naprej samo tiste projekte, ki so dobri za to državo, ki imajo dolgoročne pozitivne učinke in da vedno na koncu pridemo do tega, da so pozitivni, da bodo imeli pozitiven efekt za gospodarsko rast v tej državi.

Glede slišane danes in očitkov bom jaz v nadaljevanju z veseljem pojasnil in dodatno obrazložil. Kar je ključno, vse, kar ste danes slišali in vse očitke, ki jih še boste slišali, eden od ključnih odgovorov, zakaj poleg vsebine, ki jo želim opravljati na tem ministrstvu, zakaj vztrajam, da delam naprej, vse, kar se mi očita, sem prepričan, da je brez realne osnove, brez realne vsebine. Jaz imam popolnoma čisto vest in sem prepričan, da lahko kvalitetno delam naprej, da lahko res veliko na tem ministrstvu doprinesem s svojo ekipo za projekte in izzive, ki nas čakajo v tem težkem obdobju, da to državo in to Slovenijo s tem ministrstvom, ki je odgovorno, ki ima zelo pomemben vpliv na investicije na vseh resorjih, ki jih pokrivamo, popeljemo to državo v boljše čase. Ne samo naši otroci, ampak da bomo tudi mi imeli boljše življenje, da bomo lahko živeli v enem okolju, ki bo primerno temu, kar si slovenski narod zasluži. Tisto, kar pa je elementarna pravica, v katero jaz verjamem in za katero se celo življenje borim, je

pa pravica do dela. To je tisto okolje, ki ga moramo ustvariti Slovenke in Slovenci. Jaz sem prepričan, da smo delaven, pošten narod, in tisto, kar je dolžnost in obveznost nas kot vlade in predvsem te koalicije, je, da zagotovimo okolje, kjer bo sleherni Slovenec in Slovenka imel pravico do dela. In tisti, ki si želi delati, mora imeti to možnost, in to je naša odgovornost, da to okolje tudi ustvarimo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Preden preidemo na predstavitev stališč poslanskih skupin, bomo počakali toliko, da odstranijo računalnik in omogočimo potem vsem ostalim razpravljavcem dobro uporabo govorniškega pulta. Glede želje, da bi dobil kot predlagatelj besedo gospod Vizjak, bomo v skladu s poslovnikom najprej dali možnost predstavitev stališč poslanskih skupin, potem pa imate prvi besedo v okviru razprav poslank in poslancev. Po poslovniku pa moramo dati najprej besedo poslanskim skupinam.

Postopkovno, gospod Vizjak, izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani predsednik!

Poglejte, fer bi bilo in tudi ne nazadnje imam kar tri ure časa, da se pogovarjamo o teh stvareh in reagirati na to. Zato sem se prijavil kot predlagatelj k besedi in prosim povejte mi, na podlagi katere določbe poslovnika mi ne morete dati besede v tem trenutku. Prosim, povejte mi, sicer vztrajam pri tem, da dobim besedo, da vsaj v okviru svojega časa, ki je na razpolago, odgovorim na nekatera očitna zavajanja in izkrivljanja ter laži, zopet moram to zoprno besedo uporabiti, ki jo tudi sam nerad uporabljam, kadar res ni to na mestu, in bi res rad besedo.

Prosim vas, spoštovani predsednik, za utemeljitev vaše odločitve.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Bom, gospod Vizjak. Dobili ste prvi besedo kot predlagatelj, poslovnik je to omogočal in dejansko omogoča, da v tem primeru dobite besedo kot prvi. Sicer pa imate kot predlagatelj v skladu s 66. členom Poslovnika in četrtem odstavkom Poslovnika dobiti besedo kadarkoli med razpravo poslancev. Pred tem moramo pa opraviti predstavitev stališč poslanskih skupin. Kadarkoli med razpravo poslancev pa lahko dobite besedo in v skladu s četrtem odstavkom 66. člena vam ta hip ne morem dati besede kot predlagatelju. Nadaljujemo z razpravo.

Gospod Mihael Prevc bo podal stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovani minister, spoštovane kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke sicer nismo podpisniki zahteve za interpelacijo ministra za infrastrukturo in prostor Sama Omerzela, pa ne zato, ker tega ne bi hoteli,

ampak zato, ker nismo bili povabljeni, da prispevamo svoje podpise. Lahko pa danes s tega mesta zagotovim, da smo v naši poslanski skupini trdni podporniki te interpelacije. Lahko bi celo rekli, da smo vsak dan bolj prepričani, da je treba v tem državnem zboru zelo resno spregovoriti o delu in odgovornosti ministra Omerzela. Upam si celo trditi, da se minister Omerzel kot po tekočem traku nabira točke za interpelacijo in da se ne le v Slovenski ljudski stranki, ampak da se tudi širša slovenska javnost čedalje glasneje sprašuje, kam nas bo pripeljala politika ministra Omerzela. Moj odgovor je, da nas politika ministra Omerzela ne bo pripeljala prav daleč. Zakaj? Zato, spoštovane kolegice in kolegi, ker ima minister Omerzel velike težave ne le s spoštovanjem zakonov in drugih predpisov, velike težave ima tudi z obvladovanjem resorja, ki ga vodi, in daleč največje težave ima s tem, da je kot predstavnik Vlade Republike Slovenije in eden najvišjih političnih funkcionarjev s svojim početjem v očeh slovenske javnosti že izgubil vso potrebno verodostojnost.

Spomnimo, minister Samo Omerzel je po fiascu svojega predhodnika Igorja Maherja ta odgovorni in zahtevni resor prevzel 2. aprila lani. Njegovo predstavitev na Odboru za infrastrukturo in prostor so zaznamovale zaveze, da ne bo sklepal več nobenih pogodb, če bo imenovan za ministra. Kot vemo iz poročanja medijev, se je podjetje ministra Sama Omerzela lani jeseni s ponudbo prijavilo na razpis za vzdrževanje cestno-vremenskih postaj. Minister Omerzel je sicer pohitel z razlago, da še ni podpisal pogodb, a je bilo njegovo zavajanje povsem prozorno. Vsi, ki poznamo pravila javnega naročanja, zelo dobro vemo, kaj pomeni prijava ponudnika na javni razpis in da ima takšen podpis ponudbe že praktično status pogodbe. Kot da to ne bi bilo dovolj, pa so mediji javno objavili tudi podatke o naročilnici, po kateri je ministrovno podjetje Lastinski inženiring d. o. o. med njegovim mandatom v celoti opravilo posel za Dars, čeprav ga kasneje zaradi velike pozornosti javnosti Darsu ni zaračunalo. Toda s to zgodbo se je pravzaprav Pandorina skrinjica šele odprla. Kot se je zelo hitro izkazalo, je minister Omerzel od nastopa svoje funkcije poskrbel ne le za podjetniške interese svojega deooja, temveč tudi za vrsto kršitev zakonov in za zavajanje javnosti. Od Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, ki ga je kršil s tem, da ni posredoval podatkov o svojem podjetju Lastinski inženiring d. o. o., prav tako pa kot predstojnik ministrstva Komisiji za preprečevanje korupcije tudi ni posredoval seznama subjektov, s katerimi je kot oseba povezan.

Vsem poslankam in poslancem v tem Državnem zboru in tudi celotni slovenski javnosti je znano, kaj se dogaja s projektom TEŠ 6. Sam minister je na svoji predstavitvi istega dne, ko je bil izvoljen za ministra, izpostavil, da je TEŠ 6 treba dograditi in ga dati v funkcijo, pri čemer je, citiram, apeliral na to, "da se obseg investicije v

TEŠ ne sme povečati". Dejansko sta bila v lanskem letu zaradi problematike TEŠ sklicana pristojna odbora za finance in monetarno politiko kot za infrastrukturo in prostor, ki sta sprejela pomembne sklepe v zvezi z uresničevanjem pogojev za poroštvo in ugotavljanjem dejanske vrednosti investicije. Niti minister Omerzel niti Vlada o ugotovitvah nista poročala, zato je bila julija lani sklicana izredna seja Državnega zbora. Novi rok za predložitev poročila je bil 30. november, vendar minister Omerzel in Vlada Državnemu zboru tudi tokrat nista posredovala poročila in Državni zbor je o tej problematiki znova razpravljal na izredni seji, ki je bila sklicana prejšnji teden. Investicija v TEŠ 6 pa se medtem veselo bohota v varnem zavetju državnih poroštev na ramenih davkoplačevalcev. Minister Omerzel pa kot da ni nič.

Podkupnine v avtošolah, še en duh, ki je ušel iz steklenice ministra Omerzela. Seveda je res, da so se nepravilnosti, bolje rečeno, kazniva in koruptivna dejanja dogajala že pred njegovim prihodom. A res je tudi, da minister po seznanitvi z afero ne le, da ni ukrepal, še več, poskusil je celo prepričati javnost, da o tem do novembra lani ni ničesar vedel. Na laž ga je postavil bivši direktor Agencije za varnost v prometu, ki je javno povedal, da mu je več kot pol leta pred tem osebno izročil poročilo komisije z opozorilom na odkrita kazniva dejanja in skupaj s poročilom kriminalistične policije.

Minister Omerzel je na očitke iz interpelacije dne 9. januarja letos pisno odgovoril z zelo zanimivimi navedbami, zato mi dovolite, da nekatere med njimi posebej izpostavim. Zanimivo je, da je minister prepričan, da gre pri njegovem kršenju zakonov le za, citiram, "manj pomembne birokratske spodrsrljaje in nerodnosti". In v nadaljevanju, citiram, se pravi, da "gre zgolj za prekrške procesne narave". Iz njegovega odgovora na očitke je razvidno, da njemu kot visokemu funkcionarju ne moremo očitati, ker ne pozna dovolj prava, pri čemer pa sam očita Komisiji za preprečevanje korupcije, da je soodgovorna, ker bi ga morala obvestiti o njegovih zakonskih obveznostih. No, glede teh res izvernih pojasnil smo v Slovenski ljudski stranki še bolj prepričani, da gre v tem primeru za čisto navadno zavajanje. Če bo Državni zbor sprejel to stališče ministra Omerzela kot neko avtentično razlago posameznih določb Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, bi se lahko nanjo kaj hitro oprla in s tem tudi upravičeno oprala suma korupcije vsem dobro znana prvaka obeh največjih političnih strank. Prepričan sem, da sta bila tudi onadva, tako kot v svojem odgovoru zase navaja minister Omerzel, prepričana, da sta v celoti izpolnila svojo zakonsko dolžnost.

Na trhljih temeljih pa stoji tudi zapis v ministrovem odgovoru, da v primeru Darsa ne gre za sredstva državnega proračuna. Gre za čisto navadno sprenevedanje. Dars je v celoti v lasti države in se financira iz plačila cestnin.

Družba za avtoceste se torej preko cestnin posredno in neposredno financira tudi iz državnega proračuna. Za vsa vozila javnega sektorja se cestnina plačuje iz državnega proračuna, v drugem delu pa se financira iz sredstev fizičnih oseb, državljanov, podjetij, turizma, tranzita. Tudi za financiranje gradnje cest najbrž ni poskrbel Dars sam. Kdo je najemal kredite za avtoceste? Kdo je dajal poročstva? Spoštovani minister, v enem delu vašega odgovora na interpelacijo se sklicujete na nepoznavanje prava. Na naslednji strani pa se greste na dlakocepstvo s pravnimi vidiki lastništva Darsa. V Slovenski ljudski stranki se upravičeno sprašujemo, ali, spoštovani minister, o te vaše ideje res tako naivno, kot zgloda, verjamete ali pa tako zelo podcenjujete vso slovensko javnost. Ob tem bi vas še enkrat spomnil spoštovani minister ne glede na status Darsa in kršitev predpisov. Vi osebno ste na hearingu 2. aprila lani izjavili, da vaše podjetje ne bo več delalo za Dars, samo v obsegu in do izteka veljavne pogodbe. Sami veste, in to tudi priznavate, da ste kršili to zavezo, in to je zame dovolj velik dokaz, da so vaše visoko zveneče besede o visokih osebnih načelih zgolj spretna retorika človeka, ki mu za reševanje svojega statusa ni žal ničesar – ne ljudi, ne laži. O vaših visokih osebnih načelih so mediji sicer podvomili že pred vašim nastopom funkcije, ko so opozarjali na vašo zaposlitev v zagorski Ultri in na vaše direktorovanje v enem od povezanih podjetij še tik pred nastopom ministrske funkcije. Danes lahko vidimo, da opozorila niso bila kar tja v en dan. In danes se še toliko bolj kot pred slabim letom sprašujemo, kakšni vzgibi neki vodijo direktorja in lastnika tako uspešnega zasebnega podjetja, direktorja še drugega uspešnega podjetja na Hrvaškem, človeka s toliko sposobnostmi in s tako dobrimi dohodki, da se odloči za takšno zahtevno funkcijo ministra ob razmeroma nizki plači. Minister Omerzel je, kot vse kaže, v kratkem času že drugi minister te vlade, ki je funkcijo ministra razumel kot podjetniški izziv in zgolj kot priložnost za privatizacijo državnega denarja. Če temu ne bi bilo tako, se ne bi na vse kriplje oklepal svoje funkcije, ampak bi častno priznal svoje napake in se ministromanju odpovedal ter bi tako, kot je to storil njegov predhodnik, odstopil in s tem razbremenil delovanje vlade. Spoštovani minister, razkritje vseh teh afer je močno obremenilo vas, vaše ministrstvo in Vlado Republike Slovenije, zato je pod velikim vprašajem tudi vaša kredibilnost, tako pred javnostjo kot tudi v vladi. Težave imate na vseh področjih, kar se kaže tako pri serijskih kadrovske menjavah, od direktorja Agencije za varnost do vrste zamenjav direktorjev direktoriatov pa do zadnje menjave direktorja Direkcije za ceste. Da imate težave pri delovanju vašega resorja, je vidno iz številnih problemov, od pristopa k reševanju TEŠ do problemov avtošol pa vse do koalicijskih zavez, ki jih niste izpolnili. Saj mi ne vemo, da bi jih, pa vas bom

zdaj spomnil nanje, pa tudi vaše kolege iz ministrske ekipe in vašo šefinjo, aktualno predsednico vlade. Za področje infrastrukture in prostora v vašem dogovoru o sodelovanju v vladi na straneh 11 in 12 piše tole: "V šestih mesecih bomo pripravili izboljšave prostorske zakonodaje, ki bo poenostavila in bistveno skrajšala postopke umeščanja v prostor. V štirih mesecih bomo pripravili in podpisali koncesijske pogodbe ter izdelali idejne zasnove za hidroelektrarne na srednji Savi. V treh mesecih bomo spremenili sistem prispevkov za zagotavljanje podpor, proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov energije s ciljem, da razbremenimo slovensko industrijo z nižanjem cen električne energije za 10 %". Vaše težave z obvladovanjem resorja pa se kažejo tudi na čisto operativni ravni. Za področje vzdrževanja in obnove cest so vam nekam poniknila nujno potrebna sredstva za obnovo cest in sanacijo mostov ter nadvozov. Ob sprejemanju rebalansa proračuna so vas na to opozarjali številni strokovni sodelavci. Takrat ste zagotovili, da bo denarja dovolj in da bo promet tekkel nemoteno. Zdaj po treh mesecih smo priča hudih omejitvam prometa, ki so posledica razpadanja objektov na državnih cestah, in ceste, minister Omerzel, so tu zaradi ljudi in zaradi gospodarstva. Da niste ukrepali ob sprejemanju proračuna, ni opravičila.

Je pa iz vaših odgovorov na poslanska vprašanja mogoče razbrati, da odgovornost deloma prenašate na vaše predhodnike, deloma pa na vlado, ki vas očitno ne razume in ne posluša. Kot ste povedali pred dvema dnevoma tu v državnem zboru glede potrebnih sredstev za sanacijo mostov, vas zdaj citiram: "Prosim za razumevanje, da dokler jaz nimam podpore svojih kolegov iz Vlade, s katerim predlogom iti naprej tudi pred Državni zbor, je seveda neproduktivno in nekonstruktivno, da bi s temi predlogi šli naprej." Kako si lahko to razlagamo, kot da očitno nimate podpore v lastni vladi, in to je po našem prepričanju logična posledica izgube vaše verodostojnosti. Pa ste v tem primeru veliko doprinesli tudi sami, da vam v Državnem zboru ne moremo več verjeti, kaj šele zaupati.

Pred dvema dnevoma ste tukaj povedali, da ste bili o slabem stanju državnih mostov in nadvozov seznanjeni šele lani decembra. Zanimivo. Oktobra so vsi poslanci in poslance, ki so se udeležili seje Odbora za infrastrukturo v zvezi s proračunom, prejeli na mizo obširno gradivo Direkcije za ceste iz septembra 2013, ki je naslovljeno prav na vas, spoštovani minister. V tem gradivu je izrecno zapisano vse o posledicah zmanjšanja proračunskih sredstev za tretjino, to je za 60 milijonov evrov. In v tem gradivu je tudi v celoti popisano vse o stanju na teh premostitvenih objektih, o njihovem razpadanju in potrebnih omejitvah prometa, če ne bo denarja za sanacijo. Spoštovani minister, ne verjamem, da tega gradiva ne poznate in da ga niste prejeli v

septembru 2013. Tega vam preprosto ne morem verjeti.

In da zaključim. V Slovenski ljudski stranki bomo podprli interpelacijo ministra Omerzela predvsem zato, ker je iz njegovega ravnanja, iz njegovega pristopa k reševanju problematike in ne nazadnje tudi iz odgovora na interpelacijo jasno, da minister ne loči med javnim in zasebnim interesom, da ne spoštuje zakonodaje, da so njegove odločitve obremenjene z znaki korupcije in da ne obvladuje zahtevne tematike resorja, ki ga vodi. Iz ministrovega obnašanja je razvidno, da je njegova verodostojnost vprašljiva in njegov ogled okrnjen v tolikšni meri, da funkcije ministra za infrastrukturo in prostor ne more več opravljati. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bo stališče predstavila gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):

Hvala za besedo spoštovana predsednica. Spoštovani minister s sodelavcem, spoštovane poslanke in poslanci!

Poslanska skupina DeSUS interpelacije o delu in odgovornosti ministra za infrastrukturo in prostor Sama Omerzela ne bo podprla.

Po naši oceni so očitki predlagatelja neutemeljeni oziroma niso naslovljeni na pravo osebo. Večina očitkov iz interpelacije se nanaša na zadeve, ki so se zgodile pod ministrovanjem nekega drugega ministra, ki pa, zanimivo, prihaja iz vrst predlagateljev interpelacije. Bilo pa bi nesmiselno pričakovati, da bo bivši minister prevzel odgovornost za svoja ravnanja v času ministrovanja, pač pa skuša svojo odgovornost preložiti na tuja ramena. Ob tej priliki bi želela opozoriti še na eno zadevo, ki se je zgodila v preteklosti, ko je minister Erjavec prav zaradi ravnanja svojega predhodnika odstopil s funkcije ministra za okolje in prostor. Minister Erjavec je takrat namreč ocenil, da kot minister nosi objektivno odgovornost za neurejeno področje ravnanja z odpadki, ki pa so ga povzročili njegovi predhodniki. Minister Erjavec je ob tem pokazal visoka moralna načela ter samoiniciativno odstopil zaradi grehov, ki so jih v preteklosti storili drugi. Torej tudi takrat smo že imeli primer, ko prejšnji minister svoje odgovornosti ni sprejel tako, kot bi moral. Poskusu prevalitve odgovornosti na svojega naslednika, smo bili priča tudi prejšnji petek, ko smo na izredni seji razpravljali o projektu TEŠ 6. Predlagatelj petkove izredne seje je namreč poskušal na ministra Omerzela prevaliti odgovornost za dražitev investicije v gradnjo 6. bloka Termoelektrarne Šoštanj, ob tem pa je preprosto spregledal dejstvo, kdo je bil podpisnik Resolucije o nacionalnih razvojnih projektih za obdobje 2007–2023, kjer je bila

vrednost investicije v TEŠ 6 ocenjena na 660 milijonov evrov, ter kdo je podpisnik pogodbe z Alstomom leta 2008, v višini 1,1 milijarde evrov. Verjetno ni treba poudarjati, da pod oba dokumenta ni bil podpisan minister gospod Omerzel, temveč takratni minister, ki je med sopedpisniki današnje interpelacije. Tudi očitke glede kršitve določb zakona o javnih uslužbencih zaradi nesprožitve natečajnega postopka za direktorsko mesto generalnega direktorja Geodetske uprave Republike Slovenije ni smiselno, saj je osebo, ki še danes opravlja naloge direktorja, za to pooblastil prejšnji minister, ki pa je, mimogrede, prav tako med sopedpisniki današnje interpelacije. O tem je tudi minister sam danes podrobno pojasnil zadeve. Lahko torej razmišljamo, da ta ista oseba ocenjuje, da je sama kršila omenjeni zakon.

V Poslanski skupini DeSUS menimo, da je bila za opravljanje nalog direktorja Geodetske uprave Republike Slovenije pooblaščen primerna oseba, ki svoje delo strokovno obvlada in pozna v detajle. Zato te poteze prejšnje ministru ne moremo zameriti. S svojo odločitvijo je namreč poskrbel za to, da delo v najbolj pomembnem času za slovenski nepremičninski trg na Geodetski upravi Republike Slovenije poteka kontinuirano in brez prekinitev, ki bi jo lahko povzročilo imenovanje novega direktorja. Prav zato ocenjujemo, da je minister Omerzel pravilno ravnal, ko ni prekal odločitve prejšnjega ministra. Nam v DeSUS-u pa je malo žal, da minister Omerzel ni podobno ravnal tudi v primeru odstopa direktorja Direkcije Republike Slovenije za ceste, ki je na svojem področju priznan strokovnjak. Ker je minister Omerzel sprejel njegovo odstop, smo izgubili pomembno kapaciteto na področju gradnje in vzdrževanja slovenskih cest.

Eden od očitkov ministru Omerzelu je tudi ta, da je zavajal javnost glede stanja v avtošolah. V Poslanski skupini DeSUS se sprašujemo, kako naj bi minister poznal zadeve, ki so stare že več kot tri leta in o katerih je bil seznanjen šele konec leta 2013. Ko pa je bil minister seznanjen s problematiko, s katero ga ob primopredaji njegov predhodnik ni seznanil, saj je bila zanj očitno to nepomembna tema, pa je minister Omerzel ukrepal odločno in učinkovito.

Tudi pri očitku oškodovanja davkoplačevalcev pri izbiri ponudnika v postopku oddaje javnega naročila za izdelavo in dobavo registrskih tablic za motorna in priklopna vozila, češ, da je bil izbran dražji ponudnik, se v Poslanski skupini DeSUS ne moremo strinjati s predlagateljem. Očitek bi bil upravičen v primeru, da bi se na razpis prijavila ponudnika, ki bi ponujala enako kvaliteto storitev ter obenem oba imela izpolnjene vsebinske pogoje, razlika bi bila le v ceni. Vendar v tem primeru ni bilo tako, saj cenejši ponudnik ni zadostil vsebinskim zahtevam. Državna revizijska komisija je po pritožbi neizbranega ponudnika pritrdila ministru, da je ravnal zakonito. Tudi sama cena je po naši

oceni primerna, saj je v primerjavi z nekaterimi drugimi evropskimi državami ena najnižjih.

Naslednji očitke v interpelaciji je tudi ta, da je minister kršil peti odstavek 35. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, saj v enem mesecu po nastopu funkcije na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor ni predložil podatkov o lastništvu podjetja. Kar nas v Poslanski skupini DeSUS preseneča, je dejstvo, da takšen očitek prihaja iz vrst stranke, katere predsednik je kljub temu da je prekaljen funkcionar in dobro pozna določbe tako imenovanega protikorupcijskega zakona, Komisiji za preprečevanje korupcije zamolčal, da se mu je premoženje povečalo za 210 tisoč evrov. Tu bi spomnila še na to, da je minister danes tukaj pred tem govorniškim odrom to zadevo podrobno pojasnil. In minister omenjenega očitka niti ni zanikal, seveda pa lahko rečemo, da izgovor o nepoznavanju prava ni primeren in zaradi tega niso oproščeni krivde tisti, ki pač ravna v nasprotju s tem zakonom.

In nazadnje še očitke glede zavajanja javnosti v zvezi s sklepanjem novih poslov oziroma opravljanjem storitev po prevzemu ministrske funkcije za Dars preko podjetja Lastinski. V Poslanski skupini DeSUS smo prisluhnili ministrovim argumentom, ki so bili zelo prepričljivi. V to, da minister govori resnico, pa nas je še najbolj prepričalo dejstvo, da se je njegovo podjetje odreklo utečenemu in donosnemu poslu.

Kot sem že v uvodu napovedala, bomo poslanke in poslanca Poslanske skupine DeSUS glasovali proti interpelaciji ministra Omerzela. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije ima besedo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, spoštovana gospa podpredsednica Državnega zbora. Spoštovani gospod minister Samo Omerzel, Spoštovane kolegice in kolegi!

Logično je, da slovenski javnosti, davkoplačevalcem ni všeč, da se bomo danes najbrž res 15 ur pogovarjali o interpelaciji gospoda ministra Sama Omerzela. Javnost nam pravi: "Sprejemajte dobre zakone za razvoj Slovenije. Slovenija tone." Ja, mi v Poslanski skupini Nove Slovenije se s tem strinjamo in smo glede tega, glede na našo velikost, relativni zmagovalci, kar se tiče števila vloženih zakonov. Seveda je logično, kako deluje ta koalicija: vse zakone za vrže. Bo prav zanimivo, kakšna bo razprava in odločitev glede vlozene dopolnitve zakona o davku na nepremičnine.

Gospod minister, na nek način, za začetek, resnično iskreno z vami sočustvujem, saj se vas že po prvi četrtini vašega sicer tehnično dobro pripravljenega zagovora vsi zapustili. Najprej predsednica Vlade, potem kolegi ministri, ostal vam je še najbližji

sodelavec. Sočustvujem z vami, da je pač tako. Ne vem, kaj si mislijo, ampak to je njihova svobodna odločitev. Na drugi strani predsednica, ko vas pride branit, okolofuta opozicijske poslance, jih prešteva, kot da smo, in verjetno v njenih očeh gotovo res, drugorazredni državljani te države. V vašem zagovoru, prav tako tudi predsednica Vlade, se obračate na zgodovino, kaj je kdo pred vami naredil, kdo je kaj podpisal, kdo je koga imenoval. Seveda so vaši predhodniki verjetno tudi kaj delali. Za razliko od te koalicije, ki ne dela nič, ob tem da Slovenija tone. Mi nismo pripravljeni za črpanje evropskih sredstev, s tem ko so mi kolegi iz drugih evropskih držav povedali, da so pravzaprav že pozabili na dokumente, nujne za črpanje evropskih sredstev, razvojne dokumente namreč, kot je partnerski sporazum, kot je pametna specializacija, da ne govorim o zavezništvu za mlade, kjer se pravzaprav tudi ne dogaja kaj veliko.

Nova Slovenija – krščanski demokrati smo ministru Omerzelu že ob vložitvi interpelacije predlagali, naj se odloči, ali bo podjetnik, ki bo sodeloval tudi z Družbo za avtoceste Republike Slovenije, d. d., ali pa bo minister v skladu z Zakonom o integriteti in preprečevanju korupcije. Ne smemo pozabiti, spoštovane kolegice in kolegi, da je gospod Samo Omerzel kot minister, kot član Vlade tudi član delniške skupščine Dars, d. d., ki je, kot vemo, v 100-procentni lasti Republike Slovenije. Nekateri smo, ko smo 21. decembra 2011 tukaj dobili potrjen mandat, zaprli svoja podjetja v skladu z Zakonom o integriteti in preprečevanju korupcije. Smo zaprli svoja podjetja. Niti moji družinski člani, niti moj brat, sem vesel, da imate dobre odnose z vašim bratom, tudi jaz, hvala bogu, ne smejo sodelovati z Državnim zborom naprej, niti ne z mojo občino, ker sem jaz član občinskega sveta. Minister pa lahko sodeluje z državnim podjetjem.

Odgovori ministra za infrastrukturo in prostor Sama Omerzela so zelo nenavadni, deloma celo cinični in absurdni. Glede na zadnje razkrite naročilnice, se je očitno gospod minister tudi odločil, da hoče biti naprej oboje, torej podjetnik in minister, kar pa je po našem razumevanju z vidika korupcije in klientelizma, nesprejemljivo. Minister z ničemer ni ovrgel naših obtožb, marsikje celo sam priznava, da jih ne more ovreči, in išče druge argumente, da bi opravičil svoje napačno ravnanje. Gospod minister, prav vaši odgovori so nas še bolj prepričali v upravičenost interpelacije in v nujnost vašega odstopa. Mi vam osebno ne želimo nič slabega, gospod minister, ampak slovenska javnost, oba veva, kakšno mnenje ima o politikih. Poslanec in minister mora biti čist, nekoruptiven, brez klientelizma, mora delati za skupno dobro z velikimi črkami, za skupno dobro. Še več. S svojimi odgovori je gospod minister razkril nesprejemljivo pojmovanje svojega položaja. Kako lahko minister, ki vodo ministrstvo, nadzorno instanco za gospodarsko družbo, ki je

v 100-procentni lasti Republike Slovenije in ki poleg svoje osnovne dejavnosti za več milijonov evrov poslov letno opravi v imenu in za račun Republike Slovenije, za kar tudi prejema nadomestilo, še naprej posluje s tem istim podjetjem preko svojega podjetja. Takšna prepletenost politika in gospodarstva je v popolnem nasprotju z našim pojmovanjem integritete političnih funkcionarjev, načela konkurenčnosti pri javnem naročanju in demokratične ter javnofinančne odgovornosti ministra. Posel podjetja Lastinski s podjetjem Dars žal le odseva prakso nehygieničnega poslovanja po dogovornih načelih, kjer je dodeljevanje poslov predvsem odraz politične moči in pokroviteljstva vplivnih krogov, ki združujejo politično in ekonomsko moč, mimo vseh možnosti demokratičnega nadzora in varovanja svobodnega trga s pošteno konkurenco. In če govorimo o nehygieničnem poslovanju, govorimo o umazanih poslih, in to ni dobro za to družbo, za to državo.

Gospod minister, ko ste se predstavili poslancem, ste celo obljubili, da ne boste sklepali novih pogodb z državnimi podjetji. Te obljube žal niste držali, saj ste se tudi po tem dogovarjali za novo pogodbo z državnim podjetjem Dars. Žal lahko rečemo, da ste še dodatno zavajali javnost in poskušali prikrivati svoje posle, namesto da bi se soočili s posledicami in ravnali odgovorno. Zaupanje, gospod minister, je ključna vrednota v poslu in še bolj v politiki. Zaupanje. Zaradi teh vaših potez vam žal ne moremo več zaupati. Ne gre za to, da bi vam očitali, ker ste podjetnik, pač pa to, da se ne držite osnovnih pravil odgovornega opravljanja javne funkcije in omejitve poslovanja z državnimi podjetji, kar narekuje minimum odgovornosti do volivcev in preprečevanja korupcije.

Gospod minister, o črni gradnji ste povedali zelo malo. Bom morda jaz nekaj stavkov. 5. novembra 2013, sami veste, ne vi osebno, ampak ste odgovorni, zato rečem, ste porušili dom v Bohinju Prekmurcu Darku Kuzmiču, ki je v tem domu, v tej hiški v Bohinju stanoval in vanjo vlagal 30 let. Gostil je med drugim tudi veliko politikov v tem času, predvsem, pa to me sploh ne zanima, s katere politične provenience. Tam smo lahko brali tudi transparent z naslednjo vsebino: Barabam legalizirate gradove, poštenim rušite domove. Zbudi se Slovenija. In potem čez nekaj dni ali bolj točno 21. novembra Vlada sprejme dopolnitev zakona o graditvi objektov, v kateri nekako zapiše moratorij na nadaljnje rušenje črnih gradenj. Sam pristop je brutalen, gospod minister, ko se je rušilo to hiško tega državljanca Republike Slovenije. Koliko policistov, kot da se je dejansko prišlo na največjega kriminalca. Če se ne bi pisal Darko Kuzmič, ampak kako drugače, potem sem trdno prepričan, te gradnje oziroma rušenja te hiške ne bi bilo. To smo prepričani, vseh nas 90, ali ne, kolegice in kolegi? Sprašujem se, kdo ima interes po pridobitvi parcele, na kateri je stala

hiška Darka Kuzmiča, ki nas, sem opazil, spremlja iz balkona. Kdo ima interes za to parcelo? Najbrž bomo kmalu videli, kdo je bil ta, z imenom in priimkom. Tako brutalno se z državljanji te države ne sme delati.

Še nekaj, gospod minister in celotna vlada. Odbor za infrastrukturo, ki ga vodi spoštovani kolega Samo Bevk, je skupaj – koalicija in opozicija, ob obravnavi proračunskih dokumentov za leto 2014 in 2015 zavezal s sklepom Vlado, da zagotovi vsaj 50 milijonov evrov na letni ravni za sanacijo in vzdrževanje državnih cest. Niti odgovora nismo dobili od Vlade. Pred dnevi je odstopil direktor Direkcije Republike Slovenije za ceste gospod Gregor Ficko, dober inženir, dober menedžer, zdaj je odstopil ali pa ste mu svetovali, naj rajši gre, ker je morda preveč povedal prek televizijskih ekranov, kakšno je stanje cest v državi. Pa o tem morda še kasneje.

Gospod Samo Omerzel, predlagamo vam, da odstopite sami, in razprava bo skrajšana. Ni namreč prav, kar delate, saj dajete slab zgled celotni slovenski družbi. Zaradi takšnih in drugačnih sumljivih poslov in ravnodušnega zavračanja prav vseh očitkov, ne da bi podali kakršnekoli argumente razen sprenevedanja, so politiki v javnem mnenju deležni tako nizkega zaupanja. In potem smo vsi enaki. Prisluhnite svoji vesti, gospod Omerzel. Sporočila s strani koalicije, da bo sivi ekonomiji, korupciji in klientelizmu naredila konec, so lažna, ne dajejo nobenega upanja. Ni res. Koalicija dela drugo, ko odgovarja oziroma piše nove koalicijske sporazume. Koalicija vas bo podprla, kot je bilo slišati, nekdo je celo rekel: "Dajmo Omerzemu še eno priložnost!" Gospe in gospodje, državljanke in državljanji, kaj pa je ta priložnost? Nova pogodba z Darsom? Kaj je ta priložnost? To frazo, floskulo, smo nekoč že slišali – od prvega v državi, na relaciji do takratnega ministra, ki je tudi zelo rad imel denar. Gotovo vas bodo poslanci koalicije ščitili, saj so v to bolj ali manj vsi primorani. Tako ali tako je vlada že sedaj preveč nekompletna, že skoraj ali pa točno 70 dni nimamo ministra za gospodarstvo. Vemo, da utemeljenih očitkov in argumentov opozicije oziroma Nove Slovenije in SDS, pa seveda tudi Slovenske ljudske stranke, ne oni ne vi ne vaša vlada ne bodo poslušali. To je svobodna odločitev koalicijskih kolegic in kolegov, ki pa prinaša posledice, saj s tem dejansko pritrjujete, drage kolegice in kolegi iz koalicije, očitno nesprejemljivemu ravnanju interpeliranega ministra. Toda naj vsa slovenska javnost ve, da vsi poslanci nismo pritrjevali in ne bomo pritrjevali takšnemu početju. Nova Slovenija – krščanski demokrati smo mnjenja, da bi minister od jutri naprej lahko bil le podjetnik, nič več minister, tako bomo tudi glasovali. Gospodu Samu Omerzemu želim v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije veliko podjetniških uspehov. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Pozitivne Slovenije ima besedo gospa Aleksandra Osterman.

ALEKSANDRA OSTERMAN (PS PS): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani vsi prisotni!

Danes bom v mandatu te vlade obravnavali že tretjo interpelacijo, interpelacijo zoper ministra, ki jo je vložila kvalificirana skupina poslancev. 118. člen Ustave Republike Slovenije namreč določa, da najmanj 10 poslancev lahko sproži v Državnem zboru interpelacijo o delu vlade ali posameznega ministra. Če po razpravi o interpelaciji večina vseh poslancev izreče nezaupnico vladi ali posameznemu ministru, državni zbor vlado ali ministre razreši. Interpelacija večinoma predstavlja močno orodje opoziciji, da v parlamentu izglasuje odstavitev bodisi vlade ali ministra. Z interpelacijo opozicija tudi najlažje preverja trdnost podpore vladi in ministru v parlamentu in s tem trdnost vladajoče koalicije. Interpelacija zoper ministra za infrastrukturo in prostor gospoda Sama Omerzela je torej dobro premišljen politični maneuver opozicije z namenom, da se slabi trdnost vladne koalicije in s tem povečuje notranjepolitična kriza ali pa celo sproži vladna kriza. Naslednje kaže dejstvo, da gre že za tretjo interpelacijo v manj kot letu dni delovanja te vlade in da gre že za drugo interpelacijo, ki je vložena zoper enega od ministrov ene od koalicijskih partneric – Državljanske liste, ki jo bivša največja vladajoča stranka obtožuje za razpad prejšnje vladne koalicije. Nabiranje političnih točk z očitki, ki bi jih, ko se podrobno spustimo v samo vsebino interpelacije, brez težav prvenstveno obesili na ramena Omerzelovega predhodnika, pa so pravzaprav šolski primer politične manipulacije iz nam že dobro poznane politične manire največje opozicijske stranke. Ta stranka sicer v javnosti po vložitvi interpelacij vseskozi zatrjuje, da bo vse očitke iz interpelacije dokazala z dokumenti in že v naprej koalicijske partnerje obtožuje, da zanjo vsebina in očitki zoper ministra niso pomembni. Hkrati pa priznava in se sklicuje oziroma grozi z interpelacijami tudi zoper nekatere druge ministre, kjer naj bi šlo za podobno situacijo kot pri zadevnem ministru. Priznava torej, da je njen glavni namen sprožiti vladno krizo in morda morebitni padec vlade. Opoziciji je namreč dobro znana določba Zakona o vladi, ki določa, da šteje, da je vlada nastopila funkcijo, če je imenovanih več kot dve tretjini ministrov. Če bi torej uspela interpelacija zoper ministra za infrastrukturo in prostor, bi bila torej opozicija že na treh četrтинah svoje začrtane poti sprožitve politične in istočasno vladne krize. In temu bi sledila seveda zopet nova interpelacija. Res je, da želi vladajoča koalicija nadaljevati s svojim delom, saj ravno v teh dneh usklajuje oziroma sklepa novo

koalicijsko pogodbo za preostanek mandata, kar pa ne pomeni, da želi obstati za vsako ceno, to tudi na rovaš nepravilnosti ali celo nezakonitosti pri delu posameznih ministrov oziroma članov vlade. Predsednica vlade je več kot jasno izpostavila, da za člane vlade popravnih izpitov ne bo več. Minister je tako dobil še eno priložnost, da nadaljuje svojo začrtano pot. V nadaljevanju pa je na njem, da svoje delo opravlja korektno ter brez vsake sence dvoma, ali svojo funkcijo izrablja tudi za osebne interese. Član vlade iz vrst Pozitivne Slovenije, ki je odstopil od svoje funkcije ministra, je kar se tiče nasprotje interesov in ustvarjanja videza, da osebne okoliščine vplivajo na njegovo korektno opravljanje javnih nalog kot ministra, postavil zelo visoke standarde. Pri čemer pa je seveda treba priznati, da vse situacije med seboj niso primerljive. Vsak primer je treba preučiti posebej in pred odločitvijo pridobiti vse potrebne in zahtevane odgovore.

Tudi v Pozitivni Sloveniji in ministra Omerzela po vložitvi interpelacije nismo kar brezpogojno podprli, ne da bi se seznanili z vsebino interpelacije in odgovorom ministra nanje. Kot veste, smo opravili razgovor z ministrom šele potem, ko je ta z odgovorom seznanil tako Vlado kot tudi Državni zbor. Poslanska skupina Pozitivne Slovenije je na podlagi jasnih in tehtnih argumentov ministra Omerzela ocenila, da ima brez dvoma politično podporo naše stranke in poslancev. Kot je bilo slišati tudi iz stališč ostalih koalicijskih partnerjev, koalicija podpira ministra zaradi dejstev in njegovih odgovor na interpelacijo in ne zgolj zaradi obstoja koalicije. Še več. Interpelacija pove veliko več o predlagatelju kot o interpeliranemu ministru. Predlagatelj SDS se je namreč zlasti ob tej interpelaciji izkazala kot stranka dvojnih meril, ki se brez težav požvižga na mnenje institucij, kot gre za njihove člane, spet drugič pa se z lahkoto nanje sklicuje, ko želi odstraniti moteči politični element vlade Alenke Bratušek. Danes v tej dvorani prav zato ne pričakujemo veliko. Danes v tej dvorani bomo priča spretnemu političnemu preigravanju. Vsebinsko soočenih argumentov, mnenj in dokaznih materialov pa zagotovo ne bo v izobilju. Danes bomo tukaj govorili o ministrovem podjetju Lastinski, nič pa ne bomo rekli o številnih poslih nekaterih vidnih članov prejšnje vlade in z njimi povezanih oseb z državnimi podjetji. Danes bomo govorili o ministrovih procesnih napakah, o njegovem neimenovanju novega direktorja Gursa, nič pa ne bomo govorili o tem, kako je prejšnja vlada ob menjavi oblasti, še zlasti v nekaj zadnjih minutah hitela s kadrovanjem svojih politično preverjenih, kadrov. Takšen maneuver je izvedla tudi na Gursu, a vendar neuspešno. Danes bomo govorili o ponarejanju voznških izpitov kot nacionalni sramoti. Nič pa ne bomo govorili o tem, da se to stanje vleče že od leta 2009, da je prejšnja vlada na čelo Agencije za varnost prometa imenovala človeka na podlagi očitnih strankarskih in sorodstvenih povezav. Danes

bomo prevetrili razpis za avtomobilne tablice, čeprav po mnenju Državne revizijske komisije z njimi ni prav nič narobe, ampak zato ker v SDS ocenjujejo, da je ta posel preprosto predrag, pa čeprav so bile v času njihovih ministrov te iste avtomobilne tablice in so jih izdelovali isti izvajalci za isto ceno ali morda še za celo večjo vrednost, pa se s tem ni nihče takrat ukvarjal, in tudi ni bilo nič narobe. Da so ta razpis pripravili v času prejšnjega ministra, nas pa sploh ne preseneča.

Danes se bomo pogovarjali tudi o TEŠ 6, pregrešno dragi investiciji, ki je vratolomno poskočila na 1,4 milijarde evrov tudi v soglasju s politiko. O tem so odločali in odločali ministri, nadzorniki, predsedniki uprav in še kdo. Danes, ko je zadeva pripeljala predaleč, pa mora o tem odločiti minister Omerzel. In namesto da bi se odgovorni posuli s pepelom, kažete s prstom na sklepe vlade in njihove roke.

Naj na koncu parafraziram znameniti Shakespearov citat: Much Ado About Nothing. Ali povedano po domače: Veliko hrupa za prazen nič. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima besedo gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi, minister, vsi ostali prisotni!

Mogoče najprej en popravek, eno nedoslednost, da ne bi po nemarnem obtoževali gospoda Igorja Maherja, ko govorite o predhodniku gospoda Sama Omerzela. Gospod Igor Maher je bil njegov predhodnik in on dokazano ni za nič kriv. Toliko v opravičilo prejšnjemu ministru oziroma predhodniku gospoda Sama Omerzela.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo še z drugimi sopodpisniki 11. 12. 2013 vložili interpelacijo o delu in odgovornosti ministra za infrastrukturo in prostor gospoda Sama Omerzela, v kateri predlagamo, da Državni zbor po končani razpravi o interpelaciji o delu in odgovornosti ministra za infrastrukturo in prostor sprejme sklep o njegovi razrešitvi s funkcije ministra pristojnega za infrastrukturo in prostor.

Minister se seveda svoji navadi ni izneveril. Tako kot je deloval doslej, je deloval tudi danes v odgovoru na interpelacijo. Približno po istem vzorcu deluje od trenutka, ko je bil imenovan na položaj ministra. Za nič ni kriv, za nič ni tudi odgovoren. O stvareh, ki so politično občutljive, ni bil seznanjen. Če bi moral prevzeti objektivno odgovornost, to breme prevali na sodelavce, ki odstopijo ali so odstopljeni, če tega ne more storiti, so za njegove težave odgovorni drugi, najljubši so mu v tem primeru bivši ministri in bivša vlada, pri čemer, ne vem, zakaj, izpusti enega od ministrov iz kvote Državlanske liste, na drugi strani pa si z veseljem pripíše zasluge

za stvari, ki so posledica preteklih odločitev in so uspešno zaključene. Tak vzorec je uporabil tudi danes, zaradi tega je treba povedati glede piarja, ki si ga je privoščil ob zaključku odgovora na interpelacijo, da se od vsakega ministra pričakuje, da nadaljuje začeto delo, da nadaljuje začete projekte, da to delo nadgradi, in to ne le v okvirih, ki jih je predstavil danes minister Omerzel, kjer je pri posameznih aktivnostih, kot je bilo s strani enega od uvodničarjev že povedano, v krepki zamudi, recimo glede prenove prostorske zakonodaje, kjer je kršena določba koalicijske pogodbe, ki ste jo sami podpisali, ob tem da bo ta zakonodaja prenovljena v šestih mesecih. Ta rok je mimo.

Minister pa tudi ni omenil številnih drugih področij, ki so njegova pristojnost, za katero je pristojen, za katero je tudi odgovoren. Eno izmed pomembnih področij je recimo stanovanjska politika, kjer bi v tem času in teh okoliščinah bilo treba pripraviti konkreten program glede razreševanja stanovanjske problematike predvsem mladih na eni strani in na drugi naseljenih stanovanj, ki so prešla v glavnem na slabo banko.

Eno izmed področij, ki ni bilo omenjeno, je tudi področje kohezijske politike, kjer je bil program Slovenije za obdobje 2014–2020 pred kratkim s strani evropskih institucij ocenjen kot najslabši, kar pomeni, da črpanje iz nove perspektive letos ne bo mogoče, vprašljivo pa je tudi črpanje v prvi polovici prihodnjega leta. Toliko o tem.

Treba je povedati tudi nekaj besed o integriteti ministra. Ko govorimo o integriteti ministra, ki je potrebna za odgovorno opravljanje funkcije, ni pomembna samo integriteta ministra po tistem, ko je bil imenovan, čeprav je minister Omerzel tudi s svojimi dosedanjimi ravnanji v času ministirovanja to integriteto po našem mnenju izgubil v celoti. Pomembna je tudi vstopna integriteta, integriteta, s katero minister vstopa na to funkcijo. V imenu predlagateljev je kolega Vizjak podrobno in z dokumenti, ki jih je predstavil za to govornico, jasno dokumentiral, zakaj zaradi preteklih poslov z Darsom minister nima integritete oziroma je ni imel že ob nastopu funkcije, tiste integritete, ki je potrebna za opravljanje funkcije ministra.

Predlagatelji smo to interpelacijo oprli na šest glavnih očitkov. Ministru očitamo kršitev petega odstavka 35. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, ki ga je minister kršil s tem, ker v enem mesecu po nastopu funkcije Ministrstvu za infrastrukturo in prostor ni posredoval podatkov o podjetju Lastinski, katerega izključni lastnik je. V roku, določenem z zakonom, ni posredoval potrebnih podatkov glede naziva podjetja, matične številke, sedeža in tako naprej, in zakon je bil kršen tudi s tem, ker ni poskrbel za to, da bi Ministrstvo za infrastrukturo in prostor kot organ, v katerem minister opravlja funkcijo, v 15 dneh Komisiji za preprečevanje korupcije posredoval seznam subjektov, s katerimi je minister povezan oziroma za ta subjekt veljajo omejitve

poslovanja. Zdej tega minister ne zanika, temu pritrjuje, pravi: "Res je, poslal sem poročilo o svojem premoženjskem stanju Komisiji za preprečevanje korupcije, ampak v tem delu pa svoje obveznosti nisem izpolnil, nisem bil nanjo pozoren, nisem vedel, da moram to storiti." Če bi šlo za neko podjetje, ki bi se ukvarjalo z dejavnostjo, ki ni v ničemer povezana z ministrstvom, ki ga vodi, recimo če bi se ukvarjalo s frizerstvom ali prodajo jabolk in hrušk, potem mogoče ta zadeva niti ne bi bila toliko problematična, in je ne bi bilo treba izpostavljati, pač vsak je krvav pod kožo, nekaj je pozabil in iz tega ni mogoče delati velikih problemov, vendar gre za podjetje, ki posluje z Darsom, glede katerega je minister pristojen in odgovoren. Gre za podjetje, ki je v obdobju, ko je ministrsko funkcijo zasedal minister Omerzel, ponovno objavilo naročilo, prišlo je skoraj do podpisa pogodbe s podjetjem Lastinski. Se pravi, ne gre za katerokoli podjetje, tako da v tej luči ta izjava ministra, da gre po njegovem za manj pomemben birokratski spodrsrljaj, ni umestna. Za tak spodrsrljaj bi šlo, če bi šlo za neko podjetje, ki ni v nobeni povezavi ne z državo, ne z državnimi podjetji. Prej je bilo povedano, da je Vlada v funkciji skupščine tega podjetja oziroma Soda. Prej je bilo tudi povedano, da ko se je predstavnik tega ministrovega podjetja pogajal na Darsu, se je pogajal s tistimi, za katere je minister pristojen in odgovoren, in da so se izpogajali za 0,6 % nižjo ceno. Seveda, še dobro, da so se. Zadeva ni higienična. Minister bi se moral odločiti takrat, preden je zadeva prišla v javnost, tako kot je napovedal na hearingu, ali se bo ukvarjal z zasebnimi posli, povezanimi z državo, ali pa bo ministroval. Tega ni storil. To je storil šele po tistem, ko so se stvari javno obelodanile. V tej luči ta kršitev tega zakona o integriteti in preprečevanju korupcije dobi drugačen pomen in drugačno težo. Verjetno se tega zavedamo vsi.

V drugi točki očitamo ministru oškodovanje davkoplačevalcev, ki ga je minister storil s tem, ko je pri izbiri ponudnika v postopku oddaje javnega naročila pri odprtem postopku – izdelava in dobava registrskih tablic za motorna in priklopna vozila, izbral ponudnika, katerega ponudba je bila še enkrat višja od konkurenčne ponudbe. Davkoplačevalci bomo zaradi te izbire v naslednjih letih plačevali dvakrat dražje avtomobilske tablice, kot bi to bilo potrebno. Na mizi je bila ponudba izbranega ponudnika podjetja KIG za 12 milijonov 951 tisoč 753,70 evrov in konkurenčna ponudba svetovno znanega proizvajalca, ki avtomobilske tablice dobavlja praktično na vseh celinah, v višini 6 milijonov 539 tisoč 60 evrov in 50 stotinov, obe brez DDV. In izločena je bila kot nepravilna, neprimerna in s tem nepopolna. Tako je prišlo do izbire ponudbe, ki je še enkrat dražja. Povedano je že bilo, da to ni bila kar neka ponudba nekoga, ki bi dal neko dampinško ceno in ki ne bi bil sposoben za tako ceno teh tablic

izdelovati. Gre za podjetje, ki registrske tablice trži po celi Evropi, Rusiji, Indiji, Kitajski, Avstraliji, severni in južni Ameriki, praktično po celem svetu, skoraj v celoti pa je z registrskimi tablicami pokrit njihov domači trg, to je Nemčija. Torej nemško podjetje je minister za infrastrukturo in prostor izločil zato, na primer, ker del njihovih skladišč nima ustreznega varovanja, ker ni bilo jasno, po kakšnem standardu so preizkušene njihove barve in tako naprej. Sami zelo argumentirani razlogi, moram reči. In zato, ker gre po mnenju ministrstva za neobičajno nizko ponudbo. V skladu s tem, kar sem povedal na začetku, sem za to odgovoren jaz, ki sem s tem naročilom začel, preden je gospod minister prišel na ministrstvo. Objavljeno je bilo naročilo, ocenjena vrednost v višini 16,4 milijona evrov, in zaradi tega je odgovoren bivši bivši minister. Lepo vas prosim! Na mizi sta bili dve ponudbi, o katerih se je bilo potrebno odločati. Minister Omerzel sicer utemeljuje odločitev s tem, da postopka ni bilo mogoče ustaviti in ponoviti. Tudi ta utemeljitev je dodatno argumentirana s primerjavami cen avtomobilskih tablic v drugih državah in tako naprej. Navaja, da bi za zavrnitev vseh ponudb moral imeti objektivne in tehtne razloge, teh pa ni našel, zato bi bila taka ponovitev tega javnega naročila po njegovem mnenju arbitrarna in nezakonita. In seveda je bila potrjena tudi v postopku revizije, ker se je neizbrani ponudnik pritožil. Normalno, da je formalna potrditev sledila formalnim pravilom igre. Mi ne govorimo o tem, da bi na podlagi tega postopka bilo treba nadaljevati, ampak v takem primeru, ko je prišlo do tako velikega razkoraka in ko je obstajala možnost, da se zniža cena, bi pa to bilo treba storiti. Torej dvakrat višja cena izdelka za ministra ni bila dovolj tehten razlog za zavrnitev take ponudbe in ponovitev javnega naročila. Mimogrede, ko sem bil sam minister in ko prejšnja uprava Darsa ni sledila tistemu, kar je bila njihova zaveza, že v preteklih letih ne, da se odstranijo moteče mitnice, smo objavili naročilo za odstranitev ene od teh. Dobili smo ponudbe, mislim da v rangu od 500 tisoč evrov do 800 tisoč evrov brez DDV. In seveda smo tako naročilo ustavili. Ustavili. Zaradi tega sem bil jaz kazensko ovaden s strani nepodpisanih sodelavcev ministrstva, ki seveda to niso bili. In ravno pred kratkim, januarja, sem po enem letu in pol dobil, pazite, od specializiranega državnega tožilstva, ki se s je s tem postopkom ukvarjalo, da se ta ovadba zavrže, ker sem ravnal gospodarno in ker je bilo potem kasneje to naročilo izvedeno za bistveno nižjo ceno. Toliko o zakonitosti, o tem, da se ne da. Ko sem bil slaba dva meseca v funkciji ministra za pravosodje in javno upravo, sem podobno naročilo ustavil na področju programske opreme, kjer je bil nek ponudnik izbran na hitro, pa so bile številke bistveno manjše. Mislim, da je šlo za rang dveh naročil, vsakega velikosti okrog 700 tisoč evrov. Ko se je to naročilo ponovilo, so se tudi pri tem naročilu kar naenkrat zgodile nižje cene za približno 10

%. V Sloveniji že nekaj časa poslušamo razprave in mantre o tem, da imamo opravka s sistemsko korupcijo na področju javnih naročil. Kdo je najbolj glasen v teh razpravah? Politična skupina Državljske liste, ki ji pripada tudi minister gospod Samo Omerzel, torej Državljska lista Gregorja Viranta, katere član je, dan preden je bil imenovan na funkcijo ministra, postal tudi gospod Samo Omerzel. In še ne dolgo tega smo poslušali zgražanje o tem, kako je mogoče, da za nekatere storitve plačujemo več, kot je treba, tudi dvakrat ali trikrat več. Ali niso, oprostite, avtomobilске tablice točno tak primer. In kako nehigienično je grobo manipuliranje z javnostjo, ko želi minister meni pripisati odgovornost zaradi tega, ker sem javno naročilo dal v objavo. Kakšne zveze ima to s tem? Oprostite, na mizi sta bili dve ponudbi in prej sem vam na dveh primerih povedal, kako bi jaz ravnal v takem primeru. Postopek bi ustavil in ga ponovil, če bi bil v njegovi koži. Mimogrede, minister sam v odgovoru na interpelacijo priznava, citiram, "kot predstojnik naročnika se zavedam, da je ponudnik, katerega ponudba je bila izločena, svetovno znan proizvajalec registrskih tablic, in ne dvomim, da ne bi znal ali mogel izdelovati ustreznih registrskih tablic". Sam priznava, da bi bilo treba tako ravnati, če bi ravnal v duhu tega, kar se javno razglša iz njegovih ust in iz ust njegove politične skupine. Ministrstvo je imelo na razpolago za 50 % nižjo ponudbo, za katero je vedelo, da je realna in uresničljiva, kar izhaja iz teh trditve ministra, pa jo je zavrnilo. Če bi minister ravnal tako kot govori v javnosti o cenah bodočih projektov, ki da jih bo prepolovil, takrat ga seveda ne bo več zraven, bodoči minister, na katerega pa bo padlo to breme teh obljub in višjih cen, pa bo verjetno bentil čez njega, da je zavajal s številkami. Če bi torej minister pri teh tablicah ravnal odgovorno, bi zavrnil vse ponudbe in ponovil razpis.

In treba je povedati še nekaj. Tudi glede teh zavajanj, laži, manipulacij, ki smo jim priča, ne samo danes, bili smo jim tudi v preteklih dneh, tednih in mesecih, v interpelaciji je navedeno, da je minister 18. novembra v odgovoru na moje poslansko vprašanje govoril neresnico, da se je zlagal, po domače, ko je na poslansko vprašanje v zvezi s tem trdil, da še ni bil izbran konkreten izvajalec glede avtomobilskih tablic. 18. 11. Torej v odgovoru na interpelacijo pojasnjuje, da je sklep o izbiri, ki nosi datum 31. julija, podpisal 16. avgusta v njegovi odsotnosti državni sekretar po njegovem pooblastilu. Ampak poglejte, kaj je takrat rekel v odgovoru na poslansko vprašanje osemnajstega. Ta odgovor, ki ga je dal v interpelaciji, ne pojasni ničesar in nič ne zmanjšuje teže njegovih besed glede tega, da je takrat izjavil, da še ni bil izbran konkreten izvajalec. Takrat je povedal, da ve, da je razpis zunaj, ve, da sta dve pogodbi, da držijo tudi številke obeh ponudb, in zaključil, citiram: "Koliko je korektna katera ponudba, še ni

odločeno in še ni preverjeno, vsaj z moje strani ta odločitev še ni bila podpisana, razen če je kdo podpisal, ki za to ni pristojen znotraj ministrstva, o čemer pa močno dvomim." Konec citata. 18.11. lani. Tu v odgovoru na interpelacijo pove, da je to podpisal gospod Bojan Babič, državni sekretar, po njegovem pooblastilu. Tako se te izjave nabirajo. In kaj se zgodi, ko se začnejo take izjave nabirati? Začne se vzbujati dvom v kredibilnost ministrovih besed in posledično tudi dvom v kredibilnost njegovega ravnanja, ker če bi ostalo samo pri besedah, je to še najmanjša težava.

Podobne zavajajoče izjave poslušamo o projektu, ki sem ga že omenil, glede drugega tira. Podobno smo poslušali poleti glede elektronskega cestninjenja, preberite si izjavo gospoda Omerzela, kjer je dejal, da bo sistem, in to tak, kot ga je ponudil Kapsch, zgradil za 10 milijonov evrov in da bo konkretna rešitev predstavljena javnosti do konca poletja 2013. Jaz je nisem zasledil, mogoče sem spregledal, ampak mislim, da ni bila predstavljena javnosti do konca poletja 2013. Tu pa imamo na mizi konkreten postopek, konkretno naročilo, naročilo, kjer bi se na praktičnem primeru, tako kot sem ravnal sam pri cestninski postaji Log, lahko izkazala teža besed, ki se izrekajo v javnosti o tem, da je treba prenehati s sistemsko korupcijo, preprečiti dražitve investicij in doseči njihovo bolj racionalno izvajanje.

Tretja točka je ignoriranje sklepov Državnega zbora Republike Slovenije v zvezi s projektom izgradnje 6. bloka Termoelektrane Šoštanj in omogočanje nadaljnje dražitve investicije. Zakaj mi govorimo o omogočanju nadaljnje dražitve investicije? Zaradi načina odziva ministra na to problematiko. Po tistem, ko je v maju mesecu bila javnost obveščena o tem, da je velika verjetnost, da TEŠ ne bo zaključen v predvidenih finančnih in časovnih okvirih, je minister najprej na seji odbora 31. maja dejal (zdaj ne bom citiral, ampak bom povedal po vsebini točno): "Cena 1,3 je tisto, kar moramo doseči." In to je bila prava in odgovorna izjava ministra. Malo kasneje, kaka dva ali tri tedne kasneje, se je pa ta izjava spremenila v neko drugo izjavo: "Ta cena je nerealna, roki so nerealni, vsi, ki so o tem odločali, so bili zavedeni, cena je vsaj za 100 milijonov evrov višja." Tudi če to drži, in se bo na koncu izkazalo, da to drži, take izjave ne bi smelo biti, ker je bila s tem dana bianko menica vsem tistim, ki samo čakajo nekaj takega in ki so tudi v preteklosti komaj čakali, da bi nekdo pripoznal vedno višje zahtevke pri tem projektu, ker je bil, tu se pa vsi strinjamo, zelo slabo voden. Ampak zanimivo, glejte, ekipa, ki je bila odgovorna za najbolj slabo vodenje tega projekta v obdobju do leta 2010, del te ekipe zdaj ponovno vodi to investicijo, pretežni del. Na čelu TEŠ je človek, ki je bil del ekipe, ki je takrat vodila to investicijo, in to ministra ne moti. Da ne govorimo seveda o premogovniku Velenje, kjer je itak večni direktor, ki bo tam do upokojitve verjetno, ki govori, da ne

more doseči tistega, kar je sam podpisal dvakrat, leta 2009 in 2012, torej cene 2,25 evra za gigajoul premoga, in zdaj izsiljuje višjo ceno, glede na to, da je priložnost. Seveda je priložnost, priložnost je bila dana v tistem trenutku, ko je minister javno izjavil: "Res je, vsaj 100 milijonov bo ta investicija dražja." Sto milijonov, glejte, ne en evro ali pa en milijon! Zaradi tega je bila sklicana izredna seja Državnega zbora 16. julija, sprejeti so bili neki sklepi, ki so v bistvu sledili tistem, kar je dan prej na dopisni seji, 15. julija, sklenila Vlada, v kateri sedi gospod Omerzel. Očitek v interpelaciji je tudi, da ti sklepi niso uresničeni, vsaj bistveni ne. In ta očitek drži. Eden izmed pomembnih sklepov je bil, da se do 30.11. razčisti vrednost te investicije. Se ni! V petek smo imeli izredno sejo in smo ponovno poslušali neke številke, ki ne temeljijo na verodostojnih podatkih. V odgovoru na interpelacijo minister sam to priznava. Pravi, da dokler nimamo relevantnih vhodnih podatkov, ne moremo govoriti o končni številki. Zakaj potem zavajanje o tem, katera številka je prava in komu se dela s tem usluga? Verjetno ne tistim, ki želijo, da bi bila ta vrednost investicije čim nižja, in verjetno ne tistim, ki si prizadevajo za to, da bi bila zaključena v rokih, kot so bili postavljeni. Ne. In spet floskula ministra, češ, pozicija je odgovorna, vi ste odgovorni – sedanja opozicija, ki ste bili takrat na vladi, saj je takratna vlada v kateri je sedel, mimogrede, tudi minister Državljske liste Šuštaršič, ki je bil za poroštveni zakon odgovoren, Zakon o poroštvu je namreč zakon, za katerega je odgovorno Ministrstvo za finance, ker ste predlagali, da se potrdi poroštvo pod temi pogoji. Ja kaj pa naj bi? Ali naj bi predlagali, da se potrdi pod milijardo 500 ali kaj? Na mizi smo imeli potrjen investicijski program s strani TEŠ, nadzornega sveta TEŠ, nadzornega sveta HSE, podpisane izjave vseh odgovornih, da ne govorim o gori druge dokumentacije, ki jo je dobil tudi Odbor za finance, ki je bil pristojen za obravnavo tega poroštvenega zakona takrat in na podlagi katerega je vlada rekla, ne potrdite, ampak je rekla bivša vlada, druga Janševa vlada, odločite se, na mizi imate vso dokumentacijo, vse številke, vse parametre te investicije, tveganje je veliko – tako je bilo tudi povedano – vendar sprejmite odgovorno odločitev. In Državni zbor je, povedali smo v petek, sprejel to odločitev z 29 glasovi za in 20 proti. Samo 6 glasov v teh je bilo poslancev Slovenske demokratske stranke in 7 Socialnih demokratov za primer, pa šteje Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke 26 članov, Socialnih demokratov pa 10. Tako da jaz kot poslanec si verjetno lahko privoščim malo bolj svobodno interpretacijo dejstev in mogoče kakšno razlago malo lahko povem bolj všečno ali pa manj všečno. Vendar minister pa mora na te stvari paziti. In tukaj ta odnos, ki ga je pokazal pri argumentiranju te interpelacije, kaže, da nekako ne razume pozicije, v kateri se je znašel. Da zdaj ni več v podjetniških čevljih, čeprav še

vedno je, ker je lastnik tega podjetja, ki posluje z Darsom, ampak je primarno v čevljih ministra, pristojnega in odgovornega za infrastrukturo in prostor, in kot tak mora tudi odgovorno ravnati. In en del odgovornega ravnanja so tudi odgovorne izjave in odgovorno ravnanje tudi v primerih, ko je treba kakšno izjavo ali pa ravnanje opustiti, da ne nastane škoda. Torej poleg tega, da ni bil pripravljen investicijski program, ni poročila, ki je bilo naloženo, da ga ministrstvo pripravi skupaj s pravobranilstvom, tega poročila ni, in ni revizije tega projekta. Ničesar nimamo tako, tako je interpelacija v tem delu po našem mnenju v popolnosti utemeljena. Tudi je zanimivo, da so se določene stvari začele pospešeno dogajati po 11. 12. ne samo pri tem očitku, ampak tudi pri drugih. Torej po tistem, ko smo vložili to interpelacijo v Državni zbor.

Četrta točka, mislim, da je kršitev določb Zakona o javnih uslužbencih in podzakonskih aktov, izdanih na njegovi podlagi, ki jo očitamo ministru, ki jo je minister zakrivil s tem, da več kot 8 mesecev ni sprožil natečajnega postopka za direktorsko mesto generalnega direktorja Geodetske uprave Republike Slovenije in je dopustil, da organ v sestavi več kot 6 mesecev vodi predstojnik po pooblastilu. In ga še danes vodi po pooblastilu, še danes Gurs nima vršilca dolžnosti direktorja, in je še danes ta zakon kršen. In spet zanimiva argumentacija. Ne vsaj podobna, kot je bila pri tisti točki, češ, res je, bi moral prijaviti pa nisem prijavil, tukaj sem bil nedosleden, nisem bil previden, in sicer se nič hudega ni zgodilo, še vedno se ta uprava vodi in tako naprej. Ampak je argumentacija, češ, minister Černač je 28. februarja temu gospodu podpisal pooblastilo za vodenje Gursa. To pa je argumentacija! Zakaj se je pa to zgodilo, tega pa minister ni povedal. Dan za tistim, ko je za to govornico gospa Alenka Bratušek napovedala, ne vem, kako bi temu rekel, kadrovski cunami ali pa politično ilustracijo ali pa, če želite, nastopila z eno izmed najbolj rasističnih izjav, kar sem jih jaz kdajkoli slišal v tem parlamentu, o tem, da bodo odstavljene vsi tisti, ki niso prave politične barve, če malo parafraziram, je seveda gospod Klemencič, ki je bil malo prej imenovan za vršilca dolžnosti direktorja Gursa, odstopil, ker se ni želel iti političnih igrac. In sedaj naj bi jaz kot takratni minister nekoga drugega porinil v to godljo, da bi ga potem vlada Alenke Bratušek čez tri tedne odstavila. Mislim, da bi ravnal neodgovorno do inštitucije, do tega človeka, predvsem pa do sebe, ker bi skozi to reševal svojo odgovornost ali neodgovornost za to, kar sem naredil. In je bilo popolnoma normalno, da sem v takih razmerah tri tedne pred konstituiranjem nove vlade pooblastil bivšega predstojnika in omogočil, da je lahko ta organ v sestavi normalno deloval, vendar to v ničemer ne odvezuje odgovornosti sedanjega ministra, popolnoma v ničemer. Njegova odgovornost je zaradi tega celo večja, ker je to vedel. Zakon jasno pravi, in on v odgovoru na interpelacijo

pravi, da pozna deveti odstavek, mislim, da je 83. člena tega zakona. "Poznam ga, vem, kaj piše v njem." Tam piše, da je treba pač imenovati v. d. za največ šest mesecev in v vmesnem času sprožiti natečajni postopek. Kdaj pa je bil ta natečajni postopek sprožen? 18. 12. lani. Točno teden dni po tem, ko je bila vložena interpelacija. Tudi tukaj nas ministrov odgovor ni prepričal, je pa pustil en tak, bi rekel, čuden pečat glede dojemanja odgovornosti, ker ravna tako, kot je bilo rečeno na začetku, tam, kjer mu ustreza, si uspešno želi pripisati zasluge za nekatere rešitve, tam, kjer to ne ustreza, so pa odgovorni vsi drugi.

Predzadnja točka oziroma predzadnja utemeljitev se nanaša na ... Mimogrede, pri Gursu sem še to pozabil povedati, kar ste nekateri trdili. Mi ne očitamo ministru, da je podpisal pooblastilo. Tega niste nikjer prebrali, ampak mu očitamo, da ni opravil tistega, kar mu Zakon o javnih uslužbencih in podzakonski akti veleljajo.

Peta točka, zavajanje javnosti v zvezi s stanjem v avtošolah. O tem bi verjetno lahko govorili celoten čas, vendar ker je omejen, dovolite samo na kratko. Res bi moral biti minister slep in gluhi, in ne bi smel prebrati nobenega dokumenta, s katerimi je razpolagal na ministrstvu, da ne bi vsaj približno vedel kakšno je stanje na področju avtošol in kaj se v teh avtošolah dogaja. Seveda temu ni tako. Minister je še kako spremljal to področje. Ne nazadnje je tudi poskrbel, da se je zamenjal in svet te agencije, ki ga je imenovala Janševa vlada, in v. d. direktorja, ki je začel ta red delati. Seveda je popolnoma jasno, da je s stanjem bil zelo dobro seznanjen, drugače vsega tega ne bi storil. V interpelaciji smo malo bolj podrobno napisali, kako se je s temi informacijami dogajalo. O tem obstaja dokumentacija, obstajajo javne izjave takrat odgovornih. Minister je javno izjavil, da je za to, kaj se dogaja v avtošolah, izvedel 8. novembra lani. Bivši vršilec dolžnosti direktorja Agencije za varnost prometa pa je javno zatrdil, da je 24. aprila 2013 ministru osebno izročil končno poročilo komisije za strokovni nadzor, ki ga je le-ta izvedla nad delom Agencije za varnost prometa, in ga tudi opozoril na odkrita kazniva dejanja v avtošolah kot tudi na problemsko poročilo kriminalistične policije v zvezi z izvajanjem programov avtošol in dodatnih programov varne vožnje. V odgovoru je minister te navedbe zanikal. Pravi, da je bil takratni v. d. gospod Pojbič aprila res pri njem osebno na sestanku in da niti omenil ni, da v zvezi z vozniki poteka obsežna kriminalistična preiskava. Nič pa ne preberemo v tem odgovoru na interpelacijo o tem, ali je takrat to poročilo bilo izročeno ali ne. In je očitno bilo. ampak zaradi tega, ker je pač zadeva na neustrezen način, neugoden način prišla v javnost, se je pač iskal način, kako se iz te godlje izviti. Dokumenti govorijo seveda drugače. Govorijo tudi o tem, da bi minister moral biti seznanjen z dokumentom, ki ga je 14. avgusta takratni v. d. direktorja

naslovil na člane sveta Agencije za varnost prometa, pa seveda minister trdi drugače. Zakaj? Zaradi tega ker so bile takrat druge prioritete. Takrat je bila prioriteta odstranitev vršilca dolžnosti direktorja, ki ni, tako kot je nekdo od vas sam povedal, prave politične barve, ker je bil takrat član Slovenske demokratske stranke, pa ga je bilo treba v skladu z besedami Alenke Bratušek, ki jih izrekla za to govornico, lustrirati, in je temu posvetil glavno nalogo in glavno skrb. Minister danes pove mimogrede, "opozicija je vodila Agencijo za varnost prometa v letu 2012". Ali res? Opozicija je odgovorna za to področje? Leta 2012 je bilo samo deset pregledov, v letu 2013 jih je bilo 66. Niti ni pomembno, glejte, saj ne gre za številko, ampak – kdo je vodil Agencijo za varnost prometa v letu 2012? Predsednik sveta te agencije je bil tisti, ki ga je ob ustanovitvi agencije predlagal minister Vlačič in imenovala Pahorjeva vlada, gospod Vinko Može. Mislim, da je član Socialnih demokratov, dolgoletni direktor Aerodroma. In kdo je bil direktor te agencije? Gospod Ljubo Zajc in v tem državnem zboru ste v prvi polovici leta 2013 zelo hvalili njihovo delo. Zelo ste hvalili njihovo delo, kljub temu da na podlagi izrednega nadzora, ki sem ga odredil v letu 2012 nad delom te agencije, in tega minister Omerzel nikjer ne omenja, in poročila o tem nadzoru, je bil ta svet 8. oziroma 6. februarja razrešen in posledično imenovan potem vršilec dolžnosti direktorja te agencije gospod Pojbič, ki je začel, oprostite, delati red. Začel je delati red. Zaradi tega se je ta aktivnost agencije v letu 2013 izboljšala. Drugače se ne bi. Verjamem, da ministrovim sodelavcem pa tudi njemu ni ostalo spregledano to dejstvo, še posebej zaradi tega ne, ker je ustavil zakon, ki je bil v Državnem zboru v povezavi s temi aktivnostmi. V maju mesecu je bil ta zakon o voznikih ustavljen, ker smo želeli preoblikovati to agencijo na ta način, da jo dobimo bližje ministrstvu, v organ v sestavi je bila predlagana ta formalna umestitev zaradi večje kontrole, možnosti nadzora in tako naprej, ker se je pokazalo, da agencija kot taka ne bo dobro funkcionirala na tem področju – pa ne samo zaradi teh nepravilnosti, tudi zaradi drugega. Takrat je predlagal, da se zakon ustavi, vi ste bili za to, da se agencija ohrani, to je bilo, mislim, da maja 2013, in obljuba je bila, da bo prišel v nekaj mesecih nov zakon. Tudi tega ni do danes. V tej utemeljitvi, zakaj smo na podlagi te revizije naredili tako, kot smo, je zapisano, da ta komisija, ki opravlja nadzor nad poslovanjem agencije za leti 2011, 2012, je ugotovila nepravilnosti na več področjih dela, predlagala je nadzor s strani pristojnih organov, Inšpektorata za javno upravo, Ministrstva za finance, Računskega sodišča in Inšpektorata za delo. Zaradi ugotovljenih nepravilnosti v okviru nadzora je minister Vladi predlagal razrešitev vseh članov sveta. Iz poročila namreč izhaja, da agencija v obdobju od 1. julija 2011 do 31. decembra 2012 na področju dodatnega usposabljanja za varno vožnjo ter dodatnega

usposabljanja voznikov začetnikov ni izvedla niti enega samega strokovnega nadzora. Potem je naprej navedeno, da so po navedbah ministrstva v agenciji in v kriminalistični službi pojasnili, da bi izvedba nadzora na teh področjih v letu 2012 lahko vplivala na potek predkazenskega postopka, vendar pa to po mnenju ministrstva ne opravičuje dejstva, da v obdobju, ki je naveden, ni bil izveden niti en nadzor. To je bilo storjeno 6. februarja 2013 v okviru vlade, ki jo je takrat vodil kot predsednik Janez Janša in v kateri sem bil jaz kot minister zadolžen za to področje. In spet minister Omerzel pove, v zapisniku o primopredaji ni nič o tem in zaradi tega sem ekskulpiran kakršnekoli odgovornosti, da bi karkoli v zvezi s tem lahko naredil. Še marsičesa ni v zapisnikih o primopredaji. Še marsičesa. Dokumenti so bili na ministrstvu, zakon je bil v proceduri, tako da je tudi ta utemeljitev bolj izhod v sili, kot kaj drugega. Ne nazadnje je nesporno ugotovljeno, da je bil minister tudi osebno s temi stvarmi seznanjen. Prejšnji v. d. direktorja je te aktivnosti začel. Člane sveta agencije je minister Omerzel dal razrešiti, predsednik je postal gospod Bojan Žlender, ki je potem izpeljal postopek odpoklica gospoda Pobjbiča in imenoval sedanjega vršilca dolžnosti gospoda Igorja Velova, ki prihaja iz ene izmed avtošol, o katerem beremo čudne stvari o povzročitvah nekih nesreč, čudnih prometnih nesreč v čudnih okoliščinah, do problemov pri plačevanju davkov in tako naprej. Ima pa eno pozitivno referenco, da se je to zgodilo, kar se je. Je član, kot smo slišali, stranke Zares, katere je bil tudi minister Omerzel, in verjetno je ta pozitivna referenca pretehtala pri imenovanju gospoda Velova na mesto vršilca dolžnosti direktorja Agencije za varnost prometa. Dokumenti, ki so bili predočeni in ki so javno dostopni, pa tudi v končni fazi trditve ministra govorijo o tem, da je pač iskal nek izhod iz te zagate. Treba je povedati, da za to, kar se je dogajalo, on sam osebno seveda ni odgovoren, ne more biti, ker so se stvari dogajale v preteklosti, je pa odgovoren za zavajanja v zvezi s tem. Mislim, da bi bilo mnogo bolj korektno in pošteno, če bi takrat povedal tako, kot je povedal kasneje: "Vse bomo naredili, da se to področje uredi in sprejeli bomo ustrezne ukrepe." Po tistem, kar smo brali v tem poročilu, se bojim, da tisti ukrepi, ki so predlagani, tega področja ne bodo uredili na ustrezen način in bo treba storiti še kaj drugega. Mislimo, da je iz tega, kar je bilo povedano, tudi ta točka utemeljena.

Prehajam na zadnjo točko, ki govori o zavajanju javnosti glede sklepanja novih poslov oziroma opravljanja storitev po prevzemu funkcije ministra, poslov njegovega podjetja, ki je v njegovi izključni lasti – Lastinski, z Družbo za avtoceste Republike Slovenije. To, da je minister lastnik te družbe, ni sporno. Povedali smo tudi, da takrat v času, ko bi morala biti na ustrezen način prijavljena KPK-ju, ni bila prijavljena ta okoliščina, je pa minister, tako kot je tudi večkrat

ponovil, javno in danes tukaj, na hearingu pred matičnim delovnim telesom v tem državnem zboru izjavil, da obsega poslovanja z državo, če bo imenovan za ministra, ne bo povečeval. In tega se pač ni držal. In nismo mi krivi za to, če se minister tega ni držal. In je najmanj, kar je nekorektno, da se tukaj neka slaba volja zganja zaradi tega, ker je javnost na to opozorila in potem še v poslanskih skupinah oziroma tisti, ki smo podprli to interpelacijo. Minister se pač tega ni držal. Če zadeva ne bi prišla v javnost, bi bila ta pogodba podpisana, tudi ostali posli, ki so, za katere se je še kasneje izkazalo, da so bili opravljeni oziroma želeli biti opravljeni s temi merilniki slavnosti, bi se tudi izvršili, ker pa je zadeva prišla v javnost in ker je bila javnost zrevoltirana in ker si vlada Alenke Bratušek želi pred javnostjo nadeti obraz visoko kredibilne vlade, ki deluje po visoko etičnih in moralnih načelih, je bil to seveda šum. Povzročil je velik šum. Zanimivo je danes poslušati podporo s strani koalicije, kakšne so bile takrat besede, ko je ta zgodba prišla v javnost, dokler se ni piarovsko umirila. Jaz sem trdno prepričan, in še verjetno tudi tisti, ki te interpelacije ne boste podprli, da bi ta pogodba bila podpisana in vse druge tudi, vsa druga naročila tudi izvršena, če se ne bi ta dejstva javno obelodanila. Še več. Že po tistim, ko je bilo to javno obelodanjeno, je bilo rečeno, da gre za star posel, pa se je naročilo, smo videli prej, dokumentirano z dokumentacijo izvajalo v letu 2013, na pogajanjih je sodeloval predstavnik tega podjetja, javno naročilo je bilo zaključeno, pogodba bi morala biti podpisana. Če se vse to v javnosti ne bi zgodilo, bi se tudi ta pogodba podpisala, kar kaže na dejstvo, da je minister na tej točki žal izgubil verodostojnost pa tudi integriteto. Nič več ni treba povedati glede tega – to je dovolj. Zatrjevanje, da itak bi lahko posloval, drži – zakaj pa ne? Ampak zakaj se je potem odločil drugače? Verjetno zaradi tega, ker je nekaj povedal javno v Državnem zboru in bi s tem bila ta teža njihovih besed izničena. Ampak zaradi tega, ker je potem to storil, ne bo njegova kredibilnost nič večja. Njegova kredibilnost je zaradi takega ravnanja po naši oceni in po našem mnenju samo še manjša.

Seveda ne gre zanemariti dejstva, da je ministrstvo, ki ga vodi minister Omerzel, zelo povezano z Darsom. Tu gre, hočeš nočeš, za prepletanje javno-zasebnih odnosov in funkcij in je nemogoče pričakovati nek korekten profesionalen odnos. Nemogoče. Tudi v bodoče. Z ene ali druge strani. Ali bo v krču eden ali bo v krču drugi. In najmanj, kar je, če je minister Omerzel že tako pomemben za vlado Alenke Bratušek, bi bilo prav, da bi potem pač prevzel nek drug resor, kjer tega konflikta interesov ni. Vendar kot vidimo po napovedih poslanskih skupin vladajoče koalicije, se to ne bo zgodilo.

Vse te podatke, bolj podrobno je predstavil že kolega Vizjak kot predlagatelj, zaradi tega jih še enkrat ne bi ponavljal. Se mi pa zdi pomembno omeniti dejstvo, ki govori o integriteti ministra v obdobju, ko je nastopil

funkcijo, namreč dejstvo, kako je do tega posla to podjetje sploh prišlo v letu 2008. Povedano je bilo, da je prej te posle opravljalo podjetje Tames, da takrat ni bilo nekega pavšala za te storitve – po podpisu nove pogodbe se je ta pavšal v tej pogodbi znašel v višini 4 tisoč 750 evrov mesečno, da v času, ko je bil v letu 2008 objavljen ta razpis oziroma naročilo za ta posel in ko je bil Lastinski izbran, takrat formalno še niti licence Boschunga menda ni imel, ampak to niti ni tako pomembno. Bolj pomembno je dejstvo, da je bila izbira opravljena v mesecu novembru 2008 oziroma da je bila pogodba podpisana v mesecu novembru 2008 in da je na tej osnovi podjetje Lastinski izdalo fakture za skoraj 100 tisoč evrov, od tega za preko 30 tisoč evrov mesečnega pavšala za nazaj, za mesece maj–november 2008. Se pravi, za obdobje, ko ne, ni bil niti izbran Lastinski, ministrovo podjetje, ampak za obdobje, ko še niti tega razpisa ni bilo, za 7 mesecev nazaj. In potem tu spet izjave predsednice Vlade, kdo je te pogodbe podpisoval na strani Darsa. Pomembno je, kdo je bil nosilec tega projekta in tega posla, kdo je te pogodbe imel v rokah in kdo je te podpise pogodb predlagal. To je gospod Anton Žagar, ki je bil kmalu po tistem, ko je ministrsko funkcijo nastopil minister, predlagan za v. d. direktorja Direktorata za infrastrukturo in je bil s strani Vlade tudi imenovan na to funkcijo. Ker so v javnost prišle informacije o tem, da je bil na Darsu razrešen in kazensko ovaden zaradi domnevnih nepravilnosti, je po šestih dneh odstopil. To je spet tisti primer odstopljenih takih in drugačnih funkcionarjev, zato da se prevladi odgovornost z ministra na nekoga tretjega. Ampak takih primerov je več, ta ni edini, kar nekaj je podobnih odstopov.

Dokumenti, ki so bili objavljeni v zvezi s tem v medijih, pa tudi izjave različnih v zvezi s tem, tudi ministra samega, izkazujejo, da je minister za infrastrukturo in prostor glede tega zavajal javnost, da ni govoril resnice glede sklepanja novih poslov oziroma opravljanja storitev po prevzemu funkcije ministra za Dars preko podjetja Lastinski, ki je v njegovi izključni lasti. Tako kot sem omenil, podoben vzorec uporablja tudi drugje. Vedno je enak način. In ko je pritisk javnosti prevelik, doživimo v končni fazi prevalitev odgovornosti na nekoga tretjega ali pa odstopa ministrovih sodelavcev, ki s tem prevzemajo odgovornost na svoja ramena. Omenil sem že gospoda Žagarja, ki je, zanimivo, zdaj svetovalec direktorja Slovenskih železnic, tudi podjetja, ki sodi pod interesno področje Ministrstva za infrastrukturo oziroma infrastrukturnega ministra. Potem je tak primer gospoda Bojana Žlendra, ki ga je minister Omerzel najprej imenoval za direktorja direktorata oziroma predlagal Vladi, Vlada ga je imenovala za direktorja Direktorata za promet, potem ga je postavil za svet agencije, da je odstranil prejšnjega vršilca dolžnosti, postavil novega in tako naprej. Ko je prišlo do te zgodbe s problematiko v avtošolah in vozniških izpiti, je

pa prevzel vlogo žrtvenega jagnjeta in seveda odstopil. Še vedno pa dela na ministrstvu in verjetno še vedno opravlja enako odgovorne naloge, kot jih je opravljal pred tem. Zadnji v tej seriji odstopov je direktor Direkcije za ceste mag. Gregor Ficko, ki je bil tudi žrtvovan, domnevno zaradi mostov. Na njegovo mesto pa je postavljen človek, za katerega se sliši, da je bil krivdo odpuščen v eni od njegovih prejšnjih služb. Po ministrovih besedah bodo ti ljudje delali red na tem področju. O Agenciji za varnost prometa in o teh zamenjavah sem veliko povedal že prej.

Ko sledimo tem utemeljitvam in tem dogodkom, moram reči, da niti ne preseneča podpora vladajoče koalicije ministru. Te besede o tem, da mu je pač treba dati še eno priložnost. Jaz mislim, da še nismo pozabili te retorike, niti nismo pozabili tega komu je bila pred leti namenjena. Upam pa, da v koaliciji niste pozabili tega, kako se je potem ta zgodba končala.

Če počasi zaključim in strnem, po mnenju predlagateljev interpelacije in po tistem, kar smo slišali doslej, je ta interpelacija v celoti utemeljena. Minister ni argumentirano zavrnil navedb, ki v njej stojijo. Ni zavrnil kršitev zakona. Priznava jih. V enem delu govori o tem, da gre za manjše birokratske šlamararije. V drugem delu, da so jih zagrešili njegovi predhodniki, kar smo argumentirali, da ne drži. In nekatere nezakovitosti trajajo še danes, na dan razprave o tej interpelaciji. Minister je ob imenovanju prisegel, da bo spoštoval ustavni red, da bo ravnal po svoji vesti in z vsemi svojimi močmi deloval za blaginjo Slovenije. Številna ravnanja ministra, tako ta, ki so bila podrobno obrazložena v obrazložitvi interpelacije in danes dodatno pojasnjena, kot številna druga, govorijo o tem, da minister za infrastrukturo in prostor ni ravnal v skladu s prisego, ki jo je podal v Državnem zboru. Namesto da bi z vsemi močmi deloval za blaginjo Slovenije, je v pomembnem delu svoje funkcije deloval za interese svojega podjetja, posameznih lobijev in vplivnih posameznikov. Zaradi ignoriranja odločitev Državnega zbora in opustitve dolžnih ravnanj nastaja škoda državi in davkoplačevalcem pri največji infrastrukturni naložbi, torej TEŠ 6, posledično bo škoda nastala na številnih drugih infrastrukturnih projektih. Škoda nastaja tudi na področju cestninjenja oziroma vozil v prostem prometnem toku, kjer je bila dana javna zaveza, da bo predstavljen model za 10 milijonov evrov do konca poletja, ki ga ni. Škoda nastaja tudi ljudem zaradi tega, ker bodo plačevali dražje avtomobilske izkaznice, kot bi to bilo potrebno. Škoda bo nastala ljudem in gospodarstvu, občinam in vsem ostalim tudi zaradi tega, ker bodo po sprejetju energetskega zakona plačevali bistveno dražje energetske izkaznice, kot bi to bilo potrebno. Mi smo na to pravočasno opozarjali, vlagali amandmaje, vendar se eno govori, drugo pa dela. V tem zakonu, ki je kot celota dober, je ogromno stvari, ki govorijo ravno o nasprotnem, kar trdita vlada in minister.

Govorijo o dodatni birokratizaciji, o dodatni administraciji, dodatni regulativi in dodatnih obremenitvah za državljane in ostale. Postavlja se seveda tudi vprašanje, ali je minister lahko nekdo, ki zavestno zavaja oziroma ki zavestno govori neresnice. Ali je minister lahko nekdo, ki je svoj zasebni interes postavil pred javni, potem ko ga je javnost na to opozorila, pa je storil vse, da bi, ne negiral, pač pa prikril svoja ravnanja? Ta zgodba o poslu Lastinski in Dars govori namreč o tem, da bo posle še naprej, vendar odslej seveda manj transparentno in prikrito, opravljalo podjetje Lastinski, samo pod drugo firmo. Tukaj se je treba vprašati, če je s poslom vse v redu, tako kot trdi minister. Zakaj se je zgodilo, kar se je, in na drugi strani, ali ste že kje videli primer, da bi lahko nekdo, ki je bil izbran kot izvajalec, recimo nekdo, ki je bil izbran s strani Darsa za gradnjo neke avtoceste, po tistem, ko mu je bil vročen sklep o izbiri, sporočil na Dars, "jaz tega ne bom delal, ampak bo delal en tretji gradbinec, za uslugo bom pobral pa neko provizijo". Tega seveda ne bi povedal javno. Ni takega primera. Ga ne more biti in ga ne sme biti. Seveda to verodostojnost besed zelo rušijo tudi druge izjave, ki smo jih poslušali tako glede vrednosti posameznih projektov kot ostalega. Torej če minister na neki točki izgubi integriteto, ki je nujna za opravljanje take javne funkcije, je po našem mnenju lahek plen za take in drugačne lobije.

Zelo težko bo minister z izgubljeno integriteto varuh javnega interesa. Navzven z besedami že, v dejanjih pa zelo težko. Po našem mnenju je minister Samo Omerzel za opisana ravnanja in tudi zaradi opustitve dolžnih ravnanj objektivno in subjektivno odgovoren. Po našem mnenju je izgubil potrebno integriteto, ki je nujna za opravljanje funkcije ministra. S tem je po našem mnenju izgubil zaupanje javnosti, kot tak pa ne more več odgovorno opravljati funkcije na katero je bil imenovan. Zaradi tega vlagatelji interpelacije menimo, da je minister osebno predvsem pa politično odgovoren za kršitve petega odstavka 35. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, za zavajanje javnosti glede sklepanja novih poslov oziroma opravljanja storitev po prevzemu funkcije ministra z Družbo za avtoceste Republike Slovenije preko podjetja Lastinski, ki je v njegovi izključni lasti, za kršitve določb Zakona o javnih uslužbencih in podzakonskih aktov, izdanih na njegovi podlagi, ki trajajo še danes – še danes niso kršitve odpravljene, zaradi zavajanja javnosti v zvezi s stanjem v avtošolah, zaradi ignoriranja sklepov Državnega zbora Republike Slovenije v zvezi s projektom izgradnje 6. bloka Termoelektrarne Šoštanj in posledično s tem zaradi možnosti, da se ta investicija še naprej draži in zaradi oškodovanja davkoplačevalcev, ki ga je minister storil z opustitvijo dolžnega ravnanja s tem, ko ponudbe, ki so bile cenovno izredno neprimerljive, ni zavrnil v celoti, ponovil postopka javnega naročila in omogočil ljudem, da bi plačevali cenejše registrske tablice.

Davkoplačevalci bodo zaradi tega plačevali več, kot bi to bilo potrebno.

Zaradi vseh teh razlogov predlagamo Državnemu zboru, da po opravljeni razpravi razreši Sama Omerzela, ministra za infrastrukturo in prostor. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov bo stališče predstavil gospod Matjaž Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Minister z ekipo, poslanke in poslanci!

Pred nami je, spoštovani, tretja interpelacija o delu in odgovornosti ministra te vlade, vlade, ki je slabo leto nazaj stopila na negotov teren, pospremljen z velikimi manki vsebinskih rešitev njene prehodnice. Ta je pod taktirko Janeza Janše izzvenela v luči neustavnih rešitev, drastičnega varčevanja, pomanjkanja socialnega dialoga ter nezmožnosti soočanja z zatečenim stanjem po posameznih resorjih, po katerih se je nakopičilo ne malo problemov.

Bolečina prejšnje vlade, ki ni uspela reševati problemov v okolju politične stabilnosti ter konstruktivnega dialoga, je res velika. Tako zelo, da je prvak sedanje opozicije kaj kmalu po izgubi mesta predsednika vlade napovedal uporabo vseh političnih sredstev: Porušiti, podtikati, preusmerjati pozornost s pravih problemov, deliti na naše in vaše, politizacija, diskreditacija na podlagi zavajajočih navedb pa je že viden in predvidljiv način uresničevanja političnih ambicij predvsem največje opozicijske stranke. Zakaj takšen uvod, spoštovani? Zato ker želim opozoriti, da poslovniško možnost interpelacije opozicija ne jemlje kot priložnost, da katerikoli minister pojasni očitke glede okoliščin morebitnih nepravilnosti in politične odgovornosti. Interpelacije so zgolj in samo politično sredstvo, preko katerega želi opozicija destabilizirati in onemogočiti vladi njeno normalno delovanje, predvsem pa, da politizacija zamegli vsebino. Tega seveda ne želim poudariti v luči današnje razprave kot opravičilo ali iskanje stranpoti od problemov, ki jih Ministrstvo za infrastrukturo in prostor prav gotovo ima. Želim poudariti, da moramo v tem prostoru, v tem hramu demokracije vsebini in dejanskim problemom dati prednost pred politizacijo.

Danes smo pred razpravo o delu in odgovornosti ministra za infrastrukturo in prostor Sama Omerzela. Resor, za katerega menimo, da sodi med najtežje, je minister prevzel pred desetimi meseci. Veliki pritiski interesnih skupin, pomanjkanje denarja in akutni problemi, povezani z vse slabšim stanjem cestne ter tudi železniške infrastrukture, to je za vsakogar, naj si bo še tako velik strokovnjak, velik zalogaj. Še posebej, če vemo, da je prav to ministrstvo,

Ministrstvo za infrastrukturo in prostor, tisto, pod streho katerega je levji delež potenciala investicijskih projektov. Preko teh pa vemo, da je v tem momentu edino možno zagnati investicijski cikel, brez katerega v naši državi ne bo vidnejšega zagona gospodarstva. Socialni demokrati smo že od samega začetka nastajanja te koalicije poudarili, da je resor infrastrukture in prostora resor, ki potrebuje vizijo razvoja za naprej. Ne samo za dan ali teden, ampak za leta naprej. To pa pomeni, da je treba s programskim načrtom na ministrstvu začeti z delovanjem, ki bo preseglo ohranjanje statusa quo, temveč bo nadgradilo ter zagnalo večje infrastrukturne ter energetske projekte. To smo izpostavili prav sedaj, ko smo pred novo koalicijsko pogodbo, v kateri Socialni demokrati ne vidimo zgolj deklarativnega dokumenta ali pa seznama želja, temveč dokument, ki ga bodo ministrstva zaznala kot akt ključnih prioritet, v realizacijo katerih mora celotna koalicija dati vso svojo energijo. Projektov posameznih resorjev, tudi infrastrukture in prostora, pa ni moč optimalno realizirati brez ustrezne finančne konstrukcije in podpore celotne vlade. To se izraža prav v proračunih za prihodnje leto kot tudi in še pomembneje v ukrepih, kako sanirati nastale finančne vrzeli, ki bremenijo celotne javne finance. Prvi koraki, ki vodijo k okrevanju gospodarstva, so narejeni, pa vendar Socialni demokrati pri Ministrstvu za infrastrukturo in prostor pogrešamo vizijo o projektih, ki so z vidika investicije in s tem povezano rastjo gospodarstva med ključnimi. Projekti, ki bi slovenski energetski prostor zapolnili z večjim poudarkom na pridobivanju električne energije v luči naravnih danosti naših rek, na nek način stojijo. Več let oziroma kar desetletja sta politika kot stroka poenoteni v tem, da je potencial hidroelektrarn na srednji ter spodnji Savi premalo izkoriščen. O dodanih vrednostih investicijskega cikla, ne samo z vidika države, tudi posameznih področij, ne mislim razlagati na tem mestu na dolgo in široko. Naj ob tem omenim samo Zasavje. Ministra Omerzela sem oktobra lani preko poslanskega vprašanja opozoril na problematiko projekta gradnje hidroelektrarne na srednji Savi. Zasavje je poleg pripadajoče rudarske dejavnosti ter ostale težke industrije še dodatno obremenjeno s slabo infrastrukturno povezavo, odrezano vsakršnih možnosti, da se razvije v na nek način boljše regijo, ki si jo tudi to Zasavje zasluži. Da je situacija še bolj bizarna, se zdi, da Zasavje postaja talec podpisa nove koncesijske pogodbe, ki bo gradnjo hidroelektrarn pognale v tek. Veliko se ukvarjamo s koncesijsko pogodbo. Pogrešamo večji angažma ministrstva pri omenjeni problematiki s pričakovanjem, da bo nemara postala zaveza in da se bo to vprašanje rešilo v čim krajšem možnem roku. Tudi dokončanje začelih projektov gradenj hidroelektrarn na spodnji Savi terja takojšnji operativni načrt ministrstva pri odpravljanju preprek, zaradi katerih dokončani realizaciji

projekta ni videti konca. Seveda ne trdim, da je vse na tem ministrstvu in tudi ne tega, da je možno le pritisniti na gumb in pognati omenjene projekte. Bilo bi tudi neodgovorno, da bi vso težo gradenj hidroelektrarn prevaili na ministrstvo, pa vendar je treba narediti bistveno več. Teza, da je energetika polje priložnosti za Slovenijo, pa se žal pričel razkrajati ob tem, kar smo zadnja leta, če ne desetletja, imeli moč videti v našem prostoru. Tudi projekti gradenj hidroelektrarn so postali kolateralna žrtev vsega, kar se okrog slovenske energetike dogaja. Različni interesi in apetiti so slovensko energetiko, vsaj tako se zdi, potegnili v cono, kjer žal ni več govora o perspektivi in priložnosti, ampak je govora samo o špekulacijah, lobijih in vrtičkarstvu. Prav to tipično slovensko vrtičkanje po načelu "vsak skrbi za svojo gredo" pa nas je pripeljalo v položaj, ki nima perspektive in razvojnega naboja. Pričakujem, da bo Ministrstvo za infrastrukturo in prostor temu naredilo enkrat konec. O projektu TEŠ 6 je bilo te dni veliko povedanega. Ne ob tej točki in tej razpravi poudarim zopet to in samo to, da Socialni demokrati pričakujemo, in tukaj ima minister Omerzel našo podporo, da se razišče, kaj je pri tem projektu šlo vse narobe v njeni izgradnji. Poleg energetike je ministrstvo tudi v luči okrnjenih proračunskih sredstev obremenjeno z vprašanjem akutnega stanja cestne infrastrukture, ki nedavno eskaliralo v podobi dotrajanih in komaj voznihih nadvozdov in mostov. Socialni demokrati ne bomo pristali, da se na račun zategovanja in smotrne porabe in zmanjševanja proračunskih sredstev opravičuje ogrožanje varnosti na perečih točkah nadvozdov in mostov. Pričakujemo, da bo ministrstvo začelo s takojšnjim ukrepanjem, kateremu bo poleg delnih zapor sledil še program obnove teh mostov in teh izpostavljenih predelov. Da je prišlo do tako elarmantnega stanja na naših cestah ni krivo samo ministrstvo, temveč večletna politika gradnje in obnove cest, ki je terjala svoj davek. Davek, ko je vsa energija šla v izgradnjo avtocestnega križa, pozabilo pa se je marsikdaj na že močno dotrajane odseke državnih cest. Prav tako ne gre spregledati vprašanja cestninjenja za tovorna vozila, institucionalnega varstva za zagotavljanje varnosti cestnega prometa, ki mora ostati v formi agencije ter novelacije resolucije o nacionalnem programu o izgradnji avtocest. Da se dotaknemo še problematike železniške infrastrukture, ki se zdi, kot da je črna jama, za zapolnitev katere ni moč poiskati ustrezne rešitve. Prizadevanja, da se končno naredi operativni načrt, kako začeti s celotnim pristopom, ki mora biti finančno in organizacijsko dolgoročno vzdržen, je močno uspešno realizirati samo prek nacionalnega programa železniške infrastrukture. Upam, da se bo ministrstvo začelo ukvarjati tudi s tem. Vseh kislih jabolk, v katera bo moralo zagristi ministrstvo, naj ob tem ne naštevam. Želel sem osvetliti, in verjetno sem pozabil veliko stvari, le nekaj vprašanj, s katerimi se bo ministrstvo v

večji meri moralo spopasti v luči boljše izrabe investicijskih potencialov za večjo gospodarsko aktivnost v naši državi. Zavedamo se, da je pričakovati, da bo kljub zagotavljanju še kako operativnih načrtov ministrstvo primorano hoditi z roko v roko tudi s projektom sanacije javnofinančnega primanjkljaja. Pa vendar ne do te mere, da bi nadaljevanje in odlašanje ali premalo ambiciozni ukrepi vedno sledili izgovoru, da ni ustreznega finančnega načrta.

Prav v luči razbremenjenega bančnega sistema ter pravih prioritet, ki naj ne bodo samo sanacijske narave, temveč naj bodo tudi razvojne narave, vidimo dobro priložnost, da se začne z bolj aktivnim delovanjem ministrstva. Vsebinskim vprašanjem, kaj se bo v prihodnje dogajalo na resorju infrastrukture in prostora, se ob tej interpelaciji ni moč izogniti. Še več. Menim, da je danes prava priložnost, da na ta vprašanja dobimo tudi odgovore in da jih osvetlimo tudi v luči odgovornosti funkcije ministra, kajti ne gre več samo za politično odgovornost, temveč odgovornost o tem, kaj se bo na področju velikih investicijskih projektov v Sloveniji v prihodnje dogajalo. Besedilo interpelacije opozicijskih poslancev, žal, ne odpira teh vprašanj. V večjem delu se opira na delovanje zasebnega podjetja in domnevnih nepravilnosti. Socialni demokrati smo ob tem in ob vseh teh očitkih že jasno povedali, da je odgovornost in presoja, ali minister še lahko pod težo tovrstnih očitkov opravlja svoje naloge kompetentno, predvsem na njem samem, na Državljanski listi in ne nazadnje tudi na predsednici Vlade, ki mu je dala zaupanje. Za nas je ključnega pomena to, da ministrstvo začne z aktivno in operativno politiko uresničevanja ne samo v delu, ki zahteva hitro in učinkovito sanacijo akutnih področij ministrstva, temveč da se aktivneje spopade z razvojnimi projekti.

Socialni demokrati bomo v luči vsega povedanega glasovali proti interpelaciji.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Državljanske liste ima besedo gospod Rihard Braniselj.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Spoštovani, lep pozdrav!

Danes govorimo o interpretaciji – ne, ni lapsus, za interpretacijo gre. Imamo jasno pravno in dejansko stanje, vendar očitno iz tega jasnega pravnega in dejanskega stanja izvajamo različne zaključke, različne razlage, kakor je seveda komu bolj všeč. Resnica pa je ena sama. Interpelacija je ustavni institut, v ustavo uvrščen z namenom, da se opozori ali razreši ministra, ko obstaja utemeljen sum, da ta svojih nalog ne izvaja v skladu s prisego, ki jo je dal ob imenovanju. Za zakonitost in nezakonitost gre. Skorajda pravilo je, da se interpelacija vlagajo zoper ministre, ki delajo, ki so uspešni in za

opozicijo s tega naslova nevarni. Uspešnost in delavnost pa je pri predlagateljih interpelacije nezaželena.

35. člen Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije – naj grem kar po posameznih postavkah interpelacije. Gre za očitek, da je minister kršil ta zakon in Ministrstvu za infrastrukturo in prostor ni posredoval podatkov o podjetju, katerega izključni lastnik je in za katerega veljajo zakonske omejitve poslovanja. Minister je bil imenovan na to funkcijo 2. aprila 2013. Imenovanje je sledilo obravnavi na matičnem odboru, kjer je minister v predstavitvi povedal, citiram: "Lastinski Inženiring je moje podjetje v 100-odstotni lasti. Tu vas moram opozoriti, da obstaja tudi podjetje Lastinski Pak, to pa je podjetje, ki je v lasti mojega najstarejšega brata." Javna, transparentna izjava ministra. Nemudoma po odstopu funkcije je Vlada Republike Slovenije na svoji spletni strani v predstavitvi ministra Sama Omerzela med drugim zapisala: "Družino si je ustvaril v Novem mestu, od koder na mednarodne trge prodira tudi njegovo podjetje Lastinski, d. o. o." Še ena jasna, transparentna javna objava gotovega dejstva. Podatke o podjetju ministra je korektno navedlo na spletnih straneh tudi Ministrstvo za infrastrukturo in prostor, in sicer v slovenski in angleški verziji. In komu je pravzaprav namenjen podatek o podjetjih, s katerimi ministrstvo ne sme poslovati? Samemu ministrstvu. Namen javnosti je bil dosežen tudi na ta način. Očitno je, da minister nikoli ni skrival dejstva, da je lastnik podjetja Lastinski Inženiring, in tega ni skrival niti ob kandidiranju za funkcijo ministra, tega ni skrival, ko se je predstavil poslancem Državnega zbora, in tega ni tajil, ko je nastopil funkcijo ministra za infrastrukturo in prostor. Še bolj pomembno pa je, da se je potem teh omejitev tudi striktno držal oziroma so se teh omejitev striktno držali tisti, ki se morajo. Podjetje, ki ima drugega direktorja, in pa Ministrstvo za infrastrukturo in prostor. In še nekaj. Kaj je pravzaprav najhujša sankcija, če se ta člen ne spoštuje? Najhujša civilna sankcija je, da so vsi posli, ki bi jih podjetje v lasti nekega funkcionarja opravljalo za to isto ministrstvo, postali nični. Nični brez pravnega učinka, in to je ta funkcija, ki jo zakon pravzaprav zahteva za kršitev tega člena.

Mar res kdo verjame, da bi minister potem, ko je razgalil vse posle in svoje podjetje, da bi za tem prikrito nadaljeval s prevzemom obveznosti na ta način, da bi kršil omejitve poslovanja, ki mu jih nalaga 35. člen Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije. Na to vprašanje odgovor verjetno ni potreben, kot tudi ni potreben odgovor na vprašanje, če je minister s tem, ko je zamudil enomesečni rok, kršil namen zakona. Jasno je, da so od prvega dne imenovanja že vsi fikusi na ministrstvu vedeli, da je minister lastnik podjetja, in da s tem podjetjem ministrstvo ne sme poslovati. Evidentno je namreč tudi to, da je ministrstvo za infrastrukturo

in prostor kasneje svojo zakonsko obveznost opravilo in podatke sporočilo tudi komisiji za preprečevanje korupcije. Pri čemer je treba povedati tudi to, da tudi če bi se posli oziroma ko govorimo o poslih, so se le-ti odvijali v preteklosti z Dursom in ne z ministrstvom.

Naslednji očitke je poslovanje z družbo Dars. Interpelacija očita ministru zavajanje javnosti glede sklepanja novih poslov. Očitki seveda niso utemeljeni. Minister na predstavitveni seji odbora je samoiniciativno pojasnil, citiram: "Do trenutka odločitve, da kandidiram za ministra, sem bil podjetnik. Deloval sem kot dober gospodar v svojih podjetjih in se boril za posel, zato da sem lahko izplačal plače in zato, da sem lahko podjetje razvijal. V okviru dela za državo bi želel pojasniti dve aktualni zadevi. Eno je 75 tisoč evrov prejemka s strani države v okviru Eureka" in nadaljujem, "drugo delo, ki je povezano z državo, je naše delo z Darsom. Naše podjetje od leta 2008 na Darsu vzdržuje cestne vremenske postaje in ta pogodba se izvaja dejansko od leta 2008. In kar se tiče samega dela z državo, te obstoječe pogodbe moramo spoštovati. Mi obsega poslovanja, ki državo povečevali ne bomo in ne bomo podpisovali novih pogodb v primeru, da bom izbran za ministra". Mi obsega poslovanja z državo ne bomo povečevali. Minister je tukaj mogoče malo nerodno rekel. Tudi sicer poslovanje z državo ni bilo, bilo je poslovanje s podjetjem Dars. Minister ni širil obsega poslovanja, kot je povedal, čeprav ga k temu sploh ni silil noben zakon, pač pa je za svojo obljubo stal. Podjetje z družbo Dars od jeseni 2013 pa sicer tudi sploh ne posluje več. Tudi do takrat KPK ni ugotovila nikakršnih nepravilnosti. Celó več. V svojem mnenju so zapisali, da poslovanje družbe z družbo Dars ni poslovanje z državo in ni podvrženo nobenim omejitvam, kar tudi sicer izhaja iz zakonskih določb.

Šesti odstavek 35. Člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije jasno določa, da omejitve poslovanja ne veljajo za poslovanje na podlagi pogodb, ki so bile sklenjene pred funkcionarjevim nastopom funkcije. Skladno z zakonom o Slovenskem državnem holdingu so uprave Dars, d. d., in Slovenskih železnic odgovorne vsaka svojemu nadzornemu svetu, ki jih imenuje uprava Sod, d. d. Upravo Soda imenuje Vlada na podlagi posebnega natečajnega postopka. Ministrstvo za infrastrukturo in prostor pa pri vsem tem nima prav nobenega vpliva ter tako v ničemer ne more vplivati na ti dve družbi, ki sta pri svojem poslovanju samostojni.

Tretja točka očitka iz interpelacije se nanaša na vodenje Geodetske uprave Republike Slovenije. Neverjetno sprenevedanje. Natečajni postopek za imenovanje novega direktorja Gursa bi moral izpeljati že minister Černač, pa je namesto tega dotedanji direktorja gospoda Seliškarja dne 28. 2. 2013 pooblastil za vodenje Gursa. Minister Omerzel je

aprila 2013 dal predlog za izvedbo javnega natečaja za zasedbo funkcije, 14. 5. je uradniški svet izdal sklep o imenovanju komisije in 19. 12. 2013 je bil natečaj tudi javno objavljen, ki pa se še ni končal. Kakšne vsebinske kršitve zakona so to? In kakšne so finančne in druge posledice za državo? Aleš Seliškar je dolgoletni direktor Gursa, ki je izpeljal projekt množičnega vrednotenja nepremičnin v Republiki Sloveniji, ki je ravno v tem času tudi izjemno pomemben zaradi implementacije nekega drugega zakona, korekcij in aplikacije na uvedbo Zakona o davku na nepremičnine. Delo Geodetske uprave Republike Slovenije poteka ves čas optimalno, profesionalno in sama oblika vodenja tega organa v sestavi nima nobenega vpliva na to. Nek drug minister je pooblastil gospoda Seliškarja za vodenje Gursa in minister Omerzel pač tega pooblastila ni prekal.

Nepravilnosti v avtošolah. Po domnevnem zavajanju javnosti v zvezi s stanjem z avtošolami se predlagatelj naslanja na poročanje medijev. Pri tem predlagatelj zapiše, citiram: "Od približno 130 avtošol so zlorabe tudi s prikritimi ukrepi ugotovili pri 36 avtošolah, preverjajo pa še vedno tisoč 558 zadev, ker obstaja sum, da gre za kaznivo dejanje. Preiskava se nanaša na izvajanje programov šol voženj, dodatnih programov varne vožnje in izbrisa točk ter podeljevanje voznških izpitov med letoma 2010 in 2012 ter še poteka." Konec citata. Predlagatelj je glede tega očitka med drugim še zapisal, citiram: "Več kot očitno je torej, da za zaščito svoje funkcije in bežanja pred odgovornostjo minister Samo Omerzel ponovno zavaja javnost na njegovem poznavanju o nepravilnosti o avtošolah in izpitnih centrih." Konec citata. Spomnimo se, minister je nastopil funkcijo 2. 4. 2013. Pristojni ministri za nadzor nad delovanjem avtošol so bili od leta 2004 dalje naslednji: Janez Božič, SLS, Radovan Žerjav, SLS, Patrik Vlačič, SD, gospod Černač, SDS. Več kot očitno je, da želijo predlagatelji interpelacije za nepravilnosti, ki so se kopičile in potem izbruhnile od leta 2010 do 2012 v avtošolah, okriviti sedanjega ministra, ki je nastopil funkcijo dobro leto po teh dogodkih. Minister je po njegovih besedah za nepravilnosti izvedel šele 8. 11. 2013 od Policije. Kdor trdi drugače, naj to tudi dokaže. Tega podatka ni v nobenem primopredajnem zapisniku. Podatkov o tem, da je minister o tem vedel prej, ni v primopredajnem zapisniku med ministri Vlačičem, Černačem, Maherjem in Omerzelom, prav tako tega ni v nobenih primopredajnih zapisnikih med direktorji Agencije za varnost v cestnem prometu, tudi ne med direktorji Direktorata za promet. O tem dejstvu ni bilo pred tem na ministrstvu nobenega dokumenta. Očitno je, da je že pred časom nastopa mandata ministra, na Policiji potekala obsežna kriminalistična preiskava zaradi suma organiziranega kriminala v večjih avtošolah in drugih povezanih osebah. Glede na to je jasno, da je pod prejšnjimi ministri zatajil nadzor na celi

črti. Kako se je to lahko zgodilo? Kriminalno dejavnost so zaznale službe izven sistema ministrstva, ki bodo zadeve sprocesirale tudi do konca, govorim o Policiji. Minister Omerzel, operativec iz gospodarstva, je pač v enem mesecu naredil tisto, kar drugi niso zmogli v letih. Uvedel je izredni nadzor nad vsemi agencijami, nad direktoratom in na ministrstvu že pripravljali sistemsko prenovo zakonodaje, ki bo v bodoče preprečila takšne anomalije ter vzpostavila in zagotovila takšen kontrolni mehanizem, da se kaj takšnega ne bo zgodilo nikoli več oziroma bodo posamezni storilci takoj razkrinkani in procesirani pred sodiščem. Ob tem se nam poraja vprašanje, zakaj so vlagatelji interpelacijo vložili šele 11. decembra, zakaj niso vložili nemudoma, ko so ugotovili za nepravilnosti. Vložili bi jo lahko že meseca maja, pa je niso. Kaže, da so edino oni vedeli za nepravilnosti, ki pa niso prišle v javnost. Obžalujemo, da si za cilj napada interpelacije niso izbrali izhoda iz gospodarske krize, dvig konkurenčnosti, nova delovna mesta, racionalno javno upravo. Verjamemo, da bi ob tvornem delovanju našli marsikatero dobro rešitev v splošno korist. Glede očitkov o ignoriranju sklepov Državnega zbora v zvezi s projektom izgradnje 6. bloka Termoelektrarne Šoštanj, je treba poudariti, da se projekt izgradnje 6. bloka Termoelektrarne Šoštanj vodi že vse od davnega leta 2003, ko je bila idejna predstavitev projekta, to je bilo v bivši Ropovi vladi. Večina strateških dokumentov, dokumentov, kot so finančni načrt, razvojna strategija Holdinga Slovenskih elektrarn 2006–2015, resolucija o nacionalnih razvojnih projektih za obdobje 2007–2023. Izbira, danes lahko že rečemo, v narekovanjih, najugodnejšega oziroma bolje rečeno najmanj ugodnega ponudnika ter podpis pogodbe za gradnjo 6. bloka Termoelektrarne Šoštanj, vse se je zgodilo v času vlade Janeza Janše. In ta je bil še kako dobro seznanjen s projektom TEŠ 6. V mandatu te vlade je bil pristojni minister gospod Vizjak tudi istočasno predsednik nadzornega sveta Holdinga Slovenskih elektrarn. In kdo je bil v istem mandatu predsednik uprave gospodarske družbe, ki lastniško obvladuje hčerinsko družbo Termoelektrarne Šoštanj? Predsednik uprave Holdinga Slovenskih elektrarn je bil dr. Jože Zagožen. Najmanj se nam zdi sprevrženo, da prav predlagatelji, ki so bili ves čas tesno vpeti v izvedbo tega projekta in so imeli moč sprejemati strateške odločitve in ki bi lahko v prid slovenskim davkoplačevalcem ali pa vsaj ne v škodo sprejemali odločitve, tega niso storili, sedaj pa s prstom kažejo na ministra Omerzela in želijo, da dobesedno čez noč sanira vse napačne odločitve, sprejete v prejšnjih časih. Ena od teh napačnih odločitev je bila tudi ocenjena vrednost projekta. Projekt izgradnje je bil v prejšnji vladi ocenjen na 602 milijona evrov. Pa da ne bo pomote in izgovarjanja na napačno oceno glede rasti cen električne energije. Takšna takrat ocenjena vrednost projekta ne

odraža niti dejanske vrednosti opreme, ker tudi ne želimo zavajanj glede neizvrševanja sklepov, je treba povedati, da je minister Samo Omerzel izpolnil priporočila – priporočila, ne zahteve, ne naloge, pač pa priporočila na 41. izredni seji Državnega zbora. Poslankam in poslancem je na 53. izredni seji, to je prejšnji teden, izčrpno in celovito predstavil dinamiko dogodkov v zvezi z izgradnjo 6. bloka Termoelektrarne Šoštanj ter tudi vse ukrepe, ki so bili ali bodo še podzeti. Predstavljeno je bilo naslednje. Izvedena revizija vseh pogodb s strani Državnega pravobranilstva zaradi civilnopravnih sankcij in proučitve skladnosti pogodb ter iskanja odgovornosti. Državno pravobranilstvo je izvedlo kontrolo civilnopravnih razmerij in iskanja odgovornosti. Žal je državno pravobranilstvo ali pa na srečo tudi ena institucija v tej državi, ki ima določene pristojnosti in je kot varuh javnega interesa dolžna, da tudi sama nekaj stori pri razjasnjevanju teh pravnih poslov in iskanju odgovornosti. Intenzivno se izdeluje novelacija investicijskega programa številka 6, ki bo prvič temeljila na verodostojnih in točnih podatkih. Zadnjemu novelacijskemu programu številka 5 je revizijska hiša KPMG odrekla verodostojnost. Verodostojnost v tem delu, da dvomijo, da je bil ta program naveden na korektnih predpostavkah. In kakšni so bili šele predhodni novelacijski investicijski programi, se lahko tudi vprašamo, če je številka 5 vprašljiva. Mi samo upamo, da bo številka 6 korektna, pravilna in da bo na tej podlagi lahko slovenska politika predvsem pa slovenska energetika sprejemala prave odločitve.

Slovensko državno tožilstvo in Nacionalni preiskovalni urad izvajata preiskave in vlagata kazenske ovadbe. Temu smo priča dnevno, tedensko in mi pričakujemo in zahtevamo, da se ta trend tudi nadaljuje. Gre za institucije, ki so poklicane v tej državi in specializirane, da najdejo tisto, za kar sumimo, da v tej zgodbah obstaja – sumi korupcije.

Pripravljajo se tudi podlage za izvedbo forenzične preiskave celotnega projekta, govorimo o zakonskih podlagah. Predlagatelji ministru očitajo ignoriranje sklepov Državnega zbora. Že Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora je v svojem mnenju zapisala, da Državni zbor lahko v konkretnem primeru ministru in Vladi pošlje le priporočila in teh priporočil se je minister držal. Nobenih navodil in nobenih zahtev. Tudi sicer se je minister angažiral, ne glede na sklepe Državnega zbora, da bi prišel do vseh podatkov projektov in prvič imamo pravzaprav ministra, ki projekt Teš 6 tudi obvladuje. O tem je tekla beseda, ali minister Omerzel obvladuje projekt Teš 6, obvladuje na način, da ga bo lahko politično pripeljal do konca. Gre za izjemno zahtevno strokovno vprašanje in odgovornost ministra Omerzela z investicijo v Teš 6 je svetlobna leta daleč. Projekt vodi Termoelektrarna Šoštanj d. d., ki je hčerinska družba Holdinga Slovenskih elektrarn s svojo upravo in svojim nadzornim svetom.

Upravlavec državnega premoženja je Sod s svojo upravo in svojim nadzornim svetom, in to upravo imenuje Vlada po nekih izbranih strokovnih kriterijih neke komisije, ki to kadruje.

Predlagatelji so na zadnji izredni seji večkrat poudarili, da ne iščejo odgovornosti za nazaj, da tega ne morejo očitati nobeni vladi, da pa je največji problem, da sedanji minister investicije ne obvladuje in Državnemu zboru ne poroča. To je očitno bil smisel prejšnje seje. Kaj pa če bi vendarle poslušali poiskati odgovornost tudi za nazaj? Tudi politično odgovornost, če je potrebno, kdo so bili tisti ljudje, ki so bili zadolženi za ta projekt in kjer je treba iskati politično in strokovno odgovornost. O tem pa sem govoril ravnokar.

Izbira izvajalca za registrske tablice je naslednji očitek. Po našem mnenju neutemeljen. Gre za očitek ministru, da je z izbiro dobavitelja registrskih tablic za motorna in priklopna vozila na javnem razpisu oškodoval davkopljučevalce. Dejstva so popolnoma drugačna. Minister Černač je objavil javni razpis za izbiro dobavitelja registrskih tablic s točno določenimi karakteristikami, o tem se verjetno vsi strinjamo. Na javni razpis sta se v odprtem roku prijavila dva ponudnika, tudi o tem se strinjamo. Eden od ponudnikov ni izpolnjeval pogojev in njegova ponudba je bila izločena iz bistvenih razlogov. Ponudnik ni imel ustrezne registracije, ponudnik ni imel ustreznih referenc, ni zagotavljal ustreznega varovanja prostorov in ni predložil ustreznih tehnične dokumentacije in certifikatov. To je ugotovitev Državne revizijske komisije oziroma komisije, ki je izvedla in bedela nad tem javnim razpisom. In tako je bil izbran drug ponudnik, katerega ponudba je bila edina popolna in pravilna. Neizbrani ponudnik je sicer vložil korektno revizijo in Državna revizijska komisija je revizijo zavrnila kot neutemeljeno ter potrdila pravilnost izbire. Poglejte si izrek in obrazložitev obeh odločb Državne revizijske komisije, iz katerih je ta odločitev tudi jasno razvidna. Zdaj pa vrhunsko. Predlagatelji interpelacije ministru očitajo, zakaj ni javnega razpisa razveljavil. Konkretno to pomeni, da zahtevajo nespoštovanje 80. člena Zakona o javnem naročanju in posledično nezakonito ravnanje. Javnega razpisa v konkretnem primeru ni bilo mogoče razveljaviti, saj za to ni bilo nobenih zakonsko dopustnih pogojev. Kaj več o tem bom povedal potem še v razpravi. Pripravimo se na to, 80. člen Zakona o javnem naročanju, kjer točno piše, iz katerih razlogov in kdaj lahko javni razpis razveljavimo, in ti razlogi niso kar tako. Predlagatelji očitajo previsoko ceno registrskih tablic. Analiza cen po Evropi, ki jo je naredilo ministrstvo, kaže, da so cene izbranega ponudnika več kot ugodne. Pa še nekaj. Minister Černač je v tehničnih karakteristikah pri pripravi javnega razpisa – lahko da je ta javni razpis delala komisija, lahko je tudi minister za to vedel, tega ne morem trditi, ampak v teh tehničnih karakteristikah se je zahteval poseben premaz, ki pa v ceni izdelave

tablic predstavlja polovico cene. Vendar tega premaza nihče ne zahteva, ampak bil je eden od tehničnih pogojev. Kaj v ceni to pomeni, vemo. In ironija je, da tisti neizbrani v tem razpisu, za katerega se pravzaprav tako zelo potegujejo predlagatelji, tega ni vkalkuliral v ceno in tega tehničnega pogoja ni izpolnjeval. Seveda zato pa je lahko bil toliko cenejši. In samo špekuliram lahko, če bi se že o vsem uskladili, bi se verjetno uskladili tudi o tem, kajne. In ni res, da so bile tu nepravilnosti in bi ta javni razpis moral biti razveljavljen. Če bi skrbeli za davkopljučevalce, potem bi avtomatsko vrgli ta pogoj s premazi ven in bi davkopljučevalcem oziroma vsem tistim, ki registrske tablice plačujejo iz svojega žepa, zagotovili najbolj ugodno ceno. To bi pa verjetno bila cena, kot jo je prijavil in določil ter ponudil neizbrani ponudnik. In še nekaj, neizbrani ponudnik je nemško podjetje, izbrani ponudnik je slovensko podjetje, kar sicer ne igra nobene vloge, vendar pa osebno pri tem nisem indiferenten.

V Državljanski listi smo prepričani, da bi rezultate dela ministra Omerzela danes razglašali kot pomembne dosežke vlade, če bi predlagatelji sodelovali v tej isti vladi. Minister Omerzel je prvi minister, ki obvladuje investicijo TEŠ 6 in ukrepa kot dober gospodar, je minister, ki spoštuje zakon o javnih naročilih, je minister, ki odpravlja nepravilnosti pri avtošolah, je minister, ki skrbi, da delo vladnih služb in organov v sestavi v teh zahtevnih časih poteka profesionalno in učinkovito, je minister, ki je odpravil vsakršen vtis konflikta interesov, in je minister, ki uvaja prakso uspešnega gospodarstvenika tudi v delu ministrstva, ter je minister z vizijo in pogumom. Predlog sklepa o razrešitvi ministra za infrastrukturo in prostor Sama Omerzela v Državljanski listi ne bomo podprli iz razlogov, ki so bili pravkar povedani.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Sledi razprava poslank in poslancev o interpelaciji. Prvi se je prijavil k besedi predlagatelj.

V imenu predlagateljev ima besedo mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Hvala lepa.

Po tem nastopu, zadnjem še posebej, bi lahko rekel, glej, vsak cigan svojo malho hvali, ne glede kakšna je, koliko je luknjasta, koliko je smrdljiva in prazna, pač vsak cigan svojo malho hvali. In ne glede na argumente, ne glede na vsebino, ki je bila predložena in jo bom verjetno moral še nekajkrat predložiti, ker enostavno na to odgovorov ni bilo. In ne gre, spoštovani, za interpretacijo. Ne gre. Temveč gre za interpelacijo in gre za resne dokazane očitke, ki pa na večino njih sploh ni bilo odgovora. Sploh ga ni bilo, ne da je bila neka druga interpretacija podana. Ni bilo enostavno odgovora. Gotovo

bom moral na to še enkrat opozoriti ali pa dvakrat.

In spoštovani minister, ni res, da vas ne želimo slišati, mi vas zelo dobro poslušamo, ampak ne odgovarjate na naša vprašanja. In bom še enkrat začel z vašimi besedami. Vi ste, spoštovani minister, povedali v odgovoru na interpelacijo, da ste na hearingu, se pravi na zaslišanju pred matičnim delovnim telesom, Odborom za infrastrukturo, 2. aprila javno razkrili vsa, poudarjam, vsa obstoječa poslovna razmerja z družbo Dars. To so vaše besede, da ste javno razkrili vsa obstoječa poslovna razmerja z družbo Dars. Na hearingu 2. aprila gospod minister ni povedal nič o poslu, ki ga je opravljal že več let, to je o vzdrževanju in umerjanju, kalibraciji torej, merilnikov slanosti Sobo 20. O tem ni bilo niti ene besede, čeprav je minister javno zatrdil v odgovoru na interpelacijo, da je v hearingu javno razkril vsa obstoječa razmerja z družbo Dars. Ali je kdo kaj odgovoril na to? Ali je razkril ali ni? Ja, a je to interpretacija ali je to dejstvo? To je dejstvo in tega ni razkril. In mi govorimo, da je lagal, pa najmanj zamolčal.

Naprej. Vi ste predsednica Vlade in minister je rekel, da je večkrat zatrdil, da poslov z Darsom ne bo širil. Ampak ali veste, kaj je minister rekel, spoštovani, dobesedno kaj je rekel? On je dobesedno rekel, poleg ostalega, ki ne odgovarja točno na to, kar sprašujemo, je povedal in se obvezal na hearingu 2. aprila pred matičnim delovnim telesom, ko je nastopil kot minister. Dobesedno je povedal: "Ne bom podpisoval novih pogodb v primeru, da bom izbran za ministra. Ne da bo širil posel, novi posel, ampak da ne bo podpisoval novih pogodb. Spoštovani gospod Braniselj, to ni interpretacija, preberite si magnetogram, na magnetogramu to piše: "Ne bom podpisoval novih pogodb."

Minister se je javno zavezal, 2. aprila 2013, da več ne bo podpisoval novih pogodb z Darsom. Ali je to interpretacija? Ni. To je dokazilo, je v tem Državnem zboru, imamo magnetogram tega zaslišanja. Zakaj pravimo, da je lagal. Pa pridejo spet te pogodbe, na katere nismo dobili niti enega odgovora. Merilniki slanosti. Merilnike slanosti vsako leto pred zimsko sezono Dars pošlje v servis in letno kalibracijo za to pooblaščenemu izvajalcu, ki ima licenco proizvajalca. V tem primeru podjetja Boschung. In kakšen je bil kronološki? Minister je rekel, da ne bo novih poslov in ta posel je tudi zamolčal, kot smo vedeli, sploh ni o njem poročal, čeprav je rekel, da je razkril vse posle. 8. oktobra je minister poslal oziroma podjetje Lastinski, katerega 100-odstotni lastnik je gospoda Samo Omerzel, je poslalo ponudbo za umerjanje merilnikov slanosti. 8. oktobra, torej pred zimsko sezono. Zakaj je poslalo ponudbo? Zato ker to ni nameravalo delati? Zato ker je želelo ta posel narediti. Potem je 21. oktobra sledila naročilnica Darsa podjetju Lastinski, to je podjetju, ki je v 100-odstotni lasti gospoda Omerzela.

Naročilnica je obvezna letna kalibracija merilnika slanosti, popravila, izdelava in zamenjava in tako naprej – 12 tisoč 623 evrov brez DDV. Nakar pridejo gospodje iz podjetja Lastinski, konkretno je prevzel pri Andreju Vidmarju, zaposlenemu na avtocestni bazi Ljubljana, Grič 54, 28 merilnikov slanosti in te merilnike slanosti so prevzemali tudi po drugih avtocestnih postajah, Postojna, Vipava, Logatec, Hrušica, Podtabor, Vranksko, Ljubljana in tako naprej, podpisani prevzemi teh merilnikov. Podjetje Lastinski je prišlo po merilnike slanosti k Darsu. Ni jih Dars poslal z naročilnico, kot ste interpretirali do nedavnega. 22. novembra je zopet podpisano, da so jih prevzeli nazaj 14 kosov in kasneje tudi druge, ker so jih sukcesivno vračali. Spoštovani, od naročilnice do decembra sprejete odločitve Omerzela, da ne bo teh poslov več delal, seveda to je teden dni po tem, ko so tudi mediji razkrili, da se tudi ta posel opravlja z Darsom, je poslal Lastinski obvestilo, da tega posla ne bo opravil in je vrnil naročilnico. Zdaj mi pa vi povejte, kako iz tega ni več kot jasno razvidno, da je podjetje Lastinski želelo ta posel, oddalo ponudbo, prevzelo merilnike na cestninskih postajah in se je po javni objavi in pritisku javnosti tega posla odpovedalo.

Spoštovani Braniselj, interpretacija, vzdrževanje vremenskih postaj na avtocestah. Minister je, še enkrat vam moram povedati, jasno povedal na hearingu, "ne bom podpisoval novih pogodb v primeru, da bom izbran za ministra". Gospod Omerzel je bil izbran za ministra in pogledjmo naprej. 20. oktobra Družba za avtoceste pošlje razpisno dokumentacijo za izbiro izvajalca po postopku s pogajanjem brez predhodne objave, glede na to, da je bil nosilec licence za redno vzdrževanje cestno vremenskih postaj Boschung, isti proizvajalec. Potem sledi 12. novembra ponudba in pogajanje. In zanimivo. Tukaj imamo zapisnik o pogajanjih. Iz tega zapisnika izhaja, da so se trdo pogajali. Pogajali so se 20 minut o vrednosti posla 185 tisoč evrov. Pogajali so se tako 20 minut in izpogajali za 0,6 % nižjo ceno. To so res trda pogajanja. Kot z gospodom Štrukljem približno. In sedaj se vi, spoštovani, sprašujete da gre za interpretacijo, jaz pa govorim, da gre za integriteto. Dajte mi, gospod Braniselj, vi povedati, kako se pogajajo podjetja, Dars konkretno, z ministrovo firmo o poslu. Kako se naj, bi rekel, brez nekega kančka pristranskosti pogajajo, pri čemer je minister večkrat javno – če bo treba, bom tudi klipinge sem prinesel – napadel oziroma omalovaževal vodstvo Darsa, da je tako in tako tam problem in da bo treba nekaj narediti. Se pravi, vodstvo Darsa je pod grožnjo, tu pa se pride njegovo podjetje pogajat z Darsom o poslu. In rezultat 20-minutnih pogajanj je 0,6 % nižja cena. Spoštovani gospod Braniselj, to ni interpretacija. To je zapisnik o pogajanjih. Lahko si pridete pogledat, vam bom točno prebral. Izhodiščna cena skupaj z DDV je bila 185 tisoč 196 evrov. Izpogajana cena je bila

183 tisoč 976 evrov. Se pravi, so se za dobrega jurja izpogajali, kar predstavlja 0,6%, kot sem prej povedal. In vi pravite meni, spoštovani gospod Omerzel, da sta pač naredili eno napako, ste pozabili omeniti ministrstvu to svoje lastništvo in posledično ni prišlo vaše podjetje na seznam tistih podjetij, ki ne smejo poslovati in s tem tako ali tako ni nič narobe formalno, saj to po zakonodaji o preprečevanju korupcije je dopustno. Poglejte, jaz vas čisto tako sprašujem kot ljudi, ali se vam zdi normalno in se vam zdi možno, da se je mogoče nepristransko, brez obremenitev pogajati med Darsom, med firmo, ki je pod ministrovim portfeljem in direktorja javno napada minister, in s podjetjem v njegovi lasti. Kako se je možno brez obremenitev nepristransko s temi zadevami pogajati? In vi govorite, da je to pač zgolj neka formalna šlamastika, neke vrste mali, kako bi rekel, prekršek. To je pritisk, to je kolizija interesov, da večja ne more biti. In vi, spoštovani, iz Državlanske liste, ki se deklarirate za borce proti korupciji, proti klientelizmu, ki ste namenili tretjino zakona o Slovenskem državnem holdingu preprečevanju, kako bi rekel, klientelizma in korupcije, to enostavno pokrijete in pravite, da je to vse res in da je to interpretacija. Spoštovani, ne samo, da je to sprenevedanje, to so dvojna merila in ne nazadnje še kaj hujšega. Tukaj imamo tudi dokument o izpogajani ceni. Verjemite mi, če je nekdo oddal ponudbo na poziv, če se je nekdo prišel pogajati in se je izpogajal za vzdrževanje in servisiranje cestnih vremenskih postaj, je želel nedvomno podpisati pogodbo – ali je prišel to delat zaradi tega, ker ni imel kaj drugega početi? Ker to stane, ker vsako podjetje to stane. Mimogrede, dana je bila tudi sočasno garancija za resnost ponudbe. Tudi vsaka garancija nekaj stane, ker je bila sestavni del razpisne dokumentacije. Tudi to je bilo priloženo ob razpisni dokumentaciji. Rezultat je bil medijska objava poslov, da želi minister novo pogodbo, so malo potegnili nazaj njegove izjave in minister se je premislil in odstopil. Rekel je sam, jaz sem odstopil od tega. Jaz sem se temu denarju odpovedal, kot da mu pripada. Odpoveš se, če ti nekaj pripada, pa potem pravzaprav tega ne sprejmeš in se odpoveš. Minister, še enkrat, je povedal na hearingu, "ne bom sklepal novih pogodb". To je nova pogodba. In vi ste dobro citirali tisto določbo zakona o integriteti, ki pravi, da se med posle ne všttevajo tiste pogodbe, ki so že podpisane. Ampak to ni tak posel, to je bil nov posel, nova pogodba, novo zbiranje ponudb oziroma zbiranje ponudbe s postopkom pogajanja. To je nov posel, nova pogodba. Več kot jasno. Ker je bila tudi v preteklosti za vsako leto nova pogodba. In to je nov posel, nova pogodba in očitno zavajanje in laganje ministra na hearingu, ker ni imel namena to narediti. On je imel namen novo pogodbo narediti, ker je vse skozi celo leto delal, da bo do nje prišel.

Torej, spoštovani Braniselj, da tukaj pravzaprav sklenem ta prvi del. Vi ste rekli, pa

tudi nekateri drugi pred vami, da ni tukaj verodostojnih listin, da so neke interpretacije in neka tolmačenja. Jaz imam tukaj, pogledjte, papirje, prosim, pridite jih pogledat, če meni ne verjamete na te javno izrečene besede, to so pogodbe, naročilnice in za temi stojim. Še več. Kako je podjetje Lastinski prišlo do tega posla, sem vam tudi povedal. Do leta 2008 je to počela firma Tames, in imamo tudi ne nazadnje dokumentacijo s tem in pogodbo s tem podjetjem. Potem je bil razpis in na ta razpis, mimogrede, avgusta leta 2008 si je pridobil podjetje tudi licenco, nakar je bila 26. 11. podpisana prva pogodba med Lastinskim in Darsom v vrednosti 171 tisoč 825 evrov brez DDV, pogodbeni rok 15 mesecev od datuma veljavnosti pogodbe. To se pravi, če prav razumem, in verjetno po obligacijskem pravu drugače ni mogoče, velja pogodba od podpisa naprej, to se pravi od 26. 11. naprej. In pogledjte, tukaj je račun podjetja Lastinski, ki je bilo izdano 19. 12. 2008. To se pravi, reci in piši, nekaj več kot 20 dni po podpisu pogodbe je že prvi račun. Se pravi, če sem prej rekel, da je bila pogodbena vrednost 171 tisoč 825 evrov, je bil račun izdan – veste za koliko? Za 79 tisoč evrov, in to po 20, 25 dneh veljavnosti pogodbe. In veste za koliko nazaj? Za sedem mesecev nazaj. Podjetje Lastinski je izdalo račun za šest mesecev, ko sploh ni imelo pokrito s pogodbo z Darsom. In vi, spoštovani, tudi v Pozitivni Sloveniji, ste rekli, da govorimo brez dokazil, da kar tako nekaj trdimo brez dokazov, da dokazov ne bo itn. Jaz ne vem, kaj je to. Ali je to falsifikat, smo se to izmislili, ali je to dokaz? Pozitivna Slovenija je v predstavitvi poslanske skupine govorila, da ni nobenih dokazov, da se nekaj mi tukaj izmišljujemo. Braniselj je pa še dodal, da je to stvar interpretacije. Ni nobena interpretacija. In pogledjte, zanimivo v tem računu. Veste, kaj je obračunano? Obračunan je mesečni pavšal. To je pa inovacija, ko govori gospod Omerzel, da je Lastinski inovativno podjetje. Res je, še posebej inovativno za izstavljanje računov. Namreč do takrat, ko je podjetje Dars poslovalo s Tamesom, ni bilo mesečnega pavšala, so bili pač polletni pregledi, cestno vremenskih postaj in seveda stroški servisiranja, v glavnem tipala, kot smo gledali. Tipala so bila problem oziroma senzorji ali kakorkoli to imenujete. Gospodje v firmi Lastinski so si izmislili mesečni pavšal in so ga tudi z veseljem zaračunavali. 4 tisoč 750 evrov na mesec, in to je zneslo praktično dobršni del fakture. Od teh 79 tisoč izstavljenega računa je bilo 33 tisoč 250 mesečnega pavšala, potem so pa še redni polletni pregledi, to je še dodatnih 13 tisoč evrov. To se pravi, neka tekoča zadeva brez nekega ukrepanja je bila več kot pol računa. Tega prej Tames ni računal. In kdo je omogočil ta posel konec leta 2008 – zdaj boste namigovali na vlado Janeza Janše – kdo je to omogočil? Gospod Anton Žagar. Gospod Anton Žagar je bil predlagatelj naročilnic tega posla in je bil tudi odgovoren za to področje na Darsu. Jaz tu sprašujem predsednico Vlade, ker je

očitala češ, da je bilo to pod upravo Darsa, ali ona preveri vsako pogodbo, ki jo pripravi za njo gospod Omerzel ali kdo drug, če jo podpisuje v imenu Vlade. Jaz sem bil v nekaj vladah in vem, da moraš zlasti v takih primerih sodelavcu zaupati, tistim, ki so strokovno odgovorni za pripravo teh poslov. Kam bi pa vsak minister in vsak kdorkoli prišel, če bi preverjal vsako pogodbo. In mi, spoštovani gospodje, ne očitamo ministru Omerzlu, da je kot minister kriv ali da je bil kateri od ministrov za to kriv. Iz tega dokumenta izhaja njegov način funkcioniranja kot podjetnika v navezavi z, kako bi rekel, naklonjenostjo določenih tudi sedaj ovadenih in sodno preganjenih ljudi na Darsu, kot je gospod Žagar. Zoper gospoda Žagarja, ki je bil na Darsu, je sprožena kazenska ovadba in odškodninska tožba Darsa zaradi gasilnih aparatov v višini 3 milijone evrov. In mi očitamo, da iz tega posla, ki ga imamo v rokah, saj lahko, da je bil še kakšen, pa teh dokumentov nimamo, ampak tega pa imamo, zato se upamo to trditi, izhaja ... Mislim, kako lahko zaračunaš enemu podjetju, državnemu podjetju nekaj za sedem mesecev za nazaj, če imaš pa pogodbo še ne en mesec sklenjeno. Kako to lahko narediš? Gospod Braniselj, ali je to interpretacija? A je to interpelacija, vas sprašujem odgovorite mi, to ni interpretacija saj boste pol ja saj vem. To so dokazila, dejstva. In o tem, spoštovani gospod Omerzel, mi niste v reakciji na interpelacijo odgovorili niti z enim stavkom, niti z enim stavkom. In pravite, da vas mi ne želimo slišati. Mi vas bi radi slišali, samo vi nam nič ne poveste. Mi vas prav željno poslušamo. Še posebej bi vas pa radi slišali za tisto študijo o ploščatih kablilih, tista bi bila tudi zanimiva. Gospod Žagar, spet specialist za podjetje Lastinski, je omogočil podjetju in je sprejel, podpisali so pogodbo za posel, vreden 33 tisoč evrov, to je bila sklenjena pogodba 3. 3. oziroma odpiranje ponudb, pogodba je bila sklenjena 1. 8. 2008. Glejte, tule imam pogodbo, pogodba je podpisna, ne morete verjeti, s strani ministra Sama Omerzela in na drugi strani je dr. Žan Jan Oplotnik, namestnik predsednika uprave. Pogodba o izdelavi študije o upravičenosti uporabe ploščatih kablov pri izvedbi električnih inštalacij, predlagatelj pogodbe gospod Žagar, piše. To je 3. 3. 2008. Pogodba je pa 1. 8. 2008. Datum odpiranja ponudb 3. 3., lahko da je tudi 3.5. , ker je tako z roko napisano. Saj pravzaprav je irelevantno. Ker je bila ponudba podjetja dana 29. 2., jaz verjamem, da je 3. 3., zato sem tudi ta datum uporabil. Spoštovani, na podlagi te pogodbe je firma Lastinski začela delati z Darsom in je dobila dobrih 34 tisoč evrov, o tem vam danes poročajo tudi Slovenske novice, imate klipin, notri vse drži. Jaz imam tukaj pogodbo in vlogo za razpis in pripravo pogodbe. In ta študija je po izjavah pristojnih na Darsu, ki vsebinsko to stvar poznajo, totalno neuporabna, nobene dodatne vrednost ni od nje, je ostala v nekih predalih in jaz vas gospod Omerzel sprašujem, ali ocenjujete, da je bila v

teh študijah kakšna dodana vrednost, ki ste jo tako lepo pokasilari. Tisti, ki so jo pregledali, so ugotovili, da gre za prevod prospektov teh kablov, se pravi prevod prospektov proizvajalcev. Da je tistega teksta manj kot eno stran, ki ste ga zmogli za ta denar sami napisati, ostalo ste verjetno plačali prevajalcu, da to naredi.

Spoštovani! Kaj je največkrat pojav za neko korupcijo oziroma sesanje državnega denarja? Razne pogodbe, razne študije. Študije delajo za Dars, delajo za Telekom, delajo za marsikoga v tej državi. In tako je gospod Omerzel sam podpisal to pogodbo leta 2008 za študijo, s katero Dars po vsem tem, to se pravi po teh petih letih ali šestih ne ve, kaj početi. Pa še to, šlo je za na nek način prevod. Res bi povprašal in me zanima, ali se ne da narediti ena revizija dodane vrednosti te konkretne študije.

Gospodje, ki govorite, da ni dokazov, da so samo neke vrednostne sodbe, da samo nekaj politiziramo, jaz sem vam tukaj predložil dokumente. Verjetno jih bom moral še enkrat – sedaj sem ravno 25 minut, tako da si znam čas izračunati, ker boste spet govorili, da samo zavajamo in da samo politikantsko delujemo. Imam tukaj pogodbe, naročilnice, kjer so podpisani ti in oni. Mimogrede, spoštovani Omerzel, tudi če je spodaj podpisan gospod Žan Jan Oplotnik ali kdorkoli, ki je podpisal tako pogodbo, ga to ne odvezuje, in ga ne želimo opravičevati. V vsakem poslu, ki je slab, ni kriva samo ena stran, ampak je več strani slabih. To je definitivno tako. Vedno je treba vprašati po zdravju obe pogodbeni stranki. To govorimo vedno, ko smo kritizirali dajanje slabih kreditov. Na vseh kreditnih pogodbah sta dva podpisa, od bankirja in od podjetja. Oba sta približno kriva. Po navadi je še več kriv tisti, ki denar da, kot tisti, ki denar vzame. Sploh če gre za javna sredstva.

Poglejte. Tu sem sedaj poskušal še enkrat razložiti temelj interpelacije, ki govori o integriteti ministra. Minister mora razumeti, spoštovani gospod Braniselj, in tukaj ne govorimo interpretaciji, on mora razumeti, da če je nosilec najodgovornejše funkcije v izvršni veji oblasti, torej če je minister, ne more hkrati sklepati novih poslov in pogodb s firmami, ki so pod njegovim delokrogom, čeprav posredno. Tudi energetika je posredno pod gospodom Omerzelom, tudi Dars in verjetno tudi Slovenske železnice. Vendar integriteta tu je jasna. Minister Omerzel je poskušal dvakrat pridobiti posel, ko je že bil minister. Potegoval se je, tu imamo vso dokumentacijo, ki sem je pokazal, za novo pogodbo za vzdrževanje cestnih vremenskih postaj in želel je pridobiti posel na podlagi naročilnice za umirjanje merilnikov slanosti. Ni stvar interpretacije, to je dejstvo. Minister, ki ne razume, da ne more biti hkrati minister in opravljati dela za državo na svojem področju, mislim, da nima kaj iskati v vladi. Zato mislim, da je to ključna in temeljna ugotovitev in očitke iz te

interpelacije. Trditve, je govorila iz Pozitivne Slovenije, "je treba dokazati", ne vem, ali ste me poslušali, upam, da sem dokazal to, kar govorim. Nisem dokazal? Ne vem, kako bi potem lahko, res ne, če smatrate, da to ni dokaz.

Slišali smo tudi veliko samohvale ministra. Veliko samohvale je bilo, sam o sebi nisem nikoli tako govoril in tudi nikoli ne bom, pa morda mislim podobno, ampak govoril tega ne bom, ker se enostavno to ne spodobi. Bilo je rečeno, da vse, kar je ustvaril, je težko zaslužil. Glejte, tisti posel leta 2008 z Darsom, tista naročilnica za študijo o možnosti namestitve ploščatih kablov v tunele namesto okroglih kablov, verjetno bi si vsak podjetnik v tej državi želel dobiti takšno naročilnico za tako študijo, verjetno, za 34 tisoč evrov študijo, ki vsebuje potem v končni fazi prevod prospektov. Če je to težko prigarano denar, potem marsikateri delavec v tej državi očitno ne ve, kaj je težko prigarano denar. Jaz mislim, da to ni posebej težko prigarano denar, gospod Omerzel. Tudi sami ste rekli, da poslov ne boste širili, gospod Omerzel, niste pa nikoli demantirali svoje izjave, ki ste jo dali na hearingu, v kateri ste povedali, da ne boste sklepali novih pogodb, če boste izvoljeni za ministra. In vas sprašujem, ali ste to res rekli. Gre samo za "da" ali "ne", ker ne morete reči, "sem rekel, pa nisem". Ali ste to rekli? Drugo moje vprašanje, čisto direktno: Ali ste nameravali skleniti pogodbo za vzdrževanje cestnih vremenskih postaj za naprej, pri čemer ste aktivno sodelovali v fazi priprave pogodbe – ne vi, pač predstavniki vašega podjetja? Ali ste nameravali skleniti posel za vzdrževanje merilnikov slanosti, ker ste sprejeli naročilnico in je niste takoj vrnili? Po prejetju naročilnice ste šli iskat te merilnike slanosti, o čemer pričajo dokumenti, in potem šele čez mesec dni vse skupaj vrnili. To so zelo jasna vprašanja. Bom zelo vesel, če bom v nadaljevanju slišal vaše odgovore.

Termoelektrarna Šoštanj. Saj jaz vem, saj vas razumem, da ne želite slišati očitkov iz interpelacije. Vi se takoj vračate v zgodovino tega projekta, čeprav je ta diskusija relevantna, ampak to ni naš očitek. Naš očitek je samo eden v zvezi s tem, in ga dobro poslušajte, prosim. Naš očitek je samo eden: minister ni izvršil sklepov Vlade s 15. 7. 2013. Ti sklepi Vlade so bili dva dneva kasneje obravnavani v parlamentu in so bili nadgrajeni s priporočilom parlamenta. Parlament se je v vsem strinjal z vlado in rekel: "To pravi sklepi, samo za boga, izpolnite jih!" In kaj se je zgodilo, spoštovani? Spet pravite, da so to interpretacije. Ni nobene interpretacije, nič se ni zgodilo. Tu si je gospod Braniselj privoščil celo eno zavajanje. Jaz imam to kronologijo dogodkov, lahko mu vse to razložim, bom pa še enkrat to zelo jasno povedal. Na Odboru za infrastrukturo in prostor januarja letos oziroma v parlamentu je minister javno povedal, da ne more razkriti poročila Državnega pravobranilstva, ker naj bi bil v fazi

postopka obelodanjenja in da zato nima zelene luči, da ga razkrije. Minister pa ni povedal, da je bilo to poročilo, če lahko tako rečemo, to je bilo neko mnenje Državnega pravobranilstva, ki je bilo na Vlado posredovano že oktobra leta 2013, mi smo pa to diskusijo imeli ta mesec. V tem poročilu ni govora o izvršitvi sedmega sklepa, razen z enim stavkom. V tem odgovoru pravobranilstva stoji stavek, da Državno pravobranilstvo ni pristojno ugotavljati zakonitosti ravnanj organov HSE in TEŠ v primeru izgradnje bloka 6. Dobesedno tako piše. Pravobranilstvo ni pristojno. Državno pravobranilstvo se ni izrekalo o tem, ali je kdo kriv ali kdo ni kriv, celo to, ni reklo, da ni nihče kriv, ampak da se niso pristojni o tem izrekat. Jaz vam tudi to poročilo lahko dam, ni noben problem. In kaj je bilo v tem dopisu pravobranilstva oziroma v tem poročilu? V tem poročilu je bil samo odgovor na pet zastavljenih vprašanj s strani Ministrstva za infrastrukturo. Vlada je 15. 7. 2013 sprejela sklep, da je naložila Državnemu pravobranilstvu, Ministrstvu za infrastrukturo in prostor in Ministrstvu za finance, da naredijo v treh mesecih poročilo o zakonitosti ravnanj organov HSE in TEŠ. Koncem septembra, leta 2013 je Ministrstvo za infrastrukturo in prostor naslovlilo pet vprašanj na Državno pravobranilstvo. Ta vprašanja se niso nanašala na vprašanja v povezavi z zakonitostjo ravnanj organov HSE in TEŠ, temveč so se nanašala zgolj na možnost uveljavljanja ničnosti pogodbe med Alstomom in TEŠ – skratka za čisto eno drugo stvar – in katero pravo se uporablja, švicarsko in naše in tako naprej. Državno pravobranilstvo je oktobra odgovorilo z nekim poročilom na ta vprašanja. Praktično je povedalo, da se ne da tukaj nič narediti in se z enim stavkom izjasnilo, da Državno pravobranilstvo ni pristojno ugotavljati zakonitosti ravnanj organov HSE in TEŠ. Na podlagi tega nam je minister na odboru rekel, da nam tega poročila ne more dati. Zavajal. Tudi ni nobene stopnje zaupnosti bilo na tem poročilu. To je bil navaden dopis Državnega pravobranilstva. In kaj vam hočem povedati? Da glede izvršitve sedmega sklepa Vlade to ni nobeno poročilo, kajti to poročilo je samo napisalo, da Državno pravobranilstvo tega, kar je Vlada sklenila, da mora narediti, ne more narediti, ker ni pristojno. Od tu dalje pa do danes ne vem, kaj je Ministrstvo za infrastrukturo naredilo glede tega vprašanja, na ugotavljanju zakonitosti ravnanj organov HSE in TEŠ. Ne vem, kaj je naredilo. In to poročilo bi mi radi. To poročilo je bilo treba narediti na podlagi sklepov Vlade, pa ni izvršeno. Spoštovani, mi to gospodu ministru očitamo, samo to. Ne blodnjo z zgodbo TEŠ 6 in njegovo odgovornostjo za ne vem kaj. Očitamo pa mu še eno stvar, kar sodi v njegov mandat in kar je povezano s temi sklepi Vlade. To je, da se bo investicija vodila v skladu z izdanim poroštvenim zakonom. Ker je to aktualna stvar, kar smo v tem parlamentu naredili. To se pravi, da se bo spoštovala

racionalizacija projekta na 1,3 milijarde evrov in da naj naredi vse, da bo tako. Samo to. Ti dva stvari. Vi pa tukaj razpredate in razglabljate, kdo vse in kdaj in zakaj in tako naprej je povezan s to investicijo. Osredotočite se na predmet interpelacije, in bom zelo vesel. In zopet nismo dobili ne takrat ne danes nobenega odgovora. In odgovor terjamo samo eden: kdaj bomo s strani Ministrstva za infrastrukturo dobili poročilo glede izvedbe sedmega sklepa Vlade s 15. 7.. Tudi oni bi morali kaj narediti na tem, pa niso nič. Še posebej, ker se krepi zavedanje in vedenje, da je ravnanje vodstev in nadzornih svetov TEŠ in HSE odgovorno za stanje na tem projektu, kakršno pač je – v vseh garniturah doslej. Narejeno na tem, da bi pa našli odgovorne, pa ni nič. In spet borci za pravično Slovenijo in za to, da se pripeljejo krivci pred obličje pravice, ignorirate sklepe lastne vlade, da je treba ugotoviti zakonitost ravnanj vodstev v firmah HSE in TEŠ v povezavi s to investicijo.

Registrske tablice. Spoštovani, prebrali smo Zakon o javnem naročanju. Če bi jaz imel pred seboj dve ponudbi, jaz se ne opredeljujem za nobeno izmed njih, ampak če bi imel na izbiro dve ponudbi, ki sta dvakrat različni, tudi zaradi argumentov, ki jih tu navajate, da ni nekakšnega premaza na koncu, bi najmanj, kar bi, sploh če je tista druga ponudba, ki je pol cenejša, od renomiranega ponudnika, ponovil razpis. In za to imate podlago v zakonu in v stališču poslanske skupine je gospod Črnač opozoril na dva primera, ko je podobno ravnal, da je razveljavil razpis, ker se mu je zdela predraga stvar in so mu tudi instančni organi potrdili to odločitev. In tu je bila zelo zanimiva primerjava ministra s podobnimi posli drugod po svetu. Poglejte, jaz sem prepričan, da je izdelava registrskih tablic povezana z ekonomijo obsega, da je cena registrske tablice, izdelane v Italiji, kjer se dela za, ne vem, toliko in toliko milijonov vozil tablica, lahko tablica drugačne cene, kot pa je v Sloveniji, kjer je vozil nekajkrat manj. In takšna primerjava kar tako, je seveda brez zveze. Zato je po moji oceni ta ponudba za Slovenijo relativno visoka. On jo pa predstavlja, da je nižja od primerljivih držav drugje. Tu pravzaprav res niste odgovorili na ključne stvari iz interpelacije.

Še nekaj. Jaz sem na podlagi tega prepričan, da boste dali verjetno argumente na stran z neko interpretacijo in boste pač izrazili vero v to, da je minister v redu, ker je pač vaš. To se pravi argumenti pred vero ne pridejo v poštev, vera pred argumenti pa. Samo da je naš, pa je v redu. To je več kot jasno, in to smo pač danes slišali od vas. Čeprav moram reči, da mi je sedaj kar žal, da nismo predlagatelji interpelacije povabili SD k podpisu, pa mogoče bi še kakšni dve točki dodali, pa bi hitro skupaj prišli. Ker to, kar sem poslušal od gospoda Hana v štartu, kaj vse bi bilo fino še narediti na tem ministrstvu, kar ni narejeno oziroma sploh ni začeto, moram reči, da kar takoj podpišem. Jaz sem vesel, da marsikdo tudi v Pozitivni Sloveniji tako misli, še posebej če pogledamo, kaj se kaj

dogaja v Zasavju. Če je bilo kdaj Zasavje tako mačehovsko obravnavano, kar se energetike tiče, kot je v tem mandatu, kljub jasnim zavezam o sodelovanju političnih strank te koalicije, me naj vrag vzame. Veste, kaj ste zapisali v programu o sodelovanju štirih koalicijskih strank? Zapisali ste pod infrastrukturo in prostor, pa poglejmo, kdaj je bilo to podpisano. Ta protokol je bil podpisan ob nastopu, nekako marca, verjetno julija bi moralo biti to, kar bom sedaj prebral. "V štirih mesecih bomo pripravili in podpisali koncesijsko pogodbo ter izdelali idejne zasnove za hidroelektrarne na srednji Savi." Sedaj smo pa januar. Samo "j" sta skupaj, drugo pa, meseci tečejo. Poglejte, neizvedeno. Sedaj se smejete, ampak mi smo morali, ko sem bil jaz minister, vsakih nekaj mesecev poročati o izvrševanju koalicijske pogodbe, ker je koalicijska pogodba nekaj, kar je združila to koalicijo, da deluje skupaj. Verjetno ste podpisali to zato, da boste to naredili, ali zato, da se boste smejali, ko vas mi opozorimo, da to ni izvršeno. Niste samo to podpisali. Berimo malo naprej. Zapisali ste, da v treh mesecih, to je pa do junija lani, ne do julija, do junija lani: "V treh mesecih bomo spremenili sistem prispevkov za zagotavljanje podpor proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov s ciljem, da razbremenimo slovensko industrijo z znižanjem cen električne energije za 10 %." To ste napisali. Moram reči, da tega niste naredili. Potem naprej, pa saj ne bom dolg, še eno bom. Veste, jaz imam rad take konkretne, ne tisto, prizadevali si bomo, da bo lepše. Take konkretne, na primer: "V šestih mesecih bomo pripravili boljše prostorske zakonodaje, ki bo poenostavila in bistveno skrajšala postopke umeščanja v prostor." Šest mesecev je bilo avgusta lani, pardon septembra. Spoštovani gospod Omerzel, razen to, da ste dali moratorij na ruševje črnih gradenj, ob tem da ste temu nesrečnemu Kuzmiču pa prej hišo podrl, kaj veliko tu ni bilo narejenega. In še in še, saj teh alinej je veliko in čisto v vsaki bi lahko našel marsikaj, kar bi bilo vredno na tem polju omeniti.

Spoštovani gospod minister, jaz pričakujem od vas, ker to so bile zelo konkretne stvari, ki sem jih omenil, da mi tudi konkretno odgovorite. Potem bom nehal spraševati, če mi boste to zadevo pojasnili, ampak mi do zdaj še niste. Vi ste začeli v odgovoru razlagati o energetskem konceptu, celo povedali ste, da nastaja v nekem zaprtem krogu. Mislim, da mora biti energetski koncept najmanj, kar je, rezultat ene širše strokovne diskusije, ne pa nek lobističen dokument te ali one vlade, ker potem ne bo imel dolgega trajanja, in to je energetiki slabo. V energetiki je zelo dobro, da so koncepti na nek način širše usklajeni, ne pa tako ali drugače lobistično usmerjeni. Jaz bi vas prosil, ker imamo veliko časa, in tudi vi ga imate, da mi pojasnite ta konkretna vprašanja, najprej glede poslov in glede tega, rekli ste, da ne boste sklepali novih pogodb, čeprav ste vse naredili, da bi dve novi naredili. Tudi ta prvi posel me

zanima, pa tista študija me zanima, še posebej dodana vrednost tiste študije in kdaj bomo dobili poročila o izvršitvi sklepov Vlade s 15. julija, ki govorijo o obvladovanju investicije v blok 6 – s konkretnimi besedami odgovori na konkretna vprašanja.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Postopkovno, gospod Braniselj, izvolite.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Jaz bi se priporočal za repliko, gospa podpredsednica.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa, gospod Braniselj, vendar vi za sedaj še niste, ker smo prešli na razpravo poslank in poslancev o interpelaciji, vi še niste razpravljali kot poslanec oziroma kot posameznik, predstavljali pa ste stališče Poslanske skupine Državljanke liste, zato bi vas prosila, če lahko tekom razprave, ko boste že razpravljali, da bi takrat povzeli tisto, kar ste morebiti sedaj v repliki želeli. Žal vam po poslovniku v tem trenutku ne morem dati besede.. Lahko pa postopkovno poveste, kaj je tisto, ne na vsebino, temveč na postopek, kar vam ni ustrezalo.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Hvala lepa za to tolmačenje. Kolega Vizjak me je vendarle precej omenjal, zdaj če to ni možno, verjetno je pa vedel, da me lahko omenja, ker nimam nobene možnosti odgovoriti ta trenutek.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Mag. Barbara Žgajner Tavš, imate postopkovno, izvolite.

MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ: Hvala lepa, podpredsednica

Dovolite, jaz bi vseeno dala postopkovni predlog, da se predlagatelj, kolega Vizjak, osredotoči na res tiste dileme, ki so izpostavljene v sami interpelaciji. Kot je bila praksa pri izvajanju malce prej, sem gledala, da je gledal po dvorani, kdo sedi v tej dvorani in določene teme teme izpostavljaj ravnno po tistih poslancih, za katere je vedel, da bi imeli marsikaj dodati k njegovi razpravi ali pa, bom rekla, tudi od resornega ministra pričakovali kakšen odgovor, ampak, kolega Vizjak, konkretno vi sami veste, da jaz v tem trenutku prihajam iz Zasavja, da sem velika borka za to, da se zasavska energetika postavi na noge, po tem trenutku nimam niti priložnosti, da razpravljam. Moj proceduralni predlog je, da se osredotoči tudi predlagatelj zgolj in samo na tiste opazke, ki so opredeljene v interpelaciji.

Mimogrede pa, ker imam še nekaj časa v okviru postopkovnega predloga, jaz moram reči, da sem zgrožena nad tem, kako se nekateri sprenevedajo in govorijo, da je v mandatu te vlade, vlade Alenke Bratušek in tega ministra, zasavska energetika oziroma da ima ta vlada, če

sem prav razumela, mačehovski odnos do Zasavja in zasavske energetike. Veste, ravno ta minister je pripravil zakon, s katerim popravlja napake, ki so bile storjene pod prejšnjo vlado z Zujfom. Tako da jaz mislim, da je prav, da tudi v imenu integritete vsak razpravljavec razpravlja korektno in spoštljivo do tistega, kar je sam naredil narobe ali pa ni naredil takrat, ko je imel moč, in do vseh tistih, ki popravljajo napake, tistih, ki so jih storili v preteklosti.

Še enkrat, predsedujoča, prosim pa res, da ne bomo prečesali cele koalicijske pogodbe po dolgem in počez, kaj je ta vlada storila in česa ni storila v koalicijski pogodbi. Ne nazadnje jaz verjamem, da vsi skupaj vemo, da smo v fazi, ko se koalicijska pogodba postavlja tudi za naprej in verjamem, da s e bodo marsikateri stvari, ki niso bile uresničene v prvi koalicijski pogodbi, nadaljevale in uresničile do konca mandata. To pa so moja pričakovanja.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Magister Andrej Vizjak, vi imate postopkovno, boste nekoliko počakali.

Postopkovni predlog ima gospod Marko Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Najlepša hvala za besedo, spoštovana predsedujoča.

Spoštovani interpretator, naj opozorim, katero točko danes tukaj obravnavamo, in sicer ta točka se glasi: interpelacija o delu in odgovornosti ministra za infrastrukturo in prostor Sama Omerzela. Ta točka se ne glasi: interpelacija o delu in odgovornosti gospoda Sama Omerzela, preden je postal minister, ko je bil takrat še direktor svojega zasebnega podjetja. Vi tukaj navajate, kaj je ta gospod Samo Omerzel takrat, ko je bil direktor, pet let nazaj počel in širite razpravo na to, s kakšnimi posli se je pet let nazaj ukvarjal, kar nima popolnoma nobene zveze s tem, kar je današnja točka, se pravi, interpelacija o delu in odgovornosti ministra za infrastrukturo in prostor gospoda Sama Omerzela. Če je gospod Samo Omerzel te kable kot minister skupaj "lotal", ja, potem lahko o tem razpravljamo. Če pa je bilo to 5 let nazaj, ko je deloval v okviru svojega zasebnega podjetja, pa mislim, da to ni del te točke. Spoštovana predsedujoča, prosim, da če še pride do tega, da gospoda o tem opozorite takrat, prekinete to razpravo in da se vrnemo nazaj k tej točki.

Gospod Vizjak nas je pozival, k čemu naj se mi osredotočimo v tej naši razpravi. Gospod minister, jaz vas pozivam, da se vi tudi osredotočite na točko, ki jo imamo danes tukaj, da ne zahajate kar tam nekje. Sicer se vam tukaj zahvaljujem za vlogo odvetnika koalicijske pogodbe, morda vas vzamemo celo v službo v ta namen, ampak res dajmo, prosim, danes se fokusirati na to, imamo dovolj časa, lahko podrobno to razdelamo. To je bil moj postopkovni predlog. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKULE:

Hvala lepa. Hvala vsem tistim, ki ste podali postopkovne predloge. Naj še enkrat obrazložim, da se skušam tudi sama kot predsedujoča držati parlamentarne prakse, ki je govorila o tem, da se tekom razprave tudi izvajajo replike posameznikov, da ne bi bilo nesporezno. Se pa strinjam z vami in tudi z vašimi pripombami v zvezi s tem, da se vsi razpravljavci, tudi predlagatelji, tudi predstavniki Vlade držimo in držijo današnje točke dnevnega reda.

Za besedo je prosil predlagatelj mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Jaz sem, spoštovani, v duhu teh dveh postopkovnih predlogov, češ, da sem razpravljal o stvareh, ki niso v interpelaciji, pričakoval, da bi predsednik parlamenta tudi opozoril ministra, ki je v odgovoru na interpelacijo začel govoriti o nalogah ministra za prihodnje, kaj bo vse še naredil, kar sploh ni predmet interpelacije. In tam med drugim je omenjal prostorsko zakonodajo, energetske koncepte in energetiko. Veliko ste govorili o energetiki itn. V tem kontekstu sem jaz tudi na to opozoril. Jaz mislim, pa da lahko, če je bilo to dovoljeno ministru v zagovoru na očitke interpelacije, razširiti to temo še na druga pomembna področja njegovega resorja, da lahko to storimo tudi predlagatelji. Nič drugega, spoštovani! Prav zanimivo je bilo to slišati od gospe Barbare Žgajner Tavš. Jaz sem večkrat zasledil sklepe zasavske regije, da je tako mačehovski odnos tega ministra do energetike in do Zasavja, sklepe njenega okolja. Ja, ja. Ne vem, očitno sem več tam kot ona ali ne, ne vem. Gospod Pavličič, mi nismo govorili o "lotanju" kablov v tunelih, ker to bi vsaj imelo kakšno uporabno vrednost. Mi smo govorili o študiji. V študijah se še ne "lota"

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Minister Vizjak, predlagam, da se osredotočite. Ste končali. Hvala.

Hotela sem vas resnično opozoriti, da ne bi polemizirali. Predlagam vam, spoštovani gospod predlagatelj, da se res poskušate osredotočiti na točko in ne izzvati ostalih kolegov in kolegic poslank in poslancev, ker vam žal ne morejo v tem trenutku replicirati.

Imate besedo, izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani. Če me boste poskušali prekinjati, potem se ne bo dobro končalo, ker bomo še dlje imeli to sejo, kot si mislite. Zato vam dam topel nasvet, to je interpelacija, ko bom zdaj z eno besedo ali s stavkom zašel s teme, ki je bila danes omenjena bodisi od ministra bodisi od kolegov poslancev, me pa lahko opomnite. Doslej nisem zašel.

In še dolžan sem gospodu Pavličiču odgovor na to, da se naj osredotočimo na elemente interpelacije. Jaz sem pravzaprav

veliko večino svojega časa posvetil dokazovanju, da je minister nedvoumno nameraval skleniti dva posla po tem, ko je postal minister, z družbo Dars. Preprečila mu je to zgolj medijska objava in zgražanje javnosti in posledično tudi Državlanske liste verjetno na te konkretne namere in zato jih ni sklenil. Ampak ko sem omenil posel s študijami, sem želel opozoriti na nivo integritete in ne nazadnje poslovne etike tudi te firme, iz katerega izhaja lahko marsikakšen zaključek, ki ga nisem dal. Ampak iz tega, da nekdo naredi eno takšno študijo za takšen denar, da nekdo "zakasira" 7 mesecev nazaj po tistem, ko je sklenil pogodbo, se pravi, da za nazaj izstavi fakturo, vam vse priča o tem človeku oziroma o tej firmi. Zato je bilo to še kako relevantno v povezavi z ostalimi posli, ki pa sodijo v konkreten mandat preteklega leta.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Upam, da to ni bila grožnja.

Imate postopkovno, mag. Barbara Žgajner Tavš, izvolite.

MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ (PS PS):

Samo na kratko, ker druge možnosti res nimam, pa vendarle jaz upam, da si s kolegom Vizjakom ne bova podajala, kdo kolikokrat hodi v Zasavje. Jaz sem mimogrede tam vsak dan, ne nazadnje živim v Trbovljah in ponosna sem na to. Vem pa, da kolega Vizjak zelo rad zahaja v naše konce, ker smo tam dobri in poštene ljudje. Pa vendarle, vsem skupaj mora biti zelo jasno, da zasavska energetika ni v težavah od marca 2013, ko je ta vlada prisegla oziroma se konstituirala, ampak da so težave že od bistveno prej, da so pravzaprav vse vlade odrekale podporo tudi v energetskih konceptih, ko so se sestavljali koncepti o energetiki, in jaz resnično verjamem in upam, da bo ravno ta vlada, pa da boste takrat, kolega Vizjak, spremenili svoje mišljenje, uspela narediti prve konkretne korake naprej. To pa govorim predvsem zato, ker je kolega Vizjak omenil sklepe zasavske regije, ki naj bi omenjali mačehovski odnos te vlade do zasavske energetike. Jaz moram reči, da poznam sklepe, ki so jih sprejeli v okviru sveta zasavske regije ...

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Postopkovno, magistrica ...

MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ (PS PS):

Ravno o tem bom zaključila. Trije župani sestavljajo svet zasavske regije. Na zadnji seji, na kateri so bili sprejeti sklepi, smo sodelovali tudi štirje zasavski poslanci in seznanjeni smo z vsebino, ki je romala, mislim, da tudi na resornega ministra, skratka na Vlado. Je pa res, da z dinamiko in tempom reševanja ne moremo biti zadovoljni niti v zvezi zasavske regije niti zasavski poslanci. Ampak kot rečeno, tega se zavedamo, ta zadeva ni od danes.

Moj proceduralni predlog pa je, da si kolega Vizjak pridobi vsebino sklepov, ki so bili podani oziroma sprejeti na svetu zasavske regije. Mimogrede, trije zasavski poslanci se v bližnji prihodnosti odpravljajo tudi do predsednice Vlade, kjer verjamem, da se bodo podrobneje seznanili in eni in drugi z situacijo, ki vlada v tem trenutku na tem področju.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Tudi vi ste nekoliko postopkovni predlog uporabili za vsebinsko razpravo. Za besedo je prosil kot predlagatelj mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Samo eno pojasnilo. Ko znate toliko naštevati, kdo je dal za kaj energetske dovoljenje, bi bil zelo vesel, da bi gospa Barbana Žgajnar Tavš tudi pregledala arhiv izdanih energetskih dovoljenj za Termoelektrarno Trbovlje, in bo videla, da je tudi eno moje med njimi. Takšen nerazvojni odnos do tamkajšnjih energetskih objektov je meni nekoliko težje prepisovati kot drugim, ki niso povsem nič naredili za prihodnost energetike v tej regiji. Ne nazadnje iz pozitivnih izkušenj, ki jih imamo pri gradnji spodnjesavske verige, sem večkrat tudi sam osebno sodeloval pri vzpostavitvi podobnega koncepta v Zasavju. To je, kar sem pač kot opozicijski poslanec kasneje v svoji moči lahko naredil, zato te očitke o izenačenju neaktivnosti vseh enostavno ne morem sprejeti.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Sledi razprava poslank in poslancev v okviru predlagane liste razpravljavcev. Prva ima besedo mag. Katarina Hočevar. Za njo se pripravi gospod Franc Pukšič namesto gospe Jasmine Opec in potem gospa Ljudmila Novak. Izvolite, gospa mag. Hočevar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Lep pozdrav ministru, sodelavcem in pa vsem prisotnim poslankam in poslancem.

Gospod Vizjak, preden začnem z razpravo, moram reči tole, da prvi žebelj v krsto zasavske energetike je bil narejen tudi z zakonom o zapiranju rudnika, ki je bil sprejet 2001 in takrat nobeden od trenutnih zasavskih poslancev ni sedel v tem državnem zboru. Vi ste se pa prej pohvalili, da ste že 4 mandate poslanec, zato vi pa mislim, da ste takrat odločali o tem.

Ampak kakorkoli, če se danes osredotočimo na to interpelacijo. Zame je interpelacija pomemben ustavni institut, ki pa jo, kot žal ugotavljam, opozicija v zadnjih mesecih spreminja v inkvizicijo za ministre, ki delajo, za ministre, ki delajo drugače in boljše, kot se je to delalo v preteklosti. Ko sem prebrala očitke, ki jih navajajo v interpelaciji, ugotavljam, da bi za vsaj tri točke morala imeti pri sebi ogledalo in ga

usmeriti v nasprotno stran: v gospoda v prvi vrsti oziroma v gospoda v tretji vrsti, v gospoda Černača in gospoda Vizjaka.

Če gremo po vrsti. V prvi točki očitata ministru Omerzelu kršitev petega odstavka 35. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije. Če zelo ljudsko in po domače povem. Minister Omerzel je protikorupcijski komisiji povedal vse in je tudi izpolnil vse obrazce. Tega sicer ne moremo trditi za predsednika vaše stranke. Ampak tisto, česar pa ni storil, je pa to, da bi moral še posebej svojemu ministrstvu sporočiti sedež, ime, naslov in pa naziv podjetja. Pogledajte, jaz mislim, da uradniki Ministrstva za infrastrukturo in prostor ne živijo na Marsu ali na kakšnem drugem planetu, da ne bi že vsak fikus, vsi uslužbenci seznanjeni s tem, da je minister Omerzel lastnik podjetja in da se s tem podjetjem posli ne smejo sklepati. Tako da vse razne teorije zarote so lastne vam in nimajo nobene povezave s tem, kar ste navajali.

Nadalje mu očitata sklepanje novega posla z družbo Dars. Minister je prej bil podjetnik. Nekaj je delal. In če pride v politiko uspešen podjetnik, ni prav, če pridemo v politiko ženske, bi nas najraje poslali za štedilnik. V SDS vam nič ni prav, razen ko ste na oblasti. Če si pa slučajno član stranke, ki vam je malo prekrizala načrte, takrat nam pa samo Bog lahko pomaga. Treba je kar pošteno povedati, da minister Omerzel si je to interpelacijo zaslužil tudi zato, ker je minister Državljske liste. Naredil je več, kot bi bilo treba. Jasno je protikorupcijska komisija povedala, da tudi če bi sklepal posle z Darsom, ne bi bilo nič narobe, ampak zaradi vseh teh medijskih napadov se je odločil, da se temu poslu odpove, da bo lahko v miru delal tisto, kar si je zadel za svoj cilj oziroma za cilj ministrstva.

35. člen Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije jasno določa, citiram, gospod Vizjak: "Omejitev poslovanja ne veljajo za poslovanje na podlagi pogodb, ki so bile sklenjene pred funkcionarjevim nastopom funkcije." Če je imel gospod Omerzel oziroma njegovo podjetje ekskluzivo za tiste vremenske hišice, jih tudi nihče drug ni mogel Darsu dobavljati. In če se bomo kregali okrog tega, ali je bila to nova pogodba ali ni bila, dejstvo je, da ni pluzil za Dars, ni sklepal novega posla, da bi eno novo storitev ali nov material za Dars nabavljali. Poleg tega pa, ko ste že govorili in pozivali, da je sedaj ogroženo, ne vem, pluzenje oziroma poslovanje Darsa, vremenske hišice in pa merilniki slanosti, so me tisti fantje, ki delajo na terenu, podučili, da gre za isto orodje, ki je v pomoč za spremljanje cestišča. Eno se uporablja na viaduktih in mostovih, drugo pa na cestišču. Sedaj vi iz tega delate veliko zgodbo novega posla in ne vem kakšnih novih pogodb.

Razpis direktorja Gurs. To je pa sploh zanimiva tema. Konec februarja 2013 je vaš minister Černač pooblastil gospoda Seliškarja za vodenje Gursa. Minister Omerzel je smo pojedel tisto, kar je gospod Černač skuhal. Jaz ne trdim,

da je s tem kaj narobe, ampak pooblastilo, ki so ga izdali na podlagi notranjega akta organizacije in sistemizacije delovnih mest, je nekaj popolnoma drugega kot vršilec dolžnosti po 82. oziroma 83. členu Zakona o javnih uslužbencih. In gospodje, pooblastilo velja do preklica. Gospod Omerzel ga ni preklical. Če pa imamo vršilca dolžnosti, imamo pa dvakrat po pol leta, da se lahko ta funkcija opravlja. In tudi če smiselno vršilca dolžnosti uporabljamo pri pooblastilu, ta določba dvakrat šestmesečno opravljanje funkcije začasno ni sporna.

Četrta točka. Avtošole so spet še en okostnjak iz omare. Ko je minister izvedel za še eno rak rano v okviru svojega resorja, je takoj ukrepal. Ukrepal je tako, kot bi morali že tisti pred njim, in sicer uvedel je izredni nadzor nad agencijami, nad tisto agencijo, ki bi morala izvajati tudi nadzor na štirinajstimi izpitnimi centri Slovenije, pa jih očitno ni, uvedel je nadzor nad direktoratom in na ministrstvu že pripravljajo zakonodajo, da se te anomalije ne bodo več naredile. In očitno vas ta hitrost oziroma uspešnost hitrega ukrepanja moti. Najbrž tako kot pri zadevi TEŠ 6. Očitajte mu, da nič ne naredi, ampak po drugi strani imam pa občutek, da ste kar malo nervozni in da se bojite, da ne bo kaj preveč naredil.

Gospod Vizjak, v zvezi z zadevo TEŠ 6 drugi žebelj v krsto zasavske energetike. Večina strateških dokumentov, kot so finančni načrt, razvojna strategija HSE 2006–2015, resolucija o nacionalnih razvojnih projektih za obdobje 2007–2023, izbira Alstoma in pa podpis pogodbe za gradnjo šestega bloka, vse to je bilo sprejeto takrat, ko je bil mag. Andrej Vizjak minister, pristojen za energijo, in hkrati tudi predsednik nadzornega sveta Holdinga slovenskih elektram. Ogledalo, ki ga nastavljate ministru Omerzlu, je praktično ogledalo vam oziroma tudi vaši stranki. Kdo je prvi izpostavil, da smo bili pri TEŠ 6 odločevalci zavedeni? Spet minister Omerzel. Očitno to nekatere skrbi in slišati je, da si beli ovratniki v slovenski energetiki že odpenjajo gumb, ker jih marsikaj skrbi.

Zadnji, šesti očitek. To je tudi zelo zanimiv šov, če se tako izrazim, razpis za izdelavo in dobavo registrskih tablic za motorna in preklonna vozila. Pripravil, vodil, objavil – gospod Černač. Dve ponudbi, ena ponudba izpolnjuje pogoje, druga ne. Državna revizijska komisija je na dvanajstih straneh obrazložila in pojasnila, zakaj v tem razpisu ni bilo nič narobe, ampak SDS je očitno nad Državno revizijsko komisijo, ki je neodvisen samostojni državni organ.

Glede na vse to mislim, da si je minister Omerzel ne samo z lopato ampak kar z buldožerjem lotil delati reda in čiščenja v slovenski infrastrukturi in energetiki. Seveda je nekaterim interesnim skupinam tudi zato preveč stopil na žulj. Ampak glejte, njegova naloga je, da na tem področju naredi red. Če ga ne bi delal, potem pač ne bi bil minister Državljske

liste, ker ministri Državljske liste delajo. Iz tega razloga te interpelacije ne morem podpreti. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

V tem trenutku ne morem dati replike gospodu Zvonku Černaču, ker še ni razpravljal, ko pa bo, pa seveda bom. Kako prosim? / oglašanje iz dvorane/ Nikomur nisem dala za repliko. Gospod Braniselj je imel postopkovni predlog in sem povedala, da ne more replicirati. Saj veste, v magnetogramu je to zabeleženo.

Postopkovno ima besedo gospod Zvonko Černač in vljudno prosim, da bi se tega držali.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa.

Tako kot vsi ostali doslej, se razume. Jaz sem predstavil stališče poslanske skupine, torej sem o tej temi že razpravljal in postopkovno ne vidim ovir. Ampak ne glede na to vam proceduralno predlagam, da te stvari tudi formalnopravno preverite. Še posebej zaradi tega, ker sem v okviru stališča poslanske skupine zelo jasno povedal obrazložitev dveh točk, na katere se je obesila poslanka Katarina Hočevar. Ne vem, ali me ni slišala ali pa je tako žleht, da ni želela slišati tistega, ker sem povedal. Da ne bodo še v nadaljevanju njeni kolegi in kolegice ponavljali netočnosti, povem še enkrat. Glede Gursa. Iz njenih ust sicer slišim, da je to pooblastilo, s katerim sem jaz gospoda Seliškarja 28. februarja pooblastil, po njenem mnenju in očitno tudi po mnenju ministra še vedno veljavno. Jaz sem do danes živel v prepričanju, da s potekom mandata ministra potečejo tudi vsa dana pooblastila. Verjamem, da je tudi v tem primeru tako. V tem primeru se odpira neko novo formalnopravno vprašanje, ki ni tako nepomembno. Lahko ima tudi kakšne druge posledice, če se izkaže, da je tako. In verjamem, da je temu tako. Še posebej, ko gre za pooblastilo predstojniku organa v sestavi. Povedal sem tudi, zakaj je do tega pooblastila prišlo. Zaradi tega, ker je novo imenovani vršilec dolžnosti direktorja Gursa dan za tistim, ko je Alenka Bratušek tukaj v tem državnem zboru napovedala lustracijo političnih nasprotnikov, če poenostavim, odstopil, in bi bilo nekorektno do inštitucije, do Gursa, do bodoče vlade, do kandidata v končni fazi, kateregakoli, da bi nekoga v tistem obdobju imenoval za vršilca dolžnosti. Zaradi tega je bila edina normalna rešitev pooblastilo nekoga, ki je v preteklosti že vodil to inštitucijo. In tudi najbolj odgovorna, ker se nova vlada nad njim ne bi politično znašala. Jaz sem verjel, da sem te stvari zadovoljivo pojasnil. Torej ni problem Zvone Černač glede direktorja Gursa, oprostite, po tej logiki pričakujem od ministra, da bo sedaj devet mesecev imel pooblastilo nekoga na Direkciji Republike Slovenije za ceste, če je temu tako. Pa ni temu tako. Tako je bil imenovan v. d. Zakon je jasan. Imenovati bi bilo treba v. d. in

sprožiti natečajni postopek, ki je bil sprožen ne aprila, bil je sprožen 18. 12. letos. Nekaj podobnega je tudi glede tablic. Jaz verjamem, da minister ne predpisuje specifikacij pri javnih naročilih ...

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Gre že za vsebino, spoštovani gospod Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): V takem primeru, kot je šlo za tablice, sem jaz ravnal v nekem drugem primeru. Ko smo dobili ponudbe, za katere sem ocenil, da so vse previsoke, za odstranitev neke cestninske postaje, sem enostavno vse te ponudbe zavrnil. Enako bi moral ravnati minister pri tablicah, ne glede na to, kdo je specifikacijo pripravil. Je bilo pa naročilo objavljeno 15. 3., pet dni pred potekom mandata.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Šlo je za zlorabo postopkovnega predloga. Naj vam povem, v 70. členu Poslovnika Državnega zbora opredeljuje, da ima vsak razpravljavec pravico do odgovora na razpravo drugega razpravljavca, v oklepaju je navedeno replika, če se ta razprava nanaša na njegovo razpravo, če meni, da je bila njegova razprava napačno razumljena ali napačno interpretirana. Predsedujoči mu da besedo takoj, ko jo zahteva. Replika se mora omejiti samo na potrebno pojasnilo in ne sme trajati več kot tri minute. O čem govorim? Govorim o tem, da vsi, ki ste imeli danes predstavitev stališč poslanskih skupin, niste bili takrat razpravljavci, ampak ste predstavljali stališče svoje poslanske skupine. Ko pa imamo drugi del, kjer govorimo o razpravi poslank in poslancev o interpelaciji, pa gre tudi za to, da lahko imate replike. Za postopkovni predlog pa je navedeno v 69. členu, da poslancu, ki želi govoriti o uporabi poslovnika, ima postopkovno vprašanje, da predsedujoči besedo takoj, ko jo zahteva. Postopkovni predlog ima gospod Branko Kurnjek.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala, spoštovana podpredsednica.

Sicer ste že sami odgovorili. Želel bi povedali, da je kolega Rihard Braniselj danes predstavil stališče Državlanske liste in je prej želel replicirati. Besede oziroma replike mu niste dali in ste mu to tudi obrazložili. Prav tako tudi ni želel potem izkoristiti oziroma zlorabiti postopkovnega predloga. Želel bi, da zagotovite, da se tega držijo tudi ostali poslanci, ki so do sedaj predstavili samo stališče stranke, niso pa razpravljali. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa, gospod Kurnjek.

Hvala za to, kar ste obrazložili oziroma poudarili in se popolnoma strinjam z vašim postopkovnim predlogom oziroma mnenjem in se bom sama

tudi tega država. Zato si želim, da se držimo poslovnika.

Besedo ima gospod Andrej Vizjak kot predlagatelj. Pripravi naj se gospod Franc Pukšič.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Ja, seveda sem dolžan tu nekaj odgovorov kot predlagatelj, glede na razpravo gospe Katarine Hočevnar, nedavno članice Slovenske demokratske stranke. Jaz sem zelo vesel, da takrat, ko so strateški dokumenti glede zasavske energetike nastajali, ste bili vi med nami, se pravi v SDS in šele potem verjetno zaradi drugih višjih vzgibov ste se priključili Državlanski listi. Tako da je zelo zanimivo poslušati takšno očitajoče stališče do SDS iz vaših ust, saj vemo, kdo so največji kritiki po navadi – tisti, ki zapustijo lastne vrste.

Torej, pogledjte, spoštovana gospa Katarina Hočevnar, jaz mislim, da ste vi večkrat poudarili, sploh pa vaš predsednik, da je treba ohraniti ničelno toleranco do vprašanj integritete funkcionarjev in korupcije. In kar tako opravičevati, kot ste se vi lotili opravičevanja kršitve 35. člena Zakona o integriteti, ni ničelna toleranca. To, da funkcionar, minister pozabi, kljub jasno zapisani normi, povedati svojemu lastnemu ministrstvu in sporočiti podjetja, v katerih je on 100-odstotni lastnik, ni malenkost. To je določba 35. člena in dolžnost funkcionarja. In tudi če gre zgolj za formalnost, je bila formalnost nečemu namenjena, če ne, ne bi bila zapisana, in je ne moremo in je ne smemo ... Spoštovani minister, vi se tudi sklicujete, da je to neka birokratska napaka, prekršek, celo sami ste to besedo uporabili, ja, potem je vsaka napaka lahko prekršek, ki je neznatne narave, ampak v mozaiku integritete je na koncu to problem. In res, vaša dejanja in neke, bi rekel, najave in zvoneča zaklinjanja proti korupciji in ničelni toleranci enostavno ne gredo skupaj. Tolerirate neko kršitev zakona o integriteti, ki je nedvomna, minister tega pač ni sporočil, je šele novembra to naredil, ne pa v roku, ki mu je z zakonom dan. In vi to opravičujete. To ni ničelna toleranca, to je zelo velika nenačelnost, in moram na to opozoriti. In še več. Krivite zaposlene, da bi oni tako ali tako morali videti in vedeti iz njegovih javnih nastopov, da se je to zgodilo. Halo!! To je vedno tako, da je ena čistilka ali ena tajnica potem kriva, zato ker minister tega ni naredil. To je v tem stilu. Vi ste mi celo hoteli povedati, da je vzdrževanje in umerjanje merilnikov slanosti, pa vzdrževanje in servisiranje cestnih vremenskih postaj v bistvu en posel. Tako ali tako ena in ista stvar. Samo jaz ne vem, zakaj, spoštovana gospa, so bile do zdaj ločene pogodbe in vsakoletne pogodbe tako za eno kot za drugo oziroma vzdrževanje cestnih se je upravljalo preko naročilnice. Čeprav so po navadi naročilnici sledile pogodbe. Vsaj tako je bilo tudi v primeru ene naročilnice, konkretno govorimo iz leta 2008, o tisti študiji. Ne vem, ali so na podlagi naročilnice sklepali tudi pogodbe za vzdrževanje merilnikov slanosti,

ampak o tem tudi nikoli nismo rekli, da je obstajala pogodba. Smo pa rekli, da je minister imel namen skleniti pogodbo za vzdrževanje cestnih vremenskih postaj. In to sta dva posla, hočeš-nočeš, vedno sta bila in verjetno tudi vedno bosta.

HSE in beli ovratniki. Glejte, kar se tega tiče, da je zdaj neka nova metla, ki naj bi se je vsi bali in zato se vsi tresejo in odpirajo zgornje gumbce, morebiti je tudi povezana s tem, kar je minister sam rekel, da želi pomladiti slovensko energetiko. To je povedal, sem ga dobro poslušal, pa ni samo danes povedal, to je povedal tudi direktorjem energetskih družb, ko je bila obletnica enega energetskega objekta, kjer je prisostvoval. Rekel je: "Čas je za mojo generacijo." Tisti direktorji so ga malo tako debelo gledali, kaj s tem misli, ampak zdaj je povedal, treba je pomladiti, to se pravi, verjetno je treba zamenjati te direktorje z novimi, mladimi, po verjetno podobnem principu, kot se je to naredilo pri Agenciji za varnost cestnega prometa, kjer je dobil zvest političen kader prednost, in bo to verjetno potekalo v skladu z neko dosedanja prakso kadrovanja te vlade. Tudi gospod Lukšič je to že nakazal, da ozki politični kadri imajo dostop, vsem drugim pa so vrata zaprta. Jaz se ne bom spuščal v tiste avtošole, nekaj pa vam je tudi že gospod Černač odgovoril. In še to, kar se Holdinga Slovenskih elektrarn tiče in objekta 6. Bloka. Mi ministru Omerzlu ne očitamo, niti nikomur ne očitamo v Slovenski demokratični stranki, da je bila odločitev in potreba po gradnji 6. bloka Termoelektrarne Šoštanj slaba, nesprejemljiva odločitev. Jaz bi se še danes odločil enako, če bi bilo leto 2006 tu in bi imel iste papirje in isto vedenje in iste napovedi, kot sem jih imel takrat, na mizi. Verjetno se ne bi enako odločil, če bi imel takrat vedenje o današnji situaciji. Ampak gospodarske krize leta 2006 pa res niso napovedovali tudi ne Nobelovi nagrajenci za ekonomijo nikjer po svetu in da se bo tako to odrazilo tudi na energetskem trgu. Zdaj govoriti in sprevačati v tisti mandat vso odgovornost za to, kar mi očitamo danes ministru Omerzlu, je sprenevedanje. In to je pa res zavajanje. Mi ministru Omerzlu, še enkrat bom in bom to še stokrat ponovil, če bo potrebno, očitamo samo v bistvu dvoje.

Prva stvar je ta, da je ne glede na sprejeti poroštveni zakon in omejitev na zgornjo vrednost investicije javno povedal in priznal in kar dal vedeti, da bo investicija za 130 milijonov evrov dražja. To je za nas nesprejemljivo. Mislimo, da je treba to investicijo racionalizirati in spraviti v ta okvir. To je prva stvar, ki jo očitamo. To nima nobene zveze z odločitvijo iz leta 2006 in z nobeno odločitvijo. Druga stvar, ki jo očitamo, je pa to, da ni izvršil sklepov Vlade, lastne vlade iz julija lani. Da bi obvladoval to investicijo v smislu višine, da bi sploh vedel, koliko stane, še danes tega ne ve. Še danes se ne ve, ker še danes ni od vseh organov sprejetega noveliranega investicijskega

programa in še danes ni narejena mednarodna, neodvisna in strokovna recenzija oziroma ni narejen pregled tega posla in tudi ni poti, kako naprej. Glejte, in prosim vas lepo, dajte razumeti, to mi temu ministru očitamo, in to ni narejeno. Ne očitamo mu, da je ta projekt, ne vem, negospodarno peljan v letu 2006, 2007, 2008, 2009, 2010 in 2011 in 2012. In ne morete zbežati pred tem, kar mu očitamo, ker to, kar smo rekli, ni narejeno. In osredotočite se na tisto, kar mi v interpelaciji očitamo, ne na tisto, kar ne očitamo. Vi pa nam postavljate in vedno mečete neka ogledala in nekakšne očitke o stvareh, ki jih sploh v interpelaciji ne omenjamo. In potem nam govorite, da rabimo ogledalo. Vi ga rabite ali si pa preberite interpelacijo še enkrat.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKULE:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa. Kologice in kolegi, gospod minister, podpredsednica Državnega zbora.

Glede na to, da sem predsednik Komisije za poslovnik, samo dva stavka okrog tega. Danes, ko se je začela seja državnega zbora, kot vidite, pet ur je minilo, pa sem šele drugi poslanec na vrsti za razpravo, bi vendarle predlagal, da se bi držali izhodišč, ki jih je danes zjutraj postavil predsednik Državnega zbora gospod Veber, ki je rekel približno takole: "Vsebina interpelacije je veliko širša, govori za naprej in za nazaj, kot pa kakšen od amandmajev." Če bomo proceduralno danes opletali okrog tega, kaj kdo sme in česa ne, potem bodo stvari tekle še dlje, bolj živčno in manj povezano. Seveda apeliram na vas, podpredsednica, ki to vodite, pa ki tudi iz prakse največkrat pravzaprav prekinjate poslanke in poslance. Mislim, da ni potrebno. Toliko za začetek.

Danes je seveda tudi predsednica Vlade gospa Alenka Bratušek začela z delom ministra Radovana Žerjava leta 2008. To pomeni, niti slučajno se ni tikalo dogodka interpelacije danes interpoliranega ministra Omerzela, ko je govorila o tem, da je pogodbo z Omerzelom podpisal takratni minister Slovenske ljudske stranke Radovan Žerjav. Razen tega, da je verjetno pogodbo podpisal, kaj drugega ali kaj več verjetno ni vedel. Ampak ni bilo nobene potrebe njega v to vpletati. Vendar predsednica Vlade ima takšen način dela, saj ob svojih nastopih najprej govori o moji vladi, o moji koaliciji, ko pa nadaljuje, pa seveda gleda proti opoziciji in najprej deli očitke in klofute gor, levo in desno.

Mogoče, gospod minister, boste lahko v svojem odgovoru, časa imate veliko in seveda sam bi pričakoval, da boste nekaj časa izkoristili pa tudi kaj povedali. Mogoče povedali, kolikokrat je dražje danes vzdrževanje teh vremenskih hišic, postajališč po avtocesti, kot je pa to bilo,

ko je to izvajalo podjetje Tames iz Ptuja. No, ja, je pač iz Ptuja, ki ga poznam, tudi njegovo dejavnost s približno 80 ali več zaposlenimi. Kako to, da naenkrat podjetje Tames več ni dobivalo rezervnih delov iz Švice? Kako to, da v podjetju Tames več niso dvigovali telefonov? Nekdo iz ministrstva, ki danes ni tam zaposlen, je povedal, da je nekdo v povezavi s podjetji gospoda Omerzela in gospoda, ki je bil v prejšnji vladi minister, ki je seveda tudi zatajil svoje premoženje pred Državnim zborom, posredoval. Pa dobro, zanima me, kakšna je bila cena takrat, in kakšna je cena danes po podpisanih pogodbah oziroma pogodbah, ki ste jih imeli, gospod Omerzel, podpisane vi. Toliko o tem.

Prej je bilo govora kar nekajkrat v zvezi s tem, da je minister pozabil. Pozabil je dati naslov podjetja, ulico in tako dalje, skratka nepomembne zadeve, ko jih je že prijavil protikorupcijski komisiji, tudi na svoje ministrstvo. Če mene vprašate, se mi to zdi administrativna neumnost. In tu se strinjam. Ampak da so takšne administrativne neumnosti, mea maxima culpa dr. Virant. On je minister za javno upravo in veliko teh neumnosti je sproduciral tako v javnem sektorju kot bi jih tudi rad v občinah. Ampak očitno mu tam ne bo uspelo. Takšne stvari bi bilo treba urediti. Govoriti o ničelni toleranci je neumnost. Ker ničelne tolerance ni. Toleranca je ali pa je ni. Saj tehniki to dobro razumemo. Treba je spremeniti oziroma urediti takšno zakonodajo. Vsekakor pa eden izmed mojih krajev je o takšnih ljudeh rad rekel, da so to "poštenjakeci". Torej "poštenjakeci", ko vidijo na vseh drugih veliko in vsako napaka, pri sebi pa nič. Se še spomnimo, kako zelo načelno in pošteno in z zravnanimi rameni se je govorilo o izgubljenih podpisih. Kako je nekdo nekeje kriv. Pa danes nič ne vemo o tem. Ta ista oseba je zasedala najprej najvišjo funkcijo Državnega zbora, danes je na tistem ministrstvu, katerega minister je bil tudi interpeliran. A se še spomnimo, kaj se je dogajalo z načelniki upravnih enot z najboljšimi priporočili, pa vendar niso izbrani. Ali z nekaterimi razpisi, trikrat ali štirikrat ponovljenimi, pa ni bilo pravega kandidata. Kako je že bilo z avionskimi kartami nekaterih? In tako dalje in tako dalje. Predsednica Vlade je govorila, "pustite nas pri miru, pustite nam delati, naši ministri imajo odgovorno delo, želimo delati dobro za vse državljane naše države". Lahko bi rekli, da ne bom nesramen, ne želim biti, "besede, besede, besede", pa veliko pikic, potem pa bi se vprašali kdaj in kje bodo dejanja. Nekaj delate, to je res. Če imate namen državo v manj kot enem letu zadolžiti za 7 milijard evrov, je to veliko delo, katastrofalno delo. Veliko svojega ste pokazali prav v sprejemanju zakonodaje proračuna in tako dalje. Pri vsem tem niste nič upoštevali predlogov Gospodarske zbornice, obrtnikov, kmetov skratka nikogar. Res pa čakam na vašo obljubo, da boste v enem letu zaposlili 60 tisoč mladih. To bi pa rad videl. In če boste to naredili, kapo dol. in bom rekel, da tudi

jaz vam dam še glas za en mandat. Vendar do sedaj kaj takega niste naredili. Gospod minister Omerzel, v svojem zagovoru ste govorili, da ste ponosni na delo, na trud, na znanje, ki ste ga v to vložili. Verjamem, tudi jaz sem ponosen na svoje delo, ki ga opravi zvesto, načelno, pošteno. Vendar ena razlika je. Ali je res tisto, kar sem prej govoril, da Tames več ni dobival določenih nadomestnih delov, da se niso odzivali na telefonske klice in tako dalje? Ali je bilo treba poiskati kakšne zveze ali so bile tukaj kakšne zveze? Nekateri jih imajo, nekateri ne. Torej tu enakopravnosti seveda ni. To, kar delate prav sedaj v tej vladi, je z moralnega vidika zelo sporno. Tri takšne zadeve. Ena je ta, o kateri danes govorimo v interpelaciji in možnosti dobiti in se odločiti, potem odstopiti in tako dalje. Druga je bila gospodarskega ministra, ki je del subvencij nakazal firmi, v kateri je bil sam. Mimogrede, postavljeni so visoki standardi. Kakšni pa so potem standardi za poslanca v Državnem zboru? A to pa lahko? Torej to niso isti standardi kot za ministra. Jaz celo mislim, ne mislim, prepričan sem, da so standardi poslanca višji kot ministra. Minister je lahko kdorkoli, poslanec pa samo tisti, ki ga ljudje izvolijo.

To, kar smo zadnje dni poslušali in tudi včeraj v zvezi s kulturo, da minister za kulturo vzame enemu mesto in da v neke inštitucije, v katerih je bil sam zaposlen. Vse to so, kolegice in kolegi, elementi koruptivnega delovanja. To ni v redu, to ni pošteno, to ni načelno. Če vse to delate na takšen način, potem so samo fraze, "borili se bomo proti korupciji", brezpredmetne, in iz te moke ne bo kruha. Vse to, kar se dogaja, je, bom rekel, metanje peska v oči. Mogoče še samo omenim predsednika stranke SD gospoda Lukšiča. Ali se spomnite, kako je že bilo? Razpis za milijone evrov. Kdo se je lahko prijavil? Samo eden, samo za Stožice. Danes vemo, da je to bila polomija, tudi s ponarejenimi, fiktivnimi pogodbami. to so tudi elementi korupcije, pridobljena kreditna sredstva itd. V tem trenutku, kolikor vem, je njegova žena dobila neko koncesijo za zdravstvo. Tudi o tem so mediji poročali. Veste, pač ne gre soliti pameti vsem okrog in vsakemu na poziciji oblasti. Tudi predsednica Vlade, ko je bila opozicijska poslanka, je govorila eno, danes dela drugo. Če česa, potem prav tega politiki ne bi smeli delati.

Sedaj bom predstavil še en problem, na katerega se minister Omerzel ne odziva. Pa je dobrohoten za državo. Škoda. Pa so vpleteni zopet ljudje iz ministrstva. Škoda. Pa zakaj? Ker pač imajo svoje interese. Ampak za ta problem minister ni kriv do točke šest, sedem, ko jo bom predstavil. Moram pa od začetka. Zato bi prosil, da mi daste sliko, zato da se bo vedelo, o čem govorim. Na koncu pa je, kriv je za to, da se na to ne odziva. Vidite eno rumeno in eno zeleno črto. V nadaljevanju od zelene, rumene in potem vijoličaste črte, tisti rumeni del, tam bi se naj zgradila nova cesta. Govorim seveda o železniški progi Pragersko–Hodoš v Šikolah,

Pongrce. Začelo se je že leta 2001. Takrat seveda minister Omerzel s tem ni imel nič. Danilo Vek je bil takrat menda na železnici, sedaj je na prometu ali pa je že bil takrat na prometnem ministrstvu, je eden izmed občanov, ki živi v tem naselju. Je eden od tistih, ki je lobiral, da se zgradi zelena proga. Zelena proga je pomenila odkup zemljišč. Zelena proga pomeni, če pogledate tako na hitrico, vsaj od tistega križišča zelene, rumene, vsaj dvakrat daljšo cesto. Zelena proga pomeni odkup vseh zemljišč. Rumena pomeni odkup samo cca 30 kvadratnih metrov zemljišča, ker ostali del zemljišča je last Slovenskih železnic. Cena izgradnje je približno dvakrat cenejša. Varnost je pa večja pri rumeni, kot je pri zeleni proggi. Res pa je, da je del varnosti, torej za nekaj posameznikov, menda za devet ali deset hiš, manjša, ker se iz rumene po vijolični nadaljuje že sedaj po obstoječi cesti, pa tega prav gospod Danilo Vek ne želi, ker ima možnost priti do tako imenovane slepe ulice. Proti takšni cesti je veliko število podpisov iz te vasi. Zapisali so, zakaj so proti. Pa še tole. Ta druga rešitev, rešitev po rumeni proggi, je možna, kar je potrdil tudi projektant, ki je bil na omenjenem sestanku. Proti so seveda zaradi tega dvojnega ovinka tukaj na zelenem delu, proti so zaradi tega, ker je to cenejše, bistvo vsega tega, zakaj se ni zgodila rumena, cenejša, varnejša, je koruptivno dejanje. Tisti ki so imeli moč, torej sistema, ki so bili zaposleni na ministrstvu oziroma so še vedno – nekaj hiš dobi slepo ulico. Izračun brez odkupa zemljišč, kolikšen je odkup zemljišč, ne vem, nimam podatka, je bil narejen na ministrstvu in je tako čez palec bilo ocenjeno za cca 200 tisoč evrov. Gospod minister, še kako bi potreboval teh 200 tisoč evrov za vzdrževanje slovenskih cest, ki so v razsulu, v razpadanju. No, in ti občani so se obrnili tudi – sedaj pa prihaja v tok že minister Omerzel – na predsednika Odbora za infrastrukturo Državnega zbora gospoda Sama Bevka. Gospod Samo Bevk je korektno napisal ministru pismo. In minister je na to pismo odgovoril. Vemo, da ne bo šel minister tega študirat, za to so službe, in je naročil službam, da bodo to le naredili. Sedaj vam bom predstavil dva dokumenta, kako so ti fantje na njegovem ministrstvu to naredili.

Ko je minister odposlal pismo 13. 11. lanskega leta, to pomeni 13. novembra, so ministru napisali, jaz ministra tukaj nič ne obdolžujem, ampak v javnosti o tem govorim tudi zato, ker si gospod minister v 14 dnevih ni vzel toliko časa, da bi na zahtevo poslanca organiziral termin, kjer bi se usedli skupaj in problematiko poskušali v dobrobit občanov, proračuna Republike Slovenije, skratka vsega tistega, kar je tudi zapisregel v Državnem zboru, razčistiti. Tega ni želel narediti, in to se mi zdi arogantno in nesramno. Vi vsi v tistih klopeh na oni strani bi morali vedeti, da nismo mi tukaj zaradi vas, ampak da ste vi tam zaradi nas, zaradi tistih, ki vas v koaliciji potrdijo in na mesta

postavijo. Prej boste šli kot mi. Mi gremo na volitve, dobimo svojo potrditev za svoje pošteno ali nepošteno delo na volitvah, marsikateri pa pride v tiste klopi po drugih merilih, kar seveda ni prav. No in, gospod minister, ki ga sedaj ni tu, upam, da bo poslušal oziroma da mu boste prenesli, vaše službe so zapisale: "V kolikor bi danes", to minister piše 13. novembra lansko leto," v kolikor bi sedaj spremenili iz zelene na rumeno proggo, bi se moralo zgoditi naslednje. Prvič, potrebno je izdelati projektno dokumentacijo. Drugič, pridobiti soglasje na dokumentacijo, izvesti meritve zemljišč, cenitve in odkupa zemljišč." Še enkrat, za 30 kvadratnih metrov. "In četrtič, da je varnost cestnega prometa po rešitvi iz državnega prostorskega načrta", to pomeni po zeleni proggi, kot pa variantna po rumeni, "večja, zato se stinja z odločitvijo Direktorata za infrastrukturo." Podpis: minister Omerzel. To so mu pripravili, on je to podpisal, niti vedel ni, kdaj je to podpisal. Ampak jutri, upam, da bo vedel, o čem govorimo, in da bo jutri direktorja Direktorata za infrastrukturo poklical in ga bo vprašal, "poslušaj, Lojzek", saj ne vem, kako mu je ime, ker tudi ne vem, kako se piše, "ti, kaj si že meni ti 13. 11. napisal?" "Kaj si pa ti Lojzek pisal 9. 10.?" To pomeni mesec dni prej. Podpisani vodja sektorja za železnice Damir Topolnik, pripravil Bojan Vogrinc. Kaj pa je takrat Ministrstvo za infrastrukturo in prostor napisalo občini Kidričevo? Kaj so ji napisali? Normalno bi pričakovali, da teh 5, 6 točk, kaj bo treba vse narediti. Ni res. Napisali so, tako kot je pravzaprav res: "V kolikor nam ne zagotovite možnosti gradnje po zeleni, zahtevate, da se bo delalo po rumeni", pa seveda občina v bistvu nima o tem kaj dosti, "v kolikor nam tega zagotovila ne boste posredovali, bomo primorani pričeti z aktivnostmi izgradnje povezovalne ceste ob železnici v okviru toleranc državnega prostorskega načrta." In to je res. Kar so pa tu napisali, kar je minister tu napisal, je pa laž, pa ni res. To pa je res. In potem pravijo dalje, "predmetni poseg je ob upoštevanju vseh zakonskih normativov skoraj v celoti speljan znotraj območja državnega prostorskega načrta in po zemljišču javne železniške infrastrukture. Poseg izven meje državnega prostorskega načrta v velikosti cca 30 kvadratov je potreben zgolj na zasebni parceli, številka 513/1, ... / nerazumljivo/ Šikole, gre za poseg izvedbe nasipa povezovalne ceste.

No, kolegice in kolegi, kako naj potem poslanci v državnem zboru pošteno in korektno odločamo, če dobivamo iz služb, iz ministrstev tako zavajajoče podatke. Enkrat a, drugič ž. Gre seveda za to, komu je kaj namenjeno in komu je kaj poslano. Očitno ko gre za nek privatni interes, bodo vse naredile službe oziroma boste v Vladi naredili vse, da nečesa ne bi speljali. Da zaključim s to zgodbo. Veste, ko jaz kot poslanec pišem kakšen dopis, mail ali kaj podobnega prijatelju Jožetu Jerovšku ali mu pošljem esemes, mu napišem na koncu:

"Franc".. Če pa bom pisal občini, kakšnemu društvu, komurkoli, ki ni moj osebni prijatelj, potem pa mu bom napisal: "Franc Pukšič, poslanec Državnega zbora". Pa to je normalno. In to bi jaz pričakoval tudi s strani ministrstva. Če ministrstvo piše na občino dopis in se pod njim podpiše: "Lep pozdrav, Danilo", potem so to neki osebni prijatelji, je to na osebni ravni. Ko vam bom pa še to predstavil, vas bo pa glava bolela. Torej jaz ne vem, ali je gospod Danilo Vek osebni prijatelj župana Kidričevega, tega ne vem. Ampak da županu Kidričevega napiše mail in na koncu "Danilo", je za moje pojme milo rečeno nesprejemljivo. Še enkrat, ta Vek je doma tu notri, on si želi slepo ulico. Na kateri račun? Na račun tudi tiste mame, ki ima 180 ali 184 evrov penzije. Na račun tistih, ki banke dokapitalizirajo. Na račun seveda celotne slovenske korupcije, ker se pač tako živi in se tako sme. Zadeva je seveda zrela, in to sem jaz tudi povedal, zrela za Nacionalni preiskovalni urad. Ker so se obrnili name, bom tudi vso zadevo predal na Nacionalni preiskovalni urad. Tu bi minister tudi moral odgovarjati. Je pač nova zgodba, ki je konkretna, ki je direktna. No, in pogledjte, kaj ta visoki državni uslužbenec, verjetno ima vso delovno dobo, ne vem, malo sedaj provociram, v državnih službah, napiše takole županu: "Prosim te, da še pogledaš v soglasje občine Kidričevo h gradnji Rojkove hiše. Ali res nikjer ne piše, da bo skladno z razgrnitvijo državnega prostorskega načrta potekala mimo njegove hiše obvoznica?" Torej dajmo mi, inštitucije, dajmo še zdaj stisniti tega malega Slovenčka, tega malega človeka, on je sam, on nima pravnih služb, on nima aparata za sabo, dajmo ga, on je tam hišo zgradil, on je dobil gradbeno dovoljenje, on zdaj z otroki tam živi, hodi v službo in tako dalje. Dajmo ga, župan, daj pogledj, mogoče pa bomo kje kaj zvrtili. To mu pošilja in "lep pozdrav, Danilo". Mislim, pa če to ni vrh ledene gore, kaj se dela ... Saj v tem je problem, kaj se dela na teh nivojih. In minister za to seveda ne ve, ne more vedeti, ampak tisti, ki so mu podrejeni po sistemu navzdol, bi ga na to morali opozoriti. Če ga ne, pa svojega dela ne opravljajo. In seveda posledično, minister, boste plačali vi ceno. Se spomnite na Švedskem, mislim, da je bilo na Švedskem, ko je en zapornik pobegnil med prevozom iz točke a v točko b, mislim, da iz zapora na sodišče ali nekaj podobnega. Ne spomnim se več točno. Pobegnil je. V tistem trenutku sta odstopila dva ministra, pa niso vedeli, zakaj je pobegnil, ampak dva ministra sta odstopila. To je objektivna odgovornost, in to minister, da ste ignorantsko zavrnilo možnost pogovora na to temo, vam seveda zamerim, in te pravice nimate. Gospod minister, nimate te pravice, razen s pozicije ignorance.

Danes je bilo govora tudi o cestah. Koliko časa nazaj je do 27., ni dosti, to je bilo v ponedeljek. Moj poslanski kolega Tomaž Lisec vas je spraševal v zvezi s cestami. Vi ste odgovorili, da se zavedate, koliko denarja je in

"glede na trenutno stanje in to, kar smo izvedeli v decembru, premalo, vendar vsekakor upam, da bomo to tudi uredili". V odgovoru ste povedali, da ste za informacije s problematiko tako na cestnem področju kot na mostovih in tako dalje izvedeli šele decembra. Ne bo držalo. Pred seboj imam celotni dokument Ministrstva za infrastrukturo in prostor ministru gospodu Samu Omerzelu, 24. decembra 2013, kjer so vam poslali: *Posledice ustavitve investicij in zmanjšanje sredstev za gradnjo, vzdrževanje in upravljanje državnih cest v upravljanju Direkcije Republike Slovenije za ceste*. To je na nekaj listih, ni študija na stotih listih, ker nima nihče časa brati, tabelarično, eksaktno predstavljeno tudi v zvezi s premostitvenimi objekti in tako dalje. Skratka nekaj listov gradiva, podpisana Ficko in Tomaž Willenpart, ki sta to pripravila. S tem gradivom so vas opozorili, so vam povedali, kaj vse je treba narediti. In potem imam pred seboj še zapisnik z 18. septembra: Posledice ustavitve investicij in zmanjšana sredstva za gradnjo, vzdrževanje in upravljanje državnih cest, opomnik za gospoda ministra. Minister, tukaj so vam jasno napisali na koncu, da zaradi pomanjkanja sredstev za redno vzdrževanje bo prišlo do kršenja zakona o cestah in bodo ustrezne institucije morale sprejeti tudi objektivno odgovornost za nastalo situacijo. S sprejetim proračunom, minister, bi vi ali pa jaz, če bi bil na vašem mestu, bil pogrebnik slovenskega cestnega sistema, zato bi odstopil in se tega ne bi šel. Minister DeSUS-a pravi, "mi gremo jutri iz koalicije, če se boste dotaknili pokojnin", pa pač tisto ostane, kakor že ostane. Vam pa za cestni sistem očitno ni pomembno, vam je bolj pomembno, da sedite na tej poziciji.

Tu je celo zapisano, da od leta 2008 naprej je bilo na teh postavkah zanemarjeno in se stvari niso izvajale, da bo 35 milijonov tako ali tako nastalo stroškov, ker so že pogodbe podpisane in tako dalje. Kaj več o tem, drugi.

Naj zaključim. Poslanci iz SD so se v svojih razpravah že čudili, kako to, da nimamo prometne strategije in tako dalje. Kaj že, kdo je že, kako se reče tistim trem letom Pahorjeve vlade, kdo je bil takrat prometni minister? Gospod Vlačič. Pa res nečesa ni naredil, tudi koridorja Luke Koper do Avstrije ni vnesel notri.

Gospod minister, nekaj je takšnih stvari, na katere boste morali odgovoriti, in to, kar vam se očita v interpelaciji, je zrelo za to, da mesto ministra zapustite.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Pukšič.
Na vrsti je gospa Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSI): Spoštovana podpredsednica, spoštovani gospod minister, lepo pozdravljeni!

Najprej bom gospodu ministru čestitala, ker je dober podjetnik, kot je sam o sebi dejal, da je s svojim delom, s svojim znanjem prišel do takšnega podjetja in bil uspešen podjetnik. Jaz

zelo cenim, spoštujem podjetnike, ki so s poštenim delom, znanjem, s pridnostjo nekaj ustvarili, ustvarjajo delovna mesta, kjer so ljudje zaposleni, kjer delajo in so uspešni.

Po drugi strani pa ste želeli postati minister. Mislim, da ste bili seznanjeni z vsemi pravili oziroma kaj vse čaka ministre, ki se odločijo, da sprejmejo takšno funkcijo. Ne nazadnje je bil pred vami minister samo nekaj dni in ste se lahko sami prepričali, kaj se lahko zgodi, če ne izpolnjuješ vseh pogojev, ki se pričakujejo od te funkcije. Seveda nihče ni svetnik, ne jaz, ne vi, tudi tukaj verjetno ni prisotnih, predvsem pa mislim, da se nikoli ni dobro sklicevati na bivše ministre in vso krivdo prevaliti nanje. Tudi ko boste vi odšli, vaše delo ne bo dokončano, še vedno bo ostalo veliko nedokončanega dela, ker nekaterih stvari ni mogoče zaključiti, nekaterih ne poznate, nekaj jih bo ostalo zagotovo tudi za vami. Seveda pa ni prav, kadar namerno se dela odlagajo in zapirajo problemi v omare in res nastajajo okostnjaki. Ampak tega vam ne očitam, pač pa glede na zakon o integriteti in preprečevanju korupcije, vendarle moramo vsi funkcionarji podati, kakšno premoženje imamo, kakšne interese imamo, povezane interese itn. To pravite, da ste storili. Prav. Ampak več kot očitno je, da pa ste prelomili svojo dano besedo, da ne boste sklepali novih pogodb. In iz vseh danes predstavljenih dokumentov je razvidno, da ste želeli skleniti nove pogodbe in da ste delali s podjetjem, ki je posredno vam podrejeno. To pa vendarle je jasno, da tukaj gre za navzkrižje interesov, da gre za klientelizem in zaradi tega je Nova Slovenija že v začetku predlagala, da sami odstopite. Morda bi imeli tudi veliko manjšo škodo pri delovanju svojega podjetja, kajti sedaj, ko niste podpisali pogodb, je vendarle škoda tako pri vašem podjetju kot tudi na Darsu, ki nima sedaj drugega izvajalca oziroma pogodba stoji. Še dobro, da ni prav huda zima.

Vendar razumem tudi koalicijske partnerice, kajti gospa Osterman je v svoji iskrenosti marsikaj povedala. Povedala je, da če dveh ministrov nimamo, nimate, še eden, pa še eden, pa bi jih bila že tretjina, pa potem že vlada ne bi mogla delovati. Prav tako je gospa Ostermanova dejala, da predsednica Vlade pravi, da ne bo več popravnih izpitov. Popravni izpit je po navadi takrat, kadar smo dobili cvek. Očitno ga je minister dobil in bo imel sedaj možnost, da naredi popravni izpit.

Danes želim nekaj besed nameniti dvojnemu merilu, ki vladajo v naši državi, ki vladajo v naši družbi. Ves čas govorimo, kako želimo odpraviti klientelizem, kako se borimo proti korupciji, kako se borimo za odgovorno in pošteno delo in tako naprej, pa vedno znova ugotavljamo, da tukaj v tem parlamentu v tej vladi se dela povsem drugače ali pa imamo za vse stvari dvojna merila. Tako kot sedaj pri gospodu ministrstvu. Nekateri so morali za veliko manjše stvari odstopati s položaja in funkcij. Imamo nekaj poslancev, proti katerim je

bila velika gonja in so se morali preseliti v zadnje klopi za mogoče precej bolj nedolžne stvari, kot je pa ta sedanja interpelacija ali pa ta očitke. Stvar bom ponazorila z enim banalnim primerom, ki je res banalen, je pa resničen, ker sem bila tudi sama pri tem prisotna. Ko sem bila nekje zaposlena, smo jedli v menzi in tam je kuharica delila zrezke po simpatijah. Tako je moja kolegica prišla krožnik, da bi odšla z zrezkom k mizi, pa je kuharica vpila za njo, "ne, ne, ne, ta pa ni za vas". In je vzela krožnik ter ga dala enemu kolegu, ker očitno je bil bolj simpatičen, njej pa je dala manjši zrezek. In to je naredila, ne vem, ali se je sploh zavedala ali ne, ampak vsi smo jedli od istega korita, iz istih sredstev, ampak njej je vzela krožnik in ga dala drugemu. Tako imam jaz včasih tukaj takšen občutek v naši državi, da za ene veljajo ena merila, za druge pa veljajo druga merila. Na primer, ko sem bila sama ministrica, je ne vem kolikokrat pisalo, da sem zaposlila šoferja, katerega mama je članica Nove Slovenije. Bil je zaposlen na zaupanje, torej z mojim mandatom je tudi moral oditi. Nekdo s 700 evri plače. Nekdo je pa zaposlil v svojem kabinetu, vemo, sina poslanke ali pa nekdo je zaposlil na občini svojega sina s prirejenimi razpisi in podobno. Ampak to ni nič. Nekdo je zaposlil šefa svojega kabineta na novo, povsem na novo v časih, ko varčujemo. Ko je podala KPK poročilo, je nekdo moral odstopiti oziroma so bili veliki pritiski zaradi poročila, razpad vlade, nekdo pa je še vedno na istem mestu, pa so se mu očitali še hujše, še hujše stvari, pa je kar ostal. In taki primeri črnih gradenj. Danes je bil tukaj gospod, ki so mu tisto hiško podrli, menda jo je celo občina ali država ali kdo zgradil, nepomembna tako rekoč. Morda so zadaj drugi apetiti, tam pa vile še vedno stojijo, pa ne ena, več jih je, ki so prav tako črne gradnje, pa še kar stojijo. Torej tudi tukaj imamo dvojna merila. Mostovi. Nekateri mostove smo zaprli ali pa delno zaprli. Če bi bilo to v času naše vlade, verjamem, da bi bile velike demonstracije. Zdaj jih pa ni, pa bomo kar potrpeli. Jaz upam, da se bo našel denar tudi za te mostove. Pa tako uspešno delamo. Nekdo vozi pijan, celo uide policistom, pa je član te stranke, vladajoče stranke, pa nič se mu ne zgodi. Pa tako preganjamo nepravilnosti, neodgovornosti, klientelizem, vse mogoče stvari preganjamo, pa še kar zasedajo taka zelo pomembna mesta. Da ne govorim o dodeljevanju sredstev. To, kar se je zgodilo s primerom mariborskega gradu, se samo sprašujem, kako je to mogoče, da se nekemu, ki izpolnjuje pogoje, vzame in da nekam drugam.

Nikoli še tega nisem naredila, pri tem glasovanju pa bom. Zahtevala bom izpisek, kako je kdo

glasoval, in vsakič preverila, ko bo kdo izmed teh, ki je glasoval proti interpelaciji, ko bo govoril o poštenosti, klientelizmu, korupciji, bom preverila, kako je glasoval na tem glasovanju. Vsak ima pravico glasovati po svoji vesti, po svojem prepričanju, ampak bom preverila in se prepričala, ali je res, je proti preganjanju korupcije in klientelizma. Močno dvomim, če bo tako glasoval. In glas proti interpelaciji je glas proti poštenosti, proti resnici in za korupcijo, za klientelizem in tako naprej. Na tak način izgublja verodostojnost ta vlada, mi kot politiki, politične stranke, da ne govorim o Državlanski listi, ki vedno pravi, kako ima ničelno stopnjo tolerance, pa se vedno znova kje ujame. In opozicija, mi nagajamo, ker vlagamo interpelacije, ker kaj očitamo. Mislim, da ta vlada ima vse možnosti, ima glasove, da lahko vse dela, vse lahko izglasujete, tudi ministra, ki je delal koruptivno oziroma ki ni spoštoval zakonodaje. Vse lahko izglasujete. Sami sebi ste največja nevarnost po mojem prepričanju, torej v tej deželi dvojnih meril vlada dvojna morala. Da ne govorim tudi o primerih izbrisanih, ko so vse pozabili, in pa primerih vojnih veteranov za Slovenijo, ko jim nič ne pripada, ker ne morejo dokazati niti zdravniško, da jim kaj pripada po toliko letih. Spet dvojna merila.

Naj zaključim podobno, kot je včerajšnje Odmeve začel voditelj, da ta vlada res ogromno dela, največ se ukvarja pa sama s seboj. Ponovila bom besede predsednice, da je ta vlada zelo uspešna, celo rekorderka je pri najemanju kreditov in pa pri največji luknji v državnem proračunu, ki jo je naredila ta vlada, ta uspešna vlada. Večjo luknjo kot vse dosedanje vlade v samostojni Sloveniji.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospa Novak.

Minister, želeli ste besedo, izvolite.

SAMO OMERZEL: Spoštovana predsedujoča, hvala za besedo.

Me veseli, da se je vsaj gospod Vizjak vrnil, sem se že bal, da opozicija počasi obupuje, ker so bile njihove vrste zelo redke zadnje pol ure do eno uro, pa bom poskusil v paketu odgovoriti na tiste očitke, ki so v tem času prihajali iz vrst opozicije.

Najprej, gospod Vizjak, povezuva z Darsom, očitki in papirji, ki ste jih vi kazali, zelo zanimivo je, kako ognjevito in krčevito ste se borili za Dars, kar je v redu, verjetno tudi zaradi tega, ker je predsednik nadzornega sveta eden od vidnih članov SDS in verjetno od tukaj prihaja tudi malo strahu glede poslovanja Darsa in pa njihove uprave in pa očitkov meni o napadih na Dars. Tisto, kar je zelo zanimivo, vidim, da imate vse kopije pogodb, vseh dokumentov poslovanja med Lastinskim in Darsom, jaz s tem nimam nobene težave, to je okej, z moje strani lahko vse te pogodbe vidite. Upam pa, da ste te podatke in te pogodbe dobili na zakonit način, in seveda upam, da se zavedate, vse te

informacije, ki jih kažete javnosti, da s tem v resnici delate poslovno škodo Darsu. Razkivate vse številke, vse podatke, za kakšno ceno Dars plačuje kakšno storitev, upam, da se zavedate dimenzije razkrivanja teh podatkov.

Gremo naprej. Gospod Vizjak, to sem se naučil v tej moji zgodovini, zelo dobro manipulira ves čas, polresnice govori in ko najprej vse to servira, potem sledijo še nizki udarci, daleč, daleč izpod pasu. Ko je govoril o magnetogramu na dan, ko sem jaz nastopil pred vami kot minister, seveda ni prebral celega stavka, tudi v interpelaciji, če boste dobro pogledali, so tisti del stavka, ki opoziciji ne paše, izrezali. Tako funkcionira opozicija in jaz sem, kot je vodja naše poslanske skupine pojasnil, jasno povedal, da jaz poslovanja z Darsom širil ne bom. In ko govorim o svojih poslih z Darsom, spoštovane poslanke in poslanci, še enkrat bom poudaril, jaz sem obljubil, da poslovanja širil ne bom in ga tudi nisem. Kar sem predstavil v uvodnem govoru, to se ves čas sedaj manipulira, senat KPK je jasno povedal, da bi jaz lahko nadaljeval, da bi moje podjetje lahko nadaljevalo delo z Darsom. Kljub temu sem se odločil, da z Darsom ne bomo delali. In to, kar je večina opozicijskih poslancev danes večkrat ponovila, pa nikakor ne želijo slišati, jaz in moje podjetje smo poslovanje z Darsom prekinili. Še enkrat bom povedal, podjetje Lastinski z Darsom ne posluje več in ne bo več poslovalo. Licenco smo vrnil. Prosim vas, dajte to enkrat slišati v vaših izjavah, ko ves čas govorite, da kar naprej delamo posle, da jaz kot resorni minister sklepam posle, da ne vem v kakšno neugodno situacijo postavljam Dars. Prosim vas, v uvodu sem povedal, moje podjetje z Darsom ne posluje več. Še več, z odpovedjo te licence tudi nikoli več poslovalo ne bo, ker jaz si ne bom dovolil, da bi še enkrat prišel k podjetju Boschung in jim razlagal, zakaj sem enkrat vrnil licenco, pa da bi rad spet nazaj. Jaz sem se temu poslu za vse veke odpovedal. Prosim, da to slišite in razumete.

Očita se mi pogodba iz leta 2008. Jaz ne vem, s katerimi besedami bi opisal, kako se mi zdi absurdno, da se opozicija ukvarja z letom 2008, ko sem jaz bil direktor podjetja in ko sem se legitimno boril za posel tega podjetja. Tisto, kar vam pa zatrjujem v tem trenutku, vse, kar je moje podjetje kadarkoli opravilo za kogarkoli, tudi za Dars, je bilo pošteno korektno delo. Vse storitve smo korektno opravili in za to bili tudi korektno plačani. Nobenega dvoma. Pogodba, ki jo gospod Vizjak omenja, da smo delali za nazaj, poglejte, mi za vsako storitev, ki smo jo opravili, in kdor je kadarkoli kaj počel v podjetniškem svetu, mu bo kristalno jasno, za vsako opravljeno storitev imamo naročilo naročnika, imamo primopredajni zapisnik opravljenih storitev in imamo delovne naloge. Vse je popolnoma transparentno in čisto, nobenega dvoma ni. Zakaj se je Dars odločil, da se pogodba, ki smo jo podpisali, uporablja od petega meseca naprej, to morate vprašati

interno proceduro Darsa. Jaz sem se legitimno boril za posel z druge strani, za tisto, kar je Dars dal povpraševanje na tržišče. Spoštovani gospodje iz SDS, v času, ko sem jaz podpisal to pogodbo, je bil predsednik uprave gospod Nemeč, ki je bil podpisnik pogodbe, in gospod Rigler, ki ga zelo dobro poznate, je bil član uprave Dars. In če je bilo karkoli narobe s tem, ta dva gospoda sta bila podpisnika pogodbe. Prosim vas, obrnite se na njih. Če smatrate, da je bilo karkoli narobe, prosim vas, obvestite ustrezne institucije. Jaz sem prepričan, da sem kot direktor podjetja ravnal zakonito. Če pa je kdo naredil kakšno napako iz internih procedur in zakona o javnih naročilih s strani Darsa, in če to vi veste, potem vas pa prosim, da ustrezno ukrepate, pa čeprav je bilo to leto 2008. Seveda ni treba omenjati, da takrat ste bili vi na vladi.

Očitno se mi, da se vračam v zgodovino. Ja, kako se ne bom vračal v zgodovino, če pa mi očitajo stvari, ki jih je ravno ta ekipa zavezila v preteklosti. Pomembno je, da pogledamo dejstva iz zgodovine, ampak iz dveh razlogov. Odgovornost je treba poiskati v vseh napakah, ki so se storile v preteklosti. Ne rečem, da kdor dela tudi greši. In tisto, kar je pomembno, napak storjenih v preteklosti jaz ne želim ponavljati. In tisto, kar je bilo v preteklosti narobe storjeno, če jaz te okoliščine poznam, seveda tudi tiste napake več ne bom ponovil.

Mi je žal, da je gospod Horvat zapustil prizorišče, vendar jaz sem njega spoznal kot enega uglajenega gospoda, ko sem prvič vstopil v ta parlament. Vendar to, kar je danes govoril, mi pa nikakor ne gre skupaj s tem, kako sem ga jaz do danes poznal. Vse, kar je danes povedal, nima nobene realne vsebine. Govoril je o tem, da še vedno delam posle naprej, kar ne drži. Jaz sem minister. Moje podjetje ima svojega direktorja, ki samostojno pelje to podjetje. In prej sem ponovil, da moje podjetje z Darsom ne dela več posla. Gospod Horvat se spreneveda, da minister upravlja s podjetjem. Lepo vas prosim, tako je bilo za časa vladavine SDS. Takrat ko je bil gospod Vizjak in resorni minister in nadzornik hkrati. Takrat so tako delali. Danes imamo Sod, Slovensko odškodninsko družbo, ki opravlja z državnim premoženjem, in resorni minister nima absolutno nobenega vpliva na poslovanje podjetja, in to sem večkrat ponovil. Jaz ne vem, zakaj se gospod Horvat tukaj spreneveda. Zelo moram reči, da me je razočaral z izjavo: umazani posli. Lepo vas prosim! Kako si dovoli takšno izjavo dati. Umazani posli. Izpod vsakega nivoja. Posli, ki smo jih kadarkoli opravili jaz in moji ljudje v podjetju, so bili pošteni, korektno oddelani, večkrat smo raje več kot manj naredili in na koncu bili za to korektno plačani. Zato imamo povsod, kjer smo delali, tudi odprta vrata. In ne dovolim, da se tako grobe besede uporabljajo in s tem žalijo in mene in moje zaposlene, ker smo vedno korektno in pošteno delali. Pa še tisto dodatno razočaranje, gospod Kuzmič je bil danes gor, tudi meni so povedali, ker ga jaz osebno ne poznam, in da gremo na

tako nizek nivo, da nesrečo enega človeka, pa pustimo, kaj je bilo pravnoformalno ozadje, osebno težka zgodba, da nesrečo enega človeka izkoriščajo za politične točke, vam ne morem povedati, kakšno razočaranje je to za mene.

Gospod Vizjak, na odboru za infrastrukturo ste vprašali glede poročila pravobranilstva. Zopet nekorektno zavajanje z vaše strani. Bodite enkrat fer, pa povejte tisto, kar je res. Vi ste me vprašali, če jaz lahko to poročilo dam, Jaz sem tam jasno povedal, da ne vem, ali lahko to poročilo dam, da bom preveril, da je zelo občutljive narave, če ga pa lahko damo, ni nobene težave. In kaj smo naredili, gospod Vizjak? Naslednji dan smo bili v kontaktu s pravobranilstvom, razložili, da smo imeli na odboru včeraj to vprašanje in ali imamo od njih zeleno luč, da to lahko damo naprej. In kar je ključno, pravobranilstvo nam je dalo zeleno luč, pozitivno so odgovorili in mi smo to poročilo takoj dali naprej. Tega seveda gospod Vizjak ne bo povedal. Takoj naslednji dan smo mi tisto poročilo dali naprej. Zopet eno zavajanje in sprenevedanje in plasiranje informacij, ki nimajo nikakršne zveze z realnostjo in z resnico.

Gospod Černač je imel tudi kar nekaj težkih besed. Presenetilo me je to, kako je intenzivno navijal za nemškega izvajalca. Pa vam moram reči, jaz kot resorni minister, tisto, kar si želim, da na razpisih dobimo čim več ponudb, veljavnih, zato da dobimo čim boljše storitev in čim boljše ponudbo za tisto, kar ministrstvo razpisuje. Pri poslanskem vprašanju gospoda Černača, glede podpisa in odločitve. Tam ni bilo nobenega dvoma. Točno tako je bilo, kot sem rekel, in zopet izkoriščajo, manipulirajo in zavajajo. Ko sem bil na dopustu, je to odločitev podpisal državni sekretar. Jaz je res nisem podpisal, in ne vem, zakaj se gospod Černač spreneveda in razlaga, da sem jaz to podpisal. Ne drži. To je podpisal državni sekretar, ker sem jaz bil avgusta na dopustu. Ampak da se razumemo, s tem ni nič narobe. Jaz sem danes jasno povedal, kaj je državna revizijska odločila, kaj je komisija odločila in s tem postopkom je bilo vse čisto in jaz sem na koncu tudi pogodbo podpisal in za tem stojim. Kar se tiče tega razpisa, vemo, kdo ga je pisal. Kar se tiče samega postopka, jaz sem imel kot minister edino možnost ga zaključiti in spoštovati vse zakone, da se ta razpis zaključi.

Ko se obrnemo malce do očitkov glede TEŠ. Veliko je bilo povedanega in slišanege. Jaz se v vsebino več ne bom spuščal, ker mislim, da smo res bili izčrpani na to temo. To, kar lahko ponovim, da kot minister bom odgovorno z istim tempom delal naprej, tudi kar se tiče TEŠ. Ne bomo popuščali, kljub temu da je bilo zelo veliko predstavljenega. Ko pa mi gospod Vizjak očita, da nekaj nismo izpolnili in govorimo o dnevih, ga bom spolnil na zavezo njegove vlade. Spoštovane poslanke in poslanci, Resolucija o nacionalnih razvojnih projektih 2007–2023, sprejela jih je vlada gospoda Janeza Janše, v

kateri je gospod Vizjak vedno bil minister. In kaj so zapisali? Poslušajte dobro: "Izgradnja Bloka 6 Termoelektrarne Šoštanj, začetek 2008, zaključek 2011." Ali rabim še kaj dodati? In ti isti potem meni očitajo, da zamujam z ne vem kakšnimi obvezami do ne vem koga.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, minister.

Zdaj dajem najprej postopkovni predlog, ki ga ima gospod Horvat, potem pa ima besedo gospod Vizjak kot predlagatelj.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Najlepša hvala, gospa podpredsednica.

Glede na to, ker še nisem razpravljal, najbrž nimam pravice za repliko, bom pa v okviru proceduralnega predloga predlagal ministru gospodu Samu Omerzelu, ki je zame ugleden gospod in bo ugleden gospod tudi ostal, ne glede na to, da je mene blatil in mi očital zlorabo, da sem gospoda Kuzmiča pripeljal v Državni zbor. Kako pa vi to veste, gospod minister?! Kar tako brutalno se vi usedete na poslanca in mu nekaj očitajte. Vi ste vajeni lagati, gospod minister! To je laž, kar ste povedali. Gospod Kuzmič je prišel sam v ta državni zbor že pred deveto in je medijem dajal izjave in potem sem ga jaz zagledal. Veste, Prekmurci se med seboj poznamo, pa pol Slovenije poznam, tudi vas pol Slovenije pozna, od danes naprej vas bo cela Slovenija poznala, gospod minister. In glejte, vas prosim, da v tem državnem zboru govorite resnico, gospod minister – tudi takrat ko boste naprej minister, pa tudi takrat ko ne boste več minister. In pričakujem, da se opravičite. Jaz pa sem govoril, ne v svojem imenu, to še pride na vrsto, govoril pa sem v imenu poslanske skupine. Zame, še enkrat, pa vi ostajate ugleden gospod. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Horvat.

Jaz se moram strinjati z vami. Pravzaprav je vaše opozorilo namenjeno bolj meni, kot tisti, ki vodi sejo. Morala bi ustaviti ministra, ker so njegove besede postajale vse težje in težje, pa vendar ga nisem, ker je debata zelo široka. Med drugim je rekel tudi gospodu Vizjaku: "Povejte enkrat tisto, kar je res." Če malce globlje pogledamo ta stavek in besede, so zelo obtožujoče.

Zato ministra opozarjam in ga prosim, da je v nadaljevanju zelo previden in natančen pri svojih besedah.

Minister, še želite besedo, ker ste želeli besedo? Ne.

Gospod Vizjak, izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani gospod Meh, slišal sem vaš medklic, povejte, mi kdaj sem jaz lagal, povejte enkrat jasno in odkrito, ker jaz sem večkrat ponovil in poudaril,

kdaj minister laže, in bom to zopet povedal: danes, zdaj in tu.

Glejte, še enkrat. Štiri mandate sem že poslanec v Državnem zboru, vendar sem redkokdaj uporabil besedo laž, ker je to težka beseda in vem, da jo lahko izgovorim samo takrat, ko imam nedvoumne dokaze o tem. In minister se je danes zopet zlagal, malo prej. In zdaj vam bom pokazal kje. Vi lahko kot poslanci to preverite, ker imate vpogled v magnetogram. Minister je maloprej rekel, da je na Odboru za infrastrukturo, ki je potekal pred približno enim tednom, točno 21. 1., v torek prejšnji teden, povedal, da ne ve, ali lahko da poročilo pravobranilstva članom odbora ali ne, in čaka zeleno luč. Rekel je, da ne ve, ali lahko da. Tega minister na odboru ni rekel. Minister je lagal zdaj, ker je rekel, da ne ve. Teh besed ni uporabil. On je povedal sledeče, ker imam prepis iz magnetograma. Minister Omerzel je 21. 1. 2014 povedal: " ... da je v postopku pridobivanja vseh dovoljenj, da lahko gre s tem gradivom naprej in zaradi občutljivosti postopka ...", katerega postopka ni pojasnil, in prosim, minister, mi pojasnite, kakšen postopek pridobivanja dovoljenja. Nadalje je minister rekel, da lahko to gradivo posreduje in da mu je bilo s strani pravobranilstva svetovano, da v trenutku še ne gre s sporočilom za javnost. Citiram: "Seveda v trenutku, ko bomo imeli pozitivno mnenje s strani pravobranilstva, ne vidim absolutno nobene težave, da to poročilo tudi objavimo." Spoštovani minister, to so citati, jaz sem malo tako čudno rekel, ker pač tako čudno se je izrazil minister. Spoštovani minister, kaj za eno dovoljenje, kaj za eno zeleno luč, kot se vi izražate po prometno, vi potrebujete od državnega organa, da daste poslancem dokumente. Kateri postopek je v teku, kateri postopek vam je onemogočal in kaj ste dobili kot to vašo zeleno luč, da pa nam to lahko daste? Minister, kaj ste dobili? Pogovor s predsednikom Državnega pravobranilstva? Pred vami sem z njim govoril, verjetno, ker sem ga zgodaj zjutraj že iskal in posledica vašega pogovora je bila po moje zelo vsebinsko povezana s tem, kar sem jaz z njim govoril, ker sem ga kot predsednik parlamentarnega delovnega telesa vprašal, če je kakšen zadržek, da poslanci Državnega zbora dobimo poročilo pravobranilstva na vpogled. In je rekel, da prav nobenega ni. Prav nobenega zadržka. Noben formalni postopek, noben zakon, nič ne omejuje, da bi mi to dobili. In vi ste danes zopet tu rekli, da ste se takrat izrazili, da ne veste, tukaj pa ste eksplicitno trdili, da nam tega ne morete dati, ker vas k temu odvrča ali pa preprečuje, ker nimate zelene luči ministrstva. To je resnica. Poglejte, jaz verjamem, da vsi poslanci znate brati magnetograme, da to piše v magnetogramu in da je to nedvoumno. Če se bomo pa še o tem prepirali, kaj piše v magnetogramu, potem nam pa res bog pomagaj. In vi nam takrat niste želeli tega dati! Pa veste, zakaj nam niste želeli dati? Ne zaradi neke birokratske stvari, ampak zaradi

tega, ker v tem poročilu nič ne piše, ker niste izpolnili svoje naloge, kajti vi bi morali v skladu s sklepom vlade poročati parlamentu, pa tudi vladi, o ugotovljenih zakonitostih ali nezakonitostih ravnanj organov HSE in TEŠ v primeru take šlamastike, ki se dogaja z blokom 6. In tega poročila, spoštovani minister, še do danes ni. In vas zdaj še enkrat javno sprašujem, in prosim, odgovorite mi: ali razpolagate s poročilom, vašim, Ministrstva za finance, ali Državnega pravobranilstva o zakonitosti dejanj organov HSE v primeru bloka 6? Za to vas je namreč zadolžila vlada, da si pridobite v roku 3 mesecev. Danes je od tega sklepa vlade že 8 mesecev in tega poročila ni.

Naprej. V vaši znani maniri ste na nek način povezovali to, kar jaz vam očitam vizavi Darsa, kot neko zaroto SDS ali, jaz ne vem, česarkoli. Celo oporekali ste temu, da smo pridobili pogodbe in da s tem škodimo Darsu. Poglejte, če bi bile te pogodbe označene za poslovno skrivnost ali kakorkoli opredeljene v kontekstu tega, kar ste vi govorili, seveda jaz tega ne bi smel početi. In tega nisem počel, ker te pogodbe ne nosijo nobene oznake poslovne skrivnosti ali kakršnekoli oznake. In jaz vem, spoštovani minister, da vas je sram verjetno kakšne od teh pogodb in da imamo neposredne dokaze o tem, kaj ste počeli in kako ste drugače govorili ali pa lagali v parlamentu. Ampak to, da vi napadate posedovanje pogodb, ki jih imamo, vam ne bo nič olajšalo bremena, ki ga imate, in teže očitkov, ki so na vaš račun. Jaz si predstavljam, da bo sledilo maščevanje. Danes se vam je koalicija zaobljubila pomagati, ker so imeli, vidim, govore vnaprej pripravljene, prebrali so jih, ne glede na dodatna razkritja, ki smo jih danes dali, in vem, da bo odletel nadzorni svet Darsa po mojem v relativno kratkem času. Kljub temu da boste vi povedali, da nimate s tem nič. Gospod Omerzel, povedal vam bom eno stvar in stoprocentno verjamem vanjo. Pa je moje mnenje, za katerega nimam neposrednega dokaza. Da ste vi ostali minister, ste se "zdilali" tudi za ene projekte, kot je na primer nadzorni svet Holdinga Slovenske elektrarne, kjer ste vključili v ta nadzorni svet predstavnike Pozitivne Slovenije in Državljske liste in opeharili seveda Socialne demokrate, ki nimajo nobenega notri. Razrešili ste stari nadzorni svet in ta kadrovska rešitev je bila tudi en deal v tem boju za obstanek. Ja, pogledajte, to so te sladke koristi, ki jih imate potem, ko argumenti zmanjkajo in ko je treba ščititi svoj prag.

Zdaj pa še nekaj. Rekli ste, da je KPK jasno povedal, da bi vi tudi naprej lahko delal z Darsom kot minister, ki je lastnik firme Lastinski, ki ima pogodbo. Tudi če je KPK to rekel, z vsem spoštovanjem do KPK, ampak po zdravi kmečki pameti, jaz prisegam na njo, ker je vodilo iz marsikatere zagate in ne nazadnje odgovor marsikdaj. Predstavljajte si, da je resorni minister, katerega Dars je v njegovi domeni, ne nazadnje je od resornega ministra odvisno, kdaj bo šel kakšen zakon, povezan z Darsom naprej,

kakšne bodo rešitve v takšnem zakonu in tako naprej. Skratka, en resorni minister nad Darsom, hkrati pa 100-odstotni lastnik firme, ki posluje z Darsom, in meni boste rekli, da tu ni nobenega navskrižja interesov. To se pravi, da se lahko brez nekega zadržka tu posluje. Če je taka naša zakonodaja, in to omogoča, in jaz verjamem, da je KPK verjetno to stališče povzel iz zakonodaje, potem nam res bog pomagaj pri boju zoper korupcijo. Da lahko minister, ki je resorni na nekem področju, hkrati lastnik firme, ki posluje s firmo, ki sodi v domicil njegovega resorja. Konkretno Dars je pod Ministrstvom za infrastrukturo. Sicer je res, da je upravljan s strani Soda, kasneje verjetno SDH, vendar v tej vaši zmedi, ko SDH še ne živi, je zelo, zelo pripet na odločitve ministrstva. Zelo. Je lahko hkrati firma, ki je v 100-odstotni lasti ministra, poslovni partner Darsa. In to Komisija za preprečevanje korupcije oceni, da je vse v redu. Razumi, če moreš. Jaz ne razumem tega. Če je tak naš boj proti korupciji, potem nam bog pomagaj in ni čudno, da vsi ugotavljajo, da je je kolikor hočete pri nas. In vi, spoštovani minister, ste rekli, da ne boste več sklepali poslov z Darsom. Saj mi ne govorimo o vaših grehah po 5. 12. 2013, ampak pred tem. Pred tem ste pa želeli sklepati posle in ste naredili vse aktivnosti, oddali ste ponudbo, sodelovali ste pri pogajanjih, dali ste garancije za dobro izvedbo poslov, vse ste naredili. Tu smo vam pokazali vse dokumente, papirje, še zdaj jih lahko pogledate, če jih nimate slučajno. Pogajali ste se. Vaši pogajalci firme Lastinski so se pogajali z Darsom za pogodbeno ceno za vzdrževanje cestnih vremenskih postaj. Zelo močno so se pogajali, 20 minut so se pogajali. Izpogajali so se za 0,6 % vrednosti pogodbe. To so ta pogajanja, o katerih govorimo o integriteti in o korupciji in tako naprej. In vi, gospod minister, meni želite povedati, da ne boste več sklepali poslov in da je to zdaj to. Zanimarjate pa očitke iz interpelacije. Očitek iz interpelacije pa je, da ste na hearingu 2. aprila povedali, da ne boste sklepali novih pogodb, tega še vedno niste zanikali, to piše v vašem hearingu, to ste eksplicitno rekel: "Ne bom sklepali novih pogodb, če bom izbran ali pa imenovan za ministra te vlade". Imenovani ste bili za ministra te vlade, nameravali ste sklepati novo pogodbo in če vas mediji ne bi razkrinkali in javnost obtožila, bi jo stoprocentno sklenili. In tudi tega ne zanikate, saj tega ne zanikate. In vas še enkrat sprašujem: "Ali bi sklenili to pogodbo ali ne, če vas ne bi Kanal A pribil na ne vem kaj in potem tudi posledično slovenska javnost in verjetno tudi vaša sveta Državljska lista. Še mimogrede glede Državljske liste. Poglejte, to je res zanimivo. Vaša bivša poslanska kolegica Truda Pepelnik je morala zapustiti vaše vrste zaradi tega, ker je izdala obratovalno dovoljenje za nek gostinski lokal preko obratovalnega časa, menda dan ali dva kasneje. In zaradi sveto zapriseženega boja proti takim deviacijam v naši družbi je morala zapustiti poslanski sedež Državljske liste. Zdaj

mi pa povejte, kje so tukaj enaki vatli. Tu pa branite ministra vaše iste, kako bi rekel, politične provenience, ki je evidentno prelomil, lagal v parlamentu poslancem. Je rekel, da ne bo sklepal novih pogodb, naredil je pa vse, da bi do nje prišlo, in bi jo tudi sklenil, stoprocentno, če je ne bi objavili mediji. Poslušajte, ne bi smelo. Oddal je ponudbo, pogajal se je, izpogajal ceno, dal garancijo za dobro izvedbo posla, skratka vse aktivnosti je naredil za to, da bi ga sklenil, potem se je pa odločil, dane bo sklenil in prenesel licenco na drugega ...

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Jaz bi prosila gospoda Meha, če bi se malo umiril in ne komentiral vsake besede, če pa želite, se pa javite k besedi, lepo prosim.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Poslušajte, glejte, spoštovani dragi moji poslanski kolegi. Minister je rekel, da je vedno delal vse pošteno, vse korektno in tako naprej. Jaz ne bom rekel, da to ni res, ampak bom pa rekel, da me z dvomom navdaja podatek, ki sledi iz dokumenta, ki ga imam, dokument, ki sem ga že dvakrat ali trikrat pokazal, pa ga bom še enkrat. Ko je leta 2008 delal in pridobil posel, je izstavil račun za sedem mesecev nazaj oziroma za šest mesecev pred tem, ko je sklenil pogodbo. Če nekdo izstavi račun za obdobje, ki ni pokrito s pogodbo, in v tem primeru je bilo tako, potem ali ima na drugi strani norca ali ima nekoga, ki je podkupljen, ali ima nekoga, ki je z njim zvezan, skratka nekoga mora imeti, ki ima pravzaprav interes, da zamiži na vse, kar ima, in nič ne vidi, podpiše in to odobri. In kdo naj bi to bil? Gospod Anton Žagar, ki je bil kasneje imenovan za vršilca dolžnosti na njegovem ministrstvu, danes pa bdi nad investicijami v Slovenskih železnicah. Ali to drži ali ne drži, da ste izstavili račun za sedem mesecev za nazaj? Da ste podpisali pogodbo konec novembra 2008, 19. decembra 2008 izstavili fakturo za sedem mesecev nazaj, od maja, ste sam povedali prej, pri čemer ste si pridobili certifikat šele avgusta. Drži to ali ne drži, vas sprašujem direktno. Vi ste opravljali ta posel, še preden ste dobili certifikat. Zaračunali ste upravljanje pavšala, še preden ste pridobili certifikat.

Poglejte še to. Pogodba, ki je bila podpisana, je prvič opredelila mesečni pavšal 4 tisoč 750 evrov na mesec. Vi ste ga zaračunali za obdobje, ko še pogodba ni veljala in ko prejšnja pogodba z nekom drugim sploh tega mesečnega pavšala ni imela. To so dejstva. Ne vem, gospod minister, prosim za odgovore. Jaz bi rad konkretne odgovore. Ne samo, Vizjak laže, Vizjak zavaja, še ni slišal od njega resnice. Povejte mi, ali to drži ali to ne drži, na konkretne stvari. Jaz imam namreč tukaj papirje in pazite, kaj boste rekli. Vi bi kar glasovali, ker ste se odločili, da podprete ... / oglašanje iz dvorane/ ...

Gospo in gospodje, jaz se nečesa bojim. Bojim se, da če bo na tak način ta parlament funkcioniral naprej, da bomo na sejah

matičnih delovnih teles poslušali ministre, ki govorijo kar tako nekaj, da bomo morali vsako stvar preverjati, se bojim, kam bomo prišli. Jaz sem doslej ministrom zaupal na besedo in sem vedel, točno sem vedel, da če minister eno besedo izreče, in tudi sam sem se držal, mimogrede, sem bil več kot 5 let minister, sem se držal in ne vem če ste me našli kdaj, da sem se zlagal. Upam, da ne. Našli me niste. Upam, da ne. Želim vam samo povedati, da to je pa pri tem ministru kar praksa, kar tako malo govori, gor, dol, sem, tam, neke zelene luči, dovoljenja, postopki, noben ne ve, katere zelene luči, kateri postopki, katera dovoljenja, samo ne dobimo papirjev. Poglejte, na tak način ne moremo funkcionirati! In vi podpirate, to vidim, še naprej, da se bo to dogajalo. In jaz vas sprašujem, kako bomo mi funkcionirali v tem parlamentu, če bomo imeli na tak način verodostojne ministre. Jaz ne vem, jaz sem že tako ali tako čisto razočaran nad tem, kar slišim. Drugače me pa tudi počasi že volja mineva, ker vidim, da bo laž postala pravilo, in tega ne bi želel, res. In vas še enkrat prosim, dajte si vsaj malo poskušati natočiti čistega vina pri tem, ne pa piti tisto motno šmarnico.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Meh, postopkovno, izvolite.

SREČKO MEH (PS SD): Gospa podpredsednica, pogledajte, se vam zahvaljujem za to, da ste me opomnili, ker sem res komentiral in ni prav.

Gospod Vizjak je rekel sveta Državljska lista. Kdo mu daje to pravico? In vi molčite in vodite tukaj ta zbor, kjer se nekdo obnaša tako, kot ne sodi v ta državni zbor. Vi ste gospoda ministra opozorili o tem, da je govoril o lažeh. Ali ste kaj rekli gospodu Vizjaku, ki tako lahko meče ven laž, laž, laž, ker mu je to dovoljeno?

Gospo in gospodje, lahko je bila vaša trditev točna ali pa ni bila, to ni moja stvar, ker nisem sodnik. Kako se pa tukaj v Državnem zboru obnašate, pa je moje, ker s tem, ko tako govorite, tudi meni dajete potem tisti prizvok, ki ga pa ne želim. Do vstopa v ta parlament sem imel dovolj ugleden sloves in si ne želim, da se s takšnimi nastopi in tudi besedami pokvari.

Gospa podpredsednica, bodite za vse enaki. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Meh, jaz moram priznati, jaz ne razumem vašega poslovniskega predloga, tudi ne te neskončno nemogoče zveze, sveta Državljska lista, ne vem, kaj je s tem narobe, mislim, da ni bil nihče užaljen. Če je bil, bo kdo povedal, sicer ste pa zlorabili postopkovni predlog, tako da vas moram tudi na to opozoriti.

Postopkovno še gospod Kurnjek, izvolite.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala lepa, gospa podpredsednica.

V postopkovnem predlogu bi se rad zahvalil gospodu Mehu, vendar nam godi, če nas kdo označi za sveto Državljansko listo. Samo toliko, hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Torej potrjujete, nisem razumela poslovnškega predloga gospoda Meha in nisem vedela, kaj je narobe. Torej sem imela prav.

Predlagatelj gospod Vizjak, izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Poglejte, spoštovani, jaz ne bom zlorabil, ker imam pravico do besede in bi se popravil.

Zdaj, če niste sveta, pa vam to paše, potem ste pa nesveta. Ali tudi to ni prav?

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: No, se je začela procedura, upam, da ne boste vsi zlorabljali postopkovnih predlogov.

Izvolite, gospod Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Jaz bi samo poudaril, tukaj bi rad prosil, da vsi uporabljamo samo imena, ki jih imajo poslanske skupine, se pravi Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, Poslanska skupina Pozitivne Slovenije, Poslanska skupina Državljanske liste, Poslanska skupina DeSUS ali Demokratične stranke upokojencev Slovenije in Poslanska skupina Socialnih demokratov. A sem koga pozabil? Oh, Slovensko ljudsko stranko, Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke, brez nepotrebnih pridevnikov, in še Poslanska skupina Nove Slovenije, krščanskih demokratov. Evo, najlepša hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Niste še vseh našteji, imamo še koga v tem parlamentu, gospod Pavlišič, najprej se bo pa treba znotraj vaše poslanske skupine zmeniti, kako bi želeli biti imenovani.

Gremo naprej z razpravljalno gospo Alenko Pavlič.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): No, končno, hvala lepa. Po sedmih urah, medtem ko sem bila četrta na vrsti kot razpravljalnica.

Govorila bom malo tišje, ker po vseh sedmih urah vpija in kričanja gospoda Vizjaka, ko z močjo argumenta ne more prepričati poslušalcev, ampak prepričuje z argumentom moči, bi se najprej obrnila na vas, gospod minister, in vam povedala, da sem tudi sama izredno razočarana nad Poslansko skupino Nove Slovenije, ker je meni do danes veljala za izredno korektno stranko in poslansko skupino. Kot je vas razočaral gospod Horvat, je tudi mene gospa Ljudmila Novak, ko je vpletala in sekala po poslancih in po predsednici vlade, samo dokazala, da ji je zmanjkalo vsebine, s katero bi lahko utemeljevala interpelacijo, pod katero se je tako z veseljem podpisala.

Gospodu Vizjaku. Borci za pravično Slovenijo, kot nas je imenoval, ga obveščam, da se zavedam, da je obramba oziroma napad najboljša obramba, kar oni kot paravojaška, napol vojaška stranka to očitno zelo dobro poznajo.

PODPRESEDNICA ROMA TOMC: Gospa poslanka, kako ste pa sedaj vi odreagirali?

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Dovolite prosim, jaz razpravljam...

PODPRESEDNICA ROMA TOMC: Držite se tistega, na kar sami opozarjate.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Ali lahko prosim povem, da če ste bili odsotni za začetku, ko je predsednik Državnega zbora povedal, da interpelacije dovoljujejo širše razprave in o vsem, o čemer smo že danes razpravljali, mi prosim dopustite, da končam svojo razpravo. Takrat vas očitno ni bilo v tem parlamentu, ker vas je pol manjkalo.

PODPRESEDNICA ROMA TOMC: Spoštovana gospa poslanka ...

ALENKA PAVLIČ (PS PS): ... ali polemizirate z mano ali dovolite razpravo, če ne mi vrnite čas.

PODPRESEDNICA ROMA TOMC: Prosim zaustavite čas. Spremljala sem razpravo, točno vem, kaj je rekel predsednik Državnega zbora. Tudi vi lahko širše razpravljate, se pa držite tistega, na kar sami opozarjate in ne žalite kolegov.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Protestiram, da me prekinjate med razpravo. Protestiram.

PODPRESEDNICA ROMA TOMC: Kar protestirajte. Čas je ustavljen. Imate besedo. Izvolite.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Hvala lepa. Izredno ste prijazni.

Če se vrnemo k interpelaciji. Kot je bilo že večkrat omenjeno, smo danes že na tretji interpelaciji in očitno smo se že naučili, kaj pomeni institut interpelacije koalicijski poslanci, opozicija se očitno še ni in se očitno tudi nikoli ne bo.

Sama menim, da je interpelacija, ki je bila inscenirana s strani opozicijske stranke SDS, kamor se je zraven prislinila oziroma prilepila Nova Slovenija ...

PODPRESEDNICA ROMA TOMC: Gospa Pavličeva, lepo vas prosim, uporabljajte besede, ki sodijo v Državni zbor. Prislinila in podobni navedki tukaj nimajo mesta.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Oprostite predsedujoča, sedaj bom mogla očitno še nekatere

drugje protestirati, ne samo pri vas. Ker to, kar danes ...

PODPRESEDNICA ROMA TOMC: Kar z vso pravico.

AENKA PAVLIČ (PS PS): Ker to, kar danes delate, samo meni delate, nikomur drugemu.
Ali lahko dokončam, prosim, razpravo?

PODPRESEDNICA ROMA TOMC: Boste dokončali, vam bom dala besedo, lahko razpravljate, imate dovolj časa. Kot predsedujoča želim skrbeti za ustrezen nivo in vas opozarjam, prosim, ostanite na nivoju.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Vlagatelj s to interpelacijo, pa ne samo s to, z vsemi prejšnjimi samo zaseda medijski prostor, ki vemo, da je izredno drag, tako tudi z izrednimi sejami, ki so tako rekoč prazne, brez kakršnihkoli sklepov, kakor tudi z zahtevami po prvih obravnavah zakonov. To dela zato, ker si kupuje medijski prostor, ki je izredno drag. Vemo, da so evropske volitve pred vrati, kakor tudi lokalne volitve. Na tak način pridobiva brezplačen medijski prostor in širi neresnice. Predlagatelja v bistvu celo razumem, saj vidim, da mu teče voda nekako v grlo, stiskajo da določeni pogoji za vrat, predsednik stranke jih davi, tako rekoč ...

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Gospa Pavličeva ...

ALENKA PAVLIČ (PS PS): ... pa je neizprosna. Te interpelacije ...

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Jaz vas opozarjam, gospa Pavličeva, in vam izrekam na tem mestu opomin. Prvi opomin. Vi lahko naprej govorite, vendar boste morali upoštevati, da ste v Državnem zboru in da morate ohranjati primeren nivo.

Prosim ustavite čas. Hvala lepa. Spoštovana gospa poslanka, tudi s tem, kako upoštevate predsedujočega na seji, kažete svoj donos do tega državnega zbora in do kolegov.

Še enkrat vas prosim, ohranjajte nivo in govorite tako, kot pravite o vsebini interpelacije, ne o stranki, eni drugi ali tretji.

Izvolite. Prijaviti se morate.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Verjamem predlagatelj, da vas minister Omerzel moti, saj po načinu dela izstopa od dosedanjih, ker prihaja iz drugačnega okolja oziroma od tam, ker so do sedaj bili ministri politično filozofsko usmerjeni; on pa prihaja iz gospodarskega okolja in je navajen delati. Menim, da je odločen raziskati nepravilnosti, vodi težek in obsežen resor in je pri tem uspešen. Če pa je pri njem kaj spornega, potem naj to raziskujejo organi in ne Državni zbor in ne poslanci. S temi sejami, spoštovani predlagatelji oziroma spoštovane predlagateljice, samo tratite davkoplačevalski

denar, ker nas zavlačujete in zadržujete tukaj, da se ne moremo ukvarjati z drugimi bolj pomembnimi zadevami, kot je z dvigom konkurenčnosti, s skrbjo za zdravstveno reformo?

Ali lahko, prosim, umirite poslanca.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Izvolite.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Če boste naredili red v dvorani, bom povedala do konca. Očitno verjetno zelo boli, ker nobene od teh stvari niste mogli urediti, ko ste imeli vlado. Mi smo jih pa zelo veliko uredili v samo 10 mesecih.

Seveda interpelacije ne bom podprla, tako kakor tudi ne vseh bodočih, ki so že napovedane, ker imajo samo 1 cilj, zrušiti vlado Alenke Bratušek.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospa Pavlič. Zelo konstruktiven prispevek. Ne morem si kaj, da ne bi tega omenila.

Na vrsti je gospod Ljubo Žnidar. Izvolite. Joj, se opravičujem, gospod Žnidar, že prej je predlagatelj gospod Tonin prosil za besedo.

Izvolite, gospod Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Spoštovana podpredsednica, hvala lepa za besedo.

Uvodoma moram protestirati nad grobim napadom gospe Pavlič. Mislim, da je podobne izjave in podobni nastopi niso potrebni in da zgolj znižujejo ugled tega parlamenta, ko ustvarjajo vtis, da se poslanci samo med seboj prepiramo, kregamo in da ne delamo nič pametnega. Jaz mislim, da so bili vaši izrazi neprimerni, pregrobi, da smo "se slinili". Jaz mislim, da je ta izraz popolnoma neprimeren. Bili smo povabljeni k interpelaciji. To interpelacijo smo podprli, ker ocenjujemo, da je zelo na mestu in morda najbolj upravičena v tem mandatu. Da uporabljate grob izraz, kako vaša sokolegica poslanka "opleta", je razpravljala, mislim, da je korektno predstavljala svoja stališča. In takšne razprave, kot ste jih imeli vi, zgolj poglobljajo razlike med koalicijo in opozicijo in nam preprečujejo, da bi v prihodnosti sprejeli kakšne pomembne ukrepe za prihodnost Slovenije; ker veste – takšne razprave povečujejo nezaupanje med koalicijskimi in opozicijskimi poslanci, kar je zelo slabo. Če vi simpatičnost posamezne stranke ocenjujete na podlagi tega, ali se strinja z vami ali se ne strinja z vami, potem se bo najverjetneje Nova Slovenija velikokrat nestrinjala z vami in bo zaradi tega nesimpatična stranka. To je stvar vsakega posameznika, kako in na kakšen način ocenjuje simpatičnost. Bi pa si želel, da bi premogli nekoliko bolj kulturno in omenjeno razpravo in da je bila ta vaša današnja nepotrebna in ni k nobeni boljši kulturi in nobenemu napredku v parlamentu pripomogla.

Tej opoziciji ste očitali, da zgolj z interpelacijo omejuje in otežuje delo tej vladni koaliciji. Imeli ste zelo preprosto in enostavno

rešitev – odpovedali bi se ministru, ki obremenjuje vašo vladno koalicijo. Rešitev je zelo preprosta. Predsednica Vlade bi se odpovedala ministru, Državljska lista bi postavila drugega ministra in vaša vladna koalicija bi lahko nemoteno delovala z delom. Tako pa se danes pogovarjamo o delu ministra, na dolgo in široko se razglablja o tej temi, ves čas bo nad ministrom ostal določen sum, ki ga ne bo mogel nikoli več oprati. Karkoli bo počel v Državnem zboru, vsi ga bodo gledali oz. ga bomo v poziciji gledali nekoliko postrani. In še posebej zato, ker našo državo čakajo pomembni izzivi, bi se morala vladna koalicija razbremeniti vseh teh nahrbtnikov, ki vam preprečujejo, da bi lahko do končnega cilja tekli hitreje. In minister Omerzel vam, hočeš ali nočeš, žal otežuje vaš nahrbtnik. Mislim, da je kolega Brulc to najbolj idealno opisal, ko je rekel, "to je neka lajna, glasujmo, pojdimo." Kaj je on s tem povedal, vsaj jaz mislim, da je s tem povedal. Rekel je, da nas argumenti pogodbe, ki jih vi tukaj predstavljate, ne zanimajo, ker smo se mi politično odločili, da bomo gospoda Omerzela podprli. In zaradi tega se mi zdi popolna izguba časa, da poslušamo vaše argumente. Odglasujmo, podprimo ministra Omerzela in pojdemo domov! Ampak sprašujem vas potem, koalicijski poslanci, čemu pa je institut interpelacije? Ali ni namenjen temu, da vam opozicija poskuša predstaviti argumente in razloge, zakaj mi nasprotujemo nekemu ministru in zakaj predlagamo, da se ga razreši. Na podlagi teh argumentov se potem vi odločite, ali boste tega ministra podprli ali ne. Ampak z vašimi razpravami, tudi nekoliko nervoznimi in živčnimi, dokazujete zgolj to, da ste vi danes politično odločeni, kako boste glasovali, in da vas nobeni argumenti ne zanimajo. Mislim, da je kolega Vizjak odlično, fenomenalno predstavil vsa dejstva. On ni govoril na pamet, on je stvari, ki jih je govoril, podkrepil s pogodbami. In odgovori oziroma kontraargumenti, ki jih je dobil, niso bili kako in na kakšen način bomo te očitke ovrgli, ampak je bil problem, kako se je do teh pogodb prišlo. Torej, kriv je bil tisti, ki je grešnika razkril, ne pa sam grešnik, če govorim nekoliko v prispodobi. Minister Omerzel se je lotil taktike, ki je morda na vojnem polju zelo učinkovita. Brani se z napadom. In danes praktično v svoji obrambi ves čas napada, napada pa s tem, da krivi ministre pred njim oziroma več ali manj govori, da so vse stvari neosnovane in neutemeljene. Včasih je v svojih napadih precej grob, ne odgovori pa na vprašanja, ki se mu postavljajo. Jaz sem prepričan, če bi minister na zastavljena vprašanja gospoda Vizjaka odgovarjal z "da" ali "ne", s par stavki zraven, da bi zelo hitro izčrpal in tudi onemogočil gospoda Vizjaka, da bi še naprej spraševal ene in iste stvari. Če bi vi podali eksaktne in natančne odgovore, bi mi to razpravo lahko zaključili zelo hitro in bi prihranili več kot polovico časa. Torej, še en argument, ko govorite, da je za vse kriva opozicija, da vam tratimo čas; tudi eksaktni in

natančni odgovori bi pripomogli k temu, da bi se ta seja precej skrajšala.

Minister, rekli ste, da ste se odpovedali poslom. Celo določene obljube ste dal na hearingu. Ampak če bi bil vaš interes in namen takšen, potem bi vi to storil takoj na začetku svojega mandata, ne pa šele takrat, ko vas je razkrinkala javnost. Morda vam lahko za nek precédens oziroma za neko smer služi primer ameriškega finančnega ministra, ki je služil v času Georga Busha. Ko je postal finančni minister, je vse svoje delnice v nekem velikem finančnem konglomeratu prodal in se je ukvarjal samo s politiko. Mislim, da bi bilo tudi zaradi občutljivosti trenutka dobro, da bi se vi odločili, ali se boste šel podjetnika ali politika. Lahko se greste oboje hkrati, ampak potem se morate zavedati, da poslovati z državo ne morete. In kaj drugega predstavlja Dars, ali ne države? Vendarle je Dars v 100 % državni lasti. Po hodnikih je slišati precej nezadovoljstva nad vašimi pojasnili, nad vsem, kar se je dogajalo okrog vas. Ampak na nek način se je koalicija odločila, da bo ohranila sedanje pozicije, sedanjo politično sliko, ker bi morda bila vaša zamenjava precej nevarna. Še pred začetkom te afere je vaš predsednik, minister Virant, rekel, da Državljska lista ne da nobenega ministra. Enega je že morala dati, enemu nekdanjemu ministru je bilo onemogočeno sodelovanje v tej vladi oziroma sam ni želel sodelovati zaradi politike, ki jo predstavlja ta vlada. Bom zelo eksakten, da mi ne bo kdo iz Državljske liste očital, da nisem bil natančen. Razumljivo je, da bi bila odpoved, da se odpovejo še enemu ministru, morda kaplja čez rob, ki jo ta stranka ne bi mogla več prebaviti. Če bi imela ta stranka težave, potem pa to pomeni tudi svojevrsten pretres vladne koalicije, ker je vladna koalicija zaenkrat sestavljena tako, da katerakoli stranka se razbije, potopi ali kako drugače onemogoči, razpade tudi vladna koalicija. In zaradi tega bom rekel, jaz na nek način razumem ministra Omerzela, da se krčevito brani, ker gre za pomembne denarje, gre za pomembne posle. Ne razumem pa vladne koalicije, ki je te stvari pripravljena podpirati. In tukaj je ključno in bistveno, kaj bo storila vladna koalicija, ker z glasovanjem o podpori ministru Omerzelu boste na nek način tudi vi objektivno prevzeli odgovornost za vse tisto, kar se ministru očita. Veste, bolj pošteno in bolj prav bi bilo, da bi vi enostavno povedali, da vi ministra Omerzela podpirate zaradi tega, ker si želite zagotoviti obstoj te vladne koalicije tudi v prihodnje. Mi bi vas politično seveda lahko razumeli, ne pa da poskušate najti neke za lase privlečene argumente, da napadate nas in na nek način branite ministra. Mislim, da bi bilo veliko bolje, tudi za naše medsebojne odnose, med koalicijo in opozicijo, da bi morda tudi vi rekli, z vaše koalicijske strani – s tem, kar je počel minister Omerzel, se ne strinjamo; mislimo, da je delal narobe, ampak žal vam povemo, kolegi, bratje v opoziciji, da druge možnosti, kot da ga

podpremo, nimamo, ker še vedno postavljamo za višjo vrednoto obstoj te vladne koalicije kot pa težave ministra Omerzela. Če bi to povedali, bi vas jaz veliko lažje in boljše razumel. Ker pa zdaj poslušamo razprave o tem, kdo je bolj kriv za preteklo stanje, je pa to zgolj še ena izmed dodatnih razprav, ki ne bo k ničemur prispevala, da bi se ugled te hiše dvignil. Jaz bom tukaj zaenkrat zaključil.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Meh, imate kakšno pripombo? Želite podati postopkovni predlog? Potem bi vas pa prosila, da majčkeno tišje komentirate, ker se vas zelo sliši.

Gospod Žnidar, izvolite.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovana predsedujoča, spoštovani minister, kolegice in kolegi!

Jaz moram reči, žal, da razumem nizek nivo razprave koalicijskih poslancev, medklicev in tako naprej. Jaz verjamem, da je v njih nervoza, in verjamem, da so si postavili vrednoto, da je treba ministra Omerzela obdržati za vsako ceno, ne glede na posledice, ne glede na njegova dejanja, ne glede na njegove sume, takšne in drugačne, ne glede na njegove neresnice, ki jih je vsak dan več, skratka iti preko vsega. Še več, s svojo razpravo poskušate zamegliti današnjo temo. Megla je danes tako z odgovori ministra, ki se izogiba, kot z njegove politične stranke – Državljske liste. Ustvarjanje takšne megle, da ne vem, če ne bojo zdaj kmalu avtocesto zaprli, takšna megla je danes v Sloveniji in takšno zamegljevanje je to s strani ministra in Državljske liste. Verjamem in zelo jasno mi je, zakaj ste danes tako nervozni.

Spoštovani kolegi in kolegice v Državnem zboru in tudi gledalci pred televizijskimi ekrani, ne danes pričakovati kakršenkoli odgovor s strani ministra, gospoda Sama Omerzela, ne boste dobili odgovora. Kajti na argumente, na dejstva, ki jih je postavil gospod Andrej Vizjak, verjamem, da ima minister veliko težavo. In zelo jasno mi je in nobenega odgovora z njegove strani danes ne pričakujem. Jaz sem zelo vesel, da sem v svojo stroko dobil novo poslansko kolegico iz Državljske liste, gospo Katarino Hočevnar. Bi rekel, da zelo dobro obvlada ali pa se je naučila dan, dva pred interpelacijo gradbene stroke v zagovor ministra. In tudi njena izjava, da minister dela. Ko pa pogledam naloge, kaj pa je dejansko naloga ministra, kakšno je njegovo delo. Ko pa dam stvari malo na papir in pregledam, katere naloge je pa minister opravil. Lansko leto 15. 7. mu je njegova vlada naložila, da pripravi odgovor in sproži vse postopke glede odgovornosti pri gradnji TEŠ. Minister je rekel, da ni kriv za to investicijo, se strinjam z njim. Ta odgovor je pravilen! Ampak ni pa opravil naloge, da bi sprožil postopke, da se ugotovi

odgovornost, ki so vodili tako ali drugače to investicijo. Te naloge ni opravil, ni opravil naloge, da bi ugotovil, kakšna je stopnja tveganja te investicije na današnji čas. Po mojem mnenju, minister, je investicija TEŠ stopnja – izredno visoko tvegana. Država je dala svoje poroštvo, ki je danes pod vprašajem oz. bo jutri pod vprašajem. Pod vprašajem je obstoj, ali bo ta investicija potopila HSE, TEŠ in rudnik lignita Velenje. To so zelo visoke stopnje tveganja. In vi se vehementno s to nalogo, s tem vprašanjem sploh ne ubadate, niste izvršili te domače naloge. Bi se vprašal, kaj ste storili pri ostalih nalogah na področja ministrstva, na prostorskih umestitvah. Potem se sprašujem, kaj ste storili na strategiji prometnih koridorjev v Republiki Sloveniji. Vemo, da je bilo v preteklosti kar nekaj zamujenega, nekaj se je uspešno, da ne rečem 5 minut čez dvanajsto, umestilo. Ste se sestali s hrvaškim ministrom, ki izjemno pospešeno, intenzivno načrtuje železniške koridorje. On zelo intenzivno sodeluje z Republiko Madžarsko in Avstrijo; Slovenije tu ni nikjer. Kot da nas ne zanima. Hrvaška intenzivno gradi, obnavlja, dograjuje, povečuje kapaciteto pristanišča Luke Rijeka. To ima zelo pomemben vpliv na bodoče prometne tokove, ona je naša prva sosedka. Mi se moramo s sosedo pogovarjati, moramo ji slediti, moramo se usklajevati. Minister, v tem letu tega z vaše strani ni bilo. Ravno tako je potrebno sodelovati s sosednjo državo Italijo, potrebno se je sestati s ministrom za okolje in prostor, da se uskladite glede okoljskega soglasja za gradnjo drugi tir Divača–Koper. Samo soglasje ne bo priletelo kar čez noč, treba se je dogovarjati, treba se je usklajevati, treba je biti konstruktivno zraven. Potem je tu, jaz bi rekel, nestrokovna skrb za svoj resor. Jaz zelo dvomim, da so strokovne službe ministrstva predlagale tako enormno znižanje sredstev za investicijsko vzdrževanje na Direkciji za ceste. Za 90 %, tega stroka ni svetovala, minister – to je vaša odločitev. Ampak zdaj jaz iz tega sklepam, da je bila to zelo dobro premišljena namenska odločitev. To je zelo dober razlog, da je dosedanji direktor gospod Ficko odstopil, logično. Pobratni denar in potem pa delaj, to je poznana pot, ki ste jo vi ubrali. Povsem logično je, da je direktor dal odstop, kajti brez denarja se pa res ne da nič storiti. Minister, ko danes tule razpravljam, verjamem, da boste zdaj, ko boste pripeljali novega direktorja na to mesto, zopet na to postavko vrnili sredstva. Pa vas bom o tem zopet po letu dni pobaral, če ni temu tako. Namesto da bi bili s svojim ravnanjem gospodarni, racionalni; obremenjujete državljane. V obeh primerih jih obremenjujete za enkrat več, kot bi jih lahko, tako pri ceni tablice, ker ste zavajali, zamegljevali ceno tablic po evropskih državah. Zakaj niste zraven še navedli njihove plače? Doma na mizi ste pa imeli za 100 % cenejšo ponudbo. Imeli ste to pristojnost. Razveljavili bi razpis in vsi državljani bi danes imeli 50 % cenejše tablice, kot pa jih bodo dejansko imeli.

Potem je tu energetska izkaznica, o kateri ste v Energetskem zakonu naredili pravo famo, dvignili famozno ceno, kot da je to ne vem kakšen strokoven dokument. V resnici je pa to zbir par projektantskih podatkov. Ampak državljani bodo to plačali, in to visoko plačali, drago plačali. In za to ste vi pripravili zakonsko podlago v samem Energetskem zakonu. In tudi vaše sumljive, bi rekel, posle tako v preteklosti kot tudi v sedanosti, obstaja določen sum. In ne poznam primera, da bi minister pridobival posle v svojem resorju oziroma posloval. In jaz bi se na tem mestu izrecno zahvalil medijem, ker so tu preprečili 2 stvari. Prvo; preprečili so, da že po usklajeni pogodbi, spogajani, da niste sklenili posla, to se pravi slaba 2 meseca nazaj, ko ste že trdno bili minister, hvala medijem. Potem tudi hvala medijem, da so razkrili in preprečili, ko ste na mesto Direktorata za promet na vašem ministrstvu imenovali kader, ki ima ovadbe oziroma ki je bil, da ne rečem, vaš boter pri pripravi vaših poslov na Darsu. To vam ni uspelo, ampak uspelo vam je pa, da ste ta kader poskrbeli in je danes vodja projektov za optimizacijo velikih projektov na železnicah. Ni kaj, kar relativno dosti dobra služba. Skratka, tudi za botre je treba poskrbeti. Minister, kar precej je stvari, ampak to ne, jaz bi rekel, tistih pogovornih političnih, ampak so tu dejstva, tu so dokumenti.

Jaz bi si želel, ker sem si naredil seznam "Minister dela". Jaz bom postavil enostavno in kratko vprašanje. Minister, samo eno nalogo mi povejte, ki ste jo v tem času opravili. Samo eno. Ni treba 3. Samo eno nalogo od vašega nastopa pa do današnjega dne, ki ste jo na ministrstvu pripravili in izpeljali. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Žnidar. Gospod Bevk je na vrsti.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, podpredsednica. Spoštovani Zbor!

Minister ima podporo vlade in ima podporo koalicije. To je bilo danes že večkrat povedano. Ministru se je danes očitalo tudi glede slabega stanja na državni cestni infrastrukturi, mislim predvsem na glavnih in regionalnih cestah, in pomanjkanje sredstev za obnovo in vzdrževanje teh cest. Če česa ne moremo očitati ministru, je prav to. Poglejte, v državi imamo 6 tisoč kilometrov glavnih in regionalnih cest. Imamo 2 tisoč 483 premostitvenih objektov, ki so daljši od 3 metrov, danes je sicer na 15 mostovih oviran promet zaradi delne zapore. Ampak da je minister kriv v času niti enega leta za stanje na državnih cestah, niti eno leto njegovega mandata še ni minilo, tega pa res ne moremo očitati. Mislim, da so za to krive kar vse vlade po osamosvojitvi, predvsem so se vse vlade ukvarjale z izgradnjo avtocestnega križa; z državno cestno infrastrukturo, s temi kapilarami pa prav gotovo nihče oziroma dosti manj, kot bi bilo treba. Samo od leta 2008 do 2012 je bilo

Direkciji Republike Slovenije za ceste odvzetih več kot 210 milijonov evrov, pa so bile leve in desne vlade, vse se je v tem času zvrstilo. Mislim, da so za slabo stanje na državni cestni infrastrukturi odgovorni prav vsi. Danes imamo le 35 % glavnih in regionalnih cest, ki so v dobrem ali v zelo dobrem stanju. Zelo veliko škodo je naredila tudi lanska izjemna zima, več kot 82 milijonov škode na državni cestni infrastrukturi. Če štejemo sem še lokalne ceste, ta škoda naraste na več kot 200 milijonov evrov. Samo stroški za zimsko službo so bili v lanski zimi ocenjeni in so znašali 32 milijonov. Če povem za konkretno občino, od koder izhajam, v Idriji smo za zimsko službo v lanski zimi dali toliko, kot za vse družbene dejavnosti skupaj – za šolstvo, kulturo, izobraževanje, socialo in zdravstvo. Stvari so zelo problematične. Prej sem omenil avtocestni križ in ta uspeh, ki je bil narejen, kakorkoli že gledamo. Ko je bil ta avtocestni križ zgrajen, imam občutek, da se nihče več ne zanima za drugo državno cestno infrastrukturo, morda z izjemo ministrstva in Direkcije za ceste, ki pa v vladah zadnjih 6, 7 let nimata dovolj velike podpore, pa tudi pri večini, žal, poslank in poslancev ne, zadnje 3 mandate. Jaz se že skoraj ne spomnim, da bi kdo od poslank in poslancev v razpravah ob proračunih vložil kakšen cestni amandma, včasih jih je bilo pa 100, 200, 250 amandmajev na državni cestni infrastrukturi. S tem se nihče ne ukvarja več. Vsi skupaj smo odgovorni za to situacijo.

Minister je, ko je odgovarjal na moje poslansko vprašanje v ponedeljek glede problematike 4. razvojne osi, napovedal, da pripravljajo Resolucijo o nacionalnem programu prometne infrastrukture v Republiki Sloveniji. Mislim, da je to zelo dobro, da je minister to napovedal. Če mu bo to uspelo do konca mandata, mu bom jaz čestital. Namreč, nikomur doslej v državi še ni uspelo pripraviti nacionalnega programa obnove in vzdrževanja državnih cest. Nobenemu prometnemu ministru, nobeni vladi. Ukvarjali smo se zgolj z avtocestnim križem. Zgolj nekaj projektov državne cestne infrastrukture je v tej resoluciji o nacionalnih razvojnih projektih za obdobje 2007–2023. Tu mislim na razvojne osi: 3., 4. in 3.a razvojno os, ne pa celotno državno cestno infrastrukturo. Minister, jaz želim, da bi to resolucijo čim prej pripravili, da bi prišli v Državni zbor, na Odbor za infrastrukturo in prostor in da dobite podporo za to, da se začne bolj intenzivno reševati tudi problematiko gradnje državnih cest. In želel bi si, ne vem pa, če bo to v koaliciji slišano, da bi pripravili zakon o bencinskem centu in tako zagotovili tudi sredstva za te projekte. Še nekaj je bilo prej rečeno oziroma očitano koaliciji, da se ne držimo rokov iz koalicijskih pogodb oziroma iz koalicijske pogodbe in da nekaj ni bilo narejenih v 4 mesecih. No, prej sem omenil to resolucijo. Tukaj so tudi terminski načrti, pa jih ne bom bral. 35 jih je, skoraj pol so že prešli roki. To se je dogajalo v vseh vladah in neke terminske plane v koalicijskih pogodbah očitati, po mojem ni

korektno. Samo en slikovit primer, opero v Sidneyju so začeli graditi 1958. leta, dogradili so jo 1973. leta. Ali pa še boljši primer, znamenita Sagrada Familia, 1882. leta so jo začeli graditi, pa še danes ni dokončana – pa so to največje znamenitosti na svetu. Jaz upam, da bo tudi kakšen projekt iz te resolucije uresničen, kakšen je že bil, pa tudi če bo kakšno leto kasneje zgrajen. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Vizjak kot predlagatelj, potem pa gospod Braniselj.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Hvala lepa. Očitki tudi predlagateljev interpelacije so šli, da ta koalicija kljub jasnim zapisom v koalicijski pogodbi ni realizirala par pomembnih projektov za slovensko gospodarstvo in za eno regijo, konkretno Zasavje. Očitani smo, da v 4 mesecih po sklenitvi koalicijske pogodbe ni bila podpisana koncesijska pogodba za izgradnjo hidroelektrarn na spodnji Savi, kar ste zapisali. In očitani smo, da v roku 3 mesecev po sklenitvi koalicijske pogodbe ni bilo gospodarstvo razbremenjeno za 10 % pri ceni električne energije, kot ste prav tako zapisali. To so relativno kratki roki, verjetno se je koalicija ob podpisu te koalicijske pogodbe zavedala kratkih rokov za to izvedbo in je verjetno imela že rešitve, da bi pač to naredila, ker tako kratkih rokov se sicer ne daje. In zato smo mi to očitani, da tega ni naredila. In še danes je taista koalicija na tem mestu, pa smo že nekajkrat toliko mesecev oddaljeni od teh končnih datumov. Vi, gospod Bevk, ste pa pokazali resolucijo nacionalnih projektov, ki je bila sprejeta leta 2006 in ki velja do leta 2023. Večina projektov se začne nekje 2007, 2008 in traja 2010, 2011 in 2012; nekateri še dlje. Ampak, spoštovani gospod Bevk, leta 2008 je vaša vlada, vlada Boruta Pahorja prevzela oblast. In je verjetno prav tako odgovorna za neizpolnitev kakšnega roka iz te resolucije, ker te resolucije ni nikoli spravila z dnevnega reda oziroma jo razveljavila. Torej mahati z odgovornostjo do vlade Janeza Janše, ki je bila 2 leti živa v življenju te resolucije, ki še danes velja; vaša vlada pa 3 leta za tem, je milo rečeno nekorektno. Prav tako je vlada Boruta Pahorja in Socialni demokrati kot nosilna stranka prejšnje vlade odgovorna za izvajanje te resolucije in za zamudo nekaterih rokov iz te resolucije. Ampak če si damo roke, je dobro, da se jih držimo. Sicer si jih raje ne dajmo.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Gospod Braniselj, izvolite.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Hvala lepa. Kolega Vizjak bi bil dober za šefa disciplinske komisije v parlamentu. To bi bilo celo legitimno in jaz bi ga podprl, ker je izreden. Nima pa nobene legitimnosti biti oziroma igrati vlogo šefa

disciplinske komisije na vladi. O čem govorim? Najprej je bil problem, da minister ni spoštoval sklepov Državnega zbora. Pa si je potem premislil, ker je ugotovil, da niso bili zavezujoči, ker so bila samo priporočila. In zdaj je problem, da minister ni spoštoval sklepov vlade. Sklepi vlade so problem Vlade in notranjih razmerij ministra, ministrstva in vlade, ne pa tega parlamenta. In zato bi predlagal, da te sklepe vlade pustimo vladi in njihovim notranjim razmeram.

Če gremo na naslednji detajl. Minister je jasno povedal, da ne bo podpisoval novih pogodb in ne bo širil obsega poslovanja. Ta del, ne bo širil obsega poslovanja, vi spregledate. In zdaj mi povejte, v čem je minister širil obseg poslovanja, ki ga je celo zmanjšal potem na koncu pravzaprav na nulo. Kar pa se tiče podpisovanja novih pogodb, je minister jasno povedal in iz njegovega citata je bilo jasno razvidno, da ne bo odpiral novih poslov. 2008 so se neki posli začeli in so se letno obnavljali, obnavljale so se pogodbe in tako dalje. In ni pravilno tolmačen, da gre za nove posle, čeprav so se nove pogodbe sklepale. Gre za posle, ki so se začeli 2008 in so se vsako leto obnavljali. To je imel minister v mislih in vsem tistim, ki smo tam sedeli in poslušali, je bilo to jasno; ni pa širil obsega poslovanja, kar mu vi ves čas hočete očitati in želite problematizirati. Leta 2008 je bil minister daleč od tega, da bi bil minister, bil je navaden direktor neke firme in ni s pomočjo svojega ministrskega položaja prišel do teh poslov, ampak jih je dobil na trgu s svojo konkurenčnostjo, govorimo o letu 2008. In takrat ministru očitane neko pomanjkanje integritete in razvijate neko teorijo, da naj bi na Darsu nekdo plačal neko fakturo, ki ni bila pravilno fakturirana. Pa kje je problem, pri tistem, ki plača, ali tistem, ki izstavi fakturo. Po drugi strani pa gremo tukaj secirati neka obližijska razmerja, za katera sploh ne vemo, kaj se je takrat dogajalo. Če imate razloge, da dvomite v te zadeve, vložite kazensko ovadbo, dolžni ste vložiti kazensko ovadbo, dejanje še ni zastaralo in naj se zadeva sprocesira, če je karkoli na tem.

Zapisnik o pogajanjih ste prej omenil in ga imate ves čas pred sabo in govorite, da so bila neka pogajanja. Povejte, če je minister sodeloval na teh pogajanjih, povejte, kje je ime ministra takrat, ko naj bi se ta pogajanja dogajala. Povsem normalno je, da firma obratuje naprej. Prej je kolega Horvat govoril o tem, da je v svoji integriteti zaprl svoje podjetje. Ni bil specifičen glede tega, ali je bil to s. p. ali d. o. o.; iz statusnega vidika in iz prava družb je tukaj ogromna razlika. S. p. je vezan na osebo in ugasne; d. o. o. pa posluje svoje življenje naprej v pravnem prometu, zamenja se direktor, karkoli. In jaz bi želel, da nam kolega Horvat to pojasni, da potem vemo, ali je to identična zadeva, ali so to različne zadeve oziroma je kolega Horvat zavajal.

Mnenje pravobranilstva, v čem je problem, da je ta vlada to mnenje naročila, ga

dobila in je, kakšno je. In minister ter vlada si pri tem ne moreta nič pomagati. A bi bilo bolje, da ga sploh ne bi naročila, ali v čem je zdaj problem. V čem je zdaj ta problem? In če so bile odkrite kakršnikoli nepravilnosti v smislu civilnopravnih zadev, da so bile zadeve nične, karkoli že, jaz se tukaj ne vtikam v strokovnost našega pravobranilstva, od katerega bi pričakovali, da te zadeve detajlno pregleda, ampak naj potem potegne neke konsekvence. In glede teh konsekvenc in ugotovitev ni treba mene nič obveščati, če je potrebno odreagirati, naj odreagira pravobranilstvo ali organi, ki so za to zadolženi – policija, NPU, tožilstvo in tako dalje. Zakon o javnih naročilih. Prej je kolega Černač rekel, da on bi se zadeve lotil drugače. On bi zaradi objektivnih in tehtnih razlogov razveljavil javni razpis. Zaradi objektivnih in tehtnih razlogov bi razveljavil javni razpis! Zdaj pa pogledajmo kaj pravi 80. člen Zakona o javnih naročilih. Naročnik lahko kadarkoli pred odpiranjem ponudb razveljavi, ustavi postopek javnega naročanja. Pred odpiranjem! Tukaj je že prišlo do odpiranja, ponudbe smo imeli že na mizi. Se pravi, da ta postopek ni bil možen. Tudi ni bilo volje niti razloga. Lahko pa ne glede na to zavrne vse ponudbe in v isti zadevi lahko izvede nov postopek javnega naročanja, če so se bistveno spremenile okoliščine, zaradi katerih je zavrnil vse ponudbe. Če so se bistveno spremenile okoliščine. In naprej. Ko govori o teh bistveno spremenjenih okoliščinah, zakon pravi takole. Če predmeta javnega naročila ne potrebuje več, ali zanj nima zagotovljenih sredstev, ali se pri naročniku pojavi utemeljen sum, da je bila ali bi lahko bila vsebina pogodbe posledica storjenega kaznivnega dejanja, ali so nastale druge izredne okoliščine. Kateri točno za lase privlečen razlog bi pa tukaj našli? Jaz ga ne vidim. In če bi imel kolega Černač toliko korajžje, da bi se spustil v to, s tem da vemo, kaj potem to pomeni. Lahko pomeni različno odgovornost, škoda za državo in tako dalje. In še nekaj. Razveljavljati javne razpise, veste, je treba biti pri tem previden, ker potem izpademo nekompetentni, nestrokovni in smešni. Razveljavljamo javne razpise takrat, če se nam prijavi nekdo, ki nam ni všeč, ali pa, ne daj bože, če naš favorit ni izbran ali če ima pomanjkljivo ponudbo. Ne igraymo se z javnimi naročili, že itak imamo problem v fazi izvedbe in mislim, da je bilo ravnanje ministra edino pravilno, pa ne ministra, komisije. In tako ravnanje je tudi legitimirano v odločbah Državne revizijske komisije.

In še nekaj, kolega Vizjak, ni korektno, da omenjate imena naših poslank po nemarnem. Ne gre za identične zadeve, ne gre niti za podobne zadeve. Želel bi, da čim manj operiramo s konkretnimi zadevami, katere ne poznamo.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Vizjak kot predlagatelj, izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani gospod Braniselj, moram se odzvati na vaše navedbe. Verjamem, da vam je zoprno, da diskutiramo o konkretnih zadevah, tudi o konkretnih ravnanjih v podobnih primerih z vaše strani oziroma s strani vašega predsednika. Zakaj? Kajti gospa Truda Pepelnik je bila poslanka vaše stranke in je morala zapustiti vaše vrste zaradi vaše načelne drže, češ da tudi malih prestopkov, prekrškov v lastnih vrstah ne boste dopustili in da boste svetu zgled pri uvajanju visokih standardov v Sloveniji. In kaj je gospa Truda Pepelnik? Iz medijskih objav – jaz sem to gospo spoznal, ko je prišla v parlament, sem ugotovil, da je kot pristojna na upravni enoti izdala, to se pravi redatirala nekakšno dovoljenje za podaljšanje obratovalnega časa za gostinski lokal. Jaz sem rekel, v redu, to so zelo visoki standardi, prav, ni kaj. Potem pa se zadeva s časom komplicira, tudi obstoj te koalicije in vaše načelno vztrajanje, se pojavi primer gospoda Sama Omerzela, ki evidentno izjavi ne samo to, da ne bo širil posla, izjavi, da ne bo sklepal novih pogodb. In ker je gospod Omerzel rekel, da smo vedno iz konteksta, imajo samo del izjave, bom prebral cel odstavek tega magnetograma. Gospod Omerzel je dobesedno povedal sledeče: "Drugo delo, ki je povezano z državo – prvo je namreč tista Eureka za 75 tisoč evrov – drugo delo, ki je povezano z državo, je naš delež z Darsom. Podjetje Lastinski od leta 2008 na Darsu vzdržuje cestno-vremenske postaje in ta pogodba se izvaja od leta 2008. In kar se tiče samega dela z državo, te obstoječe pogodbe moramo spoštovati. Mi obsega poslovanja z državo povečevali ne bomo in ne bomo podpisovali novih pogodb v primeru, da bom izbran za ministra." Sem korektno prebral. To se pravi, ne samo, da ne bomo posla širili, tudi ne bomo podpisovali novih pogodb. Minister Omerzel je storil vse oziroma ne minister, pardon. Družba, katere 100 % lastnik je, družba Lastinski, je storila vse, da pridobi nov posel za novo leto z novo pogodbo za vzdrževanje cestno-vremenskih postaj za leto 2014. Zato je oddala ponudbo oziroma se je na razpisno dokumentacijo odzvala s ponudbo. To sem pokazal. Pokazal sem tukaj dokument, lahko vam še enkrat pokažem, zapisnik o pogajanjih glede cene za ta nov posel. To je nov posel, če je nova pogodba, če je nova razpisna dokumentacija. V razpisni dokumentaciji je moral dati garancijo za resnost ponudbe. Vse to se je zgodilo. Skratka, podjetje Lastinski je bilo tik pred podpisom nove pogodbe za vzdrževanje cestno vremenskih postaj za leto 2014. Verjetno za neko obdobje. In potem so mediji to razkrili in minister je v začetku decembra obvestil, da tega ne bo naredil, in prinesel licenco na drugo firmo. Skratka, minister je ravnal celo leto v skladu z vedenjem, prepričanji, zavedanjem teh svojih izjav; hkrati pa je sodeloval kot firma, kot lastnik firme, gotovo vedel za to in delal v tej smeri, da ponovno pridobi posel za naslednje leto. Jaz bi vam verjel in ne bi bil problem, če bi firma

Lastinski imela večletno pogodbo in bi pač nadaljevala ta posel naprej. O. K. To je stara pogodba, ki jo je minister imel, že preden je nastopil to funkcijo, in jo nadaljuje tudi, ko ima to funkcijo. To tudi pokriva Zakon o preprečevanju korupcije in na nek način je v skladu s to izjavo, ki jo je povedal. To bi držalo. Ampak minister je želel nov posel, ker je obstoječi iztekel. In je rekel, da ne bo sklepal novih pogodb, pa je in bi to naredil, če ga ne bi pred tem mediji razkrili. In zdaj, spoštovani, jaz ne vem, kje se jaz tukaj sprenevedam. Kje jaz zdaj nekaj prirejam ali manipuliram, kot vi govorite. To so dejstva. Jaz vam lahko še enkrat vse te papirje pokažem, sem jih že dvakrat za to govornico danes, pa jih lahko še tretjič, ker jih imam. To mi očitamo ministru. Še več, očitamo mu to, da je v odgovoru na interpelacijo povedal, da je razkril na hearingu 2. aprila leta 2013 vse posle, ki jih ima z državo. Poudarjam, vse posle, ki jih ima z državo. Omenil je pa 2 posla, posel Eureka in posel vzdrževanja cestno-vremenskih postaj. Zamolčal pa je posel za vzdrževanje in kalibriranje merilnikov slanosti za Dars, ki jih je od leta, ne vem katerega, 8 in naprej počel. In je naredil zopet vse, da bi jih počel tudi naprej, ker je dal ponudbo, na podlagi ponudbe je bila naročilnica, cena in vse. Merilnike je prevzel. Ni njihov. To se pravi od firme Lastinski pooblaščen človek na avtocestnih bazah, po celi državi jih je šel iskati. Prišel jih je fizično iskati. O tem imamo primopredajne zapisnike. Ali ni to nov posel z državo? Je to obstoječa pogodba? Kdo zavaja? Kdo govori in sprevrača dejstva? Jaz imam zanalašč tukaj papirje, ki vse to dokazujejo. Saj pravim, dvakrat sem jih že pokazal. Malo bedasto se mi zdi, da jih še tretjič, ampak prosim vas, ne govoriti, da to ne obstaja, da tega ni in da se nekaj izmišljujemo in da delamo neke konstrukte. Ker jih ne delamo. In pravite, kaj je narobe, če je na trgu firma Lastinski, gospod Omerzel, ki je bil takrat direktor, pridobil posel za tisto zloglasno študijo, ki se imenuje Študija o upravičenosti uporabe ploščatih kablov pri izvedbi električnih inštalacij v predorih in v drugih objektih s specifičnimi zahtevami. Spoštovani gospod, to ni bilo pridobljeno na trgu, bilo je naročilo male vrednosti, ni bilo javnega razpisa, ni bilo. Ni bilo! Pogodba za 33 tisoč evrov, posel 34 tisoč evrov plus, to je za vas pridobitev posla na trgu. In kdo je predlagatelj take pogodbe s strani Darsa? Gospod Anton Žagar, taisti Anton Žagar, ki ga je Dars kazensko ovadil, ki ga odškodninsko toži za 3 milijone evrov in ki ga je minister Omerzel predlagal, vlada pa imenovala za v. d. Direktorata za infrastrukturo in ki zdaj skrbi za velike projekte na Slovenskih železnicah. Taisti gospod Žagar je sodeloval tudi pri ostalih poslih in navezava med firmo Lastinski in seveda Darsom. In če vi to meni govorite, da je to pač uspeh ene firme na tem tržišču, potem vas mali podjetniki, ki vas zdaj gledajo, ki želijo poslovati na tak način, res poslušajo in se nadejajo, da bojo lahko oni naredili študijo za namestitev LED svetil v

Državnem zboru, ki bi jo zaračunali 50 tisoč evrov. A ne bi bilo fino podpisati z enim elektroinštalaterjem študijo, da bi namesto teh ne vem kakšnih žarnic namestili LED svetilke, in bi to študijo prekopirali iz nekih prospektov in potem bi se mi odločili, da pač tega ne bomo uporabili, plačali bi 34, to je za vas gospodaren posel na trgu. Zame ni. Se tu verjetno razlikujeva.

Zdaj govorite o poročilu pravobranilstva. Spoštovani gospod Braniselj, ni problem vsebina poročila o pravobranilstvu. Problem je, da je minister s tem svojim stališčem blokiral sprejetje sklepa na Odboru za infrastrukturo, da si poslanci in ostali pridobimo to poročilo, ker smo dvomili, vsi. A veste, pri tem TEŠ – nesrečnem ali srečnem, kakorkoli imenovanem – je na nek način kar splošno znano dejstvo, da so ga najbolj lomili tamle organi TEŠ in HSE, pa verjetno še kakšni drugi organi kakšnega premogovnika Velenje, da je zdaj cena takšna, kot je. In sklep vlade je bil, da se državno pravobranilstvo pooblašča, da v sodelovanju z Ministrstvom za infrastrukturo in Ministrstvom za finance ugotovijo zakonitost ravnanj organov teh odvisnih družb. Ti sklepi so bili sprejeti julija in dan je bil rok 3 mesecev, da se to naredi, to se pravi trije meseci bi se iztekli 15. oktobra. Potem je Ministrstvo za infrastrukturo šele koncem septembra poslalo neka vprašanja na državno pravobranilstvo, ki pa nima nobene veze z ugotavljanjem zakonitosti ravnanj organov HSE in TEŠ, temveč je spraševalo po možnosti prekinitve pogodbe, o uveljavljanjem ničnosti ali česar koli med Alstomom in TEŠ glede tehnološke opreme za blok 6. To so spraševali, kakšna je glede na poroštvene pogoje, glede na pogodbo možnost države v tem konkretnem primeru. To nima nobene veze s sklepom vlade, ki je naložilo, da se ugotovi zakonitost ravnanj organov HSE v primeru TEŠ. In pravobranilstvo je na to odgovorilo v začetku oktobra in poslalo ta odgovor vladi in v tem odgovoru tudi zapisalo, da ni pristojno ugotavljati tega, kar je vlada sklenila, to se pravi ni pristojno odgovarjati na vprašanja o zakonitosti ravnanj organov HSE in TEŠ. In minister nam 21. 1. v Državnem zboru pove, da so v postopku pridobivanja dovoljenj, da lahko to, ne vem, objavijo ali nam dajo ali karkoli. To je laž, spoštovani. Jaz tu drugega ne znam povedati kot tako direktno. To ni res. V nobenem postopku pridobivanja nobenega dovoljenja niso bili in so imeli zeleno luč, ker niso imeli rdeče luči. A veste, ni treba imeti dovoljenja za vsako stvar v tej državi. Kar se tiče ravnanja z dokumenti državnih organov, so pravila zelo jasna. Tudi če bi bili dokumenti zaupni, če bi bili strogo zaupni, ne vem kakšne narave, jih imamo poslanci Državnega zbora pravico videti, razen če kakšen specialen predpis tega ne preprečuje. Žal imamo v primeru banke, bančnega sistema, to danes še smemo videti, ampak v primeru poročil državnega pravobranilstva pa poseben predpis tega ne

preprečuje. Torej minister ni imel nobenega razloga, da to govori na seji odbora in da zavede parlament, da ni takrat sprejel predloga mojega, da bi si Državni zbor pridobil to poročilo. To jaz očitam. In ni res, kar pravite. Ni enostavno res, kar trdite in mi tu očitajte.

In še enkrat, glede sklepov vlade in ne nazadnje tudi priporočil parlamenta. Sami veste, da je bila izredna seja dveh odborov, tako Odbora za infrastrukturo kot Odbora za finance glede bloka 6 Termoelektrarne Šoštanj. In da ste tam povozili naše sklepe, vendar pa je vlada to problematiko obravnavala in 15. 7. 2013 tudi na dopisni seji sprejela pomembne sklepe. Na kratko povedano, da se naredi revizija s strani mednarodne, strokovne, za to usposobljene inštitucije, predlagajo različne scenarije in kaj narediti, da se naredi novelacijo investicijskega programa. In kot ta sklep, kot sem povedal, da se s strani teh inštitucij, kot je pravobranilstvo in ministrstvo, preveri oziroma ugotovi zakonitost ravnanj organov HSE in TEŠ. In to se naj naredi v 3 mesecih, to so sklepi vlade. Potem je dobil te sklepe vlade parlament in je na plenarni seji – takšni, kot danes tu sedimo – sklenil, da to podpre; in vladi predlagal, to je v skladu z našo delitvijo oblasti, da vlada poroča Državnemu zboru o tem do 30. 11. lani. In mi pravimo, spoštovani gospod Braniselj, da tega poročila nismo dobili. Nismo ga dobili v parlament do 30. 11., pa do 30.12. tudi ne. Šele potem, ko smo vložili interpelacijo in izredne seje, je minister prišel in nam nekaj predstavil. Pri čemer, da tega poročila o izvajanju 7. sklepa vlade, torej poročila o tem, da se ugotovi zakonitost ravnanj organov HSE in TEŠ, sploh še nismo dobili. Kajti tisto poročilo pravobranilstva je bilo odgovor na vprašanja glede pogodbe med Alstomom in TEŠ Nič ni govorilo o tem, ker se je pravobranilstvo o tem izreklo za nepristojno. To so dejstva. Če imate vi kakšno drugo resnico, jo, prosim, z magnetogrami podkrepite. Jaz sem se potrudil, da sem vam jo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Postopkovno gospod Pavličič, izvolite.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo. Jaz predlagam, da tukaj gentlemansko damo možnost gospodu Vizjaku, da se opraviči in popravi svojo morebitno laž, ki jo je izrekel, da ne bo ostala zapisana – oziroma ostala bo zapisana – ampak, da bo na to ustrezno odreagirala. In sicer je dejal: "Minister je licenco prenesel na drugo firmo." Kot je bilo tukaj že večkrat pojasnjeno, je podjetje Lastinski licenco vrnilo in kar se potem s tem naprej dogaja, je to stvar švicarskega podjetja, ki to licenco podeljuje v skladu s svojo poslovno politiko, kakor pač se je izbralo to poslovno politiko. In mislim, da tukaj ni na nas, da odločamo, ali je poslovna politika nekega švicarskega podjetja ustrezna, ali ni ustrezna, ali bi raje videli, da podeljuje te licence, ali jih ne podeljuje, ali karkoli pač že dela. Da še enkrat ponovim, gospod Vizjak, rekli

ste: "Minister je licenco prenesel na drugo firmo." Če ne verjamete, da ste to rekli, lahko počakate 10, 15 minut, pol ure, da se to znajde v magnetogramu, pa boste potem preverili, pa boste potem ustrezno odreagirali.

Skratka, moj postopkovni predlog je, da damo gospodu Vizjaku to možnost, da na svojo izrečeno trditev ustrezno reagira. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Gospod Vizjak, kot predlagatelj.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani gospod Pavličič, imam odgovor za vas tu. To je dopis podjetja Lastinski Darsu, ki govori v drugem odstavku sledeče: "Podjetje Svet strojev je bilo že do sedaj Boschungov partner za zastopstvo, servisiranje in prodajo celovitih rešitev na področju komunalne dejavnosti za Slovenijo in je s svojim preteklim delovanjem pridobilo zaupanje principala. Svet strojev je že pridobil vse potrebne certifikate in potrdilo, da je od 3. 12." – se pravi od istega dne, ko naj bi Lastinski vrnil certifikat – "ekskluzivni zastopnik podjetja Boschung za Slovenijo." Kaj naj vam še odgovorim na to?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Postopkovno, gospod Pavličič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Vi ste pa izjavili: "Minister je licenco prenesel na drugo firmo." Ali je to opravil minister in ali je on prenesel licenco.

Še postopkovno moram reči, predlagam, da gospodu Vizjaku damo možnost, da na to odgovori. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Ja, saj pravzaprav poskušam upoštevati vaš postopkovni predlog in mu dam besedo. Je že dal odgovor. Ali želite še enkrat?
Gospod Vizjak, kot predlagatelj.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): V odgovoru na interpelacijo in vse povesod je gospod Samo Omerzel, minister, zelo jasno povedal, da je stoodstotni lastnik firme Lastinski, da o tem ni dvoma. O čem se vi sprašujete? To se pravi, sedaj vi želite povedati, da to on ni operativno izvedel, temveč je to izvedel nekdo drug v njegovem imenu? Poglejte, še enkrat. Lastinski je bil ekskluzivni imetnik te licence do 3. 12. Istega dne pa je ta licenca prešla na Svet strojev, ki je to že tako ali tako počela oziroma podobne reči za ta principal, za to švicarsko podjetje. In sedaj vi hočete meni povedati, da je to švicarsko podjetje naredilo javni natečaj, izbor v enem dnevu ali v pol dneva, da je izbralo slučajno Svet strojev za to. Lepo vas prosim, ali ste res tako naivni. To je bilo preneseno dogovorno in je to tudi jasan dokaz. Saj so to tudi zapisali. Saj so oni to zapisali istega dne. Poslušajte, ta dopis je istega dne, ko se je to zgodilo, 3. 12. se je to zgodilo in takrat je ta

dopis bil in oni so že vse vedeli. Sedaj mi pa povejte, da nimajo nič s tem. Ja, to je pa res za navjne, gospod Pavličič.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem naprej gospe Renati Brunskole, pripravi naj se gospod Srečko Meh.

RENATA BRUNSKOLE (PS PS): Hvala lepa. Spoštovani minister s sodelavcem, spoštovane kolegice in kolegi, predsednik!

Današnja seja je izjemno naporna in pestra. In mislim, da ljudje, ki nas gledajo, niso najbolj zadovoljni z nivojem današnjih razprav. Še posebej pa si mislim, da ljudje iz Posavja, ki danes spremljajo sejo, bi se glede na težke besede obtožb, kot so besede laži, besede "laže", lahko vprašali, pa menda ni rojen Breščan proti rojenemu Breščanu danes tukaj na seji. Namreč tako v glavnem poteka današnji pester dialog med predlagateljem in ministrom, oba rojena v posavski občini Brežice. Vendar ne, verjamem, da temu ni tako in da moramo današnje razprave razumeti tudi kot širšo politično razsežnost. Še posebej glasni in strogi so tisti kolegi poslanci, ki so bili več let v vladi ali v državnih podjetjih, bili zaposleni v državnih podjetjih ali pa jih nadzirali. Torej so bili odgovorni, ne glede na vlado ter imeli v rokah škarje in platno na področju infrastrukture, od projektiranja do gradnje cest, od resorja financ in monetarne politike vse do Banke Slovenije. Vemo tudi, v mandatu katere Vlade je bilo danih največ kreditov, kdaj je bilo tisto obdobje, kot pravimo, debelih krav, ko je bila gospodarska rast tudi 7 %. Vendar takrat je bilo danih tudi toliko kreditov, da je očitno zaradi premalo skrbnosti, obvladovanja tveganja in tudi premalo nadzora prišlo – tudi v povezavi z Banko Slovenije – do povzročitve bančne luknje in to bančno luknjo mora danes rešiti ta vlada. Hočeš – nočeš, zelo nezavidljiv položaj, zelo nehvaležno delo, bi rekli po domače. V preteklosti so tudi nekateri, ki danes razpravljajo, ker dobro poznajo področje, imeli v rokah in tudi posredno ali neposredno vodili energetiko in gospodarstvo. Sama se spomnim začetka mojega poslanskega mandata in razprave 7. novembra 2008, ko sem takrat še kot županja belokranjske občine Metlika, ki je znana po tekstilni industriji, opozarjala na krizo tekstilne industrije. Takrat še ni bila nič kriva Pahorjeva vlada, ker se je mandat šele začel. Tekstilna industrija pa je imela že krizo in ljudje v tekstilnih tovarnah so izgubljali delo in Bela krajina kot demografsko ogroženo območje je že takrat bila zapostavljena, kljub temu da je bilo prej dobro gospodarsko obdobje, gospodarske rasti. Na tem območju smo bili še vedno zapostavljeni, vezano na prometno infrastrukturo pa tudi gospodarsko. Spomnim se, da je bilo takrat celo izrečeno, ko sem govorila o krizi – kakšna kriza, krize ni. Kmalu se je pokazalo drugače. In smo vsi skupaj bili, kar se tega tiče, enotni, da kriza še kako je. Vendar današnji dan je ponovno

eden od testov trdnosti, podpore vladi in istočasno tudi trdnosti vladajoče koalicije. Sedaj gre že za tretjo interpelacijo v manj kot letu dni delovanja te vlade, kar lahko pomeni tudi, da bi si v opoziciji želeli sprožiti vladno krizo in morebiti padec vlade. Resor ministra za infrastrukturo in prostor je zagotovo eden od najbolj zahtevnih in širokih resorjev. Gre za infrastrukturo, za promet in varnost v prometu, energetiko, ravno tako za pripravo zakonodaje na področju infrastrukture in prostora. In tisto, kar je v teh dneh zelo pomembno, je vzdrževanje cest in s tem tudi zagotavljanje varnosti v cestnem prometu.

Ne da zagovarjam ministra sedaj, ampak ne morem reči, da je vse, kar je vezano na zagotavljanje varnosti v cestnem prometu, kar je povezano s cestami in infrastrukturo, kar naenkrat krivda samo 1 ministra. Tu gre za proces verjetno celotnega obdobja samostojne Slovenije, zagotovo desetletja. V tem resorju gre tudi za nekaj zelo pomembnih strateških projektov Republike Slovenije v povezavi tudi z delovanjem in delom državnih podjetij. Gre za drugi tir železnice Divača–Koper, gre za strateški pomen Luke Koper, gre za povečanje izgradnje pomola Luke Koper, gre za primat, ali ga bo strateško obdržala Luka na nivoju Evrope ali ne. Na drugi strani gre za izgradnjo cestnih povezav, kot so razvojne osi, tudi od Koroške do Bele krajine, pa tudi drugih razvojnih – četrta, tretja in tako dalje. Gre tudi za nadaljnje usmeritve slovenske energetike, od hidroelektrarn na spodnji Savi, od hidroelektrarn in teh projektov naprej na srednji Savi. Na spodnji Savi so projekti bolj zreli, zreli za izvedbo. Srednja Sava je v drugem, še v neki manj zreli fazi. Do dokončanja TEŠ 6; ga pustiti in imeti kup železja; dokončati in nekaj iz tega tudi iztržiti, ne pa samo kam vračati – mislim na evropska sredstva. Sedanja koalicija torej deluje ravno v obdobju gospodarske in finančne krize in prepričana sem, da je to obdobje, ko je prav, da vsi skupaj, koalicija in opozicija, poskušamo rešiti zadeve tako, da bomo rešili tudi obdobje naših naslednikov, za naslednje generacije. In resor Ministrstva za infrastrukturo in prostor je tisti, ki lahko pripomore k ponovnemu zagonu gospodarstva v Sloveniji, s tem tudi vzpostavitev gospodarske rasti, zmanjšanju stopnje brezposelnosti ter tudi novim priložnostim za zaposlovanje mladih. Ti so tudi ena izmed prioritet te vlade. Težko rečem, da je danes več kot 20 tisoč, 30 tisoč brezposelnih mladih krivda za to, da bi kdorkoli pripisal tej vladi. To bi bilo nekorektno, da razpravljamo tako. Ali pa da je to krivda tukaj prisotnega ministra Sama Omerzela, kateremu je vložena interpelacija. Veliko in široko bi lahko razpravljali o tem. Veliko in široko je bilo razpravljano. Tudi jaz se vprašam, če so čisto vsi dokumenti, ki so bili danes tukaj predstavljeni, dokumenti, ki so javno dostopni, za katere se lahko izreče, da je vse b. p.; o tem ne odločam jaz. Če je kaj narobe v povezavi s tukaj prisotnim ministrom, do katerega je

vložena interpelacija, imamo organe pregona, imamo organe pravosodja in vse tiste, ki naj o tem odločijo. Menim, da sama osebno, kot poslanka Državnega zbora ne morem tako odločati, kaj šele obsojati. Razumem, da gre tukaj za politično razpravo, da smo poslanke in poslanci Državnega zbora izvoljeni politiki. Vendar današnji očitki, argumenti, gradivo v interpelaciji, menim, da presegajo moja pooblastila, kot poslanke, da o tem razsojam, odločam. Menim, da naj organi, ki so za to pristojni, to odločijo. In če temu bo tako, potem bomo morali tudi politično tukaj drugače odločati.

V danem trenutku te interpelacije, ravno zaradi vsega navedenega, ne bom podprla.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Srečko Meh, pripravi pa se gospa Marjana Kotnik Poropat. Izvolite, gospod Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Spoštovane gospe in gospodje!

To, kar je poslanka Renata Brunskole povedala v zadnjem delu, bi bilo zelo dobro še enkrat slišati. Zdaj, ko je kriza, bi najbrž bilo prav, da stopimo skupaj in poskušamo skupaj zastaviti tiste projekte, ki bodo v tej državi potegnili voz naprej in ne bodo posebej zapletali. Zato bi bil lahko moj proceduralni predlog, da predlagatelj interpelacije umaknejo interpelacijo, s tem zaključijo to razpravo in naredijo nekaj za dobro tega naroda. Torej, to je čisti proceduralni predlog.

Seveda pa interpelacije ne bom podprl, saj SDS v svoji maniri uporablja težke besede, težke obtožbe, tudi danes so bile tukaj izrečene. Tri interpelacije, izredne seje Državnega zbora, izredne razmere, predvsem pa se mi zdi nehigienično, da bivši ministri danes v Državnem zboru obtožujejo oziroma vodijo interpelacijo proti aktualnemu ministru. Nehigienično se mi zdi, ni prav in bi bilo morda boljše čisto drugače. Gre namreč za tisto, kar si naredil oz. nisi, pa danes tukaj v Državnem zboru kot poslanec aktualnemu ministru očitaš, ki pa preprosto niti začeti ni mogel svojega dela. Prav tako se mi, kot drugo, zdi zanimivo, kako je SDS pridobil dokumente Darsa, ponovno se mi zdi to zanimivo. Jaz mislim, da imamo pravico do teh dokumentov in da imamo do tega pravico, da smo seznanjeni, seveda pa je vprašanje, kako je SDS to pridobil, kako je ta svetniška skupina to pridobila. Lahko bi bilo tudi tako, da imajo še vedno vpliv v Darsu, da imajo zaupne ljudi, ki so to naredili, in da so od tod prišli ti dokumenti danes sem kot kopija in kot tisto, kar so tukaj tudi predstavili. Ni prav. Jaz sem osebno imel kar veliko težav, pa se mi je zdelo skoraj nemogoče, da bi pridobil kopije dokumentov recimo o TEŠ, ko smo se o tem pogovarjali. Veliko težav pri tem je in se mi zdi izjemno zanimivo to vprašanje.

Kot tretje, se mi zdi zanimivo, kar je poslanec in bivši minister Černač rekel, da ima poslanec večjo svobodo pri izražanju kot minister. Jaz mislim, da ne, nihče nima večje svobode pri izražanju, res pa je, da lahko mi marsikaj rečemo in za to ne odgovarjamo. Četrtrič, o vsem tem je bilo danes govora, se mi zdi zanimivo, da je bilo danes tukaj povedano, da je bil o poroštvu pristojen minister Šušteršič. Ja, za poroštvo, sklenitev, da. Ampak oprostite, o 1,3 milijarde višine investicije pa gospod Černač, takratni minister, on je povedal, da je investicija vredna 1,3 milijarde; in nikoli ta številka ni bila prava, ne točna. On je trdil, da bo investicija ostala na 1,3 milijarde, ta odgovor je navedel Državnemu zboru, danes pa predlagatelj interpelacije v imenu SDS še vedno trdi, da je to investicijo možno izpeljati za 1,3 milijarde evrov, čeprav vemo, da je podpisanih 99 procentov vseh pogodb in da je torej variabla še samo en odstotek. Vsak zna izračunati, koliko je to. In še to naj povem, Termoelektrarna Šoštanj bo za poroštvo v državni proračun plačala 70 milijonov evrov. Petič, naj najdem citat, pa mi tega ne zamerite, citat bivšega ministra, gospoda Vizjaka. Današnji citat: "Čim minister da takšno informacijo tistim, ki so pripeti na ta projekt," govoril pa je o bloku 6, "je prosti lov za teh 130 milijonov evrov odprt." Potem pa nadaljuje, "danes imamo kar nekaj primerov." In pravi še tole, "in kaj je lepšega za vse tiste, ki so na te seske pripeti, in tiste, ki še niso." Citat je tudi naprej in ga lahko vsak prebere.

Predsednik, minister, če bivši minister Andrej Vizjak ve, da so ljudje pripeti na seske pri bloku 6, zakaj ni reagiral. Če to ve, zakaj ni nekaj naredil, saj je moral vseskozi vedeti o tem, da se je to delalo, če to danes tukaj trdi. Če pa tega ne more dokazati, gospod Vizjak, pa vi veste, kakšne trditve ste danes tukaj uporabljali, vnašate zmedo, nezaupanje v slovenski prostor in to se mi zdi popolnoma neprimerno, tako govorjenje ni prav. Če nekdo reče kar takole, nekdo je prisesan na neke seske; kadar pa to govori človek, ki je bil najodgovornejši na tem področju, potem ima pa to popolnoma drugačno težo. Meni se ne zdi, da je tako prav, še manj pa je dobro za to našo državo. Prav tako bi naj potem, kot šestič, govoril tudi o tem, kar je tudi v magnetogramu zapisano, da je večni direktor Milan Medved odgovoren za to, kar se v premogovniku dogaja. Oprostite, gospe in gospodje, tako dolgo, dokler boste večni poslanci in poslanke tukaj, tako dolgo ne govorite o drugih, da so večni direktorji, ker jih je na nek način lastnik imenoval. Te pravice na nek način nimate in ni prav, da tako govorimo; ampak vendarle. Govora je tudi o tem, da 2,25 evrov za gigadžul, torej magnetogram, ni realna številka. Gospe in gospodje, 2,25 evrov za gigadžul je realna številka, za to številko v premogovniku lahko kopljejo premož in ga bodo kopali. Povedali pa so, da je stroškovna cena v premogovniku 2,4; 2,5; 2,45 zaradi investicij, ki niso bile izvedene v premogovnik. Te investicije

pa so bile nov jašek, te investicije so bile zapiranje nekaterih prog, so tudi gozdarske škode in odškodnine, ki nastajajo znotraj samega premogovnika. In zanimivo – če smo mi za blok 6 zgradili vse, kar blok 6 potrebuje, pa tega nismo naredili v Premogovniku Velenje. Premogovnik Velenje je vseskozi investiral v vse, karkoli je naredil, za proizvodnjo 3 milijonov ton naslednjih 40 let, za 2,25 gigadžula, z lastnimi obratnimi sredstvi in sredstvi morda tudi HSE.

Pa še tole bi bilo potrebno povedati, da niso v premogovniku nič ali ne dovolj naredili. Premogovnik je zmanjšal število zaposlenih in močno moderniziral svojo proizvodnjo, in sicer tako, da je iz 5 tisoč rudarjev danes 1 tisoč 300 rudarjev. In v hčerinskih družbah 1 tisoč 300 zaposlenih. Torej 2 tisoč 600 ljudi, vis-à-vis 5 tisočim. In ljudje govorijo, da ni nič naredil. Produktivnost se je močno povečala in danes lahko trdimo, da je investicija, ki je bila narejena v premogovnik, tudi tisto, kar potrebuje premogovnik za to, v 2,45, zato da bo lahko tudi vnaprej dajal premog za Termoelektrarno Šoštanj. Zanimiv je intervju z gospodom Novšakom, direktorjem GEN, ki se je slučajno zgodil v ponedeljkovem Delu, in sicer v tem smislu, da gospod Novšak komentira dobro slovensko energetiko in govori o tem, da bi bilo potrebno celotno slovensko energetiko uporabiti za to, da bi lahko gradili NUK 2. Jaz se s tem strinjam. Ko pa mi danes govorimo o investiciji v Termoelektrarno Šoštanj, karkoli že kdo misli o tem, pa ne govorimo o tem, da bi bilo prav združiti sredstva energetike za to investicijo in da bi za to investicijo bilo treba narediti maksimalen napor, da bi bila hitro končana in da bi bila seveda uspešna. Zaradi tega se mi zdi, da je to potrebno na nek način komentirati ali vsaj vedeti.

In še zadnje, kar bi rad danes izkoristil in tudi povedal. Zanimiva je investicija v hidroelektrarno Brežice. Izjemno zanimiva je ta investicija, ko govorimo o bloku 6, zato delam primerjavo, kaj se je zgodilo tam, kaj očita nekdo bloku 6, sedanjemu ministru; in kaj jaz očitam tistim, ki so vodili. Recimo, poleg same hidroelektrarne se je zgradilo območje za rekreacijo v Urbini pri Brežicah. Zgodilo se je parkirišče, cestna povezana gradu Brežice do Šentlenarda v dolžini 2 tisoč 350 metrov, dvosmerna cesta, 5 celih metrov široka. Seveda tudi kot vzdrževalna cesta za strugo. Približno 200 metrov severno od gradu Brežice se je na zemljišču .../ nerazumljivo/... uredila parkirišča, ki se navezujejo na izravnalno cesto. Prav tako se je zgradila na več mestih na Kroni, tribune za ogled veslaških tekmovalj, za rekreacijsko plovbo oziroma čolnarjenje se je razširilo potok strugo v dolžini približno tisoč 100 metrov in še umestitev športno rekreacijskega območja v Krškem, na severnem delu območja se zida zemeljski kompleks s funkcionalnimi površinami in parkirnimi mesti, ki se lahko izvede kot kombinirano bazensko kopališče. Ko smo gradili

investicijo na spodnji Savi, smo poleg energetskega objekta zgradili vso potrebno infrastrukturo, s katero so zagotovili varnost in najbrž tudi drugo, kar so ljudje potrebovali. Pa so pri tem uporabili Vodni sklad. Vodni sklad, ki ga ne uporabljajo Dravske elektrarne in druge elektrarne, ki ga ne uporabljamo za urejanje vodotokov, ampak smo ga uporabili za infrastrukturo ob teh hidroelektrarnah. Okoljski sklad. Dva sklada, ki nista bila namenjena za to investicijo. Poskušam pa povedati, ko istočasno doživljamo kritiko za Termoelektrarno Šoštanj in Premogovnik Velenje, da tema 2 nismo namenili niti enega samega evra za infrastrukturo. Niti enega samega evra. To se mi zdi neprav in nepošteno.

In še enkrat. Ta razprava danes kaže to, da bomo nenehno imeli izredne seje Državnega zbora; čim bodo lahko pripravili naslednjo, bo naslednja. Nenehno bomo imeli tudi izredne seje odborov, razpravo, kar ponovno vnaša v našo državo neko napetost, kaj za vraga se dogaja. Rad bi rekel to, če se bomo odločili koalicijo razpustiti oziroma končati s to našo zgodbo, potem zagotovo ne bomo vprašali sedanjega predlagatelja, ampak bomo to storili, tako kot se reče, sami in zagotovo odgovorni. Za sedaj pa verjamem, da smo v tej koaliciji sposobni s takšno angažiranostjo in tudi z dobrim delom izpeljati projekte, ki smo si jih tudi zastavili.

Še enkrat predlagam postopkovno. Po 252. členu, tretjem odstavku, predlagam predlagatelju, da umakne interpelacijo, ker je na ničemer osnovana in je preprosto ponavljanje zgodb, ki smo jih slišali na odborih, ki smo jih slišali že takrat, ko smo govorili o Termoelektrarno Šoštanj. In nima prav nobene osnove. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima predlagatelj mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani gospod Meh, mislim, da je škoda besed. Vabim vas, da pridete jutri v Brežice in da pogledate, kaj je bilo narejenega od tistega, kar ste prebrali, da je bilo narejenega. Mislim, da oči največ povedo. Ugotovili boste, da nič ni bilo narejenega od tistega, kar ste prebrali. Projekt hidroelektrarne Brežice se je začel tako, da stoji sedaj pri klavnici v Brežicah en kontejner, ki naj bi simboliziral začetek pripravljanih del. Nič ni bilo narejenega. Vi ste govorili v pretekliku. Prosim, da se Brežičanom pa tudi meni opravičite, ker to, kar ste povedali, je čista laž. Tega ni bilo narejenega. Glede na to, kako se vse skupaj odvija v tej energetiki v povezavi z blokom 6, je sploh vprašanje, če bo. To ni bilo narejeno, spoštovani gospod Meh. To je ena stvar.

Druga stvar, rekli ste, da je 99 % pogodb podpisanih. Ja, ja. Ampak to še ne pomeni, da je 99 % cene fiksirane. Kajti nekatere pogodbe nimajo fiksne cene. Zato sem

govoril, da tisti, ki so sedaj dobili sporočilo, da bo ta projekt lahko za 100 ali 130 milijonov evrov dražji, so dobili sporočilo, da je ta variabilni del pogodbe raztegljiv in da se marsikdo strinja s tem, da je raztegljiv. To je problem. Problem so tisti, ki so pripeti na te seske. Jaz jih res ne poznam, vem pa, da so. Ker drugače ne bi bilo 99 % pogodb podpisanih, da tisti ploskajo ob izjavah ministra, da 1,3 milijarde evrov ni realna cifra, temveč da je realna cifra za 130 ali 128 milijonov evrov višja. To je ta problem.

In še nekaj. To je moje mnenje. Vemo, zakaj je nastal spor s stranko Zares pri bloku 6. Zakaj je gospod Gregor Golobič kot predsednik Zaresa preko gospe Darje Radič, ministrice v Pahorjevi vladi, tako tolkel po tem projektu? Zato, ker ga niso pripustili k temu projektu. Vi to dobro veste, gospod Meh. Niso želeli sklepati poslov s podjetji blizu gospoda Golobiča in jim dati del te potice. Danes očitno temu bo tako. Gospod Omerzel je iz stranke Zares, tega ni zanimal, je bil zelo tesno povezan s podjetjem Ultra, celo z njihovimi hčerinskimi družbami na Hrvaškem, kar je tudi sam povedal na hearingu oziroma na zagovoru po imenovanju. Malo seštejte te številke in dejstva, pa vam bo kmalu stvar jasna, zakaj se ta stvar draži.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Replika, gospod Meh, izvolite.

SREČKO MEH (PS SD): Se opravičujem zaradi E Brežice, ker je to program izvedbe objektov. Ampak to sem pozabil povedati, so pa bili na vseh ostalih hidroelektrarnah, ki so že zgrajene, prav enaki posegi in je bilo enako narejeno. Projekt stoji. Jaz sem povedal, da v bloku 6 tega ni bilo. Prvič, gospod Vizjak ne ve, kdo so pripeti na seske, ve pa, da so. Še enkrat. Bivši minister, odgovoren človek, danes, tukaj, v Državnem zboru govori, da ve, kdo so tisti, ki so pripeti na seske. Nesprejemljivo, gospod Vizjak. Povejte, povejte. Imejte tisto, kar bi človek moral imeti. Ne govoriti kar tako v tri dni. Ne kar tako klopotati. Namreč, kadar človek ve, da je nekdo prisesan, in tega ne pove, je storil kaznivo dejanje. In vi ste bivši minister, ki bi to morali vedeti. In če veste, povejte. In še, če veste, kaj se je z Zaresom zgodilo, tega jaz ne vem. Sem se že tožil zaradi mojih besed in sem se pripravljen tudi vnaprej, za svoje prepričanje. In niti slučajno ne morem reči, da se je to zgodilo zato, ker ni bila kakšna firma prepuščena k takemu delu, ker je to stvar posloводства. Raziskujejo naj pa tisti, ki to znajo raziskovati, in ne vi. Če pa to veste, povejte!

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Magister Andrej Vizjak, predlagatelj, izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani gospod Meh, jaz sem povedal, da je to moje mnenje, da ambicija vodilnih strank je bila – vedno se pripeti na državne projekte, to so dokazovali nenehno in vsepovsod. In mislim, da

so si tudi tu to želeli. To je pač moje mnenje. To sem povedal. Govorim o stranki Zares in o gospodu Golobiču. Kar se pa tiče teh, da bom jaz vedel, kdo so podizvajalci, vem pa, da je 99 % pogodb podpisanih. To ste tudi vi omenili. Saj niso podpisani z marsovci, s konkretnimi podjetji. In del teh podjetij, del teh pogodb je podpisan ne za fiksno ceno, temveč za raztegljivo ceno. Raztegljiva cena, sami veste, kakšna je. To je takšna cena, kjer argumenti lahko govorijo tudi o večji pogodbeni vrednosti. Ne nazadnje so možni tudi aneksi. In če da resorni minister, brez da vem, ker tudi ne vem, katere so te firme, vem pa, da so, ker jih je 99 % podpisanih, brez da vem, katere so te firme, če da minister signal, da se bo pogodbeni vrednost, največja možna vrednost, dvignila za 130 milijonov evrov, ali ni to signal za te firme, ki že imajo pogodbe, in tistih za 1 %, ki še nimajo, da je odprt lov za višjo ceno. A to ni signal? Zame je očitno, brez da vem, katero podjetje je za tem. In o tem sem govoril. In za temi besedami stojim.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Gospod Meh, replika, izvolite.

SREČKO MEH (PS SD): Mi lahko predpostavke govorimo o vsem. Vi ste trdili, minister Černač, odgovoren takrat za to, je trdil, da je ena milijarda 300 milijonov tista številka, ki drži. In danes vztrajate, da je milijarda 300 tista, čeprav vemo, da so bile pogodbe podpisane za bistveno več, kot je bilo tudi tukaj povedano. Pa vseeno vztrajate pri tem, da mora tako biti. To se mi zdi tiščanje glave v pesek. S tega mesta tukaj bi morali paziti, da govorimo, tisto, kar vemo in za čemer stojimo; če ne, se je pa treba opravičiti.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Predlagatelj mag. Andrej Vizjak, izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Gospod Meh, če je pa to res, kar ste zdaj povedali, potem sem pa jaz še desetkrat bolj zaskrbljen.

Namreč, gospod Černač ni določil cene 1,3 milijarde evrov. 1,3 milijarde evrov kot vrednost te investicije je določena z recenziranim, noveliranim investicijskim programom številka 5, zadnjim veljavno sprejetim, noveliranim investicijskim programom 5, ki je doživel recenzijo KPMG, mednarodne recenzijske firme. In vlada, v kateri je bil gospod Černač resorni minister, in ta parlament, sta se oprla na te edine verodostojne, strokovno podprte številke, za katerimi je stala tudi uprava Termoelektrarne Šoštanj in Holdinga Slovenske elektrarne. Na podlagi tega je bil sprejet poroštvni zakon. In spoštovani gospod Meh, zdaj vi meni govorite in trdite, da je podpisanih pogodb za več, kot je ta cifra. Če je to res, morate tistega, ki je tako pogodbo podpisal, nemudoma sankcionirati že, ker je kršil poroštvne pogoje. Jaz mislim, da temu ni tako,

ker so te pogodbe kot žvečilni gumi, raztegljive. Cena na koncu, ko bo plačana, je zelo odvisna od tega, kakšna sporočila in kolikšna bo končna pogodbeni cena. To vi dobro veste, ali pa ne. Ali pa celo veste, da je nekdo podpisal za večji obseg pogodb. Če je to res, to je za mene prvič, vas še enkrat javno sprašujem, ali veste in stojite za svojimi besedami, da je na projektu bloka 6 že podpisano za večji obseg pogodb, kot je 1 milijarda 302 milijona evrov. Ali to veste in ali z vso odgovornostjo trdite, da je temu tako?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Replika, Srečko Meh, izvolite.

SREČKO MEH (PS SD): Ja, gospod Vizjak. V Državni zbor je prišel takrat odgovorni minister, ki je trdil, da je projekt 1,3 milijarde pravi. Takrat ga niste vprašali, kako je ta zrastel iz tistih 600, 700, kot radi govorite, na milijardo 300. Danes pa smo slišali resornega ministra, aktualnega ministra, ki je povedal, da je projekt, to ste vi v interpelaciji povedali, da je projekt za 130 milijonov večji, in da je 99 procentov pogodb podpisanih. Torej sklepam od tukaj, da je podpisanih 99 % pogodb, da je torej cena večja od tiste, ki jo je minister Černač tukaj v Državnem zboru predlagal, in da nas je takrat zavedel.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Postopkovno, gospod Černač, izvolite.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa.

Gospod Meh se je v kratkih 5 oziroma 10 minutah trikrat zlagal in trikrat je zavajal javnost. Zaradi tega bi predlagal, predsedujoči, da mu izrečete opomin, to je prvi ukrep. Kdaj ste vi, gospod Meh, mene slišali, da sem govoril o vrednosti 1,3 milijarde evrov, ne kot minister, ne kot poslanec. Sem pa govoril o tem, da je odgovornost sedanjega ministra, da naredi vse, da bo ta vrednost tudi ostala. Vendar mene nikoli niste slišali govoriti o tem, katera je prava vrednost tega projekta, za razliko od tega ministra, ki je zdaj na ministrskem stolu, ki je 31. maja lani na matičnem odboru dejal – 1,3 je dejstvo in to ceno moramo držati, če poenostavim. In o tem sem jaz govoril v predstavitvi stališča poslanske skupine. Verjetno ste to slišali, pa narobe razumeli. Tisti, ki je govoril o vrednosti projekta, je bil minister Omerzel, 31. maja je govoril o tem, da je 1,3 dejstvo, potem pa je čez nekaj tednov obrnil ploščo in govoril, da je ta vrednost popolnoma nerealna. Že leta 2009 se je vedelo, da bo ta projekt stal preko milijarde 400 milijonov evrov, ker je bilo v takratnem drugem investicijskem programu določena vrednost milijarda 424 milijonov evrov. Bilo bi neodgovorno, da bi jaz – ali kot takratni minister ali kot poslanec – politično definiral vrednost projekta. To vrednost so določili moji predhodniki v času Pahorjeve vlade leta 2011, in so jo v NIP 4 utemeljili na vrednost milijardo 300 milijonov evrov. Naša

vlada je sprejela sklepe, ki so govorili o tem, da je treba narediti vse, da se ta vrednost zniža. Utemeljeno je bilo, da tega ni mogoče storiti, iz tega NIP 5, ki je ostal na približno isti vrednosti, milijardo in 300 milijonov evrov. Ta investicijski program sta potrdila oba nadzorna sveta, tako TEŠ kot HSE. In bil je tudi recenziran, kjer je v recenziji napisano, citiram: "S stališča višine predračunske vrednosti in ostalih stroškov za tipične časovne preseke ugotavljamo, da je ta glede na upoštevane predpostavke v NIP 5 podana ustrezno." Torej, ali naj bi dvomil o tem, kar so sklenili pristojni organi, izračunali strokovnjaki, matematiki in ostali, ali naj bi na tak populističen način govoril – ne, ni vrednost 1,3; ampak je 1,5; dajmo še malo napihniiti to investicijo.

Pričakujem, da boste gospoda Meha pozvali k temu, da se javno opraviči, ker je trikrat v 10 minutah izrekel laž o tem, da sem jaz na političen način definiral vrednost tega projekta. Tega nisem storil, to počne minister Omerzel.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Černač, vašega postopkovnega predloga žal ne morem upoštevati. Je pa zelo pomembno, da se dialog pelje med prisotnimi v dvorani. In to je tudi dokaz, če je gospod Meh govoril o vas, imate možnost odgovoriti in to je najboljši način razprave v parlamentu. Sam pa ne razpolagam s toliko podatki, da bi lahko ocenjeval, kdo je navajal točne podatke, kdo ni navajal točnih podatkov. Bom pa vedno opozoril razpravljavca, če bo poskušal v svojo razpravo vplesti nekoga, ki ga ni v dvorani, in reči, da je ravnal tako in drugače. Ta primer pa je res takšen, na katerega opozarjam, ker se navedeni v tistem primeru ne more vključiti v razpravo in ovreči navedbe.

Gospod Meh, oziroma prej je imel še mag. Andrej Vizjak in ne želi. Na postopkovni predlog, gospod Meh, ne morete. Lahko v nadaljevanju, če vas bo kakšen razpravljavec omenjal, se vi prijavite k repliki, tako da predlagam, da nadaljujemo z razpravo. In sicer dajem besedo gospe Marjani Kotnik Poropat, pripravi pa se mag. Ivan Vogrin.

Izvolite, gospa Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala za besedo, predsednik. Lepo pozdravljene, poslanke in poslanci, minister!

Ravnokar ste rekli, da o tistih, ki jih ni v dvorani, naj ne bi govorili. Jaz pa sem želela povedati gospodu Toninu, ki ga sicer zelo cenim in spoštujem, vendar njegova razprava o nahrbtniku, ko je danes rekel, da si ga nadevamo poslanci koalicije, s tem ko podpiramo navedbe proti temu, kar očita interpelacija ministru Omerzelu. Mene je to res prizadelo, ker mislim, da želimo danes tukaj poslanci koalicije povedati tisto, kar menimo, da je v zvezi s to interpelacijo res, oziroma navesti tiste podatke, ki jih imamo o ravnanju ministra

Omerzela; in da to ni nedopustno in da si s tem res ne nalagamo nahrbtnika. Pa še to bi rada rekla, da mi je danes žal, da se ta razprava razvija na takem nivoju, da očitamo posameznikom, da lažejo. Mene ta beseda res prizadene. Če menimo, da nekdo ni povedal resnice, bi to izrazili v bolj primernem tonu oziroma s primernejšo besedo. Toliko o tem. Danes je bilo že dosti povedanega o sami interpelaciji. Ker gredo očitki z ene in druge, oziroma očitki iz ene strani, se pravi tisti, ki zahtevajo interpelacijo, in nas, ki zagovarjamo ministra Omerzela, da bi bilo treba še kaj povedati. Zato bom o teh točkah, ki so navedene v zahtevku za interpelacijo, ponovno nekaj dejstev navedla.

In sicer pod točko 1, ko gre za očitek kršitve 35. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, ki se očita ministru Omerzelu. Kar se obrazlaga s tem, da v zakonitem roku ni posredoval podatkov o svojem podjetju Lastinski, bi rada rekla, da je bilo že povedano in ponovno poudarjam, da je minister te podatke posredoval KPK pravočasno, da pa je pozabil – to je sam povedal danes tukaj in jaz mu verjamem, da je tako bilo – da je pozabil nekatere podatke povedati na svojem ministrstvu; da pa je to storil takoj, ko je bil na to opozorjen. Tudi to je pomembno. Potem, točka 2 govori o zavajanju javnosti glede sklepanja novih poslov oziroma opravljanja storitev za družbo za avtoceste, to se pravi Dars preko podjetja Lastinski, po prevzemu funkcije ministra. Kot je že bilo večkrat povedano, minister je tudi v svojem zagovoru navedel, da se je odpovedal oziroma da se je njegovo podjetje Lastinski odpovedalo nadaljnjemu poslovanju z Darsom, in da ni sprejel nobenih novih poslov z Darsom. In seveda tudi glede teh navedb ministru, spoštovanemu gospodu Omerzelu, verjamem. Tretjič, gre za kršitev določb Zakona o javnih uslužbencih in podzakonskih aktih, izdanih na njegovi podlagi. Tukaj gre za to, da bi že spoštovani minister Černač moral izpeljati postopek za imenovanje novega direktorja Geodetske uprave Republike Slovenije. To ni bilo speljano, ampak je bil imenovan vršilec dolžnosti gospod Seliškar, ki je še danes na tem delovnem mestu. Ugotovili smo danes tudi v razpravi, da je verjetno dobro, da je tako, ker gospod Seliškar pozna zadeve na Gursu. V tem času, ko uvajamo nov Zakon o davku na nepremičnine, je zelo pomembno, da je on na tem delovnem mestu. Torej kršitve zakonodaje na tem področju tudi ni bilo. Točka 4 se nanaša na zavajanje javnosti v zvezi s stanjem v avtošolah. Slišali smo, minister ni bil seznanjen s stanjem v avtošolah, ki traja že od leta 2010. Pravilno ste slišali, 2010. In tudi v primopredajnem zapisniku oziroma na sami primopredaji ni bil na to opozorjen. Pač pa je za kršitev izvedel šele 8. novembra 2013 in je potem tudi ukrepal.

Lepo prosim, če mi dovolite, da zdaj jaz govorim, ker imam besedo. Če mislite, da nisem točno navedla podatkov, mi boste o tem lahko replicirali oziroma v razpravi to povedali. Hvala.

Točka 5. Ignoriranje sklepov Državnega zbora Republike Slovenije v zvezi s projektom TEŠ 6. Vemo, da se ta projekt vodi že od leta 2003. Idejna predstavitev samega projekta se je izvedla v času Ropove vlade. Podpis pogodbe o investiciji pa se je zgodil v času, ko je bil predsednik vlade Janez Janša in minister na tem ministrstvu gospod Vizjak, ki je bil tudi, tako je bilo povedano, predsednik nadzornega sveta Holdinga Slovenskih elektrarn. Holding pa je takrat vodil dr. Jože Zagožen. In vrednost projekta je takrat bila 602 milijona evrov. Slišali smo, da je ta vrednost bila taka, da ni izražala prave vrednosti niti za opremo. Torej, odgovornost za TEŠ 6 je nekje drugje, ne na ministru. Ampak treba je vedeti, da vodi projekt Termoelektrarna Šoštanj, odgovorna je torej uprava te termoelektrarne in nadzorni svet ter seveda Holding Slovenskih elektrarn, kjer je zopet uprava in nadzorni svet. Minister je predstavil ukrepe, ki jih namerava v naslednjem času ministrstvo peljati na tem področju. Mislim, da se tako minister kot tudi Vlada zavedata resnosti projekta in da bodo predvideni ukrepi tudi sprovedeni. V zvezi z registrskimi tablicami, to je točka 6 te interpelacije, ko gre za očitek, da gre za oškodovanje davkoplačevalcev, je bilo ugotovljeno, da je bil razpis objavljen že v času, ko je bil minister gospod Černač. Razpisna komisija na ministrstvu, minister je danes o tem posebej govoril, da je bila ta komisija popolnoma suverena, in je prejela 2 ponudnika. Izbrala je potem domače podjetje Kik d. d. kot tistega ponudnika, ki je izpolnjeval vse pogoje. Drugi ponudnik se je seveda potem pritožil in državna revizijska komisija je pregledala celoten postopek in ugotovila, da je bil postopek korekten in zato je izbiro potrdila. Glede same cene pa je treba reči, da je bila cena 18,60 evrov in da je to sprejemljiva in primerna cena. Minister je danes navedel primerjave nekaterih cen v sosednjih državah, se pravi v državah Evropske unije. Slišali smo, da je Kik ponudil 18,60, v Avstriji je ta cena 18 evrov, v Italiji 40 do 44 evrov, v Nemčiji 25 evrov, v Švic 40, Švedski 20 in tako naprej.

Sedaj sem navedla vse točke, pa bi za zaključek še tole rekla. Danes je bilo v Državnem zboru v zvezi s to interpelacijo govora tudi o nekaterih drugih zadevah, ki niso bile na dnevnem redu, pa mislim, da to ni prav. In da bi v bodoče kazalo, da se resnično vsi poslanci in poslanke držimo tega dnevnega reda in da ne govorimo o pokojninah, ki nimajo plačanih prispevkov in tako naprej, ker ne spada v ta dnevni red. To pustimo za takrat, ko bomo o tem razpravljali, ko bo to na dnevnem redu. Hvala lepa, da ste me poslušali.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Besedo dajem predlagatelju mag. Mateju Toninu.

Pred tem postopkovno Jože Tanko. Se opravičujem, gospod Tonin.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Gospa Kotnik Poropat je poskušala v zaključku debato usmeriti na vsebino interpelacije, da bi razpravljali o točkah dnevnega reda. In ker sedaj seja teče že 9 ur in da je minister v tem času porabil 13 minut časa za nek splošen odgovor, pričakujem od ministra predvsem to, da konkretno odgovori na postavljena – in zdajle že 10-krat, 15-krat ponovljena vprašanja.

Ali drži, da je prišel po merilnike slanosti, da je bil dogovorjen za ceno in da jih je vrnil delno take, delno drugačne? Samo da ali ne. Ali drži, da je sklenil pogodbo in dodatno za nazaj zaračunal storitve, ki niso bile opravljene? Ker je bil razpis kasneje storjen in v tistem času tudi njegova firma ni imela licence. Odgovor samo da ali ne. Lahko, minister? Govorimo o temah interpelacije. Potem sprašujemo, ali je izpolnil zaveze pri TEŠ, sklepu vlade, 15. 10. 15. oktobra bi morala vlada dobiti poročilo. Sprašujemo, je te zaveze iz tega sklepa izpolnil ali jih ni? Samo odgovor da ali ne. 30. novembra je bil po priporočilih Državnega zbora dolžan poročati o sklepih in realizaciji dogovorov, ki jih je na predlog koalicije, torej vlade in koalicije v Državnem zboru, sprejel Državni zbor. Sprašujem, ali je poročal do 30. novembra lanskega leta Državnemu zboru v zvezi s TEŠ, ali ni? Odgovor je lahko samo da ali ne. Nadalje sprašujemo in je bilo postavljeno vprašanje, ali ga je gospod Pojbič, ko je bil pri njemu s poročilom, seznanil o problemih v zvezi z avtošolami in ukrepi, ki jih je potrebno sprejeti, ali ga ni. Odgovor je lahko samo da ali ne.

To so stvari in še nekatere druge, ki so napisane v interpelaciji, ki so jih gospod Vizjak in drugi kolegi, ki so ob tem razpravljali, ponovili že nekajkrat. In pričakujemo od odgovornega ministra, da odgovori o teh vprašanjih. Mi ne sprašujemo o tem, kdo je podpisal prvo pogodbo pa drugo pogodbo pri TEŠ. Mi sprašujemo, ali so izpolnjene zaveze iz dogovora in sklepov Državnega zbora ter vlade, ali držijo navedbe iz interpelacije v zvezi z merilniki slanosti ter vremenskimi postajami in tako naprej in tako naprej. In samo to bi radi. Tema interpelacije so te trditve, ki smo jih zapisali. Minister bi moral na to odgovoriti. On pa tu sedi, se nasmeha, odgovorov pa ni. In bom ponovil naslednjič isto, čez 10 minut, če ne bo odgovorov.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Minister, želite besedo? Ne.

Besedo dajem predlagatelju mag. Mateju Toninu.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Spoštovani minister!

Zagotovo bi lahko današnjo sejo skrajšali na 2 načina; eno je, da enostavno podate odstopno

izjavo in se vseh teh problemov rešimo. Oziroma da na odgovore konkretno odgovorite. Mislim, da bi s tem lahko za več ur današnjo razpravo skrajšali, vse je v vaših rokah.

Rad bi se opravičil gospe Kotnik Poropat, če sem jo prizadel, definitivno to ni bil moj namen. Dejansko pa je sama ugotovila, da imava isti cilj, to pa je priti do resničnih in konkretnih podatkov. Danes se že ves čas trudimo in postavljamo ministru konkretna vprašanja, ne izmišljena, ne za lase privlečena; ampak vprašanja, ki izvirajo iz uradnih dokumentov, vprašanja, ki izvirajo iz pogodb. Vse, kar si želimo, je ministrov konkreten odgovor. In ko sem dejal to, kar je prizadelo gospo Kotnik Poropat, da si vladna koalicija zagotovo s tem, ko ministra še naprej podpira, kljub temu da minister ne da ustreznih pojasnil, nalaga pomemben in zelo težek kamen v njihov nahrbtnik. Ta kamen jih bo obremenjeval na njihovi poti, tako ali drugače; današnja razprava, ki traja in bo trajala več ur, bi lahko bila posvečena čisto neki drugi stvari, če se ministru vse te zgodbe ne bi pripetile in dogodile. In poglejte, absolutno, če ga boste pri končnem glasovanju podprli, boste zanj prevzeli tudi politično odgovornost. Kot sem že prej rekel, imate različne vrednote, različno lestvico, kaj je za vas pomembno. Nekateri politične figure se brani nekoliko bolj intenzivno, kljub temu da grešijo. Drugim se pa zelo hitro odpove. V tem parlamentu je kar nekaj takih primerov, gospa Poropat, celo iz vaše poslanske skupine izvira primer vzbude Simčiča, ko se mu je poslanska skupina v nekem trenutku odpovedala oziroma ga izključila, ker ni želela več prevzemati politične odgovornosti. In govorim točno to, da zdaj prenašate podobno zgodbo na nivo celotne koalicije. Če boste podprli gospoda Omerzela, boste za njega prevzeli tudi politično odgovornost. Jaz vendarle upam, da to ni takšna stvar, da bi vas smela prizadeti ali da bi bila zaradi tega užaljena. Govoril sem čisto preprosta dejstva, tudi primer Državljske liste. Poglejte, gospoda Omerzela zelo krčevito in izrazito branijo, precej drugače so se zadeve obrnile pri Trudi Pepelnik. Spet je zgolj govora o tem, kako se neki posamezni stranki zdi pomembno obraniti določeno politično figuro. Da ne bom govoril samo za DeSUS in Državljsko listo, lahko dam podoben primer tudi za Pozitivno Slovenijo. V primeru Stanka Stepišnika – so se mu izredno hitro odpovedali, med tem ko recimo ministra Jakiča branijo bolj izrazito in bolj krčevito, kar zgolj govori o tem, da so ocenili, da je za njih minister Jakič nepogrešljiv, med tem ko je minister Stepišnik pogrešljiv. To so preproste politične računice. V moji uvodni razpravi sem rekel, da bi bilo boljše in bolj fer za naše medsebojne odnose, če bi si to enostavno priznali in dejali, da je za vas minister Omerzel član, ki ga ne morete pogrešiti, da mora v tej vladni koaliciji ostati, če želite, da ta vladna koalicija obstaja še naprej. In bi vas mnogo lažje razumeli. Če pa iščete neke prisilne argumente

samo zaradi tega, da nam kontrirate, pa se zgolj pogloblja global med koalicijo in pozicijo, kar pa ni dobro za vse prihodnje odločitve. S poslovanjem Darsa je bilo danes predstavljenih ogromno stvari, tudi ogromno stvari je bilo dokumentirano. Preberite si magnetograme, preberite si dejstva in poglejte pogodbe. Ugotovili boste, da minister žal ni držal tistega, kar je obljubil, da bo. Celó več, zaradi vseh teh zapletov ima prav danes Dars težave. Podjetje, katerega lastnik je minister, je recimo Darsu dobavljalo posebne merilnike slanosti, danes je kar nekaj teh merilnikov v okvari. In ker je minister rekel, da z Darsom ne bom več posloval, drugega ustreznega podjetja pa v tem trenutku še ni usposobljenega, danes določeni merilci slanosti ne delujejo. Zaradi tega Darsovi delavci posipajo avtoceste na pamet. Vsaj tako so mi povedali strokovnjaki. In ker posipajo na pamet, se lahko zgodi, da tudi porabijo več kot 30 % snovi, ki jo potrebujejo za posipanje ceste. Jaz nočem tukaj dramtizirati pa ustvarjati teorij zarot, ampak tudi zaradi tovrstne odločitve, da minister za vsako ceno brani svoj položaj, se prav v današnjih dneh povzroča določena gospodarska škoda Darsu.

V zvezi s TEŠ. Mislim, da ne bom zelo zgrešil, če bom rekel, da ministra pri tej temi ni bilo veliko čutiti. Pri tej temi je bil mnogo bolj aktiven moj spoštovani kolega Srečko Meh. Njega smo lahko na to temo slišali mnogo več kot pa ministra; pa to niti ni naloga gospoda Meha, on pač to dela, ker v to verjame. Bi pa pričakovali, da bi se minister, ki je zadolžen za to področje, boril in naredil vse, da do teh eskalacij cen ne pride. Minister Omerzel sam zase pravi, da je priden, da je deloven, da je vztrajen, borben. Prav to borbenost in vztrajnost pogrešam pri projektu TEŠ 6. Ker ko smo ga na zadnji seji poslušali, je minister predvsem iskal argumente, zakaj se nečesa ne da, zakaj določenih cen ni možno zmanjšati. Od uspešnega ministra, od ministra z vizijo, za kar se gospod Omerzel ima, bi pričakoval, da bi vso svojo energijo posvetil temu, kako in na kakšen način ta projekt spraviti v obvladljive stroške. Jaz sem prepričan, da tukaj kakšnih pretiranih aktivnosti ni bilo. V zvezi z registrskimi tablicami je zadeva takšna: minister je bil oziroma je gospodarstvenik, najverjetneje se na posel zelo dobro spozna. Ker če je te postopke začel njegov predhodnik, bi v smislu dobrega gospodarja zagotovo lahko ta posel na nek način ustavil, razveljavil razpis, ali naredil kaj v smeri, da bi vendarle prišli do teh tablic čim ceneje. No, tega vendarle ni storil. Lahko pa upravičeno domnevamo, da je šlo pri teh tablicah za neke vrste dogovorjen razpis, ker cenejši ponudnik je odpadel samo zaradi tega, ker ni izpolnjeval nekega relativno nepomembnega administrativnega pogoja. In saj veste, ta razpis je bil morda zelo podoben tistemu, ko si je nek visoki funkcionar Državnega sveta zaželel novo vozilo, s katerim se prevaža, pa ni želel napisati natančne znamke, kateri avto si želi, ampak je napisal vse karakteristike tega

avtomobila, tako da na koncu koncev drug avtomobil, kot si ga je želel, niti ni mogel biti izbran. Kaj vam hočem povedati? Tudi pri tem razpisu, pri tablicah, če bi bil minister dober gospodar in če je videl, da je druga ponudba toliko nižja, bi enostavno ta razpis moral razveljaviti. Jaz mislim, da ni ministrova naloga, da on ocenjuje in raziskuje, kakšne so cene teh tablic po Evropi. Čim cenejše jih dobi Slovenija, tem boljše za državo. Meni je popolnoma vseeno, če v Avstriji ali v Italiji tablice plačujejo še enkrat dražje. Za mene je pomembno, po kakšni ceni jih plačujemo v Sloveniji. In minister je kot dober gospodar dolžen za to skrbeti, da Slovenija kot država čim ceneje dobi te tablice, ne pa da z nekimi številkami poskuša dokazovati, da je cena teh tablic v Sloveniji in izbran dobavitelj popolnoma ustrezen in primerljiv z ostalimi evropskimi državami.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo bi lahko dobil mag. Ivan Vogrin, vendar ga ne vidim v dvorani.

Zato ima besedo gospa Aleksandra Osterman.

ALEKSANDRA OSTERMAN (PS PS): Hvala za besedo, predsednik. Spoštovani vsi prisotni!

Danes govorimo o delu in odgovornosti ministra za infrastrukturo in prostor, gospoda Sama Omerzela. Pred nastopom ministrske funkcije pa je bil Samo Omerzel podjetnik in po mojih videnjih, po vsem kar smo že govorili danes, je bil zelo dober podjetnik in zelo dober gospodarstvenik, ki je skrbel za svoje podjetje, da je lahko izplačeval plačo tudi svojim zaposlenim. Vsako podjetje pridobiva posle na podlagi pogodb, pogodb o delu, pogodb o storitvi. In tudi gospod Samo Omerzel kot podjetnik je podpisoval pogodbe. Podpisoval jih je v letih 2008 in tudi v 2011, se pravi pred letom 2013. Leta 2013 je gospod Samo Omerzel postal minister in ko je nastopil funkcijo ministra, kakor je meni znano in tudi vam, ni podpisal več nobene pogodbe kot podjetnik. Odrekel se je pogodbi, če bi bil podjetnik, za 150 tisoč evrov. Spoštovani, 150 tisoč evrov se meni zdi zelo veliko in sama kot bivša podjetnica bi razmislila, ali ostati minister, ali biti poslanka, ali biti nazaj podjetnica. Minister Samo Omerzel se je odločil, da nadaljuje kot minister. In to dober minister, minister ne samo za svoje dobro, ampak za dobro državljanov in državljanek. Naj povem, da minister Omerzel opravlja svoje delo dobro. Zavzel se je tudi za kočevsko infrastrukturo in na pobudo vlade Alenke Bratušek in tudi na njegovo pobudo ima kočevska železnica zagotovljenih 8 milijonov v proračunu za leto 2015. Naj povem, da se je zavzel tudi za rešitev prometne obremenitve kočevske ceste, Kočevje–Ljubljana, z reverzibilnimi pasovi, kar me zelo veseli. Žalosti pa me, da prejšnja vlada ni storila ničesar za Kočevsko. Zavzemala se je za dograditev železnice do Ribnice, ne pa tudi do Kočevskega.

Zaradi vsega tega ne bom podprla interpelacije. Hvala.

PRESEDNİK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Naslednji ima besedo gospod Mirko Brulc, pripravi se gospod Jožef Horvat. Izvolite, gospod Brulc.

MIRKO BRULC (PS SD): Spoštovani! Interpelacija ministra je pravica opozicije, enako je pravica opozicije tudi zahteva o sklicu izredne seje Državnega zbora in tako dalje. Vendar največkrat teh 8 ali 15 ur, kolikor trajajo te razprave, izkazuje le veliko govoričenja, danes tudi žalitev, enih in drugih, kar je seveda neproduktivno. Na lagerju že čakata 2 izredni seji in mislim, da se nekateri iz SDS – ki jih danes cel dan ni tukaj, že premetavajo udbovske arhive in še kaj – pripravijo na naslednjo rundo. Samo za to, da stvar ne bi tekla, da vlada ne bi opravljala svojega dela, za kar je določena.

Začetek interpelacije ministra je bila delno že opravljena, ko smo razpravljali o TEŠ. Takrat sem rekel, da se je interpelacija že začela. Danes je le nadaljevanje te farse in jo je treba pač preživeti. Ne vem, kako je lahko minister kriv za okostnjake, ki padajo iz omare. Naj omenim TEŠ, naj omenim avtošole, vzdrževanje mostov in tako dalje. Če je on v tem odboju lahko naredil kaj več, kot je, in ne verjamem, da je to možno. Pravite, da ni sprožil ustreznih postopkov. Kolikor jaz vem, hodijo preiskovalci po firmah, nosijo vagone dokumentov, zaslišujejo tiste, ki so opravljali neke naloge v nekem času, in da se odpirajo tudi investicijske mape. Vse to je učinek, ki ga ta vlada pravzaprav lahko pripiše sebi, kajti prej se to nekako ni dalo, pa se ni hotelo. Prav zato so boleče nekatere razprave tukaj in kričanje, kajti pozornost je treba usmeriti na drugo stran in napad je vedno najboljša obramba, pravijo.

Minister dobro opravlja svoje delo. Če bo imel mir, bo storil še marsikaj in prepričan sem, da se bo megla razkadila, kot je rekel en od kolegov, da je zdaj vse v megli. Moja želja je, da bi teh 15 ur opravili za razgovor o investicijah v infrastrukturo, v energetiko, kako pridobiti sredstva za vse te investicije in koga osebno zadolžiti, da bodo stvari tekle hitreje, kot tečejo.

Od tega, kar je kriva vlada Janeza Janše in kaj vlada Boruta Pahorja, s temi razpravami ne dosežemo nič in nimamo popolnoma nobene koristi. Je izguba časa in mislim, da to tudi kaže situacija, koliko je danes tukaj prisotnih, da pravzaprav ni interesa, da bi poslušali v nedogled ene in iste lajne. Povedali ste, v 3, 4 urah je bil tisti srž razprave, sedaj pa se samo ponavljamo in imamo še 6 ur. Verjamem, da boste vztrajali, ker pa ni glasovanja, verjetno bo po deveti, deseti uri še manj poslank in poslancev.

Jaz interpelacije ne bom podprl, ker mislim, da ni potrebna in da bo minister ob

podpori pozicije lahko naredil še marsikaj v mandatu, ki je pred nami. Hvala lepa.

PRESEDNİK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo ima predlagatelj mag. Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Jaz se zahvaljujem gospodu Brulcu, ker je opozoril na nekaj, kar tudi mi skozi interpelacijo ponavljamo. On je povedal, da se pogovarjamo o zadevah, lahko bi se pogovarjali o novih investicijah, tudi v energetiki. Res je in zato, spoštovani, mi vztrajamo na tem, da se investicija v blok 6 Termoelektrarne Šoštanj omeji na to, kar je bilo že izglasovano v tem parlamentu – na 1,3 milijarde evrov in ne za 130 milijonov več. Kajti teh 130 milijonov evrov je lahko denar Holdinga Slovenske elektrarne za druge investicije, za druge nujne investicije v energetska infrastrukturo v tej državi, tudi za začetek gradnje srednje savske verige hidroelektrarn, tudi za bolj hitro dokončanje gradnje spodnje savske verige, pa mislim, da je še kar nekaj drugih energetskih projektov, zato se z njim strinjam. Ampak to je del interpelacije, mi gospodu Omerzelu nič ne očitamo glede vodenja tega projekta v preteklosti, glede odgovornosti vseh, ki so bili povezani s tem projektom, še posebej v Termoelektrarni Šoštanj in Holdingu Slovenske elektrarne. Mi mu zgolj očitamo, da je na podlagi nepreverjenih in nesprejetih dokumentov začel javno razlagati, da bo ta investicija za približno 130 milijonov evrov dražja in tega denarja ne bodo zagotovili drugi kot tisti, ki financirajo slovensko energetiko. In ta slovenska energetika namesto, da bo ta denar namenila za druge projekte, ga bo namenila za ta projekt, ki je tako ali tako že dejstvo. To je problem, nič drugega.

Gospod Brulc, omenili ste, kaj ima smisel o tem razpravljati, vi ste se že tako odločili, kakor ste se odločili, in konec in pika. Poglejte, jaz enostavno na to ne morem pristati. Če minister in kandidat za ministra, kot je bil Omerzel aprila lani, v tem parlamentu nedvoumno govori neresnice, jaz sem rekel, da laže poslankam in poslancem, je to zame problem in jaz ne morem mimo tega. Minister je javno 2. aprila povedal, da ne bo več sklepal novih pogodb z Darsom, pri čemer je zamolčal, jasno je povedal, da je razkril vse posle z Darsom, pa se to ni zgodilo, ker ni razkril tega, da opravlja delo z Darsom še na področju merilnikov slanosti. Minister je potem v celem lanskem letu intenzivno – pardon, njegova firma, katere 100 odstotni lastnik, je intenzivno delala na tem, da bi pridobila te posle še naprej. Mediji, konkretno Kanal A je razkril to stvar. Potem je sledilo zgražanje javnosti in to je povzročilo, da do tega posla ni prišlo. Če mediji tega ne bi razkrili pred podpisom pogodbe, vendar že po pogajanjih, ko je bila ponudba dana, ko so se pogajali o ceni in izpogajali o ceni, šele potem so mediji to razkrili. Šele potem je minister odstopil od teh poslov in je rekel, da se jim je

odpovedal. Jaz imam resen problem z zaupanjem v takega ministra. Kako naj mu verjamem na dano besedo v prihodnje. Jaz mu težko verjamem, če me je že nekajkrat nasankal, če vam je to lepše, če ne uporabljamo besede nalagal. Potem se zgodi še tista seja prejšnji torek, ko evidentno minister pove, nedvoumno, da nam ne more nekega poročila dati, ker za to nima zelene luči pravobranilstva. Izkaže se, da je to čista laž, da ima vse možnosti, da bi parlament sprejel ta sklep in da bi dobili to poročilo pravobranilstva. In ko temu dodamo, gospa Osterman, še posle ministra Omerzela iz preteklosti, ko vidimo, na kakšen način je to podjetje pridobivalo posle – objavili smo, imamo tu, kot sem vam povedal in pokazal, dokument glede tega, kako je pridobil posel za izdelavo študije o upravičenosti uporabe ploščatih kablov pri izvedbi električnih inštalacij v predorih in drugih objektih s specifičnimi zahtevami. Na podlagi nekega zaprtega postopka, mislim zaprtega, skratka nejavnega razpisa je dobil ta posel za 30 tisoč evrov. Rezultat tega posla je za Dars povsem neuporaben. Gospod Žagar, Anton Žagar, ki je bil potem predlagan za direktorja, imenovan za direktorja Direktorata za infrastrukturo na njegovem ministrstvu, sedaj skrbi za velike projekte na Slovenskih železnicah, to se pravi gospod Žagar omogoči temu podjetju tako fin posel. Danes se verjetno številni podjetniki, ki nas spremljajo, sprašujejo, kje pa je še zame tak fini posel, da naredim eno študijo uporabe nekih kablov, ali nekih skodelic, ali nekih luči, ali ne vem česar za državno firmo, dobim 34 tisoč evrov in to je to. In potem še več. Ko govorimo o prvem poslu podjetja Lastinski z Darsom, ugotovimo, da je pogodba podpisana novembra 2008, račun izstavljen decembra 2008 za 7 mesecev za nazaj. To se pravi, račun tudi za obdobje, ko sploh še ni imelo podjetje certifikata. Piše, da ste ga pridobili avgusta lani oziroma avgusta 2008. In obračunan mesečni pavšal 4 tisoč 750 evrov, ki ga do takrat ni bilo. Tega pavšala ni bilo. To je neka inovacija tega podjetja. Tako, spoštovani, je lahko služiti denar in biti uspešen podjetnik, če imaš enega prijatelja Žagarja na Darsu, ki ti predlaga v podpis vse živo in strokovno bdi nad tem področjem, študije, pavšale in tako naprej.

Spoštovani, mi ministru Omerzelu poleg tega očitamo še druge stvari, tako v interpelaciji kot danes, ki so bolj ali manj skrb zbujajoče in bodo pričale tudi o naših težavah. Resno vas sprašujem, govorimo sedaj tudi o integriteti, kako lahko s takšnim nahrbtnikom en minister še naprej učinkovito izvaja svoje delo v okviru zahtevnega resorja, ki ga pokriva. Tu ste se pravzaprav poenotili, koalicija v krizi, v težavah. Saj imate vsak enega praktično na odstrelu. Vi, Pozitivna Slovenija, imate gospoda Jakiča s kar lepim nahrbtnikom glede Stožič in podpisa nekih fiktivnih pogodb, očitka podpisa fiktivnih pogodb. SD ima gospoda Pikala z Lukšičem vred, glede zelo zanimivih študij in razno raznih zadev glede učnih programov in

vsebin. In potem ste se koalicija v težavah in v stiski nazadnje odločili, da vse skupaj pometete pod preprogo in gremo dalje, samo da vladamo. Bravo. To je način vašega funkcioniranja. Če vi mislite, da vam opozicija s tem nagaja, ker vas na to opozarja, se motite. Mi vas na to moramo opozarjati. To je naša ustavna vloga in dolžnost in vas bomo tudi v prihodnje.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Preden dam besedo naprej, bi samo opozoril, da ne uporabljamo ali pa ne obremenjujemo ljudi, ki danes niso v dvorani. Gospod Žagar, ki je bil omenjen, ne more odgovoriti na vaše trditve. Prosim vas, da poskušate svoje razprave resnično usmeriti v tiste, ki so v dvorani in ki lahko vodijo dialog. Žal gospod Žagar ne more odgovarjati na ta vprašanja.

Postopkovno, gospod Tanko. Samo trenutek, gospa Osterman, ali ste želeli postopkovno? V redu.

Potem ima sedaj besedo gospod Tanko, postopkovno.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Spoštovani predsednik, prej ste bili v dvorani, ko sem dal postopkovni predlog. O vlogi gospoda Žagarja med Darsom in njegovim podjetjem Lastinski da lahko odgovor minister, zato je tukaj. Lahko poda konkreten odgovor, ali je bil gospod Žagar oficir za zvezo med Darsom in njegovim podjetjem. Ministra smo vprašali tudi več drugih zadev, tudi dokument, ki ga kaže gospod Vizjak, govori o tem, da stvari niso potekale regularno, v skladu s pravili in zakonodajo, v skladu z Zakonom o javnih naročilih, ker so bili nekateri dokumenti izdani retroaktivno – za obdobje, ki ga ne pokriva javno naročilo. Javno naročilo pokriva obdobje od razpisa, od izbire pa naprej: ne za nazaj 7 mesecev. Ampak minister na te stvari ne odgovarja, niti ne pove, ali so dokumenti točni ali niso, niti ne pove, ali trditve, ki smo jih zapisali v interpelacijo v teh točkah, držijo ali ne. Niti ne pove, ali je res ta vloga gospoda Antona Žagarja taka, kot piše tudi v naši interpelaciji, ali ni, in tudi kar zdaj ponavljajo poslanci. To je, minister, primarno vaša naloga danes, ne sedenje, ampak odgovori na vprašanja, ki jih postavljamo poslanci iz opozicijskih klopi. Tega ni. In vsako razpravo bolj smo prepričani, da so ti dokumenti avtentični, da trditve, zapisane v interpelaciji, držijo, in da tisto, kar se bo zgodilo, ko bomo glasovali o vaši odstavitvi, ne bo odziv na avtentičnost dokumentov, ampak se bo z večinskim glasovanjem doseglo, da bodo pokrili vašo odgovornost in neskladja ravnanja z zakoni. To je ključen problem tega trenutka. In še enkrat opozarjam in prosim, minister, odgovorite na vprašanja, ki so bila postavljena. Na vsa vprašanja lahko odgovorite, lahko samo z da ali ne. Samo z da. Zelo na kratko. Ste izdali račun za sedem mesecev nazaj od podpisa pogodbe ali ne. Ali ste izdali račun v tistem, kar je pokrilo javno naročilo oziroma javni razpis?

Da ali ne. Ni bilo odgovorjeno. Držijo podatki, ki jih ima gospod Vizjak in vam jih je pokazal, ali ne držijo? Da ali ne. Preprosto. Ste izpolnili zaveze do vlade, sklepov vlade? Da ali ne. Do priporočil Državnega zbora? Da ali ne. Že zadnjič sem vas to vprašal, niste odgovorili. Sedaj ponavljamo, tudi ne odgovorite. Torej ni drugega, kot da vse to drži. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Ampak vseeno moram še enkrat opozoriti, da minister ne more odgovarjati na to, kako je ravnal in kaj je razmišljal gospod Žagar. Verjetno, da lahko Dars, v katerem je zaposlen, se ga potem povpraša. Vendar zagotovo pa ne more minister odgovoriti na to, kako je ravnal gospod Žagar in kaj je razmišljal takrat.

Repliko ima gospa Aleksandra Osterman. Ste bili napačno razumljeni?

ALEKSANDRA OSTERMAN (PS PS): Hvala za besedo, predsednik.

Gospod Vizjak me je, mislim da, napačno razumel. V svoji razpravi sem se zgolj omejila in želela poudariti delo ter odgovornost gospoda Sama Omerzela kot ministra, ne kot podjetnika. Povedala tudi sem, da je kot minister nastopil svoje delo leta 2013, prej pa je deloval kot podjetnik. In še to bi rada povedala, da mislim, da tukaj nismo pristojni, da ocenjujemo njegovo delo kot podjetnika, ampak da se omejimo zgolj na delo in odgovornost gospoda Sama Omerzela kot ministra. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Kot predlagatelj, izvolite, imate besedo, gospod Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Hvala lepa.

Jaz vidim, da sem gospo Osterman čisto dobro razumel. Še enkrat ponavljam, saj to je naš ključen očitke iz interpelacije, da minister ne razume, da je lahko javni funkcionar oziroma minister in da ne more biti hkrati podjetnik in poslovati s podjetji, ki sodijo celo pod njegov resor, kot je Dars. In on se je v času, ko je bil minister, spoštovana gospa Osterman, on, njegovo podjetje, podjetje, katerega 100 % lastnik je on, potegovalo za nove posle na Darsu oziroma za nove pogodbe na Darsu. Se je potegovalo. To smo dokumentirali. Verjetno ne rabite, da vam jaz še četrtič kažem te papirje. Imam pogodbe, naročilnice, vse živo. Skratka, podjetje Lastinski, katerega 100 % lastnik je gospod Omerzel, se je v letu 2013, v jeseni leta 2013 potegovalo za 2 posla z Darsom, s podjetjem, ki sodi pod kompetenco Ministrstva za infrastrukturo; verjetno ne pod Ministrstvo za kulturo ali, ne vem, šolstvo. Se strinjam. In prav to očitamo. Minister je funkcionar, ki se ne more hkrati, in tudi njegovo podjetje, ukvarjati z biznisom za to državo, katere minister je. Enostavno povedano, to je treba ločiti in tega verjetno vi, ne on, ne hočejo.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala lepa.

Sedaj pa ima besedo gospod Jožef Horvat. Pripravi naj se gospod Branko Kurnjek.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, predsednik.

Čeprav ni kolega Mirka Brulca v dvorani, bi rad najprej povedal, da se z njim zelo strinjam. Seveda bom drugače glasoval kot on. Bi pa tudi jaz rajši videl, da imamo na delovnih telesih Državnega zbora, na plenarnih zasedanjih razprave o tistih dokumentih, zakonskih rešitvah, ki bi Slovenijo potegnile iz blata. Slovenija se potaplja. V Bruslju je denar, ki je na razpolago, so nepovratna sredstva, mi pa nismo pripravljeni. In tudi jaz bi želel, da bi mi na odborih razpravljali o partnerskem sporazumu, o pametni specializaciji, o drugih programskih dokumentih, o zavezništvu za mlade, o zavezništvu za vajiništvo in tako naprej. Če pričakujete, kolegice in kolegi iz opozicije, spoštovana vlada, da vam to pripravi Poslanska skupina Nove Slovenije, potem to povejte. Bomo. In najbrž bi bil boljši dokument, kot ga je vlada poslala v Bruselj, vsaj kar zadeva partnerskega sporazuma in pametne specializacije. In tu naredim piko.

Ker ne bi želel, da bi se s spoštovanim gospodom Samom Omerzelom nekoč, ko morda ne bova več v politiki, grdo gledala ali pa se ne pogledala v oči, če se srečava na pločniku, ali si morda ne privoščila kave ob obujanju spominov, se mu želim opravičiti, ker je napačno razumel, jaz pa najbrž tudi prehitro v stališču poslanske skupine naredil paralelo med nehigienskimi posli, kar mu očitamo, in umazanimi posli. Se opravičujem, minister Samo Omerzel. Res pa je, razumem sam zelo dobro, da so umazani posli zgolj podmnožica nehigienskih poslov. Seveda pričakujem tudi z vaše strani, da mi verjamete, ne rabite se mi opravičevati, ker sem že prej povedal, da boste za mene ostal vedno dostojanstven človek, saj ste minister. In minister ne more biti kdor si ga bodi, najbrž tudi poslanec ne. Kajne, minister? In bi pričakoval, da boste verjeli, da nisem zlorabljal nesrečnega brezdomca iz Prekmurja, ki mu je bila, izbiram besede, mu je bila porušena hiša oziroma dom. Jaz ne vem, kdo ima tukaj poleg, če nimate vi, če nima policija – policija gotovo ne, ker nekdo je dal nalogo in nekdo je naredil scenarij, kako se bo to delalo. In jaz sem v stališču poslanske skupine povedal, tako se z državljanji te države ne dela. Premalo nas je in preveč smo dragoceni, vsi, vseh 2 milijona. In vi ste minister vseh in jaz sem poslanec vseh.

Kolegu Rihardu Branislju, kar kolega mi recite, če tisti Horvat ne bo šlo, je sicer drugi najpogostejši priimek v Sloveniji, ampak verjetno se boste v drugi polovici tega mandata navadili. Nisem za te zadeve občutljiv, nisem pa tudi jaz interpeliran, ampak vam bom odgovoril na vprašanje, ki ste ga postavili meni. Niti 2 minut nisem potreboval 4. decembra, morda kakšen teden kasneje, ko so bili objavljeni uradni

rezultati predčasnih volitev leta 2011, da sem se odločil, da zaprem svoj s. p. To vas je mučilo kot pravnika. Pa ne samo vi, vsak od nas prinese v to hišo nekaj profesionalne deformacije, ki je najbrž pozitivna. In tudi drugi scenariji so bili možni, sedaj razmišljam o tem. Lahko bi si izposodil denar, ki ga takrat nisem imel, naredil d. o. o. in če bi imel lastnosti pohlepneža, bi d. o. o. funkcioniral še danes. In najbrž, še posebej ko smo bili v vladi, bi to podjetje dobro funkcioniralo, a ne, gospod Rihard Braniselj. Niti 2 minut nisem potreboval, ko sem se odločil, da zaprem podjetje, pa sem najbrž tudi moral kakšne pogodbe razveljaviti, ki so bile sklenjene pred volitvami, a ne, gospod Braniselj. Tu pa stoji srž problema oziroma srž današnje vsebine. Lahko da so vsa dejanja interpeliranega ministra po črki zakona, vprašanje je pa, če so etična. In kako smo že velikokrat rekli? Človek stoji in pade na etiki, podjetnik stoji in pade na etiki, politik toliko prej stoji in pade na etiki. To so postulati vašega predsednika, dr. Gregorja Viranta. Bojim se, drage kolegice in kolegi, da bodo ti vrhovni postulati dr. Gregorja Viranta, ministra slovenske vlade, jutri padli.

Jaz bi imel za ministra zelo konkretno vprašanje. Ko mi citiramo zakone pa člene, veste, 98 % državljanov, ki nas gleda, najbrž teh zadev ne razume. Gotovo pa bodo razumeli, če nam bo spoštovani minister blagovolil odgovoriti, kaj pomeni vzdrževanje po pogodbi, vzdrževanje podnebnih postaj, če sem se pravilno izrazil. Ne vem natančno, kakšen je predmet pogodbe, zahvaljujem se mag. Andreju Vizjaku, ki je filigransko natančno zadeve opisal, in jaz jim seveda zaupam in verjamem. Zanimivo bi bilo, minister, da slovenskim davkoplačevalcem poveste, kaj pomeni ta pogodba, kaj pomeni to vzdrževanje, koliko je tu ur, koliko je postaj, koliko je rezervnih delov, kakšne so zaloge itn. Na žalost, saj je to vaša privatna firma, to podjetje, o katerem govorimo; ampak vi ste javna oseba tako kot jaz, 24 ur na dan, 7 dni na teden sva javna. Posledično je tudi to vaše podjetje, v vaši 100-procentni lastni, na nek način mora biti tudi dano slovenski javnosti na mizo. En del tega ste že naredili, ampak mene zanima, koliko stane, ko nek tehnik, kdorkoli, pride – najbrž to v pogodbi piše – pride in pogleda to vremensko postajo, koliko časa se tam zamudi. Jaz namreč imam neke podatke, a je boljše, da vi poveste, kako to zgleda. Gotovo pa, minister, vi zelo dobro razumete, saj ste inteligenten človek, kako deluje sistem, ko se združita demos in kratein, ko nastane demokracija. Po tem vas sicer sprašuje poslanec Horvat, ampak vi ne odgovarjate samo Horvatu – vi odgovarjate vsem, ki so mene in moje kolege postavili v to hišo. Niti ne samo vsem volivcem, 2 milijona in 50 tisoč, vsem vi odgovarjate na moje vprašanje. Jaz verjamem, da vi to razumete, s tem ima, na žalost, zdaj bom malo zlorabil, nekaj težav predsednica Vlade, ko vedno potem s spraševalcem obračuna. Ampak tukaj naredim piko glede tega.

Morda še glede nesrečnega prekmurskega brezdomca, od 5. novembra 2013 brezdomca. Če ga jaz ne bi opazil na galeriji, ga jaz sploh ne bi omenjal. Jaz vam bom prinesel, lahko tudi na računalniku pokažem, kdaj je nastal dokument, ki se mu reče stališče Nove Slovenije – Krščanskih demokratov, za današnjo sejo. Jaz sem to dodal, ko sem gospoda Kuzmiča videl na galeriji.

Vam bom res zelo hvaležen, minister, za vaše odgovore na vprašanja, ki sem vam jih postavil. Gre za to, da slovenska javnost, jaz mislim, da ne samo opozicija, tudi koalicijski kolegice in kolegi, zahtevamo, da je delo ministra, delo vlade po določilih zakona, Ustave, tako kot minister priseže, in tudi po načelih visokih moralnih, etičnih vrednot. In kar sami si postavite odgovor ali pa dajte odgovor na vprašanje, kakšna razlika je med vami in nekdanjo švedsko ministrico, ki je na nekem letališču v duty freeju, zavestno ali pomotoma, z ministrsko kartico kupila za svojo hčerkico čokoladico. Ko je to ugotovil kabinet, je v naslednjem trenutku ta ministrica švedske vlade podpisala odstopno izjavo. Tega si nisem izmislil in to lahko najdete na Googlu, kjerkoli, kakšen veleposlanik to lahko pove. In ta ministrica je meni všeč, čeprav je osebno ne poznam. Še vedno gojim upanje in moja iskrena želja je, da boste naprej uspešen podjetnik in da vas te zadeve v zvezi z neravno čistimi posli z Darsom ne bodo v prihodnosti bremenile v poslovnem življenju, ker je najbrž še kar veliko let, ki jih morate oddelati do penzije.

Zaključujem s tem, da bom glasoval za to, da minister odide in da pride na to mesto nekdo drug. Ugotavljamo, da je ekspertiza, ki je veljala za prejšnjega ministra za gospodarstvo, mag. Stepišnika, z današnjo razpravo in jutrišnjim glasovanjem ovržena, ker očitno ne veljajo več tisti kriteriji. Jaz ne želim, da bi prišlo do vladne krize, vemo pa, da je ta dejansko zelo blizu, ker če bi odšel zdaj minister Samo Omerzel, pa še kakšen, ki bi moral oditi, smo pravzaprav naenkrat že brez tretjine Vlade – in to je problem za državo. Kot opozicijski poslanec, kot državljan in kot davkoplačevalec pa želim, da vlada, ki ima pred seboj veliko košaro denarja, da ravna odgovorno. In ne samo to, da za nekaj časa, za čas vladanja, kupuje socialni mir z zadolževanjem, novim in novim zadolževanjem, ki bo v letošnjem letu 2014 najbrž doseglo spet novih 7 milijard. Upam vsaj, da ne več. Tu se sprašujem, kakšno skrb ima ta Vlada za mlade rodove. Kakšno skrb ima ta Vlada za mlade rodove? Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem ministru. Gospod Samo Omerzel, izvolite.

SAMO OMERZEL: Spoštovani predsednik, hvala za besedo.

Spoštovani gospod Horvat, zelo sem vesel, da sem slišal to, kar sem slišal od vas, ne glede na

rezultat glasovanja. Najbolj sem vesel, da sva najin nesporazum v komunikaciji zgladila na vsebinski ravni. Jaz sem vesel, da tisto mnenje, ki sem ga imel prej o vas kot o uglednem gospodu, da bom to mnenje imel še naprej in da bova, seveda ne glede na današnje glasovanje, z veseljem, ko se bova srečala, pogledala drug drugemu v oči, se pozdravila; tudi takrat, ko jaz več ne bom minister in ko vi več ne boste spoštovani poslanec. Predvsem zaradi tega, ker so bile uporabljene težke besede, ampak mislim, da sva se vsebinsko razumela, da ni bilo tako mišljeno.

Tudi jaz se vam opravičujem, če je bila slučajno iz moje strani izrečena pretežka beseda; ampak tisto, kar je ključno, vsebinsko sva zadevo razčistila. Vemo, da ne en ne drug ni želel biti žaljiv. To je tisto, kar je pomembno, ne samo pri najini komunikaciji, tudi danes pri moji razlagi in pojasnjevanju vsebine, zakaj mislim, da je ta interpelacija neutemeljena. Glede vašega vprašanja glede cestno vremenskih postaj, gospod Horvat – kadar je vprašanje korektno zastavljeno, s korektnim in poštenim namenom, mi je res v veselje, da lahko odgovorim. Kar se tiče cestno vremenskih postaj moram reči, da je to sistem, ki je zelo pomemben za delovanje avtocestnega križa. Na eni strani imamo centralni sistem, kjer upravljavci preko programske opreme nadzirajo vse, kar se lokalno dogaja na avtocesti in na samem lokalnem sistemu. Imamo kup izredno pomembne senzorike v primeru Boschungove centrale, cestno vremenske postaje, je tudi kar nekaj patentiranih tehnologij, ki jih z izredno pozitivnimi, dobrimi algoritmi za predikcijo vsega, kar se bo dogajalo, Boschung tudi uporablja. In kar se tiče uporabe sistema, ni nobenega dvoma. Celotna Evropa, Švica, Nemčija, še posebej skandinavske dežele, praktično vse ceste funkcionirajo na Boschungovi opremi. Ko ste govorili o ceni in strukturi samih storitev, jaz vam bom prinesel celotno specifikacijo, ki je res obsežna, in sem vam pripravljen podrobno pojasniti vse cenike tako za rezervne dele kot za storitve, ki smo jih opravljali. Namenoma govorim v pretekliku in vam bom tudi z veseljem pojasnil vse razlike v ceni, ki smo jih ustvarjali, tako da boste videli, na kako korektnem nivoju je bila ta storitev tudi opravljena. Na eni strani kot kvaliteto storitev in na drugi strani tudi cena, ki smo jo za to nudili.

Pa se bom navezal še na – ne vem, kako bi to imenoval – nastop gospoda Tanka in nastop gospoda Vizjaka. Gospod Tanko si predstavlja moje odgovore, da dokler ne bodo na vprašanja dobili takšnega odgovora, kot si ga želijo, mi ga bodo zastavljali. Tako se je včasih obnašala inkvizicija. Zraven omenjajo še – kako je bilo že rečeno – oficirje za komunikacijo in omenjajo gospode, ki jih danes ni tu. Moram reči, da je nekorektno, da omenjate gospoda Žagarja, ki se danes ne more braniti. Predsednik Državnega zbora je tudi jasno povedal, kako je. Jaz ne morem vedeti, kaj je on razmišljal in kaj

je on počel. Edino kar lahko rečem, da je bil najin odnos strogo profesionalen in strogo izven tega, vse drugo bi bile odvečne besede. Gospod Tanko, omenjali ste gospoda Pojbiča, ki je bil direktor Agencije za varnost v prometu. Jaz gospoda Pojbiča nisem zamenjal, gospodu Pojbiču se je iztekel mandat. Prosim, da ste tu korektni, ko navajate neresnice in dezinformacije. Gospodu Pojbiču se je iztekel mandat, naredili smo redni razpis, komisija se je odločila in izbrala najboljšega kandidata. Ko govorite o tem, da je gospod Pojbič meni dal informacijo o stanju v avtošolah, in želite od mene odgovor da – ne. Gospod Tanko, kako lahko vi od mene zahtevate odgovor da – ne? Jaz si tega ne predstavljam in se mi zdi nekorektno. Na drugi strani bom pa odgovoril, kar se tiče gospoda Pojbiča. Moje vprašanje bi bilo, zakaj gospod Pojbič, če je res vse to vedel in če je o tem informiral ministra, zakaj tega ni navedel v primopredajnem zapisniku? Ali se mu ni zdelo dovolj pomembno, da bi bilo to v primopredajnem zapisniku, ko je predajal svoje posle naslednjemu direktorju? Tam bi moralo pisati, kaj je bilo narobe v teh avtošolah, tam bi moral svojega naslednika opozoriti, kaj je potrebno narediti naprej. In še enkrat. Gospod Pojbič je res enkrat bil pri meni na ministrstvu. Ko je bil gospod Pojbič takrat pri meni na ministrstvu, edino kar sva se pogovarjala, so bile njegove želje in lobiranje, da bi zopet postal direktor na Agenciji. Jaz sem mu jasno povedal, da absolutno nimam nič proti, da kandidira, pogoji bodo transparentni in komisija bo izbrala tistega, ki bo najboljši kandidat. Če bo on najboljši kandidat, nimam nobenega problema, da je on tudi tam.

Se bom dotaknil še enega detajla, čeprav kar se tiče poslovanja mojega podjetja, sem bil jasen. Opozicija vedno znova in znova, petkrat, ne, štirikrat, so ista vprašanja ponovili in ves čas govorijo o tem, da se moram jaz odločiti, ali bom minister ali bom podjetnik. Jaz sem danes pri uvodni predstavitvi jasno povedal, moje podjetje se je odpovedalo delu z Darsom. In povedal sem, da nikoli več ne bo delalo. Vas prosim, da ne govorite o tem, da se ne morem odločiti in da sem paralelno minister in podjetnik. Ker ste nekorektni, na vse, kar je bilo danes slišano, sem jasno povedal in še enkrat poudarjam. Moje podjetje ne bo poslovalo z Darsom, ne bo poslovalo s podjetji v državni lasti. Konkretno pri pogodbi z leta 2008. Gospodje, jaz vas res ne razumem, da največ očitkov vlečete iz obdobja iz leta 2008, ko je bila moja legitimna pravica, da se borim za posel, ker sem bil direktor podjetja. Kako tega ne morete razumeti. Ko navajate, da nismo imeli certifikata za Boschung – tisti gospodje, ki vam dostavljajo dokumentacijo, naj vam dostavijo kompletno dokumentacijo. Mi smo imeli licenco za Boschung od maja 2008, gospodje. In ne govorite, da je nismo imeli, če to ne drži. In ko govorimo o tej konkretni pogodbi, kjer mi očitate, da smo ne vem kaj fiktivno ustvarjali, lepo vas

prosim. V uvodnem delu sem jasno pojasnil vprašanje, gospod Vizjak, ko ste ga prvič postavili. Mi za to delo imamo naročilo naročnika, imamo vse podpisane primopredajne zapisnike, da je bila storitev opravljena, in imamo vse delovne naloge. Dars je bil tisti, ki se je odločil, da se pogodba uporablja od maja 2008. Mi smo storitev opravili in to je elementarna pravica, da če si storitev opravil, izstaviš tudi račun. Tisti, ki so se kdaj ukvarjali z podjetništvom, vejo, da to je osnova in potem vsa dokumentacija naprej. Storitev je bila opravljena in prosim vas, da ne manipulirate in da ne dajete našega dela v nič.

Na drugi strani, še enkrat vas bom prosil, to sem že enkrat danes rekel, pa vas še enkrat prosim. Takrat, ko se je ta pogodba podpisala, sta bila 2 podpisnika. Predsednik uprave je bil gospod Nemeč in član uprave je bil gospod Rigler, onadva sta to pogodbo podpisala, postopek javnega naročila je peljala nabava v Darsu. Če smatrate, da karkoli s to pogodbo ni v redu, da je bilo karkoli narobe, jaz vas danes javno pozivam in prosim, da obvestite uradne organe, naj to raziščejo. Jaz imam popolnoma čisto vest, če mislite, da je kaj narobe, vas še enkrat prosim, dajte pristojnim organom tisto, kar jim je treba dati. Gospod Vizjak je danes štirikrat zelo zaničljivo omenil študijo za ploščate kable. Jaz se ne bom v podrobnosti vsebine spuščal, vendar moram izraziti globoko razočaranje, s kakšnim zaničevanjem se govori o delu, ki ga je vodil doktor elektrotehnik. Doktor elektrotehnik je vodil ekipo, ki je delala to študijo, in potem gospod Vizjak tako zaničevalno govori o ljudeh, ki so korektno opravili svoje delo. Izpod vsakega nivoja in vas prosim, da kar se tiče dela, ki je bilo opravljeno korektno s strani zaposlenih v podjetju Lastinski, da ga ne obravnavate s takim zaničevanjem in na tako nekorekten način. Zelo zanimivo je bilo tudi poslušati izjavo gospoda Černača. Gospod Černač je izjavil, da on o 1,3 številki nikoli ni govoril. Gospod Černač, zdaj me pa to skrbi. A vi ste bili resorni minister, ko se podpisalo poročilo, in tam je 1,3 tista številka, s katero se je operiralo, in vi niste nikoli o njej govorili. Jaz te izjave res ne razumem in jo težko razumem. Tisto, kar lahko razumem, da kot resorni minister, ker ste pravnik, da se niste ukvarjali z vsebino, ki je povezana s tehniko. To absolutno razumem. Ampak če vi niste iz te stroke, bi pa od vas pričakoval, da bi vašega kolega iz vlade, gospoda Vizjaka ali še kakšnega dodatnega strokovnjaka prosili, da vam pojasnijo, ali temu, kar so vam dostavili na mizo, lahko verjamete ali ne. Spoštovani gospod Černač, jaz ne bom pristal in ne morem pristati na to, da resorni minister ni tisti, ki bo pregledal vsebino pri tako pomembni investiciji, kot je Termoelektrarna Šoštanj, predno bo zagovarjal na svoji vladi in pred tem parlamentom, da je ta investicija tista, v katero verjame. Še enkrat poudarjam, pa morda me bo kdo čudno gledal, ampak ko govorimo o projektu v rangu milijarde evrov,

minister mora biti kompetenten, mora! Če ne pozna vsebine, pa mora znati postaviti prava vprašanja in znati okrog sebe postaviti prave strokovnjake, ki jim bo zaupal in ki mu bodo dostavili relevantne odgovore, v katere bo verjel, za katerimi bo on stal. In tisto, kar sem pa jaz pri TEŠ naredil in za čemer stojim, je točno to – uporabil sem svoje znanje, svoje izkušnje. Kar nekaj investicijskih načrtov sem v življenju naredil in uporabil sem tudi vse znanje ljudi okrog sebe in jaz danes za tem, kar sem rekel, stojim. Ko smo imeli Odbor za infrastrukturo in ko smo predstavljali v parlamentu dejstva okrog investicije v Termoelektrarno Šoštanj, mi smo predstavljali dejstva, jaz nisem predstavljal svoje želje, tako kot želi opozicija danes prikazati. Jaz sem predstavljal dejstva, za katerimi stoji stroka; in tudi dejstva, zakaj in kje je prihajalo do teh razhajanj, smo jasno predstavili. Ampak, spoštovana opozicija, vi enostavno tega ne želite slišati. Petkrat ponavljate isto vprašanje, na katero ste v začetku dobili odgovore. Gospod Tanko, vse odgovore sem vam dal, ampak glejte, meni je jasno, kar se opozicije tiče, jaz sem bil, kar se vas tiče, obsojen davno pred tem in vas sploh ne zanima, kaj jaz govorim. Vas argumenti ne zanimajo. To je približno tako, ko v elektrotehniko, ko imaš napravo, kjer je oddajnik vklopljen, sprejemnik pa ne dela.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Postopkovno imate, gospod Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Minister si je dovolil veliko, tudi umazanega dela proti poslancu Državnega zbora. Mislim, da je rabil veliko časa, da so njegovi receptorji prijeli in da je po 10 urah zmogel 15 minut odgovora ali 10 minut. Vendar tisto, kar je pomembno, kljub temu da je zdaj nekaj govoril, ni povsem natančno in za javnost povsem nedvoumno povedal, ali je izdal račun po javnem naročilu za 7 mesecev nazaj, ali ga ni. Boril se je za firmo, pravi, da je opravil delo, se pravi, da je gospod Omerzel opravil delo pred izpeljavo javnega naročila. Na kakšen način – z javnim podjetjem, ki je zavezano javnim naročilom?

Govorite tudi o tem, da je gospod Pojbič nekaj storil. Vam je pravočasno predal končno poročilo in najbrž vas je tudi seznanil z ugotovitvami končnega poročila. In če vas je seznanil, ste najbrž potem tudi detajlno pogledali, ampak ukrepali ste šele pol leta kasneje, takrat ko se je vložila interpelacija. Šele takrat se je nekaj zgodilo. Kar zadeva Termoelektrarno Šoštanj, sem vas zelo nedvoumno vprašal, minister. Ste v roku poročali vladi o izvedenih ukrepih ali ne? Ali ste odgovorili na priporočila Državnemu zboru v roku ali ne? Še danes ni tistih poročil, ki smo jih zahtevali, pa je minilo od takrat že 2 meseca. Še danes jih ni. Torej svoje naloge po sklepih in zavezah, ki vam jih očitajo, niste

opravili. In ne nas omalovaževati, da nekaj ne preberemo ali ne razumemo. Presneto dobro razumemo, ker, prvič, dosti preberemo, pa tudi že dolgo smo tukaj, tako da vemo, kako te stvari tečejo. In nekateri so tudi ministri z daljšim stažem, kot ste vi, in tudi vedo, kako te stvari tečejo. Nekdo, ki pride za govornico po 2 dneh ali 14 dnevih in uči vse okrog, je nekaj narobe z njim, ker je zelo hitro kupil vse znanje nekega resorja.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Kakšen je vaš postopkovni predlog, gospod Tanko?

JOŽE TANKO (PS SDS): Prvič, da ni odgovorov, ki smo jih zahtevali, doslednih, ampak se to motovili vse okrog, in to pričakujemo od ministra. Ponovno ga pozivam, da to pove. In najbrž bo iz tega marsikaj jasno, že do sedaj se je veliko pojasnilo, ker se ni hotelo odgovarjati. Želim pa zelo konkretne odgovore, tako kot so bili postavljeni. Pa še ena stvar, ali ti dokumenti, s katerimi razpolagamo pri interpelaciji, držijo ali ne držijo, minister? Temeljni interpelacije so dokumenti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Minister je tukaj z nami že cel dan, odgovarja na vprašanja in mislim, da bo odgovarjal, tudi kadarkoli se lahko prijavi k besedi. Te dileme ni in ta postopkovni predlog pravzaprav niti ni potreben.

Še kdo želi postopkovno?

Gospod Kurnjek, izvolite.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala, podpredsednica.

Jaz bi vas le želel opozoriti, da res minister odgovarja Državnemu zboru, pa vendar to nobenemu poslancu, tudi ne vodji poslanske skupine ne dovoljuje, da ministra žali. Namreč gospod Tanko je rekel, da so gospodu Omerzelu po 10 urah začeli delovati receptorji. Prvič, minister danes ni odgovarjal prvič, sedaj, temveč je odgovarjal že prej, tako da bi želel, prosim, če lahko poslanca opozorite. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Opozorila sem gospoda Tanka na proceduralni predlog.

Sedaj pa ima besedo gospod Tanko. Proceduralno? Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Spoštovana predsedujoča, jaz razumem, da je minister iz vaše poslanske skupine, jaz razumem, da imate veliko težavo v poslanski skupini pri ravnanjih, ki so očitki v tej interpelaciji, ker bistveno odstopate od vseh dosedanjih ravnanj in izjav vašega predsednika stranke. In taka intervencija, kot ste si jo dovolili, in tak ukor je nepotreben in je nesmiseln. Mislim, da je

predsedujoči tisti, ki bi moral zagotoviti, da tisti, ki je dolžan dati odgovore, tudi na to odgovarja. Minister danes na to ne odgovarja, očita nam, da se sklicujemo na osebe, ki jih ni, gospod je zapisan v interpelaciji, gospod Žagar, gospod Pojbič je tudi zapisan v interpelaciji, ampak on se v svojem odgovoru sklicuje na gospoda Pojbiča, ki ga tudi ni. Sklicuje se na bivšo upravo Darsa, ki je tudi ni tukaj, on lahko to uporabi brez problema. Mi, ki smo to zapisali v interpelacijo, te trditve, z imeni in priimki oseb, ki so to počele, pa to naj ne bi bilo možno. Predsedujoča, zelo dobro bi bilo, da bi vi kot članica iste stranke, kot je minister, ki je predmet interpelacije, dopustili in zahtevali, da se stvari korektno pojasnijo. Tega ni. In mislim, da je neprimerno, da se na tak način vodi razprava v Državnem zboru, kot se vodi, da se ukvarjamo s prazgodovino, s stvarmi, ki nimajo z interpelacijo nobenega dejstva; ne odgovarja se o konkretnih očitkih, ki so predmet interpelacije. To je naloga ministra in predsedujočega, da to zagotovi. Vse drugo je, bi rekel, vaše osebno mnenje in pomeni subjektivno presojo, ne pa objektivne zadeve. Mi smo zato tukaj, da ugotovimo objektivne okoliščine in da preverimo dejstva, ki so zapisana, ali držijo ali ne držijo. Do sedaj so se še vsa potrdila, niti eno dejstvo ni bilo zavrženo. In če ima minister druga dejstva, ga že cel popoldan pozivamo, da jih pojasni, objasni in dokumentira. In predlagam vam, da to priskrbite poslancem Državnega zbora, da ne bo interpelacija izzvenela v prazno ali da ne bo odločitev pri interpelaciji izzvenela na pamet samo zato, ker je nekdo član neke stranke in neke koalicije. Interpelacija in glasovanje bi morala sloneti na dejstvih in naloga predsedujočega je, da poskrbi, da do dejstev pride. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Kot prvo bi vam želela povedati, da vam nisem izrekala nobenega ukora, samo opomnila sem, da podajte proceduralni predlog, ko se je vaš čas za proceduralni predlog iztekel.

Kot drugo, res spadam v Državljansko listo. Ampak kot predsedujoča sem predsedujoča Državnemu zboru in tukaj nima moja poslanska skupina prav nobene zveze s tem. Zato bi prosila, da se name, ko se obračate, obračate kot na podpredsednico, ne pa kot članico Državljanske liste.

Naslednji proceduralni predlog pa ima gospod Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Ja, podpredsednica, v tem je pravzaprav bistvo. Mi v Državnem zboru, gospod Tanko konkretno se obnaša tako, kot se ne obnaša tukaj do funkcionarjev ali funkcionark Državnega zbora. Ni prav, da se tako obnaša in jaz tudi protestiram proti temu, da govori, da ste članica neke stranke, kdo od nas pa ni, če bi temu tako rekel in da to uporablja kot orodje, kadar govori o svojem proceduralnem predlogu.

Z začudenjem gledam njegov način, ni ga bilo ne na Odboru za infrastrukturo, ni ga bilo danes dopoldne tukaj, ni ga bilo nikjer, ko je bilo en kup teh odgovorov. Verjamem, da jih je poslušal, verjamem, da jih je slišal. Ampak tukaj pride s proceduralnimi predlogi, ker ne more drugače razpravljati, in proceduralno zahteva odgovor od ministra. In mislim, da to ni proceduralni postopek.

Jaz proceduralno predlagam preprosto tako, da mu ne dovolite več tega, ker to nenehno dela. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa za vaš proceduralni predlog.

Gospod Tanko, imate proceduralni predlog. Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Gospod Meh, samo vprašanje – na katerem odboru pa se je ta interpelacija obravnavala? Kaj mi očitate nekaj, kar se ni zgodilo v Državnem zboru? Ta interpelacija se danes obravnava prvič tukaj. In sem podpisnik te interpelacije, to se pravi, sem jo pripravjal, prebral, sodeloval pri tem in tudi spremljal to razpravo v Državnem zboru. In tudi tisto, kar mi očitate, to je razprava na odboru o TEŠ, ni šla mimo, ne se bati. Sem jo dobro spremljal. In je tudi sestavni del te interpelacije. In ne na odboru, ne na seji Državnega zbora o TEŠ, ne tukaj pri obravnavi te interpelacije, ni na tisto, kar je napisano v interpelaciji, nobenega odgovora. To je pa žalostno in minister bi moral na to znati odgovoriti. So bili realizirani dogovori in sklepi v roku, ali niso bili, ali sploh še niso realizirani, kar je najbolj verjetno oziroma predvsem zagotovo je to, kar sem zdaj povedal. Sklepi sploh še niso realizirani. In to je zaskrbljujoče pri tako veliki investiciji.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Jaz bi morda predlagala, da nadaljujemo z razpravo. Se mi zdi pomembno, da zadevo peljemo naprej.

Magister Vizjak, imate besedo kot predlagatelj. Izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani!

Ne morem si kaj, da ne bi trdil, da se minister vse bolj zapleta. Poglejte, minister je trdil, prvič, da se je gospodu Francu Pojbiču iztekel mandat in da je pač prepustil komisiji ta izbor in da nima nič s tem in da je pač bil izbran drug. Gospod Omerzel, jaz imam tu zapisnik sveta Agencije za varnost prometa, ki je predlagala vam v imenovanje za direktorja Agencije gospoda Franca Pojbiča. Vi ste politično odločil drugače in ste drugega imenovali. Zdaj se vi distancirate od imenovanja gospoda Pojbiča na mesto direktorja Agencije. Glejte, tu imam zapisnik, sklep sveta Javne agencije za varnost prometa in ste zopet malo zabredli s svojimi izjavami. Kaj ste malo prej govorili? Bomo magnetogram

prebrali. Da niste imeli pri izboru nič, ker je tistemu potekel mandat in je komisija za izbor naredila svoje. Ja, imenovala je Franca Pojbiča, predlagala vam je Franca Pojbiča. Pa se to ni zgodilo. To je prva stvar, s katero ste se zapletli. Druga je še hujša.

Vi ste rekli, da delate, da ste začeli delati s pridobitvijo licence maja, servisiranje cestnih vremenskih postaj. Na podlagi česa ste to počeli, gospod lastnik podjetja Lastinski, ki je ta posel delal? Namreč, pogodba, ki je podlaga za izstavev računa, od maja, je bila podpisana 26. 11. 2008. 26. 11. 2008, tu je ta pogodba, je podjetje Lastinski sklenilo pogodbo z Darsom na podlagi predhodne ponudbe iz oktobra istega leta. In ta pogodba nosi številko 1519/08. In glejte zlomka, sledi račun podjetja Lastinski, ki se sklicuje na pogodbo 1519/08, to se pravi na tisto pogodbo, ki je bila sklenjena novembra, ta račun pa je datiran z decembrom leta 2008. In račun vsebuje tudi 7 mesečnih pavšalov, to se pravi za 7 mesecev nazaj. To se pravi, podjetje Lastinski je na podlagi česa opravljalo delo za Dars? Na podlagi česa, vas sprašujem? Če je bila pogodba, ki je osnova za izstavev tega računa, sicer bi se ta račun na kaj drugega skliceval, izstavljena decembra za 7 mesecev nazaj, pogodba bo pa podpisala novembra. In vi pravite, da je vse pošteno delala, vse korektno. Zdaj se izgovarjate na neke uprave, ki sploh tukaj niso. Ta pogodba, spoštovani, vam nič ne očita, viz-à-vi vašega opravljanja ministrskega dela, ampak priča o karakterju in o vaših poslovnih, kako bi rekel, aktivnosti in etiki. Pripravljeni ste se boriti za posel. Normalno, preko trupel, preko vsega. Tudi preko predpisov. Fino. Če je to sporočilo ministra, potem ne vem, kaj naj rečem.

Še nekaj. Govorili ste in hvalili vašo študijo o smiselnosti uporabe ploščatih kablov. Zdaj že vem na pamet, ploščatih kablov v predorih in drugih objektih s specifičnimi zahtevami. Govorili ste, kakšna perla je to, ker jo je pač sestavi doktor elektrotehnike. Po tem, kakšen naziv nosi izdelovalec študije, še ni za sklepati o kakovosti te študije. Sploh pa ne, če trdi tisti, ki je to študijo dobil in jo plačal, to je Dars, vsaj strokovni tim, ki je to malo pregledal, da gre pravzaprav za prevod tujih prospektov in za čisto neuporabno stvar, ki Darsu od takrat naprej ni prav prišla. Skratka, totalno brez dodane vrednosti. In ko se vi tako spoznate na vse pogodbe in na vse posle, vas sprašujem, kakšna dodana vrednost te študije je bila za Dars, razen to, da je bila za vas 34 tisoč evrov v budžetu firme. To pa je korist, neposredna. Nič ne rečem. Samo za Dars, ki je to naročil in plačal, pa danes trdi oziroma vsaj tisti, ki se bojijo, da bodo odstavljani, se niti ne upajo izpostaviti, da je ta študija navaden prepis oziroma prevod, pardon, prevod prospektov. Nima nobene dodane vrednosti in Darsu ni nič koristila vse od takrat do danes, to je pa že 5, 6 let.

In četrto. Spoštovani minister. V interpelaciji vam nič ne očitamo, da vi danes ne delate več za Dars. Očitamo vam pa, da ste v obdobju leta 2013, po tem, ko ste nastopili funkcijo ministra, kljub javni zavezi na hearingu, da ne boste sklepali novih pogodb z Darsom, peljali 2 postopka do decembra lani, da bi do takih pogodb prišlo. In če vas ne bi mediji razkrinkali, bi tudi te pogodbe podpisali. Potem ste se pa odločili, da tega več ne boste delali. In zdaj vi govorite, jaz tega več ne delam, povedal sem, da tega več ne bom delal, kaj mi očitata. Ja, mi vam očitamo vaše ravnanje do vložitve interpelacije, ne po njej. In ta interpelacija je tudi razkritje teh dejstev, ki so botrovali, da ste se vi temu odpovedali, saj ste to tudi javno povedali – jaz sem se odpovedal poslu, kar pomeni, da ste ga imel namen narediti in ste se mu odpovedal. To ste sami priznali. Kljub temu, spoštovani minister, pa mi odgovorite na to vprašanje, ali ste izjavili na Odboru za infrastrukturo, kjer so vas zaslišali, preden ste postali minister, da ste povedali, da ne boste več sklepali novih pogodb, če boste postali minister. Ali ste to povedali? Jaz vas retorično sprašujem, ker o tem priča magnetogram, ki je javni dokument, vsi ga lahko vidijo in vsi lahko to preverijo.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod Branko Kurnjek, imate besedo.
Za njim naj se pripravi gospod Danijel Krivec.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo, podpredsednica. Spoštovani minister s sodelavcem, kolegi in kolegi!

Nekje na začetku razprave je bilo rečeno, da bomo delovali nemoralno, če bomo jutri zavrnili interpelacijo proti ministru Omerzelu. Jaz mislim in tudi v Državljski listi smo prepričani, da nam minister Omerzel ne bo nikoli dopustil tega, da bi delovali nemoralno, kajti če bi kadarkoli deloval protizakonito in oškodoval našo državo, verjamem, da bi odstopil sam. V Državljski listi smo imeli to možnost in privilegij, da smo ministra spoznali tudi po njegovi osebni plati. Vemo, da je prišel v Vlado ne zato, da bi služil, ne zato, da bi se držal oblasti, temveč zato, da bi za to državo naredil res nekaj dobrega. V to smo prepričani. In Državljska lista nas vodi v podpori njegovemu ministrovstvu.

Vsak državljan in vsak izmed nas, ki je imel možnost ali čas prebrati si tako vloženo interpelacijo, kakor tudi odgovor ministra Omerzela nanjo, lahko vidi, da je interpelacija prazna in brez osnove. Vsebuje 6 točk, ki se očitajo ministru Omerzelu. Jaz bi se želel osredotočiti samo na tisto šesto, ki govori o izbiri ponudnika za izdelavo tablic za vozila. Minister pravi, da s svojim ravnanjem ni naredil nič protipravnega, in vse kar se je v tem postopku zgodilo, tudi potrjuje ta dejstva. Naj navedem samo kratko zgodovino tega postopka. Postopek oddaje javnega naročila s pripravo ocenjene

vrednosti in z vsemi razpisnimi pogoji so bili pripravljene v času predprejšnjega ministra, gospoda Černača. To ni nič spornega. To vemo vsi. Na sam razpis sta se prijavili 2 podjetji, in sicer Kik ter Erich Utsch v sodelovanju z Utsch Adria; bom skupaj poimenoval Utsch. In sicer Kik s ponudbo slabih 13 milijonov evrov in Utsch s približno 6,5 milijonov evrov. Vsi vemo, da tukaj prihaja do velikega razkoraka v ceni. Mene osebno sicer čudi, da sta bili samo 2 za takšen posel, to moram kar povedati, zelo zelo nenavadno. Bi tudi sam želel vedeti, kako se v naši državi te stvari dogajajo, da za takšen posel prideta samo 2 ponudbi, čeprav gre za posel, ki je objavljen ne sedaj v Sloveniji, temveč v celotni Evropski uniji. Ob tem ko sta bili ponudbi odprti, je komisija ugotovila, da je bila ponudba Utscha nepopolna in nepravilna. Zaradi tega je bila tudi zavrnjena in je bila sprejeta edina druga, ki je še obstajala – ponudba Kika. Kaj je Kik? Ali je to kakšen nov igralec na našem trgu? Ali je to nov igralec na trgu izdelave tablic vozila? Seveda ne. Deluje že kar nekaj desetletij in tudi v Sloveniji proizvaja tablice. Prav tako je tudi podjetje Utsch podjetje svetovnega slovesa. Minister je v odgovoru na interpelacijo tudi povedal, da se tega zaveda in da podjetje tudi pozna. Pa vendar, da se je izbirna komisija odločila pravilno, je ugotovila tudi Državna revizijska komisija, na je bila vložena vloga Utscha za revizijo. In Državna revizijska komisija je v vseh točkah dala prav izbirni komisiji, torej da se je odločala za tisto edino drugo možnost, oziroma da je izločila Utsch iz postopka same izbire. Kakor je že kolega Braniselj povedal, v Zakonu o javnih naročilih imamo 80. člen, ki točno pove, na kakšen način oziroma kdaj se ne sme v celoti ponoviti javnega naročila. In če bi minister to naredil, kajti nič se ni spremenilo v tolikšni meri, da bi lahko upravičil to dejanje, bi deloval protizakonito. In sedaj me zanima, ali predlagatelji od ministra in ministrstva pričakujete, da bi deloval protizakonito. Minister nima te možnosti, da bi lahko interpeliral poslanca, če bi mu kaj takšnega svetovali.

Želel bi povedati tudi svoje razmišljanje na današnjo interpelacijo in tudi na interpelacijo dr. Viranta, ki smo jo imeli prejšnji mesec. Interpelacija brez vsebine in ne pije vode – očitki so bili z odgovorom ministra tako v pisni obliki kakor tudi danes pokriti in so vsaj z našega vidika verodostojni. Sam osebno se držim načela, da na svetu ni naključij. Tega načela se je očitno držal pred mnogimi leti tudi Sokrat in je povedal, da se nič ne zgodi brez določenega razloga, pa če ta razlog poznamo ali ne. Ob prebiranju spletnih komentarjev me je spomnil eden izmed komentatorjev in bi se rad navezal na delo Sun Cujevo vojaško razpravo Umetnost vojne, ki govori, na kakšen način se vojna – pod narekovaji, ne me narobe razumeti – odvija. In če malenkost parafraziram, bi nam bilo lahko jasno, da gre v tem primeru za očitno eno temeljnih del. Namreč delo Umetnost vojne, katerega poslanci in poslanke SDS, zbrani okoli

svojega predsednika ne le berejo, ampak po njem tudi dejalo. In sedaj še parafraziram komentatorja kot tudi Sun Cuja in bom svojo verzijo povedal, kako bi lahko izgledalo. Torej, SDS dela strogo po Sun Cujevi knjigi Umetnost vojne, preprosto nasprotniku nikoli ne dovoliš, da se sprost in da opravlja svoje delo. Če ga ne moreš premagati, ga izčrpavaš s konstantnimi vdori in drobnimi napadi. Zato interpelacije, teme na komisijah, ki tja ne sodijo, sklici nujnih sej Državnega zbora in delovnih teles brez prave vsebine, ki bi kakorkoli pripomogla k okrevanju naše države, nesmiselne obtožbe, ideološke teme in tako dalje.

In za na konec samo še ena misel. Namreč našemu ministru se velikokrat očita, da naj bi deloval v interesu nekakšnih lobijev in da naj bi klecal pod njihovimi pritiski. Ampak resnica bi bila lahko tudi drugačna. Če bi ti lobiji obstajali, očitno sami ministra ne morejo omajati, se morda poslužujejo drugih, da ga omajajo namesto njih. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospod Danijel Krivec, izvolite, imate besedo.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovani minister, kolege in kolegi!

Lahko se strinjam s predhodnikom, ki je govoril, da naključij ni. To bom tudi v razpravi dokazal. Kar se pa tiče njegove razprave o našem razmišljanju in našem delovanju, pa lahko to govori samo v svojem imenu in v imenu svoje stranke; ne more pa tega govoriti za nas. To samo kaže na to, kako funkcionirajo, imajo nekega vodjo, za katerim stojijo, in očitno poslušajo tudi njegove moralne nauke. Vendar se vse bolj sprašujem, ko vas poslušam in ko poslušam razpravo, ali sedim res v parlamentu, ki da nekaj na dejstva in dokumente, ki jih imamo pred sabo. Ali bomo naslednji teden sklicali sejo, v kateri bomo rehabilitirali kolega Stepišnika, kajti pri njem je bilo bistveno manj težav glede njegovih nedoslednosti ali prekrškov, ki bi jih opravil v smislu integritete, zakonitosti, kot jih imamo v današnjem primeru, kjer vam z dokazi, s papirnatimi dokazi govorimo o tem, da minister ne spoštuje integritete, predvsem pa integritete tega parlamenta. Kajti skozi vso razpravo smo mu dokazali, da večkrat laže poslancem ali se na nek način ne izraža po tistem, kar bi želel povedati, oziroma govori dvoumno. In prvi dve točki, ki jih imamo v interpelaciji, sta dejstvo, Zakon o integriteti stoji in ga moramo vsi spoštovati, tako mi poslanci kot vsi drugi funkcionarji. In vi govorite oziroma minister tudi v odgovoru, da ta del, ki ga skozi Zakon o integriteti ni izpolnil, je neka manjša napakica, prekršek, niti ni odvisna od njega kot funkcionarja, lahko jo pripišemo uradnikom na ministrstvu. Če bomo tako delali, potem tudi mi ne rabimo dajati nekih dokumentov posameznim

organom, vendar se vprašam, koliko časa bo trajalo, da nas nekdo povpraša po zdravju. V proceduri imamo nov Zakon o Slovenskem državnem holdingu, ki ga vlagate v proceduro, v katerem je celo poglavje namenjeno temu – ukrepi za krepitev integritete in odgovornosti ter omejevanja tveganj za korupcijo; nasprotje interesov in zloraba notranjih informacij pri upravljanju naložb države. Tudi Dars bo del SDH in že v tem trenutku mora spoštovati Zakon o integriteti. Tu notri je kar nekaj konkretnih zahtev, ki jih mora izpolnjevati funkcionar, in to velja v tem primeru tudi za ministra. Pa bom nekaj stvari prebral. "Omejevanje nasprotja interesov: člani uprave, člani nadzornega sveta, zaposleni v SDH, člani kadrovske komisije, pooblaščenec za skladnost poslovanja, člani posvetovalnih teles SDH morajo pri svojem delu skladno s tem zakonom razkriti okoliščine, ki bi lahko povzročile nasprotje interesov, in se morajo dosledno izogibati nasprotju interesov, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. Svoje službe ali položaja in informacije, ki jih pridobivajo pri opravljanju svojega dela, ne smejo uporabiti za to, da bi sebi ali komu drugemu uresničili nedovoljen zasebni interes." Težko bi se z vami strinjal, da v tem primeru, ki ga imamo v tej interpelaciji, po tem členu je vse čisto in minister nima nobenih obveznosti z naslova informacij, z naslova svojega položaja. Naslednja alineja pravi: "Kandidat za člane uprave nadzornega sveta kadrovske komisije, za prokurista, poslovnega pooblaščenca ali drugo vodstveno mesto v SDH in kandidat za člana organa vodenja ali nadzora v družbah, v katerih ima SDH večinski delež ali prevladujoč vpliv, mora pred odločanjem o imenovanju organa, ki ga imenuje, predložiti izjavo, s katero razkriva, ali se je znašel v okoliščinah, ki bi lahko povzročile konflikt interesov, skladno s tem členom." Tudi v tem primeru imamo težavo. Minister je na zaslišanju, na hearingu – takrat sem bil še predsednik odbora – jasno izjavil, bom še enkrat citiral, da bo jasno: "Drugo delo, ki je povezano z državo, je naše delo z Darsom. Lastinski od leta 2008 na Darsu vzdržuje cestno vremenske postaje in ta pogodba dejansko od leta 2008 se izvaja. In kar se tiče samega dela z državo, te obstoječe pogodbe moramo spoštovati. Mi obsega poslovanja z državo povečevali ne bomo in ne bomo podpisovali novih pogodb v primeru, da bom izbran za ministra." Tudi to gre v kontekst tega člena, ki ga predlagate v Zakonu o SDH, ki je tudi že zdaj v Zakonu o integriteti in preprečevanju korupcije.

Tretji člen pravi: "Član uprave nadzornega sveta, kadrovske komisije, prokurist, poslovni pooblaščenec, član drugega vodstvenega mesta v SDH in član organa vodenja ali nadzora v družbah, v katerih ima SDH večinski delež ali prevladujoč vpliv, mora v enem mesecu po imenovanju na kateregakoli od navedenih položajev razkriti podatke o lastniških deležih, delnicah, upravljaljskih pravicah, ki jih

ima sam ali njegovi družinski člani." To je minister na hearingu povedal – ima družbo, pa še eno družbo, ki je v lasti njegovega brata. Celo to je povedal, da je brat moral njega zaprositi za registracijo tega podjetja, ker je to domeno najprej on registriral. Korektno, ampak prvi del, se bomo še vrnili nazaj. Drugič, podatke o funkcijah ali delo, ki ga je opravljal v preteklih 5 letih, ali jih še opravlja v osebah javnega ali zasebnega prava. Tudi to je povedal glede teh pogodb. Jasno je tudi navedel, da ne bo opravljal novih pogodb, vendar je zamočlal tisti del, ki govori o poslih z merilniki slanosti. To je dejstvo. To ste ugotovili iz vseh razprav. Moji kolegi so to večkrat ponovili in tega minister ni demantiral. Tega mi nismo slišali in je bilo zamočlano. Tudi v preteklih mandatih je kdo kakšno stvar zamočlal in so bile za to kar krepke sankcije, če drugega ne, pri naslednjih volitvah. Tretja alineja pravi: Podatke o dolgovih, obveznostih ali prevzetih jamstvih in danih posojilih, ki jih ima sam ali subjekti iz prve alineje. Potem je še ena alineja: Podatke, ali ima sam, njegovi družinski člani ali subjekti, v katerih imajo več kot 25 % lastniški delež, neporavnane davčne obveznosti in druge okoliščine, ki bi lahko vplivale ali vplivajo na nepristransko in objektivno upravljanje njegovih nalog ali na njegovo osebno integriteto.

To so zadeve, ki jih zapisujete v ta zakon, na katere se ves čas v koaliciji sklicujete – na preprečevanje korupcije, na izboljšanje položaja v smislu integritete in vseh ostalih stvari, ki so vezane na neko dostojanstvo v teh postopkih. Prej je bilo govora o teh nesrečnih merilnikih slanosti, ki so bili zamočlani Državnemu zboru in za katere so se pogodbe tudi v nadaljevanju sklepale navkljub zagotovitvi ministra, da se to v primeru, da bo izbran, ne bo dogajalo. Prej je bilo tudi rečeno, da se nekatere pravice prenašajo. Prebral bom dokument, ki pravi – Zadeva: Vračilo naročilnice za pregled ročnih merilnikov slanosti. "Spoštovani, pooblaščen predstavnik podjetja Boschung, in tako naprej, je na našo prošnjo v torek, 3. decembra 2013, prekinil našo ekskluzivno licenco za zastopništvo tega podjetja v Sloveniji." To je dokument, ki ga Lastinski pošilja Družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji, 3. december. Principal je istega dne imenoval novega ekskluzivnega zastopnika za Slovenijo, to je podjetje Svet strojev, zastopanje in prodaja d. o. o., s sedežem na naslovu Beloruska ulica 5, 2000 Maribor. Podjetje Svet strojev d. o. o. je bilo že sedaj Boschungov partner za zastopstvo, servisiranje in prodajo celovitih rešitev na področju komunalne dejavnosti za Slovenijo in je s svojim preteklim delovanjem pridobilo zaupanje principala. Svet strojev d. o. o. je že pridobil vse potrebne certifikate in potrdilo, da je od 3. decembra 2013 ekskluzivni zastopnik podjetja Boschung Mecatronic za Slovenijo. Zdaj pa pozorno poslušajte. "S prekinitvijo naše licenčne pogodbe s podjetjem Boschung Mecatronic in z odločitvijo Komisije za preprečevanje korupcije,

da naše podjetje umesti na seznam poslovnih subjektov, ki ne smejo poslovati z naročniki, ki so zavezani k poslovanju po predpisih o javnih naročilih, formalno preneha naša sposobnost za izvedbo vašega naročila številka ta in ta." Če smo pozorno poslušali ministra, je rekel, da s temi pogodbami ni bilo nič narobe in da lahko posluje z Darsom. In pravi, da glede na to, da je v tej svoji prijavi, kar mu očitamo pod prvo točko, da je zakon kršil zato, ker ni poskrbel, da bi Ministrstvo za infrastrukturo in prostor kot organ, v katerem minister opravlja funkcijo, v 15 dneh Komisiji za preprečevanje korupcije posredovalo seznam subjektov, s katerimi je minister povezan oziroma za ta subjekt veljajo omejitve poslovanja. To mu očitamo. In ker to ni bilo posredovano KPK, je KPK, ker tega podjetja ni imel v svoji evidenci, tudi napisal mnenje, da to ni problem. Ko je bilo to posredovano, pa ta isti Lastinski ugotavlja, kar sem prebral in bom še enkrat citiral, "da z odločitvijo komisije to ni več možno". Se pravi, ko so bili podatki uradno poslani Komisiji za preprečevanje korupcije, je ta lahko ugotovila, da je neskladje z Zakonom o integriteti in še verjetno s kakšno drugo zakonsko regulativo. Dokler pa ta podatek ni bil posredovan z ministrstva na KPK, so se verjetno nekateri delali nevedne. Zato mi očitamo, da v tem primeru gre za kršitev Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, ker ti podatki niso bili posredovani. Minister pravi, da je to manjši prekršek, lahko bi ga celo razumeli, če ne bi bilo dokumenta s strani Lastinskega, ki v obrazložitvi, zakaj vrača licenco, govori o tem, da je to v skladu z mnenjem Komisije za preprečevanje korupcije in da zato tega posla ne more več opravljati. Ti dokumenti obstajajo. Minister pravi, da komisija ni imela nič proti temu. Jasno da ne, dokler to ni bil uradni podatek. Dokler ministrstvo ni posredovalo povezanih oseb oziroma povezanih podjetij Komisiji za preprečevanje korupcije, ta ni mogla izdati neke odločbe. Iz tega dopisa pa jasno Lastinski pove v obrazložitvi, zakaj vrača to koncesijo, da Komisija za preprečevanje korupcije umešča to podjetje na seznam poslovnih subjektov, ki ne smejo poslovati z naročniki, ki so zavezani k poslovanju po predpisih o javnih naročilih, kar pa Dars seveda je. To dejansko potrjuje našo obrazložitev pri prvi in drugi točki, kjer govorimo o kršenju Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije ter o tem, da je bilo v tej fazi na nek način zavajanje tudi poslancev v parlamentu, ko se o poslu za merilniki slanosti nismo seznanili in nas minister o tem ni seznanil.

Ne bom se spuščal na drugi del, ki mu ga tudi očitamo, da je navkljub temu, da je izjavil, da novih pogodb ne bo, prišlo do postopka, ki je pripeljal do tega, da so se izvedla pogajanja, sicer v zelo minimalni višini, med Darsom in podjetjem Lastinski. In tu sicer minister govori, da je bilo to glede na mnenje protikorupcijske komisije vse v redu, vendar ker je medijski pritisk tako velik, odstopa od teh

pogodb. Vendar ni res. Ko je Komisija za preprečevanje korupcije dobila podatke od direkcije oziroma Darsa in od ministrstva glede povezanosti teh podjetij, je morala komisija jasno odločiti, da gre za neskladje in za nespoštovanje zakonodaje, ki govori o teh povezavah. Tukaj bi pričakoval od ministra bolj konkretne odgovore glede tega. Vsem, ki govorite o tem, da govorimo na pamet in nimamo nekih argumentov, mislim, da tudi mene boste težko prepričali. Moram še to povedati, da sem bil na nek način zelo vesel, ko je minister nastopal in je na prvem hearingu povedal, da izhaja iz tehničnih služb, da je inženir elektrotehnike. Pričakoval sem, da se bo na ta način tudi lotil posla, ne pa da bo iskal neke, kako bi rekel, skrivne poti za to, da posle nadaljuje. Ker sem tudi sam iz področja elektrotehnike in da nekatere stvari tudi poznam, me bo težko prepričal o določenih stvareh, za katere trdi, da so tako neoporečne, kot jih predstavlja v svojem odgovoru, kjer pa med vrsticami marsikaj prizna in dokumenti vse to dokazujejo.

Glede integritete pa imamo verjetno vsi kakšno izkušnjo. Tudi sam jo imam iz tega. Ne nazadnje sem moral dvakrat diplomirati zaradi določenih anonimk in vem, kaj to pomeni. Se res čudim ministru, da na tako lahkoten način odgovarja v odgovoru na interpelacijo in tudi v Državnem zboru tako neprepričljivo odgovarja na konkretna vprašanja, na konkretne dokumente, tudi glede pogodbe iz leta 2008. Tudi sam sem bil v javnem podjetju kar nekaj časa, tudi direktor, in težko me bo prepričal, da lahko izdaš fakture za nazaj za na tak način, kot je v tem dokazljivem primeru napisano. V tej pogodbi je neka klavzula, ki govori tudi o nekih stroških, ki so prej nastali. Pričakoval bi, da bi te stroške uredil z neko drugo pogodbo, z neko naročilnico ali čemerkoli. Da pa v pogodbi ni niti člena, ki govori o nekih preddelih, predstroških ali čemer koli, pa bo težko dokazljivo. S tem se zdaj ne ukvarjamo, gre pa za nek način dela, ki ga sigurno zelo težko sprejmemo, da je to pravi način in da je to dobra popotnica za nekoga, ki sedi na ministrskem mestu, ki mora v bistvu skrbeti za to, da ohranja svojo integriteto v vseh smislih. Prej smo videli, nov zakon predvideva, da morajo biti podatki transparentni za zadnjih 5 let. Če bi ZSDH veljal, bi tudi minister moral o tem poročati, tako da ta pogodba ni tako daleč nazaj.

V tretji alineji govorimo o kršitvi pri imenovanju oziroma pri podaljševanju pogodbe gospodu Seliškarju. To je tudi neko sprenevedanje in okrivljenje prejšnjega ministra. Mi govorimo samo o tem, da je zakonodaja jasna, da po 6 mesecih se postopek mora izvesti, ali pa se mora podpisati podaljšanje s strani novega ministra. To bodo moji kolegi še kaj bolj jasno obrazložili.

Glede zavajanja javnosti v zvezi s stanjem v avtošolah bo kolega Černač kaj več povedal. Minister je sam priznal, da je dobil

poročilo, bral je verjetno medijske članke o teh zadevah in jaz težko verjamem, da je o vsem izvedel šele oktobra, novembra in da prej ni mogel v nobeni stvari ukrepati. Izgovarjanje na primopredajne zapisnike, ko preberemo to v odgovoru na interpelacijo, da lahko nekdo to kupi. Vendar glede na vse druge interpelacije, ki so tudi bile v medijih, je pa edino možno, da minister nič ne bere, nič ne gleda in nič ne ve, saj to so tudi kakšne druge stvari.

Ignoriranje sklepov Državnega zbora Republike Slovenije v zvezi s TEŠ, jaz mislim, da je korektno vprašanje, kdaj bo to poročilo Državni zbor dobil. Mislim, da so bila vprašanja, na katera bi moral minister odgovoriti, vezana na njegovo delo. Ne spuščamo se ponovno v zadeve, ki so vezane za postopke za nazaj, in tega ga niti ne sprašujemo v interpelaciji. Ves postopek ali zahteva za odgovor se sklicuje na sklepe vlade in sklepe Državnega zbora in nič drugega. In ves čas, ko se vi vračate v zgodovino, vam lahko tudi povem, ves čas sem podpiral ta projekt, ker vem, kako se projekti v elektroenergetiki postavljajo. Verjetno so bile v začetni fazi tudi kakšne napake narejene, predvsem ko se je blok povečeval. Vendar jaz mislim, da tukaj politika ne odigrava glavne vloge. Minister je razlagal, da je on kompetenten, da se ukvarja z vsakim projektom, tudi z vidika financ in tehnologije. Jaz moram reči, da takšnega supermana še nisem videl, in kapo dol, če bo znal tudi drugi tir tako ovrednotiti in preveriti, katera varianta je najboljša. Vendar se potem bojim, da ne bomo nobenega projekta v tej državi več naredili, ker minister ima samo dve roki in več kot toliko papirjev tudi on ne more pogledati. Mislim, da si tukaj nalaga skozi svoje izjave preveliko odgovornost na svoja ramena, če trdi, da je on kompetenten, da preveri pravilnost postopkov v zvezi s TEŠ oziroma tehnološke postopke in tudi finančno ovrednoti te zadeve. Dokler on ne bo prepričan, da je to v redu, pač zadeva ne bo funkcionirala. Mislim, da to, kar je prej izjavil, bi pričakoval, ker prihaja iz tehnične stroke, da si tega ne bi pripisal in se s tem tudi na nek način obremenjeval.

Veliko je govora o vrednosti TEŠ. Upam, da se vsi poslanci zavedate, da je nek dokument, tudi poročten, ki ga sprejmemo v Državnem zboru, obvezujoč tako za nas kot za izvršilni del, to je Vlado. Ne vem, zakaj tako sprenevedanje, ko opozarjamo na to, da se s tem, ko se daje signal, da je ta vrednost lahko stvar diskusije, dejansko odpira možnost za to, da se v tem projektu še kakšen aneks napiše; in da se tudi pogodbe, ki so vezane na stroške, ki niso fiksni, dejansko povečujejo sedaj. Ne vem, kako poslanci gledate na take stvari. Jaz si ne dovolim, da bi v tem parlamentu nekaj sprejel, nekdo bi pa mimo tega gladko šel in pustil odprta vrata, da se lahko te stvari povečujejo, in tudi na nek način tvegalo, da nas Evropska komisija, ki je tudi poročten del spremljala in potrdila, vpraša, ali sploh zna kakšno stvar v tej državi pripeljati do konca, predvsem zato, ker od

poroštvenega zakona, do izjave ministra, ni poteklo več kot recimo par mesecev. Poslanci smo bili pa isti v Državnem zboru.

Tudi če minister trdi, da to se je vedelo, te zadeve pač ne stojijo. In če nekdo pričakuje, da se bomo poslanci ukvarjali s strokovnim delom posamezne investicije in da bomo mi pregledovali investicijske programe tudi v smislu verodostojnosti, to je po mojem malo prehudo pričakovanje od poslancev Državnega zbora. In ko mi dobimo dokumente v Državni zbor, na odbore za finance, infrastrukturo in kasneje v Državni zbor, ki so verificirani s strani tistih družb, ki projekt vodijo, ki ga potrdijo na svojih nadzornih svetih, ki za tem stojijo, ne vem, kdo od poslancev ima tako veliko znanje, da bi te dokumente lahko ovrigel. Zdaj pa imamo nasprotno. Imamo dokumente, ki smo jih v Državnem zboru prejeli, na osnovi katerih smo poročstvo sprejeli in se tudi zavezali za neko višino investicije; na drugi strani pa imamo stališče ministra, ki se je spremenilo praktično v 1 mesecu, ki govori o tem, da se ta investicija poveča za cca. 130 milijonov, brez da bi kdorkoli od nas videl kakršenkoli dokument, brez da bi nadzorni sveti in drugi organi teh družb potrdili te njegove trditve; ampak minister ve. Ta logika nas bo po mojem veliko stala. Tudi ta logika, ki jo je prej minister razvijal, da minister mora oceniti vsak projekt z vidika finančne konstrukcije, tehnologije in podobno. Jaz si res ne predstavljam, da so vsi na ministrstvu in vsi drugi poslovni subjekti v tej državi nesposobni in ne znajo nekega projekta izpeljati. To bo ministra verjetno v nadaljevanju, ker pozablja, da so magnetogrami javni, in to večkrat, ne samo v tem trenutku, in da se mu take izjave lahko zelo, zelo otepajo v nadaljevanju kariere. Verjetno to prehitro pozabi.

Glede registrskih tablic za motorna in priklopna vozila. Veliko je bilo povedanega o teh 2 ponudbah in o tem, da je minister moral narediti tisto, kar je zakonito, ker je to potrdila tudi revizija. Vendar spomnite se, koliko revizij je bilo narejenih glede nabave, recimo medicinske opreme, glede obvoznice v Škofji Loki in tako naprej. Ogronomno revizij, ampak nič koristnega na žalost. Korupcija je ravno tako naprej tekla. Sklicevati se na neko revizijo, v tem primeru na odločitev komisije in revizijo, prej pa je minister za TEŠ izjavil, dokler on tega ni prepričan, ne bo nič naredil, je sam s sabo v veliki koliziji. Tudi v tem primeru, če bi se tako odločil, kot govori za TEŠ, kjer je treba poskrbeti, da so finance pod kontrolo in da ne oškodujemo državnega premoženja, v primeru teh 2 ponudb, ko je bila razlika med ponudbama 100 %, 6 milijonov, 12 milijonov, se pa sklicuje na svojo komisijo. Zato pravim, da se njemu zelo hitro zgodi, da za magnetogram pove malce preveč. V TEŠ je on supervizor pogodb in vsega, v primeru te nesrečne pogodbe in izbire za te avtomobilске tablice pa govori o tem, da mora to narediti njegova komisija in njegovi podrejeni. Enkrat se bo moral odločiti, kdo o čem odloča in da on pri

tej izberi nima nič. Mene pa vseeno zanima, ker v odgovoru se sklicuje na Zakon o javnih naročilih in na 80. člen, ki sicer govori o izločitvi ponudb itn. Vendar je v tem zakonu tudi 78. člen, ki pravi – "dopustna dopolnitev ponudbe". Jaz bi ministra vprašal, ali je bil ta ponudnik, ki "kao" ni izpolnjeval pogojev, ki pa niso bili ravno izločitveni faktor, če govorimo o tem, da ni predložil certifikata o tej posebni barvi, ki bi morala biti na tablicah, pa o tem, da ni dal zagotovila, da ima varovano skladišče, kar bi verjetno neka firma lahko zelo hitro v dopolnitvi ponudbe uredila. Upam, da se o tem strinjamo in bi s tem prihranil davkoplačevalcem 3 milijone in pol. V tem primeru pa se ni on odločil, ampak je rekel, komisija se je tako odločila in gremo dalje. Sam Zakon o javnih naročilih pa govori, da so dopustne tudi dopolnitve ponudbe, in prvi prvi člen, prva alineja v 80. členu: V kolikor naročnik sam ali na predlog gospodarskega subjekta ugotovi, da je ponudba formalno nepopolna, mora dopustiti in omogočiti dopolnitev take ponudbe. In naprej še, kaj naročnik kasneje zahteva od ponudnika itn. Jaz pričakujem od ministra odgovor, ali je bil ta postopek v celoti spoštovan. On se sklicuje na 80. člen, ki govori o prekinitvi postopka. Jaz mu tu verjamem, ampak ta zakon govori tudi o tem, da se povabi tistega ponudnika, ki je oddal nepopolno ponudbo, da ponudbo dopolni. In če ves čas govori o tem, da je treba ščititi proračun in iskati najbolj optimalne rešitve, bi od njega ali od komisije, nad katero je nadrejen, opravljala tudi ta del, pričakoval, da bi zaprosila ponudnika, da dopolni ponudbo. To bi bilo edino smiselno in logično v primeru, da je ponudba, ki je dvakrat višja od tiste, za katero se je odločil. Jaz verjamem, da vsi tisti, ki ste bili kdaj v kakršnikoli funkciji, kjer bi morali odločati, in se odločati o neki investiciji, ali v funkciji župana ali v funkciji nekega direktorja, mislim, da bi se presneto težko odločili, da kar izberete dvakrat višjo ponudbo, brez da uporabite vse inštrumente in preverite, a je to relevantno ali ni. In kolega Černač je prej obrazložil, kako se je odločil v primeru, tudi ko mu je verjetno nekdo sugeriral, da je to edina možnost rešitev, ko so bile ponudbe za rušitev cestninskih postaj nedostojno visoke. In v tem primeru gre za isti postopek. Moram reči, da sem kar precej razočaran nad ministrom, predvsem ker izhaja po strokovni plati iz iste branže – elektroinženir. Mislim, da vseh zakonov, ki so v tem fizikalnem delu, ki smo ga na fakulteti obravnavali, ni ravno vsega prebral in da si on določene diferencialne enačbe razlaga zelo po svoje. Predvsem pa si želi prikrojiti robne pogoje v določenih primerih, vendar na žalost v tem parlamentu obstajajo magnetogrami, širše obstajajo zapisniki, obstajajo pogodbe, obstajajo dokumenti, na katere bo moral tudi jasno odgovoriti. In še enkrat, ne razumem vas kot koalicije, da v primeru drugih interpelacij, ki so tudi bile v parlamentu, pa tudi v primeru kolega Stepišnika, ki sedaj sedi z nami, ste imeli drugačna merila,

kot jih imate v tem primeru, ko so dokazljivo izkazane nepravilnosti, Jaz se res sprašujem, kako bom lahko ministra na naslednjih odborih in v parlamentu upošteval, ko smo ugotovili, da se je dejansko zlagal temu parlamentu že kar parkrat. Me zanima, kakšno bo odločanje jutri, in res pričakujem, da se kasneje zgodi seja, ki rehabilitira kolega Stepišnika, ker očitno v tem parlamentu obstajajo dvojna merila glede integritete za posamezne ministre, očitno tudi za koga drugega. V naši poslanski skupin težko pristajamo na kaj takega. Absolutno bom podprl interpelacijo, ker je v vseh členih utemeljena.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu predlagatelja se je prijavil mag. Andrej Vizjak, za njim gospod Franc Bogovič, potem gospod Branko Ficko in za njim gospod Borut Ambrožič.

Mag. Vizjak, izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Gospod Krivec je opozoril na zelo zanimivo stvar, ki je povsem neodgovorjena, in minister je očitno ne želi pojasniti, mislim pa da jo velja še enkrat bolj jasno oziroma nedvoumno izpostaviti. Mi v prvi točki interpelacije očitamo ministru, da je pozabil v 30 dneh po nastopu funkcije povedati ministrstvu, se pravi tam, kjer je zaposlen, da je hkrati 100 % lastnik firme. Ministrstvo bi moralo v nadaljnjih 15 dneh o tem obvestiti Komisijo za preprečevanje korupcije in ta bi potem ugotovila, kaj s tem podjetjem narediti, ali ga uvrstiti na seznam firm, s katerimi ministrstvo, javni funkcionar ali kdo drug ne sme sodelovati. Torej, minister je rekel, da je to res narobe naredil, da je to pač prekršek, da je to pozabil. Povedal je v svojem odgovoru na interpelacijo tudi to, da je to storil potem 28. 11., ko je o tej omejitvi obvestil v. d. generalnega sekretarja mag. Andreja Pagona, ki je to protikorupcijski komisiji prijavil v skladu s 35. členom Zakona o integriteti. Potem nadalje ugotavlja, da je senat protikorupcijske komisije po celotnem pregledu dokumentacije ugotovil, da v poslovanju med firmo Lastinski in Darsom za nazaj ni nič spornega in pravzaprav bi to lahko delal tudi naprej. Se pravi, da Dars bi lahko posloval s podjetjem Lastinski tudi v prihodnje, ker gre pri Darsu za neko pravno subjektiviteto, da je funkcionar na ministrstvu in da je tam pravna subjektiviteta. Poglejte, kaj je pa firma Lastinski odgovorila Darsu. Pravi: "S prekinitvijo naše licenčne pogodbe s podjetjem Boschung in z odločitvijo KPK, da naše podjetje umesti na seznam poslovnih subjektov, ki ne smejo poslovati z naročniki, ki so zavezani poslovanju po predpisih o javnih naročilih, formalno odstopamo." To se pravi, dokument Lastinskega priča ravno o nasprotnem, kar trdi minister v svojem zagovoru. Dopis firme Lastinski pravi, da je podjetje Lastinski uvrščeno na seznam, s katerim zavezanci v javnem naročanju ne smejo poslovati. Kdo zdaj zavaja – podjetje Lastinski, katerega 100 % lastnik je

gospod Omerzel, ali vlada oziroma gospod Omerzel, ki nam piše odgovor na interpelacijo. Nekdo zavaja. Minister Omerzel pravi, da bi lahko Dars posloval s podjetjem Lastinski, podjetje Lastinski pa pravi, da temu ni tako. To so dokumenti, tukaj imam ta dokument. Kdo govori tukaj resnico, spoštovani?! Ampak jaz imam tega, na s... sem hotel reči, tega zavajanja in laži že poln kufer. Ne želite se soočiti, spoštovani, z resnico in zato to delate.

Spoštovani gospod Meh, ker moram tudi to povedati, jaz sem dobil pismo ogorčenega Brežičana, ki je izjemno razočaran nad vašimi očitki, o tem, kaj so Brežice dobile s hidroelektrarno na spodnji Savi. Ker niso dobile še nič. Naj vas malo spomnim, kako je nastalo Titovo Velenje, kjer ste doma in ste županovali. Kdo vse je denar združeval za to. Tudi opravičilo ob takšnem izjemno ignorantskem odnosu do Posavja. Mimogrede, ko boste jutri zjutraj potegnili vodo na WC-ju, bo vse priteklo mimo nas tam dol, vse; tudi to, kar vi naredite.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Lepo prosim, gospod Vizjak, vrnimo se k interpelaciji.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Torej, spoštovani gospod Meh, tudi opravičilo Brežičanom ne bo dovolj za tisto, kar ste si privoščili.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednji ima besedo gospod Branko Ficko.

BRANKO FICKO (PS PS): Hvala.

Jaz sicer ne razpolagam s tako bogato korespondenco kot gospod Vizjak, da bi lahko te zadeve komentiral, je pa zanimivo, kako vsa ta dokumentacija pride v posameznikove roke, zanimivo.

Je pa res, da je področje, ki ga pokriva minister za infrastrukturo, očitno zelo vroče, ker se tu preliva ogromno denarja in to je dejstvo. Seveda ne v samih organih ministrstva, ampak v hobotnicah, na katere sicer ministrstvo nima direktnega vpliva. Organe določa Sod preko nadzornikov in potem gre zgodba navzdol od HSE, po vseh firmah, GEN energije, Slovenskih železnic, Darsa itd. Te hobotnice so se ustvarjale v preteklosti, vsaka politična opcija je v njih iskala svoje interese, današnji predlagatelji so tri četrt obdobja v teh zadnjih 10 letih seveda tudi vladali. Kakšni so tu interesi? Verjetno ni samo kadrovski za svoje ljudi, ampak so verjetno tudi materialni, da ne bomo govorili o tem, da tudi stranke iščejo svoj interes za svoje kampanje. Tisti, ki so te hobotnice zgradili, nimajo interesa, da se razbijejo, predvsem ko pride nek nov minister in je najboljši takoj v začetku prepričati, mu najti kakšno afero in podobne stvari. Če ne bo že pravega uspeha, mu je treba vsaj malo strahu dati v kosti, da naj bo malo miren. Seveda gre za preusmerjanje

pozornosti od bistvenih problemov, gre za poizkuse, da ministri ne bi imeli preveč časa se ukvarjati s praviimi nalogami. Jaz ne bom govoril o točkah, ki so v interpelaciji, ker je o tem že bilo dovolj povedano z ene in z druge strani. Točke, lahko samo omenim, tista, z izjemo Lastinskega, gre na odločitve iz preteklosti. Kar se pa tiče ministra kot lastnika podjetja, podoben primer oziroma afera se je želela narediti tudi s Stepišnikom, ki se je umaknil. Ne bom delal primerjave med ministrom in med Stepišnikom, rad bi nekaj drugega povedal. Cilj torej ni, da v Državni zbor ali na področje ministra pride res nekdo iz realnega gospodarstva, ampak da pride nekdo, ki bo izvajal posamezne politike. Nekateri tudi pravite, da ste tu že več kot 15 let, poznate vso problematiko, od gospodarstva do bančnega sistema. Rezultati sicer tega vsega znanja ne kažejo, ki ga nekateri s pridom izkoriščate. Kaj mene moti? Trenutno najbolj aktualno, kar se tiče cestne problematike in mostov, tudi povezano z odstopom direktorja za ceste, z izgovorom zaradi proračunskih sredstev. To, da so mostovi dotrajani, se ni zgodilo sedaj, to vemo že najmanj 5 let. Vsak dober gospodar bi moral te investicije planirati in izvajati sprotno, ne takrat, ko že gori in ko se zadeve rušijo. Seveda sem zato, da ne glede na proračunske postavke je denar treba najti za popravilo, da ne bo nastajala gospodarska škoda. Kje najti denar? Tudi iz tistih dejavnosti iz preteklosti, o kateri se pogovarjamo, ki so znotraj teh hobotnic iz področja energetike. V preteklosti se je pač ta denar s posameznih dejavnosti, kot je tudi primer Dravskih elektram, kot višek nalagal v propadle naložbe mariborske nadškofije Zvon 1, Zvon 2, seveda vse v duhu verjetno krščanskih vrednot. Lahko bi tisti denar vlagali v cestni sklad in naprej v mostove. Drugi takšen primer je tudi denar za hidroelektrarne na Savi, denar, ki gre iz vodnega sklada, čeprav je zbran iz koncesij, iz vodnih poplačil. Kolega Vizjak, to vse drži. Lahko bi ga tudi namenili za mostove, pa v cestni sklad, ne pa v energetiko. Vse te hobotnice pri nas delujejo že več kot 10 let in tega tisti, ki ste zraven, niste želeli razbiti, ker vsak ima svoje interesne sfere. S temi cilji in interesi, ki jih danes kažete, pa seveda vam je diskreditirati ministre, Vlado in zaustaviti planiran proces sprememb, seveda s poizkusom vladati oziroma prevzeti oblast in voditi te hobotnice naprej tako, kot so nastavljene v preteklosti. So me vprašali, če je sedanji minister dober – tudi sam se. Pričakujem več sprememb, tudi z omenjenimi hobotnicami, predvsem pa hitrejšo realizacijo na področju infrastrukturnih projektov, železnic, cest itd. Pri nas je na žalost tako, da se od ministra zahteva prvenstveno politično sposobnost po koalicijskih ključih, ne pa strokovno razvojna s ciljem korenitih sprememb. Na žalost je to, da pravi ljudje sploh nočejo iti za ministre, raje svetujejo iz ozadja, seveda proti plačilu, ker tako več zaslužijo kot ministri. Sicer trenutno ministra ni tukaj, danes že cel dan sedi v Državnem zboru, da ne bomo govorili o takrat,

ko je na posameznih odborih, namesto da bi se ukvarjal z operativnimi problemi, projekti, ki bi dali rezultate. Tisti čas, ko ministra ni, posamezni državni uradniki ali na ministrstvu ali pa po hobotnicah pridno delajo, ne vedno v smeri, kot si je mogoče posamezni minister zaželel oziroma zadal. Druge zainteresirane politične opcije pa hodijo po terenih, na terenu v firmah iz posameznih hobotnic, in vplivajo v svojem interesu na predvidene spremembe. Jaz bom rekel tako – minister, ki se je komaj ogrel, naj pokaže prave rezultate, in to so infrastrukturni projekti in red na energetskem področju; od posameznih diskreditacij, preusmerjanju pozornosti od pravih problemov pa nihče ne bo imel koristi. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Sedaj ima besedo gospod Zvonko Černač, za njim se naj pripravi gospod Aljoša Jerič in za njim gospod Marko Pavlišič. Izvolite, gospod Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa.

Nekateri predhodni razpravljavci so razpravljali v smeri, kot da imamo neko drugo interpelacijo danes na mizi, kot da sva interpelirana jaz in kolega Vizjak. Pri tem je treba povedati, da ste za kakšno leto zamudili. Bilo bi prav, da se tudi v nadaljevanju spoprimate s tem, kar je tema današnje interpelacije, to pa je odgovornost in delo ministra Sama Omerzela. In da se fokusirate na to, kar je v tej interpelaciji zapisano, in na očitke, ki so bili nekateri prepoznani. Njihova teža poskuša biti zmanjšana, za nekatere stvari pa prevajena odgovornost na druge, ampak to poznamo že nekaj časa. Tako kot je normalno, da vsak minister na vsakem resorju nadaljuje delo predhodnika, še posebej v primeru, ko pride do prekinitve mandata po letu dni, je seveda tudi normalno, da nadaljuje tudi z vsemi ostalimi postopki, ki so tekli. Tudi s postopki razpisov. Kar nekaj je teh stvari, ki so se nadaljevale. Verjamem, da na vseh ministrstvih, na ministrstvu, ki ga trenutno pokriva minister Omerzel, so tekli odprti postopki s področja razpisov za nepovratna sredstva za energetsko sanacijo objektov v lasti občin, lokalnih skupnosti in številni drugi razpisi z energetskega področja. Potem projekti na področju železniške infrastrukture. Največji med njimi je bil tik pred zaključkom, ko je minister prišel, t. i. GSM-R projekt v vrednosti preko 100 milijonov evrov. Res pa je, da so se nekateri projekti tudi ustavili ali pa se še bodo ustavili, ker v proračunu za leto 2014 so bila bistveno zmanjšana sredstva, predvsem za področje cestnoprometne infrastrukture za 80 milijonov evrov, in tega izpada ni mogoče čez noč nadomestiti. Normalno, da bodo ustavljeni tako nekateri projekti, ki so že tekli, kot nekateri, ki so bili predvideni. Normalno je, da bo zaradi tega nastala v proračunu dodatna škoda, ker bo

potrebno določene stvari v zvezi s temi odprtimi investicijami tudi postoriti. In med temi projekti je tudi projekt proge do Kočevja, ki je bil nekako zastavljen, po začasni malo manjši intenzivnosti in zaradi pomanjkanja sredstev v letu 2014 ne bo realiziran, tako kot meni poslanka iz Pozitivne Slovenije.

Glede mostov, ki so bili omenjeni, jaz ne vem, ali smo res vsi tako naivni, ali ste prepričani, če tega zmanjšanja sredstev za cestno področje ne bi bilo, ampak bi ta denar ostal, da bi mi bili res priča nekemu poročilu o tem, da je 20 mostov življenjsko nevarnih. Jaz osebno moram reči, da nisem tako naiven. Za enega od teh mostov lahko povem, na trasi Postojna–Ilirska Bistrica, da je na trasi, kjer je več kot 10 let potekal projekt modernizacije te državne ceste in kjer je bilo v okviru tega projekta detektiranih več kot 10 nevarnih točk, ki jih je potrebno sanirati. Ampak zanimivo, med temi nevarnimi točkami tega mostu ni. Mislim, da tu ne smemo biti vsi skupaj preveč naivni. Gre za gotovo problematiko, ki je sedaj odprta, ker sedaj pa ni več nekoga, mogoče jaz bi si še upal podpisat kaj v tej smeri kljub takemu stališču, da je mogoče bolj normalno odvijanje prometa, ker sem bil malo bolj drzen na tem področju. Verjamem, da si minister Omerzel kaj podobnega ne bo več dovolil in da bodo ljudje in gospodarstvo soočeni s tem, da bodo imeli velikanske obremenitve in omejitve. Zaradi tega podpiram tiste, ki gredo v tej smeri, da je potrebno to situacijo na nek način rešiti. Bi pa svetoval več razuma in predlagal, da se te omejitve ne odvijajo na tak način, kot se odvijajo danes, ker se da promet rešiti tudi drugače, upoštevaje varnostne omejitve, in zagotoviti večjo pretočnost na najbolj utesnjenih delih. Zakaj to govorim? Govorim zaradi tega, ker se je v enem delu odgovora na interpelacijo tudi minister z določenimi stvarmi pohvalil. Nekje sem zasledil, mislim, da je bilo s strani gospoda Bevka, da ta debata okoli bencinskega centa, to je dobra debata, potrebno jo je podpreti, zagotoviti namenski denar za modernizacijo državnega cestnega omrežja. To je že zelo stara debata. O tem se je že dolgo časa razglabljalo, proučevalo pluse in minuse. V času naše vlade se za ta korak nismo odločili, ker smo ravnali drugače, kot ravna vlada Alenke Bratušek. Mi smo želeli obremenitve ljudem in gospodarstvu zmanjšati ter iskati racionalizacijo tam, kjer jo je mogoče iskati, kjer so stvari preveč razbohotene. Če bo prišlo do bencinskega centa, potem je to nov davek in potem so negirane besede gospoda Viranta, ki je rekel, v letošnjem letu novih davkov več ne bo. Tudi če ga boste skrili v obstoječo ceno bencina. Prej ali slej se bo ta podražitev nekje odrazila. Obstaja pa namenski denar za državno cestno omrežje. V našem mandatu smo ga razširili tudi na vse ostalo prometno omrežje – ceste, železnice, letališča, na vso prometno infrastrukturo. To je denar, ki se napaja iz t. i. nadomestila za uporabo, cest pa še iz nekaterih drugih virov, ki

ga je skupaj na letni ravni po teh povišanjih zdaj neke okrog 150 milijonov evrov, plus minus nekaj milijonov. In prvo, kar bi bilo potrebno zagotoviti in kar se od ministra, ki je pristojen za to področje, pričakuje, da zagotovi, da se ta sredstva namensko porabijo, da se nazaj vrnejo v to infrastrukturo, ne pa da so potem razporejena v okviru proračuna na vse druge morebitne postavke.

Moram reči, da me tudi veseli, da se nadaljuje pot Resolucije o nacionalnem programu razvoja prometne infrastrukture 2020, 2030, 2050, kjer je v našem mandatu zmanjkalo časa. Prav bi bilo, da bi čim prej do tega prišli, kajti kot slišimo in beremo, je bil na ravni evropskih institucij naš program za bodočo finančno perspektivo za črpanje kohezijskega denarja 2014–2020 ocenjen kot najslabši. Drugi najslabši, mislim pa, je od sosednje Republike Italije, kar govori, da bomo imeli probleme oziroma jih bodo imeli tisti, ki bodo ponovno ob zaključku te perspektive na vrat na nos iskali primerne projekte za pametno uporabo tega denarja. In v tej konstelaciji me, moram reči, čudi, zakaj se ne nadaljuje ta vmesna rešitev glede drugega tira, kjer se z relativno majhnimi sredstvi, z nekaterimi ukrepi lahko omogoči pretočnost tega prometa iz bodočih 82 vlakov dnevno, kot se bo to zgodilo po modernizaciji, na 103 vlake dnevno.

Glede zasavske energetike bi rekel, glede tega področja, da kaj dosti ni bilo narejeno oziroma da je to področje zanemarjeno s strani Državlanske liste, katere predstavnik je aktualni minister. Ne samo zasavska energetika, tudi področje gospodarstva v tistem delu je, po moji oceni, zapostavljeno. Recimo Svea, ki je bila nekaj časa podpirana, je šla v stečaj. Je pa zanimivo, da pa je le ministrstvo poskrbelo za en del oziroma za 1 uslužbenko te Svee, ki je bila prej del vodstvene ekipe, zadolžena za marketing, za prodajo teh kuhinj; in je zdaj, ne vem, če že, direktorica ali je še vršilka dolžnosti direktorice Direktorata za infrastrukturo na ministrstvu, ki ga vodi Samo Omerzel. Da prav nič ni bilo narejeno za Zasavje, tudi ne moremo trditi.

Zdaj pa glede teh očitkov iz interpelacije, kjer se je v okviru razprave pokazalo še nekaj dodatnih okoliščin, ki dodatno obremenjujejo ministra. Mislim, da gre v primeru ministra Omerzela, če ga primerjamo vizavi ministru Stepišniku, ki je bil odstopljen, nekdanjemu ministru Stepišniku, ne za identično situacijo, ampak gre v primeru ministra Omerzela za hujšo situacijo. V Pozitivni Sloveniji predvsem bi se morali vprašati, zakaj je pravzaprav bil minister Stepišnik odstopljen. Čemu? Kakšne standarde je on s tem zdaj zagotovil tej Vladi in koaliciji? Verjetno nobenih. Bil je v določenem trenutku žrtveno jagnje, ker okoliščine so bile njemu nenaklonjene, in je pač moral povleči neko potezo, ki je verjetno v drugačnih okoliščinah povlekel nikoli ne bi; še

posebej, če primerjamo očitke proti njemu z očitki proti ministru Samu Omerzelu.

Da je minister kršil Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije v petem odstavku 35. člena, priznava sam. O tem ni torej nobenega dvoma. Vendar je to priznanje vezal na neko minimiziranje te kršitve. Gre za neko birokratsko formalno nedoslednost, na katero ni bil pozoren. In zaradi tega ni ministrstvu, ministrstvo pa potem posledično ne Komisiji za preprečevanje korupcije, prijavi podjetje, katerega lastnik je. Ampak danes skozi razpravo smo ugotovili, ko je prišlo do vračila te licence in odpovedi sodelovanja z Darsom s strani podjetja Lastinski, je tam tudi navedeno, da se s tem izpolnjuje tudi ta okoliščina glede podjetja Lastinski, ki je problematizirana s tem, da je bilo to podjetje uvrščeno na seznam poslovnih subjektov Komisije za preprečevanje korupcije, ki ne smejo poslovati z naročniki, ki so zavezani javnemu naročanju. In Dars tak naročnik je, Dars je zavezan javnemu naročanju. V tej luči se ta kršitev pokaže malo drugačna, kot v primeru, če bi se podjetje Lastinski ukvarjalo s prodajo sadja in zelenjave, ali sladoleda, ali pa tistih avtomatov, ki so jih na Hrvaškem prepovedali za prodajo cigaret, ki so predelani iz telefonskih govorilnic. Torej gre za podjetje, ki je v Republiki Sloveniji do nedavnega poslovalo z naročnikom, ki je zavezan javnemu naročanju. In šele po javni obelodanitvi teh okoliščin je se zgodila ta prijava konec novembra na Komisijo za preprečevanje korupcije in umestitev na ta seznam. Ta kršitev ni tako nedolžna, je pa pomembna v luči tistega, o čemer govorimo. V eni drugi točki interpelacije, kjer smo večkrat povedali, da je minister na hearingu dal neko javno zavezo oz. neke javne zaveze, ki se jih ni nameraval držati. In da je zaradi tega, ker je javnost bila seznanjena s tem, da se teh zavez ne namerava držati v poslovanju z Darsom, potem to sodelovanje, po seznanitvi javnosti s tem, prekinil. Tisti, ki ste ministra na hearingu podprli, verjamem, da tudi tisti iz koalicije, ste ga verjetno podprli tudi zaradi tega, ker je v povezavi s tem dejstvom dejal, naše podjetje pa z Darsom v bodoče novih poslov ne bo sklepalo, če bom jaz minister, kar je na nek način logično, korektno in higiensko. Verjetno je bila vaša podpora tudi zaradi tega in verjetno je zdaj vaša podpora ministru po toliko dneh od takrat, ko se je izvedelo, da se minister te zaveze ni nameraval držati, posledica dejstva, da se je zdaj temu sodelovanju "kao" odpovedal. "Kao" zaradi tega, ker verjetno nobenega v tej dvorani ni, ki temu verjame. Vemo, kako se ti posli lahko sklepajo, in nikoli javnost ne bo izvedela za ozadja, ker tudi ne bo več nobene potrebe po tem, če bo podjetje Lastinski imelo kakršenkoli posel s Svetom strojev itn. Nismo tako naivni verjetno vsi v tej dvorani. V bistvu gre po naši oceni, tudi po moji oceni, osebno, za še hujše dejanje, kot če bi minister vztrajal in rekel, poglejte, res sem takrat to povedal, vendar po

moje ni nobene prepreke v zakonodaji, delal bom še naprej.

Druga točka, ki jo problematiziramo, je kršitev določb Zakona o javnih uslužbencih glede položajnega uradnika, direktorja Geodetske uprave Republike Slovenije. Zakon v 2. odstavku 82. člena pravi, da direktorje organov v sestavi ministrstev, kar Gurs je, imenuje vlada na predlog ministra oziroma funkcionarja, ki mu je direktor vladne službe odgovoren, se pravi na predlog ministra. In v skladu z 9. odstavkom 83. člena, ki določa, da v času od sprožitve natečajnega postopka do imenovanja novega uradnika na položaj iz 2. odstavka 82. člena tega zakona lahko brez javnega natečaja vodi ta organ v sestavi največ 6 mesecev vršilec dolžnosti. Torej, minister ni v skladu z določbami tega zakona, istočasno ko je sprožil, sicer šele en teden po vloženju interpelaciji, 18. decembra, natečajni postopek za direktorja Gursa, ni predlagal vladi v imenovanje vršilca dolžnosti. In še danes tega ni storil. Torej je zakon v tem delu v celoti kršen tudi danes. To je dejstvo, tu ne gre za nikakršne interpretacije, gospod Braniselj. To so dejstva, ki jih sicer minister ne želi priznati. Zvrača krivdo name, ki sem 28. februarja dal pooblastilo za vodenje Gursa zaradi tega, ker je dan pred tem, po tistem, ko je za to govornico Alenka Bratušek kot bodoča premierka napovedala odstrel vseh tistih, ki niso na politični liniji z njo, odstopil vršilec dolžnosti Gursa, gospod Klemenčič. In bi bilo nehygienično, če bi storil v tistem trenutku karkoli drugega, da bi jaz vladi predlagal nekoga za v. d., da bi ga potem kot sveže meso odstrelili par dni za tistim. Mislim, da bi to bilo nekorektno do njega, do tega organa, tudi do bodoče vlade v končni fazi, do bodočega ministra. In danes slišim nekaj novega. Če to drži, je zame ta zadeva še bolj problematična, s strani gospe Katarine Hočevnar, da predstojnik Gursa še vedno opravlja delo na podlagi tega pooblastila, mojega osebnega, ki je ugasnilo z dnem, ko mi je ugasnil mandat, ker je bilo osebno pooblastilo.

Torej, kakorkoli že, tega ne morete prevalidi ne na mene, ne na kogarkoli drugega. Jaz sem v tistih okoliščinah storil tisto, kar je bilo potrebno storiti, kar bi storil vsak razumen človek, ne samo minister. Ampak tudi če temu ne bi bilo tako, je vmes skoraj 9 mesecev in zakon govori o tem, da je potrebno v takem primeru sprožiti natečajni postopek in imenovati oziroma predlagati vladi v imenovanje vršilca dolžnosti. To ni bilo storjeno. Še danes ne. Ko je bil natečajni postopek 18. decembra sprožen, istočasno pa ni bilo predloga na vlado. V drugem primeru pa smo v medijih brali, ko je bil odstopljen gospod Ficko, takoj naslednji dan smo brali, da je vršilec dolžnosti gospod Sergij Grmek. Tam pa ni bilo nobenega problema v 1 dnevu sprožiti vse ustrezne formalne postopke. Ta očitek – se pravi, sedaj smo že pri drugem ali tretjem očitku – ni bil z ničemer demantiran, razen z vračanjem odgovornosti name, kar se mi zdi, moram reči, tudi primerno ravni gospoda

Omerzela. Nisem kaj drugega pričakoval, moram pošteno povedati.

Naslednja točka se nanaša na zavajanje javnosti v zvezi s stanjem v avtošolah. Mi ne očitamo ministru, da je odgovoren za te stvari, deleč od tega. Očitamo pa mu, da je v javnosti govoril, da je bil s stanjem seznanjen 8. novembra na neki tiskovni konferenci in da prej ni imel pojma, kaj se tukaj dogaja. In se potem sklicuje na primopredajne zapisnike med mano in gospodom Maherjem in na primopredajne zapisnike med vršilcem dolžnosti direktorja Agencije za varnost prometa in tako naprej. Nikjer ne omeni, da je bila opravljena neka revizija na Agenciji za varnost prometa, ki sem jo sam odredil konec leta 2012, in da na tej osnovi je vlada 6. 2. zamenjala celoten svet Agencije za varnost prometa, ki ga je do takrat vodil gospod Vinko Može. Na tej osnovi je prišlo do imenovanja novega vršilca dolžnosti direktorja gospoda Franca Pobjbiča, ki je na nek način stvari začel urejati. Ne v celoti, ampak vsaj en del in da je bil v proceduri tudi zakon oziroma novela zakona, ki bi to Agencijo spremenila. Poenostavljeno povedano, ukinila. Ustanovljena je bila 1. julija 2011, v svojem preteklem delovanju se je pokazalo, da to ni bila najboljša odločitev. Za to govorijo številni argumenti. Vendar tudi te odločitve ni bilo sprejete. Ta zakon, ta novela zakona je bila maja 2013 ustavljena in takrat je bilo rečeno s strani ministra, da bo v relativno kratkem roku prišlo do celovite novele zakona, ki bo uredil to področje. Tega ni. Bo pa seveda sedaj to sledilo, kot beremo iz teh poročil in revizij.

Tukaj imam dopis, na ministra je svet Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, dne 23. aprila, številka 1100-1/2013/12, naslovljen en dopis – Ministrstvo za infrastrukturo in prostor, gospod Samo Omerzel, minister – v katerem ga obvešča, da je svet Agencije opravil javni razpis, da je bila imenovana komisija, da so se prijavili 4 kandidati in da je med temi 4 kandidati za direktorja te agencije, da predlaga ministru, da se za direktorja te Agencije za varnost prometa imenuje gospoda Franca Pobjbiča. Malo prej je minister v tej dvorani dejal, da on gospoda Pobjbiča ni razrešil, odstavil; iztekel se mu je mandat. Zdaj, če bi se prijavil na kakšen razpis, če bi bila komisija in če bi bil najboljši kandidat, da mu je v razgovoru rekel, da bi ga sigurno podprl in tako naprej. Spet nekaj novega slišimo, kjer se žal minister zapleta sam s sabo. Kajti to, da mu je potekel mandat, drži, ker je ministru opustil dolžno ravnanje in ni tega predloga kljub temu, da ga je na to opozoril svet Javne agencije za varnost prometa še enkrat z dopisom 10. 7. 2013, posredoval na Vlado, da bi se odločila tako ali drugače. Vlada ima suvereno pristojnost, da lahko reče da ali ne. Nima pa te pristojnosti minister, da na tak način lustrira kandidata, ki je bil v skladu s formalnimi postopki izbran in predlagan v imenovanje. In raje pusti, da gre mimo čas. Ko je sredi avgusta padla

zastavica in mu je potekel mandat, so imenovali za vršilca dolžnosti sedanjega vršilca dolžnosti gospoda Igorja Velova. Zakaj omenjam tudi te dopise – ne samo zaradi tega. Omenjam jih tudi zaradi tega, ker je v teh dopisih, tako v tistem z dne 23. aprila kot v tem z dne 10. 7., zelo jasno in nedvoumno zapisano sledeče. Utemeljujejo, zakaj so se tako odločili na tem svetu Agencije oziroma komisija, in ena izmed utemeljitev je tudi sledeča. Zaradi velikega števila, več kot 2 tisoč 700 primerov s strani kriminalistične policije evidentiranih kaznivih dejanj s področja dela in odgovornosti AVP, je gospod Franc Pobjbič vzpostavil celovit sistem in program strokovnega in notranjega nadzora, opravil preventivne aktivnosti, preklic nekaterih pooblastil, notranja kontrola vseh dokumentov, preden so odposlani naslovnikom, izdal začasna navodila in začel z neposredno kontrolo na terenu. Izdelal je načrt reorganizacije in modernizacije izpitnih centrov, načrt predvideva dokončni prehod na elektronsko testiranje znanja iz cestnoprometnih predpisov do konca leta 2013. In tako naprej, in tako naprej. Tukaj piše vse o tistem, o čemer minister govori, da ni vedel do 8. 11. In v nadaljevanju še, da poleg tega, da so ga ocenili kot najbolj primerne, navajajo, da je v predlogu za imenovanje gospoda Franca Pobjbiča – njegov način delovanja in vodenja Agencije za varnost prometa podpira 15 članski svet za preventivo pri AVP, ZŠAM, AMZS, Združenje šol vožnje pri GZS, MORS Slovenske vojske in občinski SPV. Dokazila v prilogi. Verjetno Sveti za preventivo in vzgojo. Priloge, dokazila o referencah in kompetencah gospoda Franca Pobjbiča – 40 strani. In nekaj podobnega v ponovnem dopisu, kjer se pričakuje od ministra, da bo nekaj naredil po 3 mesecih, se pravi 10. julija, kjer ponovno piše, da je potrebno nekatere aktivnosti sprejeti, da niso dobili po 77 dneh nobenega odgovora, da je bila v času gospoda Pobjbiča kot v. d. sprejeta resolucija glede razvoja prometne varnosti za obdobje 2013–2022, da je na tej podlagi narejen nek načrt, da so predlagane določene aktivnosti, vendar se nič od tega ni zgodilo. In ponovno navajajo: glede na množična kaznivá dejanja na področju odgovornosti Javne agencije za varnost prometa Republike Slovenije v obdobju 2010 do 2012, dokaz, problemsko poročilo v zvezi z izvajanjem programa avtošol in / nerazumljivo/ programov varne vožnje z dne 15. 4. 2013, Uprava kriminalistične policije, je gospod Franc Pobjbič kot odgovor zastavil program strokovnega in notranjega nadzora in pričel samostojne in koordinirane aktivnosti strokovnega nadzora zaradi izboljšanja stanja, kar je že dalo začetne rezultate. In spet ponavljajo, da je v času vodenja gospoda Pobjbiča bila sprejeta ta resolucija o programu varnosti v cestnem prometu za obdobje 2013–2022, da je bil izdelan predlog vladnega gradiva za imenovanje odbora direktorjev, predlog za imenovanje medresorske delovne skupine, predlog obdobjnega načrta 2013–2014, program

notranjega in strokovnega nadzora, pravilnik o disciplinskih postopkih in tako naprej, skratka, da ne berem, ker je vse to napisano na 2 straneh. Kdo zdaj tukaj koga zavaja, kdo zdaj tukaj koga zavaja? To so pisna dejstva, naslovljena, tudi drugi dopisi, naslovljen je gospod Samo Omerzel, minister za infrastrukturo in prostor. Tudi ta točka v interpelaciji je utemeljena in je ni mogoče ovreči, je ni mogoče ovreči z nekimi posplošenimi populističnimi navedbami in s prenašanjem odgovornosti na tiste, ki v tem obdobju za te stvari odgovorni ne morejo biti. Ne morem biti jaz odgovoren, če nisem prejel tega dopisa, ko nisem bil več minister. Ta dopis ni bil naslovljen name, ampak je bil naslovljen na gospoda Omerzela, tako prvi kot drugi.

Naslednja točka govori o tem, o čemer smo govorili že večkrat v zadnjih mesecih v Državnem zboru. Govori o ignoriranju sklepov Državnega zbora Republike Slovenije v zvezi s projektom izgradnje bloka 6 Termoelektrarne Šoštanj in s tem omogočanja nadaljnje dražitve investicije. O tem mi govorimo, gospod Meh in gospod Omerzel, o ignoriranju sklepov tako Državnega zbora z dne 16. julija kot sklepov dopisne seje vlade 15. julija, ki jih je, verjamem, pripravilo Ministrstvo za infrastrukturo samo, kot zaradi teh ravnanj oziroma neravnanj omogočanja dražitve vrednosti te investicije. Mi ne govorimo o tem, kar je laž, kar je večkrat ponovil v okviru razprave gospod Meh, da je Zvone Černač kot nekdanji minister določil vrednost investicije TEŠ 6 na milijardo 300 milijonov evrov. "Določil", je bilo rečeno. Bilo bi zelo slabo, če bi počel to, kar pa počne sedanjí minister, da določa vrednost investicije. Določa vrednost investicije. Tega si jaz nisem dovolil in ne dopustil, ker bi bila to politična določitev. Bi bila neverodostojna, tudi v nasprotju z zakonom. Vemo, kako se investicije vodijo, peljejo, in kakšne so pristojnosti in do kje je pristojnost ministra glede tega. Najmanj kar je, v teh okoliščinah danes bi moral minister po tistem, ko v TEŠ, kjer vodijo to investicijo, niso postorili tistega, kar jim je bilo naročeno, zahtevati zamenjavo uprave, poslovodstva – to bi bil minimalen korak. Tega ni naredil, zanimivo – zakaj. Verjetno zaradi tega ne, ker so zdaj na vodstvenih položajih v TEŠ ponovno gospodje oziroma gospod, ki je bil v ekipi, ki je to investicijo vodila do leta 2010, ki je prepoznano za obdobje, ki je najbolj problematično v smislu dražitve te investicije. Državni zbor je glede te investicije sprejel poroštvo in ob sprejemu poroštva v letu 2012 tudi dodatne zaveze glede same investicije. In vse te zaveze so bile opravljene, uresničene. Če se sedaj ne izpolnjujejo, je treba poklicati na odgovornost tiste, ki teh zavez ne izpolnjujejo, ali pa njihove predhodnike, če tega že njihovi predhodniki niso izpolnjevali. Vendar nič od tega ni bilo storjeno. Minister je 31. maja 2013 v tem Državnem zboru dejal na pristojnem odboru – 1,3 je številka, ki je znana, mi moramo vse narediti, da bo ta

investicija izpeljana za milijardo in 300 milijonov evrov. In tukaj bi tudi moralo ostati, vsaj kar se izjav ministra tiče. Predstavljajte si, da bi jaz kot takratni minister prišel z izjavo, vse bomo naredili, da pridemo do investicije v rangu milijarde 500 milijonov evrov. Verjetno bi bili vsi v TEŠ in HSE veseli in poskočili, kako se bodo lahko te stvari še naprej neracionalno in nenormalno delale. Vi veste, da so bile takrat opravljene številne aktivnosti tako na ravni Ministrstva za finance kot na ravni Ministrstva za infrastrukturo in prostor, da je bila imenovana neka skupina, ki je v celoti pregledala celotno dokumentacijo, ki je pripravila celovito poročilo, s katerim je bil seznanjen tudi Državni zbor, predvsem pa Odbor za finance, ki je obravnaval Zakon o poroštvu. In da so bile na tej osnovi posredovane prijave pristojnim organom, predvsem pa AUKN, ki je takrat še deloval v takem svojstvu, kot sedaj deluje Sod. In na tej osnovi so se začeli dogajati razni aneksi k pogodbam v smislu izpolnjevanja zavez, ki so bile dane ob sprejemanju Zakona o poroštvu. In eden izmed teh aneksov je bil tudi ta glede cene premoga, ki je bila na ravni 2,25 evrov za gigadžul definirana že v letu 2009, vendar ta zaveza ni bila najbolj trdna. Zaradi tega je z aneksom, ki je bil podpisan s strani premogovnika Velenje, TEŠ in HSE v letu 2012, bila utrjena. Utrjena. In tukaj je zdaj za nekatere problem. In to za iste, ki so to pogodbo podpisali. Kdo je torej zavajal? Tisti, ki je podpisal pogodbo, za katero je vedel, da je ne bo moral izpolniti, ali kdo drug? Verjetno tisti. Ampak kaj se zdaj dogaja, zdaj se z njim pogovarjate in zaradi njega ne pridete do nekíh usklajenih števílk, namesto da bi ga razrešili ali predlagali njegovo razrešitev. Govorimo o direktorju premogovnika Velenje. Ali je politično tako močan, da se ga ne sme dotakniti, ali kaj? Med drugim je bil tudi kar nekaj časa predsednik nadzornega sveta Darsa, ko je bila tam gospa Duhovnik. Ampak to ni toliko pomembno. Mi smo od ministra pričakovali, da bo tisto, kar mu je naložila njegova vlada in kar mu je naložil tudi Državni zbor v zvezi s to investicijo, izpolnil, in to do 30. 11. In tega ni storil. In to ni storjeno še danes. Še danes. Torej je očitek iz te točke v popolnosti utemeljen. Na mizi nimamo niti potrjenega Invest programa, iz katerega bi lahko rekli, ali je zdaj številka 1 milijarda 428 milijonov 500 tisoč prava in realna, ali ne? In na čem ta številka temelji? Nimamo. Mimogrede, še gospodu Mehu, ko vedno operira s temi števílkami in s tem, kdo je določil vrednost 1,3 milijarde. Vrednost 1,3 milijarde je bila najprej določena v investicijskem programu številka 4, ki je bil izdelan leta 2011, ki sta ga potrdila oba nadzorna sveta, tako TEŠ kot HSE. In ponovno je bila ta številka utemeljena, vendar z določenimi premiki med posameznimi postavkami, ker se je ugotovilo, da vse ni bilo upoštevano v Invest programu 4, in z določenimi racionalizacijami na določenih področjih v letu 2012. Enako na nadzornem svetu TEŠ, ki vodi

to investicijo in je za te številke prvi odgovoren, in na nadzornem svetu HSE. Bila je recenzirana. Jaz sem vam že prej prebral en del iz te recenzije, kjer govorijo o tem, da je s stališča višine predračunske vrednosti in ostalih stroškov za tipične časovne preseke ugotovljeno, da je ta glede na upoštevane predpostavke v NIP5 podana ustrezno. In govorijo o tem s stališča ekonomske sprejemljivosti objekta, je metodološko investicijski program, itn., izdelan skladno z zahtevami uredbe, po navedeni metodologiji je ekonomska upravičenost investicije izkazana. Na osnovi uporabljene metodologije izvedbe recenzije, kot je podrobneje opisana v tem poročilu, ter ob upoštevanju danih omejitev v zvezi z možnostjo vpogleda dokumentarnih podlag in modelskih izračunov ocenjujemo, da je noveliran Invest program pripravljen celovito in v splošnem na ustrezni ravni; pri čemer v zvezi z nekaterimi predlagamo dopolnilne ukrepe, kot izhaja iz tega poročila. In zdaj naj bi po vašem mnenju minister naredil, nekdanji minister – torej jaz, naredil to, kar zdaj počne gospod Omerzel. Prišel v Državni zbor in rekel, temu jaz ne verjamem, to je neverodostojno, tukaj se lažejo. Lažejo se. In nadzorni svet TEŠ se laže in nadzorni svet HSE se laže. Ampak mi ministru tega vsega ne očitamo. Očitamo mu samo to, da ni izpolnil sklepov lastne vlade in zavez, ki mu jih je v zvezi s tem dal Državni zbor. Ne do roka in ne po roku.

Naslednja točka so avtomobilske tablice, ker gre spet za eno izmed manter, saj itak je Černač za to odgovoren. Mislim, da je bil 15. marca ta javni razpis objavljen, 17. aprila dopolnjen. Verjamem, da ne sedanji minister, ne ostali ministri, ne prejšnji ministri, tudi sam nisem tega počel, ne pišejo specifikacij javnih naročil. Verjamem, da ne pišejo postavk, na podlagi katerih se to javno naročilo izvede, ampak podpišejo samo sklep o pričetku tega postopka, v okviru katerega določijo komisijo, ki te stvari vodi. Na koncu dobijo poročilo o izvedenem javnem naročilu. Dvomim, da minister pregleduje, ali je kakšna barva prav napisana v teh specifikacijah ali ne. Je pa dolžnost ministra, da potem, ko dobi poročilo te komisije, zadevo pogleda po neki razumski plati. Ne glede na formalne utemeljitve, ki stojijo v tem primeru, ko gre za razliko v vrednosti 6,5 milijonov vis-à-vis 13 milijonov evrov, je mogoče samo dvoje v takem primeru. Ali pogajanje, verjamem, da v tem primeru to ni bilo mogoče; ali pa odstop od tega naročila in ponovna objava. Gospod Braniselj je prej govoril, da tega formalno ni mogoče narediti. Kako sem jaz lahko ob istem zakonu zavrnil vse ponudbe za preureditev ene cestninske postaje, ker so bile ponudbene vrednosti med 550 tisoč evrov in do 850 tisoč evrov brez DDV. Kako sem lahko to naredil? Zavrnil sem jih, vse. Naročilo je bilo kasneje izvedeno za bistveno manjšo vrednost, kot je bila najnižja vrednost ponudbe. Je pa res, da zaradi tega nisem dobil nobenih medalj, zaslug

za narod, oprostite, ker jih tudi ne pričakujem. Dobil sem anonimno kazensko ovadbo, ki je po letu in pol z odločitvijo specializiranega državnega tožilstva, ki sem jo dobil pred kratkim, bila ovržena, ker se je izkazala za neutemeljeno. Hvala bogu. Nisem bil čisto prepričan, da bo temu tako v tej državi. In tožilstvo tam navaja, da ni res, kar se očita v tej ovadbi, in da je bilo ravnanje mene, kot takratnega ministra, pravilno, ker se je na podlagi drugega naročila izvedba teh storitev opravila za bistveno nižjo ceno. Torej tisti, ki v tej državi nekaj naredijo ali pa želijo pripomoči k temu, da se vrednosti postopkov javnih naročil znižajo, dobijo kazenske ovadbe, dobijo medijsko negativno konotacijo. Vsake toliko kak medij to zadevo potegne zaradi tega, da jih dodatno očrni, češ, glej, saj imaš kazensko ovadbo na grbi. Tisti pa, ki delujejo "formalno pravno korektno", izberejo dvakrat višjo ponudbo, pa so dobri, uspešni, gospodarno, ekonomsko ravnajo. Dokler se to ne bo spremenilo, lahko predsednik Državlanske liste Gregor Virant govori o tem, kako se bodo te stvari odpravile. Ne bodo se, ne, ker implícite s svojim ravnanjem, on in tudi njegovi kolegi, podpirajo ta ravnanja, ki gredo v napačni smeri. In če vas pri tem, da bi ravnali drugače, omejuje zakonodaja, spremenite jo. Mene ni omejevala. To ni bil edini postopek, tako da če se hoče, se lahko; in tudi v tem primeru bi se lahko. Nobene potrebe ni bilo, da se je ta postopek zaključil na tak način in da bodo zdaj uporabniki plačevali dvakrat dražje avtomobilske tablice.

Mislim, da minister, žal, ni odgovoril argumentirano na te očitke iz interpelacije, tudi jih ni mogel argumentirano pojasniti. Prvič, ker argumentov ni; in drugič, gre za kršitve, ki so bile izkazane, dokazane in ki jih ni mogoče zanikati. Gre za stvari, o katerih smo govorili, ki v največji meri zmanjšujejo njegovo integriteto, predvsem v luči bodočega nadaljnjega opravljanja funkcije. Če ga boste jutri na glasovanju potrdili, ampak ta odgovornost je od jutri naprej vaša. Je odgovornost celotne koalicije, vseh poslancev, ki boste to storili, in celotne Vlade. Ni več samo odgovornost ministra Sama Omerzela. S tem bremenom in s tem zavedanjem je prav, da jutri tudi greste na glasovanje.

Torej, jaz bi počasi zaključil. Glede tega posla Lastinski-Dars bi dejal samo še to, da poleg tega očitka, ki je bil v tem sprenevedanju in kršitvi dane zaveze, kjer se je izkazalo, da ni šlo samo za to, ampak dejansko za problem, ker je šlo za poslovanje z Darsom, ki je zavezan javnem naročanju, je problematičen tudi tisti izvorni posel v letu 2008. Danes nismo slišali utemeljitve, kako je mogoče, da je Lastinski, katerega direktor je bil takrat sedanji minister, fakturiral storitve za 7 mesecev nazaj po tistem, ko je bil izbran. Se pravi, novembra je bil izbran, decembra pa je poslal račun za storitve, kjer so tudi pavšalni zneski od maja meseca naprej. Kako je to mogoče? Kako je to mogoče? Se pravi, nekdo, ki še niti vedel ni, da bo to naročilo

objavljeno, pošlje potem storitve za to naročilo, za opravljanje storitev za 7 mesecev nazaj. Tudi ta okoliščina meče dodatno luč nekredibilnosti na ministra, v smislu njegove integritete za opravljanje njegove nadaljnje funkcije. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Meh je želel repliko.

SREČKO MEH (PS SD): Hvala lepa.

Minister je odgovoril, zagotovo je odgovoril tistim, ki so želeli poslušati in razumeti, zagotovo v redu razlago.

Vsem iz Brežic se resnično opravičujem. Govoril sem o programu, projektu in sem želel povedati, na kakšen način se investicije na spodnji Savi vodijo in da je prav, da ljudje dobijo infrastrukturo; samo čisto mora biti in da tega v TEŠ nismo naredili.

Podpredsednica, ali lahko zagotovite ...

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Kar izvolite, gospod Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Hvala lepa. Saj besedo imam že, samo če mi lahko zagotovite.

Glede Titovega Velenja, se opravičujem, Titovo Velenje je bilo ena zlata doba, v kateri smo Velenje zgradili. Sami, takrat ni bilo nobene nuklearke na spodnji Savi, nič tega ni bilo, in to smo prebivalci zagotovo zgradili. Odkar smo v tej samostojni državi, tudi sami poskušamo skrbeti zase in sami graditi tisto s svojim delom, tudi razvoj in vse ostalo. In tako bo, verjamem, tudi naprej. Tako da se zahvaljujem za to Titovo Velenje.

Gospod Černač je govoril zopet težke besede, da glede bloka 6 minister laže. Na seji odbora sem bil, gospe in gospodje, kjer sta direktor Termoelektrarne Šoštanj in direktor Holdinga Slovenskih elektrarn povedala, argumentirano, da milijarda 300 tisoč ni realna številka, da je zlagana številka. Na tisti seji je direktor povedal, prebral, da je direktor, ki je podpisal pogodbo o poroštvu, istočasno na nadzornem svetu povedal, da že takrat je manjkalo 30 milijonov in da bo državo tožil. Besede tistega, to se pravi, direktorja tukaj. In zdaj gospod Černač govori tukaj, da je milijarda 300 tista, ki naj realno bo dosegljiva zato, ker je bil narejen investicijski program, ker je bila storjena revizija. Številka milijarda 428 pa nima revizije, ni bila sprejeta na nadzornih svetih, pa drži. Zato se meni zdi, da je to eno veliko sprenevedanje, ko se sprašuje, kdo je povedal za milijardo 300. Tukaj v Državnem zboru, gospod Černač, ste vi nam, poslancem, povedali, da je program usklajen na milijardo in 300 milijonov, vi ste nam povedali. Zato, ker je Državni zbor sprejel Zakon o poroštvu, vse ostalo pa je moral nekdo drug povedati.

Prav tako se mi zdi, da je, ko sem govoril o vsebini interpelacije, bilo že vse povedano na Odboru za infrastrukturo in v Državnem zboru,

ko smo govorili o bloku 6. In vse te odgovore smo dali. Gospod Tanko bi jih zagotovo lahko slišal, sicer pa mora imeti izjemne sposobnosti, da lahko razume vse, kar se je govorilo tukaj, oziroma da lahko prebere in sliši vse, kar se je tukaj dogodilo.

Zaradi vsega tega še enkrat predlagam po 252. členu, da umaknete interpelacijo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Meh.

Izvolite, gospod Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Gospod Meh, vam lahko povem, da te interpelacije seveda ne bomo umaknili. Bi pa pričakoval, da bo bil gospod Meh v okviru tega izvajanja opozorjen, da je potrebno v Državnem zboru govoriti resnico in ne laži in ne zavajati. Jaz nisem nikoli govoril o tem, da je gospod Omerzel lagal glede vrednosti investicije. Sem pa dejal, da je na tak način govorjenje o vrednosti politično določanje vrednosti investicije, kar se je počelo včasih v nekih drugih časih, za kar sem verjel, da se danes več ne počne. In tudi ni res, gospod Meh, da sem jaz v Državnem zboru v času sprejemanja zakona povedal, da je prava številka milijardo 300 milijonov evrov. Tega od mene niste slišali. Sem pa povedal, da je to obravnavala vlada, da ste poslanci dobili vse gradivo, da imate na mizi kompletno gradivo za odločanje. In kolikor se spomnim, bom šel pogledati magnetogram, pa vam ga bom jutri citiral, ste se takrat zelo razhudili, kako to, da se vlada jasno ne opredeli za ali proti temu poroštvu. To so dejstva in vas prosim, ne zavajati. Torej, zakaj bi naj, gospod Meh, jaz govoril, na političen način določal številko investicije, tako kot se sedaj na političen način določa vrednost drugega tira. Zakaj? Zaradi tega, da bi si vzel vso kredibilnost. Ne bi tega naredil. Zakaj bi to počel? Zato so bili pristojni drugi. Vrednost investicije določi investitor. In investitor je to naredil. Ali je naredil to z neko figo v žepu, ali je postavil v vrednost te investicije zlagane številke, bo pokazal čas. V vsakem primeru pa ni minister kot politik tisti, ki bo določil, kakšna bo vrednost investicije. Lahko pa s svojim ravnanjem, s svojimi izjavami, s svojim vplivom in s svojimi usmeritvami vpliva na to, da se ta številka zniža ali zviša. Meni ne bo noben povedal, da izjave o tem, da je številka prenizka, kaj pripomorejo k temu, da bi kdo razmišljal o tem, da se zniža. Ne govorim sedaj samo o tem primeru, ampak tudi o drugih primerih.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Na vrsti je gospod Jerič, potem gospod Pavličič in Jerovšek.

ALJOŠA JERIČ (PS PS): Hvala lepa. Spoštovane, spoštovani!

Sedaj smo že začeli trinajsto uro razprave. Kot vidimo, je razprava izredno zanimiva in dvorana polna. Tudi vidim, da se z argumenti dotikamo dela ministra. To seveda je šala. Namreč, neprestano se dogaja, da se oddaljujemo od teme, ker odpiramo druge teme, ki so že postale zimzelene v tem parlamentu, in sigurno bomo o teh temah slišali še naprej. Se bom vrnil k vsebini interpelacije.

Prva točka, očita se kršitev petega odstavka 35. člena Zakona o integriteti in prepričevanju korupcije, da minister v 1 mesecu po nastopu funkcije ministra ni priložil prijave premoženja. Kot smo že večkrat danes omenili, na hearingu pred pristojnim odborom je minister jasno povedal, da je lastnik podjetja Lastinski ter s čim se tudi podjetje ukvarja. Jasno je tudi razkril, da obstajajo poslovna razmerja z družbo Dars, in tudi povedal za pridobljeno vlogo za evropski projekt Eureka. Na tem istem javnem hearingu je tudi obljubil, da poslovanja z Darsom ne bo širil, čeprav pa noben zakon ne omejuje poslovanja z Darsom podjetij v njegovi lasti, kot je tudi zapisala v svojih ugotovitvah KPK. Tukaj bi težko očitali kakršnokoli prikrivanje omenjenih dejstev ministru, saj so seje teh teles javne. Tukaj neka konstantna namigovanja, da je vedno nekaj prikritega, vsaj v tem primeru jaz res ne morem zaznati. Res pa je, da je s formalno prijavo na KPK minister zamudil. Tukaj naj povem, da tudi sam sem skoraj zamudil rok za prijavo premoženja na KPK, saj se mi je v mesecu, ko mi je nastopila funkcija poslanca, zvrstilo veliko novih opravil ter sestankov. Skratka, življenje se ti kar na hitro spremeni in verjamem, da v dobri meri, da je minister enostavno zamudil prijavo ter storil to, kot sem povedal, v dobri meri. Glede zamujenega roka pošiljanja poročila pa bo KPK tako ali tako odločila, ali bo ministra kaznovala zaradi prekrška. Tega ne smatram kot bistven problem pri ministromanju ali neke velike zlonamernosti pri tem početju.

Potem, neposredovanje informacij o lastništvu podjetja tudi na ministrstvo. Tudi v tem primeru neposredovanja podatkov o lastništvu družbe Lastinski na ministrstvo, na katerem je minister, je dejansko kršil obveze. Vendar ker je to javno povedal na hearingu in poslal tudi, čeprav z zamudo, poročilo na KPK, jaz tukaj ne vidim zlonamernosti, temveč samo nepoznavanje vseh obveznosti, ki človeka po nastopu tako pomembne funkcije čakajo. Ja, tudi ministri so ljudje in se kot ljudje tudi motijo. Pomembno pa je, ali te napake zagrešijo iz malomarnosti; v smislu, da zagrešijo neke večje napake, ki povzročajo večjo škodo; ali pa še slabše, da to škodo povzročijo zlonamerno in iz osebne koristi – tukaj tega ne zaznavam.

Če preidemo na drugo točko, zavajanje javnosti v zvezi s sklepanjem novih poslov oziroma opravljanje storitev po prevzemu ministrske funkcije z družbo Dars. Tukaj je govora o potencialno novih pogodbah, ki bi jih podjetje v lasti ministra lahko sklenilo za novo

obdobje z družbo Dars. Kljub temu, da podjetju v lasti ministra zakon, kot smo prej ugotovili, v ničemer ne prepoveduje sklepanja poslov, saj KPK tega ne prepoveduje, ker v družbi Dars ni zaposlenih funkcionarjev, pa je res minister na hearingu izjavil, da novih poslov z Darsom ne bo. In teh novih pogodb, kot lahko ugotovljamo, tudi ni bilo. Sedaj lahko špekuliramo, da je to zato, ker je možnost pogodbe za novo obdobje prišla v javnost pravočasno, vendar ministrovu podjetje ni sklenilo novih pogodb in s tem zaveza ministra na hearingu ostaja še vedno izpolnjena.

Tretja točka, kršitev Zakona o javnih uslužbencih in podzakonskih aktov, izdanih na njegovi podlagi, s tem ko več kot 8 mesecev ni sprožen natečajni postopek za direktorsko mesto generalnega direktorja Geodetske uprave Republike Slovenije, in da to mesto vodi predstojnik po pooblastilu. Minister je dal predlog za uvedbo javnega natečaja za položaj novega direktorja Gursa dne 15. aprila, kar je 2 meseca po izdanem pooblastilu za to mesto, ko je prejšnji minister Černač dal to pooblastilo gospodu Seliškarju. Po zakonu lahko to funkcijo s pooblastilom opravlja največ 6 mesecev, tako da je bil postopek s strani ministra sprožen v doglednem roku. Res pa je, da je bil javni natečaj za to mesto objavljen šele 19. decembra, kar nekaj mesecev kasneje, kot določa rok 6 mesecev za opravljanje te funkcije s pooblastilom. A potrebno je upoštevati, da sta vlada in parlament v tem obdobju intenzivno delala na enem večjih sistemskih zakonov tega mandata, to je davek na nepremičnine. Za pripravljane teh sistemskih sprememb pa je bil in je vseskozi ključen partner Gurs ter sistem množičnega vrednotenja nepremičnin. Upošteva, da je gospod Seliškar zelo dobro seznanjen z vsebino dela Gursa ter sistemom evidenc o nepremičninah, smatram, da je dogovor, da status gospoda Seliškarja ostane nespremenjen do sprejema Zakona o davku na nepremičnine, pravilna odločitev.

Četrta točka, zavajanje javnosti o stanju v avtošolah. Kot smo bili seznanjeni iz medijev, so nepravilnosti v avtošolah stare tudi več kot 3 leta, se pravi, da so obstajale tudi mnogo pred ministromanjem gospoda Omerzela, vendar v preteklosti ni noben od odgovornih ukrepal. V primopredajnem poročilu smo tudi ugotovili, da v tem poročilu med ministrom Černačem ter ministrom Maherjem, kot minister Omerzel pravi, ni omenjeno, da poteka obsežna preiskava in da je bil januarja 2013 izveden tudi izredni nadzor. Ali je lagal in je to vedel ter posledično je to vedel tudi minister Černač, ali pa je o tem bil zaveden in ni bil obveščen, je meni nemogoče soditi. Naj o tem sodijo tisti, ki jim je ta naloga tudi zakonsko naložena. Vem pa, da je prišlo do medijskega razkritja teh kršitev, da je minister nemudoma ukrepal odločno in učinkovito, saj je sprožil izredni nadzor nad vsemi agencijami ter izredni nadzor nad Direktoratom za promet. Poleg tega je ministrstvo pripravilo tudi potrebne

spremembe Zakona o voznikih, s katerimi se bo zakonodaja sistemsko spremenila in preprečila možnosti zlorabe v prihodnosti.

Peta točka, ignoriranje sklepov Državnega zbora v zvezi s projektom gradnje TEŠ 6 ter omogočanje nadaljnje dražitve projekta. Zanimivo je, ko smo nedavno na izredni seji razpravljali o TEŠ 6, da so nekateri poslanci očitali bivšemu ministru, gospodu Vizjaku, zakaj ni v vseh letih, ko je ministroval, onemogočil nadaljnje dražitve projekta; in to v letih, ko je večina stroškov nastajala. Gospod Vizjak – hkrati predlagatelj današnje interpelacije, je odgovoril, da je bil samo minister in da ni vodil projekta ter ni mogel vplivati na stroške projekta. Danes pa obtožuje ministra Omerzela, da kot minister omogoča nadaljnje dražitve projekta. Zgodba o TEŠ 6 je, kar se tiče graditve, zaključena; škodljive pogodbe so bile podpisane, zavajanja o realnih stroških projekta so že zgodila. Danes vemo, da so bili stroški znani že od samega začetka in je energetski lobi od vsega začetka politike zavajal. Vemo pa tudi, da bi zaustavitev projekta predstavljala veliko večji strošek kot njegovo dokončanje, saj je večji del stroškov že nastal.

Glede poročila o izvrševanju sklepov Vlade, ki ga minister Omerzel še ni podal. Minister pravi, da se do novo zahtevanega gradiva NIP, ki bo že 6 v vrsti, do posredovanja, do končne verzije, potrjene s strani nadzornega sveta 6 ter nadzornega sveta HSE, ne bo opredeljeval. Glede na kompleksnost problema ter dejstva, da je bilo veliko zavajanja, razumem in smatram kot edino pravilno odločitev ministra, da, dokler ne dobimo pravih vhodnih podatkov in s tem popolnih podatkov o naložbi, ne moremo govoriti niti o končni ceni niti o drugih parametrih, ki so naštetih kot pogoj za poročilo države. In s tem ne morejo izzivati poziva Državnega zbora in sklepa dne 31. maja.

Zadnja točka, odškodovanje davkoplačevalcev pri izbiri ponudnika v postopku javnega naročila za izdelavo in dobavo registrskih tablic za motorna in priklopna vozila. Tu gre za očitke nepravilnosti pri izbiri ponudnika registrskih tablic, bi rekel postopka javnega naročila. Postopek je začel takratni minister Černač, javno naročilo je bilo objavljeno na portalih javnih naročil v Uradnem listu Evropske unije. Ministrstvo je prejelo 2 ponudbi, kjer je bila ena nižja in druga višja. Izbrana pa je bila višja, predlagatelji interpelacije izpodbija odločitev komisije, ki je pri nižji ponudbi ugotovila ne eno, ampak celo kup pomanjkljivosti. Res ne bi sedaj našteval seznama teh pomanjkljivosti, a dejstvo, da jih je bilo več, ter dejstvo, da so bile to ne samo formalne, tudi vsebinske, pove, da tukaj ni bilo nepravilnosti pri odločitvi, saj je bila cenejša ponudba nepopolna in pomanjkljiva. Očitno je bilo potrebno nabrati večje število točk za interpelacijo in je prav prišel tudi očitke o nepravilnostih v postopku javnega naročila. To javno naročilo bi se verjetno pojavilo kot točka na interpelaciji ne glede na odločitev komisije,

saj bi tudi v primeru odločitve za ponudnika z najnižjo ponudbo predlagatelj tu videl zaroto, saj bi potem ugotovil, da je najnižja ponudba nepopolna in da je bil oškodovan spet drugi ponudnik.

Če povzamem, očitki o tem, kaj je minister verjetno mislil in bi lahko potencialno naredil, kaj je verjetno vedel, pa prikrižal ter na koga je verjetno vplival, da ravna protipravno, zelo spominja na lov na čarovnice. V tem primeru kar na lov na čarovnika. To pa je že polje ezoterike in nič čudno, da se ljudje sprašujejo, ali se tu ukvarjamo z realnimi problemi ali z imaginarnimi. Interpelacije ne bom podprl.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Jerič.

Na vrsti je gospod Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Znova smo se zbrali na tej seansi, ki ji tokrat rečemo interpelacija zoper ministra gospoda Omerzela. O vzrokih za tovrstne seanse sem govoril že v prejšnji interpelaciji, tako da jih tukaj ne bi ponavljal. Je pa tukaj jasno, da je ost sicer usmerjena v ministra Omerzela, ampak da dejansko želijo interpelatorji usmeriti ost v koalicijo, da ne rečem predsednico Vlade, da pač poskrbijo, da ta koalicija pade. Ampak tukaj, gospodje predlagatelji, se morate zavedati ene zadeve. Koalicijo lahko zruši samo koalicija, opozicija je ne more. To je tako znano dejstvo, tako da tega se zavedajte. Zakaj so se interpelatorji vseeno odločili uperiti ost v ministra in ne tja, kamor dejansko želijo? Enostavno zato, ker nimajo poguma. Tukaj sem mislil reči, da nimajo jajc, ampak dajmo ohraniti nek nivo te razprave, tako da ostajam pri pogumu. In navada je, da za konstruktivno nezaupnico, kar bi bil pravi odgovor za te vaše cilje, ki jih imate, je navada, da se predhodno poišče neko soglasje ostalih zainteresiranih strank in se gre na ziher v tej zadevi. Za kaj več je pa potreben pogum, ki ga nimate. Ampak dobro jutro, gospodje predlagatelji. Tudi za interpelacijo lahko predhodno poiščete soglasje. Če tega ni, potem da ne izgubljam tega časa tukaj po nepotrebem. Pa da smo si na jasnem. Ne nasprotujem institutu interpelacije, ampak v tem primeru pa cilj ni minister, čemur je namenjena interpelacija, ampak je cilj koalicija, da ne rečem predsednica Vlade.

Ta širši uvod je potreben, ker to pojasni, zakaj se je predlagatelj odločil za te nesmiselne in nerelevantne očitke, ki jih je potem navedel v svoji interpelaciji. Očitke, ki so vsi, od prvega do zadnjega, privlečeni za lase. Gospod Vizjak, glede vaše dileme okoli sposobnosti hitrega pisanja interpelacij, predlagam džentelmensko rešitev. Dejmo uvesti ministra za interpelacije in vi ga potem vsak mesec interpelirate in je stvar rešena. Tako boste imeli vi precej enostavnejše delo, naši ministri pa bodo lahko lažje opravljali svoje delo

– delo, ki je v tem trenutku za državo bistveno bolj pomembno, kot da tukaj poslušamo to in potem obrazlagamo in 42-krat povemo eno in isto.

Prosim gospod, nisem slišal najboljše? / oglašanje iz dvorane/ V tem primeru, če bi uvedli ministra za interpelacije, bi imeli še naprej takšne seanse, ki jih očitno potrebujemo, ministri bi pač delali, kot sem že omenil. Pa da bo popolnoma jasno, interpelacija je resen in potreben instrument in to instrument, ki ga ima na voljo tako koalicija kot opozicija. Iz nekih razlogov samo opozicija uporablja to, ampak na voljo je vsem, ker je to potrebno. Uporabljajmo ta instrument resno, takrat ko so za to resne potrebe, če so obtožbe upravičene in utemeljene, ampak te tukaj pa niso.

Pojdimo lepo po vrsti. Minister je vse premoženje prijavil KPK. To je dejstvo. Nič ni skrival. Res je tudi to, da ni bilo prijavljeno ministrstvu glede omejitve poslovanja, ampak še vedno – minister ni nič skrival. Tudi to je bilo sporočeno. Ni bilo na nek način sporočeno. / oglašanje iz dvorane/ Dragi gospodje, imamo zločin brez žrtve. Imamo zločin brez žrtve. Minister ni nič skrival in nič prikrival. Vsebinsko tudi ni bilo novih poslov, kar je popolnoma v skladu s tem, kar je minister dejal na hearingu. In posel, ki mu očitate, ni bil niti sprejet, delo ni bilo opravljeno, plačilo neizvedeno. V poslu se gleda vsebina. V uradništvu in birokratizmu pa se gleda forma. Vsak dela to, kar zna. Eni se posvečajo bolj vsebini, drugi znajo pa dobro loviti manjkajoče vejice in velike začetnice, pa ne podcenjujem tega dela. Ampak vseeno bi rekel, vsak dela to, kar zna. In vi kažete, kar znate.

Gospod Vizjak, ali vi sploh ločite med funkcijami lastnika, direktorja podjetja, zaposlenega v podjetju in ministrom? Med temi funkcijami. Ali to sploh ločite? Popolnoma logično je, da lastnik ne ve vedno, kaj delajo skladiščniki v njegovem podjetju. Še več, najboljši lastnik je tisti, ki najde odličnega direktorja, včasih je to on sam. Ampak veste, še boljši je tak lastnik, ki najde še boljšega direktorja, kot je on sam. To imejmo v mislih. To niso iste funkcije, lahko je to ista oseba, ampak to niso iste funkcije. In odličen direktor je tisti, ki ga v bistvu niti ne briga, kaj delajo njegovi skladiščniki, ker jim zaupa in ker je postavil tak sistem, da jim lahko zaupa. Takšen je najboljši direktor. Mikromenedžment je ena največjih napak, ki jih lahko stori lastnik ali direktor, in kaže le na to, da svojemu delu ni kos. Tukaj moram še dodati, da imamo v Sloveniji preveč podjetij v državni lasti in se je zelo težko izogniti temu, da bi sodeloval nekdo, neko podjetje s podjetji v državni lasti, kar potem nujno privede do določenih težav, če ta oseba zaradi svoje sposobnosti nastopi kako drugo funkcijo, recimo politično. Funkcija direktorja je tudi to, da pridobiva nove posle. Gospod Omerzel, ko je bil na tej funkciji, je svoje delo opravljal odlično, tako kot ga zdaj opravlja odlično, ko je minister, drugo delo, delo ministra. Zdaj, tega ne vem,

verjetno ne razumete, ampak v redu. To so vse dejstva. Podjetje Lastinski ni širilo poslovanja z državo, vse ostalo so natolcevanja, podtikanja in zavajanja in to je sedaj popolnoma jasno in to so dejstva.

Še okoli tega razkritja na hearingu okoli sodelovanja oziroma razmerja z Darsom. Če imaš pogodbo, si jasno v razmerju in to je minister razkril. Posli po naročilnici pa niso razmerje, razen od tistega trenutka, ko prejmeš naročilnico, pa izvedeš ta posel. Če boš ti dobil neko naročilnico čez 5 mesecev, "sorry" – takrat pa zaradi tega nisi v nekem razmerju, s pogodbo si. Na ta način pač nisi in to so dejstva. Če vsega tega še niste razumeli iz pisnega odgovora, ki ga je pripravil minister, potem čisto po pravici povem, da nimam upanja, da boste razumeli tudi po moji razlagi, saj je bilo že večkrat povedano, pa še kar postavljate ista vprašanja, ampak tako pač je. Namigujete tudi na to, da je gospod Samo Omerzel takrat prišel do nekih poslov in da bo zdaj kot minister zaradi teh poslov nekoga nekaj nagradil, ali ne vem, kaj ste že nekaj namigovali iz tega vidika. Namigujete na to, da je 5 let nazaj nekdo tlakoval pot vladi Alenke Bratušek, pa še enega ministra je treba zamenjati, pa potem pride gospod Samo Omerzel namesto ministra; in to vse skupaj je bilo že 5 let nazaj, že leta 2008, ko je sklepal posle z Darsom, že takrat je tale veleničrt obstajal. Tako sem jaz razumel to, kar ste govorili. To je pa zgodba res nekega profesionalnega pravljicarja. In žalostno, gospod Vizjak, pa vidim, da se je tudi gospod Krivec temu pridružil, da je iz istega foha, da kot inženir in kot magister elektrotehnike, ki ste se tudi v tem Državnem zboru znali postaviti za inženirje in ste zastopali ta del občestva, da se tukaj postavljate na stališče, iz katerega je razbrati, da je za ministra primeren zgolj kak profesor, po možnosti iz kakšnega področja, kjer v življenju ni še nič pametnega naredil. To me pa res boli, jaz sem tako razbral vaše stališče glede tega. Jaz bi raje videl, da imamo čim več inženirjev v vladi in tudi v širšem upravljanju države. Moram preskočiti par točk, ker se mi čas izteka, bi pa tukaj omenil tole poročilo, s katerim je tudi gospod Černač že mahal. Recenzija noveliranega investicijskega programa KPMG, poslovno svetovanje d. o. o., in ne morda KPMG Slovenija, revizorska družba, d. o. o. To sta 2 drugačni družbi in tukaj je gospod Černač našel edini stavek, ki se nanaša na vrednost te investicije, pa še tukaj notri ni omenjene nobene konkretne vrednosti. Gre zgolj za neko oceno, ki je še zavita v neke tančice skrivnosti, in če dobro pogledate to poročilo, boste videli, da se na vrednost sploh ne nanaša. Celoten segment o predračunski vrednosti in ostalih stroških. Kaj je celoten strošek, če je predračunska vrednost in ostali stroški, to ni pojasnjeno tu notri. V razdelku Predračunske vrednosti se govori o tem, da je DDV vključen notri v ceno, pa ne vemo, kakšna je ta cena, pa vključeni so denarni tokovi, pa če so stroški financiranja zajeti in

podobne zadeve. Ampak 1 same številke tukaj notri ni. Pri projektih, ki govorijo o milijardah denarja, pa mislim, da se minister vseeno mora poglobiti v to vsebino in pogledati. Če pa se sam ne zna, mora najti ustrezno ekipo in mora imeti ljudi, ki jim zaupa, da se poglobijo v to. Tisti, ki je to, oprostite, prebral, se mu prižgejo rdeče lučke za ta projekt. Ne da je treba ustaviti ali pa da je kaj narobe, ampak da bo dvakrat pregledal, predno bo to naprej dajal. In če vam to takrat ni bilo jasno, gospod Vizjak, ko sem vam poleti razlagal o tem – poleti sem vam razlagal o tem – vam je to lahko jasno sedaj, ko je KPMG, se pravi avtor tega dokumenta, podal tudi svoje videnje, kaj vse je bilo narobe pri tem, ko so to oni sami pripravljali. Saj vam je to jasno vendarle.

Avtošola. Minister je ukrepal takoj, ko je izvedel. Od danes naprej se to več ne bo ponavljalo. Predkazenski postopki so v teku priprave, nov zakon in tako dalje. Moram malo pohiteti, ker se mi čas izteka.

Za konec bi samo še napovedal, da se vam bom zahvalil za športni duh v nadaljevanju te seje, če bom imel še to možnost; če ne, pa hvala za pozornost.

PODPREDSIEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Pavličič.

Na vrsti je gospod Krivec, replika.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za ta ekspozé, kaj mi vse vemo, kaj vse mislimo, česa ne vemo in tako naprej. Mislim, da smo bili kar v veliki meri napačno razumljeni. Jaz nisem rekel, da inženirji niso zaželeni, ampak da me zelo žalosti, ker sem ministra ocenil, glede na to, da prihaja iz istega foha, da bo to dober minister. Vendar ko se minister nekajkrat v parlamentu zlaže, je to integriteta, ni več vezano na to, ali je inženir, ali je doktor, ali je kdorkoli. Po človeški plati mu jaz ne zaupam več. To sem hotel povedati.

In še enkrat, gospod Pavličič, vse interpelacije, ki so bile v ne tako dolgi preteklosti v tem parlamentu z naše strani sproducirane, so tudi pokazale, da smo imeli prav. Ali se spomnite interpelacije proti Katarini Kresal. Vsi zagovori so šli, da je to neomadeževana zadeva. Tudi gospod Lukšič je bil interpeliran glede Stožic. Zdaj se vedno bolj kaže, da tudi to ni bil čisti posel. Zato so interpelacije orodje, s katerim lahko opozorimo na določene stvari, ki se dogajajo, na ministrstvih in med funkcionarji. In še enkrat, gospod minister je funkcionar, za njega velja integriteta in druga zakonodaja, tako kot za vas. In ne vem, zakaj se ukvarjate z nami. Raje povejte kaj v obrambo. Do zdaj niste nič povedali in govorite o neki študiji, ki je za v koš vreči. In če ima kdo "j", kot ste prej rekli, je ... /nerazumljivo/. Jaz sem vam svoje povedal. Če ima minister vse te podatke, da je tisto, kar vi govorite, za v koš in papir, ki ni nič vreden, zakaj minister tega ne prinese in reče, da ta študija ni uporabna, ni relevantna. Tega ni rekel, to vi

trdite. Na osnovi česa? Če minister govori, da mora vsak projekt pregledati in ugotoviti, ali je primeren "za nadaljnjo obravnavo ali izvajanje", bi verjetno v tem času že ugotovil, ali je ta analiza KPMG za stran vreči, kot vi govorite. Naj ima "j", pa naj to pove, pa bomo mogoče poročilo spremenili. Dokler pa nimamo relevantnih dokumentov, pa za nas veljajo dokumenti, pod katere je nekdo podpisan. Enako velja za pogodbe, ki jih je minister podpisal kadarkoli že in za katere noče odgovoriti. Kdo ima "j", se boste morali še kdaj vprašati.

PODPREDSIEDNICA ROMANA TOMC: Gospod Vizjak, kot predlagatelj, izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Hvala lepa. Saj gospodu Pavličiču verjetno nima smisla odgovarjati, ker je name naslovil očitek, da ne ločim, kaj je lastnik, kaj je organ vodenja in kaj je organ nadzora v gospodarski družbi. Gospod Pavličič, naj vas seznanim, da smo leta 2006 sprejeli nov Zakon o gospodarskih družbah. Ko sem bil minister, veste, da sem malo moral sodelovati tudi pri pisanju tega. Tam so zelo jasne razmejitve dolžnosti posameznih subjektov v okviru pravnih oseb in podjetij. Saj o tem se nima smisla ... Me je pa zmotilo nekaj pri tej razpravi, o čemer govori tudi odgovor ministra na interpelacijo. To se pravi, kaj pa ta forma, saj postopek ni toliko pomemben, saj važna je vsebina. Potem ne bi imeli razno raznih postopkov, ne nazadnje tudi postopkov javnega naročanja. To je čisti postopek, nima nobene veze z vsebino. Sledi pa zato, da ne pride do krive vsebine. Imamo tudi celo kopico postopkovnih dolžnosti v Zakonu o integriteti, ki nalagajo, kaj vse morajo funkcionarji narediti; pa ne zaradi tega, da jim kdo greni življenje, ampak zato, da se vsebina pokriva, da ne pride do koruptivnih dejanj. Tudi vi imate v vašem Zakonu o Slovenskem državnem holdingu kar eno tretjino zakonov o integriteti in nekaj protikorupcijskih klavzulah. S kakšnim namenom? Da ne pride do krivih, koruptivnih zadev. Vi hkrati tukaj, ko ga je minister polomil, sam prizna, da je naredil prekršek, da ni pravočasno naznanil svojemu ministrstvu, da je lastnik firme Lastinski, da je pač to neka procedura, ki nima nobene veze. Ampak ni čisto res tako. Minister, prej vas ni bilo notri, pa sva vas dvakrat vprašala, gospod Krivec in jaz, da nam pojasnite to kolizijo med vašim zagovorom, to se pravi odgovorom na interpelacijo, in dopisom, ki ga je firma Lastinski poslala Darsu. V vašem zagovoru pravite, da je senat KPK ugotovil sledeče, potem ko ste mu naznanili, da ste lastnik tega podjetja. "Po pregledu celotne dokumentacije je senat KPK ugotovil, da je družba Dars objekt z lastno upravno subjektiviteto in da v svojih vrstah nima funkcionarjev, zato se določba tega Zakona o integriteti, o omejitvi poslovanja z Darsom, ne uporablja. Posledično je senat ugotovil, da s

sklepanjem poslovnih odnosov med svojimi podjetji in družbo Dars – to se pravi vašimi podjetji in družbo Dars – niste kršili določb. In kršitev ne bi bilo niti ob nadaljevanju poslovnega odnosa." To ste zapisal v odgovoru na interpelacijo. Poglejte, kaj je pa gospod Mitja Veber, Lastinski d. o. o., napisal Darsu. Napisal je sledeče: "S prekinitvijo naše licenčne pogodbe s podjetjem Boschung in z odločitvijo KPK, da naše podjetje umesti na seznam poslovnih subjektov, ki ne smejo poslovati z naročniki, ki so zavezani poslovanju po predpisih o javnem naročanju, formalno preneha naša sposobnost za izvedbo vašega naročila." Spoštovani gospodje, kdo zavaja? Ali direktor vaše družbe, katere lastnik ste, in piše Darsu, da ne smejo zaradi tega, ker jih je Komisija za preprečevanje korupcije uvrstila na seznam, ki ne sme poslovati z Darsom oziroma s pravnimi subjekti, ki poslujejo po Zakonu o javnih naročilih? Ali vi, ki pravite v odgovoru na interpelacijo, da niste nič kršili, ker bi posloval Lastinski z Darsom, in tudi nič ne bi kršili, če bi posloval še vnaprej. Prosim vas, spoštovani minister, za konkretno pojasnilo.

In še eno vprašanje imam za vas. Odgovoril ste v odgovoru na interpelacijo, da bo KPK razmislil, ali vas bo oglobil zaradi prekrška, ker niste pravočasno sporočili teh omejitev. Pa vas sprašujem, ali vas je že oglobil do danes?

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Če bo minister želel besedo, se bo javil k besedi.

Gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Kolegice in kolegi, minister!

Najprej želim poudariti nekaj. Dopoldan sem bil zadržan, pa nisem bil med nastopom predsednice Vlade tukaj, ampak sem potem po Dnevniku in magnetogramu zasledil, da je predsednica Vlade izjavila tudi tole, da mora vsak, preden sodi o zakonitosti in etičnosti ministra Omerzela, najprej počistiti pred lastnim pragom. To je nezaslišano, pritisk in žalitev za poslance. Jaz sem 5 mandatov poslanec in vem, da v zvezi z mojim opravljanjem dela kot poslanec in integriteto nimam kaj pometati. In bi moral predsednik, ki je takrat vodil sejo, vzeti besedo, zahtevati, da se predsednica Vlade opraviči, ker sem prepričan, da 95 odstotkov poslancev nima kaj pometati in da predsednica Vlade na tak način jemlje verodostojnost poslancev. To je nekaj nezaslišanega! To si je predsednica Vlade lahko samo dovolila, če si je šla v Rim kupit odpustke. Tam so včasih prodajali odpustke in je prišla čista, očiščena vseh svojih grehov, tudi vsega tistega, kar se je dogajalo v NKBM, ko je bila nadzornica NKBM. Samo v tem slučaju, ampak še to malo srednjeveško zveni.

Gospa in gospodje, minister; več ur sem spremljal to razpravo in imate neverjetno trdo kožo. Ne odgovarjate na konkretna vprašanja, pa so vas prosili, da smo z "da" ali "ne" potrdite. Jaz si znam to razlagati, zakaj takšno stališče in takšen odnos do poslancev. Jaz sem trdno prepričan, iz mojih poslanskih izkušenj, da so vam, ko ste kandidirali za ministra, vključno s predsednico Vlade, zagotavljali, da se bo že našla rešitev in da boste lahko svoje posle – obilne, bogate posle, dobro plačane posle z Darsom in drugimi državnimi podjetji – peljali naprej. Verjetno niste sami tega krivi, kajti vi ste bili na šolanju v Ultri v času izjemno močnega LDS, ko so si tisti lastniki in drugi v LDS lahko kaj takega tudi privoščili. In verjetno še iz tistih časov nosite v sebi, da je vse dovoljeno. Tudi predsednica Vlade je bila takrat LDS svetnica v Kranju, verjetno tudi to zgodovinsko motnjo v sebi nosi. In jaz sem prepričan, da ste vi, še posebej, ker ste inženir kot jaz, toliko logičnega mišljenja imate, da ste sami vedeli, da ne morete podpisati pogodbe v novembru; decembra pa izstaviti račun za 7 preteklih mesecev, to se pravi nekje od aprila, maja nazaj. Toliko logike vi imate, to jaz verjamem. In ste se takrat zavedali, da je to kaznivo dejanje, ki vam ga bo vladajoča koalicija pokrila. Kajti en del močnega LDS se je preselil najprej k SD v prejšnjem mandatu, potem so šli k Pozitivni Sloveniji in vi ste smatrali, da imate zaščiten hrbet, da se to lahko počne, tako so vas šolali v Ultri. Bili ste tudi uspešni. Dobil sem kup pošte o vaši uspešnosti na razpisih. Na Eureka pod ministrom Golobičem iz šolstva, danes je bilo že povedano, za avtomate za prodajo cigaret, ni najbolj etično to pod Eureka delati. Veste, ni najbolj etično, ampak minister Golobič je že vedel, kaj je dal, komu je dal in kaj se bo razvijalo. No, tu berem, da so bili takšni avtomati že v drugih projektih razviti, pa da jih je Ultra prodajala prej drugod. Potem pa je izbruhnila ta zadeva z vzdrževanjem vremenskih postaj. Nekje sem bral, da jih je 22 ali 24, takrat je bilo rečeno za 200 tisoč na leto. Nek elektroinženir mi je pisal, za tak denar bi lahko skoraj vse nove kupili vsako leto. Verjetno se da to preveriti. Ampak tako razkošna pogodba, toliko pa inženirsko vem, da se je tu zaslužilo "ohoho", da je to del brezna, v katerega je državo spravil tudi Dars, ko je bil avtocestni križ od države preplačan za 30 %. Samo znotraj tega so se takšne pogodbe lahko tako razkošno podeljevale. Slišal sem iz novomeških krogov, nek vir mi je rekel, da je tu še več takih pogodb, ne samo z vami, ko so si bivši močni možje dolgoročno zagotovili takšne pogodbe preko Darsa in drugih državnih podjetij. Da je tega še ogromno in da je to še stalno pijavka na državnem telesu in Darsovem telesu. Vam so, jaz sem trdno prepričan, premierka Bratuškova in vsi zagotovili, da boste to lahko delali in počel tudi kot minister. In to, kar je sedaj vidnega, kar smo videli, nam potrjuje, da je tako bilo. Namreč, ko ste bil kandidat za ministra, sem se razveselil,

da bo prišel uspešen inženir, podjetnik, ki nima incestnih vezi z bivšim LDS, sedanjim LDS, ki se mu reče Pozitivna Slovenija; s SD, ki ima ne vem kakšno zgodovino. Ne. Sem mislil, sedaj pa bo enkrat in še iz nove stranke, Državljske liste. Sedaj po vsem tem, kakšne pogodbe, s kom, kje ste bili na šolanju, žal vidim, da so vas poslali v Državljsko listo. Čez noč ste zglede začutili, tako kot v preteklosti številni ministri, da so blizu neki stranki. Nekoč je bila na hearingu Zdenka Kovač, ki je šla čez noč iz LDS v DeSUS, čez noč. Je bila blizu, je povedala, da je začutila, da je blizu. Sem jo vprašal, to pa morajo biti blazne bolečine, če čez noč začutiš tako metamorfozo, da si blizu čisto drugi stranki. Meni se je smilila, čez noč začutiti tako metamorfozo in to boli gotovo, boli. Tu so uporabili isto tehnologijo. Čez noč ste postali blizu Državljski listi in vse je po starem, vse je enako, kot je bilo. Na isti način se črpa državo. Minister, jaz vam prijateljsko svetujem, vi boste uspešen v poslih, toliko ste inteligenten. To so vam napačno zagotavljali. Malo so se časi spremenili, veste. LDS ni več tako močan oziroma njega praktično sploh ni več. Pozitivna Slovenija, Jankovič so "skrahirali". Novinarji si malo več upajo, malo več razkrijejo. S tem bremenom, s to pezo tako eksaktnih pogodb, pa tako jasnega konflikta interesov in kolizije interesov, kot minister ne boste mogli živeti. Zato odgovorite s kratkimi odgovori, ja ali ne. Povejte mi odkrito, ali se res niste zavedali takrat decembra, da po 1 mesecu pogodbe ne morete izstaviti račun za nazaj za 7 mesecev? Meni kaj takšnega na pamet ne bi prišlo in mi morala ne dovoli. Kako to razlagate? Samo to odgovorite – ja, mene so tako učili, mene so tako vzgajali, v LDS in v Pozitivni Sloveniji so rekli, da tako lahko delamo. Vam bom verjel, pa bom rekel, imejmo take ministre. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Jerovšek.

Veliko se jih je odjavilo. Gospod Lah je naslednji, potem gospod Tanko, gospod Möderndorfer, minister in predlagatelj. Na vrsti je gospod Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovana predsedujoča. Spoštovani minister!

Jaz ne bi rad ponavljal stvari, ki smo jih danes že slišali od kolegov, o vseh 6 točkah. In potem malo drugačno verzijo od pozicijskih kolegov. Se pa sprašujem po vsem tem, ko je bilo tukaj dokazano z dokumenti, kolega Vizjak ima račune, pogodbe, na kakšen način ste, minister, s svojim podjetjem poslovali z Darsom, kot ste že prej povedali, da ste ponudbo dali za določen posel oktobra, pogodbo podpisali novembra, račun pa izstavili kar za 7 mesecev nazaj. To je bil način, verjetno, normalen način poslovanja med vašim podjetjem in Darsom. Ne bi bilo nič narobe, če vi na tak način poslujete z neko drugo pravno organizacijo, ki nima nobene

veze z državnim denarjem. Še sploh potem, ko ste postali minister, odgovoren za poslovanje Darsa oziroma za vse, kar se dogaja tudi na Darsu. Pa vendar, to kaže, da niste poznali, kako bi bilo pravilno poslovati z državo oziroma državnimi podjetji. In očitno tudi ko ste bili minister, ste še na tak način nadaljevali, vam je bilo dopuščeno. Tukaj je tudi en kup dokazov, ki jih ima kolega Vizjak. Pa pustimo to. Tudi vaše delo kot ministra, da ste od 2 ponudnikov za izdelavo tablic, čeprav sta bili ceni tako različne, da je bila ena ponudba še enkrat višja od druge, enostavno izločili najcenejšo zaradi nekih formalnosti in da niste takrat pomislili, da ni druga ponudba previsoka, če je nekdo dal ponudbo za pol nižjo ceno. Ali je to neka dumpinška ponudba ali kaj je. Kot dober gospodar bi verjetno takrat, najmanj kar bi naredil, poskušali se izpogajati za nižjo ceno pri višji ponudbi ali pa razveljavili razpis, da se odpravi tiste administrativne ovire, ki so izločile tega ponudnika z nižjo ceno. V drugem razpisu bi ponudnika izbrali, ki bi bil nekje med eno in drugo ceno, vsaj poskus bi bil po mojem potreben. Se pravi, poslovanje je šlo, tudi tukaj imate napake. Potem kar tako na lahek način dovoliti, da v proračunu vašega ministrstva vzamejo 90 % sredstev za vzdrževanje državnih cest od, ne vem, 89 milijonov na 9 milijonov. Kar tako na lahek način, kot da ni to nič. Že tako obubožane državne ceste bi kar enostavno pustili. Mag. Ficko je večkrat poudarjal, tudi ob pripravi tega proračuna, rebalansa proračuna, da ima država 6 tisoč kilometrov državnih cest in denarja do zdaj za vzdrževanje polovice teh cest. Kaj narediti z ostalimi cestami, ali jih poriniti enostavno občinam, ki tudi nimajo sredstev, ali zapreti. Kaj narediti? Mislim, da niste kot skrben gospodar reagirali na to, ali niste poznali posla, ali so vas zavedli, ali ne vem kaj. Potem je gospod Ficko odstopil s te funkcije, ker ni videl več možnosti, da bi svoje delo opravljal. "Pa nič zato", je rekla predsednica, "imamo ljudi". Nekdo, ki je 6 let delal na zelo odgovorni funkciji, pozna vse ceste v Sloveniji, zastavil ogromno projektov skupaj z občinami, dobro peljal zadevo, tudi sam kot župan sem imel z njim zelo dobre izkušnje. Če vprašate župane ne glede na politično opcijo, vam bojo povedali, kakšne izkušnje so imeli. Ampak za to vlada, "to ni nič, en človek gor ali dol". Nastavimo enega, ki ima nek akademski naziv spredaj, pa bo to vozil. Ni res, boste videli, kakšne probleme boste imeli. Ali pa je bilo namerno to narejeno, da ko bo nov človek prišel, boste nazaj dali ta denar, pa boste rekli, prej še ni bil sposoben. Ta pa je zdaj. Niste se pokazali kot skrben gospodar na tem ministrstvu, da ne omenim tistega področja, ko sem vam že očital, da ne boste na hiringu povedal, da ne boste nič naredili pol leta, po pol leta sem vam povedal, da niste nič naredili, pa še do danes niste nič naredil. Verjetno ste samo povzeli program vašega prejšnjega predhodnika, ki je bil dober teden minister; pa njegov program prečital. Poleg tega me pa čudi, kako ima vaš

predsednik stranke različna merila, ko brani svoje ljudi. Zdaj velja pri nas na enkrat domneva nedolžnosti, dokler se nekemu ne dokaže, da je kriv, da je delal narobe, ni nič narobe. Ko je pri nekem drugem primeru KPK na osnovi nikakršnih dokazov ugotovil, da je nekdo prodal zemljišče za toliko in toliko, 100 tisoč evrov, in od kod mu zdaj ta denar. Svojega poročila, niti osnutka ni dal na vpogled, da bi se človek lahko branil. Takoj je skočil oziroma je vedel za rezultate tega poročila, prej kot vsi ostali, in govoril o najvišjih standardih integritete, ki morajo veljati za poslance, še posebej pa za ministre. In takoj se je odločil, da ne bomo več sodelovali s takim in tako naprej. Kje so zdaj ti visoki standardi? Zdaj pa dajmo počakati. Jaz nisem primer za vas, tudi za gospoda Stepišnika. "Ne bom komentiral, ampak počakajmo, da se vidi, ali je na tem kaj. Seveda, ko gre za druge barve. Zdaj pa je zadeva čisto drugačna. Tudi tukaj poslušamo razne smešne zagovore, obračanje nekkih dejstev, ki so jasni na dokumentih. Upam, da se bo še kdo drug vprašal, tudi mediji, da ne bojo zatiskali zdaj oči. Če pa zdaj veljajo taki standardi, potem se pa jaz sprašujem, kakšna luč potem pada na ostale ministre. Ali se tudi ostalim dovoljuje, da tako delajo, a so standardi šli tako nizko? Tudi pri vašem predsedniku, ki naj bi bil sinonim za transparentnost, visoke standarde integritet in ne vem kaj še vse. V prejšnji vladi smo samo to poslušali, pa ko je bil predsednik parlamenta tudi. Tako naj bi me bilo že strah, ali bom prav vstopil, da ne bom nečesa prekršil. Sedaj pa kar na enkrat to več ne velja. Počakajmo, da se dokaže, ali je na tem kaj. Potem bodo pa še tisti organi, ki so pristojni, malo spregledali in pustili v kakšnem "lajdelcu" kot za nekega zamrzlega predsednika. In bo ta čas minil, do novih volitev, pa če bo kaj narejeno ali pa ne. Res se lahko državljani sprašujejo, ki nas gledajo, poslušajo, kaj se gremo; če nas sploh še gledajo. / oglašanje v dvorani/ Ja, pa ne po naši krivdi. Mislim, da bi bilo prav, da se tudi pozicijski poslanci, če boste ta primer spustili skozi, potem je gospoda Stepišnika škoda. Ker jaz nisem zaznal pri njemu večjih kršitev kot tukaj, pa je pač moral, verjetno je že bil razlog, priti nazaj med nas. Nekaj kolegov vam je že zaželelo dobro delo v gospodarstvu, kjer ste očitno zelo uspešni, na tem področju se vam pa je, verjemite, zalomilo in niste bili kos tej nalogi. Kot so kolegi predlagali, bi nam skrajšali to razpravo, verjetno naredili tudi uslugo premierki, da se ne bo potrebno še z vsemi kriplji oklepiti in zagovarjati nekaj, kar ne stoji. Ko je premierka pisala govor za danes, verjetno še ni videla ali pa slišala za te dokumente, ki jih je kolega Vizjak danes prinesel. Verjetno jih prej ni imel. Upam, da bo zdaj pogledala tudi to in da bo odločitev spremenila, pa tudi vi, kolegi iz pozicije, mislim, da se lahko iz tega tudi kaj naučite, ker mogoče boste pa kdaj v prihodnosti vi imeli tako nalogo peljati interpelacijo. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Jože Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

No, najprej kakšen stavek o tem, kako bi koalicija lahko bolje delala, če ne bi bilo opozicije. Ne vem, kaj vas je v teh 2 mesecih oviralo, da niste uspeli dobiti ne ministra za gospodarstvo in ne ministra za zdravje – opozicija zagotovo ne. Ne vem, kaj vas je v tem času oviralo, da ste pripravili tako slab program za črpanje sredstev iz evropske perspektive, da so ga v Bruslju ocenili kot najslabšega. Opozicija zagotovo ne. Nihče od nas ni povabljen k oblikovanju ministrske ekipe in ni bil povabljen niti k oblikovanju programa za črpanje evropskih sredstev. Nič od tega. Gospod Meh, gospodje iz koalicije, Državljske liste in ostali. To ste zamočili popolnoma sami, nihče vas ni motil. Drugo, kar je, je to, da se je že davno prej vedelo, da bo minister dobil podporo, za dodatno potrditev je bila v dogovoru med Državljsko listo in Pozitivno Slovenijo pri imenovanju nadzornikov HSE – Holdinga slovenskih elektram. To je bil pač "deal", to se je zgodilo, dogovorno; SD je tu popolnoma izpadla in po sili razmer morajo tudi Socialni demokrati ta projekt podpreti. To je bila politična trgovina.

Kar zadeva ta odnos do integritete, besed in zapisanih zadev te koalicije. Če bi tisto, kar ste zapisali v koalicijsko pogodbo ali osnutek koalicijske pogodbe ali v Zakon o Slovenskem državnem holdingu, bil nek resen namen koalicije, potem se tukaj mi s takimi ravnanji ministrov sploh ne bi ukvarjali. Vi ste v koalicijski pogodbi napisali: boj proti gospodarskemu kriminalu, boj proti gospodarskemu kriminalu in korupciji in tako naprej, to imate v novem predlogu, ampak nič od tega se ne uresničuje. Kar zadeva Zakon o Slovenskem državnem holdingu, imate tam cel kup definicij, tretjino zakona, je rekel kolega, kjer so zapisane določbe o samoizločitvi, o omejevanju kolizije interesov itn. Zakaj potem to pišete v koalicijsko pogodbo in v zakone, utrujate slovensko javnost, delate PR, če pa v praksi tega ne izvajate. Danes smo bili tu priča številnim dokumentiranim trditvam, dodatno dokumentiranim trditvam mojih kolegov, ki so podkrepili vse tisto, kar piše v interpelaciji, z dokumenti, ki so avtentični. Minister se o njih ni uspel izjasniti niti z da niti z ne, ker je težko reči, da so avtentični, to ga razumem; da pa niso, pa ne more, ker so pristni. Dodatno so tudi dostopni dokumenti, ki jih je poslala njegova firma na Dars in je v izrecni koliziji s tistim, kar je minister zapisal v odgovoru na interpelacijo. V izrecnem nasprotju. Minister je v interpelacijo – če ta dokument drži, ki ga je podpisal direktor njegove firme – napisal nekaj, kar je laž, kar ne drži, kar ne stoji. In tudi jaz vas vprašam, minister, ali je ta dopis vašega direktorja vaše firme avtentičen, pravi, je tretji odstavek napisan tako, kot je bilo odločeno z odločbo KPK. Ali pa je res tisto, kar

ste vi napisali v odgovoru na interpelacijo in ste na nek način poskušali to umazanijo stresti s sebe in odvrniti pozornost. Drži? Če greste na spletno stran KPK, boste lahko to preverili. Drži dopis vašega direktorja? Vi tega posla z državno firmo, ki je zavezana javnim naročilom, ne morete opravljati zato, ker je vaše podjetje uvrščeno na listo, ki tega ne omogoča; ne zato, ker ste se vi tako odločili. To ste napisali v interpelaciji, ampak ker vam to KPK preprečuje. Ko pride minister v Državni zbor, ko pride minister odgovarjati pri interpelaciji na očitke, od njega pričakujemo, da bodo njegove izjave verodostojne, da bodo stale. To ni namig ali zlobna želja opozicije, da bi nekaj naprtila ministru. Morda, ampak minister je na te stvari dolžan eksaktno, precizno odgovoriti. In kar zadeva ta 2 dokumenta – vaš odgovor in dokument vaše firme, povezan s prvo in drugo točko našega očitka pri interpelaciji, je očitno, da ste se zlagali, ali pa se je zlagal vaš direktor. Ne drži tisto, kar ste napisali v odgovoru na interpelacijo; ali pa ne drži to, kar je vaš direktor poslal na družbo Dars.

Žal držijo tudi vsi naši očitki iz točke, ki se nanaša na TEŠ. Niti eden iz opozicije ni oblikoval sklepa Vlade, do kdaj mora ministrstvo pripraviti poročilo za Vlado. Tam je bil napisan julija meseca, rok 3 mesece, 15. oktober je bil "deadline". Minister, ste do takrat predložili tisto, kar je bilo po sklepu Vlade v zvezi TEŠ predloženo vladi ali ni bilo? Ni bilo. Lahko pogledamo sprejete sklepe Vlade in dostavljena gradiva na Vlado in vsi boste lahko ugotovili, da tega ni bilo. Ko smo obravnavali zadevo TEŠ na izredni seji Državnega zbora, smo opozicijski poslanci, podpisniki te zahteve, predlagali sklepe. Koalicija jih je povozila. Povozila jih je tudi s soglasjem ministrstva. Pa me zanima, spoštovani kolegi, ali ste morda dobili vloženo poročilo o projektu TEŠ do tistega novembra? Ste ga morda dobili do 30 decembra? Ste ga morda dobili do 29. januarja letošnjega leta? Žal o tem ne moremo reči, da se je to zgodilo, tudi minister tega ne more potrditi in očitno tudi ta očitek iz interpelacije drži.

Tudi kar zadeva ostale očitke – recimo očitek glede zadev, povezanih z avtošolo. Tudi tam je nedvoumno jasno, da ste dobili aprila meseca poročilo od tedanjega vodje šefa Pojbiča, da vas je, vsaj tako je dejal na tem ustnem razgovoru, seznanil. Zdaj pa predlagam, da potrdite, ali vas je, ali vas ni, ali je bilo to srečanje samo protokolarno – na vratih se je obrnil in je šel. Tudi kar zadeva imenovanje gospoda Pojbiča, so vam kolegi dokazali, da ste se evidentno namensko zmotil, da ne bom uporabil težjega izraza. Namensko! Ves postopek je bil speljan do agencije, dvakrat ste bili opozorjeni in vi ste rekli, da ... Kaj ste rekli v odgovoru, minister, se še spomnite? Žal je težko na te stvari odgovarjati. To vidimo. In tudi ekipa, ki vam sugerira iz lože, vam ne more pomagati pri teh stvareh, ker so zadeve neizpodbitne in take, kot so, zapisane v interpelaciji. Žal mi je to,

da je prišla dopoldan predsednica Vlade izjemno vehementno, povedala tisto, česar pač ob taki interpelaciji človek ne bi pričakoval, ni rekla pa niti besede o tistem, kar je tam zapisano. Prišla je sem pokrit, povedati svojim poslancem in koaliciji, da pač stoji za dejanji, ki so očitana v interpelaciji – in ki niso bila zanikana ne v odgovoru na interpelacijo in še manj v razpravi, ker se minister pač ni, očitno tudi na večkratne pozive, zmoget do teh ključnih vprašanj izjasniti, ali držijo, ali ne držijo; kaj šele, da bi to kakšno stvar vsebinsko obrazložil. Da je zadrega kar velika, kaže predvsem izjava, to je izjava vodje največje koalijske poslanske skupine gospoda Janija Möderndorferja, ki je dejal, da bomo dali ministru drugo priložnost. S to izjavo je povedal popolnoma vse. Popolnoma vse, v celoti se zavedajo, da zadeve niso skladne z zakoni, da tudi odgovor na interpelacijo ni ustrezen, ampak zaradi drugih razlogov bodo dali glas za to, da pade interpelacija oziroma da interpeliranec ostane na funkciji. Tako nedvoumnega sporočila ni dal, kar se jaz spomnim, še noben vodja poslanske skupine. Še nobeden, pri nobeni vloženi interpelaciji. In očitno te koalicije ne drži skupaj vsebina, ne drži želja za kvaliteto, želja za rezultate; ampak jo držijo skupaj drugi interesi. Sedaj nihče v tej koaliciji pač ne more priti na funkcijo, ki nima greha. Tudi kadrovske poteze, ki jih minister pelje naprej, so in grede v to smer. Gospoda Žagarja, ki ga je zaposlil v svojem kabinetu, bremeni odškodninska tožba Darsa za posle na Darsu. Ampak ta oseba je bila dovolj dobra, da je bila nominirana, imenovana za uradnika na njegovem ministrstvu po njegovi, verjetno njegovi izbiri, ministri izbiri, da se je lahko zaposlila tudi v njegovi firmi, o kateri govorimo; in da je zdaj spet odličen kader za zaposlitev v državni firmi – v Slovenskih železnicah. Se pravi, da moraš imeti neko hipoteko in zgodovino, ki te bremeni, da si lahko sploh na pomembni funkciji v tej koaliciji. Podobno je tudi z gospodom, ki ste ga imenovali namesto gospoda Pojbiča. Tudi tam prinašajo mediji sporočilo o tem, da so bile storjene nekatere nepravilnosti v preteklosti, tudi povzročene nesreče, celo piše tam nekeje, v vinjenem stanju. In zdaj je to človek, ki je na čelu Agencije za varnost v cestnem prometu. Odlično. Odlično. Človek z izkušnjami. Ne moreš si želeti boljšega. In mislim, da bi bil počasi čas, da se vlada, tudi predsednica Vlade, tudi koalicija, kolegi, tudi tisti poslanci iz Državlanske liste, ki ste imeli toliko besed o etičnem ravnanju, o etičnem kodeksu, o brezmadežnosti v poslanskih, ministrskih in funkcionarskih klopeh, da bi potegnili neko potezo in odreagirali. Žal so ta pričakovanja očitno prevelika.

Še nekaj. Gospod Vogrin je bil proglašen za črno ovco. Prepričan sem, kolegi iz Državlanske liste, če bi gospod Vogrin imel možnost, da bi posloval na tak način, kot je gospod Omerzel, njegova firma ne bi šla v stečaj. Zagotovo ne. Če bi imel gospod Vogrin možnost, da bi od dneva D, ko bi bil na razpisu

izbran kot najugodnejši ponudnik, lahko za 7 mesecev nazaj sklenil posel in dobil to poplačano, njegova firma ne bi šla nikoli v stečaj. Nikoli, to vemo vsi. In tudi firma marsikaterega drugega podjetnika ne bi šla v stečaj. Ampak očitno so v tej državi neke svete krave, kot pravi minister Virant, vaš predsednik stranke, ki so očitno še nedotakljive, ki se jim očitno zaradi nekih velikih interesov še ne sme zgoditi nič. In ne razumem, da koalicija tako zvesto štiti slabo delo. Ne razumem! Minister, ničesar niste opravili v roku, od tistega, kar je bilo očitano, niste demantirali, niti ene stvari zavrnili, za niti eno trditev, ki smo jo dali, niste dali protidokumenta, kaj šele protiargumenta. Očitno v koaliciji smatrate, da je dovolj, da nekdo tukaj sedi 13, 14 ur in da je s tem opravil posel in dvakrat po 10 minut odgovori; in mislite, da pove vse. To je podcenjujoče in tudi precej signifikantno ravnanje tudi za ostale ministre v tej vladni koaliciji. Nihče kaj veliko ne odgovarja, izogiba se Državnega zbora, beži od odgovornosti in odgovorov. Žal je od takega načina dela možno pričakovati samo to, da se bo gospodarska rast, da se bo kriza samo še poglobila, ker se vsi primarno ukvarjajo s privatnimi posli, sekundarno pa z urejanjem države. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Jani Möderndorfer, izvolite.

JANI MÖDERNDORFER (PS PS): Hvala lepa, podpredsednica.

Ker sem zadnji razpravljaivec, ne pa nujno zadnji razpravljaivec, ker je še kar nekaj časa, moram reči, da sem žalosten. Ko sem šel zjutraj od doma, sem še ekstra rekel, da dan, ko je interpelacija v Državnem zboru, meni ni drag, ne ljub. Pa ni važno, za katerega ministra gre; ali gre za ministra opozicije, ko je v ... / oglašanje v dvorani/ Poslušaj me, Tanko, do konca. Ko gre za ministra opozicije ko je na oblasti, in ko gre za ministra v naši vladi.

Tisto, kar sem želel povedati, je predvsem to, ker je kolega Tanko na začetku rekel, zakaj utrujate slovensko javnost s časom. Moram reči, da sem prav tega bil zjutraj žalosten, ker sem vedel, da bomo slovensko javnost utrujali s časom. Ampak to pot ne s časom, katerega smo mi pripravili za interpelacijo, ampak s časom, ki ste ga vi pripravili. Danes ste slišali gospoda Vizjaka, ki je bil nekako zastavonoša te interpelacije in je najmanj štirikrat ponovil na začetku z vehemenco in potem še trikrat v različnih oblikah, pa vendar je ponovil tisto, kar je pravzaprav želel. Morem reči, da sem ga zelo pozorno poslušal samo prvič, potem ne več, ker me je res zanimalo, kaj je tisto, kar bo povedal novega. Namreč, srečala sva se 1 teden pred parlamentom, pa me je vprašal, pa boste res dali priložnost temu ministru. In sem mu zelo jasno povedal, še imate čas, prinesite kaj, pokažite,

čakam. In čakal sem in dočakal sem današnji dan, ko je prišel gospod Vizjak z dokumenti. Jaz sem sicer zelo žalosten, ker teh dokumentov v celem dnevu nisem videl. Pogledal sem v sistem, ni v sistemu; pogledal sem, če sem kaj zgrešil v sami interpelaciji, ki je bila predložena, nisem videl. Videl pa sem, kako je gospod Vizjak mahal s papirčkom in videl sem še dodatno papirje, ki so jih njegovi kolegi kazali. Ampak problem ni v tem, ker jih nisem videl. Problem je predvsem v tem, ker sploh ne vem, ali so verodostojni. Niti ne vem, kje jih je dobil, če so verodostojni. In v resnici me je strah živeti v družbi, kjer vedno ena in ista stranka prihaja do dokumentov in do določenih korespondenc na čuden način. Tudi tega me je vedno v tej družbi strah. Posebej me bo vedno zanimalo, kako je s poslovno skrivnostjo, ki jo imajo določena podjetja, firme, in čemu je pravzaprav to namen. Pa vendar, odgovore smo danes poslušali cel dan. Vemo, kdo je zaposlen na Darsu, v katerem času je bilo to vodstvo postavljeno, in vemo, kdo komu pravzaprav streže in kdo je komu neljub. Vse to smo danes slišali, v glavnem s tiste strani. Očitke so zavračali s te strani, da bo jasno – gospod Vizjak in gospod Tanko. Meni ni potrebno braniti ministra. Minister se bo sam branil, zato so interpelacije. In interpelacija je legitimna. In kdor je danes rekel, da ga zanima vsebina in ne forma, se jaz z vami tu strinjam. Kot ste opazili, meni ni ljubo sedeti na interpelacijah, ampak spoštujem formo, tudi če bomo zapravili še 2 uri in 9 minut, ker smo se, so se v preteklosti dogovorili, da je takšen red. In to je dobro. Ampak, ali bomo v tej formi in v okviru te forme še z vsebino dosegli tisto, kar smo hoteli, to pa je drugo. Gospod Vizjak je povedal na začetku eno stvar, ki se ji reče, ko je dobil očitek, seveda s te strani, da ne gre za "interpretacijo". Res je, gospod Vizjak. Ne gre za interpretacijo. Gre za interpelacijo, pravilno ste ugotovili. Problem te družbe, predvsem pa vas in vaše stranke, pa je, da vsako interpretacijo vedno interpretirate tako, kot si jo vi predstavljate. In ni važno, ste jo vložili vi ali pa jo je vložil nekdo drug. In to je problem. In zato je interpelacija lahko vedno vprašljiva in problematična.

Danes sem poslušal, da ščitimo ministra zato, ker se bojimo, da bo razpadla koalicija. Veste, koalicija je sestavljena v prvi vrsti, in to vi dobro veste, ker ste jo že večkrat sestavljali, zato da boste uresničili svoje cilje. In kako ste branili to koalicijo, ste pokazali pred 1 letom, ko so vam ministri odhajali, pa jih niste mogli enostavno postaviti in so eni ministri prevzemali dvojna ministrstva. Niti se niste trudili, da bi nove iskali ali imenovali, ampak ste vlekli in čakali. In to bi šlo v nedogled. Poslušam, da ne moremo v 2 mesecih predstaviti ministre, čeprav imamo še cel mesec čas. Ampak ne se bati, ne boste mesec dni čakali, zelo kmalu se bo to zgodilo. Ta strah naj vam ne bo blizu. Naj vam bo bolj blizu, ali boste upravičili to interpelacijo. To je bolj pomembno z vas. Vi se

ne ukvarjajte z ministri. Sem pa danes slišal še eno neumnost s tiste strani. Tej neumnosti se pa reče, da želimo koalicijo brez opozicije. Oprostite, takšnega enoumja si ne želim v tej državi. Jaz si vedno želim opozicijo. Kakšna pa bo ta opozicija, je pa odvisno samo od vas, ne od nas. Zato ne nam očitati, da si želimo biti brez opozicije, če pa vi opravljate vlogo tako, kot ste si jo sami zahoteli. Gospod Vizjak, jaz bi na vašem mestu poskrbel, da bi bili ti dokumenti dostopni vsem in bi se lahko pogovarjali o stvareh; in ne zadnje minuto pred koncem interpelacije, ampak med celo interpelacijo, da bi jaz lahko kakšen dokument videl, prebral pa tudi kakšno stvar kaj vprašal in mogoče tudi ugotovil, kje ste dobili te dokumente. Zraven sem danes slišal še par krepkih, ta je bila najbolj sočna in najbolj simpatična, ko ste si skoraj prilastili poslanca Stepišnika, nekdo je celo jokal za njim, da ni več minister, da si ga želite in da bo celo novo sejo sklical, da bo rehabilitiral gospoda Stepišnika. Veste, gospoda Stepišnika ne rabite rehabilitirati. Gospod Krivec je bil, brez skrbi, saj vem, kdo je kaj govoril. Ga ne rabite rehabilitirati, ker za razliko od tega, kar je gospod Vizjak danes zjutraj hotel trditi in seveda je svojo trditev hotel potrditi na ta način, da je rekel, da je bil odstopljen, v resnici pa je moral odstopiti sam, ker je v resnici bil odstopljen, v tem kontekstu. Saj vemo vsi, kaj je hotel povedati. / oglašanje v dvorani/ Ne, ni res, na začetku, saj se več ne spomnite, predolgo smo že tukaj. Problem je v tem, da je gospod Stepišnik sam odstopil, samo vam to ni bilo všeč, ker če ne bi sam odstopil, bi se vi igrali z novo interpelacijo. Danes je pa najbolj sprevrženo, kar poslušam, da ga hočete malo da ne včlaniti v svojo stranko, toliko je bil dober za vas. To je sprevrženo. In to je izguba časa te interpelacije, to je velika izguba časa. Verjamem, da s tem, ko je minister razložil večkrat, ne enkrat, argumente, ki ste jih pisno posredovali v Državni zbor in dali možnost ministru, da je pripravil tudi odgovore na interpelacijo, kaj se je pravzaprav počelo. Zame je zelo pomembno dejstvo, da je tudi KPK svoje ugotovilo. Vi ste danes večkrat ponavljali v razpravi, kaj je ugotovilo. In to je, da oni nimajo problema s tistim, kar bi vi radi imeli problem. Ja, absolutno. In zato imate problem, gospod Vizjak, to pa je, da niste uresničili svojih dejanj, za katere sem vas pozval pred Državnim zborom, ko sva se srečala. Gospod Vizjak, dolgo časa ste v politiki, dolgo časa ste bili na odgovornih funkcijah. Interpelacija je največkrat taka, da 10 procentov govorimo o predmetu interpelacije, 90 procentov pa o vseh nemogočih kloakah iz arhivskih zgodb. In ne vem kaj še vse vedno privlečemo, danes sem spet poslušal o starih interpelacijah, od Katarine Kresal do ne vem kaj, vseh možnih očitkov. Pomembno pa je, da taka interpelacija ne prinese nič dobrega. Gospod Vizjak, jaz moram reči eno stvar, jaz vas izredno cenim, za mene ste izredno sposoben človek, v politiki, da se razumeva. / oglašanje iz dvorane/ Ja, saj ste lahko, ker to redko komu rečem, tega

se zavedajte. Morate pa vedeti, da morate vedno nositi tudi odgovornost za tiste stvari, ki jih počnete. Včasih se mi zdi, moram uporabiti lep izraz, nekako dvojno, ko je človek, ki je funkcioniral v politiki in začel določene zgodbe, imel neverjetno moč celo vplivati in odločati v določenih korakih, da se danes postavlja v situacijo, kot da nikoli ni bil prisoten v tej politiki oziroma pri določenih korakih in pri določenih dejanjih. Veste, jaz sem se že zdavnaj naučil, med drugim tudi to, ker govorimo že o temi, katero pokriva tudi ta minister – to pa je energetika. Pri energetiki ne veljajo strankarski dogovori. Veljajo samo energetske dogovori ljudi iz energetike, v katero pa spadate tudi vi; tudi vi spadate, tudi Košorok je absolutno zraven. To je ta problem, ko "maili" potujejo sem in tja. Že nekajkrat videl "maile", kjer sem videl vaše ime gor kot naslovnika, ne kot podpisnika. In vidim, da ta stvar funkcionira. Ne, ne, poslušajte me dobro, bodite toliko obzirni pa počakajte, da dokončam misel. Vaša podpredsednica bo pa pridno tiho in vas nikoli ne bo opozorila, da me motite pri razpravi, ker je vaša podpredsednica.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Gospod Möderndorfer, jaz bom zdaj opozorila, da rabite mir pri vaši razpravi, vi se pa vrnite na predmet interpelacije.

JANI MÖDERNDORFER (PS PS): Hvala lepa. Vidim, da postajate nervozni, to mi je všeč. Skratka, gospod Vizjak, ste eden izmed naslovnikov, ki vedno prejema določene pošte, kadar se energetske dogovori dogovarjajo. Ste vedno zraven vpleteni, ko je treba pri kakšni stvari odločati. To me vedno skrbi, da ljudje, ki se postavljajo s pozicije moči v politiki, v resnici za to politiko krivijo svoje interese in cilje. Jaz danes ničesar ne trdim, ampak mogoče se boste znašli kdaj vi v podobni situaciji, ker ste v teh krogih – in to je problem. Zato so takšne interpelacije včasih zelo nevarne, še posebej zato, ker se nekdo sam znajde v tisti kloaki, ki jo pravzaprav išče in nastavlja drugemu. Jaz verjamem, ker ste spoštovani gospod, da vas nikoli ne bom videl v tej kloaki, verjamem. Ali bo res tako, ali ne, pa bomo videli. Vam pa povem, da je res tako, kot je ugotovil vaš kolega, gospod Tanko. Ministru bomo v Pozitivni Sloveniji dali priložnost, ker je potrebno določene korake storiti v tej smeri in se nimamo časa igrati s temi zadevami, ki jih vi dajete. Ko pa boste prinesli dokument, ki bo pripeljal do tiste točke, da bo minister tudi z roko v medu položen; takrat, verjemite mi, ne boste rabili interpelacije. Takrat bo minister sam verjetno odšel. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Vizjak, izvolite, kot predlagatelj.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Zelo zanimivo je poslušati tole. Gospod Möderndorfer verjetno ni bil prisoten, tudi uvodoma ne, ko sem povedal, da imam te dokumente in da so na razpolago vsem, jih imam v 1 izvodu, ne bom pa jih kopiral, ker ne želim obremenjevati fotokopirnih strojev. Sem jih pokazal, vsak jih lahko pogleda. Če želite, gospod Möderndorfer, bom jutri posebej naredil eno kopijo za vas, da boste preverili. Verjamem, da so avtentični, in niti eden ne nosi oznake poslovne skrivnosti, ker vem, kako je; in verjetno jih ne bi prejel. Praktično vsi ti dokumenti so bili tudi objavljeni v medijih, vsi. Nekateri tudi danes, če bi le pozorno spremljali in brali "klipinge". Nekateri so bili danes celo dvakrat objavljeni v medijih. Glede tega ni nobenega problema. Govorili ste, da želimo interpretirati. Spoštovani gospod Möderndorfer, jaz ne vem, ali je branje iz dokumentov interpretacija. Jaz mislim, da ni. In jaz sem vam želel povedati, kaj je priča o tem za vas spoštovanem ministru Omerzelu. Prvi posel, ki ga je firma Lastinski naredila z Darsom. Prvi posel, prva pogodba nosi oznako 1.518/08, pardon 1.519/08 in govori o rednem vzdrževanju cestno vremenskih postaj. Ta pogodba je bila podpisana 26. 11. 2008. Manj kot 1 mesec dni kasneje, točno je bilo to 19. 12., je podjetje Lastinski izstavilo račun, sklicujoč se na pogodbo 1.519/08. Manj kot mesec dni po pogodbi – račun za približno polovico pogodbenega zneska in fakturirani mesečni pavšali za 7 mesecev za nazaj. To podjetje Lastinski je izstavilo račun za 6 mesecev pred veljavnostjo pogodbe. Spoštovani gospod Möderndorfer, to ni interpretacija, to so papirji, ki so tu, si jih poglejte. Govorijo o resnici, to je zame resnica in podlaga za interpelacijo in tega posla vi takrat niste vedeli še. To je ena stvar. Govoril sem vam tudi o zanimivi študiji. Saj veste, kako se napajajo raznorazni priselki na državna podjetja, da delajo takšne in drugačne neuporabne študije. In ena izmed takšnih je tukaj. Gospod Samo Omerzel je podpisan pod pogodbo in šla je mimo transparentnega, odprtega postopka, ker gre za naročilo male vrednosti, 34 tisoč evrov, izdelava študije o uporabi ploščatih električnih kablov v predorih. Strokovnjaki Darsa so ocenili, da takšne študije nikoli niso uporabljali in le-ta ne predstavlja nobene dodane vrednosti. Ministra Omerzela sem vprašal, ali ocenjuje, da ta študija pomeni neko dodano vrednost za Dars, ni se o tem izjasnil. Problem je, da se tako cuzajo podjetja in tako je lahko biti uspešen podjetnik. Zato je tudi gospod Tanko povedal, da bi bil verjetno Ivan Vogrin tudi uspešen podjetnik, če bi na tak način delal, da bi 7 mesecev za nazaj fakturiral mesečne pavšale 4 tisoč 750 evrov na mesec.

Tretja stvar, gospod Möderndorfer, ki ni interpretacija in je tudi nekaj novega za vas, pa se nanaša na vaše besede, je v povezavi s stališčem Protikorupcijske komisije. Mi smo v odgovoru na interpelacijo ministra Omerzela zasledili stavke, lahko jih preberem: da je po

tem, ko je spoznal, da je grešil, prijavil – kot ministrstvu – svoje lastništvo v firmi, in da je senat KPK poslal nekakšno stališče, da ni nič spornega, če Dars posluje s podjetjem Lastinski. Tako je minister, z drugimi besedami, vsebinsko zapisal v svojem odgovoru, lahko pa preberem, bo dlje trajalo. Zapisal je tudi, da je KPK ocenil, da tudi če bi še vnaprej sklepal takšne posle, ker gre pri Darsu za neko posebno pravno subjektiviteto, da ni notri nobenega funkcionarja. Torej, tudi naprej bi Dars lahko posloval s podjetjem Lastinski. In vi ste se, gospod Möderndorfer, na to tudi naslonili, na to stališče. Jaz pa vam tu, gospod Möderndorfer, kažem dopis podjetja Lastinski, v katerem piše sledeče – in to demantira v celoti. Dobro poslušajte, kaj piše, ko so vrnili naročilnico Darsu, so napisali še sledeče: "S prekinitvijo naše licenčne pogodbe s podjetjem Boschung Mecatronic AG in z odločitvijo Komisije za preprečevanje korupcije, da naše podjetje umesti na seznam poslovnih subjektov, ki ne smejo poslovati z naročniki, ki so zavezani poslovanju po predpisih o javnem naročanju, formalno preneha naša sposobnost za izvedbo našega naročila." Podjetje Lastinski je napisalo Darsu, da ne sme več z njimi poslovati, ker jih je Komisija za preprečevanje korupcije uvrstila na ta seznam. Ne vem, kje je tukaj kakšna interpretacija, spoštovani Möderndorfer. O interpretaciji je govoril tudi gospod Braniselj. Jaz vam preberem 2 dokumenta – dokument zagovora ministra in dokument podjetja Lastinski Darsu, ki govorita diametralno različno. Minister trdi, da ni vsebinsko nič narobe, ker je posloval z Darsom in bi lahko posloval še naprej, podjetje Lastinski pa ugotovi, da je na seznamu, da jih je KPK obvestil, da so na seznamu podjetij, ki ne smejo poslovati z zavezanci za javno naročanje. In ko prebiramo nekoliko po seznamu KPK, tudi podjetje Lastinski najdemo gor. Spoštovani gospod Möderndorfer, to niso blodnje Andreja Vizjaka, sanje SDS ali neka žlehtnoba opozicije do koalicije, neko rušenje; ampak to so očitki, na katere terjamo odgovore. Odgovorov pa ne dobimo. To, kar sem vam povedal glede stališča protikorupcijske komisije, spoštovani verniki v Omerzela, sem njega trikrat vprašal, pa še nisem dobil odgovora, trikrat. Niti enega pojasnila vis-à-vis ni bilo, niti enega pojasnila. Jaz ne vem, a je to zopet interpretacija neke neosnovane, žlehtne poteze Vizjaka.

Gospod Möderndorfer je nadaljeval še s stvarmi, češ da sem sestavni del nekih energetskih lobijev, da dobiva on maile, ki jih dobivam tudi jaz. Potem je tudi on sestavni del energetskih lobijev, ker drugače ne more biti. Jaz ne vem, kako dobivava iste maile, če sem jaz na mailing listi, ker jaz sem pogledal to mailing listo, pa vas nisem našel. To ste si po moje malo izmislili, zato vas, spoštovani gospod Möderndorfer, vljudno vabim v mojo pisarno, kjer bova skupaj prelistala dokumente, boste si skopirali, kar si boste želeli, in vam bom kaj tudi potolmačil, če vam kaj glede električnih kablov ni

jasno. Z veseljem bom razliko med ploščatimi in okroglimi, to upam, da znam; in bova videla, kdo interpretira, kdo je vernik in kdo govori z argumenti.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Minister, želite besedo? Ste na vrsti, če želite besedo. Izvolite.

SAMO OMERZEL: Spoštovane poslanke in poslanci!

Kar nekaj besed je bilo danes izrečenih. Glede na razpravo, ki se je danes odvijala – tisti, ki so želeli slišati moje argumente, tisti, ki so želeli slišati resnico, so jo tudi slišali. Tistim, ki ste se vključili v razpravo, predvsem vsebinsko, sem vam hvaležen, ker je na nek način tudi zame to potrditev. Predstavitev argumentov in vsebine sem želel narediti dobro, da bom res pokazal, kaj je res in kaj ni res. Tisti, ki so to danes želeli slišati, so slišali in še enkrat se vam za to zahvaljujem. Tisti, ki pa tega niso želeli slišati, pa seveda tega nikoli ne bodo slišali. Jasno je, da ko si obsojen že vnaprej pred sodbo, so tako ali tako vsi argumenti brezupni. Je pa še eno spoznanje danes zame zelo pomembno. Danes sem dobil potrditev, da ta vlada dela dobro in da smo na pravi poti. To je ugotovila tudi opozicija, to mi je danes jasno. Vsi ti njihovi napor in ta nervoza, ker so ugotovili, da delamo dobro in da smo na pravi poti, od tukaj izvira ves njihov strah. Moram pa reči, da sem v resnici, kakorkoli obrnemo moj kratek staž v politiki, izredno razočaran nad tem spoznanjem. Jaz razumem, če se korektno po enih pravilih udarimo na političnem parketu in gremo pošteno nogometno tekmo, naj zmaga najboljši. Ampak ugotovitev opozicije, da ta vlada delo dobro in da je potrebno vse narediti, da jim bomo prepredčili, da uspejo – to pa je žalostno.

Spoštovane dame in gospodje, taista opozicija živi v isti državi kot mi, naše družine živijo v isti državi. To, da nam poskušajo preprediti s takimi akcijami, da bi ta vlada popeljala to državo na boljšo pot – to pa je žalostno. Ampak ne glede na to moram reči, da mi vsi taki poizkusi dajo samo še več energije, samo še več. Bolje bom delal in moram reči, da sem v resnici danes ponosen, da sem član te vlade, vesel sem, da sem se pridružil tej vladi. Ni mi žal, da sem se odločil za to pot, je težka, priznam, verjetno bo še težja, ko bodo spoznavali, da vse boljše in boljše delamo in da gre Slovenija na pravo pot. Danes je izreden dokaz, da je ta koalicija trdna, jaz se vam vsem zahvaljujem; tem, ki ste prepoznali tudi to, da sta ta koalicija in ta Vlada na pravi poti. Prepričan sem, ko gledam svoje delo, da v resnici živim za to ministrstvo, trud vlagam v to, pa ne samo jaz, celotna ekipa na ministrstvu, ki trenutno sedi tam gor, na vrhu, tudi znotraj ministrske ekipe s predsednico na čelo je taka atmosfera. Ne glede na vtise, ki se poskušajo prikazati zunaj, moram reči, da je moje delo z vsemi ministri izredno

korektno; in čisto vsi si želimo uspeha te vlade, pa ne zaradi sebe, v prvi fazi zaradi tega, da to državo enkrat popeljemo na tisto pot, kamor mora iti.

Zopet se bom vrnil k tisti pravici do dela. To je v resnici edino, kar si želim za Slovenke in Slovence, da imamo pravico do dela. Tisti, ki želi pošteno in trdo delati, bo imel tudi možnost, da bo dostojno živel to življenje, da bo lahko poskrbel za svojo družino in da bomo Slovenci enkrat tam, kjer smo v resnici nekoč že bili. Edino, kar bi še dodal, da glede na vse slišano danes bom jaz še naprej trdo delal, res živel za to ministrstvo. Ker je moja ekipa iz ministrstva tukaj, sem prepričan, da bodo tudi oni dali vse od sebe. Danes izkoriščam to priliko, da se jim tudi zahvalim za vso podporo, trud in delo, ki ga na ministrstvu opravimo. Prepričan sem in danes tudi obljubljam opoziciji, da nam bo uspelo. Smo na pravi poti in ta vlada bo naredila vse tisto, kar je dobrega, kar je potrebno narediti za to državo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa tudi ministru.

Zdaj bi lahko imela besedo oba predlagatelja. Želi kdo v imenu predlagatelja? Izvolite, gospod Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Zgodovinska modrost Slovencev je navrgla število pregovorov. Eden izmed takih pregovorov je tudi: Lastna hvala – cena mala. Če sam sebe hvališ ali pa vlado, še širše gledano, ob tem, da tri četrt Slovencev na javnomnenjskih anketah misli, da dela vlada slabo, tri četrt; potem je verjetno, ali je s tvojo oceno nekaj narobe, ali pa zelo drži to, kar je v tem pregovoru. To je ena stvar.

Druga stvar. Spoštovani Möderndorfer, bomo imeli verjetno delitev časa, boste lahko tudi reagirali na to. Ali ste videli, prej sem vam zastavil dilemo, ki jo imamo z odgovorom, ker ne verjamemo oziroma ne vemo, komu bi verjeli – ali odgovoru ministra ali dokumentu firme Lastinski, ki sta diametralno v navzkrižju. Vprašamo za pojasnilo, kajti nekdo zavaja ali laže, po domače povedano. Ali eden ali drug, ker ne more biti oboje res. Ne more biti res to, kar minister navaja v odgovoru na interpelacijo, da mu je KPK dal pozitivno luč, da lahko podjetje Lastinski posluje z Darsom, hkrati pa podjetje Lastinski piše, da je na seznamu poslovnih subjektov, ki ne smejo poslovati z Darsom, ker je zavezan za javna naročila. Nekdo tukaj ne govori točno. Kdo? Gospod Möderndorfer, trikrat ali štirikrat sem povprašal ministra, skoraj bi pokleknil, da dobim odgovor. Ne dobim odgovora. In spoštovani minister, jaz se ne morem zadovoljiti s pavšalnimi odgovori, češ da vi govorite resnico, mi vsi ostali pa ne; in da se vi požvižgate na vse dokumente, očitno, ki jih jaz kažem, kajti vi imate edino prav in edino in super resnico. Glejte, jaz tega enostavno ne morem požreti.

Dovolite mi, da se v teh 10 minutah, kot mi je še ostalo časa, malo sprehodim čez konkretne očitke iz interpelacije, ki sem jih danes tudi dokumentirano povzel. To tako rad delam, ker imam argumente. Verjetno je za vas zoprno, ampak zame pa ni. Spoštovani minister, vi ste v odgovoru na interpelacijo jasno povedali, citiram: "Javno sem razkril vsa obstoječa poslovna razmerja med družbo Lastinski in družbo Dars." To je minister povedal v odgovoru na interpelacijo, pri čemer je govoril o javnem razkritju vseh poslovnih razmerjih, ki jih je povedal na hearingu oziroma na zaslišanju, ko je bil zaslišan kot kandidat za ministra. Takrat je omenil tudi to, da ima zgolj 1 posel z Darsom – to je servisiranje cestnih vremenskih postaj. Hkrati je na tem hearingu povedal, tudi dobesedno, da ne bo podpisoval novih pogodb v primeru, da bo izbran za ministra. In zdaj pogledajte, kaj se je v resnici potem dogajalo. V resnici se je dogajalo, da se je podjetje, ki je v 100 % lasti gospoda Omerzela, potegovalo celo jesen lanskega leta za to, da pride do novega posla – vzdrževanje cestno vremenskih postaj za prihodnje obdobje. Pogajalo se je, gospod Moderndorfer, ne vem, če ste me poslušal, pogajalo se je podjetje, ki je v 100 % lasti ministra, s podjetjem Dars, ki sodi v njegov portfelj. In veste, kako so ta pogajanja izgledala? Trajala so 20 minut in uspeli so se izpogajati za 0,6 % znižano ceno. To so bila približno takšna pogajanja, kot se pogaja recimo minister Virant z Branimirjem Štrukljem, ker sta "fertik", še preden sta začela. To priča o tem, da so bila pogajanja in da je bila ponudba podjetja Lastinski na razpisno dokumentacijo Dars, zapisnik o določeni ceni, garancija za resnost ponudbe. Potem pa mediji, ti nesrečni mediji razkrijejo to namero posla, se sklicujejo na izjavo ministra in potem se minister premisli in posle vrne. Reče, ne bom več delal z Darsom, odpovedal sem se 150 tisoč evrov. Minister se nikoli ne bi odpovedal 150 tisoč evrov, če ga ne bi mediji javno razkrili. Potem je minister na hearingu zamolčal posel, da njegovo podjetje umerja in servisira merilnike slanosti Sobo 20. Minister Omerzel je to enkrat na Odmevih interpretiral na tak način, da je rekel, "ja, saj jaz teh merilnikov nisem želel umerjati, so jih ti nesrečniki iz Darsa poslali na naše podjetje z naročilnico in mi smo vse vrnili nazaj. Resnica, spoštovani, je pa ta, da je naročilnica prišla 21. 10. 2013; 9 dni po tem, 30. 10., so šli predstavniki podjetja Lastinski na avtocestne baze Dars prevzeti te merilnike. Prevzeli so jih 28, o tem sklenili zapisnik, ki ga imamo tukaj v teh dokumentih, sem ga kazal prej. Potem pa meni reči, da oni niso imeli namena tega umeriti, je čisto sprenevedanje. Potem se je konec novembra zopet zgodila javna objava in rezultat je, da so začeli vračati te merilnike z naročilnico vred, več kot 1 mesec dni po tem, ko so prejeli naročilnico z Darsa. Torej, če potegnem črto pod te posle, lahko čisto preprosto ugotovim samo eno – minister je zavajal in lagal na hearingu in tudi kasneje, da

ne bo več podpisoval novih pogodb. Celo leto 2013, do decembra se je trudil, da do teh pogodb pride, in je pripeljal posle tik do sklenitve pogodb. Ko so mediji razkrili to namero, je minister odstopil od tega in reče, "kaj pa je tukaj narobe, saj nisem nič narobe naredil, saj sem se odpovedal vsem poslom". Halo! Kako pa je do tega prišlo? To je prav tako, kot da bi nekdo prišel v trgovino ali banko, bolje rečeno, ker banke so sedaj opevana tema, želel oropati banko, bi ga tam nekdo razorožil, mu vzelo pištolo, potem pa bi rekel, "poglejte, kaj me pa sedaj tožite, saj nisem oropal banke; namen sem imel, ampak kaj, saj je nisem oropal". In je vse v redu. Ni v redu! In to očitamo ministru Omerzelu in tega niti z 1 samim argumentom ni ovrigel.

Spoštovani, tudi posli, kako je prišel minister Omerzel do vseh teh poslov. To sem vam že povedal – izstavljanje računov za nazaj in izdelava nekih neuporabnih študij. Tipično. Interpelacija je še mnogo širša od tega poslovnega dela. Mi smo omenili tudi evidentno kršitev postopkov pri neimenovanju generalnega direktorja Gursa, gospoda Aleša Seliškarja. Povedali smo in jasno obrazložili negospodarno ravnanje pri izbiri dvakrat dražjega izdelovalca avtomobilskih tablic. Nek gospodaren človek, če bi za svoj denar to delal, bi gotovo ponovil javni razpis, če bi imel na mizi 2 ponudbi resnih potencialnih izvajalcev, ki sta za dvakrat različni. Ministru smo očitali vrsto neaktivnosti in ignoriranj sklepov Vlade, kakor tudi parlamenta v povezavi z investicijo v blok 6. Da smo si čisto na jasnem, mi ministru Omerzelu povsem nič ne očitamo odgovornosti ali kakršnekoli zasluge ali nezasluge, da je projekt bloka 6 pripeljan v letu 2013 do te faze, kot je pač pripeljan. Vendar mu očitamo tisto, kako bi moral peljati projekt naprej od takrat, ko je zasedel to funkcijo. Od takrat dalje je vloga ministra bistveno večja, kot je bila vloga katerihkoli ministrov doslej. Zakaj? Ker je bila sklenjena poroštvena pogodba za kredit 440 milijonov evrov, ki daje ministru za finance in ministru za infrastrukturo eksplicitno nalogo, da bdijta nad izvajanjem te poroštvene pogodbe. In poroštvena pogodba je bila podpisana pod določenimi pogoji. Eden izmed teh je bil, da investicija ne sme preseči 1,3 milijarde evrov. In to smo pravzaprav očitali ministru, da je začel javno govoriti, da bo ta investicija zopet za 130 milijonov dražja; hkrati pa ni naredil nič, da bi izvršil sklep lastne vlade, po katerem bi moral proučiti zakonitost ravnanj organov HSE in TEŠ v zvezi s to investicijo. To je bil sklep njegove vlade, ne prejšnje vlade in tudi ne tega parlamenta. To je bil sklep njegove vlade. Tudi tega ni storil.

Tu je še ena pomembna stvar, kjer sem tudi osebno užaljen kot poslanec, ker me je minister zavajal na seji Odbora za infrastrukturo 21. 1., ko je jasno povedal – in zaradi tega tudi nismo sprejeli sklepa, ki sem ga predlagal, da si pridobimo poročilo državnega pravobranilstva, ki naj bi govorilo o izvrševanju sklepov Vlade glede

investicije v blok 6. Minister je rekel, da še ni dobil zelene luči – on se že prometno izraža, zelene luči –, da nam to poročilo preda in da je v neki fazi pridobivanja dovoljenja, da lahko to poročilo poslancem da. In da ga postopek pri tem zavezuje. Pri tem ni povedal, ne kakšen postopek, ne kdo mu preprečuje, da bi ta dokument poslancem dal. In ko smo potem preverili na državnem pravobranilstvu naslednji dan, ni bilo nobenih zadržkov, da bi to poročilo dobili. Pri čemer je minister z izjavami, ki sem jih citiral, dobesedno zavajal in lagal poslancem, da poročila ne more dati; pa ni bilo res. Spoštovani, povejte, kako lahko v prihodnje na sejah delovnih teles – hvala bogu, je relativno malo prisoten na sejah delovnih teles, so bolj državni sekretarji – kako mu lahko še verjamemo na izjave, ki jih daje, ko govori o raznih temah in odgovarja na razna vprašanja. Čisto vsako stvar bomo morali odslej preveriti. Vi, spoštovani koalicijski poslanci, očitno verujete in verjamate pavšalnim zagovorom; ne verjamate pa dokumentom, papirjem, konkretnim dokazom o kršitvah in o izrečenih lažeh.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Ker čas, določen za razpravo, še ni potekel, ker ste vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste to želeli, dobili besedo; sprašujem pa, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika Zbora še kdo razpravljati? Odpiram prijavo na razpravo. Prijavljenih je 7 razpravljavcev, vsak od razpravljavcev ima na voljo 5 minut.

Prvi ima besedo gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Ni se še zgodilo pri interpelaciji v Državnem zboru, pa sem tukaj 13 let, da minister ne bi odgovoril ali pa ubranil niti 1 trditve iz interpelacije. To se še ni zgodilo, za niti eno stvar, ki smo jo predlagali, ni niti zavrnil, niti oddal kakšnega drugega dokumenta, ki bi dokazoval nasprotno od tega, kar je zapisano v interpelaciji. Pravzaprav nasprotno, vse tisto, kar smo trdili, se je z nekaterimi dokumenti, ki smo jih dodatno predložili in pokazali v razpravi, samo še dodatno potrdilo, da minister ne v svojih odgovorih, niti v pisnem izdelku, ki ga je posredoval v Državni zbor, ni govoril resnice in ni zapisal resnice. Minister se je prej zelo lepo pohvalil, da je vlada na pravi poti. Sprašujem ga, ali je to res, je naraščanje brezposelnosti, ki je že blizu 130 tisoč, prava pot? Je negativna gospodarska rast, ki smo ji priča že nekaj časa in se ne spreminja, prava pot? Je to, da smo dali najslabši dokument za črpanje evropskih sredstev za naslednjo perspektivo, prava pot? In še lahko naštevam, še marsikakšno drugo zadevo, tudi ta pretirana zadolževanja po prekomernih obrestih niso prava pot. Je pa to, kar se dogaja v tej koaliciji, prava pot za nekatere posameznike, ki se uspejo pripeti na razne državne firme – ali preko nekih prekomernih plačanih poslov, ali preko nekih

nepotrebnih študij, da držijo svoj sistem, svoj privatni sistem na neki primerni ravni. Za državo, za državna podjetja, za javni interes, ki ga tako radi izpostavljate, pa to ni prava pot, nemogoče. Če se na tak, lahko rečemo, neobičajen, perverzen način sklepa posle z državnimi podjetji in se jih izčrpava, potem to ni prava pot. Ni pregledno, ni odgovorno, je v neskladju z zakoni, ki so v tej državi, in celo v neskladju s tistim, kar si je koalicija zapisala kot primarno zavezo v koalicijsko pogodbo. Je to zapisala v novo koalicijsko pogodbo in tudi v vse zakone, ki so na dnevnem redu, recimo Zakon o Slovenskem državnem holdingu. Greste tudi v spremembo Zakona o integriteti, kjer boste, verbalno, etične standarde postavili na izrazito visok nivo; praktični del, v praksi pa tega niste sposobni izvajati. Niti pri tako evidentnih kršitvah zakonodaje, niti pri tako evidentnih zlorabah, ki so razvidne v tem primeru, koalicija ni sposobna odreagirati, ni sposobna odreagirati. Gospod Möderndorfer je to spoznal, da je v tem primeru nekaj narobe, da gre za evidentne kršitve, in je treba ministru dati drugo priložnost. Odločili ste se, da je slaba dejanja potrebno braniti na vse pretege, z vsemi močmi, pa naj stane to državo kolikor hoče. Problem so tisti, ki na napake opozarjajo – to je običajna praksa in ta odgovor ministra je šel samo v tej smeri. Pustite mene, da bom delal naprej, seveda, fino, za teh 150 tisoč, pa za naslednjih 150 tisoč tudi, pa še komu in tako naprej. To je ta móto. Na tak način, ko se poslovni odnosi deformirajo, ko se jih prisili v deformacijo in koalicija to pokrije, v tem primeru in v naslednjem primeru se dogajajo; potem bomo imeli samo še 1 ministra, ki ni v nobenem postopku – ali v Državnem zboru ali pri preiskovalnih organih. Ko se bo najbrž sprožil postopek odgovornosti še v bankah, bosta še minister za finance in predsednica Vlade prišla na vrsto; in kaj še ostane od tega. In s tega razloga se mi zdi, da branite tisto, kar je v normalni percepciji ljudi neubranljivo. Branite kriminalna dejanja!

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Marko Pavličič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo, predsedujoča.

Nadaljeval bom tam, kjer sem prej nekako zaključil, pa mi je zmanjkalo časa. Bil je razpis, kjer je bilo izbrano podjetje Kik glede tablic. Ta razpis je bil še pod ministrom Černačem razpisan. Revizijska komisija je posel potrdila, ki je najvišji organ revizije v teh primerih. Očitno s tem ni bilo nič narobe in to je dejstvo. Zdaj očitaste ministru, da bi ta posel lahko razveljavil. Ja, v določenih pogledih, v določenih primerih ga bi seveda lahko razveljavil, vendar to ni bilo izpolnjeno. In kam pa pridemo, če lahko vsak javni razpis, pri katerem nam ni všeč njegov rezultat, kar razveljavimo. In ga razveljavljamo toliko časa,

dokler ni zbran tisti, ki nam je všeč. To je verjetno vaša praksa, ki jo tukaj propagirate. Ta praksa nima popolnoma nobene veze s temeljnim namenom javnih razpisov. To, da ti razveljaviš razpis, ko je izbran nekdo, ki ti pač ne ustreza, in potem ponavljaš, dokler ne uspe – ta praksa ni dobra in prosim, da se je ne držite. Eden izmed predlagateljev interpelacij je omenil ravnanje ameriškega ministra, ki je takrat, ko je nastopil funkcijo, prodal vse svoje delnice. Korektno, ni obvezno, tudi v Ameriki ni, kolikor vem ne, mi je pa korektno in čisto v redu. Berem članek iz 25. 1. 2013, ki ima naslov Zakaj je delnice Telekom kupil Vizjak, zanima tudi KPK. "Komisija za preprečevanje korupcije je potrdila, da vodi postopek o nakupu delnic Telekom Slovenije, ki ga je opravil minister zdajšnje Vlade." Takratne Vlade, a ne, minister. In gospod Vizjak je zdaj omenil, da je kupil zato, da bo zaslužil, da bo kot minister – ker takrat je bil minister – služil; pa ne s tem, kar je delal, ampak z nekimi rabotami, kot oni radi temu rečejo, in sicer nakupovanjem delnic. Pa ne problematiziram tega početja. Povem samo, da je eden izmed predlagateljev omenil ravnanje in ga ocenil kot dobro. Drugi predlagatelj je pa delal drugače. Gospod Vizjak, tu je vaša slika. Nič kaj več se niste postarali. Ker pa želim biti korekten, bom dodal še, da ima s to novico povezan članek naslov Minister Vizjak ni zlorabil notranjih informacij. Tako, da imamo popolno informacijo.

Zdaj pa že prej napovedani športni duh. Olimpijske igre se bližajo in rad bi tukaj čestital predlagateljem interpelacije za športni duh, ki jih preveva verjetno tudi v skladu s prihajajočimi olimpijskimi igrami; in se izkazuje v tem, da igrajo tudi tekmo, za katero vedo, da je ne morejo dobiti. Vedo, da jo bojo vnaprej zgubili, ampak še vedno igrajo in zelo zavzeto igrajo to igro. In še več – njihov olimpijski duh je tako močan, da celo organizirajo take tekme, in zato jim gre vsa zahvala. Lepo pohvalim za današnjo tekmo. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Ljubo Žnidar ima besedo.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovane kolegice in kolegi!

Tudi jaz bom začel s športnim duhom, saj sem tudi po naravi športnik. Danes sem zelo jasno in natančno v svoji prvi razpravi opredelil rezultat današnje interpelacije, ker sem zelo natančno rekel, da minister ne bo odgovoril na niti 1 vprašanje. Zato, ker je na takšna dejstva, na takšne dokaze, na vse te dokumente – jaz ministru verjamem, da je izjemno težko, pa si lahko ne vem kakšen dober športnik – na takšna vprašanja je zelo težko odgovarjati. Po drugi strani pa moram reči, da sem na nek način kar razočaran. Razočaran sem nad tem, ker smo s tem rang ministra spustili na tak nivo. Po drugi strani bi pa rekel, da sploh ne po problem najti

ministra za zdravje, kajti minister bo tam lahko posloval v svojem področju, lahko bo izstavljal fakture, tako da mu tudi poslovno ne bo šlo tako slabo. Jaz bi rekel, vsi tisti kandidati za odprta ministrska mesta – ni tako slabo biti minister, če se dovolijo lumparije, nepravilnosti. Na vsakem tretjem argumentu se minister ujame na laži. Pa ne samo to, celo tako daleč gre ta predrznosti, da se zakonska osnova in lumparije zakonsko pripravljajo tudi za naprej. Jaz sem tehnične stroke, pa bom konkreten primer prikazal. Energetski zakon – kako je minister v Energetskem zakonu prikazal energetsko izkaznico kot famozno izkaznico. Ne bom postavil vprašanja, ker tako ne bi dobil odgovora. Ampak v Energetskem zakonu je uzakonjeno, da mora imeti izdelovalec te famozne energetske izkaznice poseben izpit in koncesijo, da lahko 3 podatke prepíše od projektanta. Tega pa ne more opravljati, jaz bi rekel, strokovnjak s strokovnim izpitom, z ustrezno izobrazbo, ki lahko projektira, dela ali nadzoruje najzahtevnejše energetske objekte; pa zbir 3, 4 podatkov, tega pa ne more opravljati, pa s tem draži tu. Ali ni to že lumparija, ki se že vnaprej pripravlja? Ne vem, ali že obstaja seznam, kdo vse bo to opravljal? Ampak to vse na plečih in iz denarnice davkoplačevalcev. Pa sem zadnjič pri Energetskem zakonu dal svojo oceno, kakšna je cena energetske izkaznice – 30 do 50 evrov je cena energetske izkaznice. Ne pa tako, kot so famozno pripravljavci zakona dvignili famo – energetske izkaznica mora stati nekje od 300 do 600 evrov za enostavne objekte; za zahtevnejše objekte pa bodo prišli več tisoč evrov. To je višek lumparije, da ti uzakonjaš vnaprej nepotrebne stvari. To je popolnoma nepotreben dokument in popolnoma nepotreben strošek naših davkoplačevalcev in to je nivo ministromanja. To se pravi, ministri na juriš; je še nekaj prostih delovnih mest in tudi lumparije so dopuščene.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Zvonko Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoča.

Mene pa čudi po vsem tem, ko mi na tej strani kažemo dokumente, ki so verodostojni, na drugi strani govorite, da so kot naše interpretacije, kot da smo po svoje razlagali, da smo naredili prevod iz kitajščine in po svoje napisali. In potem nekateri zagovarjate ministra tudi s tem, kako ste te dokumente dobili. Kot s tistim orožjem na mariborskem letališču. Kaj je takrat tisti tam delal, če je to videl? Tisti je kriv, ker je to videl. Zdaj bodo krivi tisti, ki so te dokumente dali, čeprav niso nobena tajna. Tako ste zagovarjali nekateri. In če se to dopušča v tem parlamentu, da se spregleda z ene strani, tam, kjer je večina, take dokaze; jaz upam, da bodo povzeli tudi mediji, da si bodo ljudje lahko sami

ustvarili neko sodbo, ko bodo prečitali pogodbe, fakture, primerjali datume. Vsak najmanjši obrtnik lahko takoj vidi, da tukaj ni vse v redu. In za vas je to vse v redu. V prejšnji vladi pa so bili neki drugi standardi. Treba je bilo vsakega sleči do golega, ne sme nobene napake imeti, če je notri v parlamentu. Zdaj pa kar naenkrat to ni več potrebno. Seveda, vas ne gane, ker morate ščititi, že tako težko dobite ministra. Kaj bi bilo, če še enega izgubite, če že ta 2 ne morete najti nekaj mesecev. V tem je problem. Kar naenkrat vse tisto odpade, da kar naenkrat so krivi tisti, ki dokaze pridobijo, tisti, ki so dokaze dali; to je iz nekkih drugih časov. In bi se morali vprašati, ali je to prav ali ne. Prej je nekdo rekel, da ga je sram. Tudi nas bo lahko, saj ni čudno, da je parlament tako priljubljen pri naših državljanih, ker vsake pol leta na glavo obrnemo svoje kriterije in merilo.

Danes je bilo nazorno in večkratno tudi dokazano in nič neodgovorjeno na dokaze s strani ministrstva. Če se to v tem parlamentu dopušča, da se dela še naprej, potem res ne vem. V+se tisto drži, tiste lestvice, na katerih smo čisto na repu v Evropski uniji po demokraciji. Ministrstvo za infrastrukturo ni tako enostavno ministrstvo, priznam. Minister, takrat na hearingu sem povedal, da ste nekam prišli; v politiko iz gospodarstva, da je to čisto nekaj drugega. Vendar si očitno tudi delo na ministrstvu predstavljate kakor v gospodarstvu, v nekkih razmerah, kjer vam je bilo marsikaj omogočeno; očitno kolegu Vogrinu ni bilo. In na ta način se ne da. Mislim, da se ne sme delati naprej, pa tudi če boste vse v poziciji pokrivali na tak ali drugačen način. Enkrat bo ljudem zadosti tega, glede na situacijo, kakršno imamo, predvsem gospodarsko situacijo. Treba bo položiti račune, takšne ali drugačne, zato mislim, da bi bilo primerno, da se minister umakne, da se tisti standardi nekako ohranijo, ki so veljali do sedaj, vsaj v vaši stranki, ki je bila dosedaj vodilna. Zdaj pa ste očitno zamenjali vrstni red, da boste na repu tega, ne pa na prvem mestu.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala še enkrat za besedo.

Tudi sam bom začel, da je sama interpelacija nastala zato, ker minister svoje funkcije ne jemlje resno in je ne jemlje odgovorno v smislu Zakona o integriteti in varstva pred korupcijo. Vzrok, da imamo to sejo, pa morate pripisati tudi novinarjem, ki so sproducirali in opozorili na nekatere nedoslednosti in nepravilnosti, ki jih je minister v svojem delu izvajal. Mogoče celo komu v koaliciji ni pasalo, da minister dobro dela, kot se je izrazil, in so bili zato novinarji malo bolj pozorni na posamezne dokumente, ki so prišli v javnost in s katerimi tudi mi danes operiramo. Na njih ni nobenih navodil, da jih nekdo ne sme

uporabljati, nobenih tajnosti, nobenih stvari. Tukaj je vprašanje, komu je bilo bolj v korist, da se interpelacija odvije. Govoriti o vsem drugem, tako kot je bilo v tej dvorani slišati, o tem, kako ministrstvo zelo dobro dela in kako je usmerjeno v nove stvari, nove projekte in tako naprej. Tisti, ki sedimo na tem odboru, ministra zelo redko srečamo in zelo redko se pojavlja na matičnem delovnem telesu in večinoma njegovi podrejeni zagovarjajo te stvari. Očitno ima veliko dela in se ukvarja tudi s tistimi stvarmi, na katere tudi mi danes opozarjamo v tej interpelaciji. In jaz bi vseeno pričakoval, da bi minister odgovoril na kako od teh zastavljenih trditev in konec koncev tudi vprašanj, ki so se izkazala za zelo verodostojna – vedno bolj. Pričakoval sem vsaj odgovor ministra na zadnje trditve oziroma tezo, ki je nastala, da so bile vse kršitve protikorupcijske zakonodaje in kršitve Zakona o integriteti namensko narejene. Če beremo njegov odgovor in stališče njegovega podjetja, sta v nasprotju. In če to potem seštajemo, ugotovimo, da je bil namensko zamočan nek del, da se je lahko posel opravljal; drugega zaključka si iz teh dokumentov ne moremo sestaviti. In človek bi pričakoval, da minister vsaj na to tezo reče, da ni res, napačen odgovor sem dal, moje podjetje je napačno interpretiralo to zadevo. Niti tega odgovora nismo deležni kot poslanci. To je na nek način pod nivojem, tudi s strani ministra do Državnega zbora. Če prištejemo zraven še vsa zavajanja skozi njegove izjave v preteklosti, na matičnem odboru, na hearingu. Na zadnjem odboru, ko dobesedno zlaže določene trditve, se jaz vprašam, kakšno verodostojnost bo imel tudi vnaprej, ne samo v Državnem zboru, tudi javno. Jaz sem povedal, da sem čisto po človeški plati razočaran nad njim. Lahko je strokovnjak, priznavam, iz iste branže kot jaz izhaja, se pravi elektroenergetike. Vendar tak podcenjujoč odnos do parlamenta, do tistih, ki tu sedimo in smo izvoljeni, tega pa si nisem predstavljal od nekoga, ki izhaja iz inženirskih vrst. Vsaj nekatere stvari bi bil dolžan ali korektno bi bilo, da odgovori in s tem zapre neko diskusijo ter omogoči, da se tudi mi na nek način odločimo, kaj je prav in kaj ni prav. Zdaj pa imamo dokumente, ki kažejo na to, da so te kršitve, na katere opozarjamo, dejstvo. Minister jih ni demantiral. Zato jaz še vedno vztrajam na tem, da je treba interpelacijo podpreti; z nobeno stvarjo minister tega na žalost ne demantira.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Vizjak oziroma se opravičujem, gospod Srečko Meh pred njim.

Izvolite, gospod Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Še dobro, da sem rudar.

Zakaj je nastala interpelacija, najbrž veste, sami se vprašajte, zakaj je nastala, to je

vaša manira. Vedno boste delali to, nenehne seje Državnega zbora, nenehne interpelacije, nenehni odbori, razprave, vnašanje nemira, to je pravzaprav vaša stvar. Minister je odgovoril na interpelacijo, vprašanje pa je, zakaj niste teh dokumentov dali že v interpelacijo, v dokumente. Takole ste jih kazali, zakaj niste tega prej naredili, če bi želeli res prave odgovore.

Ljubo Žnidar, energetska izkaznica – to je res podcenjujoče. O lumparijah govoriti mora človek že sam vedeti, da je veliko lumparij na svetu. Ko smo nazadnje govorili o energetskih izkaznicah, je bilo 150 tistih, ki so bili na spisku, da lahko delajo energetske izkaznice. Danes ocenjujem, da jih je že 180. Vi pa govorite o vsem ostalem in izkoriščate to v tako pritlehne razloge. In še EU je zahtevala energetske izkaznice in energetske izkaznice smo omilili, kolikor se je omiliti dalo. Tudi to bomo jutri lahko še enkrat povedali oziroma ko bomo razpravljali o tem Energetskem zakonu.

Nekdo je govoril o tem, da bodo vsi ministri v postopku. Kaj pa je to kaj takega, gospodje, vaš predsednik je v postopku. Kaj je to kaj takega. Obsojen – kaj je to kaj takega. Ne vem, zakaj uporabljate dvojna merila. Minister je odgovoril prav na vsa vprašanja, če je kdo želel razumeti, če je kdo poslušal. Jaz vem oziroma verjamem, da je to tako, ker sem poslušal na Odboru za infrastrukturo o TEŠ, ker smo o TEŠ govorili, in je že to bila interpelacija. Veliko je zgodb, ki se odvijajo na ta način. Nocoj oziroma danes pa sem zadovoljen. 12 ur sedim v Državnem zboru in poslušam in na nek način zadovoljstvo, da ni argumentov. Je pa seveda neverjetna volja narediti tisto, da ne bo mira in da bo nezadovoljstvo med ljudmi vedno večje.

Nekdo je danes govoril, da ste se Državljanška lista in Pozitivna Slovenija "zdilali". Ja, dajte no, dajte. A to gre kar tako? In da smo bili Socialni demokrati. Ampak vseeno bom podprl, karkoli vi mislite, ne kar se je v resnici naredilo. Tako "dilanje" pa preprosto ne gre. In ko tako govorite slovenski javnosti, ne delate dobro in ne delate prav. Prav tako pride sem nekdo – Jože Jerovšek, cel dan ga ni bilo tukaj, ker ni mogel, in oddeklamira, da je bilo ministru Omerzlu obljubljen od predsednice Vlade, da bo lahko tudi naprej delal vse tisto. Kaj pa je tistega, kar bi lahko delal naprej? Kaj bi lahko delal? Ali se tako razpravlja v Državnem zboru, gospe in gospodje?

In čisto na koncu moja omiljena tema okoli poročila TEŠ. Še enkrat, v Državnem zboru je slovenska vlada, takrat minister Černač, povedala, da je milijarda 302 milijona cena, za katero stoji. Na Odboru za infrastrukturo sta oba direktorja, Košorok in Dermol, povedala, da je ta cena nerealna, nemožna; to sta napisala, povedala jasno in glasno ter njihov dokument obstaja. Ni pa sprejet na njihovi skupščini oziroma nadzornem svetu. Ampak dokument, ki ga je gospod Černač tukaj predstavil, je bil sprejet na nadzornem svetu, pa ne drži. To sem vam že enkrat povedal. Ne drži, ker ga ni možno

izpeljati! In povedal sem, da je 99 % pogodb podpisanih in da je ta številka takšna, o kateri govorijo; da pa je še nekaj stvari potrebno dogovoriti, preden pridemo spet v Državni zbor in povemo pravo resnico. Zato bi rekel, gospe in gospodje, še bodo interpelacije, še se bo zgodilo to, kar je, in še bodo interpretacije resnic – takšne, kot so bile tudi danes.

Jaz bom seveda z velikim veseljem jutri pritisnil tisti gumb, ki je proti. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani! Sam osebno sem bil v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke kot eni stranki izmed podpisnic te interpelacije zadolžen, da predstavim to interpelacijo danes v imenu predlagateljev. Jaz sem pravzaprav tehnične stroke in nerad "nakladam" oziroma govorim o stvareh na povprek in pavšalno. Zato so mi zelo priročno prišli dokumenti, ki sem jih o tem poslu pridobil na najrazličnejše načine. Ključen pa je bil iz javno objavljenih dokumentov, še posebej enega medija, ki se je ministra zelo intenzivno lotil kakšen teden dni, preden se je odločil, da bo prekinil vse posle. To je bilo konec novembra. Vsi ti dokumenti pričajo in dokazujejo točnost navedb v interpelaciji. Niti z 1 argumentom enake vrednosti, eksaktno gledano, ni minister ovrgel očitkov v interpelaciji. Še posebej sem se tu osredotočil na posle oziroma na prvo in drugo točko iz interpelacije, ki govorita o Zakonu o integriteti in nespoštovanju – ne samo procedure, na koncu smo ugotovili, tudi vsebine tega istega zakona.

Gospod Meh je pravkar rekel, da je minister odgovoril prav na vsa vprašanja. Mi danes nismo dobili odgovora na vprašanje, kako je mogoče, da minister v odgovoru na interpelacijo trdi, da mu je KPK – Komisija za preprečevanje korupcije – sporočila, da ni nič narobe s poslovanjem njegove firme z Darsom, medtem ko ista firma Lastinski piše Darsu, da v prihodnje ne more več poslovati z Darsom, ker je uvrščen na seznam podjetij KPK, ki ne smejo poslovati z zavezanci za javno naročanje. Spoštovani gospod Meh, če ste vi slišali ta odgovor, jaz ga namreč nisem, mi ga vi povejte, saj imate proceduralno. Vam bo gospa Brunskole, vaša bivša strankarska kolegica, z veseljem dala besedo. Ker jaz bi res ta odgovor rad slišal, če ne od ministra, pa od vas, kako je to mogoče; ali od vsevednega gospoda Pavličiča. Ta odgovor bi rad, meni je čisto vseeno od koga, ampak jaz ga pač nisem dobil; pa to je samo en izmed številnih odgovorov.

Spoštovani, ko smo tako secirali posel ministra – od posla do posla smo šli –, smo ugotovili, da na teh elementih interpelacije pravzaprav res nima argumentov, ko se je poskušal nekako izmotavati, recimo da ni on razrešil ali botroval neimenovanju gospoda Franca Pojbiča za

direktorja Agencije. Smo našli papir, ki dokazuje nasprotno. Se je zapletal in smo morali vedno znova z dokumenti dokazovati, da temu ni tako. Tipičen primer pri gospodu Francu Pojbiču – svet Agencije za promet v prometu je izbral gospoda Pojbiča za naslednji mandat; minister pa ga ni imenoval, je imenoval drugega. Potem ne ugotoviti, da ni bila njegova ekskluzivna odločitev, da on to ne bo; da mu je komisija to predlagala in se je on odločil, da to ne bo. O tem govori papir, gospod Meh, saj vam ga damo, to ni problem, ga boste videli, saj ga lahko sami pridobite, če hočete, pa nočete.

Spoštovani, mi smo kasneje na podlagi te interpelacije zgodbo še razširili, ko smo videli, da je argumentov o slabem oziroma neučinkovitem delu ministra kar nekaj. Omenili smo tudi vašo koalicijsko pogodbo in neizvrševanje le-te v tistih konkretnih zavezah, ki se nanašajo na eno leto. Zapisali ste, da bo podpisana koncesijska pogodba za izgradnjo srednje savske verige. V 4 mesecih po nastopu ni bila podpisana, pa sodi to v resor. Napisali ste, da se bo v 3 mesecih pocenila elektrika za industrijski odjem, pa se ni. Napisali ste, da boste naredili v 6 mesecih poenostavitev prostorske zakonodaje, pa minister ni nič od tega predlagal. Da ne omenim mizerije, ki se nanaša na vzdrževanje državnih cest, še posebej na pol zaprte mostove.

To so vse packe v karieri ministra, ki misli, da je izjemno dober in se pavšalno na to vedno sklicuje in utemeljuje naše zle namene. Spoštovani, jaz sem prepričan, da smo dokazali ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Mag. Andrej Vizjak, kot predsedujoča vam ne morem replicirati, ker ste prej ob navedbi mojega imena izrekli neresnico, naj zaključim še tako, kot ste vi začeli, da je blažje rečeno. Namreč, prvič v življenju sem članica neke politične stranke, kjer sem sedaj poslanka, vendar ne morem razpravljati o tem. To je dejstvo.

Zaključujem razpravo o interpelaciji. Državni zbor bo glasovanje opravil v četrtek, 30. januarja 2014, torej jutri v okviru glasovanja. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prekinjam tudi 21. sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri zjutraj. Lepo pozdravljeni in lahko noč!

(SEJA JE BILA PREKINJENA 29. JANUARJA 2014 OB 23.38 IN SE JE NADALJEVALA 30. JANUARJA 2014 OB 9. URI.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam z nadaljevanjem 21. seje Državnega zbora. Obveščam, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Iva Dimic, gospa Irena Tavčar, gospa Maša Kociper, gospa

Jasmina Opec, gospa Janja Klasinc, gospod Marijan Pojbič, gospod Jakob Presečnik, dr. Vinko Gorenak, gospod Jožef Horvat do 14. ure in gospod Ivan Simčič.

Vse prisotne lepo pozdravljam.

Prehajamo na 3. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O ORGANIZIRANOSTI IN DELU V POLICIJI, SKRAJŠANI POSTOPEK.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo ministru za notranje zadeve dr. Gregorju Virantu.

DR. GREGOR VIRANT: Dobro jutro, lepo zimsko jutro!

Manjša sprememba Zakona o organiziranosti in delu policije je pred vami, rešujemo pa tri stvari. Prva stvar je, da do konca leta 2015 ukinjamo plačilo nadomestila za pomožno policijo. To nadomestilo znaša 235 evrov na pomožnega policista in to na letni ravni navrže prihranek v višini 750 tisoč evrov. To ne pomeni, da pomožno policijo ukinjamo, jo ohranjamo, po potrebi se bo tudi usposabljala in po potrebi bo tudi poklicana. Upamo, da te potrebe ne bo. Je pa glede na situacijo in glede na proračunsko stanje seveda ta ukrep primeren.

Druga stvar je povezana s sporazumom s policijskimi sindikati, ki je bil sklenjen v lanskem letu, in sicer rešujemo problem tako imenovanih super nadur – se opravičujem, ker govorim nekoliko bolj ležerno, sem direktno od zobozdravnika, nič hujšega ni, samo zato malo bolj tako ... Upam, da me razumete.

Skratka, druga stvar so tako imenovane super nadure. To so nadure nad zakonskim limitom. Namreč, samo v policiji se pojavlja situacija, ko morajo policisti v določenih primerih brez soglasja – torej, obvezno je to, ni nobene izbire – opravljati nadure preko tistih limitov, ki jih določa Zakon o delovnih razmerjih za vse ostale zaposlene. Dogovorili smo se, da te tako imenovane super nadure posebej ovrednotimo. To ni nobena izjema od enotnega plačnega sistema, to bo plačano v obliki povečanega obsega dela, Vlada bo pa določila procent; in to verjetno sukcesivno, se pravi, za prve tri super nadure toliko, za naslednje tri toliko in tako naprej. Vezano bo seveda samo na tiste ure, ko se delo v taki situaciji opravlja in bo urna postavka nekoliko višje ovrednotena.

Tretja stvar je ureditev določenih zadev za specialce, za pripadnike specialne enote. Samo izenačujemo jih v njihovih pravicah s pripadniki posebne policijske enote. Zdaj imamo to situacijo, da grede pripadniki PPE – to so tisti, ki sicer delajo na policijskih postajah, pa se potem za posebne akcije vpokličejo, recimo, v primeru nedavnih demonstracij ali pa ko so kakšne rizične nogometne tekme in tako dalje,

se vpokličejo in za tiste ure, ko opravljajo te specialne naloge, dobijo poseben dodatek po kolektivni pogodbi za javni sektor. Se pravi, ta dodatek je predviden v enotnem plačnem sistemu, v kolektivni pogodbi za javni sektor. Vse, kar delamo zdaj s tem zakonom, je, da specialce izenačujemo, da bo tudi njim ta isti dodatek, ki že obstaja, pripadal; torej, ne uvajamo nobenega novega dodatka in nič ne posegamo v enoten plačni sistem. Skupen finančni učinek je na eni strani 750 tisoč evrov prihranka, na drugi strani približno, po konservativni oceni, okoli 350 tisoč dodatnih stroškov zaradi teh dodatkov, se pravi, še vedno, pod črto, 400 tisoč evrov na leto privarčujemo, hkrati pa smo rešili problem socialnega partnerstva v naši hiši, na Ministrstvu za notranje zadeve. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila bi lahko dobil predsednik besedo, ki pa ga ta hip ni v dvorani.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Gospod Ivan Hršak bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojevcev Slovenije.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani minister, državni sekretar, spoštovane kolegice in kolegi!

Poslanke in poslanca Poslanske skupine Demokratične stranke upokojevcev Slovenije bomo podprli Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o organiziranosti in delu v policiji. Čeprav je predlog novele kratek, pa gre vendar za pomembno vsebino, saj ureja delovnopravna razmerja za nemoteno opravljanje operativnih nalog policistov v posebnih delovnih razmerah, s posebnim poudarkom in skrbjo za zaposlene. Delo preko polnega delovnega časa, opravljeno na podlagi 73. člena veljavnega zakona, se odreja tudi preko omejitev, določenih z Zakonom o delovnih razmerjih. Gre za posebno obremenitev, ki v veljavni zakonodaji ni ustrezno ovrednotena, zato se bodo s predlaganim zakonom zagotovila dodatna finančna sredstva za povečanje vrednosti izplačane ure za čas dela pod posebnimi obremenitvami.

S tem predlogom se bo realizirala zaveza Vlade, da se bo obremenitev iz 73. člena opredelilo kot posebno obremenitev v primerih, kadar policistke in policisti opravljajo delo, daljše od polnega delovnega časa, ko se le-tega odreja preko vseh omejitev, ki so določene z zakonom. Gre za posebno situacijo, ko se delo odredi brez soglasja policista. Najpogosteje gre za kriminaliste na področju tajnega delovanja, tajnega opazovanja, v primeru hišnih preiskav, nujnih preiskovalnih dejanj in podobno, kjer včasih delo brez prekinitve traja tudi več kot 24

ur. Povečanje plače je po tem predlogu omejeno na 30 % osnovne plače, konkreten odstotek pa določi Vlada. Predlog gre v smeri postopnega povečevanja glede na število ur, ki presegajo siceršnje zakonske omejitve. Koalijski amandma, ki je bil sprejet v drugi obravnavi na matičnem delovnem telesu, bo omogočil izenačitev statusa posebne policijske enote in specialne enote. V specialni enoti se lahko sistemsko bolj natančno ureja plačilo izvajanja posebej imenovanih nalog z najvišjo stopnjo ogroženosti in pod posebnimi pogoji ter obremenitvami za čas, ko se izvajajo te naloge in v skladu s kolektivno pogodbo javnega sektorja, tako kot pri pripadnikih posebnih policijskih enot.

Druga rešitev, ki jo predlog novele prinaša, pa je začasna ukinitve nadomestila pomožnim policistom za čas pripravljenosti, ne pa tudi za opravljanje policijskih nalog. Pomožni policisti sicer že več let niso bili poklicani, prav tak se niso usposabljali, nadomestila za pripravljenost se pa vseeno izplačujejo. S tem ukrepom se bo v proračunu prihranilo približno 750 tisoč evrov. Že sklenjene pogodbe se bodo s pomožnimi policisti uskladile v 30 dneh od uveljavitve tega zakona.

Kot že rečeno, bomo poslanke in poslanci v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojevcev Slovenije Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o organiziranosti policije podprli, saj po naši oceni ne pomeni dodatnega bremena za proračun.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Ljudmila Novak bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovani, lep pozdrav!

Danes obravnavani Predlog sprememb in dopolnitev Zakona o delu in organiziranosti v policiji pomeni implementacijo sklenjenega sporazuma med Sindikatom policistov Slovenije in Vlado Republike Slovenije. Po vsebini širi krog upravičencev do povišanja plače na vse policiste, ki delo opravljajo v posebno težkih pogojih in ko opravljajo posebne nevarne naloge z najvišjo stopnjo ogroženosti življenja.

Krščanski demokrati Nove Slovenije poudarjamo, da vsebinske rešitve, ki so opisane v predlagani noveli zakona, podpiramo. Podpiramo tudi pravično in dostojno plačilo za delo vseh policistov, saj se zavedamo pomena njihovega za varnost ljudi in premoženja. Posebej podpiramo ustrezno plačilo za tiste policiste, ki opravljajo najzahtevnejše naloge in v časovnih okvirih, ki presegajo poln delovni čas. Menimo pa, da bi morale biti te rešitve urejene v kolektivni pogodbi oziroma aneksu k njej in ne v zakonu. Niti eno leto še ni minilo od sprejema Zakona o delu in organiziranosti v policiji, ki je sistemski predpis, pa že odločamo o prvih njegovih spremembah in dopolnitvah. Tako pogostemu spreminjanju zakonodaje v Novi

Sloveniji nasprotujemo. Poseganje v vsebino systemskega zakona je utemeljeno le v primeru, ko to narekujejo tehtni vsebinski razlogi, česar pa v tem predlogu sprememb in dopolnitev ni zaslediti.

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami Zakona o organiziranosti in delu policiji se posega v položaj pomožnih policistov, in sicer se jim za leti 2014 in 2015 v celoti ukinja plačilo za pripravljenost. Tako radikalen poseg v prihodke pomožnih policistov krščanski demokrati ne podpiramo. V času javnofinančne krize je sicer prav, da se breme krize porazdeli med vse družbene skupine, torej bi breme te krize morali nositi tudi pomožni policisti, vendar ne na ta način, da se jim za dve leti ukinja plačilo za njihovo pripravljenost. Krščanski demokrati bi podprli predlog za zmanjšanje njihovega plačila, ne moremo pa podpreti popolne ukinitve. Tako radikalen poseg bo marsikaterega pomožnega policista spravil tudi v finančno stisko, podobno kot so se s tako situacijo že srečali številni pripadniki Slovenske vojske. Tudi številni pomožni oziroma rezervni policisti se bodo soočili s temi posledicami, saj so družinske in druge izdatke načrtovali v pričakovanju prihodkov, za katere so že imeli sklenjeno pogodbo, kjer je bil določen čas trajanja pogodbe in tudi višina plačila. Posledično so utemeljena njihova pričakovanja, da se bodo podpisane pogodbene obveznosti tudi izvrševale.

Poseg države v že sprejete pogodbene obveznosti je, kot že prej rečeno, preoster in ga krščanski demokrati Nove Slovenije ne podpiramo. Poslanska skupina Nove Slovenije predlaganih sprememb in dopolnitev Zakona o organiziranosti in delu policiji ne bo podprla.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Alenka Bikar bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

ALENKA BIKAR (PS PS): Hvala za besedo, gospod predsedujoči. Spoštovane poslanke, poslanci, minister, generalni sekretar, ostali vsi navzoči, dobro jutri!

S Predlogom zakona o dopolnitvah Zakona o organiziranosti in delu v policiji sta predlagani dve ključni dopolnitvi. Pri tem se prva nanaša na pomožne policiste, druga pa na realizacijo sklenjenega sporazuma med Vlado in Sindikatом policistov Slovenije. Prva dopolnitev ukinja plačilo za pripravljenost pomožnih policistov, in sicer za naslednji dve leti do 31. Decembra 2015. Pomožna policija je posebna organizacijska oblika dela, pripadniki pomožne policije pa opravljajo naloge policistov, za kar so tudi posebej usposobljeni. Svoje naloge pa izvajajo v primeru vpoklica in za ta primer, torej ko bodo dejansko vpoklicani, se jim plačila seveda ne ukinja. Torej tudi po spremembi zakona bodo pomožni policisti plačani za svoje delo, še vedno bodo prejemali nadomestilo za čas usposabljanja in čas, ko so vpoklicani, ne

bodo pa več prejemali pavšala, ki ga prejemajo zaradi svojega statusa, in sicer v višini 1 % bruto minimalne plače. Sicer bi raje videli, da takšnih rešitev ne bi bilo potrebno iskati, vendar pa trenutna splošna finančna situacija države ne glede na to, da se počasi že izboljšuje, tega trenutno še ne dopušča. Potrebno pa je poudariti, da s tem nikakor ne bo ogrožena varnost državljanov in državljanek, saj bodo ti pomožni policisti v primeru naravnih nesreč ali hujšega ogrožanja varnosti, izrednega ali celo vojnega stanja še vedno vpoklicani. Glede na to, da so bili pomožni policisti nazadnje angažirani leta 1995, pa upamo, da potrebe potem tudi v prihodnje ne bo.

Druga dopolnitev pa predstavlja realizacijo sklenjenega sporazuma in se nanaša na delo preko polnega delovnega časa policistov specialne enote in drugih policistov, ki skupaj z njimi opravljajo posebno zahtevne naloge z najvišjo stopnjo ogroženosti življenja. Gre za delovni čas, ki je odrejen preko vseh omejitev, ki so določene z delovnopravno zakonodajo, torej ko delo poteka neprekinjeno šestnajst ali celo dvajset ur. Gre torej za posebne situacije, ko je delo policistov odrejeno brez njegovega soglasja, in gre za posebno obremenitev, ki se s predlogom tudi ustrezno ovrednoti, seveda v okviru rešitev, ki jih pozna že veljavni zakon. Pri tem pa je potrebno poudariti, da nikakor ne gre za dvojno plačilo za isto delo, pač pa zgolj povečanje vrednosti izplačane ure za čas dela pod posebnimi obremenitvami.

Koalicija je k temu členu vložila tudi amandma, s katerim se določa, da policistom specialne enote pripada enak dodatek tudi za čas usposabljanja, za izvajanje najtežjih nalog, amandma pa je usklajen s sindikati, vodstvom policije, vodstvom specialne enote in vodstvom posebnih policijskih enot. Dejstvo je, da gre za elitno enoto, ki opravlja posebno nevarne naloge z najvišjo stopnjo ogroženosti življenja, pri tem pa je ključnega pomena vrhunska psihofizična pripravljenost, usposobljenost in izurjenost, zato je prav, da se tudi za pripadnike specialne enote ti dodatki uredijo enako, kot so urejeni za pripadnike posebne policijske enote.

V Pozitivni Sloveniji bomo Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o organiziranosti in delu v policiji ter amandma, ki ga je vložila koalicija, podprli. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Sonja Ramšak bo predstavila stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Spoštovani predsednik, državni sekretar, spoštovani minister, spoštovane kolegice in kolegi!

Ministrstvo za notranje zadeve je Državnemu zboru Republike Slovenije predložilo v obravnavo Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o organiziranosti in delu v policiji. V svoji obrazložitvi na matičnem delovnem telesu je

državni sekretar povedal, da so predlagani zakon vložili na podlagi sklenjenega dogovora med Vlado Republike Slovenije in Sindikatom policistov Slovenije in da s tem zakonom urejamo delovnopravna razmerja za nemoteno opravljanje operativnih nalog v posebnih delovnih razmerah s posebnim poudarkom in s skrbjo za zaposlene. Delo preko polnega delovnega časa, opravljeno na podlagi 73. člena Zakona o organiziranosti in delu policiji, se odreja tudi preko omejitev, določenih z Zakonom o delovnih razmerjih. Torej gre za obremenitve, ki v veljavni zakonodaji niso ustrezno ovrednotene, zato se s predlaganim zakonom zagotavljajo dodatna finančna sredstva za povečanje vrednosti izplačane ure za čas dela pod posebnimi obremenitvami. Na drugi strani pa predlog zakona z namenom zmanjševanja proračunskih stroškov sicer začasno, do 31. 12. 2015, ukinja nadomestilo pomožnim policistom za čas pripravljenosti. V svoji obrazložitvi je državni sekretar dejal, da že več let niso poklicali in tudi ne usposabljali pomožnih policistov, da pa se nadomestilo za pripravljenost kljub temu izplačuje. Pri tem se postavlja vprašanje, ali so pomožni policisti ustrezno usposobljeni, da bi v ključnih trenutkih lahko korektno in strokovno opravljali svoje naloge, pri čemer je seveda treba poudariti tudi, ali je ustrezno poskrbljeno predvsem za njihovo varnost in varnost drugih.

Že na matičnem delovnem odboru smo poslanke in poslanci Slovenske demokratske stranke v razpravi poudarili, da podpiramo predlagane zakonske rešitve in da bomo podprli tudi amandma, ki ga je vložila koalicija za sejo Državnega zbora. Smo pa ob razpravi opozorili tudi na to, da se s predlaganim zakonom vprašanje dodatka za nevarnost in posebne obremenitve ter nadomestila za pripravljenost rešuje parcialno in ne sistemsko za vse primerljive poklice. Pri tem je potrebno izpostaviti zlasti poklicne pripadnice in pripadnike Slovenske vojske, ki so se zaradi nespoštovanja delovnopravne zakonodaje in neenake obravnave znašli v hudih socialnih stiskah. Poleg njih pa ne smemo pozabiti tudi na poklicne gasilce in reševalce v sistemu zaščite in reševanje oziroma druge uniformirane poklice. Gre za specifična delovna mesta in naloge, ki jih za razliko od ostalih javnih uslužbencev opravljajo. Menimo, da ni dobro, da minister, ki poleg področja notranjih zadev pokriva tudi področje javne uprave in lokalne samouprave, predlaga parcialne rešitve, namesto da bi se področja lotili sistemsko in na enak in primerljiv način uredili področje za vse primerljive poklice. Ob tem ne gre pozabiti, da je reprezentativni sindikat Ministrstva za obrambo zaradi neenake obravnave Vladi Republike Slovenije podal zahtevo za umik ministra Viranta z mesta vodje vladne pogajalske skupine za javni sektor.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke bomo predlagane zakonske rešitve sicer podprli, obenem pa pričakujemo, da bo Ministrstvo za notranje zadeve v čim krajšem

času predlagalo sistemske rešitve tudi za ostale primerljive poklice.

Podporo, kot sem že dejala, napovedujemo tudi amandmaje poslanskih skupin koalicije k 74. členu zakona, ki ureja področje dodatnega plačila v času posebnih obremenitev policistom specialne enote in drugim policistom, ki neposredno skupaj s specialno enoto opravljajo posebno nevarne naloge z najvišjo stopnjo ogroženosti življenja, za čas neposrednega izvajanja nalog v nevarnih pogojih in s posebnimi obremenitvami, saj menimo, da gre za posebno odgovorna in zahtevna usposabljanja in da je prav, da se za te skupine policistov to področje uredi na enak način, kot to velja za policiste posebne policijske enote. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Mag. Majda Potrata bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani gospod državni sekretar, poslanke in poslanci!

Predlagana novela Zakona o organiziranosti in delu v policiji ureja delovnopravna razmerja za dve skupini uniformiranih policistov, ureja pa jih v dogovoru s predstavniki policijskih sindikatov in prepričani smo, v ničemer ne zmanjšujejo pričakovanega zagotavljanja varnosti ljudi in premoženja, predvsem pa tudi ne policistk in policistov. Predlagane spremembe in dopolnitve zakona bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov podprli. Opozarjamo, da je sprememba, ki se nanaša na dopolnitev 74. člena obravnavanega zakona in se dotika vprašanja določitve povečanega obsega dela v času posebnih obremenitev, tisto, v kar posega predlagana sprememba. Od predstavnika Vlade smo slišali, da gre predlagana sprememba tudi korak k izpolnitvi zaveze iz 7. točke sporazuma med Vlado in sindikatom slovenskih policistov s konca maja lanskega leta. Rešitev se nanaša pa tudi na 73. člen Zakona o organiziranosti in delu v policiji, v katerem je določeno, da lahko nadrejeni policistu odredi, da dokonča začetno nalogo prek polnega delovnega časa. Soglasje policista v takem primeru ni potrebno, saj gre verjetno za take naloge, ki jih po pričakovanju tudi ni mogoče predčasno končati, in na odboru smo od predstavnikov predlagateljev slišali, da nihče ne zavrne odredbe nadrejenega v okoliščinah, ko je treba začetno delo dokončati, na primer zavarovati kraj nesrečnega dogodka ali kaj podobnega.

Druga sprememba se nanaša na začasno ukinitvev plačila za pripravljenost v pomožni policiji, in sicer do konca decembra leta 2015. Ta ukrep je povezan z varčevalnimi ukrepi. V obrazložitvi zakona k 2. in 3. členu je predlagatelj navedel, da ima policija trenutno sklenjenih 255 pogodb o prostovoljni službi v pomožni policiji. Že sklenjene pogodbe se bodo

v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona ustrezno uskladile. Pomožni policisti, ko niso vpoklicani, nimajo nobenih stroškov, zaradi tega v naslednjih dveh letih ne bodo prejeli nadomestila za pripravljenost. Med usposabljanjem pa so upravičeni do nadomestila plače in drugih prejemkov ter povračila stroškov v zvezi z usposabljanjem. Seznanjeni smo tudi bili, da pomožni policisti že več let niso bili vpoklicani, niti niso bili deležni usposabljanj, so pa prejeli nadomestilo za pripravljenost.

Vloženi amandma koalicijskih poslanskih skupin je pripravljen v skladu z dogovorom na matičnem delovnem telesu in se razširi tudi na policiste člane specialne enote do enakega dodatka za nevarnost in posebne obremenitve tudi za čas usposabljanja za izvajanje tovrstnih nalog. Tudi ta amandma bomo Socialni demokrati podprli. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Mag. Katarina Hočevnar bo predstavila stališče Poslanske skupine Državlanske liste.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Lep pozdrav državnemu sekretarju in vsem kolegicam in kolegom!

V tem sestavu Državnega zbora smo v začetku leta 2013 sprejeli nov Zakon o organiziranosti in delu v policiji, ki je postavil zakonske temelje za sodobno policijsko organizacijo. Zaradi sklenjenega sporazuma med Vlado Republike Slovenije oziroma Ministrstvom za notranje zadeve in Sindikatom policistov Slovenije konec maja 2013 je potrebno zakon dopolniti. In te dopolnitve so danes pred nami. Gre pa za dve ključni dopolnitvi, in sicer se prava na naša na sestav pomožne oziroma rezervne policije in druga na tako imenovane super nadure oziroma vrednotenje dela preko polnega delovnega časa. Slovenska policija ima trenutno okoli 240 pomožnih policistov, ki so vpoklicani predvsem ob naravnih in drugih nesrečah, v primeru hujšega ogrožanja javne varnosti, v primeru potrebe pri varovanju državne meje ali pa v primeru vojnega stanja. Pomožni policisti za ta svoj status oziroma pripravljenost prejema nadomestilo v povprečju 230 evrov na mesec. Glede na dejstvo, da je bil ta pomožni sestav nazadnje vpoklican v letu 1995, in glede na finančno situacijo v državi Vlada predlaga, da se v letih 2014 in 2015 to nadomestilo ne izplača. Privarčevana sredstva pa se prerazporedijo za redno operativno delovanje policije, kjer so finančna sredstva, dopolnjena s proračunom, zelo omejena. Gre torej za gospodaren in varčevalen ukrep.

Druga dopolnitev se nanaša na sistemsko ureditev posebne delovne obremenitve oziroma tako imenovanih super nadur, ki se odredajo preko vseh omejitev, določenih z zakonom.

Obe dopolnitvi, skupaj z amandmajem, ki je bil sprejet ob obravnavi predloga zakona na

matičnem odboru, podpirata tudi oba policijska sindikata.

V Državlanski listi se zavedamo, da so policisti izpostavljeni posebnim obremenitvam in posebnim okoliščinam, zato je treba njihovo delo tudi ustrezno ovrednotiti, seveda v okviru skupnega oziroma enotnega plačnega sistema. V Državlanski listi tudi spoštujemo socialni dialog, katerega rezultat so bile predlagane dopolnitve, zato bomo to novelo zakona podprli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

S tem smo končali predstavitev stališč poslanskih skupin.

Prehajamo na razpravo o členu in vložnem amandmaju, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vložnega amandmaja z dne 29. 1. 2014.

V razpravo dajem 1. člen in amandma poslanskih skupin koalicije. Želi kdo razpravljati? Gospod Mirko Brulc, izvolite.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Razpravljamo o občutljivi tematiki, kajti v tej gospodarski krizi zagotoviti dostojno plačilo ne samo policistom, ampak tudi drugim strukturam, je seveda zelo težko. Smo v času globalizacije in tudi kriminal prihaja v našo državo, česar nismo bili vajeni, tudi pod prejšnjo državo nikakor ne, veliko več je umorov, grdih ropov, agresivnosti na ulici in podobno, in tega so najprej deležni policisti. Zato mislim, da je nujno sprejeti to novelo zakona tudi s tem amandmajem, o katerem zdaj govorimo, zato da se popravijo nekatera nesorazmerja v tem – govorim o odgovornosti, o nevarnosti in opravljanju službe. V Jugoslaviji smo bili ob miličnikih varni, edina agresija je bila, če so prihajali kakšni z Zahoda – o tem bomo govorili verjetno na nekih drugih sejah –, drugače pa te nevarnosti ni bilo, take kot je danes. Nismo bili vajeni take agresivnosti, s kakršno se zdaj srečujemo na ulicah. Pred kratkim je bila oddaja na televiziji, ki nakazuje še na neke druge težave in podobno. Ampak ko je tako hudo, takrat je vedno policist tisti, ki prvi vstopi, zato da varuje občane, imovino in podobno.

Glede pomožnih policistov mislim, da sedaj padejo nekako v rang prostovoljnih gasilcev; če ni tako, me boste popravili. Vendar tudi te rabimo in jih je treba, "negovat", imeti na seznamu, imeti tudi usposobljene in pripravljene, da pomagajo takrat, ko je treba pomagati.

Omenil bi še, čeprav to sodi pod naloge pravosodnega ministrstva, da nerešeni ostajajo problemi tudi pri pravosodnih policistih. Tudi tam so izjemne obremenitve, nevarnosti, število zapornikov glede na prostore in tako dalje – poznamo težave, in ne nazadnje tudi plačilo nadurnega dela in še kaj.

Ne bom zdaj posegal še na področje vojske, to so naše uniformirane sile, do katerih mora ta družba imeti poseben odnos. In je prav, da danes popravimo, kar se popraviti da, da

nagradimo vsaj, mogoče skromno, ampak kakor koli že, tiste, ki so pripadniki specialnih enot, ki imajo tako imenovane super nadure, kajti tisti denar si res neverjetno zaslužijo. Jaz bom amandma in to novelo zakona podprl. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? Vabim vas k prijavi za razpravo.

Socialni demokrati nimajo več časa, tako da ima besedo gospa Sonja Ramšak.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala, spoštovani predsednik.

Na začetku bi najprej opozorila, da Socialni demokrati niso imeli najave časa za razpravo – morda samo toliko, ampak mislim, da je bila razprava gospoda Brulca izredno vsebinska in tudi potrebna.

Tako kot sem že v mnenju poslanske skupine izpostavila; res je, pred policisti, predvsem posebnih specialnih enot in specialnih enot, so izjemno zahtevne strokovne naloge in je prav, da so za opravljanje teh nalog tudi ustrezno nagrajeni. Vendar pa smo tudi že na samem matičnem odboru opozorili, da je dejansko treba sistemsko urediti ta razmerje, da dejansko zdaj rušimo sistem plač v javnem sektorju na način, ki v redu. Vsi se zavedamo težke situacije in tudi mi smo na odboru povedali, da se zavedamo težke situacije in čeprav dajemo podporo spremembam zakona in tudi amandmaju k 74. členu, da pa je treba primerljiva področja sistemsko urediti. Dejansko pričakujemo, da se bo to zgodilo.

Namreč, moram reči, da sem izrazila tudi svoje osebno mnenje, da se ne strinjam s tem, da se rezervnim policistom jemlje to nadomestilo za pripravljenost, morda bi se lahko nekoliko znižalo. Namreč, če imamo ali rezervno policijo ali rezervno vojsko, mislim, da je treba ta sistem vzdrževati, ga usposabljanje, zato da takrat, ko ga je treba aktivirati, so usposobljeni in ustrezno pripravljene na te zahtevne naloge.

Bi pa opozorila še na eno stvar; namreč, minister, jaz sem že tudi v mnenju poslanske skupine izpostavila to, kar se nanaša na druge primerljive poklice, da je treba ta sistem urediti, jaz vam res toplo polagam na dušo, če ste poslušali prejšnji dan sejo Odbora za obrambo, vam je lahko jasno, kako grobo se krši delovnopravna zakonodaja, da poklicni pripadniki niti ne dobijo tistega, kar jim pripada po zakonu, na drugi strani pa dajemo neki skupini dodatna plačila. Polega tega pa mislim, da podobna usposabljanja, zahtevna in strokovna, so tudi na strani poklicnih pripadnic in pripadnikov Slovenske vojske, poklicnih gasilk in gasilcev in zaščitno-reševalnih enot, zato v bodoče mislim, da parcialnih reševanj ne bomo podpirali, ampak v tem primeru smo se odločili, da naredimo izjemo in dajemo podporo tem predlaganim rešitvam. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? (Da.)

Besedo ima minister gospod Gregor Virant.

DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

Moram reči, da smo bili pri tej noveli zakona še posebej pozorni na to, da ne bi posegali v enoten plačni sistem, ker je tako, da je moja vloga dvojna; po eni strani sem pogajalec za celotni javni sektor, po drugi strani pa urejam zadeve za področje Ministrstva za notranje zadeve in znotraj tega tudi za policijo in moram paziti, da je to uravnoteženo, da s kakšnimi posegi v sistem policije ne bi odprli Pandorine skrinjice, da se ne bi začele podirati domine; skratka, da ne bi porušili enotnega plačnega sistema. S temi rešitvami, sem prepričan, da ga ne podiramo, kajti ta dodatek, o katerem zakon govori, že obstaja. Ta je že v kolektivni pogodbi za javni sektor, torej je del enotnega sistema, so ga podprli sindikati javnega sektorja, vsi oziroma vsi tisti, ki so KPJS podpisali, tako da s tega vidika problema tukaj ni.

Isto velja tudi za super nadure. Drugje na ta način tega ne poznajo, samo v policiji so nadure preko zakonskega limita, limita iz Zakona o delovnih razmerjih, odrejene tako, da se policist ne more odločati, ali bi ali ne bi. V zdravstvu sicer to obstaja, ampak zdravniki dajo soglasje za ekstra nadure. Tako mislim, da smo zadevo limitirali na nek normalen minimum. Moram vas pa opozoriti, da s to zakonsko novelo popravljamo en člen Zakona o organiziranosti in delu policije, ki je pa v resnici kar precej grobo posegel v enotni plačni sistem. Če bi tisti člen, tista določba veljala naprej, bi imeli velike težave. Tako bo zdaj s to rešitvijo precej precej bolje. Je pa prav, absolutno prav, da ta dodatek v kolektivni pogodbi za javni sektor obstaja. Tukaj gre res za zelo specifične naloge, ki so povezane z ogrožanjem življenja in zdravja policistov. Tisti, ki smo imeli priliko, recimo, spremljati predlani decembra demonstracije na Trgu republike, jaz sem si jih ogledal iz pisarne predsednika Državnega zbora, smo videli, kako zahtevno in rizično je delo policistov v takih situacijah. In pri takih zadevah, takih situacijah, ko je res na kocki, bi rekel, življenje, zdravje teh naših policistov, mislim, da bi bilo nesmiselno šparati; in če prav razumem, se tudi vse poslanske skupine s tem strinjajo.

Na drugi strani je pa pri pomožni policiji pa drugače. Tukaj pa ni dela, ki bi se opravljalo, to nadomestilo se plačuje za pripravljenost, se pravi samo za to, da imajo status pomožnega policista, pa da se plačuje v bistvu ne za opravljeno delo, ampak kot nadomestilo za pripravljenost. Tako tukaj ne gre za poseg v nagrajevanje nečesa, kar bi človek opravil. Če bomo imeli denar za usposabljanje pomožnih policistov, bodo seveda za tisti čas, ko bodo na usposabljanjih, plačani. Če jih bo treba poklicati, bog ne daj, upajmo, da ne bo te potrebe – nazadnje je bilo leta 1995 ali 1996 ob obisku

papeža. Upajmo, da tega ne bo treba in da jih ne bo treba tudi plačevati. Ne moremo pa zdaj gledati tega plačila kot na nek socialni transfer, ker to pa ni, ne moremo skozi tako nagrajevanje reševati socialnih problemov. Za to so drugi mehanizmi.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Zaključujem razpravo.

O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zborna odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 19. točki dnevnega reda. Se pa hkrati tudi opravičujem za čas, ker sem prepozno opazil, da je tekel čas pri gospodu Brulcu, čeprav ni bil najavljen čas v imenu poslanske skupine. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 6. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA TRETJO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O ZDRAVILIH V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona bi lahko dal besedo predstavniku Vlade, pa ga ta hip ni v dvorani.

Zato prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Gospa Ljudmila Novak bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovani!

Predlog zakona o zdravilih, ki ga Državni zbor sprejema po rednem postopku, bo zaradi obširnosti sprememb v celoti nadomestil obstoječi zakon. Vlada je sicer nujnost postopka utemeljevala z nujnostjo prenosa dveh direktive v naš pravni red, vendar je pri ponovnem odločanju o vrsti postopka Nova Slovenija podprla redni postopek, saj gre za sistemski zakon s tega področja.

V Novi Sloveniji se sprašujemo, v kolikšni meri bodo deležniki, ki jih predlagani zakon zadeva, zadovoljni s sprejemom. V Novi Sloveniji se nam poraja tudi pomislek, v kolikšni meri je predlagano zakonsko besedilo rezultat različnih lobističnih pritiskov na ministrstvo, zaradi česar je odstopil tudi minister Gantar, novega ministra pa še ni na vidiku.

Poraba zdravil se je v zadnjem desetletju povečala; ne samo v smislu finančnih sredstev, porabljeni za njihov nakup, ampak tudi glede na obseg ali količino porabljenih zdravil. Izdatki za zdravila so v letu 2010 v državah članicah Evropske unije v povprečju predstavljali skoraj petino, 19 %, vseh izdatkov za zdravstvo in so na tretjem mestu po višini porabe za bolnišnično in izvenbolnišnično zdravljenje oziroma oskrbo. Na podlagi uradnih evidenc se v zadnjih petih letih v Sloveniji poraba zdravil povečuje povprečno za 3,7 % letno. Poraba zdravil se je, če pogledamo 10-letno obdobje, v Sloveniji povečala za skoraj 60 %. Slovensko zdravstvo je

še posebej neučinkovito pri naročanju zdravil in druge medicinske opreme, analiza finančnih tokov pa naj bi kazala na to, da gre med dobavitelji za kartelne dogovore. Zaradi nepreglednosti sistema javnega naročanja se izgubi, po poročanju medijev, najmanj 50 milijonov evrov. Zdravstvena blagajna je stalno podhranjena in davkoplačevalci moramo vanjo vedno več prispevati, kar pa na drugi strani ne pomeni tudi več pravic. Po podatkih supervizorja se kar tri četrtilijarde evrov steče na račune nekaj deset podjetij, medtem ko največji delež teh sredstev pridobi pet veletrgovalcev. Ti so glavni oskrbovalci lekarn z zdravili, ki seveda krize ne poznajo.

Zakonsko besedilo pa, glede na vložene amandmaje, v določenih delih nima niti podpore vseh koalicijskih poslancev. Nova Slovenija bo podprla amandma Poslanske skupine DeSUS k 105. členu in posledično 127.a člen, ki ureja nabor poslovnih subjektov, ki ne smejo opravljati dejavnosti prometa z zdravili na debelo. Nova Slovenija podpira ta amandma, saj vnaša več preglednosti v sistem in posledično nižja cene registriranim zdravilom. Slovenija je ena izmed najbolj intenzivnih proizvajalk in izvoznic zdravil, po drugi strani pa imamo skoraj najdražja zdravila.

V Novi Sloveniji menimo, da predlagani zakon ne rešuje v zadostni meri področja cen zdravil. Na to opozarja v svojem mnenju tudi Državni svet na podlagi številnih, tudi neusklajenih pripomb strokovne javnosti, ki pa v predlogu zakona niso dovolj upoštevane. V Novi Sloveniji predlogu zakona ne bomo nasprotovali.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Mag. Lejla Hercegovac bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

MAG. LEJLA HERCEGOVAC (PS PS): Spoštovani predsednik, spoštovane kolegice in kolegi!

Danes je pred nami tretja obravnava Zakona o zdravilih. Kot že rečeno, gre za popolnoma nov sistemski zakon, ki je nastal kot posledica dolgotrajnih koalicijskih in strokovnih usklajevanj. Zakaj to ponavljam? Tretjo obravnavo zakona in sprejem celotnega zakona bi namreč lahko izvedli na decembrski seji, saj se je z njegovo uveljavitvijo mudi. Gre namreč za rešitev, ki se nanaša na prenos direktive Evropske unije iz leta 2010 in Slovenija je že prejela opomin in mnenje Evropske komisije. Seveda, to bi nas lahko drago stalo. Vendar se je pri sprejemanju in potrjevanju zapletlo že z dopolnili oziroma amandmaji, sprejetimi na matičnem delovnem telesu, ki so tik pred zdajci in brez poglobljene razprave pomenili veliko spremembo na področju prodaje zdravil na debelo. Nato se je vsebina, pripravljena na podlagi strokovnih in koalicijskih usklajevanj na seji Državnega zbora vrnila v prvo obliko, kar je bil povod za nesprejetje zakona v celoti tudi na decembrski seji.

Neustreznost predlagane rešitve, sprejete na Odboru za zdravstvo, ni podkrepilo niti pisanje Zavoda za transfuzijo krvi. Zato naj ob tem povem, da v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija ne bomo podprli ponovno vloženih amandmajev, ki spreminjajo prej omenjeno področje prodaja zdravila na debelo. Pa vendarle s tem zakonom prinašamo v slovenski pravni red moderne evropske smernice in sledimo pomembnim ciljem, ki naj jih na tem mestu ponovno naštejemo. Nedvomno je izredno pomembna krepitev varovanja javnega zdravja, prost in varen pretok zdravil, prav tako vzpostavljamo podlage za učinkovitejše ukrepanje pri preprečevanju vstopa ponarejenih zdravil, saj izboljšujemo predpisane postopke pridobivanja dovoljenja za promet z zdravili in zagotovitev kakovosti proizvodnje in preizkušnje vseh zdravilnih učinkovin in pomožnih snovi ter okrepitev s sistemom upravljanja in zmanjševanja tveganja, povezanih z zdravili. Posebno poglavje vneseno v zakon je področje farmakovigilence. To je sistem ugotavljanja vrednotenja in odzivanja na nova spoznanja o neželenih učinkih in drugih varnostnih vidikih zdravila, ko so zdravila že na tržišču. Prav tako želimo na bolj ustrezen način preprečevati vdor ponarejenih zdravil v legalno distribucijsko verigo, ki so za končnega uporabnika lahko izredno nevarna. Naj ponovim, da smo s koalicijskimi usklajevanji dosegli dosežen napredek na področju medmrežnega informiranja in prodaje zdravil brez recepta. Ker je to področje, ki naj sledi izključno javnemu interesu, sem prepričana, da bomo morali skupaj delati še naprej v dobro vseh nas. Predvsem pa si želim, da bi se bolje poslušali in slišali, tako politika, strokovna javnost in druga zainteresirana javnost, kar je bilo javno in jasno razvidno tudi iz javne predstavitve mnenj na temo aktualnih težav na področju zdravstva, ki je potekala prejšnji teden prav v tej dvorani. V Poslanski skupini Pozitivne Slovenije bomo predlog zakona podprli. Poleg celotne vsebine zakona pa bomo podprli tudi vložena dopolnila koalicijskih poslanskih skupin, o katerih bo verjetno več govora kasneje. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Mag. Štefan Tisel bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MAG. ŠTEFAN TISEL (PS SDS): Vsem prav lep pozdrav. Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovana gospa državna sekretarka s sodelavko, poslanke in poslanci! Sprememba Zakona o zdravilih se je pripravljala kar nekaj let. V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo prisluhnili strokovni javnosti in omogočili kar nekaj pozitivnih sprememb že pri nastajanju zakona. Zato v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke prenovljenemu Zakonu o zdravilih nismo nasprotovali. Na poslanske klopi je prišel po

nujnem postopku, v zakonu pa se dopolnjujejo oziroma spreminjajo kar cela poglavja. Tudi evropske direktive pritiskajo s svojimi roki in grožnjami za plačilo kazni, če se direktive pravočasno ne implementirajo. Največje nevarnosti pri tako zahtevnem zakonu pa so, da si različni lobiji odpirajo pot v sam zakon in s svojimi vplivi, da ne rečem pritiski, skušajo izboljšati svoj položaj na trgu ponudbe povpraševanja in storitev. Žal so mnogi zakoni v preteklosti omogočili ali pa še omogočajo nevarnost koruptivnih dejanj. Ko je enkrat zakon sprejet, je vse zakonito.

Zdravila so izjemno občutljiva dobrina, ali če rečem potrošno blago, tako z vidika proizvodnje, nadzora kvalitete in učinkovitosti in ne nazadnje finančnega učinka, da ne rečem profita. Danes je bilo že omenjeno, da veletrgovci tu mastno služijo, denar gre pa iz zavarovalniškega denarja, se pravi iz prispevkov vseh zaposlenih. Tudi na tem področju bo treba nekaj urediti, tako kot so lekarne, v glavnem, javni zavodi, razen manjših privatnih, kjer javni zavod ne sme deliti dobička, ampak mora vlagati profit v samo dejavnostjo. Tu bi morali vključiti tudi veletrgovce, kajti če smo socialna država, bi morali tudi tu presekatati ta mastna bogatenja, o katerih smo pred kratkim tudi v medijih veliko slišali. Pri zdravilih se moramo vedno vprašati, ali so res potrebna, ali so sploh koristna in ali je njihova korist večja od škode, ki jo lahko povzročijo stranski učinki. Tu gre za veliko odgovornost proizvajalcev, distributerjev, predpisovalcev in ne nazadnje samih uporabnikov. Evropski direktivi, ki se vnašata v zakon, govorita ravno o vrednotenju različnih nezaželenih učinkov zdravil in o preprečevanju vstopa ponarejenih zdravil na trg, zato morajo biti nadzorni mehanizmi ločeni od komercialnih. V novem zakonu se ukinja vloga Javne agencije za zdravila in medicinske pripomočke, ki je do zdaj nadzirala kakovost zdravil. Naloge uradnega kontrolnega laboratorija se s te javne agencije prenaša na Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano, ki je bil ustanovljen z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti in je nastal z združitvijo laboratorijev regionalnih zavodov za zdravstveno varstvo in Inštituta za varovanje zdravja in še ni v polnosti zaživel. V prehodnih določbah zakona sicer piše, da poslovne prostore, opremo, materiale za izvajanje analiznega preskušanja zdravil, dokumentacijo, arhiv in nedokončane zadeve, ki se nanašajo na izvajanje nalog uradnega kontrolnega laboratorija, povezane z nacionalnim laboratorijem, prevzamejo od javne agencije. Delavci, ki so usposobljeni za izvajanje nalog uradnega kontrolnega laboratorija, ostanejo v delovnem razmerju na javni agenciji in se jim ponudi drugo delo. Se pravi, da bo Javna agencija za zdravila in medicinske pripomočke izobraževala svoj kader; vsaj kader bi prenesli, kajti kader se gradi, ne leto, dve, ampak desetletja. No, in to je v 204. b členu v drugem

odstavku. In tu je upravičen pomislek Fakultete za farmacijo Univerze v Ljubljani, ki pravi, da ni racionalno ukinjati sistema, ki dobro deluje. Uradni kontrolni laboratorij je s svojimi kadri in njihovimi specifičnimi kompetencami, specialisti iz preskušanja zdravil, z znanjem, izkušnjami, pa tudi opremo in postopki v okviru Javne agencije za zdravila in medicinske pripomočke in prej v okviru Zavoda za farmacijo in za preskušanje zdravil strokovno ustrezno deloval, v skladu z zahtevami dobre kontrolne laboratorijske prakse in standarda kakovosti ter popolnoma primerljivo z ostalimi evropskimi laboratoriji. Zdaj bo na enem mestu preskušanje zdravil za dve različni ravni; prvič, preskušanje s strani proizvajalca zdravil, in drugič, preskušanje s strani regulatornega organa. Gre za navzkrižje interesov, kar ni dopustno.

Na Odboru za zdravstvo je bila v razpravi izpostavljena dilema glede določanja cen zdravil in register teh cen. Izpostavljeno je bilo vprašanje, kdo bo imel glavni register za cene zdravil, ali javna agencija, se pravi, Ministrstvo za zdravje, ali Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Prišli smo do zaključka, da mora biti informacijski sistem poenoten in dostopen vsem udeležencem v sistemu; tudi elektronski recept gre v tej smeri. Sploh pa je ena glavnih ovir v razvoju zdravstva razdrobljen informacijski sistem. Posamezni zdravstveni zavodi oziroma njihovi informatiki – po navadi gre tu za servis od zunaj, za outsourcing - zavirajo, da bi se ves sistem poenotil, da bi lahko z zdravstveno izkaznico pacienta prišli do vseh potrebnih podatkov tako glede izvidov, storitev in stroškov. Storitve bodo postale bolj pregledne, lažje jih bo kontrolirati in s tem bodo tudi cenejše.

Zakon o zdravilih prinaša veliko novosti na različnih področjih. Na novo se uvaja koncept esencialnih zdravil, področje zagotavljanja zdravil v izrednih razmerah. Na novo se ureja področje donacije zdravil, obsežno poglavje je v zvezi s cenami zdravil in določanja cen. Dodatno se ureja področje prometa z zdravili na debelo, na novo se uvaja možnosti izdaje letnih dovoljenj za uvoz neavtoriziranih nujno potrebnih zdravil, potem področje prometa z zdravili na drobno, dopolnjena je definicija galenskih zdravil ter razmejitev med galenskimi in industrijskimi zdravili. Ohranjajo pa se specializirane prodajalne za prodajo zdravil brez recepta.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo podprli predlog amandmaja, ki ga je predlagal DeSUS tu na odboru, seveda je bil potem na plenarni seji povožen, da se loči dejavnost veleprodaje in maloprodaje zdravil. Zanimivo oziroma praktičen je bil predlog Lekarniške zbornice glede javnih naročil za zdravila, ki se izdajajo v lekarni. Predlog za ureditev izjeme v Zakonu o zdravilih glede na obveznost sledenja Zakonu o javnem naročanju vsaj za zdravila, ki se krijejo iz javnih sredstev, se pravi zdravila na recept, katerih cene so

natančno določene in definirane v veljavnem zakonu glede cenika. In ta postopek javnega naročanja pomeni samo dodaten strošek za lekarne. Na to je opozoril tudi Državni svet v mnenju Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide. Opozoril je tudi na predloge drugih zainteresiranih strokovnih javnosti, tako pa je na Odboru za zdravstvo Državnega zbora vendarle bila upoštevana pripomba k 141. členu, da se bodo vsa potrebna finančna sredstva v zvezi z zagotavljanjem zdravil v izjemnih razmerah financirala iz državnega proračuna in ne iz sredstev nosilcev obveznega zdravstvenega zavarovanja, torej Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, oziroma v zakonu je napisano, da bo potem država ta sredstva refundirala.

Kot sem omenil, je kar nekaj poglavij v zakonu novih. Ravno tisti novi člani v zakonu so zelo razvlečeni, kot bi pisci zakonov bili plačani po številu besed. Tako se je vsebina popolnoma zamegli in potem postane nerazumljiva. Včeraj smo prebrali v časopisu Finance, kako se usaja pisateljica gospodarskih zakonov nad kritičnim komentarjem Financ. Tudi ta teden sprejeti Energetski zakon je razvlečen in zbirokratiziran. Zakone bi morali pisati ljudje iz prakse: kratke in jedrnatе ter razumljive.

V poslanski skupini bomo pri glasovanju o Zakonu o zdravilih se odločili po lastni vesti. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Dr. Andreja Črnak Meglič bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD): Spoštovani gospod predsednik, gospa državna sodelavci, kolegice in kolegi, dobro jutro!

Socialni demokrati smo že pri pripravi in obravnavi Zakona o zdravilih opozorili, da gre za strokovno izjemno zahteven in specializiran zakon ter da so z vsebinsko presojo v veliki meri primerni predvsem poznavalci oziroma strokovnjaki s tega področja. Izpostavili smo tudi, da se zavedamo, da je področje proizvodnje, prodaje, predpisovanja, nadzora in izdaje zdravil neomejeno in v njega vložene velike javnega denarja, zato je seveda močno pod pritiskom različnih lobijev in interesnih skupin. Skozi obe do zdaj opravljene obravnave zakona se je pokazalo, da smo imeli prav. Različni interesni poznavalci področja so nas vseskozi zasipali s svojimi strokovnimi stališči, ki so bila pogosto nasprotujoča. Veliko razprave je sprožil 105. člen zakona.

Tudi v tej tretji obravnavi je vložen amandma Poslanske skupine DeSUS, ki želi prepovedati trgovino na debelo z zdravili za vse javne subjekte. V praksi to pomeni, da bi se onemogočilo nekaj pomembnih igralcev, ki bistveno posegajo na trg z zdravili. Socialni demokrati ves čas poudarjamo, da nikakor ne podpiramo različnih kreativnih izmikanih

zakonom, vendar pa menimo, da bi morali take anomalije ugotavljati za to pristojni organi in ustrezno ukrepati. Z ad hoc ukinjanjem posameznih poslovnih subjektov pa se lahko še bolj okrepijo tiste družbe, ki že danes večinsko obvladujejo trg z zdravili in se kartelno dogovarjajo za cene. Zato so Socialni demokrati tudi tokrat ne bomo podprli amandmaja k 105. členu zakona. Zavzemamo se, da se promet na debelo z zdravili celovito in učinkovito uredi v Zakonu lekarniške dejavnosti, ki je sistemski zakon za to področje. Burno reakcijo nekaterih strokovnih skupin, na primer Fakultete za farmacijo, je povzročil tudi že zaprti 153. člen, ki prenaša dejavnost uradnega kontrolnega laboratorija z Javne agencije za zdravila na Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano. Po zagotovilih Ministrstva za zdravje, ki je predlagatelj te spremembe, gre za razumno in strokovno utemeljeno rešitev, saj naj bi laboratorij ZZV, ki se po novem združuje v nacionalni laboratorij, že od nekdaj opravljal takšne analize. Socialni demokrati pričakujemo, da bo ministrstvo budno spremljalo dejavnost uradnega kontrolnega laboratorija in bo ustrezno reagiralo, če se pokaže, da takšna odločitev, kot opozarjajo nekateri strokovnjaki, ni najboljša.

Predlog zakona o zdravilih bomo tudi tokrat podprli.

Za konce pa bi želeli še enkrat poudariti najpomembnejše. Naša glavna skrb bi morala biti usmerjena k ustreznemu dostopu do kvalitetnih, varnih in učinkovitih zdravil za vse prebivalke in prebivalce Slovenije. Socialni demokrati pričakujemo, da ta zakon zasleduje glavni cilj. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Mag. Katarina Hočevar bo predstavila stališče Poslanske skupine Državljske liste.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Še enkrat lepo pozdravljeni!

Uporaba zdravil v razvitem svetu je ena najpomembnejših metod zdravljenja bolezni, zato je pomembno, da je področje zdravil urejeno tako, da so zdravila kakovostna, varna in učinkovita ter slovenskim bolnikom pravočasno na voljo. Tako kot na marsikaterem drugem področju Slovenija tudi na področju zdravil ni pravočasno notificirala evropske direktive, za kar je Slovenija že prejela tudi uradni opomin. Bistveni razlog za sprejetje zakona, novega Zakona o zdravilih, je torej uskladitev slovenske zakonodaje z novo sprejetimi direktivami Evropske unije in njihov prenos v slovenski pravni red ter povzemanje tudi vseh že povzetih pravnih aktov Evropske unije, kar bo omogočilo okrepitev visoke ravni varovanja javnega zdravja prebivalstva. Da gre za zahtevno in zelo strokovno zakonsko materijo pričajo številne pripombe in predlogi, ki smo jih prejeli od strokovne javnosti in zainteresiranih institucij. Ob obravnavi na matičnem delovnem telesu se je pokazalo, da je bila odločitev

Državnega zbora, da se zakon obravnava po rednem postopku, pravilna in nujno potrebna, saj se je tekom obravnave postopka na Odboru za zdravstvo sprejelo precej novih rešitev, ki zakon še izboljšujejo.

Državljska lista se je posebej zavzemala za spremembe 126. in 127. člena zakona, ki bi tudi specializiranim prodajalnam omogočile prodajo zdravil po spletu, in sicer za tista zdravila, ki se lahko v teh prodajalnah prodajajo. Prvotni predlog je namreč spletno prodajo dovoljeval zgolj lekarnam. V Državljski listi smo mnenja, da pretirana regulacija na trgu z zdravili ne vodi do večje dostopnosti zdravil. Če želimo dodatno zviševati kakovost življenja slovenskih državljanov in kakovost zdravljenja, moramo delovati v stabilnem okolju, kjer bodo vladale jasne, pregledne in poštene tržne razmere ter enaki pogoji za vse ponudnike zdravil in medicinskih pripomočkov. Odbor je predlagani amandma Državljske liste tudi sprejel. Slovenija je majhen trg, ki se hitro zasiči in referenčna država za 13 drugih držav, ki imajo skupaj skoraj 120 milijonov prebivalcev. To pomeni, da ima vsako uradno nižanje cen zdravil v Sloveniji izjemno velik učinek na cenovne politike drugih držav, tako v Evropski uniji kot tudi zunaj nje. To lahko vodi v izjemno omejen dostop do novih in učinkovitejših terapij v naši državi v prihodnosti.

Iz vseh naštetih razlogov, Državljska lista na matičnem odboru in na drugi obravnavi na plenarni seji Državnega zbora ni podprla amandmaja Poslanske skupine DeSUS k 105. členu, ki še dodatno omejuje to malo konkurence pri prodaji zdravil na debelo, ki jo imamo na našem trgu zdravil. Konkurenca pa je temelj za zdravo poslovno okolje. V Državljski listi tako vztrajamo, da se v zakon ne vnašajo dodatne omejitve pri prometu z zdravili na debelo, zato tudi v tej tretji obravnavi zakona amandmaja Poslanske skupine DeSUS ne bomo podprli.

Predlog zakona prinaša pomembne sistemske rešitve za dolgoročno oskrbo z zdravili, zato bo Poslanska skupina Državljske liste predlog zakona podprla.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Franc Pukšič bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke. Izvolite.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Lep pozdrav, kolegice, kolegi, predsednik, vsi z Ministrstva za zdravje!

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke smo v drugi, torej prejšnji obravnavi dejansko prosili za dodatna pojasnila in opozarjali na nekatere nedorečenosti, ki so v zakonu. Tudi z amandmaji koalicije nekateri dvomi in pripombe strokovnjakov, žal, niso bili upoštevani. Gre seveda za tehnično zelo zahteven predlog zakona. Zakon pa ne bo imel samo vpliva na javno zdravje, ampak tudi na

obveznosti zdravstvene blagajne in na njeno poslovanje. To pa se bo odražalo v prvi vrsti tudi na bolnikih.

Bistveni razlog za sprejem novega sistema zakona o zdravilih naj bi bil prenos direktive Evropske unije v slovenski pravni red ter direktive preprečevanja vstopa ponarejenih zdravil v zakonito verigo dobav. u Poslanski skupini imamo velike pomisleke glede podpore zakonom glede na dejstvo, da se je v zakon pripadla rešitev, na katero so največ opozarjali prav v Poslanski skupini DeSUS –, torej v tisti poslanski skupini, ki so imeli tudi ministra za zdravje, in verjamem, da zelo upravičeno –, ki bo omogočila nadaljnje nepravilnosti na trgu z zdravili in morebiti celo nadaljnji monopol ene lekarnе. V Slovenski ljudski stranki se bojimo, da je del tega zakona pisan prav za ljubljanske lekarnе in za monopol ljubljanskih lekarn.

Na odboru pa je bil sprejet amandma k 153. členu, ki vnaša spremembo glede laboratorija, za katero ni znano, kaj v resnici ta sprememba pomeni in kakšne bodo dejanske posledice prenosa nalog uradnega kontrolnega laboratorija z javne agencije na Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano. Ugovor Zavoda za transfuzijo na amandma k 105. členu se nam tudi zdi utemeljen in bi si zaslužil pojasnilo in upoštevanje zavoda kot izjemo. Če bo amandma DeSUS sprejet, kot trdi zavod, potem bodo morali zavreči dragocene izdelke iz krvi, ker jih ne bodo smeli več prodajati. Čeprav je bil namen amandmaja DeSUS preprečiti monopole, pa je vendarle smiselno omogočiti in v to smo seveda v Slovenski ljudski prepričani, Zavodu za transfuzijo, da kot izjema in da bo lahko nadaljeval koristno predelavo in distribucijo zdravil iz krvi.

Zakon je skratka zelo nedorečen in ni jasno, ali bo prinesel potrebne spremembe na trgu zdravil. V dokaz, da pripombe, ki jih imajo strokovnjaki in da koalicija ni soglasna glede nekaterih rešitev, smo se poslanci v Slovenski ljudski stranki odločili, da zakona ne bomo podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Ivan Hršak bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovana državna sekretarka s sodelavkami in sodelavci, spoštovane kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije bomo tudi v tretji obravnavi podprli Predlog zakona o zdravilih. Dovolite mi, da tokrat ne ponavljam že večkrat slišane vsebine predloga zakona, temveč se posvetim predvsem prodaji zdravil, kjer se obračajo največji dobički.

Kot smo povedali že ob drugi obravnavi tega predloga zakona, se v Poslanski skupini DeSUS zavedamo, da je za učinkovito preskrbo prebivalstva z zdravili ključna dostopnost do

vseh zdravil, ki jih zdravstvo potrebuje. Naj ponovno spomnim, da je v Republiki Sloveniji na trgu približno 4 tisoč 500 zdravil s tisoč 500 učinkovinami. Zdravila morajo biti dostopna prebivalcem na celotnem ozemlju Republike Slovenije. Prodaja in preprodaja zdravil sta izjemno dobičkonosni, česar se mnogi zavedajo in so se za povečevanje dobička pripravili tudi kartelno dogovarjati ter umetno zviševati cene zdravil na trgu. Pristojna Agencija za varstvo konkurence je takšne primere pred nedavnim že odkrila in ustrezno ukrepala. V Poslanski skupini DeSUS menimo, da se takšna dogovarjanja ne smejo dogajati, še posebej ne pri poslovnih subjektih, ki so izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki opravljajo lekarniško dejavnost ali katerih ustanovitelji oziroma lastniki so prej omenjeni poslovni subjekti. Žal pa so se dogajala, kar je po naši oceni nedopustno.

Zato smo poslanke in poslanca Poslanske skupine DeSUS prav z namenom preprečevanja vertikalnih integracij poslovnih subjektov in postavitvijo jasne ločnice med osnovno dejavnostjo javnega zavoda, torej zdravstveno oziroma lekarniško neprofitno naravnano dejavnost, za katere namen je bil javni zavod ustanovljen in katere cilj ne sme biti pridobivanje dobička, ter izrazito profitno naravnano gospodarsko dejavnostjo, tudi za tretjo obravnavo predloga zakona samostojno vložili predlog amandmaja za spremembo 105. člena zakona, ki ureja pogoje za veletrgovce, in za novi 197. a člen, ki ureja obveznosti imetnikov dovoljenj za opravljanje dejavnosti prometa z zdravili na debelo po uveljavitvi podzakonskih predpisov. Po naši oceni je treba zaustaviti prerazporejanje in nenamensko porabo javnih sredstev, ki so sicer namenjena za zdravstveno varstvo prebivalstva, ter preprečiti povečevanje javnogospodarskih stroškov, namenjenih za dobavo zdravil od proizvajalca do maloprodaje. Funkcija veletrgovca v smislu predloga tega zakona v tržnem gospodarstvu naj bi namreč prispevala ravno k zniževanju teh stroškov. Vendar pa se je, kot sem že omenil, žal dogajalo, da so tudi veletrgovci, ki so bili ustanovljeni s strani države ali lokalne skupnosti, umetno dvigovali cene zdravil in omejevali nabor zdravil, kar se ne bi smelo dogajati in je v popolnem nasprotju z namenom ustanovitve javnega zavoda.

Z našima amandmajema želimo preprečiti še nekaj anomalij, in sicer izogibanje postopkom javnega naročanja in s tem ustvarjanja nepreglednosti poslovanja javnih zavodov ter povečevanja možnosti napihovanja stroškov za zdravila ter oženje nabora zdravil na trgu zaradi poslovnih interesov veletrgovcev, ki sprejemajo odločitve na podlagi stroškovnega vidika, ki zasleduje povečevanje dobička.

V Poslanski skupini DeSUS si prizadevamo preprečiti vpliv kapitala na strokovne odločitve zdravljenja z zdravili, kakor tudi na strokovne odločitve pri izvajanju lekarniške dejavnosti, saj vplivanje kapitala na

strokovnost vodi v zmanjševanje strokovne neodvisnosti izvajanja lekarniške oziroma zdravstvene dejavnosti. Če bo naš amandma sprejet, ne bomo edina država, ki bi preprečila vertikalne integracije, saj je anomalije, ki jih lahko povzroča vertikalna integracija, zaznalo že več evropskih držav, 13 držav Evropske unije pa je vertikalno povezavo tudi že prepovedalo. Število teh držav, ki to preprečujejo, pa se povečuje.

V Poslanski skupini DeSUS smo deležni očitkov, da s svojim amandmajem državi in lokalnim skupnostim preprečujemo, da bi opravljala dejavnost veletrgovca z zdravili. To nikakor ne drži in to nikakor ni naš cilj. Zakon o javnih zavodih namreč že danes dopušča možnost, da javni zavod poleg svoje osnovne dejavnosti opravlja tudi gospodarsko dejavnost, če je slednja potrebna za izvajanje javne službe. Naša amandmaja sta predvsem ukrep, ki zasleduje cilj, da izvajalci zdravstvene ali lekarniške dejavnosti prvenstveno opravljajo dejavnost, za katero so bili dejansko tudi ustanovljeni. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin. Sledi razprava poslank in poslancev o predlogu zakona v celoti. Želite besedo kot predstavnica Vlade? (Za tem.) Besedo bi lahko imel gospod Mihael Prevc, ga trenutni ni v dvorani.

Zato dajem besedo gospodu Branku Ficku, pripravi pa naj se gospod Franc Bogovič.

BRANKO FICKO (PS PS): Hvala lepa.

Zakon o zdravilih predvsem govori o boljšem prostem pretoku na trgu, ne pa o omejevanju konkurence. Če se dotaknem tega 105. člena, ki ga predlagajo kolegi iz DeSUS, kjer omejujejo poslovnim subjektom, ki so izvajalci zdravstvene dejavnosti in izvajalci lekarniške dejavnosti, konkurenco na trgu. Če poslušam njihova izhodišča, zagovarjajo nižje cene zdravil, zagovarjajo nekartelno dogovarjanje, zagovarjajo s tem nižje cene, predvsem tudi za tisto skupino, ki jo najbolj zagovarjajo, za upokojece, ki so največji porabnik zdravil, je ta zadeva seveda kontradiktorna. Eno je to, da tega njihovega amandmaja ne podpiram, ker smatram, da s tem omejujejo konkurenco na evropskem trgu in seveda tudi na slovenskem trgu in, seveda s tem ne bomo doprinesli k nižjim cenam zdravil. Sicer razumem, da so jih verjetno tudi strokovnjaki z ministrstva glede tega ustrezno prepričevali. Kot tudi mogoče nisem zadnjič na odboru razumel vseh tistih problemov, ki so v zdravstvu, vezano tudi na problematiko razpisov na Onkološkem inštitutu, na katero se sicer takrat na odboru ministrstvo ni odzvalo. To je po moje eden od problemov, da bi na te zadeve, ne samo da jih svet opozarja, ampak da zelo ustrezno reagirajo. Ampak to je že drugo področje.

Zagovarjam, da naj bo promet z zdravili prost, ker s tem, ko bomo nekemu odvzeli možnost izvajanja veleprodajne dejavnosti, bomo ta promet dali nekemu drugemu. Ali je to znotraj tistih desetih ali petih, je to že drugo področje. Tako tega predloga kolegu iz DeSUS ne morem čisto iz tržnih razlogov podpreti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo bi imel gospod Franc Bogovič, pa ga ta hip ni v dvorani, zato ima besedo gospod Ivan Hršak. Pripravi naj se mag. Ivan Vogrin.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik!

V svojem stališču, stališču poslanske skupine sem dejansko obrazložil pravzaprav vse. Bi pa tukaj odgovoril na očitek, ko je gospod Ficko dejal, da s tem omejujemo konkurenco, konkurenca pa vpliva na ceno zdravil. To se pravi, dejansko bi v osnovi morala večja konkurenca vplivati na ceno zdravil. Sedaj pa sprašujem, če tisti subjekti ne bodo smeli več opravljati te dejavnosti: Ali so vplivali na ceno zdravil v Sloveniji, so se zaradi teh grosistov znižale cene? Ne! V Sloveniji imamo najvišje cene. To se pravi, da se v praksi to ni pokazalo za konstruktivno oziroma za to, kar vi zagovarjate. Ti dobički, ki so se ustvarili, niso šli v prid javnega zdravstva, niso šli v prid pacientov, mi se pa seveda v DeSUS za to zavzemamo. Tako ne bi ponavljal vse te vertikalne integracije, to se pravi, ki peljejo v prid, bi rekel, tistih, ki se s to dejavnostjo ukvarjajo in te dobičke dajejo pravzaprav v svoje žepe. Namen pa bi bil, da bi ti pozitivni trendi teh dejavnosti pa seveda šli v prid pacientu v Republiki Sloveniji, kar pa dejansko ne. Zato bi predlagal vsem poslanskim skupinam, da podprejo ta dva naša amandmaja, tako 105. kot 197. a. člen, se gresta v prid naših pacientov Republike Slovenije.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Besedo bi lahko imel mag. Ivan Vogrin in ga trenutno ni v dvorani. Naslednji, ki bi lahko dobil besedo, je gospod Ivan Simčič – ga ni v dvorani, Franc Pukšič je naslednji – ga ni v dvorani, gospod Borut Ambrožič – tudi ni v dvorani, gospod Janez Ribič – tudi ni v dvorani. Tako ima besedo gospa Alenka Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem!

Poslanski skupini SDS imamo nekaj težav s tem zakonom, o tem je bolj obširno že povedal moj poslanski kolega. Jaz ocenjujem, da smo pri prenosu direktiv velikokrat bolj papeški od papeža, pretiravamo in potem, ko se stvari izkažejo za slabe, se čudimo sami sebi, zakaj smo neko stvar vpeljali. Tak primer je energetska izkaznica, tudi nekaj težav pri uveljavljanju direktive o prostem pretoku pacientov. Nekateri ste omenili, da je Zakon o zdravilih zelo zahteven zakon, kar je res, in zato

je čudno, da so v postopku sprejemanja kar prileteli nekateri amandmaji, ki so pomembno spremenili zakon.

Rada bi opozorila na 153. člen, ki sicer ni amandmiran, vendar pa je v prejšnjem postopku, torej v drugem branju, prišel v zakon in s katerim se ukinja uradni kontrolni laboratorij. Zdaj imam težave, če pač ukinjamo nekaj, kar funkcionira, kar ima neko tradicijo, kar je vključeno v mednarodne statistike in poročanja in tako naprej, z argumentom, ki je bil takrat naveden, da gre za strokovno ustrežnejšo ureditev in za večjo kakovost opravljenih analiz ter racionalnejše rešitev. Dokazov za to seveda nimamo, jaz vseeno mislim, da uradni kontrolni laboratorij, ki deluje več kot desetletje, ogromno ljudi se je izobrazilo, da so lahko ocenjevali zdravila oziroma izvajali kontrolo nad kakovostjo. Sedaj se bo ta urad, torej ta laboratorij ukinil, in se bodo stvari prenesle nekam drugam. To pomeni, da bomo nekaj, kar funkcionira in kar je, kot sem rekla, uveljavljeno, deluje po nekem protokolu in tako naprej, prenesli nekam drugam in tam seveda začeli vse znova, odkrivali Ameriko, kajti ni nujno, da bodo preneseni tudi ljudje, torej kadri, ki so bili v teh letih za ta dela izobraženi.

Poslanci smo dobili po tistem, ko je bil amandma sprejet, kar nekaj dopisov, sicer res tudi nekaj od zaposlenih, ki delajo na sektorju za kontrolo kakovosti zdravil, potem tudi misli, da s Fakultete za farmacijo in nekaterih drugih združenj. Mislim, da je bilo o tem obveščeno tudi Ministrstvo za zdravje, vendar kakšnih odgovorov nismo dobili. Morda jih bomo danes. Ker me zanima, leta smo izobraževali ljudi, ki bodo zdaj ne vem kaj počeli, tudi, za koliko ljudi gre. Na drugi strani bomo ponovno vložili milijone v izobraževanje kadrov in v postavljanje nekega sistema, ki že dela. Bojim se, da se stvari ponovno lotevamo nedomišljeno. Kot sem rekla, to je bilo uvedeno z amandmajem, kar pomeni, da že osnovni koncept zakona tega ni vseboval na tak način. Seveda bi pa za tako spremembo po mojem občutku potrebovali oceno vpliva oziroma kaj bo taka sprememba pomenila. Tako tudi, ali bodo strokovnjaki s področja dejavnosti obeh institucij vključeni v ta novi del oziroma novo obliko organizacije ali ne bodo. Tudi stroški znanj in izobraževanj, kot sem rekla, teh ljudi, ki so se praktično zadnjih dvajset let izobraževali za to delo. Potem tudi, kaj bo s poslovnimi prostori, opremo, materiali, ki so v tem laboratoriju. Ali bomo ponovno vlagali milijone in kupovali novo opremo, ki bo potem nekje stala, tako kot se nam dogaja v zdravstvenih ustanovah po celi Sloveniji?

Skratka, vprašanje je tudi, če smo predvideli situacijo, ko prenašamo dejavnost uradne kontrole na subjekt, ki mu istočasno dajemo dovoljenje za izvajanje dejavnosti – ali ni to v konfliktu interesov? Še več je takih odprtih stvari, o katerih bi se morali pogovoriti, preden nekaj na tak način naredimo. Kot rečeno, ocenjujem, da precej nedomišljeno, je pa očitno v navadi, da

nekaj utečenega rušimo, odkrivamo Ameriko in potem, ko vidimo, da stvari ne funkcionirajo, ko so posledice, ne znamo najti odgovornega. Se bojim, da če bomo te stvari na tak način potrdili z Zakonom o zdravilih, se bomo čez leto, dve spraševali, kaj se nam dogaja, in takrat ne bo nihče odgovoren, ministra itak ni, bo nek drug minister, ki ne bo mogel biti kriv za to, kar se danes dogaja.

V zvezi z amandmajem, ki ga je predlagal DeSUS. Mi smo že v prvi obravnavi, torej v prejšnjih postopkih, amandma podprli in ga bomo tudi ponovno. Mi načeloma nimamo težav s konkurenco in prav je, da je konkurenca, vendar pri nas trg na večini področij sploh ne deluje. Mi imamo monopoliste in to je problem, ker mali lahko uspejo samo, če se pokorijo monopolisti, sicer ga pa uniči. To smo videli na področju gospodarstva, trgovine, končno tudi lekarn itn. Če bi mi imeli delujoči trg, tako kot je v drugih državah, bi lahko sprejemali take odločitve, dokler pa imamo monopole, tudi lobije, ki kot sem rekla, poskrbijo, da prileti v zadnjem trenutku kakšen amandma, ki stvar postavi na glavo, imamo pač težave te stvari preganjati na način, kot bi bilo treba oziroma celo v sistem, v zakon damo neko rešitev, ki bo omogočila nadaljevanje monopolov, namesto da bi delali v obratni smeri.

Zato, kot rečeno, imamo pri nas težave s tem zakonom. Bomo sicer danes videli, kaj bo v nadaljevanju – torej, kako bo potekala razprava, predvsem pa tudi kateri amandmaji bodo sprejeti – in se bomo na podlagi tega odločili.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Darko Jazbec, pripravi naj se gospa Jasmina Opec.

DARKO JAZBEC (PS PS): Hvala lepa, predsednik, za besedo in lep pozdrav državni sekretarki in vsem predstavnikom z ministrstva!

V predstavitvah smo že vsebinsko vse slišali o tem zakonu. Časovno je prav, da ga sprejmemo, lahko bi ga tudi že prejšnja vlada, ker te direktive so v datumih, če pogledamo, 2010, 2011... Vsebinsko dejansko je v ospredju pač ta farmakovigilanca, torej stranki učinki, večji nadzor, večja varnost, omejuje se vstop ponaredkov na tem področju zdravil, tako da gre dejansko za večjo varnost potrošnikov oziroma pacientov.

Seveda je tudi nekaj dilem, nekaj pomislekov; to, kar smo ravnokar slišali od kolegice Jeraj, da prihajajo nekatere naloge na nacionalni inštitut oziroma nacionalni laboratorij, tu se lahko vprašamo, ali je to smiselno ali ne, ampak dejansko je to samo nadaljevanje zgodbe, ki jo je začela že prejšnja vlada. Takrat se je ta nacionalni laboratorij ustanovil in je bilo tudi že mišljeno, da bo vsebina njegovega dela med drugim tudi to. Če že imamo ustanovljen ta nacionalni laboratorij, je prav, da mu damo tudi vsebino oziroma delo. So pa mi zagotovili, da

imajo vse akreditacije in strokovni kader, tako da naj ne bi bilo problemov na tem področju.

Kar se tiče tega 105. člena, tu je spet dilema. Ene države v Evropski uniji imajo tako, druge drugače, ni enotnosti, kar pomeni, da nobena rešitev ni absolutno pravilna ali najboljša. V Sloveniji imamo trenutno registriranih 57 veletrgovcev z zdravili, ne gre samo za tiste nam znane, štiri največje. Zavod za transfuzijsko medicino izvaja promet z zdravil iz krvi, kot so humani albumini, imunoglobulini, potem rekombinantna zdravila ... Zakaj to omenjam? To so vse življenjsko nujni preparati, ki so v uporabi vsak dan. In seveda treba je najti rešitve tudi za ta del, ker če ne, bi s tem amandmajem k 105. členu lahko prišlo do motenj v preskrbi s temi preparati. Verjamem, in tudi v nadaljevanju v enem drugem členu je podaljšan ta rok, do kdaj je treba najti te rešitve, ampak vseeno; Če danes ne vemo odgovorov, kako jih bomo vedeli čez leto dni? Pa ne gre samo za to, za motnje preskrbe, tu so lahko tudi precejšnje materialne škode, delovna mesta in tako dalje.

V Pozitivni Sloveniji nismo absolutno nasprotovali tej prekinitvi te vertikalne povezave, ampak smo se spraševali, kaj bo s temi grosisti in kakšne rešitve so videne. In tu ni bilo odgovora s strani predlagatelja tega amandmaja – pač to se bo enkrat ..., samo rok bomo podaljšali, da dobimo odgovor na to vprašanje ... To je bilo malo moteče, dejansko ni bilo pravih argumentov. Zato mi ne bomo podprli tega amandmaja. En od slišanih argumentov drugih veletrgovcev je bil, da ni recipročnosti, torej če lekarne lahko ustanavljajo grosista, potem bi grosist tudi moral lekarniško dejavnost. Tudi tukaj to čisto ne drži, ker grosistična dejavnost je bolj profitabilna. Torej v ospredju je profit in trgovina. Lekarniška dejavnost pa se ukvarja z javnim interesom, torej s preskrbo zdravil in niso v enakem položaju.

Zdaj, glede teh cen, če so takrat bile kaj nižje ali višje. Bilo je ugotovljeno kartelno dogovarjanje med določenimi veletrgovci in zdaj je vprašanje, ali bi ta ugotovitev prišla, če ne bi bilo še teh drugih grosistov, ali ne. Tega ne vemo, ali je to povezano s tem ali ne, ampak kartelno dogovarjanje v preteklosti je bilo zaznano. Skratka, če bi ta amandma sprejeli, bi de facto ukiniteli določene poslovne subjekte in zato smo v Pozitivni Sloveniji mnenja, da ta člen oziroma področje veletrgovine mogoče bolj sodi v Zakon o lekarniški dejavnosti, ne pa toliko v ta Zakon o zdravilih, zato tega amandmaja ne bomo podprli. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Besedo bi lahko imela gospa Jasmina Opec, vendar je ni v dvorani. Tako ima besedo mag. Lejla Hercegovac, ki je pa tudi ni. Besedo ima gospod Jani Möderndorfer.

JANI MÖDERNDORFER (PS PS): Hvala lepa, predsednik!

Pri tem amandmaju moram reči, da smo se pri drugi obravnavi pogovarjali z Ministrstvom za zdravje, katerega predstavniki so nam razlagali, da je treba to vertikalno povezavo prekiniti predvsem zaradi tega, da ne bo te soodvisnosti in dogovarjanja ter predvsem vpliva na prodajo zdravil. Vendar, ko smo že skoraj pristali na ta dogovor, da bo to možno urediti na drugačen način, kar pomeni, da bi lahko drugi pravni subjekti ustanovili grosista, in kar pomeni, da ne bi bilo možno uničiti tega pravnega subjekta, smo dobili zelo jasno razlago, da po Zakonu o javnih zavodih oziroma kadar lokalna skupnost ustanavlja takšnega grosista – ker gre za to, takšen primer ni samo v Ljubljani, ampak je tudi v Mariboru in še kje –, je prišlo do dejstva, da v resnici sploh ne moremo takšnega pravnega subjekta vzpostaviti, in to iz enega preprostega razloga, ker je treba izkazati javni interes. Veste pa, da v primeru grosista, ko gre za trgovinsko dejavnost, dobesedno uvoznika, je takšen javni interes nemogoče vzpostaviti. Javni interes izkazujejo lokalne skupnosti preko lekarn z vzpostavljanjem lekarniške mreže in tam je druga logika.

Zato moram reči, da sem resno zaskrbljen nad tem amandmajem, predvsem glede tistih, ki ga zagovarjajo, in tistih, ki ga predlagajo. Predvsem sem zaskrbljen zaradi tega, kar bom danes zelo jasno in glasno povedal: to ni v bistvu nič drugega kot lobistični amandma, in to tistih, ki na eni strani zagovarjajo, da se grosisti lahko ustanavljajo samo v zasebnem sektorju, in se na ta način država in lokalna skupnost odpoveduje možnosti ustanavljanja tovrstne dejavnosti. Sam trdim seveda drugače kot kolega iz DeSUS, da točno s tem namenom lahko vplivaš in posegaš na znižanje cen zdravil. Seveda, razlage in izračuni so lahko zelo različni, vendar nikjer še nisem slišal, nikjer v Evropi, da država sama sebi odpove pravico možnosti ustanavljanja subjektov. Trdim celo, da bi lahko to bilo po eni strani celo protiustavno, kajti če bi po tej logiki gledali, bi lahko videli, da tudi druge pravne subjekte, ki jih ustanavlja država ali lokalna skupnost, po tej logiki sploh več ne more ustanavljati, ker lahko vsepovsod vidimo neko vrsto soodvisnosti glede na namen in dejavnost, ki jo takšna pravna oseba opravlja.

Če bi bil tak amandma sprejet, bi v resnici z drugimi besedami pomenilo, da bi določeni grosisti praktično bili zadovoljni in veseli, kajti, dajmo se obrnit nazaj v zgodovino, kdaj je dejansko nastal nemir – nemir je nastal takrat, ko so se začeli ustanavljati grosisti, ki so jih ustanavljale lekarne. Lekarne pa so jih ustanavljale z enim samim namenom - zaradi tega, ker so bile vedno odvisne od zasebnih veletrgovcev, ki so izsiljevali in postavljali pogoje in jim praktično zvezali roke ter prisiljevali v situacijo, da je na koncu lekarna opravljala samo še trgovinsko dejavnost s policami, na kaj drugega pa več ni mogla vplivati. Seveda, takšnega amandmaja ne morem podpreti, ker mislim, da bi delal proti zdravi pameti in zdravi

logiki. Ministrstvo za zdravje me do danes v to ni prepričalo, še manj pa sami predlagatelji in zagovorniki takšnega amandmaja.

Je pa prav, da poiščemo drugo rešitev, če bi hoteli prekiniti takšno vertikalno povezovanje lekarn in veleprodajalca, to pa je, da zelo jasno in eksplicitno z zakonom, ki to omogoča, omogočimo ustanavljanje takšnih subjektov in to zelo jasno zapišemo, kajti danes je to s takšnim predlogom v resnici nemogoče. Sam ne morem podpirati dejstva, da bodo še naprej monopoli, ki so do danes 50 let krojili cene, še naprej krojili cene in samim sebi amputirali roke in noge. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospa Ljudmila Novak. Pripravi naj se dr. Andreja Črnak Meglič. Izvolite, gospa Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSI): V Novi Sloveniji pa smo prepričani, da ta amandma DeSUS vnaša več preglednosti, zato bomo ta amandma podprli. Očitno je pri dosedanjem naročanju in pri teh veleprodajah nekaj narobe, saj je neverjetno, da je Slovenija tako velika proizvajalka zdravil s Krko in z drugimi proizvajalci, pa vendarle so naša zdravila med največjimi. Žal takšna odstopanja ugotavljamo tudi pri drugih zdravstvenih pripomočkih, ne samo pri zdravilih. Prepričana sem, če nekdo lahko kot veleprodajalec nabavlja zdravila za svojo lekarno oziroma dobavlja, da bo prodajal samo tista zdravila, ki jih je sam kupoval in dobavljal, medtem ko druga pa bodo gotovo zanemarjena. Skratka, želimo, da bi na tem področju bilo več preglednosti, da bi bila zdravila bolj dostopna po primerni ceni, seveda hkrati pa se tudi zavedamo, da v Sloveniji kot pacienti, kot državljeni slabo ravnamo z zdravili in vemo, da jih veliko tudi po nepotrebnem zavržemo.

Kot sem dejala, menimo pa, da ta amandma prinaša več preglednosti pri naročanju, zato ga bomo podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima dr. Andreja Črnak Meglič, pripravi pa se mag. Štefan Tisel. Izvolite, gospa Črnak.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PSDS): Najlepša hvala.

Kot sem povedala že v stališču poslanske skupine, amandmaja DeSUS ne bomo podprli.

Prvo, kar bi želela povedati je, da predlagatelj v prvotni verziji te rešitve ni predvidel in se je vrnila v naš razmislek šele ob drugi obravnavi. Že tedaj smo povedali, da je treba presoditi pozitivne in negativne lastnosti vseh ureditev in da v tako kratkem času vsega tega ne moremo evalvirati. Nesporno dejstvo je, da nismo uspeli na noben način pretrgati kartelnega dogovarjanja grosistov in da bomo s tem načinom, ko bomo ad hoc onemogočili tudi, kot rečemo temu, vertikalno povezovanje,

seveda ne bomo prispevali k temu, da bodo cene zdravil padale.

Tudi v Poslanski skupini SD menimo, da je horizontalne povezave treba prekiniti. Vendar je treba na drugi strani vzpostaviti sistem, ki bo onemogočal premajhno število igralcev na tržišču, ki seveda diktirajo previsoke cene zdravil. Slovenija je ujetnica raznih kartelov, lobijev in tako naprej in z načinom, kot ga predvideva amandma DeSUS, tega ne bomo prekinili. Skratka, amandmaja ne bomo podprli, na vsak način pa plediram – seveda sicer ne vem, kdaj se bo to zgodilo –, da čim prej pridemo do novega Zakona o lekarniški dejavnosti, kjer bomo uredili tovrstno dogajanje. Mimogrede, že zadnjič, ob prejšnji obravnavi sem omenila, da so tudi grosisti vložili ustavno presojo in želijo za sebe izsiliti možnost ustanavljanja lekarn. Kam nas vse skupaj to pelje? Kot pravim, naj se oblikuje neka strokovna skupina, ki bo oblikovala ustrezen odgovor na to in se to uredi v Zakonu o lekarniški dejavnosti.

Moram pa reči, da je na podoben način, to se boste morda začudili, kot Poslanska skupina SDS, pa tudi sama nekako izražam svoj pomislek v zvezi s 153. členom. Namreč, mi poslanci nismo sposobni presojati o tem, kakšna je odločitev je najbolj optimalna. Ali ta, da imamo poseben laboratorij ali je to nacionalni združeni laboratorij, ampak če neka tako pomembna institucija, kot je Fakulteta za farmacijo, izrazi svoje nestrinjanje in velike pomisleke s to ureditvijo, smo zaskrbljeni. Odkrito povedano in moram tudi reči, da v drugi obravnavi zakona je bil ta člen oziroma ta nova ureditev kar nekako prezrta, kajti iz prve do druge obravnave je prišlo do spremembe.

Sama res upam, da bomo budno spremljali to, kaj se dogaja, ali je ta rešitev boljša ali ne, sicer pa, da se vrnemo na ureditev, ki bo optimalna. Seveda pa me skrbi tudi to, kaj se bo zgodilo s strokovnjaki, ki so v tem nacionalnem laboratoriju delali. Ali bodo v to integrirani? Seveda pričakujem, da bo Ministrstvo za zdravje tudi kaj odgovorilo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo ima mag. Štefan Tisel.

MAG. ŠTEFAN TISEL (PS SDS): Hvala. Še enkrat vsem lep pozdrav!

Zakon o zdravilih, kot smo že povedali, prinaša kar nekaj dobrih stvari, glede implementacije evropskih direktiv v zvezi z varnostjo uporabe zdravil in spremljanju negativnih učinkov ter preprečevanjem ponarejenih zdravil na trgu. Poleg tega pa kar nekaj nedorečenih, kot tudi vsi ugotavljamo, tako glede kontrole zdravil, kajti ta novi laboratorij bo moral narediti mednarodno certifikacijo, ker seveda tudi ni kar z enega dneva na drugega, ampak upajmo, da bo ministrstvo toliko pametno, da bo vendarle te ljudi vključilo, ki so zdaj delali na tej kontroli zdravil, da ne bo nek

prazen čas, ko bo zadeva ponovno zaživela v polni aktivnosti.

Kar se tiče grosistične dejavnosti, ta zakon do zdaj o zdravilih tega ni vseboval. Zdaj pa implicitno oziroma eksplicitno dovoljuje, da se tudi lekarnice ali pa zdravstveni zavodi z zdravstveno dejavnostjo ukvarjajo z grosistično dejavnostjo. Pustimo tako, kot je zdaj bilo, da tega ni bilo notri, ni bilo prepovedano, ni bilo pa dovoljeno. S tem pa zdaj odpiramo vrata, kajti iz prakse, zatečeno stanje – ljubljanske lekarnice, Mariborske lekarnice, Zavodu za transfuzijsko medicino bi nekako še oprostili, ker je tako specifičen pri predelavi in oskrbi s krvjo, da je težko tam ..., ampak tudi oni imajo tri leta prehodnega obdobja in bi lahko našli primerno rešitev. Tako naj se Zakon o lekarniški dejavnosti ukvarja s tem. Zdaj bomo pa popolnoma odkrito podprli zatečeno stanje in to je res nedopustno. Pustimo tako, kot je bilo do zdaj v zakonu, ker tega ni obravnaval, ni prepovedoval, ni pa dovoljeval. Zdaj pa kar na enkrat bi pa to dovoljeval in to res ni dopustno. Lekarnice so v glavnem javni zavodi, ki jih ustanavljajo občine, in nekako je nedostojno, da se nek javni zavod potem širi po celi Sloveniji, če je tam drug javni zavod. Vemo, da ekonomijo obsega tu deluje, ljubljanske lekarnice, ki so take velike, ki so uvajale neko kartico zvestobe tudi na tista zdravila na recept, na vrednotenje zdravil na recept, in glede na to so imeli ljudje popuste pri drugem ... To je nedopustno, to je nehigiensko. Javni zavodi, lekarnice, ki skrbijo za nekatera odročna območja, komaj preživijo oziroma morajo subvencionirati tiste izpostave, da lahko preživijo. Tukaj ne bi smel biti konkurence; imamo pa privatno konkurenco, privatne majhne lekarnice, ki pa so dopustne oziroma morajo biti, da se vendarle tudi javni zavodi malo bolj ekonomsko ali pa malo bolj racionalno obnašajo, malo bolj prijazno do ljudi. To je dopustno, to pa, kar se je dogajalo z ljubljanskimi lekarnami ali podobno, je pa res nespodobno. Zdaj jim bomo dovolili še grosistično dejavnost! Dobro, res niso ti naši grosisti svete krave, ampak tam bi morali drugače in ta enormen dobiček nekje priškrniti ali nekako v obliki javnih zavodov. ne vem, da bi tudi oni več dali za skupno dobro, če smo socialna država. Ne pa zdaj na široko odpirati vrata, kar bodo oni spet izkoristili in ponovno še oni zahtevali maloprodaje. To je res nedopustno, potem bi vsaka bolnica lahko bila tudi grosist za tiste zadeve, ki jih porablja. Smo pa tako majhen trg, da je vse skupaj ena konkurenca in ne bomo na ta način nikamor prišli.

V Slovenski demokratični stranki bomo podprli amandmaje DeSUS, da se to vendarle v tem zakonu ne zapiše. Do zdaj ni bilo –zakaj bi zdaj bilo? Naj lekarniški zakon in lekarniške dejavnosti in v javnih zavodih in podobno se s temi zadevami ukvarjajo. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Besedo ima lahko še Vlada kot predlagateljica. Želite mogoče besedo? Da. Besedo dajem državni sekretarki gospe Brigiti Čokl.

BRIGITA ČOKL: Hvala lepa za besedo.

Poglejte, kot predlagatelji zakona smo postavljeni pred določene izzive; izzive, ki morajo v prvi vrsti skrbeti oziroma vsebina teh izzivov mora biti posvečena našim uporabnikom. Se pravi, našim ljudem. In država mora poskrbeti, da gre za varnost, zaupanje, delovanje sistema. Mislim, da ta zakon prinaša ravno to in da se tem pravzaprav vnašamo v naš pravni red stvari, ki so normalne v okviru Evropske unije, kar seveda direktive so, pa čeprav se nam mogoče včasih zdi, da so direktive tudi nerodno zapisane in je vprašanje učinkovitosti njihovih ukrepov in predvidevanj. Vsekakor imamo, kar se tega tiče, tudi v Bruslju nadzorstveno organizacijo, ki preverja, kako smo direktive implementirali v naš pravni red. Iz tega izvira zapletenost in dolžina zakona, kar je bilo omenjeno kot problem.

Poglejte, na drugi strani imamo problem z določbami, ki jih želimo zapisati enostavno in jasno, vendar se v istem trenutku postavlja dilema, ali smo bili dovolj decidirani, ali smo zadevo dovolj proučili, ker vidite v besedilu določen problem in nedorečenost. Verjetno se bomo morali tudi v Sloveniji dogovoriti, kakšno zakonodajo želimo. Mislim, da si mi prizadevamo za enostavnost in transparentnost, ki bo v duhu varovanja in zaupanja. S temi načeli smo tudi delali ta zakon. Delali smo ga dolgo in smo ga tudi dolgo usklajevali.

Kar se tiče samega 153. člena zakona, okoli katerega podajate veliko pomislekov. Poglejte, v zvezi z ukinitvijo uradnega kontrolnega laboratorija in prenosom kompetenc bi rekla tole. Ta laboratorij je deloval približno s 50-odstotno realizacijo zakonsko podanih ciljev, kar je bistveni problem, namreč zmanjšanje propustnosti zaradi kadrovske podhranjenosti. Z uvedbo oziroma prenosom teh pooblastil na Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano pravzaprav združujemo tisto, kar smo kot primanjkljaj izvajali že do sedaj v laboratoriju v Mariboru in v Novem mestu. Se pravi, da ne gre za krnitev ali zmanjšanje obsega dela ali pooblastil. Ljudje, ki so na Agenciji zaposleni, ostajajo zaposleni na Agenciji in delajo na področju implementacije dognanj, ki so na tem področju v okviru Evropske unije pravzaprav vsakodnevnice. Mi imamo, bom rekla, povečan obseg nalog, ki izhajajo iz sprejetih direktiv. Zavedati pa se moramo, da je naša agencija za zdravila regijsko izredno pomembna, pomemben igralec na tem regulatornem trgu, ker imamo tudi močno industrijo zdravil. Ta agencija je pravzaprav v funkciji naše industrije, ki zagotavlja izvoz, ki zagotavlja delovna mesta, ki zagotavlja dodano vrednost v Republiki Sloveniji. Brez vseh teh elementov lahko pričakujemo, da se nam bo zgodil določen

proces, ki ga ne želimo. Mi pa vemo, da so te naloge še kako pomembne in zato v tem kontekstu tudi krepimo agencijo za zdravila. In to je osnovni namen; se pravi, povečanje obsega znanja, povečanje obsega pretoka znanja v okviru Evropske unije.

Mislím, da bomo vso zadevo spremljali, kajti Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano je bil ustanovljen, kot veste, iz devetih regijskih zavodov. Ravno, bom rekla, ta razdrobljenost znanj po posameznih zavodih nas v majhnosti Slovenije omejuje. Želeli smo s tem ukrepom, da se funkcije in naloge združijo, da se specializirajo in da smo na tem področju učinkoviti. Kajti glejte, laboratorij v soseščini čakajo, da prevzamejo določene naloge, ki bi jih lahko izvajali ceneje. Kajti trg je neizpros in vi veste, da naročniki stremijo k temu, da imajo storitve, ki jih rabijo, čim ceneje. S temi vsemi ukrepi, ko mi opolnomočimo nacionalni laboratorij, mislim, da smo storili en korak naprej, da ohranimo znanje, kakovost in prenos vseh spoznanj tudi v slovenski prostor. Namreč, mi se moramo zavedati, da nas je 2 milijona in da v tej ostri konkurenci, v kateri smo soočeni, pravzaprav moramo delovati kohezivno, povezovalno in da se moramo ustrezno racionalno organizirati. Vsi ti ukrepi so namenjeni ravno temu.

Kar se tiče konkurenčnosti, ki jo je posebej izpostavila Državljska lista. Žal moram reči, da tega principa konkurenčnosti, kot ga navajajo, na področju zdravil ni. Na področju zdravil imamo reguliran trg. Vsaka država ureja področje zdravil s svojimi regulatornimi elementi. Nikjer to ni prosto konkurenčna kategorija. Mogoče v povsem liberalnem okolju, ki pa ga v Evropi ni. In pogledajte, konkurenčnost se zaključí na nivoju veletrgovine. V debato, ali so ukrepi usmerjeni proti enem, drugemu in tako dalje, se ne bom spuščala, ker se je zadeva speljala na prvovrstni politični problem in ga ne želim komentirati. Dejstvo je, da naš zdravstveni sistem potrebuje racionalizacije in potrebuje ukrepe, ki bodo vodili k zmanjšanju stroškov, tako da bomo lahko ohranjali, poudarjam, ohranjali tudi košarico pravic.

Vsi ti elementi, ki jih predlagamo, so samo strukturni kamenčki, ki vodijo v celotno sliko. Ukrepov na področju zdravstva je veliko. Mogoče v tem trenutku niso ravno prezenčno videni, vendar ukrepov smo imeli v zadnjih letih na letnem nivoju, če vse skupaj preračunamo, za 520 milijonov. Zdravila so v zadnjih dveh letih pod nenehno budnostjo na našem ministrstvu in z ukrepi delujemo v smislu zmanjšanja stroškov. Pogledajte, mi smo rabili kar dve leti, da smo javno naročilo za zdravila spravili do tega nivoja, da se bo začelo tako izvajati. Ampak boste verjetno vprašali, zakaj ste porabili dve leti. Zato, ker so farmacevtske družbe in grosisti vlagali neprestane pritožbe, da se ta sistem ne bi uvedel. Pogledajte, to so stvari, o katerih mislim, da je dobro, da ste seznanjeni, kajti splošno prepričanje je, da mi na področju zdravil pač

nismo naredili nič. Pogledajte, kaj se dogaja z uvedbo terapevtskih skupin! Mi imamo zelo veliko pritožb oziroma ugovorov, kako bo to nevarno za ljudi. Vas pa vprašam: Zakaj to delajo v državah, kjer so bogati? Verjetno so zato bogatim, ker so izvedli takšne ukrepe. In ni, bom rekla, relevantnih strokovnih ugovorov v teh državah. Mi smo jih preverili in z ukrepi pravzaprav zaostajamo. Vendar so v našem okolju vse te zadeve sprejete pravzaprav z nekimi negativnim predznakom.

Naš zdravstveni sistem je podvržen dejansko velikim pritiskom z različnih strani. Mogoče smo se tega zavedli šele, ker je kriza udarila s polno močjo; in v krizi je čas, da delamo pospešeno na ukrepih, ki bodo naredili ustrezno racionalizacijo stroškov. Pogledajte, tudi Zavod za transfuzijsko medicino ste v tem kontekstu omenili. V čem je problem Zavoda za transfuzijsko medicino? Problem je bil v tem, da je to monopolna organizacija, ki je bolnicam zviševala stroške. Mi imamo cirka 17 milijonov na leto prometa s temi preparati, to predstavlja cirka 4 do 5 % vse porabe zdravil in tudi na tem področju moramo izvesti javno naročilo, kajti ob pregledu cen smo ugotovili, da se niso oblikovale ravno z načeli našega javnega zdravstva. In to so elementi, ki nas vodijo v določene predloge. Nobenega sesutja nekega sistema ne bo, kar svarite, saj smo v teh elementih vendarle upoštevali specifičnost položaja posameznih organizacij. Pogledajte, enostavno, mi se moramo začeti lotevati novih modelov; novih modelov, ki bodo omogočali preživetje vsem. Tudi to moram poudariti, da v zvezi s tem svarijo, da bomo pa zdaj mrežo krvodajalstva ukinili. To sploh ni res. Pogledajte, mi varujemo elemente, ki smo jih v Sloveniji zelo dobro razvili, in to, da imamo krvodajalstvo, in to prostovoljno krvodajalstvo, in da kri ne plačujemo, je bistveni element, ki ga pri tem moramo upoštevati.

Kar se tiče odnosa med tako imenovano javno službo in ostalimi organizacijami, ki sodelujejo na trgu zdravil. Zakon o lekarniški dejavnosti ureja javno službo, Zakon o lekarniški dejavnosti se ne ukvarja s profitno dejavnostjo, z veledrogerijo. Mi vemo, da smo šli v ekonomski model, ki podpira podjetništvo, in nikakor ga mi ne zaviramo, nikakor. Mislim, da so bile določene razlage, ki so bile tu podane, pravzaprav malce zavajajoče. Razumem pa, da imajo določeni ljudje interes, in to jasno izražen interes, vendar v zvezi s tem ne bom polemizirala, ker mislim, da to nima nobenega smisla, ker se moramo v državi dogovoriti, kakšen sistem bomo imeli. Mislim, da je treba za pogajalsko mizo se o tem dogovoriti.

Če sem pravilno razumela vašo razpravo, menite, da predlog, ki ga je dal DeSUS, ne bo izglasovan, da pa je zadevo vsekakor treba urediti v okviru Zakona o lekarniški dejavnosti. Upam, da boste v trenutku, ko bo ta zakon na mizi, istega mnenja, kajti ta zakon smo usklajevali lansko leto, mislim, da tudi 7 mesecev ali nekaj takega, pa vendar s

tem zakonom nismo prišli nikamor naprej. Vse zadeve so se ustavile že v javni razpravi in medresorskih usklajevanjih. Moram reči, da me te zadeve malo skrbijo, vendar upam, da bo v Sloveniji vendarle prevladal interes naše celotne skupnosti, kar sem danes že poudarila.

Dotaknila bi se tudi vprašanja Onkološkega inštituta, ki je bilo izpostavljeno. Glejte, vsak zavod ima svoje organe in organi oziroma svet zavoda mora določene stvari obravnavati. Ministrstvo se ne more ukvarjati z vsako kirurško mizo, z vsakim aparatom, ki ga posamezen zavod ima. Res pa je, da mora odreagirati na nepravilnosti. Mi smo odreagirali na nepravilnosti, smo jih preverili in moram reči, da imamo pozitivne odzive na to. Verjetno se je zadeva nanašala tudi na vprašanje vodovoda na Onkološkem inštitutu. Tudi na to se ustrezno odzivamo in smo odreagirali, ker gre vendar za zadevo, ki jo financira Ministrstvo za zdravje iz javnih sredstev, in mislim, da odgovorno tudi v tem kontekstu ravnamo.

Mislim, da sem v svoji razlagi zajela vse bistvene elemente, ki ste jih v razpravi izpostavili. Upam, da je zakon za vas tisti zakon, ki nam bo dejansko omogočal normalno v prihodnosti, da v Sloveniji izvedemo vse spremembe in implementacije, ki so potrebne, ponovno pa poudarjam, v duhu varnosti in zaupanja v naš zdravstveni sistem. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa državni sekretarki.

Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 29. 1. 2014.

V razpravo dajem 105. člen in amandma k temu členu. Ob tem vas obveščam, da je amandma Poslanske skupine DeSUS k 105. členu povezan z amandmajem istega predlagatelja k 197. a členu, zato bomo o njiju razpravljali skupaj.

V razpravo torej dajem 105. člen in 197.a člen ter amandmaja Poslanske skupine DeSUS. Želi kdo razpravljati?

Izvolite, gospod Hršak.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala.

Kot sem že prej dejal, ta dva amandmaja 105. in 197. a člen dajemo zato, da bomo preprečili te vertikalne integracije med lekarnami in zdravstvenimi zavodi, ki seveda vzporedno opravljajo tudi veleprodajo zdravil. Ker to ni v prid naših zdravstvenih zavezancev oziroma pacientov, predlagamo, da ga druge poslanske skupine podprejo. Ker ja pa 197. a člen povezan s 105. členom, je treba, če bo ta amandma sprejet, dodati prehodne določbe, pa predlagamo, da se podpre tudi ta 197. a člen. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Mag. Vogrin, izvolite.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovani predstavniki ministrstva!

Začel bi mogoče tam, kjer je državna sekretarka končala. Ministrstvo se seveda ne more ukvarjati z vsako mizo, se strinjam, ampak mora zagotoviti pogoje za delovanje sistema, če sem prav razumel. Strinjam se. Točno to! In točno tega ne delamo 20 let! Gospe državni sekretarki bi moral zaploskati. Mi vsi. Lep govor, poln leporečja – ampak, kaj pravi praksa? Kaj pravijo rezultati? Gospe in gospodje, v Državnem zboru pravzaprav dve leti res poslušam več ali manj lepe govore, vmes pa se kakšen moj kolega Pukšič začne tudi malo dreti. Dejanja štejejo.

Citiral bom zdravnika Marka Noča. Mi smo v poponi temi. "Pri javnih naročilih ne gre za naključja in nesposobnosti javnega sektorja, kar sem sprva mislil, ampak za izjemno dodelan sistem legalizirane kraje davkoplačevalskega denarja." To so besede oziroma citat zdravnika, gospoda Marka Noča. In ta zakon, če samo to potenciram – seveda bom podprl amandma DeSUS in upam, da bo sprejet. Kajti, vsakršna koalicija oziroma v Državnem zboru se po dveletnih izkušnjah lahko sprejme kaj dobrega samo, če katera koalicijska stranka – pa je vseeno, ali v sedanji koaliciji ali prejšnji – malo izstopi, pa začne malo gledati tako, kot vsi govorimo: kaj bo to prineslo uporabnikom. Veste, da ne moreš biti v vlogi sodnika in tožnika istočasno. To, da lahko kar vse delaš, ob tem da imaš monopol in da je področje zdravil in lekarniške dejavnosti eno od najbolj donosnih, je, milo rečeno, zaskrbljujoče. Za ministrstvo bi bilo prav – pa to sedaj ni kritika gospe Čokl osebno, pa ne ekipe, ki tukaj sedi – a 20 let tako delamo. Mi smo naredili sistem, ki ne deluje, gospe in gospodje! Lepo pišemo, lepo govorimo, zadaj pa stvari tečejo čisto po svoje.

O dostopnosti zdravstvenih storitev je pa tako, kot že tako vsi vemo, že sedaj si v veliki meri lahko privoščijo tisti, ki plačajo, drugače pa od tistega trenutka, ko si naročen na pregled, pa do takrat, ko boš prišel, si že mrtev, naročen si za pol leta ali leto naprej, razen če plačaš pa si lahko jutri ali pa celo danes na vrsti. To je sistem, gospa Čokl, ki smo ga mi zgradili. To je problem te države. Izgradili smo napačen sistem, ki ne funkcionira. In tudi na tem področju je tako. In je prav, da je DeSUS predlagal takšen amandma.

Pa še nekaj, za dva ključna resorja, kako pomemben je zdravstveni resor za Državni zbor, za Vlado, se vidi iz tega. Prvič, dva meseca že nimamo ministra in ga tudi ne potrebujemo, tudi za gospodarski resor ne, to sta dva resorja, ki ju sploh v Sloveniji ne potrebujemo. In drugič skoraj nihče noče več biti minister, razen izrednih entuziastov ali pa tistih, ki malo presedajo z enega mesta na drugo. Ker je sistem takšen, da je neobvladljiv in se bo moralo res nekaj hudega zgoditi, da bo postal obvladljiv. Pa ne bo ne s tem zakonom pa ne v tem trenutku; nekaj hudega se mora zgoditi.

Popolnoma bomo bankrotirali potem pa se bo nekaj zgodilo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospa državna sekretarka, izvolite.

BRIGITA ČOKL: Gospod Vogrin, dali ste nekaj zelo hudih obtožb na račun zdravstva kot takega. Rekla bi samo tole ...

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: ... Oprostite samo trenutek, samo trenutek. Lahko, prosim, preverite čas? Lahko. Izvolite, gospa državna sekretarka.

BRIGITA ČOKL: Glejte, izrekli ste zelo hude obtožbe na račun zdravstvenega sistema. Žal moram reči, da je to eden redkih sistemov, ki v Sloveniji še deluje. In deluje tako, kot deluje. da je vse v redu in prav – se strinjamo, da ni. Da so se v preteklih letih zgodile določene spremembe, ki pravzaprav ... /znak za konec razprave/ vodijo v problem naše prebivalstvo, se absolutno strinjam. Mi imamo pripravljene odgovore na to in upam, da jih boste poslanci v okviru usklajevanja Zakona o ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Bom odprla možnost za prijavo.

Gospa Lejla Hercegovac, izvolite.

MAG. LEJLA HERCEGOVAC (PS PS): Spoštovana podpredsednica, spoštovani predstavnici Vlade, Ministrstva za zdravje, kolege in kolegi!

Pred nami je Zakon o zdravilih, tretja obravnava, ki je res rezultat velikega strokovnega in koalicijskega usklajevanja. Veseli smo, da ga imamo. Na koncu konec to moramo imeti, ker smo leta 2010 že dobili direktivo Evropske unije in zamujamo s tem zakonom. Vemo pa, da nam je Evropska komisija že dala opomin in – kazni so velike. Kot vsak zakon niti ta ni idealen, sistemski je, nov zakon je in je dobro, da ga imamo. Ampak vedno so točke, v katerih so stvari sporne. V tem zakonu imamo 105. člen in 179. člen, ki sta pri nekaterih koalicijskih partnerjih sporna. Rada bi samo opozorila, da kar koli delamo na ministrstvu pa tudi v Državnem zboru, lepo prosim, da tega ne usmerjamo na eno mesto, na eno lekarno, na eno zdravstveno ustanovo, ampak da je to generalizirano za celo Slovenijo. V tem Državnem zboru se ima občutek, da se vedno, ko se pride do takšnih točk, ki so povezane bodisi z eno občino, ali z enim županom, ali z enim predlogom zakona, ki se dotika nečesa drugega, tukaj pa imamo zelo zelo sporne stvari in se ne moremo uskladiti. To pomeni, da gledamo osebno, gledamo politično, ne gledamo sistemsko in generalizirano. Lepo prosim, da je

tega čim manj v Državnem zboru, ker enostavno s tem imamo težave.

Samo prebrala bi Zakon o lekarniški dejavnosti, ki izrecno ne prepoveduje lekarnam opravljanje prometa z zdravili na debelo, kjer glede na zgoraj navedeno lekarniške dejavnosti ni gospodarska dejavnost, kar pa promet z zdravili na debelo, ki ga ureja Zakon o zdravstveni dejavnosti ... Nesporno Zakon o zdravstveni dejavnosti v 51. točki 6. člena izrecno določa, da promet z zdravili na debelo je dejavnost nakupa, shranjevanja, prodaje, vnosa, iznosa, uvoza zdravil ali izvoza zdravil, razen izdaje zdravil posameznim fizičnim in pravnim osebam za njihovo osebno uporabo ali uporabo pri opravljanju zdravstvene dejavnosti. Spet pa pridemo do tega, na kar stalno opozarjamo: če delamo sistemski zakon, ga moramo delati v paketu z drugimi zakoni, zato ker se veliko točk dotika drugih zakonov. Trenutno se ta Zakon o zdravilih dotika Zakona o lekarniški dejavnosti – in spet smo tam! Če ste dobro slišali tisto, kar sem prebrala, izrecno ne prepoveduje. Jaz ne vidim razloga, da zdaj, če nismo tega uredili, dajemo amandma DeSUS, ki izrecno zaradi drugačnih, takšnih ali drugačnih razlogov, to prepoveduje. Želim, da ko delamo sistemske stvari, urejamo tudi te stvari, ki se dotikajo drugih zakonov.

Pa bom končala. Kar koli bomo delali, bodo problemi, ampak iščimo stične točke, ne pa tistega, v čemer se razlikujemo. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Še gospod Tisel, izvolite.

MAG. ŠTEFAN TISEL (PS SDS): Hvala, gospa podpredsednica Državnega zbora!

Veliko smo slišali o dobrih straneh tega zakona, moram povedati, da v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke podpiramo amandma DeSUS, tako k 105. kot 197. a členu, ki je vezan na 105. člen, kajti zdravila res niso navadno potrošno blago. Cena zdravil je s tem zakonom še posebej določena, zelo podrobno, tako določa Javna agencija za zdravila, pa z ministrom in tako naprej, tako da gre tu res za zelo definiran sistem cen zdravil, tudi marž in vsega, tako da ni zdaj tu tisto, da bi grosist imel ne vem kakšne možnosti, če bi imel tudi maloprodajo. Tako da ostanimo pri tem, kar je zdaj, da izvajalci zdravstvene dejavnosti, se pravi zdravstveni zavodi, in lekarne z maloprodajo naj ostanejo na tem nivoju, grosisti pa naj ostanejo grosisti. Slišali smo, da potem tudi grosisti hočejo imeti maloprodajo, potem pa bo vse skupaj en velik šmorn, nihče ne bo imel zaslužkov, en drugemu bodo delali konkurenco. Naj vsak na svojem področju dela, država pa naj skrbi in nadzira, da pretirani dobiček vendarle ne bo šel v lastne oziroma neke žepe, ampak da se vrača v samo dejavnost, ker smo vendarle socialna država in skrbimo za enako dostopnost

do storitev zdravstvene dejavnosti kakor tudi do zdravil za vse občanke in občane.

Tako še enkrat: podpiramo amandma DeSUS k 105. in 197. a členu. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Želi še kdo na to temo razpravljati? (Ne.)

Sicer prehajamo na 126. člen. V razpravo dajem ta člen ter amandma poslanskih skupin PS, SD, DL in DeSUS.

Želi tu kdo razpravljati? (Ne.)

V kolikor ne, potem prehajamo na naslednji člen, to je na 141. člen, prav tako amandma poslanskih skupin PS, SD, DL in DeSUS. Ni želja po razpravo.

Prehajamo na 163. člen in amandma poslanskih skupin PS, SD, DL in DeSUS. Želi tu kdo razpravljati? (Ne.)

V kolikor ne, prehajamo na 205. člen, ki ga dajem v razpravo, prav tako amandma poslanskih skupin PS, SD, DL in DeSUS. Če ne želi nihče razpravljati niti k temu amandmaju, potem bomo zaključili razpravo.

Se opravičujem, gospa Hercegovac. Se vrnemo nazaj, razpravljate o 205. členu. Izvolite.

MAG. LEJLA HERCEGOVAC (PS PS): Hvala lepa.

Počakala sem do konca, ker vsi ti amandmaji, ki ste jih našteji, 126., 141., 163. in 205. so bolj redakcijske narave in o njih ni nekih velikih razprav. Govorijo o prometu zdravil na drobno, govorijo o zagotavljanju zdravil v izrednih razmera, govorijo o obveznosti uporabe veljavne cene in vsi imajo svoje alineje od 6 do 23, tako da to so popravki redakcijske narave in o njih kaj razpravljati. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Dobro, če ni kaj razpravljati, potem lahko zaključimo razpravo. Želi še kdo besedo? (Ne.)

Torej smo končali z razpravo o amandmajih, o katerih bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 19. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **12. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O ENOTNI CENI KNJIGE.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnega zbora predložila Vlada. Minister Grilc ravnokar vstopa, da bo podal dopolnilno obrazložitev. Kar počasi, vas bomo počakali.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovana predsedujoča, spoštovani poslanke in poslanci, lepo pozdravljeni!

Pred vami je Zakon o enotni ceni knjige. Nacionalni program za kulturo ga je napovedal in napovedal je tudi zelo pomembno spremembo pri oblikovanju kulturnih politik. Na eni strani

veste, da je izredno pomembno, da z vidika državnih intervencij poskrbimo za ustrezno delovanje javnih služb, nevladnih organizacij, samozaposlenih v kulturi in da dajemo spodbude tistim področjem dejavnosti, ki so vezane na kulturni interes in ki istočasno delujejo tudi na trgu.

Zakon, ki je pred vami, je zelo zelo specifičen, je poseben in za naš pravni red tudi precej nenavaden. Je pa to zakon, ki je v veljavi v 12 državah Evropske unije, to je zakon, ki na zelo minimalen način ureja področje knjige. Ureja ga na način, da kot lahko preberete v 5. členu, pove, da založnik ob izidu knjige sam določi ceno knjige, ki pa je v šestih mesecih ne sme spreminjati. Šest mesecev od izida knjige bo cena knjige nespremenjena. Cena knjige bo enaka za vsakega končnega kupca, na vseh prodajnih mestih. To je pravzaprav ključna vsebina zakona; minimalen poseg v knjižni trg, sistem enotne cene pa je potem tisti, ki pravzaprav spodbuja enakost kupcev glede dostopnosti do knjige, ki postavlja neka minimalna pravila in založnike v osnovi spodbuja k temu, da v izhodišču oblikujejo takšno ceno knjige, da je ta dostopnejša. To si izkušnje 12 držav, to so tudi izkušnje, ki jih je francoska študija potrdila kot tiste, ki govorijo v prid tej ureditvi, kajti v vseh teh 12 državah se povprečna cena knjige zmanjšuje. Imamo tudi obrnjen primer. Velika Britanija, ki je imela dobro stoletje to ureditev, je leta 1995 to ureditev opustila, povprečna cena knjige v Veliki Britaniji raste hitreje od povprečne višine življenjskih stroškov.

Torej, od slovenskega knjižnega trga, ki je zelo razgiban, na katerem je v letu 2012 izšlo 6 tisoč knjižnih naslovov, ki je značilen po zelo pomembni vlogi knjižnične mreže glede dostopnosti knjige, ki je značilen po izredno raznoliki knjižni produkciji, a hkrati po tem, da smo Slovenci zelo slabi kupci knjig, ta ureditev prinaša pomembno novost. Ta pomembna novost temelji tudi na velikem soglasju založnikov glede tega zakona in od te ureditve si obetamo, da bo slovenska knjiga v prihodnje bolj dostopna. Zato je zakon zelo zelo pomemben.

Da bi na nek način reducirali očitke o tem, da se v načelu svobodni trg, kar založništvo je, posega nesorazmerno, je naša ureditev je v primerjavi z ureditvami ostalih držav, ki poznajo enotno ceno knjige, zelo zelo mila. Prvič, po tem, da je enotna cena knjige omejena zgolj na 6 mesecev. Drugič, po tem, da v 6. in 7. členu določamo tudi nekatere izjeme, izjeme pri tem, da enotna cena ne velja za nakupe v prednaročilu, ali za nakupe serij, ali za prodaje knjig na knjižnih sejmih oziroma na predstavitev, literarnih večerih in podobno. In še ena pomembna izjema je, enotna cena knjige ne velja za knjižnice. Knjižnice imajo pri nas pomemben status, so pravzaprav tretjinski kupec vseh knjig. Upam si reči, da smo na ta način dosegli ureditev, ki je stimulatívna, ki bo sledila osnovnemu cilju enake dostopnosti knjige

za vse kupce na celotnem območju Republike Slovenije, in po drugi strani to, da bo na dolgi rok cena knjige vendarle dostopnejša.

Spoštovani poslanci! Mislim, da je z vidika javnega interesa to zakon, ki ne prinaša neke proračunske obremenitve, pomeni pa zelo pomemben signal, da je knjiga posebno kulturno blago, da je takšna ureditev vezana izključno in samo ... / znak za konec razprave/ ... Želim, da ta kratek zakon s 13 člani sprejmete, da postane slovenska država 13. država v EU, ki to ureditev ima, in da je ta trinajstica pravzaprav trinajstica za srečno prihodnost slovenske knjige. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa ministru Grilcu.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za kulturo kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici odbora mag. Majdi Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani gospod minister s sodelavci!

Odbor za kulturo je na 7. seji 14. januarja 2014 obravnaval Predlog zakona o enotni ceni knjige, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada.

Zakonodajno-pravna služba je z zakonodajno-tehničnega vidika dala pripombe k 11 členom.

Mnenje Komisije Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je predstavil dr. Zoran Božič. Poudaril je načela zaščite slovenske knjige kot javne dobrine posebnega kulturnega pomena za razvoj slovenskega jezika in celostni razvoj slovenske družbe ter nujnost dostopa do knjige vseh končnih kupcev in bralcev v določenem časovnem obdobju. Načrtovan pristop k zagotavljanju razvoja slovenske knjige pa vodi v promocijo slovenskega jezika, kulture in identitete. Menil je, da predlagano 6-mesečno obdobje enotne cene knjige pomeni prekratko obdobje, da bi zakon imel pozitivne učinke.

V poslovniškem roku so bili vloženi amandmaji štirih koalicijskih poslanskih skupin k 10. členu.

Namen predloga zakona je predstavil minister dr. Uroš Grilc. Po njegovih besedah je namen zakona zagotoviti transparentno ceno knjige v 6-mesečnem časovnem obdobju od začetka prodaje na vseh prodajnih mestih. Minimalno reguliranje knjižnega trga preko zagotavljanja enotne cene knjige v določenem časovnem obdobju poznajo številne evropske države, slovenski predlog zakona pa se približuje francoskemu modelu, vendar upošteva specifične okolje. Instrument enotne cene knjige prinaša stabilnost v delovanju slovenskega knjižnega in založniškega trga ter omogoča enotno ceno ne glede na prodajno mesto v 6-mesečnem obdobju. Gre za kratko časovno obdobje, zato se ne posega v konkurenčno okolje, poleg tega pa se zoži tudi obseg izjem, ki

bi v daljšem obdobju gotovo nastale. Predlog zakona opredeljuje tudi izjeme, za katere enotna cena knjige v prvem šestmesečju ne bo veljala. Dolgoročno se pričakuje pozitiven učinek predloga zakona ne samo na področju zaščite javnega interesa slovenske kulture, temveč tudi na področju spodbude že sedaj bogate slovenske knjižne produkcije.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je pojasnila, da je večina pripomb iz mnenja Zakonodajno-pravne službe upoštevanih z amandmaji koalicijskih poslanskih skupin, opozorila pa je, da se s predlogom zakona posega v svobodno oblikovanje cen na trgu.

Direktor Javne agencije za knjigo je izrazil podporo predlogu zakona, predvsem z vidika, da enotna cena knjige v prvem šestmesečju zagotavlja potrošniku varen nakup. Zakon pa prinaša tudi druge pozitivne učinke.

Vodja Zbornice knjižnih založnikov in knjigotržcev pri Gospodarski zbornici Slovenija je v imenu večine predstavnikov založnikov in knjigotržcev podprl predlog zakona, saj pomeni začetek urejanja založniškega trga, ki je bil že dolgo pričakan. Ob tem je poudaril potrebo po sprotnem in kontinuiranem evalviranju podatkov, ki jih predlog zakona predvideva.

Sledila je razprava članic in članov odbora ter drugih vabljenih, izražena je bila podpora zakonu. Predlagatelj je v razpravi dodatno pojasnil izkušnje drugih držav in odgovoril na pripombe iz razprave. Po končani razpravi o posameznih členih predloga zakona je odbor sprejel amandmaje koalicijskih poslanskih skupin, ni pa oblikoval svojih amandmajev.

Odbor je po glasovanju o vseh členih pripravil besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji, in dopolnjeni predlog zakona je sestavni del poročila, ki ste ga dobili v pisni obliki in je nekoliko daljše od prebranega. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, mag. Majda Potrata.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima gospod Aljoša Jerič v imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

ALJOŠA JERIČ (PS PS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Lep pozdrav tudi z moje strani.

Predlog zakona o enotni ceni knjige bo reguliral slovenski knjižni trg v tolikšni meri, kot že nekaj let predlagajo slovenski založniki. Namen oziroma cilj je jasen; to je stabilizirati delovanje slovenskega knjižnega trga.

Zakon bo omogočil transparentno cenovno politiko in uveljavil rešitev, ki jo poznajo v številnih državah. Knjiga bo kupcem, bralcem, enako dostopna ne glede na kraj nakupa. Ob izidu knjige bo založnik določil ceno, ki se šest mesecev ne bo spreminjala in bo veljala povsod; v knjigarnah, trgovinah in ostalih prodajnih mestih. Upoštevale se bodo izjeme ob naročilu

celotne zbirke knjig ali serije knjig, izjema je tudi naročilo in plačilo pred izidom, izjemi sta tudi sejamski do 20 % popust in 20 % popust, vezan na predstavitev posamezne knjige. Razmeroma kratek rok pomeni tudi minimalno poseganje na trg, okolje, v katerem založništvo deluje. Seveda je želja večja prodaja knjig, večja branost, s čimer pa se bo razvijala tudi knjigarniška mreža. V Pozitivni Sloveniji smo prepričani, da s tem predlogom zakona sledimo javnemu interesu slovenske kulture, saj daje knjigi pomembno vlogo pri gradnji kulturne produkcije. Neizogibno bomo s tem dobili tudi pestrejši in raznovrstnejši knjižni trg, kar pa lahko bistveno vpliva tudi na samo bralno kulturo. Predlog zakona bomo podprli.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Jerič.

Gospod Jožef Jerovšek v imenu Poslanske skupine SDS.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Spoštovani kolegice in kolegi, gospod minister!

Predlog zakona o enotni ceni knjige prinaša zgolj to, da bomo državljanke in državljani povsod po Slovenijo dobili neko knjigo za isti denar. Na podlagi številnih sporočil ljudi, predvsem v zadnjem tednu, ki se tako ali drugače ukvarjajo s knjigo, v Poslanski skupini SDS dvomimo, da je zakon koristen. Na matičnem odboru za kulturo, ki je zakon obravnaval, je minister dejal, da bodo zaradi tega zakona knjige cenejše, v kar tudi dvomimo. Zakon namreč določa le to, da ostaja cena določene knjige šest mesecev po izidu na vseh prodajnih mestih ista.

Strinjamo se s pripombo, ki jo je na predlog zakona podala Zakonodajno-pravna služba, in sicer ravno na člen, ki določa ureditev enotne cene knjige za določeno obdobje. Predlagane rešitve namreč posegajo v svobodno gospodarsko pobudo, ki jo Ustava Republike Slovenije zagotavlja v 74. členu in ki določa, da je gospodarska pobuda svobodna, poleg tega pa, da se gospodarska dejavnost ne sme izvajati v nasprotju z javno koristjo.

Zakonodajno-pravna služba je prav tako opozorila na opozorila na veljavno zakonsko ureditev področja kontrole cen, Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence določa splošno prepoved državnim organom omejevati prosto nastopanje podjetij na trgu. Potem je tu še Zakon o kontroli cen, ki določa, da udeleženci na trgu svobodno oblikujejo cene na podlagi ponudbe in povpraševanja in drugih konkurenčnih dejavnikov.

Ugotovljamo, da Zakon o enotni ceni knjige ščiti predvsem interese velikih založnikov in knjigostržcev. Prav tako se ugotavlja, da so ključni kupec knjig knjižnice, zato ne drži trditev, da naj bi fiksna cena knjige pripeljala do znižanja cene knjig. Zgodilo se bo ravno nasprotno, kajti zaradi monopolnega položaja

enega distributerja bo cena takšna, kot jo bo leta uravnaval svojo žejo po nanosu oziroma z rabati, ki jih bo odobral.

V Poslanski skupini SDS menimo, da predlagane rešitve odstopajo od systemske ureditve, zato in zaradi navedenih sporočil poznavalcev smo v poslanski skupini spoznali, da prihajajo argumenti, ki jih navaja Vlada iz krempljev tistih, ki jih usoda državnih financ ne skrbi, in prav tako tudi ne izboljšanje bralne kulture. Zato zakona ne bomo podprli in enako predlagam tudi drugim, da to preprečimo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Mag. Majda Potrata v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo.

Opozarjam na dva temeljna vsebinska poudarka predloga. Prvi je določilo o enotni ceni knjige, ki v prvih 6 mesecih od izida onemogoča spremembo cen na katerem koli prodajnem mestu. Določba velja za vse pravne osebe in samostojne podjetnike, posameznike ter posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnosti izdajanja in prodaje knjig, in izjeme oziroma popuste. Ta določba je bila v uvodni predstavitvi že pojasnjena, zato je ne bom podrobneje razlagala.

Opozoriti pa moram tudi na dva temeljna pomisleka. Enega je izrazila Zakonodajno-pravna služba, in sicer je opozorila na razmerje predloga zakona do svobodne gospodarske pobude, podobno kot Javna agencija za varstvo konkurence, vendar ta ni izrazila nasprotovanja predlogu. Glede na pomen, ki ga knjiga ima, je takšen odstop od načela svobodne gospodarske pobude prepoznala kot utemeljen.

Bi pa vendarle v mnenju poslanske skupine opozorila na to, da je predlog zakona oziroma zakon o enotni ceni knjige lahko le začetek urejanja knjižnega trga, ki je v preteklih letih utrpel veliko koncentracijo kapitala. Spomnimo samo na DZS in na Mladinsko knjigo, založništvo, nelojalen udar drugih tržnih kanalov do knjigarn in težav z ekonomsko krizo. O tem smo na zadnje govorili tudi v naših poslanskih vprašanjih. Zavedamo se pomena razvoja bralne kulture in s tem zvezane bralne kampanje, portala slovenske knjige na trgu in elektronske knjige. Ta poleg predlaganega zakona – vse to namreč pomeni izboljšavo pomena knjige in položaja knjige kot kulturne dobrine. Za potrošnike ta zakon teoretično prinaša znižanje povprečne cene knjige. V Franciji zelo natančno spremljajo učinke zakona in dejstvo je, da se že dve desetletji povprečne cene knjig višajo manj kot povprečni življenjski stroški. Za zakon govori tudi dejstvo, da omogoča stabilnost trga in enakopravnost kupcev, saj založniki bolje premislijo, koliko bo stala knjiga, preden jo dajo na trg. Cena, ki jo

določijo ob izidu, bo veljala vsaj 6 mesecev. Tako je vizija oblikovanja cen dolgoročna in v skladu s knjižnim poslom, ki je tudi dolgoročen. Ni za špekulante. Pri nas obstajajo založniki, ki nastavijo zelo visoko ceno novim knjigam, da jih najprej po tej prodajo knjižnicam – torej je javni proračun na slabšem –, nato pa, ko knjiga pride v druge prodajne kanale, po kakih 2 mesecih, naslove znižajo tudi za polovico. Tako prvi kupci, v tem primeru najpogosteje država, plačajo najvišjo ceno. Popusti knjižnicam razlik ne ublažijo, trpijo pa vsi. Teh knjižnih špekulantov ni malo in škodijo ugledu knjige kot viru znanja in bralnega užitka, seveda.

Dostopnost knjige kot kulturne dobrine je pomemben argument za zakon. Če bo jasno, da se cena ne bo spreminjala dlje časa, saj jo bodo prodajna mesta raje vzela v prodajo, tudi tista v manjših krajih, nihče ne preprečuje založnikom, da trgovcem ponudijo poceni knjige, le da morajo enake cene ponuditi vsem kupcem na trgu, knjižnicam, knjigarnam, kupcem po spletu in drugod, kar omejuje nelojalno konkurenco. Žal ni dobrih slovenskih statistik glede prodajne vrednosti pri trgovcih. Po nekaterih ocenah je manj kot 10 % vseh knjig vrednostno prodanih skozi vse trgovske verige vseh založb in še to so knjige cenene izdelave, denimo, tiskane na Kitajskem ali pa v preteklosti v Španiji, recimo, oziroma starejšega datuma. Zakon pa velja za 100 %, torej je tistih 90 % tudi pomembnih. Knjižnice predstavljajo približno 10 % prodaje, s tem da je to pretežno leposlovje. Torej, ali se bo država opredelila za 10 % cenениh izdaj in onemogočala razvoj knjižnega trga za, recimo, 90 % leposlovja, je temeljno vprašanje. Pojav koncentracije kapitala in vertikalnega lastništva knjigarn v lasti založb pa je mogoče preprečevati ravno z zaščito manjših založnikov, kar zakon o enotni ceni knjige zagotovo omogoča.

Poslanska skupina Socialnih demokratov bo predlog zakona podprla. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Državlanske liste ima besedo gospa Polonca Komar.

POLONCA KOMAR (PS DL): Hvala lepa za besedo, gospa predsedujoča. Spoštovani kolegi in kolegice!

Pomen knjige za obstoj in razvoj naroda lepo opišejo besede našega pesnika Otona Župančiča: "Knjiga je najzgovornejša priča, da se narod zaveda sebe, da živi, da hoče živeti." Zato moramo poskrbeti, da bo le-ta dostopna najširšemu krogu ljudi.

Bistvena novost, ki jo prinaša Predlog zakona o enotni ceni knjige, je določitev, da se cena knjige v obdobju 6 mesecev od začetka prodaje ne sme spreminjati. S tem bodo knjige kupcem ob izidu na voljo po enotni ceni na vseh prodajnih mestih, ta pa bo veljala le za prodajo končnim kupcem, z zakonsko določenimi

izjemami, med katere spadajo tudi knjižnice. Ukrep je po oceni predlagatelja potreben zaradi neurejenosti slovenskega knjižnega trga. Temeljni problem področja ob specifičnosti majhnega trga je nižanje naklad knjig, njihova nizka prodaja, visoka povprečna prodajna cena in neurejena cenovna politika ter padec prodaje v knjigarnah. Poglavitni namen priprave zakona o enotni ceni knjige je bil oblikovati normativni akt, ki bi te razmere stabiliziral. Cilj, ki naj bi ga s tem dosegli, je zaščita javnega interesa slovenske kulture ter ohranitev knjige kot sredstva razvoja in krepitev kvalitetne in raznovrstne nacionalne kulturne produkcije ter višje bralne kulture. S predlogom zakona naj bi knjige postale bolj dostopne, hkrati pa bi se povišala bralna kultura, več prodanih knjig pa bi privedlo tudi do boljšega položaja avtorjev.

V Poslanski skupini Državlanske liste smo sicer zagovorniki liberalne logike, vendar upamo, da bo zakon le dosegel svoj namen. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospa Polonca Komar.

Na vrsti je gospod Janez Ribič v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo. Spoštovana podpredsednica Državnega zbora, gospod minister s sodelavci, spoštovane gospe poslanke in gospodje poslanci!

Stališče Slovenske ljudske stranke o Predlogu zakona o enotni ceni knjige je sledeče. Ob razmišljanju o Predlogu zakona o enotni ceni knjige imamo v Slovenski ljudski stranki mešane občutke. Vsekakor se strinjamo, da živimo v novodobnem kapitalizmu, ki je prinesel pohlep po zaslužku v vse pore našega življenja. Zavedamo se tudi, da je knjiga bistveno več kot le tržno blago. Predlagatelji želijo z zakonom zaščititi slovenske knjige kot javne dobrine posebnega kulturnega pomena za razvoj posameznika, družbe in države ter tudi načelo enakosti kupcev.

Zakon založnikom nalaga, da so pred dnevom začetka prodaje dolžni določiti enotno ceno in jo označiti v skladu z zakonom. Enotna cena knjige, ki jo določi založnik, velja za vse končne kupce, pod enim pogojem, na celotnem ozemlju Republike Slovenije za obdobje najmanj šest mesecev. Predlagatelji pričakujejo, da bo enotna cena spreminjala zavest o kupovanju knjig kot pomemben del razvijanja bralne kulture. Posledično bi državljani naj imeli domače knjižnice, ki so zelo pomemben element stopnje razvitosti družbe.

Vse to drži, nismo pa prepričani, da bomo s tem zakonom dosegli pričakovanja predlagateljev. Zavedati se tudi moramo, da posegamo tudi v 74. člen Ustave, ki govori o svobodnem oblikovanju cen. Ob tem imamo še Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence, ki na splošno prepoveduje državnim organom omejevanje prostega nastopanja podjetij na trgu.

Moti nas tudi, da v zakonu ni definirana knjiga, zakon govori o knjigi, na tem področju pa poznamo tudi publikacije, brošure in tako dalje. V Slovenski ljudski stranki predlagani zakon ocenjujemo kot neškodljiv, nismo pa prepričani, da bo prinesel pričakovane rezultate predlagateljev. Strinjamo se, da je treba na tem področju narediti red in zaščititi slovenske knjige in posledično slovenski jezik, zato bomo predlagani zakon podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):

Hvala za besedo, spoštovana predsednica. Spoštovani minister s sodelavci, spoštovani poslanke in poslanci, vsem lep pozdrav!

Številke kažejo, da smo Slovenci relativno dobri bralci, ampak slabši kupci knjig. Medtem ko si letno izposodimo povprečno 50 enot knjižničnega gradiva, od tega 12 knjig, jih v enem letu kupimo le eno ali dve, za kar potrošimo približno 25 evrov. Dejstvo je, da je slovenski knjižni trg zaradi jezikovne zamejenosti še posebej ranljiv. Ob specifičnosti majhnega trga je njegov temeljni problem nižanje naklad knjig, njihova nizka prodaja, visoka povprečna prodajna cena in neurejena cenovna politika ter padec prodaje v knjigarnah.

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije menimo, da del odgovora na problematiko slovenskega knjižnega trga zagotovo predstavlja Predlog zakona o enotni ceni knjige. Le-ta sledi načelom zaščite slovenske knjige kot javne dobrine posebnega kulturnega pomena za razvoj slovenskega jezika in celovit razvoj slovenske družbe, njeni enakopravni in najširši možni dostopnosti za vse kupce in bralce, hkrati pa zagotavlja sorazmernost interesov vseh deležnikov v knjižni verigi, od avtorjev oziroma založnikov do kupcev oziroma bralcev knjige.

Med obravnavo zakona je bilo največ pomislekov izraženih glede omejevanja svobodne konkurence, vendar pa izkušnje v drugih evropskih državah kažejo na to, da tovrstni ukrep zavaruje knjigo pred pretirano komercializacijo in hkrati omogoča bolj usklajeno in optimizirano delovanje celotne verige knjižne produkcije.

V Poslanski stranki Demokratične stranke upokojencev podpiramo prizadevanje pristojnega ministrstva za bolj sistemiziran pristop k zagotavljanju razvoja slovenske knjige in posledično tudi ohranjanju narodne identitete. Zato bomo poslanci Poslanske skupine DeSUS predlagani zakon podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

In še v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija gospa Ljudmila Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovana gospa podpredsednica, gospod minister, kolegice in kolegi!

Krščanski demokrati se načeloma zavzemamo za prosto določanje cen na trgu, vendar pa je področje založništva in prodaje knjig po našem mnenju posebnega pomena. Slovenska literatura je narodovo bogastvo in podlaga za obstoj ter razvoj slovenskega jezika. Zaradi tega je prav, da jo zaščitimo in ji tudi pomagamo. Krščanski demokrati želimo spodbujati in finančno podpirati kakovostno in izvirno domačo leposlovno in znanstveno literaturo. Država mora spremljati nastajanje kakovostnih del domačih in tujih avtorjev ter zagotoviti denar tudi za prevajanje. Izboljšati je treba položaj vrhunskih ustvarjalcev na področju leposlovja in humanistike, zagotoviti primeren obseg ter zagotavljati izboljšanje kakovosti in strokovnosti založniške produkcije v javnem interesu. Krščanski demokrati Nove Slovenije upamo, da gre omenjeni zakon v to smer in bo omogočil doseganje zgornjih ciljev. Slovenski avtorji in založniki tujim, predvsem angleško govorečim, ne morejo konkurirati. Majhne naklade in majhen trg že sami po sebi pomenijo višje stroške izdajanja in posledično tudi višje cene knjig za slovenske bralce.

V Novi Sloveniji ta predlog zakona razumemo kot obrambo pred cenovnim dampingom založniških velikanov, predvsem internetnih, ki ob vstopu na trg tako znižajo cene, da klasični založniki ne preživijo. Posledično si ustvarijo monopol na trgu, ki pa v nobenem primeru ni dober. Po drugi strani pa menimo, da je s sprejemom takšnega zakona velika odgovornost na slovenskih založnikih, ki naj tega obdobja enotne cene ne izkoriščajo v smer maksimiranja cene, ampak da jo določajo realno in vzdržno za kupce knjig. Glede na podatke o ureditvi področja v primerljivih tujih državah, pa se sprašujemo, ali bo obdobje šestih mesecev zadostno za zaščito cene oziroma vrednosti knjig. Morebiti bi bilo dobro v nekem obdobju po uveljavitvi zakona preveriti učinke zakona in razmišljati morda tudi o podaljšanju tega obdobja.

Poslanci Nove Slovenije bomo predlog zakona podprli.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

S tem smo končali predstavitev stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Glasovanje o predlogu bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 19. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **16. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PRVO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O LASTNINSKEM PREOBLIKOVANJU LOTERIJE SLOVENIJE.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. V zvezi s tem predlogom je skupina 26 poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade Aljuši Pertinaču, državnemu sekretarju na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport. Izvolite.

ALJUŠ PERTINAČ: Spoštovana gospa podpredsednica, spoštovani poslanci in poslanke!

Novela Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije prihaja pred vas prepozno; prvič, zato ker je Računsko sodišče Republike Slovenije v revizijskem poročilu o delovanju Fundacije za športa v letu 2010 že leta 2012 ugotovilo več nezakonitosti in nenamensko ter netransparentno trošenje sredstev.

Drugič zato, ker z novelo odpravljamo očitno protiučustavnost, ko se več tisoč zakonitim zastopnikom, 7 tisoč 500 športnih društev v Republiki Sloveniji krati pravica do upravljanja z javnimi zadevami, ker zdaj ne smejo sodelovati pri delu fundacije.

Tretjič zato, ker z novelo umikamo politiko iz športa oziroma financiranja športa kot civilnodružbene sfere. Hkrati novela zakona prihaja tudi ravno ob pravem času, tik pred začetkom zimskih olimpijskih iger, kar pomeni vrnitev športa in financiranje športa športnikom oziroma športnim organizacijam. In ker uvaja dve pomembni načeli, načelo transparentnosti, ki bo zagotovljeno s tem, da bo fundacija poslovala kot samostojen pravni subjekt, in načelo demokratičnosti, ki izhaja iz dejstva, da bodo večino članov sveta fundacije, ki odloča o dodeljevanju sredstev, predlagale športne organizacije.

Ne nazadnje novela uvaja tudi nadzor nad poslovanjem obeh fundacij; tako Fundacije za šport kot tudi Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij ter zmanjšuje odhodke državnega proračuna. Z uvedbo usposabljanja za delo v svetu fundacije pa se bo dvignila strokovnost dela in odločanja članov sveta fundacije. Hvala lepa za besedo in vašo pozornost.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa vam, gospod Pertinač.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima gospa Mateja Pučnik v imenu Poslanske skupine SDS.

MATEJA PUČNIK (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovana podpredsednica,

spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke sprememb zakona, ki jih prinaša predlagani Zakon o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije, ne bomo podprli. Zakon prinaša spremembe v delu, ki govori o sestavi Sveta Fundacije za šport, o direktorju fundacije in administrativnem upravljanju Fundacije za financiranje športnih dejavnosti. Torej, v tistih delih, ki smo jih v zakonu spreminjali maja 2012, pod prejšnjo vlado, z namenom, da zakon dejansko približamo športu in uporabnikom športa, da povečamo demokratičnost športa in preprečimo monopol ali kolizijo interesov znotraj Fundacije za financiranje športnih organizacij. Očitno pa so bili pritiski s strani Olimpijskega komiteja Slovenije, ki je s sedanjo sestavo fundacije sicer res izgubil monopol nad podeljevanjem sredstev, še vedno pa ima v svetu svoje predstavnike, tako močni, da se danes zakon spreminja. Verjetno z željo, da se čim prej zamenja člane sveta fundacije. Pri tem pa se ne upošteva dejstva, da je danes v svetu fundacije 17 predstavnikov nacionalnih športnih zvez, regij in Vlade, ki so bili preko odprtih list, torej na demokratičnih volitvah, izvoljeni v svet fundacije. So strokovnjaki s področja športa, bivši vrhunski športniki in trenerji, ki delajo transparentno, v korist slovenskemu športu. To je bilo mogoče razbrati iz poročila Sveta Fundacije za financiranje športnih organizacij, pa tudi v medijih ali preko spletne pošte, nezadovoljstva ni bilo zaslediti.

Vlada v uvodni obrazložitvi razlogov za sprejem tega zakona navaja, da je bil sedanji postopek imenovanja članov v svet fundacije zapleten in nejasen, čemur moramo vsekakor oporekati. Namreč, volitve v svet fundacije so bile demokratične in preproste, predstavniki nacionalnih športnih zvez so prišli na volitve, ki so potekale na ministrstvu v Ljubljani, in neposredno izvolili člane fundacije in v tem ni nič zapletenega. Novela zakona torej prinaša novo sestavo Sveta Fundacije za šport, kjer naj bi po tem novem predlogu kar 12 članov predlagala skupščina Olimpijskega komiteja Slovenije - Združenja športnih zvez, samo enega člana pa športne organizacije, ki niso članice Olimpijskega komiteja, ostala dva člana predlagajo skupnosti in združenja občin Slovenije, po enega člana pa Zveza društev športnih pedagogov in Vlada Republike Slovenije.

Je že res, da je Olimpijski komitej Slovenije krovna športna organizacija na področju športa, žal pa ne pokriva vseh deležnikov civilne sfere na področju športa, ki bodo zdaj spet ostali brez pravice glasu. Prikrajšane bodo manjše zveze, zveze neolimpijskih športnih panog in nacionalne zveze, brez glasovalne pravice v Olimpijskem komiteju, na primer Zveza karate organizacij Slovenije, Zveza za šport otrok in mladine Slovenije, Zveza za avtošport Slovenije, Rafting zveza Slovenije in še bi lahko naštevali.

Da se zelo velike pristojnosti in monopol nad delitvijo loterijskega denarja preko fundacije s tem zakonom podeljuje Olimpijskemu komiteju Slovenije, je zaslediti tudi v dveh mnenjih oziroma poročil protikorupcijske komisije iz meseca junija 2013 in tistega, ki je prišel v Državni zbor včeraj. Za komisijo je sporno prav to, da bo Olimpijski komite Slovenije predlagal glavnino članov sveta fundacije. V poročilu pravijo takole citiram: "Z vidika preprečevanja korupcije in nasprotja interesov ter zagotavljanje transparentnosti poslovanja in integritete pa menimo, da predlagana rešitev, ki moč in pristojnost odločanja kopiči pri Olimpijskem komiteju Slovenije, objektivno predstavlja visoko tveganje. Čeprav predlagatelj ugotavlja, da gre za krovno organizacijo civilne družbe na področju športa, to samo po sebi še ni zagotovilo, da bo s tem ustrezno urejeno tudi preprečevanje in obvladovanje korupcijskih tveganj. Predlog novele po našem mnenju daje Olimpijskemu komiteju Slovenije prevladujočo pravico imenovati in razreševati večino članov sveta fundacije." Konec citata. Tako so torej zapisali o mnenju maja lansko leto in včerajšnjem poročilu Komisije za preprečevanje korupcije lahko preberemo podobno mnenje, da predstavlja zakon sistemsko tveganje v delovanju pravne države in da se s tem, ko se moč in vpliv prinašata v roke enega združenja, zakon oddaljuje od načela demokratičnosti. Torej tudi od temeljnega ustavnega načela iz prvega člena Ustave, iz katerega izhaja pravica vseh državljanov do sodelovanja pri opravljanju javnih zadev.

Na našo poslansko skupino so se obrnili tudi predstavniki iz centra nevladnih organizacij, ki so nas opozorili na vsaj tri nesporejmljive rešitve znotraj zakona, s katerimi tudi sami soglašamo. Gre za tiste člene v novem predlogu, ki govorijo o imenovanju in razreševanju direktorja fundacije, imenovanju vršilca dolžnosti direktorja in o prepovedi članstva v svetu fundacije oziroma v povezavi z nezdržljivostjo ali združljivostjo funkcij članov sveta fundacije. Tudi po njihovem mnenju je nesporejmljivo to, da Vlada daje k imenovanju direktorja fundacije na mesto soglasja le neobvezujoče mnenje. Prav tako je sporno tudi dejstvo, da bo lahko Izvršni odbor Olimpijskega komiteja Slovenije takoj po uveljavitvi tega zakona imenoval prvega vršilca dolžnosti direktorja fundacije, ko pa bi bilo vendarle edino smiselno in pravilno, da vršilca dolžnosti postavi Vlada, direktorja pa kasneje izvoli svet fundacije.

Tudi iz poročila protikorupcijske komisije je moč razbrati, da se s to rešitvijo daje premoč v roke ene same organizacije in da je skupščina Olimpijskega komiteja s tem povzdignjena nad svet fundacije, ki je po zakonu najvišji organ fundacije in da ta rešitev ni samo nelogična, ampak tudi v nasprotju z zakonom, ki določa, kaj je naloga sveta fundacije.

Spremembe zakona prinašajo tudi ponovno vzpostavitev funkcije direktorja kot

poslovnega organa, s čimer se odpravlja nepoklicno opravljanje funkcije predsednika sveta fundacije in prenos administrativnih nalog z ministrstva nazaj na fundacijo. S tem se sicer res razbremenjuje ministrstvo, se pa ponovno finančno obremenjuje fundacijo, tako da o racionalizaciji tukaj ni moč govoriti. In tudi glede predlaganega imenovanja in razreševanja direktorja fundacije ima Komisija za preprečevanje korupcije negativno mnenje in poudarja, da ponuja ta rešitev, zapisana v predlogu zakona, objektivno tveganje za korupcijo ter druga nezakonita in ne etična ravnanja.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke izražamo začudenje oziroma se sprašujemo, ali bosta dve koalicijski stranki DeSUS in Državljanska lista, ki sta v prejšnji vladi te spremembe podprli in zagovarjali, danes ravnali drugače. V poslanski skupini smo tudi resnično razočarani nad tem, da se Vlada v tem trenutku ukvarja s tem, kako čim prej zamenjati člane Sveta Fundacije za šport s svojimi kandidati, namesto da bi se ukvarjala s tem, kako našemu športu, ki je v tem trenutku še edina pozitivna promocija Slovenije v svetu, zagotoviti zadostna sredstva za čim bolj uspešno delovanje. Ob tem je treba poudariti tudi to, da za področje športa do sedaj niso bili sprejeti še nobeni protikrizni ukrepi in da bodo lahko upad sredstev za področje športa tako na nacionalni kot na lokalni ravni, povišan davek na dodano vrednost in nov nepremičninski davek pustili dolgoročne negativne posledice na področju športa. Morda za dolgotrajnim okrevanjem.

Kot sem že na začetku napovedala bomo v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke glasovali proti spremembam tega zakona, če pa bo zakon danes dobil zadostno podporo in bo šel v drugo obravnavo, pa pozivamo Vlado kot tudi koalicijske poslance, naj poiščejo takšne rešitve v zakonu, ki ne bodo dajale niti najmanjših možnosti za koruptivna tveganja in bodo dejansko že vnaprej preprečevale korupcijo, monopol ali kolizijo interesov na področju športa in bodo športu dejansko v korist. Hvala lepa za pozornost.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Na vrsti je mag. Majda Potrata v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani gospod državni sekretar in direktor direktorata, poslanke in poslanci!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije vrača delovanje Fundacije za šport v okviru pred grobim intervencionizmom v delovanje tega organa, ki si ga je dovolila Janševa vlada v prejšnjem mandatu. Fundacijo za šport je skupaj

z zaposlenimi prenesla na ministrstvo, ukinita profesionalno funkcijo direktorja, katerega poslovodsko vlogo je prevzel predsednik sveta, predlagateljstvo za imenovanje članov pa praktično centralizirala v vladnem strokovnem svetu za šport in iz tega izločila Olimpijski komite - Združenje športnih zvez. Nesmisli se sedaj odpravljajo, delovanje Fundacije za šport se vrača v prejšnje stanje, hkrati pa se upošteva tudi mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je ob sprejemanju sprememb v letu 2012 opozorila tudi na nepojasnenost razlikovanja z drugo podobno organizacijo, ki jo ta zakon tudi ureja, to je s Fundacijo za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij. Pri tem se v Poslanski skupini Socialnih demokratov zavedamo, da je Komisija za preprečevanje korupcije v zadnjem mnenju z datumom 28. januar letos opozorila, da je področje delovanja obeh fundacij, Fundacije za šport in Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij čim prej treba urediti v posebnem zakonu. In to tudi mislimo, zlasti zaradi tega, da ne bomo priče nenehnemu spreminjanju Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije po kopitu vsakokratne vlade. Le to bo prineslo stabilnost v odločanje in zagotavljanje finančnih virov za dobro delovanje športa.

Naj posebej opozorim na to, da je predlagatelj sledil mnenju Zakonodajno-pravne službe k prejšnji noveli in odpravlja organizacijsko neskladje s FIHO, a povzroča nekatera nova razlikovanja, ki jih bo treba v nadaljevanju dodatno pojasniti. In sicer: obvezno usposabljanje članov Sveta Fundacije za šport na pristojnem ministrstvu, kar za člane Sveta FIHO ni potrebno; pravilnik o merilih in pogojih za uporabo sredstev Fundacije za šport pripravi skupščina Olimpijskega komiteja Slovenije - Združenje športnih zvez, sprejme ga Svet Fundacije za šport, soglasje daje Državni zbor; pri FIHO – pravilnik sprejme svet, soglasje daje Državni zbor; omenjeni pravilnik Fundacije za šport mora biti objavljen v Uradnem listu, pravilnik FIHO pa ne; k imenovanju direktorja Fundacije za šport daje Vlada mnenje, pri direktorju FIHO daje Vlada soglasje. Soglasje je bilo sicer vpeljana za obe fundaciji leta 2007, ko sta funkciji bili poklicni. Prav tako je med Fundacijo za šport in FIHO razlikovanje, kdo je lahko oziroma ne sme biti član sveta, kar se pa s to novelo ne odpravlja.

Nadalje velja poudariti, da se pomembno krepi položaj krovne civilnodružbene organizacije na področju športa, to je Olimpijski komite Slovenije - Združenje športnih zvez. To je civilnodružbena krovna organizacija, pa če kdo to prizna ali pa ne. Skupščini Olimpijskega komiteja Slovenije - Združenju športnih zvez se vrača in v primerjavi z ureditvijo izpred leta 2012 okrepi predlagateljska vloga za člane Sveta Fundacije za šport. skupščina OKS - Združenje športnih zvez, oblikuje pravilnik, ki ga prej navajamo, Izvršni odbor OKS - Zveze športnih zvez bo

imenovala prvega vršilca dolžnosti direktorja Fundacije za šport.

Naj na koncu vendarle vnovič opozorim, da so se vse vlade, pardon, da vse vlade doslej zanemarjale tudi pomen uskladitve pravnih aktov. Odlok, ki določa ustanovitev Fundacije za šport, je še vedno zastarel, saj je iz leta 1998. Tako ni usklajen z zakonom med drugim v delu, ki določa sestavo sveta in profesionalnost oziroma neprofesionalnost funkcije direktorja.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov smo dobili mnenje centra nevladnih organizacij Slovenije in protikorupcijske komisije. Zato pričakujemo, da bo s podporo zakonu v prvi obravnavi predlagatelj vendarle prisluhnil tem pripombam, da bodo k zakonu pripravljene amandmaji, ki bodo odpravljali najbolj grobe pomanjkljivosti tega zakona, in bo v nadaljevanju novelo zakona mogoče podpreti tudi po drugi in tretji obravnavi. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Državljske liste gospod Branko Kurnjek.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Gospod sekretar, gospod direktor, poslanke, poslanci!

Bistvo novele Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije je sprememba sestave Sveta Fundacije za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji z namenom depolitizacije tega organa. V primeru sprejetja te novele bo 12 članov v svet fundacije predlagal Olimpijski komite Slovenije - Združenje športnih zvez kot krovna organizacija civilne sfere na področju športa. Enega člana bodo v svet predlagali športne organizacije, ki niso članice Olimpijskega komiteja Slovenije, dva člana Skupnost in Združenje občin Slovenije ter po enega člana Zveza društev športnih pedagogov Slovenije in Vlada Republike Slovenije. Tako kot pri Fundaciji za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji se tudi pri Fundaciji za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji ponovno uvaja direktor kot poslovodni organ fundacije. S tem se sledi temeljem teorije organizacij, ki pravi, da naj bi bili poslovodna in upravljalvska funkcija ločeni, s čimer naj bi se povečala transparentnost delovanja organizacije.

S predlogom zakona se določajo tudi organi, ki nadzorujejo delovanje in poslovanje Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji in Fundacije za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji. Z navedeno rešitvijo se sledi mnenju Komisije za preprečevanje korupcije k noveli zakona iz leta 2012, v katerem komisija podpira krepitev vloge države pri izvajanju nadzora nad obema fundacijama.

V nadaljnji obravnavi predloga zakona bi se bilo treba zavzemati za popravke, ki bodo vodili v še večjo izenačitev funkcije direktorja Fundacije za financiranje športnih organizacij s funkcijo le-

tega v Fundaciji za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij. Prav tako bi bilo treba urediti ureditev postopka imenovanja vršilca dolžnosti direktorja Fundacije za financiranje športnih organizacij, ki so šla v smeri večje vloge vlade. Še enkrat pa bi bilo treba preučiti in spremeniti tudi določbo 3. člena novele, in sicer tako da bi korupcijska tveganja omejili na minimum.

Nujno se zdi, da se omenjene pomanjkljivosti popravijo, s čimer bi bile v zakon vgrajene še dodatne varovalke in s tem zmanjšana korupcijska tveganja, na kar nas je opozorila tudi Komisija za preprečevanje korupcije v svojem mnenju izpred dveh dni. Komisija sicer opozarja tudi na potrebo po sistemskem zakonu, ki bi uredil področje delovanja tako Fundacije za financiranje športnih organizacij kakor tudi Fundacije invalidskih in humanitarnih organizacij. To opozorilo bi morali vzeti z vso resnostjo in k ureditvi čim prej pristopiti. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Kurnjek.

V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke gospod Mihael Prevč.

MIHAEL PREVČ (PS SLS): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani predstavniki Vlade, spoštovani kolegice in kolegi!

Samo vprašanje časa je bilo, kdaj se bo vladajoča koalicija lotila uporabiti "povračilne ukrepe" zoper predlani sprejeto ureditev na področju financiranja športnih organizacij. Samo spominjamo se, kakšne žolčne razprave smo spremljali v začetku poletja leta 2012, ko smo tukaj obravnavali prejšnjo novelo Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije, s katero je prejšnja koalicija, del katere je bila tudi Slovenska ljudstva stranka, vzpostavila bolj uravnotežen, transparenten in ne nazadnje bistveno bolj demokratičen način izbire članov Sveta Fundacije za financiranje športnih organizacij; fundacije, ki odloča o delitvi sredstev za tiste športne organizacije, športnike, trenerje, zaradi katerih je bila fundacija pravzaprav ustanovljena.

Poleg tega so se s to novelo spremenili še pogoji glede nezdržljivosti članov sveta fundacije. Določilo se je tudi odpravljanje administrativnih nalog za fundacijo s strani Ministrstva za izobraževanje, znanost, kulturo in šport. Določilo se je tudi nepoklicno opravljanje funkcije predsednika sveta fundacije. Predlagana novela, v grobem, vrača nazaj takšno stanje, kot je bilo pred uveljavitvijo zadnje novele v letu 2012. Tako se ponovno vzpostavlja sistem imenovanja članov Sveta Fundacije za šport na način, po katerem bo največ članov, to je kar 12, predlagal Olimpijski komite Slovenije - Združenje športnih zvez. Naj spomnim, da je bila po zadnji noveli tega zakona uveljavljena ureditev po kateri je 14 članov v imenovanje Državnemu zboru predlagal Strokovni svet Vlade Republike Slovenije za šport, ta pa je

pridobil predloge članov s strani nacionalnih športnih zvez s področja individualnih, kolektivnih športov, športne rekreacije, neolimpijskih športnih panog, občinskih športnih zvez, športnikov ter športnih trenerjev oziroma strokovnjakov. Predlagani zakon sicer delno sledi podobnemu principu, da bodo zgoraj navedeni športni deležniki lahko predlagali člane v izvolitev Olimpijskemu komiteju, vendar je po mnenju Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke v takšnem načinu predlaganja preveč možnosti za manipulacije, katerih smo bili deležni pred uveljavitvijo zadnje novele obravnavanega zakona.

Naj samo spomnim, kako se je takrat predlagalo člane v imenovanje: člani skupščine Olimpijskega komiteja Slovenije - Združenja športnih zvez so lahko odločali le o paketu kandidatov, ki so pred tem šli skozi sito Izvršilnega odbora Olimpijskega komiteja. Nezanemarljivo tudi ni bilo dejstvo, da so imele nekatere športne zveze na skupščini Olimpijskega komiteja Slovenije sicer pravico glasovanja, vendar je bil njihov glas vreden, če se izrazim v športnem žargonu, nič točk. Takšen način po mnenju poslancev Slovenske ljudske stranke ni bil ne transparenten ne demokratičen, konec koncev pa tudi ni zagotavljal uravnotežene zastopanosti nacionalnih športnih zvez v svetu fundacije. Predvsem zaradi tega smo bili tudi naklonjeni v Slovenski ljudski stranki sprejetju prejšnje novele, ki je dala več samostojnosti neposredno nacionalnim športnim zvezam. Po predlaganem zakonu bodo v imenovanje Državnemu zboru v svet športne fundacije lahko predlagale še organizacije, ki niso članice Olimpijskega komiteja - Združenja športnih zvez, reprezentativna združenja občin, Zveze društev športnih pedagogov in Vlada. Predlagana novela Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije sicer res ni tako drastična, kot je bila ureditev pred lansko novelo, ko je lahko sedem članov sveta predlagal Olimpijski komite Slovenije neposredno, brez upoštevanja mnenja nacionalnih ali občinskih športnih zvez. Pa vendar v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke ocenjujemo, da je veljaven način imenovanja članov Sveta Fundacije za šport ustrezen in ni potreben sprememb.

Kar se tiče ostalih predlaganih sprememb smo poslanke in poslanci Slovenske ljudske stranke do njih prav tako zadržani. Predlagana ponovna vzpostavitev funkcije direktorja Fundacije za šport kot poslovnega organa je po našem mnenju nepotrebna. Prav tako ne vidimo nobene potrebe po ponovnem prenosu opravljanja administrativnih nalog z Ministrstva za izobraževanje, znanosti in šport na fundacijo, saj se s tem po nepotrebem ustvarjajo novi stroški brez kakšne posebne dodane vrednosti, da o 3 tisočakah evrih plače, kolikor bi jo prejemal direktor fundacije, niti ne izgubljam besed.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke smo mnenja, da je treba dati športnikom, ki so največji ambasadorji naše države, ustrezne pogoje za njihovo delovanje ter tudi dovolj finančnih sredstev za nastopanje na svetovnem parketu, kot tudi za spodbudo mlajšim generacijam, zato je za nas ključen predvsem način razdelitve sredstev, s katerimi razpolaga Fundacija za financiranje športnih organizacij. S takšnimi organizacijskimi mahinacijami, kot so predlagane v noveli Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije, pa ponovno dajemo formo pred vsebino, kar se še nikoli ni izkazalo prav dobro. Zato Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke predlaganega zakona ne podpira in tudi ocenjujemo, da ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Prevc.

Poslanska skupina Demokratične Stanke upokojencev Slovenije, gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Spoštovana podpredsednica, spoštovani državni sekretar, direktor, spoštovani poslanke, spoštovani poslanci!

Pred nami je že šesto noveliranje Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije v času njegovega obstoja. Vsakokratne spremembe so se praviloma nanašale na spremembe v sestavi članstva sveta tako ene ali druge fundacije, na ureditev poslovnih organov oziroma direktorjev fundacij in na način sprejemanja pravil fundacij. Tudi ta novela ne prinaša nič novega, saj tokrat, po letu in pol, ponovno obravnavamo Svet Fundacije za financiranje športnih organizacij.

Splošno stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije je, da je sam zakon pravzaprav preživet, saj se je uresničil namen zakonodajalca, ki je bil v lastninskem preoblikovanju Loterije in v ustanovitvi Fundacije za financiranje športnih organizacij ter Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij. Zato ne bi bilo odveč razmisliti o pripravi popolnoma nove zakonodaje na tem področju. Mi smo prepričani, da hitre in pogoste spremembe tega zakona ne morejo pozitivno prispevati k uresničevanju namena zakona oziroma k učinkovitemu in poštenemu realiziranju poslanstva fundacij. Tveganje za nastanek korupcije ali podobnih neetičnih ali celo nezakonitih ravnanj, se s tem bistveno povečuje.

Prav tako nenehne spremembe in nova imenovanja sestave svetov prekinjajo kontinuiteto delovanja fundacij, povzročajo netransparentnost in ustvarjajo ne nazadnje tudi negotovost skupin, ki so od njunega delovanja odvisne, pa naj bodo to športniki, invalidi ali prejemniki humanitarnih pomoči. Če izhajamo iz tega, da sta si fundaciji po svojem poslanstvu pravzaprav identični, saj obe upravljata s

sredstvi, ki jih pridobivata iz dajatev za prirejanje iger na srečo in jih tudi razdeljujeta, ne moremo mimo prepričanja, da morajo biti istovrstne zadeve enako urejene. V naši poslanski skupini namreč ne vidimo razloga, zakaj bi se istovrstne stvari v isti zadevi urejale različno. Odstopanja, kakršnim smo še vedno priče v tej noveli, po naši oceni še vedno niso sprejemljiva. Zato predlagamo poenotenje ureditve imenovanja in razreševanja direktorja fundacije, in sicer tako, da je po zgledu FIHO Vlada tista, ki daje k imenovanju direktorja športne fundacije soglasje in ne zgolj mnenja. Ker gre v poslanstvu fundacij za izrazit javni interes in razpolaganje z javnimi sredstvi, brez ustreznega sistema zavor in ravnovesij ne bo šlo. Olimpijski komite Slovenije ponovno postaja največji deležnik v predlaganju članov v svet fundacije, ki se potrjuje v Državnem zboru. Pa naj bo tako, kot je predlagano, saj kot trdi predlagatelj, je Olimpijski komite Slovenije - Združenje športnih zvez, krovna organizacija civilne sfere, ki združuje veliko večino deležnikov civilne sfere na področju športa in poleg tega je temeljito poznavanje aktualnih razmer, potreb in težav v športu ključnega pomena za to, da bo odziv na to učinkovit.

Vendar, tudi tu je na mestu bojazen, da bo način izbora kandidatov potekal netransparentno, kljub temu da bi sicer, po predlogu skupščine Olimpijskega komiteja, kandidate za člane izbrala na tajnih volitvah. Opozarjamo, da manjka podrobna ureditev izvedbe oziroma postopka volitev, zato je naš predlog, da se predlagatelj zgleduje in povzame veljavno ureditev; torej, pripravi naj se podzakonski akt, ki bi to natančno uredil. Da dobiva Olimpijski komite Slovenije po tem predlogu zakona preveč koncentrirane moči, vidimo tudi v tem, da je on tisti, ki imenuje začasnega vršilca dolžnosti direktorja sveta fundacije. Predlagamo, da ga imenuje Vlada ali pa morda celo Državni zbor.

Naslednji izmed naših predlogov se nanaša na pravilnik o merilih in pogojih za uporabo sredstev ene in druge fundacije. Tudi tu je sprejem, soglasje in objavo teh aktov treba urediti enako v obeh fundacijah.

Komisija za preprečevanje korupcije ima podobne pripombe, ki smo jih povzeli v našem stališču. Prav tako pa tudi civilna družba opozarja na nevarnosti in nedoslednosti, ki bi jih zakon, tak kot je predlagan, lahko povzročal še naprej.

V Poslanski skupini DeSUS smo se kljub svojim številnim pomislekom in pripombam odločili na prvi obravnavi dati podporo predlogu zakona. Pričakujemo pa ustrezno modifikacijo predlaganih členov v naslednji obravnavi zakona. Če posluha za popravke ne bo, podpore pri končnem glasovanju zakonu v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije ne bomo mogli zagotoviti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije ima besedo gospod Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Spoštovane kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Predlagana sprememba Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije je tipičen primer revanšizma in po mnenju krščanskih demokratov spodbuja nadaljevanje kulturnega boja v naši lepi deželi. Zakaj govorim tako? Zaradi tega ker smo enake določbe tega zakona spreminjali nedavno, pred samo letom in pol. Ta zakon je zgolj še eden v vrsti tistih, ki se spreminjajo tako hitro, da se niti obrazci ne morejo prilagajati, kot je nekdo nekoč rekel.

V Novi Sloveniji smo takrat pred letom in pol pozdravili dejstvo, da so v Svet Fundacije za šport svojega predstavnika lahko predlagale predvsem tiste organizacije, za katere je bila fundacija primarno ustanovljena. To so nacionalne športne zveze, športne zveze občin, športniki, trenerji in drugi strokovni delavci v športu. Skrajni čas je bil, da se tudi na področju financiranja športa vzpostavi pregleden sistem, ki bo jasno opredelil pravice in dolžnosti sodelujočih. Slovenija tako vedno znova dokazuje, da smo narod športnikov, tako po številu rekreativnih kot tudi po številu vrhunskih športnikov, ki na mednarodnih tekmovanjih posegajo po najvišjih mestih. Če se malo pošalim, nedavno smo lahko na Japonskem spremljali slovensko državno prvenstvo v skokih. Športniki so hkrati tudi sijajni ambasadorji Slovenije, naše identitete in posledično tudi našega gospodarstva. Zato je prav, da lahko v ustreznih organih soodločajo o razdelitvi finančnih sredstev, ki so jim namenjena. Ampak ta sprememba zakona, ki je danes pred nami, pa je to soodločanje ponovno onemogoča. Predlagana novela bo spet vzela nacionalnim in športnim zvezam možnost soodločanja o razdelitvi denarja, ki je bil predvsem namenjen športu, in bistven vpliv prenesla nazaj na le enega od deležnikov, to pa je na Olimpijski komite.

Poslanci Nove Slovenije – krščanskih demokratov takšnih nepremišljenih sprememb, ki so po naši oceni predvsem v škodo slovenskega športa, žal ne bomo podprli.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Tonin.

Poslanska skupina Pozitivna Slovenija, gospa Mirjam Bon Klanjšček.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS PS): Spoštovani!

Zakon o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije ima velik problem in ta je, da ni sistemski. Na to sta opozorila tako Ustavno sodišče kot tudi Komisija za preprečevanje korupcije. V Poslanski skupini Pozitivne Slovenije smo prepričani, da bi za obe fundaciji, to je za Fundacijo invalidskih in humanitarnih organizacij in Fundacijo za šport, morali spisati

nov zakon, saj je Loterija Slovenije lastninsko preoblikovana in je s tem zakonodajalec že uresničil svoj namen. Zakon se neprestano spreminja, že petič od leta 1996, in to po mnenju KPK povečuje tveganja za nastanek korupcije. Nenehno spreminjanje sestavov svetov, predvsem pa načinov izbire članov, prekinja kontinuiteto dela, ki meče tudi slabo luč na transparentnost delovanja obeh fundacij. Zakon se je v večini primerih spreminjal zaradi sestave svetov fundacij in direktorjev. Temu primerno sta se spreminjali kriteriji in načini za imenovanja omenjenih.

Sprememba, ki je med nami je nujna za Fundacijo za šport saj sedanja organiziranost, ko je Fundacija za šport organizacijsko priključena Ministrstvu za izobraževanje, znanost, šport in mladino, ne omogoča zadostne mere transparentnosti in neodvisnosti dela fundacije, na kar je še posebej opozorila KPK v svojem mnenju z dne 9. 7. 2012. Prav zaradi omenjenega bomo podprli prizadevanja, da postane Fundacija za šport spet neodvisna in samostojna fundacija. Ob tem pa želimo opozoriti na to, da se postopek imenovanja direktorja pri Fundaciji invalidskih in humanitarnih organizacij in Fundaciji za šport razlikujeta. Zakaj, se sprašujemo.

Na predlagane spremembe dajemo še naslednje predloge. V tretjem odstavku 3. člena se četrta alineja črta, saj ni razloga, da bi bili poklicni funkcionarji bolj vplivni pri odločanju od nepoklicnih. Na koncu člena naj se doda nova alineja, ki se glasi: "Vsak član sveta fundacije se je dolžan izločiti iz razprave in odločanja o vlogi, ki jo je na fundacijo posredovalo društvo ali organizacija, katere član je." Glede 6. člena predlagamo besedilo, ki se glasi: "Za oba direktorja morajo veljati enaki pogoji in za oba mora dati Vlada soglasje, enako pri imenovanju v. d., ki ga naj imenuje vlada."

V Poslanski skupini Pozitivne Slovenije bomo zakon v prvem branju podprli v pričakovanju, da se bodo upoštevali omenjeni predlogi ter tudi opozorila Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora in Komisije za preprečevanje korupcije. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

S tem smo končali predstavitev stališč poslanskih skupin.

Sledi splošna razprava. Na začetku pa se je k besedi javil Aljuš Pertinač, državni sekretar, v imenu predlagatelja.

Potem pa, če dovolite samo, ker je precej odjav, napoved za naslednje razprave pa je: Andrej Čuš, Branko Smodiš in mag. Ivan Vogrin.

ALJUŠ PERTINAČ: Hvala lepa, ponovno za besedo, gospa podpredsednica!

Pozorno sem prisluhnil predstavitev stališč poslanskih skupin. Lahko na začetku zatrdim, da predlagatelji pozdravljamo to splošno razpravo, menimo, da je zelo koristna in bo pripomogla

tudi še k nadaljnji izboljšavi predlogov sprememb in dopolnitev zakona v naslednjih branjih, če boste tako odločili.

Vendarle pa se mi zdi pomembno opozoriti na nekaj bistvenih nejasnosti ali pa mogoče pomanjkljivega razumevanja tematike, da ne bi zaradi tega prihajalo do kakšnih večjih nesporazumov. Začel bi s tem, da ko govorimo o Olimpijskem komiteju Slovenije, je dobro poznati poln naziv Olimpijskega komiteja Slovenije, ki se glasi: Olimpijski komite Slovenije - Združenje športnih zvez. Tako Olimpijski komite Slovenije sestavljajo športne zveze; nič, kar ima pravico Olimpijski komite, ne more pomeniti zmanjšanje pravic športnih zvez, ravno obratno je res. Ko večamo pravice Olimpijskemu komiteju Slovenije, povečujemo pravice športnih zvez. Zunaj Olimpijskega komiteja Slovenije obstajata natanko dve športni zvezi, pri čemer je ena kandidatka za članstvo. To se mi zdi pomembno poudariti, ko govorimo o tem, kdo je reprezentativen na področju športa. Treba je vedeti, da Olimpijski komite Slovenije ni kar tam nek komite, ampak je to združenje športnih zvez in te pač v njega volijo predstavnike in ti v njem suvereno odločajo, skladno pač s številčnostjo in drugimi kriteriji, ki za to obstajajo. Ne nazadnje, Olimpijski komite Slovenije združuje preko 7 tisoč 500 športnih društev. Toliko glede Olimpijskega komiteja. Ima 171 članic, ta društva oziroma te članice pa imajo preko 350 tisoč članov. Tako gre gotovo za reprezentativno združenje.

Glede očitka, da gre pri predlaganih spremembah in dopolnitvah zakona za revanšizem, mora ta očitke zavrniti. Vsekakor za to ne more biti argument časovnega poteka spreminjanja zakona, ker se boste spomnili, spoštovani poslanke in poslanci, da pred zadnjo spremembo zakona, ki je bila pred približno letom in pol, se je zakon spreminjal pred približno letom in pol. Skratka, če gre za revanšizem, potem je za revanšizem šlo tudi v letu 2012, ampak jaz vam lahko zatrdim, da v konkretnem primeru danes ne gre za revanšizem, ampak gre, kot sem že uvodoma poudaril, za odpravo nekkih očitnih pomanjkljivosti pri sedanjih ureditvi.

Če mi dovolite, samo še nekaj besed okrog teh očitnih pomanjkljivosti. Kot je določeno v zakonu, ki je zdaj v veljavi, so volitve v Svet Fundacije za financiranje športnih organizacij, se pravi svet, ki ga imamo zdaj, potekale v okviru ministrstva. Težko bi pritrdili argumentu, da to pomeni vrnitev civilne sfere ali športa v civilno sfero, če se na ministrstvu odvijajo volitve. V okviru teh volitev je bil imenovan član Sveta Fundacije za financiranje športnih organizacij, ki sploh ni bil na listi kandidatov; skratka, ni bil kandidat, pa je bil izvoljen.

Na šest sej Sveta Fundacije za financiranje športnih organizacij je hodil in veljavno glasoval predstavnik Vlade Republike Slovenije, ki ga Vlada Republike Slovenije ni nikoli imenovala. Skratka, nekdo je očitno se lažno predstavljal

kot predstavnik Vlade Republike Slovenije in je na šestih sejah veljavno soodločal o tem, kam bo šel denar za financiranje športnih organizacij. To gotovo ni sistem, ki bi krepil zaupanje v transparentnost in v načelo, da se politika umakne iz sfere in športa.

Volitve za predstavnika, kot je navedeno v sedanjem zakonu, strokovnjakov na področju športa je nemogoče izvesti po našem mnenju, ker ni stanovske organizacije, ki bi združevala strokovnjake na področju športa. Zato se verjetno legitimno in upravičeno postavlja vprašanje: Kdo sploh je član Sveta Fundacije za financiranje športnih organizacij, ki predstavlja strokovnjake na področju športa?

In ne nazadnje, finančni vidik. Večkrat je bilo izpostavljeno, da se s selitvijo direktorja oziroma s ponovno vzpostavitvijo direktorja kot poslovodne profesionalne funkcije na Fundaciji za šport večja finančno breme fundacije in da se odpravlja, če sem pravilno razumel, za proračun elegantna rešitev, po kateri je direktor Direktorata za šport opravljal hkrati še to vlogo, neprofesionalno, brez dodatnega finančnega nadomestila. Pri tem je treba vedeti, da je bivši direktor Direktorata za šport na takratnem Ministrstvu za izobraževanje, znanost, šport in kulturo, bil hkrati tudi direktor Fundacije za financiranje športnih organizacij. Toliko o nezdružljivosti. In seveda Direktorat za šport na Ministrstvu za izobraževanje, znanost, šport in kulturo je pripravil spremembe in dopolnitve Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije, ki jih je Državni zbor sprejel v letu 2012. In ne boste verjeli, med temi spremembami in dopolnitvami sta bili dve, ki posebej bodeta v oči. Prva je ta, da se ukine funkcija direktorja Fundacije za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji kot profesionalne funkcije, hkrati pa je na podlagi te spremembe zakona bivši direktor, se pravi direktor Direktorata za šport, ki je hkrati opravljal obe vlogi, bil upravičen tudi do izplačila kar zajetne odpravnine, ker ni več opravljal profesionalno funkcije direktorja Fundacije za financiranje športnih organizacij. Tako da, če je državni proračun pri tem kaj prihranil, dotična oseba gotovo ni bila pri tem v nobeni zgubi. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Pertinač.

Izvolite, gospod Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Torej, na začetku, kot je že kar nekaj razpravljavcev danes povedalo, da se vsi strinjamo, da bi prej potrebovali nek sistemski zakon, ki bi urejal delovanje Fundacije za šport oziroma tudi FIHO, ne pa, da sprejemamo spremembe Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije, ker v končni fazi se je ta zakon, če malo po domače povem, že izpel. Loterija Slovenije se je preoblikovala in s tem je bil poglavitni cilj zakona, katerega

želite spremeniti, seveda dosežen. Po drugi strani pa se mi zdi spremembe tudi glede na to, da se stalno spreminja, kakor se vlada menja, že malo odveč in nepotrebne, saj ocenjujem, da je sestava Sveta Fundacije za šport primerna, enakomerno zastopa regije, panožne športne zveze ter seveda tudi Vlado. Novela zakona pa prinaša to, da bo nova sestava Sveta Fundacije za šport imela kar dvanajst članov, katere bo predlagala skupščina Olimpijskega komiteja Slovenije. Samo enega člana pa bodo predlagale športne organizacije, ki niso članice OKS. Ko pomislim malo na to, kakšen monopol se tudi daje Olimpijskemu komiteju Slovenije, se ne morem znebiti občutka, da vlada Alenke Bratušek privatizira šport.

Več kot očitno je, da želi Olimpijski komitej Slovenije popoln nadzor nad celotnimi sredstvi za šport v Sloveniji, seveda tudi fundacije. Prej sem slišal, da se bo s tem zakonom politika umaknila iz športa, ampak če malo pogledamo strukturo in vidnejše člane Olimpijskega komiteja Slovenije, pa se mi zdi, da je ravno politika tista, ki bo zdaj posegla v šport.

Mogoče opazka. Meni se zdi, da je lažje zmagati na parlamentarnih volitvah kot pa volitvah v Olimpijski komitej Slovenije. Da se pa moč odločanja koncentrira v rokah Olimpijskega komiteja Slovenije, pa potrjuje tudi dejstvo, da bo lahko Izvršni odbor Olimpijskega komiteja Slovenije takoj po uveljavitvi tega zakona imenoval prvega vršilca dolžnosti direktorja fundacije, ko pa bi bilo vendarle edino smiselno, da vršilca dolžnosti postavi Vlada, direktorja pa, recimo, kasneje izvoli svet fundacije. Tudi iz poročila protikorupcijske komisije, tu ga imam, šest strani, pa je moč razbrati, da je s to rešitvijo skupščina OKS povzdignjena nad svet fundacije, ki je po zakonu najvišji organ fundacije, ter da ta rešitev ni samo nelogična, ampak tudi v nasprotju z zakonom, ki konkretno določa, kaj bi naj bil naloga sveta fundacije.

Šport se je v zadnjih letih soočil s precejšnjim rezanjem finančnih sredstev, to se bo tudi verjetno nadaljevalo v prihodnje. Sredstva se je črpalo tako na ravni države kot na ravni lokalnih skupnosti. Rad bi opozoril, da bo to pustilo dolgoročne zelo velike škodljive posledice z dolgotrajnim okrevanjem. Zadnji razpis za sofinanciranje športne infrastrukture s strani pristojnega ministrstva je bil, recimo, izveden v letu 2008 in glede na to, da analize kažejo, da so športni objekti v Sloveniji v povprečju stari 38 let, se moramo vprašati, kaj smo za šport v zadnjem obdobju sploh naredili. Ob tem pa se moramo vsi zavedati, da bo davek na nepremičnine močno obremenil slovenski šport. Bivši smučar Bojan Križaj je v enem izmed intervjujev, mislim, da oktobra lani, dejal, da slovenski šport umira na obroke. In glede na to, kar se dogaja, se moram, žal, strinjati.

Ogromno pripomb, kot že rečeno, je na predlagane spremembe Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije imela tudi

Komisija za preprečevanje korupcije. Že prej sem, recimo, povedal, da bi se raje lotili systemske rešitve, ne pa da spet z neko kratkoročno rešitvijo spreminjamo sestavo sveta. Zakon o lastninskem preoblikovanju se je izpel. To je potrdila tudi sodba Ustavnega sodišča. Glede na to, da že šestič spreminjamo sestavo Sveta Fundacije za šport, se vprašajmo, kako to občutijo tisti, ki so v športu, ki so športniki in ki od športa živijo. Nekako si nekih dolgoročnih strategij in ciljev ne moremo postaviti, ker se sproti spreminjajo, in tudi ne moremo zagotoviti kontinuitete dela. Če bi sprejemali spremembe, ki se tičejo sestave sveta fundacije, pa menim, da bi se za to morali usesti skupaj, pripraviti nov zakon, ki bi verjetno dolgoročno reševal ta problematična vprašanja. Lep primer tega, recimo, je tudi zakon o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov, katerega je vložil poslanec gospod Kavtičnik, ampak so se pod podpisnike oziroma pobudnike zakona podpisali tudi marsikateri drugi poslanci – ne samo koalicijska, ampak tudi opozicijska.

Če strnem na koncu. Zakon o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije prinaša korupcijska tveganja, monopol Olimpijskega komiteja Slovenija, ukinja dobro in demokratično zastopnost vseh športov, prinaša privatizacijo športa in ne prinaša niti ene potrebne systemske rešitve za slovenski šport in delovanje Fundacije za šport. Predlagam, da zavrnemo predlagane spremembe Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije in se systemsko lotimo reševanja slovenskega športa.

Da še enkrat povem: sam pozdravljam tudi vloženi Predlog zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov, a menim, da imamo še precej rezerv. Z zavrnitvijo predloga sprememb bomo osvobodili šport raznih lobijev in si dali priložnost za systemske ukrepe. Hvala.

PODPREDSIEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Čuš.

Aljuš Pertinač, državni sekretar, želi besedo.

ALJUŠ PERTINAČ: Hvala lepa za besedo.

Glede tega, kdo soglaša ali pa ne soglaša s predlaganimi spremembami, verjetno ni odveč poudariti, da se s predlogom novele zakona soglašali Nacionalni svet invalidskih organizacij Republike Slovenije, Olimpijski komitej Slovenije - Združenje športnih zvez, bi ponovil, če mi dovolite, 171 članic, 7 tisoč 500 športnih društev, 350 tisoč članov, in Strokovni svet Republike Slovenije za šport.

Kar zadeva tega, kdo ima koliko predstavnikov po tem predlogu v Svetu Fundacije za šport, je treba poudariti, da kot sem že prej navedel, dve športni zvezi, ena, dva, ki nista članici Olimpijskega komiteja Slovenije v zvezi športnih zvez, v tem predlogu imenujeta enega predstavnika in da v vseh primerih ko reprezentativna združenja oziroma deležniki predlagajo predstavnike, mora s temi

predlogi soglašati Državni zbor. Tako o kakršnem koli monopolu glede imenovanja težko govorimo, razen če imamo v mislih monopol Državnega zbora kot hramu demokracije in zakonodajnega telesa.

Treba je tudi poudariti, da Vlada Republike Slovenije v sedanjem Svetu Fundacije za financiranje športnih organizacij ni zamenjala nobenega predstavnika, niti tega, ki predstavlja Vlado. Netočno pa je tudi, da od leta 2008 ni bilo nobenega razpisa za financiranje športne infrastrukture v Republiki Sloveniji. Bili so trije taki razpisi, zadnji pa je bil objavljen ravno pred nekaj dnevi. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Branko Smodiš, izvolite.

BRANKO SMODIŠ (PS SD): Hvala lepa, gospa predsednica. Spoštovani vsi prisotni, dober dan!

Predlog zakona, ki ga danes obravnavamo, bi lahko poimenovali prvi korak k sanacijskemu programu za odpravo posledic ravnanj prejšnje vlade oziroma pristojnega ministra na področju športa. Zakon o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije je bil v prejšnjem mandatu, tako kot tudi leta 2007, predmet ponesrečenega eksperimenta visokih uradnikov oziroma uradnika na položaju ministrstva, pristojnega za šport. Pretirana personalizacija delovanja Fundacije za financiranje športnih organizacij je povzročila, da je interes posameznika prevladal nad javnim interesom v športu. Na to so opozarjali tudi nadzorstveni mehanizmi, kot sta Računsko sodišče in Komisija za preprečevanje korupcije, a brez uspeha. Še več! V poroč njihovim stališčem so predlagatelji leta 2012 zavajali javnost in zakonodajno telo, da predloženi predlog sledi mnenju omenjene institucije.

Predlagano besedilo pomeni korak v pravo smer. Ne le da vrača predlagateljstvo z vladnega strokovnega sveta za šport na največjo civilno družbeno organizacijo na področju športa, z organizacijskimi spremembami v delovanju Fundacije za šport vzpostavlja tudi okolje avtonomnega upravljanja s sredstvi Loterije Slovenije. Kar je bilo tudi namen o ustanovitvi fundacije. Čez 8 dni bo otvoritev, poleg svetovnega prvenstva v nogometu, največjega športnega dogodka v tem letu, zimske olimpijske igre v Sočiju. Na naše športnike javnost polaga veliko upanja. Predlagam, da jim tudi sami na tem mestu izkažemo zaupanje. To lahko naredimo s podporo predlogu zakona, ki razume pomen sodelovanja športnikov pri razpolaganju z okoli 10 milijoni evrov sredstev na leto.

Prav je, da krovni slovenski športni organizaciji povrnemo veljavo, ki so jo zakonske spremembe v letu 2012 zelo načele. Prav je, da napako prejšnje vlade popravimo in zopet uveljavimo načelo soupravljanja v športu.

Sam bom zato podprl sklep o primernosti predloga za nadaljnjo obravnavo. Hkrati delim stališče, da bo glede na prejeta mnenja v obravnavi predlog na matičnem delovnem telesu treba sprejeti še določena dopolnila. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Sedaj ima besedo mag. Ivan Vogrin, za njim se pripravi mag. Lejla Hercegovac.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Gospa predsedujoča, hvala lepa za besedo!

Sem pravzaprav razmišljal, če bi sploh kaj rekel o tej točki, in gospa predsedujoča, samo navidezno nima nič zveze z obravnavano točko, tako prosim, ne me prekinjati, kajti običaj je v Državnem zboru, da moraš govoriti ali po levi strani ali po desni. Jaz pač malo po neki drugi govorim.

Na nek način pravzaprav proučujem, zakaj je Slovenija tako neuspešna. Za tretjo knjigo to delam. Dve knjigi sem napisal, eno s svojo osebno zgodbo, eno z zgodbo Slovenije, zdaj pišem tretjo. Ugotavljam, da imam srečo, da sedim v Državnem zboru, da imam odlično možnost preučevanja. Namreč, nekaj časa poslušam, "popravljamo napako prejšnje vlade, grob poseg prejšnje vlade, zelo škodljive rešitve prejšnje vlade..." Pa to ni očitek razlagalca. To 20 let delamo, vidite. Mislim, da te vlade in te koalicije pravzaprav imajo tiho zavezništvo, ker delajo druga drugi delo. Prejšnja vlada je pač nekaj napravila in zdajšnja vlada verjetno ne bi imela drugega dela, če ne bi to spreminjala. In to delamo neprestano. Saj veste, da prej ali slej nas bodo spregledali. Pa mislim, da počasi večina ljudi v tem parlamentu je že vendarle malo naveličana tega, da vedno argumentiramo to, kar delamo, da popravljamo neke napake nekoga prejšnjega. Ali ne bi prišli z enim predlogom in rekli, to je naš predlog in ga utemeljili?

Mislim, da delamo resnično čisto narobe. Najkasneje v dveh letih bodo seveda nove volitve in zagotovo ne bo enaka vlada in enaka koalicija. Potem bomo čez 2 in pol, 3 leta poslušali enako, da bomo ta zakon spet spreminjali. Mi vsak zakon spreminjamo! Vsaka koalicija in vsaka vlada! A veste, da to ni normalno? Pa to ni direktno očitek. To je pač moja ugotovitev, dve leti sedim tukaj in poskušam ugotoviti vzroke. Glejte, odkrito povem. Precej časa sem potreboval, da sem ugotovil vzroke za bankrot mojega podjetja. Jaz sem bil glavni vzrok. Napačne odločitve sem sprejemal v napačnem času, premalo sem bil premišljen in tako dalje. Kaj mislite, kdo je odgovoren za bankrot Slovenije? Saj nista ta dva gospoda, ki zdaj tam sedita in zagovarjata rešitve, če pa delata tako, kot je rekla predsednica Vlade, ko je bila v nadzornem svetu, pa na ministrstvu odgovorna. Se pravi po naročilu politikov. Vidite, mi smo se ujeli v hudo

past, iz katere ne moremo. In seveda, če človek malo trezno razmišlja, sploh ne veš, ali bi še govoril, bi dal kakšen predlog, bi dal kakšno pripombo, ali bi podprl, ali bi zavrnil, ker enostavno vse skupaj nima nekega logičnega smisla in zaključka. Da bi pa vsi prejšnji delali vse narobe, pa veste, tega tudi jaz ne verjamem! Tako tem argumentacijam, kako so prejšnji delali vse narobe, mi pa zdaj delamo odlično, ne verjamem, zato imam srečo, da ne pripadam ne levi ne desni. Sploh ne bom glasoval o tej zadevi, ker mislim, da bi se morali lotiti drugače. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Tako kot ste že sami napovedali, ste res popolnoma zgrešili točko dnevnega reda.

Magistrica Lejla Hercegovac, izvolite, imate besedo.

MAG. LEJLA HERCEGOVAC (PS PS): Hvala za besedo. Spoštovana podpredsednica, predstavniki Vlade, kolege in kolegi!

Prva obravnava novele Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije ima živahno razpravo. Zakaj? Tam, kjer je denar, je vedno problem. In to je področje, ki je s finančnega vidika vedno neurejeno. To je razlog, zakaj smo ga petkrat od 1990. leta spreminjali. In vsak od vas tukaj, ki je kar koli povedal o Zakonu o lastninskem preoblikovanju Loterije, ima prav. Ampak zdaj pa je problem, kako vse te "prav" dati v en "prav". Moram reči, da je bilo v dveh letih veliko pripomb na to fundacijo in na to novelo zakona, da smo poslanci bili deležni veliko pisem z različnih koncev in da očitno drži, da je to področje še vedno zelo neurejeno, kljub temu da je petkrat spremenjeno, in da je še vedno prostor za koruptivna delovanja in dejanja, kar potrjuje tudi KPK s svojim zadnjim poročilom iz meseca januarja. Hočem verjeti, da vsakič, ko spreminjamo zakon, želimo vnesti kaj dobrega in novega v zakon, ampak vedno opozarjam, da je dobro delati systemske zakone in tudi tiste zakone, ki se dotikajo drugih, skupno urejati, ker edino tako lahko uredimo stvari, kot je treba, drugače pa vedno puščamo prostor določenim nejasnostim.

Končala bom s tem, da ni razloga, da zakona iz prve obravnave ne bi spustili naprej, vendar polagam na dušo ministrstvu in Vladi, da uredita bodisi podzakonske akte bodisi dva nova zakona, ki bosta jasno določila problematične stvari glede koruptivnih dejanj. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Zdaj ima besedo gospod Ivan Gril. Pripravijo naj se gospa Saša Kos, Borut Ambrožič, Janja Napast in mag. Mirjam Bon Klanjšček.

IVAN GRILL (PS SDS): Najlepša hvala za besedo. Prav lep pozdrav vsem skupaj!

Nedvomno drži, da kjer je denar, so težave. Tisti, ki morajo denar pridobivati, se soočajo s težavami, kako denar zbrati, medtem ko tisti, ki denar imajo, posebej če do njega pridejo na lahek način, pa imajo težave, kako to transparentno razdeliti. In tu so tisti, verjetno, mamljivi trenutku, ko se, če ni zadeva dovolj dobro izdelana, pojavljajo apetiti, da se z denarjem ravna netransparentno.

Kar se tiče potrebe ali upravičenosti, da dobivajo denar športniki – s tem se v celoti strinjam. Še več bi ga morali dobiti, če bi ga le bilo na voljo, vendar predvsem tisti športniki, ki se s športom ukvarjajo in s tem tudi Sloveniji v mednarodnih očeh dvigajo ugled in prepoznavnost. Ampak, žal, se velikokrat ravno s tem denarjem, ki bi moral biti namenjen športnikom, ravna netransparentno in na način, da se steka v žepe tistih, ki s športom nimajo veliko, in gre tu za privatne apetite. Tudi tu, kjer se ta sredstva delijo, taki poskusi vedno obstajajo, zato je vedno tudi bilo toliko vpletanja v ta zakon, ki določa sestavo tega sveta.

Ko je prej gospod Pertinač razlagal, da temu zakonu nekateri očitajo, da je revanšističen, temu ni tako. Danes je že skoraj leto dni, odkar je sedanja vlada na oblasti, in do teh sprememb ni prišlo. Zato bi ga želel spomniti, kolikor nam je znano, je bil že marca ta tekst zakona nekako v teh okvirih zapisan, pa je zaradi neuskkljenosti tako s protikorupcijsko komisijo, s katero tudi zdaj še ni, kot s koalicijo, pa tudi z nevladnimi organizacijami ostal v predalu in novembra potihoma šel skozi vladno proceduro in pristal v parlamentu. Tako je ta trditev nekoliko netočna.

Državni sekretar je prej razlagal, da je na podlagi sedanje ureditve sestave sveta na seje hodil domnevni član sveta, pa da o tem ni nihče vedel, in da je tudi ta domnevni član odločal o delitvi denarja. Glejte, tu je odgovornost predsednika sveta oziroma tistega, ki je to vodil, da vsakogar, če ga ne pozna, legitimira, da mora nekako dokazati, kdo je. Ali pri sedanji ureditvi sestave sveta, če bo nekdo neodgovorno vodil sejo sveta, ne bo prihajalo do takih zlorab? Mogoče ne, po enem letu, če se bodo vsi med sabo poznali. Vendar ta zakon takšnih anomalij, ki so verjetno res lahko prisotne, žal, ne odpravlja.

Zdaj bi se dotaknil vsebine predlaganega zakona. Pred tem pa še naslednji komentar. Prej je državni sekretar gospod Pertinač rekel, da je Olimpijski komite soglašal s tem tekstom. Stavim za pivo, da ga je Olimpijski komite verjetno celo pisal ali pa zelo pomembno sugeriral, kako naj bo zapisano. Saj je to, kar je zdaj napisano, dejansko pisano na kožo Olimpijskemu komiteju in bi lahko preoblikovali tudi naslov zakona v Zakon o Olimpijskem komiteju in načinu podeljevanja denarja. Glejte, žal je temu tako. Zakaj je takšen monopol, ki je zagotovo tukaj očitno, dajati zdaj samo Olimpijskemu komiteju? Tudi športniki, ki so člani tega, če se jih vpraša, se ne strinjajo z

načinom možnosti nekega demokratičnega odločanja v Olimpijskem komiteju. Tukaj so tiste strukture med sabo tako povezane v samem vrhu, da je praktično skoraj nemogoče doseči neke spremembe. In vedno se temu Olimpijskemu komiteju, kakor koli mu tukaj zdaj že prepisujete reprezentativno vlogo, da je to največja – saj to drži. Ampak to ne pomeni, da je pa to tudi najbolj po samem načinu delovanja demokratičen način, predvsem pa v interes ali pa v korist vseh športnikov.

Tudi tiste pripombe, ki so bile že marca meseca takrat dane, pa niso bile usklajene, so zdaj v celoti v tem tekstu ostale. Tudi poslanske skupine, večinoma, ali pa tudi nekateri razpravljavci so na to opozorili. Gospod državni sekretar, zdaj vas sprašujem, če do novembra meseca teh sprememb, ki so vodile tudi v to smer, za katere se danes dajejo pomisleki, niste bili pripravljeni spremeniti, sedaj pa boste pripravljeni soglašati, kajti zdaj ga bomo spreminjali lahko samo poslanci. Zdaj se pa boste, ker vidite, da ne bo dovolj podpore? Zakaj se ni že prej upoštevalo dobronamerne pripombe protikorupcijske komisije, ki je zelo lepo v zadnjem mnenju napisala, da predlaga, da se ta zakon zavrne pa se gre v sistemski zakon, ki bo to reševal? To bi bilo najbolj smiselno, zato tudi tega zakona ne bom podprl, ker bi bilo prav, da se danes zavrne pa da se že danes začne s pripravo sistema zakona, ki bo to reševal na način, kot mu pritiče. To je pa nek zakon, ki pač ne služi več tistemu namenu, kot bi tudi moral.

Ravno tako vsa tista korupcijska tveganja, ki jih protikorupcijska komisija ugotavlja in ki se v takšen tekst vnašajo, ostajajo. Zakaj niste tega upoštevali? Zdaj, ko so poslanske skupine, poslanci, izrazili dvom v to in tudi napovedali nepodporo v drugem branju, pa boste prisluhnili? Glejte, to je sprenevedanje! Dobre pol leta ste bili gluhi in slepi za vse pripombe nevladnih organizacij, ne nazadnje tudi koalicijskih kolegov, nekateri poslanci vem, da se s takšnimi rešitvami niso strinjali in se tudi danes ne. Temu niste prisluhnili, zdaj pa kot da boste prisluhnili. Ravno tako nevladnim organizacijam. Tudi one so imeli velike pomisleke, pripombe, pa se jih ni upoštevalo.

Tudi glede teh rešitev, ki so notri. Poglejte, recimo, zapisali ste, da pri Fundaciji za šport Vlada dá samo mnenje. Glejte, kako ste lahko sploh napisali eno tako, oprostite izrazu, neumnost!? Vlada dá nanj mnenje. Kaj pa je mnenje – nič! Bolje bi bilo, da ne bi nič napisali! Soglasje mora biti, če se že takšno institucijo vpleta notri pa tudi omenja. Tudi sam delim mnenje tistih, ki izpostavljajo, zakaj razlikovati med eno ali drugo fundacijo. Pri eni se bo na ta način imenovalo, pri drugi pa na drug. Zato me nobeden ne bo prepričal: ta zakon je namenjen izključno temu, da se bo čim prej lahko zamenjalo obstoječo oziroma aktualno sestavo sveta in da se bo seveda potem nastavilo zopet ljudi, da bodo lahko s temi velikimi denarnimi

sredstvi potem razpolagali na netransparenten način in po svoji meri. Da je ta pomislek upravičen, kaže ne nazadnje tudi sedaj dosti aktualno razkritje, kako se je podeljeval denar s strani bivšega ministra Lukšiča, kjer se je zelo velik denar dejansko uporabil za neke zadeve, ki nimajo danes nobene aplikativne vrednosti, in so se nekateri zelo zelo okoristili na račun javnega denarja. Tudi tukaj so vedno takšni projekti, ki se financirajo, denar se deli in to je tudi ključen razlog, da se ta zakon v takšni obliki tudi sedaj sprejema.

Zato jaz in tudi naša poslanska skupina, kot je bilo že napovedano, tega zakona ne bomo podprli tudi v prvi obravnavi in bi bilo najbolj smiselno, da se ga zavrne, se gre v sistemski zakon in se ta zadeva uredi na res takšen način, da bo v korist športnikom. Kajti vse drugo bo potem verjetno neka vmesna rešitev in bo prej ali slej prihajalo do ponovnih sprememb v zakonu. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

K besedi se je prijavil predstavnik Vlade. Izvolite, gospod Pertinač.

ALJUŠ PERTINAČ: Hvala lepa za besedo.

Glejte, če bi bil zloben, bi sprejel stavo gospoda poslanca Grila, ker bi jo vi seveda izgubili. Ta zakon ni nastajal na Olimpijskem komiteju Slovenije. Nastajal je primarno na ministrstvu, tako kot je verjetno nastajal prejšnji zakon, s to razliko, da je tisti, ki je pisal prejšnji zakon, notri napisal, da si bo potem lahko, ko bo zapustil funkcijo, ki jo je hkrati upravljal, se pravi direktorja fundacije izplačal vsaj 16 tisoč evrov odpravnine. To je bistvena razlika. Verjamem, da v obeh primerih je zakon nastajal na ministrstvih.

Kar zadeva to, da naj bi od marca že obstajal tekst, to gotovo ne drži. Glejte, mene je Vlada imenovala 25. marca in vam lahko zatrdim, da marca pač nobenega teksta predlogov sprememb in dopolnitev tega zakona ni bilo. Tako to ne drži, da bi že od marca to krožilo in bi iskali soglasje in upoštevali, ne upoštevali pripombe.

Kar zadeva proces usklajevanja, ga sami tako dobro poznate kot jaz, tako da tukaj v podrobnosti ne bi zahajal. Bi pa vseeno rekel, da ko govorimo o pripombah na predloge sprememb in dopolnitev, pa vendarle moramo ločevati med predlagatelji teh pripomb. Če se referiramo na stališča centra nevladnih organizacij, tako imenovani CNEVOS, je treba poudariti, da ta ne vključuje športnih organizacij in da to ni stališče športnih organizacij. Skratka, to je mnenje nevladnih organizacij, ki niso s področja športa, se pa strinjam, da je kljub temu relevantno in ponavljam zavezo, da ga bomo upoštevali tam, kjer bo to mogoče oziroma je to smiselno.

Kar zadeva mnenje protikorupcijske komisije oziroma Komisije za preprečevanje

korupcije, vi veste, da je ta izdala dve stališči: eno lani maja, tako da ni korektno se referirati na tisto stališče, ker je izdala zdaj pred kratkim, kakšen dan nazaj, že novega, na tistega z maja smo mi odgovorili z dodatnimi predlogi in z nekim usklajevanjem, ki je privedlo do tega novega mnenja, ki je bistveno milejši do predloga sprememb in dopolnitev zakona, kot je bilo prvo. Seveda pa zaradi časovnega okvira – rekel sem nekaj dni – še ni bilo mogoče odgovoriti na vse pomisleke, ki jih v tem mnenju izražajo, in sem prepričan, da v nadaljnjem postopku sprejemanja zakona bo to mogoče.

Tisto, kar je bistveno poudariti pri mnenju Komisije za preprečevanje korupcije, je še enkrat eno dejstvo Olimpijski komite Slovenije, zveza panožnih športnih zvez ne imenuje predstavnikov po predlogu sprememb in dopolnitev zakona v svet fundacije, ampak jih predlaga, s predlogi pa mora soglašati Državni zbor.

Kar zadeva povečanje korupcijskih tveganj, je tukaj treba tehtati med dvema zlema, če želite, da tako rečem. In sicer prvo je, ali povečana korupcijska tveganja, domnevna, kot jih izpostavlja Komisija za preprečevanje korupcije, opravičujejo zelo verjetno ali – pa dajmo kar reči – dejansko protiuustavnost, po kateri se, kot sem prej povedal, zakonitim zastopnikom, 7 tisoč 500 športnih društev v Republiki Sloveniji, preprečuje, da sodelujejo pri delu fundacije. Pazite, to so neprofesionalni – da ne bo nesporazuma – funkcionarji teh športnih organizacij, ki si celo svoje življenje v taki in drugačni vlogi posvetili športu in mi zdaj, če bi sledili mnenju Komisije za preprečevanje korupcije v celoti, še naprej vlečemo protiuustavno stanje, na katerega je opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora, ko so se sprejemale prejšnje spremembe in dopolnitve predmetnega zakona, ki preprečuje tem ljudem, da uveljavljajo svojo ustavno pravico, da sodelujejo pri upravljanju javnih zadev. No, ko smo na ministrstvu tehtali med tema dvema zlema, se pravi na eni strani možnost za povečanje korupcijskih tveganj, na drugi strani pa očitno protiuustavnost, ki tako velikemu številu ljudi preprečuje, da bi izvrševali svoje ustavne pravice, smo se pač odločili, da je manjše zlo, če po mnenju Komisije za preprečevanje korupcije nekoliko povečamo korupcijska tveganja, s tem da seveda se da še vnesti določbe v predloge sprememb in dopolnitev, ki ta korupcijska tveganja zmanjšajo. Ena je bila danes tukaj že predlagana in kot predlagatelj bi jo z veseljem podprli.

Skratka ne gre za to, da ne upoštevamo mnenja Komisije za preprečevanje korupcije, ampak je treba tehtati med tema dvema ekstremoma. Razlog, zakaj predlagamo spremembe in dopolnitve obstoječega zakona, ne pa novega sistemskega zakona, kot je bilo danes že večkrat izpostavljeno, je zelo preprost. Nad zakonom, ki velja, visi, resno visi grožnja ustavne presoje. Po našem prepričanju bi v

primeru vložitve pobude za presojo ustavnosti zakon na Ustavnem sodišču padel. Posledice bi bile, da ne bi imeli zakona, ne bi imeli pravne podlage, po kateri se razdeljujejo sredstva športnim organizacijam v Republiki Sloveniji; v letu, ko imamo zimske olimpijske igre in ko imamo, čeprav se Slovenija nanj ni uvrstila, če že hočete, svetovno prvenstvo v nogometu in eno leto zatem ko smo imeli evropsko prvenstvo v košarki v Republiki Sloveniji. Gotovo ni dobro, da bi pristali na to, da bi prišli v položaj, ko tvegamo, da zakon na Ustavnem sodišču ne zdrži presoje in se ga razveljavi. To je poglavitni razlog.

Drugi razlog je pa ta, da ob čakanju na sistemske rešitve, za katere sami priznavate, bodo težko dosegle soglasje tudi v Državnem zboru, mogoče pa večinsko podporo, tega še ne vemo, ker do sedaj taki poskusi niso bili uspešni, da ob čakanju na te sistemske spremembe ne vzdržujemo stanja, po katerem lahko ena oseba piše zakon in ga potem kot neprofesionalni direktor oziroma predsednik Sveta Fundacije za šport tudi izvršuje.

Trenutna zakonska situacija je taka in to bi radi spremenili, hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Kar nekaj prijavljenih se je sedaj odjavilo. Tako, da je na vrsti magistrica Mirjam Bon Klanjšček. Za njo se pripravi še gospod Ivan Hršak, gospod Jože Tanko, magistrica Majda Potrata in potem bomo počasi pri koncu.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS PS):

Hvala lepa. Lepo pozdravljeni!

Leta 2012 z novelo Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije nismo dobili rešitve, ki bi pozitivno vplivala na večjo neodvisnost in transparentnost delovanja Fundacije za šport. Prav tako je ta novela zakona določila tudi zelo zapleten in na določenih mestih zelo nejasen postopek imenovanja članov Sveta Fundacije za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji. Poleg tega je bil iz odločanja o članih Sveta Fundacije za šport izločen Olimpijski komite Slovenije - Združenje športnih zvez kot krovna športna organizacija. Še več, v tej noveli zakona je bilo določeno, da Fundacija za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji nima več direktorja kot poslovnega organa in da administrativne naloge za Fundacijo za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji opravlja kar ministrstvo, pristojno za šport.

Naj kot zanimivost povem, da je leta 2007 Vlada, ki jo je prav tako vodil gospod Janez Janša, ob vložitvi novele zakona imela nasprotno mnenje, saj je takrat profesionalizirala funkcijo direktorja obeh fundacij in to utemeljevala z nujnostjo uvedbe profesionalnega direktorja, ker je ta navsezadnje odgovoren za zakonitost poslovanja z več kot 10

milijoni evrov letno. S prenosom vseh administrativnih nalog s Fundacije za financiranje športnih organizacij na ministrstvo, pristojno za šport, se je šport v Sloveniji dejansko podredil politiki, saj lahko tako direktor Direktorata za šport neposredno nadzira delo strokovnega sveta in sveta fundacije. To je v popolnem nasprotju z načeli bele knjige o športu, ki jo je izdala Evropska komisija in ki poudarja pomembnost sodelovanja nevladnih organizacij pri vodenju športa. Zakonodajno-pravna služba, kot tudi KPK, sta že ob sprejemanju novele zakona leta 2012 opozorila, da so rešitve v noveli slabe in omogočajo tveganje za korupcijo in nasprotje interesov.

Pred nami je torej novela zakona, ki upošteva mnenja stroke in zainteresirane javnosti. Predlagana je sprememba sestave Sveta Fundacije za financiranje športnih organizacij zaradi depolitizacije tega organa in sledi načelu demokratičnosti. Na podlagi trenutno veljavnega zakona namreč kar 14 od 17 članov sveta fundacije v imenovanje predlaga Strokovni svet Republike Slovenije za šport, ustanovljen s strani Vlade Republike Slovenije. Po novem pa, kot je že bilo povedano, bo 12 članov predlagal Olimpijski komite Slovenije - Združenje športnih zvez kot krovna organizacija civilne sfere na področju športa, ki združuje veliko večino deležnikov civilne sfere na področju športa v Republiki Sloveniji, dva člana Skupnost in Združenje občin Slovenije, po enega člana športne organizacije, ki niso članice OK Slovenije, Zveza društev športnih pedagogov Slovenije in Vlada Republike Slovenije. Ob ponovni vzpostavitvi direktorja kot poslovodnega organa Fundacije za šport bo administrativne naloge za fundacijo ponovno opravljala fundacija sama in ne več pristojno ministrstvo. S tem sledimo temelju teorije organizacij, ki pravi, da naj bi bili poslovodna in upravljavska funkcija ločeni, s čimer se povečuje transparentnost delovanja v organizacijah. Poleg tega se dodaja določilo, da člani Sveta Fundacije za šport ne morejo biti tiste osebe iz organizacij, ki so prejemnice finančnih sredstev fundacije in so zaposlene kot odgovorne osebe oziroma zastopniki teh organizacij. Uvaja se tudi usposabljanje za delo v Svetu Fundacije za šport, s čimer se bo dvignila strokovnost dela in odločanje članov sveta fundacije in se eksplicitno določajo organi, ki nadzorujejo delovanje in poslovanje Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji in Fundacije za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji.

Predlagane spremembe v noveli zakona so dobre in predvsem nujne, in prav zato s tega mesta pozivam Vlado, da v nadaljevanju upošteva najnovejša opozorila in mnenje Komisije za preprečevanje korupcije, v katerem opozarja, da je treba področje delovanja obeh fundacij, Fundacije za šport in Fundacije za finansiranje invalidskih in humanitarnih

organizacij, čim prej urediti v posebnem zakonu. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Ker ne vidim od ostalih prijavljenih nobenega v dvorani, dajem besedo mag. Majdi Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica.

Najprej bi rada izrekla svoje mnenje k trditvi, da je šport edina dejavnost, s katero se v svetu lahko kažemo v dobri luči. Opozorila bi vas na to, da so verjetno tudi umetnost, znanost in še kaj drugega uveljavitvene dejavnosti za državo Slovenijo. To pa opiram na nedavno anketo, ko so v enem od slovenskih dnevnikov spraševali, kdo si po njihovem mnenju zasluži izredno ali izjemno pokojnino, pa je več kot polovica vprašanih menila, da vse te tri dejavnosti, o katerih sem govorila, ampak tisti, ki so se pa za eno od njih izrekli, pa so, recimo, skoraj izenačili šport in umetnost, kar za 10-krat pa jih je več menilo, da si zasluži izredne pokojnine znanost oziroma znanstvenice in znanstveniki. Toliko samo glede tega, kako malo pozitivnega znamo najti v svoji državi in uveljavitvenih možnosti svoje države.

Zdaj pa k predlagani noveli zakona. Omenila sem že, da imamo po pravilu ob Zakonu o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije vedno zelo živahne razprave in da so te časovno vezane na menjave vlad. Bila sem tudi pri menjavah tistega dela zakona, ki je zadeval FIHO. Nič manj burna razprava ni bila o tem, kako naj bo sestavljen svet, kakšne so nevarnosti korupcijskega tveganja in podobno, kot so ob teh razpravah. Bi pa še na neko specifično opozorila, ki sem jo sama izkusila v mandatu Pahorjeve vlade, ko smo od januarja 2009 do oktobra 2010 potrebovali za to, da smo potrdili v Državnem zboru pravila Fundacije za financiranje športnih organizacij. Da ne govorim o tem, kako smo morali telovaditi med dopustnim in še dopustnim, ko smo ta pravila potrjevali na nujni seji odbora in jih potem uvrščali na izredno sejo Državnega zbora, pri čemer so zdajšnji zagovorniki novele zakona iz leta 2012 zelo oporekali takemu ravnanju, da bi se pravila uvrstila na izredno sejo Državnega zbora, pa čeprav je bila ključna oseba za tako ravnanje oseba, ki je bila vidno v kršitvi nekaterih določb in ki je zasedala kar dve funkciji hkrati.

Še na eno značilnost bi opozorila: da nisem opazila takšne volje po upoštevanju mnenja Zakonodajno-pravne službe in protikorupcijske komisije pri sprejemanju novele v letu 2012. Tam smo opozarjali tedanji opoziciji na nesprejemljive rešitve, denimo celo na prenos uradnikov brez razpisa in na podobne zadeve. Mirno smo šli mimo slabega poročila Računskega sodišča. To nekaterih sploh ni zanimalo! In prav zanima me, kako je lahko sedanja največja opozicijska stranka pozabila na

neko, zame zelo pomembno dejstvo; da je izplačana odpravnina nekdanji funkcionski dvoživki izpadla iz finančnega poročila Fundacije za šport. Zelo zanimivo! Ker v poročilu se je potem videlo, da je Fundacija za šport zelo uspešno delovala, ampak kamenček k tej uspešnosti je prispevala tudi neupoštevnost izplačila odpravnine. Jaz samo odpiram vprašanja, ki so na zelo, zelo nevarnih tleh, pri čemer pa to ne zmanjšuje mojega pričakovanja, ki je zvezano z opozorili protikorupcijske komisije in ugotovitvami Ustavnega sodišča, da bi pa že bil čas sprejeti celovit zakon, ki bi prinašal sistemske rešitve za delovanje obeh fundacij, ki se financirata iz sredstev Loterije Slovenije.

Ne morem si pa seveda zatiskati oči pred dejstvi, da kadar nam je stvar ljuba in potrebna za izpeljavo lastnega projekta, nekaterih opozoril preprosto pač ne vidimo in se pogovarjamo o revanšizmu, pri tem pa zanemarimo vrsto postopkov, ki so bili v času drugega mandata Janševe vlade izpeljani, tako kar zadeva svet za šport, kar zadeva številne druge stvari, tudi imenovanja 17 članov, pa tudi tega, da je za člana, ki ga imenuje Vlada, po predlogu zakona iz leta 2012 odgovorno Ministrstvo za finance, ne pa resorno ministrstvo, ki je odgovorno za šport. Toliko samo o tem, koliko smo dosledni pri upoštevanju nekaterih predlogov.

Sama pa še enkrat poudarjam, da CNVOS ni izrekel nepodpore predlaganemu zakonu, je pa opozoril na tri reči, ki jih je mogoče z amandmaji v drugi obravnavi vključiti.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa tudi vam.

Zdaj sprašujem, če bi še predstavnik Vlade želel besedo, ker smo pri koncu. Torej ne. Ali bi želel še kdo razpravljati? Vsi, ki ste želeli, pa ste že dobili besedo, imamo pa še nekaj časa. Če ne želi, potem ugotavljam, da ste vsi prijavljeni razpravljavci dobili besedo in zaključujem razpravo.

O predlogu sklepa, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo, bomo v skladu s časovnim potekom seje zbor odločali danes v okviru glasovanj, in sicer pol ure po prekinjeni 19. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **17. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PRVO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ODVZEMU PREMOŽENJA NEZAKONITEGA IZVORA.**

Predlog zakona je v obravnavo predložila Vlada. V zvezi s tem predlogom zakona je skupina šestindvajsetih poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona pa dajem besedo predstavniku Vlade, ministru za pravosodje dr. Senku Pličaniču.

DR. SENKO PLIČANIČ: Spoštovana podpredsednica, spoštovani poslanke in poslanci!

Pred vami je pomembna sprememba Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora. Dovolite mi nekaj kratkih uvodnih pojasnil k tej noveli. Kot veste, je zakon sam bil sprejet kot poslanski zakon v letu 2011. V praksi se je pokazalo, da je za učinkovito izvajanje tega zakona potrebnih nekaj pomembnih sprememb, ki so danes pred vami. To se je pokazalo v naši, torej Ministrstva za pravosodje, intenzivni komunikaciji z vsemi tistimi, ki ta zakon morajo izvajati. To pa so državni tožilci, potem policija, DURS, Komisija za preprečevanje korupcije. V dialogu z vsemi njimi smo ugotovili, da so nekatere spremembe potrebne, vse s ciljem, da bi ta zakon v resnici zaživel v praksi.

Dovolite mi nekaj besed o tem, kakšen je sploh cilj tega zakona. Cilj tega zakona je odvzeti premoženje, ki je bilo pridobljeno na nezakonit način, torej s kaznivimi dejanji v preteklih letih. Vsi vemo, da je ali pa vsaj občutek, ki ga imamo, ki ga imam jaz kot minister, je, da je bilo veliko tega premoženja pridobljenega na nezakonit način in ta zakon poleg instrumentov, ki jih že imamo v slovenskem pravu v Kazenskem zakoniku, dodatno omogoča, torej na nekoliko lažji, način odvzem tega premoženja, ki je bilo na tak, torej nezakonit način pridobljeno.

Vemo, da je situacija, v kakršni je danes Slovenija, še posebej pomembno, da potem ko je sodstvo v zadnjem času začelo bolj učinkovito delovati – to vsi lahko opazimo, da je učinkovitost sodstva večja, kar je zelo pomembno –; torej, hitreje se končujejo sodni postopki, zaključujejo se tudi z obsodilnimi sodbami, v tistih primerih, kjer je pač krivda dokazana. Pomembno je, da sodstvo hitro procesira. Torej, sodstvo je, recimo, del svoje naloge že naredilo. Tisto, kar nas zdaj še čaka, je, da se vsem tistim, za katere se ugotovi, da so storili kazniva dejanja – tukaj pa merimo zlasti na gospodarski kriminal –, to premoženje tudi odvzame. To je potrebno zaradi pravičnosti in potrebno je tudi zaradi povrnitve škode, ki je nastala s takimi kaznivimi dejanji, s katerimi so razni posamezniki v preteklosti pridobili ogromno premoženjsko korist. Veste, da je prioriteta te vlade že od vsega začetka, in tako je predvideno tudi z novo koalicijsko pogodbo, ena od prioritet ravno pregon in učinkovito sankcioniranje gospodarskega kriminala. Ta pomembna sprememba tega zakona pa upam, da bo prispevala k učinkovitosti v zvezi s pregonom in sankcioniranjem gospodarskega kriminala.

Na kratko naj predstavi, katere so te ključne spremembe. Kot izhaja že iz tega, kar sem do sedaj povedal, spremembe so usmerjene v večjo učinkovitost pri izvajanju zakona. To pa pomeni naslednje: najprej boljša

koordinacija vseh tistih organov, ki ta zakon izvajajo, to so že prej omenjeni državno tožilstvo, ki vodi te postopke, policija, DURS in Komisija za preprečevanje korupcije. Potem zato da bi tožilstvo lahko bilo še bolj učinkovito kot doslej, se na organizacijski ravni spreminja organizacija, torej dodaja se neka posebna notranja organizacijska enota v okviru specializiranega državnega tožilstva, ki naj bi bila pristojna ravno za odvzem premoženja nezakonitega izvora in z njim povezane postopke. Potem poseben institut, ki je povezan s postopkom ugotavljanja, kdo je to premoženje pridobil in kako je bilo pridobljeno. To je finančna preiskovalna skupina, ki je po veljavnem zakonu zgolj fakultativna, torej ni obvezna, je sedaj po predlagani noveli obvezna. Tudi s tem se nadajamo, da bo učinkovitost večja. Potem je tu še cela vrsta drugih sprememb, ki jih sedaj ne bom tu navajal – je vse to v gradivu razvidno – ki so vse usmerjene – še enkrat ponavljam – prvič, v večjo učinkovitost pri izvajanju zakona s strani vseh tistih organov, ki so pristojni za izvajanje tega zakona, potem boljše sodelovanje med njimi in tudi bolj učinkovito mednarodno sodelovanje pri izvajanju tega zakona. Namreč, mednarodno sodelovanje je izjemno pomembno, ker lahko si mislimo, da večina tega premoženja ni v Sloveniji, ampak nekje drugje.

Zato vas seveda prosim, da predlagane spremembe podprete in na ta način omogočite organom, da bodo bolj učinkovito kot doslej opravili svoj posel pri odvzemu premoženja nezakonitega izvora. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa ministru.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Kot prvemu dajem besedo gospodu Mirku Brulcu za stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa za besedo.

Minister je imel samo 5 minut časa, vsebine ja pa kar precej, bomo pa mi imeli malo več časa za to.

V letu in pol izvajanju Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora se je pokazalo, da je treba poseči v zakon, ki je v slovenski pravni red prinesel nekaj pomembnih novosti. V samem uvodu predloga zakona Vlada ugotavlja, da novi institut ter trajajoča zahtevna in obsežna preiskava izvora premoženja še ne more dati pričakovanih rezultatov. Očitno pa je, da se na podlagi zakona nekaj dogaja; da se ga skuša izvajati, pri tem pa so izvajalci zakona prišli tudi do ovir in jih tudi detektirali. Po zagotovilih ministrstva je bila opravljena tudi strokovna razprava. V nadaljevanju oziroma pred vložitvijo v zakonodajni postopek so bile na predlog zakona, ki je bil objavljen na spletnih straneh ministrstva 14. oktobra 2013, podane pripombe s strani Carinske, Davčne uprave, Urada za preprečevanje pranja denarja, Informacijskega pooblaščenca, Okrožnega

sodišča v Ljubljani, Vrhovnega državnega tožilstva, Okrožnega državnega tožilstva v Mariboru, Specializiranega državnega tožilstva in tudi civilne družbene skupine. Ministrstvo je pripombe v večji meri upoštevalo, tam, kjer se pripomb ni upoštevalo, so skušali na ministrstvu pojasniti, zakaj posamezne pripombe niso bile upoštevane.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov ocenjujemo, da je predlog novele Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora primeren za nadaljnjo obravnavo in da je treba prvotni zakon izboljšati. V nadaljevanju razprave na tej seji kot tudi v nadaljnjem zakonodajnem postopku se bodo zagotovo še odprla kakšna vprašanja, na katera bomo tako poslanci, poslanke kot tudi javnost pričakovali dodatna pojasnila. Da pa tudi od ministra oziroma predstavnika ministrstva v naslednjih obravnavah pa še od zainteresirane javnosti, ki se do sedaj še ni opredelila do predlaganega besedila, prav tako še pričakujemo pojasnila.

In katere novosti nam prinaša obravnavan predlog zakona? Izrecno je določena uporaba določb Kazenskega zakonika 1, ki se nanaša na odvzem protipravno pridobljene premoženjske koristi, ukinja se subjektivna okoliščina, to je slabovernost, in z jasnejšo definicijo olajšujemo dokazno breme tožilstva. Poudariti gre, da se širijo pristojnosti državnega tožilstva. Obvezno se oblikuje finančna preiskovalna skupina, v kateri bodo sodelovali državno tožilstvo in policija, DURS, carina, Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja in še kdo. V Specializiranem državnem tožilstvu bo oblikovana posebna notranje organizacijska enota, ki po zakonu zastopa Republike Slovenijo kot tožečo stranko v postopku za odvzem premoženja nezakonitega izvora ali v zvezi z njim. Širitev pristojnosti državnega tožilstva za vse postopke, ki so v zvezi s postopkom po obravnavanem zakonu, gre za tožbe glede izpodbojnosti in ničnosti sodelovanja v nepravdnem izvršilnem postopku, tako da bodo tudi tožilci hitrejši v vseh z zakonom povezanih postopkih.

V nekem drugem zakonu smo v Državnem zboru veliko povedali tudi o zlorabi zemljiškega dolga. Podana je določba, da se po začetku pravnega postopka ne more začeti postopek poplačila zemljiškega dolga. S tem predlagatelji, mi pa tudi, poslanke in poslanci, želimo preprečiti zlorabo lastnikov, ki ustanavljajo zemljiški dolg in skušajo z zemljiškimi pismi onemogočiti odvzem premoženja nezakonitega izvora.

Z novelo se posega praktično v vse člene. Veljavni zakon ima 58 členov, z novelo pa posegamo v 38 členov, plus člen, ki sicer določa začetek veljavnosti zakona. Dodana sta dva nova člena, in sicer 17. a člen, ki ureja pravico do izjave, in novi 44. a člen, ki ureja rok hrambe podatkov iz evidenc.

V prvem primeru pristojni tožilec preiskovanca povabi na državno tožilstvo, ki je

uvvedlo finančno preiskavo. Če se preiskovanec odzove, se ga seznanijo z rezultati preiskave in naredi zapisnik. V primeru, da se preiskovanec ne odzove vabilu, ga ni dopustno ponovno vabiti. Glede roka hrambe pa se ta člen nanaša na podatke evidenc o premoženju, ki je predmet zavarovanja oziroma odvzema. Podatki iz evidence se hranijo šest mesecev po pravnomočnosti sklepa o ustanovitvi finančne preiskave, sklepa o prenehanju začasnega zavarovanja ali začasnega odvzema premoženja nezakonitega izvora, potem pa se podatki zbršejo.

Poslanci in poslanke Socialnih demokratov si želimo, da bodo predlagane rešitve obrodile sadove. Kot sem že v uvodu dejal, predlagani sklep, da je zakon primeren za nadaljnjo obravnavo, bomo podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Državljske liste ima besedo gospod Rihard Braniselj.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Hvala lepa. Minister, lep pozdrav!

Zakon o odvzemu premoženja nezakonitega izvora si je praktično utiril pot. Čakamo rezultate in ta novela, ki jo danes, upam, bomo sprejeli, mislim, da je tukaj podpora zagotovljena, tudi s strani Državljske liste, bo podpora te noveli podana. Pri tem izvajanju zakona – če bomo želeli, da bo ta zakon dal tiste rezultate, katere bi želeli, to pa je učinkovit odvzem premoženja nezakonitega izvora – potem se moramo zavedati, da bo treba tožilstvo okrepiti. Vemo, da tožilstvo nosi in bo tudi nosilo največji poudarke in največjo težo učinkovitosti tega instrumenta.

Kar se tiče samega cilja odvzema premoženja nezakonitega izvora, moramo povedati, da so nastavki za podani cilj tudi v lansko leto ukinjenem zemljiškem dolgu, ki ravno tako omogoča odvzem premoženja nezakonitega izvora. To pomeni, da bomo s tem, ko smo ukinili institut zemljiškega dolga, preprečili, in smo preprečili, zlorabo in pot učinkovitega skrivanja premoženja.

Kar se tiče zemljiškega dolga pravzaprav tukaj manjka še domača naloga ministra, to pa je ureditev obstoječih zemljiških dolgov, ki so vpisani v Zemljiško knjigo in ki preprečujejo učinkovit odvzem, učinkovito uveljavljanje in spodbijanje fiktivnih zemljiških dolgov. Mislim, da na ministrstvu to zadevo urejajo in bo odprtih kar nekaj zakonov, ki bodo procesno uredili, da bodo upniki lahko te fiktivne zemljiške dolgove izpodbijali in iz tega tudi poplačevali. Zakaj o tem govorim? Ker je velik upnik pri vseh teh fiktivnih zemljiških dolgovih ravno država. Ali je to iz naslova neplačanih davkov in prispevkov ali pa je to iz naslova kar direktnega oškodovanja države tudi sicer. Tukaj imamo veliko rezervo in smo na pravi poti.

Govorim o tem, da vendarle je treba še malo napora in v fazi izvedbe se tukaj pričakuje, da bomo naredili velik in pomemben premik naprej. Odvzem premoženja nezakonitega izvora. Mi imamo tudi v Kazenskem zakoniku in Zakonu o prekrških stransko kazni oziroma stranski ukrep, to pa je odvzem protipravne premoženjske koristi. Nihče, ki je storil karkoli protizakonitega in si pridobil na ta način neko premoženjsko korist, si je ne sme zadržati. In tukaj morajo sodišča v kazenskih postopkih in v prekrškovnih postopkih striktno in dosledno izvajati to določilo, to pa je, da protipravna premoženjska korist nikoli in nikdar ne sme ostati tistemu, ki si ji jo je pridobil. V Zakonu o davčnem postopku imamo instrument odkrivanja in obdavčitve premoženja nepojasnjenega izvora. Zelo pomemben instrument, ki smo ga v tem mandatu lansko leto tudi uzakonili, popravili in tudi tukaj pričakujemo, da bo rezultat pomemben tudi za javne finance. Tudi Državno pravobranilstvo ima zelo pomembne naloge v fazi branjenja interesov države pri odškodninskih in drugih tožbah, ki imajo finančne posledice. Želim povedati, da je ključ v izvedbi, ne v normativi, ampak v izvedbi. Mislim, da je treba vztrajati pri tem, da vsi državni uslužbenci, od sodnikov, inšpektorjev, tožilcev, državnih pravobranilcev striktno izvajajo tisto, za kar so plačani. Da se pri tem svojem poslanstvu potrudijo. Imajo službe, dobivajo plače, in ne samo to, zavedati se je treba tudi to, da so tudi plače vseh teh naših represivnih organov odvisne tudi od tega, kako bo polnjena državna blagajna. In državna blagajna ne more biti polnjena samo iz naslova vplačil davkoplačevalcev, ampak tudi in predvsem z vidika poštenosti tistih, ki so to državno blagajno na kakršen koli način oškodovali. Ta oškodovanja je treba striktno pripeljati nazaj v državno blagajno. In pa temeljno pravilo še iz rimskih časov: nihče ne more biti obogaten z ničemer. kar je prejel nezakonito. Jaz upam in mislim, da bo ta vlada uspešna in pri tem izvajanju bomo striktni, da se bo ta filozofija vračil protipravne premoženjske koristi pravzaprav striktno izvedla in da bomo znaten del proračunskih sredstev dobili tudi iz tega naslova. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa tudi vam.

Gospod Franc Pukšič pa bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Lep pozdrav, kolegice, kolegi, podpredsednica, gospod minister s sodelavci!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora bomo v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke podprli. Vsak doprinos k izboljšanju učinkovitosti sistema za odvzem premoženja, pridobljenega na nezakonit

način, je dobrodošel. Skladno s tem je treba vzpostaviti oziroma izboljšati tudi sistem nadzora nad zakonito pridobljenim premoženjem posameznika, ki presega njegove uradno pridobljene prihodke. In to je eden večjih problemov.

Trenutno veljavni zakon smo prav tako podprli z željo, da bi bil učinkovit, pa se danes kaže, da je pomanjkljiv ali pa ga nekateri niso želeli izvajati, nekateri pa so ga znali izkoristiti. Že takrat smo opozarjali, da ni prav, da se odvzem premoženja veže samo na razloge za sum storitve kaznivega dejanja. Zakon bi moral veljati tudi za primere, ko ne gre za sum kaznivega dejanja, ampak za posameznike z nesorazmerno velikim premoženjem. Gre torej za vse primere, ko se je premoženje pridobivalo na sumljive načine in ga oseba danes poseduje, nihče pa je ne vpraša, kako je do tega enormno velikega premoženja prišla in ali je od tega premoženja plačala davke. Veliko takšnih primerov poznamo, torej z večjim ali manjšim nedovoljenim premoženjem.

Predlagatelj ugotavlja ob predlogu spremembe tega zakona, da po podatkih, ki so na voljo, ni bil končan še noben postopek odvzema premoženja nezakonitega izvora. To je seveda skoraj nerazumljivo, ob dejstvu, da smo dokapitalizirali banke v višini cca 6 milijard evrov. Konec leta 2012 je bila uvedena finančna preiskava suma v šestih primerih. Kje so tu tajkunski krediti, bankirji, direktorji firm, ki so šle v stečaj, firm, ki niso plačale delavcem prispevkov in tako dalje? Pravzaprav vsem tem, o katerih sem govoril, in tudi članom nadzornih svetov bi bilo treba, ne odvzeti, ampak plombirati njihovo premoženje do konca postopkov. Žal se to ni zgodilo. In prav pri tem zakonu je možno o tem razmisliti in ga s tem tudi dopolniti. Na podlagi teh ugotovitev je očitno, da je zakon treba radikalno spremeniti, sistem pač ne deluje. Ob sprejemanju trenutno veljavnega zakona smo nekoč verjeli, da se bo na tem področju končno nekaj premaknilo. Verjeli smo, da bodo pristojni organi stopili skupaj in dokazali, da kjer je volja, je tudi pot. Pa temu, žal, ni bilo tako. Še vedno stojim na stališču, da se da, torej, kjer je volja, je pot. In bistvo vsega tega je, da organi pregona sodelujejo od vsega začetka do konca, da so ekspeditivni in hitri, po petih letih se sledi izgubijo. Po našem mnenju je tudi eden od večjih problemov prav nekonstruktivno sodelovanje organov pregona. Da pa so v ozadju tudi lobiji, ki jim takšno stanje ustreza, pa je več kot očitno. Ti lobiji so bili očitno močnejši. No, ja, imeli so tudi denar, pardon, imajo ga. Novela zakona ni toliko usmerjena v bistveno povečevanje pooblastil posameznih organov ali v spremembo načel oziroma sistemske zakonodaje, ampak prav v boljšo koordinacijo vseh sodelujočih organov. To je sicer prava smer, vendar pa ostaja vprašanje, ali tudi zadostna.

Iz predloga zakona izhaja, da bo davčna uprava po 70-odstotni davčni stopnji

obdavčila razliko med uradno pridobljenim in porabljenim premoženjem, kar pomeni, da podatki so in da jih je treba znati le uporabiti. Predlog predvideva tudi ukinitvev tako imenovane slabovernosti. Na ta način državnemu tožilcu ni treba dokazati, da je tretja oseba vedela oziroma bi morala vedeti, da je prejela premoženje nezakonitega izvora kot pogoj za odvzem tega premoženja. In to je dobro, da se to spreminja. In to je seveda vprašanje ob splošni razpravi. Pa ne zato, da bi danes dobili na njega odgovor, ampak za razmislek ministrstvu in tistim, ki sodelujejo pri pripravi spremembe zakona. Kaj bo s premoženjem, ki ga je nekdo na nezakonit način pridobil in potem nekemu podaril ali pa na njega vpisal zemljiški dolg, zato da je svoje premoženje skrtil? Tudi na to bo zakon v nadaljevanju moral dati odgovor. Vesel sem, da je na to tudi pred mano že opozoril poslanski kolega.

Novela zakona bo zagotovila tudi onemogočanje zlorab z zemljiškim dolgom. Dodana je določba, da se po začetku pravnega postopka ne more začeti postopek poplačila zemljiškega dolga. Kot sem že na začetku povedal, od zakona smo pričakovali več. Zakon se ali ni izvajal ali so imeli lobiji prevelik vpliv – tisti, ki imajo denar, s tem pa tudi oblast, nekateri pa so seveda zakon znali izkoristiti. Pomeni, zakon bi naj zlorabili z nedobrovnim zemljiškim dolgom. Seznam je precej dolg. Igor Bavčar za poletno rezidenco in hišo v Murglah, Edvard Oven, nekdanji direktor Republiškega stanovanjskega sklada, za cca 3 milijone glede nakupa dvomilijonskega zemljišča v Vižmarjah, Ivan Zidar, Dušan Črnigoj, Marko Jaklič, Ljubljanske lekarne, Mihael Karner, Robert Časar, Romana Pajenk, Probanka, Vojteh Volk, nekdanji direktor Mipa, Zdenko Pavček, Zoran Thaler in tako dalje. Veliko je teh.

Pravijo pa podatki, da so ti zemljiški dolgovi, ki so navedeni, na nepremičnine zelo različni. Začnejo tam nekje pri 100 tisoč evrih in končajo pri nekaj milijonih. In še nekaj. Razlika med vpisom tega zemljiškega dolga je v zapadlosti. Po nekkih podatkih, ki smo jih dobili, je recimo zapadlost zemljiškega dolga, na primer za gospoda Zdenka Pavčka, vknjižena do leta, ne boste verjeli, 2099. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke upamo, da bo to pripomoglo k prepričevanju zlorab lastnikov, ki seveda ustvarjajo takšen zemljiški dolg in skušajo z zemljiškim pismom onemogočiti odvzem premoženja nezakonitega izvora.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke bomo Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora podprli, kot sem že rekel na začetku, kot smo to tudi naredili pri prvi obravnavi. Hvala.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije ima besedo gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):
Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovana državna sekretarka s sodelavcem, spoštovane poslanke in poslanci!

Povsem logično in pravično je, da nihče ne more obdržati premoženja, ki ga je dobil na nezakonit način oziroma z nezakonito dejavnostjo. Najbrž lahko z gotovostjo rečem, da nihče v tej dvorani ne oporeka temu, da je treba na prste stopiti vsem tistim, ki so si nakradli oziroma nagrabili premoženje na nezakonit način. Spomnim naj, da je bil Zakon o odvzemu premoženja nezakonitega izvora sprejet konec leta 2011. Za zakon pa je takrat po ponovnem odločanju glasovalo kar 71 poslancev takratne koalicije kot opozicije.

Po podatkih, s katerimi razpolagamo, ni še končan noben postopek odvzema premoženja nezakonitega izvora. Seveda to dejstvo ni alarmantno, saj lahko finančna preiskava po zakonu o odvzemu premoženja nezakonitega izvora traja daljši čas. Tudi po leto, leto in pol in tako naprej, odvisno od primera do primera. Treba je povedati, da naj bi bila na Specializiranem državnem tožilstvu trenutno v devetih zadevah uvedena finančna preiskava in da preiskava poteka proti 50 fizičnim in 74 pravnim osebam. Tudi nekaj tožb za odvzem premoženja je že vloženi.

Po ocenah Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije smo poslanci s sprejetjem zakona storili prvi korak, ki je bil potreben, da se odvzame tisto, kar nekdo ima, vendar tega ni pridobil na pošten način. Vsi naslednji koraki in sam epilog odvzema protizakonitega premoženja pa ni več odvisen od zakonodajalca, pač pa od organov, ki so pristojni za izvedbo postopkov. Seveda v naši poslanski skupini pričakujemo, da so oziroma še bodo tako policija kot tožilci in ne nazadnje sodniki o teh pravnih zadevah ugotavljanja nezakonitosti in nesorazmernosti premoženja posameznikov dobro in pravilno, posledično pa tudi uspešno, opravili svoj posel.

Danes imamo pred seboj prvo prenovu tega zakona, ki se je pravzaprav začel uporabljati šele 30 maja leta 2012. Predlog sprememb in dopolnitev je pripravljen na podlagi zbranih pripomb in predlogov vseh pristojnih organov. To je policije, tožilstva, sodstva, davčne uprave in drugih, ki sodelujejo v teh postopkih. Spremembe in dopolnitve so glede na dosedanje izkušnje teh organov nujno potrebne, da bi se zagotovila večja izvedljivost in učinkovitost zakona ter boljša koordinacija vseh sodelujočih organov znotraj Republike Slovenije in tudi na mednarodnem nivoju. Da bi bil zakon bolj operativen, so s to novelo predlagane številne spremembe, ki so po oceni Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije smiselne, ustrezne in logične v smeri

povečevanja možnosti za uresničevanje namena zakona.

Doslej je bila v zakonu zgolj predvidena možnost ustanovitve finančne preiskovalne skupine, po novem pa bo njeno oblikovanje obvezno. Sestavljali jo bodo lahko predstavniki Državnega tožilstva, Policije, Davčne uprave, Carinske uprave, Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, Komisije za preprečevanje korupcije, Državnega pravobranilstva, Agencije za trg vrednostnih papirjev, Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence ali Računskega sodišča. Za člane finančne preiskovalne skupine bodo predlagani predstavniki tistih organov, katerih znanje in pristojnosti oziroma pooblastila so potrebni za uspešno izvedbo vseh preiskovalnih dejanj.

Pomanjkljivost veljavnega zakona je tudi ta, da so določeni pristojni organi le glede faze postopka finančne preiskave, ni pa določen organ za vlaganje tožb za odvzem premoženja. Tako bo po tem predlogu Specializirano državno tožilstvo tisto, ki bo pristojno za vlaganje tožb in zastopanje Republike Slovenije kot tožeča stranke v postopku za odvzem premoženja nezakonitega izvora. Bistvene za učinkovitost zakona so tudi jasne definicije. Zato je predlagatelj popravil definicijo pojma premoženja nezakonitega izvora in lastnika tega premoženja. Če je bilo premoženje, za katero se sumi, da je nezakonitega izvora, preneseno na tretjo osebo, je do sedaj za odvzem taki osebi veljal subjektivni pogoj dobrovernosti te osebe. Predlog to subjektivno okoliščino ukinja in se premoženje tej osebi odvzame, če je bil prenos brezplačen oziroma izveden za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti. Če pa je morda ta oseba plačala dejansko vrednost tega premoženja, pa ji premoženje ne bo odvzeto, pač pa bo s plačilom protivrednosti v denarju ali v drugi stvarni obliki obremenjen izvorni imetnik tega premoženja nezakonitega izvora. S tako predlagano ureditvijo ne samo, da razbremenimo tožilca dokazovanja, pač pa je taka rešitev že sama po sebi bolj logična in tudi bolj pravična. Drugače je tudi predlagana ureditev davčnih postopkov v zvezi s premoženjem nezakonitega izvora. Po veljavni ureditvi je po začetku pravnega postopka za odvzem premoženja nezakonitega izvora onemogočen prav vsakršen davčni postopek. Z vidika davčnega prava pa je primernejša rešitev, da se po začetku pravnega postopka za odvzem premoženja nezakonitega izvora na nepremičnem premoženju, ki je predmet tožbenega zahtevka, ne more začeti le postopek odmere davka na promet nepremičnin ter davka na darila. Ena od ključnih sprememb je novost v tem postopku, da se za začasno zavarovanje odvzema premoženja nezakonitega izvora in za začasen odvzem premoženja nezakonitega izvora smiselno uporabljajo tudi določbe kazenskega zakonika glede odvzema premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim

dejanjem ali zaradi njega. Slednje pomeni, da se bo lahko začasno zavarovalo ali začasno odvzelo premoženje, ki ustreza vrednosti premoženja nezakonitega izvora, če se le-to ne bo našlo. Kot vemo, so tukaj pogosti primeri skrivanja premoženja ali odsvojitve tretji osebi. In tisti najbolj tipični pogosti in nerešljivi primeri so, ko se to premoženje nahaja v tujini.

Prav tako se bo po analogiji Kazenskega zakonika kot začasno zavarovanje naložilo plačilo denarnega zneska. Pri vsem tem pa bo po novem v te ukrepe vključeno tudi tisto premoženje, ki je bilo preneseno na tretje osebe, če je bilo premoženje preneseno brezplačno ali zgolj proti vrednosti, ki ne ustreza realni. Želimo si in tudi upamo, da bomo skozi dobro zakonodajo na eni strani in učinkovito izvajanje na drugi strani prišli do rezultatov, ki bodo zadostili roki pravice. Res je, da smo glede na primerjavo z drugimi državami še precej v zaostanku na tem področju, vendar z veliko volje, trdega dela pa lahko uspešno nadoknadimo zamujeno.

Po proučitvi zakonske novele smo v Poslanski skupini DeSUS sprejeli stališče, da je predlog primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije ima besedo mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Spoštovana podpredsednica, drage kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Lahko rečemo, da Zakon o odvzemu premoženja nezakonitega izvora, ki je bil sprejet novembra leta 2011, uporabljati pa se je začel maja 2012, vse do danes sploh ni zaživel. Če beremo statistiko v obrazložitvi predloga tega zakona, je bilo v letu 2012 vloženi 78 zahtev za preiskavo in samo, poudarjam, dva predloga za začasno zavarovanje. V letu 2012 ni bila vložena niti ena tožba za odvzem premoženja nezakonitega izvora. Državno tožilstvo, ki je pristojno za uvedbo postopka, se sklicuje na pomanjkljivo zakonodajo in na zapletenost postopka preiskovanja tega premoženja. Iz tega razloga je sedanja vlada pripravila predlog sprememb in dopolnitev Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora, ki naj bi odpravil te pomanjkljivosti. Nedavno sem tudi sam opozoril predsednico Vlade na neučinkovitost tega zakona in popravki tega zakona so danes pred nami, a žal krščanski demokrati ugotavljamo, da predlagane spremembe in dopolnitve tega zakona po vsebini niso take, da bi lahko bistveno prispevale k pospešitvi izvajanja tega zakona. Lahko rečemo, da gre zgolj za kozmetične popravke. Pričakovali bi, da bi predvsem državna tožilstva predlagala nove vsebinske rešitve, saj prav državna tožilstva poudarjajo, da je sedanja ureditev neustrezna. Zato bi bilo prav, da bi se tudi oni bolj vključili in predlagali nove

vsebinske rešitve, ki bi po njihovem mnenju prispevale k uspešnejšemu delu na tem področju. Ob tem bi rad opozoril, da so številne druge evropske države bistveno uspešnejše pri izvajanju odvzema premoženja nezakonitega izvora in bi se bilo zato smiselno zgledovati po njih. Naša soseda Italija letno mafijcem in drugim kriminalnim združbam odvzame za več kot 500 milijonov evrov premoženja. Celo naša nekdanja republika znotraj skupne države Srbija letno odvzame za 100 milijonov evrov takšnega premoženja. Če se je vlada že odločila za zakonodajne spremembe, bi pričakovali najprej predloge za izboljšavo že obstoječih institutov. Število vloženi predlogov za začasno zavarovanje je absolutno premajhno. In če so ovire za vlaganje teh predlogov na strani prestrogih zakonskih podlag, bi pričakovali predloge predvsem v tej smeri. Pričakovali bi tudi predloge za uvedbo katerega od novih institutov, ki bi lahko izboljšal učinkovitost tega zakona. Ena izmed možnosti, o katerih bi bilo smiselno razmišljati, bi bila zagotovo možnost uvedbe začasne odločbe o odvzemu premoženja nezakonitega izvora. Ta začasna odločba bi pomenila, da bi kriminalcem to premoženje odvzeli takoj, ker sedanja ureditev je takšna, da morajo različni državni organi najprej zbrati dokumentacijo, da nekemu kriminalcu premoženje bistveno odstopa od njegovih legalno prijavljenih prihodkov, in šele nato potem Državno tožilstvo zoper njega sproži postopek, v katerem pa mora ta kriminallec dokazovati, da je do tega premoženja prišel nelegalno. Vmes pa se zgodi že marsikaj. Premoženje se prepíše in tako na nek način izgine. Po našem mnenju je namreč eden od bistvenih pogojev za učinkovito izvajanje odvzema premoženja nezakonitega izvora sprejem ukrepov, da se storilec kaznivih dejanj čim prej prepreči razpolaganje s premoženjem, saj jim prav to pogosto omogoča nadaljnjo kriminalno dejavnost. To premoženje namreč zelo hitro spremeni lastništvo, domicil in zato dolgotrajnost postopkov pomeni enako neučinkovitost tega zakona. Zato gre zlasti za premoženje, ki izvira iz kaznivih dejanj prometa s prepovedanimi drogami, korupcije, pranja denarja in gospodarskega kriminala. Krščanski demokrati pričakujemo v najkrajšem času tudi bistveno večji angažma Specializiranega državnega tožilstva na področju izvajanja Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora. Na področju pregona gospodarskega kriminala je bilo v preteklih letih vendarle narejeno nekaj korakov naprej, vendar pa področje odvzema premoženja nezakonitega izvora terja določeno dodatno pozornost Specializiranega državnega tožilstva in bolj sistematično in predano delo na tem področju. Se pa zavedamo, da to pomeni tudi dodatne kadrovske in materialne resurse, ki jih je treba zagotoviti Specializiranemu državnemu tožilstvu, da bodo lahko te naloge opravljali učinkovito in ne nazadnje z večjo količino tega zaplenjenega

premoženja, ki bi lahko segal v milijone, bi s tem na nek način tudi zagotavljali dodaten denar za delo Specializiranega državnega tožilstva. Če zaključim, lahko rečem, da Poslanska skupina Nove Slovenije Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora podpira, vendarle moramo priznati, da gre za majhen korak naprej k izboljšanju zakonodaje. Če se že moramo odločati med tem, ali podpremo majhen korak naprej ali nič, potem je seveda logično, da se bomo odločili, da podpremo majhen korak naprej.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija ima besedo gospod Aljoša Jerič.

ALJOŠA JERIČ (PS PS): Hvala za besedo. Spoštovane in spoštovani!

Nobena oseba ne sme imeti od protipravnega ravnanja nobene koristi. To je glavni namen in cilj Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora, ki je bil sprejet konec leta 2011, uporabljati pa se je začel konec maja 2012. Zakon določa pogoje, postopek in pristojne organe za finančno preiskavo, določa tudi začasno zavarovanje, začasen odvzem, hrambo, upravljanje in odvzem premoženja nezakonitega izvora. Njegov temeljni namen oziroma končni rezultat je finančna preiskava, odvzem vsakršnega premoženja, katerega lastnik ne more izkazati, da ga je pridobil na zakonit način. V primeru postopka odvzema premoženja po tem zakonu torej ne gre za kazenski postopek, pač pa za civilno posledico dejstva, da je posameznik pridobil premoženje z nezakonitim dejanjem. Ni dovolj, da se posamezniku v okviru kazenskega postopka odvzamejo premoženjske koristi, ki jih je pridobil s tem kaznivim dejanjem, pač pa je nujno potrebno, da se takšni osebi odvzame vso nezakonito premoženje, s katerim razpolaga, pa tudi če ga je v izogib odvetju prenesel na družinske člane ali druge osebe. Samo tako je namreč možno zagotoviti, da takšno premoženje ne bo ponovno porabljeno za druga kazniva dejanja. Zakon je tako namenjen tudi preprečevanju širitve oziroma nadaljnega razvoja organiziranega kriminala. Vsi vemo, da organizirani kriminal danes predstavlja veliko nevarnost tako na ozemlju Slovenije kot tudi na globalni ravni. Ker gre za izjemno organizirane skupine in izjemno premišljene načine delovanja, pa je tudi boj zoper njega izjemno naporen in težak. Ker takšne skupine za tako dovršeno delovanje potrebujejo tudi izdatna finančna sredstva, je torej nujno potrebno, da se jim nadaljnje delovanje prepreči z odvzecom vsakega nezakonitega premoženja, pa naj gre za denarna sredstva, nepremičnine ali premičnine. Pomembna razlika s kazenskim postopkom pa je tudi v obrnjenem dokaznem bremenu, saj je v postopku po Zakonu o

odvzemu premoženja nezakonitega izvora breme dokazovanja na osumljencu. Zoper koga je naperjen Zakon o odvzemu premoženja nezakonitega izvora, ki omogoča izvedbo finančne preiskave in ki preverja izvor premoženja? Zoper tiste, ki razpolagajo z vilo, jahto, luksuznim avtomobilom, polnim bančnim računom v tujini, doma pa imajo prijavljene izredno nizke dohodke. In med takšnimi primeri je možno najti tako preprodajalce mamil, zvodnike kot tudi poslovneže. Marsikdo zakonu očita, da je predvsem populističen, da nima prave vsebine ter da je njegovo izvajanje v praksi slabo, da torej od njega ni nobenih bistvenih rezultatov. V Pozitivni Sloveniji se s tem nikakor ne moremo strinjati, saj se nam zdi neprimerno govoriti o neučinkovitosti institutov, ki so v praksi šele začeli živeti. Gre namreč za nov zakon, ki se uporablja šele leto in pol, statistika pa kljub temu kaže, da je bilo že od začetka leta 2012 odrejenih 78 finančnih preiskav, v juliju 2013 pa je bila vložena tudi prva tožba na pristojno Okrajno sodišče v Ljubljani, na podlagi katere se je začel civilni postopek za odvzem premoženja nezakonitega izvora. In sedaj, ko so ti postopki stekli, je čas, da se odpravijo vse pomanjklivosti, ki so se pokazale skozi samo izvajanje zakona. Rezultat teh zbranih pomanjklivosti, na katere so opozorili vsi sodelujoči organi, vsak iz svoje pristojnosti, je novela zakona, ki jo obravnavamo danes. S spremembami se tako ne posega v sistemsko ureditev ali bistvo zakona, pač pa gre le za dodelavo veljavnega koncepta zakona na podlagi pripomb pristojnih organov, ki zakon izvajajo in se v praksi srečujejo s posameznimi pomanjklivostmi zakona. Boj proti gospodarskemu kriminalu in korupciji je prioriteta vlade Alenke Bratušek in nekaj korak v to smer je bilo že narejenih. Zakon o bančništvu in Zakon o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank sta že bila novelirana, prav tako je bil noveliran Zakon o davčnem postopku, in to prav v delu, ki se nanaša na tako imenovani davčni razkorak. Novelo Zakona o dostopu do informacij javnega značaja bo Državni zbor obravnaval naslednji teden, v pripravi pa je tudi novela Zakona o kazenskem postopku, nekaj konkretnih predlogov pa sta že predlagali tako policija kot Komisija za preprečevanje korupcije. Zato je Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora prava pot, ki je hkrati pravna pot, ki nas, državljanke in državljane Slovenije, pelje v pravo smer povrnitve zaupanja v pravno državo. V Pozitivni Sloveniji zato predlog zakona podpiramo. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima besedo gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, podpredsednica. Spoštovana državna sekretarka!

Danes, ko je očitno v vodo padla neka fama o neznanem dnevu, neznanem kraju, neznanem komunikacijskem načinu in neznanu nagradi, je prav, da veliko pozornosti namenimo tudi odvzemu premoženja nezakonitega izvora, predvsem v upanju, da ne gre le še za en neznan motiv te vlade, da zaradi neznanega vzroka v svoji praksi o nečem veliko govori, dela pa ravno nasprotno, skratka, ne dela. V SDS upamo, da ministrstvo s tem zakonom misli resno. Žalostno pa je, da nas k temu napeljuje le ena zadeva, to pa je, da gre za zakon, ki ga pripravlja isti minister, ki smo mu analizo in posledično tudi izboljšavo zakona predlagali poslanci v tisti koaliciji že leta 2012. Pri vsem ostalem imamo v SDS občutek, da gre le še za en piar te vlade, ki se ji prioritete dnevno spreminjajo. Očitno je danes prioriteta odvzem premoženja nezakonitega izvora. Vprašanje je, kaj bo jutri. Dejstvo je, da je ta tema ljudem všeč, da jim je blizu, ker so zaradi medijskih vplivov vsi tajkuni, vsi kradejo in vse je treba zapreti. A kot vedno je hudič v podrobnostih, še posebej, ko je neka teorija oziroma zapisana beseda, pa čeprav v zakonu, praksa pa dela mnogokrat povsem po svoje, saj tudi pri tem zakonu glavni akterji in nosilci ostajajo isti. Spremembe gredo na prvi pogled v pravo smer. Kljub temu da je zaenkrat še veljavna koalicijska pogodba te vlade v tem delu zelo skopa, saj je zapisano le, citiram, da "bomo poenostavili ureditev odvzema protipravno pridobljenega premoženja, da bodo postopki bolj učinkoviti". Prejšnja koalicijska pogodba pod vlado Janeza Janše je bila na tem področju veliko bolj prijemljiva in vsebinska.

Zdaj pa dovolite nekaj poudarkov in morda kakšno našo opombo, predlog, kritiko, pa tudi pohvalo. Glede aktivnosti od začetka izvajanja zakona. V zadnjih 18 mesecih je napredek očitno. Temelji za delovanje imajo zadostno zakonsko podporo in osnovo. Določeni organi so bolj ali manj aktivni in bolj ali manj kooperativni. Zato menimo, da je prav, da se kooperativnosti in večji aktivnosti organov v predlogu novele zakona posveti še večja pozornost. To v SDS podpiramo, a hkrati še enkrat opozarjamo, eno je teorija, drugo je praksa, kajti številke povedo svoje, in številke so zaenkrat dokaj porazne.

Podpiramo obligatorno ustanovitev finančne preiskovalne skupine, kjer pod vodstvom pristojnega državnega tožilca, ki naj bi bil vodja te finančne preiskovalne skupine, sodelujejo še predstavniki ostalih organov, Policije, Dursa, Carinske uprave, Državnega pravobranilstva, Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja in tako naprej. Skratka, gre za nek napredek. Po drugi strani pa nas skrbi, da je razlog za novelo zakona dosedanje delo vseh vpletenih organov, saj je iz besedila predloga zakona razvidno, da sta bila

na to temo le dva resna sestanka, kjer pa so bila izmenjana mnenja. Velika večina pripomb, predlogov in kritik posameznih subjektov pa na žalost, kot je razvidno iz samega gradiva, ni upoštevanih. Odgovor pripravljavca zakona pa je le to, da to ni zakonska materija, da se to ne da oziroma da to ni izvedljivo. Že tolikokrat slišano. Škoda.

V SDS upamo, da bo v času do sprejetja zakona prišlo do proaktivne vloge vseh in do širokega konsenza za predlagane spremembe. Morda je kak člen na žalost ostal zaprt in ga tudi ne bo možno spreminjati. Tudi to je škoda. Dejstvo je, da še ni bil končan noben sodni postopek odvzema premoženja nezakonitega izvora, kar pa vse priča o slovenski hitrosti in o delu tožilstva in sodstva. Tudi to je škoda. Površna analiza je po našem mnenju lahko slab obet za bolj učinkovit zakon, in to je največja škoda tega zakona. V SDS podpiramo, da se ukinja subjektivna okoliščina, da je oseba vedela oziroma bi morala vedeti, da je nanjo preneseno premoženje nezakonitega izvora kot pogoj za odvzem tega premoženja. V zakonu se predlaga drugačna ureditev davčnih postopkov v zvezi s premoženjem nezakonitega izvora. Po našem mnenju gre za dokaj zapletene določbe, ki jim bo treba nameniti posebno in dodatno pozornost, saj tukaj govorimo tudi o področju financ, pa tudi o zadevah, kot je zemljiški dolg, ki se je sedaj prekomerno in zavestno izrabljal. Temu je treba reči stop.

V SDS podpiramo neke osnovne ideje, kot so bolj jasna definicija premoženja nezakonitega izvora in pojma lastnik ter ureditev evidenc. Še konkretno. Zelo pomemben se nam zdi 22. člen novele zakona, saj se v primeru, če premoženja nezakonitega izvora ni mogoče odvzeti, ker je slednje bilo na primer skrito, se s sodbo odvzame premoženje, ki ustreza vrednosti premoženja nezakonitega izvora ali pa se naloži lastniku ali drugemu prejemniku premoženja nezakonitega izvora, da mora plačati denarni znesek, ki ustreza tej vrednosti. To je pohvalno. Da počasi zaključim. V SDS bomo forenzično pregledali celoten zakon in zagotovo pripravili amandmaje. Od naše podpore amandmajem, ki jih bomo vložili in pripravili, so odvisna tudi naša nadaljnja glasovanja. Če pa je zakon vložen le zaradi propagandnih učinkov, spoštovani, povejte to nam in celotni slovenski javnosti, da se ne bomo mi trudili s pripravo amandmajev, javnost pa bo spet zavedena, a na koncu razočarana.

Minister, državna sekretarka, za enkrat imate podporo SDS pri tem zakonu. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Tako smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin in prehajamo na razpravo poslank in poslancev.

Kot prva je k razpravi prijavljena mag. Katarina Hočevar. Pripravi se gospod Franc Pukšič, za njim gospod Matej Tonin.
Izvolite, mag. Katarina Hočevar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Spoštovana državna sekretarka s sodelavcem, kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Zakon, katerega novelo danes obravnavamo, res v praksi ni zaživel tako, kot so bila takratna pričakovanja poslancev, ko so ga v letu 2011 vložili oziroma izglasovali. Uporabljati se je začel šele maja 2012 in tudi to je okoliščina, ki jo moramo upoštevati. Meni se zdi prav, da je minister Pličanič na to stanje odreagirjal s to novelo in sama podpiram vsako dopolnitev, vsako spremembo tega zakona v smeri, ki bo postreglo z rešitvami, da bo dalo temu zakonu močnejše orožje zoper tiste, ki ne delajo skladno s pravili. Moji predhodniki ste že govorili o številkah in rezultat tega zakona je bil res bolj klavrn, zato upam, da se bo ta novela tudi v zakonodajnem postopku obrusila do te mere, da bo dala potreben kisik vsem pristojnim institucijam, ki v tem sodelujejo, da bomo lahko čez leto ali dve govorili o bolj obetavnih številkah. Sama bi izpostavila tiste spremembe novele, za katere v prvi vrsti mislim, da bodo ta prepotreben kisik, in sicer se bo v okviru Specializiranega državnega tožilstva ustanovila posebna notranja organizacijska enota, ki bo Republiko Slovenijo zastopala v civilnem delu postopka za odvzem premoženja. Tudi obvezno oblikovanje tako imenovane finančne preiskovalne skupine, poudarjam, ki do sedaj ni bila obvezna. Uvedbo finančne preiskave lahko predlaga tudi protikorupcijska komisija. Zdi se mi tudi prav, da se ukinja tako imenovani institut slabovernosti, kot pogoj za odvzem tega premoženja, ker najbrž so v praksi vse osebe trdile, da lahkoverne. Bi pa vprašala državno sekretarko, kako to, da ne posegajo v določbe, ki govorijo o rokih. Obdobje, v katerem se lahko uvede finančna preiskava, je do največ 5 let pred letom, v katerem je bilo storjeno kaznivo dejanje. Zanima me, če je praksa pokazala, da je to obdobje ustrezno oziroma sprašujem, če ga ni smiselno podaljševati. Jaz sem prepričana, da bo ministrstvo in naš minister Pličanič v tem postopku dokončnega sprejetja tega zakona upošteval in prisluhnil tako predlogom opozicije, nevladnim organizacijam oziroma drugim zainteresiranim, ki se iskreno trudijo oziroma borijo za to, da bomo končno dobili zakon, ki bo bolj učinkovito omogočal odvzem premoženja nezakonitega izvora. Če temu zakonu v kratki rečemo ZOPNI, jaz upam, da bomo do konca prišli do takšne novele, ki ji bomo lahko v praksi rekli, ne ZOPNI ampak ZOPRN. Zoprn za vse tiste, ki si premoženja niso pridobili na pošten način.

S tem upanjem oziroma s to vero bom prvo obravnavo podprla. Hvala.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam. Gospoda Pukšiča ne vidim v dvorani, tako da dajem besedo magistru Mateju Toninu. Pripravi naj se gospa Ljubica Jelušič.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Časi so na nek način neprijetni in težki in ljudje imajo strašansko slab občutek, če se jim zdi, da je družba kot taka nepravilno organizirana, da med nami živijo ljudje, ki ga lahko ves čas "serjejo", in se nič ne zgodi. Če med nami živijo ljudje, ki lahko ves čas kršijo zakonodajo, in se jim nič ne zgodi. Če nekateri opravljajo kriminalne posle, živijo na veliki nogi, na drugi strani pa imate ljudi, ki se iz meseca v mesec prebijajo z minimalno plačo. To so zgodbe, ki zagotovo narod težijo, ki v narodu ustvarjajo občutek nezadovoljstva in nepravilnosti.

Najverjetneje vsak izmed nas pozna primere, ko se ljudje vozijo v izjemno dragih avtomobilih, vrednih več kot 100 tisoč evrov, ko imajo stanovanja, vile, uradno pa so brezposelni. Preprost pogled samo preko enega očesa nam daje vedeti, da tukaj nekaj ne špila in da te zadeve niso sorazmerne z njihovimi prihodki. Kako in na kakšen način je prišlo do takšnega premoženja? Največkrat "na črno" oziroma s kriminalnimi posli. In država ima pravico, da takšno premoženje tudi odvzame, ker smo vsi dolžni igrati po pravilih igre, ki jih na nek način ta hiša predpisuje.

Kje jaz vidim, da se pojavlja največji problem tega zakona o odvzemu nezakonito pridobljenega premoženja, je v samem začetku, kako in na kakšen način začeti postopek zoper nekega posameznika. In ta začetek bi morali kar se da olajšati. Zakaj govorim to? Ker sedanji način je približno takšen, da morajo različni državni organi in druge institucije ugotoviti neko neskladje. In ko je to ugotovljeno, potem šele državno tožilstvo začne postopek zoper tega nepridiprava, ki mora potem sam dokazovati, da je prišel do tega premoženja na legalen način. Prav ta začetek je izjemno težak, da državne institucije to ugotovijo, da to neskladje dejansko obstaja in da sprožijo postopek. Če razmišljam zelo po domače, pa ne mi zameriti, jaz mislim, da bi morali ta postopek olajšati in poenostaviti do te mere, da bi lahko sodišče pozvalo nekega posameznika, da pojasni svoje premoženje že na podlagi, recimo temu, ustnih prijav. To bi bilo zelo poenostavljeno. Marsikdo mi bo oporekal, ja, ampak saj poznate Slovence, potem pa se bodo začeli tožariti in drug drugemu nagajati in drug drugega prijavljati, da ima ta, oni, drugi, tretji nezakonito pridobljeno premoženje. Ampak moja teorija je takšna, če ima nekdo čisto vest in če je do premoženja prišel na legalen način, potem se enostavno nima česa bati, ni nobenega strahu. Tudi če ga sosed, ne vem kateri njegov nasprotnik, petkrat ali šestkrat prijavi, je zadeva izjemno čista in preprosta, ker bo vedno lahko dokazal, da je do svojega premoženja prišel na zakonit način. Saj veste,

nedavno je bil zoper enega izmed predsednikov slovenskih političnih strank sprožen podoben postopek, bilo je ogromno nezadovoljstva, ampak jaz tukaj ne vidim nobenega problema, ker se daje enkratna priložnost, da bo ta predsednik lahko v postopku enostavno pojasnil, kako je do svojega premoženja prišel. In isto bi veljalo za vse ostale državljane. Torej če si čist, če nimaš slabe vesti, potem se tovrstnih postopkov nimaš bati.

Prepričan sem, da bo proti tovrstnim mojim razmišljanjem ogromno odpora, še posebej ker sem omenil, da bi pretirano olajšanje začetnega postopka lahko povzročilo tudi medsebojno obtoževanje in nagajanje, ampak če tega začetnega postopka ne bomo olajšali, torej da se proti nekemu sproži postopek ugotavljanja, ali je do premoženja prišel na zakonit način, potem jaz dvomim, da bo kakršenkoli rezultat tega zakona viden zelo kratko in zelo kmalu, ker se bo ponovno vse skupaj ustavilo na začetku. Statistika sedanjega zakona je zelo zgovorna. Praktično niti eno premoženje po zdaj veljavnem zakonu ni bilo odvzeto, čeprav veste, da leta 2011, ko se je sprejemal ta zakon, je bilo ogromno pompa, ogromno govorjenja, kako bo to prečistilo Slovenijo, zgodilo se ni nič. Morda mi vse prevečkrat odkrivamo toplo vodo in bi bilo morda mnogo boljše se ozreti po državah okrog nas, da se mi pozanimamo, da se mi vprašamo, kaj je tisto, kar dela italijanski sistem učinkovit, da lahko italijanski mafiji Italija letno pobere okrog 500 milijonov evrov premoženja. Da se vprašamo, kaj je v Srbiji tako učinkovitega, da Srbija lahko pobere 100 milijonov tega premoženja. Jaz resnično ne bi odkrival tople vode. Če je treba, dajte, plačajte ministru za pravosodje letalsko karto, da odleti v Rim ali Beograd in se s tam s pristojnimi posvetuje, kakšne institute, kakšne rešitve oni uporabljajo, da to zadevo lahko tako učinkovito izpeljejo. Želim si predvsem, da bi iskali načine in možnosti, da bi ta zakon naredili bolj učinkovit, ne pa da bi predvsem iskali razloge, zakaj nekaj ni možno storiti, zakaj nekaj ni dobro. Ker je danes splošna razprava, sem si tudi jaz dovolil, da sem na začetku tudi na splošno razmišljal, kako bi lahko ta začetni postopek še poenostavili, zagotovo ga je treba še dodelati, sem pa prepričan, da na tem začetku bo vse stalo oziroma vse padlo. Če tega začetnega postopka ne bomo poenostavili in olajšali, potem kakšnih velikih rezultatov od tega zakona ni pričakovati. Zato upam in si želim, ker je danes prva obravnava, da bo ministrstvo poskušalo nadgraditi predvsem ta del zakona, ga še izboljšati in da bo v drugi obravnavi prišel boljši zakon na tem področju.

Jaz bom seveda današnji predlog zakona v tem smislu podprl, da se razprava nadaljuje, ker o teh temah je zagotovo treba čim več govoriti in se pogovarjati. Več kot bomo o teh stvareh govorili, bolj bodo ljudje tudi občutljivi na tovrstne stvari. Saj veste, včasih, mislim, da je

nekaj let, 10 let nazaj je bila ena ali dve prijavi v zvezi s korupcijo, v zadnjem obdobju, ko o teh stvareh ogromno govorimo, mislim, da jih je tudi po tisoč letno. Vsi moramo prispevati k temu, da bo družba na tovrstna vprašanja občutljiva.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Besedo ima dr. Ljubica Jelušič, za njo se pripravi Marjana Kotnik Poropat in potem gospod Jerovšek.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Najlepša hvala za besedo spoštovana podpredsednica. Lep pozdrav vsem skupaj!

Če bi ljudi spraševali, kateri zakoni so najbolj potrebni v tem trenutku v naši družbi, potem bi v eni taki ustrezno pripravljene raziskave zagotovo prišli prav do odgovora, s katerim se ukvarjamo danes, in sicer kako narediti zakon o odvzemu premoženja nezakonitega izvora operativen, kako narediti ali dopolniti ta zakon tako, da bi postal res operativen. Čeprav nekateri menite, da gre za poskus všečnosti ljudem, ko se ta zakon dopolnjuje, pa mislim, vsaj na podlagi tistega, kar iz poslanskih pisarn in poslanskih večerov in sestankov z volivci ugotavljam, da je pri ljudeh res ena iskrena, resnična potreba po tem, da bi ta zakon dal nekaj od sebe, hkrati se tudi da čutiti neko razočaranje, da po skoraj da dveh letih, odkar je bil prvi zakon sprejet, še nismo uspeli priti do nekih konkretnih zaključkov oziroma vsaj do kakega zaključenega procesa.

Se pa ob tem zakonu kaže naša splošna pomanjkljivost, bi jaz rekla, da vselej ko poskušamo prvič urediti neko področje, nismo pri tem dovolj uspešni, kar bi lahko rekli tako za ta zakon kot tudi za Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije. To je tipičen drugi zakon, ki tudi ne daje ustreznih rezultatov od sebe, ker je bil tudi prvič napisan in ne dobro premišljen. Ni nujno, da ti naši zakoni, ko so prvič napisani, da niso dovolj premišljeni. Težava je tudi v tem, da imamo nek določen pravni sistem, v katerem se vidijo vplivi različnih pravnih ureditev od drugod in v tem skupku različnih pravil je treba poiskati nek prostor urejanja na svoj izviren način, zato mislim, da je sicer res, in se tukaj strinjam s predhodnikom, mag. Toninom, da je treba pogledati, kako so druge države uredile zakonodajo, ki zadeva premoženje nezakonitega izvora. Težava pa je v tem, da se čisto neposredno tujih ureditev ne da prenašati, ker je tudi že naš pravni sistem po 20 letih ali pa še več postal na nek način izviren in zahteva rešitve, ki izhajajo iz njega samega.

Opozorila bi tudi na eno pričakovanje ljudi, in sicer je to pričakovanje povezano s tem, ali so ljudje, ki so si nakopičili v preteklosti premoženje nezakonitega izvora in so že obsojeni, ali je ta sankcija ustrezna, ali je dovoljšnja za prestop, do katerega je prišlo. Neštetokrat slišimo opozorila, da bodo tako imenovani tajkuni in tisti, ki že sedijo v zaporih

zaradi protipravnih dejanj, proti premoženju svojih podjetij in države, da bodo pravzaprav po nekaj letih, ko bodo prišli iz zapora, odsedeli svojo kazen – in tudi to vrednoto iz pravne kulture, da pač nekdo, ko kazen odsedi je dovolj kaznovan, da ga ni treba še dodatno sankcionirati s kakimi drugimi ukrepi. Pravijo, da bo odsedel kazen, ki je relativno kratka, in potem bo še naprej v miru sedel na kupu premoženja, ki si ga je pridobil na nezakonit način. Delavci, recimo, ki so bili v teh njegovih ali njenih ukrepih opeharjeni, bodo pa še vedno živeli slabo naprej, v revščini in s paketi Karitasa ali pa Rdečega križa. Zdrav razum ljudi narekuje uvedbo neke pravne norme, in to operativne pravne norme, ki bi dejansko odvzela premoženje nezakonitega izvora.

Jaz mislim, da so spremembe in dopolnitve zakona zelo obsežne in da gredo v smeri, ko bi se lahko pričakovala večja operativnost tega zakona. Zato tudi podpiram zakon v tej prvi obravnavi in mislim, da je primeren za nadaljnje obravnave. Mislim, da je zelo pomemben tisti njegov del, ki zadeva mednarodno izmenjavo podatkov in pa sodelovanje pri odkrivanju in zaseganju premoženja nezakonitega izvora. Tudi vprašanje davčnih oaz je tisto, ki ga bomo morali verjetno v naslednjih obravnavah še natančneje opredeliti in videti, kako bi pa lahko tudi iz davčnih oaz dobili to nezakonito premoženje nazaj. Mislim pa, da bi bilo dobro tudi biti pozoren na pripombe, kar je ministrstvo sicer že naredilo, pa vendar mogoče še bolj precizno je treba upoštevati pripombe, ki so prišle s strani Okrožnega sodišča v Ljubljani, ki je pretežno odgovorno za tovrstne procese in pa s strani Vrhovnega državnega tožilstva. Na to opozarjam zaradi tega, ker so to v bistvu ključni izvajalci tega zakona in včasih se nam postavi vprašanje, ali ni morebiti zaradi premajhne vključenosti ali občutka odrinjenosti teh specialnih organov, ki skrbijo za izvedbo določenih zakonov, potem tudi pri operacionalizaciji zakona videti manjšo zagnanost ali pa nekaj premalo energije pri uresničevanju tistega, kar smo zakonodajalci pričakovali in pa seveda tudi vlada, ko je nek zakon pripravila.

Jaz mislim, da na tej točki bodimo pozorni na njihove pripombe. Če Vrhovno državno tožilstvo reče, da potrebuje več časa za vodenje nekih postopkov, je dobro biti na to pozoren, seveda pa hkrati tudi z nekim ustreznim spoštovanjem do teh institucij pričakovati, da bodo na področju, ki je pomembno za našo državo, za naše državljane in tudi za ureditev pravne kulture in boja proti korupciji v tej državi zelo pomembno, torej da bomo na tem področju dali neke rezultate od sebe, da ne bomo spet naredili dopolnitev zakona in potem čez dve leti znova ugotovili, da še vedno procesi niso prišli do konca. Zakon podpiram in upam, da bomo res v prihodnosti dokazali, da je operativen. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospa Marjana Kotnik Poropat, izvolite, imate besedo.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):
Ker imamo zelo malo časa, bom skrajšala svojo razpravo.

Novela je pripravljena z namenom, da se z njenim sprejemom zagotovi večja učinkovitost na področju odvzema premoženja nezakonitega izvora. Opozorila bom le na eno bistvenih sprememb, to je sprememba na področju zemljiškega dolga. Po noveli se po začetku uvedbe pravnega postopka ne more začeti postopek poplačila zemljiškega dolga, to je zelo pomembno, s tem se prepreči oziroma onemogoči tistim, ki se želijo okoristiti s tem zemljiškim dolgom, da tega ne bodo mogli storiti tako na hitro.

Tudi ostale spremembe pomenijo bistveno spremembo na tem področju in sem vesela, da je prišlo do te spremembe v tako kratkem času, zato bom to spremembo tudi podprla. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospod Jožef Jerovšek. Za njim se pripravi magister Ivan Vogrin.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Spoštovani!

Po treh letih, odkar smo sprejeli prvič zakon o odvzemu premoženja nezakonitega izvora, imamo pred seboj relativno obširne, kot je bilo že rečeno, spremembe tega zakona. V vmesnem času so se tožilstva, pravosodje opravičevalo in sklicevalo, da ni pripeljalo nobenega postopka do svojega konca, na neoperativnost zakona. Za ta osnovni zakon je takrat, mislim da, bila pobudnica gospa Zalokarjeva iz stranke Zares. in je bil izrazito predvolilno zamišljen. Stranka iz tedanje leve koalicije ga je dala v proceduro. Dobil je veliko večino, seveda smo bili vsi za, vendar se mu je večno poznalo, da je bil predvolilna, verjetno neiskrena zadeva, relativno slabo pripravljena, in tudi ni rešila stranke Zares. Dobra okoliščina te spremembe je, da nismo trenutno, vsaj trenutno se še nihče ne zaveda, da bi bili pred volitvami. Je pa seveda tako, da ko takšne zakone pripravlja pri nas levica, ki je dobesedno incestno povezana z največjim deležem bančnega ropa in tako naprej, da moramo previdni pri prevelikem optimizmu, da bo zakon končno začel prinašati sadove. Je pa skrajni čas, veliko časa je zamujenega. Jaz ne obsojam samo politične levice, v tožilstvu in pravosodju te volje enostavno ni bilo. Mi smo pred dvema letoma, po letu in pol generalnega državnega tožilca, ko je podajal letno poročilo, intenzivno spraševali, zakaj tožilstvo, zakaj pravosodje ne uporablja tega zakona. Spraševali smo ga tudi, ali bo v načrt pregona vložil pregon

gospodarskega finančnega kriminala po tem zakonu. Generalni državni tožilec je odgovoril: "Mi si bomo že sami določali, kaj bomo preganjali." Zaradi tega sama sprememba seveda na prinaša še dobrih obetov.

Jaz bom zakon podprl, samo bil bi vesel, če bi ministrstvo, ki je pripravilo zakon, povedalo, kdo so pisci zakona. Ker potem bi vam lahko že vnaprej rekel, ali bo zakon deloval ali pa so, če so bili uporabljeni tradicionalni pripravljavci, že v zakon vgrajene luknje, ki bodo delovale, ker v tem primeru je lahko zakon sistematična možnost zavlačevanja, zastaranja tega gospodarskega in finančnega kriminala, pranja denarja in tako naprej.

Poglejte, nikakor ne sprejemam teze, da po sedanjem zakonu ne bi lahko po sedanjem zakonu preganjali nekaj milijardne, 6 milijardne ali pa morda 12 milijardne bančne luknje. Ptički na strehi čivkajo, kdo in kje se je najbolj obilno kradlo. Ta institut, o katerem smo pred sprejetjem tega zakona veliko govorili, obrnjenega dokaznega bremena, zdaj jaz ne vem, a se dela zdaj izrazito na tem institutu, ali pa so procesne možnosti zavlačevanja dane, kajti materija je za nas parlamentarce, ki imamo vsak dan kup gradiva in se ne moremo pravzaprav poglobiti v takšno materijo, in tudi redki, od katerih imajo pravno znanje, je težavna materija. In nas lahko tudi ministrstvo, čeprav jaz ministru zaupam, da ima dober namen, moram reči, da mu zaupam, vliva zaupanje, samo ne vem pa, kaj so mu po nižjih nadstropjih, če rečem metaforično, pripravili in porinili v roke, da pride v Državni zbor. Mi bi morali po moje, pa nimamo te možnosti tu v Državnem zboru, imeti možnost, da bi Zakonodajno-pravna služba, ki tudi nima v hiši eksperta za to področje, najela nevtralnega eksperta, da bi nam ta pripravil mnenje. Seveda pa bi to vzelo nekaj časa in marsikaj. Zavedam se, da te možnosti trenutno verjetno ni, vprašanje pa je, ali bi bila koalicija zainteresirana izkoristiti tako možnost. Kajti pri vseh zakonih in pri vsej dediščini preteklosti, od tiste krvavega režima do te kriminalne, gospodarske in finančne, opažam, da se koalicija ali pa vsaj njeni najbolj vplivni deli še niso osvobodili te dediščine. Da so, kot sem rekel, nekateri iz zgornjih nadstropij, tudi zunanjih zgornjih nadstropij incestno povezani s to slabo dediščino in dostikrat potem dobimo v hišo zakon, ki v praksi ne deluje, ki je slab. Izgovora pravosodja in tožilstva, da je bil glavni vzrok, da niso enega primera pripeljali do konca, ne morem sprejeti. Tudi po sedanjem zakonu, če bi bila takšna volja, bi lahko marsikaj storili. Vendar se je kupovalo čas za tiste, ki so vse te rabote v bankah izvajali in izvedli. In se bogato kupuje čas, vidimo, pri tem, da davkoplačevalci, država, vlada, saj vlada sama pravi, da ne more priti do krivcev, do prejemnikov in podeljevalcev teh kreditov, s katerimi se je oropalo državo. In to je samo kupovanje časa, gospe in gospodje, da skušamo zdaj preko Zakona o dostopu do informacij javnega značaja priti do tega. Tam se

bo pokazal cel kup pravnih ovir, da spet ne bo nič iz tega. Zato ne bodimo naivni. Mislim, da državljani vidijo, da se kupuje čas na mnogih področjih, da politične volje v koaliciji ni, enostavno je ni. Pozitivna okoliščina je, da verjamem v iskreno željo ministra. Čigav izdelek pa je to, še enkrat poudarjam, je pa veliko vprašanje, če niso vgrajene ovire in polena že v samem zakonu, da bo zopet neoperativen in da bodo roparji, pralci denarja, akterji največjih korupcijskih afer varno preživeli in v naslednjem ali pa v tem stoletju vladali Sloveniji. Zdaj mnogi javno govorijo, da se čaka, da čim več podjetij propade, da bodo ti, ki imajo zunaj denar, ki so ga odnesli, kupili za čim nižjo ceno nazaj in da bodo dobesedno fevdalni lastniki, ljudje pa tlačani v tej državi. Mislim, da pravosodje, zakonodaja morajo te možnosti preprečiti. Državno sekretarko sprašujem, ali je ta zakon, ta novela bližja pot do tega, da bomo to preprečili, ali je daljša glede na osnovni zakon. Ali je ta zakon operativen ali se bo spet pokazalo sto stvari, ki bodo pravosodju in tožilstvu preprečevale ukrepanje? Ali je ta finančna preiskava tako operativna, da si organi in ministrstva ne bodo samo podajali žoge in ne bomo šli naprej? Ti odgovori so izjemno pomembni. Jaz upam, da so pri pripravi zakona sodelovali takšni ljudje, ki so imeli to v glavi in jim je bila to prioriteta. Poudarjam pa še to, ker ni bil končan niti en primer po tem zakonu, bi, če je glavni problem besedilo prejšnjega zakona, lahko vi pripravili popolnoma nov zakon, ne vem, blizu italijanskega ali srbskega vzora, da ne bi kupovali tople vode. Meni se zdaj postavlja vprašanje, zakaj tega niste naredili. Če bodo še naprej izgovori, da zakon še vedno ni dober, potem nismo storili nič. Potem vemo, da je na delu neka koalicija, ne samo tu v parlamentu, ne samo v vladi, ampak koalicija interesov po opranju vseh rabot, vseh kaznivih dejanj, zastaranja vseh kaznivih dejanj, ki so bila storjena in o katerih vsak praktičen državljan vidi, kaj se je zgodilo. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Ivan Vogrin, za njim se pripravita gospod Zvonko Černač in gospa Ljudmila Novak.

Izvolite, mag. Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča.

Seveda proti temu zakonu ni mogoče biti. Zakaj bi bil človek proti temu? Če je kdo kaj nezakonito pridobil, naj se mu tudi zakonito odvzame. Mislim, da je vprašanje malce bolj kompleksno.

Glejte, leta 2011 je bil sprejet zakon in kar nekaj razpravljalcev je povedalo, da pravzaprav se ni nič zgodilo od sprejetega zakona, da nobeno premoženje na podlagi tega zakona ni bilo odvzeto. Zdaj smo pa leta 2014. Kaj to pomeni? Da smo sprejemali verjetno

zakon s figo v žepu, da niti nismo imeli namena. Zakaj bi pa zdaj ta zakon deloval? Kaj se je zdaj spremenilo? Mislím, da nič kaj bistvenega. Če pogledamo, kdo so bili parlamentarci, ki so sprejemali ta zakon, je veliko teh parlamentarcev, ki so leta 2011 sedeli v parlamentu, tudi zdaj. In so sprejeli zakon. Kje tiči to, da mi ne spoštujemo sprejetih zakonov? Najbrž smo res v hudih težavah. Bom povedal primer, ker mi kot parlament sprejemamo zakone, in jih ne spoštujemo, kaj šele, da bi poskrbeli, da bi jih vlade in ministrstva izvajala. Zdaj bom prebral primer nespoštovanja lastnih sprejetih zakonov. Na 32. izredni seji Državnega zbora Republike Slovenije 24. maja 2013 je bil sprejet Odllok o razglasitvi ustavnega zakona o spremembi 148. člena Ustave Republike Slovenije. V omenjenem ustavnem zakonu je zapisano: "Državni zbor Republike Slovenije sprejme zakon iz tretjega odstavka spremenjenega 148. člena Ustave Republike Slovenije v šestih mesecih od uveljavitve tega ustavnega zakona." Glede na navedeno bi moral Državni zbor Republike Slovenije zakon sprejeti najkasneje do 24. novembra 2013. In ker tega v roku ni storil, krši, prav tako pa tudi Vlada, sprejete obveznosti in najvišji pravni akt v državi. To sem jaz slučajno ugotovil, ker sem neke stvari raziskoval. Zdaj pa vi mene poskušajte podučiti. Če Državni zbor ne izvaja tega zakona, ki ga je sam sprejel, kdo bo še karkoli izvajal? Gospe in gospodje, mi smo kršili in kršimo najvišji ustavni akt – ustavni zakon. Kdo bi še nam karkoli verjel? Če gremo na drug konkreten primer. Prej smo obravnavali področje loterije. Komisija za preprečevanje korupcije nas eksplicitno z dopisom opozarja, da niso v predlogu zakona odpravljeni vsi elementi koruptivnih tveganj. Ampak mi kar nadaljujemo s postopkom. To pomeni, nič se ne bo zgodilo, to je samo farsa, da bomo neke ljudi preganjali, ker na sistemski ravni mi nismo dorasli zadevi. Veste, kaj mi je prej rekel gospod Stepišnik? Naš poslanski kolega, minister, ki mora oditi za veliko manjše prekrške, kot delajo drugi. Tudi mi. Glejte, kaj mi je rekel: "Energetski zakon je farsa in velik nateg državljanov. V energetskem zakonu so vgrajeni elementi korupcije, da bodo ljudje bogateli. Mi z energetskim zakonom ustvarjamo tako imenovane pajdaške kapitaliste ..."

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Magister Vogrin, predlagam, da se osredotočite na točko razprave.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Gospa predsedujoča, prejšnjo predsedujočo sem že vnaprej opozoril, da verjetno bo imela občutek, da ne govorim o temi, ampak to je samo občutek. Jaz govorim o bistvenih stvareh, ki zadevajo delo državnega zbora in tudi tega zakona, ki ga sprejemamo. Mi dajmo na sistemski ravni spreminjati zadeve. Potem bomo počasi lezli iz krize. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Ne morem, no, da ne bi najprej komentiral, lep pozdrav vsem. Drži, kar pravi kolega Vogrin, vendar je kolega Stepišnik v tistem času, ko se je energetski zakon potrjeval na vladi, bil še del vladne ekipe. In prav zanimivo bi bilo videti, ali ga je potrdil ali je glasoval proti. V tistem delu tu drži, kar je govoril kolega Vogrin, ki se nanaša na tako imenovano energetsko izkaznico, kjer so rešitve po nepotrebnem tako napisane, da bo desetkrat dražja, kot bi bilo treba.

Danes govorimo o enem zakonu, ki po mnenju nekaterih naj bi bistveno pripomogel k temu, da bi Slovenija postala vsaj toliko normalna država na tem področju, kot je recimo Srbija, ki še ni v Evropski uniji, pa zna ločiti na eni strani zrno od plev in zna zapreti tiste, ki so veliki lumpi, je poenostavljeno povedano. Slovenija tega ne zna. Iz teh dosedanjih razprav bi lahko na kratko povzeli, da gre še za eno novelo, ki jo vsi podpiramo, ker itak škoditi ne more, kaj bistvenega pa k učinkovitejšemu pregonu najhujšega bančno-gospodarskega kriminala ne bo pripomogla. Če bi bil namen drugačen, bi že na osnovi veljavnega zakona, ki je bil sprejet v letu 2011, ne imeli nekaj primerov, ki jih lahko preštejemo na letni ravni na prste obeh rok ali pa celo na prste ene roke, ki se procesirajo po tem zakonu.

Pomembno je tudi v razmerah, v kakršnih smo, kjer govorimo o oškodovanjih in o dokazljivo premoženjih milijonskega izvora, katerega izvora se ne da pojasniti, fokusiranje sistema v najhujši kriminal. Ne moremo se mi na tej točki, kjer smo zdaj, v tem globokem breznu, kjer imamo bančno-gospodarske tajkune z desetlinami milijonov neupravičenega premoženja, ki si ga niso prislužili na pošten način, ukvarjati z malenkostmi.

Pred časom smo imeli v tem državnem zboru, že pred leti, še v prejšnjem mandatu, bivšega predsednika Evropskega računskega sodišča gospoda Antončiča, ki je na vprašanje, kako oni izbirajo primere, kaj obravnavajo in kaj ne, glede na to, da smo verjeli, da imajo celo paleto teh možnosti, je povedal: "Ta zadeva je zelo enostavna. Med primeri, ki jih dobimo, ki jih naključno izberemo, pogledamo, kakšna dimenzija problema pri posameznem primeru nastaja in če pridemo recimo do številke 500 tisoč evrov, ali mislite, da smo mi nori, da se bomo s tem ukvarjali, ko vemo, da bi samo revizija stala milijon evrov. Vzamemo pa seveda tiste, kjer gre za 50, 100 milijonov evrov, v roke in jih pregledamo." Če bi mi v naši državi imeli razčiščene vse tiste velike primere, kjer gre za več 100 tisoč evrov, milijonov evrov, 10, 100 milijonov evrov, potem lahko pišemo zakone, ki bi se ukvarjali tudi z malo manjšimi problemi, predvsem pa potem lahko izvajamo postopke v teh primerih.

Drugače pa se ta vlada, predvsem pravosodni minister, ki je zdaj trenutno za to zadolžen, s tem načinom, kot se zdaj dogaja, tudi sam diskreditira. In te besede in govoričenje o tem, kako ima ta vlada kot eno izmed prioritet, zapisano v koalicijskem dogovoru, novem, starem, v obeh verjetno, pregon gospodarskega kriminala, verjetno tudi bančnega, upam, da so vsaj ta dostavek napisali, je farsa. Zaradi tega ker se dogaja v operativi ravno nekaj drugega. Najbolj usposobljeni tožilci, ki naj bi sedeli na Specializiranem državnem tožilstvu, se ukvarjajo z minornimi primeri. Nekateri od njih seveda. Normalno, da potem ne morejo procesirati najhujših oblik in preganjati najhujših oblik kriminala. A je ovadba, ki je bila s strani anonimnih prijaviteljev vložena proti meni kot nekdanjemu ministru zaradi tega, ker sem ustavil razpis za preново ene cestninske postaje, ker so bile ponudbe med 550 in 850 tisoč evri, in sem ocenil, da so vse previsoke, in naj bi zaradi tega, ker sem to naredil, škodoval lastnemu ministrstvu, potem pa se je to zgodilo za bistveno manjši znesek, ali je ta ovadba stvar, s katero naj se ukvarja Specializirano državno tožilstvo, vas vprašam. Za katero bi tretjerazredni tožilec, ki bi jo dobil v roke na podlagi listinske dokumentacije, moral vedeti, da je to totalen blef. Ali naj se Specializirano državno tožilstvo ukvarja s prijavo, ki je bila podana tudi v času mojega mandata s strani ene od prijavljenih za direktorico DRI oziroma za dve mesti, ker je bilo razpisano mesto generalnega direktorja in člana posloводства? Eno prijavo je oddala istega dne na Opčinah, v Republiki Italiji, drugo prijavo je dala istega dne v Beogradu. In ker sta potovali malo več dni, zaradi tega časovnega razmika, nadzorni svet v eni točki ni opravil vsega in ni povabil na pogovor te gospe, mislim, da se je pisala Elena Taloverja iz Ukrajine. In je bil očitek, da je tukaj sum korupcije. In seveda anonimna ali pa celo nepodpisana prijava zoper mene in vse ostale. Jaz osebno kot takratni pristojni minister s tem postopkom nisem nič imel, ker je za to bil pristojen nadzorni svet tega podjetja. Ampak kaj hočem povedati, mimogrede, ta postopek še vedno ni zaključen, to še vedno teče, leto in pol se ta anonimna ovadba že procesira. S temi primeri se ob vseh javno izpostavljenih bančno-gospodarsko tajkunskih rabotah ukvarja naše tožilstvo in pravosodje. In mi bomo zdaj s tem zakonom, s to novelo po vašem mnenju, po mnenju nekaterih, večine, te probleme razrešili. Ne bomo jih, gospe in gospodje, dokler ne boste razrešili problema tukaj notri in dokler ne boste opravili tega miselnega preskoka in enkrat resno začeli preganjati tiste, ki jih je treba preganjati, ne pa zlorabljati zakonodajo za politične pregone. Dokler se to ne bo zgodilo, bodo v tej državi še vedno veselo odpirali šampanjce tisti, ki so si v okviru neke družbe, ki je prišla na slabo banko, dali izplačati za 21 milijonov evrov dividend konec lanskega leta, predhodno pa banko, katere solastniki so bili, pahnili na pleča

davkoplačevalcev, Faktor banko, in vse kredite, ki so jih najeli, posledično tudi. Zakaj se ne gre gledat njihovega premoženja, zakaj proti njim ni bil sprožen noben postopek s strani Specializiranega državnega tožilstva, pa gre za milijone, zakaj se to ni zgodilo? Zakaj se pa je sprožil postopek zoper prvaka največje opozicijske stranke za domnevnih 200 tisoč fiktivne razlike v premoženju in zoper mrtvega posameznika, a ni dovolj živih, bančno-gospodarskih tajkunov, za katere se ve, da so oropali to državo in vse nas, in se jih ne preganja? Zakaj se to počne? Vedno večji odgovor na to vprašanje in vedno bolj prepričljiv je, da se to počne zaradi tega, ker vlada nima resnega namena, da bi s temi stvarmi razčistila. Nima resnega namena, da bi bila učinkovita pri pregonu teh najhujših kriminalnih dejanj. Če bi ta resen namen imela, potem bi prvi v vrsti, minister, ki je zadolžen za pravosodje, in minister, ki je zadolžen za notranje zadeve, oba prihajata iz Državljske liste, dal ustrezne usmeritve, najprej na vladi sprejel ustrezen akcijski načrt in ukrepe, potem vsem ostalim, pravosodju, tožilstvu, da se določijo razumske in smiselne prioritete. In ko bodo vsi ti veliko gospodje procesirani in zaključeni, potem pa se verjetno lahko začnejo ukvarjati, tako kot je nekoč davno dejal nek politik, s kurjimi tatovi. Do takrat pa je to zavajanje javnosti in neresen namen ukvarjanja s temi rabotami. In ta novela je žal samo ena v seriji teh piarovskih potez, ki naj bi pokazale, kako je resen namen te vlade ta pregon in kako bolj učinkovito je naše pravosodje, kar je v največjem delu samo stvar ustreznega piarovskega pristopa. Minister, predsednica Vlade, predsednik Vrhovnega sodišča so pred dobrega pol leta podpisali neko zavezo glede tega, o rokih, ki se jih bo treba držati. Ali se ta zaveza danes uresničuje? Se ne. Na najbolj razvpitem primeru Patria lahko ugotovimo, da se ta zaveza krši. Višje sodišče bi moralo v skladu s to zavezo v procesu proti predsedniku največje opozicijske stranke, ki je bil obsojen na prvi stopnji, že odločiti. Pa ni. Danes je finsko sodišče v tem procesu, v procesu Patria, oprostilo obtožene za korupcijo, torej tiste, ki naj bi darila obljubljali. V Sloveniji pa je bil na prvi stopnji, in z njim še dva seveda, obsojen prvak največje opozicijske stranke, ker naj bi od tistih, ki so bili oproščeni, od teh torej, ki so bili oproščeni, naj bi neznanega dne na neznanem kraju na neugotovljen komunikacijski način prejel obljubo darila, in to ne zase, ampak za tretje, za stranko najbrž. Torej če bi bile prioritete vlade Alenke Bratušek pregon resničnega gospodarskega in bančnega kriminala, potem bi danes v teh postopkih morali biti številka 100 ali 200, ne pa 5 ali 10, in v teh postopkih bi že moralo biti do danes zamrznjeno premoženje vsem tistim, ki so bili že javno izpostavljeni in ki ne morejo in upajo pojasniti izvora tega premoženja. Zakaj ne? Zaradi tega ker je v veliki meri nastalo iz teh kreditov, ki jih bodo za njih odplačevali davkoplačevalci. Se

pravi tisti, zaradi katerih so podjetja propadla in so ostali na cesti, bodo sedaj morali tem gospodom še odplačevati te kredite. Eden izmed teh, smo brali v enem izmed dnevnikov, si je pred dnevi umislil prenovo 37 milijonov evrov vredne vile v Švici. Ali je ta gospod, vas vprašam, v katerem od teh postopkov? Ali je bilo proti njemu že karkoli sproženo? Ali je bila že izdana kakšna začasna odredba, da se začasno zamrzne premoženje? Dokler tega ne boste storili, bolje da ne iritirate javnosti s takimi ali drugačnimi novelami, ki niso nič drugega, kot vladni piar za opravičevanje tistega, česar ta vlada ne želi storiti. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Ljudmila Novak. Za njo se pripravi gospod Mirko Brulc, potem gospod Borut Ambrožič.
Izvolite, gospa Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Hvala za besedo.

Tudi v Novi Sloveniji menimo, da bi morali narediti nov zakon, kjer bi že začetna faza morala biti precej drugačna, kot je sedaj, kajti predno pride do postopka, traja precej časa in med tem časom lahko lastniki tega nezakonito pridobljenega premoženja že marsikaj naredijo s tem premoženjem. Torej začetna faza bi morala biti hitra, morda v tej smeri, da tam, kjer je več kot očitno, da nekaj ni v redu s tem premoženjem, bi se ga moralo odvzeti in potem lastnik dokazovati, od kod ga je pridobil. Če ga ima upravičeno, če si ga je pridela, ga bo gotovo dobil tudi nazaj. Ne govorim o tistih majhnih vsotah, da bi se moral vsak državljan tresti, kako bo dokazal, na kakšen način si je zgradil hišo. Ampak imamo veliko primerov, kjer je že na daleč jasno, da s tem premoženjem nekaj ni v redu.

Sedaj imamo tukaj novelo zakona, torej zakon, ki se je do sedaj izkazal kot brezzobi tiger. Morda bomo naredili sedaj nekaj zobnih vsadkov, pa bo lažje grizel, pa bo prišlo do nekega učinka. Predvsem pa mislim, da državljeni od nas pričakujejo, da naredimo več reda v tej državi. In vsakič ko dobimo nove davke, najprej slišim, "tistim vzemite, ki so državo pokradli". In ta zakon naj bi to omogočal, čeprav imamo pomisleke in dvome, da se bo to res zgodilo. Banke so izropane, zato tudi mnoga podjetja uničena, ljudje so ostali brez služb, zato upravičeno od nas pričakujejo. In kar lahko mi poslanci naredimo in kar je naša dolžnost, je zagotovo to, da naredimo vse, da se ta zakon izboljša, čeprav imamo dvome in mislimo, da bi moral biti novi. Predvsem pa bom sama vprašala strokovnjake, ki delajo na tem področju, kaj manjka temu zakonu, da ne morejo hitreje delati, kakšne predloge imajo. In bi tu predstavnike Vlade tudi vprašala, ali se res vsa stroka strinja s tem, ali so dovolj upošteevane njihove pripombe. Če mi naredimo vse, da je zakon dober, da bodo lahko delali, potem nimajo prav nobenega

izgovora več, zakaj nekega postopka ne morejo pripeljati do konca in zakaj niso bolj učinkoviti. Tu moramo vsi poslanci biti v koaliciji, v koaliciji za čim boljši zakon, ki bo uresničljiv, ki bo učinkovit in ki bo dejansko dal rezultate. Glede na to, kaj se nam je vse zgodilo v Sloveniji, kakšne milijardne luknje pokrivamo, na kako visokem mestu smo glede stopnje korupcije, mislim, da državljeni od nas to več kot upravičeno pričakujejo, sicer bodo še naprej vpili na nas, da smo vsi lopovi, in mislim, da upravičeno, če mi svoje naloge ne bomo temeljito opravili. Torej moramo skleniti koalicijo poslancev, vseh poslancev, da se čim bolj potrudimo, da ne bo izgovora pri pravosodnih organih, zakaj se nečesa ne da narediti. To prevečkrat slišimo in potem zgleda, kot da smo mi tisti, ki preprečujemo, da bi bili zakoni bolj učinkoviti.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

K besedi se je javila gospa državna sekretarka na Ministrstvu za pravosodje Tina Brecelj.

TINA BRECELJ: Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav vsem!

Nekaj odgovorov imam pripravljenih, pa bom začela po obratnem vrstnem redu in bom najprej gospe Novakovi odgovorila. Novela zakona je nastajala v sodelovanju s tožilstvom in sodstvom. Konkretno, sedeli smo skupaj in rešitve pripravljali, tako trdno verjamemo, da rešitve, kot so sedaj, bodo bistveno pripomogle k učinkovitosti in odpravile tiste morebitne ovire ali pa nedoslednosti, ki so sedaj to večjo učinkovitost preprečevale. Ko je novela nastajala, je stroka konkretno povedala, kje so ovire, in mi smo jih v zakon zapisali.

V povezavi s tem odgovorom bi se navezala na vprašanje gospe Jelušič, ki je sicer ni v dvorani, pa vendar. Njeno vprašanje je bilo, ali smo upoštevali pripombe in mnenja Okrožnega sodišča v Ljubljani, ki je izključno pristojno za izvajanje tega zakona. Moj odgovor je, da, smo, smo upoštevali vsa njihova stališča, razen enega. To stališče pa je bilo, da ne bi bili več oni izključno pristojni za izvajanje tega zakona. Podan je bil predlog, da bi te postopke izvajala tudi druga okrožna sodišča. Mi smo argumentirano pojasnili, zakaj menimo, da naj zaenkrat ostane tako, kot je, torej Ljubljana izključno pristojna za vodenje teh postopkov. S tem mislim in upam, sicer me bo dopolnil, da sem odgovorila tudi že gospodu Jerovšku, kdo je zakon pripravljal in kaj bo storjeno glede povečanja učinkovitosti. Gospodu Vogrinu bi rada povedala v zvezi z njegovim mnenjem, da se zakon ne izvaja oziroma ne uporablja, naslednje. Dejansko se je zakon začel uporabljati 30. maja 2012. Vemo, da so finančne preiskave po tem zakonu potekale eno leto, torej dokaj dolgo obdobje zakon predvideva za izvedbo finančne preiskave. Sedaj na Okrožnem

sodišču v Ljubljani že tečejo obravnave, torej postopki so v teku. Toliko glede izvajanja veljavnega zakona do sedaj.

Zdaj še v zvezi z vprašanjem gospe poslanke Katarine Hočevar, in sicer njeno vprašanje glede obdobja, za katero se opravlja finančna preiskava. Tu bi rada povedala naslednje. Vedeti moramo, da je pogoj za sprožitev finančne preiskave po tem zakonu, torej dovolj za sprožitev finančne preiskave je sum, da je oseba storila kataloško kaznivo dejanje. Torej na eni strani imamo zgolj sum storitve kaznivega dejanja, na drugi strani pa civilni odvzem, ki ga ZOPNI predvideva, kar v bistvu pomeni pomemben poseg v ustavno varovano pravico zasebne lastnine. Bom takoj pojasnila, zakaj to vse govorim. Na tehtnici imamo dva zelo pomembna vidika, zato je pri obdobju potrebna previdnost. Tudi ko je govora o obdobju, imamo namreč opravka z ustavno varovanim vidikom oziroma z ustavno upoštevnim vidikom retroaktivnosti, zato je po našem mnenju 5 let pred letom storitve kataloškega kaznivega dejanja dovolj dolgo obdobje. Takšno je tudi mnenje tožilstva, in to predvsem zato, ker nas, ko je govora o odvzemu premoženja po ZOPNI-ju, zanima predvsem obdobje od storitve kaznivega dejanja pa vse do vložitve tožbe. Upoštevali smo ta ustavni vidik, ki sem ga pojasnila, ko je vendarle treba biti previden, pa tudi praktični vidik, na katerega je opozorilo tožilstvo, ne nazadnje pa je, ko se odločamo o obdobju finančne preiskave, treba vzeti v obzir tudi dejstvo, koliko časa Davčna uprava hrani podatke. Tudi ta element je tukaj upoštevan.

Rada pa bi vendarle še enkrat povedala naslednje. Ta poudarek se mi zdi še posebej pomemben, da se že z uvedbo finančne preiskave zamrzne vse premoženje. Če to poskušam na primeru opisati. Če nekdo ukrade vozilo in s tem vozilom opravlja prevoze v obliki taxi službe, se mu bo ukradeno vozilo odvzelo po Kazenskem zakoniku, torej je predmet kazenskega odvzema. Ves zaslužek, ki ga bo od storitve kaznivega dejanja pa vse do vložitve tožbe, torej ves zaslužek, ki ga bo z opravljanjem te dejavnosti pridobil, pa je predmet odvzema po ZOPNI-ju. Naša razmišljanja pri civilnem odvzemu gredo predvsem v smer sedanosti oziroma odvzema vsega premoženja, pač tistega, ki je bilo protipravno pridobljeno, od storitve kaznivega dejanja naprej. Zdi se nam povsem dovolj z vseh vidikov, ki sem jih opisala, da se pogleda v okviru finančne preiskave 5 let nazaj od storitve kaznivega dejanja. Pa še en vidik ni zanemarljiv, da sama finančna preiskava pa lahko traja leto oziroma celo leto in pol. Tako da tudi tukaj imamo dolgo obdobje zajeto. Toliko zaenkrat. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Mirko Brulc, za njim se pripravita gospod Borut Ambrožič in mag. Lejla Hercegovac.

Izvolite, gospod Brulc.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa.

Najprej sem hotel izreči čestitke kolegu Vilfanu za prejem Bloudkove nagrade za življenjsko delo v športu. Mislim, da je to lepo, da je med nami taka oseba.

Zdaj pa k stvari. Poglejte, danes je bilo veliko vsega rečenega, tudi nepotrebnega, od tega, da ni politične volje ... Ja, kaj vraga pa delamo, če ni to politična volja, da enkrat pridemo do pravih rezultatov! Jaz opozicijo prosim, saj so nekateri imeli take razprave, pomagajte, da skupaj pripravimo odličen zakon. Mi danes ne sodimo nekemu predsedniku največje opozicijske stranke, brezpredmetno je to razpravljanje tukaj. Ampak če nekdo reče, da ne ve, od kod je dobil 200 tisoč evrov ... Ja, pa to ni taka reč, to je ena hiša, ljudje dragi, in ne veš, od kod si dobil, drugi ne ve, od kod je dobil 3 milijone in tako dalje. Nisem jaz začel teh razgovorov, to ste vi začeli na oni strani. Take ljudi je treba spraviti na pravo mesto. Konec. In odvzeti premoženje, če ne veš, od kod je.

Poglejte, gospodarski kriminal, toliko ga je bilo, da ne morem verjeti, da ga je bilo toliko v naši državi. In hvala bogu, se zadnje obdobje te stvari rešuje tako in drugače. Zemljiškoknjižni dolg. Ja, kdo od nas je imel informacijo, da se to tako blazno zlorablja, v tisoče je šlo? Končno posegamo na to področje. Da bi lažje razumeli, ker verjetno veste, pravni jezik je včasih nerazumljiv, in ljudje ne vedo, kaj je zadaj. Če jaz ukradem kolo, me ujamejo, mi vzamejo kolo. To je premoženje. Sem obtožen, bom plačal pa še kazen. Nam se pa dogaja, da so ti grozni tajkuni ujeti, so na sodišču, so obsojeni, dobijo zaporno kazen, pa rečejo 50 tisoč evrov še kazni naj plačajo in tako dalje. To je pa že smešno. Danes je bila omenjena italijanska mafija. Na vrat so jim stopili takrat, ko so rekli, ne samo zapor – premoženje. Pa ne samo mafijcu, tudi teti, stricu, bratu in tako dalje. To se mora zgoditi. Mi moramo imeti tako zakonodajo – če odmislim zdaj, kaj se je dogajalo – ampak za naprej, da nihče ne bo imel želje po tem, da bi se okoriščal na tak način. Da bo takoj vedel, dobro, jaz bom šel v zapor, a tudi mojemu otroku bodo vzeli hišo, moji ženi bodo vzeli stanovanje in ne vem kaj vse. To je pomembno. Mislim, da tak zakon pripravljamo in tako je tudi prav.

Jaz se strinjam s kolegom Toninom. On je rekel: "Zakon mora biti tak, da bo uporaben." Mi smo se že srečevali takrat, ko smo sprejemali to prvo verzijo, da je pravosodje reklo: "Ja, pa saj imamo zakone, ni problem, mi imamo zakon za odvzem premoženja." Ja, pa zakaj ga nismo vzeli? Ker ni bil življenjski ali pa ker se tudi ti pravosodni organi, pa recimo tožilec, sodnik, ne vem kaj, bojijo. Tam je padla bomba, enemu drugemu grozijo tako in drugače, vsak politik, ki je kakorkoli obsojen ali pa v procesu, grozi. Mi

moramo te delavke in delavce v teh organih zaščititi. Maksimalno zaščititi. Veste, jaz doma doživljam to, da mi ljudje rečejo: "Ja, sedi v zaporu, ima pa 7, 8 apartmajev na morju in hišo pa to pa ono." In tisti sodnik, tisti tožilec, ki bo prišel do tega, da bo to premoženje odvzeto, saj ne veš danes, mi smo že v eni prejšnji točki govorili o agresijah in možnostih in tako dalje, ko smo govorili o policiji. Treba je zaščititi tudi te pravosodne organe, če poenostavim. Še enkrat pa pozivam, dajmo stopiti skupaj, ne delajmo inventure, kdo je pri komu kaj, kako, ampak kaj bomo naredili, da bodo ne samo ljudje zadovoljni, da bo pravici zadoščeno. Da tisti, ki ima maslo na glavi, nese porcijo tudi materialno. Jaz bom to novelo z veseljem podprl. Žal mi je, da je prvo branje, da ne gre hitreje vsa ta zadeva. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Zvonko Černač, imate repliko, izvolite.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Gospod Brulc me je verjetno napačno razumel, ko sem jaz govoril o prioritetah. To, da finančna preiskava ni uvedena proti prvaku Pozitivne Slovenije gospodu Jankoviću za 2 milijona evrov, je pa proti prvaku največje opozicijske stranke za desetkrat nižji znesek, je, če prav razumem, po mnenju gospoda Brulca odraz strahu tožilstva. Pred čem je torej to odraz strahu? Gospod Janković je predsednik največje vladne stranke. Torej se tožilci bojijo vlade. In zdaj mi povejte, kako bodo tej tožilci izvajali najhujše preiskave, če se bojijo lastne vlade?

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Borut Ambrožič je bil naslednji na vrsti. Vidim, da ga sedaj ni v dvorani, zato je ima besedo magistrica Lejla Hercegovac in za njo se pripravita gospa Sonja Ramšak in gospod Srečko Meh.

Izvolite, magistrica Hercegovac.

MAG. LEJLA HERCEGOVAC (PS PS): Hvala lepa. Spoštovani predstavniki ministrstva, kolegice in kolegi.

Ta zakon ali sprememba Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora je zelo pomembna. Zakon je pomemben za nas, za državni zbor, za vlado, pomemben je za vse državljane Republike Slovenije. Res je, kot je kolegica Ljudmila rekla, vsak ki pride v pisarno, prvo, kar pove, je, zakaj nimamo denarja, vzemite denar tistim, ki so ga nezakonito pridobili. Zato se mi zdi zelo pomembno, da imamo ta zakon na mizi. Seveda je to zakon, ki je star dve leti, in je normalno, da ga popravljamo, ker v prvi izvedbi ne moremo vedeti vse malenkosti, ki niso take, kot bi mi želeli. Cilj predloga torej vemo. Vemo tudi, da je to pravni postopek. Vemo tudi, da ga vodi državno tožilstvo, torej finančne preiskave, da

odloča sodišče in da finančno preiskavo odredi državni tožilec. Teh pet let se je meni zdelo, pred letom, v katerem je bilo storjeno kaznivo dejanje, kratek rok, ampak po pojasnitvi državne sekretarke sem to pravilno razumela. Zdi se mi zelo dobro, da je pravdni postopek za odvzem premoženja nezakonitega izvora nujen in da se obravnava prednostno. Tega do zdaj nismo imeli. Poglavitne rešitve so navedene v devetih točkah in v drugem odstavku 2. člena, peti točki 4. člena, 7. členu in 17.a členu. Ne bom jih navajala, ker to vse piše v zakonu. Zdi se mi zelo lepo, da se je v spreminjanji ZOPNI-ja vključila tudi vstajniška civilnodružbena skupina FemA, potem gibanje Vseslovenska ljudska vstaja, potem vstajniška stranka Solidarnost, kar pomeni, da je tudi civilna družba sodelovala pri oblikovanju sprememb tega zakona.

Vseeno bi rada prebrala, da smo od poznavalcev področja dobili namig, da utegne biti sprememba ZOPNI-ja dvorezna. Po eni strani naj bi res omogočila bolj učinkovito delovanje preiskovalcev, po drugi strani pa naj bi nekatere potencialne preiskovance tudi varovala pred "preveč" intenzivnim preiskovanjem. Teh namigov nihče ne želi izreči na glas, ker trditve v trenutni fazi ni mogoče dokazati. Zato je normalno, da povemo, da je premoženja domnevno nezakonitega izvora rezerviranega 230 milijonov evrov, da so tri tožbe za odvzem premoženja že bile vložene in da so 78 oseb začeli preiskovati v letu 2012.

Kako je to urejeno v drugih državah? Avstrija ima to zakonsko zelo dobro urejeno, v Italiji se izvaja, čeprav ni zakonsko urejeno. Zakaj v Sloveniji, če je zakon bil dve leti, ni nič narejenega? Moj odgovor bi bil ta, da državljani Republike Slovenije, ko pride nov zakon, ga upoštevajo med 52 in 59 %. Za razliko od Anglije in drugih severnih držav, kjer jih blizu 90 oziroma 89 % takoj upošteva vsak zakon. To pomeni, da nimamo vedno slabih zakonov, ampak da jih ne upoštevamo, ko jih dobimo. Zato po dveh letih lahko govorimo, ali je bil dober zakon ali ni bil, ker ni zaživel iz različnih razlogov.

Evropska unija si prizadeva, da vse imajo države podobne zakone. Lahko rečem, da po podatkih do sedaj 17 držav izvaja v Evropi to, kar si želimo. V prihodnosti Evropa meni, da bosta Poljska in Slovaška to najslabše izvajali. Ampak vseeno, mi smo veseli, da imamo danes spremembo tega zakona, da bo zaživel na drug način in mislim, da moramo biti vsi skupaj za ta zakon. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Sonja Ramšak.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala za besedo. Spoštovana predsedujoča, spoštovana državna sekretarka s sodelavcem, poslanke in poslanci!

Seveda se vsi strinjamo, da mora biti vsakemu, ki si je na nezakonit način pridobil

kakršnokoli premoženje, to premoženje biti odvzeto. Ko gledam gradivo, ki ga je pripravilo pristojno ministrstvo, glede na to, da je bil zakon res sprejet novembra leta 2011 in da njegova uveljavitev sega v leto 2012, pa me kljub vsemu čudi, da je na podlagi tega zakona prišlo do odrejenih finančnih preiskav samo v 78 primerih in da je potem bila odrejena finančna preiskava po podatkih Vrhovnega državnega tožilstva v šestih primerih, od tega v enem primeru na območju Okrožnega državnega tožilstva Maribor in Specializiranega državnega tožilstva v petih primerih. Tudi ko gledam same zakonske rešitve, moram reči, da se v 8. členu, ko se dopolnjuje prvi odstavek 14. člena veljavnega zakona in ko o uvedbi finančne preiskave pristojni državni tožilec obvesti vodjo pristojnega državnega tožilstva, ki ustanovi finančno preiskovalno skupino in odredbo vroči tudi vodji Specializiranega državnega tožilstva, seveda ne glede na to, da ste rekli, da je bilo dogovarjano v strokovnih krogih, se pravi, v tožilstvu in sodstvu, pa vendar bi tu rekla, da gre za izjemno pomembno in zahtevno tematiko, zato bi pričakovala, da bo o teh stvareh odločalo dejansko Specializirano državno tožilstvo, skupine znotraj Specializiranega državnega tožilstva. Zakaj to govorim? Ker res le ljudje, ki so usposobljeni za odkrivanje tako organiziranega kriminala, ki lahko ugotovijo, da je bilo neko premoženje pridobljeno na nezakonit način, lahko potem tudi korektno vodijo postopek. Zakaj pa dvomim, da bo prišlo v teh primerih do tega? Še tako dober zakon ne bo pomagal, če ustrezni organi pregona in sodstva ne bodo sprocesirali stvari v razumnih rokih. Zakaj to govorim? Vemo, da imamo ogromne zaostanke na sodiščih, tudi pri gospodarskem kriminalu in tudi pri organiziranem kriminalu, še bolj me pa žalosti to, da določene zadeve, ki so povezane z organiziranim kriminalom, ostajajo na tožilstvih, na okrožnih državnih tožilstvih, da zadeve zastarajo in da jih ne procesirajo na način, kot se to dogaja drugje, da se v bistvu procesirajo posamezniki, ne ugotovi se pa, da gre za širše organizirane skupine. Ne bom navajala, kaj, zato ker glede na moje pisno poslansko vprašanje, ki sem ga zastavila v ponedeljek, sem na podlagi tega dobila že tudi opomine. Vsekakor podpiram ta zakon, ampak mislim, da nas čaka še veliko dela, da bomo od besed prešli k dejanjem. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Srečko Meh. Pripravita naj se gospod Mihael Prevc in gospa Alenka Jeraj.

SREČKO MEH (PS SD): Hvala lepa.

Ta sprememba zakona bi pravzaprav zahtevala od vseh nas maksimalen angažma, da bi bil ta zakon najboljši, da bi zajel v danem trenutku vse tisto, kar mu manjka do danes. In

če bi o tem razpravljali, če bi tako razpravljali, bi ne kazalo kaj dosti govoriti, ker so spoštovani tako sodišča kot tožilstva kot civilne družbe in vsi tisti, ki se na to spoznajo. Če pa govorimo o vsem skupaj ob tem zakonu, česa se ni naredilo, in me prav veseli, da je gospod Černač govoril o predsedniku največje opozicijske stranke, da je bilo govora o njem, bi res bil vesel, če bi vsi spoštovali sodišča, naše zakone in bi predsednik največje opozicijske stranke prevzel sodbo in spoštoval sodišča. Pa ne.

Prav tako se mi zdi nesmotno, ko danes govorimo o tem, da si kupuje koalicija čas. Kakšen čas, gospe in gospodje? Čas leta 2012? Leta 2013? V desetih mesecih je ta vlada, ta koalicija pripravila spremembe zakona, s katerimi bi izboljšali delo na tem področju in naredili prav to, o čemer danes govorimo, vzeli premoženje tistim, ki so ga neupravičeno pridobili in omogočili, da lahko pravosodni organi delajo in opravijo svoje delo. Mi pa ne bi smeli vzbujati tistega nezaupanja, da ni bilo vse v redu. Kdo pa naj dela, če ne pravosodni organi?

In še eno vprašanje tistim, ki ste govorili, da ne bi smeli preganjati kurjih tatov. Katera je pa tista meja, ko jih ne bi smeli preganjati? Kdorkoli je kaj narobe naredil, ga je treba obravnavati in zakon ne bi smel imeti prav nobenih izjem pri tem. Kurji tat, 200 tisoč, 2 milijona, 200 milijonov – koliko? Zato mislim, da bi bilo prav, da se tako ne pogovarjamo in da poskušamo zakon izboljšati maksimalno.

Mož poziv je v tem, naredimo vse, da bodo vsi tisti, ki so naredili karkoli narobe, tudi pravočasno kaznovani, zakonito kaznovani, ne da se mi tukaj spuščamo v to, ali je kdo kaj prav naredil ali ni prav naredil. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Zvonko Černač ima repliko.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Ja, gospod Meh pač ne more iz svoje kože. V tem času, ko boste na podlagi teh usmeritev, o katerih je govoril zdaj gospod Meh, preganjali kurje tatove, bodo svoj nezakonito nakopičen denar počistili še tisti, ki bi jih lahko preganjali, pa jih očitno ne boste, kajti za vas so pomembni kurji tatovi, za vas so pomembne majhne zgodbe, da se v javnosti prikazuje občutek, kako vlada podpira pregon tega gospodarskega kriminala, glede velikih ste pa samo močni v besedah in retoriki, in namesto njih ste tem državljanom naročili, da bodo namesto njih plačali okoli 5 milijard evrov teh njihovih rabot, kar vse skupaj predstavlja en del bančne luknje. Glede prvaka največje vladne stranke gospoda Jankovića, sem jaz samo vprašal, ali je to v skladu s tem načelom, da se njega v taki preiskavi ne obravnava, kjer gre za 2 milijona evrov, obravnava se pa očitno številne druge za bistveno manjše zneske, ob bistveno manj utemeljenih okoliščinah. O tem sem govoril, očitno je strah tožilcev in pravosodja pred to vlado tako velik, da se teh velikih lumpov

ne upajo lotevati in zaradi takih besed, ko smo jih danes slišali, se jih tudi v bodoče očitno ne bodo, kajti zelo jasen signal je danes z vaše strani, da jih morajo pustiti pri miru.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Prehajamo na naslednjega razpravljavca. Gospod Mihael Prevc je naslednji, za njim gospa Alenka Jeraj in potem gospod Aljoša Jerič.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospa predsednica. Spoštovana predstavnik Vlade, spoštovane kolegice in kolegi!

Naj povem, da bom novelo Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora podprl, ker podpiram vsak doprinos k izboljšanju učinkovitosti za odvzem premoženja, pridobljenega na nezakonit način. Zdi se mi, da gre za zelo pomemben zakon, da gre za pomembno novelo in celo sem vesel, da predvsem iz opozicije prihaja klic, poziv, da je to tako pomemben zakon, da moramo stopiti skupaj, da moramo pri sprejemanju tega zakona skupaj sodelovati, da ga moramo na tak način še nadgraditi in mu dati še dodano vrednost. Ja, upam, da se bo to tudi zgodilo. Upam, da bo v nadaljevanju sprejemanja tega zakona v drugi obravnavi, tretji obravnavi, ko bomo obravnavali posamezne amandmaje, da ne bodo kar po tekočem traku zavrnjeni vsi amandmaji, ki jih bomo z iskrenim namenom, da se ta zakon izboljša, vlagali tudi poslanci iz opozicije. Strinjam se z vsemi tistimi, tudi iz naših opozicijskih vrst prihajajo ti pozivi, da je treba pri tem zakonu stopiti skupaj.

Ko smo pred tremi leti že sprejeli zakon, ki naj bi preganjal tiste, ki pridejo na nezakonit način do premoženja, smo ga v Slovenski ljudski stranki tudi podprli, seveda tudi v upanju, da bo ta zakon dosegel svoj namen. Danes ugotavljamo, da ta zakon ni dosegel svojega namena, da ta zakon ni bil operativen, da ta zakon ni bil učinkovit. Delno smo slišali odgovore s strani predlagatelja, zakaj ni bil učinkovit, kje so razlogi in seveda močno upam, močno upam, da ta novela zakona prinaša vse tiste rešitve, prinaša vse tisto v smeri večje učinkovitosti tega zakona, da se bo vendarle ta zakon lahko izvajal. Pravzaprav me zelo, zelo žalosti, da imamo podatek, da še noben sodni postopek ni bil zaključen v zvezi s preganjanjem tistih, ki so na nezakonit način prišli do tega premoženja. Vesel sem, da smo danes precej enotnega mnenja. Vsi se strinjamo, da je na tem področju treba nekaj korenito spremeniti. Ne nazadnje državljani to od nas tudi zahtevajo. Ko jih iz dneva v dan obremenjujemo, ko jih vlada obremenjuje s takšnimi in drugačnimi davki, je pravzaprav prvo, na kar nas naši državljani opozarjajo, češ, zakaj pa vendarle ne odvzamete premoženja tistim, ki so ga pridobili na nezakonit način, pa toliko je teh ljudi.

V tem zakonu vendarle upam, tako tudi predlagatelj zagotavlja, da ta novela zakona ni toliko usmerjeno v bistveno povečanje pooblastil posameznim organom ali sistematike zakona, ampak prav v boljšo koordinacijo vseh sodelujočih organov. Verjetno prav te boljše koordinacije vseh teh pristojnih organov do sedaj ni bilo, zato je bil tudi ta zakon, ki je še vedno v veljavi, tako neučinkovit. Iz tega predloga zakona tudi izhaja, da bo davčna uprava po 70-odstotni davčni stopnji obdavčila razliko med uradno pridobljenim in porabljenim premoženjem, kar pomeni, da podatki so. Podatki so, treba je samo pristopiti in te podatke uporabiti, da jih uporabijo tisti pristojni organi, ki so za to zadolženi.

Kar nekaj vprašanj je še pri tem zakonu in sem prepričan, da ima ta zakon še kar nekaj manevrskega prostora in se ga bo dalo še dograditi v nadaljevanju. Eno od vprašanj, ki se mi poraja, je, kako bo s tistim premoženjem, ki ga nekdo na nezakonit način pridobi in ga potem nekomu podari. To se pravi, kako bo ugotovljeno, da je bilo to premoženje, ki je nekomu podarjeno, da je bilo pridobljeno na nezakonit način. Ta novela zakona pa vendarle odpravlja neverjetne zlorabe z zemljiškim dolgom. Vsi vemo, koliko zlorab se je na ta način zgodilo v Sloveniji. Ta zakon vendarle to zgodbo odpravlja.

Še enkrat, spoštovane poslanke, poslanci, preidimo od vseh teh besed, ki so bile danes dane v tej dvorani, še k dejanjem. Naša naloga je, da v nadaljevanju sprejemanja tega zakona tudi sami doprinesemo v koaliciji in v opoziciji k izboljšanju tega zakona v smeri bistveno večje učinkovitosti, kot je bil učinkovit ta obstoječi zakon. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Naslednja ima besedo gospa Alenka Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala za besedo. Jaz se strinjam z nekaterimi predhodniki, da popravki po navadi niso tako dobri, kot če bi napisali zakon na novo, če ocenjujete, da pač ni primeren in da se po njem ni dalo dobro delati. Za primer dam samo insolventno zakonodajo, ki jo kar naprej popravljamo, težav pa ni ne konca ne kraja, sredi postopkov se spreminja in na koncu niti stečajni upravitelji ne vedo, kaj naj delajo, da bodo zadostili zakonu. Slovenija je na prvem mestu po korupciji. Odkar imamo za nekatere zelo učinkovito komisijo, protikorupcijsko komisijo, smo se samo povzpeli na lestvici navzgor in pristali zdaj na prvem mestu. Tudi sama imam nekaj težav s tem, kar ste nekateri predhodniki izpostavili, da mi nimamo težav, da se pregleduje predsednik opozicijske stranke, vendar pa je treba ob tem pogledati, kdo pa se ne preiskuje. Če je problem 200 tisoč evrov, ki jih je komaj nekdo seštel z uradnimi evidencami Gursa, pa s tem, kaj domneva, koliko je nepremičnina vredna, nas bi

moralo bolj skrbeti, da finančne preiskave o dveh milijonih in nekaj več ni. V poročilu oziroma obrazložitvi k zakonu beremo, da je bilo odrejenih 6 finančnih preiskav, po enih podatkih potem 78, začasno zavarovanje premoženja še bistveno manj. O tem sem spraševala ministra Pličaniča, spraševala ga je tudi kolegica Kociprova, kolegica Eva Irgl. Podatki so za leto 2012, ne vem, kaj se je dogajalo celo leto 2013, o tem nimamo nobenega podatka, pač pa nam tukaj dajete stare podatke, ki smo jih dobili že v odgovoru na poslansko vprašanje maja lani. Jaz mislim, da bi morali, če želite, da je zakon aktualen, in naj bi bil, vložen je bil novembra, operirati s podatki, starimi eno leto. Imamo cel kup ljudi v tej državi, ki razpolagajo z milijoni, pa se jim ne zgodi nič. Spomnimo se, da je bilo odrejeno začasno zavarovanje premoženja gospoda Zidarja, ki je v več postopkih, bi moral biti že na prestajanju kazni, pa je seveda zbolel in ni sposoben prestajati kazni, ima pa veliko premoženja. Po tekočem traku vsi premoženje prepisujejo na svoje soproge, sorodnike in tako naprej. Zakonodajca, ki že sedaj velja, omogoča preglede tudi povezanih oseb in tudi zavarovanje premoženja teh povezanih oseb. Zakaj se to ne dogaja? Verjetno ne zaradi nas politikov, pač pa zaradi tistih, ki bi morali te postopke sprožiti. Predlagajo jih organi pregona, potem tožilstvo in na koncu odredi sodišče, o sodiščih pa bi bilo skoraj škoda izgubljati besed.

Da bo odredil finančne preiskave generalni državni tožilec gospod Fišer, je iluzorno pričakovati, na primer proti gospodu Jankoviču zaradi dveh milijonov, ker vemo, da je takrat, ko je dobil podatke z Davčne uprave, ovadbo z Davčne uprave, je to nesel takratnemu predsedniku republike gospodu Türku. Najbrž on res ne bo tisti, ki bi predlagal tako finančno preiskavo, čeprav bi bila nujna. Jaz sem vodila preiskovalno komisijo v tem državnem zboru. Leta 2011 smo zaključili z delom, dali ovadbo na generalno državno tožilstvo in predlagali preiskavo. Očitno moramo pač politiki prijavljati, če ne bi bilo tiste komisije, se najbrž sploh ne bi nič zgodilo, ampak, ko smo mi pridobili podatke od Urada za preprečevanje pranja denarja, ki ne more ukrepati, pač pa ga je treba na to pozvati oziroma bi moral podatke komu odstopiti, smo jih mi posredovali na Davčno upravo, predlagali finančni pregled, davčno preiskavo in potem se je šele nekaj zgodilo in je Davčna uprava tudi dala tudi podatke naprej.

Potem imamo spet nekega gospoda Isajloviča, tudi ne vem od kod gospodu toliko denarja, da je kupil del Tehnika iz Škofje Loke, s katerim zdaj lepo bisnisira po Planici.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Predlagam, gospa Jeraj, da se na zakon osredotočite ...

ALENKA JERAJ (PS SDS): Govorim o finančni preiskavi in predlagam, da se naredi finančna preiskava. Če bi gospodje na tožilstvu gledali

vsak dan poročila, bi lahko vsak teden odredili eno finančno preiskavo in kakšno stvar pripeljali do konca. Da ne govorim o gospodu Rigelniku in še o kom. Pri milijonih ni finančne preiskave, pri nekaj 10 tisoč evrih se pa ne vem koliko kriminalistov ukvarja.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Aljoša Jerič.

ALJOŠA JERIČ (PS PS): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovane, spoštovani!

Mi kot poslanci vsak v svojem obsegu razpravljamo o veliko problemih, in to marsikdaj na zelo populističen način. To počnemo tako levi kot desni. Veliko podporo so nam mediji, ki nam vsakodnevno nudijo široko paletu problemov, iz katere se napajamo. A vendar je naša naloga, naše poslanstvo, zato nas tudi imenujejo poslanke in poslanci, da poleg prepoznavanja problemov predvsem iščemo in sprejemamo rešitve. Vsi, ki danes tu govorite, da je ta predlog zakona nepotreben, da ni dober, da so ga napisali skorumpiranci, izvajate ravno te vrste populizem. Povsod vidite zarote, o rešitvah pa ne govorite. Niti o rešitvah, ki so zapisane v predlogu zakona, niti o alternativnih rešitvah, ki bi jih morali ponuditi kot poslanci, če bi že kritizirali te rešitve v obravnavi. A tega ni.

Ker je današnja razprava o predlaganih spremembah zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora, se bom tem spremembam tudi posvetil. V času od začetka uporabe zakona so bile pridobljene prve praktične izkušnje predvsem glede postopka finančne preiskave ter začasnega zavarovanja premoženja nezakonitega izvora. Državno tožilstvo in drugi pristojni organi so proaktivno pristopili k izvajanju postopkov po ZOPNI-ju, tako da že potekajo konkretni postopki. Glede na novosti institutov, ki jih ureja zakon, je sprejemanje njegovega delovanja v praksi še toliko bolj pomembno, saj je neizogibno, da so in bodo na podlagi izkušenj pristojnih organov potrebne dopolnitve veljavne ureditve. Po podatkih, ki so na voljo, še ni bil končan noben sodni postopek odvzema premoženja nezakonitega izvora. Navedeno je pričakovano glede na dejstvo, da lahko zaradi zapletenosti in obsežnosti izvora premoženja finančna preiskava po 17. členu ZOPNI-ja traja največ eno leto, iz objektivnih razlogov pa se ta rok lahko podaljša še za pol leta. Na podlagi navedenega je razumljivo, da že samo sprejetje ZOPNI-ja ni moglo dati takojšnjih rezultatov, pri tem pa je treba upoštevati, da gre po opravljeni finančni preiskavi in vložitvi tožbe na pristojno sodišče za redni sodni civilni postopek, ki traja tudi določen čas. Cilji novele so tako usmerjeni v zagotovitev še večje učinkovitosti ter čim bolj nemotenega sodelovanja pristojnih organov v Republiki Sloveniji in tudi v mednarodnem sodelovanju, kar izhaja iz analize prejetih pripomb pristojnih organov.

Glede na novost institutov, ki jih ureja ZOPNI v slovenskem pravnem sistemu, bi bilo popolnoma neprimerno, če bi novela pomenila sistemske spremembe ureditve, s katerimi bi se porušil celoten koncept zakona in znova obremenili pristojni organi z novo ureditvijo. Glede na navedeno se predlagane spremembe osredotočajo na dodelavo sedaj veljavnega koncepta na podlagi pripomb vseh pristojnih organov, ki zakon izvajajo in se v praksi srečujejo z morebitnimi pomanjkljivostmi zakona.

In katere so te pogloblitve rešitve? Ena od rešitev je določba, s katero se ukinja subjektivna okoliščina, da je oseba vedela oziroma da bi morala vedeti, da je nanjo preneseno premoženje nezakonitega izvora, kot pogoj za odvzem tega premoženja. Subjektivni pogoj dobrovernosti prejemnikov namreč ni smiselni in se tako premoženje odvzame, če je bil prenos brezplačen ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti. V primeru, ko so plačali dejansko vrednost, pa se ta vrednost odvzame izvirnemu imetniku premoženja nezakonitega izvora. Glede na navedeno nejasnost bi tak pogoj v praksi močno otežil dokazovanje in s tem učinkovitost postopka po tožbi zaradi odvzema premoženja nezakonitega izvora.

Naslednja rešitev. Celovito in podrobno se ureja ureditev evidenc, in sicer zaradi uskladitve z Zakonom o varstvu osebnih podatkov ter zagotovitve ustrezne zakonske podlage.

Drugačna ureditev davčnih postopkov v zvezi s premoženjem nezakonitega izvora. Po dosedanji ureditvi se z dnem začetka pravnega postopka za odvzem premoženja nezakonitega izvora ne more začeti noben davčni postopek na tem premoženju, vendar je z vidika davčnega prava primernejša rešitev, da se po začetku pravnega postopka za odvzem premoženja nezakonitega izvora na nepremičnem premoženju ne more začeti le postopek odmere davka prometa na nepremičnine ter davka na darila. Po veljavni ureditvi je po začetku pravnega postopka za odvzem premoženja nezakonitega izvora onemogočen prav vsakršen davčni postopek, kar pa ni smiselno. Poleg tega se v novem drugem odstavku doda, da se po začetku pravnega postopka ne more začeti postopek poplačila zemljiškega dolga, saj se s tem skušajo preprečiti zlorabe lastnikov, ki so že ustanovili zemljiški dolg in skušajo z zemljiškimi pismi onemogočiti odvzem premoženja nezakonitega izvora.

Naslednja rešitev je bolj jasna definicija premoženja nezakonitega izvora in pojma lastnik. Kot premoženje nezakonitega izvora se šteje tisto premoženje, ki ni bilo pridobljeno na podlagi zakonitih dohodkov oziroma na zakonit način. Iz veljavnega 5. člena ZOPNI je opuščena navezava na razloge za sum, da je imetnik premoženja nezakonitega izvora storil kataloško kaznivo dejanje, saj je to dejstvo relevantno predvsem z vidika procesne predpostavke za uvedbo postopka po ZOPNI, nima pa to dejstvo

nobenega vpliva na sam obstoj premoženje nezakonitega izvora. Predlagana je tudi sprememba definicije pojma lastnik, ki je sedaj opredeljena kot oseba, ki ima ali se v upravnem prometu izkazuje kot imetnik premoženjske pravice.

Naslednja sprememba in pomembna novost je tudi določba iz 3. odstavka 7. člena ZOPNI, ki izrecno določa stranke pravnega postopka za odvzem premoženja. Veljavni 7. člen zakona določa pristojne organe le glede faze vodenja postopka finančne preiskave, ne določa pa, kateri organ je pristojen za vlaganje tožbe in zastopanje Republike Slovenije kot tožeče stranke v postopku za odvzem premoženja. S predlagano spremembo se zato v novem tretjem odstavku zaradi jasnosti, celovitosti in večje koherentnosti zakona izrecno določa, da je za vlaganje tožbe in zastopanje Republike Slovenije kot tožeče stranke v postopku za odvzem premoženja pristojno Specializirano državno tožilstvo. Tako tretji odstavek daje jasno pooblastilo Specializiranemu državnemu tožilstvu za zastopanje Republike Slovenije kot tožeče stranke.

Naslednja sprememba. V zakonu se določi obligatorna ustanovitev finančne preiskovalne skupine, ki jo ustanovi vodja pristojnega državnega tožilstva, o tem pa nato obvesti vodjo Specializiranega državnega tožilstva. V njej sodelujejo poleg pristojnega državnega tožilstva, ki je vodja finančne preiskovalne skupine, še predstavniki Policije, Dursa, Cursa, Državnega pravobranilstva, Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, Komisije za preprečevanje korupcije ter Agencije za trg vrednostnih papirjev in Agencije za varstvo konkurence oziroma Računskega sodišča. Za člane finančne preiskovalne komisije se predlagajo predstavniki tistih organov, katerih znanje in pristojnosti so potrebni za uspešno opravo vseh preiskovalnih dejanj. Do sedaj je bila v zakonu predvidena zgolj možnost ustanovitve finančne preiskovalne skupine, ki je bila v pristojnosti vodje pristojnega državnega tožilstva oziroma na predlog navedenih državnih organov.

In zadnja sprememba, ki jo omenjam, na koncu je treba omeniti še to novost, in sicer iz novega 17.a člena, s katerim se preiskovancu omogoča seznanitev z zbranimi podatki v finančni preiskavi ter predlagati svoje dokaze. Gre za varstvo ustavno zagotovljene pravice do kontradiktornosti. S tem se daje preiskovancu možnost, da še pred vložitvijo tožbe in začetkom sodnega postopka poda svoja stališča in dokaze o zakonitosti izvora svojega premoženja. V ta namen je v zakonu predviden narok, ki se opravi na pristojnem državnem tožilstvu, na katerem pristojni državni tožilec seznanjeni preiskovanca z ugotovitvami iz finančne preiskave in mu omogoči, da poda argumentacijo in dokaze o izvoru premoženja nezakonitega izvora.

Glede na predlagane rešitve bom predlog spremembe zakona v naslednjem postopku podprl.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa. Ste zaključili? Hvala lepa, gospod Jerič.

Nadaljujemo z naslednjim razpravljavcem. Prijavljen je gospod Rihard Braniselj.
Izvolite, gospod Braniselj.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Hvala lepa.

Pred časom je bilo v eni od razprav povedano, da je ta Zakon o odvzemu premoženje nezakonitega izvora neoperativen. Jaz se s tem ne morem strinjati. Neoperativen je lahko samo tisti operativec, ki tega zakona ne izvaja. In operativec, ki mora ta zakon izvajati, mora biti profesionalc. In profesionalc zakona ne bere, ampak ga tolmači. In vsak zakon ima določeno filozofijo, ki jo je treba zasledovati. Ne pristajam na to, da je to krivda, da se do zdaj te stvari niso izvedle tako, kot bi se morale.

Nekaj stvari bi povedal še glede zemljiškega dolga. Tu bi ponovno pozval Ministrstvo za pravosodje, da čim prej opravi domačo nalogo, in mislim, da jo že dela, in potem bomo imeli to zgodbo pravzaprav zaključeno tako, da bomo olajšali procesiranje oziroma izpodbijanje vseh tistih zemljiških dolgov, ki so ta trenutek fiktivno vpisani v zemljiških knjigah in ščitijo premoženje, ki pripada državi. Pri vsem tem bi dal tudi nek predlog. Problem pri izpodbijanju fiktivnih zemljiških dolgov bodo sodne takse. Vemo, da so te nepremičnine zavarovane z zemljiškimi dolгови, ki se glasijo na milijon in več evrov. Tisti upnik, ki je že tako brez premoženja, ki mu je nekdo dolžan, bo moral zbrati še 50 ali 100 tisoč evrov sodne takse, da bo lahko sploh vložil tožbo za izpodbijanje tega fiktivnega dolga. Jaz bi predlagal, da bi šla tu država naproti in te upnike oprostila plačila sodnih taks za tožbo. Mislim, da se mora država v tem trenutku počutiti tudi malo krivo, krivo za to, da je to trajalo leta in leta, ko so se ti zemljiški dolгови bohotili, šli v izrecno škodljivost, v izrecno goljufivost, in bi bila oprostitev sodnih taks na mestu in poštena.

Če se vrnem na Zakon o odvzemu premoženja nezakonitega izvora, bi opozoril na sledeče. Vsa teža procesiranja in uspeha bo na okrožnih državnih tožilstvih. Že zdaj vemo, da je tožilstvo podhranjeno, in jim s tem zakonom dajemo močno orodje, od katerega si obetamo veliko izplena. Po drugi strani moramo pa zagotoviti, da bomo imeli ekipo, ki bo to lahko izvajala, ekipo dobrih tožilcev. Moramo vedeti tudi to, da po tem zakonu imamo določene roke, v katerih morajo tožilci stvari izvajati, in gre za prednostne zadeve. Zato bo treba tožilstvo tudi okrepiti, tako kot je ta vlada okrepila tudi Nacionalni preiskovalni urad in vse tiste institucije, ki jih nujno potrebujemo za to, da

preganjamo organizirani kriminal in korupcijo, pa tudi vse tiste inštitucije, od katerih pričakujemo, da bodo storile vse, da povrnemo v državni proračun tudi nezakonito pridobljeno premoženje.

Seveda pa je ta zakon primeren za nadaljnjo obravnavo in Državljska lista oziroma sam osebno ga bom podprl.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste to želeli, ste dobili besedo. Ker čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika Državnega zbora še kdo razpravljati. Vidim interes za razpravo, zato odpiram prijave za razpravo. Besedo pa dobi na koncu tudi predstavnik Vlade. Vsak razpravljavec ima na voljo 5 minut.

Prvi ima besedo gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, hvala.

Morda edino za začetek, da me resnično moti, ko posamezni poslanci predstavljajo svoje lastno stališče, potem pa celotno svoje besedičenje izvzamejo iz ciljev, namenov in pa razloga zakona. Jaz mislim, da je v pristojnosti vlade, da nam to predstavi. Tako da bi morda, predsedujoča, za naslednje razprave, opozorili takšne razpravljavce, da naj povedo, kakšno je njihovo stališče, ne pa da preberejo razloge, cilje in namene vlade in rečejo na koncu, da se s tem se strinjajo, in je to to. Toliko za začetek.

Jaz samo mislim, da osnovni zakon oziroma ta veljavni zakon niti ni tako problematičen, problem pa je izvajanje tega zakona. Ampak to je očitno praksa, ki se v Sloveniji dogaja ne samo na tem področju odvzema premoženja nezakonitega izvora, ampak tudi na drugih zadevah. Če bi pogledali celotno slovensko zakonodajo na tem področju, pa naj si bo to kazenski zakonik ali podobno zakonodaja, je mehanizmov, ki jih imajo posamezni subjekti oziroma organi, več kot dovolj, da bi se lahko posamezne zadeve sankcionirale in bi lahko tudi dokončno postali tisto, o čemer vsi sanjamo, predvsem pa vsi veliko govorimo, to pa je pravna država, pravna varnost vseh ljudi, odvzem pridobljenega premoženja na nezakonit način in tako naprej. Vedno pa se zatakne, ko napišemo zakon, in to kljub sodelovanju strokovne javnosti, kljub vsemu sodelovanju ne vem koga, kljub vsem službam na posameznih ministrstvih, ampak glej ga zlomka, če že ne naredimo kardinalne napake na podzakonskih aktih, potem pridemo pa do napake pri samem izvajanju zakona.

Pri tem zakonu bosta glavnino dela nosila tožilstvo in pa sodstvo, to sta dva organa, ki se jima, če imam pravilen spomin, s proračunom določena sredstva tudi jemljejo. Tako da je že tukaj prvi opomin, ali bo ta zakon

kljub najboljšim obetom zaživel tako, kot si želimo. Sicer je, tako kot sem že prej v stališču poslanske skupine rekel, določen napredek. Mislim, da največji napredek je, pa upam, da se ne bom motil, da danes o tej temi govorimo, mislim da, že tri ali štiri ure, tako da bo javnost seznanjena in bodo spet rekli, " poglejte, vlada nekaj pripravlja, poslanci se vsi strinjajo, super, fino" drugi dan bodo že marice, očitno bodo pa marice tisti dan, ko se bo verjetno kaj takšnega zgodilo, da se bo preusmerila kakšna druga pomembna zgodba.

Jaz sam največ pričakujem pri tem zakonu glede vprašanja zemljiškega dolga. Tukaj resnično pričakujem, da se vsi skupaj poenotimo, da se ta institut ne bo zlorabljal, kot se je v preteklosti, ampak da naredimo ta institut tako, kot smo vsi imeli dobre namene že pri obravnavi prvega zakona oziroma pri veljavnem zakonu. Resnično mi pri tem zakonu večkrat pade v spomin tista zaveza ali dogovor med slovensko vlado in pa pravosodjem, kako bodo vse super fino reševali, potem pa čakamo skoraj več kot pol leta na nek zakon, analize so še iz maja 2012, mi smo pa že januarja 2014. Jaz upam, da ministrstvo, pa tudi potem tožilstvo, pa sodstvo pa tudi vsi ostali organi, da bodo dali tempo, če vlada res govori, da je to spet ena izmed prioritet te vlade. Pričakujem, da se intenzivnosti veliko bolj s hitrim tempom dogajajo, ne pa da vsakih pet mesecev, šest mesecev se spomnimo, "ops", imamo pa ta zakon, sčasoma je pa le treba kakšno določbo izvajati, potem pride do kakšne znane medijske zgodbe, potem pa pridemo v to kolesje, tožilstvo, sodstvo, kjer pa vidimo, da se zgodbe zelo redko oziroma zaenkrat po tem zakonu niti ne končajo. Resnično mi je žal, da niste bolj upoštevali mnenja strokovne javnosti, bili ste pa vsaj toliko pošteni, to pa pohvala, da ste sami zapisali, kaj vse je strokovna javnost predlagala in česa niste vi upoštevali v predlogu zakona. Morda samo za konec opazka glede Okrožnega sodišča v Ljubljani. Resnično, zakaj ne bi še enkrat razmislili, zakaj je Ljubljana top center. Prej sem dobil SMS, ko me je kolega vprašal, ali so največji lopovi izključno v Ljubljani ali pa ta vlada očitno ne zaupa drugim sodiščem, kajti očitno so neprave barve, stroke ali ne vem česa, da se ne da, da bi delali tisto, za kar so verjetno tudi sami usposobljeni. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala.

Gospa Alenka Jeraj ima besedo.

Še pred tem bi samo povedala, gospod Lisec, glede na vaš predlog meni kot predsedujoči, res ne morem glede na ustavno svobodo govora nikomur od poslank in poslancev nekako prepovedati, da tako rečem, ali pa jim kakorkoli odreči možnost, da bi prebrali ali povedali cilje, vezane na zakon, o katerem govorimo. Seveda je bila tudi danes razprava različna. Nekateri so povzemali ugotovitve preiskovalnih komisij, drugi drugih zadev, tako

da res je bilo vsakega nekaj. Se strinjam z vami, da želite, da bi tukaj predvsem vsak obrazložil svoje osebno stališče o zakonu, vendar svoboda govora je tista.

Izvolite, gospa Alenka Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala za besedo še enkrat.

Jaz podpiram vse korake v pravo smer k izboljšanju zakonodaje, se pa moram strinjati, da zakon ni vse, tako kot je rekel kolega Braniselj, na koncu so vedno ljudje, ki zakon izvajajo in lahko ga izvajajo temeljito ali pa malo manj temeljito.

Če se spomnite enega primera, ko so bili zaprti obtoženi v aferi Balkanski bojovnik, je eden od gospodov kar iz pripora prodal svoj lokal za dva milijona, notar je prišel v zapor, to so lepo tam uredili. Ker se je bal, da če bi bil obtožen, bi mu lahko tudi vzeli premoženje, ga je v času pripora prodal. Glejte, ob nadzoru, ob vseh mogočih institucijah, se pravi zapornih, vsi so vedeli, da je prišel k njemu notar, da sta overovala pogodbo, da je iz zapora v bistvu prodal svoj lokal. Mislim, da se to lahko stori samo v Sloveniji. Ampak se ni nič zgodilo ne tistem sodniku, ki je delal na primeru, ne tistem tožilcu oziroma tožilki. Takih anomalij si najbrž ne bi smeli privoščiti. In najbrž je na tak način še kakšno premoženje počistil ali pa ga pospravil kam drugam, da mu ga morda ne bi vzeli.

V zadnjem času prihajajo razni botri in strici, starejši gospodje, ki vidimo, da so kljub svojim letom še zelo aktivni in agilni. Primer, ki sem ga prej že izpostavila, gospoda Isajloviča, ki je bil v nekem obdobju celo svetovalec finančnega ministra v tej državi, sprejemal bančnike, počel vse mogoče, očitno pri svoji plači uspel toliko zaslužiti, da si je lahko kupil zdravi del podjetja Tehnik Škofja Loka, današnji Gorenjc, ki dela v Planici. Tam se ponovno pojavi gospod Lukšič, takratni minister za šolstvo, ki je to delo oddal temu gospodu, očitno ...

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Gospa Jeraj, a bi bilo možno o zakonu, ne o osebah, ker se zdaj ne morejo braniti, vam obrazložiti zadev?

ALENKA JERAJ (PS SDS): Gospa Brunskole, zanima me, kaj imate z gospodom Isajlovičem, da ga ne smemo omenjati tukaj?

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Prosim, če se opredelite na zakon.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Sam se je hvalil, da je urejal banke, da se spozna na zadeve, gospodu Križaniču je svetoval, nekje smo brali celo, da mu je svetoval, da naj da v Probanko in Faktor banko leta 2009 300 milijonov. Jaz ne vem, zakaj ga ne smemo omenjati. Saj očitno je zelo uspešen in prodoren, če lahko vse take stvari počne. Sprašujem se, ali moram ponovno,

kot sem za sina gospoda Jankoviča, predlagati jaz finančni pregled, davčno preiskavo, ker ne vem, jaz, kot sem prej rekla, nimam tako slabe plače, pa ne bi mogla kar enega podjetja kupiti. Ne vem, od kod gospodu Isajloviču toliko denarja in če se organom pregona to ne zdi vsaj malo čudno, da bi te stvari pogledali.

Podoben primer je gospod Rigelnik. Jaz moram govoriti o imenih, ker se pogovarjamo o milijonih in o ljudeh, za katere sem prepričana, da so pridobili premoženje na nezakonit način, ki bi jim moralo biti odvzeto, ali pa bi moral biti vsaj podan predlog za začasno zavarovanje premoženja, dokler se ne ugotovi, od kod jim milijoni. Malo je ljudi v tej državi, ki imajo milijone zaslužene s svojo plačo. In teh nekaj bi pa lahko učinkovito preganjali, če bi jih seveda želeli. Gospod Rigelnik, najmanj kar je naredil, Probanko, Faktor banko je izčrpaval, nevestno delal, da je pripeljal stvar nekajkrat na rob prepada. Kot sem omenila, gospod Križanič je 2009 vložil notri 300 milijonov, v lanskem letu, konec aprila je imel gospod Čufer, minister za finance, podatke, da sta Probanka in Faktor banka pod vodo, pa je kljub temu maja nakazal novih 100 milijonov v obe banki. Sedaj sta obe banki in njuni dolgovi obešeni na pleča davkoplačevalcev. Vsi bomo to plačevali, gospod Rigelnik je pa, ki je 16 let stanoval v hiši, ki so jo sedaj zarubile banke, ki je bila last podjetja, niti ne njegova. Ne razumem, zakaj se mu ne zarubi luksuzno stanovanje, ki ga je kupil za pol milijona evrov. Od kod mu ta denar? Najmanj, kar je, bi predlagali začasno zavarovanje in pregledali, kako je do tega prišel. O teh ljudeh se sprašujejo davkoplačevalci, zakaj sedijo na milijonih in na svojem premoženju, mi bomo pa plačevali njihove dolgove vsi skupaj, ker smo si pač to obesili oziroma nam je to ta vlada obesila na pleča. Mi smo bili proti in vedno bomo proti takim malverzacijam, naj plačajo svoje dolgove tisti, ki so jih naredili.

PODPREDESNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Zvonko Černač. Še vedno naj spomnim, da razpravljamo o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvzemu premoženje nezakonitega izvora in bi predlagala, da se tudi razprava vrti o tem zakonu, ne o dotičnih osebah.

Izvolite, gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Ja, hvala lepa.

Jaz mislim, da ravno o tem razpravljamo, ali bo ta zakon oziroma novela tega zakona kaj pripomogla k temu, da bo premoženje najprej zamrznjeno, potem pa tudi, če bo spoznano, da je bilo nezakonito pridobljeno, vi govorite 70-odstotno, mi pravimo, da naj bo pač vse odvzeto tistim, ki so si tako premoženje nezakonito pridobili. Govorimo o tem, da gre na tej točki, ko je v proceduri ta zakon, spet še za eno od piarovskih potez te

vlade, ki naj v javnosti utrjuje prepričanje o njeni veliki zavzetosti za boj proti gospodarskemu kriminalu, korupciji, bančnemu kriminalu in vsem najhujšim rabotam. Junija lani so Vlada, minister za pravosodje in javno upravo, predsednik Vrhovnega sodišča soppodpisali neko javno zavezo slovenskemu ljudstvu, kako bodo izboljšali stanje v pravosodju, kjer je glavni del te zaveze nek statističen prikaz, ki se bo uspel skozi obdobje uresničiti, da je zaradi tega stanje na tem področju pregona najhujše kriminalitete ugodnejše. Konkretni primeri štejejo, konkretni primeri in številke. V povezavi s številkami naj odgovorim na tej točki gospodu Mehu, ki je prej govoril, kje pa je meja med tistim, kaj naj se v tem okviru preganja in kaj ne. Meja, gospod Meh, je že zdaj v zakonu določena, se ne spreminja in je z vidika enega povprečnega državljana relativno visoko postavljena. V naših razmerah, kjer govorimo o rabotah nekaj deset milijonov evrov, je pa prenizka. Pa naj ostane taka, kot je, mi s tem nimamo problemov. Problem je, da mora biti percepcija tožilstva in pravosodja v smeri pregona najhujših. Ne pa, da se v javnosti na podlagi dosedanjega izvajanja tega zakona, o čemer govorijo slabe statistike, utrjuje prepričanje, da ta zakon bistveno bolj kot nekemu pregonu nezakonito pridobljenega premoženja ali pa premoženja, ki je bilo pridobljeno na sumljiv način, vedno bolj služi kot instrument za politične pregone, kot pa za pregone tistih, ki so si v zadnjih 20 letih pridobili več 10 ali celo več 100 milijonov evrov vredno premoženje, katerega velik del bomo skozi višje davke odplačali preko pokrivanja bančne luknje. Vsi. V največji meri bodo udarjeni ravno tisti, ki so jih ti oropali še služb in njihove prihodnosti, in mladi, ker bo zaradi tega ogrožena njihova perspektiva, ker se država zaradi povračila teh bremen iz preteklosti ne bo mogla normalno razvijati naprej. In velik del te odgovornosti seveda nosita pravosodje in tožilstvo. Jaz se ne morem strinjati z oceno gospoda Branislja, da je tožilec premalo. Ne. Vse statistike govorijo, oprostite, drugače. Govorijo, da jih je preveč in da so premalo učinkoviti –, tako tožilci, kot sodniki. Prej sem vam navedel konkretne primere, s kom vse se ukvarja oddelek, ki naj bi se ukvarjal z najhujšimi oblikami kriminalitete v tej državi. In tukaj je problem, gospe in gospodje. In tega problema ta vlada ne bo odpravila, ker nima tega namena. Nima tega namena. To se kaže tudi skozi novelo tega zakona in skozi celotno delovanje aktualnega ministra. Ker mora ščititi tiste, ki so nedotakljivi, ker je bilo prej rečeno, očitno se tožilci bojijo odpirati velike primere. Bojijo se, očitno. Kajti drugače se bi enaka preiskava, kot se vodi proti liderju največje opozicijske stranke, vodila za desetkrat večji znesek iz istega primera proti liderju Pozitivne Slovenije, ki vodi to vlado. Gospod Jankovič, smo govorili, da v istem primeru je bil osumljen, da naj bi za dva milijona in nekaj evrov ne znal pojasniti, od kod jih je dobil. Pa se takšna preiskava proti njemu ne

vodi. Ali bo zdaj ta novela zakona omogočila enako obravnavo vseh ali ne? Mi trdimo, da ne. Mi trdimo, da se bodo te stvari še naprej dogajale, kot bo s strani politične oblasti trenutne vladajoče koalicije spuščeni signal tistim, ki naj bi te procese izvajali na nepristran in neodvisen način. In tega signala ni, kajti v drugem primeru se minister za pravosodje ne bi na tako neustrezen način odzval, ko je v javnost prišel ta podatek o tem, da se ta preiskava vodi. Ampak bi se vprašal, javno, kako je mogoče, da se ne vodi proti nekemu, kjer je v igri desetkrat višji znesek, in še proti številnim, kjer so v igri stokrat ali več višji zneski. Pa tega ni dejal. In to je jasen signal, da tudi ta novela ne bo izboljšala stanja pri pregonu najhujših oblik kriminala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Besedo ima gospa Tina Breclj, državna sekretarka na ministrstvu za pravosodje.

TINA BRECELJ: Hvala lepa za besedo.

Najprej bi rada pojasnila oziroma odgovorila na razmišljanje gospoda Lisca. Na njegova stališča glede izključne pristojnosti Okrožnega sodišča v Ljubljani. Rada bi povedala naslednje. Kot je bilo danes tukaj že ugotovljeno, je eden glavnih doprinosov te novele prav to, da se predvideva oziroma zapisano je bolj tesno sodelovanje vseh, ki so za odvzem oziroma v postopku odvzema premoženja nezakonitega izvora pristojni. In ker vemo, da bo tukaj moralo ključno vlogo odigrati Specializirano državno tožilstvo, ki ima sedež v Ljubljani, se nam zaenkrat zdi primerno, da ostane tako, kot je, torej da se tudi sodni postopki izvajajo na sodišču v Ljubljani. To je eden od razlogov, res zagotoviti tesno sodelovanje vseh akterjev, ki jih problematika zadeva, drugi razlog pa je, da je upoštevanje načine dela sodišč tudi potrebno, ker gre za nov zakon oziroma zakon, ki bo šele zdaj začel polno učinkovati, da se vendarle najprej oblikuje sodna praksa. Da se tukaj, kjer se postopki že izvajajo, oblikuje sodna praksa, v nadaljnjih korakih pa je dopusten tudi razmislek širitve teh postopkov na druga okrožna sodišča. Bi pa rada povedala še to, da ukrepi za zagotavljanje učinkovitosti dela sodišč vendarle kažejo, da je pomemben pogoj za zagotavljanje učinkovitosti prav specializacija. Mi imamo specializacijo že na izvršilnih postopkih, zemljiškopravnih postopkih, postopkih druge stopnje. Torej ne več povsod vse, vendar podatki kažejo, izkušnje kažejo, da je pogosto prav specializacija ključ za doseganje večje učinkovitosti. Toliko glede sodnih postopkov oziroma samega sodnega postopka.

V povezavi s tem bi rada odgovorila še gospe Ramšakovi, ki je po mojem mnenju povsem pravilno opozorila na potrebo po vključitvi Specializiranega državnega tožilstva. Tukaj bi rada rekla, da smo to potrebo oziroma to nujno zaznali tudi mi, zato smo v noveli zapisali in se v bistvu navezujemo na predvideno novelo

Zakona o državnem tožilstvu, ki naj bi na Specializiranem državnem tožilstvu celo uvedla poseben oddelek za odvzem premoženja nezakonitega izvora. Finančno skupino pa po Zakonu o odvzemu premoženja nezakonitega izvora ustanovi okrožno državno tožilstvo. To pa zato, ker je to tožilstvo tisto, ki prvo dobi informacijo o kaznivem dejanju. Treba pa je vedeti, da že tudi v tej fazi Specializirano državno tožilstvo sodeluje, torej je ves čas zraven. Ustanovitelj skupine pa je vendarle tisti, ki ima prvi vse informacije pri roki.

Ker sem prej kar nekaj govorila o tem, zakaj smo se odločili, da ostaja za obdobje finančne preiskave petletno obdobje pred storitvijo kaznivega dejanja tisto najbolj ustrezno, bi rada k temu dodala še to, da v prehodnih določbah zakona, ki ga danes obravnavamo, piše, da se ZOPNI, torej zakon o odvzemu premoženja nezakonitega izvora, uporablja tudi za zadeve, v katerih se je predkazenski ali kazenski postopek začel pred uveljavitvijo ZOPNI-ja oziroma po 1. januarju 1990. Upoštevajte ta podatek, se mi zdi to še dodaten argument, zakaj je petletno obdobje pred storitvijo kaznivega dejanja povsem ustrezen časovni okvir. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Zaključujem razpravo o predlogu sklepa. Da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo, bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 19. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **19. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ODLOKA O PROGRAMU VARSTVA IN RAZVOJA PARKA ŠKOCJANSKE JAME ZA OBDOBJE 2013–2017.**

Predlog odloka je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga odloka dajem besedo predstavnici Vlade mag. Andreji Jerina, državni sekretarki na Ministrstvu za kmetijstvo in okolje.

MAG. ANDREJA JERINA: Hvala lepa. Spoštovane poslanke in poslanci!

Program varstva in razvoja parka Škocjanske jame je po svoji vsebini načrt upravljanja zavarovanega območja in je programski akt, s katerim se določijo razvojne vsebine, način izvajanja varstva, rabe in upravljanja zavarovanega območja. V programu varstva in razvoja so določene podrobnejše usmeritve za varstvo naravnih vrednot na zavarovanem območju ob upoštevanju potreb razvoja lokalnega prebivalstva.

Regijski park Škocjanske jame je pomemben člen globalne mreže zavarovanih območij. Zaradi geoloških, geomorfoloških in hidroloških značilnosti Krasa, njegove biotske raznovrstnosti in naravnih vrednot ter kulturne pokrajine na lokalni, državni in mednarodni ravni ima status širšega zavarovanega območja regijskega parka po slovenski zakonodaji, status varovanega območja po evropskem pravu, to pomeni območje Natura 2000, in tri pomembne opredelitve na mednarodni ravni: Svetovna dediščina – Unesco, Ramsarska lokaliteta in Biosferno območje MAB, zato program obravnava tudi Državni zbor.

Jedro programa varstva in razvoja predstavljajo cilji varstva in razvoja, ki so: ohranjanje Škocjanskih jam in drugega podzemnega sveta, ohranjanje ugodnega stanja naravnih vrednot živalskih in rastlinskih vrst ter habitatnih tipov, sodelovanje pri varstvu kulturne dediščine, vzpostavitev okolju prijaznega obiskovanja parka in širjenje zavesti o parku, to se pravi trajnostni razvoj turizma, krepitev vključevanja lokalnega prebivalstva pri razvoju dejavnosti in aktivnosti v parku in krepitev vloge upravljavca parka na širšem območju parka, to se pravi na vplivnem in na prehodnem območju. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Predlog odloka je obravnaval Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano in okolje kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsedniku gospodu Zvonku Lahu.

ZVONKO LAH (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano in okolje je na 29. redni seji 14. 1. 2014 kot matično delovno telo obravnaval Predlog odloka o programu varstva in razvoja parka Škocjanske jame za obdobje 2013–2017. Na seji odbora so sodelovali predstavniki Ministrstva za kmetijstvo in okolje, javnega zavoda Park Škocjanske jame, Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj ter Zakonodajno pravna služba.

Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je predlog odloka proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in z zakonodajnotehničnega vidika ter podala konkretno pripombo k poglavju 1, Uvod. V poslovnem roku so poslanske skupine koalicije vložile amandma k poglavju 1.3 predloga odloka, v katerem je upoštevana pripomba Zakonodajno-pravne službe. Odbor se je seznanil tudi z mnenjem Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, ki predlog odloka podpira. V kratki razpravi o predlogu akta so člani odbora menili, da bi bilo nujno program varstva in razvoja parka širše regijsko povezati in krepiti blagovno znamko parka z novimi produkti. V zvezi z

nujnostjo zagotovitve zadostnih finančnih sredstev, potrebnih za uresničevanje vizije parka, pri čemer nov izziv predstavlja pridobivanje sredstev iz privatnega kapitala in oblikovanje javno-zasebnega partnerstva.

Zastavljeno je vprašanje, na kakšen način naj bi bil zasebni kapital vključen v izvajanje primarnih dejavnosti zavoda. Opozorjeno je tudi na problematiko komunalne infrastrukture, ki je neurejena v večjem delu vplivnega območja ter zaraščanja oziroma pogozdovanja v zavarovanem območju parka. Na zastavljena vprašanja in dane pripombe so predstavniki Ministrstva za kmetijstvo in okolje ter Parka Škocjanske jame podali ustrezne odgovore oziroma pojasnila. Po končani razpravi je odbor glasoval o amandmaju koalicijskih poslanskih skupin k poglavju 1.3 predloga odloka in ga sprejel.

Glede na sprejeti amandma je pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga odloka, v katerega je vključen sprejeti amandma. Dopolnjeni predlog odloka je sestavni del tega poročila.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima poslanska skupina Državljanke liste in magistrica Katarina Hočevnar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Še enkrat prav lepo pozdravljeni in lep pozdrav tudi državni sekretarki.

Park Škocjanske jame je uvrščen na Unescov seznam svetovne dediščine, v katerem so v lanskem letu beležili rekordni obisk, 100.010 obiskovalcev. Takšne bisere naše Slovenije moramo varovati in jim seveda nameniti ustrezno pozornost tudi v okviru javnih sredstev. Vendar morajo javne službe, ki so za ta namen financirane iz javnih sredstev, delovati racionalno in gospodarno. Zato o tem, ko sprejemamo odlok o programu varstva in razvoja Parka Škocjanske jame, ni odveč opozoriti in povedati, da je Ministrstvo za kmetijstvo in okolje v lanskem letu opravilo redni nadzor poslovanja tega javnega zavoda in ugotovilo nepravilnosti tako pri izvajanju postopkov javnih naročil, izplačevanju plač in kršenju Zakona o uravnoteženju javnih financ. Želimo le opozoriti, da morajo vsi javni zavodi in javne službe, ki pogosto trkajo na vrata proračuna, najprej zagotoviti tudi zakonito poslovanje. Verjamemo, da bo ministrstvo javni zavod Parka Škocjanske jame ustrezno pozvalo, da vse nepravilnosti ustrezno odpravijo. V Parku Škocjanske jame so na primer v letu 2012 s prodajo vstopnic za obiskovalce zaslužili milijon in petinšestdeset tisoč evrov. Za javno službo v parku oziroma za plače dvaindvajsetih redno zaposlenih pa je zavod iz državnega proračuna na primer v letu 2011 prejel 637 tisoč evrov, lani pa 547 tisoč evrov. Ministrstvo tako tudi na tem področju zmanjšuje sredstva.

V Državljanski listi bomo podprli odlok o programu varstva in razvoja Škocjanske jame za obdobje do leta 2017. Pri tem pa tako javni zavod Parka Škocjanskih jam kot tudi druge zavode, ki del sredstev pridobivajo na trgu, pozivamo, da to dejavnost v prehodnih letih še okrepijo. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališča Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke, ki jo bo predstavil gospod Janez Ribič.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica Državnega zbora. Predstavnica Vlade, spoštovane gospe poslanke in poslanci!

Škocjanske jame so eden od naših največjih naravnih spomenikov, so naše nacionalno bogastvo, ki je že od leta 1986 vpisano tudi v Unescov seznam svetovne dediščine. Zato je ohranjanje celotnega naravnega okolja, pod katerim se nahajajo Škocjanske jame, izjemnega pomena in mora biti ustrezno usmerjeno. To območje je pomembno zaradi geoloških, geomorfoloških in hidroloških značilnosti Krasa, njegove biotske raznovrstnosti in naravnih vrednot ter kulturne krajine na lokalni, državni in mednarodni ravni. Zato je program varstva in razvoja Parka Škocjanske jame oziroma načrt upravljanja zavarovanega območja, ki ga imamo pred seboj, ključen dokument, ki določa razvojne usmeritve, način izvajanja varstva rabe in upravljanja zavarovanega območja. Program utemljuje tudi nekatere cilje, ki se nanašajo predvsem na ohranjanje Škocjanskih jam in drugega podzemnega sveta, naravnih vrednot, živalskih in rastlinskih vrst ter habitatnih tipov, določajo pa se tudi nekateri bolj trajnostni ukrepi v smeri večjega vključevanja lokalnega prebivalstva pri razvoju aktivnosti v parku. Predlagani program predstavlja tudi temelj za usmerjanje razvoja na zavarovanem območju, ki v največji meri upošteva cilje varstva narave in možnost za razvoj lokalnih skupnosti, pomeni pa tudi podlago za regionalne in lokalne dokumente s področja gospodarskega, družbenega, kulturnega, okoljskega in prostorskega razvoja.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke podpiramo predlagani odlok o programu varstva in razvoja parka Škocjanske jame za obdobje 2013–2017. Opozarjamo pa na odsotnost finančnih sredstev za uresničevanje tega programa. Bojimo se namreč, da bo tako kot v primeru izvajanja Zakona o Triglavskem narodnem parku prišlo do situacije, ko se bo država formalno zavezala za izvajanje določenih ukrepov, dejansko izvajanje ukrepov pa bo zaradi vsesplošnega pomanjkanja javnofinančnih sredstev precej oteženo, zaradi česar lahko plemenit namen ostane zgolj na papirju. Ne glede na to, bomo poslanka in

poslanci Slovenske ljudske stranke predlagani odlok podprli. Hvala za pozornost.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije in mag. Jana Jenko.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Vsem skupaj prav lep pozdrav!

Škocjanske jame so eden izmed številnih slovenskih spomenikov izjemnega pomena in tega se moramo prav vsi še kako zavedati ne samo zaradi turizma in prepoznavnosti Slovenije, temveč zaradi same ohranitve tega bisera za naše potomce. Sam program varstva in razvoja Parka Škocjanske jame v Poslanski skupini DeSUS ocenjujemo kot dobro zasnovan in uravnan ter pravilno usmerjen. Nedvomno gre za program, pri katerem so sodelovali strokovnjaki iz različnih področij in je rezultat kvalitetnega dela, ki poteka v regijskem parku Škocjanske jame. Izjemno majhna skupina ljudi, ki se je poklicno zavezala razvoju Parka Škocjanskih jam, praktično diha za ta park. Ob tem pa ne moremo mimo ljudi, ki živijo na samem območju parka in ga niso zavrnil ob njegovi ustanovitvi, ga niso smatrali kot zavoro v razvoju, ampak so ga vzeli za svojega kot nekakšno priložnost in možnost specifičnega razvoja. Za tovrstna zavarovana območja načeloma obstaja konflikt med včasih togimi naravovarstveniki in spomeniškovarstvenimi zahtevami ter potrebami, željami ljudi, ki živijo na tem območju.

Zato v Poslanski skupini DeSUS pozivamo, naj ta park, katerega ljudje so ga vzeli za svojega, velja kot vzor simbioze zavarovana območja ter življenja ljudi. Resnično je lahko vzor vsakemu parku, ki ga imamo v naši državi, vključno s Triglavskim narodnim parkom. Predlagani program podrobno vključuje posamezne značilnosti, ki so vezane tako na geomorfologijo, geologijo in hidrologijo, ključno za nas pa je ohranjanje naravnih vrednot in kulturne dediščine ter uravnovežen razvoj tega zavarovanega območja ob upoštevanju potreb lokalnega prebivalstva. V Poslanski skupini DeSUS ocenjujemo, da je program usmerjen k cilju, da se doseže uravnovešen razvoj teh območij, povezan in sloneč na lokalnem prebivalstvu. Pričakujemo, da se bo program tudi dejansko odražal v postopanju vseh, ne samo skrbnikov Škocjanskega parka in lokalnega prebivalstva, temveč vseh nas.

Že iz predstavljenega izhaja naše pozitivno stališče do predlaganega akta, zato bomo v Poslanski skupini DeSUS soglasni pri njegovi podpori. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije in gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala za besedo, spoštovana gospa podpredsednica. Spoštovana državna sekretarka mag. Jerina, kolegice in kolegi!

Naj za uvod povem, da se je poslanska skupina in vodstvo Nove Slovenije 20. januarja letos v okviru svojih rednih regijskih obiskov, mislim, da je bil že 17. po vrsti, srečala s predstavniki javnega zavoda Park Škocjanske jame, ki, kot vemo, ležijo v nedrjih klasičnega krasa, zato lahko toliko bolj kvalificirano po mojem prepričanju razpravljamo o predlogu odloka. V Novi Sloveniji se zavedamo, da imamo v naši državi izjemne naravne in kulturne bisere ter smo na to tudi izjemno ponosni. Vse moramo narediti, da te naravne in kulturne bisere ohranimo in jih zaščitimo, hkrati pa moramo narediti vse, da to bogastvo približamo prebivalcem Slovenije na eni strani in na drugi strani turistom, ki prihajajo k nam. Večina nas je lahko samokritična, da ne poznamo dovolj slovenske naravne dediščine. Par Škocjanske jame pa je celo vpisan na Unescov seznam svetovne dediščine, poleg tega pa ima status zavarovanega območja po slovenski zakonodaji, evropskem in mednarodnem pravu. Predlagani program je dobra podlaga za doseganje zastavljenih ciljev. Naj jih izpostavimo le nekaj, po našem mnenju najpomembnejših.

Pozdravljamo cilj, da se okrepi vključenost lokalnega prebivalstva pri razvoju dejavnosti in aktivnosti v parku. To je ključ k večji prepoznavnosti celotnega območja, saj je promocija toliko boljša, kolikor bolj vsi tam živijo ljudje živijo v sozvočju s parkom. Prav je, da prebivalci od tega, da je to zaščiteno naravno območje, tudi nekaj imajo. Prav tako je pomembno zavedanje, da klasični, s tem mislimo predvsem množični turizem, v ta zaščiteni naravni park ne sodi. Program to poimenuje cilj za vzpostavitev okolju prijaznega obiskovanja parka in širjenje zavesti o parku, trajnostni razvoj turizma. Krščanski demokrati spodbujamo vse odgovorne, da zelo premišljeno in senzibilno razvijajo načrtovane turistične projekte, državo pa, da naj zelo previdno uveljavlja načrtovane infrastrukturne projekte, ki bi lahko porušili ravnovesje na območju regijskega parka.

Velik izziv za javni zavod in državo je in bo zagotoviti finančne vire iz državnega proračuna, donacij, razvojnih skladov, mednarodnih programov in lastnih dejavnosti. Ob tem da smo naklonjeni iskanju možnosti za vzpostavitev javno-zasebnega partnerstva, krščanski demokrati opozarjamo, da naj bodo vse postavke takšnih rešitev zelo dobro definirane predvsem v dobro ohranitve in razvoja regijskega parka Škocjanske jame.

V besedilu programa je izpostavljen tudi širši slovenski problem, in sicer opuščanje rabe kmetijskih površin in s tem zaraščanje, ki

vpliva na spreminjanje kulturne krajine Krasa. Pozivamo odgovorne, da čim prej ugotovijo glavne vzroke in ustrezno ukrepajo. Dlje kot se z ukrepi čaka, težje bo vzpostaviti prvotno stanje na tem področju. Za konec naj opozorim še na po našem mnenju zaskrbljujočo in problematično neurejenost sistema zbiranja in čiščenja komunalnih odpadnih voda, ki se zaznava pri stanju reke Reke. V njej so opazne pene, za katere je znano le, da so organskega izvora. Za takšen enkratni primer naravne dediščine je to nesprejemljivo. Tega si preprosto ne moremo in ne smemo dovoliti.

Poslanci Nove Slovenije bomo Predlog odloka o programu varstva in razvoja parka Škocjanske jame za obdobje 2013–2017 podprli. Izvajalcem tega programa pa želimo in pričakujemo uspešno delo, pri katerem naj bo odgovornost na prvem mestu. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Pozitivne Slovenije in gospod Branko Ficko.

BRANKO FICKO (PS PS): Spoštovana predsedujoča, državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Dovolite, da tudi jaz podam predlog stališča Pozitivne Slovenije k odloku o programu varstva in razvoja Parka Škocjanske jame. Gre seveda za park, edini v Sloveniji, ki mora upoštevati določila globalnih mednarodnih konvencij in programov, vključno z Unescocom. Specifika urejanja, njegovo varstvo in predvsem razvoj je temelj, ki ga moramo danes upoštevati pri sprejetju tega odloka. V Pozitivni Sloveniji bomo vse zapisane in na odboru predstavljene cilje ter usmeritve podprli. Prvi in glavni vidik naše podpore je vsekakor ohranitev tega našega naravnega bogastva. Kot rečeno, že na seji matičnega delovnega telesa je izredno spodbudno povečanje števila obiskovalcev na tem področju, saj je bilo s strani predstavnikov omenjeno število 100 tisoč in več. Pa vendar bi ponovno opozoril na po naši oceni nekoliko premalo pogumno trženjsko politiko z vidika obiskovalcev in razvoja turizma. Zato bi tudi na tem mestu ponovno navedel razmišljanja o večji podjetnosti odgovornih, ki bi morda z inovativnejšim pristopom vse obiskovalce na tem območju lahko zadržali dlje časa. Ne govorim o uničevanju naravnih bogastev, govorim o sinergiji celotnega območja, o povezovanju in ustvarjanju širše skupne blagovne znamke. Govorim tudi o Lipici, govorim tudi o Postojnski jami. Odlok sicer predvideva oblikovanje blagovne znamke, vendar bi bilo smiselno, da se le-ta ne omeji zgolj na Škocjanske jame, torej na ozek lokalni nivo, ampak vključi širše regijsko območje. Vzemimo le ponudbo izdelkov domače obrti, ponudbo domače hrane, povezanost širše okolice. Zato predlagamo, da bodimo v bodoče na tem področju nekoliko bolj pogumni, saj se lahko tudi z zgledi iz tujine, s povezovanjem in

združenjem za doseg istega cilja to področje razvija v tisti smeri, ko ne bomo več govorili o pomanjkanju finančnih sredstev, o zaprtih hotelih v bližnji okolici, vendar je to seveda širša tema.

V Poslanski skupini Pozitivne Slovenije bomo odlok podprli v upanju, da bo poslovanje ob hkratnem ohranjanju tega naravnega bisera bolj uspešno, kot je danes, seveda vse s ciljem manjše odvisnosti od sredstev proračuna. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavil gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi.

Sam Predlog odloka o programu varstva in razvoja Parka Škocjanske jame za obdobje 2013–2017 ne prinaša nobenih bistvenih sprememb, novitet ali novih pogledov na razvoj omenjenega parka glede na predhodno obdobje. V Slovenski demokratski stranki smatramo, da bi bilo smiselno razvoj parka, vključno s programom visokega varstva, širše regijsko povezati, s tem da se okrepi blagovna znamka samega parka. Nov izziv mora predstavljati pridobivanje sredstev iz širšega konteksta na trgu in tudi vključevanje privatnega kapitala in s tem povečati delež finančne samooskrbe. Opozarjamo tudi na problematiko izgradnje lokalne komunalne infrastrukture. Ne glede na visok rang zaščite parka je treba navedeno problematiko uskladiti in rešiti z občinami. Tudi zaraščanje je problem, s katerim se bo treba v prihodnosti spopasti.

Ker je sam program varstva in razvoja Parka Škocjanske jame preveč statičen, premalo ambiciozen, se bomo v Slovenski demokratski stranki pri glasovanju vzdržali.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavil gospod Mirko Brulc.

MIRKO BRULC (PS SD): Spoštovani vsi prisotni!

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo predlagani odlok o programu varstva in razvoja Parka Škocjanske jame podprli in se ne bomo vzdržali. Škocjanske jame so naravni spomenik v Sloveniji in na klasičnem krasu, vpisane na Unescov seznam svetovne dediščine. To jih uvršča na posebno, častno mesto med naravnimi spomeniki Sveta. O pomembnosti Škocjanskih jam nam priča tudi to, da je znamenita in slavna jama Altamira v Španiji na Unescovem seznamu uvrščena le kot kulturni spomenik. Vpis Škocjanskih jam na Unescov seznam svetovne dediščine pa seveda

obvezuje državo, da to naravno znamenitost ohrani in ščiti.

Škocjanske jame so edinstven preplet jam, ki jih je na kraških tleh oblikovala reka Reka. Vendar pa same jame niso edino, kar lahko to območje nudi. Od leta 1997 z jamami in območjem parka Škocjanske jame opravlja javni zavod Park Škocjanske jame, ki je bil ustanovljen s posebnim Zakonom o regijskem parku Škocjanske jame. Sam park Škocjanske jame se razteza na 413 hektarjev zavarovanega območja in kar 45 tisoč hektarjev vplivnega območja, torej zajema celotno porečje reke Reke in na samem območju parka živi 617 prebivalcev, razprostira pa se na šestih občinah.

Odlok, ki ga sprejemamo danes, je podlaga za letne programe dela upravljavca parka Škocjanske jame, torej javnega zavoda Park Škocjanske jame. Je temelj razvoja za usmerjanje razvoja na zavarovanem območju, prav tako pa je tudi podlaga za regionalne in lokalne dokumente s področja gospodarskega, družbenega, kulturnega, okoljskega in prostorskega razvoja. Je tudi predpis, ki ga morajo pri pripravi svoji občinskih prostorskih načrtov upoštevati občine, ki se nahajajo na območju parka. To so Divača, Ilirska Bistrica, Pivka, Hrpelje - Kozina in Postojna.

Ker predlagani odlok celostno obravnava program varstva in tudi razvoj regijskega parka, ga bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov z veseljem podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Amandmaji k dopolnjenemu predlogu odloka niso bili vloženi. Glasovanje o predlogu odloka bomo v skladu s časovnim potekom seje zborna opravili čez pol ure v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda. Prekinjam tudi 21. Sejo zborna, ki jo bomo z glasovanji nadaljevali praviloma čez pol ure, vendar glede na minutažo predlagam, da je to ob 17.45.

(Seja je bila prekinjena ob 17.11. in se je nadaljevala ob 17.45.)

PRESEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo zborna. Prehajamo na glasovanje zborna o predlogih odločitev. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 3. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o dopolnitvah Zakona o organiziranosti in delu v policiji po skrajšanem postopku.

Nadaljujemo z **drugo obravnavo**, to je z odločanjem o vložnem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vložnega amandmaja z dne 29. 1. 2014.

Prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 1. členu. Lahko odločimo? Ne dela. Prekinjam glasovanje. Zdaj pa dela. V redu. Prosim še ostale, da preverite glasovalne naprave, ki ste prišli ta hip v dvorano. Glasujemo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 1. členu.

Glasujemo. Navzočih 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 73, proti nihče.

(Za je glasovalo 73.) (Proti nihče.)

Amandma je bil sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmaju in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru skrajšanega postopka.

Ugotavljam, da je zbor v drugi obravnavi sprejel amandma k 1. členu dopolnjenega predloga zakona in sprašujem kvalificirane predlagateljce, ali nameravajo k temu členu vložiti amandmaje. Ugotavljam, da ni prijavljenih k besedi.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona in ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vložnih amandmajev. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista obvestili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih v drugi obravnavi, predlog zakona neuskladen.

Zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Lahko odločimo o zakonu?

Glasujemo. Navzočih 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 76, proti nihče.

(Za je glasovalo 76.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 6. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o zdravilih.

Prehajamo na odločanje o vložnih amandmajih, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vložnih amandmajev z dne 29. 1. 2014. Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine DeSUS k 105. členu. Tukaj vas opozarjam, če ta amandma ne bo sprejet, postane amandma istega predlagatelja k 197.a členu brezpredmeten.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima gospod mag. Tisel.

MAG. ŠTEFAN TISEL (PS SDS): Hvala za besedo.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke podpiramo ta amandma, pa tudi naslednjega, ki je povezan s tem, k 197.a členu, ker točno razmejuje delo maloprodaje in pa grosista na področju trga zdravil. Ta zakon bi brez tega amandmaja vnesel zdaj noter, da lahko tudi lekarne, se pravi maloprodaja, se ukvarja tudi z drogerijo oziroma

z veleprodajo. S tem se nekako vnaša neenakopraven položaj ostalih lekarn in pa neke vrste tudi nelojalna konkurenca med grosisti, ki so se tudi že pritožili in bodo šli na ustavno presojo, da bi tudi oni lahko imeli maloprodajo. V Sloveniji je pa že tako majhen trg in če bodo vsi vsakemu delali konkurenco, potem ne bo nihče imel od tega nič. Lekarne so javni zavodi, privatne so jim za konkurenco, da se tudi one boljše obnašajo, toda naj vsak opravlja svoj posel, pa bo dela in tudi zaslužka za vse. Javni zavodi ne stremijo za dobičkom oziroma ves višek prihodka se vrača v samo dejavnost. Bi pa morali poskrbeti za grosiste, ki preveč služijo, da bi tudi od njih država več imela, kajti od zavarovalniškega denarja zlasti na področju zdravil na recept bi morali narediti večji red. No, ta zakon ga v veliki meri že dela, ker se določajo cene zdravil, tako da ne morejo potem same lekarne ali pa drugi teh cen posebej določati.

Še enkrat povem, da v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke podpiramo ta dva amandmaja. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Še je interes za obrazložitev glasu.

V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije ima besedo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovani predstavniki Vlade!

V Sloveniji imamo zelo zanimivo, da ne rečem kaotično situacijo. Na eni strani imam zdravil vse več, na drugi strani imamo denarja vse manj. Pri tem bi moralo biti ministrstvo prvo, ki bi dalo dober zgled odgovornega gospodarja, kar se tiče ugodnega zagotavljanja zdravil. Presenetilo nas je dejstvo, da je zgolj zaradi odgovornosti in sposobnosti direktorja bolnišnice v Slovenj Gradcu omenjena bolnišnica za 61 do 70 odstotkov popusta na podlagi razpisa kupila eno izmed zdravil, odvisno od oblike in jakosti, medtem ko je Ministrstvo za zdravje uspelo na razpisu dobiti le 12 do 15 odstotkov popusta za isto zdravilo. Ampak to je samo ena od anomalij, ki se pojavlja, ki jo detektiramo pri nabavi in porabi zdravil.

Naj povem, da bo Nova Slovenija podprla amandma Poslanske skupine DeSUS k 105. členu in posledično tudi k 197. členu, ki ureja nabor poslovnih subjektov, ki ne smejo opravljati dejavnosti prometa z zdravili na debelo. Jaz verjamem, da bodo to storili tudi kolegi iz DeSUS-a. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Lahko odločimo?

V imenu Poslanske skupine DeSUS ima obrazložitev glasu gospod Ivan Hršak.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo.

Poslanska skupina DeSUS je vložila ta dva amandmaja zaradi nezdružljivosti funkcij, to se pravi javnih zavodov, zdravstvenih zavodov

in pa lekarniške dejavnosti, ki se istočasno bavijo tudi z veleprodajo. To je v bistvu nezdružljivo in te vertikalne integracije pravzaprav ne dopuščajo nekatere države niti v Evropi. Teh je sedaj trinajst in to število narašča. Združljivo pa ni zato, ker javni zdravstveni zavodi in lekarne so nepridobitne dejavnosti, medtem ko gre grosistična izključno po dobičku.

Po vseh teh obrazložitvah in stališčih, ki so bili podrobno predstavljeni, apeliram na ostale poslanske skupine, da ta dva naša amandmaja sprejmejo in potrdijo. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Lahko odločimo? Glasujemo o amandmaju poslanske skupine DeSUS k 105. členu.

Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 36, proti 42.

(Za je glasovalo 36.) (Proti 43.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 126. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 72, proti nihče.

(Za je glasovalo 72.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 141. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 72, proti nihče.

(Za je glasovalo 72.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 163. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 70, proti nihče.

(Za je glasovalo 70.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Ker amandma Poslanske skupine DeSUS k 105. členu ni bil sprejet, je postal amandma istega predlagatelja k 197.a členu brezpredmeten.

Zato prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 205. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 70, proti nihče.

(Za je glasovalo 70.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmajih. V zvezi z usklajenostjo predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade. Želite mogoče povedati glede usklajenosti zakona, če je vse v redu. Torej napovedujete uskladitveni amandma. Vlada je opozorila, da je predlog zakona neusklajen in zato tudi Vlado prosim, da

pripravi uskladitveni amandma. Državni zbor bo obravnavo te točke nadaljeval v torek, 4. 2. 2014, v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 12. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o enotni ceni knjige v okviru rednega postopka.

Ker v drugi amandmaji k dopolnjenemu predloga zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen. Lahko odločimo o zakonu?

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 51, proti 25.

(Za je glasovalo 51.) (Proti 25.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na prekinjeno 16. Točka dnevnega reda, to je s prvo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije je primeren za nadaljnjo obravnavo

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima gospa Mateja Pučnik.

MATEJA PUČNIK (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke bomo glasovali proti spremembam tega zakona, ker smo mnenja, da spremembe ne vodijo v večjo transparentnost in demokratičnost na področju športa. Spremembe ne vodijo v preprečevanje monopola ali kolizije interesov znotraj fundacije in ne preprečujejo možnosti koruptivnih dejanj pri razdeljevanju loterijskega denarja. Tukaj ne gre za nekaj tisoč evrov, ampak gre za več kot 10 milijonov razdeljenega denarja na leto. S to spremembo se področje športa dejansko privatizira v rokah ozke interesne skupine s področja športa, kar športu zagotovo ni v korist.

Mi bomo glasovali proti tem spremembam zakona in predlagamo, da Vlada zakon umakne iz nadaljnje procedure ter pripravi zakon, ki bo dejansko to področje celostno in sistematično uredil, še posebej pa predlagajo takšne spremembe, ki bodo že v naprej preprečevale kakršnekoli možnosti za korupcijo, tako da o korupciji ne bo samo govora, ampak bo dejansko ta boj proti korupciji odseval tudi v pripravljenih zakonih, ki prihajajo v Državni zbor. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Lahko odločimo? Ne. Še obrazložitev glasu. V lastnem imenu ima besedo gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani Državni zbor! Mislim, da smo danes v toku razprave o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije prišli do spoznanja, da je zakon nesistemičen, je ena gasilska akcija na horok in ne prinaša tega, kar slovenski šport potrebuje. S tem zakonom samo politiziramo Fundacijo za šport, v kateri bo monopol dobil Olimpijski komite Slovenije. Danes sem slišal, da se politika s tem zakonom umika iz športa, ampak glede na to, da monopol dobiva Olimpijski komite Slovenije, pa se mi ta trditev zdi zelo čudna. Nekako se mi zdi, da je vseeno lažje zmagati na volitvah v Državni zbor, kot pa na volitvah v Olimpijski komite Slovenije.

Prav tako je veliko pripomb na samo spremembo zakonodaje podala tudi Komisija za preprečevanje korupcije, in če sem iskren, ni to to, kar naš šport potrebuje. Bivši smučar Bojan Križaj je v enem izmed intervjujev oktobra lani dejal, da slovenski šport umira na obroke. Žal se z njim moram strinjati. Glede na to, da sami govorimo o nekih dolgoročnih strategijah v športu, v kratkem bomo sprejemali tudi resolucijo, pa se mi zdi malo čudno potem, če vsako leto spreminjamo člane sveta fundacije. Predlagam, da predlog zakona v prvem branju zavrnemo, se usedemo skupaj in pripravimo dober zakon. En tak lep primer verjetno je tudi vložen zakon o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov, ki so ga podprle skoraj vse poslanske skupine, in mislim, da imamo še marsikje rezerve. Zakon o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije pa prinaša samo korupcijska tveganja, monopol Olimpijskega komiteja Slovenije, ukinja dobro zastopanost vseh športov v Fundaciji za šport ter prinaša privatizacijo športa. Zakon pa tudi ne prinaša potrebnih sistemskih rešitev za slovenski šport, zato ... / izklop mikrofona

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Lahko odločimo? Glasujemo o sklepu, da je zakon primeren za nadaljnjo obravnavo. Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 37, proti 29. (Za je glasovalo 37.) (Proti 29.) Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Glede na to, da je sklep sprejet, bo predlog zakona dodeljen v obravnavo Odboru za izobraževanje, znanost, šport in mladino kot matičnemu delovnemu telesu.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo prekinjeno 17. točko dnevnega reda, to je prva obravnava Predloga zakona o spremembah in

dopolnitvah Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora je primeren za nadaljnjo obravnavo. Lahko odločimo? Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 76, proti nihče. (Za je glasovalo 76.) (Proti nihče.) Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Predlog zakona bo dodeljen v obravnavo Odboru za pravosodje kot matičnemu delovnemu telesu.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo prekinjeno 19. točko dnevnega reda, to je Predlog odloka o programu varstva in razvoja parka Škocjanske jame za obdobje 2013–2017.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu odloka niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu odloka. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog odloka neuskkljen. Lahko odločimo? Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 55, proti nihče. (Za je glasovalo 55.) (Proti nihče.) Ugotavljam, da je odlok sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo prekinjeno 21. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Interpelacija o delu in odgovornosti ministra za infrastrukturo in prostor Sama Omerzela.

Prehajamo na odločanje. Predlagatelj interpelacije predlagajo zboru, da po opravljeni razpravi sprejme naslednji sklep: Državni zbor Republike Slovenije na podlagi vložene interpelacije izreka nezaupnico ministru za infrastrukturo in prostor Samu Omerzelu.

V skladu z drugim odstavkom 118. člena Ustave Republike Slovenije bo nezaupnica ministri izrečena, če bo zanjo glasovala večina vseh poslank in poslancev, to je 46 ali več. Če bo nezaupnica izglasovana, se šteje, da je minister razrešen.

Lahko odločimo? Več vas želi obrazložiti glas, zato vas vabim k prijavi za obrazložitev glasu v imenu poslanskih skupin. V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije bo obrazložil glas gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik.

Spoštovani predstavniki Vlade, spoštovani gospod minister, kolegice in kolegi! Spoštovana gospa predsednica Vlade!

Včeraj je bilo veliko povedanega. Predlagatelj interpelacije smo postavili veliko

vprašanj, dobili nekaj odgovorov, ne vseh. Ne vseh tistih, ki smo jih pričakovali. Ponavljam nekaj misli iz včerajšnje razprave, da boste lažje razumeli, da bo slovenska javnost lažje razumela, zakaj bo Nova Slovenija glasovala za interpelacijo oziroma za razrešitev ministra gospoda Sama Omerzela. Morda, dopuščam, da so njegova dejanja bila v okviru zakona, imamo pa sum, da niso bila etična. In človek, še posebej politik, stoji in pade na etiki. Glede na to, da se je koalicija odločila oziroma tako je vsaj napovedala, da bo podprla ministra Omerzela, krščanski demokrati obžalujemo, da bo danes padel vrhovni postulat ministra Gregorja Viranta, ki pravi, "pri ravnanju politikov ničelna toleranca". Ničelna toleranca.

Glasujemo torej proti temu, da gospod minister ostane. Glasujemo torej za interpelacijo oziroma za njegovo razrešitev. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

V imenu Poslanske skupine Pozitivne Slovenije bo obrazložila glas gospa Saša Kos. Boste pozneje v svojem imenu? Hvala.

V imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo obrazložil glas mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Kolegice in kolegi!

Včeraj sem govoril tri in pol ure in v teh treh in pol urah sem v štirih konkretnih sklopih z dokumenti dokazal, prvič, da je minister lagal in številne informacije zamolčal v tem parlamentu, kar je zabeležil magnetogram Državnega zbora. Navajal sem citate in navajal sem dejstva v dokumentih, ki govorijo o nasprotnem, kot so ti citati. Konkretno, minister je rekel, da ne bo sklepal novih pogodb, če bo izbran za ministra, dobesedno je to povedal. Kasneje smo dokazovali z listinami, da če ga mediji v novembru, konec lanskega leta ne bi razkrili, bi sklenil – ker se je pogajal in izpogajal za ceno, dva nova posla z Darsom.

Druga stvar, minister je ravnal negospodarno in še ravna negospodarno, in to bo slovenske davkoplačevalce drago stalo. Izbral je izvajalca za registrske tablice, ki je bil kar dvakrat dražji od renomiranega svetovnega proizvajalca taistih tablic, razpis bi moral ponoviti, pa ga ni. Hkrati minister prisega na višjo ceno TEŠ, to se pravi bloka 6 Termoelektrarne Šoštanj, čeprav mu sklepi Državnega zbora in poroštveni pogoji preprečujejo, da investicijo dvigne za več kot 1,3 milijarde evrov.

Minister je zavajal poslance Državnega zbora, lagal o poročilu Državnega pravobranilstva. Poročilo Državnega pravobranilstva je bilo dostopno in bi moralo biti dostopno poslancem Državnega zbora, sam je rekel, da za to nima ustreznih dovoljenj in da tega ne more narediti. To je bila evidentna laž, kar se je naslednji dan v komunikaciji z Državnim pravobranilstvom tudi pokazalo.

Spoštovani! To, da si predstavnik izvršne veje oblasti, ki priseže v Državnem zboru, da bo spoštoval ustavni red in deloval za blaginjo te države, privoščiti, da laže in zavaja poslance Državnega zbora, to, spoštovani, je nedopustno. Hkrati je tudi nedopustno, da človek ne loči med opravljanjem javne funkcije v najpomembnejši vlogi izvršne veje oblasti in med svojimi podjetniškimi vzgibi in nagnjenji. Spoštovani! Če bi bilo glasovanje o tej interpelaciji relativno kmalu po razkritih nečednostih gospoda Omerzela, bi gospod Omerzel padel, kot je padel minister Stepišnik, ki je sam odstopil. Ker so se pa zbrali še nekateri grehi v tej koaliciji, kot je minister Pikalo, kot je minister Jakič, se je pa koalicija odločila, da bo to pokrila.

V poslanski skupini bomo interpelacijo podprli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Rihard Braniselj bo obrazložil glas poslanske skupine Državljanske liste.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Hvala lepa.

Včeraj smo sedeli ves dan in pravzaprav izmenjevali argumente, različne interpretacije smo poslušali, pa vendarle smo prišli do enega jasnega pravnega in dejanskega stanja, ki nam mora biti pravzaprav vodilo, da naredimo neke zaključke. Predlagatelj interpelacije očita ministru, da ne obvladuje investicije v Termoelektrarno Šoštanj. Izkazalo se je ravno nasprotno, da imamo prvega ministra v tej državi, ki to investicijo pravzaprav obvladuje in dela vse, da bomo to investicijo pripeljali do konca, in tudi razkrili vse tisto, kar moramo tudi vedeti pri vsem tem. Je minister, ki spoštuje Zakon o javnih naročilih, in je minister, ki ni razveljavil tistega javnega razpisa, za katerega bi vi želeli, da ga razveljavi. In to je storil pravzaprav zakonito in edino pravilno. Je minister, ki odpravlja nepravilnosti v avtošolah, ki se je tega lotil odločno in sanira pravzaprav vse tiste probleme, ki so se tekom let nagrmadili v avtošolah. Vzpostavlja sistem, da se kaj takega ne bo več zgodilo. Je minister, ki skrbi, da vladne službe in organi v sestavi delujejo nemoteno, in je minister, ki je pravzaprav odpravil vsakršen videz konflikta interesov, kar mu pravzaprav vi tudi očitete. In je minister, ki uvaja uspešno prakso dobrega gospodarstvenika tudi v državno upravo, kjer je takih praks pravzaprav premalo.

V Državljanski listi predlog sklepa o razrešitvi ministra za infrastrukturo in prostor gospoda Omerzela ne bomo podprli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Mihael Prevc bo obrazložil glas v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovana predsednica Vlade,

spoštovani ministri, spoštovane kolegice in kolegi!

Tudi v Slovenski ljudski stranki bomo podprli interpelacijo proti ministru Omerzelu, čeprav nismo podpisniki pod zahtevo za interpelacijo. Pri včerajšnjih odgovorih ministra v dolgi razpravi nas nikakor ni prepričal, da pri njegovih zadnjih dejanjih, aferah ni bilo nepravilnosti. Z odgovori je več ali manj potrdil, da, prvič, minister ne loči med javnim in zasebnim interesom. Drugič, da minister ne spoštuje zakonodaje. Tretjič, da so njegove odločitve, ki so mu bile očitane, obremenjene z znaki korupcije. Četrto, minister nikakor ne obvlada zahtevnega resorja Ministrstva za infrastrukturo. In tisto, kar mu v Slovenski ljudski stranki še najbolj očitamo, je to, da je minister pri rebalansu proračuna za leto 2014 za obnovo in vzdrževanje cest zmanjšal postavko za eno tretjino. In šestič, minister nam na številna vprašanja ni podal nobene strategije, kako bodo rešene številne zapore in omejitve na premostitvenih objektih. In ne nazadnje po vseh teh zadnjih aferah je zelo vprašljiva verodostojnost in pa zelo okrnjen ugled ministra.

V Slovenski ljudski stranki smatramo, da minister ne more več opravljati funkcije ministra za infrastrukturo, zato bomo podprli interpelacijo proti ministru. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Končana je obrazložitev glasu v imenu poslanskih skupin.

Že prej je napovedala gospa Saša Kos, da želi obrazložiti glas v lastnem imenu in ji dajem besedo.

SAŠA KOS (PS PS): Hvala za besedo, gospod predsedujoči. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Glasovala bom proti interpelaciji. Očitki, ki sta jih predlagatelja v interpelaciji očitala gospodu ministru, me nikakor niso prepričali. Še več. Prav nasprotno, minister je prvi minister, ki si je odkrito soočil s težavami investicije TEŠ 6 in moram priznati, je prvi minister, ki je nam vsem natočil čistega vina glede same investicije. Lahko dodam tudi to, da je minister s svojim delom, to se pravi podjetjem, ki ga vodi, dokazal oziroma človek, ki je sposoben upravljati neko podjetje, kot ga je on v preteklosti, menim, da je sposoben voditi tudi ministrstvo, tako kot ga vodi. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Mislim, da je bil še izražen interes za obrazložitev glasu, zato vas vabim k prijavi za obrazložitev glasu.

Besedo ima gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa. Kolegice in kolegi, ministrska ekipa s predsednico Vlade!

Interpelacijo bom podprl tudi zaradi tega, ker minister na moja včerajšnja vprašanja ni odgovoril, niti ni imel očitno tega namena. Ob

prehodu vzdrževalca iz Tamesa, ki je tudi trideset postaj montiral in jih pripeljal v Slovenijo ter imel vzdrževanje leta 2007 za 15 tisoč 600 evrov, je leta 2008 to vzdrževanje že stalo 186 tisoč evrov, leta 2009 128, 2010 104, od 7 do 14-krat več kot prej. Jasno, da je bilo treba Tames izločiti, ker je to delal za prepoceni denar.

Kar se tiče tolerance, sem že rekel, toleranca je ali je ni. Ničelne ni. Toleranca je med 0 in 100 %. Pri nekaterih je toleranca nič, če gre za tiste, ki niso naši, potem je toleranca nič. Je pa seveda toleranca očitno 100 %, če gre za tiste, ki prihajajo iz skupnega gnezda Zares – minister, predsednica Vlade in tako dalje. Ti si pač lahko privoščijo vse, kar si želijo, kar si hočejo. Govorijo eno, delajo drugo.

Interpelacijo bom podprl tudi zato, ker ministra ne skrbi tudi izgradnja obvozne ceste oziroma ni se pripravljeno niti pogovarjati v zvezi z železniško progo Pragersko–Hodoš. Tukaj je precejšnji sum koruptivnega dejanja nekaterih zaposlenih na ministrstvu za promet in seveda skrivanje lastnih interesov.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Aljoša Jerič.

ALOJŠA JERIČ (PS PS): Hvala lepa.

V interpelaciji so ministru Samu Omerzelu očitane točno določene kršitve, očitke in dejstva. Pa pogledjmo. Očitano mu je, da je zatajil posle in lastništvo in zamudil rok poročila na KPK. Minister je na javnem hearingu jasno povedal, od kod prihaja, da je lastnik podjetja, s čim se to podjetje ukvarja in tudi da med podjetjem in družbo Dars obstajajo poslovna razmerja. Res je, da je zamudil rok KPK, tudi sam sem ob nastopu funkcije poslanca skoraj ta rok zamudil, in to je po eni strani eden od teh opravkov, ki te doletijo, ko postaneš poslanec oziroma minister, ko si soočen s cel kup novimi funkcijami, s čisto drugim ritmom in opravki, tako da je to na nek način tudi človeško. Tukaj ne vidim nič zlonamernega, ker je vse te podatke, ki potem spadajo k poročilu, tudi sam minister javno povedal še predhodno na hearingu.

Potem glede očitka o namenjenem podpisu pogodbe nadaljevanja poslov z družbo Dars, lahko špekuliramo, da do tega podpisa ni prišlo zato, ker je to pravočasno prišlo v medije. A vendar, ministrovo podjetje ni sklenilo novih pogodb, in s tem zaveza ministra na hearingu, da ne bo sklepal novih pogodb, obstaja še vedno izpolnjena.

Glede kršitve sproženja postopka za imenovanje direktorja Gursa, je treba omeniti, da sta v tem obdobju vlada in parlament intenzivno delala na enem večjih sistemskih zakonov tega mandata, to je davek na nepremičnine. Gospod Seliškar je kot dober poznavalec tako sistema Gursa in evidenc bil izjemno pomemben pri pripravi tega zakona, tako da smatram dogovor, da se status gospoda Seliškarja še obdrži do realizacije tega zakona in sprejetja davka na

nepremičnine, kot pravilno odločitev. Podobni očitki ... /izklop mikrofona/

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa.

Včeraj očitki iz interpelacije niso bili ovrženi. Še več. Dodatno so bili utrjeni, nekatere kršitve zakona je minister tudi sam priznal, zato je logično, da bomo danes, in tudi jaz osebno to razrešitev podprli. Včeraj so bila namreč v razpravi izpostavljena nova dejstva, ki so dokumentirana in ki dodatno utemeljujejo upravičenost interpelacije. Pokazalo se je namreč, da minister ni spregledal določb zakona o integriteti in preprečevanju korupcije ob prijavi svojega podjetja Lastinski na seznam podjetij, ki ne smejo poslovati z državo, pač pa je to dejanje opustil premišljeno. Dopis njegovega podjetja Darsu z dne 3. 12. 2013 namreč govori o tem, da je prekinitev sodelovanja posledica dejstva, da je bilo ministrovo podjetje konec novembra 2013 umeščeno na seznam podjetij, ki ne smejo poslovati s subjekti, ki so zavezani k javnemu naročanju – in Dars je zavezan k javnemu naročanju.

Minister tudi ni pojasnil, kako je mogoče, da je v letu 2008, ko je bil objavljen razpis na Darsu novembra, decembra podpisana pogodba, decembra izstavil račun za opravljane storitve za 7 mesecev nazaj, za obdobje od maja, za obdobje torej, ko še ni bil v nobenem poslovnem razmerju z Darsom. Tudi ostalih očitkov ni uspel ovreči. Niti enega. Še več. Ponovno se je ujel na laži glede vedenja o stanju v avtošolah, saj smo mu predstavili dva dopisa sveta Javne agencije za varnost prometa, z dne 23. 4. in z dne 10. 7. 2013, ki sta bila naslovljena nanj osebno in v katerih je opisano poročilo o aktivnostih Policije in Javne agencije za varnost prometa na tem področju.

Do včeraj so bili to problemi ministra Omerzela. Od danes bodo s podporo koalicije to postali problemi vlade. Vlada torej podpira zavajanje, podira laži in podpira kršitev protikorupcijske zakonodaje. Če predsednica Vlade gospa Alenka Bratušek ni sposobna pomesti pred lastnim pragom, potem tudi pred drugimi ne bo.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima mag. Ivan Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane dame in gospodje!

Mike Wickett je rekel: "Obtožba je kot živi pesek. Vedno bolj globoko se pogrezate v živi pesek obtoževanja." Seveda, dobro si je pomagati z nekaterimi univerzalnimi načeli. Če ste opazili, jaz se včerajšnje razprave nisem udeležil, sem pa pozorno spremljal argumente za in proti. Ne bom komentiral, čutim pa dolžnost, da opozorim na eno drugo zadevo.

Zanimivo je, da bivšega ministra Stanka Stepišnika ni tukaj. Imel je podobno zadevo, koalicija ga je prisilila k odstopu in dali smo mu 5 minut časa, da je povedal, kaj je v osmih mesecih naredil. Veste, krivica boli. Boli njega in boli mene. Za enaka dejanja bi ta državni zbor moral imeti enaka merila. Nismo sposobni, kaj je pa v ozadju, pa ne bom razpredal, čas bo že pokazal. Vendar krivico smo naredili vsaj gospodu Stepišniku. In če smo za njega uporabili takšen sklep, kot ste pač uporabili, bi tudi v tem primeru morali ravnati enako ali pa se njemu opravičiti. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Lahko odločimo? Še ne. Prosim, da se prijavite k obrazložitvi glasu v osebno ime.
Besedo ima gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem. Spoštovani predsednik, spoštovana predsednica Vlade, ministrski zbor, kolegi in kolegice!

Včeraj smo dolgo razpravljali in skozi vso razpravo ugotovili, da so vsa dejstva, ki smo jih v interpelaciji navedli, resnica. Niti z enim odgovorom minister ni ovrgele teh dejstev. Nasprotno, tako kot je bilo povedano, o prvih dveh kršitvah, ki mu jih očitamo, gre za integriteto in nek splošni etični kodeks, ki ga zagovarjate vsi v koaliciji, se je s svojimi odgovori in tudi z dodatnimi listinami, ki smo jih pridobili, še bolj pogreznil v tisto, kar v zadnjem obdobju očitno najbolj zna, in to je zavajanje tega Državnega zbora. To mu je bilo dokazano z marsikaterim magnetogramom, ki ga zdaj ne bom bral, ni ga ovrgele, niti enega. Niti z eno besedo ni ovrgele zavajanja, ki si ga je privoščil na hearingu in tudi ni odgovoril na listinske dokaze, ki smo jih predložili in desetkrat ali še večkrat konkretno vprašali o konkretni zadevi.

Mislím, da je bila to ena od redkih interpelacij, kjer minister ni želel odgovarjati na vprašanja. Če si ta vlada in ti ministri predstavljajo na tak način odnos do državnega zbora, potem mislim, da nam ne kaže dobro. Kot sem že včeraj povedal, je mene minister razočaral tudi po tej čisto človeški plati, kajti nedostojno je, da se 90 poslancev ukvarja z neko zadevo, tudi če se nekaterim bolj svivolasm že zdi odveč, vendar poslanci smo zato v državnem zboru, da sprašujemo, in to je osnovna naloga, ki jo imamo.

Če imamo v ministrskem zboru ministre, ki ne želijo odgovarjati, na tem področju jim ni mesta, zato bom interpelacijo podprl.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Še je interes za obrazložitev glasu. Gospod Jože Tanko. Več vas je. Predlagam, da se prijavite k obrazložitvi glasu.
Gospod Jože Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Jaz bom interpelacijo podprl, ker minister ni bil sposoben zanikati, zavrniti niti ene trditve iz naše zahteve za interpelacijo. Ni zavrnil nobenega dokumentiranega dokaza, ki smo ga predložili glede njegovega poslovanja z Darsom, niti ni zavrnil tistega, kar smo mu očitali glede nameravanega poslovanja z Darsom. Celo več. Dokument, ki ga je podpisal direktor njegove firme Veber, ga je postavil ekskluzivno na laž glede trditve nameravanja sklenitve posla z Darsom.

Tudi glede neimenovanja Franca Pobjiča na čelo agencije, se je minister eklatantno, očitno zlagal. Je pa očitno, da so ti etični kriteriji in etična načela koalicije podobni vetrnici, ki jih obrne pravzaprav vsaka sapica znotraj koalicije. Ti kriteriji se deformirajo od primera do primera. Očitno je, da med visokimi besedami koalicije in zelo izstopajočimi zapisi v koalicijske dogovore in zakone, kar zadeva integriteto, in tistim, kar se odloča koalicija v konkretnih primerih, so velike razlike. Diametralno nasprotna ravnanja.

Tako da se očitno dogaja, da so posamezniki v koaliciji, to se pravi ministri koalicije, svete krave. Zato se spleča to interpelacijo podpreti, da pridemo do tega, da so pred zakonom vsi enaki, tudi kodeks, pravila, ki jih zapisujete v koalicijsko pogodbo in v zakone, da so tudi za vse enaka. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.
Besedo ima gospod Ivan Gril.

IVAN GRILL (PS SDS): Gotovo bi bilo najbolj korektno, če bi minister gospod Omerzel sam ponudil svoj odstop in s tem razbremenil številne koalicijske poslance, ki bodo zagotovo s težkim srcem danes pritisnili tipko, drugače, kot bi jo sicer po svoji vesti. Včerajšnja razprava je dejansko dokazala tako utemeljene argumente, ki bi morali vsakomur zadoščati za to, da odstopi oziroma tudi nam poslancem, da se razreši. V svoji poslanski karieri sem bil priča številnim interpelacijam, pa je ta, lahko rečem, najbolj jasna, razumljiva predvsem pa podprta z dokazi. Da ne govorimo tudi o odločitvi, da je dal, čeprav se sedaj izgovarja na zakonit razpis, izdelavo registrskih tablic domačemu podjetju, tuji pa bi te tablice za dvakrat nižjo ceno zagotovo enako kvalitetno izdeloval, nam veliko pove, kako malo mu je mar za slovensko uporabništvo teh tablic, kajti kdo drug bo to plačal kot naši uporabniki teh tablic. Zato mislim, da je izgovarjanje, da je ravnal zakonito, neodgovorno. Če se spomnimo, kako smo v mandatu 2004–2008 s spremembo zakonodaje odpravil takrat tako imenovane nalepke in kako je bilo očitano, da je to protizakonito in kakšne bodo odškodnine, se je po sicer težkih sodnih postopkih izkazalo, da je bila takšna odločitev več kot upravičena.

Zato bom seveda tudi sedaj podprl to interpelacijo in upam, da bo prevladal razum, da bo več kot 46 glasov, kar bo dovolj, da se bo minister razreši. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.
Besedo ima gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani predsedujoči, vladni zbor, kolegice in kolegi!

Spoštovani minister, včeraj sem vam postavil samo eno vprašanje, vendar žal tudi na to edino moje vprašanje nisem dobil popolnoma nobenega odgovora. Gospod minister, jaz menim, da se absolutno ne zavedate, da s svojimi ravnanji delate za vso področje in tudi samo ministrstvo invalidno. S tako omajano kredibilnostjo, s tako nizko integriteto in s tako nizko verodostojnostjo bo namreč ta zahteven resor zelo težko oziroma nemogoče voditi.

Ali si lahko v današnjih časih privoščimo invalidnost tako pomembnega področja, kot je vaše, to pa naj presodi vsak sam.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.
Spoštovani!

Včerajšnja razprava o zakonitosti dela ministra in skladnosti njegovega ravnanja z integriteto se je začela z grožnjo predsednice Vlade, da lahko razpravljajo o tej problematiki samo tisti poslanci, ki bodo pometli pred svojim pragom. To je bila nezaslišana obtožba poslancev, da so koruptivni, za katero se predsednica vlade še ni opravičila.

Jaz si ne želim, da na takšen način predsednica vlade ščiti ministra, ki je očitno ravnal protizakonito in proti načelom Zakona o integriteti. In prav gotovo si ne želim, da celotna vlada deluje tako, da se z javnimi sredstvi ravna tako kot svinja z mehoma. Namreč, da lahko nekateri zajemajo iz javnih sredstev na ta način, da sklenejo pogodbo z državo oziroma z javnim podjetjem in po enem mesecu izstavijo račun za sedem mesecev nazaj. Na takšen način mi te države ne bomo spravili iz blata. Če ne drugega, bi moral biti to princip, da tako se ne more ravnati. Vendar očitno predsednica vlade takšno ravnanje z državnim proračunom podpira. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Tudi vam.
Besedo ima gospod Darko Jazbec.

DARKO JAZBEC (PS PS): Hvala za besedo.
Interpelacije ne bom podprl, ker sem poslušal razpravo o interpelaciji. Polovica očitkov je šla točno na ministra samega in vse to je dobro z argumenti zavrnil, polovica očitkov je pa šla v bistvu na delovanje prejšnje vlade. Da bi sedaj interpelirali sedanjo opozicijo, to pa ni smiselno. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.
Lahko odločimo? Še ne. Ker vas je več, prosim, da se prijavite za obrazložitev glasu.
Besedo ima gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Ja, najlepša hvala.

Glejte, danes je en poseben dan. Res, da smo dobili en sneženi, dan, je pa tudi dan nekih oprostitev, oprostilnih zadev. Jaz bi rekel takole. Minister, jaz vse, kar vam lahko očitam, jaz se ne bom spuščal v neke zadeve, jaz bi vam lahko očital predvsem veliko malomarnost pri javnem razpisu glede registrskih tablic, ker vsak državljan te državljanke, ko bo šel registrirati na novo svoje vozilo ali pa zamenjati registrske tablice, se bo spomnil, zakaj te tablice niso vsaj 10 evrov cenejše. To je tisto, kjer se vas bodo spominjali. Na vsaki tablici bo lahko pisalo, da Omerzel ni mogel niti preklicati javnega razpisa, da bi lahko izbral tistega, ki bi bil najcenejši. To je taka malenkost, ampak ljudje si po tem stvari zapomnijo.

Poglejte, po drugi strani, ali ste lahko, in tudi jaz kot politik, kot javni funkcionar si bom danes oddahnil. Prvič, zaključila se je era tako imenovane ničelne tolerance, po gospodu Virantu. Spet lahko svobodno zadihamo kot poslanci, kot funkcionarji, tudi tisti na javnih razpisih. Spet se je sprostila ta naša balkanska mentaliteta, ki jo delno imamo v sebi, in smo se sprostili. To je tisto pozitivno, to je pozitiven vidik, da nisem več nekako zategnjen, da ne pazim, in to je pomembno.

Poglejte, drugič, ne rabite se bati. Če imamo tukaj obrambnega ministra, ki je nasprotoval obrambi te države leta 1991, pa je lahko obrambni minister, če imamo nekoga, ki je prejemal po končanju funkcije nadomestilo in je imel dohodke večje, kot sta jih imela predsednik Vlade in države, potem se vi ne rabite bati. Ne rabite se bati, danes je dan oprostitev. Jaz vam nič drugega več ne bom očital, imejte se lepo, delajte naprej, ne rabite se ničesar bati v tej državi. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospod Jerko Čehovin.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Hvala, gospod predsednik.

Interpelacije ne bom podprl, z razlogom, da smo včeraj na tem tako imenovanem parlamentarnem zgubidnevu, ki je imel svojo generalko prejšnji petek, ko smo obravnavali TEŠ, izgubili smo torej dva dneva, ki bi ju lahko bolj koristno uporabili za kaj drugega. Po vsebini smo 90 % govorili o Samu Omerzlu kot podjetniku in pa govorili smo o tistem, kar so opustile prejšnje vlade, kar niso prejšnje vlade naredile. 10 % je bilo govora o delovanju ministra v svojem resorju. Seveda slišali pa smo o pesku v oči, pa s te moke ne bo kruha, pa o ciganskih malhah in vse ostalo, pa o tem, kako bi morala predsednica vlade delati in tako dalje. En resnično izgubljen dan.

Druga stvar, ki me je tudi zelo motila, je bilo to, da je del politike pokazal, da uspešni ljudje v tej državi niso zaželeni. Kdor je uspešno nekaj delal, predvsem v javnem sektorju, v

politiki ni zaželen. To je bilo zelo jasno videti. Zato mislim, da mora minister po tej interpelaciji dejansko usmeriti svoje delovanje na realne probleme te države in pa svojega ministrstva in mu želim pri tem vso srečo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima magister Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani! Včeraj smo kar veliko dejstev povedali. Jaz bi samo eno omenil, ker verjamem, da je nihče izmed članov vlade ni slišal, kajti tako kot je nas zavajal minister, je verjetno tudi njih. Poglejte, minister je priznal, da ni sporočil lastnemu ministrstvu, da je 100-odstotni lastnik podjetja Lastinski, da bi to ministrstvo prijavilo to povezavo Komisiji za preprečevanje korupcije. Minister je v odgovoru, kar je sprejela Vlada oziroma se s tem seznanila, povedal, da je dobil od senata KPK stališče, da bi tudi poslej družba Lastinski lahko poslovala z Darsom, ker gre v primeru Darsa za samostojno subjektiviteto in da tu ni nobenega problema. To je minister povedal, in to je minister zapisal v odgovoru. Minister pa ni povedal, da je direktor podjetja Lastinski poslal dopis Darsu, ki smo ga včeraj pokazali, lahko ga grem iskat, da je v tem dopisu napisal, da je podjetje Lastinski uvrščeno na seznam podjetij, ki ne sme poslovati z Darsom oziroma s pravnimi subjekti, ki so zavezani k javnemu naročanju. Torej podjetje Lastinski ne sme poslovati in ne bi smelo od prvega dne poslovati, če bi minister to pravočasno sporočil svojemu ministrstvu in ministrstvo Komisiji za preprečevanje korupcije. Kljub temu pa se je potegoval v lanskem letu za posle na Darsu, to isto podjetje. Tega verjetno niste vedeli, kajti verjeli ste ministru, ki je v odgovoru na interpelacijo zapisal, da bi podjetje Lastinski lahko poslovalo tudi poslej z Darsom. To enostavno ni res, ker to demantira dopis direktorja podjetja Lastinski.

Torej, spoštovani, takih zavajanj, takih laži pravzaprav, ki imajo resne posledice, smo slišali od ministra veliko. Bog nam pomagaj, če bomo imeli take ministre v prihodnje. Tudi sam sem bil dvakrat minister, interpelacijo jemljem zelo resno, to ni zadeva nekega političnega "prepucavanja". Tu gre za resne očitke, ki morajo držati. In jaz sem vse dokumentiral, te dokumente imam. Če koga iz vlade zanima, mu jih lahko tudi pokažem. Želel bi, da verjamete dejstvom, ne pa veri.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospod Rihard Braniselj.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Spoštovane kolegice, kolegi!

Poglejte, obstaja še en detajl, ki kaže na to, da te interpelacije ne moremo podpreti. Kolega Vizjak je včeraj cel dan prekladal nek sveženj papirjev in črpal neko inspiracijo iz teh papirjev in se na te papirje skliceval. Jaz mislim,

da, prvič, to ni korektno, to je bila dokumentacija, ki je bila samo vam znana, ki ni bila v omrežju, ni bila nam razdeljena, ni bila priloga interpelacije. Ta dokumentacija, čeprav pravite, naj ne bi imela neke stopnje tajnosti, verjetno zapade v družbi Dars pod neke vrste pravilnik pravil ravnanja s takimi dokumenti. Jaz se sprašujem na tem mestu, po kakšni legalni poti je ta dokumentacija prišla iz državne firme Dars in kdo bi mogel za to dokumentacijo skrbeti.

Je pa ena velika priložnost. Naslednji teden tukaj v tem državnem zboru obravnavamo zakon o dostopu do informacij javnega značaja. Ko bo pa ta dokumentacija javna, dostopna vsem, takrat se bomo lahko vsi skupaj s to dokumentacijo seznanili. Tako pa v tem trenutku imate očitno samo vi ta privilegij, da do te dokumentacije pridete. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Lahko odločimo?

Postopkovno ima besedo mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani! Gospod Braniselj je pravzaprav namesto da bi obrazložil glas, izrekel vrsto nekkih napadov name. Ne samo to, očital mi je celo to, da na nek način ne bi smel posredovati določene dokumentacije in se je spraševal, od kod meni ta dokumentacija. To se pravi, primite tistega, ki z dokazi pride, ne pa tistega, zoper katerega so ti dokazi uperjeni. To je tako. Ti dokazi, gospod Braniselj, so verjetno zoprni in zato jih vi ne bi radi videli in, gospod predsednik, jaz sem tu za govornico v uvodu predstavitve javno povedal, da imam te papirje, jaz jih nisem kopiral, ker tudi ne želim obremenjevati stroškov Državnega zbora, vsakemu so na voljo, da si jih pogleda. Ja, a se ne spomnite, da smo imeli pred časom cel cirkus s kopiranjem in prevelikem številu kopij? Torej papirji so, gospod Braniselj, večno dostopni, tudi gospod Möderndorfer je včeraj povedal, kje so ti papirji, da bi jih rad videl, po koncu seje sem mu jih hotel dati ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Vizjak, postopkovno boste morali povedati.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Pride, pride, gospod predsednik, brez skrbi. Gospodu Möderndorferju sem po koncu seje ponudil te papirje, jih ni hotel, je rekel, da ga ne zanimajo. Tukaj za javnost, spoštovani, se delate pravzaprav, kako radovedni ste, v resnici pa niste, ker veste, kako ga boste podprli.

Spoštovani predsednik, imam proceduralni predlog, če dovolite, da obremenjujemo fotokopirne stroje v tem parlamentu, z veseljem odstopim to vašim službam, da vse te dokumente fotokopirajo, samo mislim, da bo to povsem brezpredmetno, kajti verniki bodo danes stisnili gumb, zato bodo ti dokazi očitno nepomembni in še manj potrebni.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Mislím, da ne bo potrebna izvedba, tako ocenjujem, tega postopkovnega predloga, da bi šli ta hip v razmnoževanje tega dokumenta. Mislím, da so skozi argumente, ki so bili predstavljeni, in odgovori, ki so bili podani v razpravi, bili dovolj za to, da danes lahko odločimo brez te razdelitve dokumenta.

Postopkovno, gospod Jani Möderndorfer.

JANI MÖDERNDORFER (PS PS): Spoštovani predsednik, tukaj vedno doživimo svojevrsten nastop te strani na levi strani, da pride do te znamenite zlorabe poslovnika. Gospod Vizjak je v svojem znanem elementu in značaju, ki ga ima, to pa je, kadar koli, kdor koli, kar koli reče okoli njega nekaj slabega ali pa mu celo to dokaže, zlorabi seveda poslovnik. Problem imamo, ker, gospod predsednik, vi vedno čakate do konca. Moj postopkovni predlog je, da začnemo uporabljati poslovnik. Dokler ne pove, kakšen je poslovnik ... / oglašanje iz dvorane / Gospod Vizjak, jaz sem verjel, da se znate obnašati. To je moj predlog, da v duhu tega poslovnika v Državnemu zboru vedno pozovete, če vidite, da gre za več kot očitno zlorabo poslovnika. Ker pa je še toliko bil nesramen, da je zlorabil postopkovni predlog za to, da je očital meni osebno, da nisem sprejel njegovih dokumentov, bom uporabil to možnost, da odgovorim nazaj. Gospod Vizjak, ko boste začeli uporabljati poslovnik in pripravili interpelacijo tako, da boste dokument oddali zraven ob sami interpelaciji, bom spoštoval tudi vaše dokumente. Vaš način pa je, da najprej daste medijem dokumente, potem se izgovarjate na medije, da ste v medijih dobili dokumente, na koncu pa v resnici ne znate razložiti, kako ste do dokumentov prišli. Ampak to je za vas vedno značilno. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Dejstvo je, da je gospod Vizjak podal postopkovni predlog. Res je, da je časa za obrazložitev postopkovnega predloga na razpolago tri minute. Razlika med tem, kar predlagate gospod Möderndorfer v vašem predlogu, je samo ta, da bi morebiti v začetku bil res podan ta predlog, ampak vam zagotavljam, da bi potem v naslednjih dveh in pol minutah sledila obrazložitev tega postopkovnega predloga.

Poslovnik je tukaj jasen, čas določa, če se bomo dogovorili, nimam nič proti temu, da zmanjšamo čas, da se poda postopkovni predlog, na mogoče minuto, in potem bo manj razlag, ki mogoče tudi odstopajo v to smer, kot ste pa pravilno ugotovili, da vas je pravzaprav tudi omenjal v tem postopkovnem predlogu, kar pa seveda ni primerno. Tako ugotavljam, da tudi tega postopkovnega predloga ne bo moč udejanjati, če ne bomo spremenili poslovnika.

Nadaljujemo z obrazložitvijo glasu. Že prej so bili napovedani nekateri, tako da vas

vabim k temu, da se prijavite za obrazložitev glasu.

Besedo ima mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo.

Glasoval bom za interpelacijo. To bo hkrati tudi moj glas proti tej dvoličnosti, ki je danes tukaj prisotna s strani sedanje koalicije. Spomnil bi pravzaprav, kje je njen temelj. Ta koalicija je prevzela oblast na osnovi nekega konstrukta pregona koruptivnosti. In ta konstruk se je mimogrede danes na Finskem razletel takole. Moje sožalje, pa poskušajte s čim bolj pametnim.

Tisto, kar je zelo zanimivo, je tole. Takrat ni bilo potrebnih nobenih dokazov, ni bilo treba počakati, da bi kdorkoli predložil kakšno dokumentacijo, verjelo se je neki govoric, ki se je širila. Včeraj in danes je bilo s strani gospoda Vizjaka predloženo gradivo, pa tudi gospod Černač je nekatere stvari pokazal, ki so direktno kazale na neka koruptivna dejanja enega od ministrov te vlade, in ga vsa koalicija enotno podpira. Pa naj še kdo reče, da ni to koalicija svete dvoličnosti. In vsi verniki svete dvoličnosti in korupcije boste seveda podprli danes ministra.

Sam ga ne bom, glasoval bom za njegovo razrešitev, torej za interpelacijo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Ugotavljam, da ni več prijavljenih za obrazložitev glasu, zato prehajamo na odločanje o sklepu, da Državni zbor Republike Slovenije na podlagi vložene interpelacije izreka nezaupnico ministru za infrastrukturo in prostor Samu Omerzelu.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti 47.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet. Ugotavljam, da ministru za infrastrukturo in prostor Samu Omerzelu nezaupnica ni bila izglasovana.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo prekinjeno 7. točko dnevnega reda, to je tretja obravnava Predloga energetskega zakona.

Ker je Vlada v torek, 28. 1. 2014, opozorila, da je po končani tretji obravnavi zaradi sprejetih amandmajev predlog zakona neusklajen, je Vlada pripravila uskladitveni amandma, ki ste ga prejeli na e-klop.

Ali želi o uskladitvenem amandmaju besedo predstavnik Vlade? Želite predstaviti uskladitveni amandma?

Besedo dajem državnemu sekretarju gospodu Kumru.

MAG. BOJAN KUMER: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane poslanke in poslanci!

Z uskladitvenim amandmajem želi Vlada odpraviti nomotehnično neskladje, ki je nastalo z vlaganjem amandmajev v drugi in tretji obravnavi v Državnem zboru. Neskladje je nastalo potem, ko se je odkrila anomalija v zakonu in smo z vlaganjem amandmajev to anomalijo odpravili, vmes pa se je zaradi večjega števila amandmajev potem ta nomotehničnost prikradla v zakon. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Želi kdo razpravljati o uskladitvenem amandmaju? Ugotavljam, da ni prijavljenih k razpravi, zato zaključujem razpravo.

Prehajamo na odločanje o uskladitvenem amandmaju Vlade. Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 47, proti nihče.

(Za je glasovalo 47.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je uskladitveni amandma sprejet. Prehajamo na odločanje o predlogu zakona v celoti. Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo.

Pred nami je potrditev zakona, s katerim smo se kar veliko ukvarjali predvsem na matičnem delovnem telesu, pa tudi v Državnem zboru. Na koncu je prevladalo večinsko mnenje, da zakon ni dober. To vsi priznavate, sicer bolj izven uradnega dela, vendar tako je generalno stališče med vsemi poslanskimi skupinami. Izvirni greh izhaja iz tega, da smo ta zakon spravili po nujnem postopku skozi proceduro in zato zdaj vse boli glava. Če bi zakon peljali po normalnem postopku, bi verjetno vse tiste nedorečenosti in nedoslednosti in tudi težave, ki se bodo kasneje v praksi pokazale, skozi daljšo razpravo tudi korigirali in pripravili zakon, ki bi bil vsaj do neke mere usklajen z vsemi deležniki, in ki bi ga verjetno vse poslanske skupine tudi podprle. Izgovarjanje na direktive, ki nas zavezujejo in ki nam nalagajo neke kazni, če določene zakonske materije ne pripravimo, mislim, da niso primeren izgovor. Ta zakon ne nazadnje prinaša veliko novih birokratskih ovir in nepotrebnih postopkov. S tem se večina strinja. Tudi določene rešitve, ki govorijo o sistemskem operaterju, mislim, da niso v skladu z večinskim mnenjem v tem državnem zboru in tudi ne s stroko. Predvsem pa bode v oči težava, ki jo vsi zaznavate na področju energetskega izkaznic, kjer je bilo kar nekaj prizadevanja predvsem z naše strani, da se ta segment, ki je znotraj tega zakona kar obširno zajet, izboljša. Vendar ni bilo posluha, sedaj pa vsi priznavate, da smo na tem področju naredili kar veliko težav ali, če rečem, napako, ki bo na koncu udarila davkoplačevalce oziroma tiste, ki bodo ta zakon v praksi izvajali.

Tudi agencija, ki smo jo definirali v tem zakonu, ima določene težave, ki se bodo pokazale predvsem v tistem delu, kjer so skozi zakon omogočena prevelika pooblastila, za

katera tudi Zakonodajno-pravna služba pove, da so v neki meri izven ustavnega okvira in bo zato verjetno tudi potrebna ustavna presoja teh členov. Pa še druge rešitve, ki so tudi blizu temu, da ne bi prestale ustavne presoje, bodo povzročale to, da bo ta zakon verjetno še kar nekaj časa v predalih oziroma v nekem formalnem odločanju, in to samo zaradi tega, ker je želja, da se tako obširna materija sprejme po nujnem postopku, ne pa po normalnem postopku.

Mi v poslanski skupini tega zakona ... / izklop mikrofona/

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov ima gospod Samo Bevk.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik, spoštovani zbor.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo energetske zakon podprli. Vložili smo veliko truda in dela, da smo sprejeli enega najbolj kompleksnih zakonov in tudi najbolj obsežnih v tem mandatu Državnega zbora. Mislim tudi, da smo ujeli zadnji vlak, če bo danes energetske zakon sprejet, in mislim, da bo, da se bomo izognili plačilu zelo drastičnih kazni zaradi zamude pri implementaciji direktiv Evropske unije. Vemo, da bi morali plačevati tudi do 20 tisoč evrov kazni na dan.

Seveda je lahko kakšna stvar tudi odprta še naprej. Veliko se je v zadnjem času govorilo tudi o energetskih izkaznicah. Mi smo se temu problemu veliko posvečali, veliko amandmajev je bilo sprejetih na to temo, pravzaprav smo uvedli tudi enoletni moratorij, in mislim, da bomo v tem času lahko temeljito premislili vse nianse in eventualno sprejeli še kakšno odločitev.

Sicer pa bo Poslanska skupina Socialnih demokratov energetske zakon podprla. Vsem, ki ste sodelovali pri delu odbora, pa se lepo zahvaljujem. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo obrazložiti glas v imenu poslanske skupine? Ne.

Prehajamo na obrazložitev glasu v lastnem imenu.

Gospod Jožef Kavtičnik, izvolite.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Zakon je res bil v Državnem zboru obravnavan po nujnem postopku, ampak zaradi tega, ker prejšnja vlada ni opravila svojega dela. To moramo vedeti. Pa kljub temu, ko sem poslušal razprave o pripombah tega zakona, sem spoznal, da je zakon res preobširen, zaradi tega je tudi manj pregleden. Vendar ker nimamo revidiranega energetskega programa, je takšen zakon seveda smiseln. Ni pa posrečena, na to smo opozarjali tako v Poslanski skupni Pozitivna Slovenija kot tudi drugi, ta energetske izkaznica.

Prepričan sem, da je ta odločitev, da je tukaj moratorij in da se pusti še prostor in čas, da se zadeva uredi, prava. Zakaj licence? Licenciranih je približno 150 ljudi, če bi to prepustili projektantom, ki jih je 5 tisoč bi tudi cena bila bistveno drugačna. In še in še bi se dalo tukaj reči.

Zato bom, pogojno seveda, podprl ta zakon s prepričanjem, da se bo na področju energetskih izkaznic naredilo še kaj v prid naših državljanov in državljanov.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu ima še mag. Ivan Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik.

Poglejte, jaz mislim, da zakonov, ki še dodatno obremenjujejo naše gospodarstvo in prebivalstvo, mi ne bi smeli sprejemati, žal. Plače se nižajo, nezaposlenost je vedno večja, standard je nižji, mi pa še vedno nalagamo. Zakon ima približno petsto strani, dame in gospodje. Zraven tega pa je še dokumentacija o energetskih izkaznicah, ki ima približno polovico tega. Imamo celo več tipov energetskih izkaznic, merjeno in pa računsko, in seveda ni prav, kolegice in kolegi, da delamo novi sloj pajdaških kapitalistov. Na takšen način bo spet posebni sloj, ki si je izbral ta zakon, imel delo na podlagi sprejetega zakona. To ni prav.

In veste, kaj me še moti? Poglejte, za primerjavo. V Avstriji, ko so sprejeli zakon, da je treba zamenjati registrske tablice, so se še deset, dvajset let vozili s tistimi tablicami. Mi pa rečemo na neko presečno obdobje zdaj morajo vse stare zgradbe imeti, pa tudi nove. To bi bilo še sprejemljivo, če bi mi rekli, stare zgradbe so, kakršne so, se bodo sanirale, za nove je potrebno. Ampak mi gremo v skrajnosti, obremenjujemo, kompliciramo, birokratiziramo, ob tem bo pa spet prišel naš vrli minister, ki se bori proti birokraciji že deset let in rekel, kako mi delamo vse, da zmanjšamo birokracijo. Sploh ni res! Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu ima gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Najprej glede tega, ker je rekel gospod Kavtičnik o tem, da prejšnja vlada svojega dela ni opravila. Ta državni zbor in sedanja koalicija je spomladi 2013 zavrnila ne energetske zakon, ampak novelo energetskega zakona, ki je šla predvsem v smeri uskladitve s pravom Evropske unije. Se pravi, takrat ste to zavrnil, in je nekorektno, da govorite nekaj, kar ne drži. Potem je sedanji minister vzel v roke zakon iz leta 2011, to je Kopačev zakon, bil je takrat v javni razpravi, poleti leta 2011, če greste poguglat, ga boste še vedno dobili na spletni strani, in to je v obrazložitvi zakona tudi zapisano, da je bila ta

razprava malo manjša, ker se je takrat poleti 2011 do septembra odvila široka javna razprava okoli energetskega zakona.

Potem je sedanje ministrstvo te stvari do določene mere popravilo in izboljšalo, spremenilo tiste najbolj v nebo vpijajoče primere, in zakon bi lahko bil dober in ustrezen, če ne bi bilo v njem nekaj popolnoma nepotrebnih birokratskih regulacij, ki dražijo posamezne postopke, predvsem kar se tiče energetskih izkaznic, ljudem, gospodarstvu, javni sferi, občinam, zavodom in vsem ostalim. Če bi bila ta regulativa na tem področju energetskih izkaznic, ker gre za neko administrativno listino, bolj enostavna, bolj preprosta, potem bi bila cena izdelave tega dokumenta, ki ga žal stavbe po novem morajo imeti oziroma ga bodo morale imeti, bistveno, bistveno nižja. Vsaj petkrat do desetkrat. Glede na regulativo v tem zakonu, to seveda ne bo tako, in to je eden izmed ključnih argumentov, poleg tistih ostalih, ki jih je omenil kolega Krivec v stališču poslanske skupine, zaradi katerih tudi sam ne bom podprl tega zakona oziroma bom glasoval proti. Kar je velika škoda, ker bi z malo truda bil ta zakon lahko sprejet soglasno. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Ugotavljam, da ni prijavljenih k obrazložitvi glasu, zato glasujemo o zakonu v celoti.

Glasujemo. Navzočih 74 poslank in poslancev. Za je glasovalo 44, proti 25.

(Za je glasovalo 44.) (Proti 25.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda. Prekinjam 21. sejo zбора, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 10. uri. Hvala za danes in nasvidenje jutri.

(SEJA JE BILA PREKINJENA DNE 30. JANUARJA 2014 OB 19.09 IN SE JE NADALJEVALA 4. FEBRUARJA 2014 OB 9. URI.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje! Pričenjam z nadaljevanjem 21. seje Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Janja Klasinc, gospa Janja Napast, mag. Melita Župevc, gospa Marija Plevčak, dr. László Göncz, gospod Brane Golubović, gospod Matjaž Zanoškar, gospod Srečko Meh do 13. ure, gospod Samo Bevk in gospod Ivan Simčič. Vse prisotne lepo pozdravljam.

Prehajamo na **2. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O DRŽAVNI UPRAVI PO NUJNEM POSTOPKU.** Mikrofoni se, izgleda, nekoliko izklapljajo sami.

Predlog zakona je v obravnavo Zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade, in sicer mag. Renati Zatlter, državni sekretarki Ministrstva za notranje zadeve. Izvolite.

MAG. RENATA ZATLER: Hvala za besedo, predsednik. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Vlada predlaga spremembo Zakona o državni upravi po nujnem postopku. Gre za spremembo 30. člena veljavnega zakona, ki ureja delovno področje Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo. Delovno področje evropske kohezijske politike po predlagani spremembi ne bo več del delovnega področja tega ministrstva. Naloge se na tem delovnem področju prenašajo na posebno vladno službo. Zakon ureja tudi posebne prehodne določbe, ki v zvezi s predlagano spremembo delovnega področja Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo urejajo rok za ustanovitev vladne službe. Vključitev nalog kohezijske politike v okvir MGRT se v praksi ni izkazala kot ustrezna. Organ upravljanja namreč opravlja specifične naloge koordinacije in nadzora nad ministrstvi.

Menimo, da bodo spremembe oziroma ustanovitev vladne službe izboljšale pogoje za črpanje evropskih sredstev. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku, gospodu Jerku Čehovinu.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Hvala, predsednik. Lep pozdrav obema predstavnicama ministrstva, kolegicam in kolegom!

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembi Zakona o državni upravi. Kolegij predsednika Državnega zbora je 6. 12. 2013 na 74. seji odločil, da se predlog zakona obravnava po nujnem postopku. Na podlagi zahteve skupine poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom za ponovno odločanje o odločitvi Kolegija je Državni zbor na 21. seji odločil, da se predlog zakona obravnava po nujnem postopku. Odbor je bil predhodno seznanjen z mnenjem Zakonodajno-pravne službe in mnenjem Komisije Državnega sveta za državno ureditev.

Predstavnica predlagatelja, državna sekretarka Renata Zatlter, je v dopolnilni obrazložitvi členov povedala, da predlagani zakon z delovnega področja Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo izloča področje evropske kohezijske politike. Te naloge bo odslej opravljalna vladna služba.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe Katarina Kralj je povedala, da so pripombe iz njihovega pisnega pravnega mnenja upoštevane z vloženim amandmajem koalicijskih poslanskih skupin, oziroma je bilo s strani predlagatelja predhodno podano ustrezno pojasnilo.

Predstavniki Državnega sveta, državni svetnik Jernej Verbič, je predstavil mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev, ki predlagane rešitve podpira in meni, da mora odlično delovanje vladne službe, odgovorne za črpanje evropskih kohezijskih sredstev, postati ena od prioritet vladne politike.

V razpravi so poslanci opozicije predlagani spremembi nasprotovali. Opozarjali so, da Vlada s predlagano reorganizacijo močno zamuja. Po njihovem mnenju bi se ta morala zgoditi ob sprejetju državnega proračuna oziroma najkasneje konec leta 2013. Opozorili so tudi na projekte, ki stojijo zaradi še nepridobljenih oziroma nedovoljenih evropskih sredstev, ter na finančne posledice, ki jih bo predlagani zakon prinesel.

Poslanci koalicije so predlagane rešitve podprli, ker bodo prinesle bolj učinkovito in uspešno črpanje evropskih sredstev. Kohezijska politika je prioriteta te Vlade in bodo finančni rezultati ter nova finančna perspektiva 2014–2020 zagotovo boljši. Poudarili so, da je zastavljen rok 1. marec 2014 za začetek delovanja vladne službe določen kot skrajni, zato se pričakuje, da bo začela delovati že prej. Predstavnica predlagatelja je pojasnila, da je bil predlog zakona posredovan že v začetku decembra 2013 in je bilo pričakovano, da bo sprejet do konca leta 2013. Predlagana rešitev pomeni poenostavitev izvajanja nalog kohezijske politike in izboljšanje pogojev za črpanje evropskih sredstev, povečujejo se pristojnosti in odgovornosti izvajalcev teh nalog. Finančnih posledic zakon za državni proračun ne prinaša, saj se s selitvijo na drugo lokacijo ter novih zaposlovanj ne predvideva.

V nadaljevanju je odbor sprejel amandma poslanskih skupin koalicije k 4. členu. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Glede na sprejeti amandma je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega je vključen sprejeti amandma. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospod Tomaž Lisec bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Lep pozdrav, predsednik; spoštovana državna sekretarka, spoštovane kolegice in kolegi!

Pred nami je še en zakon, ki je očiten dokaz, da ta vlada nima kompasa in da ji ne pomaga nobena koalicijska pogodba. Kajti težko je delati, če sploh ne veš, kaj in kako bi, in če govoriš eno, delaš pa popolnoma drugo. In takšni politiki je težko slediti, še težje pa jo razumeti. Normalno pa je takšni politiki nasprotovati in pri tem opozoriti na nedoslednosti takšnega ravnanja. Vlada predlaga, citiram, da "se v postopku priprav na izvajanje evropske kohezijske politike v novem programskem obdobju, ki se začne s 1. januarjem 2014", torej Vlada že zamuja, "pravočasno oblikuje organizacijska enota oziroma vladna služba ter se s tem zagotovi jasno določitev organov upravljanja oziroma načina zagotavljanja ustrezne ravni pravne varnosti pri uresničevanju pristojnosti in odgovornosti organov upravljanja. Z ustanovitvijo vladne službe se jasno določa organizacijsko enoto Vlade kot organ upravljanja tudi zaradi nedvomne določitve pristojnosti in odgovornosti organov ter posameznikov." Tako v zakonu in tako v teoriji; praksa pa je in bo pokazala popolnoma nasprotno. Skratka, vlada zamuja pri zelo pomembni temi, to pa je črpanje EU sredstev za obdobje 2007–2013 ter pri pripravi projekta za naslednje obdobje 2014–2020. In zmotno misli, da bo s prenosom službe za izvajanje evropske kohezijske politike vse uredila. Ob tem pa ne smemo pozabiti, da bi vsaka kolikor toliko resna vlada o takšnih spremembah razmišljala vsaj takrat, ko je pripravljala proračuna za leto 2014 in 2015. Ne pa mesec dni pred začetkom novega obdobja. In pri tem začuda predstavniki Vlade zagovarjajo, da ne bo nič novega. Ampak vse bo novo, vse bo super in vse bo delovalo in vse bo seveda tudi boljše po njihovem mnenju, da pa ob tem niti ne vedo, kakšne bodo nove naloge, kakšne bodo te boljše naloge, kako bo s človeškimi viri. No, saj verjetno uradniki delajo v počasnem ritmu že vse od trenutka, ko je odšel minister za svoje gospodarstvo, se opravičujem, za gospodarstvo. In ko je ena pametna iz kvote koalicijskih poslancev, to je tista gospa, ki se spozna na velike in male krogce, kar preko elektronske pošte pozvala k izgonu tiste ta blond oziroma državne sekretarke na Ministrstvu za gospodarstvo, ki pa so ji vsi priznavali, da se spozna na evropsko kohezijsko politiko. Ja, tudi to je možno v tej vladi. Niti nihče ne ve, kaj in kako bo z opremo, dokumentacijo in prostori nove službe. Dejstvo je torej, da bo črpanje EU sredstev in načrtovanje stalo vsaj še 1 mesec glede na zakon in vsaj par mesecev glede na prakso slovenskega državnega uradništva. Toliko časa bodo namreč trajale selitve, načrtovanja, spremembe aktov. V SDS ne verjamemo, da ta prenova državne uprave ne bo nič stala, še manj pa verjamemo, da bo poslej vse boljše. Skratka, gre za piar famo te vlade,

ker je danes očitno prioriteta črpanje EU sredstev. Praksa pa bo to prioriteto slej kot prej negirala. No, morda pa bo kakšen EU projekt na račun ostale Slovenije prišel v glavno mesto, o čemer pričajo tudi zapisniki predstavnikov Vlade in predstavnikov glavnega mesta. Skratka, tudi na podlagi tega zakona ne bo nič bolje. Noben evro več zaradi tega zakona ne bo prišel iz evropskih sredstev v našo državo, kajti očitno ni volje, ni želje, kar priča tudi nekajsekundni nastop državne sekretarke. Če bi želja bila, ne bi bilo Ministrstvo za gospodarstvo brez šefa že 3 mesece. Ampak vladna koalicija bo danes zakonu ploskala v zmotnem prepričanju, da bo danes vse bolje. Ne bo!

V SDS ad hoc spremembam zakona samo zaradi piar fame, ki je te pol ure očitno prioriteta te Vlade, črpanje evropskih sredstev, ne verjamemo. Zato zakona tudi ne bomo podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Mag. Majda Potrata bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov. Izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, predsednik. Spoštovana državna sekretarka s sodelavko, poslanke in poslanci!

Danes sprejemamo sicer na videz zelo skromen zakon, o katerem je treba povedati, da smo iz Evrope dobili opozorila, da služba za kohezijsko politiko ne sme biti umeščena v Ministrstvo za gospodarstvo. Žolčno nasprotovanje temu zakonu je mogoče razumeti, ker je iz gospodarstva pa tudi od drugod slišati o zapletenosti postopkov za doseg kohezijskih sredstev. Kdo pa je postavljal ta sistem uveljavljanja, se pa ve. To ni bila ne ta vlada ne morebiti vlada Boruta Pahorja. V Poslanski skupini Socialnih demokratov podpiramo predlagano rešitev. Obžalujemo sicer, da ni bil zakon sprejet, kot je bilo načrtovano, do konca leta 2013.

Ali je črpanje kohezijskih sredstev prednost neke vlade ali ne, pa naj navedem samo iz sklepnega poročila, kjer je zapisano: V skladu s sklepom Vlade Republike Slovenije z dne 10. 10. je Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo v vlogi organa upravljanja za strukturne sklade in kohezijski sklad v sodelovanju z ministrstvi, vključenimi v izvajanje kohezijske politike, pripravilo akcijski načrt za pospešitev črpanja evropskih kohezijskih sredstev –Cilj je konvergenca. V akcijskem načrtu je prikazan povzetek stanja črpanja po operativnih programih, črpanje po ministrstvih in vsebinah, z oceno tveganja ter ključne ugotovitve s predlaganimi ukrepi. Tu se bom ustavila in povedala, da so do konca septembra 2013 bile podpisane pogodbe s strani resorjev v skoraj 90 %, da so bila do istega datuma počrpana sredstva iz kohezijske politike na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve za skoraj 70 %; da so na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport bila počrpana v višini 56,4 %. Naj si pa tisti, ki uspešno črpanje kohezijskih sredstev

kritizirajo ali oporekajo, zastavijo tudi vprašanje, zakaj se ravno pri tistih ministrstvih, kjer je uspešnost črpanja zelo visoka, vedno znova soočamo s številnimi očitki. Bi bilo treba pogledati nazaj, bi bilo treba pogledati tudi v neposredno sedanjost, pa bi videli, da je uspešno črpanje kohezijskih sredstev za marsikoga tudi problem. Želeli bi si, da bi uvideli, kako je na začetku nove perspektive prav postaviti tako strukturo, ki bo tudi v skladu z zahtevami Evropske unije omogočala dobro črpanje; storiti pa vse, da bi se postopki poenostavili.

Kot rečeno, Socialni demokrati bomo predlagane spremembe podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospa Kristina Valenčič bo predstavila stališče Poslanske skupine Državljanke liste.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Hvala za besedo. Spoštovani predsednik, državna sekretarka s sodelavko, kolegice in kolegi!

Tokratno spremembo Zakona o državni upravi ne sprejemamo zaradi kakšne od EU direktiv, temveč zaradi lastne nacionalne potrebe po učinkovitejšem črpanju razpoložljivih evropskih sredstev. Znani so podatki, da je Slovenija iz finančnega obdobja 2007–2013 počrpana le polovico sredstev evropskih skladov. Slovenija je v tem obdobju upravičena do sredstev kohezijske politike iz naslova Cilj je konvergenca. Tako imamo na voljo 4,2 milijardi evrov evropskih sredstev, ki jih je potrebno porabiti do konca leta 2015. Največji zaostanki so pri operativnem programu za okoljske in infrastrukturne projekte, kjer je dosežen le 30 % izplen. Glede na dosednji slab rezultat črpanja teh sredstev in glede na skrajno omejena sredstva v državnem proračunu je povsem razumljivo, da vlada predlaga dodatne ukrepe s ciljem večje preglednosti, učinkovitosti in odzivnosti sistema izvajanja evropske kohezijske politike v novi finančni perspektivi. Vlada skladno s priporočili Računskega sodišča predlaga ustanovitev vladne službe, pristojne za evropsko kohezijsko politiko, s čimer se jasno določa organ upravljanja za uspešno in učinkovito uporabo skladov evropske kohezijske politike. Skladno z izkušnjami iz prakse se uvaja centraliziran organ upravljanja, s čimer želi vlada doseči večjo preglednost, učinkovitost in odzivnost sistema, gladko usklajevanje in boljšo komunikacijo med vsemi udeleženci v sistemu, preprosto in učinkovito finančno upravljanje, celovit pregled nad izvajanjem evropske kohezijske politike v obeh programskih obdobjih. Centraliziran način upravljanja se je tudi na drugih področjih že izkazal za uspešnega, na primer pri skupnih javnih naročilih, enotnem plačnem sistemu, zato v Državljanke listi podpiramo te spremembe. Opozarjamo pa, da je 85 % problemov in zastojev, povezanih s črpanjem evropskih sredstev, zaradi kompliciranih postopkov in nepotrebne

birokracije. Zato v Državljski listi vlado pozivamo, da poleg oblikovanja centralnega organa, pristojnega za evropsko kohezijsko politiko, izvede tudi procesno optimizacijo postopkov črpanja. V Državljski listi podpiramo vse spremembe, ki bodo zmanjšale administrativno breme, uvedle brezpapirno poslovanje in zagotovile transparentnost pri porabi evropskih sredstev. Potrebno je tudi stalno izvajanje preventivnih aktivnosti za zgodnje zaznavanje nepravilnosti in goljufij. Vladi hkrati predlagamo, da centraliziran način upravljanja uvede tudi na drugih skupnih področjih, kot na primer področje informatike, upravnega poslovanja in še druge, saj bi na ta način dosegli boljšo izrabo razpoložljivih finančnih sredstev in poenotili poslovanje državnih organov.

Kot rečeno, poslanke in poslanci Državljske liste bomo spremembe podpri.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Janez Ribič bo predstavil stališče Poslanke skupine Slovenske ljudske stranke.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik Državnega zbora; predstavniki, predstavnice Vlade; spoštovani poslanke in poslanci!

Črpanje evropskih sredstev od začetka finančne perspektive v letu 2007 do danes, ko se perspektiva zaključuje, je eno najslabše urejenih in organiziranih področij v naši državni upravi. Z redkimi, žal prekratki izjemami, kot je bilo na primer obdobje celotnega leta 2012, pri katerem je potekala pospešena priprava projektov in zahtevkov za povračilo iz evropskega proračuna ter sprejetje dodatnih pravic porabe, ki so omogočile izvajanje že pripravljenih večjih projektov na področju okoljske infrastrukture.

Poslanci Slovenske ljudske stranke smo že vrsto let med najglasnejšimi kritiki črpanja sredstev iz evropskih strukturnih skladov ter kohezijskega sklada, saj se še kako zavedamo, da so to, in še nekaj časa bodo, praktično edina investicijska sredstva, ki jih ima država na voljo. Številke o črpanju sredstev so po našem mnenju skrb vzbujajoče, saj smo praktično pred koncem finančne perspektive 2007–2013. Projekti morajo biti zaključeni do konca prihodnjega leta. Dejansko pa smo počrpali le dobrih 50 % pravic porabe. Tu se vidi, kako uspešna je naša dobro plačana birokracija. Še bolj skrb vzbujajoče pa je dejstvo, da se je pred meseci dobesedno kadrovska sesula ekipa uslužbencev, ki je na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo bdela nad področjem črpanja evropskih sredstev.

V najpomembnejšem trenutku, ko bi se morali vsi kadrovske in organizacijski potenciali združiti v smer enega cilja – učinkovitega črpanja in priprave kakovostnih programskih dokumentov za finančno perspektivo 2014–2020, je prišlo do

dobesednega obglavljanja organa upravljanja. Zgolj zaradi dejstva, ker nekomu ni bila všeč gospa, ki je to področje zelo dobro pokrivala.

Naj se naposled le lotim vsebine predlagane novele zakona o državni upravi. Kot vemo, zakon ponovno vzpostavlja vladno službo kot samostojni organ upravljanja evropske kohezijske politike, s ciljem boljše operativnosti ter večje učinkovitosti črpanja evropskih sredstev. Navedena vladna služba naj bi začela delovati s 1. marcem letos. S predlaganimi rešitvami v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke načeloma nimamo težav, saj je organizacijska oblika organa upravljanja v obliki vladne službe verjetno res primernejša. Bojimo pa se, da bo predlagana reorganizacija pomenila nekajmesečni zastoj dela na vsebini, česar pa si v tem kritičnem trenutku resnično ne moremo in ne smemo privoščiti. Bolj kot forma je za nas pomembna vsebina – kako se dela in kakšni projekti ter programski dokumenti bodo iz te vladne službe prihajali. Žal nas nekateri dokumenti – kot npr. strategija pametne specializacije 2014–2020, ki ga je Evropska komisija prejšnji teden dobesedno raztrgala, in osnutek operativnega programa za izvajanje evropske kohezijske politike 2014–2020, ki očitno gre v smer centralizacije – ne navdajajo z optimizmom. Upamo le, da bodo najbolj odgovorni – torej predsednica Vlade in preostali del ministrskega zbora, ki bdi nad črpanjem evropskih sredstev – resnično usmerili vse potencialne v to, da se bo naša država razvijala po načelih skladnega regionalnega razvoja in da bo kohezijska politika usmerjena policentrično. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke predlaganemu zakonu kljub številnim vsebinskim pomislekom ne nameravamo nasprotovati. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Ivan Hršak bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokoencev Slovenije. Izvolite.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, predsednik. Spoštovana državna sekretarka s sodelavkama. Spoštovane kolegice in kolegi!

Ponovno imamo pred seboj vladno novelo Zakona o državni upravi, kateri bo naša poslanska skupina namenila podporo. V naši poslanski skupini ugotavljamo, da z navedenim predlogom odpiramo oziroma vzpostavljamo ponovno vladno službo, ki bo skrbela za izvajanje evropske kohezijske politike in učinkovitejše črpanje namenjenih sredstev v določenem obdobju. Zavedamo se pomena kohezijske politike in z njo povezanih finančnih sredstev. Dejstvo je, da je bilo v preteklih 7 letih naši državi namenjenih ca. 4,2 milijona evrov sredstev; v bruseljski blagajni pa bomo od tega pustili okrog 800 milijonov evrov. V sedanjih finančnih perspektivi 2014–2020 pa je za Slovenijo namenjenih ca. 3,3 milijarde evrov sredstev. Ta organ oziroma prej imenovana

vladna Služba Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je že obstajala do konca leta 2010, ko jo je bilo treba po vladni odločitvi ukiniti in jo pripojiti k Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo. Danes lahko ocenjujemo, da je bila ta poteza ukinitve in odcepitve napačna, saj takšna organizacijska prerazporejanja povzročijo zastoj in večjo možnost konfliktov interesov.

Naj si vseeno drznem povedati, da gre spet za odločitve posameznih vlad in političnega igranja prerazporeditev posameznih organizacijskih enot. Po našem vedenju je ta predlog vlade smiseln in zelo umesten, saj bomo ponovno pridobili samostojen in neodvisen organ upravljanja, ki bo deloval na enem mestu in bo bolj operativen, prilagodljiv in odziven. Kljub temu da imamo v tem finančnem okviru za skoraj tretjino manj sredstev, bo za doseganje boljših kohezijskih rezultatov potrebno iskati sinergije z drugimi razpoložljivimi evropskimi in državnimi sredstvi. Drži, da je bil poudarek na uspešnosti črpanja, vendar je bilo po mnenju nekaterih premalo narejenega na doseženih učinkih, predvsem na okoljskih, socialnih, ekonomskih vplivih.

Upošteva je ugotovitev Računskega sodišča o potrebni zagotovitvi in oblikovanju organizacijske enote oziroma vladne službe kot organa upravljanja za celovito evropsko kohezijsko politiko bo Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije namenila podporo vladnemu predlogu zakona.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Jožef Horvat bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa. Spoštovani predsednik, spoštovane kolegice, spoštovani kolegi, spoštovane predstavnice Ministrstva!

Zakon o državni upravi smo samo v tem mandatu spreminjali že nekajkrat. In prenašamo področja z enega ministrstva na drugo, pa potem po možnosti spet nazaj. Primer za to je državno tožilstvo in javna uprava, lokalna samouprava in še nekatera druga področja. Vse te organizacijske spremembe prinašajo s seboj ogromno administrativnega dela in posledično tudi nepotrebne materialne stroške: od zamenjave napisnih tabel, da naveden najbolj banalne stroške, prenosov premoženja, prehodov javnih uslužbencev z enega ministrstva na drugo oziroma druge organe in podobno. Nenehno se ukvarjamo le z nekimi formami, ne pa z vsebino – in to je ključni problem te države. Vlada v sedanjem predlogu sprememb zakona prenaša področje evropske kohezijske politike z Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo v samostojno vladno službo. Kot razlog za poseg v Zakon o državni upravi navaja izvajanje evropske kohezijske politike v novem programskem obdobju 2014–2020, ki se je začelo s 1. 1. 2014. Kot drugi

razlog za poseg v zakon navaja izogibanje konfliktom interesov, ki nastajajo med različnimi ministrstvi pri črpanju evropskih sredstev. Krščanski demokrati Nove Slovenije nismo naklonjeni stalnim organizacijskim spremembam, saj te praviloma ne prinašajo dodane vrednosti v sami vsebini. Ureditev te službe znotraj Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo se nam zdi ustrezna rešitev in tudi v praksi se je izkazala za učinkovitejšo od rešitve, na katero sedaj ponovno prehajamo. V zadnjih 2 letih smo namreč uspeli počrpati skoraj toliko sredstev, kot prej v preteklih 4 letih skupaj. Generalno gledano, na področju črpanja evropskih kohezijskih sredstev se res ne moremo pohvaliti z uspešnostjo. V finančni perspektivi 2007–2013 smo doslej uspeli počrpati komaj 57 % razpoložljivih sredstev. To bi moralo marsikoga zelo skrbeti. Krščanski demokrati smo prepričani, da je na področju črpanja evropskih sredstev treba narediti vsebinske zakonodajne spremembe. Velika ovira za črpanje evropskih sredstev so postopki javnih naročil in z njimi povezani revizijski postopki. Prav področje javnih naročil zahteva, po našem trdnem prepričanju, čimprejšnjo korenitejšo zakonodajno prenavo, ki bo temeljila na povsem drugih izhodiščih kot sedanji predpisi. Drugi pomemben razlog, da zaostajamo na področju črpanja kohezijskih sredstev, so zamude in pomanjkljivosti na področju priprave projektov, ki bi jih bilo mogoče financirati iz evropskih kohezijskih sredstev, in tudi pomanjkljiva skrbništva posameznih resornih ministrstev. K takemu stanju veliko prispeva tudi kadrovska fluktuacija in slabše poznavanje področja evropske kohezijske politike s strani novih kadrov, zadolženih za to področje. Tudi sam moram povedati, da obžalujemo, da je bila – ne vem sicer na kakšen način – odslovljena mag. Monika Kirbiš Rojs, ki je bila ekspertka na tem področju. Zato je na tem področju nastala velika kadrovska luknja. Škoda za državo Slovenijo.

Rešitev za izboljšanje nastale situacije na področju črpanja evropskih sredstev Krščanski demokrati ne vidimo v organizacijskih spremembah tega področja, pač pa v zagotavljanju stalne kontinuitete dela in dobri kadrovske zasedbi področja evropske kohezijske politike po različnih ministrstvih ter boljši in redni koordinaciji njihovega dela, kar pa bi bilo mogoče dosegati tudi ob sedanji organizaciji tega področja v okviru Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije Predloga zakona o spremembi Zakona o državni upravi ne bomo podprli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Jerko Čehovin bo predstavil stališče Poslanske skupine Pozitivne Slovenije.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Hvala lepa. Spoštovane poslanke in poslanci, ostali navzoči!

Predlog zakona o spremembi Zakona o državni upravi prinaša 1 samo novost, in sicer ustanovitev vladne službe na področju kohezijske politike. Doslej so postopke koordinirali na enem od direktorats na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo, kar je problematično že zaradi hierarhičnega načela, saj direktorat težko koordinira že svoje ministrstvo, kaj šele druge ministre. Poleg tega, da se predlaga ustanovitev zaradi hitrejšega in bolj učinkovitega črpanja evropskih sredstev, pa sprememba sledi tudi mnenju Računskega sodišča, ki je ustanovitev posebnega organa za izvajanje kohezijske politike predlagalo zaradi zelo specifičnih nalog in jasne razmejitve med udeleženci ter v izogib konfliktu interesov. Dejstvo je, da je na področju kohezijske politike nujno treba zagotoviti boljše in učinkovitejše črpanje evropskih sredstev, saj je v Sloveniji v novi finančni perspektivi za izvajanje kohezijske politike EU v obdobju 2014–2020 na voljo skupaj 3,24 milijarde evrov. In ta sredstva je potrebno izkoristiti v največji možni meri, saj gre za sredstva, ki jih znotraj našega proračuna v teh časih ne moremo zagotoviti. Gre torej za sredstva, ki v Sloveniji predstavljajo ključni inštrument konkurenčnosti. Ustanovitev vladne službe predstavlja močno institucijo, ki bo odgovorna za učinkovito in pravilno upravljanje ter izvajanje kohezijske politike. Ugodna okoliščina je tudi, da je Evropska komisija določila, da se finančno obdobje 2007–2014 podaljša za 2 oziroma 3 leta. V letu 2013 smo zabeležili največ izplačil doslej, več kot 500 milijonov.

Pri tem je potrebno še izpostaviti, da pri ustanovitvi službe ne bo dodatnega zaposlovanja javnih uslužbencev ter ni potrebe po dodatnih finančnih sredstvih, saj bo vladna služba prevzela ustrezne javne uslužbenke in opremo Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo. Do uveljavitve ustreznih proračunskih dokumentov pa se bodo tudi sredstva za delovanje vladne službe zagotavljala v finančnem načrtu obstoječega ministrstva.

Uspešno izvajanje kohezijske politike oziroma uspešno in učinkovito črpanje evropskih sredstev je nujno potrebno v času, v katerem je ustvarjanje novih delovnih mest in trajnostni razvoj ključnega pomena.

V Pozitivni Sloveniji smo prepričani, da bo k bolj uspešnemu črpanju pripomogla tudi samostojna vladna služba, ki bo zagotavljala fleksibilno, prilagodljivo organizacijsko in upravljavsko strukturo, skratka boljšo konfiguracijo.

V Pozitivni Sloveniji bomo zato Predlog zakona o spremembi Zakona o državni upravi podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. S tem smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. In ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona

niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje Zbora opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 18. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 8. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DOSTOPU DO INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA V DRUGI OBRAVNAVI.

Predlog zakona je v obravnavo Zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade mag. Renati Zatlter, državni sekretarki Ministrstva za notranje zadeve.

MAG. RENATA ZATLER: Hvala lepa, predsednik. Spoštovane poslanke in spoštovani poslanci!

Vlada predlaga novelo Zakona o dostopu do informacij javnega značaja. Namen te spremembe je zvišati stopnjo transparentnosti poslovanja gospodarskih družb in drugih zasebnopravnih poslovnih subjektov v lasti države in občin.

Glavni cilj novele Zakona o dostopu do informacij javnega značaja je zagotoviti, da je razpolaganje s sredstvi poslovnih subjektov v lasti države in občin učinkovito, odgovorno in zakonito. Ustvariti konkurenčne pogoje na trgu za tista podjetja, predvsem za male in srednje velike gospodarske družbe, ki želijo poslovati z družbami v lasti države in občin oziroma z njimi konkurirati na trgu – torej ustvariti zdravo poslovno okolje, kjer bo prosta konkurenca in tržni pogoji. Zagotoviti transparentnost prejemkov vodstvenih oseb v teh družbah in zagotoviti pregledno kadrovanje, da bodo na vodstvene položaje v teh družbah prišli najboljši posamezniki, glede na zahtevane izkušnje. S tem bomo pomembno zmanjšali korupcijska tveganja, kar je tudi namen širšega paketa zakonodaje na področju transparentnosti. Pri predlaganih spremembah smo zasledovali načelo sorazmernosti. Z novelo zakona bomo zavezali poslovne subjekte, kjer obstaja prevladujoč vpliv države ali občin, kar pomeni predvsem večinska last. To pomeni, da bo to veljalo tudi za banke.

Novi zavezanci ne bodo zavezani nuditi vseh informacij oziroma ne bodo zavezani do objave vseh dokumentov, temveč zgolj do specifičnih ključnih informacij, ki pa so usmerjene predvsem v izdatke – pogodbe o izdatkih za naročilo blaga, gradenj, agentskih, svetovalnih storitev, sponzorske, donatorske pogodbe ter druge.

Dostop do informacij javnega značaja bo omogočen tudi za podatke o prejemkih in kadrovanju posloводства ter članov nadzornega sveta. Novih zavezancev ne bomo

obremenjevali z administrativnimi obremenitvami oziroma se bodo te zmanjšale na minimum. Na novo bomo ta podjetja vključili tudi v Supervisor, predvsem javnogospodarske zavode in javna podjetja. Vsi poslovni subjekti pod prevladujočim vplivom bodo morali glede na predloge na svojih spletnih straneh objavljati tudi osnovne podatke o donatorskih, svetovalnih in drugih avtorskih pogodbah. Cilj novele in predvideni ukrepi so po našem mnenju nujni, primerni in sorazmerni, kar zadeva teže posledic. Nujni zato, ker je v Sloveniji korupcija realen in zelo pereč problem. Primerni zato, ker se tudi v svetu transparentnost in pravica do dostopa do informacij javnega značaja pojmuje kot izredno pomembno orodje za preprečevanje korupcije. Predvsem se ji pripisuje velika teža na t. i. proaktivni transparentnosti. Ukrepi so tudi sorazmerni, ker kot navedeno novi zavezani poslovni subjekti ne bodo zavezani za dostop do vseh dokumentov; administrativne obremenitve pa se tudi zmanjšujejo. Glede dokumentov po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja v splošnem omogoča uveljavljanje poslovne skrivnosti, razen za 4 osnovne podatke o poslih glede izdatkov, to so vrsta posla, vrednost, partner in datum ter trajanje pogodbe. Absolutno javni podatki bodo podatki o donatorskih in svetovalnih pogodbah, podatki o višini prejemkov ter poslovodnih oseb. Vlada predlaga, da poslanci novelo sprejmete. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Predlog zakona je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Jerku Čehovinu.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Še enkrat hvala za besedo. Poročilo je zelo dolgo, zato ga bom poskušal nekako skrajšati.

Mi smo ga obravnavali na seji 15. 1. 2014. Predhodno smo bili seznanjeni z mnenjem Sodnega sveta, z mnenjem Zakonodajno-pravne službe, z mnenjem Državnega sveta, z dopisom Gospodarske zbornice Slovenije, z amandmaji poslanskih skupin SDS k 2., 4. in 6. členu; z amandmaji poslanskih skupin koalicije k 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 21., 23., 24., 25., 26., 28., 29. členu z dne 9. 1.; ter spremembami amandmajev k 2., 8., 9., 12., 13., 14., 21., 23., 26., 29. členom z dne 14. 1. 2014; ter z amandmajem poslanske skupine SLS k 2. členu z dne 9. 1. in s spremembo amandmaja k 2. členu z dne 10. 1. Predstavnik predlagatelja, minister za notranje zadeve, ki je v dopolnilu obrazložitve členov povedal, da je namen predlagane novele krepitev transparentnosti poslovanja, zavezanosti javnosti, odgovornosti, integriteti pri upravljanju gospodarskih javnih zavodov, javnih podjetij, gospodarskih družb in drugih pravnih oseb zasebnega prava pod prevladujočim vplivom

Republike Slovenije; tudi samoupravnih lokalnih skupnosti in drugih oseb javnega prava z določitvijo novih zavezancev za informacije javnega značaja, z vzpostavitvijo registra zavezancev in določitvijo centralizirane in enotne proaktivne objave podatkov o izdatkih odločnih zavezancev.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe Sladjana Ješič je v predstavitvi pisnega pravnega mnenja povedala, da predlog zakona s širitvijo kroga zavezancev za informacije javnega značaja, določitve novih izjem, novih postopkovnih pravil in novih prekrškovnih določb vključuje pomembne vsebinske spremembe in dopolnitve za obstoječe veljavne zakonske ureditve. Pojasnila je, da dejanski obseg noveliranja presega polovico obsega veljavnega zakona, zato bi bilo namesto novele ustreznejše poseči po novem zakonu. Opozorila je tudi na prehodne določbe, saj so po njihovem mnenju za tako obsežne spremembe, kot jih določa predlagana novela, roki za začetek veljavnosti prekratki.

Predstavnik Državnega sveta, državni svetnik Rajko Fajt, je s predstavitvijo pisnega mnenja povedal, da Državni svet predlagano novelo podpira. Informacijska pooblaščenca Nataša Pirc Musar je povedala, da predlagani zakon podpirajo. Predstavnica Gospodarske zbornice Slovenije Alenka Avberšek je povedala, da participativni demokraciji, ki zasleduje novela, sicer ne nasprotuje, imajo pa zadržke glede razkritja podatkov družb, in sicer v 100 % lasti države, vendar deluje na trgu, saj bi to po njihovem mnenju zmanjšalo konkurenčnost teh družb na domačem trgu. Predstavnica Holdinga slovenskih elektram Ana Zaletelj je povedala, da nasprotujejo določbam, ki vpeljujejo razkritje podatka družb, ki so v lasti države in delujejo na trgu. Podpirajo pa idejo, da bi se ti podatki zbirali; ne pa da so dostopni javnosti. Po njihovem mnenju bi bilo dovolj, da so ti podatki dostopni lastnikom in organom pregona, saj gre za podatke, ki so po Zakonu o gospodarskih družbah opredeljeni kot poslovna skrivnost. Predsednik Komisije za preprečevanje korupcije mag. Goran Klemenčič, torej predsednik v odstopu, je povedal, da predlagano novelo podpira v delu, ki ureja pregled t. i. paradržavnega sektorja, saj so korupcijska tveganja ravno na tem področju največja. Predstavnik društva Integriteta Vid Doria je povedal, da je postala transparentnost eden ključnih elementov preprečevanja koruptivnih dejanj, zato predlagani zakon podpirajo. V razpravi je bila s strani članov odbora izražena podpora predlagani noveli. Poslanci opozicije so opozorili na to, da bi bilo treba krog zavezancev po /nerazumljivo/ razširiti še na odvetnike in odvetniške družbe, ki posluje s poslovnimi subjekti. Poleg tega bi bilo po njihovem mnenju treba razširiti tudi na banke, ki so prejele državno pomoč, če so predmet ukrepov države. S strani predstavnikov Ministrstva za notranje zadeve je bilo pojasnjeno, da bodo predloge, ki

so bili podani s strani opozicijskih poslancev, poročilo plenarne seje in rešitve, s katerimi se strinjajo, pripravili v obliki amandmajev. Odbor je nato sprejel amandmaje poslanskih skupin koalicije k 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 21., 23., 25., 26., 28. in 29. členu. Odbor ni sprejel amandmajev poslanske skupine SDS k 4. in 6. členu. Brezpredmetni so postali amandmaji poslanske skupine SDS k 2. členu in amandma poslanske skupine SLS k 2. členu predloga zakona. Odbor je sprejel še 3 svoje amandmaje, in sicer k 2. členu, k 3. členu pod točko 2 in k 23. členu. / opozorilni znak za konec razprave/ V skladu s 128. členom Poslovnika je odbor glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala za predstavitev poročila odbora.

Ker je Zbor na 19. seji opravil splošno razpravo o predlogu zakona, predstavitev stališč poslanskih skupin ni možna, zato prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 3. 2. 2014.

V razpravo dajem 2. člen ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke in amandma poslanskih skupin koalicije. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 3. člen ter amandma poslanskih skupin koalicije. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 5. člen ter amandma poslanskih skupin koalicije. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 6. člen ter amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 8. člen ter amandma Poslanskih skupin SDS in SLS ter amandma poslanskih skupin koalicije. Želi kdo razpravljati? Besedo ima mag. Majda Potrata. Izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, predsednik.

Obljubljeno je bilo na seji matičnega delovnega telesa, da bo za plenarno zasedanje predlagatelj pripravil predloge amandmajev, ki bodo dosledneje upoštevali pripombe Zakonodajno-pravne službe. To priložnost uporabljam zato, da bi opozorila, da tudi vsi doslej vloženi amandmaji uvodoma v obrazložitvi navajajo to, da skušajo dosledneje uveljaviti mnenje Zakonodajno-pravne službe. Napovedano je bilo, da si odpiramo čas za tretjo obravnavo, do katere bo mogoče še kakšno od pripomb vpeljati, kajti odločamo vendar o zelo pomembnem zakonu. Naj poudarim, da

Poslanska skupina Socialnih demokratov cilje novele tega zakona v celoti podpira, se pa zaveda, da je treba z veliko skrbnostjo opozoriti na tisto, da je v predlaganih amandmajih upoštevana tudi naša želja po tem, da se uresniči uveljavitev poslovne skrivnosti. Gospodarski subjekt torej lahko uveljavlja poslovno skrivnost in če bi razkritje podatkov ogrozilo konkurenčnost ali interese gospodarskega subjekta, bo potem v naslednjih korakih tisti, ki bi želel priti do takega podatka, lahko uveljavljati zahtevo po tem, da do takega podatka pride. Naslednja instanca je pa tista – ki bo v normalnih postopkih, ki so v procesu pritožbe oziroma v upravnih postopkih zagotovljeni – kjer bo tudi uveljavljati možnosti za ugotovitev, ali je tak postopek možen ali ne.

Javila sem se pa zaradi tega, ker je ta 8. člen ravno tak, da je ob 6.a členu mogoče razmišljati tudi o tem, ali so poslovne skrivnosti dovolj zavarovane ali ne. In kot je državna sekretarka uvodoma rekla, so podatki, ki so absolutno javni. Vendar obstaja v zakonu tudi še možnost, da se uveljavlja zahteva po ohranjanju poslovne skrivnosti. Socialni demokrati menimo, da je interes javnosti – ob tem, koliko obveznosti je naloženih državljanom in državljanom z nekaterimi zadnjimi ukrepi, tudi dokapitalizacijo – da je upravičena do transparentnosti in do javnosti podatkov. V Poslanski skupini SD bomo podprli predlog 4 koalicijskih skupin. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo želi minister dr. Gregor Virant.

DR. GREGOR VIRANT: Hvala lepa.

To je eden ključnih členov tega zakona in predlagam, da si ga res skrbno preberete, ker razdeljuje oziroma razgrajuje cel sistem, kako se bo lahko prišlo do informacij o poslovanju podjetij pod prevladujočim vplivom države. Tu mora biti poslovnih skrivnosti čim manj oziroma tako bom rekel – tudi poslovna skrivnost ne odvezuje podjetja, da od sebe posreduje osnovne podatke, podatke o posameznih izdatkih, o tem, kaj kupuje, za koliko kupuje, od koga kupuje, podatke o donatorskih pogodbah, o sponzorskih pogodbah, o svetovalnih pogodbah, o odvetniških pogodbah in tako naprej. Ta člen je ključen za transparentnost paradržavnega sektorja, v katerem se obrača na stotine milijonov. Če imamo na eni strani državne organe – Državni zbor, ministrstva, sodišča, tožilstva itn. – pod skrbnim drobnogledom, pod močnim nadzorom, vse je javno, vse je transparentno, vsak lahko do vsakega podatka pride. Imamo pa na drugi strani ta trenutek dostop do enakih ali podobnih informacij v množici podjetij v državni lasti popolnoma zaprt, ker se lahko vedno sklicujejo na poslovno skrivnost in enostavno ničesar ne pokažejo. In to je velik problem. Koliko nekega manevrskega prostora za pretakanje denarja iz podjetij, ki so naša skupna last, naše skupno

premoženje, na zasebne račune. Ne vem, ali si sploh zamišljamo dimenzije tega problema.

Zakon vsega tega ne bo rešil čez noč, bo pa bistveno povečal transparentnost poslovanja, s tem bo bistveno zmanjšal korupcijska tveganja in bistveno povečal tudi odgovornost pri upravljanju s temi podjetji, kajti tisti, ki odločajo o teh poslih, bodo trikrat premislili, preden se bodo za kakšen posel odločili, če bodo vedeli, da bo javnost z vsem seznanja. Veliko bolj bodo morali stati za svojimi odločitvami in jih tudi razložiti, pojasniti. Kako se recimo sponzorirajo posamezna športna društva, športni klubi in tako naprej? Netransparentno, brez meril, čez prst, pač dobi tisti klub, ki je ljub predsedniku uprave nekega podjetja. Ko smo pred kratkim slišali za eno lepo in veliko donacijo enemu športnemu klubu na Primorskem, me je poklical en župan iz severovzhodne Slovenije in je rekel, mi bi pa tudi dobili, mogoče ne milijon in pol, kot so ga dobili oni, bi pa kakšnih 200 tisoč dobili od tega istega podjetja, ki ni primorsko podjetje, ampak je vseslovensko podjetje. Tega je toliko, da si še misliti ne moremo. In po eni strani natančna pravila javnega naročanja, ki veljajo za vse nas in za javni sektor, nadzor Računskega sodišča, javnost podatkov, vse, kar hočete, v javnem sektorju. V teh firmah, ki obračajo stotine milijonov, pa nobenih pravil glede naročanja, nobene transparentnosti, ni nadzora Računskega sodišča in nič od tega. Vsaj en segment bomo zdaj izboljšali s tem zakonom, to je segment transparentnosti. In pa zelo pomembno – javnost podatkov o plačah, prejemkih, odpravninah in drugih bonitetah članov nadzornih svetov in članov uprav. Po eni strani imamo skrajno omejene in zregulirane plače v javnem sektorju, začeni s plačo predsednice vlade, če hočete, ki znaša manj kot 3 tisoč evrov neto; po drugi strani pa gledamo plače direktorjev teh podjetij v državni lasti, ki so dvakrat, trikrat višje, pa še skrivajo jih. Ne več dolgo, na srečo.

Kar se tiče amandmaja k temu členu, ki ga je predlagala opozicija, konkretno SDS in SLS, sem pričakoval kakšno besedo s strani gospoda Šircija, verjetno je on ta amandma napisal. Sam osebno bi ta amandma podprl. Predlagam tudi koalicijskim strankam, da še enkrat ta amandma pogledajo. Gre za javnost tistih kreditov, slabih kreditov, to je kreditov bonitete D in E, ki ne bodo preneseni na DUTB iz kdo ve kakšnih razlogov in bodo ostali na bankah. Prav je, da javnost ve tudi za podatke o teh kreditih. Navsezadnje bi bilo dobro slišati tudi pojasnilo, zakaj nekateri od teh kreditov ostajajo tam in ne grejo na slabo banko.

Do tretje obravnave se bomo morali pozabavati še z nekaterimi zanimivi vprašanji. Med drugim mislim, da bi bilo zelo dobro odgovoriti na vprašanje, ali je slaba banka zavezanec po prvem ali po 1. a členu. Tisti, ki ste si podrobno pogledali zakon, boste videli, da je to kar razlika. Če je nek subjekt zavezanec po 1. členu zakona, pomeni, da je zavezanec tako kot

Državni zbor, ministrstvo ali nek javni zavod. Če pa po 1. a, to pa so podjetja pod prevladujočim državnim vplivom, je pa ta režim nekoliko manj strog. Se pravi, če je na neki pogodbi poslovna skrivnost, se razkrijejo samo elementarni podatki iz te pogodbe. Potem je možnost t. i. way out, če dokaže podjetje, da bi razkritje škodovalo njegovemu konkurenčnemu položaju. Jaz mislim, da mora za slabo banko – zlasti po tem, kar javno spremljamo v medijih zadnje čase – veljati popolna transparentnost. Iz davkoplavevskega denarja smo dokapitalizirali banke z milijardami. Zdaj se ti slabi krediti prenašajo na slabo banko in pravico imamo natančno vedeti, kaj in kako bo slaba banka s tem delala, kako bo upravljala s temi terjatvami, kako bo prodajala tisto, kar je dobila v zavarovanje, kako bo prodajala terjatve – to moramo vse vedeti. Te stvari se nam ne smejo izmuzniti, da ne bomo čez leta znova ugotavljali, kako je šel nek proces k vragu, tako kot smo za kakšne procese v preteklosti ugotavljali. Do tretje obravnave še ta razmislek o širini, obsegu transparentnosti delovanja slabe banke.

Amandma Slovenske demokratske stranke in Slovenske ljudske stranke, mislim, da je primeren. Koalicija naj razmisli o podpori. Tudi če v tej obravnavi slučajno ne bo podprt, mislim, da je potrebno do tretje obravnave nekaj zelo podobnega napisati in uveljaviti.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala ministru.

Še je želja po razpravi, zato predlagam, da se prijavite k razpravi. Razpravljamo o 8. členu in amandmajih poslanskih skupin Slovenske demokratske stranke in Slovenske ljudske stranke ter amandmaju koalicije. Besedo ima gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, minister s sodelavci!

Tukaj se z ministrom strinjam, da gre za ključne amandmaje in ključne člene v zakonu. In ravno zaradi tega moram reči, da sem skrajno zaskrbljen, ker tudi iz izvajanja ministra sedaj izhaja, da za te zadeve nima več podpore koalicije. Ne gre samo za naš amandma, ki je popolnoma logičen v skladu s tem, kar je koalicija zadnji mesec za doseganje piar učinkov govorila, da bodo podatki za vse slabi krediti postali javni – kdo jih je najel, kdo jih je odobril in vse to. Danes v časopisu že beremo, ne vem, če se točno s tem amandmajem nalaga, ampak tudi novinarji so zaznali. Koalicija državne družbe ščiti pred Supervizorjem, pred razkritjem podatkov. Družbe s prevladujočim vplivom oseb javnega prava. Slutim in tudi po tem, kar je gospod Čehovin danes izjavljal, je bilo v jutranjih poročilih na Radiu Slovenija, da je v večinskem delu koalicije že prišlo do sklepa, da se te zadeve zabremzajo. Da iz tega vsega skupaj, to veliko govorjenje, ne bo nič. Minister je sicer to

piarovsko dobro izrabil v preteklih 14 dnevih ali mesecu. Še enkrat pravim, da nikakor ne more zagotoviti podpore za naš amandma, čeprav pravi, da bi ga bilo potrebno podpreti. Kar je popolnoma logično, kolegice in kolegi, iz teh strank, ki ste pač pod direktnim vplivom – prevladujočim, se bom izrazil, finančnih in političnih oligarhij, ki izhajajo iz prejšnjega sistema in ki so krive za ta nezaslišan rop v naših bankah. In seveda je popolnoma jasno, vi ste dobili befel, se opravičujem za tujko, da morate te ljudi ščititi na vse načine. To se ne izraža samo v zvezi s tem zakonom. Se izraža tudi v zvezi z Zakonom o arhivih, se je izrazilo na Komisiji za peticije, kjer je minister, vaš predstavnik, verjetno za takratno igro in takratno barantanje glede tega zakona, moral podpreti tak necivilizacijski predlog.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Jerovšek, dovolite mi, da vas opozorim, da ste pri 8. členu popolnoma drugega zakona.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Ne, moram to povedati, to je povezana zadeva. Oprostite predsednik, jaz imam toliko političnega instinkta in vem, da so to povezane stvari. Tudi informacije sem dobil, kako so pogojevali Državljanško listo; in to je treba javnosti povedati.

Prosim, predsednik, ne zaustavljajte me. Moram povedati tudi vam, da vi ne boste nikoli predsednik republike. Glede tega je bil gospoda Pahor, ko je bil predsednik, demokrat in me ni nikoli ustavil, je bil za širino v parlamentu.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: V redu. Gospod Jerovšek ...

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Vi pa me tukaj ustavljate. Zdaj me želite dekoncentrirati.

Tam se je izkazalo – Državljanška lista je morala, poslanec, ki je celo po profesiji humanist, bi moral biti, je podprl predlog, da svojci nimajo pravice pokopati svojcev; nedolžne žrtve Udbe se ne pokopljejo oziroma nimajo pravice do groba.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Jerovšek, govorimo o informaciji javnega značaja.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Rekel sem vam, da je to povezano tudi z Zakonom o arhivih, s tisto sejo. Takrat je Državljanška lista dala koncesijo, da je podprla tako necivilizacijske predloge. Danes pa minister tu pojasnjuje, da ni več podpore praktično zato, ker so ti isti krogi, ki so prišli do izraza pri tistih 2 zakonih in pri tistih 2 zadevah, pritisnili na to koalicijo pod prevladujočim vplivom oseb iz nekdanjega režima, ki so krive za rop bank in bo do tretje obravnave ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Jerovšek, dvakrat sem vas že opomnil. Če se ne boste držali Poslovnika, vam bom vzel besedo.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Sedaj govorim točno o tem – bo do tretje obravnave vse, kar se tu določa v teh zakonih, na sofisticiran način izničeno. Jaz pa se zavzemam za to, kolegice in kolegi, da nehate podpirati te osebe in te kroge, to oligarhijo, ki je kriva za stanje v tej državi; bolj kot mi politiki, ki smo za javnost vsega krivi. Ampak smo krivi tudi zaradi tega, ker vi podpirate takšne zadeve. Zelo odkrito jih podpirate. In če še novinarji v časopisu, ki ni opozicijski, ugotovljajo, da koalicija ščiti državne družbe pred Supervizorjem, se pravi pred objavljanjem, je meni popolnoma vse jasno. Jaz se tu strinjam z ministrom, za katerega se mi zdi, da se zaletava tudi v smeri, ki niso pametne, ampak že itak je moral korigirati te koalicijske amandmaje. Njegovo plediranje sedaj, da je transparentnost s tem bolj važna, je seveda normalno, je koristno. Popolnoma jasno je, da vsi vemo, ki se spoznamo na politiko, na kaj pledira, na kaj je opozoril med vrsticami – da pač nima več podpore v koalicijskih vrstah. Kdo mi je rekel? Saj pravim, da še v časopisih piše, da je tako.

Nobenega vzroka ni, da tisto, kar je po mednarodnih standardih, velja za slabo terjatev, da so to krediti v bonitetni skupini D in E, kjer je poteklo 90 dni od roka za vračanje kredita; pa te sposobnosti ni, da je to slab kredit, slaba terjatev za banko in da je to treba objaviti. Ampak vi se s tem ne strinjate in se tudi izgovarjate kar naprej o poslovnih skrivnostih in ne vem kaj. Vse te poslovne skrivnosti, ki smo jih dosledno spoštovali, so pripeljale do tega, da so nam izropali državo. Pod to krinko so nam izropali državo. In zavzimate se še naprej, da gre to naprej. In še en dokaz, da se je koalicija večinsko odločila drugače, da bo ščitila lopovščino do kraja, do zadnjega diha, je bil prejšnji teden, ko smo obravnavali naš Zakon o spremembi Zakona o bančništvu, ki je bil prej vložen kot ta Zakon o dostopu do informacij javnega značaja. Mi smo Zakon o bančništvu vložili 17. decembra, gre za bančno tajno, za razumno omejitev bančne tajnosti. Tisti naš zakon je bil vzrok, da se je minister in takrat verjetno kdo spomnil, da je preko tega zakona skušal doseči delno enake učinke in večjo javnomnenjsko učinkovitost; piar, ki ga je izvedel. Vi ste prejšnji teden gladko zavrnila ta zakon na glasovanju, da ni primeren za nadaljnjo obravnavo, čeprav je določal, da imata do podatkov o slabih terjatvah dostop samo Državni zbor in Odbor za finance. Gospe in gospodje, kdo pri vragu pa je lahko predstavnik ljudstva, da bo imel pogled v to. Če vi vsem ljudem jemljete pravico, če kljub temu, da sanirajo banke, da so jih že dvakrat sanirali, pa se norčujete iz državljanov in davkoplačevalcev, da tega ne smejo izvedeti. Ker podpirate slabo poslovanje v bankah in rop v bankah, niti

Državnemu zboru, kjer smo izvoljeni predstavniki ljudstva, jemljete to pravico z glasovanjem. Dejstvo je, če bi bile danes volitve, bi vas zaradi teh 2 zakonov ljudje odpoklicali, bodite prepričani. Bodite prepričani! Iz državljanov, iz volivcev se lahko dolgo norčujete, da imate za seboj uspešno medijsko propagando; ampak tukaj so pa ljudje občutljivi in vedo, kdor danes trdi, da se tega ne sme pokazati ljudstvu in davkoplačevalcem, ki plačujejo te lopovščine, tisti si ne zasluži, da sedi v poslanskih klopeh. In žal so mnogi med vami takšni. Brezpogojna pomoč – ste obljubili pri prikrivanju teh podatkov. In zaradi še enkrat pravim, minister, jaz bi bil vesel, da malo bolj jasno poveste, kakšni pritiski so se vršili v koaliciji, bolj jasno. Prej ste nakazali med vrsticami, domnevam, da vsi poslanci ne znajo brati med vrsticami. Meni je bilo dovolj jasno, kakšni pritiski in kaj se misli storiti do tretje obravnave, da bo lopovščina v bankah, da bo ta rop zaščiten do konca, do zastaranja.

In to je temeljni politični cilj vsaj 2 največjih strank te koalicije, ker so vas pač oni ustanovili. Ti so vas ustanovili, ki se tako krčevito branijo vsakega razkritja o bančnem ropu, se branijo razkritja podatkov Udbe, o umorih v 80-ih letih in tako naprej. Mi bomo do konca vztrajali, da se te stvari ljudem pokaže, da ravno s pomočjo ljudstva lahko ozdravimo razmere v našem bančništvu. Brez izrazitega pritiska ljudi, da jim povemo resnico, pa to ne bo šlo. Ti, ki imajo takšne milijarde denarja, zastoj denarja, lahko podkupijo kogarkoli v državi, dosežejo svoje in podkupujejo intenzivno. In meni se zdi zelo čudno, da ne podprete rešitev, ki bi enkrat za vedno ali pa vsaj poskušala presekati to incestno vez med temi, ki so izropali banke in ljudstvo, in izvoljenimi predstavniki ljudstva v nekaterih strankah. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima minister dr. Gregor Virant.

DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

Mogoče se nismo dobro razumeli. Po 11 letih veljavnosti Zakona o dostopu do informacij javnega značaja ta vlada in ta koalicija odpira tudi podatke v podjetjih v prevladujoči državni lasti in odpira podatke o vseh slabih kreditih, ki so prenešeni na slabo banko. Glede na vašo razpravo bi morali ploskati temu zakonu. To je zakon, ki bo odprl, razkril, razgalil, če hočete, vse tisto, kar je danes, kar je bilo do danes in kar je še danes do uveljavitve tega zakona zaprto za javnost. Javnost danes nima možnosti vpogleda niti v plače v državnih podjetjih, niti v bonitete, niti v odpravnine, niti v službene avtomobile, niti v druge bonitete članov uprav. Niti nima pravice videti pogodb, niti osnovnih podatkov o pogodbah, ki se tičejo sponzorstev, donatorstev, svetovanja, odvetniških storitev, nabave materiala in tako naprej. Ta zakon prinaša revolucijo v tem smislu. In ta zakon, čeprav bi to sistemsko spadalo v Zakon o slabi

banki, prinaša tudi javnost vseh ključnih podatkov o slabih kreditih, prenesenih na Družbo za upravljanje terjatev bank ali na t. i. slabo banko. Podatek o višini kredita, podatek o prejemniku kredita, podatek o bruto stanju dolga, koliko je še ostalo za plačati, podatek o tem, kdo so bili tisti, ki so ta kredit odobrili; in to za celoten historiat – od prve pogodbe do vseh reprogramov in vsega, kar je bilo. Popolnoma se zadeva odpira. In zaenkrat lahko rečem, da je koalicija v celoti podprla popolnoma vse, kar sem predlagal, popolnoma vse, kar je predlagalo Ministrstvo za notranje zadeve, skupaj z informacijsko pooblaščenko in Komisijo za preprečevanje korupcije. To je tudi eden od 15 predlogov odhajajočega senata Komisije za preprečevanje korupcije, da se ta zakon izpelje na takšen način do konca.

Amandma, o katerem takole dramatično razpravljamo, je ena podrobnost v tem zakonu, ne nepomembna, se strinjam, o kateri je vredno razmisliti. Sam osebno jo podpiram, ne morem pa zdajle dati komande poslancem koalicije, naj to podprejo. Koalijske poslanske skupine, sem prepričan, bodo o tem razmislile. Pa še na eno stvar sem bil opozorjen, da sta 2 amandmaja k istemu členu, če je en sprejet, drugi postane brezpredmeten, čeprav mi tu ni čisto jasno, zakaj. Meni se zdita povsem kompatibilna, ampak službe so pač pripravile opozorilo, da če je ta amandma sprejet, postane amandma koalicije brezpredmeten. Da se razumemo, sam sem za to, da se omogoči tudi dostop do podatkov o teh kreditih, ki ostanejo na bankah, slabih kreditih, torej kreditih iz skupine D in E. O tem v koaliciji razprave še ni bilo, ker je to nov predlog, ki je prišel iz opozicije. Mislim, da so vse možnosti, da ta predlog dobi podporo, in ni čisto nobene potrebe, da bi dramtizirali. Moram pa zelo jasno povedati, da ta zakon ni stvar nekakšnega piara, ampak da ta zakon v resnici prinaša velike spremembe. Mislim, da so novinarji, ki se profesionalno ukvarjajo s pridobivanjem in obdelavo ter posredovanjem informacij, to začutili, kako širok prostor novih informacij se jim odpira, se odpira celotni javnosti, koliko stvari bo mogoče izvedeti za nazaj in kako močnejša bo kontrola javnosti, medijev in širše javnosti, civilne družbe, če hočete, za naprej pri upravljanju teh podjetij. Moje mnenje in mnenje Državljanske liste je, da bi morali podjetja v državni lasti čim prej prepustiti na odprtih, transparentnih razpisih zasebnemu lastništvu, ker je to najboljša garancija, da se bodo ta podjetja dobro upravljala, da se bodo razvijala, da bodo odpirala delovna mesta in da bomo lahko s kupnino zmanjšali svoj javni dolg, da ne bomo vsako leto plačevali milijarde obresti in smo že do tule v teh obrestih. Ampak ker vemo, da to ne bo mogoče čez noč, in ker vemo, da vsa Slovenija ne misli tako in da velik del političnega prostora ne misli tako, je potrebno v tem vmesnem času zagotoviti čim bolj odgovorno upravljanje s temi firmami. In sestavni del tega

odgovornega upravljanja je tudi transparentnost njihovega poslovanja.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Postopkovno, gospod Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Predsednik, glede na to, kar je opozoril minister in kar piše v pregledu danes, da če bo sprejet amandma dveh poslanskih skupin, postane amandma pod številko 2 brezpredmeten – to je res. To je manipulacija, je v nasprotju s Poslovníkom, ker se ne nanašata eden na drugega, ker gre za neprenešene kredite. Gre za neprenešene kredite in nista v nobeni koliziji. In vsaj to dovolite! Smatram, da gre za neko sabotažo v službah oziroma za vpliv pravih krogov na to, kar službe pripravijo in predložijo. To opombo je treba čim prej umakniti, ker je ta opomba dana zaradi tega, da se bo koalicija lahko izgovarjala, da tega ne more podpreti, ker pade njen amandma. Sploh nista v koliziji ta 2 amandmaja. In želim, da tudi poveste, kdo pripravlja takšne opombe, ki so v nasprotju s Poslovníkom, ki skušajo Državni zbor zavesti in prepričati, da bi sprejel dober zakon, ki bi učinkoval. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Jerovšek.

Seveda bomo preverili do glasovanja glede tega, ali je drugi amandma brezpredmeten, če je prvi sprejet. To je naloga služb in bomo do glasovanj to detajlno pogledali.

Več je prijavljenih k razpravi, tako da bom odprl možnost za prijavo, ker se je že prej prijavil Tomaž Lisec, potem še drugi. Vabim vas k prijavi za razpravo.

Besedo ima mag. Ivan Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, predsednik.

Jaz predlagatelja eksplicitno sprašujem, ali bodo po tem zakonu tudi dostopne javnemu pregledu avtorske podjemne pogodbe, pogodbe o delu, ki jih imajo posamezne fizične osebe z državnimi organi zaradi različnih pisanih zakonov, mnenj itd. To je prvo vprašanje.

Drugo pa je moje mnenje. Zakon je velik napredek, ampak veliko prepozno, kajti že v gradivu predlagatelja piše, da je Švedska 1766 sprejela zakon, Danska 1975 itd. Mi smo najprej državo spravili v bankrot, zdaj pa sprejemamo zakone, ki ne bodo veliko prinesli. Pa veste, zakaj ne? Ker tudi s tem zakonom ne gremo do konca. Minister je rekel, da je predlog oziroma amandma SDS podrobno, ampak problemi vedno ležijo v podrobnosti. Tudi Zakon o lastninskem preoblikovanju podjetij je imel načeloma dober namen, ampak samo v podrobnosti je bil problematičen. In poglejte, kaj se nam je zgodilo. Jaz menim naslednje. Kolega Jerovšek je rekel, da je minister uporabil dober piar. Dober ali slab – bomo videli. Jaz pa menim naslednje. Če minister kot predlagatelj res stoji

za tem, da bi bilo dobro amandma SDS podpreti, lahko iz lastnih izkušenj povem, kako naj ravna. Svojim poslancem naj naroči, naj glasujejo za amandma. To je moja izkušnja, 3 mesece sem bil v poslanski skupini, to lahko potrdi bivši minister dr. Šušteršič, dr. Pavliha, gospod Štih – to, kar predsednik Državlanske liste reče, tako se glasuje. To je moja izkušnja. Se pravi, minister, na vas je, da je ta amandma sprejet, in da bomo tudi tisto drobno podrobno odpravili in da bo vse javno. Preprosto povedano, če nismo nič kradli, nič ni hudega, veste. Nič ni hudega. Nobenemu se ne bo nič zgodilo, ki ni kradel. Po domače rečeno, ki ni denar iz podjetja jemal na zasebne račune, ki ni prenašal itd. Nič se ne bo zgodilo in se ne more zgoditi. Če pa je kdo to delal, potem pa je prav. In enako je v bankah, enako je v nadzornih svetih. Tukaj gre za preizkus verodostojnosti. Če je glavni predlagatelj verodostojen, bo seveda ravnal tako, kot je to običaj: naroči svojim poslancem – jaz sem mnenja, da je ta amandma dober, glasujte za. In tako, kot smo takrat glasovali za, ko sem še jaz bil član, bomo tudi zdaj glasovali. Če pa je to piar finta, kot temu reče kolega Jerovšek, potem pa pride to, kar pride. In seveda ni dobro, kajti posledice so katastrofalne in se še slabšajo. Naredimo to, kar je naša dolžnost, pa bo vse v redu. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Postopkovno, gospod Pavlišič, izvolite.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Predsednik, prosil bi, da intervenirate v takih primerih žalitev, ki so izrečene v Državnem zboru; namreč da poslanci Državlanske liste ne glasujemo po svoji vesti, ampak tako, kot nam ukaže naš predsednik. To absolutno ni res in to najostreje zavračam. To si lahko gospod Vogrin ogleda tudi iz rezultatov glasovanja. Na zadnjem glasovanju, si lahko pogleda recimo Zakon o enotni ceni knjige, kako smo glasovali. Potem si lahko pogleda glasovanje okoli dviga DDV, ki je nekoč bilo; in še marsikatero takšno, za nekatere sporno glasovanje, obstaja notri. Gospod Vogrin, prosim, da svoje žalitve obdržite zase. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Hkrati pa, gospod Pavlišič, upam, da se z menoj strinjate. Najlažje sami odgovorite na takšna vprašanja ali trditve, kot jih je podal mag. Ivan Vogrin, ker sam tudi nimam vpogleda v to, kaj počnete v posameznih skupinah. To je pristojnost posamezne poslanske skupine in mislim, da je bilo prav, da ste odreagirali in opozorili na ta postopek.

Besedo ima mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala.

Seveda je mogoče razpravljati tudi tako, kot smo v eni od prejšnjih razprav slišali. Bi pa vendarle opozorila, da je bil osnovni Zakon o

dostopu do informacij javnega značaja sprejet leta 2003, pa se ve, kdo je bil takrat predlagatelj in kdo je bil v vladi. In ne mislim tako, kot misli gospod Vogrin, da je mogoče preprečiti to, da bi ljudje verjeli v dobronamernost naših ravnanj; po tistem, ko je mogoče slišati, da se kar celim poslanskim skupinam in strankam kar frontalno pripisujejo slabi nameni in slaba ravnanja. Take diskvalifikacije so nevredne Državnega zbora in ne se čuditi, zakaj ima Državni zbor tako nizek ugled. Zaradi tega, ker poslanci sami skrbijo za to, da nasprotno stran diskvalificirajo na najbolj nemogoč način. To je moj protest zoper tako govorjenje. Nekateri kar vse napredajo in kot na snežno kepo nalepijo vse, kar se jim privali. Mislim, da je to nedopustno.

Še enkrat opozarjam. Prvi zakon o dostopu do informacij javnega značaja je bil sprejet na začetku tega tisočletja, če hočete, in se ve, katera Vlada ga je takrat sprejela. Tisto, kar je pa treba ob tem zakonu povedati: je že res, da imajo državljanke in državljani pravico vedeti, ampak hkrati je pa na zakonodajalcu tudi, da temeljito premisli, ali sprejema take odločitve, ki mogoče s strani višjega organa – to je Ustavnega sodišča – ne bodo kdaj spoznani tudi kot take določbe, ki ne prenesejo testa sorazmernosti ali česa drugega. In v Državnem zboru smo sprejeli kar precej takih zakonov, ki jih je Ustavno sodišče ukazalo popraviti.

Zdi se mi tudi nedopustno, da kar tako frontalno govorimo o tem, kako imamo zanič zakonodajo. Marsikateri zakon, ki je pripeljal v našo zakonodajo, v naš pravni red podobne rešitve, kot so drugod v Evropski uniji, ne doživlja take kritike in takih anomalij, kot pri nas. Ker pri nas je treba pa le povedati, da je od sprejetja zakona, do uporabe zakona in izvrševanja zakona tudi kar nekaj pomembnih korakov. Oglasila sem se pa zaradi tega, ker bi rada še z enim podatkom dokazala, da je postopek ali zahteva po večji transparentnosti starejši od tega zakona. Socialni demokrati smo bili zagovorniki AUKN. In zahteva po transparentnosti je ravno ob tem zakonu skladna z eno od zahtev AUKN, in sicer to, kateri so tisti osnovni podatki, ki so absolutno javni. Absolutno javni, posebej poudarjam, so iz določb, ki nosijo datum 17. oktober 2011, transparentnost sklepanja poslov, ki zadevajo izdatke družbe. In to je bilo 6. priporočilo AUKN. V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov opozarjam na to, da tisti, ki blatite kar tako neko poslansko skupino, bodite malo resnicoljubni in pogledajte tudi k sebi, kdaj je kakšna zadeva postala predmet zanimanja ali kaj drugega. Jaz pa si ne pustim lepiti oznake kakšnih starih vplivov in kakšnih grdih namenov pri skrivanju podatkov. Še enkrat prosim, tudi po Zakonu o gospodarskih družbah je poslovna skrivnost in niso vsi vpogledi v dokumentacijo in dostopnost vedno samo dobronamerni, je tudi to treba vedeti. In tisto, na kar Socialni demokrati opozarjamo, je absolutna dostopnost do podatkov, ki ne morejo povzročiti gospodarske

škode. Tam, kjer bi se pa lahko poslovna skrivnost pokazala kot škodljiva, torej razkritje poslovne skrivnosti kot škodljivo za poslovanje nekega gospodarskega subjekta ali fizične osebe, je pa poslovna skrivnost mogoče zahtevati. Ali pa bo tudi zdržala test poslovne skrivnosti, je pa druga zgodba in sem že povedala, da bo v upravnem postopku mogoče to še dokazovati. To, o čemer je govoril minister, o zasebni lasti kot tisti, ki je jamstvo za boljše upravljanje in še kaj drugega, je pa stvar politike vsake od strank. Mislim pa, da je stvar splošnega družbenega konsenza, širšega družbenega konsenza, ki ga v tem hipu v slovenski družbi ni, ali je res privatizacija vsega izhod ali zagotovilo pravičnejše družbe. Treba je biti le malo bolj občutljiv pa slišati tudi tisto, kar slovenska civilna družba zahteva, pa novonastajajoče stranke, pa mogoče še kdo. Sama pa menim, da sama privatna lastnina in vse, kar nas čaka, še ni zagotovilo pravične družbe, ampak zagovarjam pravičnejšo delitev v družbi, ta bo k pravični družbi pripeljala. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Replika, gospod Jerovšek. Ste bili narobe razumljeni?

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Bil sem narobe razumljen, pa tudi polemizirala je kolegica Potrata z mano. Dejala je, da takšne razprave, kot je bila razprava enega od predhodnikov, vplivajo na ugled Državnega zbora, in se je vprašala, zakaj ima Državni zbor tako nizek ugled, kot ga ima. Jaz pa kolegici Potrati odgovarjam. Na to vprašanje je kolegica Potrata pred dvema ali tremi dnevi najbolje sama odgovorila s svojim arogantnim oblastniškim in zaničujočim odnosom do novinarjev, ki ga je prezentirala na tak način, kot ga še nihče ni prezentiral. Na podlagi takšnih nastopov in takšnega odnosa se novinarji dostikrat poslancem maščujejo. In ne pišejo afirmativno o poslancih. Jaz novinarje stalno hvalim, tiste, ki res; vem pa, da so pod pritiskom lastnikov, katerim dajete vi prav, in nekaterih urednikov, ki so pač od kapitala nastavljeni, da potem prezentirajo dogajanje v parlamentu tako, kot krogom – ki jih vi zastopate, ki ste jih prezentirali – paše. Pravite, da vaša stranka zagovarja absolutno dostopnost do osnovnih podatkov, ki ne morejo škodovati. Od tod naprej pa je diskrecijska pravica, kaj lahko škoduje in kaj ne. Povejte odkrito, da ste proti odpiranju podatkov in neahajte blefirati. Vidim, kaj je v ozadju – zaščititi tiste, ki so izropali naše banke in našo državo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Postopkovno ima mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala, predsednik.

Uporaba poslovnika je glede replike popolnoma jasna. Mislim, da je bila replika v tem primeru

zlorabljen, ker je bila uporabljena ob mojem nastopu ob neki drugi priložnosti in je bila uporabljena množinska oblika novinarjev. Jaz sem govorila samo z novinarko, o novinarki, ob konkretnem vprašanju, ob konkretni stvari, ob konkretni situaciji. Prenašanje replike na moje siceršnje ravnanje, kar na splošno, je zloraba replike. Bi bilo pa dobro, če bi gospod Jerovšek pogledal kakšnega od svojih magnetogramov, ko pljuva po novinarjih nacionalnega medija. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospod Franc Bogovič.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Hvala, predsednik, za besedo. Lep pozdrav, minister, spoštovane kolegice in kolegi!

Strinjam se z ministrom v tem delu, ko pravi, da govorimo o zakonu, ki korenito posega v ureditev v naši državi. Naj takoj v uvodu povem, da v Slovenski ljudski stranki podpiramo tako amandma, katerega so predlagatelji smo, se pravi amandma k 8. členu, kakor tudi zakon v celoti. Sam sem tudi mnenja, da je pomanjkanje transparentnosti v naši državi zelo velik problem. In da je tudi zakonodaja, kakršno pač imamo, in izkušnje, ki smo si jih nabrali v teh letih, odkar je bil zakon v prvotni obliki sprejet, pokazale, da v slovenskem prostoru deluje – z eno besedo – premalo poštenih ljudi, ljudi s strokovnostjo in tudi z neko osebnostno ter siceršno integriteto. Ti ljudje se nahajajo v vrstah med nami politiki; mislim, da lahko rečemo, da je veliko takšnih ljudi med bankirji, da je veliko takšnih ljudi očitno tudi med menedžerji, podjetniki. Človek se včasih vpraša o kakšni integriteti, strokovnosti ali nepristranskosti tudi v medijskem prostoru. Mislim, da je to – da dvigujemo nivo transparentnosti, kot je omenjeno tudi v gradivih, po skandinavskih državah, ki so prišle na tem področju najdlje – prava usmeritev. Prav je, da poslanci res odgovorno obravnavamo ta zakon in ga v čim kvalitetnejši obliki tudi sprejmemo. Ko smo dobri 2 leti nazaj vstopili v tem mandatu v Državni zbor, smo imeli vsi podobne in ključne naloge, katere si bi naj zadali. Ena je bilo zagotovo v ospredju – sanacija bančnega sistema, predstavljali smo si jo različno, nekateri z novimi in novimi dokapitalizacijami. Drugi s slabo banko. Drug konkreten primer oz. nalogo, katero smo si zadali, je bila transparentno upravljanje s premoženjem, ki je v državni lasti. Tudi tukaj se okoli Slovenskega državnega holdinga zelo zapleta. Tretja in četrta naloga sta bili zagotovo konsolidacija javnih financ in strukturne reforme, ki bi pripeljale k dvigu konkurenčnosti v Republiki Sloveniji. Mislim, da je naša inventura po 2 letih zelo uboga, kar se teh 4 prioritet tiče. Odgovorni smo, da na vseh teh 4 področjih v času, ki nam je še na razpolago, naredimo to, za kar smo bili izvoljeni – to, kar od nas tudi državljanke in državljani pričakujejo. Ta zakon je eden od korakov v tej smeri. V tem zakonu, kot sem že dejal,

odgovarjamo kar na nekaj teh vprašanj, katere smo navedli. Vidimo, da se je zaradi pomanjkanja integritete in poštenja med ljudmi, ki upravljajo z državnim premoženjem, marsikaj dogajalo v preteklosti. Marsikatera zamujena priložnost je bila v tem času, ko bi lahko ta podjetja, če bi imeli strokovne in kredibilne ljudi, ki bi dosti bolje upravljali s temi podjetji, več ljudi zaposlovali. Vidimo, da se pojavljajo raznorazni deviantni primeri na področju sklepanja pogodb, prodaje zemljišča, tudi sponzorstva in podobno. Sam mislim, da mi ne bi imeli reprezentance na zimskih športih, ki odhaja v Soči, pa tudi poletnih ne, če ne bi javna podjetja, podjetja v državni lasti tudi financirala športnike. In tudi podpiram, da bo tako tudi v bodoče. Bojim se, da bomo res padli na tem nivoju tja, kamor lahko 2 milijona ljudi po neki kritični presoji, ne vem, München ali tretjina Berlina, sodi, ne da bomo najboljši povsod v športu. Podpiram to pot, podpiram pa tudi to, da bodo ti koraki transparentni, javni, da vedo ljudje, da se to podpre in da ni v tem nič narobe. Bojim se, da včasih res kakšno zadevo mistificiramo in iz vsega naredimo problem, če se že kdo s kom pogovarja, če kdo kaj svetuje. Mislim, da bo ta transparentnost in integriteta, ki bo zagotovo večja po tem zakonu, korak v to smer.

Kar se tiče samega amandmaja in področja, na katerega se nahaja, je minister pravilno ugotovil. Mi smo ključno in tisto priložnost na tem področju že zamudili. V drugi polovici lanskega leta smo sprejemali pomembne zakone, sprejemali smo zakon, s katerim smo dali poročstvo ob kontrolirani likvidaciji 2 bank, v katerem bi bilo zelo zanimivo videti vse številke. Če prav razumem, amandma koalicije k 2. členu to rešuje. Prosim, minister, če to potrdite, da bomo vsi na jasnem, da vemo, da se to nanaša ne samo na tiste terjatve, ki so v Družbi za upravljanje s terjatvami bank, ampak tudi za tiste terjatve, kjer je na drugi strani velika bančna luknja zaradi kontrolirane likvidacije. Po mojem poznavanju to sodi notri in prav je, da je v tem zakonu tudi to. Kar se tiče druge priložnosti, je bilo zagotovo to storjeno s koraki, s katerimi smo vzpostavili zakonodajni okvir, da je Družba za upravljanje s terjatvami bank lahko pričela. In na tem področju drugo vprašanje, minister, takrat ne bom več veliko komentiral, ampak takrat žal iz koalicijskih vrst ni bilo podpore amandmajem, ki smo jih dajali. Nismo želeli nekega stapeda nad temi podatki iz opozicije, ampak smo se bili pripravljeni uvesti in narediti nek strokoven amandmaj. S tega področja se mi postavlja vprašanje, bilo je že danes rečeno, da je Ustavno sodišče velikokrat tudi marsikaj oporekalo, kar smo sprejeli v Državnem zboru. Ali je trenutek retroaktivnosti v tem primeru razrešen? Se pravi, da ne bomo sedaj slučajno poslanci izglasovali, npr. kdaj bomo imeli še tretje branje, nek zakon, ki bo potem, ne vem, skupina tistih, ki pač nima interesa, da bi nekatera določila tega zakona začela veljati in bi veljala tudi od stvari, ki so se

zgodile konec decembra, da ne bi bil problem te retroaktivnosti v tem primeru in da bi zopet delali zakon, s katerim bi dejansko potem naredili tako, kot je kolega Jerovšek dejal – nek piar vložek.

Naslednja zadeva in vprašanja, ki so pri tem zakonu in so vezana tudi na postopkovni del, okoli amandmiranja tega 8. člena. Mislim, da bi bilo potrebno proučiti, ali se tako ta 2 amandmaja izključujeta. Oziroma če se ne izključujeta, da se pač oba obravnava. Ali pa drugače, da izvemo pri tej razpravi voljo ostalih okoli tega člena, da ne bo izgovor, ker pač podpiramo svojega, da potem v tretjem branju eventualno določila, ki so sedaj posebej v amandmaju in jih minister podpira, korporiramo v skupen amandma in pač tisti amandma razširimo. Ker ta določila se ne izključujejo in zame je zelo normalno, da se določila zakonov, ki so si v nasprotju, da pač eno drugo izključil, in se enkrat opredelimo do vsega tega. Mislim, da je ta materija, s katero se želi zelo jasno opozoriti, da je velik problem tudi to, da v bankah, ki so v teh postopkih, lahko kdo tudi iz kakršnihkoli razlogov, ne bom špekuliral, se odloči, da bi bilo mogoče pa bolje, da nek kredit le ne preide v sfero javnosti, kjer se okoli nekega vprašanja lahko javno postavljajo vprašanja tako bankirjem kot tistim, ki so kredit sprejeli. Mislim, da je treba to področje imeti zelo jasno. V Slovenski ljudski stranki smo zaskrbljeni nad temi podatki, ki jih dobivamo sicer iz medijev, okoli tega, kaj se v slabi banki odvija, zato bo naslednji teden v terek tudi nujna seja Odbora za finance in monetarno politiko, ki jo je sklicala naša poslanska skupina, v kateri tudi podpiramo ta zakon. Predlagamo, da skličemo takoj, ko bo v drugem branju ta zakon sprejet. Če ne bo, pa najbrž ne bo, ker je toliko amandmajev, ga je mogoče na tej seji, da skličemo izredno sejo in na izredni seji ta zakon spravimo skozi, tako kot smo že kateri pomemben zakon v tej državi. Na področju transparentnosti, da bodo ljudje vedli, kaj se dogaja – danes je to ključno vprašanje in ob vseh ostalih stvareh bo zagotovo ena od ključnih usmeritev ravno v ta vprašanja, ki so povezana na te kredite in na prenose teh terjatev. Kajti to, kar slišimo, da se razne špekulacije tu dogajajo, da bo del teh kreditov, ne vem, ostal na bankah ali da bo po zmanjšanju, po razvrednotenju nekih terjatev potem nekdo imel možnost, ki ostaja še za kakšno leto, dve, upravlja s tem razvrednotenim premoženjem – to je za nas nesprejemljivo. Mi smo trdno prepričani, da so bili ukrepi, s katerimi smo sanirali banke, usmerjeni v to, da bodo podjetja delovala, da bodo ljudje zaposleni; ne pa v to, da bodo lastniki, ki so si na čuden način želeli to veliko bogastvo ali to veliko premoženje prepisati na svoj osebni konto – to ni prava usmeritev. Te je treba razlastniti, omogočiti podjetjem normalno obratovanje, poslovanje, zaposlovanje, bankam pa servisiranje.

Mi se ob vsem tem, glede na izkušnje iz leta 2012, ko so se v nekaterih poslanskih skupinah resnično trudili in z zavlačevanjem tudi

na Ustavnem sodišču glede slabe banke, glede slovenskega državnega holdinga, preprečili, da bi se te stvari začele urejati prej. Zdaj imamo že leto zamika, pa še vedno je nek mrtev tek, predvsem na holdingu. Me zanima čisto poslovno retorično vprašanje, na katerega ne pričakujem danes odgovora. Me pa prav zanima, kdo bo na Ustavno sodišče dal ta zakon in zadržal uveljavitev tega zakona. Mislim, da najbrž se bo v tem primeru zelo težko spravilo skupaj 30 poslancev. Ambicij za to, da bi ta zakon nasedel na čereh našega sistema, pa mislim, da je zelo veliko.

Podpiram zakon. Prosim še za tiste odgovore, predvsem me zanima retroaktivnost.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima minister dr. Gregor Virant.

DR. GREGOR VIRANT: Hvala lepa, gospod Bogovič, za podporo zakonu in za razumno razpravo ter dobra vprašanja.

Kadar je razprava taka, tudi če se o vsem ne strinjamo, je veselje delati v politiki. Kadar je pa razprava drugačna, pod nivojem, takrat se pa dostikrat vprašam, kaj sploh počnem v tem poslu. Hvala še enkrat za podporo in za dobra vprašanja. Glede Probanke in Factor banke, to se pravi tistih vaših predlogov, da bi se transparentnost razširila tudi na kredite s teh bank, ki so bile deležne ukrepov po Zakonu o stabilnosti bančnega sistema, torej da se transparentnost razširi tudi na te kredite, to je v koalicijskih amandmajih upoštevano. Tudi slabi krediti, ki so bili ali bodo s Probanke in Factor banke prenešeni na slabo banko, bodo isto javni, kot tisti, ki se prenašajo iz državnih bank.

Drugič. Glede retroaktivnosti. Ta zakon ni retroaktiven. Velja od svoje uveljavitve, se bo uporabljal od svoje uveljavitve naprej, seveda se bo uporabljal za vso tisto dokumentacijo, s katero podjetja razpolagajo. Del te dokumentacije se lahko nanaša tudi na neke poslovne dogodke iz preteklosti in temu ne moremo reči retroaktivnost. Retroaktivnost bi bila, če bi neka stara pravna razmerja, ki so že nastala, razveljavili ali v njih posegli. To vprašanje se je enkrat že odpiralo. Pri osnovnem zakonu iz leta 2003, ker je ravno tako na isti način določil transparentnost za javni sektor, državne organe, javne zavode, javne agencije itn., so takrat celo nekateri zavezanci pred informacijskim pooblaščenecem sprožili spor in so rekli, da ne želijo razkriti podatkov, ki so nastali pred uveljavitvijo zakona. In informacijski pooblaščenec je takrat rekel, da morajo razkriti, torej da zakon velja za vse dokumente, s katerimi razpolagajo po uveljavitvi zakona, tudi če so to stari dokumenti. In ta stvar je obstala pred sodiščem, ni pred nobenim sodiščem padla. Mislim, da tudi v tem primeru ne bo. Se pa strinjam z vami, da bodo interesi močni, da se ta zakon spodnese. Jaz imam občutek, da bo šel skozi Državni zbor uspešno skozi, kar pomeni, da kljub vsemu lobiji in parcialni interesi

niso tako močni, da bi lahko prepričali večino poslancev v Državnem zboru. Seveda pa ne izključujem tega, da bi kakšni zainteresirani krogi šli to izpodbijati pred Ustavno sodišče. Z veliko verjetnostjo, skoraj prepričan sem, da ta zakon nima take hibe, da bi padel pred Ustavnim sodiščem, da bo zadeva obstala.

Glede skupnega amandmaja Slovenske ljudske stranke in SDS pravim, še enkrat, da ga jaz osebno podpiram. Ta amandma ni na mojem zelniku zrasel, zato tudi tukaj ne morem govoriti o tem, ali me koalicija podpira ali ne, ker tega predloga nisem dal jaz. Ta predlog ste dali vi. Jaz sem pristaš tega, da se vsak predlog opozicije vsebinsko obravnava, da se ga ne zavrača a priori. To velja tudi za ta predlog in meni osebni se zdi v osnovi dober; mogoče tehnično v kakšnem detajlu bi se ga dalo še popraviti, ampak zato imamo čas v tretji obravnavi. Zato bi jaz priporočil koaliciji, ne morem pa ji ukazati tega, da ta amandma v tej fazi podpremo, če ne bo ostalo pri tej razlagi, da s tem amandma koalicije postane brezpredmeten. Jaz mislim, da ne postane brezpredmeten, ampak to bom prepustil predsedniku Državnega zbora. Zato ga imamo, da vodi seje in te stvari razlaga. Nihče v službah ni imel kakšnih zli namenov ali kaj takega, v te teorije zarote jaz ne verjamem. Če bi recimo do tega prišlo, da ne moremo obeh amandmajev izglasovati, potem predlagam, da se pred tretjo obravnavo usedemo – tisti, ki želimo konstruktivno sodelovati, torej gospod Bogovič, Slovenska ljudska stranka skupaj s koalicijo – in pripravimo ta amandma po najboljših močeh, tako da bo tehnično v redu, da bo strokovno v redu in da bo vsebinsko dosegel tisto, kar želite in s čimer se tudi jaz strinjam. To se pravi, da tudi tisti krediti D in E bonitete, ki ostajajo v bankah in se ne prenašajo na slabo banko, da se podatki o njih razkrijejo. Pač isti podatki, kot se razkrivajo tudi za tiste kredite, ki bodo preneseni.

Ali se bo "javnost" nanašala tudi na pogodbe s fizičnimi osebami? Odgovor je – da. Ali ta zakon sprejemamo prepozno? Bolje bi bilo, če bi ga sprejeli že prej. Bolje bi bilo, če bi ga imeli 20 let, če hočete. Verjetno bi bilo v Sloveniji danes marsikaj drugače, če bi bilo poslovanje podjetij v državni lasti transparentno že prej. Ampak bolje pozno kot nikoli. Zdaj imamo lepo priložnost, da se ta sestava Državnega zbora, malo dramatično rečem, zapiše v zgodovino, da je dokončno odprla, naredila transparentno poslovanje podjetij v državni lasti. Leta 2003 je bilo to narejeno za javni sektor. Tisto je bil velik korak naprej. Tedanji minister Pavle Gantar je bil zastavonoša tega projekta in tudi takrat je bilo nešteto nasprotovanj, tisoč razlogov proti, kaj vse bo šlo narobe, državna uprava se bo sesula, težke besede so padale. Danes, po nekaj več kot 10 letih vidimo, da je bila to zelo dobra poteza in da je ta transparentnost izboljšala delovanje javnega sektorja. In če bomo zdaj nekaj

podobnega dosegli tudi za ta del gospodarstva, ki je pod državnim vplivom, mislim, da bomo naredili veliko in pomembno stvar. Si pa ne domišljam, da bomo s tem rešili vse probleme; da se razumemo, jih ne bomo rešili. Kakor tudi ne mislim, da so zdaj vse donatorske in sponzorske, svetovalne in odvetniške pogodbe same po sebi napačne ali celo kriminalne. Ne, ampak od primera do primera, vsaka mora biti javno dostopna, direktor oziroma uprava mora biti vsak trenutek sposobna vsako stvar pojasniti, zakaj je bil sklenjen ta posel, zakaj je bil sklenjen tisti posel, zakaj je bilo nekaj kupljeno po taki ali drugačni ceni. Tako kot mora to razložiti minister, kot mora to razložiti direktor nekega upravnega organa ali pa, konec koncev, tudi Državni zbor in vsaka poslanska skupina, tako bodo morali tudi v podjetjih v državni lasti.

Mislim, da sem odgovoril na vsa vprašanja. Pričakujem pa tudi sam od predsednika in generalne sekretarke pojasnilo. Ne bom nič polemiziral, kar bodo rekli, tako naj bo. Če sta amandmaja nezdružljiva, bo verjetno koalicija podprla koalicijskega in bomo potem do tretje obravnave zadevo poskušali skupaj z opozicijo rešiti. Če pa je mogoče oba podpreti, pa bi zagotovo priporočil tudi koaliciji, da to podpre, pa tudi poslankam in poslancem Državlanske liste bi priporočil, vedno pa glasujejo tako, kot mislijo, da je prav. No, se bom tu kar ustavil.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Ministra bi samo opozoril, ko navaja, da bodo poslanci podlegli lobijem, da je k temu treba dodati, da če se to dogaja, potem poslanci tudi morajo ... / oglašanje iz dvorane / ... A, da ne bodo. No, če pa slučajno bodo, bi bilo pa potem prav tudi v vsakem primeru opozoriti, da če se srečujejo z lobisti, to tudi ustrezno prijavijo v skladu z Zakonom o integriteti in preprečevanju korupcije.

Glede tega, kako bomo opravili glasovanje, ali kakšen amandma brezpredmeten oziroma če bo prvi sprejet, bo drugi brezpredmeten, mislim, da je korektno, da vas o tem obvestim v fazi glasovanja. Zdaj razpravljamo o amandmajih; kakšen bo pa potek glasovanja, pa vas bomo obvestili v fazi glasovanja.

Besedo ima gospod Jerko Čehovin.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Hvala, predsednik.

Zanimivo je bilo poslušati posamezne razprave v parlamentu, ker sem imel občutek, kot da ne govorimo vsi o istem zakonu, kot da imamo 2 različna zakona, z različnimi poudarki. Tu naj še enkrat povem, kaj je glavni namen tega zakona. Po trenutno veljavnem zakonu, ki je bil sprejet leta 2003, to najbolje vedo tisti poslanci, ki se hvalijo, da so že toliko časa v tem parlamentu, da so tudi o tem razpravljali in sprejemali ta zakon, so bili zavezanci za dostop do informacij javnega značaja državni organi, občine in druge osebe javnega prava. Z novim

predlogom pa se ta krog zavezancev širi tudi na gospodarske družbe in druge pravne osebe v lasti države in občin. To je zdaj bistvo. In nekatere razprave so take, da tisti, ki smo predlagali to širitev, smo pravzaprav dregnili v osje gnezdo oziroma očitno gredo razprave v smislu besed "kill the messenger". Tisti, ki spreminja, tisti je kriv, ali drugače povedano, nekdanji piromani postajajo zdaj naenkrat gasilci in nam očitajo, da nismo tega sprejeli, kar bi morali že sprejeti. Pa tudi če so nekateri poslanci bili takrat v opoziciji, ko se je ta zakon sprejemalo, bi lahko potem, ko so imeli svojo vlado, takoj predlagali spremembe in dopolnitve zakona in bi lahko te stvari imeli bolj transparentne. Zato se mi zdijo take razprave, oprostite izrazu, perverzne, še zlasti, kadar se nanašajo na to, da ljudje, poslanci ali kdo drug javno izražajo svoje mnenje o zakonskem besedilu, ki je v drugi obravnavi. Je še veliko odprtega in upam, da bomo v tem smislu tudi dosegli neki konsenz. Prav za ta konsenz gre. Vsaj v dosednji razpravi in tudi na matičnem odboru nisem zasledil nekih velikih nasprotovanj sprejemu tega zakona, zato me motijo take izrazito politične razprave, kot si jo je privoščil kolega Jerovšek, ker to niso razprave, usmerjene v konkretni 8. člen, ampak kar "svaštarjenje", projiciranje svoje psihološke, bom rekel, konfiguracije na druge poslance. Svetujem mu, če je zgrešil poklic, naj vpraša na Polje ali tudi na Štajerskem verjetno imajo kakšno ustanovo, kjer rabijo kakšnega psihiatra in bo lahko izdeloval psihološke profile drugih ljudi; zlasti kaj mislijo in česa ne mislijo. Meni nepoštenosti do gospoda Jerovške do sedaj ni očital nobeden in tudi tega ne dovolim nikomur, še zlasti pa ne mlajšim od sebe.

Naslednja stvar. Z amandmajem, ki smo ga vložili k 8. členu, se v celoti spreminja ta 8. člen, ki postaja novi 6.a člen, ki določa javne podatke poslovnih subjektov; medtem ko pa 5. člen dopolnjenega predloga določa, katere informacije predstavljajo informacije javnega značaja; pri osebah pod prevladujočim vplivom pa ta član določa tiste informacije, ki so javnega značaja, ne glede na omejitve iz 6. člena veljavnega zakona. 6. člen starega zakona tako določa, kdaj organ zavrne dostop do informacij javnega značaja, če gre za tajne podatke, poslovno skrivnost, osebne podatke; novi 6.a člen pa določa, kateri podatki so javni, ne glede na te omejitve. Za takšne javne podatke so opredeljeni: podatek o vrsti posla, pogodbenem partnerju, in sicer za pravno osebo – naziv ali firma, sedež, poslovni naslov, račun pravne osebe; ter za fizično osebo – osebno ime in kraj bivanja, pogodbeni vrednost, višina posameznih izplačil, datum trajanja posla in enaki podatki iz aneksa k pogodbi. Seveda pa zakon predvideva tudi izjeme, saj lahko zavezanci zavrnejo dostop do teh in poslovnih podatkov o poslih, če izkažejo, da bi razkritje huje škodovalo njihovem konkurenčnemu položaju na trgu; razen če se ti podatki nanašajo

– tega ne smejo zavrniti – na pravne posle, ki obsegajo donatorske, sponzorske, svetovalne, avtorske in druge intelektualne storitve ali druge pravne posle. To odgovarjam tudi gospodu Vogrinu, ki je v tem smislu spraševal.

Novi 6.a člen tako določa, da v primeru, kadar je poslovni subjekt pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava banka, ki je deležna ukrepov po zakonu, ki ureja ukrepe Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, prosto dostopne informacije javnega značaja, tudi naslednje informacije, ki so neposredno povezane s krediti neplačnikov, kot tveganimi postavkami, ki se vodijo kot slabitve v bilancah in ki so bile iz takšne banke preneseni na DUTB za vsak posamezni kredit. To je iz pogodb po sklenjenih poslih: vrsta in prednost posla, kreditodajalec, kreditojemalec, firma, sedež pravne osebe, datum sklenitve pogodbe in sklepov organa, pristojnega za odobritev posla, organ, ki je posle odobril, in člani organa ter člani uprave in člani nadzornega sveta banke v času odobritve kredita, in sicer za fizično osebo – osebno ime in položaj oziroma naziv delovnega mesta. Iz dokazila o zavarovanju: vrsta in predmet zavarovanja; iz pogodbe o prevzemu terjatev med banko in DUTB: firma in sedež banke ter neplačnika in končno bruto izpostavljenost do posameznega neplačnika na dan prenosa na slabo banko.

Z amandmajem pa se dodaja tudi določba, da izraz krediti neplačnikov, ki se vodijo kot slabitve bilance banke iz prejšnjega odstavka, pomeni kredite, ki so skladno s sklepom Banke Slovenije – ki ureja ocenjevanje izgub iz kreditnega tveganja bank in hranilnic in ki je izdan na podlagi zakona, ki ureja bančništvo – razvrščeni v skupino D ali E.

Še moje osebno stališče do tega, kar je minister prej predlagal in se opredelil do tega člena. Osebno menim, da so banke, ki so v pretežni javni lasti oziroma kjer je prevladujoč javni vpliv, dolžne razkriti vse podatke. To velja tudi za druge gospodarske subjekte. Res pa je, da za druge kredite, predvsem tiste, ki so bili prenešeni iz privatnih bank, je zavezan za dajanje podatkov tudi v B. In tukaj imam tudi sam pomisleke, namreč do kod širi te zadeve, pa ne zaradi tega. Menim iz prakse in konkretno iz izkušenj, ki sem jih imel v 26 letih vodenja največjih gospodarskih družb, da so krediti, ki so živi, ki se odplačujejo, pa tudi če je firma razvrščena v nižji bonitetni razred, da ne more postati predmet javnega interesa, dokler se krediti redno plačujejo. V mojem razgovoru za Radio Ljubljana danes, ko je bilo pač razumljeno, kot je bilo razumljeno s strani nekaterih, ko sem povedal, da mi ne moremo kar vse vprek alimentirati vseh vojaških interesov, ki se pojavljajo v tej državi in tudi v Državnem zboru. Tisti krediti, ki se redno in pravilno plačujejo, pa tudi če je firma uvrščena glede kreditne sposobnosti v nižji bonitetni razred, ne morejo postati predmet javne obravnave, dokler se ti krediti redno plačujejo.

Jaz opozarjam tukaj na dejstvo, da v primeru, da te zadeve širimo tudi na zasebne banke – za državo ni problem, tam, kjer ima kot prevladujoč javni vpliv –, da se nam utegne zgoditi, da bodo šli depoziti in kreditni posli v tujino in bomo dejansko res uničili do konca naš bančni sistem. Zato tisti, ki ima izkušnje ali ima neko vizijo za naprej, kako pristopiti k sanaciji tega bančnega sistema, se mora dobro zavedati odgovornosti, ki jo imamo vsi skupaj, kadar sprejemamo take zakone. Najmanj kar bi ta država sedaj rabila, je to, da uničimo naše gospodarstvo in banke do konca. So še taki indici; veste, da ni noben problem nesti svoj denar ali plasirati svoj denar čez mejo. Zato ne moremo podlegati neki množični histeriji, ampak je potrebno jasno opredeliti tisto odgovornost, ki se je izkazala v prenosu slabih terjatev na t. i. slabo banko. Tam pa ni omejitve. In tukaj imate in imamo veliko stopnjo soglasja. Jaz sicer ne bi rad polemiziral v tej smeri. Minister, vi poznate tudi ustaljen način koalicijskega usklajevanja. Če boste predlagali to, kar ste predlagali, se bomo dobili, bomo sklicali koordinacijo, kjer se bomo pogovorili o tem predlogu, če bo pravno razčiščeno to, kar je bilo že danes govora – ali k temu členu sprejeti amandma negira tudi sprejetje tega amandmaja, ki sta ga podali SDS in SLS.

Še to bi rekel, dajmo ponovno poudarek temu, da je ta 8. člen ključni, kot je bilo že rečeno, da v bistvu res prinaša revolucionarno novost v smislu dostopa do informacij javnega značaja. Še enkrat ponavljam, tega bi lahko tudi že kdo drug prej sprejel. Sam pa moram reči, da sprejemam polno odgovornost za zadnjih 11 mesecev delovanja, kar imamo vlado in to koalicijo. Hvala.

PODPREDSIEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Lisec, postopkovno.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala. Postopkovno. Gospod Jerko Čehovin je na koncu govoril o polni odgovornosti za svoje besede. Se opravičujem, podpredsednica, ne leti to na vas, ampak na predsednika Državnega zbora. Ko je gospod Čehovin govoril o psihološki konfiguraciji kolega Jerovška, o tem, kako je zgrešil poklic in ga napotil na psihiatrično ustanovo – skratka, kot poslanec prvega mandata si je dovolil zmerjanje poslanca, ki mu očitno ljudje v njegovem volilnem okraju zaupajo. Pričakoval bi od predsednika Državnega zbora, da v neki maniri, na katero se sam sklicuje – to je, da veljajo ista pravila tako za levo kot desno stran te parlamentarne dvorane – da bi poslanca takrat ali ustavil, ali pa ga opomnil, da naj malo pazi na svoje besede. Verjetno pa je preveč, da bi od predsednika Državnega zbora pričakovali, da takemu poslancu tudi naloži, da se za svoje izrečene besede kljub vsemu opraviči.

Moj proceduralni predlog je, da se ob naslednji priložnosti predsednik Državnega zbora drži Poslovnika in ustavi razpravljalca. Hvala.

PODPREDSIEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Lisec, za postopkovni predlog.

Repliko imate, gospod Jerovšek, na gospoda Čehovina. Izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Gospod Čehovin me je intenzivno omenjal, me je tudi pošiljal v skladu s tem, kar je povedal kolega, je bil žaljiv. Ampak pustimo, jaz sem marsikaj doživel in sem do tega benevolenten. Vendar, da je napadel, da se v parlamentu ne bi smeli podajati političnih implikacij in observacij, češ da je to nedopustno, temu pa moram nasprotovati. Jaz sem na začetku pohvalil tudi ta zakon in tudi ta člen. Minister je sicer pohvalil samo Slovensko ljudsko stranko, ampak jaz to podpiram. Ampak opažam in bom opažal in bom to tudi na glas povedal. Širši kontekst poskusov prikrivanja informacij javnega značaja, ki se dogajajo ta mesec v zvezi z Zakonom o arhivih, v zvezi z razkrivanjem teh umorov in zločinov bivše Službe državne varnosti. Ampak ne v 45. letu, ampak v 70-ih, 80-ih letih. In tudi to, kar je pri tem zakonu nekako pod preprogo, na kar je opozoril tudi minister, da so čudni postopki v ozadju, ki skušajo preprečiti, da bi se ta zakon uveljavil. Tudi minister je sam povedal, da pričakuje pritiske na Ustavno sodišče. Tudi mene ter gospoda Bogoviča zanima, kdo bo to dal na Ustavno sodišče; to zdaj je že tako rekoč postala javna tajna, da se bo to zgodilo.

Zdaj pa h gospodu Čehovinu. Če ste vi žaljivi zaradi mojih razprav, je to vaša stvar. Veste, mene so za ta poklic petkrat izvolili volivci, tako da se mi zdi nedostojno, da me vi izganjate iz parlamenta. To so neke stare manire. Takrat so za 25 poslancev na CK sklenili, da morajo iz tedanje skupščine. In vi podpirate takšen parlamentarizem. Sem pričakoval, da boste v interesu transparentnosti, o kateri ste govorili, da bi jo naj zastopali tukaj, rekel, da ste tudi za naš amandma, ki se pomembno nanaša na transparentnost. Tega nisem dočakal. In upam, da v imenu transparentnosti ne boste rekli tega, kar ste rekli na koncu, da ne dovoljujete, da bodo mlajši od vas diskutirali o vseh problemih. Jaz nisem dosti mlajši, sem pa tudi mlajši po tej kategoriji ...

PODPREDSIEDNICA ROMANA TOMC: Tri minute, gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): S tem ste želeli zapreti usta vsem poslancem, ki so mlajši od vas. Skoraj si jemljete diskrecijsko pravico, da boste samo vi lahko diskutirali v parlamentu. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Ker replika na repliko ni možna, bo gospod Čehovin izkoristil postopkovni predlog. Gospod Čehovin, se bomo pustili presenetiti. Izvolite.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Prosim, brez vaših neumestnih pripomb.

Predlagam, da se za toliko časa prekine seja Državnega zbora, da se pridobi magnetogram, kaj sem rekel, in da se ga dostavi gospodu Liscu in gospodu Jerovšku.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Gospod Čehovin, seja Državnega zbora ne bomo prekinili zaradi izdelave magnetograma. Bo pa to mogoče takrat, ko boste imeli čas pogledati, kjerkoli boste to želeli, lahko se tudi razmnoži, vendar bomo sejo nadaljevali.

Na vrsti je mag. Katarina Hočevar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Lep pozdrav ministru s sodelavkami ter vsem kolegicam in kolegom!

Pred 10 leti smo prvič opredmetili informacije javnega značaja v zakonu in po mojem mnenju 10 let prepozno. Danes sprejemamo novelo, s katero bistveno širimo na subjekte, ki bodo zavezani k informacijam javnega značaja, tudi po mojem mnenju 10 let prepozno. Zato obžalujem, da smo se tako zataknili pri 8. členu. Zame je novela revolucionarna, zato se mi zdi, da niso potrebne težke besede, ki padajo tako z ene kot z druge strani. Če verjamem oziroma nočem špekulirati o tem, kako so se strokovne službe zmotile ali ne, ampak če rečemo, da se amandmaja, kot trdijo oni, med seboj izključujeta, najbrž zaradi kakšnih pravil nomotehnike, potem bom sama v tej fazi podprla amandma koalicije. Verjamem, da bomo do tretjega branja našli skupno rešitev, da ta člen še izboljšamo. Ne pozabimo, da je ta novela že kar nekaj časa na parlamentarnih klopeh, da smo jo izboljšali oziroma dopolnili tudi z amandmaji na odboru, da to delamo danes in da bomo imeli to priložnost tudi v tretjem branju. Mislim, da gre za preveč pomembno zadevo, da bi se tu delili na leve in desne. In priznati morate, mislim, da ni zakona, ki bi ga minister Virant v zadnjem obdobju prinesel pred parlament, kjer ne bi pozval oziroma prisluhnil tudi opoziciji pri kakšnem predlogu, oziroma da ne bi apeliral na to, da podpremo tudi kakšen vaš amandma. Mislim, da bi se takšne prakse morale nalesti tudi drugi ministri in ministrice oziroma vse vlade, prejšnje in tudi prehodne. Ob spremljanju je zame osebno predvsem ključno naslednje oziroma podpiram naslednjo filozofijo: če gre za evro davkoplachevalskega denarja, mora biti to javno in transparentno; izjeme morajo biti res v izrednih primerih in jasno opredeljene. Seveda pa kot poslanka Državljanske liste vedno rada prisluhnem tudi nasprotnim argumentom z ene ali druge strani. Upam, da ne bom in ne mislim nobenega s tem žaliti, ampak ko pozorno prisluhnem in

spremljam vaše razprave v tej debati, kar se tiče informacij javnega značaja, bi to povzela v naslednjem stavku: Levi preveč radi v tej zadevi iščete zvonove, desni preveč radi iščete podjetja, kot so Grep. V Državljanški listi pa pravimo naslednje: osvetliti in obelodaniti je treba vse podatke, ki so pripomogli k izčrpanju javnih, državnih ali občinskih podjetij; pa tudi tiste, ki so pripomogli k izčrpanju bančnega sistema. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Še gospod Pavlišič, izvolite.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo. Spoštovani minister s sodelavko, spoštovane kolegice in kolegi!

Lepa beseda lepo mesto najde, je lep slovenski pregovor. Mislim, da se ga vse premalo zavedamo v Državnem zboru. Gospod Jerovšek, če kdo rovati proti temu zakonu, mislim, da ste to predvsem vi. Ker v koaliciji ima ta zakon, v to trdno verjamem, zelo trdno podporo. Vemo, da so imeli velike pripombe na ta zakon predvsem na Gospodarski zbornici, ker jih je motilo to, da bi se lahko razkrila kakšna poslovna tajna; vendar po zadnjih spremembah, kolikor vem, so bili vsi ti pomisleki odpravljeni. Gospodarska zbornica podpira takšno dikcijo, kot je trenutno zapisana v teh amandmajih, ki jih bomo nedvomno sprejeli.

Na samem odboru smo imeli debato o Jerovškovih krogih, ki naj bi minirali sprejetje tega zakona. In danes znova govorimo o tem. Tukaj ne gre za kroge, v katere bi bil gospod Jerovšek aktivno vpleten, da ne bo pomote. Tukaj gre za kroge, na katere je opozarjal gospod Jerovšek, in jaz iskreno verjamem, da sam ni udeležen v le-te. So bili pa tako poimenovani. Bojim se, da se igra nek zadnji manevar, ki je možen, da bi nekdo preprečil ta zakon. Igra se na to, da če bomo to mi podprli, se pravi v tem primeru gospod Jerovšek, da bo to morda nesporeljivo potem za ostale člane koalicije. To je nekako zadnji manevar, vsaj tako izgleda. Jaz verjamem, da dajo kolegice in kolegi v koaliciji prednost vsebini pred temi čustvenimi odzivi, ki bi jih lahko to sprožilo. Se pravi, da se bomo dejansko posvetili vsebini in namen tega zakona je vsekakor dober in je dober za državljanke in državljane Slovenije. Verjamem, da bomo tukaj enotno podprli vsi ta zakon, ki ga že dolgo časa potrebujemo.

Še en pregovor bi omenil, zakaj zapade sneg. Sneg zapade zato, da zveri pustijo sledove. Ta zakon je ta sneg in bomo videli, katere zveri bodo pustile svoje sledi, ko bodo vložile morebitno ustavno presojo ali ki bodo že pred tem nasprotovale temu zakonu. Videli bomo takrat, kdo je ta, ki nasprotuje javnosti teh informacij. To je tudi odgovor na vprašanje, ki je bilo prej postavljeno – kdo lobira, kdo nasprotuje, kdo bo vlagal ustavno presojo. Bomo videli, kdo, katera zver bo pustila svoje

sledove pri tem zakonu. Kot pri vsakem zakonu tudi pri tem tehtamo različne vidike zakona. V tem primeru tehtamo korist, ki jih prinese javnost informacije in razkritje informacije; ter na drugi strani morebitne posledice, ki bodo nastopile zaradi tržne pozicije posameznih podjetij, ki bodo zavezana tudi po tem zakonu o razkritju teh informacij. In tukaj tehtam omenjeno. Stališče Državlanske liste glede tega je popolnoma jasno. Mi si želimo, da bi bilo čim manj podjetij, ki bi bila podvržene temu zakonu, ker to bo pokazalo, da imamo ustrezno gospodarsko strukturo, vendar tega ne moremo narediti čez noč. Do takrat pa je potrebno te zadeve ustrezno urediti in trenutna dikcija zakona to ustrezno ureja. Podjetje ima možnost, da določene informacije, ki jih smatra kot poslovno skrivnost, na nek način ne da od sebe. Potem pa se v nadaljnjih postopkih preko informacijske pooblaščenke in v skrajni sili preko sodišča odreja, ali je temu tako oz. ni temu tako. Tukaj je bilo tudi govora in veliko povezave na privatizacijo, ki bi v veliki meri rešila ta problem. Ni rečeno, da je vsa podjetja potrebno prodati, vendar se moramo zavedati, da v Sloveniji enostavno nimamo še niti strategije upravljanja s temi podjetji, tako da ne vemo, ali ta podjetja delujejo dobro, ali delujejo slabo, ali delujejo v korist nekoga – in ta nekoga nismo državljani in državljanke. Zato je pomembno, da ta zakon sprejmemo čim prej in da sprejmemo takšen, kot je predlagan, da bomo še te dvome odpravili ali da se s takimi dejavnimi preneha. Tehnična podrobnost pri tem konkretnem členu pa je to, kar je bilo že omenjeno, da se po pregledu amandmajev izključuje amandma opozicije in amandma koalicije. Če bo sprejet eden, ne more biti sprejet drugi. Sam se, glede na vsebino v teh členih, s tem ne strinjam in zato res apeliram, da se to dodatno preveri. Ne glede na to, kakšen bo končni sklep, ali se to izključuje ali ne, lahko to stanje, ki ga bomo dobili v tretjem branju, še vedno saniramo, se pravi da sprejmemo eno zadevo in potem v tretjem branju razširimo še z drugim amandmajem. Jaz bom vsekakor podprl oba v tem primeru. Namreč tudi če sprejmemo amandma SDS, lahko potem amandma koalicije, če se res izključuje, sprejmemo v naslednjem branju. "Poteto potato" enega ali drugega, niti ni bistveno, če so nameni vseh tukaj dejansko odkriti in pozitivni.

Malo se opravičujem tukaj, ker moja debata ni bila ravno zelo vsebinska, ni bila pa vsebinska iz naslednjega razloga. Kakor izgleda, je podpora temu zakonu enotna. Nimamo vsebinskih pomislekov, nimamo velikih vsebinskih pomislekov v Državnem zboru, kar pomeni da smo vsebinsko zelo usklajeni. Iz tega vidika vsebinska razprava niti ni več zelo potrebna. Gre bolj za raznorazne taktične maneuvre. Hvala.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Pavlišič.
Gospod Jerovšek, replika.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Čeprav se s kolegom Pavlišičem dostikrat ujemava in mu tudi priznavam to, da večkrat glasuje po vesti, da ne glasuje po ukazu; pa ga je tokrat zaneslo. Zelo ga je zaneslo, da je v svoji debati na moj račun povedal eno izrazito neresnico, ki je pravzaprav poskus diskreditacije. Rekli ste, če kdo rovati proti temu zakonu, ste to bili vi. Jaz sem v prehodni razpravi še enkrat povedal, da podpiram zakon in podpiram tudi vladni amandma; na začetku, v prvi moji razpravi tudi. Ne vem, s čim bi potem rovaril? S čim bi rovaril? Potem ste pa sicer pojasnili, da so Jerovškovi krogi tisti krogi, o katerih sem jaz govoril, ki so izropali naše banke in razni tisti krogi, ki so krivi za stanje. Vi ste jih omenjal kot Jerovškove kroge, čeprav ste potem pojasnili, da ne mislim, da sem jaz član teh krogov, ampak je bilo v smislu diskreditacije Jerovška. To boste priznali. Kljub temu, da ste malo pozneje prišli v parlament, pa že veste, katere kroge Jerovšek podpira in proti katerim krogom se z vsemi silami, z vso svojo poslansko močjo bori.

Očitno moja današnja razprava o kontekstu prikrievanja, poskusov prikrievanja informacij, ko sem govoril o tem, da bodo vašega ministra onemogočili tudi pri tem zakonu do končne realizacije, vam ni bila všeč. Vidim burno reakcijo gospoda Čehovina, ko sem samo omenil, da sem v jutranjih poročilih slišal zadržke, ki jih je navedel kot predsednik odbora. In ko je govoril pozneje o transparentnosti, sem pričakoval, da bo v imenu transparentnosti pojasnil, katere zadržke imajo. Katere? Ni bilo pojasnjeno. Sem pa slišal informacijo zjutraj na radiu. Očitno sem s tem, da sem vse to povezal, zadel na žebljico, da ste morali dati koncesijo Pozitivni Sloveniji, očitno, in drugim strankam pri 2 drugih zakonih – pri arhivih in pri razpravah na Komisiji za peticije. Dvomim, da bi vaš poslanec Kurnjek glede na svojo izobrazbo, ker je imel etiko, prav gotovo glasoval za nekatere sklepe, ki so popolnoma necivilizacijski. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Jerovšek.
Gospod Kurnjek, postopkovno. Izvolite.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala, podpredsednica.

Želel bi, da poslanca Jerovška opozorite, prvič, da danes ni tema Komisije za peticije in človekove pravice. Drugič, poslanec Kurnjek glasuje v skladu z vsebino te seje, druge ali katerekoli. Tam sem glasoval v skladu z vsebino tiste seje in moja izobrazba pri tem nima prav nikakršne veze.

Prosim, da poslanca opozorite na to, da je vsebina seje danes druga. Hvala.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Vsebina seje je danes zelo široka. Res pa je, da govorimo o informacijah javnega značaja in je prav, da se te teme tudi držimo.

Želi še kdo razpravljati? Odpiram možnost za prijavo.
Gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala. Še enkrat lep pozdrav v mojem imenu.

Mislím, da je zakon pravílen. Kot sta rekla tudi predhodnika, verjetno kar nekaj let prepozno, ampak tukaj ni na meni, da krivím eno ali drugo vlado. Skratka, kurz zakona je absolutno pravílen, ampak tudi kurz Titanika je bil pravílen, pa se je zgodilo tisto, kar se je zgodilo. Minister, rekli ste, da je ta zakon revolucija. Ja, ampak saj veste, več anekdot imamo. Ena je ta, da revolucija žre lastne otroke; ena je, da revolucija včasih skrene s prave poti; ali pa revolucija postane tudi brezzobi tiger. Minister, jaz upam, da bo ta revolucija šla svojo oziroma pravo pot. Danes govorimo o tem, kako bomo delili, ko bomo, javno bo, sponzorske, donatorske in ostale pogodbe, kako bomo to delili – glavno vprašanje tega zakona oziroma te razprave je bilo, kako bomo mi ustvarjali; ampak o tem morda kdaj drugič.

Glede našega amandmaja. Ker želimo, da so prosto dostopne informacije tudi t. i. slabi krediti, torej bonitetna skupina D in E, verjamem, da se bomo slej ko prej uskladili. Tudi če danes podpremo vsi skupaj najprej naš amandma in potem ne bo podprt, potem amandma koalicije; predlagam, da se ne bomo spet delili na leve, desne in neke sredinske, da za tretjo obravnavo pripravimo mi, skupaj s kolegi iz Slovenske ljudske stranke še enkrat isti amandma; koalicijske poslanske skupine pripravijo istega – in potem lahko vsi glasujemo vedno za in ne bo nikoli nobenega problema, da se spet ne bomo delili, namesto da bi se združevali pri temi, pri kateri se očitno vsi strinjamo.

Minister, eno vprašanje. Ko gledam poročilo matičnega delovnega telesa pri 8. členu, očitno zloglasnem, in ko berem tretji odstavek tega člena, "da se dovoli dostop, če je javni interes za razkritje močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa". In ko gledam amandma opozicije, moram reči, da te določbe oziroma tega besedila nisem zasledil. Zdi se mi zelo pomembno, da je javni interes za razkritje močnejši od javnega interesa, interesa drugih oseb za omejitev dostopa. Veste, vedno je hudič v podrobnostih. Zanima me, ali se je to namensko nekje izgubilo ali pa je to skrito v neke druge določbe. Če je skrito v druge določbe, se opravičujem in bom zelo vesel vaše razlage. Zdi se mi, da je to zelo pomembno vprašanje, predvsem glede slabih kreditov. Veliko je govora o Zakonu o Slovenskem državnem holdingu in se mi zdi, da če resnično želimo odpreti vse tisto, kar zasledujemo, da bo čim bolj transparentno in čim bolj javno, mislim, da je določba tega člena oziroma tega poglavja zelo pomembna. Razkritje naj bo za vse.

V amandmaju in tudi v obstoječem členu se mi zdi zelo pomembno, o čemer pa

smo morda premalo govorili, to pa je, da se zavrne dostop do osnovnih podatkov o sklenjenih pravnih poslih iz prvega odstavka tega člena, če podjetja izkažejo, da bo razkritje huje škodovalo njihovem konkurenčnem položaju na trgu. Vsi vemo, da smo člani Evropske unije. Marsikatero naše državno podjetje kljub temu, da je morda manjši igralec na tem trgu, pa so lahko določeni podatki zlata vredni, če ostanejo v neki črni oziroma Pandorini skrinjici in ne razkažemo, ker zasledujemo javni interes. Kako bomo sedaj vsi javni in transparentni, s tem pa našim podjetjem delamo veliko škodo na tujih trgih. Skratka, ta določba se mi zdi resnično zelo pomembna. Mi je pa žal, da nismo našli neke druge dikcije, da morajo podjetja sama dokazovati oziroma izkazovati interes, da jih zaščitimo pred krutim mednarodnim, predvsem gospodarskim in finančnim trgom. Za začetek še 2 primerjavi. Ministru sem, ko je bil na obisku v naši poslanski skupini, povedal in opozoril, da me je zelo strah, da bo ta zakon imel slab moment, in sicer financiranje različnih športnih, kulturnih in drugih vsebin. Če izhajamo iz prakse, lahko omenim vsaj 3 slovenske prireditve s športnega področja: skoki v Planici, moško smučanje v Kranjski Gori in žensko smučanje v Mariboru, kjer različna državna podjetja kar tekmujejo, kdo bo bolj na veliko napisal svoje podjetje. Ampak ob tem me je strah, ko se bo ta celotna sfera odprla v duhu neke transparentnosti in javnosti, se bo marsikateri direktor državnega podjetja vprašal, zakaj pa sploh sponzorira nek športni klub – pa se bom opredelil predvsem na športne klube. Primer, lahko gre za neko državno podjetje, ki izhaja iz nekega lokalnega območja. Recimo, državno podjetje s Primorske se bo vprašalo, zakaj nekemu lokalnem nogometnemu klubu da 5 tisoč evrov, nekemu lokalnemu rokometnemu klubu pa recimo 10 tisoč evrov. S tem, ko se bodo ti klubi med sabo kregali, kdo je dobil več in zakaj je dobil več, ali so bili politični pritiski ali resnično samo zaradi doseganja najboljših športnih rezultatov, se bo verjetno nek razumen direktor takega podjetja vprašal, zakaj pa jaz sploh sponzoriram – zato, da sem na tnalu in se različni faktorji znotraj različnih sfer kregajo med sabo, zakaj sem komu dal več oziroma komu manj. In bo najlažje naredil red na tem področju tako, da bo zaprl pipico in bo rekel, zakaj znesek npr. pol milijona ali kolikor ima posamezno državno podjetje zneska za t. i. reprezentanco, zakaj pa ta sredstva ne ostanejo v podjetju. Če bodo ta sredstva ostala v podjetju, se pa na drugi strani lahko zavedamo, da bomo v teh težkih časih, predvsem na področju športa in verjetno tudi na področju kulture, lahko zadali velik udarec slovenskemu športu. Mislim, da na tem področju zakon ne bo prinesel toliko pozitivnega, kot bo prinesel na vseh drugih področjih. In resnično upam, če bo do tega prihajalo, da bomo Državni zbor, vlada oziroma vsi tisti, ki skrbimo za to, da športni dosežki slovenskih športnikov obstanejo in so čedalje

boljši, da bomo našli neke mehanizme, da bomo slovenski šport nagradili. Sicer se popolnoma strinjam, da morajo biti tudi sponzorske in donatorske transakcije javne. Sam imam primere, pa verjetno še marsikdo drug, ko imajo različni župani poleg vseh tistih sredstev, ki jih razdelijo preko javnih razpisov, še nek svoj budžet, iz katerega delijo te zneske – kot vedno rečem – na lepe oči. Ko pride predsednik nekega športnega društva, ki županu ni všeč, ga župan zavrne, da ni denarja; ko pa pride, recimo, predsednik nekega kulturnega društva, s katerim sta strankarsko povezana, ali isto misleča veljaka, ali pa imata neke druge povezave, pa ni problema dobiti 500 ali tisoč evrov s strani lokalnega področja. Seveda vemo, da pri državnih podjetjih govorimo o veliko večjih zneskih. Kot pravim, podpiram to transparentnost, vendar pa me je resnično strah, da se bodo razumni direktorji državnih podjetij odločili za skrajnost in bodo rekli, glejte, zakaj sploh odpiram to svojo skrinjico, ko je pa toliko negativnega, lahko se zgodi celo kakšen lov na čarovnice, kjer bo kakšen direktor državnega podjetja na križ prubit, ker pozna nekoga, ki je predsednik nekega društva in mu je namenil neko drobtinico s svoje mize. Saj veste, mediji lahko iz tega naredijo veliko zgodbo, ki škodi tako različnim športnim, kulturnim in drugim subjektom kot pa tudi državnim podjetjem. Na drugi strani pa zelo podpiram, da ko bo to vse javno, bomo lahko končno videli, kdo so tisti, ki od zadaj ali pa od spredaj sponzorirajo naše slovensko medijsko sceno. Bomo videli, koliko je govora o teh, kateri so pravi mediji, kateri so naši mediji, kateri so vaši mediji itn. Bomo resnično videli, koliko iz teh državnih podjetij, torej iz denarja davkoplačevalcev leti sredstev – zaradi takšnih ali drugačnih pritiskov – v različne medijske hiše samo zato, da se dela oziroma kreira politika mimo Državnega zbora in tudi mimo vlade.

Minister, glede amandmaja – kateri je pravilen in kateri ni pravilen, katerega bomo podprli – se bomo slej kot prej uskladili. Sam bom podprl oba amandmaja, podprl bom tudi zakon; ampak jaz imam v tem mandatu, pač prvi mandat je, slabe izkušnje med teorijo in prakso oziroma s tistim, čemur pravimo "hudič o podrobnostih". Resnično upam, če se bodo kje zaznale pomanjkljivosti tega zakona, da bomo vsi skupaj našli prave rešitve, da negativne učinke tega zakona saniramo tako, da bodo imeli tudi pozitivne učinke. Skratka – podpora zakonu.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Lisec.

K besedi se je javil minister dr. Virant, izvolite.

DR. GREGOR VIRANT: To debato sva imela še pri usklajevanju Zakona o sponzorstvih in donatorstvih. Seveda je lepo in hvalevredno, če se sponzorska sredstva namenjajo za šport in kulturo. To so dejavnosti, ki ne morejo

funkcionirati po čistih tržnih principih. Ampak problem pa je, če se oziroma ker se te stvari financirajo nepregledno – po domače, brez vnaprej določenih meril, na lepe oči, po zvezah, po znanstvih itd. Če bi ves denar, ki ga firme v državni lasti razdelijo med kulturna in športna društva, zbrali na en kup, pa bi ga po nekih transparentnih merilih preko javnih razpisov razdelili vsem pod enakimi pogoji, bi bilo to bistveno bolj pošteno, kot pa da en klub dobi milijon, recimo, od neke firme, ki je vsedrjavna, vseslovenska; zadaj pa mogoče še 10, 15 klubov, ki bi bili zadovoljni s 15 ali 20 tisoč evri. Tega deljenja denarja po domače ne moremo odobravati. In teh stvari, sem prepričan, da se bo videlo še mnogo več. Jaz se recimo sprašujem, ali podjetje v 100 % državni lasti, ki izvaja javno službo, ki je monopolist, res rabi drago plačane oglase, marketing v medijih – in to v medijih, kjer sekunda oglasnega prostora stane zelo veliko. Govorim konkretno o Darsu. Zakaj mora Dars naročati televizijske reklame? Saj nimamo izbire, ali se bomo vozili po njegovih avtocestah ali pa po kakšnih drugih avtocestah. To je čisto metanje denarja stran skozi okno. Ali imamo v tej državi toliko denarja, da ga lahko na ta način mečemo skozi okno? Jaz bi stokrat rajši vsak evro od tega namenil za urgenco ali za te mostove, ki jih gledamo in se nam pred očmi podirajo, kot pa da ga na ta način mečemo skozi okno. In zato pravim, da bomo s tem zakonom zanesljivo zaustavili veliko denarja, ki se z lopota meče skozi okno. Večina tega se dogaja znotraj zakonskih okvirov. Nobenega kriminala, nobene nezakonitosti, ampak jasnih meril in jasnih pravil ni, zato se dela po domače. In bolj ko bodo te stvari javne, bolj ko bodo to novinarji videli, bolj ko bo to javnost videla, večji bo pritisk na SDH in na nadzorne svete, da tukaj naredijo red in postavijo neka pravila igre, za katere lahko rečem, da so se v ožjem javnem sektorju z leti kar nekako vzpostavile. Tukaj je nek red. Daleč od tega, da bi bilo idealno, ampak nek red pa je! V tem delu gospodarstva, ki je pod državnim vplivom, pa je še veliko logike divjega zahoda.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Marijan Pojbič. Izvolite.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

Najprej bi rad zelo jasno povedal, da jaz sam in tudi naša poslanska skupina Slovenske demokratske stranke ni nasprotovala niti enemu predlogu, pametnemu in kvalitetnemu predlogu, ki ga je prinesla ta vlada v Državni zbor in ki je bil v korist in v dobro naših državljanov in državljanov. Se pa zgodi velikokrat, da mi – opozicija in Slovenska demokratska stranka s strani koalicije tega nismo deležni. Danes je ponovno pred nami sijajna priložnost, da vidimo, ali res koalicija želi sprejeti oz. predlagati najboljše rešitve oziroma najboljše zakonske predloge, v kateri smo sedaj v Slovenski

demokratski strani predlagali tudi en amandma. Jaz verjamem, da bo koalicija tudi ta amandma Slovenske demokratske stranke podprla. Ga bom samo prebral čisto na kratko. Amandma govori: prosto dostopne informacije javnega značaja postanejo tudi informacije poslovnih subjektov iz 1.a člena tega zakona, ki so neposredno povezane s krediti, ki so po mednarodnih bančnih standardih razvrščeni v bonitetno skupino D in E – plačevanje obveznosti z zamudo nad 90 dni in niso bili preneseni na slabo banko. Ta amandma sta predlagala Slovenska demokratska stranka in Slovenska ljudska stranka. Jaz sem prepričan, da ta amandma izboljšuje predlog predlaganega zakona. To je povedal tudi minister Virant. In najmanj, kar pričakujem, da bo vsaj stranka, iz katere prihaja minister in katere je tudi predsednik, ta amandma podprla. Če se bo to zgodilo, potem ni nobenega problema, da ta amandma ne bi šel skozi. In danes bomo videli, kakšno besedo v tej poslanski skupini ima njen predsednik in njen minister. In ali je res koaliciji interes sprejeti najboljše zakone – zakone, ki poskušajo izločiti vse dvome. In mislim, da ta amandma, ki sta ga predlagali Slovenska demokratska stranka in Slovenska ljudska stranka, razrešuje marsikateri problem, ki v tem zakonu ni razčiščen. In lepo vas prosim in zdaj pozivam Poslansko skupino Državljske liste in njihovega predsednika Viranta, ki je ta zakon kot član vlade predlagal, da se uskladijo in se enkrat dogovorijo. Če se niti v eni stranki niste sposobni dogovoriti sami s svojim predsednikom, kaj boste v parlamentu predlagali, minister in vaš predsednik stranke govori eno. Na drugi strani vi poslanci govorite drugo, razen nekaterih posameznikov iz vaše poslanske skupine. In moj cilj je, moj interes je, da v tem parlamentu sprejmemo absolutno najboljše rešitve, najboljše zakone, ki gredo, ki so najbližje zapisani našim državljanom in državljanom in našim ljudem.

In sedaj imamo priložnost vsi skupaj pokazati, da nam naši ljudje nekaj pomenijo. In rešitve, ki jih v tem zakonu predlagamo, da gredo v resnici po pravi poti, da tukaj ni nekih vrtičkov zadaj ali nekih interesov. Če že predlagamo primeren zakon, ga dajmo še izboljšati, če je to v parlamentarni proceduri možno. In danes je ta priložnost pred vsemi strankami v tem parlamentu. Jaz ne bom razumel, res ne bom razumel, da amandmaja, ki smo ga mi danes predlagali, kdo izmed poslancev v tem parlamentu ne bo podprl. Za tistega pa je res vprašanje, s kakšnim namenom sedi v tem parlamentu. Zelo iskreno, odprto in odkrito pred slovensko javnostjo to trdim, ker ta amandma ni pisan na kožo nobeni poslanski skupini, nobeni. Ne levi, rdeči, zeleni, rumeni, črni, ne vem kateri, ampak v resnici je pisan na kožo našim državljanom in državljanom, da izvedo pravo resnico, za katero imajo vse pravice. Oni vse to plačajo, naši ljudje vse to plačajo. In lepo prosim, pričakujem od koalicije, da bo ta

amandma Slovenske demokratske stranke in Slovenske ljudske stranke danes na tej seji podprla. Če se to ne bo zgodilo, povem vnaprej, da potem bo zelo z lahkoto povedati slovenskim državljanom in državljanom, s kakšnim interesom določene poslanske skupine in poslanci sedijo v parlamentu. Upam, da se to ne bo zgodilo. Resno in srčno upam, da imate toliko odgovornosti do svojih ljudi, da boste to danes storili in ta amandma podprli ter naredili zakon boljši, kot ste ga vi predlagali.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Pojbič.

Sprašujem, če želi še kdo razpravljati?

Gospod Jerovšek, imate besedo, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Samo na nekaj bi želel opozoriti. S tem členom in z 12. členom je namreč povezan tudi amandma koalicijskih strank k 29. členu, kjer druga alineja pravi o rokih, kdaj začne veljati. In te alineje iz tega člena začnejo v skladu z amandmajem k 29. členu veljati čez 3 mesece. Alineje k 12. členu pa začnejo veljati čez 6 mesecev. In to je tisto, da dajete rok, po katerem se bo počistilo tisto, kar je neprijetno za koalicijo. Za te kroge, o katerih jaz govorim in ki jih je gospod Pavličič napačno imenoval, Jerovškovi krogi, so antijerovškovi krogi. Želim odgovor, zakaj ste se odločili za odlok veljavnosti zakona o ključnih zadevah. To je nezaslišano! Mi imamo problem. Danes na prvi strani časopisa Delo piše, da Slovenija nima resnih namenov boriti se proti korupciji. Morala bi se tudi proti koaliciji boriti, to drži. Ampak proti korupciji nima resnega namena se boriti. In to je velik naslov na prvi strani – ugotovitve Evropske unije. In amandma k 29. členu je potuhnjeno, se pa nanaša na ta amandma, da je odlok tega zakona o ključnih zadevah. Ne govorite, da ste vi za razkritje teh podatkov. Vse bo narejeno, da ne bo nič. Narejeno je za to, da se veliko govori, kaj boste naredili, potem bodo pa vsi zaščiteni – tisti, ki so okradli Slovenijo; in je nesprejemljiv amandma k 29. členu. Vi odlagate sprejem zakona. Zakaj ga pa potem danes sprejemamo? Zakaj ga danes sprejemamo, če ga želite odložiti? Ključne zadeve tega zakona.

In še, predsedujoča – predsednik se je umaknil z generalno sekretarko. Ta opomba o brezpredmetnosti oziroma povezanosti-izključevanju teh dveh amandmajev k 8. členu, kot sem že prej dvakrat rekel, jo je treba umakniti pred glasovanjem; ne tako, kot je predsednik rekel. Zdaj jo je treba umakniti, ker ne gre za isto materijo in je absolutno neupravičena. To, kar so si službe dovolile, verjetno generalna sekretarka, da je ugotovila tu kolizijo med obema členoma, ko gre za popolnoma različne stvari. Govori o kreditih, ki niso preneseni na slabo banko, oni člen pa govori o slabi banki, tistih kreditih. To je treba takoj umakniti in naj se tisti opraviči, ki je to naredil, podtaknil Državnemu zboru, kajti mi smo

tisti, ki bomo odločili, ali je v koliziji. Tudi če bi v drugi obravnavi sprejeli 2 amandmaja, ki bi bila med seboj v koliziji, ni nič narobe, če bi se poslanci tako odločili. Še ga lahko popravimo v tretji obravnavi, ne pa da nam uradniki določajo, kaj lahko sprejmemo in česa ne smemo sprejeti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Jerovšek.

Želela bi najprej komentirati vašo zadnjo pobudo. Se strinjam z vami, da tukaj ne gre za kolizijo, vendar ta hip ne morem umakniti te pripombe strokovnih služb. In se strinjam tudi s tem, da če bi obstajal še kakšen dvom, lahko Zakonodajno-pravna služba poda mnenje v naslednji fazi obravnave. Sedaj pa nadaljujemo z razpravo.

Besedo ima državna sekretarka, mag. Renata Zatlter.

MAG. RENATA ZATLER: Hvala za besedo.

Eno kratko pojasnilo glede na izpostavljeno temo. Posebej bi rada poudarila, da ob uveljavitvi tega zakona bodo ključno javni podatki ti, ki so najbolj pomembni, to so podatki o dolžnikih oziroma slabih kreditih, ki so bili preneseni na slabo banko oziroma do DUTB. To pomeni – ključni podatki o tem, kdo so ti neplačniki oziroma ti slabi krediti, dolžniki in bruto izpostavljenost ter banke, ki so odobrile te kredite. Ti ključni podatki bodo javni takoj ob uveljavitvi. Vse ostale prehodne določbe pa so vezene; ena je vezana na Supervizorja, ker bo treba dopolniti ta program, druga pa je vezana na trimesečno obdobje o ostalih podatkih o teh kreditih, za katere prenos je bil že predviden. Gre za to, da so tisti podatki potem malce bolj natančni in podrobni. Predvideno je, da jih bo natančno definirala ta slaba banka, skupaj z Banko Slovenije. Bo tudi posebej akt objavljen, na kakšen način naj bi se potem vsi ti podatki bolj natančno objavili. Ampak to v 3 mesecih najkasneje. Je pa treba poudariti, da fizično vseh teh slabih kreditov slaba banka še nima. V tem trenutku jih dejansko tudi ne bi mogla na tak način objaviti, kot je predpisano s tem predlogom zakona. Potrebno je vseeno neko trimesečno prehodno obdobje, v katerem se bo to malce bolj natančno določilo. Ampak ponavljam še enkrat, ob uveljavitvi tega zakona bodo ključni podatki javni ti, ki sem jih prej naštel. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa državni sekretarki.
Gospod Jerovšek, replika.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

S tem, kar je državna sekretarka povedala, se ne morem strinjati. Gre za odlaganje bistvenih podatkov in v današnjem Delu so celo ugotovili, da koalicija državne družbe ščiti pred Supervizorjem, kot ste sami povedali. In že tisto, kar je Supervizor, nekateri stvari so dostopne,

bodo zaprte. Ni nobene potrebe, če zakon sprejmemo, da to odlagamo. Logično je, da ne bodo mogli vseh čez noč dati. Naj bodo pod pritiskom, da bodo dali, ne pa da se bo po bankah in vsepovsod čistilo in bodo posvečeni zaščiteni, bo tisto umaknjeno iz dokumentacije. Vemo, kako te oblasti in kako ta finančna oligarhija dela, koga vse zna podkupiti. In to je točno zato delano, da si bodo vzeli čas, da bodo lahko prikrili pred javnostjo vse tisto, kar je pomembno. In to je nesprejemljivo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Jerovšek.

Smo pri 8. členu in amandmajih. Želi na to temo še kdo razpravljati? V kolikor ne, zaključujem razpravo k tem členu.

Nadaljujemo z 9. členom. V razpravo dajem 9. člen ter amandma poslanskih skupin koalicije. Želi kdo razpravljati? Ne.

Nadaljujemo z razpravo o 12. členu, prav tako je k 12. členu vložen amandma koalicije. Želi kdo razpravljati? Ne.

Nadaljujemo s 13. členom. Ponovno sprašujem, želi kdo razpravljati o amandmaju koalicije? Ne.

Gremo naprej na 14. člen. Želi kdo razpravljati? Amandma koalicije.

Nadaljujemo s 15. členom, amandma koalicije. Ne želi nihče razpravljati.

Prav tako amandma koalicije k 17. členu. Zaključujemo tudi ta člen.

Nadaljujemo z 21. členom. V razpravi je tokrat amandma, ki ga je vložila Poslanska skupina Nove Slovenije.

Gospod Horvat želi razpravljati. Izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa. Spoštovana podpredsednica, spoštovana državna sekretarka, minister, ki se nam je, sem vesel, pravkar ponovno pridružil. Spoštovane kolegice in kolegi!

Jaz bi želel v imenu Krščanskih demokratov Nove Slovenije ministru sporočiti, da mu resnično iskreno želimo, da bi njegove besede o revolucionarnosti tega zakona in tudi besede, zapisane v ta zakon, postale meso.

Ta zakon bi lahko bil primer zakona, ki bi se ga dalo za slovensko javnost, tudi za Državni zbor, grafično predstaviti, tako da bi natančno grafično videli, kaj vse bodo ljudje lahko videli v zvezi s slabimi krediti, v zvezi s svetovalnimi pogodbami pri državnih podjetjih itn., za kakšne časovne intervale nastajanja teh dokumentov in tako dalje. In kot zadnji "slide" v tej grafični predstavitvi si predstavljam dolgo procesijo ljudi, lahko zaenkrat tudi brez imen in priimkov, ki romajo v zapor. V zapor! Spoštovane kolegice in kolegi, če mi želimo s tem zakonom in na splošno, če želimo samo videti, kaj se dogaja v državnih podjetjih in tudi v bankah, potem bo to imelo zgolj en učinek. To je poslabšanje vida, ker bomo vsi buljili v te informacije javnega značaja, ne bo pa nobenih učinkov. Ljudje nam pravijo, vzemite tistim, ki so

vzeli nam. In tega se, minister dr. Gregor Virant, tudi gotovo zaveda. Vzemite tistim, ki so vzeli nam! V tem zakonu mi vidimo eno od orodij, kako poiskati zlikovce, ki so nam pokradli državo in jih seveda tudi razlastniti, kaznovati. Kot rečeno, procesija mora iti v zapor.

Lahko bi v nekem smislu rekli, da ta zakon pravzaprav ne bi bil potreben, če bi se vsi dosedanja zakoni dosledno spoštovali. Morda o tem kaj več pri našem amandmaju k 26. členu. Ker tudi ta amandma k 21. členu zgolj govori o tem, kako kaznovati tiste, ki ne spoštujejo zakonskih določil. V tretjem odstavku 39. člena se doda nova četrta alineja, ki pravi, da bodo z 800 evri kaznovane tiste odgovorne osebe, če v roku iz 26. člena – mi tu mislimo novi 26. člen, ob upoštevanju, da bo sprejet naš amandma, o katerem bom govoril kasneje – ne posreduje na svetovni splet zahtevane informacije javnega značaja.

Jaz tukaj zaključujem in prosim vse tukaj navzoče, da pri odločanju ta amandma Nove Slovenije tudi podprete. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Besedo ima minister.

DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

Ta amandma bi kazalo podpreti. Mi bomo opravili popoldne še eno koalicijsko usklajevanje, kjer se bomo dogovorili, kateri amandmaji opozicije so taki, da so nas prepričali in da bodo dobili tudi podporo koalicije. Eden je tisti k 8. členu, če ga bo možno podpreti, ne da bi s tem zrušili koalicijskega. In drugi je vaš k 21. To je v redu.

Bi pa k temu, kar ste povedali, dodal to, da transparentnost, ki jo uvajamo, ne bo imela samo učinka, da bomo razkrili stvari za nazaj – tudi tega. Transparentnost bo imela tudi zelo močen preventivni učinek. V kakšnem smislu? Vsi menedžerji v podjetjih v državni lasti, večinski državni lasti se bodo vsak trenutek zavedali, da je vsak posel, ki ga sklenejo, lahko dostopen javnosti, in bodo morali za takim poslom stati. Zakaj so nekaj kupili po taki in taki ceni. Zakaj so mogoče izbrali dražjega izvajalca. Zakaj so dali, ne vem, 30 tisoč evrov sponzorstva temu in temu. Zakaj so naročili za tak in tak denar reklamo na televiziji, čeprav so čisti monopolisti in nimajo nobene konkurence. Preventiva je tudi zelo pomembna. Je pa res, da se bo lahko razkrilo tudi kaj takega, kar bo zanimivo za organe pregona. In kot veste, se odkrivanje in preiskovanje gospodarskega kriminala ter korupcije krepita, tudi čisto konkretno krepita. V Policiji že tečejo procesi, da bomo na tem področju zaposlili dodatnih 75 ljudi, nekaj od zunaj, nekaj z notranjimi prerazporeditvami, ampak segment gospodarskega kriminala in korupcije bo ojačan s 75 novimi strokovnjaki, kriminalisti in forenziki. Nekaj na NPU, nekaj na policijskih upravah. Ta val, ki moram reči, da ga je zdaj policija uspešno zajahala, val pregona

gospodarskega kriminala in korupcije se mora valiti naprej. In to klimo, ki se je v policiji ustvarila, je treba izkoristiti. Nimajo nobenega strahu, nikogar se ne bojijo, delajo s polno paro – tako, kot je treba.

Danes je bila večkrat omenjena bojazen ali skepsa, ki je pri vsakem zakonu prisotna. Razkorak med normativnim in stvarnim, kaj piše v zakonu in kaj se potem v praksi izvaja. Jaz to skrb vedno delim. Mi moramo poskrbeti, da bo zakon sprejet in da se bo korektno izvajal v praksi. Moram reči, da je dosedanja praksa po do sedaj veljavnem Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja dobra, da je zakon v resnici zelo veliko spremenil – in to v veliki meri tudi po zaslugi informacijske pooblaščenke. Tudi te konkretne, ki je zdaj na funkciji, ki se je za transparentnost zelo vehementno in odločno zavzemala ter s svojimi odločitvami preudarno odpirala zadeve, ki so jih želele institucije javnega sektorja prikriti – preudarno, pravim. Kadar obstajajo utemeljeni razlogi, da se nekaj ne razkrije, ker bi škodovalo državi, ker bi razkrili neke osebne podatke navadnih državljanov, takrat seveda ne. Takrat, ko pa ni takih razlogov, ki bi govorili proti, je informacijska pooblaščenka v principu zahtevala od organov, da stvari razkrijejo, če jih sami niso hoteli – tukaj je zelo pomembno. Mislim, da se tej informacijski pooblaščenki letos, če se ne motim, mandat izteče. Meni osebno je žal, da bo odšla, ker je res opravila veliko delo na področju dostopa do informacij javnega značaja, čeprav niso bile njene poteze vedno vsem všeč. Normalno. Saj to je logika vseh nadzornih organov, da včasih komu stopijo na žulj. Zelo je pomembno, koga bomo izbrali na to mesto, zelo pomembno! Enega močnega, strokovnega človeka s hrbtenico, ki bo peljal te stvari naprej. Če bomo imeli dobrega informacijskega pooblaščenca ali pooblaščenko, potem bo ta zakon v praksi bolje živel, kot pa sicer. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Še vedno smo pri 21. členu. Želi še kdo razpravljati? V kolikor ne, zaključujem razpravo k temu členu.

In prehajamo na 23. člen, h kateremu so vložile amandma poslanske skupine koalicije. Ne vidim želje za razpravo.

Nadaljujemo s 26. členom. Poslanska skupina NSi je vložila amandma.

Gospod Horvat, izvolite, imate besedo.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, podpredsednica.

Soglašam z ministrom, da bo ta zakon gotovo imel, ko bo najbrž sprejet, tudi preventivne učinke. Vidim, da je naklonjenost pravzaprav celotnega Državnega zbora temu sprejetju. In to je dobro! Imamo tudi mi nekaj pomislekov, kar zadeva poslovno skrivnost. Kolegice in kolegi, mi imamo Zakon o gospodarskih družbah. O tem je govorila prej kolegica Majda Potrata. Zakon o

gospodarskih družbah – jaz razumem, da je to Sveto pismo za gospodarske družbe. Ne samo, da definira pojem poslovne skrivnosti, govori tudi o nadzornih svetih. In mi, na žalost, v vseh teh letih, kar imamo delniške družbe, kar imamo nadzorne sveta, imamo tudi kritiko do nadzornih svetov, seveda do tistih, ki so te kritike vredni. Ali kdo pozna, ali je kdaj kje kakšen član nadzornega sveta materialno odgovarjal za svoje odločitve, podjetje pa je šlo, recimo, v stečaj zaradi napačnih poslovnih odločitev. Tu ni pravzaprav toliko krivde na menedžmentu, morda se to zdaj nekoliko čudno sliši – glavni so tu nadzorni sveti, menedžment je pa zgolj, če lahko tako rečem, v meznem odnosu z lastnikom in ga lahko lastnik preko nadzornega sveta kadarkoli zamenja. Ampak pri nas nadzorni sveti, generalno gledano, ne delujejo, zato imamo situacijo, da so nam pokradli državno premoženje, banke spraznili itn. In vse to o nadzornih svetih piše v Svetem pismu o gospodarskih družbah, ki se mu reče Zakon o gospodarskih družbah.

Zdaj pa k noveli Zakona o dostopu do informacij javnega značaja. Kje je naš pomislek? Moramo biti zelo pazljivi, da ne bomo s tem zakonom, ki ga zdaj obravnavamo, povozili Ustave in nekaterih drugih zakonov. Treba se je zavedati, da 39. člen Zakona o gospodarskih družbah definira pojem poslovne skrivnosti: "Za poslovno skrivnost se štejejo podatki, za katere tako določi družba s pisnim sklepom. S tem sklepom morajo biti seznanjeni družbeniki, delavci, člani organov družbe in druge osebe, ki morajo varovati poslovno skrivnost." Se pravi, družba odloči s pisnim sklepom, kaj je poslovna skrivnost. 40. člen Zakona o gospodarskih družbah pa govori o varstvu poslovne skrivnosti: "S pisnim sklepom iz prvega odstavka prejšnjega člena", torej 39. člena, "družba določi način varovanja poslovne skrivnosti in odgovornost oseb, ki morajo varovati poslovno skrivnost." Gre za izjemno pomembno področje, na katerega moramo biti pazljivi. To ne pomeni, da jaz ne soglašam s transparentnostjo, seveda soglašam, ampak v skladu z zakonom. Transparentnost ja, vendar v skladu z Ustavo in zakoni, ki med drugim tudi definirajo poslovno skrivnost in varovanje poslovne skrivnosti.

Gospe in gospodje, veliko je zadev, ki nam danes povzročajo velike skrbi in zaradi katerih smo lahko mi v Državnem zboru, še bolj pa državljani, ki jih zastopamo, razočarani. Zakaj? Zato, ker mi nimamo korporativnega upravljanja v pravem pomenu besede, do katerega je velikokrat kritičen tudi prof. Kovač. Pač pa imamo pri nas veliko primerov zablod korporativnega upravljanja, zato pa smo tam, kjer smo. Zato država tone s pospeškom, korupcija se povečuje, zaupanja v pravno državo ni. Samo en primer, najbrž vam je vsem poznan, ki je mene izjemno razočaral. V Državnem zboru smo veliko govorili o Probanki in Factor banki, govorili smo veliko o tem, da bomo ti 2 banki reševali mi – davkoplachevalci. In

izredna uprava Probanke in Factor banke, ki vodi postopek nadzorovane likvidacije, je predlagala zaseg depozitov lastnikov omenjenih bank. Zaseg depozitov lastnikov Probanke in Factor banke. Pa je sodišče, po mojih informacijah, to zavrnilo in pred kratkim, pred nekaj dnevi bi naj lastniki teh 2 bank pobasali svoje depozite iz teh 2 bank. Davkoplachevalci pa rešujejo ti 2 banki. Na žalost mi časa zmanjkuje.

V amandmaju k 26. členu mi želimo, minister, da bi bili podatki na razpolago za zadnjih 5 let, ne pa od uveljavitve zakona naprej. Potem nismo naredili nič. Verjemite, potem se res norčujemo sami iz sebe. Ampak za zadnjih 5 fiskalnih let nazaj, da bi lahko bili podatki na voljo. Supervisor, katerega oba hvaliva, deluje od leta 2003. In v tem kontekstu ... / izklop mikrofona/.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Minister, želite besedo? Izvolite.

DR. GREGOR VIRANT: Samo odgovor. Po zakonu bodo javno dostopni vsi podatki, s katerimi ta podjetja razpolagajo, ki jih imajo v svoji dokumentaciji, ne glede na to, kdaj so ti dokumenti nastali. Torej, če so pred 1 letom, pred 3 leti ali pa tudi celo pred 10 leti. Koliko časa pa morajo dokumente hraniti, to je pa stvar računovodskih, davčnih in drugih predpisov. To vprašanje smo danes enkrat že odprli. Ne gre za retroaktivnost. Zakon bo veljal za naprej, vendar bo veljal za vso dokumentacijo, s katero ta podjetja razpolagajo, ne glede na to, na katere poslovne dogodke se ti dokumenti nanašajo. In v tem smislu ta amandma ni potreben.

Da bi šli pa recimo za vsa ta leta nazaj, tudi v t. i. proaktivno transparentnost, da bi morali odbirati te dokumente in jih objavljati na spletu – to bi bil pa enormen zalogaj za ta podjetja. Mislim, da v tej fazi delamo že tako velik korak, da mogoče ne smemo iti prekomerno, ker potem učinka ne bomo dosegli. Bo pa na zahtevo dostopno vse, tudi za leto, dve, tri, pet ali pa 10 let nazaj, če so ti dokumenti še tam na razpolago.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa ministru.

Še gospod Lisec se je javil k besedi. Izvolite.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala.

Morda tudi zaradi tega, ker je kolegu Jožetu zmanjkalo časa. Meni se zdi ta amandma kolegov iz Nove Slovenije zelo pomemben, tako prvi del, ki lepo dopolnjuje drugi odstavek tega člena, kajti t. i. slaba banka zagotovi spletno objavo informacij javnega značaja v roku 3 mesecev po uveljavitvi tega zakona. Potem kolegi dodajajo, kar se mi zdi tudi ključno, to pa je, da "vključno s podatki o vseh že prenesenih kreditih bank pod prevladujočim vplivom države od njene ustanovitve do dneva uveljavitve tega

zakona". Saj veste, prej smo rekli, da je hudič v podrobnostih, pa želja je, da ne bi preveč skrivali. Na drugi strani imamo v proceduri t. i. arhivski zakon, kjer imamo nekateri pomisleke, da se nekatere stvari za nazaj želijo skriti; od sedaj naprej pa bo vse tiptop. Kljub temu, da je sedaj minister rekel, da bo vse za nazaj odprto, se mi zdi pa le malo – pa naj mi bo dovoljeno se izraziti – svetohlinsko. Od sedaj naprej bomo gledali vsak korak, ki bo narejen, za nazaj pa po potrebi; oziroma, kot je minister rekel, je preveliko podatkov, da bi se z njimi ukvarjali. Minister, tudi vi imate še verjetno kakšno odprto postavko iz vašega življenjepisa, ker niste vse odgovorili, pa še javnost pričakuje podatke za nazaj. In ne pričakuje samo podatkov o vaših nadaljnjih aktivnostih, od sprejetja tega zakona; oziroma od današnjega presečnega dneva pa v naprej, kaj se bo dogajalo, bo pomembno. Za nazaj pa po potrebi. Mislim, da sta oba teksta, ki so jih kolegi iz Nove Slovenije pripravili, zelo pomembna. Tako pregled za nazaj, da tudi javnosti ne damo nekega lažnega momenta, češ za nazaj pustimo stvari pri miru, za naprej bomo pa gledali. Ampak v tem vmesnem času od sedaj naprej, torej od sprejema zakona, pa imajo nekateri še t. i. kalno vodo, kjer lahko nekaj pospravijo, malo skrijejo. Zato mi je tudi zelo žal, da en člen ni odprt glede teh arhivov.

Minister, jaz mislim, da je potrebno podpreti ta amandma, tudi če vi mislite, da se ta nov tretji odstavek, da se doda besedilo, predlagam kolegom iz koalicije, da celotni amandma podpremo, pa tudi če ga lahko v tretji obravnavi razbijemo tako na ta prvi del, ključno s podatki o t. i. slabi banki za nazaj, pa lahko tudi pustimo to petletno obdobje – če se z vami strinjamo – pri miru. Mislim, da bi podpora temu amandmaju naredila zakon veliko bolj učinkovit.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Minister, izvolite.

DR. GREGOR VIRANT: Da se ne bomo narobe razumeli. Zakon bo zagotovil dostop do podatkov tudi za nazaj, tudi brez tega amandmaja. Zagotovil bo dostop do podatkov iz vse dokumentacije, ki se hrani v podjetjih v večinski državni lasti, torej tudi sponzorske, donatorske, svetovalne pogodbe, o nabavah blaga in storitev itn., tudi za nazaj, za tisto obdobje, kolikor jih morajo po računovodskih in davčnih predpisih hraniti. To je zagotovljeno. Tudi za slabe kredite, ki se prenašajo z bank na Družbo za upravljanje terjatev bank, seveda velja, da bodo javni podatki za vse kredite, ne glede na to, kdaj so preneseni, ali so že bili preneseni, ali bodo preneseni po uveljavitvi tega zakona – velja striktno za vse.

Glede poslovne skrivnosti, ki je bila danes nekajkrat omenjena. Tukaj moramo biti in smo tudi bili zelo pazljivi. Mi ne smemo narediti tega, da celoten učinek tega zakona z eno potezo zbrisemo in rečemo, da lahko firme

določijo poslovno skrivnost in potem jim ne bo treba nič pokazati. Na to smo bili zelo pozorni. Če ste natančno pogledali, ste videli, da tudi v primeru, ko podjetje da poslovno skrivnost na nek dokument, so še vedno nekatere stvari absolutno javne. Govorimo o absolutni javnosti nekaterih podatkov. Osnovni podatki iz pogodb, kaj si nabavil, pri kom je nabavil, koliko je za to plačal, kakšna je bila dinamika izvedbe posla, časovna dinamika, v kolikšnem času je bilo izvedeno. Vse to bo javno in tukaj poslovne skrivnosti ne more biti. Lahko se skrijejo neke tehnične specifikacije, da ne bi razkrivali in spravljali v škodo oziroma povzročali škode dobaviteljem, na primer ker bi razkrivali tehnične podrobnosti iz svojih produktov, ali strukture cene; ampak koliko je bilo plačano, za koliko blaga, kaj se je kupovalo, od koga. To bo vse javno, brez izjeme, ne glede na kakršnekoli poslovne skrivnosti.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa ministru še za to dodatno pojasnilo.

Lahko preidemo na 28. člen. K temu členu je bil vložen amandma poslanskih skupin koalicije. Želi kdo razpravo?

V kolikor ne, prehajamo na 29. člen. Prav tako je bil vložen amandma koalicije. Hkrati vas opozarjam, ker smo imeli veliko odprtih členov in amandmajev, da je to zadnji odprti člen in zadnji amandma. Če želi kdo razpravljati, lahko tukaj razpravlja, sicer zaključujem razpravo. Gospod Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Že prej sem opozoril v zvezi z 8. členom, na katerega se ta nanaša in na 12. člen, da koalicija dela to, da s tem členom, ki je čisto zadnji člen, izničuje tisto, kar je v 8. in 12. členu. Kar je tam pozitivnega, izničuje z dolgim odločilnim rokom 6 mesecev za uveljavitev. Do takrat bodo gospodje iz finančne oligarhije, ki so pokradli naše banke, vse počistili. To je namen tega amandmaja koalicije in je sramoten. Sramoten je! Če boste vztrajali pri tem, potem sporočite javnosti, da delate samo blef v tej državi in tudi s tem zakonom – da je to samo blef. Zakon se uveljavi, ko se uveljavi. Če česar ne bodo prvi dan sposobni dati na spleto, bodo dali takrat, ko bodo sposobni, ne pa da določate šestmesečne roke za uveljavitev zakona. To je posebna tehnologija v zvezi s tem. Za čiščenje informacij javnega značaja v zvezi z ropom v bankah in druge pomembne informacije, ki bi jih naj ta zakon predvidel. Ne se norčevati iz državljanov. Prosim, da se ne norčujete iz državljanov na takšen način, da za nekaj ste; pa hkrati z zadnjim členom izničite zakon, ki je vložen v proceduro. To je sramotno.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Minister, izvolite.

DR. GREGOR VIRANT: Hvala lepa.

Da ne bo skrbi po nepotrebem. Naj razložim te roke, da ne boste mislili, da se zdaj uporaba zakona odlaga Ad calendae graecas – dva roka sta. En rok govori o vključitvi določenih podjetij v Supervizor. Se pravi, da se vsaka transakcija, ki jo podjetje izvede, avtomatično vidi v Supervizorju oziroma v aplikaciji, na kateri bodo dostopni vsi posli teh podjetij. Da bi se to vzpostavilo, se mora uprava za javna plačila tehnično pripraviti. Najbrž je bilo primerno in spodobno vprašati upravo za javna plačila, v kolikem času so sposobni to vzpostaviti, zato da bo dobro funkcioniralo, ne da zapišemo v zakon nek rok, ki ga potem ne moremo realizirati. Drugo je pa trimesečni rok za DUTB za proaktivno objavo podatkov o slabih kreditih. Tukaj se moramo zavedati, da slaba banka prevzema fascikle in škatle te dokumentacije in da je v interesu vseh nas in v interesu javnosti, da se to zelo natančno pogleda ter da se potem vsi podatki iz vseh pogodb natančno prenesejo na internet. Mi smo o tem veliko razmišljali, ali iti v t. i. proaktivno transparentnost, ali samo reaktivno. Se pravi – ali samo, da bo slaba banka dajala samo podatke na zahtevo nekoga; ali da proaktivno vse objavi na internetu. Odločili smo se za drugo varianto, ker je boljša, ker se na ta način zagotovi veliko večja preglednost, vse bo v preglednicah, razpredelnicah, preprečijo se manipulacije, da bo nekdo hotel ene podatke, drugi druge. Kot je prej Katarina rekla, se boste levi in desni med seboj obmetavali z zvonovi in z GREP in ne vem kaj; oziroma nekateri, ne vsi, nekateri. Ne. Vsi podatki pregledno, analitično na internet, da lahko vsako stvar pogledaš in tudi zgodovino vsakega kredita. Ker tisti, ki je v banki odobril zadnji reprogram kredita in je samo reševal nekaj, kar je že bilo zavoženo, nosi manjšo odgovornost oziroma je verjetno naredil tako, kot je bilo prav. Slab kredit je ustvaril nekdo v letu 2005, 2006, ko je sklenil kreditno pogodbo z neko firmo, za katero po osnovnih bančnih pravilih ne bi smel odobriti kredita. To, da damo 3 mesece časa od prevzema dokumentacije do vzpostavitve tega sistema te spletne aplikacije, te spletne preglednice, je v korist dobri informiranosti javnosti, zato da bodo ti podatki točni, da bodo pregledni, da bodo stvari stale, da ne bo nekaj na pol in polovičarsko objavljeno, ker se bo potem s tem samo manipuliralo in špekuliralo.

Če potegnem črto, razumem današnjo razpravo vseh poslanskih skupin, čisto vseh poslanskih skupin, kot podporo zakonu s kakšnimi vprašajčki, z nekaj skepse, kako bo to v praksi funkcioniralo, z mogoče malo različnimi pogledi pri posameznih vprašanjih. Glavno sporočilo je pa to, da slovenski parlament in vse parlamentarne skupine podpirajo transparentnost delovanja podjetij pod prevladujočim vplivom države in občin ter javnost podatkov o slabih kreditih, ki so ustvarili bančno luknjo v Sloveniji. To je pa najbolj pomembno.

PODPREDSIEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Še gospod Jerovšek želi razpravljati.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Minister, čemu je namenjeno to in kam gre intenca tega člena, ki so ga v koaliciji pripravili, je popolnoma jasno – tudi z današnjega zapisa v Delu, ko pravi, da koalicija državne družbe ščiti pred Supervizorjem. Tudi novinarji so zelo jasno zaznali, kaj je namen tega amandmaja. In mene, minister, niste prepričali. Takrat, ko je bil dan Supervizor, je bil čez noč in je učinkoval. In je imel tudi neke pozitivne posledice na plačevanje določenih stvari, davkov in ne vem kaj. Sedaj pa se daje čas za skrivanje podatkov. Smo vsi skupaj pregledali, da v tem članku piše, da ta zakon nima nobenega prekrškovnega člena. In podjetjem sploh ne bo potrebno dati podatkov, bodo lahko skrivala naprej. Zelo jasno so novinarji opazili. In zaradi tega je pri meni toliko dvoma, da je vse skupaj v veliki meri namenjeno reklami oziroma kot bi Shakespeare rekel, veliko hrupa za nič. Vse skupaj bo potem na nek način izzvenelo, zbledelo, ne bo učinkov. To odlaganje implementacije zakona je nesprejemljivo – 6 mesecev. Naj bo zahteva, naj se jutri začnejo pripravljati oziroma čez 14 dni bo zakon, če ne bo veta, ustavne pritožbe ali še česa, še itak bo preveč časa za skrivanje. In vi se morate zavedati tega, kako to v tej državi deluje. Kako ti, ki imajo toliko zastoj denarja, ki je bil ukraden, podtikajo polena pod kolesje države in bodo tu tudi podtikali. In sedaj jim dajete 6 mesecev dodatnega časa. Potem to ni resno, še enkrat povem, kot tudi ni resno to, ko vidim, kakšni pritiski se vršijo na Zakonodajno-pravno službo, da je napisala kaj takšnega. Ugotavlja, da se amandmaja k 8. členu vsebinsko ne izključujeta. Ampak obrazložitev je pa grozljiva; oziroma moralo se je pritisniti na zakonodajno službo, da je to napisala in podpisala. Jaz na ta dopis, ki nam ga je predsednik poslal, protestiram tudi proti tem pritiskom na pravnike, ker izničujete njihovo integriteto, da kaj takega napišejo. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Minister, izvolite.

DR. GREGOR VIRANT: Po skoraj 23 letih samostojnosti šele dobivamo ta zakon in to transparentnost. Če bi jo imeli v 90. letih, ko so se dogajali ključni procesi v našem gospodarstvu, potem bi bilo danes verjetno v Sloveniji drugače, kot je. Če bi imeli to transparentnost že takrat, potem verjetno tudi bančna luknja danes ne bi bila takšna, kot je. Sedaj dlakocepiti na tem, ali se bo začelo uporabljati po 1 mesecu ali po 3 mesecih, mislim, da res ni tako bistveno. Bistveno je, da bodo ti podatki kvalitetno objavljeni na internetu. Seveda bodo pa takoj po uveljavitvi zakona,

čisto takoj, javno dostopni tisti podatki, ki jih ni potrebno na takšen način analizirati, obdelati pred objavo na spletu. To so podatki iz pogodbe o prevzemu terjatev med banko in DUTB. Firma in sedež banke in neplačnika in končna bruto izpostavljenost do posameznega neplačnika na dan prenosa na Družbo za upravljanje terjatev bank. Agregatni podatki bodo javni takoj. Tukaj ni potreben niti en dan. To se samo objavi. Pri podrobni analitiki za vsako posamezno pogodbo, vključno s podatki o kreditodajalcih – torej kdo je sedel v kreditnem odboru, ki je dal ta kredit – za to si je potrebno vzeti nekaj malega časa, da bodo objavljeni podatki zares kvalitetni. Ni nič strahu. Če bi bila tendenca, da se ne gre v javnost, potem tega zakona sploh ne bi bilo. In tudi tisti amandma, ki ste ga vi vložili na Zakon o bančništvu, je govoril o nečem drugem. Jaz se spomnim, v oddaji Tarča je bila kratka polemika med vašim predsednikom Janšo in mano, ko je on rekel, "ja, ja, saj to so pa naši poslanci že predlagali, da bi bilo vse to javno". Jaz pa sem rekel, "ne, niso predlagali, oni so predlagali, da bi imeli dostop do tega parlamentarci, preiskovalna komisija." Pa je on rekel, seveda v svoji maniri, "ne, ne, to je bilo točno to, kar vi zdaj hočete." Ampak vsak, ki se malo poglobi, vidi, da ni bilo tako predlagano, tisto se je nanašalo na dostop do podatkov za poslance in za organe pregona. Tu pa govorimo o dostopu vse javnosti, novinarjev in kogarkoli, ki ga ti podatki zanimajo. In to so res velike spremembe. Jaz pri nobenem zakonu nočem biti idealist, da bo stoodstotno vse delovalo in funkcioniralo že s prvim dnevom uveljavitve zakona. Ne bo, gotovo bo kup vprašanj, bodo problemi, ki jih bo potrebno sproti reševati, ampak prinesel bo pa veliko spremembo. Že z dnem uveljavitve bo prinesel veliko spremembo, to je dejstvo.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa ministru.

Ker ne želi več nihče razpravljati, zaključujem razpravo.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje Zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 18. točki dnevnega reda.

S tem je ta točka dnevnega reda prekinjena.

Prehajamo na **9. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PREDLOG ZAKONA O STARŠEVSKEM VARSTVU IN DRUŽINSKIH PREJEMKIH V DRUGI OBRAVNAVI.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo državnemu sekretarju gospodu Dejanu Levaniču.

DEJAN LEVANIČ: Hvala lepa za besedo, spoštovana predsedujoča. Spoštovane poslanke in poslanci!

Sedaj veljavni Zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih je bil sprejet leta 2001 in je z nekaj manjšimi vmesnimi spremembami v veljavi že 13. leto. Glavni razlog, da smo se lotili spremembe tega zakona, je v enem delu tudi implementacija direktive, torej vnos evropskega pravnega reda v slovensko zakonodajo, s poudarkom na zmanjšanju neenakosti med ženskami in moškimi na področju usklajevanja poklicnega in družinskega življenja. Ker pa smo se že lotili tega zakona in ker ga želimo v nekih segmentih spremeniti, smo želeli hkrati prenoviti tudi nekatere druge vsebine, za katere se je skozi leta izvajanja v praksi pokazala potreba po izboljšanju.

Najprej ključne novosti, ki jih zakon prinaša. Osnovni sistem dopustov, ki jih v Sloveniji poznamo, se po novem zakonu spreminjajo in se tudi drugače poimenujejo. Materinski dopust, prej porodniški dopust, ostaja 105 dni. Potem je starševski dopust, prej dopust za nego in varstvo otroka – gre za individualno in načeloma neprenosljivo pravico staršev. Vsak od staršev ima pravico do starševskega dopusta v trajanju 130 dni, pri čemer lahko mati na očeta prenese 100 dni, 30 dni pa je neprenosljivih; oče pa lahko prenese na mater vseh 130 dni starševskega dopusta. Tako zadostimo tudi neprenosljivim 30 dnevom po direktivi za mamo, za očeta pa to zadostimo v obliki očetovskega dopusta v obliki 75 dni neplačanega dopusta. Kar se tiče očetovskega dopusta, smo iz Evropske komisije dobili pojasnilo, da lahko z očetovskim dopustom zadostimo pogoju za 1 mesec neprenosljivega starševskega dopusta, če za to obliko dopusta veljajo enake ugodnosti kot za starševski dopust. Če povemo to bolj preprosto, spremenjeni zakon predvideva 15 dni očetovskega dopusta kot dosedaj, torej ob rojstvu otroka, skupaj z mamo, plus dodatnih 15 dni plačanega očetovskega dopusta po poteku starševskega dopusta, torej po 1 letu. To dejansko pomeni, da podaljšujemo celotno trajanje dopusta ob rojstvu otroka z 12 na 12 in pol meseca. Zakon sicer predvideva časovni odmik uveljavitve te novosti v treh letih po letu, ki sledi rasti bruto domačega proizvoda z 2,5 %; se vsako leto zniža za 25 dni neplačanega očetovskega dopusta in se doda 5 dni plačanega očetovskega dopusta. Ostale novosti zakona so predvsem boljša ureditev pravic za socialne starše, kjer gre za 2 pomembni vsebini, posvojiteljski dopust novi zakon ureja na enak način, kot to velja za starševski dopust za biološke starše. Zakon bolje ureja tudi pravice za socialne starše, ki dejansko negujejo in varujejo otroka, na primer pravica do krajšega delovnega časa in delnega plačila za izgubljen dohodek tudi za rejnike in skrbnike. Usklajujemo zakonodajo tudi z evropsko socialno listino, predvsem iz izpeljave Zakona o delovnih razmerjih. Nov zakon, ki je pred vami, uvaja nadomestila za čas dojenja, eno uro dnevno od 18. meseca starosti. Podaljšuje se tudi pravica

do dela s krajšim delovnim časom v primeru 2 otrok. Namesto do 6. leta starosti otroka je sedaj do končanega prvega razreda, pri čemer je 1 leto te pravice neprenosljiva pravica vsakega od staršev. Pomembna novost je tudi poenotenje vseh pravic in rokov. Zakon predvideva pravice do družinskih prejemkov do starosti 18 let, razen pravice do dodatka za nego otroka in dodatka za veliko družino. Pravice, ki so bile vezane na starost otroka 6, 8 ali 10 let, po predlogu tega zakona poenotimo na končan 1. razred osnovne šole, kar se navezuje tudi na obveznost spremljanja otroka v šolo in iz šole. V tem zakonu zmanjšujemo tudi administrativna bremena za delodajalce, oproščeni bodo zahtev izpolnjevanja osnov za odmero nadomestila pri dopustih, tudi glede sporočanja glede prenesena dopusta. Poenostavljamo delo za centre za socialno delo. V tem primeru bo delo na centrih enostavnejše in cenejše, saj uvajamo tudi navadno vročanje odločb. Po našem mnenju rešitve v predlaganem zakonu pomenijo nadgradnjo že obstoječih pravic in s tem slovensko družinsko politiko ohranjajo med najbolj naprednimi v svetu. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa državnemu sekretarju.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matično delovno telo. Besedo ima predsednica odbora za predstavitve poročila odbora. Izvolite, dr. Črnak Megličeva.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD): Hvala lepa, podpredsednica. Kolegice in kolegi, državni sekretar s sodelavkami, prav lep pozdrav!

Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide je kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje po rednem postopku predložila Vlada. Državni zbor je o predlogu zakona opravil široko splošno razpravo in sklenil, da je Predlog zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih primeren za nadaljnjo obravnavo. Seji odbora so prisostvovali predstavniki in predstavnice predlagatelja, predstavnik Zakonodajno-pravne službe, Državnega sveta in Skupnosti centrov za socialno delo, Zveza svobodnih sindikatov Slovenije, Družinske pobude in predstavnik Civilne iniciative za družino in pravice otrok. Odbor je bil seznanjen z mnenjem Zakonodajno-pravne službe. Pretežni del njihovih pripomb je bil upoštevan v sprejetih amandmajih poslanskih skupin koalicije. Komisija Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je v svojem predlogu mnenja predlog zakona podprla. Odbor je sprejel tudi pripombe in predloge zainteresirane javnosti, in sicer predlogi z amandmaji odbora, Družinske pobude in pripombe k Predlogu zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih Zavoda za

zdravstveno zavarovanje Slovenije, ki so bili v pretežni meri vključeni v amandmaje kvalificiranih predlagateljev. Uvodni dopolnilni obrazložitvi členov je predstavnik predlagatelja na kratko predstavil temeljne razloge za sprejetje zakona. Predstavnik Zakonodajno-pravne službe je izpostavil določbo 114. člena, ki bi po njihovem mnenju, tako kot je zapisana, lahko pomenila kršitev enakosti pred zakonom. Na podlagi tega mnenja je odbor v nadaljevanju sprejel svoj amandma.

V razpravi o posameznih členih predloga zakona in vloženi amandmajih so razpravljavci v okviru 1. člena poudarili, da je predlog zakona dober, da prinaša veliko pozitivnih sprememb; žal pa tudi nekatera zmanjšanja pravic v družinah z več otroki. Pohvalili so ministrstvo, ki je že v javni razpravi prisluhnilo pripombam in se odzvalo javnosti, kar bi veljalo posnemati tudi v drugih resorjih. Vse poslanske skupine so tudi napovedale podporo zakonu, kar je bilo razvidno že v okviru splošne razprave zakona. Širša razprava je potekala o 29. členu, ki ureja pravico do starševskega dopusta, in vloženi amandmaju, s katerim so predlagatelji želeli ohraniti veljavno ureditev za podaljšanje starševskega dopusta. Ob tem je bila izpostavljena tudi pripomba, da določba ni dovolj razumljiva. Zato je državni sekretar poudaril, da bo člen sicer ostal odprt in da se lahko oblikuje kasnejše besedilo, kar je tudi predmet današnjega amandmaja. Med drugim je daljša razprava potekala o 52. členu, ki določa plačila prispevkov v primeru štirih ali več otrok, in amandmaju, ki ohranja veljavno ureditev, saj je za upravičence ugodnejša od rešitve v predlogu zakona. Odbor je sprejel sklep, s katerim poziva Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, da pripravi program za boljšo ponovno vključitev na delovno mesto za tiste ženske, ki so bile zaradi materinstva dalj časa odsotne z delovnega mesta oziroma s trga dela. V 94. členu, ki določa rok za uveljavitev pravic do otroškega dodatka, je bila z amandmajem predlagana veljavna ureditev rokov za uveljavljanje pravice do otroškega dodatka, ki je za starše bistveno ugodnejša od rešitve v predlogu zakona. V predlogu zakona predlagana rešitev bi starše ob rojstvu vsakega otroka v najboljšem primeru prikrajšala za en otroški dodatek na mesec, lahko pa tudi več. Nekateri razpravljavci so opozorili, da se vztrajanje pri slabi rešitvi za starše in otroke nehote razume kot želja po zmanjševanju sredstev za otroke in družine, pri čemer gre za rešitev, ki deluje po načelu: več kot je otrok v družini, več družina izgubi, saj v primerjavi z veljavno ureditvijo pride do izgube pri rojstvu vsakega otroka. Ta člen po njihovem mnenju družinam največ jemlje, največ pa prav socialno šibkejšim. Po daljši razpravi so se vsi razpravljavci strinjali, da se člen popravi, zato je odbor sprejel amandma k temu amandmaju.

Odbor je glasoval še o vseh členih predloga skupaj in jih je sprejel. Dopolnjeni predlog zakona je sestavi del tega poročila. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, predsednica odbora.

Ker je zbor na 19. seji opravil splošno razpravo o predlogu zakona, predstavitev stališč poslanskih skupin ni možna. Prehajamo pa na razpravo o členu in o vložnem amandmaju, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vložnega amandmaja z dne 3. 2. 2014.

Odprt imamo 29. člen ter amandma poslanskih skupin koalicije. Želi kdo razpravljati o tem členu, njegovi vsebini in vsebini amandmaja?

Gospa Barbara Žgajner Tavš, izvolite.

MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ (PS PS): Hvala lepa, predsedujoča.

Zelo na kratko. Sam amandma je čisto tehnične narave, če se izrazim tako. Tudi na matičnem delovnem telesu smo konkretno o tem amandmaju opravili kar nekaj razprave in iskali najboljšo dikcijo, ki bi odpravila morebiti dvome pri samem razumevanju tega 29.člena in kolikor razumem, je zdaj s to dikcijo, ki jo vnaša amandma, odpravljen dvom, ki se je porajal na matičnem delovnem telesu, tako da jaz ne vidim težav in amandma bomo absolutno podprli. Ne nazadnje je usklajen znotraj koalicije. Kot pa rečeno, je amandma k temu šestemu odstavku potreben zgolj zaradi lažjega razumevanja pravice do podaljšanja dopusta.

Bi pa absolutno to priložnost tudi izkoristila, da zgolj omenim in dam tudi pohvale na drugi strani resornemu ministrstvu, ki je bilo zelo kooperativno pri iskanju najboljših rešitev v okviru danih možnosti, tako da jaz verjamem, da zakon bo šel s polno podporo skozi drugo branje Državnega zbora.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati?

Gospod Presečnik, izvolite.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Gospod državni sekretar s sodelavkami, kolegice in kolegi!

Gre za eno od sprememb zakona, ki je doživel na seji matičnega delovnega telesa konstruktivno razpravo in tudi kar precejšnjo podporo. Kar se tega tiče, me veseli, da je kar nekaj pozitivnih rešitev, rešitev, ki gredo v pravo smer in se pospešuje to varstvo družin, čeprav so zagotovo še nekatere pripombe, ki jih bo mogoče v boljših časih možno še tudi spremeniti.

Kar se tiče tega amandmaja, ga podpiram prav tako tudi celotne spremembe zakona in kot take bo tudi poslanska skupina podprla. Še posebej želim poudariti to, da upam, da se bodo uresničile želje in težnje, da se vsaj delno razbremenijo tudi centri za socialno delo.

Večkrat poskušam poudariti, da z vsakim zakonom dodatno obremenjujemo centre, ki se ukvarjajo z mnogimi problemi, z zbiranjem raznih podatkov in tako naprej na vseh straneh, zaradi katerih zagotovo trpi njihova osnovna dejavnost. In to se mi zdi pomembno, da razbremenjujemo centre in jih pustimo ali pa čedalje bolj puščamo na razpolago za tiste dejavnosti, zaradi katerih so v osnovi tudi nastali in zaradi katerih tudi delujejo.

Imam pa samo mogoče eno pripombo, ki pa ne leti samo na ta zakon. Dejstvo je, da smo v Sloveniji postali v mnogih primerih prenormirana družba. Za vsako stvar je treba preverjati z mnogih področij, da je premalo neke logične obravnave, ampak vse stvari poskušamo normirati. Potem so pa rezultati seveda taki, da kakšna stvar pa ni normirana, tam jo pa potem veselo kršimo. To je splošna pripomba za vso zakonodajo, ki jo v tej hiši sprejemamo, ki jo pripravlja v večini vlada in ki jo poskušamo uveljaviti v življenju. No, ampak to je najbrž že druga tema.

Kot rečeno, ta amandma in zakon bom jaz in v naši poslanski skupini podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa gospodu Presečniku.

Še gospa Iva Dimic se je prijavila k besedi.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala lepa. Spoštovani predstavniki ministrstva!

Imeli smo kar pestro razpravo na odboru. V Poslanski skupini Nove Slovenije smo predlagali pet amandmajev, ki smo jih nekako povzeli po Družinski pobudi, ki pa so predvsem zagovarjala že obstoječe, po starem zakonu, če lahko rečem, ker očitno danes so vsi napovedali podporo temu novemu zakonu, pravica velikih družin. Mislim, da je treba tukaj in da je pravilno, da se še enkrat oglasim in da povem, da sem pričakovala nekako večje razumevanje ministrstva pri amandmaju v podporo materam, ki se umaknejo s trga dela, materam ali očetom, ki v domačem varstvu pazijo štiri ali več otrok. Rada bi poudarila, da se mi zdi to, da matere, ki skrbijo za otroke, da po novem zakonu, po predlogu, ki smo ga dali in sprejeli sklep, da se bo ustanovil program, ki bo pomagal tem materam, da se bodo čim prej vrnile na trg dela, da nekako ni, ne najdem prave besede, ni kompatibilen, ker ne moremo najprej materam vzeti neko pravico, potem bomo pa rekli, zdaj bomo pa mi spravili program, ki bo ... Jaz sem pričakovala, tako kot je povsod, da je najprej narejena strategija, potem pa se na podlagi strategije določi neko prehodno obdobje, neko obdobje, da se bo to izvajalo in da bi tudi zadostilo vsem potrebam na trgu.

Rada bi poudarila še enkrat, da teh mater oziroma očetov, ki se umaknejo s trga dela, je v Sloveniji tisoč 500, kar ni taka velika številka tudi ne v finančnem smislu, v

obremenjevanju proračuna. Po podatkih Ministrstva za delo je ta strošek cca 200 tisoč letno, tako da mi je še vedno nerazumno, da se nismo mogli tukaj uskladiti.

Zadovoljna sem, da se črta v 29. členu, v šestem odstavku, besedilo "najstarejšega otroka". To je en korak k temu, da se stanje izboljša, vendar zakon kljub temu, da je bil dobro pripravljen in da posega na dobro za ostale družine, na nek način tem velikim družinam tudi jemlje.

Kar se pa tiče razbremenitev centra za socialno delo, sem pa tudi že podala predlog, da bi bilo treba poenostaviti njihove odločbe, njihovo prejetje in pa predvsem vse zadeve, ki so vezane, mislim, da se da to enkrat letno, ne pa da se potem to pošilja in predlagajo trikrat leto zahtevki, pa naj bodo to štipendije, naj bodo to otroški dodatki, naj bo to znižano plačilo vrta. Amandma bomo v Poslanski skupini Nove Slovenije podprli, ker gre k temu, da izboljšuje trenutno stanje 29. člena. Zakonu pa ne bomo nasprotovali.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Branko Kurnjek, izvolite.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo gospa podpredsednica. Spoštovani gospod sekretar s sodelavkami, kolegice in kolegi!

Kot smo napovedali že v stališču ob prvem branju, v Državlanski listi predlog zakona podpiramo. Veseli nas v bistvu sodelovanje vseh deležnikov, ki so pomagali pri tem nastajanju zakona, sodelovanje tako koalicije kot opozicije. Ne nazadnje je odbor pokazal, da se za zadeve, ki so sprejemljive, da dogovoriti.

Glede 29. člena in amandmaja k šestemu odstavku, kjer se črta besedna zveza "najstarejšega otroka", bi želel povedati, da je tudi ministrstvo oziroma gospod sekretar, takoj ko je videl, da je prišlo do nekega nerazumevanja tega odstavka, čeprav so, kolikor smo razumeli na ministrstvu, razmišljali v pravi smeri, vendar je prišlo do napačne diktacije in smo se že na samem odboru uskladili, da bomo ta člen z amandmajem spremenili v tej smeri, da ne bo prišlo do kakršnihkoli različnih ali napačnih tolmačenj.

V Državlanski listi podpiramo in smo sopodpisniki amandmaja k 29. členu. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa tudi vam. Želi še kdo besedo?

Gospa Črnak Megličeva, izvolite.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD): Najlepša hvala, gospa podpredsednica.

Najprej o 29. členu. Seveda ga podpiramo, saj smo sopodpisniki tega amandmaja. Na nek način je ta amandma odraz dobrega sodelovanja, medsebojnega

poslušanja, bi rekla, in seveda iskanja optimalnih rešitev.

Izrazila bi tudi podporo celotnemu zakonu, ki je v veliki meri rezultat tega, da v slovenski pravni red prenašamo določene rešitve iz evropskih direktiv. Posebej bi želela poudariti eno zelo zelo pomembno novost, ki jo prinaša zakon. To je, da pravice, ki veljajo za biološke starše, v primeru, da jih le ti ne izkoriščajo, veljajo tudi za socialne starše. To se pravo, tisti, ki skrbijo za otroka, dejansko skrbijo za otroka, tistim pravice tudi pripadajo. To se mi zdi, da je velik korak naprej v tem zakonu in bi ga veljalo zaradi tega še posebej poudariti. Če bodo razmere ugodnejše, bomo v prihodnosti lahko še širili pravice, ki jih v Sloveniji namenjamo družinam. Rada bi ponovno povzela, da Slovenija sodi med države, ki imajo izredno uspešno družinsko politiko, ki glede na materialne možnosti, v katerih se nahajamo, daje velike pravice družinam, in upam, da bomo tako kot smo to v preteklosti počeli, tudi v bodoče to počeli v soglasju vseh strank, pogledov, tudi v prihodnje. Zlasti računam, da bomo veliko podporo novim pristopom in rešitvam našli ob obravnavi nove resolucije o družinski politiki. Mnogokrat se namreč pokaže, da so pravzaprav naše lastne percepcije kaj je pomembno, drugačne od dejstev. Zato potrebujemo raziskave, zato potrebujem tudi mnenje ekspertov, ki nam bodo povedali, kakšni ukrepi pravzaprav v neki medsebojni kombinaciji staršem in njihovim otrokom lahko najbolj pomagajo.

Če se dotaknem samo še pomislekov okrog reševanja pravic družin z več otroki. Jaz mislim, da se je vendarle našla rešitev, ki še vedno družinam z več otroki daje veliko pravic – več kot v drugih državah, če boste pogledali. Da pa je tisto, kar je pomembno, ne samo čas, ko je eden od staršev, večinoma mati, z otroki, ampak je pomemben tudi čas, ko se ta mati vrača na trg dela. Poglejte, tudi nemška koalicijska pogodba je posebej poudarila pomen programov za te matere, ki se ponovno vračajo na trg dela. Zakaj je to pomembno? Ko se vrnemo na trg dela, je seveda pomembno, da lahko uspešno delajo. Pomembno pa je tudi zato, ker tudi te matere bodo nekoč odšle v pokoj. In ko bodo šle v pokoj, seveda ni v našem interesu, da bodo deležne minimalnih dohodkov, ampak da bodo s tem, kar so si v življenju s svojim delom ustvarile, lahko tudi uživale in od tega spodobno živele. Zato sta pomembna oba pogleda, čas materinstva, ki je zelo pomemben, in tudi to, da se za otroka optimalno poskrbi, kot tudi čas, ko se pravzaprav te matere vračajo na trg dela.

Zato menim, da so rešitve, ki smo jih zapisali v tem zakonu, dobre, resnično odraz iskanja maksimalne možne stopnje konsenza, zato vsa podpora temu zakonu s strani stranke SD. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa dr. Črnak Megličevi za zanimivo in zelo

strokovno razpravo. Bi pa na tem mestu želela ob tem opozoriti, da pričakujem enako konstruktivnost, ko se ne bo razpravljalo samo o členu in amandmaju, pač pa tudi širše splošno, tudi takrat, ko bodo na sporedu druge teme. Nismo še zaključili. Gospod Horvat, želite besedo? Da.
Izvolite, postopkovno.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD): Oprostite, gospa podpredsednica. Mislim, da ste presegli svoje kompetence na tej točki. Držite se vaše vloge in usmerjajte delo Državnega zbora tako, kot je treba.

PODPREDSIEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa. Še enkrat vas bom opozorila, tokrat vas osebno, gospa Črnak Megličeva. Pohvalila sem vašo razpravo. Celo to sem si dovolila. Vendar ste razpravljali o precej širši tematiki, o precej več stvareh, kot pa je samo 29. člen in amandma k 29. členu. Samo to je bil moj poudarek. Mislim, da vaša intervencija ni bila potrebna. Želi še kdo razpravljati?
Gospod Horvat, izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani gospod državni sekretar s sodelavkami, spoštovane kolegice in kolegi!

Družinska politika je gotovo izjemno kompleksna politika, sestavljena iz mnogih elementov, iz mnogih komponent. V Novi Sloveniji razumemo družino kot vrednoto in jo postavljamo visoko na lestvici vrednot. Na eni strani nas veseli, da glede na razprave na odboru, nisem sicer član tega odbora, sem pa pozorno spremljal razprave, ampak se je nekako čutilo, da nam družina oziroma družinska politika veliko pomeni in da ste članice in člani odbora našli nekaj skupnih rešitev ali drugače povedano, da ste se poslušali. Vesel sem tudi, da ste vsaj delno poslušali tudi civilne družbe, ki se posebej ukvarjajo in prizadevajo za čim boljše okolje slovenskih družin.

Ko govorimo o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, prejemek je seveda denar, se gotovo vsi zavedamo, da dobre družinske politike se ne da delati samo z denarjem oziroma z denarjem sploh ne. Treba je ustvariti okolje, o katerem sem prej govoril, v katerem se bodo naše družine dobro počutile. In ne samo, da je družina osnovna celica družbe, kar poznamo iz definicije iz sociologije iz gimnazijskih let, družino vsaj jaz osebno imenujem tudi in obravnavam kot osnovno vzgojno ustanovo. Tukaj v družini se pravzaprav začne vzgoja, se potem dopolnjuje v osnovni šoli in tako naprej. Velikokrat govorimo o vzgoji. Recimo, ko govorimo o varnosti v cestnem prometu, pravimo, ja, treba je začeti v družini in tako dalje in tako dalje. Nisem psiholog in poznavalec psiholoških, socioloških razmer in teorij, ki veljajo za družino, sem zgolj oče, in bi si vedno želel, da politika družini daje izjemno

pozornost. Po mojem prepričanju jo vedno daje premalo, ne glede na barvo vlade, da se razumemo.

Ta zakon po moji oceni prinaša nekaj manjših izboljšav. To je treba priznati. In treba je priznati tudi ministrstvu, pristojnemu za družino, da je prisluhnilo že pred nekaj meseci naši jasno izraženi intervenciji oziroma ostremu nasprotovanju, da bi očete prisilili v očetovski dopust. Vesel sem in hvaležen ministrstvu, da je to pripombo, gotovo ne samo Nove Slovenije, ampak tudi drugih krogov, upoštevalo. Zakon na žalost ohranja tudi neke slabosti, pa jih zdaj ne bom v detajle analiziral, to je bilo povedano na pristojnem odboru. Prinaša tudi nova poslabšanja, s tem se na žalost tudi moramo strinjati. Verjamem, da imamo na eni strani, ko govorimo o prejemkih, tudi neke javnofinančne okvirje. Na žalost je pač tako, in to čutijo tudi družine. Družinsko politiko je prizadela gotovo tudi vinjetna cenovna politika. Tam se je pač zgodil ...

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Oprostite, gospod Horvat, prosim, da se osredotočite na amandma.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): To pa itak. Hvala lepa za opozorilo. Gotovo se razume, da glede na to, da je amandma tehnične narave, je vreden podpore. Ne morem pa izraziti navdušenja nad vinjetno politiko. Zdaj bodo nekako velike družine to previsoko ceno, ki jo morajo plačati za malo večje avtomobile, ker imajo več družinskih članov, po zelo ponesrečenem načinu dobile nazaj.

Naj zaključim. Glede na vse navedeno, sam zakonu ne bom nasprotoval. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati o amandmaju k 29. členu? Ker ne vidim več interesa za razpravo, jo zaključujem.

O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 18. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **18. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PRVO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O PREPREČEVANJU DELA IN ZAPOSLOVANJA NA ČRNO.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. V zvezi s tem predlogom zakona je skupina 26 poslank in poslancev, s prvopodpisanim Jožetom Tankom, zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade gospodu Dejanu Levaniču, državnemu sekretarju na

Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

DEJAN LEVANIČ: Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav še enkrat!

Pred nami je po dolgem času zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno. Veste, da je bil prvi poskus že nekaj časa nazaj, pa je žal zaradi ene izmed spornih dikcij sosedske pomoči padel na referendumu. Tokrat ponovni poskus sprejetja tega zakona, ki pa ima še dodatno nadgradnjo, na kar smo še posebej ponosni, ker se nam zdi, da smo prišli do jasnega zakona, ki natančno določa, kaj je delo in zaposlovanje na črno, in je še eden v paketu zakonov za boj proti sivi ekonomiji. To ministrstvo je dva zakona, prvega o inšpekciji dela in o matični evidenci, že sprejelo, tako da smo zdaj pri tem zakonu, ki pa predvsem zelo podrobno in natančno govori, kako se izvaja nadzor nad delom in zaposlovanjem na črno. Govorimo tudi o vključevanju carinske uprave, kar je dodatna pomoč inšpektorjem na terenu z mnogih področij, tako nad zaposlovanjem kot delom na črno, predvsem pa nadzor nad delom na črno tako imenovanih šušmarjev, ki pa predstavljajo poseben problem v današnji družbi, in to predvsem ko govorimo o opravljanju določenih storitev.

Dodatna novost v zakonu je obveznost, da mora v biti primerih, ko se delo pri delodajalcu opravlja na podlagi pogodbe civilnega prava ali pogodbe o opravljanju začasnega ali občasnega dela, izvod pogodbe ves čas na kraju opravljanja. S tem se v bistvu ključno izboljšuje učinkovitost nadzora, ker se je v praksi večkrat dogajalo, da ljudje, ki so bili na terenu, niso imeli sklenjenih pogodb ali pa niso bili niti prijavljeni v evidenco socialnih prispevkov. Natančneje je opredeljeno tudi nedovoljeno oglaševanje dela oziroma zaposlovanja na črno, tudi s prepovedjo oglaševanja dela, ki se opravlja na podlagi pogodb civilnega prava, poenostavljen je postopek prijave kratkotrajnega dela, registracija v tem primeru ni več potrebna. Delodajalec sam vodi evidenco, ki jo podpišeta tako delodajalec kot pa tudi delavec. Zvišujejo se globe. Nadzorni organi že dlje časa opozarjajo, da globe, ki so zdaj predpisane, v bistvu niso ustrezne in nimajo zelenega preventivnega učinka, zato se najbolj povečuje globa za tako imenovane šušmarje, kar so nadzorni organi s terena že večkrat izpostavljali kot velik porast tovrstnega dela na črno. Predviden je tudi odvzem premoženjske koristi, pridobljene z delom na črno. Nadzorni organi lahko tudi v hitrem postopku izrekajo globe, ki so višje od najnižje predpisanih. Tudi za prekršek, storjen iz koristoljubnosti ali kadar je pridobljena protipravna premoženjska korist visoka, je zagrožena globa trikrat višja od najnižje predpisane. Kar nekaj je novosti v tem zakonu. Tudi recimo za nadzorne organe se vzpostavlja dostop do določenih baz podatkov kot podlaga za povezovanje evidenc oziroma

baz z namenom preprečevanja socialnih in pa davčnih zlorab. Vključen je tudi ukrep izključitve iz postopkov javnega naročanja v primeru kršitev zakona glede nezakonito zaposlenih državljanov tretjih držav. Predvideno je, da bodo ti delodajalci skupaj z ostalimi, ki imajo omejitve pri vključitvi, na javno objavljeni črni listi, kar je izjemnega pomena in korak naprej, glede na to, da smo želeli v zakonu jasno povedati, da ne želimo voditi samo kaznovalne politike in politike, ki zgolj preganja tiste, ki zaposlujejo ali delajo na črno, ampak želimo oblike dela, ki se pač pojavljajo zaradi takšnih ali drugačnih življenjskih potreb na terenu, omogočiti tistim, ki opravljajo tudi osebno dopolnilno delo, da to opravljajo na legalen način, da lahko to delo prijavijo, da imajo lahko od tega tudi priznane pravice iz pokojninskega zavarovanja, da so zdravstveno zavarovani in da v bistvu to delo, ki bo pa posebej opredeljeno, označena bodo tista dela, ki so v tem sklopu tudi mogoča, ki se večinoma izvajajo tudi pri fizičnih osebah na domu – in tega je danes kar veliko. S tako imenovanim vavčerskim sistemom, sistemom vrednotnice prehajamo v Sloveniji na urejen sistem osebnega dopolnilnega dela, kar se nam zdi še zelo pomembno s tega vidika, ker je zaradi različnih življenjskih okoliščin to delo postalo zelo zaželeno na terenu. Ključno pa je, da ga tudi omejujemo. Glede na storitve, ki se pojavljajo na terenu, ne želimo, da to predstavlja neko novo konkurenco na trgu dela oziroma pri opravljanju storitev, ker tudi omejujemo višino možnega zaslužka.

Toliko mogoče uvodoma, verjamem pa, da bo več razprave v nadaljevanju. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov in dr. Andreja Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ: Najlepša hvala za besedo. Ponovno lepo pozdravljeni!

Spoštovani! Zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno sodi v paket zakonov s področja Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti v boju proti sivi ekonomiji. Ta zakon bo skupaj z zakonom o inšpekciji dela, ki prihaja v parlamentarno proceduro in z že sprejetim zakonom o enotni matični evidenci omogočil lažje in učinkovitejše preganjanje dela in zaposlovanja na črno. Predlog zakona tako omogoča večjo učinkovitost nadzornih organov. Nadzor nad zaposlovanjem na črno in delom na črno posameznikov, tako imenovanih šušmarjev, prenaša na Carinsko upravo Republike Slovenije. Omogoča večji pregled nad delom na podlagi pogodb civilnega prava ali pogodbe o opravljanju začasnega in občasnega dela, saj mora biti izvod pogodbe ves čas prisoten na kraju opravljanja dela. Na ta način se bo

onemogočilo izgovarjanje delodajalcev, da pogodbe nimajo pri sebi, v resnici pa takšne pogodbe sploh niso sklenili. Pomembno bo na preprečevanje dela in zaposlovanja na črto prispevalo tudi zvišanje glob, saj so se zlasti iz Obrtniško-podjetniške zbornice Slovenije pogosto pritoževali, da se šušmarjem bolj splača plačati kazen, kot pa legalno opravljati svoje storitve. Predviden je tudi odvzem premoženjske koristi, pridobljene z delom na črno. Omeniti velja, da za delo na črno ne bo štelo nujno delo, sosedska pomoč, delo v lastni režiji in humanitarno dobrodelno ter prostovoljno delo. Posebej pa bi omenila tudi novost tega zakona glede urejanja osebnega dopolnilnega dela. Zakon uvaja novosti, ki bodo omogočale večjo preglednost in nadzor nad to vrsto dela, hkrati pa bo posameznik, ki tako delo opravlja, imel iz tega naslova tudi pravice po principu: vsako delo šteje. Seznam oseb, ki opravljajo osebno dopolnilno delo, bo poslej javno razviden prek spleta. Naročnik storitve, ki je lahko izključno fizična oseba, bo preko spleta vplačal vrednotnico, iz katere bo izvajalec imel plačan prispevek za pokojninsko in invalidsko ter zdravstveno zavarovanje. Na ta način se bo zagotovilo več prigrasitev osebnega in dopolnilnega dela.

Za konec naj dodam, da Socialni demokrati menimo, da mora biti odkrivanje in preprečevanje sive ekonomije ena temeljnih nalog te države, saj je za okrevanje gospodarstva pomembno, da se onemogoči nelojalna konkurenca. Prav tako je ta boj potreben za ohranitev socialne države in za varnost ljudi. Zato bomo Socialni demokrati ta predlog zakona podprli.

Na koncu pa naj nas vse skupaj opomnim tudi na odgovornost in ozaveščenost, da si moramo skupaj prizadevati, da odklonimo vsako delo brez računa, da najemamo samo registrirane izvajalce storitev in razmislimo, ali nam s podporo dela na črno to kaj pomeni oziroma kaj storimo z družbo in kaj storimo za tiste, ki so v ta del dela vključeni. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Državljske liste in gospod Branko Kurnjek.

BRANKO KURENJEK (PS DL): Spoštovana podpredsednica, hvala lepa za besedo. Še enkrat vsem skupaj prav lep pozdrav!

Koalicijski partnerji smo se s podpisom koalicijske pogodbe med drugim tudi zavezali za določene ukrepe v boju zoper sivo ekonomijo. Eden izmed elementov, ki ga povezujemo s pojmom sive ekonomije, je tudi opravljanje dela in zaposlovanja na črno. Če se omejim na opravljanje dela na črno, konkretnije na posameznike, ki opravljajo dejavnost, za katero niso registrirani, gre za tako imenovane šuštarje, potem je treba povedati, da slednji s svojim delom v mnogih primerih predstavljajo nelojalno

konkurenco samozaposlenim in drugim pravnim subjektom, ki zakonito opravljajo dejavnost, plačujejo davke in prispevke. Prav tako pa je zaradi takšnih oblik dela in zaposlovanja okrnjen državni proračun oziroma so okrnjena sredstva, namenjena ohranjanju določene ravni socialne varnosti in blaginje. Ko je že govora o šušmarjih, naj povem, da se v Poslanski skupini Državljske liste zavedamo obsežnosti takšne oblike dela, obenem pa menimo, da bi morali na to problematiko pogledati širše in na sistemski ravni. Zakaj? Zato, ker je več opravljenih študij pokazalo, da je velikost sive ekonomije v veliki meri povezana z ekonomskimi cikli. Ko je država v fazi negativne gospodarske rasti oziroma v tako imenovani recesiji, je neizbežno, da se delež nezaposlenih poveča, zmanjšajo se prihodki, ljudi postane strah prihodnosti, in to so pogoji, v katerih se tendence posameznikov za delovanje v sivi ekonomiji še posebej povečajo. Kako? Preko iskanja dodatnih zaposlitev, seveda na črno, preko neprijave prihodkov z namenom izogibanja davčnim obveznostim itn. Nabor ukrepov, ki jih imamo v tem trenutku na voljo in s katerimi je moč omejiti delo pa tudi zaposlovanje na črno, temelji žal predvsem na učinkovitosti raznih inšpekcijskih služb, na višini zagrožene globe in drugih sankcij, katerih izključni namen ni nujno samo odvrčalne narave. V Poslanski skupini Državljske liste se zavedamo potrebe po spremembah na tem področju in podpiramo določene spremembe, s katerimi se bo zavezilo čim več novih pojavnih oblik, s katerimi se posamezniki spretno izmikajo pristojnim inšpekcijskim organom. Imamo pa tudi pomisleke, ko gre za spreminjanje institutov na način, da se dodatno administrativno obremenijo državljane in državljske, ki občasno oziroma v manjšem obsegu opravljajo dela, kot so na primer pomoč v gospodinjstvu, čiščenje, likanje, pranje in tako dalje, nabiranje in prodaja gozdnih sadežev, izdelovanje raznih izdelkov na tradicionalni način in podobno.

Konkretno se s predlogom zakona spreminja način registracije, glede česar imamo največje pomisleke. S predlogom zakona se namreč uvajajo vrednotnice, ki pomenijo ne le administrativno, temveč tudi finančno bremenitev tistih, ki bodo v prihodnje še opravljali takšno delo. Zadržani smo tudi do rešitev, ki predstavljajo drastično povišanje sankcij, saj menimo, da je še ogromno manevrskega prostora na področju učinkovitosti mnogih inšpekcijskih služb kot tudi z doslednim izvajanjem pooblastil, določenih v Zakonu o prekrških in področnih predpisih, ki že sedaj inšpekcijskim organom oziroma sodiščem omogočajo poleg izreka globe izreči stranski sankciji, kot sta odvzem predmetov, uporabljenih ali nastalih s storitvijo prekrška, kakor tudi premoženjske koristi, pridobljene s kršitvijo.

V Državljski listi še nimamo oblikovanega dokončnega stališča glede podpore predlogu zakona v prvi obravnavi in se

bomo dokončno odločili na podlagi današnje razprave. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke in gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Gospod državni sekretar s sodelavcema!

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke podpiramo načelno opredelitev proti tem pojavom, ki jim rečemo na kratko delo na črno, saj vemo, da je to eden od največjih problemov zagotovo naše in še katere družbe, predvsem pa naše družbe. Konec koncev kriza, v kateri smo, tovrstno delo še povečuje. In bolj, ko se to delo povečuje, večja je kriza. Se pravi, da smo v nekem vrtljaku, imamo neko jaro kačo in zagotovo je treba poiskati pot iz tega začaranega kroga. Tudi vse zbornice na področju gospodarstva vedno v svojih programih problematizirajo oziroma poudarjajo pomen ureditve dela na črno, borijo se proti temu, kljub temu da vedo, da se to dogaja mnogokrat tudi v njihovih vrstah. Ampak pozdravljamo to njihovo zahtevo, da se to področje uredi. Ena od takih zadev je, kot se spomnimo še ne tako dolgo tega ali pa nekaj let nazaj, ko je Obrtno-podjetniška zbornica predlagala nek sistem, sicer pri dohodnini, vsak račun šteje. To je bil eden od ukrepov, s katerimi bi zagotovo nekaj tega dela na črno zajezili. Bil bi interes za odpravo dela na črno na obeh straneh, pri delojemalcu in pri tistem, ki posamezna dela izvaja. Zagotovo je namen tega zakona okrepiti nadzor na terenu oziroma tudi s povečanimi sankcijami za kršitelje tega zakona, pa tudi zagotoviti podlago za učinkovitejše delo nadzornih organov. Kot sem rekel, v načelu podpiramo ta zakon. Upam, glede na to, da imamo zakon v prvi obravnavi, da bodo še nekatere spremembe. Bojim se malo tega postopka vrednotnic, kako bo potekala ta zadeva.

Kar se tiče sosedске pomoči, pa vemo, da je bil eden od kamnov spotike takrat pri tistem zakonu, zdi se mi, da leta 2008, oprostite, 2011, ravno sosedsko delo, ki je bil eden od elementov, ki je pripomogel k temu, da je takratni zakon padel na referendumu. Zdaj v tem zakonu vsaj jaz ne vidim kakšnih posebnih dramatičnih sprememb, je zelo na kratko, mislim, da v enem odstavku ta sosedska pomoč vpisana. Mislim, da je tu izredno dosti prostora za različno tolmačenje te sosedске pomoči. Res je, da imamo v nekem poglavju pod rimsko II naštetе dejavnosti in dela, ki ne štejejo za delo ali zaposlovanje na črno. Vse te dejavnosti, od dela v lastni režiji, nujnega dela in tako dalje, tudi sosedska pomoč v enem členu, pri vseh teh je lahko mnogo tolmačenj tega zakona. Če se ozremo na konec preteklega tedna, na te dneve,

tudi še današnji dan in zagotovo bo to trajalo še teden in več tednov, pri nekaterih sanacijah v gozdovih tudi še leto in več, kljub temu da imamo elementarne nesreče posebej navedene v enem od členov, je tudi v tem delu možnih mnogo interpretacij. Če ne bi bilo te sosedске pomoči v teh dneh, bi verjetno tudi mi danes ne sejali v teh prostorih ali pa bi bila udeležba bistveno manjša, ker mnogi od nas ali naših kolegov ne bi moglo niti priti na sejo državnega zbor. Da omenim samo nas, seveda pa gre tu za vzpostavljanje življenjskih pogojev na celotnem teritoriju ali pa na večini teritorija Republike Slovenije. Na to sem se ozrl samo zaradi tega, ker vidimo, do kakšnih problemov lahko pridemo pri teh sosedskih pomočeh, pri dejavnostih, ki so vezane na elementarne nesreče, na druge dogodke, kjer je izredno težko potegniti neko črto in reči, da na eni strani je delo na črno, na drugi strani je pa neka druga oblika dela.

Kot rečeno, prepričan sem, da bo ta zakon dobil v drugi obravnavi, v nadaljnji obravnavi na odboru in v državnem zboru še kakšno spremembo. V tem trenutku v poslanski skupini nimamo razloga za to, da bi temu zakonu nasprotovali. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina demokratične stranke upokojencev Slovenije in mag. Jana Jenko.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospa predsedujoča. Lep pozdrav ministrici z njeno ekipo in pa vsem ostalim kolegicam in kolegom!

Ena od prednostnih nalog te vladne koalicije je boj proti sivi ekonomiji in drugim oblikam prikrivanja ali izogibanja obveznostim. Ta pojav v Sloveniji obsega po ocenah Ministrstva za finance 8 do 10 milijard evrov, po kriterijih in ocenah OECD znaša ta obseg 24 odstotkov bruto domačega proizvoda, kar je 6 odstotnih točk nad povprečjem v Evropski uniji. Natančno v odstotkih pa je delež sive ekonomije zelo težko napovedati. Uokviriti ga je mogoče v razponu od 17 do 25 odstotkov bruto domačega proizvoda. Ne glede na številke je z gotovostjo moč trditi, da je ta problem v naši državi močno zakoreninjen in da je boj proti njemu naporen in zahteven.

V Poslanski skupini DeSUS podpiramo ukrepe, ki jih prinaša zakon, in ga bomo v veseljem podprli ter mu prižgali zeleno luč. Prav tako bomo podprli vsak zakon oziroma spremembo kakšnega zakona, ki bo prispeval k izkoreninjanju tega problema. Ne glede na to, kako dobro zakonodajo imamo na tem področju, in tudi ne glede na učinkovitost nadzornih služb, pa je treba v prvi vrsti izboljšati in dvigniti pravno, delovno in davčno kulturo pri nas. Zanimivo mi je poslušati v domačem okolju, kako hitro rečemo "ta se je pa znašel" za nekoga, ki opravlja, recimo, delo na črno. Pri

tem pa ne pomislimo, da se izogiba davku. Za nekoga drugega, ki opravlja podobno delo, pa rečemo, "ta pa goljufa državo". Mislim, da dokler bomo v Sloveniji tako razmišljali o delu na črno, češ, ta se je znašel, še lep čas ne bomo zatrli sive ekonomije. Siva ekonomija se kaže tudi v kopici medsebojnih negativnih učinkov na družbo kot celoto in na slehernega posameznika, in sicer predvsem v izpadu davčnih prihodkov, prihodkov v pokojninski, zdravstveni, in socialni blagajni, kar je posledično razlog, da država povečuje davke in prispevke, saj je k temu v bistvu prisiljena, v nelojalni konkurenci in socialnem dampingu za zaposlene, ki plačujejo davke in prispevke, ter v nepravičnem dostopu posameznikov do javnih storitev, kot so šolstvo, zdravstvo, infrastruktura in podobno. Vidimo torej, da je siva ekonomija večplasten problem in lotiti se ga je treba celovito, sistemsko. Ta vladna koalicija se je takoj ob nastopu dela spopadla s sivo ekonomijo. Resneje je pristopila k pripravi potrebnih ukrepov, ki bodo prispevali k obvladovanju tega problema, ki je zakoreninjen v vse pore našega vsakdana. Ukrepi so bili do sedaj osredotočeni predvsem v izboljšanje odkrivanja in nadzora sive ekonomije in izboljšanje kaznovalne politike. Ukrepi pa morajo biti usmerjeni tudi v preventivo in kurativo ter to, kar je ključno – v spremembo zavedanja in dojemanja pomena teh posledic sive ekonomije vseh državljanov. Ključno v boju zoper sive lise v ekonomskem prostoru je, da se ukrepi izvedejo na vseh področjih, kjer je ta pojav možen. Preprečevanje dela in zaposlovanja na črno je le en delček problema sive ekonomije. Vlada želi z novim zakonom na tem področju predvsem okrepiti nadzor na terenu, pri čemer bo v nadzor vključena carinska uprava, ter povečati sankcije za kršitelja zakona. Pri tem v naši poslanski skupini zagovarjamo to, da morajo kazni biti dovolj visoke, da potencialnega kršitelja odvrta od kršitve. K boljšemu delu nadzornih organov bo pripomogel tudi omogočen dostop do določenih baz podatkov, kar bo podlaga za povezovanje različnih evidenc z namenom preprečevanja socialnih in davčnih zlorab. V zvezi s povečanjem možnosti za učinkovit nadzor in ukrepanje je tudi nova obveznost, da mora biti v primerih, ko se delo pri delodajalcu opravlja na podlagi drugih pogodb civilnega prava, torej tudi v primeru vseh drugih pogodbenih razmerij, ki jim pravna podlaga ni klasična delovnopravna pogodba o zaposlitvi, izvod te pogodbe ves čas na kraju opravljanja dela.

Predlagatelj tega zakona prepoveduje oglaševanje dela, ki se opravlja preko pogodb civilnega prava. Tudi takšno oglaševanje namreč prispeva k prisotnosti in povečevanju sive ekonomije. Na novo je urejen tudi institut osebnega dopolnilnega dela, ki se ne šteje kot delo na črno in bo odslej urejen kot vavčerski sistem. Še vedno bo osebno dopolnilno delo možno opravljati v okviru dejavnosti, ki veljajo

kot take opredeljene s podzakonskim aktom že sedaj. Pravilnik jih bo celo nekoliko razširil. To delo bo mogoče opravljati na podlagi vrednotnice zgolj pri naročniku, ki je fizična oseba. Nekateri menijo, da je pridobivanje vrednotnice samo nepotrebna administrativna ovira, ki se je ljudje ne bodo posluževali, kar posledično ne bo pripomoglo k reševanju sive ekonomije. Nekateri celo mislijo, da je bo zaradi tega še več. V Poslanski skupini DeSUS pa smo prepričani, da bodo izvajalci osebnega dopolnilnega dela zaradi te vrednotnice, ki bo plačana zanje – 7 evrov za pokojninsko in 2 evra za zdravstveno zavarovanje – veliko na boljšem, kot so sedaj. Iz tega naslova namreč pridobijo kar nekaj pravic. Na drugi strani pa bo naročnik dela s plačilom vrednotnice tako zavarovan pred visoko kaznijo, ki bi ga sicer lahko doletela ob inšpekcijskem nadzoru.

V Poslanski skupini DeSUS pozdravljamo to novost in tudi predlagani zakon v celoti ter ga bomo zato podprli. Upamo pa, da bomo s skupnimi močmi in spoznanji ter prizadevanji sivo ekonomijo obvladali ali vsaj močno zmanjšali. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije in gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovana gospa podpredsednica, ministrica s sodelavci, kolegice in kolegi!

V Novi Sloveniji menimo, da delo na črno zmanjšuje socialno varnost delavcev in prikraja sistem socialnega varstva za prihodke. Povzroča tudi nelojalno konkurenco malim in srednje velikim podjetjem, ki so gonilo našega razvoja. Zato si prizadevamo za bolj učinkovito nadzor in sankcioniranje dela na črno. V tem smislu pozdravljamo pripravo novele, ki jo danes prvič obravnavamo v Državnem zboru. Med civilnodružbenimi organizacijami je svoja stališča in pripombe do predloga zakona prva javno predstavila Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije. Pozitivno so ocenili predvsem namero, da se nadzor nad delom na črno prenese na Carinsko upravo Republike Slovenije ter da se zaostri. Šušmarstvo tudi po njihovem mnenju predstavlja veliko nelojalno konkurenco obrtnikom in ostalim malim in mikropodjetjem. Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije v svojem stališču celo predlaga še bolj zaostrene določbe nekaterih področij, in sicer glede sosedske pomoči, dela v lastni režiji, prostovoljnega dela, osebnega dopolnilnega dela ter nekaterih drugih. Tudi v Novi Sloveniji menimo, da so nekatere rešitve dobre in primerne, pri drugih pa vidimo nevarnost, da bi se področje prenormiralo. Vzroki velikega odstotka sive ekonomije so namreč tudi v ravnanju trenutne vlade. V preteklem letu smo državljani doživeli že toliko dvigov davkov in prispevkov, da temu sploh ne uspemo več

slediti. Ljudje, posamezniki in podjetja tako nikakor niso motivirani, da bi pošteno plačevali davke, ampak jih država prav spodbuja, da iščejo različne načine in obvode, kako se plačilo davkov izogniti. Vlada bi torej v prvi vrsti morala odpraviti vzroke, znižati davke, nato pa napraviti red na tem področju. Krščanski demokrati tudi ne pristajamo na zastraševanje podjetnikov, v zadnjem času predvsem gostincev in cvetličarjev, preko medijsko odmevnih akcij Davčne uprave Republike Slovenije. Nikjer nismo slišali, kako uspešne so bile te akcije za državni proračun. Davčni red se ne vzpostavlja preko medijev, ampak preko urejenega in delujočega sistema, ki podjetnike motivira k plačevanju davkov. Zadržani smo tudi do vpeljave nove birokratske ovire vrednotnice, ki naj bi bila podlaga za osebno dopolnilno delo. Prav je, da se vzpostavi red na tem področju, vprašanje pa je, kako bo to lahko doseženo z novimi papirji. Prav tako je vprašanje, ali se bo osebno dopolnilno delo po plačilu prispevkov za zdravstveno in socialno zavarovanje sploh še splačalo in ostalo zanimivo kot ena izmed alternativ.

Poslanci Nove Slovenije zakonu ne bomo nasprotovali.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Pozitivna Slovenija in mag. Barbara Žgajner Tavš.

MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ (PS PS):

Hvala lepa podpredsednica. Spoštovana ministrica s sodelavcema, spoštovane kolegice in kolegi!

Pred dnevi sem kot nalašč na radiu slišala izjavo državljanke, ki je pokomentirala stanje duha v naši družbi, rekoč, da je nedopustno, da imajo izvršni direktorji slabe banke tako vratolomne mesečne prejeme in da si menedžerji izplačujejo mesečne plače, ki presegajo letne prejeme delavcev. Absolutno se strinjam, pa verjamem, da ni osebe v tem parlamentu, ki se ne bi strinjala z njeno izjavo. Zgrožena ugotavljam, da smo zajadrali v kolesje nemoralnosti, ki mu tempo narekuje v prvi vrsti kapital. Pred dnevi ste imeli priložnost na televiziji gledati stališče enega od, jaz bom rekla, novodobnih menedžerjev, ki menedžerski odkup izrablja za izžemanje delavcev. Ni prvi, ni edini, bojim se, da tudi ne zadnji, ki javno brez sramu pove, da mora biti delavec bolj pripaden njegovemu podjetju. V zameno za pripadnost in večjo motiviranost mu zniža plačo. Da ne omenjam vseh drugih motivacijskih prijemov, ki so v direktnem nasprotju z vsemi teorijami uspešnega, če hočete tudi kolektivnega upravljanja družb, katerih sestavni del so delavci, ljudje. Vse prevečkrat se v naši družbi s preveliko vnemo uporablja tudi besedna zveza korporativno upravljanje. Zakaj to govorim? Si ga želimo, pa dopuščamo, da se zlorablja na vsakem koraku. Vsake toliko časa se pojavijo

ideje, kako lahko dvignemo konkurenčnost gospodarstva na račun zmanjševanja pravic delavcev. Jaz se sprašujem – je to res prava pot? Je res ukinitiv plačanega odmora za malico prava pot do bolj konkurenčnega gospodarstva? Bom tu povedala še eno zgodbo, ki mi je priletela na ušesa pred dnevi, ko me je na stopnišču mojega bloka srečala soseda. Pravi, "tako daleč smo prišli, da moram zjutraj s seboj v službo prinesiti rolico wc papirja". Morda se sliši smešno. Jaz bi bolj rekla, da je to tragično. Ker je samo delavec, ki dela za nekoga, in bog ne daj, da bi koristil nekaj, kar je bilo do nedavnega v naši družbi še samoumevno.

Da se vrnem na tisto radijsko zgodbo iz začetka. Ženska, taista ženska, ki je poklicala na radio in pokomentirala stanje duha v naši družbi, 10 let dela na črno. Pove brez sramu in brez strahu, javno, brez strahu, da bi jo kdo prijavil. Zakaj? Ker mora preživeti svoje tri otroke. Redne zaposlitve pa ne dobi, ampak je zadovoljna. Ima plačane vse dodatke, vključno s prevozom, malico, nima pa zavarovanj in slej ko prej bo taista oseba postavljena pred veliko oviro, spoštovane kolegice in kolegi. Če ne prej, ko bo seštevala leta za pokojnino. Moralna dilema. Delati na črno, preživeti otroke, na drugi strani ne dobiti redne zaposlitve. Za marsikoga je to moralna dilema, verjamem. Tudi zame, absolutno, z več vidikov. Ampak vendarle siva ekonomija je atomska bomba za socialno državo.

Glede na razmišljanje lastnikov kapitala, pa bom tukaj rekla absolutno ne vseh, ne drži to za vse, četudi posplošujem. Niti se ne gre čuditi, da je siva ekonomija oziroma zaposlovanje na črno tako zelo razširjeno. Po podatkih, ki jih je moč razbrati tudi s strani slovenske vlade, naj bi se zaradi dela na črno oziroma tako imenovane sive ekonomije na leto v državnem proračunu oziroma v tej črni luknji izgubilo 7 milijard evrov. Z vidika gospodarstva delo in zaposlovanje na črno pomeni nelojalno konkurenco. Nižja cena, saj niso všteti prispevki in davki, po drugi strani pa ni garancije in zavarovanja. Delo in zaposlovanje na črno je povezano s tveganjem in ima absolutno negativne posledice za socialno državo, premoženje, varnost ljudi in okolja. Javne blagajne imajo izpad davčnih prihodkov in drugih dajatev, ki jih država nadomesti na drugi strani, žal, z višjimi dajatvami drugje. Siva podjetja in podjetniki izkrivljajo konkurenco na trgu. Siva podjetja in podjetniki ne rastejo, ostanejo na enaki ravni, dokler še lahko prikrivajo dohodke in opravljajo dejavnost, ne morejo uporabljati institucij, kot so sodišča, banke in tako dalje. Siva ekonomija omogoča nepravilni dostop posameznikov do javnih storitev. In tu pridemo do naše tako opevane solidarnosti. Javne storitve, veste, to so javne šole, celotna javna infrastruktura, varnost itd. In pa seveda tudi nepravilni dostop ali pa tako imenovani zastojarski dostop do

socialnih ugodnosti, ki jih pač niso plačevali, na primer vrtec, otroški dodatek itd. Sivi delavec, tako imenovani sivi delavec ima le minimalno socialno varnost. Recimo pokojninsko, zdravstveno zavarovanje – ali pa tudi tega nima. Potrošnik ne more uveljavljati reklamacije za slabo opravljeno storitev, ampak to je, verjamem, da najmanjši problem v sklopu vseh teh problemov, ki jih za seboj prinaša siva ekonomija. Ne nazadnje potrošnik, ki ne vzame računa, ničesar praktično ne pridobi. Vsi, ki korektno plačujemo vse davčne obremenitve, vzdržujemo sistem socialne države, ki temelji, bom še enkrat omenila, na solidarnosti in vključuje javno šolstvo, javno zdravstvo, socialno skrbstvo in tudi pokojninski sistem. Nekajkrat sem bila že tudi na terenu priča izražanju nezadovoljstva nad situacijo, ko se ukinjajo določene pravice. Konkretno, posmrtnina, in to ravno od ljudi, ki tako z lahkoto izkoriščajo sistem. Vlada Alenke Bratušek se je tudi s koalicijsko pogodbo zavezala in s tem zakonom uresničujemo tudi koalicijsko zavezo, ki skupaj z Zakonom o inšpekciji dela predstavlja nadaljevanje boja proti sivi ekonomiji.

Naj omenim samo še tri zelo pomembne probleme. Slovenija je glede na razpoložljive mednarodne analize, da ne boste dejali, da se sklicujem samo na podatke, ki jih objavlja slovenska vlada, v zgornji tretjini držav po obsegu sive ekonomije, saj naj bi jo bilo v letu 2011 kar za 24,1 % BDP.

Delovni inšpektorji. To je naslednji velik problem. V Sloveniji je ne glede na ogromen obseg sive ekonomije na območju celotne države zgolj, pa me bo potem ministrica popravila, če nimam pravega podatka, okrog 65 delovnih inšpektorjev. In ko tako radi razpravljamo o sistemskih rešitvah, dostikrat slišimo s strani opozicije, kako koalicijska predloga neke rešitve, ki niso sistemske, in zato zakonov ne podpirajo. Bom omenila še eno nesistemsko rešitev, ki je bila vpeljana pred dvema letoma z Zakonom o uravnoteženju javnih financ s strani sedanje opozicije oziroma prejšnje vladne koalicije, da se popravim. ZUJF je uvedel tudi prepoved zaposlovanja v javnem sektorju. In tudi tukaj, spoštovane kolegice in kolegi, trčimo na problem. Na eni strani imamo potrebe na terenu, ki so v porastu, na drugi strani pa imamo pomanjkanje delovnih inšpektorjev, pa to ni od letos, od lani, od predlani. Od kar spremljam delo Državnega zbora, praktično vsako leto obravnavamo v letnih poročilih o delu Inšpektorata Republike Slovenije za delo problematiko pomanjkanja delovnih inšpektorjev. Na tretji strani se pa srečamo tudi s prepovedjo popolnega zaposlovanja v javnem sektorju. In potem je treba iskati med slabimi ali pa danimi možnostmi tisto, ki vseeno je najboljša. Jaz upam, da tudi ta zakon prinaša tudi na tem področju, se pravi, kar se tiče nadzora na terenu, določene rešitve, ki gredo v pozitivno smer. Tudi s prerazporeditvijo nekaterih drugih

delavcev v okviru Carinske uprave, ampak o tem kasneje.

Tretji problem, ki ga absolutno zaznavamo, pa ne samo v Pozitivni Sloveniji, jaz verjamem, da je to problem, s katerim smo seznanjeni pravzaprav vsi, delovni čas delovnih inšpektorjev. Terensko delo, kar po moji oceni sicer nakazuje na to, da ni ažurnosti kar se tiče kršitev, ker delovni inšpektorji praktično delajo v dopoldanskem času od sedmih do treh, od osmih do štirih, in v času, ko so največje kršitve na terenu, praktično ne opravljajo nadzora na licu mesta.

Prej sem omenila letno poročilo Inšpektorata za delo, pa mi dovolite, da iz rednega poročila, ki ga bomo obravnavali na prihodnji seji matičnega delovnega telesa, zgolj za oris preberem del, ki se dotika zaposlovanja na črno: "Inšpektorji za delo v letu 2012 poročajo o številnih kršitvah v zvezi z zaposlovanjem na črno. Nekateri delodajalci še naprej poskušajo na ta način znižati stroške dela, pri čemer pa se negativni učinki zaposlovanja na črno kažejo tako pri samih delavcih, ki nimajo plačanih prispevkov za socialno varnost in ki jih delodajalci lahko kadarkoli odstavijo, kakor tudi v širšem družbenem kontekstu pri znižanju prilivov v javne blagajne." Naprej: "V določenih primerih pa po poročanju inšpektorjev tudi delavci ne želijo zakonite zaposlitve, saj se z zaposlovanjem na črno izognejo plačilu dolgov do države ali drugih upnikov, zakonita zaposlitev pa bi lahko vplivala tudi na nekatere njihove prejeme, kot je, na primer denarna socialna pomoč. Inšpektorji poročajo tudi o pojavu preizkušanja delavcev brez sklenjenih pogodb ..." in tako dalje, da ne nadaljujem, ker je poročilo res obsežno. Strnila bom samo še s podatkom iz tega poročila, da je bilo v letu 2012 ugotovljenih 670 kršitev, tistih, ki so bile prijavljene, dela na črno.

Rešitve, ki jih predlagamo s tem zakonom ali pa bistvene novosti, ki, upam, da bodo prinesle določene pozitivne spremembe. Okrepiti želimo nadzor na terenu, povečati sankcije za kršitelje zakona, zagotoviti podlago za učinkovitejše delo nadzornih organov. Prej sem že omenila, da se bo v sistem nadzora vključila tudi Carinska uprava Republike Slovenije, ki je že imela nekaj pozitivnih akcij v preteklosti.

Nadalje je nova obveznost, da mora biti v primerih, ko se delo pri delodajalcu opravlja na podlagi pogodbe civilnega prava ali pogodbe o opravljanju začasnega ali občasnega dela, izvod pogodbe ves čas na kraju opravljanja dela, kar je absolutno, verjamem, da korak v pravo smer. S tem se izboljšuje tudi učinkovitost neposrednega nadzora. Natančneje je opredeljeno nedovoljeno oglaševanje dela na črno, poenostavljen je postopek prijave kratkotrajnega dela, globe so nekoliko višje, predviden je odvzem premoženjske koristi, pridobljene z delom na črno. Za nadzorne organe se vzpostavlja dostop do določenih baz

podatkov kot podlaga za povezovanje evidenc oziroma baz z namenom preprečevanja socialnih in davčnih zlorab. Pa še ena, verjamem, da pozitivna novost, o kateri smo danes že slišali in verjamem, da bomo tudi v nadaljevanju razprave slišali še več konkretnih vprašanj in pojasnil, na novo je urejen institut osebnega dopolnilnega dela kot izjema od dela na črno. Seveda poznamo tudi druge izjeme, kot so sosedska pomoč, delo v lastni režiji, nujno delo, humanitarno, karitativno delo in tako dalje.

Kar se tiče osebnega dopolnilnega dela, da ne bom zdaj govorila o vseh podrobnostih, mogoče samo ena od pomembnih, po moji oceni, novosti, ki jih prinaša osebno dopolnilno delo, je po principu vsako delo šteje vrednotnica oziroma tako imenovani vavčer, izdan ob plačilu prispevka za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter prispevka za zdravstveno zavarovanje, kar pomeni, da si na ta način izvajalci teh del plačujejo prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, kar je nedvomno pozitiven premik v pravo smer. Je pa sistem vrednotnice zamišljen na podobnih ureditvah, kot so jih uvedle nekatere države Evropske unije, na primer, Belgija, Italija, Francija in tudi Hrvaška, in je v teh državah prinesel pozitivne učinke.

Naj zaključim oziroma strnem. Danes smo že slišali s strani ene od govornic pred mano, da je treba spremeniti davčno kulturo in miselnost. Absolutno, spremeniti je treba logiko razmišljanja, koncept dojemanja dela, soudeležbe delavcev pri odločanju, in pa tudi dojeti, kaj pomeni pozitivna klima v delovnem okolju. Osebno ne verjamem, da če človeka nenehno zatiraš, ga kaznuješ na tak ali drugačen način, se lahko ta razvije v zdravo, zadovoljno in motivirano osebnost. Ne verjamem. Družbo odlikujejo identiteta, imidž, ugled. Kar so ne nazadnje tudi zakonitosti zdravega korporativnega upravljanja, pripadnost, zadovoljni delavci. In to je eno od načel OECD, v ozadju vsake družbe so predvsem ljudje. Zdaj govorim o tem pomembnem načelu OECD. Drugi ključni deležnik so zaposleni. Motivirani zaposleni so tisti, ki so ključ za uspeh slehernega gospodarstva. V obdobju, ki je pred nami, bodo nedvomno prispevali največ pri premagovanju izzivov, ki nas čakajo. Zato upravičeno vse glasneje zahtevajo natančno poznavanje organizacije in delovanja družbe, v kateri so zaposleni. Pravi odgovor je zato vrhunsko strukturirano korporativno upravljanje, ki ustrezno obvladuje ključna tveganja in prinaša zaposlenim občutek varnosti in perspektivnosti družbe, katere del so.

Jaz pravim, ko bomo uspeli vzpostaviti zaupanje med vsemi deležniki, bomo napravili neprecenljiv prispevek ali napredek k večjemu uspehu gospodarstva nasploh. Pa ne samo gospodarstva, družbe kot celote. Dokler bo človek, delavec obravnavan zgolj kot strošek, nasproti mašini, ali pa bom rekla, ja, naj bo

mašina, ki je investicija za podjetje, se pravi obravnavana kot nekaj, kar je absolutno pozitivno, toliko časa se bojim, bodo tovrstni zakoni, pa naj bodo še tako dobronamerni, zgolj gašenje požara, ki je sicer nujno. Požar je treba pogasiti, da ne pride do naravne katastrofe, pa vendar pa požar še vedno tli.

Siva ekonomija in neučinkovita pravna država sta atomska bomba za socialno državo. Zakaj zaključujem s tem stavkom? Tudi zato, ker smo pri prejšnji točki govorili o družinski politiki. Veste, tudi družinska politika je v marsikaterem segmentu odvisna od preprečevanja sive ekonomije in ne nazadnje od stanja duha v naši družbi. Ampak, kot rečeno, več o samem zakonu in pozitivnih novostih, ki jih prinaša ta zakon, v nadaljevanju v razpravi. Absolutno v Pozitivni Sloveniji ta zakon v popolnosti podpiramo.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke in gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovana podpredsednica. Kolegice in kolegi, ministrica z ekipo!

V Slovenski demokratski stranki se zavedamo, da je siva ekonomija zelo resen problem v naši državi, zato podpiramo vsa prizadevanja, ki gredo v smeri, da se to področje uredi tudi z ustrezno zakonodajo, ki bo dala podlago za čim bolj učinkovito preprečevanje tega pojava. Vendar zakonska podlaga že obstaja. Ni idealna, ampak je dovolj dobra, da omogoča ustrezno ukrepanje. Torej ključ za zmanjševanje obsega sive ekonomije ne leži v sami zakonodaji in edino v zakonodaji. Leži v rokah inšpekcijskih služb ustreznega nadzora. Za učinkovito preganjanje sive ekonomije in za razumevanje tega zakona pa je treba nekaj osnovnih pojmov najprej razčistiti.

Na podlagi tega zakona ne bodo, kakor to mnogi mislijo, kaznovani tisti, ki ne izdajajo računov, niti tisti ne bodo kaznovani, ki ne izplačujejo plač. Na podlagi tega zakona bodo kaznovani samo tisti, ki nimajo ustrezno urejenih svojih dovoljenj. Torej tisti, ki niso registrirani ali pa niso registrirani na ustrezen način, in tisti, ki z delavcem nimajo sklenjene ustrezne pogodbe o zaposlitvi. Še enkrat, ta zakon ne ureja sankcij za tiste, ki ne izdajajo računov, in ne ureja sankcij za tiste, ki ne plačujejo davkov, in ne ureja sankcij za tiste, ki ne izplačujejo plač.

Naj to povem, da bo bolj nazorno, še na primeru. Recimo na primeru frizerke, ki je registrirana za opravljanje frizerskih storitev. Ta frizerka v sklopu neke storitve, recimo poleg striženja las za svojo stranko, opravi še manjšo kozmetično storitev, za katero pa ni registrirana. Za nobeno od teh storitev, predpostavimo, ne izda računa. Če bo imela smolo, jo bodo inšpektorji pri tem zalotili, vendar se bo v takem primeru kot delo na črno upoštevalo oziroma štel samo tisto, ki ga je opravila kot kozmetično

storitev, medtem ko tisti del, ki ga je opravila kot frizersko storitev, se ne bo štel kot delo na črno, saj je frizerka ustrezno registrirana, kljub temu da za nobeno od storitev ni izdala računa. Z vidika tega zakona je torej odločilna registracija. Ni pomembno, ali plačujemo davke, ni pomembno, ali plačujemo plače, pomembno je, ali smo pravilno registrirani. Zelo pomembno je to razlikovati, kajti če vemo, o čem govorimo in kaj preganjamo, potem je seveda uspeh lahko večji. Tega nerazumevanja je precej, zavajanja z različnih strani, različne interpretacije lahko slišimo s strani vlade, s strani koalicijskih kolegov in tudi v medijih znamo prebrati kakšno napačno interpretacijo, zato jaz dvomim, da bi bil finančni izplen tega zakona tako velik, kot je recimo 24 % bruto domačega proizvoda, pomnoženo z ustrezno plačanimi davki in prispevki. Mislim, da bo ta zakon prinesel bistveno manj.

Bi pa rada opozorila na nekaj čisto konkretnih problemov oziroma pomislekov, ki jih imamo v Slovenski demokratični stranki v zvezi s tem zakonom. Predvsem imam v mislih tukaj novo ureditev osebnega dopolnilnega dela, nove birokratske zaplete, čeprav vsak dan in vedno znova vlada poudarja, kako te administrativne ovire odpravlja. S to ureditvijo osebnega dopolnilnega dela pa je naredila en velik, velik korak naprej v postavljanju novih birokratskih ovir. Da je temu res tako, da finančni učinki ne bodo tako veliki in da bodo birokratske ovire znatne, vlada pravzaprav sama posredno prizna v tem, ko ocenjuje finančne učinke tega zakona. Pravi, da bo zaradi uveljavitve tega zakona plačanih približno, če skupaj seštejemo, 300 tisoč novih prispevkov za zdravstveno zavarovanje in za pokojninsko zavarovanje. Na drugi strani pa je strošek uvedbe zaradi vedno znova potrebnih novih informacijskih sistemov enako velik. Torej govorimo o bistveno manjših številkah, kot so bile omenjene prej s strani mojih kolegov. Osebno dopolnilno delo se bo torej lahko opravljalo, če bo pri tem pridobljena tako imenovana vrednotnica, vendar v izdajo ene vrednotnice, naj spomnim, so vpleteni Ajpes, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve, upravne enote in v nadzorstveni funkciji tudi številne inšpekcije: tržni, finančni, delovni, prometni in še kakšni drugi inšpektorji bodo na terenu preverjali vsako črko na papirju in predvsem to, ali je nekdo registriran ali ne. In če ne bo ustrezno registriran, če ne bo ustrezno odključen v ustreznem registru, potem mu trda prede.

Kot rečeno, ne le, da nova ureditev po našem mnenju ne bo prinesla pričakovanih rezultatov, menimo, da bo celo obratno. Zaradi dodatne administracije v zvezi z opravljanjem osebnega dopolnilnega dela, mislim, da bo interes za tovrstno delo zelo majhen in da bo mnoge odvrnil od tega, da bi delali legalno, kajti njihove administrativne poti bodo preveč zapletene, da se bodo tega lotili, in bodo raje opravljali delo tako, kot ga opravljajo sedaj, še

naprej brez ustreznih papirjev in brez tega, da bi državi plačevali prispevke in davke.

Še na eno vsebino bi rada ob tem opozorila. Prej je bilo rečeno, da vlada v smeri nekega načela vsako delo šteje ujava prispevke na vse vrste dela, tudi na osebno dopolnilno delo, od katerega naj bi se po novem plačevali ustrezni prispevki za pokojninsko in zdravstveno zavarovanje in zaradi tega naj bi tekla tudi tako imenovana pokojninska doba. Seveda vsi ti, ki bodo te prispevke plačali, pa naj bi zaradi tega profitirali na koncu kot upravičeni iz pokojninskega sistema. Zelo zanimivo bi bilo vedeti in videti, kako bo to dejansko v praksi potekalo. Namreč prispevki so izjemno majhni, prispevki so 2 evra za zdravstveno zavarovanje in 7 evrov za pokojninsko zavarovanje, na eno vrednotnico. Seveda mi ne vemo niti bolj podrobno, ker vlada tega ni predstavila v obrazložitvi, niti ni jasno iz samega zakona, kako se bodo ti prispevki plačevali. Enkrat na mesec, na vsako vrednotnico, kaj če bo sodelovalo več oseb. Veliko je še teh odprtih vprašanj in prispevek v višini 2 evrov in prispevek v višini 7 evrov pač ne bo mogel rešiti vprašanja pokojninskega zavarovanja za tistega, ki bo opravljal osebno dopolnilno delo. Da ne govorim o tem, da vsakršno poseganje v tako celovite sisteme, kot sta pokojninski sistem in zdravstveni sistem, z nekimi parcialnimi zakoni škoduje tej matični zakonodaji in se ga je treba na široko izogibati.

Ne glede na vse te kritike, ki jih imamo res kar nekaj, pa v Slovenski demokratični stranki menimo, da je zakon vreden, da gre v nadaljnjo obravnavo, saj se vsi skupaj želimo boriti proti sivi ekonomiji in narediti nekaj pozitivnega, neke pozitivne premike na tem področju, zato bomo podprli oziroma ne bomo nasprotovali, da nadaljujemo s postopkom. Pričakujemo pa seveda od vlade, od predlagatelja, da bo zakon dopolnil tako, da ga bo mogoče izvajati učinkovito in brez kakšnih nepotrebnih birokratskih ovir in tudi brez dodatnih finančnih obremenitev za vse tiste, ki v tem procesu sodelujejo. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Sledi splošna razprava poslanek in poslancev o predlogu zakona.

Prva se je prijavila k besedi gospa ministrica dr. Anja Kopač Mrak. Za njo se prosim pripravi gospa Kristina Valenčič, potem gospod Jožef Horvat in potem mag. Štefan Tisel. Izvolite, gospa ministrica.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Dober dan z moje strani!

Jaz bi morda dala nekaj pojasnil v zvezi z osebnim dopolnilnim delom, o katerem je bilo v uvodnih predstavitvah tudi največ govora. Osebno dopolnilno delo, kot je sedaj predlagano

po zakonu, bi poskušala predstaviti glede na to, kar danes velja glede osebnega dopolnilnega dela. Vi veste, da imamo v našem sistemu, če tako rečem, že kar nekaj časa vpeljana možnost osebnega dopolnilnega dela. Način, ki ga imamo sedaj, je, da se mora posameznik prijaviti na upravni enoti, da mora trikrat na mesec poročati Dursu o svojih dohodkih. Približno 8 tisoč ljudi je prijavljeno na upravnih enotah, da opravljajo osebno dopolnilno delo. Danes dejansko plača, kar plača, naročnik, torej tisti, ki naroči osebno dopolnilno delo. Potem pa je zelo odvisno od tega, ki izvaja osebno dopolnilno delo, ali se prijavi, po drugi strani pa tudi, ali potem prijavlja te dohodke Dursu, kar je pa njegova osnovna dolžnost, in to vsake tri mesece. Osebno dopolnilno delo je z interventnim zakonom na področju zdravstva poseglo v ta sistem tudi na način, da se od osebnega dopolnilnega dela, torej od 1. 2., od sobote dalje, plačujejo na mesečni ravni tudi prispevki za zdravstveno zavarovanje. Glede na obstoječe je tako, da mora posameznik, posameznik izvajalec, – ker morate vedeti, da je s pravilnikom določeno, katera so osebna dopolnilna dela, predvsem gre za dela, ki jih opravljamo doma v gospodinjstvih, pomoč družini, s tem pa je bistveno onemogočen učinkovit nadzor, ker vemo, da inšpektorji v zasebne prostore brez posebne sodne odločbe ne morejo – torej ta oseba, ki opravlja pomoč na domu, da vam čisti doma, bo sedaj sama morala po ureditvi, ki je bila sprejeta, preko REK obrazca si plačati prispevke za zdravstveno zavarovanje. Lahko glede na te trenutne administrativne vire ocenite, kakšen je pa predlog, ki je pred vami, s tem zakonom. Mi smo želeli s tem osebnim dopolnilnim delom čim bolj administrativno neobremenjujoče za ljudi vseeno vpeljati sistem, da vsako delo šteje, ampak predvsem na način, da damo neko spodbudo za ljudi, ki danes opravljajo to delo večinoma na črno po gospodinjstvih in naših domovih, da jim damo nek stimulus, da bodo to osebno dopolnilno delo tudi prijavili. Zato smo vzpostavili sistem vrednotnice ali vavčerski sistem. Ta vavčerski sistem je dejansko novost v našem sistemu, ker, prvič, fizična oseba preko te vrednotnice plača prispevke. Tukaj je bilo veliko dogovarjanj z Dursom in Zpizom, kako bo to potekalo, vendar za posameznika, ki bo plačal to vrednotnico, se vse naredi preko sistema. Posameznik samo preko E-uprave, če pa nima dostopa do tega, gre lahko na upravno enoto, kupi vavčer za svojo izvajalko in izvajalca in potem se avtomatično odpeljejo ti prispevki. Želeli smo tako poenostaviti, da smo v pavšalnem znesku to določili, za pokojninske prispevke je to 7 evrov, ker smo izračunali glede na minimalno plačo, koliko znaša en dan prispevkov, zato smo višino tega pavšala tako določili in podobno tudi prispevek 2 evrov za zdravstveno zavarovanje. Predvsem je to, da je ta vrednotnica čim bolj enostavna, torej ne plačujemo 36,85 od vsake vrednosti računa, ki

smo ga dobili, ampak na mesečni ravni to plača naročnik storitve.

Nekaj vprašanj je bilo tudi, ko smo se pogovarjali o teh vrednotnicah, zakaj tega ne naredi sam izvajalec, zakaj izvajalec, ko mu mi kot naročnik plačamo denar – sedaj bodo zahtevani tudi blokci, ki bodo oštevilčeni, ne bo jih možno samo v knjigarni kupiti – zakaj ločujemo to obvezo? Nam se je zdelo, da bomo lažje vzpostavili sistem nadzora. Če jaz kot naročnik za posameznika, ki pri meni opravlja določeno storitev pomoči na domu v okviru osebnega dopolnilnega dela, plačam na mesečni ravni 10 evrov, se to vidi v sistemu. Durs je povezan s tem sistemom. In če ima posameznik X Y zelo veliko na njegovo osebno ime plačanih vavčerjev, pomeni, da bo imel sorazmerno priznane pravice iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, kar mislim, da je plus za te ljudi, da bodo prijavljali to osebno dopolnilno delo, da pa seveda Dursu je to en indikator, če je ta človek prijavil, kar pa je njegova dolžnost, Dursu dohodke iz tega naslova, in je prijavil, ne vem, 20 evrov samo v zadnjih šestih mesecih, da se Durs lahko odloči, da naredi preverbo, kaj se dogaja s temi dohodki. Zaradi tega je bil to eden od razlogov, da smo to ločili. In tudi zaradi tega, ker s tem ko naročnik plača vrednotnico, danes, recimo, imaš nekoga, ki opravlja to osebno dopolnilno delo pri tebi doma, pa ti ne moreš vedeti, ali je on res prijavljen in je karkoli storil v smislu, da je prijavil svoje delo. Nimamo na upravnih enotah evidence tistih, ki opravljajo osebno dopolnilno delo, podatki niso javni. K vam lahko pride nekdo, ki reče, da ima prijavljeno osebno dopolnilno delo. Vi se boste morali zelo zelo potruditi, da boste preverili, ali je res. In ga lahko v dobri veri plačate, pa ni nič od tega, dejansko je delal na črno. S tem ko smo vzpostavili to vrednotnico, ste kot naročnik opravili svojo obveznost. In ta sistem je vseeno tako, ne glede na to, da smo vpeljali novost v sistem, in ni bilo lahko, tri mesece smo porabili, imeli kar številne pogovore z Dursom, Zpizom in tudi Zavodom za zdravstveno zavarovanje na koncu, ki je bilo dodano, da bi to teklo čim bolj nemoteno in administrativno neobremenjujoče. In sedaj je po predlogu, da tisti, ki izvaja osebno dopolnilno delo, se prijavi lahko preko Ajpesa, torej elektronsko, če nima dostopa, pa gre na upravno enoto, kot je bilo. Ajpes je zdaj dolžan to evidenco voditi javno, torej da tisti, ki naroča to storitev, vidi in znotraj tega sistema izbere osebo, za katero plača vavčer preko e-uprave. Zelo enostavno, lahko tudi to kartično poslovanje, torej s kartico plačate prispevke, teh 9 evrov, in potem ta vavčer za to osebo velja za en mesec in potem vi samo njemu plačate, on pa mora sedaj na šest mesecev – v sedanjem sistemu pa na tri mesece – poročati. Jaz še vedno verjamem, ne bom rekla, da je sistem "perfect", ampak mislim, da je mnogo boljši, kot je danes, in da prinaša pluse za vse. Predvsem pa je to, da se mi zavedamo, da je tega

osebnega dopolnilnega dela, dela doma kot pomoč pri varstvu otrok, pomoč pri gospodinjskih delih zelo veliko in da se opravlja predvsem na črno. Zato smo želeli dati to spodbudo ljudem, da bodo vseeno imeli priznane tudi delno pravice do pokojninskega in invalidskega zavarovanja. In tukaj ni nobenih drugačnih razmer do ZPIZ, kot je na primer tudi ZPIZ-2, ki je bil sprejet v mandatu Vizjaka, ko je bilo določeno, da se plačujejo prispevki od podjetnih in avtorskih pogodb. Tukaj smo, ker nismo želeli obremeniti te oblike dela s polnimi prispevki, ker smo se zavedali, da če pa naredimo, da bodo plačali, tako kot plačajo od avtorske in podjetne, polne prispevke, da bi pa to res pomenilo, da ljudje tega ne bi bili pripravljani plačati, in bi dosegli kontraučinek. Zato smo iskali to rešitev v pavšalu, ki je nekako novost v našem sistemu. Zdaj z gotovostjo trditi, kako se bo to vpeljalo in potem prijelo, je preveč na tej točki, vedno pa smo zavezani k temu, da podrobno spremljamo te stvari. Nekaj je bilo tudi govora o tem, koliko je stroškov uveljavitve in koliko bomo iz teh prispevkov dobili. Tukaj je treba vedeti, da je strošek vzpostavljanja enkratno, ti prilivi pa so letni. In tudi zanimivo je, ko smo julija začeli govoriti o tej obliki osebnega dopolnilnega dela, so se številni ljudje dodatno prijavili, ker prej niso vedeli. Tako je tukaj tudi naša dolžnost, predvsem tudi na ministrstvu da preko medijev ljudi obveščamo o teh legalnih oblikah dela. Vsem tistim, ki imate pomisleke glede vavčarskega sistema, ki smo ga vpeljali pri osebnem dopolnilnem delu, bomo z veseljem tudi potem v nadaljnjem postopku še pojasnjevali. Ampak če primerjamo s situacijo, ki je zdaj, jaz vseeno mislim, da smo našli rešitev, ki ni taka, da bi administrativno sam sistem obremenila preko mere. Jasno pa je, ko plačaš neko stvar, je treba vzpostaviti sistem, da je to plačilo mogoče.

To je največja novost tega zakona. Druge stvari so bile že velikokrat predebatirane. Vseeno bi pa besedo o tem, da sem vesela kot ministrica za delo, da je vseeno vlada kot celota se lotila boja proti sivi ekonomiji. Ja, gospa Tomc, dejstva so, da 93 % sive ekonomije dejansko pomeni davčno utajo, in ta zakon davčnih utaj ne rešuje. Vlada pa dela na drugih področjih z drugimi ukrepi in tudi reorganizacijo davčne in carinske uprave, da se stvari loteva. Zdi se mi, da smo v preteklosti mnogokrat prevečkrat kazali samo na Zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno kot tisti ključni ukrep znotraj sive ekonomije. Zdaj smo pa le doumeli, da je to manjši delček napram temu, kar je celotni problem, ki je, se strinjam, absolutno neizdaja računov. To je predmet drugih zakonov. V tem zakonu se samo jasno postavljajo pristojnosti inšpekcije, pristojnosti teh nadzornih organov in tudi glede šušmarjenja, torej tistih, ki nimajo registrirane dejavnosti, kar izpostavljajo predvsem zastopniki malih podjetij, ki jim ti predstavljajo nelojalno konkurenco. Te kazni, ki so do sedaj veljale, ker

mislim, da je bilo 280 evrov, če si plačal na polovici, je bilo 140 evrov, potem si lahko mislite, kako odvračalne so bile te kazni. Tako smo dvignili te kazni. In tudi ko je bil zakon o prekrških odprt, smo dvignili, ker ta matični zakon določa največje razpone za fizične osebe. Tukaj smo morali tudi počakati na spremembe v tistem zakonu, da smo lahko primerno dvignili. V osnovi se ta kazen najbolj dviguje, ostale kazni se dvigujejo približno za 25 % . Mi smo pa želeli, zato je bil pomemben dodatni element tega zakona, to je je osebno dopolnilno delo, ker smo želeli dati ljudem tudi možnost, da legalno opravljajo te oblike dela, da ne gremo zgolj s kaznovano politiko. In predvsem z osebnim dopolnilnim delom bodo ti ljudje, ki opravljajo to delo, imeli možnost, da ko bodo stari, vseeno dobijo kakšen mesec tudi pokojninske dobe in se zaradi tega tudi prej upokojijo, kar se mi zdi, da je za njih zelo pomembno. Pomembno je, ne samo da lahko ljudje legalno opravljajo delo, zdi se mi pomembno tudi za naročnike, da lahko legalno naročijo to obliko dela. Mi smo se pogovarjali tudi s sindikati, ker je treba ne nazadnje tudi poudariti, da ta zakon v celoti podpirajo socialni partnerji, in tudi na pobudo socialnih partnerjev smo šli v ta dialog, ker prejšnja rešitev je bila, da bi uvedli samo socialni davek in bi se potem financirale blagajne, ampak se mi zdi bolj prav, da ljudi spodbujamo, da se jim plačujejo prispevki za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in zdravstvo in da vsi več od tega imamo. Hkrati se vzpostavljajo tudi nek odnos ljudi do teh prispevkov in do pravic, ki jim gredo.

Vseeno čas je, da se skozi razpravo stvari še povedo, tudi kakšna dopolnitev, vsekakor pa zahvala vsem poslanskim skupinam, ki ste izrazile, da boste v tem prvem branju podprle zakon. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Sledi splošna razprava poslank in poslancev, in prvi od poslancev ima besedo gospod Marko Pavličič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo. Spoštovana gospa ministrica s sodelavcema, spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Gospod Presečnik je lepo povedal in je izpostavil težave, ki so povezane s tem, kaj je delo na črno in kaj ni. To je bilo že nekoč zelo široko razlagano in vse težave, ki so bile s tem povezane, takrat je tudi zaradi tega na referendumu padel takratni predlog zakona, vsaj moj občutek je bil tak, da je bila to ena glavnih točk, zaradi česar je padel. Vendar je tista rešitev zakona imela eno zelo posrečeno dikcijo, ki pa je v tem predlogu zakona ne vidim. In sicer je tam konkretno pisalo takole: "Za delo na črno se šteje odplačno opravljanje dejavnosti ali dela." Se pravi, poudarek je na besedici "odplačno". V tej trenutni dikciji zakona te besedice notri ni, kar nam odpira polno enih

zadev, ali je, ko nekaj opraviš brezplačno, ali je to delo na črno ali ne. V tisti diktaciji, ki jo je takrat predlagala socialdemokratska stranka, če se prav spomnim, je pa ta besedica bila. In ta se meni zdi zelo ključna in bi bilo fino, če jo vnesemo tudi v ta zakon. Da je popolnoma jasno, da če je nekaj neodplačno narejeno, če pomagam bodisi poslanski kolegici, bodisi sosedu, ki je tri ulice stran, bodisi komurkoli, da je popolnoma jasno, da to ni delo na črno.

Če grem zdaj na drugo točko oziroma na bistvo tega zakona in sicer na besedno zvezo "vsako delo šteje". Moram reči, da ta termin oziroma to frazo zelo podpiram. Prav je, da vsako delo šteje, vendar naj vsako delo šteje enako. Kaj dobimo pa tukaj s tem principom pri dopolnilnem osebnem delu? Dobimo to, da nekdo, če zasluži na ta način 2 tisoč evrov v šestih mesecih oziroma nekaj evrov manj, če gremo točno računati, bo plačal od 9 do 54 evrov prispevkov. Če pa ta oseba 2 tisoč evrov zasluži prek rednega dela, bo pa tukaj plačanih tisoč 300 evrov prispevkov. Faktor na enem načinu in drugem načinu gre blizu 100. Govorimo o 50 do 100-kratnem faktorju, kar pa tukaj jasno kaže na to, da gre za popolno nesorazmerje, in to je enostavno nesprejemljivo. Če vsako delo šteje, naj vsako delo šteje enako.

Tukaj tudi ni nikjer obrazloženo, zakaj bi bila ta nižja obremenitev dela na ta način upravičena. Vsi vemo za ta problem s tako imenovanimi apaškimi delavci, kjer je Ustavno sodišče ugotovilo, da tista olajšava, ki jo oni imajo, ni dovolj dobro utemeljena in da ni nekih resnih razlogov, zakaj bi to bilo, zato smo tudi to spremenili in smo jih žal dodatno obremenili. Tukaj pa tudi nimamo te dobre utemeljitve. Govorimo pa tukaj že o znesku recimo 2 tisoč evrov na polletje. Se pravi, da v enem letu lahko z dopolnilnim delom nekdo zasluži 4 tisoč evrov. Marsikdo bi bil tukaj tega zelo vesel. Prispevki, ki so s tem povezani, so pa bistveno nižji, kot bi bili pri rednem delu. Ta pavšalni princip teh prispevkov je sicer zelo pozitiven, ker je enostaven na nek način. Moramo pa se tukaj vseeno zavedati, da je nepošten in nepravilen.

E-pristop, ki ga uvajamo skozi ta zakon, in naj bi glavna šla na ta način, je vsekakor en velik plus, ne odtehta pa teh ostalih pomislekov, ki sem jih omenil. V sami obrazložitvi zakona sta tudi navedena primera iz Belgije in Hrvaške, kjer tudi imajo neke podobne rešitve, povezane z vavčerji, vendar če sem prav razložil obrazložitev, kjer to ni prav natančno razloženo, gre tam v bistvu za princip, da ti ko kupiš vavčer, s tem v bistvu kupiš vrednotnico, s katero plačaš tudi to opravljeno delo. Kar pa je bistveno drugače, kot je pri nas. Če na ta način plačaš, je popolnoma jasno, da je tisti, ki je opravil za nas to delo, stimuliran, da to dobi, ker je pač to njegovo plačilo. Pri nas pa je to samo neko dodatno plačilo prispevkov in je bolj namenjeno temu, da se pridobijo neke evidence, s katerimi se bo te ljudi lovilo in jih ustrezno kaznovalo, če pač bodo zaloteni pri tem. S temi vrednotnicami

je odprtih en kup vprašanj. Recimo, če ima nekdo eno uro inštrukcij na mesec, bo to pomenilo v dvanajstih mesecih 12 vrednotnic. Če pa se vseh teh 12 ur inštrukcij opravi v tistem tednu pred maturo ali pa tistih dveh tednih pred maturo, bo pa zadoščala ena vrednotnica. To pomeni, da bo vsaj z vidika prispevkov posameznik plačal 12-krat več, če je na tak način, kot če bi bilo na drugačen način, pri čemer je plačilo za opravljeno delo popolnoma enako. Tukaj smo znova pri tistem nesorazmerju, o katerem sem že prej govoril, ki je eno od velikih problemov tega trenutnega predloga. In kot je bila že omenjena vprašanje, kaj v primeru, če nekdo inštruira pet ljudi hkrati. Pa se zmenijo za enotno ceno, se pravi, da plačajo enako, ali je eden, sta dva, so trije, štirje ali pa jih je pet. Vendar pri prispevkih se pa zadeva znova obrne. Znova je treba plačati petkrat isto zadevo. Tako tukaj odpiramo več vprašanj, kot jih zapiramo, zato s tega vidika ta predlog zakona enostavno ni dober. Da ne omenjam še tega, da posameznik, ko se bo odločil za inštrukcijo, mora dobro vedeti, ali je ta na drugi strani registriran za dopolnilno delo. Omenjam inštrukcije, lahko bi bilo tudi katerokoli drugo delo, ki sodi pod dopolnilno delo. Ali je registriran za dopolnilno delo, ali je morda registriran s popoldanskim espejem, ali je morda registriran kot espe ali morda to dela prek neke agencije, prek nekega podjetja. Nekdo, ki želi imeti to storitev, se mora zelo dobro informirati, kdo je na drugi strani in kako je registriran, da lahko sploh naroči to storitev in da je pripravljen, da se to izvede.

Omenjeni so bili že stroški, povezani s tem, ki so v predlogu zakona ocenjeni na 200 tisoč evrov, prihodki na nivoju prispevkov naj bi znašali na leto okroglih 300 tisoč evrov. Če temu prištetemo še vse delo, ki je povezano s pripravo tega zakona in vsem tem, kar mi tukaj obravnavamo, in vsem, kar je povezano s tem, glejte, enostavno dvomim, da se to splača tudi stega ekonomskega vidika.

V Sloveniji imamo še en problem, na katerega nas opozarjajo predvsem mladi. Gre sicer za prekerne delo. To se je v zadnjih letih zelo razrastlo in so različne oblike prekerne dela. Gre tako za delo za določen čas, gre za tako imenovano espeizacijo, kjer so ljudje prisiljeni odpirati espeje, da potem opravljajo svoje delo, gre za delo tudi preko avtorske pogodbe, ki pogosto ni upravičeno, gre za delo prek študentskega servisa oziroma za zlorabo študentskega dela, ker tisto korektno študentsko delo je prav, da je, gre za agencijsko delo in še marsikatera oblika tega prekerne dela se dogaja v Sloveniji in nas na to opozarjajo predvsem z vidika mlajše populacije. In tukaj, gospa ministrica, vam očitam nesorazmerno delo. Gremo reševati neko dopolnilno del, neko malenkost v primerjavi z vsemi temi težavami, s katerimi so soočeni predvsem mladi, ki begajo iz ene oblike prekerne zaposlitve v drugo obliko, namesto da bi se tukaj resno lotili tega

problema, ki je boleč za veliko večino ljudi, skratka da bi odprli tisti osnovno težavo, ki jo imamo, in to je zakon ZDR. Vse te oblike, ki se dogajajo, espeizacija in tako dalje in tako dalje, so posledica tega, da imamo izjemno togo delovnopravno zakonodajo. In vse to je odgovor na razmere, ki jih imamo na tem področju v Sloveniji. Gospa ministrica, to zadevo moramo odpreti, prej ko jo bomo odprli, prej ko jo bomo rešili, prej bomo izšli tega.

V obrazložitvi tega zakona je tudi lepo navedeno, kateri postopki se ukinjajo in katera administrativna bremena se odpravljajo. To je lepo razloženo. Žal pa ni niti besedice o vseh novih administrativnih ovirah in postopkih, ki jih uvajamo. In ravno s tem povezanim dopolnilnim delom jih uvajamo. Tako da morda bi na konec obrazložitve dali še to notri in bi potem precej bolj jasno sliko dobili, kar se tega tiče.

In še za konec. Spoštovana gospa ministrica, predsednica vlade je sprejela jasno zavezo, da koalicija ne bo uvajala novih davkov in prispevkov in ne bo povečevala starih davkov in prispevkov. To je tudi ena od temeljnih zavez v novi koalicijski pogodbi oziroma koalicijskem dogovoru. Omenjena vrednotnica pa je točno to: uvajanje novega prispevka. In tudi zato, in predvsem zaradi tega, kar sem povedal že prej, žal moja odločitev ne more biti drugačna, kot bo. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Za besedo je prosila gospa ministrica dr. Anja Kopač Mrak.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Potem se bom potrudila ne več oglašati. Mislim, da je treba ene stvari takoj na začetku povedati, pojasniti in razjasniti.

Začela bom pri koncu. Omenjali ste Zakon o delovnih razmerjih. Jaz nikoli nisem rekla, da ga ne bomo odprli, se mi pa zdi prav, da spremembe, ki jih uvajamo, tudi ovrednotimo. Zakon je začel veljati, mislim da, 14. aprila. Mislim, da je prav, da se naredi neka ocena in da to naredijo tisti, ki so za to usposobljeni. Ta ocena bo do konca marca in na teh podlagah se je prav tudi pogovarjati.

Ker ste omenili različne obremenitve različnih oblik dela, tega ne določa Zakon o delovnih razmerjih. Zakon o delovnih razmerjih ne določa osnov za plačevanje prispevkov in ni tog. Glede togosti naše slovenske zakonodaje o delovnih razmerjih pa smo po spremembah Zakona o delovnih razmerjih na povprečju OECD držav glede indeksa labor protection. Zdaj je vprašanje, s kom se želimo primerjati, vendar glede teh osnovnih parametrov so bili doseženi ti premiki s spremembami Zakona o delovnih razmerjih, kjer se je povečala predvsem notranja fleksibilnost znotraj podjetij med različnimi enotami. Bila je povečana tako imenovana funkcionalna fleksibilnost, manj morda numerična, ki pa je bila tudi z bistveno

skrajšanim odpovednim rokom in nižjimi odpravninami. Ampak O. K. Nikoli nisem rekla, da se na podlagi nekih analiz nisem pripravljena pogovarjati, sem pa vedno tudi izpostavljala, da mi je pomemben socialni dialog, ker morda sem se iz preteklosti tudi kaj naučila in ne bi želela ponavljati napak, ki sem jih kdaj v preteklosti storila.

Večkrat sem tudi poudarjala, da mislim, da je nujno treba pripraviti zakon o osnovah, enotni zakon o zavarovalnih osnovah, od katerih se plačujejo prispevki. Ker dejstvo je, da so se v preteklosti v različnih zakonih navajali prispevki, kakšna višina prispevkov se plačuje za pokojninsko, zdravstveno zavarovanje in za zaposlovanje oziroma brezposelnost in starševsko varstvo. Zato mislim, da je prav, da se pogovarjamo o tem, od kod plačujemo prispevke, kakšno višino, ker se strinjam, da cena dela, ne samo fleksibilnost, cena dela vpliva na to, kako so dojemane posamezne oblike dela s strani delodajalcev. Vsekakor pa vseeno ne moremo vseh oblik dela, ki so danes na voljo, dati v isti koš. Na primer, osebno dopolnilno delo se od popoldanskega espeja razlikuje po eni stvari, ki je pa ključna. Ti lahko popoldanski espe ustanoviš za karkoli, medtem ko osebno dopolnilno delo je natančno s pravilnikom določeno, za kaj ga lahko opravljaš. In še drugi element je, po zakonu je določeno, da je omejitev, koliko lahko oseba dobi denarja iz osebnega dopolnilnega dela, približno tisoč 800 evrov na 6 mesecev. S tem je jasno zamejeno in je s tem tudi upravičena na nek način drugačna obravnava in pavšalni prispevki, ker ne morete primerjati višine, če nekdo dobi 2 tisoč evrov, koliko plača prispevkov, in ta, ki lahko dobi maksimalno tisoč 800 evrov dohodka. Osebno dopolnilno delo je v svoji osnovi zelo zamejena oblika. Zakaj? Ker je treba imeti tudi pogled na to, kaj to pomeni za druge oblike dela in kako se med seboj prepletajo te različne oblike dela. In s to evalvacijo ZDR bomo pokazali tudi številke, koliko je espejev, kaj se je dogajalo s podjemnimi avtorskimi pogodbami in podobno, da ocenimo stanje na trgu dela v celoti.

Strinjam se, da prekerne oblike – in to je eden izmed ciljev tudi včeraj objavljene in v javno razpravo dane reforme študentskega dela, kjer je tudi koncept "vsako delo šteje", kjer smo se s študenti dogovorili, da bodo plačani polni prispevki za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in priznane tudi pravice iz tega. Pri tem predlogu pa smo imeli v obziru, kakšna je obremenitev za delodajalce.

Ne bom komentirala toliko glede določb koalicijske pogodbe. Se strinjam, da govorimo o dvigovanju prispevkov in davkov, vendar je treba tudi ovrednotiti, kaj to pomeni, ali pomeni 9 evrov, ko bo to taka obremenitev, da posamezniki danes, predvsem srednji sloj se poslužuje osebnega dela, tistih, ki opravljajo storitve na domu, ali pa če radi to delamo na črno in se s tem delom na črno strinjamo in se

zavedamo, da je problem, ampak ne storimo dovolj.

Glede predlogov. Na Hrvaškem in v Belgiji imajo različno. Belgijski sistem je bil tak, da je bil z vavčerjem plačan tudi račun za to storitev. Belgijci so prav zaradi tega, ker je bil sistem predrag, odstopili od njega, to je bilo financirano z evropskimi sredstvi. Na Hrvaškem so pa uvajali podoben sistem oziroma da so plačani prispevki z vrednotnicami, ne pa tudi račun za celotno storitev.

Vsekakor menim, da so določene izboljšave v razpravi še mogoče. Po navadi je tako, in prav je tako, da ko odpremo eno področje, to je danes osebno dopolnilno delo, da se odpre razprava o vseh drugih oblikah dela in problemih, ki jih imamo na trgu dela. Strinjam se, da bi bilo prav, da pridemo s celovito zadevo in potem vse urejamo, vendar smo se v nekem preteklem obdobju to šli, pa potem ena stvar, en zakon pade, pa pade celota. Tako da je vseeno važno, da vemo, v katero smer gremo, in potem posamezno dopolnjujemo obstoječe oblike, ki jih imamo v našem sistemu. Osebno dopolnilno delo že imamo, dopolnjujemo ga samo z vavčerskim sistemom, torej z vrednotnico, ki pa je, kolikor je le mogoče, administrativno neobremenjujoča. Postavlja pa to, da mora posameznik preko e-uprave plačati to vrednotnico. Lahko pa plača s kartico, najbolj enostavno, in se potem vsi prispevki odvedejo avtomatsko, in to ni stvar posameznika. Če bi želeli večjo izenačitev, da bi posamezniki glede na dohodek, kot je bilo izpostavljeno, plačevali prispevke, je pa možno samo, da bi posamezniki plačevali preko REK obrazca te prispevke, kar bi bilo seveda administrativno bistveno bolj obremenilno, kot pa če imamo tak predlog, kot je danes pred vami.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Horvat, za njim se pripravita mag. Štefan Tisel in mag. Ivan Vogrin.
Izvolite, gospod Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospa podpredsednica. Spoštovana gospa ministrica s sodelavcema, drage kolegice in kolegi!

Veliko ste moji predgovorniki govorili o koalicijski pogodbi, jaz se seveda ne bom vmešaval v vašo koalicijsko pogodbo, želim si pa kot državljan, da bi vendarle enkrat le zagledala luč sveta. In če bo res tam iskrena namera za to, da se iztrebi siva ekonomija, potem bom jaz vam izrekel priznanje, toliko bolj, če vam bo to tudi v realnosti uspelo. Važna je realnost, niso važne samo besede, ki so napisane na papirju. Jaz si seveda ne delam iluzij in najbrž nihče med nami, da bi ta zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno iztrebil delo na črno. To gotovo ne more biti res. Gotovo je to samo en kamenček v mozaiku, kako delo na črno dejansko omejiti in ga spraviti

na minimum. In mi, kot rečeno, gradnji tega mozaika ne bomo nasprotovali, bomo sami pomagali ta kamenček vstaviti v mozaik, in upam, da nam bo vendarle enkrat uspelo zaježiti zaposlovanje na črno.

Gotovo k razraščanju dela na črno pripomorejo različni faktorji. Gotovo je tukaj zelo pomembno poslovno okolje, že smo omenjali delovnopravno zakonodajo, Zakon o delovnih razmerjih, gotovo je tu zelo pomembna davčna politika, seveda pa tudi ne smemo pozabiti osebne odgovornosti. Mi v Novi Sloveniji osebni odgovornosti posvečamo veliko pozornost. Ta se pravzaprav začne privzgajati prav v družini, v fazi vzgoje, ta je gotovo najpomembnejša v družini, o tem smo govorili toliko več pri prejšnji točki dnevnega reda. In zdaj morda en nekoliko drugačen pristop. Postavil si bom vprašanje socialne države. Gotovo nas 90 ima 90 različnih odgovorov, kakšno je stanje socialne države v Sloveniji. Nekateri boste gotovo rekli, da je nimamo, da je socialna država umrla, s tem se seveda jaz ne morem strinjati, nekateri boste imeli kakšne druge odgovore. Ljudje seveda socialno državo različno razumejo. Nekateri pravijo, "država, pogledj, jaz sem tukaj, zdaj mi pa daj, daj mi nekaj na krožnik". Nekateri zaradi lastnega ponosa ne bodo zmogli toliko moči, da bi za socialno pomoč zaprosili in tako naprej, drugi pa prosijo za delo, izključno za delo. Tukaj mi pride na misel, vsi ste se srečali s Pedrom Opeko, ki je svoje ljudi naučil, da ga ne prosijo kruha, ampak dela, "pater, daj nam dela". In pogledjmo, kakšni so prejemki, ki jih lahko pričakuje za delo zmožna oseba brez premoženja in dohodkov. Jaz jih bom samo naštel in potem povedal skupno vsoto: socialna pomoč, izredna socialna pomoč, obvezno zdravstveno zavarovanje, dodatno zdravstveno zavarovanje, Rdeči križ, Karitas, subvencija za najemnino sobe ali stanovanja. Če potegnemo črto, to nekje znese 470, 475 evrov. In zdaj se sprašujemo, ali lahko s 475 evri skupne materialne pomoči kdo preživi ves mesec. Prosilci so zelo skrivnostni, a kakšen iskreno pove, da dela na črno. Država pa s socialno zakonodajo takšno obliko delo podpira, samo od socialne pomoči se namreč ne da preživeti – to so namreč besede socialne delavke. In lahko pogledamo tudi druge države. Nemčija kot nam najpomembnejša gospodarska partnerica, tudi tam se ubadajo s problemi dela na črno, s problemi sive ekonomije. Ampak kje se pa strinjajo različni analitiki, zakaj se v Nemčiji delo na črno vztrajno zmanjšuje? To prepisujejo dobremu položaju na rednem trgu dela in radikalnim reformam trga delovne sile, ki so olajšale legaliziranje dela na črno. Tako imenovanim mini službam, ki so plačane s 400 ali 500 evri na mesec, so znižali socialne in pokojninske dajatve prav zato, da bi v objem rednega dela pridobili čistilke, vrtnarje in vse druge, ki so prej v gospodinjstvih ter drugje raje delali na črno. Čim višji so davki in socialne dajatve, tem večja je birokracija in toliko prej se

ljudje umikajo v delo na črno. To je po mojem prepričanju aksiom. Zato sem prej omenjal pomembnost davčne zakonodaje. Mi smo tudi v Novi Sloveniji napovedovali, da se bo delo na črno povečalo z dvigom stopnje DDV. To je povsem jasno, lahko bi to tudi na primeru razložil, a na žalost mi zmanjkuje časa. Spoštovana gospa ministrica, bom pa dal eno pobudo. Upam, da me podpredsednica ne bo ustavila, ni vezano direktno na zakon. Poglejte, nam se je zgodila in se nam dogaja naravna katastrofa, ledolom in tako naprej, stotine tisoče gozda je podrtega. Ali ne bi bilo vredno razmisliti o uveljavitvi nekega sistema javnih del, da pritegnemo brezposelne, ki bi pomagali te gozdove čistiti? Morda se sliši naivno, morda preveč diletantsko, ampak tukaj je ogromno dela za tiste, ki želijo delati. Ampak registrirano brezposelni so najbrž tisti, ki želijo delati. Pa bi res rad slišal tukaj vaše mnenje. Res ni vezano na zakon, vezano je pa na delo. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa ministrica, izvolite.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Bom kratka. Danes ravno prihajam iz Postojne, da sem bila na terenu. Stanje je res katastrofalno. Sem se pogovarjala z gozdarji. Glejte, ljudi kar tako poslati v gozdove, ker so nevarni, tudi po tem, ko se bo sekalo in se bo čistilo te gozdove, to ni tako preprosto, da lahko to počne kar vsak. Celotni tisti, ki so trenirani gozdarji, ko se bodo odledenjevale te gozdne gmote, je problem pri sekanju, da popušča tudi drugo, tako da bo čiščenje gozdov izredno nevarno. Jaz razumem to pobudo za javna dela, vendar je treba imeti v mislih predvsem varnost ljudi. Vsekakor pa je treba ob takih razmerah tudi razmisliti o tem, da bomo ljudi z drugega konca Slovenije, kjer nam je boljše, če bo treba, aktivirali, da bodo pomagali. Mi javna dela poskušamo v okviru sredstev, ki jih imamo, širiti. Letos jih bo 9 tisoč, torej še enkrat več kot lansko leto, in to po področjih. Vsekakor vem, da bo velika dela v gozdovih, lahko se tudi tam, ampak tako enostavno stvari ne morejo iti, ker je pač ogrožena varnost ljudi, ki bodo to delali. Vsekakor nas pa čaka ob tem, kar se dogaja z državo, s tem žledom nas čaka veliko nalog, kako se bomo prerazporedili in pridemo še do tja. Zdaj se predvsem razmišlja in predvsem so na terenu službe, da se zagotovi električna energija. Postojna je še skoraj v celoti v mrku in stvari se res zaostrejo. Tako da gre pa vsa pohvala ljudem, ki so na terenu, gasilcem in vsem drugim, ki ljudem pomagajo. Bi pa ob tem, ko ste že začeli, se mi zdi res pomembno ob takih situacijah, da drug drugemu pomagamo, sosed sosedu vpraša, tudi situacije so različne po terenu. Center za socialno delo deluje, tako tudi pomoč na domu vsem v Postojni so že včeraj razvozili. Te naše službe, kakor imamo

vedno veliko kritik, vseeno v teh razmerah opravljajo svoje delo, ni pa ljudem lahko.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima magister Štefan Tisel.

MAG. ŠTEFAN TISEL (PS SDS): Vsem lep pozdrav! Spoštovana gospa podpredsednica Državnega zbora, spoštovana ministrica s sodelavcema, poslanke in poslanci!

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke ne nasprotujemo oziroma celo podpiramo vse ukrepe in prizadevanja Vlade, da bi se nekako zmanjšalo delo na črno oziroma bolj smo za to, da bi se preprečilo. Za to pa je treba kar dosti drugih ukrepov, kar dosti tega smo že slišali pri naših poslanskih kolegih in kolegicah, ki so predstavili svoje predloge. Tako da moramo pogledati te ljudi, ki so nekako primorani ali pa tudi po neki strani recimo tisti, ki so naredili osebni stečaj, oni dejansko se sploh ne smejo uradno pojaviti na trgu dela. Potem so tisti, ki prejemajo nadomestilo, so izgubili službo. Ljudje si preračunajo, kaj se jim splača. Ali prejmejo tisto, pa še malo naredijo na črno, pa so dosti na boljšem, kot je tisti, ki dobi minimalno plačo. Teh ni tako malo. In pa tudi tisti, ki dobijo vse te socialne prejemke, jih seštejejo, pa se jim ne splača vključiti v neko obliko delovnega razmerja. S temi vrednotnicami samo administrativno spet zakompliciramo stvari, ker ljudje so nekako podvrženi temu, da želijo enostavno, praktično delati in tudi se obnašati. Tudi pred tremi leti nismo nasprotovali temu zakonu o delu na črno, smo podprli tiste pobudnike pri referendumu, ker je pač bilo toliko govora o sosedski pomoči in podobno, tako da je imelo to res tak negativen naboj. Preventivno bi si morda pomagali s tem, kot smo že tudi pred leti večkrat govorili, da bi vsak račun tudi štel, kot rečemo vsako delo šteje, za socialne prispevke, za zdravstveno in pokojninsko zavarovanje. Tudi vsak račun naj bi štel, zlasti pri storitvah, čeprav vemo, da imamo zdaj te predhodne izračune dohodnine, ki so nekako zelo dobrodošli, kar je gospod Simič naredil, pa vendarle morda bi nekako ljudi pritegnili s takim korenčkom, da bi zbirali, pa od frizerja, pa od popravila pralnega stroja, pa od popravila strehe in podobno.

Če je res 24 % sive ekonomije, no, tu ni samo delo na črno, tudi neplačevanje davkov in podobno, bi se vendarle splačalo nekako poslužiti takšnih inštrumentov, ki bi zadeli vse ljudi, se pravi vse tiste, ki plačujejo davke. Pa če bi pri dohodnini imeli majhno olajšavo, pa bi tudi te račune zbirali, bi se vendarle tudi na drugi strani kaj poznalo. Samo sankcije, vemo, da ne naredijo efekta, mora biti tudi korenček, se pravi nekaj privlačnega za davkoplačevalce. Ko sem omenil vse te različne kategorije ljudi, veliko jih je izgubilo službo, eni morajo imeti espe, da se lahko zaposlijo pri delodajalcu, potem veliko jih životari z espejem, da komaj prispevke

plačujejo, tako da nimajo niti za stroške, bi morali vendarle z drugimi mehanizmi skušati tudi tem ljudem pomagati. Seveda pa je osnovno pošteno delo. Tega pa ni, in jim ga je težko zagotoviti v današnjih razmerah, ko samo še izgubljajo službe in delo, ne pa da bi ga na novo ustvarjali. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima magister Ivan Vogrin. Za njim se pripravi gospa Ljudmila Novak, potem gospa Kristina Valenčič, gospod Borut Ambrožič. Izvolite magister Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča.

Moram se naprej zavarovati, samo navidezno se bo zdelo, da ni tema, o kateri bom govoril. Ker bom začel malo z druge strani. Glejte, nedavno smo sedeli na Odboru za obrambo in tam je bilo z dokumenti prikazano, da vojaki zaslužijo od 700 in 800 evrov. Kako naj človek s 700 ali 800 evrov preživi? Še enkrat pozivam, če se tako da dostojno živeti, dajmo si znižati plače na 700 evrov. In vojaki so povedali, da delajo na črno v Avstriji. Ja, kje pa naj delajo? V Sloveniji kot aktivni pripadniki Slovenske vojske ne morejo delati. To pomeni, a se vam ne zdi, da mi pravzaprav lovimo svoj rep. Da smo mi kot mačka, ki lovimo svoj rep. Država ima za svoje uslužbenke, javne uslužbenke takšne plače, da ne morejo preživeti. To se pravi, kako naj delajo. No, mogoče bi se malce poigrali s tem, delo na črn., Ministrica je rekla, da je delo v gozdu nevarno. Vsako delo je nevarno. Tudi sedenje na stolu, birokrati sedijo in jih začne boleti hrbtenica. Ogromno ljudi, ki ima sedeče delo, ima težave s hrbtenico, trajne poškodbe in tako dalje. Vendar najhujše je, če dela ni. In veste, problem je, ker delo v Sloveniji ni vrednota. Zdaj pa gremo na konkretne značilnosti tega zakona. Visoke globe, kazenske sankcije z odvzemom premoženja, krepitev inšpekcijskih služb in pristojnosti. Kje so pa vzroki za takšno stanje, v katerem smo? Visoke obremenitve plač, nenormalno visoke obremenitve, delovnopravna zakonodaja, ki je nefleksibilna, kajti ko delodajalec delavca sprejme, ga praktično ne more več odpustiti, delati pa tako ali tako prepovedujemo v zakonu, ki smo ga nedavno sprejeli, upokojencem, študentom, omejujemo nadurno delo in tako dalje. Saj veste, da je to napačno. Potem obsežni birokratski pristop. Delodajalec, preden zaposli delavca, mora izpolniti kopico nekih birokratskih formularjev, ki nikomur ne koristijo. Dosedanji ukrepi so bili naslednji. Aktivna politika zaposlovanja, ki uči tako, vam povem na konkretnem primeru gospe, ki je diplomirana ekonomistka. Povabili so jo na urad za delo in so jo učili pisanja prošenj. Gospo, ki ima fakultetno izobrazbo, učijo v aktivni politiki zaposlovanja pisanja prošenj. Narobe. Najbrž zna pisati. Sprejeti zakoni niso v temelju

spremenili vzrokov za to, da imamo mi visoko stopnjo brezposelnosti in posledico, tako kot so že nekateri kolegi govorili, tudi delo na črno. Dvig davkov in prispevkov, ki smo jim priča zadnje leto, je bencin na ogenj tega, da je veliko črnega dela. Da ne bomo lovili več svojega repa, moramo napraviti po moje tri zadeve. Znižati obremenitve plač na primerljive evropske države. Ustvariti fleksibilen trg dela, tako da podjetje ali delodajalec, ko bo imel delo, bo delavce zaposlil, ko ne bo imel dela, ga bo dal na urad za delo. Tako kot imajo v Avstriji. In treba je predvsem zmanjšati birokracijo.

To bi po moje bili ukrepi za to, da ne bi lovili več svojega repa. Morda še misel vsem nam dobrega znanega igralca Tadeja Toša, ki se mu radi nasmejimo. V Financah je bila napisana, primerjava med Švico in Slovenijo. "V Švici danes delajo, v balkanski Švici pa sedimo in si želimo, da bi bili še jutri prosti, ker potem pride vikend." Tako je avtor izjave nastavil ogledalo predvsem politikom. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Kristina Valenčič. Za njo se pripravijo gospod Borut Ambrožič, mag. Mirjam Bon Klanjšček, gospa Marjana Kotnik Poropat in gospod Ivan Hršak.

Izvolite, gospa Valenčič.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Naj na začetku pohvalim opravljeno delo in vsa prizadevanja tako ministrice kot celotne ministrske ekipe, ki je v času te vlade pripravila številne pozitivne ukrepe tako na področju sociale kot družinske politike, ki sem jih tudi sama z veseljem podprla. Tudi današnja novela prinaša številne pozitivne ukrepe, kot je na primer, da se zaostre in širi nadzor nad delom na črno in se prenaša na carinsko upravo, da se daje podlaga za odvzem premoženjske koristi, pridobljene z delom na črno.

Imam pa sama osebno že od vsega začetka zelo velike težave z uvedbo sistema vrednotnic, in to sama ministrica dobro ve. Kdaj ljudje posegajo po delu na črno? Takrat, ko so v to prisiljeni, ker se počutijo finančno ogroženi, ko nadzorni organi ne opravljajo svojih funkcij, ko v družbi prevlada mnenje, da delo ni vrednota, da se ne splača delati in da je nekaj povsem normalnega, da se na vseh segmentih državo prinaša okoli, takrat, ko imamo kompliciran sistem prijave dela in obračunavanja dajatev. In v taki situaciji je danes žal tudi naša družba. Zato sem prepričana, da se je treba problema lotiti pri njegovem izvoru, ljudi je treba stimulirati za delo, ne pa jim oteževati opravljanja dela, ubijati željo po delu. Prepričana sem, da občasna priložnostna dela, kot so kidanje snega, košenje trave, kratkotrajno varstvo otrok na domu, inštrukcije, pomoč v gospodinjstvu, klekljanje ali nabiranje borovnic ne bodo rešili

problema dela na črno. Pa ne govorim, da je treba ta segment dela spregledati in dopuščati možnosti zlorab. Tudi ta segment potrebuje nadzor in nadgraditve, vendar to v smeri poenostavitve in odprave birokracije. Država mora zagotoviti enostaven sistem prijave dela, enostaven sistem obračunavanja prispevkov in davkov, da bodo ljudje razumeli in bili seznanjeni z vsemi obveznostmi, ki jih imajo. Imamo preveč izjem. Poglejmo recimo samo v ta zakon. Osebnno dopolnilno delo, sosedska pomoč, kratkotrajno delo, dopolnilna dejavnost na kmetiji, humanitarno delo. Če pogledamo še malo širše, espe, popoldanski espe, veliko različnih osnov za pokojninske in socialne prispevke. Vse to vnaša zmedo med ljudi in odvrča ljudi od registracije svoje dejavnosti. Veš čas imam v mislih in govorim le o osebni dopolnilni dejavnosti, da ne bo pomote, torej govorim o državljanih, ki si poleg rednega statusa, bodisi so to študentje, zaposleni, brezposelni, upokojenci, želijo svoj finančni položaj nekoliko dodatno izboljšati, nekateri celo omiliti socialno stisko z osebnim dopolnilnim delom.

Prepričana sem, da bi morali iskati rešitve v poenostavitvi vseh teh raznih oblik del, poenostavitvi postopka registracije in plačevanja prispevkov in davkov, deregulirati posamezne dejavnosti in poklice, uvesti sistem pavšalov in okrepiti nadzor na terenu. Pa da ne bom napačno razumljena, ne podpiram dela na črno. Sama se trudim svoje otroke vzgajati s spodbudo in zgledom in ne s sankcijami. Tako bi morala država tudi ubrati pot v boju z delom na črno. Gospod Horvat večkrat pove, politik stoji in pade na etiki, jaz pravim, delo na črno stoji in pade na računih.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo bi imel gospod Borut Ambrožič, pa ga ni tukaj. Naslednja ima besedo mag. Katarina Hočevnar, ki pa ne bi razpravljala. Potem pa ima besedo tukaj prisotni gospod Franc Jurša. Za njim se pripravita še dr. Andreja Črnak Megličeva in gospa Romana Tomc.

Izvolite, gospod Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala lepa, podpredsednica, za besedo.

Skozi dva moja mandata v Državnem zboru smo ogromno besed posvečali prav temu področju, zavedajoč se, da gre za enega od ključnih problemov. Še posebej v času, v kakršnem trenutno živimo, to je v času gospodarske krize. Ko razmišljam o tem, kako in na kakšen način dati vse možnosti tistim, ki to želijo, istočasno pa uvesti ukrepe, da bomo nadzorovali, na kakšen način bodo ljudje delali, potem v prvi vrsti mislim na to, da moramo imeti za vse strukture ljudi enake vatle. To pomeni, ali je dopustno ali ni dopustno delati na takšen ali drugačen način, mora biti za vse enako. To se pravi, da nekaterih skupin, ki na nek način

opravljamo mogoče bolj enostavno delo, ne smemo privilegirati, moramo pa omogočiti, da bo čim manj birokratskih ovir za vse tiste, ki želijo delati. Če smo čisto odkriti in realni, ko se soočamo z nekaterimi poklici in potrebami, da bi dobil na primer določeno delo kot uporabnik ali koristnik tega dela, na primer na področju obrtništva, se nam dostikrat zgodi, da enostavno in preprosto v svojem okolju ne moremo najti ustreznih poklicev tudi v tem času in prostoru, v katerem trenutno živimo, ko govorimo, da imamo ogromno število nezaposlenih ljudi.

Siva ekonomija, druge oblike prekrivanja ali izogibanja obveznostim, če jih merimo v velikosti, je to izjemno velik denar. Govorimo o osmih do desetih milijardah evrov na letni ravni, v primerjavi s proračunom na letni ravni lahko ugotovimo, da je to en cel proračun. Podatki pa so seveda različni. Govori se o različnih številkah in odstotkih, na primer nekateri govorijo tudi o približno 17 do 25 % bruto družbenega produkta. Ampak v končni fazi zdaj ni pomembno, kolega Šircelj mi z glavo kaže, da to ni točen podatek. Podatki so različni in gledamo jih na različnih naslovih in potem si poskusimo narediti svoje zaključke. Verjetno pa nihče ne ve točno, koliko tega dejansko v Sloveniji imamo.

Ta pojav je, odkrito povem, močno zakoreninjen in je za njegovo iztrebljanje potrebno dolgotrajno in naporno ter večletno seveda tudi delo. Siva ekonomija se kaže v množici negativnih učinkov. Mislim predvsem v izpadu davčnih prihodkov, prihodkov v pokojninski, zdravstveni, socialni blagajni. Zato je država prisiljena dvigovati davke. Z davki lahko na nek način to rešujemo. V nelojalni konkurenci in v nadpovprečnem dostopu posameznikov do javnih storitev. Tukaj mislim seveda predvsem na šole, vrtnice, zdravstvo, ceste.

V koaliciji v tej sestavi smo se zavedali in se zavedamo teže problema, zaradi tega se je Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti odzvalo in pripravilo predlog rešitve problema z novim zakonom. Moramo pa reči, čeravno neradi govorimo o višini sankcij – tudi sam sem bil zagovornik, da mora biti kaznovalna politika takšna, da ljudi ne bo preveč prizadela oziroma da bi vsi, ki bi kršili, bili enako prizadeti. Nikoli ne bomo prišli do nekih realnih povprečnih kazni, kajti za nekoga, ki ima zelo nizke prihodke, pomeni dejansko kazen v neki višini ogromno, za drugega pa mogoče pomeni bistveno manj. Ampak če na tem področju ne bomo naredili reda in tudi primerno uredili sankcij, potem ta zadeva ne more biti v prihodnosti učinkovita. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa tudi vam.

Gospa Romana Tomc imate besedo. Smo že bolj pri koncu, ja.

ROMANA TOMC (PS SDS): Ja, očitno smo res že bolj pri koncu, glede na to, da sem že na vrsti, ampak hvala lepa še enkrat za besedo. Želim še nekaj bom rekla zaključnih stavkov, ugotovitev na podlagi tega, kar sem slišala v razpravi od drugih kolegov, tudi pojasnil, ki jih je dala ministrica kot predlagatelj tega zakona. Ampak dovolite, da pa uvodoma tudi jaz ugotovim, tako kot je pa ugotovil že moj kolega Marko Pavličič, ki je del oziroma član te koalicije, da nismo še niti dobro zajadrali v novo leto, pa koalicija že krši eno izmed svojih večkrat ponovljenih tez in ugotovitev ter, če hočete, zaobljub slovenskim državljanom in državljanom: ne bomo več dvigovali davkov. To je zakon, ki prinaša ravno to. Dvigujejo se obvezne dajatve v obliki prispevkov na tako imenovano osebno dopolnilno delo. To ni nič drugega kot neka ugotovitev. In če še tako ministrica oziroma predstavniki Vlade trdijo, da je pač tako treba, da drugače ne gre, vedno se najde lahko nek izgovor, zakaj nečesa, kar ne želimo narediti, ne naredimo. Druga ugotovitev bi bila, da ta teza oziroma ponavljanje vseskozi v kontekstu plačevanja prispevkov, da vsako delo šteje, da nam šteje nekaj v pokojninskem sistemu, da nam šteje v zdravstvenem sistemu, v tem primeru ne zdrži, čeprav jo vztrajno ponavljajo nekateri. Kajti zdržala bi edino, če bi to spremenili iz "vsako delo šteje" v "vsaka vrednotnica šteje". Kajti ne šteje tisto, kar je zadaj za vrednotnico, ne šteje, koliko ur je po tej vrednotnici delal, ne šteje, koliko je zaslužil, nič od tega ne šteje. Šteje številka, koliko vrednotnic nekdo ima. Povejte mi kakšno logiko ima to in kaj ima to zveze s tem, da ponavljamo kar naprej, da vsako delo šteje. Šteje, koliko bo prodanih vrednotnic, in to je vse. In seveda ne šteje, koliko je dela opravljenega, ker te vrednotnice ni nujno, da bodo tudi realizirane. Lahko bodo ostale prazne, neizkoriščene. In tretja ugotovitev ali pa povzetek, tudi ministrica mi je pritrdila v tistem delu mojega razmišljanje, ker sem večkrat ponovila, da moramo zelo dobro vedeti, kaj pravzaprav želimo s tem zakonom doseči, kako želimo preganjati sivo ekonomijo, kaj sploh siva ekonomija je. In ministrica je nekako pritrdila, če se prav spomnim je uporabila odstotek 93 % oziroma nekaj čez 90 % sive ekonomije predstavlja neplačevanje davkov. Spoštovane kolegice in kolegi! Neplačevanje davkov ni nobena siva ekonomija, neplačevanje davkov je davčna utaja. In ko si bomo nalili tega čistega vina, bomo videli, da je pač siva ekonomija, ki jo želimo preganjati s tem zakonom, nekaj zelo drugega, kar želimo danes predstaviti. In tisto, kar je predlagatelj skušal zajezi oziroma omogočiti ljudem, da bolj uporabljajo osebno dopolnilno delo, bo zaradi velikih administrativnih ovir, ki so s tem povezane – zaradi obvezne registracije na Ajpesu, nekdo, ki bo želel delati oziroma opravljati osebno dopolnilno delo, se bo moral najprej registrirati na Ajpesu – elektronsko neelektronsko, vprašajte se, če se ne bo mogel

elektronsko, bo moral iti na upravno enoto. Potem bo nekdo, ki bo njegovo storitev koristil, moral kupiti vrednotnico. Potem se bodo morali povezati, ministrstvo za delo, ki bo to po eni plati nadziralo, in ministrstvo ... Gospa ministrica, če bi bilo v zakonu bolj jasno obrazloženo, kako bo potekalo to poslovanje, delovanje, funkcioniranje z vrednotnicami, se vam zdajle ne bi bilo treba nespoštljivo držati za glavo. Obrazložite tako, kot je treba, da bodo vsi razumeli. Verjemite mi, da razumem približno, kako poteka oziroma naj bi potekalo, in vaše posmehovanje na tem mestu ni primerno. Vsekakor boste imeli v nadaljevanju postopka, če bo šel zakon naprej v proceduro, možnost zelo natančno obrazložiti, kako bo to potekalo. In upam, da boste imeli primerne odgovore, da nas boste prepričali, vse, kajti jaz nisem edina, če slučajno niste opazili, ki pravim, da bosta s tem načinom administracija in birokracija večji, ne pa manjši, tako kot vi trdite.

Res bi si želela, da kdaj pa kdaj, kadar opozicija podpira načelne rešitve, kar mi podpiramo, sem uvodoma rekla, da podpiramo prizadevanja, da ne bomo nasprotovali temu zakonu, da ste vsaj tako korektni, da poskušate prisluhniti predlogom, ki jih imamo. Opozarjamo vas, da ta način vrednotnic ni urejen primerno. In vas pozivamo, in mi bomo prispevali s svojimi rešitvami in predlogi, da bo ta del zakona urejen bolje. In nobeno zgražanje na tem mestu ni potrebno.

Pa še nekaj ste pozabili omeniti, vendar mislim, da je bil to zgolj lapsus oziroma nekaj, kar ni pomembno v tem trenutku, v čem se to osebno dopolnilno delo razlikuje od drugih oblik dela, recimo samostojnega podjetnika ali karkoli. To je delo, ki se lahko opravlja izključno med fizičnimi osebami, naročnik ne more biti pravna oseba, ne more biti samostojni podjetnik posameznik. Tako gre tu za veliko in bistveno razliko. Govorimo torej samo o tistem delu, ki se opravlja med fizičnimi osebami. To je zelo, zelo majhen obseg naše ekonomije. Ko uporabljamo te milijardne številke, je prav – jaz se strinjam, da so lahko tudi, po nekaterih podatkih, čisto korektno in prave, ampak se moramo nečesa zavedati: številke, ki jih uporabljamo, o milijardah izgubljenega prometa, davkov ali česar koli že, ne rešujemo s tem predlogom zakona, ne s tem zakonom. Te številke lahko rešujemo na področju, ki se imenuje davčni nadzor. Zato pa to, kar bomo sprejeli v povezavi s tem zakonom, bi bilo dobro, da je resnično enostavno, da bomo sploh dosegli kakšen učinek, ker sicer, če bomo stvari zapletli bolj, kot je treba, potem še tega minimalnega učinka ne bo. Ta minimalni učinek je Vlada sama ocenila v predlogu zakona pod finančnimi posledicami, kjer pravi, da bo iz tega naslova, če bo v sistem vključenih tri tisoč oseb, potem bo finančni učinek približno 300 tisoč evrov na letnem nivoju v obliki več plačanih prispevkov za pokojninsko zavarovanje in za zdravstveno zavarovanje. In to je to. In nič drugega.

Podpiramo tudi to. Vsak evro je pomemben, posebej če je ta evro namenjen večji socialni varnosti tistih, ki si sami z delom v nekih drugih bolj normalnih, bolje plačanih oblikah ne morejo privoščiti. In ker si tega ne morejo privoščiti, bodo uporabljali obliko tako imenovanega osebnega dopolnilnega dela. Tudi prav. Ampak bodimo pošteni in povejmo, kaj s tem želimo doseči in kaj dejansko bomo dosegli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Želi besedo še predstavnica Vlade?
Izvolite, gospa ministrica.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala.

Jaz nikakor nisem želela biti nevljudna do opozicije ali na kakršen koli način, zdi se mi pa, da stvar, ko jo ponovim ali ko ene stvari pojasnim, da potem ponovno iste argumente vzamem, da nisem dovolj jasno pojasnila, lahko še enkrat pojasnim, samo včasih, ne me razumeti narobe, včasih se mi zdi, da nekateri tudi ne želijo slišati tisto, kar povemo, ne glede na to, kaj povemo. Nočem biti žaljiva, na nič ne namigujem, pa naj si ljudje sami ustvarijo mnenje o tem, kaj je.

Glede osebnega dopolnilnega dela se vam zahvaljujem, da ste izpostavili, da se lahko opravlja samo med fizičnimi osebami. Ker ste pa to tako izpostavili, pa je treba tudi poudariti, da če gre za – v 12. členu je to določeno – izdelovanje izdelkov domače in umetnostne obrti, pa se lahko prodajajo ti izdelki tudi pravnim osebam, da ne bo morda neke nejasnosti, če smo že tako zelo natančni.

Jaz še vedno verjamem, da plačilo vavčerja preko e-uprave, preko sistema, ki bo zelo enostaven, in ko ta sistem potem avtomatsko, ko bo posameznik plačal vavčer za posamezno osebo, da se potem avtomatično zadaj preko procesov, ki so dogovorjeni, informacijskih sistemov, teh 9, 7 evrov nakaže na ZPIZ, na ime te osebe, za katero se plača vrednotnica, in na Zavod za zdravstveno zavarovanje. To je dogovorjeno med institucijami, torej ta povezava med e-upravo, Dursom in ZPIZ-om in Zavoda za zdravstveno zavarovanje, MDDSZ v to stvar, ni vpet, porabili smo veliko časa, da smo se o tem dogovorili, da to poteka, ne da bi posameznik moral vedeti, kako to poteka, in to je bistvo informacijskih sistemov. Torej plačilo te vrednotnice pomeni vse to, kar se izpelje glede plačila teh prispevkov na prave račune. Ni se bilo enostavno dogovoriti z Dursom, ker s tem vavčerjem prvič vzpostavljamo, da fizična oseba plača pavšal. Tega do zdaj ni bilo. Vse tisto, kar se potem pogovarjamo, če bi posameznik to moral plačati, je ustajlena pot preko REK obrazca na mesečni osnovi, kar bi bilo mnogo bolj zakomplicirano, kot je administrativno predlog tega. Jaz se lahko strinjam, da nekateri nasprotujete temu, da uvajamo vrednotnico, da

jemljete nekateri med vami kot dodaten nepotreben strošek teh 9 evrov, ki jih plača naročnik za plačilo delnega prispevka za pokojninsko in invalidsko zavarovanje teh oseb, ki opravljajo osebno dopolnilno delo. Lahko vzamem na znanje in razumem. Stališča so različna. Ne pa, prosim, izpostavljati, da sistem, ki smo ga vzpostavili, je administrativno obremenjujoč. Ker ni. Veliko truda smo vložili v to, da ti informacijski procesi tečejo za tem, kar posameznika ne briga in se ga ne tiče. In sistem bo funkcioniral. Samo s plačilom 9 evrov preko kartice boš zagotovil, da se bodo na pravi naslov ti prispevki nakazali.

Povedala sem že, zakaj smo se odločili za ločitev, kdo plača prispevke – da to plača tudi naročnik. Zaradi tega, da ne bi ljudi, ker vemo, da tisti, ki izvajajo osebno dopolnilno delo, so tisti, ki niso dobro stoječi po navadi in jim je vsak evro pomemben, zato smo ta dodaten strošek dali naročniku, ki pa verjamem, da zaradi tega, ker bomo zagotovili tudi legalno opravljanje te storitve, ta strošek zanj ne bo bistven. In šli smo na minimum od minimuma stroškov in tudi administrativnih obremenitev. In res je že sedaj v sistemu tako, da mora posameznik iti peš do uprave enote, se prijaviti, jaz kot naročnik pa ne vem, ali posameznik opravlja in je res prijavljen za osebno dopolnilno delo. Zdaj se boš prijavil na Ajpesu, tam bo javna evidenca, kjer bomo videli, kdo je prijavljen in kdo ni, Durs bo dobil, za koga so plačane vrednotnice, ta oseba je dolžna enkrat na pol leta poročati o svojih dohodkih Dursu in Durs bo imel s tem mehanizem, da bo lažje opravil nadzor. Ne govorim, da bomo s tem sistemom rešili sivo ekonomijo, da bo ta zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno rešil problem sive ekonomije, nikoli tega nisem rekla. In to je dejstvo. S tem zakonom poskušamo onemogočiti oziroma omejiti delo na črno in zaposlovanje. Ključno je, da pristojnost nad nadzorom in zaposlovanjem na črno prevzema CURS. To je ključno, ker so mobilne enote.

Druga stvar je, da še vedno ohrani – to je pa v zakonu o inšpekcijskem nadzoru, ki je tudi hkrati, ni samo prve obravnave, predvideno, da ima inšpektorat še vedno, če inšpektor zasledi zaposlovanje na črno, ima takoj možnost izdaje ureditvene odločbe, da ne bi prihajalo, pač to ni v moji pristojnosti. Tako smo tudi tam poskušali. Po drugi strani delo na črno že sedaj nadzira TIRS in v bistvu iz tržne inšpekcije, ker to je v osnovi vprašanje neregistracije dejavnosti, se prenaša na CURS. In zopet to je ključ. Hkrati smo pa dali tudi neke elemente, to, kar inšpektorji poročajo, da bi jim omogočali lažji nadzor. Na primer večkrat je bilo izpostavljeno, da ljudje, ki delajo po podjemnih in avtorskih pogodbah, morajo imeti to pogodbo pri sebi, ker pride inšpektor in rečejo, ja, imam pogodbo doma, ne vem kje jo imam.

Druga stvar, ki se tudi nanaša na to, pa se ne ureja v tem zakonu, je zakon o matičnih evidencah, ki smo ga sprejeli ob koncu leta, v

katerem smo se dotaknili pomembnega segmenta dela in zaposlovanja na črno, in sicer smo dali določbo, da mora delodajalec delavca najkasneje na dan vstopa na delovno mesto prijaviti v socialno zavarovanje. Zdaj je bilo 8 dni, in to tudi po podatkih Eurofounda na ravni Evropske unije predstavlja velik moment za preprečevanje dela in zaposlovanja na črno.

To so koraki. Ne bo rešitve, ni zlate palice, čarobne palice, ko bomo rešili vse probleme, ampak je korak v tej smeri. Ampak če se posamezniki ne bomo zavedali, ko spodbujamo delo na črno, s tem da ga plačujemo, ali po drugi strani posamezniki, ki pristajajo na to obliko dela, prispevajo vsi na dolgi rok. In ker vemo, da te ljudi najbolj boli na koncu, ko se upokojujejo, kdaj se bodo lahko upokojevali, smo jim želeli priti naproti predvsem s tem, da se plačuje nek pavšal., Vedeli smo, da tega ne moremo obremeniti z 8,85, tako kot so podjetne in avtorske, smo šli na nek pavšal.

Predlog je, ne bom trdila, ker se zavedam, da nobena stvar ni idealna, da je ne bi bilo moč še izboljšati, vendar verjamem, da je rešitev boljša, kot je sedanja ureditev.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Tako smo prišli do konca predvidenih razprav. Vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste želeli, ste dobili besedo. Ker pa nam je ostalo še nekaj časa in nam to omogoča 71. člen Poslovnika, sprašujem, ali bi še kdo želel besedo v razdelitvi časa.

Izvolite, gospod Jazbec.

DARKO JAZBEC (PS PS): Hvala lepa za besedo.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Imate 5 minut.

DARKO JAZBEC (PS PS): Zelo kratko. Bi rad samo pojasnil danes že slišano. Gospa Tomc je razlagala, da gre za prelomitev zaobljube, da gre ponovno za nove davke oziroma povečanje davkov. Tu dejansko ne gre za nobene nove davke. Samo treba je razumeti in celostno zadevo gledati. Če nekdo zdaj dela pod espejem ali je avtorska pogodba, podjetna, so prispevki višji. Torej je ravno obratno. Nižamo s tem davke. Treba je vedeti tudi koristi od tega. Delodajalec s tem, ko financira to vrednotnico, ima tudi neko varnost. Oseba je na spisku, je v sistemu, tudi zdravstveno zavarovanje je s tem plačano, če se kaj zgodi, nezgoda pri delu, tako da to moramo tudi to upoštevati. Tudi delodajalec ima tudi nekaj od tega. Pokojninsko zavarovanje se mu dodatno plačuje. Tako da v resnici gre za manjše prispevke in večjo varnost. Je pa odvisno, s čim to primerjamo. Če vi primerjate dosedanja dela z delom na črno, potem je to novi davek, ker pri delu na črno ni davka. V takem primeru pa to drži, ja. Hvala.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

K besedi se je prijavila še gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa še enkrat.

Moram reči, da najbrž moja ugotovitev, da koalicija prelamlja obljubo in dviguje davke, ni tako napačna, če jo vzamemo v kontekstu tega, da je to prvi izrekel koalicijski partner iz Državlanske liste, ki je sam to ugotovil, in seveda to drži. To, gospod Jazbec, kar ste pa zdaj v zvezi s primerjavo avtorske pogodbe, podjetne pogodbe in pa opravljanja tega osebnega dopolnilnega dela ugotavljali glede nižanja prispevkov, da v bistvu prispevke nižate, to je pa zelo, zelo daleč od resnice. Avtorska pogodba in osebno dopolnilno delo pač nista primerljivi zadevi. Avtorska pogodba, podjetna pogodba, ne glede na ureditev, tukaj še vedno ostajata.

Še eno zadevo bi želela vseeno na koncu izpostaviti, ker se res preveč zlorablja ta trditev, da bodo plačani prispevki iz tega naslova imeli neke velike posledice v našem pokojninskem zavarovanju in zdravstvenem zavarovanju. Ne bodo imele, ker teh prispevkov je veliko, veliko premalo, da bi imele kakršenkoli pomembnejši ali pa vsaj omembe vreden učinek. Po drugi strani pa, pogledajte, naš pokojninski sistem je zelo zapleten. Pa bom poskušala poenostavljeno povedati. Ni pomembno, pa je to zelo poenostavljeno, koliko prispevkov si plačal. Ampak je pomembno, od katere osnove so bili ti prispevki plačani. Povejte mi, kakšna je osnova za plačilo prispevkov od vrednotnice. Jaz je nisem zasledila, ker je enostavno ni. Ker ne kupimo števila ur, ne kupimo vrednosti storitve, ne kupimo nič drugega kot papir, kupon. In plača naročnik neke prispevke. Torej tudi v tem kontekstu ta način predstavlja velik odstop od tistega, kar mi danes v pokojninskem sistemu poznamo. Ne da bi se sploh ukvarjali z vsebino, ali so ti prispevki zadostni, da nam neko varnost dejansko zagotavljajo.

In še enkrat poudarjam, če boste tako izpolnjevali vaše zaveze, vlada, koalicijski partnerji, kot jih izpolnjujete s tem zakonom, ko uvajate nove prispevke, ker gre za novo obliko dela, potem jaz ne vem, kaj lahko še damo na tiste besede, ki so tukaj dane in izgovorjene. Kajti z vsakim naslednjim korakom obljubo prelomite. Še enkrat poudarjam, tega nisem ugotovila jaz, jaz sem ponovila pravzaprav. To vlogo je pred mano opravil vaš koalicijski partner iz Državlanske liste. In zelo dvomim, da se je zmotil.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

S tem zaključujem razpravo. Replik v tem delu razdelitve časa pa ni. O predlogu sklepa, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo, bomo v skladu s časovnim potekom

seje odločali čez pol ure v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prekinjam tudi 21. sejo zбора, ki jo bomo z glasovanji nadaljevali ob 16. uri. Hvala.

(Seja je bila prekinjena ob 15.30 in se je nadaljevala ob 16. uri.)

PRESEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje! Nadaljujemo s prekinjeno sejo zбора. Prehajamo na glasovanje zбора o predlogih odločitev. Prosim vas, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 2. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembi Zakona o državni upravi po nujnem postopku.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona, to je na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmaje, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 41, proti 21.

(Za je glasovalo 41.) (Proti 21.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 8. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona dostopu do informacij javnega značaja v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmaje z dne 3. 2. 2014.

Prehajamo k 2. členu, in sicer pod točko 1. odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 2. členu. Dovolite mi opombo, če bo ta amandma sprejet, postane amandma pod številko 2 brezpredmeten. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 30, proti 42.

(Za je glasovalo 30.) (Proti 42.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju pod točko 2, in sicer poslanskih skupin koalicije k 2. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 71, proti nihče.

(Za je glasovalo 71.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 3. členu in odločamo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 3. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 74, proti nihče.

(Za je glasovalo 74.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 5. členu, in sicer odločamo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 5. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 74, proti nihče.

(Za je glasovalo 74.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 6. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 6. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 32, proti 42.

(Za je glasovalo 32.) (Proti 42.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na 8. člen, in sicer pod točko 1 odločamo o amandmaju poslanskih skupin Slovenske demokratske stranke in Slovenske ljudske stranke k 8. členu. Dovolite tukaj opombo. Če bo ta amandma sprejet, postane amandma pod številko dve brezpredmeten. Obrazložitev glasu, v imenu poslanske skupine? Prosim? Postopkovno.

Gospod Hrovat, izvolite.

ROBERT HROVAT (PS SDS): Hvala lepa. Lepo pozdravljeni!

Pri tem 8. členu je že pri razpravi prišlo do enega proceduralnega zapleta, kjer se je govorilo o tem, kateri amandma je bližje in kateri je dlje. Mi v Slovenski demokratski stranki cenimo vaš napor, spoštovani predsednik, da ste nam poslali obrazložitev v zvezi s temi amandmaji, ampak kljub vsemu v Slovenski demokratski stranki menimo, da bi bilo prav, da se, kakor koli gledamo, obravnava ta naš amandma, ki ga podpira tudi gospod minister dr. Gregor Virant. Gre za amandma, da prosto dostopne informacije javnega značaja postanejo tudi informacije poslovnih subjektov iz 1.a člena tega zakona, ki so neposredno povezane s krediti, ki so po mednarodnih bančnih standardih razvrščeni v bonitetni skupini D in E, devetimo o plačevanju obveznosti z zamudo nad devetdeset dni, in niso bili preneseni na slabo banko.

Poglejte, mi v skladu s 66. členom, peti odstavek, predlagamo, da na seji Zakonodajno-pravna služba poda svoje mnenje v ustni obliki. Mi ocenjujemo, da je prišlo do problema znotraj koalicije, ker je minister Virant začel zagovarjati neko drugačno mnenje, kot je bilo usklajeno znotraj koalicije. Menimo, da je naš amandma tisti, o katerem je treba najprej glasovati.

Zato v imenu Slovenske demokratske stranke predlagam, da kljub temu da ste nam vi poslali vaše mnenje, da dobimo tudi ustno mnenje Zakonodajno-pravne službe na sami seji. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala za vaš postopkovni predlog. Želim vas pa obvestiti, da je besedilo, ki sem vam ga poslal kot

predsednik, pripravila Zakonodajno-pravna služba. In tudi če zaprosite za to, da dobite stališča Zakonodajno-pravne službe, vas želim samo opozoriti, da bo identično besedilo, kot ste ga prejeli z moje strani.

Postopkovni predlog, gospod Hrovat, izvolite.

ROBERT HROVAT (PS SDS): Ne glede na to, kakšen je bil vaš zapis, kjer se sklicujete na Zakonodajno-pravno službo, menimo, da bi bilo prav, da se o tem mnenju seznanimo tudi vsi poslanke in poslanci. Šele to bo podlaga za naše nadaljnje odločanje. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Bomo poskušali zagotoviti prisotnost Zakonodajno-pravne službe, da vam identični tekst, kot sem vam ga poslal, še enkrat prebere, in si bomo vzeli čas za to, če zahtevate prav stališče Zakonodajno-pravne službe. Predlagam, da počakamo, da se nam predstavnik Zakonodajno-pravne službe pridruži. Informacijo imam, da se nam Zakonodajno-pravna služba lahko pridruži čez pet minut, zato prekinjam sejo do 16.20. Nadaljujemo ob 16.20.

(Seja je bila prekinjena ob 16.11 in se je nadaljevala ob 16.20.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane poslanke in poslanci, prosim da zasedete svoje sedeže, nadaljujemo z delom.

V tem vmesnem času se nam je pridružil gospod Božo Strle, ki bo tudi podal stališče Zakonodajno-pravne službe glede amandmajev, ki so vloženi k 8. členu. Gospod Strle, izvolite.

BOŽO STRLE: Hvala za besedo, gospod predsednik.

Jaz bi rad samo potrdil, da je to pojasnilo, ki ga je podpisal gospod predsednik, v celoti nastalo na podlagi našega mnenja, se pravi, do besede povzema naše stališče, tako da mislim, da ni treba, da vam ga še jaz berem tukaj. Bi pa rad to priložnost še izkoristil, da demantiram, da bi bil kakršenkoli pritisk na nas vršen glede tega mnenja. To mnenje smo povsem po naši lastni strokovni presoji pripravili, tako da tukaj ni nobenega ozadja. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala za stališče Zakonodajno-pravne službe. Lahko preidemo na odločanje? Obrazložitev glasu. Vabim vas k prijavi za obrazložitev glasu v imenu poslanskih skupin. V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov bo obrazložila glas doktor Ljubica Jelušič.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Najlepša hvala za besedo, spoštovani predsednik. Poslanska skupina Socialnih demokratov nasprotuje temu predlogu. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Franc Bogovič bo predstavil oziroma obrazložil glas v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Slovenska ljudska stranka je sopedlagateljica tega amandmaja, zato je povsem normalno, da ga bomo podprli.

Naj še podam obrazložitev k podpori. Podpiramo, kot smo že prej v razpravi povedali, tudi zakon v celoti. S tem amandmajem bi ta zakon dobil kvalitetno dopolnitev, da bi za tiste banke, v katerih so bile prenesene te sporne terjatve na Družbo za upravljanje s terjatvami bank, imeli možnost, da dobimo vpogled tudi v tiste terjatve, ki so ostale na bankah in so že več kot 90 dni roki zapadlosti. Mislimo, da gre za pomemben korak, kajti vsem nam, ki odločamo tu, doslej ni bilo kvalitetno pojasnjeno, kakšna je bila metodologija, kako so se prenašale te terjatve iz bank v slabo banko, da skrajšam, zato smo trdno prepričani, da bi na ta način imeli še boljši vpogled v teh bankah, kjer te terjatve lahko ostajajo tudi zaradi tega, ker pač nekdo ne bi imel interesa, da so ti sporni krediti in te sporne terjatve tudi javno objavljene.

Veseli nas, da je takšno določilo podprl tudi minister Virant, ki je sam tudi predlagatelj tega zakona, kot je bilo rečeno na pogovorih s poslanskimi skupinami, ko smo o tem amandmaju tudi z njim govorili, meni, da je to kvaliteten popravek in da zato tudi podpira ta amandma. Upam, da bo amandma dobil večino. Imamo sedaj poslovniški zaplet, ker sta k istemu členu dva amandmaja, in po stališču Zakonodajno-pravne službe je izglasovanje tega amandmaja tudi razlog, da se o drugem amandmaju ne glasuje. Zato sem tudi že prej v sami razpravi omenil to možnost, če pride danes do tega, da ta amandma ne bo izglasovan, in da tisti, ki bodo nasprotovali, to argumentirajo s tem, da potem drugega amandmaja ni mogoče sprejeti, da sledimo temu, kar je minister že dejal tudi v sami razpravi, da se usedemo za tretje branje in da v tem členu tudi amandmiramo ta člen s tem določilom, ki bi povzel to, o čemer smo govorili. In tudi minister to podpira.

Še enkrat, podpiramo ta amandma in pričakujemo, da bo vsebinsko vsekakor v popravku zakona tudi zajet.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Samo še enkrat želim opozoriti, da ni več poslovniskega zapleta. Mislim, da smo to zelo jasno razčistili. Je pa tako, kot ste povedali, možno, če bo eden od amandmajev sprejet, k 8. členu, vložiti amandma v tretji obravnavi. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa. Mi bomo ta amandma, katerega predlagatelj smo skupaj s Slovensko ljudsko stranko, podprli.

Moramo pa tudi poudariti, da ni res, da ni poslovniskega zapleta. Gre za poslovniški precedens, ker se amandmaja ne izključujeta, in je v tem primeru bilo to navodilo takšno, da koalicija ne podpre našega amandmaja, čeprav ga je minister podprl. Oba amandmaja bi morala biti podprta, da bi dobili celovito rešitev, informacije o vseh slabih terjatvah. Kajti naš amandma se nanaša na terjatve, ki niso prenesene na Družbo za upravljanje terjatev bank. Ker je naročilo, da ne smejo glasovati poslanci za ta amandma, je popolnoma jasno, da se bodo ene terjatve skrivale, da bodo posvečeni ljudje, storilci kaznivih dejanj zaščiteni. In zopet je s tem na nek način uničen ta zakon, čeprav ga bomo mi podprli, da ne boste imeli izgovora, da nismo glasovali za zakon. Mislim, da poslanke in poslanci moramo glasovati za ta amandma in tudi za naslednjega, kajti ne izključujeta se, in prvič, kar jaz pomnim, ste uporabili takšno dikcijo, da se taka dva amandmaja izključujeta, in je ni možno sprejeti. Zgodovinsko odgovornost, gospod predsednik, jemljete nase, kajti to ni dobro za nadaljnji razvoj te države, za transparentnost, o kateri ste toliko govorili. Absolutno meče senco na to, kako deluje ta koalicija. Jaz sem res pričakoval, da se bomo tu zdaj usedli in potem poenotili to zadevo. Noben problem ne bi bil, če bi bila oba dva amandmaja sprejeta in potem bi bil naš samo napačno oštevilčen pa bi v naslednji tretji obravnavi redakcijsko preštevilčili alineje. Ne, tudi to ste zavrnili, tudi to se je zavrnilo. Še enkrat plediram, da premislite, da premislite vsi skupaj, da na tak način s precedensi, ki jih doslej ni bilo v tem parlamentu, ne skušate rušiti konsistentnosti neke rešitve, ki mora biti konsistentna in transparentna. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO WEBER: Hvala, gospod Jerovšek.

Moram vam povedati, da ste nekorektno predstavili stališče v tem smislu, ali sta ta dva amandmaja združljiva ali ne. Jaz sem ravno zaradi tega, tudi na podlagi vaših zahtev vam pisno predstavil stališče, zakaj sta amandmaja nezdružljiva. Drugi amandma spreminja 8. člen v celoti, vaš amandma se pa nanaša na zdaj obstoječi člen. In če bi predlagatelj, Slovenska demokratska stranka in Slovenska ljudska stranka, pripravili v tem obdobju amandma na amandma koalicije, bi danes lahko v tej fazi odločali o amandmaju na amandma koalicije, torej o obeh amandmajih. Tega niste izkoristili, poslovnik vam to omogoča in tako kot sem povedal, če bo eden od dveh amandmajev sprejet, bo mogoče vložiti ustrezen amandma v tretji obravnavi. V tej fazi pa ni nobenega dvoma o tem, kako naj poteka glasovanje o vloženi amandmajih k 8. členu. Želi še kdo obrazložiti glas? Ugotavljam, da ne, zato prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin Slovenske demokratke stranke in Slovenske ljudske stranke k 8. členu pod točko ena.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 33, proti 43.
(Za je glasovalo 33.)(Proti 43.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 8. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 52, proti nihče.
(Za je glasovalo 52.)(Proti nihče.)
Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na 9. člen in na odločanje o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 9. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 74, proti nihče.
(Za je glasovalo 74.)(Proti nihče.)
Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na 12. člen in odločamo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 12. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 74, proti nihče.
(Za je glasovalo 74.)(Proti nihče.)
Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na 13. člen in amandma poslanskih skupin koalicije k temu členu.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 75, proti nihče.
(Za je glasovalo 75.)(Proti nihče.)
Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na 14. člen in amandma poslanskih skupin koalicije k temu členu.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 70, proti nihče.
(Za je glasovalo 70.)(Proti nihče.)
Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na 15. člen in amandma poslanskih skupin koalicije k temu členu.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 74, proti nihče.
(Za je glasovalo 74.)(Proti nihče.)
Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na 17. člen in amandma poslanskih skupin koalicije k temu členu.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 74, proti 1.
(Za je glasovalo 74.)(Proti 1.)
Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na 21. člen in amandma Poslanske skupine Nove Slovenije k 21. členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, predstavnice Vlade!

Seveda bo Poslanska skupina Nove Slovenije ta amandma k 21. členu podprla. Moram izraziti tudi zadovoljstvo, da nam gre relativno dobro pri glasovanju o teh amandmajih. Kot ste videli, je opozicija pravzaprav veliko večino koalicijskih amandmajev podprla. Bi vas pa, spoštovane kolegice in kolegi, ker vas prej ni bilo v dvorani, ko smo imeli razpravo o amandmaju, vsaj vseh ne, obvestil, da je gospod minister dr. Virant povedal, da je naklonjen temu amandmaju. Tako verjamem, da v Državnem zboru beseda velja in pričakujem podporo temu amandmaju, ki se bere zelo preprosto: "Z globo 800 evrov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa, če v roku iz 26. člena ne posreduje v svetovni splet zahtevane informacije javnega značaja." Prosim za podporo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov ima dr. Ljubica Jelušič.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Najlepša hvala.

Poslanska skupina Socialnih demokratov bo podprla dopolnilo Nove Slovenije – krščanskih demokratov. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Državljske liste ima mag. Katarina Hočevar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo.

Spoštovani! V Državljski listi in tudi v drugih strankah koalicije smo mnenja, da je smiselno določiti prekrškovno normo oziroma sankcijo za odgovorne osebe poslovnih subjektov, kadar te informacije javnega značaja ne objavijo na spletu. Zato bomo amandma kolegov iz Nove Slovenije podprli tudi iz razloga, da bo člen odprt. Ob tem pozivamo tako Zakonodajno-pravno službo kot ministrstvo, da nomotehnično člen še enkrat pregledajo in ugotovijo, ali je res najboljša umestitev nove četrte alineje v tretji odstavek člena ali pa je bolj smiseln nov odstavek. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 73, proti 1.

(Za je glasovalo 73.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na 23. člen in odločamo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 23. Členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 73, proti nihče.

(Za je glasovalo 73.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na 26. člen in odločamo pod točko 1 o amandmaju Poslanske skupine Nove Slovenije k 26. členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Še enkrat hvala, gospod predsednik.

Spoštovani! Poslanska skupina Nove Slovenije bo podprla naš amandma k 26. členu. Z ministrom sva sicer prej v razpravi imela nekako polemiko in minister je trdil, da so določila, ki jih mi želimo in jih mi postavljamo tukaj v tem amandmaju, že implicirana v besedilu zakona. Mislim, da gospod minister ni dobro razumel proaktivnosti tega našega amandmaja. Gre za proaktivnost, ker mi dejansko naslavljamo obvezo na poslovne subjekte, ki so dolžni posredovati v svetovni splet informacije javnega značaja. Tu ne gre za neko svobodno odločitev. Gre za dolžnost. In poglejte, ta naš amandma bistveno izboljšuje zakon ravno v smislu proaktivnosti in dejansko kaže potem, če bo amandma sprejet, na res poštene namene tega zakona. Drugače se, kolegice in kolegi, bojim, da bo to spet ena piarovska poteza.

Vabim vas k razmisleku in tudi k podpori našemu amandmaju. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Lahko odločimo? Glasujemo o amandmaju pod točko 1 Poslanske skupine Nove Slovenije k 26. členu.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 31, proti 44.

(Za je glasovalo 31.) (Proti 44.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Pod točko 2 odločamo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 26. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 66, proti 1.

(Za je glasovalo 66.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na 28. člen in odločamo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 28. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 73, proti nihče.

(Za je glasovalo 73.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na 29. člen in pod točko 1 odločamo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 29. Členu. Tukaj vas opozarjam, če bo ta amandma sprejet, postane amandma pod točko dve brezpredmeten.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Mi bomo glasovali proti temu členu in upam, da bodo tudi drugi poslanci tako ravnali, kajti v dveh alinejah se nanaša ta člen na najpomembnejše dele tega zakona glede uveljavitve določb Zakona o objavi informacij javnega značaja. Druga alineja odmika to uveljavitev za tri mesece, alineja tri pa odmika za šest mesecev. To je storjeno zato, da bodo tisti, ki so ropali naš bančni sistem, lahko pospravili primerne stvari, da bo javnost zapeljana do konca, in to je, gospe in gospodje, neverjetna zloraba, če bo ta člen sprejet. Zato res dobro premislite, poslanci, kakšno past so nastavili tukaj notri v tem amandmaju, kajti brez tega bo zakon praktično mrtva črka na papirju, javnost, ljudstvo bo ogoljufano, prevarano, žejni bodo pripeljani čez vodo, zato takšne odločbe ne moremo sprejeti.

Jaz verjamem, da je to tudi nastavljeno zato, da bi se mi ujeli v zanko, da v tem primeru pa zakona ne bomo podprli. Mi ga bomo podprli, vnaprej pa opozarjamo javnost, kako neverjetno zahrbtno se ravna, kako je vse nastavljeno, da zakon ne bo operativen, da javnost ne bo izvedela in da bodo tisti, ki so oropali to državo, te banke, zaščiteni dolgoročno. In seveda bodo neverjetno dolgo s tem kapitalom, s temi milijardami upravljali s to Slovenijo, hkrati pa bodo pa na koncu se preglasili še za nacionalne junake. Hvala lepa.

PRESEDNİK JANKO VEBER: Hvala. Lahko odločimo?

Glasujemo o amandmaju poslanskih skupin koalicije pod točko ena k 29. členu.

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev. Za je glasovalo 42, proti 31.

(Za je glasovalo 42.) (Proti 31.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Tako je amandma pod točko dve Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 29. členu brezpredmeten.

S tem smo tudi zaključili z odločanjem o amandmajih. S tem zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Državni zbor bo tretjo obravnavo predloga zakona opravil na naslednji seji. Na podlagi tretjega odstavka 137. člena Poslovnika predlagam zboru, da sprejme naslednji sklep: Predlog zakona za tretjo obravnavo pripravi Vlada. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev. Za je glasovalo 74, proti nihče.

(Za je glasovalo 74.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 9. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženem amandmaju, k ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženega amandmaja z dne 3. 2. 2014.

Prehajamo na 29. člen in odločanje o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 29. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev. Za je glasovalo 53, proti nihče.

(Za je glasovalo 53.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Zaključili smo z odločanjem o amandmaju in s tem tudi zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Državni zbor bo tretjo obravnavo predloga zakona opravil na naslednji seji. Na podlagi tretjega odstavka 137. člena poslovnika predlagam zboru, da sprejme naslednji sklep: Predlog zakona za tretjo obravnavo pripravi Vlada.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 57, proti nihče.

(Za je glasovalo 57.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 18. točko dnevnega reda, to je s prvo obravnavo Predloga zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno je primeren za nadaljnjo obravnavo.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 47, proti 5.

(Za je glasovalo 47.) (Proti 5.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Ker je bil sklep sprejet, bo predlog zakona dodeljen v obravnavo Odboru za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matičnemu delovnemu telesu. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 13. točko dnevnega reda, to je s prvo obravnavo Predloga zakona o finančni upravi.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o finančni upravi je primeren za nadaljnjo obravnavo.

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 65, proti nihče.

(Za je glasovalo 65.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zbor predlagani sklep sprejel, zato bo predlog zakona dodeljen v obravnavo Odboru za finance in monetarno politiko kot matičnemu delovnemu telesu. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 14. točko dnevnega reda, to je s prvo obravnavo Predloga zakona o Slovenskem državnem holdingu.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o Slovenskem državnem holdingu je primeren za nadaljnjo obravnavo.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 44, proti 30.

(Za je glasovalo 44.)(Proti 30.)

Ugotavljam, da je zbor predlagani sklep sprejel, zato bo predlog zakona dodeljen v obravnavo Odboru za finance in monetarno politiko kot matičnemu delovnemu telesu. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 15. točko dnevnega reda, to je s prvo obravnavo Predloga zakona o dopolnitvi Zakona o bančništvu.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o bančništvu je primeren za nadaljnjo obravnavo.

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 32, proti 41.

(Za je glasovalo 32.)(Proti 41.)

Ugotavljam, da zbor sklepa ni sprejel, zato je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 20. točko dnevnega reda, to je z obravnavo vmesnega poročila Preiskovalne komisije za ugotovitev in oceno delovanja ekstremističnih skupin.

Prehajamo na odločanje o bistvenih ugotovitvah preiskovalne komisije, ki so v vmesnem poročilu zapisane na straneh 41 do 54.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 43, proti 25.

(Za je glasovalo 43.)(Proti 25.)

Ugotavljam, da so bistvene ugotovitve preiskovalne komisije sprejete.

Prehajamo še na odločanje o predlogu sklepa. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov ima dr. Ljubica Jelušič.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Najlepša hvala za besedo.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov podpiramo oba pripravljena sklepa komisije za preiskovanje ekstremističnih skupin. Menimo, da je treba pri vseh predlogih, ki zadevajo spremembo zakonodaje, enakovredno obravnavati vse vrste ekstremizma, tako levega, desnega kot verskega, čeravno v različnih časovnih obdobjih prihaja do tega, da so nekateri ekstremizmi bolj opazni ali pa tudi bolj nasilni. Ampak skozi celotno zgodovino se izkaže, da je treba imeti ustrezna zakonodajna orodja, ki ustrezajo oziroma odgovarjajo na vse oblike ekstremizma. Smo pa tudi mnenja v naši poslanski skupini, da je poleg spremembe zakonodaje treba tudi več narediti v izobraževalnem sistemu, in sicer tako, da bi mlade ljudi dobesedno od vrtca naprej na različnih izobraževalnih stopnjah lahko ustrezno

poučili o tem, kaj ekstremistične skupine ponujajo, in pa seveda poskrbeli tudi za to, da bi se jim ponudila ustrezna nadomestila za njihovo vključevanje in delovanje v okolju, v katerem živijo. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine Slovenske ljudske stranke ima gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa, gospod predsednik. Kolegice in kolegi!

Da ne bi izpadlo, da v Slovenski ljudski stranki oziroma lahko celo rečem v imenu vseh treh, ki smo pripravili tudi ločeno mnenje, ne bi podpirali sklepa v smislu spremembe in dopolnitve določene zakonodaje. Mi teh dveh sklepov ne bomo podprli, ampak bom povedal, zakaj ne.

Na Komisiji za nadzor obveščevalno-varnostnih služb smo leto in pol razpravljali o pojavu ekstremističnih skupin v Sloveniji in imeli relevantne podatke tudi vseh obveščevalnih služb in tudi poročilo Vlade Republike Slovenije. Približno podobno poročilo je bilo tudi konec leta 2013, kar se tiče ekstremizma v Sloveniji kot pojava, da torej ni večjih problemov okrog tega. Drugič. Že na Komisiji za nadzor obveščevalno-varnostnih služb smo predlagali Vladi, da bi ob sprejetih sklepih – pet sprejetih sklepov je bilo, se pripravile spremembe določene zakonodaje. Nismo dobili odgovora, je pa ta ista vlada, v kateri zdaj koalicijski poslanci govorijo, da je treba spremeniti zakon, poslala odgovor na komisijo za ekstremistične skupine, ki jo je prav Pozitivna Slovenija ustanovila še v času, ko je bila v opoziciji. Vlada je rekla, da ne bo spreminjala zakonodaje. Iz tega izhaja, da leva roka ne ve, kaj dela desna. Skratka, tudi to vmesno poročilo je bilo popolnoma brezpredmetno, to smo sicer ugotovili v petek pozno zvečer. Zelo malo nas je bilo. In jaz sem bil tokrat celo zelo vesel, da nas je bilo malo, ker takšen, kot je problem ekstremizma v Sloveniji, takšna je bila tudi zainteresiranost poslank in poslancev. Je pa bila tudi s strani, če mene vprašate, vodenja Državnega zbora pač dana ta točka na dnevni red, ko se je vedelo, da bo pravzaprav najmanj škode. Zato in iz teh razlogov v Slovenski ljudski stranki sklepov ne bomo podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Preden dam naprej v obrazložitev in v odločanje, želim samo pojasniti, da glasujemo o enem sklepu, ki ima dve točki. Samo toliko, da bo jasno glede samega glasovanja.

V imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija želi obrazložiti glas gospod Jerko Čehovin.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Hvala. So taki dnevi, da si je težko zapomniti vse.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija bomo podprli sklep, ki ga predlaga preiskovalna komisija v teh dveh ugotovitvah, da se tako na ravni Evropske unije kot tudi v posameznih državah članicah, pri čemer Republika Slovenija ni nikakršna izjema, ekstremizem krepí. V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija menimo, da je pomembno, da pristojni organi pripravijo v skladu z navedenimi predlogi in bistvenimi ugotovitvami preiskovalne komisije ustrezne predloge za spremembo zakonodaje. Pri tem nas tudi veseli, da je pristojni predstavnik Vlade to pobudo sprejel.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Glasujemo o predlogu sklepa. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 43, proti 26.

(Za je glasovalo 43.)(Proti 26.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet in s tem zaključujem to točko dnevnega reda.

PREHAJAMO NA 23. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO SO URADNA PREČIŠČENA BESEDILA.

Pod točko a je **Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju**.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Potrdi se uradno prečiščeno besedilo Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju.

Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 71, proti nihče.

(Za je glasovalo 71.)(Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zbor uradno prečiščeno besedilo navedenega zakona potrdil.

Hkrati vam želim še obvestiti, da je uradna prečiščena besedila pripravila Zakonodajno-pravna služba zbora in jih zbor potrdi brez razprave.

Prehajamo na točko b, in sicer je to **Zakon o rudarstvu**. Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Potrdi se uradno prečiščeno besedilo Zakona o rudarstvu.

Glasujemo. Navzočih je 73, za je glasovalo 73, proti nihče.

(Za je glasovalo 73.)(Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zbor uradno prečiščeno besedilo navedenega zakona potrdil.

Pod točko c prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Potrdi se uradno prečiščeno besedilo **Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih**.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 72, proti nihče.

(Za je glasovalo 72.)(Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zbor uradno prečiščeno besedilo navedenega zakona potrdil. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na prekinjeno 24. točko dnevnega reda, to so Mandatno-voliilne zadeve.

Pod točko a je obravnava **Predloga sklepa o razrešitvi predsednika in podpredsednika ter imenovanju predsednika in podpredsednika Komisije za narodni skupnosti**. Predlog je v obravnavo zboru predložila Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti. Prijavljenih k razpravi ni. Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa, s katerim se v Komisiji za narodni skupnosti s funkcije predsednika razreši doktor László Göncz, z mesta podpredsednika pa Roberto Battelli. Za predsednika se imenuje Roberto Battelli, za podpredsednika pa doktor László Göncz.

Glasujemo. Navzočih je 66 poslank in poslancev, za je glasovalo 64, proti nihče.

(Za je glasovalo 64.)(Proti nihče.)

Ugotavljam, da je bil sklep sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 6. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o zdravilih.

Ker je Vlada v četrtek, 30. 1. 2014, opozorila, da je po končani tretji obravnavi zaradi sprejetih amandmajev predlog zakona neuskladen, je Vlada pripravila uskladiveni amandma, ki ste ga prejeli na e-klop. Želi o uskladivenem amandmaju mogoče besedo Vlada? Besedo ima državna sekretarka.

BRIGITA ČOKL: Dober dan, spoštovani predsednik, spoštovani poslanci.

Povedala bi samo nekaj besed v zvezi s tem uskladivenim amandmajem. Zaradi sprejetja 126. člena predloga zakona v drugi obravnavi na 20. redni seji Državnega zbora, s katerim se je celovito uredilo področje izdaje zdravil preko medmrežja, v lekarnah in specializiranih trgovinah, je treba z uskladivenim amandmajem v 16. členu predloga zakona črtati besedilo četrtega odstavka tega člena. Gre za to, da je s tem predlogom celovito urejeno področje izdaje zdravil preko medmrežja in je urejeno v predlogu zakona o zdravilih, dodatna napotitvena norma za ureditev te materije v zakonu, ki ureja lekarniško dejavnost, pa ni v skladu z ureditvijo, kot jo predvideva 126. člen predloga. Glede na to, da so bili v predlogu zakona dodani novi členi, je treba tudi ustrezno uskladiti posamezne člene s spremenjenim zaporedjem členov oziroma popraviti sklice znotraj besedil posameznih členov predloga zakona. V 194. členu, prej je bil to člen 193, pa se sklicevanje na posamezne člene, v katerih je pravna podlaga za izdajo podzakonskih aktov, usklajuje z materialno določbo predlaganega zakona. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala lepa tudi gospe Brigiti Čokl, ki je predstavila stališče Vlade oziroma uskladitveni amandma.

Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo in prehajamo na odločanje o uskladitvenem amandmaju Vlade.

Glasujemo. Navzočih 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 47, proti nihče.

(Za je glasovalo 47.) (Proti nihče.)

Uskladitveni amandma je bil sprejet.

Prehajamo še na odločanje o predlogu zakona v celoti.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima mag. Tisel.

MAG. ŠTEFAN TISEL (PS SDS): Vsem lep pozdrav še enkrat.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranske bomo glasovali proti Zakonu o zdravilih, čeprav prinaša dosti dobrega, tudi po evropskih direktivah in marsikaj razjasni, tudi glede cene zdravil in podobno. Pa vendarle bi lahko naredili piko na i temu zakonu, kot je predlagal DeSUS, da bi razmejili maloprodajno in pa grosistično dejavnost lekarn. Ta zakon zdaj še vedno dovoljuje naprej grosistično dejavnost, ki sicer v prejšnjem zakonu ni bila prepovedana, vendar bi pa s tem zakonom zadeve jasno razmejili. Naj maloprodaja dela maloprodajo, grosisti pa grosistično dejavnost. Tudi lekarne, ki so ustanovljene za to, da so na razpolago z zdravili in nasveti, seveda tudi z drugimi artikli za občanke in občane. Koncesijo daje občina. Je pa koristno, da so tudi privatne lekarne, da je vendarle neka konkurenca. Medtem ko zdaj še vedno dovoljujemo naprej zatečeno stanje, ko nimajo dovoljenja, da bi se lekarne z maloprodajo pa tudi drugi zdravstveni zavodi, ki se ukvarjajo z zdravstveno dejavnostjo, ukvarjali tudi z grosistično dejavnostjo.

Bilo je rečeno, da bo za to poskrbljeno v zakonu o lekarniški službi. Upajmo, da bo. Tako je tudi že bila podana ustavna presoja ravno na to temo zakona, da bi se tudi grosisti lahko ukvarjali z maloprodajo. Potem pa pridemo takoj do cele "štale". Če se bodo vsi z vsem ukvarjali, ne bo nihče imel kaj od tega. Zdravstvena dejavnost pa je ravno zato v javnih zavodih, da se dobiček vrača v samo dejavnost, in to moramo v zdravstvu doseči, da kar se pobere s prispevki, z zdravstvenim denarjem, da se nameni sami dejavnosti. Upam, da bo v nadaljevanju oziroma ko bodo ustrezni zakoni na vrsti, se ta dejavnost vendarle razmejila.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke tega zakona danes ne bomo podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Glasujemo o zakonu. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 42, proti 27.

(Za je glasovalo 42.) (Proti 27.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Zaključujem 21. sejo zбора. Hvala in nasvidenje na naslednji seji.

Seja se je končala 4. februarja 2014 ob 17.08.

INDEKS GOVORNIKOV

A

AMBROŽIČ, BORUT 69, 70, 78

B

BATTELLI ROBERTO 134
BEVK, SAMO 30, 106, 109, 116, 131, 142, 201, 328
BIKAR, ALENKA 254
BOGOVIČ, FRANC 342, 382
BON KLANJŠČEK, MIRJAM 281, 287
BOSNIĆ, DRAGAN 38, 39, 130
BRANISELJ, RIHARD 173, 182, 202, 291, 310, 321, 325
BRATUŠEK, MAG. ALENKA 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 149
BREZNIK, FRANC 46, 136, 141, 325
BRULC, MIRKO 28, 97, 214, 256, 290, 304, 317
BRUNSKOLE, RENATA 206

Č

ČEHOVIN, JERKO 81, 325, 329, 333, 335, 344, 347, 386
ČERNAČ, ZVONKO 164, 185, 186, 210, 228, 234, 301, 305, 306, 312, 323, 328
ČOKL, BRIGITA 267, 270, 387
ČRNAK MEGLIČ, DR. ANDREJA 58, 260, 266, 358, 360, 361, 362
ČUŠ, ANDREJ 52, 53, 54, 76, 77, 87, 90, 91, 93, 104, 130, 132, 139, 143, 282, 320

D

DIMIC, IVA 359, 365

F

FICKO, BRANKO 227, 263, 316
FRANGEŽ, MATEVŽ 142

G

GRILC, DR. UROŠ 71, 72, 76, 77, 79, 80, 86, 94, 100, 104, 110, 113, 114, 271
GRILL, IVAN 31, 54, 55, 285, 324
GRIMS, MAG. BRANKO 111, 327

H

HAN, MATJAŽ 171
HERCEGOVAC, MAG. LEJLA 258, 270, 271, 285, 305
HOČEVAR, MAG. KATARINA 61, 62, 184, 256, 261, 297, 314, 347, 384
HORVAT, JOŽEF 137, 161, 194, 216, 316, 318, 320, 333, 352, 353, 361, 374, 383, 384
HROVAT, ROBERT 381, 382
HRŠAK, IVAN 84, 253, 262, 263, 269, 318, 332

I

IRGL, EVA 112

J

JAKIČ, ROMAN 65, 66
JAZBEC, DARKO 264, 324, 380
JELUŠIČ, DR. LJUBICA 298, 382, 384, 386
JENKO, MAG. JANA 315, 364
JERAJ, ALENKA 91, 92, 100, 107, 132, 133, 263, 307, 308, 311
JERIČ, ALJOŠA 234, 272, 295, 308

JERINA, MAG. ANDREJA	313
JEROVŠEK, JOŽEF34, 35, 56, 57, 83, 85, 96, 97, 103, 108, 114, 133, 138, 139, 239, 273, 299, 324, 337, 338, 340, 341, 346, 348, 351, 352, 355, 356, 382, 384	
JURŠA, FRANC	377
K	
KAVTIČNIK, JOŽEF	51, 52, 95, 328
KLASINC, JANJA	82
KOMAR, POLONCA	43, 88, 161, 274
KOPAČ MRAK, DR. ANJA	369, 373, 375, 379
KOS, SAŠA	322
KOTNIK POROPAT, MARJANA	32, 89, 94, 118, 160, 210, 275, 280, 293, 299
KRIVEC, DANIJEL	121, 126, 128, 129, 134, 223, 238, 250, 323, 327
KUMER, MAG. BOJAN	115, 126, 129, 135, 327
KURNJEK, BRANKO	186, 197, 220, 222, 278, 348, 360
L	
LAH, ZVONKO	62, 63, 73, 74, 75, 143, 240, 249, 314
LEVANIČ, DEJAN	357, 362
LISEC, TOMAŽ	43, 45, 46, 99, 125, 296, 310, 330, 346, 349, 354
M	
MEH, SREČKO	123, 196, 207, 209, 210, 220, 234, 250, 306
MERŠOL, MITJA	90
MÖDERNDORFER, JANI	243, 244, 265, 326
N	
NOVAK, LJUDMILA	85, 89, 106, 143, 190, 253, 258, 266, 275, 303
O	
OMERZEL, SAMO	29, 30, 36, 37, 42, 44, 45, 60, 69, 151, 192, 217, 246
OPEC, JASMINA	84
OSTERMAN, ALEKSANDRA	163, 213, 216
P	
PAVLIČ, ALENKA	59, 60, 197, 198
PAVLIŠIČ, MARKO	70, 71, 97, 117, 182, 197, 205, 236, 248, 340, 347, 371
PERTINAČ, ALJUŠ	276, 281, 283, 286
PIKALO, DR. JERNEJ	38, 39, 40, 41, 42, 43, 51, 52, 53, 68
PLEVČAK, MARIJA	47
PLIČANIČ, DR. SENKO	56, 57, 63, 64, 289
POGAČNIK, MAG. MARKO	39
POJBIČ, MARIJAN	59, 93, 96, 136, 350
POTRATA, MAG. MAJDA67, 68, 78, 79, 83, 86, 88, 92, 94, 100, 101, 105, 106, 109, 141, 255, 272, 273, 277, 288, 331, 336, 340, 341	
PRESEČNIK, JAKOB	359, 364
PREVC, MIHAEL	36, 37, 38, 157, 279, 307, 321
PUČNIK, MATEJA	41, 42, 276, 319
PUKŠIČ, FRANC	24, 25, 136, 142, 187, 261, 291, 322, 386
R	
RAMŠAK, SONJA	63, 64, 65, 254, 257, 305
RIBIČ, JANEZ	49, 50, 51, 71, 72, 73, 89, 102, 117, 139, 140, 141, 274, 315, 332
S	
SIMČIČ, IVAN	124
SMODIŠ, BRANKO	40, 41, 284
STRLE, BOŽO	382

T

TANKO, JOŽE	19, 20, 150, 151, 212, 215, 219, 220, 221, 241, 248, 323
TISEL, MAG. ŠTEFAN	47, 48, 259, 266, 270, 318, 375, 388
TOMC, ROMANA	35, 368, 378, 380
TONIN, MAG. MATEJ	26, 27, 119, 122, 137, 198, 212, 281, 294, 297

V

VALENČIČ, KRISTINA	84, 331, 376
VELIKONJA, JOŽE	120
VIRANT, DR. GREGOR	74, 75, 252, 257, 336, 339, 343, 350, 353, 354, 355, 356
VIZJAK, MAG. ANDREJ	22, 23, 135, 144, 157, 176, 183, 184, 186, 194, 196, 197, 202, 203, 205, 208, 209, 214, 216, 221, 227, 238, 245, 246, 251, 321, 325, 326
VOGRIN, IVAN	65, 66, 67, 98, 114, 115, 141, 269, 284, 300, 301, 323, 328, 340, 376

Z

ZATLER, MAG. RENATA	81, 329, 334, 352
----------------------------------	-------------------

Ž

ŽGAJNER TAVŠ, MAG. BARBARA	182, 183, 359, 366
ŽIDAN, MAG. DEJAN	32, 33, 49, 50, 61, 62, 70, 71
ŽNIDAR, LJUBO	33, 34, 97, 124, 138, 200, 249, 317, 324

LEGENDA

- PS PS – Poslanska skupina Pozitivna Slovenija**
- PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke**
- PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov**
- PS DL – Poslanska skupina Državljska lista**
- PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije**
- PS SLS – Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke**
- PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije**
- PS NS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti**
- NeP – Nepovezani poslanec**